BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
12
8 P
18

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE ROMA
55
5 D
21

Digitized by Google

Digitized by Google

METHODUS
STUDII MEDICI,

TOMUS SECUNDUS.

HERMANNI BOERHAAVE,

VIRI SUMMI, SUIQUE PRAECEPTORIS

METHODUS STUDII MEDICI,

Emaculata, & Acceſſionibus locupletata

A B

ALBERTO AB HALLER,

Med. & Phil. D. Anat. Chir. Bot. in Georg. Aug. P. P. O. Conſiliario Aul. & Archiatro Reg. & Elect. Præſide Regiæ Societ. Scient. Gotting. Acad. Cæſar. Natur. Curioſ. nec non Regg. Socc. & Acadd. Britann. Boruſs. Svecic. & Upſal. Sodali, Reip. Bern. in Sup. Senatu CCviro.

EDITIO PRIMA VENETA,

Ab innumeris Amſtelodamenſis Anni MDCCLI. erroribus expurgata, in qua Additiones omnes Hallerianæ, quæ ad illius calcem legebantur, ſuis in locis poſitæ ad majorem Studioſorum commoditatem adinveniuntur.

TOMUS SECUNDUS.

VENETIIS,

MDCCLIII.

Ex Typographia Remondiniana,

SUPERIORUM PERMISSU, ac PRIVILEGIO.

METHODI STUDII MEDICI

PARS IX.

Pathologia.

PATHOLOGIA apud medicos ſignificat eam partem medicinæ generalis, quæ docet generalia, quæ ſpectant ad cognitionem morborum, eorum præſentiam, differentias, cauſas, effectus. Illa nunc pars, quæ morborum naturam explicat in pathologia dicitur *Noſologia*, hoc eſt, deſcriptio morborum.

Quæ differentiam morborum explicat, etiam ad noſologiam refertur: verum, quæ cauſas explicat, *Aitiologia* dicitur, quæ vox occurrit apud bonos Auctores.

Pars porro quæ effectus explicat, *Symptomatologia* ſeu deſcriptio ſymptomatum.

Hiſce præmiſſis requiritur, ut enarrem medicinæ ſcriptores, qui hanc partem ita bona fide excoluerunt, ut legi mereantur. Ii vero admodum pauci (*a*) ſunt, ut perfectum fere nullum nominare poſſim. Et quamvis in inſtitu-

(*a*) Ad pathologiam referimus primo eos auctores, qui deſcriptiones morborum utiles dederunt. Ii denuo vel obſervationes ſuas in univerſales hiſtorias conjunxerunt, quos imprimis *Noſologiam* ſcripſiſſe dicimus: vel ſingularia morborum exempla & rariores maxime morbos deſcripſerunt, quos *obſervatores* vocamus. Utriuſque ſua utilitas eſt, & obſervatores quaſi materiem ſuppeditant, ex qua ſtructuram ſuam perficiunt pathologi. Aliud denique adhuc magis univerſale genus pathologorum eſt, qui neque ſingulares, neque

ſtitutionibus meis, pathologiam poſt phyſiologiam poſuerim, neutiquam mihi placere hic ordo potuit; nam, ut bene hæc digerantur, debet pathologia partis uniuſcujuſque poſt ejuſdem partis phyſiologiam ſequi (*a*). Nec in medicum plus laudis redundare poſſet, quam ex eo labore, quo veterum pathologiam redigeret ad neotericorum phyſiologiam; debet enim ſequi pathologia ex phyſiologia, & hoc ordine poni debet: atqui hoc nuſquam adhuc factum eſt.

Optimus (*b*) vero eſt in hiſce JOHANNES FERNELIUS, egregium lumen me-

neque etiam communes morborum hiſtorias dederunt, ſed abſtractas quaſdam de morbo-
rum claſſibus, cauſis, differentiis aliiſque conſiderationibus contemplationes ediderunt,
quales innumerabiles olim fuerunt, ne ipſi quidem futuri inutiles, ſi ſuo officio rite de-
functi eſſent. Hos autem ſcriptores omnes promiſcue recenſeo, quia ſæpe dubium eſt, ad
quam claſſem ſcripta eorum magis proprie pertineant, plerique etiam utrumque laborem
conjunxerint. Quare ſolam annorum ſeriem ſecutus ſum.

(*a*) Uti quidem in RIOLANI enchiridio, in J. A. MOLINETTI *diſquiſitionibus*, in J. M.
HOFMANNI opere, cui idem fere titulus eſt, & paſſim alibi. Verum multi ſunt, quo-
rum vera ſedes minime facilis eſt dictu. Febres ubi habitant? an in corde? an in nervis?
an in ſanguine? an in eorum pluribus? Eadem de podagra quæſtio redit, & de tympa-
nite, & de plurimis aliis morbis.

(*b*) Nos vero omnino ab HIPPOCRATE ordimur, quo nemo meliores morborum hiſto-
rias dediſſe fere in confeſſo eſt: adeo vero abſque ullo ſtudio ſcripſit, ut & medicatio-
nem ſuam omiſerit citare, & pleræque hiſtoriæ eventus triſtes nactæ ſint, & ipſe SENEX
in eam calumniam inciderit, ut mortis meditationes eum ſcripſiſſe cavillati ſint. Ego
vero HIPPOCRATEM pro omnium antiquiſſimo, & pathologiæ primi ordinis auctore ha-
beo, cum ante eum CNIDII ſingulares ægrorum hiſtorias & propria ſymptomata pro-
poſuerint, quaſi totidem diverſi morbi eſſent, neque artem tenuerint, qua multorum
ægrorum congeneres morbi in unam communem denominationem & deſcriptionem u-
niuntur. Vide Librum *περὶ νούσων*, & confer HIPPOCRATIS cenſuram in Libro *περὶ
διαίτης ὀξέων*.

In Libris vero Hippocraticis, hi quidem pathologici ſunt. Liber *περὶ ἀρχαίης ἰητρικῆς*,
qui mihi ſpurius videtur & recentior ARISTOTELE: A CONRINGIO ad Acronem, aut
certe ad Empiricum refertur. Refutatur in eo theoria quatuor primariorum humorum,
& demonſtratur alias eſſe, nihil cum iſtis commune habentes, morborum cauſas.

In *Aphoriſmis* multa huc ſpectant, tum ad morborum characteres & ſigna, tum ad eo-
rum a temporibus anni, & a cœli ſtatu origines ad muliebria. Ad ſigna inprimis Li-
bri IV. VI. & VII. pertinent. Commentatores in ſemeioticis recenſebo.

In Libro *περὶ διαίτης tertio* initia morborum deſcribuntur, ea imprimis, quæ ex nimio
vel nimis remiſſo motu muſculari oriuntur. Suſpicamur eſſe HERODICI.

Liber *περὶ χυμῶν*, quem ego pro genuino habeo, continet ſparſa & diſſoluta ſigna
morborum, eorumque fontes, vere & breviter, fere eodem modo quo in primo Libro
popularium, uti etiam aphoriſmi non pauci hic repetiti habentur. Morbi ad tempeſtates
& anni tempora pertinentes, metaſtaſes morborum, & theoria morborum ex bile &
ſanguine hic recenſentur. In eum commentarius exſtat GALENI tribus Libris comprehen-
ſus, tum cura LUD. DURETI Pariſiis 1631. 8. editus, recuſus, ut jam monui a CL.
GUNZIO.

Liber *περὶ ὑδάτων ἀέρων καὶ τόπων*, genuinus & ipſe, continet ventorum, regionum, anni-
que temporum, ſitus urbium, &c. vires ad hos vel illos morbos producendos. Nimium vi-
detur his tribuiſſe SENEX. Quis credat abortiri omnes vere ſicco poſt hyemem pluviam? dy-
ſenteriam vernum morbum eſſe? In eum commentarii exſtant HIERONYMI CARDANI Baſil.
1570. fol. * LAZARI a SOTO *animadverſiones medicæ & Comment. in* HIPPOCR. *de aëre,
aquis*

medicinæ: Gallus erat, matheſeos peritiſsimus: atque inde promotus ad medicinam docendam incepit excutere GALENI ſententiam, vidit HIPPOCRATEM opti-

aquis & locis. Madrit. 1589. fol. * LUD. SETTALA Colon. 1590. fol. Francof. 1645. fol. (CORTE *Med. Mediolaneu*. ANTONII PASIENI Brixiæ 1574. 4. * Anglice reddidit, & in ordinem redegit cum notis FRANCISCUS CLIFTON. Lond. 1734. 8. cum hoc titulo *Hippocrates upon air, vvater and ſituations, upon epidemical diſeaſes and upon prognoſtiks in acute caſes*. In ordinem HIPPOCRATIS ſermonem redegit translator, notas addidit, & deſcriptionem THUCYDIDEAM peſtis Athenienſis. Deinde ad *textum* 23. HIPP. *de aëre, aquis & locis*, *Diſp. iatrophyſicam*, &c. *in qua de calculorum cauſis & aquæ Tiberis ſalubritate agitur*, Romæ edidit BALDUS BALDIUS 1637. 4.

Liber περὶ τόπων κατ' ἄνθρωπον habet in ipſo initio theoriam catarrhorum & derivationum: ad catarrhos autem fere omnes morbos refert, hydropem etiam, & pleuritidem. Ipſas febres fere omnes explicat ab humore collecto in aliqua corporis parte, inde ſe conjiciente in aliquem locum minus reſiſtentem. Alios etiam morbos fere abſque pathologia deſcribit. Genuinus mihi videtur, etſi DURETUS eum, quod cum Coacis pugnare videatur, ad ſpurios releget. In eum commentatus eſt FRANCISCUS PERLA Romæ 1638. 4. * PL.

Liber περὶ φυσῶν a PHILELPHO olim verſus. Minime HIPPOCRATIS, ſed ingenioſiſſimi tamen hominis opus, ab ANAXIMENIS forte diſcipulo aliquo profectum. Eloquentia & ordo & theoriæ probabilitas ſingularis eſt, ut recentiorum mores & methodum referat. Omnium fere morborum a flatu originem derivat & explicat. Deſtillationis hiſtoriam hic contineri ait O. BORRICHIUS *de ort. & progr. chem.* pag. 92. Sed id non ſatis demonſtratum videtur.

Librum HIPPOCRATIS περὶ φυσῶν hic citatum edidit gallice verſum a D. LAVERGNE HECQUETUS cum *Médecine naturelle dans l'uſage des calmants*.

H. MERCURIALIS *Prælectiones* in Librum III. *Epid.* HIPPOCRATIS prodierunt etiam Francof. 1602. fol.

Liber περὶ κρισίμων ſpurius eſt, & exſcriptus ex Tr. *de internis adfectibus* quem Cnidiis tribuunt, nominibus tantum mutatis. Ita *craſſus morbus* II. & *tetani tres*, & alia hic ex eo Libro repetuntur. Peripneumoniæ deſcriptio bona eſt.

Libri *Epidemicorum*. Inter iſtos *primus* & *tertius*, & GALENO auctore, & manifeſto etiam ſuadente dictione, gravitate & fide, maxime genuini ſunt. In primo continentur temporum & tempeſtatum hiſtoriæ apud Thaſios, per annos tres, & conſtitutiones duæ, remittentium febrium & ardentium. Sequuntur ægroti XIV., fere ex poſteriori claſſe, plerique a morbo exſtincti. Medicamenta vix ulla adlegat AUCTOR, unde forte illa criſium regularitas, & illa *mortis exſpectatio* antiquitus HIPPOCRATI objecta. Alia eſt BARKERI explicatio (*agreement of ancient an modern phyſ.* pag. 44) ægros nempe, quorum hiſtorias deſcribit HIPPOCRATES non ab ipſo curatos fuiſſe. In hunc Librum ejuſque *ſectionem* I. *commentarium* ſcripſit J. BAPTISTA MONTANUS Venet. 1554. 8.

Liber III. olim cum primo continuabatur, GALENO teſte, ad cujus poſteriorem *ſtatum* ægri priores XII. manifeſto pertinent. Poſterior ſtatus peſtilentialis eſt, ita tamen, ut mihi non peſtis videatur, ſed ſtatus in quo omnes fere morbi diri & maligni eſſent, ut tuſſis etiam, & phthiſis, & angina, ægrotos omnes perimerent, & ab HIPPOCRATE in ſtatu morboſo recenſeantur. Neque ſignum veræ peſtis ullum ego quidem reperio, vel in generali deſcriptione morbi, vel in XVI. ægrotis. In hos Libros I. & III. exſtant GALENI *comment.* & inſignis in Græcis literis viri, HERMANNI CRUSERII, Pariſ. 1534. fol. (RIV.) Baſil. 1570. 8. LIND. Liber etiam I & III. Græc. & Lat. cum notis JOHANNIS FREIND 1717. 4. prodiit quem vide ſuo loco. Deinde in eoſdem libros, cum parva ad IV. appendice exſtant HIERONYMI MERCURIALIS *Prælectiones Piſanæ*, Venet. 1597. fol. *Demonſtrationem prognoſticorum* in Lib. I. & III. *Epidem.* HIPPOCRAT. HENRICUS COPE edidit Dublin. 1736. Seorſim vero *comment. on* 42. *hiſtories deſcribed by Hippocr. in the* I. *and* III. *books of Epidemics* dedit J. FLOYER Londini 1726. 8. & in 22. ægrotos H. CAR-

optimum eſſe ad fundamenta & obſervationes, GALENUM vero errare ratiocinando, incepit ergo rem deducere ad ſimplicitatem, ſed caruit lumine HARVEIA-

CARDANUS, Rom. 1575. 8. In III. *primi Libri Sectionem explanationes* J. BAPTISTÆ MONTANI *collecta* prodierunt Venet. 1544. 8. RIV. *Medico-criticam* vero *epiſtolam* ad J. FREIND ſuper I. & III. *epidemicorum nuper ab ipſo editam* Rudolf. 1720. 8. eruditam, ut ſolet, TRILLERUS, ad quam reſpondit JOHANNES KING, in *epiſtola ad* J. FREIND, in qua D. VV. TRILLERI *Epiſt. Med. critica ad examen revocat*. Cantabrig. 1722. 8.

In octo libros *Epid.* HIPPOCRATIS STEPHANUS RODERICUS Caſtrenſis *commentarium* dedit, de quo alibi.

Denique *primum & tertium* Librum conjunctum Anglice vertit FRANCISCUS CLIFTON, & cum deſcriptione peſtis Thucydideæ edidit Londini 1734. 8. notis illuſtratum.

Liber V. *Epidemicorum* tribuitur HIPPOCRATI II. Nihil hic quidem ego reperio, quod indignum ſit magno viro, niſi forte non ſatis obſcurus eſt, & objicias, venas & arterias diſtingui. Sed veteres, CELSUS, PLUTARCHUS aliique ingenuam confeſſionem proprii erroris ex hoc Libro excitant, ex AUTONOMI hiſtoria. Obſervationes cæterum continet, ſive hiſtorias morborum ſingularium, maxime ex genere Chirurgico, etiam rariſſimas, qualis eſt riſus Sardonii ex vulnere ſepti tranſverſi: peripneumoniæ ex male judicata angina. Multa in hoc libro & in VII. repetuntur.

Liber VII. *popularium* omnino ejuſdem Auctoris eſt, & eandem methodum morbos deſcribendi ſingulares ſequitur, & multa etiam hiſtorica habet. Multa hic egregia de febribus acutis, phrenitide, hydrope, gravidarum morbis, multa etiam Chirurgica. Fetus per novem annos geſtati hic reperitur hiſtoria. Reliquis Libris hic amplior, & numeroſiſſimas & fuſiſſimas morborum hiſtorias habet.

Libri II. VI. & IV. minoris utilitatis ſunt. Et II. quidem a GALENO habetur pro opera THESSALI HIPPOCRATIS F. qui ex pugillaribus patris excerpſerit, unde aliena aliqua admiſta ſint (*Comment.* II. in *Epid.* III.). In prima certe parte doctrinam criſium fere meliorem habet & magis ordinatam, quam in ullo alio HIPPOCRATIS opere. In IV. ſcilicet habetur fabuloſa illa venarum deſcriptio, uti paſſim varia in hoc libro abſque ullo ordine miſcentur. In eum exſtat PETRI JACOBI STEVA *comment.* Valent. 1551. fol. * tum HIERONYMI MERCURIALIS *Prælectiones Bononienſes* Forolivii 1626. fol. LIND.

Liber VI. a GALENO eodem ordine cum *ſecundo* ponitur & ab eo commentario illuſtratus eſt, quem amiſimus. Tribuitur POLYBO, qui ex pugillaribus HIPPOCRATIS ſoceri ſui deſcripſerit. Varia miſta habet, obſervationes, prognoſes, aphoriſmos abſque ullo ordine. Multa in aliis HIPPOCRATIS Libris exſtant, multa abſque cautione admitti nequeunt. In eum librum exſtat *commentarius* PALLADII Sophiſtæ a PAULO JUNIO CRASSO editus Baſil. 1581. 4. Hunc etiam *latinitate donatum & luculentiſſima enarratione illuſtratum* edidit LEONHARDUS FUCHS. Baſil. 1537. fol. NIC.

Liber VI. *Epidemicorum* HIPPOCRATIS tribuitur etiam THESSALO GALEN. *meth. med.* Libri VIII.

Liber IV. meo judicio cedit omnibus. Sparſas habet hiſtorias morborum hiulcas, aphoriſmos non ſatis veros, ut prudente lectore egeat. GALENUS THESSALO tribuit, qui ex patris pugillaribus deſcripſerit.

In omnes *Epidemicorum* JOHANNIS ALEXANDRINI exſtat commentarius editus Venetiis 1483. fol. Tum FRANC. PHRYGII *comm. in hiſtorias epidemicas* Lugd. 1644. 4. FRANCISCI VALESII in libros HIPP. *de morbis popularibus Commentaria* Madrit. 1577. fol. & J. PETRI HYROLDTI opera Colon. 1588. fol. PL. & Turin. 1589. 8. & Neapoli 1621. fol. quæ etiam GAUDEUS AURELIUS recognovit & edidit Aureliæ 1654. fol. LIND. GEORGIUS vero FRIDERICUS LAURENTIUS *de notis* HIPPOCRATIS *in hiſtoricis epidemicis repertis & repurgatis* librum ſcripſit, quem *cum adnotatiunculis paradoxis, quas auctori extorſit* DIETERICUS, edidit Lubecæ 1666. 4. * PL. tum *obſervationes in* HIPPOCRAT. *epidemicos* Venet. 1621. 4. LIND. *Nucleum Epidemicorum* ſuadente BAGLIVIO *adornatum* prodiiſſe video Francofurti 1708. 12. *

Liber

VEIANO, hinc ceſpitat adhuc pluribus in locis. Morbus enim eſt tantum læſa actio, aut diſpoſitio lædens actionem, ſed actio prius integra haberi debet, ante-

Libri IV. *περὶ νόσων*. Crediderim CNIDIORUM eſſe, eo enim vitio laborant, quod ex peculiaribus morborum hiſtoriis morbi ficti ſint, hinc ſeptem vel octo pleuritides &c. Medicamenta etiam purgantia ab omni fere ſana ratione aliena ſunt. Liber I. compendium reliquorum eſt, & pathologiam habet ex pituita & bile deſumtam. In II. & III. deſcriptiones morborum habentur cum curatione. Mira hic morborum nomina, febris ſingultiens, febris interficiens, pulmo denſus, pulmo plenus. Melior tamen *tertius*, ubi Peripneumonia, Pleuritis & Empyema bene deſcribuntur.

In Libro IV, quem ad POLYBUM referunt, mira ſubtilitas eſt ratiocinii. Omnes ibi morbi a quatuor humoribus primigeniis, ſanguine, bile, pituita & aqua derivantur, & a cibo, ſubtilius quam vere. Sub finem alia quædam miſcentur, de hydrope, calculo, vermibus, & refutatur potus in aſperam arteriam deſcenſus. In hos 4. Libros egregii commentarii exſtant PETRI SALII DIVERSII Francofurt. 1612. fol. &c.

Liber *περὶ παθῶν* non recedit ab HIPPOCRATICA doctrina, licet ad POLYBUM referatur; cujus præfixum nomen eſt in editione, quæ ALBANO TORINO interprete Baſileæ prodiit 1544. 4. Multum hic bonæ obſervationis, parum ratiocinii, deſcriptiones morborum multæ, & denique egregia diætetica.

Liber *περὶ τῶν ἐντὸς παθῶν* CNIDIUS omnino eſt, quod etiam CL. SCHULZIUS vidit; cum morbi ſubdiviſi per numeros diſtinguantur, a ſymptomatibus, quæ vix niſi in individuis obſervari potuerunt; adeo ſæpe paradoxe, ut quid ſentias neſcias, & morbi deſcribantur, quos nemo ab eo tempore mortalium viderit. Quis ferat in morbo craſſo IV. ægrum cadere ex odore pluviæ quæ terram contingit? Teterrima etiam hic cathartica commendantur, vinum nimium laudatur; potus in aſperam arteriam deſcendere dicitur. Aliqua cum Libro III. *περὶ νούσων* eadem ſunt.

In Libri *περὶ διαίτης ὀξέων* parte II. eximia habetur deſcriptio Pleuritidis, cum vera & immutabili ejus curatione. In IV. *hiſtoriæ* morborum variæ. In eum Librum etiam GALENI commentaria exſtant.

Liber *περὶ ἱερῆς νούσου* non eſt HIPPOCRATIS ſed egregii tamen viri. Epilepſiam demonſtrat non a DEO immiſſam eſſe, ſed vitio fieri cerebri humidioris, etiam experimentis anatomicis ex brutis animalibus excitatis, cum comparatione cerebri hominis & animalium. Dictio fuſa & Aſiatica. *Prælectiones Valliſoletanas* in hunc Librum dedit PONTIUS de SANCTA CRUZ Archiater Hiſpanicus, Madriti 1631. fol.

Liber *περὶ αἱμοῤῥοΐδων*. Non genuinus eſt, omnes enim ſanari jubet, cum unam apertam relinqui velit HIPPOCRATES. Sed utilitate minime deſtituitur.

Liber *περὶ παρθενίων* agit de furore uterino. In eum commentarium dedit J. BAPT. DONATUS Francofurti 1597. 8. editum, & alios J. STEPHANUS. Venet. 1653. fol.

Liber *περὶ γυναικείων α* & *β* ejuſdem Auctoris eſt cum Libro *περὶ φύσιος τοῦ παιδίου*, cum eum ipſum Librum ut ſuum citet. Cnidiam omnino manum adgnoſcere videor. Morbos mulierum plures, quam nullus recentiorum medicorum habet, fluores albos omnis generis, inflammationes &c. Medicamentis numeroſiſſimis luxuriat, ſæpe valde paradoxis. Prior de *morbis mulierum interprete* M. CORDÆO ſeorſim prodiit Pariſ. 1585. fol. C. WALTH.

Liber *περὶ ἀφόρων* fere ex prioribus exſcriptus eſt, tum Liber *περὶ γυναικείης φύσιος*, quo ſitus oris uteri varie mutatus fuſe deſcribitur.

Reliquos laudabo inter *ſemeioticos*, *practicos*, & *chirurgicos*.

Multos morbos HIPPOCRATIS, craſſum, phœnicium, alioſque ſeorſim illuſtravit propriis diſſertationibus G. WOLFG. WEDELIUS.

Eodem & paulo poſteriori tempore multum de eruendis morborum cauſis agitatum eſt. Ita DEMOCRITUS in viſceribus animalium cauſam maniæ quæſivit, ex fide perantiquæ epiſtolæ. IDEM in emproſthotono nervos laborare invenit. (CÆL. AUREL. *acut.* III. c. 14.) EJUS. erat Liber de *elephantiaſi*, quem citat CÆL. *tardor.* Lib. IV. c. I.

EMPE-

quam morbus intelligatur, actio vero pendet unice a circulatione humorum ad ea loca: verum hanc circulationem non cognoverunt veteres; hinc in patholo-

gia

EMPEDOCLIS *ἄπνυν* antiquiſſimæ obſervationis medicæ exemplum eſt, feminæ quæ triginta diebus abſque cibo & abſque reſpiratione fuit. Multi de eo caſu ſcripſerunt, & PAUSANIAS diſcipulus EMPEDOCLIS ſcripſit, dictatum ſibi ab eo Librum LAERTIO teſte & SUIDA editionis KUSTERI pag. 265. & HERACLIDES PONTICUS *Galen. de diff. reſpir.* L. I.

ALCMÆON ſanitatem ex contemperatione humidi, ſicci, dulcis, amari, calidi & frigidi & reliquorum deduxit, ut uno eorum dominante morbi ſequerentur (PLUTARCH. *plac. phil.* Lib. IV. c. 30.)

ARISTOTELES in Lib. *de adjutoriis*, quem CÆLIUS citat (*acutor.* Lib. II. c. 13.), Pleuritidem ad liquidorum coactionem retulit. Idem in problematibus varia pathologica tetigit.

THEOPHRASTI *de ſudore & de vertigine* etiamnum Libri exſtant, ſeorſim *cum interpretatione & notis* BONAVENTURÆ GRANGERII editi Pariſ. 1576. 8. B. HARL. PL. *De animi* etiam *deliquiis & de peſtilentiis* ſcripſit LAERTIO teſte Lib. V.

Ægypti Reges, (ſed procul dubio Ptolemæi, Herophili olim & ſcholæ Alexandrinæ patroni) in cadaverſbus inciſis phthiſin cordis repererunt eſſe cauſam morbi epidemici PLIN. *hiſt. nat.* Lib. XIX. p. 168. ed. HARD.

Deinde DIOCLES Libr. *de mulierum morbis* ſcripſit (GAL. *Epid.* VI. Comm. II.) & librum *de paſſionibus, cum cauſis, curationibus* a CÆLIO ſæpiſſime citatum, ut *tardor.* III. c. p8. V. c. 1. 2. *acutor.* II. c. 7. 8. 20. III. c. 4. 8. 17. ubi venas pulmonum in peripneumonia pati dixit, in pleuritide pleuram Lib. II. c. 16. Tum Libr. *de lumbricis*, eodem teſte.

ERASISTRATUS per anatomen in ſedes cauſaſque morborum inquiſiverat, uti ex CÆLIO aparet *Acutor.* Lib. II. c. 28. A peritonæi paralyſi urinam ſupprimi, quod veſica non comprimeretur. IDEM reliquit CÆL. AUREL. *tardor.* II. c. 1. Hepar ſcirrhoſum hydropis eſſe ſedem poſt experimenta in cadaveribus auctor eſt opinionis adeo, quæ diu ſuperfuit. CÆL. III. *tard.* c. 8. Vomicam pernicioſiſſime ad cor rumpi idem docuit *tardor.* V. c. 10. Idem uti ex CELSO notiſſimum eſt, ex ſubtili omnino anatome explicationem febrium hauſit. EJUS Lib. *de podagra* citat CÆLIUS *Chronic.* Lib. V. c. 2.

Sed HEROPHILUS qui contra *prognoſtica* HIPPOCRATIS ſcripſit, ob omiſſam pulſuum obſervationem, quam ipſe ſubtiliſſime conſideraverat, etiam cupidior fuit cauſarum, ut ipſi inſtitutum ſcrutandarum cauſarum in morbis tribuat PLINIUS Lib. 26. c. 8. Neque dedecet magnum anatomicum ſedis pleuritidis adſignatio, quam in parte aliqua pulmonis, peripneumoniam in toto pulmone poſuit. Ita etiam ſectatores HEROPHILI ſtudium cauſarum urſerunt, ut GAIUS, qui hydrophobiam in cerebro & ejus membrana ſedem habere non male certe ſuſpicatus eſt CÆL. *Acutor.* Lib. III. c. 14. DEMETRIUS, qui ſubtiliter hæmorrhagiæ abſque inciſione cauſas diviſit in ſudationem, atoniam, anaſtomoſes, raritatem, CÆLIO teſte *tardor.* Lib. II. c. 10. & cujus Lib. XII. *de paſſionibus* idem citat CÆLIUS *Acutor paſſ.* Lib. II. c. 25. Verum brevem eſſe oportet, & lectorem ad CLERICUM remittere, qui placita veterum magno cum judicio collegit.

Paucos adeo nominabimus, cauſarum etiam & theoriæ amatorem PRAXAGORAM, cujus *de morbis* Lib. & *de peregrinis paſſionibus* (forte rariores intelligit) citat CÆLIUS, & *de curationibus acut.* III. c. 17. & alibi III. *de morbis* Librum *Chronic.* V. c. 2. PHILUMENUM, cujus aliqua exſtant apud TRALLIANUM de *rheumatiſmis* apud eundem Lib. VIII. c. 7. & *de diarrhœa* in Lib. VIII. minime mala. EJUS de apoplexia, inſania, cerebri inflammatione, tetano, medicamenta excerpſit ORIBASIUS in *ſynopſi* Lib. VIII. HERACLIDEM denique TARENTINUM, peritiſſimum Empiricorum, qui viri, pertæſi inutilium & incertarum hypotheſium, omnem cauſarum in morbis explicationem rejecerunt, artemque in ſola obſervatione poſuerunt. Et HERACLIDES quidem Hydropem *κατὰ σάρκα* & aſciten diſtinxit (CÆLIUS *tardor.* III. c. 8.) Scripſit autem quatuor Libros de *internis paſſionibus* (EODEM teſte *acut.* III. c. 17.)

AN-

gia hoc in caſu errarunt, non in obſervationibus, ſed, quoties pathologiam redigere ad aliquod ſyſtema conati ſunt. Editio FERNELII optima eſt Genevenſis

B 2 an-

ANTIGENES CLEOPHANTINUS *de febribus & tumoribus* ſcripta reliquit CÆLIO citata Lib. II. c. 10. *Acut.* APOLLONIUS GLAUCUS vero de *interioribus* (*Chronic.* IV. *c.* 8.). APOLLONIUS Citienſis *de epilepſia* Lib. II. edidit, & de eadem NICANDER ſcripſit, (CÆL. *Chron.* I. c. 4., cujus *θηριακὰ* ſive animalium venenatorum hiſtoriam huc omnino revocare poſſumus. APOLLONIUS MYS ex eadem gente fuit, cujus *de ſecta* HEROPHILI Librum 28. citat CÆLIUS *acut.* II. c. 13. ejuſque de ſede Pleuritidis opinionem: tum ANTIPHANES, cujus *periopten* idem excitat, ubi de vermibus præſagium habet, qui felicius deorſum quam ſurſum repant, NICERATUS denique qui de *Catalepſi* ſcripſit, CÆL. *tardar.* II. c. 5.

Denique ſub POMPEJI tempora ASCLEPIADES Rhetor novam theoriam condidit, morbos nempe oriri docuit a vitiata proportione elementorum ad poros, quibus trajiciendis deſtinantur, eique opinioni praxin ſuperſtruxit, cujus autem omnia ſcripta interciderunt. Ad ERASISTRATUM *contradictorios* Libros ſcripſit CÆLIO dictos *Acut.* Lib. II. *c.* 33. Sedes morborum definire conatus eſt. Phrenitidem, & epilepſiam in membrana cerebri ſedem habere poſuit (CÆL. AUR. *acutor.* Lib. III. c. 14.). In Theoria adeo ſubtilis fuit, ut a corpuſculis minimis quartanam, a parvis tertianam, a magnis continuam derivaret. Scripſit *acutarum paſſionum* Lib. III. CÆL. *Acut.* Lib. III. c. 21. *celerium* Lib. II. & *de febribus periodicis* II. *c.* 10.

PEDACII DIOSCORIDIS Libri *de venenis* cum materia medica conjuncti exſtant, ut qui ad cauſam morborum pertineant, huc poſſunt trahi.

Eo tempore nata eſt ſecta methodica, THEMISONE inprimis auctore, qui ſenſim, repurgata ut vocat ſecta (CÆL. I. *c.* 10. *Chron.* V. c. 2.) eam theoriam in poſterioribus Libris perfecit, ſerius editis quam Lib. *de celeribus paſſ.* & poſt Lib. II. *de tardis*. In ea Theoria omnes, uti notiſſimum eſt, morbi ad ſtrictum, laxum & complexum genus reducti ſunt; & maximum compendium factum eſt diſcenti. Scripſit omnium primus *de tardis paſſionibus* Lib. III. (CÆLII præf. ad *chronica*, & cachexiam primus conſtituit *tard.* III. c. 6. Idem *de elephantiaſi* egit *tard.* IV. c. 1. & ſolus *de ſatyriaſi* egit ibid. Lib. III. c. 18. Libros etiam *de acutis paſſionibus* reliquit EODEM CÆLIO Auctore *de acut.* Lib. II. c. 9. & *epiſtolarum* Lib. IV.

THESSALUS methodicam ſectam perfecit, NERONE imperante, cujus *regular.* Libros paſſim CÆLIUS citat.

Ejuſdem ſectæ SORANUS fuit, vir egregius, HIPPOCRATI iniquior, ut ex CÆLIO apparet *acutor.* Lib. II. c. 19. & ex vita HIPPOCRATIS, quæ SORANO tribuitur. In *αἰτιολογουμένοις* incubum Deum non eſſe, merito defendit (CÆL. *tardar.* I. c. 3.) EJUS in hydrophobis obſervationes excitat CÆLIUS Lib. III. c. XI. qui SORANI *veriſſimas apprehenſiones* latino ſermone deſcribere laboravit (*acut.* Lib. II. c. 28.) An idem fuerit SORANUS EPHESIUS junior, qui *περὶ γυναικείων* Libros IV. ſcripſit, SUIDÆ dictus III. p. 354. & anatomen matricis, difficile eſt definire. Sed Methodici parum delectabantur Anatome. Eum SORANUM tempore TRAJANI vixiſſe, conjectura eſt LAMBECII *Bibl. Vindeb.* Lib. VI. c. 2.

CÆLIUS AURELIANUS Siccenſis Afer, *de morbis acutis & chronicis* reliquit Libros VIII. quos nuper edidit JOH. CONRADUS AMMANNUS, adjectis THEODORI JOH. F. ab ALMELOVEEN in CÆLIUM animadverſionibus, & lexico CÆLIANO Amſtelodami 1722. 8. & prius in quarto 1709. De eo viro alias fuſius, nunc ſufficiet dixiſſe, diligentem fuiſſe & in legendis ſcriptoribus, quos in *acutis paſſionibus* ſemper plurimos examini ſuo ſubjicit, & in ſignis morborum eruendis atque deſcribendis morbis, niſi ea potius laus fuit SORANI. Ita hæmorrhoides veſicæ, noſtro ævo adeo celebres, ſanguinem per intervalla fundentes, omnino notas habuit. *Chronic.* Lib. V. c. 14. Mira cæterum ſecta fuit, quæ lethargum ad *ſtrictum* genus morborum retulit (CÆL. *Acut.* Lib I. c. 6.) & hydropem plerumque ad ſtrictum, partim ad complexum pertinere docet, Lib. III. *tardar.* c. 8. Reliqui ejus viri Libri, *reſponſiones* nempe *de mulieribus vitiis*, *& chirurgumena* interciderunt.

Inter Methodicos etiam is fuit, cujus inter *muliebria* nomen eſt MOSCHION, cum *diatriton* & *circulam Metaſyncriticum* obſervet. EJUS Lib. I. *de morbis muliebribus* Græce cum

C. GES-

anno 1697. in folio. Adeo hic Auctor certe excelluit, licet in GALENUM ſcripſit eo tempore, quo pro GALENO certabant omnes, ut ipſo vivente in ſcholis

C. GESNERI Scholiis prodiit opera CASP. WOLFII. Baſil. 1566. 4. & cura WOLFII recuſus eſt in collectione *muliebrium* Baſilienſi 1586. 4. De eo inter practicos dicetur.

SEXTUS etiam, qui vulgo EMPIRICUS dicitur, & VINDICIANUS, & VALENS PHYSICUS, quem CÆLIUS citat *acutor.* Lib. III. *curationum* anginas in internas (cynanchen) externas (hyanchen) & paracynanchen ſive unius lateris diviſit.

ARETÆUS CAPPADOX inprimis ex pathologia & morborum bona deſcriptione laudem meretur. EJUS ſunt *περὶ αἰτίων καὶ σημείων ὀξέων καὶ χρονίων παθῶν* Lib. IV. de quorum editionibus & Auctore inter practicos dicetur. Inter omnes autem veteres ſcriptores medicos bono ordine & ingenioſa dictione mihi videtur excellere. Aliqua tamen omnino ex falſa theoria repetiit. Ita inflammari venam Cavam ad lumbos, & ſanguinem in abdomen effundi, ita ſubitam mortem ſequi, ſcripſit *Acut.* II. c. 8.

RUFUS EPHESIUS cum anatomicis Libris reliquit Lib. *περὶ τῶν ἐν κύστει παθῶν*. Liber autem *de peſtilentia* (ſive ſtatu potius in quo morbi ſolito maligniores erant) ab ORIBASIO excerpitur *ſynopſ.* Lib. VII. c. 25. cujus etiam loca de renum ſcirrho (Synopſ. Lib. IX. c. 25.) & de diabetis curatione c. 36. IDEM excerpſit. Cæterum RUFUS imperante TRAJANO vixit, ut facile credo SUIDÆ. Eraſiſtrateam ſectam ſecutus eſt, & ſpiritum in arteria contineri dicit, ventriculum etiam cordis ſiniſtrum *pneumaticum* vocavit. Recentiores Græcos Ægypti incolas valde exagitavit, ob ignorantiam. Operum RUFI penes me tres editiones ſunt, Græca Pariſ. 1554. 8. Latina JUNII PAULI CRASSI Baſil. 1581. 4. & nupera Londinenſis GUILIELMI CLINCH, qui diſſertationem de ſcriptis RUFI, & aliam de medicamentis veſicantibus addidit. Uſus eſt ad Græcum *textum* ea, quam citavi, editione, ad verſionem Latinam, CRASSI opere.

CELSUS multa ex HIPPOCRATE habet & ſigna & præſagia, uti curationem fere ex junioribus medicis.

Veterinariæ medicinæ Lib. II. ſive *collectio Auctorum qui de morbis equorum ſcripſerunt* Græce edita Baſil. 1537. 4. & Latinæ RUELLIO interprete Pariſ. 1530. fol. utcumque huc referri poteſt: ut & P. VEGETII *Mulomedicina* ex recenſione JOH. SAMBUCI inpreſſa Baſil. 1574. 4.

In ea collectione APSYRTI, HIEROCLIS, THEOMNESTI, PELAGONII, TIBERII, EUMELI, ARCHEDEMI, HIPPOCRATIS (etiam LINDENIANÆ editioni inſertus) & HIMERII Libelli habentur.

CL. GALENUS ſi numerum molemque conſideraveris, & ſi infinitam ſeriem Medicorum, qui ejus dogmata receperunt, princeps eſt pathologorum. Et cauſas quidem morborum multo ſubtilius, quam medici priores, indagatus, plerumque ad humorum exceſſum in aliqua primarum qualitatum poſuit, humores ipſos ad imitationem ARISTOTELICARUM qualitatum quaternos fecit, & quatuor eorum qualitates. Solidarum partium tonum aut nimium aut nimis parvum, forte ob odium Methodicorum, omnino rejecit. In ſignis morborum nonnullis multo reliquis ſubtilior fuit, ut in pulſu, cujus infinitas diverſitates ex ſimplicioribus notis compoſuit. Hiſtorias morborum minus puras, aut ſimplices habet, bonas tamen paſſim obſervationes interſperſit, aut rariorum morborum, quos in ampliſſima illa Roma viderat, aut ſectionum morboſarum. Libros pathologicos, quorum plerique in tertia Claſſe GESNERIANÆ editionis continentur, unice præcipuos citabo. *De differentiis morborum* Lib. II. *de cauſis morborum* Lib. I. *de ſymptomatum differentiis* Lib. III. Græce ſeorſim prodierunt Antwerp. 1550. 8. in quos exſtat commentarius J. FRANCISCI ROSSELLI Barcinone editus 1627. fol. & J. SYLVII, in operibus omnibus excuſus & LAURENTII JOUBERTI. MELCHIOR vero SEBIZIUS *tres priores Libros in theſes contractos ad diſputandum* propoſuit Argentorati 1631. 4. & aliis annis. RIV. *tabulas* vero in eoſdem Libros condidit STEPHANUS de TEMPLE Lugdun. 1576. 8.

De differentiis febrium Lib. II. quarum quæ intermittunt ab humorum definito exceſſu explicat, calidas ex putredine, &c. Seorſim eos edidit, & *accurate*, ut ait, *recognovit* SIMON

lis in nullum Auctorem præter ipſum & HIPPOCRATEM prælectum ſit, & ſe una cum

SIMON THOMAS Lugd. 1548. 16. In eos Libros *commentarius* exſtat THOMÆ de GARBO Lugduni editus 1514. 4. LAURENTII LAURENTIANI Lugdun. 1550. 12. * alius PAMPHILI MONTIS Bonon. 1550. 8. alius CHRISTOPHORI a VEGA Compluti impreſſus 1552. 8. alius JACOBI SYLVII, qui in *operum* collectione exſtat, alius FRANCISCI VALESII Complut. 1569. 8. Colon. 1592. in collectione operum Francofurti 1645. fol. repetitus alius J. BAPT. NAVARRI Valentiæ excuſus 1628. 8. LIND. alius VICTORIS TRINCAVELLII Venetiis 1575. fol. editus; alius JOHANNIS BRAVI Salmanticæ impreſſus, 1585. 4. * LIND. alius SIMONIS a CAMPO Neapoli 1642. 4. editus. In Caput I. & III. ANTONIUS NUNNEZ Salamanticæ commentarium edidit LIND. abſque anni mentione.

LAUR. LAURENTIANI *commentarius* in Librum II. *de differentiis febrium* GALENI primum prodiit Venet. 1508. fol. cum NIC. LEONICENO.

De difficultate reſpirationis Libri duo ſunt fere in ægros aliquos HIPPOCRATIS, in *epidemicis* recenſos, commentarii.

De locis affectis Libri VI. Hoc nobis primarium GALENI opus videtur, tum ob ordinem & concinnitatem, tum ob bona ſigna ad dignoſcendos morbos obſcuriores propoſita, tum ob obſervationes ex anatome practica deſumtas. Olim titulus erat περὶ τῆς διαγνωστικῆς μεθόδου τῶν πεπονθότων τόπων. Seorſim editi ſunt cum titulo *de adfectorum locorum notitia* GUIL. COPO interprete Pariſiis apud H. STEPHANUM Seniorem 1513. 4. Commentatus eſt in eos libros FRANCISCUS DURATIUS Venet. 1557. 8. LIND. & LEONHARDUS FUCHSIUS Baſil. 1554. fol. & FRANCISCUS VALESIUS Lugduni 1559. 8. LIND. quem multi animam GALENI dixerunt. In *compendium* redegit PETRUS SCHOTANUS Franeker. 1616. 8.

In Libros VI. GALENI *de locis affectis* commentatus etiam eſt PETRUS GOMAR CARRERO; cujus *diſputationes & commentaria in omnes Libros de locis affectis* GALENI Compluti prodierunt anno 1605. & 1612. fol. * L.

Exercitationes ſemejoticas diſputationibus XII. *comprehenſas* JOH. WOLFIUS in eoſdem Libros dedit, excuſas Helmſtadii 1620. 4.

Parvus eſt Lib. *de inæquali temperie* a LEONICENO verſus & editus Pariſ. 1514. 4. cum aliis GALENI Libellis, tum Baſileæ 1538. 8. in quem PROSPER CALANUS commentatus eſt Lugdun 1638. 8. * tum & FRANCISCUS VALESIUS). Porro GALENI ſunt *libelli de maraſmo: de comate ſecundum* HIPPOCRATIS *ſententiam: de palpitatione: de plenitudine: de tumoribus præter naturam: de morborum temporibus; de typis ad eos qui de typis ſcripſerunt: de cauſis procatarcticis*. Denique Commentarii jam citati, in Hippocratem, huc pertinent. *Hiſtorias medicinales* ejus J. B. SYLVATICUS *enarratas* dedit Hanov. 1605. fol. RIV. & *hiſtoriales campos* collegit in Lib. IV. eoſque *congeſtos & commentariis illuſtratos* dedit SYMPHORIANUS Baſil. 1532. fol.

EX PHILAGRIO, Galenico, temperamenta & intemperies adhibente in pathologicis, fragmentum de lienis adfectibus habet TRALLIANUS Lib. VIII. c. 10.

ALEXANDRI APHRODISEI *opuſculum de febrium cauſis & differentiis* a G. VALLA latinitate donatum eſt. Prodiit Lugd. 1506. 8. & Baſil. 1542. 8. cum aliis Libellis de febribus, & in collectione *Medicorum Græcorum & Arabum de febribus*, quæ prodiit Venet. 1594. fol.

ALEXANDER TRALLIANUS unicus fere ſcriptor eſt, quem poſt GALENUM laudes. Hinc ante AETIUM & ORIBASIUM poſui. EJUS XII. Libri Græce prodierunt 1548. fol. cum caſtigationibus GOUPYLI & RHAZE de peſtilentia, Græce vero & Latine Baſileæ 1556. 8. cum iiſdem GOUPYLI caſtigationibus, & GUINTERI Andernacenſis verſione quæ prodierat, cum eodem RHAZIS Libello. Venetiis 1552. 8. Hunc Auctorem plurimi facio, cum ordine bono, dictione ſimplici, morbos omnes a capite ad calcem tractet, ſignis ubique appoſitis & paſſim GALENO & antiquis Auctoribus recenſis & correctis. De practicis laudibus alibi dicetur. EJUS *de lumbricis* epiſtola Gr. Lat. cum H. MERCURIALIS *variis lectionibus* prodiit Venet. 1570. 4.

ORIBASII ævo medicina jam degeneraverat. A morborum ſignis & deſcriptionibus fere ad ſolam enarrationem auxiliorum Medici deflexerant, ut in MARCELLO & Arabum libris cum ſumma nauſea unicum fere morbi nomen cum longiſſima ſerie formularum invenias. Scri-

cum HIPPOCRATE citatum viderit ſuperſtes. Libri vero FERNELII de Pathologia præ reliquis ejus operibus optimi ſunt.

Scripſit autem ORIBASIUS *Synopſeos* ad EUSTACHIUM Lib. IX. in cujus Libris V., & VI. VIII. & IX. ad morbos pertinent. In *collectionibus* auxilia potius quam morbos proſequitur.

THEODORI PRISCIANI Archiatri *Gynæcia ad Salvinam* Baſileæ 1532. 4. & alias edita, & *Phænomenon Euporiſton* Lib. I. ſive de externis adfectibus, & *Logicus* ſive de adfectibus internis, potius ad practicos, ob breviſſimas deſcriptiones, quam ad pathologos pertinent.

OCTAVIUS HORATIANUS, cujus Lib. I. *de curatione fere omnium morborum*. Lib. II. *de acutis & chronicis paſſionibus*. Lib. III. *de Mulierum accidentibus* Argentorati prodiit 1532. omnino parum a priori differt & eadem verba habet, poſterior tamen editio plenior eſt.

AETIUS AMIDENUS, recentior ORIBASIO, in duodecim Libris poſterioribus, qui exſtant, morborum etiam deſcriptiones ex variis antiquis habet, & inter eos nonnullos rariores morbos citat, cum & ipſe & ORIBASIUS non viſos ſibi ſolos, ſed etiam alios morbos undique apud ſcriptores repertos congeſſerint. Multa habet ex veterum deperditis ſcriptis, uti ORIBASIUS.

PAULUS ÆGINETA ex GALENO & ORIBASIO plerumque morborum deſcriptiones breves habet, parum auctas. Reliqui Græci etiam deteriores ſunt.

NONI *de omnium particularium morborum curatione, ſic ut febres quoque & tumores præter naturam complectatur* Liber Græce cum verſione Latina JEREMIÆ MARTII prodiit Argent. 1568. 8.

ACTUARII *de actionibus & affectibus ſpiritus animalis* Lib II. Gr. ex recenſione JAC. GOUPYLI Pariſ. 1557. 8. parvi momenti ſunt. *In Methodi medendi* Libris duobus prioribus de ſignis & cauſis morborum egit, non abſque proprio experimento.

PALLADII *de febribus* conciſa *ſynopſis* Pariſiis JOH. CHARTIER interprete 1646. edita eſt, tum, cum notis J. STEPHANI BERNARD nuper recuſa Leidæ 1745. 8. Theoriam ſequitur GALENI, & febrium ætiologiam ex humoribus derivat, plurimum uſus AETIO.

DEMETRIUS PEPAGOMENUS *de podagra* a MARCO MUSURO Romæ an. 1517. & a MORELLO Pariſiis Græce & Latine 1558. 8. tum in collectione CHARTERIANA, nuper etiam cura J. S. BERNARD recuſus eſt Leidæ 1743. 8. Ad poſtremos Græcorum pertinet, qui circa annum 1282. imperante MICHAELE PALÆOLOGO vixerit, cujus medicus fuit, cujuſque nomini Librum inſcripſit, ſua fere ex HIPPOCRATE & GALENO ſumſit, multoque magis in curatione quam in deſcriptione morbi verſatus eſt. In ACT. ERUD. & Græcum codicem & verſionem vitioſam eſſe objicitur, quam a TURNEBO habuerat BERNARDUS.

SYNESII *de febribus* Liber anonymi Græci opus eſt, cui caſu SYNESII nomen præfixum eſt, verſum ex Arabe ABUGHASAR AHMED, ubi Arabica medicamenta cum Græcorum deſcriptionibus & theoriis conjunguntur, & variolarum atque morbillorum curatio fere ex RHAZE proponitur.

Gynæciorum ſive *de mulierum affectibus & morbis Gr. Arab. Lat. vet. & recent quotquot exſtant*, quos ISRAEL SPACHIUS edidit Argentin. 1597. fol. tetigi, cum agerem de mulierum partibus genitalibus & repetam in Chirurgicis. Sunt autem CLEOPATRÆ inſcripti. Spurius Liber, parum decens, in cujus fatua præfatione dicit Auctor, ſe Librum ex THEODOTO & METHYCO in Latinum ſermonem vertiſſe.

2. MOSCHIONIS methodici Liber περὶ γυναικείων παθῶν, ad anatomen non malus, in praxi chirurgica præpoſterus, qui nihil niſi unguenta moliatur in difficili partu. Videtur Latine ſcriptus fuiſſe, & in Græcam Linguam verſus, argumento vocum latinarum, quas retinet ἐγκύβου. Eam conjecturam noſtram video ex Græco codice confirmatam eſſe a LAMBECIO Lib. VI. cap. 2. pag. 137. Judæorum aliqua ſe vertiſſe ait, quod cum JULIÆ AGRIPPINÆ medico, ut alibi ſe vocat, vix poteſt conciliari, neque cum TRAJANI tempore, quo eum ponit LAMBECIUS Lib. VI. cap. 2. Ut adeo diverſus videatur a THEODORO MOSCHIONE, cujus ad epilepſiam medicamentum citat TRALLIANUS.

EROS *de paſſionibus mulierum* manifeſto recentior eſt, qui MAGISTRUM GERALDUM, & THEODORICUM citet, & TROTULA ejuſdem furfuris Liber Salernitani medici, cujus Lib.

de paſ-

de paſſionibus mulierum ſeorſim editum cum BENED. VICTORII *Empirici* habemus Venetiis 1555. 8. PRISCIANUS & ipſe methodicus, jam dictus eſt.

Inter Arabes pauci recenſeri merentur, princeps tamen RHAZES. Hujus *de peſtilentia* Lib. ex Syrorum Lingua in Græcam traslatus editus eſt Pariſiis cum ALEXANDRO 1548. fol. Latine Venet. 1552. 8. cum aliis *operibus* RHAZÆ *exquiſitioribus* Baſileæ 1544. fol. & ſeorſim 1529. 4. Nuper etiam ex Arabica Lingua in Latinam recenter verſus cura RICHARDI MEAD Londini 1747. 8. In eo Libro variolas *peſtilentiæ* nomine, morbillos *eulogii*, primus & exquiſite deſcripſit, bonamque curationem addidit antiphlogiſticam, ſi quidem RHAZÆ hi Libelli ſunt, de quo dubitare licet. Certe in editionis Baſileenſis cap. IV. citatur vir ſapiens RHAZES, quod ab ipſo RHAZE vix exſpectes. Ea tamen vox omiſſa eſt in verſione MEADII. In Lib. X. de *febribus* hiſtorias morborum, ſed ex Græcis, habet. Lib. *de caſibus qui ipſi acciderunt* continet non contemnendas & obſervationes & curationes. Ita v. c. Simiæ argentum vivum dedit RHAZES, vidit animali ventrem inde dolere; mercurium autem ſublimatum utique nocere Lib. VIII. cap. 42. In *diviſionum* Lib. quæ praxis eſt, commune vitium habet Arabum, deſcriptiones morbi breviſſimas, longiſſimas auxiliorum.

AVENZOARIS ſcripta non legi quidem, ſed ex FREINDIO video, operæ pretium facturum, qui legerit, cum inflammationem pericardii, ejus tumorem durum, & hydropem, & rara alia mala deſcripſerit. Ex eo tamen parum ſeriam fabulam de catulis in urina hydrophoborum apparentibus, repeti video ex MARCELLO DONATO Lib. VI. cap. 1. *hiſt. medic. mirab.* & a CODRONCHO *hydrophob.* pag. 105. & ab aliis.

AVICENNÆ *canonis* Lib. IV. *Fen.* I. *de febribus*, Patav. 1699. 12.

ALBUCASIS *de mulierum morbis* Lib. cum WOLFII & SPACHII collectione prodiit.

Reliquos Arabes omitto, cum & ipſi, & qui eos ſecuti ſunt, inter Chriſtianos barbari, vix ullam ad morbos cognoſcendos induſtriam adhibuerint. Inter recentiores autem ſemibarbaros Arabum imitatores ſunt.

GARYOPONTI Lib. *de febribus & earum cauſis & ſymptomatibus* Lib. II. Baſil. 1531. 4. in collectione Librorum de febribus recuſi.

CONSTANTINI AFRICANI, magni exſcriptoris Lib. VII. *de morborum cognitione & curatione*, Lib. I. *de cognitione remediorum & ægritudinum*. Lib. I. *de ſtomachi adfectibus* Lib. II. *de melancholia*, Lib. I. *de mulierum morbis* in collectione operum exſtant Baſil. 1536. & 1539. fol.

VALESCUM de TARANTA reliquoſque barbaros in practicis laudabimus.

PAULI BAGELLARDI de FLUMINE Lib. *de ægritudinibus infantum* Venet. 1487. 4. *de morbis puerorum* Lugdun. 1538. 8. *

GENTILIS GENTILIS *conſilia* Venet. 1503. fol. *de febribus* Venet. 1526. fol. *de lepra* Venet. 1536. fol. *

CLEMENTII CLEMENTINI *lucubrationes*: RICHARDI *de ſignis febrium*: ANTONII de GRADIS *de febribus*: CHRISTOPHORI BARSISII *de febrium cognitione & cura* Baſil. 1535. fol.

J. MICH. SAVANAROL *Practica Canonica de febribus* Venet. 1503. fol. 1552. fol. 1561. fol. PL. Lugd. 1560. 8. Acceſſit CÆSARIS OPTATI *opus de febre hectica*, quod ſeorſim prodierat Venet. 1517. fol.

J. MICH. SAVANAROLÆ & CAES. OPTATI citati Libri de more ſeculi compilati & fuſiſſimi ſunt, maxime ad ſaporem Arabum.

ANTONII de GRADI *de febribus Tractatus*, *ſigna*, *cauſas & curationem complectens* Lugduni 1517. 4. LIND.

BARTHOLOMÆI MONTAGNANA *Conſilia* 305. *de ægritudinibus humano corpori evenientibus* Norimb. 1652. fol. Hi omnes fere Arabes exſcripſerunt, & eandem cenſuram merentur.

Donec ſub renatarum literarum tempus novus morbus, Venerea lues, in Europam incubuit, quæ ipſa ſævitate ſua coëgit Medicos, ut deſcriptionem & curationem molirentur, quod ipſum etiam initium fuit redintegrati ſtudii quo ſingulares morbi deſcribuntur. Hæc lues equidem aliquos quaſi prodromos habuit. Lepram coitu concipi GORDONUS in *lilio* auctor eſt. GUILIELMUS de SALICETO bubones Venereos cognoviſſe videtur. GUIDO de CAULIACO fuſe de incendio & puſtulis a coitu cum femina fœtida naſcentibus agit pag. 81. ut ea loca omittam, quæ BECKETUS in *Phil. Tranſ.* adduxit, & ante

cum

cum HANSIUS SLOANE. Magis tamen innotuit lues Venerea, & magis forte ſpecificam naturam morbi induit utique circa annum 1493. Ab eo tempore infinita vis ſcriptorum de eo unico morbo prodiit. Excerpam fere paucos, & utiliores, & de pleriſque conſultum velim pleniſſimum catalogum, cum judiciis, quem JOHANNES ASTRUC in ſuo *de morbis venereis* doctiſſimo opere dedit Lib. V. VI. VII. VIII. & IX.

MARCELLUS CUMANUS, cujus *centum obſervationes* a G. H. WELSCHIO Auguſtæ Vindelicorum anno 1668. 4. excuſæ ſunt, primus omnino luis venereæ ſymptomata in partibus genitalibus & in inguine orta anno 1495. deſcripſit, quam in exercitu Veneto viderat Gallis oppoſito.

J. HEBERLINI *lectio declaratoria ſuper epidemia morbo*, Dolæ 1492. 4. *

FRANC. de VILLALOBOS *tractatus de las enfermidades de las bubas*, Salmantic. 8491. fol. ANT.

SIMONIS PISTORIS *poſitio de malo franco*, Lipſ. 1498. 4. * & M. POLLICHII *inſuper additos errores* S. PISTORIS *de malo franco*, ibid. 1501. 4. *

NICOLAI LEONICENI (quem in Botanicis laudavimus) Liber *de Epidemia, quam Itali morbum Gallicum, Galli vero Neapolitanum vocant* Venet. 1497. 4. Baſil. 1532. fol. in collectione operum ad deſcriptionem & hiſtoriam novi mali pertinet.

CONRADI GILINI *opuſculum de morbo Gallico* ſcriptum anno 1497. & excuſum cum AL. LUILINI collectione, inventionum mercurialium primus meminit.

JOHANNIS WIDMAN dicti MEICHINGER *de puſtulis & morbo, qui vulgato nomine mal de frantzos appellatur* Lib. 1497. 4. Et ipſe morbum deſcribit, & unguenta mercurialia habet. EJUS Lib. *de peſtilentia cum addita quæſtione de fuga peſtis* prodiit Tubing. 1501. 4. RIV.

Eundem morbum deſcribit A. CASPAR TORELLA, cujus *tractatus cum conſiliis contra pudendagram* ſive *morbum Gallicum* Romæ prodiit 1497. 4. & *dialogus de dolore* cum *Tractatu de ulceribus in pudendagra evenire ſolitis*, &c. anno 1499. editus eſt. Et mercurio uſus eſt, & hiſtorias ægrotorum neſcio annon primus propoſuit. ASTR. EJUSDEM *de ægritudine ovilla conſilium* Rom. 1505. Morbum in Hiſpania epidemicum, malignum, deſcribit.

ALEXANDER BENEDICTUS, cujus inter obſervationum ſcriptores continuo nomen redibit, Veronenſis, Medicus per multos annos caſtrenſis, in exercitu Italo medicinam fecit, qui cum CAROLI VIII. exercitu (in quem lues venerea irrepſerat) ad Tarum fluvium conflixit anno 1495. In variis libris ſuis docte & fideliter de novo morbo ſcripſit, meminit gonorrhœæ, ſalivationem, quæ mercurio excitetur, non ignoravit.

JOH. ALMENAR *libellus de morbo Gallico*, Venet. prodiit 1502. 4. PLATN. Papiæ 1516. fol. LIND. ſuſpicatur ASTRUC, exſcriptum eſſe ex. J. BENEDICTO, non bene certe, cum ALMENARIUS viginti fere annis prius ſcripſerit.

JOSEPH GRUNSPECK *tractatus de peſtilentiali ſcoria ſeu malo di Frantzos originem ejuſque remedia continens* 1496. 4. (teſte J. ASTRUC qui inutilem Librum eſſe dicit) recuſus cum titulo J. G. *de mentulagra ſeu morbo regio*, Venet. 1502. 4. *

WENDELINI HOCK DE BRAKENAU *mentagra* ſive *tractatus de cauſis præſervativis, regimine & cura morbi Gallici vulgo mali Frantzos*, Venet. 1502. 4. 1514. 4. Lugduni 1529. ASTR. Morbum deſcripſit, multum uſus TORELLA, & interruptas inunctiones primus laudavit.

JACOBI CATANEI *Tractatus de morbo Gallico* ſcriptus ante annum 1505. & recuſus in LUISINI collectione, pro eximio habetur a CL. ASTRUCIO, qui primus accurate mercurii uſum deſcripſerit.

SEBASTIANI AQUILANI *epiſtola qua morbi Gallici interpretatio & cura continetur*, Lugdun. 1506. 4. Bonon. 1517. 8. & cum GATINARIA, Baſil. 753.1 fol. Contendit luem eſſe veterum elephantiaſin.

ANGELUS BOLOGNINUS ex oppido prope Patavium natus, Medicus & Chirurgus, *de cura ulcerum exteriorum, & de unguentis de quorum numero nonnulla in morbum Gallicum adjecta ſunt*, Bonon. 1514. 4. Unguenta mercurialia jam pro confirmata fuſe deſcribit, adminiſtrationem hujus præſidii explicat.

JACOBUS BERENGARIUS Carpenſis nihil de lue Venerea ſcripſit, habetur autem vulgo pro inventore inunctionis mercurialis, quæ quidem fama non levi FALLOPPII teſtimonio nititur. Repugnat equidem JOHANNES ASTRUC, cum omnino multi vetuſtiores Auctores id reme-

id remedii genus propoſuerint. Verum BERENGARII ætatem non ſatis novimus. Cum enim anno 1507. operationes Chirurgicas ipſe ſuſceperit, non adeo multo ſerius inclaruiſſe adparet, quam primi unguenti mercurialis deſcriptores.

NICOLAI POLL *de cura morbi Gallici per lignum Guayacanum*, Venetiis 1535. ſcriptus anno 1517. laudat id lignum, & experimenta adducit. ASTR.

LEONHARDI SCHMAUSS *lucubratiuncula de morbo Gallico & cura ejus noviter reperta cum ligno indico*, Aug. Vind. 1518. 4. ASTR. Idem lignum laudat.

ULRICI DE HUTTEN *de Guajaci medicina & de morbo Gallico*, Moguntiæ 1519. 4. Morbum ex propria experientia deſcripſit, quem miſerrimum paſſus erat, ſepties mercuriali inunctione adminiſtrata, & ſanatum ſe credidit uſu Guajaci, eamque laudem huic ligno in eo ipſo libello tribuit. ASTRUCIUS, acris adverſarius Guajaci, refutat id teſtimonium, & minime fidelem ſanationem fuiſſe, nobilemque eum virum, triennio poſt libelli editionem, periiſſe ex eo ipſo morbo oſtendit pag. 360. Libellus Anglice verſus a THOMA PAYNEL prodiit 1540. 4. EJUSDEM ULRICI exſtat *febris* I. & II. Dialogi Mogunt. 1520. 4.

Libellus novus de cauſis & curatione peſtilentiæ ad præſervationem ſimul ac curam ejus mali optime utilis, Cracov. 1521. 4. 1522. 8. quem JOHANNI BENEDICTO tribuit CL. ASTRUC & *Regimen de novo & prius Germaniæ inaudito morbo quem paſſim Anglicum ſudorem, alii Gurgulionem vocant*, Cracov. 1530. 8. PL. Mitiorem jam luem fieri, teſtatur, linimentum mercuriale laudat.

JACOBI DE BETHENCOURT *nova pœnitentialis quadrageſima, nec non purgatorium in morbum Gallicum ſive venereum*, Pariſ. 1527. 8. Gonorrhæam primus deſcribit. ASTR.

LAURENTII PHRISII *Epitome opuſculi de curandis puſtulis, ulceribus & doloribus morbi Gallici aliis Franzoſs appellati*, Baſil. 1532. 4. PL. Parvi momenti. EJUSDEM *Sudoris Anglici exitialis peſtiferi morbi cauſa, præſervatio & cura*, Argentin. 1529. 4. *

NICOLAI MASSÆ, celebris alias anatomici, Liber *de morbo Gallico*, Venet. 1532. & 1536. 4. & 1563. 4. auctior tractatione *de vi ligni indici, de cognitione ſalſaparillæ, de radicibus Cynæ, & horum uſu & de caſu capillorum & dentium*, &c. (RIV.) EJUSDEM *de febre peſtilentiali, petechiis, morbillis, variolis, apoſtematibus peſtilentialibus*, Venet. 1540. 4. * RIV. Eximias & magnas laudes meritus ab ASTRUC, ob ſua in hiſtoriam venereæ luis merita, uti olim A. LUILINUS non alium potiorem Medicum invenit, cui dicaret collectionem ſuam. Unctionem mercurialem pro vero & ſolido luis remedio deſcripſit, & in *Epiſtolis* ſuaſit interpolatam illam inunctionum repetitionem, quæ nunc quam maxime in omnium ore eſt.

Anno 1536. Lugduni in 8. prodiit morbi Gallici *curandi ratio exquiſitiſſima*, qua PETR. ANDREÆ MATTHIOLI, JOH. ALMENAR, NICOLAI MASSÆ, NICOLAI BOLL, BENEDICTI de VICTORIIS & ANGELI BOLOGNINI ſcripta continentur.

HIERONYMI FRACASTORII *Syphilidem*, Veronæ 1530. 4. PL. excuſam vel ideo cito; quod magni viri pro nobiliſſimo poëmate habeant. Hinc nuper Londini recudi meruit 1747. 4. & a PETRO BELLI, ANTONIO TIRABOSCO & SEBASTIANO de ANTONIIS tribus diverſis verſionibus Italice redditus eſt, quæ Neapoli 1731. 8. tum Veron. 1739. 4. & Bononiæ 1738. 4. excuſæ ſunt Carmina etiam Patavii conjuncta prodierunt 1739. 5. EJUSDEM L. III. *De contagione & contagioſis morbis* prodierunt, Venet. 1546. 4. Lugd. 1554. 8. Peſtem, luem veneream, & alium morbum novum, petechialem nempe febrem, deſcribit, quam aceto & hujuſmodi acidis ſuccis, ſed etiam ſuo *diaſcordio* expugnare vult. De *diebus criticis* etiam acute ſcripſit, quos ſubtiliter explicat ex motu humorum morboſorum, quorum cuilibet ſuus dies concoctionis ſit, &c. Opera omnia Venet. 1555. 4. & 1574. 4. prodierunt. Mihi editio eſt Genevenſis 1637. 8.

Non ultra pergam, ſed reliquos, graves viros, ſuis locis laudabo, cum in primis J. FREIND diſerte negaverit poſt annum 1560. aliquem de lue Venerea ſcriptorem exſtare, qui prioribus inventis multum adjecerit *hiſt. med.* pag. m. 329. Quos autem hactenus dixi, ii collecti habentur (ALEXANDRO BENEDICTO & BOLOGNINO excepto) in *collectione ſcriptorum de morbis Venereis* quam Venet. anno 1566. & 1567. duobus in fol. vol. recuſis anno 1599. edidit ALOYSIUS LUISINIUS, iterumque typis edi fecit HERMANNUS BOERHAAVE, Leidae 1728. fol. cum titulo *Aphrodiſiaci* ſive *de lue Venerea in duos tomos bipartiti*.

partiti. Monet ASTRUCIUS multos ſcriptores mutile recenſeri, fere omnium præfationes & titulos annoſque, quibus primum prodierunt, reſectos eſſe, neque ordinem temporum obſervatum, neque omnes ante LUISINUM ſcriptores collectos, multo minus recentiores ſuppletos eſſe.

PETRI DE ABANO L. *de Venenis*, Mantuæ 1473. 4. HARL. Venet. 1548. fol. In compilatione tamen etiam ſuas nonnullas obſervationes habere reperi.

SANTIS DE ARDOYNIS *de Venenis*, Venet. 1492. 4. HARL. Baſil. 1562. fol. cum FERDINANDI PONZETTI *ejuſdem generis commentario*. SANTIS opus compilatio eſt ex Græcis & Arabibus, per ſingula venena, ſatis fuſa. Brevior alter, neque abſque ſua obſervatione, ut in cap. *de elleboro* & alibi.

MARSILII de S. SOPHIA *Tractatus de febribus ſuper* I. *Fen.* IV. AVICENNÆ Lugd. 1508. PL.

ANTONII BENIVENII *de abditis & mirandis morborum & ſanationum cauſis*, Flor. 1507. 4. (ASTRUC.) Baſil. 1529. 8. cum SCRIBONIO LARGO, & cum *comment.* R. DODONÆI *ad obſervationes*, Colon. 1581. 8. Amſtelodami, ſive Harderovic. 1621. 8. Pro primo obſervatore cauſarum morbificarum a COCCHIO habitus eſt *de uſu art. anat.* pagin. 29. Sed jam GALENUS propriam ſimiam incidit, ut morbi cauſam diſceret, & ÆGYPTIOS REGES citavimus, & arietis exemplum notum eſt, PERICLIS tempore nati, cujus fabricam ANAXAGORAS exciſo cranio eruit. Scripſit autem BENIVENIUS obſervationes 117. inter quas etiam cadaverum ſectiones ſunt, & morbi rari, veteribus vix noti, & calculus veſicæ felleæ, abſceſſus meſenterii, &c. Aliqua vana & ſuperſtitioſa miſta ſunt. Luem Veneream pro antiquo morbo habet, & lapſus eſt CL. ASTRUCIUS, quando ait, pro novo morbo a BENIVENIO declarari. Nam manifeſto ad mentagram & lichenes veterum refert. Unctiones refutat.

ANTON. BENIVENIUS Baſil. prodiit primum 1528. fol. cum APULEIO, deinde anno indicato.

PETRI DE BAYRO *de peſtilentia ejuſque curatione*, Turin. 1507. 4.

LUDOVICI BONACIOLI *Enneas muliebris*, morbos etiam mulierum habet.

JOH. VOCHS *de peſtilentia anni præſentis & ejus cura*, Magdeburg. 1507. 4. ASTR. EJUSD. *opus aureum de omni peſtilentia & de diuturna peſte morbi gallici per* J. DRYANDRUM *repurgatum*, Colon. 1537. 8.

PHILIPPI BEROALDI *de terra motu & peſtilentia*, Argentor. 1510. 4. *

HENRICI STROMERI *adverſus peſtilentiam obſſ. recens edita*, Lipſ. 1516. 4. RIV.

PETRI ANTONII RUSTINI *tabula de peſte, peſtilenti febre, igne perſico*, Papiæ 1521. fol. *

ANTONII FAVENTINI *de materia febrium*, Venet. 1523. fol.

PHILIPPI ULSTADII *de epidemia*, Baſil. 1526. 8.

JANI CORNARII *de peſte* L. II. Baſil. 1526. 8.

SIMONIS RICHINI *de ἱδρωπυρέτῳ* ſive *ſudatoria febris curatione*, Colon. 1529. 4. *

JACOBI CASTRII *Ep. de ſudore epidemico quem Anglicum vocant*, Antwerp. 1529. 8. *

HIERONYMI AURIMONTANI *perhorrendæ peſtilentialis ephemeris quam falſo ſudatoriam luem vocant curandi ratio*, Cracov. 1530. 8. PL.

JOACH. SCHILLER *de peſte Britannica commentariolus*, ac AL. BENEDICTI *de obſervatione in peſtilentia Libellus*, Baſil. 1531. 8. PL. *

J. PETRI ARLUINI *de febre quartana commentarius*, Mediol. 1532. fol.

LAURENTII RUSII *hippiatricon* Lutet. 1532. fol. *

ALEXANDRI BENEDICTI *de omnium a capite ad calcem morborum ſignis, cauſis, differentiis, indicationibus & remediis* L. XXX. Venet. 1533. fol. Baſil. 1539. 4. 1549. fol. Equidem anatomen, praxin, & inprimis aliorum ſcriptorum lectionem in hoc vaſtum opus congeſſit, obſervationes tamen paſſim, ut plurimum expertus in vulnerum & ægritudinum curationibus, raras admiſcuit, quarum aliquas excerptas dedit editor obſſ. DODONÆI. Lib. *de obſervatione in peſtilentia* BENEDICTI prodiit, Venet. 1493. 4.

JOHANNIS PASCHALIS Lib. *de morbo quodam compoſito qui vulgo apud nos gallicus appellatur*, Neapoli 1534. 4. ASTR.

ALEXANDRI DE VICENTINIS *de foco putridarum febrium continuarum apologia pro* GALENO, Veron. 1535. 4. RIV.

MENGHII BLANCHELLI *de morbis a capite ad pedes*, Venet. 1536. Lib.

HIER. ACCORAMBONI *de catarrho*, Venet. 1536. 8.

HUBER-

HUBERTI BARLANDI de.. AND. HELLI BARLANDI *mortis genere.. de fluxum ventris & hæmorrhoidum generibus....& in* PAULI AEG. *cap. de hæmorrhoidibus*, Antwerp. 1536. 8. *

ALFONSI FERRI L. IV. *de ligni ſancti multiplici medicina & vini exhibitione*, Rom. 1537. 8. Deſcribit luem Veneream. Gallice prodiit 1540. 12. (ASTR.) & Germanice vertente G. H. RYFF (ſed Auctoris nomine male omiſſo) Argentorati 1541. 8. ASTR.

JOH. ANTONII ROVERELLI *de morbo quodam Paturſa affectu* 1537. 8. ASTR.

THOMÆ PHILOLOGI *Mali Gallici ſanandi, vini, ligni & aquæ, unctionis, ceroti, ſuffumigii, præcipitati ac reliquorum modi omnes*, Venet. 1538. 4. RIV.

PETRI JACOBI TOLETI *de morbis puerorum*, Lugdun. 1538. 8. *

HIPPOLYTI BRILLI DE LENDENERIA *Opuſc. de vermibus in corpore humano genitis*, Venet. 1540. 8. RIV.

Anno 1540. 8. Pariſiis prodiit collectio in qua habentur GATENARIA *de curis ægritudinum*. BLASIUS ASTARIUS & LANDULPHUS *de febribus*. SEBASTIANUS AQUILANUS *de morbo gallico & febre ſanguinis*.

Collectio, quæ dicta eſt anno 1540. 8. Pariſiis prodiiſſe, in qua GATENARIA, ASTARIUS, &c. habentur, prodiit etiam Baſileæ 1537. fol.

SEBASTIANI AUSTRII *de infantium ſive puerorum morborum ac ſymptomatum dignotione & curatione Liber ex Græc., Latinorum & Arabum placitis compilatus*, Baſil. 1540. 8. Lugd. 1549. 12. PL.

GEORGII AGRICOLÆ *de peſte* Lib. III. Baſil. 1540. 8.

MATTHIÆ THEODORI MELANELLI *de melancholia ſive atra bile commentaria*, Antwerp. 1540. 4. LIND.

REMACLI FUCHSII *morbi hiſpanici, quem alii gallicum, alii neapolitanum appellant, curandi per ligni indici quod Guajacum vulgo dicitur decoctum exquiſitiſſima methodus*, Pariſiis 1541. 4. PL.

J. BAPTISTÆ DE CAVIGIOLIS *de morbis novis cum aliquot paradoxis*, Pictav. 1541. LIND. *

ANDREÆ A LACUNA *compendium curationis præcautioniſque morbi paſſim populariter graſſantis, h. e. vera & exquiſita ratio noſcendæ, præcavandæ & propulſandæ febris peſtilentialis*, Argent. 1542. 8. RIV. EJUSD. Lib. *de articulari morbo*. Rom. 1551. *

GUL. INSULANI MINAPII *Encomium febris quartanæ, acceſſit ejuſdem curandæ exactiſſima ratio....* Baſil. 1542. 8. RIV.

NICOLAI ROCHEI *de morbis muliebribus curandis*, Pariſiis 1542. 12. Baſil. 1566. 4. in collectione SPACHII recuſus exigui momenti.

Medicina de' Cavalli compoſta da diverſi antichi ſcrittori, e dal Greco tradotta, Venetiis 1543. 8. *

JOH. KUEFNER *Trochorei de peſte libellus*, Ingolſtad. 1544. 8.

MICHAELIS ANGELI BLONDI *de criſi & diebus decretoriis*, Rom. 1544. 4. *de maculis corporum* ibid. eod. anno *de morbis puerorum*, Venet. 1539. 4. LIND. EJ. *de origine morbi Gallici deque ligni indici ancipite proprietate*, Venet. 1542. 8. Morbum antiquum eſſe, &c.

LEONELLI FAVENTINI *de* VICTORIIS *de ægritudinibus infantum: & Tractatus de febribus & hyſtericis affectibus*, Ingolſtad. 1544. 8. LIND. Laudat CORINGIUS. EJUSDEM *de ægritudinibus infantum Tractatus* cum appendice G. KUEFNERI, Venet. 1557. 8. PL.

ALOYSII LOBERA *de las quatro enfermidades corte ſanas Catarrho, Gotta, mal de piedra, y mal de Buas*, Tolet. 1544. ASTR.

GERHARDI BUCOLDIANI *de puella quæ ſine cibo & potu vitam tranſigit*, Pariſ. 1547. 8. *

HIERONYMI GABUCCINI *de lumbricis alvum depopulantibus*, Venet. 1547. 8. Lugd. 1549. 12. quem Librum ex VALISNERIO video non inutilem neque abſque obſervatione eſſe, cum cucurbitinorum faſciam minime ignoraverit. EJ. *de podagra* ibid. 1569. 4. EJUSD. *de morbo comitiali*, Venet. 1561. 4. Ad Praxin inprimis reſpexit.

HIER. GABUCCINI citatum librum nunc legi & ſupra ingenium ſeculi ſcriptum atque obſervationibus plenum reperi, editionem nempe Lugd.

JOHANNES FERNELIUS, Claromontanus, etſi Ambianum ſe vocat, natus ſub finem ſeculi XV. mathematum peritus, RIOLAN. pag. 789. Medicus feliciſſimus, pathologiæ poſt GALENUM primarius auctor fuit, a quo paſſim auſus eſt diſſentire, vir magnus etiam

hoc noſtro ævo. Ejus exſtant Libri II. *de abditis rerum cauſis*, Pariſ. 1548. fol. 1560. 8. Prior Liber nihil ad nos facit. In II. Libro neſcio quæ in homine divina facit, Spiritus animales & alia. Plurimas occultas rerum cauſas eſſe recte docet, & digeſtionem ciborum male per calorem explicari oſtendit, & alia in hunc modum. Deinde novos partium ſimilarium morbos addidit GALENICIS, nempe totius ſubſtantiæ. Hæc dum fuſe explicat, partem tradit pathologiæ univerſalis, & morbos epidemicos & contagioſos deſcribit, quos ad morbos totius ſubſtantiæ revocat. Magicos morbos defendit. Febres aliud a putredine diverſum principium habere demonſtrat. Obſervationes raras interſpergit, v. gr. oſſium emollitorum. *Commentarios* in hoc opus & *progymnaſmata* ſcripſit JACOBUS AUBERTUS, Baſil. 1579. 8. EJUSDEM FERNELII *Pathologiæ* Libri VII. prodierunt, Pariſ. 1554. fol. Egregius labor, inprimis Libri poſteriores, quibus multæ peculiares obſervationes continentur ex inciſis cadaveribus ſumtæ. Hic polypos cordis reperias, & aneuryſma aortæ, ſcirrhos œſophagi, polypos inteſtinales, & calculos. Vomitus ab incurvata cartilagine enſiformi (etſi coſtam vocat), Pancreas pro frequente ſede diuturnorum morborum propoſitum, &c.

De luis Venereæ curatione perfectiſſima, Antvverp. 1579. 8. Gallice Pariſiis 1633. 8. In mercurium iniquior, favens Guajaco.

Omnia opera collecta habeo & edita, Ultraject. 1656. 4. cui editioni HEURNII utriuſq; & aliorum obſervationes adjectæ ſunt, & interpoſita varia, quæ videbantur lacunas FERNELII replere.

JASONIS PRATENSIS *de uteri morbis*, Baſil. 1549. 8.

PAMPHILI FLOREMBENI *collectanea de febribus*, Venet. 1550. 8.

BENEDICTI VICTORII *de morbo gallico* Liber. Acc. Lib. *de curatione pleuritidis per ſanguinis miſſionem ad* HIPP. & GAL. *ſcopum*, Florent. 1551. 8. In priori Libro gonorrhœæ meminit, luem abſque contagio concipi credidit, guayacum pro ſpecifico extulit.

JOH. RODERICUS, vel abſque iis nominibus AMATUS LUSITANUS, (nam ita plerumque ſuos Libros inſcripſit) edidit Florentiæ 1551. 8. & Romæ, Venetiis, &c. ſequentibus annis *Curationum medicinalium Centurias* VII. quæ ſæpe conjunctæ recuſæ ſunt, & mea quidem editio Burdigalæ prodiit 1620. 4. Judæus, primum clanculum, ultimo manifeſto, ſatis in HIPPOCRATE, GALENO & ARABIBUS verſatus, obſervationes curationum & morborum rariorum, Chirurgicas etiam & phyſiologicas, non certe abſonas nec inutiles propoſuit. Salmanticæ in juventute Chirurgiam exercuerat, in Noſocomio, cui præfectus erat.

J. HENERI *de triſtiſſimo peſtilentiæ morbo*, Pariſ. 1551. 12. *

RAIMUNDI CHALIN DE VINARIO Lib. *de peſte pure latinitate donatus a* DALECHAMPIO, Lugduni 1552. 16. LIND.

THIERRI DE HERY *la méthode curatoire de la maladie vénérienne, vulgairement appellée groſſe Vairole, & de la diverſité de ſes ſymptomes*, Pariſiis 1552. 8. 1634. 8. Pro bono compilatore Italorum habet ASTRUC.

PETRI HASSARD *morbi Gallici compendioſa curatio*, Lovan. 1544.

AUGERII FERRERII *de pudendagra gravi lue hiſpanica* Lib. II. Toloſ. 1553. 12. Antvv. 1564. 8.

P. SIBYLLINI Lib. *de peſte*, Prag. 1554. 4. 1564. 4. LIND.

JACOBUS SYLVIUS *de febre commentarium* edidit, Venet. 1555. 8. & *de peſte* & *febre peſtilentiali* Libellum, Pariſiis 1557. 16. & *de ſudore anglico* & *methodum ſex Librorum* GALENI *de differentiis & cauſis morborum & ſymptomatum*, Pariſiis 1539. Venet. 1554. 8. 1561. 8. Sed ea omnia antiquo more, & ſolæ theoriæ Galenicæ ſunt.

J. B. MONTANUS Veronenſis, celebris ſuo tempore pathologus & practicus, antiqui ſaporis & qui in theoriis ſibi placuerit. Ejus *conſultationes de rariorum morborum curationibus* prodierunt Baſil. 1537. 8. & Norimb. 1559. fol. & alias. *Opuſcula de febribus & adfectionibus uteri* prodierunt Venet. 1554. 8. & poſterius, Pariſ. 1557. 16. & in *Gynæciis Lectiones in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos*, Venet. 1555. 8. *de cauſis & accidentibus, pulſibus & urinis*, ibid. 1557. 8.

Libri duo *de excrementis, fecibus, urinis* & *de morbo Gallico*, Patav. & Venet. 1554. 4. Novum morbum eſſe utique ex India advectum docet, mercurium nocere, unam antidoton in Guajaco poni.

NICOLAI MACCHELLI *Tractatus de morbo Gallico*, Venet. 1555. 8. parum laudatus ASTR.

BASSIANI LANDI *de origine & cauſa peſtilentiæ Patavinæ* 1555. Venet. 1555. 8. RIV.

JAC.

JAC. SYLVII & CAMILLI THOMA Lib. *de febribus*, Venet. 1555. 8.

SEBASTIANI PAPARELLÆ *de catharro*, Lib. II. Venet. 1556. 4. Lib. II. *de catharro nunc magna diligentia recogniti*, Papiæ 1562. 8. GALENUM ſequitur & ſcholas, catharrique vias a cerebro ad fauces, pulmonem, cor & inteſtina perſequitur. Calidum & frigidum dari, & diverſas curationes requirere credit, vane aſtrologus, exemplo p. 116. ubi diſtillationes epidemicas ad prava ſidera in ſigno piſcis refert.

VICTOR DE BONAGENTIBUS *de peſte problemata* X. Venet. 1556. 8.

LUDOVICI PASINI *de peſtilentia Patavina anni* 1555. Patav. 1556. 8. LIND.

J. FRANCISCI BOCHALINI *de cauſis peſtilentiæ Veneta*, Venet. 1556. 8. LIND.

In ANTONII GALATEI Libro *de ſitu Japigiæ*, Baſileæ 1556. 8. excuſo & in GRÆVII collectione denuo edito reperio hiſtoriam Urocolarum, ut vocat, ſive *Vampyrorum*, ut nuper dicti ſunt, ſanguinis nempe ex ore hominum acuta febre exſtinctorum poſt mortem exundantis. Ipſe jam GALATEUS fabulam rejicit p. 31. edit. GRÆV. n. 117. ſeqq. Eam cum nomine *Zorzolacarum* in itinerum T. I. c. 63. etiam THEVENOTIUS habet, & in itinere ſuo Orient. TOURNEFORTIUS.

JOH. CAII Britanni *de ephemera britannica*, Lovan. 1556. 8. Londin. 1721. 8. Egregius Liber ut ipſe Auctor ex doctiſſimis ſui ævi fuit. Deſcriptionem continet febris ſudatoriæ, quæ eo tempore in Europa ſæviit.

JOH. ARGENTERII numeroſos Libros, ex magna parte pathologicos, eo brevius recenſebo, etſi ingenioſi & acuti viri ſint, quo inutiliores noſtro ſeculo eæ quæſtiones ſunt, de quibus eo tempore ſeveriſſime inquirebatur. Deinde JOHANNEM infelicem & exoſum practicum fuiſſe, manifeſta exſtant teſtimonia. Scripſit autem de *morbi generibus* Lib. I. *de differentiis* Lib. I. *de cauſis* Lib. III. *de effectibus* Lib. II. *de temporibus* Lib. I. *de ſignis* Lib. IV. omnes Florentiæ prodierunt 1556. fol.

PETRI JACOBI ZOVELLI *de peſtilenti ſtatu*, Venet. 1557. 8. L.

JACOBI PELLETARII *de peſte compendium*, Baſil. 1557. 8.

JOH. SYLVII *de morbo articulari* acc. *Tractatus de morbo gallico*, Lovan. 1557. 8.

PHIL. MICH. NOVENIANUS *von den boſen bauchflüſſen und durchlauff, ur ſprung, urſachen und erkäntnüſs und vvie ſie zu curieren* nempe, de dyſenteria, Wittemberg. 1558. 4. PL.

JAC. PACINI *de tenuis humoris febrem facientis ante purgationem peractam incraſſatione*, &c. Venet. 1558. 4.

HIERONYMI MONTUI *Haloſis febrium* L. IX. EJ. *mali venerei curationes: & de febribus infantum*, Lugdun. 1558. 8.

JAC. SCHEGK *de cauſa continente medicorum*, Baſil. 1559. 8.

PIETRO ROSTINIO *tratt. del mal franceſe, nel quale ſi diſcorre ſopra* 134. *ſorti di eſſo male e a quante vie ſi può prender e cauſare e guarire ed evidentemente ſi moſtra, chi ha il mal gallico, e chi no, con veri ſigni e prognoſtici.* Ven. 1559. 8. Compilavit, & maxime ex BRASSAVOLA, neque ipſe diffitetur. Germanice vertit L. van HOERNICK & Francofurti 1728. 8. edidit.

JODOCUS LOMMIUS *Medicinalium obſervationum* Libros III. edidit Antverp. 1560. 8. Sæpe recuſos & nuper Amſtelodami 1720. 8. Deſcriptiones ſunt morborum in univerſum; non id, quod vulgo obſervationes vocant, more veterum diligenter & ſolicite conſcriptæ, cum ſignis & præſagitionibus. EJUSDEM Lib. *de curandis febribus continuis*, Antverp. 1563. 8. alibi laudabitur.

JOD. LOMMII *obſervationes medicæ* Amſtelodami prodierunt etiam 1738. 8. EJUS vero Lib. *de curandis febribus continuis* exſtat etiam Amſtelod. 1733. 8. &c.

JOH. STUBING. *de peſtilentia* Lib. III. *cum Lib. de Venenis*, Vien. 1561. 8.

J. B. PELLEGRINI *de cauſa continente deque morbo fiente*, Bonon. 1561. 4. EJUSD. *de ratione cognoſcendi ſigna & cauſas morborum*, ibid. 1563. 4.

J. LONÆI BOSCII *de peſte* Lib. Ingolſtad. 1562. 4.

SIGISM. KOHLREUTER *Tr. de arthritide*, Weiſſenfels 1563. 4. 1574. 8. LIND.

In hæc tempora & paulo priora incidit PARACELSUS, natus in pago Gaiſs Abbatiscellanorum, ex familia *Hohiner* etiamnum ſuperſtite. Novas is morborum aſtrales, tartareas & chemicas theorias introduxit, quibus nova & contraria priori praxis ſuperſtructa eſt. EJUS plurimi Libelli pathologici ſunt. Lib. *de cauſis ſignis, & curationibus morborum ex Tartaro opera* ADAMI a BODENSTEIN, Baſileæ 1563. 8. prodiit, qui non diſplicuit SCHELHAMMERO;

Von

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Von der bergſucht Lib. III. ſive de morbis eorum qui metalla effodiunt Dilling. 1567. 4. *Drey nutzliche bucher von der franzoeſchen Kranckeit* (de lue Venerea) Noriberg. 1565. 8. EJUSD. *von urſachen und herkommen der kranckheit wie auch von unſichtbahren kranckheiten*, Colon. 1565. EJUSDEM defenſiones contra æmulos ſuos de morbis tartareis, Colon. 1573. EJUSD. *tract. von der peſt cum comment.* JOBI KORNTHAVER, Francof. 1640. 4. De his quidem Libris nihil addo, neque merentur. Sed omnino monendum eſt, hunc hominem ejuſque ſequaces, alioſque Chemicæ ſectæ homines, pathologiam pene peſſumdediſſe, atque antiquam empiriam revocaſſe, cum neglecta morbi hiſtoria, ſignorumque ſtudio, confidentiſſime ſuis vehementibus medicamentis rem omnem abſolvere ſperarent, unde in pleraque ſcripta, & Germanica maxime, negligentia pathologiæ manavit.

JOHANNIS CORNICII *de peſtifera contagione*, Wormatiæ 1563. 8.

GABRIEL FALLOPIUS magnus, uti notum, Chirurgus, & practicus non mediocris, obſervationes ex anatome practica paſſim habet, ut hydropis thoracis *de ven.* Obſ. 7. &c. Sed *de morbo Gallico* poſthumus Venetiis prodiit an. 1564. 4. & 1574. 8. Ex omninm optimis ſcriptoribus liber, etſi Guajaco faventior & iniquior in Mercurii uſum.

ANTONII FRACANTIANI *fragmenta de morbo Gallico*, Bonon. 1563. 4. & cum Lib. FALLOPII *de morbo Gallico*, Bonon. 1564. 4. 1574. 8. Parum mutatus. Negat decoctum Chinæ quidquam poſſe, gujaci vires vindicat, & contactu innocuo docet concipi luem.

LEVINUS STEMLER *von der peſtilenz aus des.* PARACELSI *Buch gezogen*, Straubingen 1633. 8. * Admirator PARACELSI.

SEBASTIANI MARCELLANI *prælectiones de differentiis & cauſis morborum*, Patav. 1564. 16. LIND.

LEONHARDI JACCHINI *comm.* in Lib. IX. RHAZIS *de partium morbis*, Baſil. 1564. 4. LIND.

REMIGIUS MELIORATUS *de putredine adverſus* ARGENTERIUM. Venet. 1564. 4. *

FERD. CASSANI *quæſt. med. quod tertiana exquiſita non ſit morbus acutus* contra recentiores medicos, Venet. 1564. 8. UFF.

FER. CASSANI l. c. maxime contra ALTIMARUM & MOLAM ſcriptus eſt.

MATTHIÆ CORNACIS *hiſtoria aliquot geſtationis in utero fetus mortui*, Baſil. 1564. 4. Memorabiles hiſtoriæ fetuum diu in utero latentium, una propria; cum cæſarea ſectione alia ſimilis GASSERI, tertia etiam communicata ab amico.

BERNARDI DESSENII, a patria CRONENBURGII dicti, *de peſte commentarius aureus*, Colon. 1564. 4. RIV.

JOH. GUINTERII Andernacenſis, Pariſini Profeſſoriis, *Comment. de peſtilentia*, Argentor. 1566. 8. Germanice 1564. 4. EJUSDEM *Gynæcia* edita a J. G. SCHENK, Argentor. 1606. 8.

ANDREÆ GALLI *faſciculus de peſte & peripneumonia peſtilentiali cum ſputo ſanguineo, febre peſtilentiali*, &c. Brix. 1565. fol. Francof. 1606. 8.

Cum C. GESNERI Lib. *de foſſilibus exſtat* J. KENTMANNI Lib. *de calculis qui in corpore & membris hominis generantur:* per vera experimenta natus.

BARTHOL. WAGNER *nutzliche unterrichtung von der peſtilenz*, Francof. ad Od. 1565. 4. RIV.

CASP. PEUCERI *Commonefactio de peſte quæ late per Europam vagatur*, Witteberg. 1565. 8. *

EJUSD. *de morbis contagioſis, de ſcorbuto, de utero, de deſtillationibus ex capite, de evacuationum generibus*, Witteb. 1574. 4.

In CASP. PEUCERI ibi citati Libro de divinatione magna pars pathologiæ continetur Witteb. 1512. 8.

H. GRATAROLI *de peſte*, Baſil. 1565. 8. *

PHILIPPI BORGARUCCII *de peſte*, Venet. 1565. 8. EJ. *de lue Gallica* 1566. A. Guajacum laudat.

LEONHARDI BOTALLI *de fungo ſtrangulatorio, catarrho & lue venerea*, Lugdun. 1565. 16. In illa mercurium tuetur, & proprias obſervationes proponit. Lib. *de luis venereæ curandæ ratione* prodiit ſolus, Pariſiis 1563. 12. ASTR.

J. FRANCISCI ARMA *examen trium ſpecierum hydropis*, Turin. 1566. 8. EJ. *De pleuritide* L. ibid. 1549. 8. EJ. *de veſica & renum adfectibus*, Brugellæ 1550. 8. * LIND.

AN-

Andreas Vesalius ſparſas habet ex ſectis corporibus obſervationes morborum, & B. Eustachius ſincere fatetur, ſibi valde nunc pœnitendum videri, quod in tanta opportunitate in morborum cauſas inquirere neglexerit *Opuſcul.* p. 14' 143. Ejud. Eustachii Lib. *de multitudine*, Venet. 1566. 4. & Leid. 1746. 8. Præter theoriam more veterum obſervationes raras ſparſas habet, & manifeſtam Auctoris reſipiſcentiam, qui in ſenio Galeni hiatus & vitia pervidere didicit.

Jani Matthæi Durastantis *an dæmones ſint morborum cauſa: an rhabarbarum ob lienteriam & dyſenteriam ob adſtrictionem ſit conburendum*, Venet. 1567. 8.

Laurentii Jouberti *Paradoxa*, ſeu de febribus, Leid. 1556. 8. & eorum defenſio contra Brunonem Seidelium ſub titulo *prevocaoionis a ſententia* B. Seidelii *de peſte quartana, paralyſi*, Lugduni 1567. 8. Ej. *de variola magna* ſive craſſa Ejusdem *de convulſionis eſſentia & cauſis, de uteri affectibus: de affectibus internis thoracis & aliis*, in collectione Operum. Non abſque obſervationibus ſcripſit. Inflammationem Meſenterii in Gangrænam abeuntis obſervavit.

Joh. Hofmanni *de peſte*, Lipſ. 1567. 4.

Johannis Wier, Clivienſis Ducis Archiatri *Obſervationum rararum* Lib. I. *de ſcorbuto, quartana peſtilentiali, angina, pleuritide, peripneumonia, hydropis curatione*, &c. Baſil. 1567. 4. Amſtelod. 1567. 12. Utilis liber. Quartanam ſenes ſæpe necare obſervat. Hydropem expugnat gratiola. Umbilicum nonnunquam ſponte rumpi obſervat. Suas de atretis obſſ. aliquot habet: tum de gangrænis ex eryſipelate, &c. Ejus Lib. *de præſtigiis dæmonum*, Baſil. 1564. 8. huc utcunque recenſere poſſis, cum nimiam in magicis morbis credulitatem redarguerit. Ejsudem *Arzneybuch von dem Scheurbauch, von den Vahren Dracuntiis oder durren Maden und Nachtgriff: von den franzoſen... von peſtilenzialiſcher pleureſie und Squinancia: von der peſtilenziſchen algemeinen durch ganz Europa an. 1580. vvutenden Krankheit: von der Engliſchen Schvveiß: von der roſen oder Robelauff: von Iliaca, Grieſs und auffſteigung der Bahrmutter: neu vermehrt*, Francofurt. 1588. 8. Hiſtoriam habet ſcorbuti, arthritidis ſcorbuticæ, luis veneræ, pleuritidis & peripneumoniæ, catharri epidemici, ſudoris anglici, volvuli, &c.

Joh. Wier etiam eſt *de ira morbo*, Baſil. 1577. 4.

Nic. Rhodii *redargutio in* Fer. Cassanum *pro* Altimaro & J. Andr. Nola, *qua* Altimari *poſitio de tertiana exquiſita & de ſedimento celebratur. & quam plurimi apud* Cassanum *errores manifeſtantur*, Venet. 1567. 8. *

Georgii Dordoni *de morbi Gallici curatione* Tr. 4. Pap. 1568. 8. Obſervationes ex cadaveribus habet, viſa in lue oſſa brachii & calvariam carie eroſam, ulcera brachii, &c.

Bernardus Tolutanus in Lib. *de morbo Gallico* qui cum Lusini collectione primum excuſus eſt, recte docet & novum morbum eſſe, & contagium a Venere provenire 12.

Justiniani Arcella *de ardore urinæ & ſtillicidio ac de mictu ſanguinis non puri*, Patav. 1568. 8. Lind.

Hieronymi Cardani nonnulla ſunt ad morborum hiſtoriam ſcripta, ut Lib. *de cauſis, locis & ſignis morborum*, Bonon. 1569. Baſil. 1582. 8. *de venenis* 1564. fol. Patav. 1653. 4. & alia.

Hier. Cardani Liber *de cauſis*, &c. *morborum* Baſileæ recuſus eſt 1707. 8. Ejus quidem *de venenis* Liber, eodem loco dictus, non perinde ut alii Cl. Viri labores placent. In *contradicentium medicorum* Libro II. plurima pathologica continentur, quæ Galeno plerumque oppoſita ſunt.

Cornelius Gemma in *coſmocritica* non paucas obſervationes raras habet, & *in appendice* hiſtoriam peſtilentis hemitritææ.

Alexandri Trajani Petronii Lib. de morbo Gallico in collectione Luisini. Morbum ſenſim mitigari obſervavit: oriri abſque contagio credidit: Mercurium nonniſi in morbo jam oſſa depaſcente & loco frigido admiſit: Petechia, anno 1563. primum in Italia apparuiſſe obſervavit.

Joh. Ferrandi *de arthritidis & lithiaſis ſede, ſive de renum & veſica calculi definitione*. Pariſiis 1570. 8. *de febribus* 1602. 12. ibid.

Franciscus Valesius inter doctiſſimos Galeni interpretes fuit. Sed ea laus & una nomen

nomen Valesii dudum evanuit. Scripſit *de urinis, pulſibus, febribus commentarium*, Complut. 1565. 8. Colon. 1592. folio.

Hieronymi Donzellini *Epiſtola de natura, cauſa, & curatione febris peſtilentialis*, Venet. 1570. 4. L.

Oddi de Oddis *de peſtis & peſtiferorum affectuum ſignis, præcautione & curatione* Lib. IV. Venet. 1570. 4. Ejusd. *de natura morbi*, Patav. 1589. 4. Marci vero Oddi de Oddis Lib. *de putredine germana eum nondum explicata Ariſtotelis & Galeni ſententia adverſus* Argenterii *apologiam* una, Venet. 1570. 4. editus eſt. Ejusd. Marci Oddi Lib. *de morbi* natura & eſſentia, Pat. 1589. 4.

Marcus Oddus in Libro *de morbi natura & eſſentia* peſtem Patavinam anni 1555. deſcribit, neque coſtellationes innocentes eſſe paſſus eſt. Hiſtoria morbi non optima eſt. Neque plus boni ſucci eſt in Libro *de putredine*.

Jacobi Grevini Lib. II. *de venenis*, Antverp. 1571. & Gallice 1568. 4. Uff. hic repetere ex phyſicis poſſumus, cum inter cauſas morborum ſint.

Joh. Bravi *de hydrophobia natura, cauſis & medela* L. Salmanticæ 1571. 12. Lind.

Joh. Antonii Saraceni *doctiſſimi viri Commentarius de peſte*, Genevæ 1571. 8. Lugduni 1572. 8. 1589. 8. & ſæpe alias recuſus.

Jacobi Hollerii (Houlier) Stempani, *de morbis internis* Lib. II. it. *de febribus & peſte*, Pariſ. 1572. 8. Lugd. 1588. in qua editione & Auctoris ſcholia & obſervationes habentur, & Lud. Dormti & Antonii Valesii citationes exſtant. Obſervationes Hollerii imprimis laudem merentur, tum interſperſæ, tum 31. primo Libro ſubjectæ, ex propria praxi medica, neque raro ex inciſis cadaveribus natæ. Notum eſt cæterum ex reſtauratoribus doctrinæ Hippocraticæ fuiſſe. Commentarios in Aphoriſmos Hipp. alibi laudabimus. Commentarius in hos Libros quem Ludovicus Duretus ſcripſit, Pariſiis 1611. 4. etiam prodiit.

Bened. Patini *Opuſcula de re medica* Lib. III. *de venenis quæ in humano corpore fiunt*, ſive *de morbis peſtilentialibus Ep.* ſive *Comm. de natura & curatione febrium in quibus adparere ſolent peticula*, Brixiæ 1572. 8. Riv.

Francisci Valeriolæ *Obſervationum medicinalium* Lib. VI. Lugduni 1573. fol. 1589. 8. Riv. Genev. 1605. 8. Eruditus vir, maxime in veteribus legendis verſatus, obſervationes morborum gravium plerumque ſanatorum, nonnunquam tamen etiam occumbentium ægrorum diſſectiones propoſuit.

Ludovici Mercati Lib. *de febrium eſſentia, cauſis, ſignis, curatione & de febris maligna in qua macula rubentes pulicum morſibus ſimiles erumpunt per cutem*, Pinciæ (Valledolid) 1574. 8. L. Baſil. 1594. 8. Ejusdem *de eſſentia caloris febrilis* adjecto priori Libro Valledolid. 1574. 8. fol. Ejusd. *de morbis mulierum* Lib. IV. Venet. 1587. 4. 1602. 4. Ejusd. *Gyneciorum* ſive *de morbis mulierum*, Madrit. 1594. fol. In operibus omnibus ſingulos fere morbos percurrit.

Lud. Mercatus hic etiam dictus in *conſultationibus* ſuis morbum anginoſum bene deſcripſit, judice Cl. Fothergill.

Joh. Planerii *diſſert. & ſolutionum* In Lib. III. Galeni *de diebus criticis* Lib. I. *acc. Conſilia ad varios morbos*, Venet. 1574. 4. cum hiſtoriis morborum.

Volcherus Coiter *in obſervationibus*, quas cum Anatomicis Libris laudavimus, bonas rariorum morborum in diſſectis cadaveribus habet.

Aloysii Torei *de febris epidemica & nova, quæ latine puncticularis dicitur, natura cognitione & medela*, Burgis 1575. 8. * Valentiæ 1591. 8. Lind. Petachias deſcribit, novum morbum.

Alfonsi de Corella *de febre maligna & Galeni placitis*, Saragoſſæ 1574. 8. N. Anton.

Tossani Ducretii *de arthritide vera aſſertio & curanda methodi adverſus Paracelſiſtas*, Lugduni 1575. Lind. Ejusd. *Comm.* II. *de febrium cognoſcendarum & curandarum ratione & de criſibus*, Lauſannæ 1578. 8.

Didacus Merianus *de morbis internis*, Burg. 1575. fol. *

Venetiis anno 1576. in fol. magna *de febribus collectio* prodiit, qua Græcorum, Arabum, & Latinorum libelli eo pertinentes continentur.

Adrn.

ANDR. ALEAZAR *de lue venerea* Liber V. Salmant. 1575. fol.

GUILIELMI RONDELET *de lue venerea* gallice Burdigalæ 1576. 8. & in collectione operum cum titulo *de morbo Italico*, medicamentis pleniſſimus. EJ. liber *de cognoſcendis morbis*, ibid. Lugdun. 1575. 8.

ANDR. GRATIOLO de' SALÒ *diſcorſi della peſte*, Venet. 1576. 4. *

De febribus opus aureum, quo Græci, Latini & Arabes habentur, qui hac de re egerunt; Venet. 1576. fol. Vitioſa & mala collectio.

J. BAPTISTÆ SUSII *de peſte*, Mantuæ 1576. 8.

ANT. GRISENTO *Breſciano, il ſommario delle cauſe che diſpongono i corpi a patire la corruzion del preſente anno* 1576. Venet. 1586. 4. *

SALADINO TARO *Tr. della peſte*, Venet. 1586.

ALESSANDRO CANOBBIO *il ſucceſſo della peſte occorſa in Padova l'anno* 1576. Venet. 1577. 4. *

JACOBII TRUNCONII *de peſte & peſtilenti morbo* Lib. IV. Florent. 1577. 4. EJUSDEM de... *curandis puerorum morbis ex* HIPPOCRATE *quouſque caninos dentes amiſerint*: acc. *Tr. de variolis, & morbillis &* EJUSD. *Ep. de pravis febribus cum peticulis*, quæ an. 1590. & 1591. *per Italiam regnarunt*, Florent. 1593. 4. maj.

ANDREÆ GABRIELLI *de peſte*, Bon. 1577. 4. L.

CÆSARIS RINCI *diſp. accuratiſſima de peſte Mediolanenſi quæ anno* 1577. *urbem adflixit*; Norimb. 1583. 8. & Italice Mediolan. 1632. edente Equite ASCANIO CENTORIO, ſed prius ante editionem Noricam, etſi annum ignorem. Nam ea ex Italico verſa eſt. Non vidi, ſed germanice vertit JOACHIMUS CAMERARIUS & Norimbergæ 1583. 8. edidit.

FRANCISCUS ALPHANUS *de peſte, febre peſtilentiali & febre maligna, variolis & morbillis*, Neapoli 1577. 4. LIND.

SIMONIS SIMONII *vera & indubitata ratio periodorum nec non continuationis intermittentiæque febrium humoralium*, Lipſ. 1575. 4. EJ. *Synopſis nova theoria de febrium humoralium natura, ſignis*, Lipſ. 1577. 8. *Acc. Examen ſententiæ a* BRUNONE SEIDELIO *lata de iis, quæ* L. JOUBERTUS *ad explicandum febrium humoralium naturam & materiam diſputavit*, Lipſ. 1577. 8. RIV.

PETRI PICHOT *de rheumatiſmo, catarrho variiſque cerebri diſtillationibus & horum curatione Libellus*, Burdigalæ 1577. 8. BURCH.

GIOV. FILIPPO INGRASSIAS *informazione del peſtifero e contagioſo morbo, il quale affligge e ha afflitto queſta città di Palermo, e molte altre terre... di Sicilia nell' anno* 1576. 1577. *con reggimento preſervativo*, Palerm. 1579. 4. maj. PL.

BALDASSARE PISANELLI *diſcorſo ſopra la peſte*, Romæ 1577. 4. maj.

THOMÆ JORDAN *deſcriptio nova luis moravicæ*, Francof. 1577. 8. ASTR. mihi 1580. 8. Luis venereæ ſpecies, quæ epidemice regnavit, ex Scarificatione, ut credit JORDANUS, in balneo communi propagata. Ingenioſa & excitatior dictio. EJUSD. *peſtis phænomena, de iis quæ circa febrem peſtilentem apparent* Ep. Francof. 1576. 8. Acc. *Reſponſio ad* LAUR. JOUBERTI *Paradoxon* VII. Dec. II. Luem Hungaricam bene deſcripſit.

ANDREÆ CAMUSII *excuſſio brevis principiorum morbi, palpitationis nempe cordis* MAXIMILIANI *ſecundi ſimul ac aliorum aliquot virorum illuſtrium p. n. adfectuum*, Florent. 1578. LIND.

JULII PALMARII *de morbis contagioſis* Lib. VII. Pariſiis 1578. 4. * Francof. 1601. 8. Hag. 1664. 8. De lue Venerea, elephantiaſi, febre peſtilenti & morſu canis rabidi agit. Morem equidem veterum ſecutus eſt, ſed ſuas, neque paucas, obſervationes protulit. In curatione multa neque ſatis fida auxilia congeſſit.

G. DURETI *Comm. de febribus & earum criſibus*, Lauſan. 1578. 8.

JOHANNIS COYTTAR Thærei *de febre purpurea epidemiali & contagioſa*, Lib. II. Par. 1578. 4. RIV.

In JOHANNIS LANGII Lembergi *epiſtolis*, inprimis in Lib. III. multæ morborum hiſtoriæ continentur.

SAL. ALBERTI *Themata medica de morbis meſenterii & ejus quod πάγχρεας appellatur: de ardore ſtomachi & ſingultu*, VVittemb. 1578. 4. EJUSDEM *Scorbuti hiſtoria*, VVittemb. 1591. 8. EJUSDEM *Orat. de ſurditate, mutitate, grandinibus*, Norimb. 1591. 4.

SAL. ALBERTI etiam eſt *de ſudore ſanguineo oratio*, VVittemb. 1590. 8.

THOMÆ SOMMENTII *de morbis qui per finitimos populos graſſantur & num ad peſtilentiam referendi ſint*, Cremon. 1578. 4. LIND.

JOH. BOKELLI *de novo morbo quem catarrhoſam febrem vocant, qui per totam Europam graſſatus eſt*, Helmſt. 1580. 8. * EJ. *de peſte qua Hamburgum civitatem anno 1555. graviſſime afflixit* Henricopoli (prope Wolfenbuttel.) 1577. 8. LIND. RIV. habet 1565. 8.

NICOLAI PISONIS Lotharingi, *de cognoſcendis & curandis præcipue internis C. H. morbis* Lib. III. *Acceſſit L. de febribus*, Francof. 1580. 1585. 8. Multum laudabat hunc virum BOERHAAVIUS, quod aptiſſimas morborum deſcriptiones ex HIPPOCRATE, CELSO aliiſque veterum concinnaſſet, cum præſagiis, uno continuo eoque facili ſermone. Recudendum etiam curavit, Leid. 1736. 4.

BALTH. BRUNNER *bericht von der ietzigen hauptkrankheit* (de febre Hungarica) Lipſ. 1580. 4.

ALEXANDRI MASSARIÆ Lib. *de peſte*, Venet. 1579. 4. EJ. *de defectibus renum, veſica, pulſibus, urinis*, Venet. 1618. 4. Francof. 1608. 4. Lugduni 1634. fol. *de morbis mulierum, conceptu & partu*, Lipſ. 1600. 8. *. LIND.

De ALEX. MASSARIA hic citato vide in Practicis.

LUCÆ STENGEL *de natura, cauſis & curatione morbi epidemici*, Auguſt. Vind. 1580. 4. *

RENATI THIMEAU *miraculoſa hiſtoria fetus in utero 23. menſibus geſtati*, Turoni 1580. gallice prodiit. *

GUILIELMI GISCATERII *de febrium natura & curatione* Libr. II. Pariſiis 1581. 8. LEHM.

REMBERTI DODONÆI *Medicinalium obſervationum exempla rara*, Col. 1581. 8. Hardero-vic. 1621. 8. Egregiæ obſervationes 54. cum propriis ſcholiis. Pleraque exſtant in libello DODONÆI *de vite vinifera*, Colon. 1586. 8.

ALPHONSI LOPEZ *de morbo puſtulato* Lib. I. Valent. 1581. 4. *

THOMÆ ERASTI *Comitis* MONTANI *quinque Librorum de morbis viva anatome & theſes de melancholia, convulſione*, &c. Baſil. 1581. 4. COMITIS MONTANI *defenſio Librorum ſuorum de morbis adverſus* ERASTUM, Venet. 1584. 4. Logica potius quam practica controverſia. EJUSDEM cæterum ERASTI Lib. *de cauſa continente*, Baſil. 1572. 4. & *Diſput.* fere pathologici argumenti Baſ. 1595. 4. COMITIS MONTANI Lib. V. *de morbis ex* GALENI *ſententia* prodierunt Venet. 1580. & 1591. 4.

ANTON. PORTII *de peſte* Lib. III. *& de variolis & morbillis*, Venet. 1580. 4. * Romæ 1589. 4.

NICOL de NANCEL *diſcours très ample de la peſte*, Pariſ. 1581. 8.

JOH. SPORISCH *Idea Medici & Tr. de ſymptomatibus crudeliſſimis quæ ſcarificationi & cucurbitarum uſui* Brunæ *inco'is in Marchionatu Moraviæ ſupervenerunt & de febre epidemica anni* 1580. Francof. 1582. 8. PL.

J. FIENI *comp. de flatibus*, Antv. 1582. 8. Francof. 1592. 8. Heidelberg. 1589. 8. Amſtelod. 1643. 12.

MICHAELIS URANII *de morbo peſtilente*, Smalkald. 1582. 8. *

AMBR. PARE *Diſcours de... venins & de la peſte*, Pariſ. 1582. 4. & in collect. Opp. IDEM præter monſtra, Lib. VI. etiam de arthritide, Lib. XVIII. de lue Venerea, Lib. de variolis & morbillis, Lib. XX. de venenis egit, & ibi procul dubio inprimis adjumentum expertus eſt medicorum Pariſinorum, quod ipſi paſſim exprobratur.

Ad AMBROS. PAREUM adde: ejuſdem libellos *de peſte & lue venerea* ſenſim prodiiſſe gallice P. 1580. 8.

SIMON de PROVANCHERES *de fetu in utero matris 28. annis contento* Gallice prodiit Senis 1582.

ANDR. CHRISTIANI *diſſertationes* II. 1. *de ſomno & vigilia*; 2. *de comate ſeu cataphora: acc. Quæſtio ſit ne peſtis morbus contagioſus*, Baſil. 1513. 4.

ALBERTINI BOTTINI *de morbis muliebribus*, Patav. 1583. & 1585. & in collectione Baſileenſi & Argentinenſi muliebrium. Non maximi momenti.

PETRI MERCADO *de febrium differentiis, cauſis, ſignis, medela*, Granada 1583. 4. *

Synopſis commentariorum de peſte H. DONZELLINI, INGRASSIÆ, CÆSARIS RINCI & aliorum JOACHIMI CAMERARII ope edita, Norimberg. 1583. 8. Utile opus. Germanicæ verſum Lichæ in Comitatu Salmenſi prodiit 1597. 4.

J. ANGELI DE CANTECILLIS *Tr. de febrium differentiis & curatione*, Venet. 1583. 8. *

VICTORINI SCHOENFELD *bericht von der rothen ruhr*, Francof. 1583. 4. *

ARCHANGELI MERCENARII *de putredine adverſus Eraſtum*, Patav. 1583. 4. *

Citatus

Citatus ARCHANG MERCENARII Liber pro MONTANO ſcriptus eſt.

ANTONII FORNESII *de peſte ejuſque curatione*, Baſil. 1583. 4. L.

PETRI SALII DIVERSI *de febre peſtilente tractatus: acceſſerunt curationes variorum morborum, quorum tractatio ab ordinariis practicis non habetur*, Bonon. 1584. 4. SCHULZ. Francof. 1586. 8. In poſteriori imprimis parte operis 23. morbos deſcribit, aliquos rariores, non ſine ſuis obſervationibus, ut inflammationem pericardii, mediaſtini: noctambulonum hiſtorias, rabiem caninam, cui opponit ante hydrophobiam Elloborum album, poſt hydrophobiam nihil ſperat. Adjectæ ſunt *Obſſ.* ad DON. ALTOMARUM, quem paſſim corrigit, ſuas obſervationes adſpergit, doctus vir & veterum gnariſſimus. In Librum III. AVICENNÆ *de morbis particularibus corporis humani* etiam *commentarium* edidit, cujus editionem MERCLINUS unicam Patavinam 1673. fol. citat.

P. S. DIVERSI *de febre peſtilentiali tractatus* exſtat etiam Harderovvic. 1656. 8.

MAURICIUS CORDÆUS in L. HIPP. *de moribis mulierum I. comment.* Pariſ. 1584. * nam etiam 1574. legi fol. & in collectione WOLFII. Doctum opus & plenum bonis etiam rarioribus obſervationibus.

J. B. CARCANI LEONIS *Exenteratio cadaveris illuſtriſſimi Cardinalis* BORROMEI (qui ſanctis adſcriptus eſt) Mediolan. 1584. 4. recuſa in hiſtoria ſcriptorum Mediolanenſium BARTHOLOMÆI CORTE.

ANDREÆ VELASQUEZ *de la melancolia.. de la naturaleça deſta enfermedad..y de ſus cauſas y ſymptomas*, Hiſpali 1585. 8. N. ANT.

PHILIPPI SCHERB *Peripatetici theſes medicæ collectæ a* C. HOFMANNO Lipſ. 1614. 8. Inter eas ſunt *de morbis* 1585-1584. de *morbi eſſentia & cauſa, ſymptomatibus*, 1593. *Ad* I. *Aphoriſmum* HIPPOCRATIS 1585.

VIDI VIDII *de febribus* Lib. VII. acceſſit L. MERCATI *de febre maligna in qua puncticuli apparent*, Florent. 1585. 4. Patav. 1591. 4.

JOHANNIS CRATONIS *conſilia* ſæpe prodierunt & Hanov. 1610. fol. EJUSDEM magni medici *aſſertio pro libello ſuo germanico de febre putrida & peſtilenti: adjecta eſt brevis de contagio & putredine commentatio*, Francof. 1585. 8. EJ. *de morbo gallico* poſthumus comment. prodiit, Francof. 1594. 8. a LAURENTIO SCHOLZIO editus. Conſilia in practicis laudabimus.

HIERONYMI SACCHETI *de podagricis & arthriticis morbis*, Brix. 1586. 4. *

MARCELLI DONATI Medici, deinde, abdicata arte, a ſecretis DUCIS MANTUANI (in Dedic.), Lib. VI. *de hiſtoria medica mirabili*, Mantuæ 1586. 4. LIND. 1588. 4. Venet. 1597. 4. Prima, mihi nota, collectio obſervationum, quas ex Medicis Græcis, Arabibus, Barbaris & recentioribus in titulos congeſſit, ætiologias de more ſeculi addidit, ſuaſque proprias obſervationes. GREGORIUS HORSTIUS Librum recudi fecit, Francof. 1613. 8. LIND. mihi 1664. 8 adjecit librum VII. in quo inediæ & morbi magici habentur. EJUSDEM DONATI *de variolis & morbillis* Lib. non vidi Mantuæ 1569. 4. RIV. & 1591. 8. excuſum. LIND.

ÆMILII CAMPOLONGI *de variolis & de arthritide*, Venet. 1586. 4. 1596. MERCL. EJ. *De vermibus, uteri adfectibus & morbis cutaneis*, Pariſ. 1634. 4. * EJ. *de lue venerea*, citatus non tamen viſus CL. ASTRUC.

ÆM. CAMPOLONGUS quæ de variolis habet, fere ex Arabibus ſumſit.

TIMOTHEI BRIGTH *treatiſe of melancholia*, Lond. 1586. 12. AMES.

PETRUS FORESTUS Alcmarienſis practicus ingentem vim *obſervationum & curationum medicinalium* in 32. Libros congeſtarum reliquit. Editiones meæ, pleræque ex primis hæ ſunt. *De febribus* Lib. II. Leidæ apud Raphelengium 1592. 1593. ſed dati ſunt an. 1584. tres alii *De febribus intermittentibus hecticis*, &c. (nempe III. IV. V.) ibid. 1591. dati an. 1585. L. VI. & VII. *de febribus epidemicis* ibid. 1591. L. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. *de capitis morbis* ibid. 1602. Lib. XVI. XVII. *de pectoris morbis* ibid. eodem anno. Lib. XVIII. *de ventriculi adfectibus* ibid. 1606. Lib. XIX. & XX. *de hepatis, lienis morbis & ſcorbuto* ibid. 1595. & 1611. Lib XXI. XXII. XXIII. *de inteſtinorum omnium morbis* ibid. 1596. Lib. XXIV. XXV. *de renum & veſicæ morbis* ibid. 1696. Lib. XXVI. XVVII. *de penis ſcrotique morbis* ibid. 1597. Lib. XXVIII. *de mulierum morbis* 1599. Lib. XXIX. *de arthritide* 1603. L. XXX. XXXI. *de venenis* ibid. 1606. Lib. XXXII. *de lue Venerea* 1606. Quinque poſtremi Libri *poſthumi* prodierunt. Opera omnia FORESTI ſæpe recuſa ſunt. *Obſervationum*

Lib. XXVII. prodierunt Francof. 1602. tum Opera ſucceſſive an. 1604. 1606. 1611. 1623. 1634. LIND. & Rothomagi 1654. fol. 4. vol. BOERHAAVIUS, cujus judicium merito ſuſpicimus, hunc uberrimum obſervationum Auctorem ajebat eſſe, ſed hiſtorias ſuas ita narraſſe, ut vel prognoſtico ſuo fidem faceret, vel felicitatem in curando propalaret, neque adeo plenam fidem mereri. Neque mihi ſigna videntur ſatis copioſa, aut ad veterum diligentiam exaſciata. Vix alius autem ſcriptor plenior eſt, & utique innumera ſcitu digna tradidit.

Opera omnia FORESTI prodierunt etiam Francof. 1660. fol. Cæterum addimus, valde FORESTUM laudare STAHLIUM in hiſtoriis.

SCIPIO DE MERCURIIS Librum de *morbo gallico* J. ZECCHI *excepit & ſcholia addidit*, Bonon. 1586. 4. *

GUIL. ROMANI *de modo ſenſationis & depravato ſenſu tactus, h. e. de dolore ejus vera cauſa & ſedatione*, Baſil. 1586. 4. RIV.

GEORG. HAMBERGERI *de ſtomacace & ſcelotyrbe vulgo nuncupato ſcorbuto*, Tubing. 1586. 4. PL.

SALUSTII SALVIANI *de calore naturali acquiſititio & febrili* L. II. *cum expoſit.* XIV. XV. Aphor. I. *Part. Acceſſerunt de concoctione* L. II. *in quibus exponuntur aphoriſmi* 23. & 24. P. I. Rom. 1586. 8. PL. EJ. *de criſibus*, Rom. 1589. 8.

SALUSTII SALVIANI *de criſibus* opuſculum prodiit etiam Lugduni 1605. 8. quod quidem ex HIPPOCRATE fere & GALENO ſumtum eſt.

ANDREÆ BACCII, polyhiſtoris, *de venenis & antidotis & canis rabidi morſu*, Rom. 1586. 4.

ANDRE' du LAURENS *quelques Opuſcules recueillis de ſes leçons & années* 1587. 1588. De lue venerea aliiſque morbis. EJUSD. *de hiſtoricis affectibus infantilibuſque morbis* 1595. 4. EJUSD. *diſcurſus de melancholia & catarrho e gallico latine verſus*, Auguſt. 1620. 12. EJUSD. *Opera Therapeutica* quibus priora repetuntur, Francof. 1627. 1628. fol.

RODERICI a FONSECA *de venenis eorumque curatione*, Rom. 1587. 4. * EJUS *caſus omnium febrium*, Florent. 1596. 4. *

FRANCISCI DIAZ *de todas las infermidades des los Rinones* (renum) *vexiga* (veſicæ) *y carnoſidades de la verga y orina*, Madrit. 1588. ASTR.

ANDREÆ TREVISII *de cauſis, natura, moribus ac curatione peſtilentium febrium vulgo dictarum cum ſignis* ſive *petechiis Tr. & obſervatio* Mediolan. 1588. 4. Morbi qui an. 1587. & 1588. ſævviit hiſtoria eſt CORTE.

DAV. de POMIS *enarratio de ſenum affectibus præcavendis atque curandis*, Ven. 1588. 4. RIV.

HIERONYMI MERCURIALIS valde numeroſa opera ſunt, quæ hic excitari debent. *De morbis cutaneis & de omnibus corporis humani excrementis* L. V. Venet. 1572. 4. RIV. Baſil. 1577. 8. Venet. 1585. Leyd. 1623. 4. EJ. *de peſtilentia in univerſum, præſertim vero de Veneta & Patavina*, Venet. 1577. 4. & Patav. 1580. 4. & Leyd. 1623. 4. EJ. *de maculis peſtiferis & hydrophobia*, Venet. 1580. 4. Baſil. 1577. 8. RIV. Patav. 1586. 4. R. EJ. *de morbis puerorum*, L. III. opera JOH. CHROSZIEYOIOSKI, Venet. 1583. 4. Baſil. 1584. EJ. *de venenis & morbis venenoſis*, Venet. 1584. 4. 1644. fol. Baſil. 1584. EJ. *de morbis oculorum & aurium*, Venet. 1590. 4. *Morbi mulierum per* MICHAELEM COLUMBUM *locupletiores*, Venet. 1601. 4. 1618. 4. & prius Baſil. 1582. 8. EJUSD. *de cognoſcendis & curandis morbis prælectiones Patavinæ*, Venet. 1627. fol. ſtudio GUILIELMI ALHENII. *Prælectiones Piſanas*, inter quas ſunt commentarii in *Epidemica* HIPPOCRATIS, jam citavimus, tum eos qui in L. II. *Epid.* Forolivii 1626. fol. prodierunt. Ut dicam quod verum eſt, pleraque horum ſcripta prælectiones ſunt a diſcipulis HIERONYMI in chartam conjectæ, & earum pauciſſimæ famam Auctoris tuentur, cum multo plus collectitiæ eruditionis, quam veri experimenti contineant, dictio etiam maculoſa plerumque, & vitia non pauca. Id imprimis de libris de *mulierum morbis*; *de morbis puerorum*, & de *morbis cutaneis* & de *venenis* dictum volo. In curando nimis veteres ſequi ſolet, qui ſerio guttur gallinæ ad frangendum calculum laudet, & graviditatem ex urina divinari poſſe credat. Peſtem a muſcis, quæ humores ægrorum ſuxerint, propagari ſubtiliter conjicit, &c.

LUCÆ GHINI *morbi Neapolitani curandi ratio*, Spiris 1589. 8. LIND. Roſtoch. 1589. 8. ſæpe recuſus.

J. PHIL. LONERI *ἐξέτασις μεθοδικὴ trium alvi fluxum diarrhœa nimirum, lienteria & dyſenteria, quos* anno 1588. *ſub finem æſtatis Numburgi obſervavit*, Lipſ. 1589. 4. RIV.

BAR-

Bartholomæi Hubner *de morbis incurabilibus*, Erfurt. 1598. 4. *

Jacob Horst *von krankheiten und ſchvvachheiten des leibes*, Lipſ. 1588. 4. Eſt *decimus Liber* operis cujus titulum fecit *vvunderbare geheimniiſſe der natur*, parvi momenti, & multa habens ex aliis. Ej. *de aureo dente maxillari pueri Sileſii*. Ej. *de noctambulonum cauſis & differentiis*, Lipſ. 1595. 8. Germanice recuſus Hamburg. 1636. 8. & uterque Germanice, Lipſ. 1596. 8. Prior hiſtoriola fabuloſa eſt, ut ridiculum ſit medicos de fraude rudiſſima diſputaſſe. Ita Johannes Ingolstetter *de aureo dente pueri Sileſii reſponſionem* edidit. Lipſ. 1596. 8. ubi oſtenditur dentis generationem non eſſe naturalem: deinde *de natura occultorum & prodigiorum*, Lipſ. 1597. 1598. iterum contra J. Horstium ſcripſit. Liber vero Horstii de noctambulis non abſque propria etiam obſervatione eſt, præter ea quæ ex variis ſcriptoribus collegit.

J. Friderici *probl. de lycanthropis pro* J. Bodino, Lipſ. 1591. 8. Riv.

Feliciani Betera *de cunctis humani corporis affectibus: de febribus malignis & peſtilentibus: morbo gallico putredinis peſtilentis fama, morbiſque fulminantibus & vulgaribus, deſumta ex Briſciana peſte* anno 1577. *Tractatio* XII. *libr.* Brix. 1591. fol. Haen. 1601. fol. 1625. fol. eadem editio cum novis titulis. Parum placuit Astrucio.

Pii Æneæ Caprilii L. II. *primus de febribus putridis in genere, alter in ſpecie* Ferrar. 1591. fol. Lind.

Pamphili Herilæii Aretini *de arthritide & podagra conſilium*. Colon. 1591. 8. Bono ordine ſcriptum eſt, & morbi ad veterum mentem concinnatam hiſtoriam habet.

Nicolai Kleinfeld *de morbis & ſymptomatibus, eorumque cauſis & differentiis patholog.* L. II. Antw. 1598. 12. (Lind. Leydæ 1592. 12.) *

Jo. Calvo *libro di medicina y Cirurgia que tratta de las* Plagas *en general en particular y aſſi* miſmo *del M. Gallico*, Barcinone 1592. 8. Astr.

Octaviani Roberti *de peticulari febre Tridentica* 1591. *publice vagante, deque veſicatoriorum in ea potiſſimum uſu* Trident. 1592. 4. Riv.

Joh. Bauhini *memorabilis hiſtoria luporum aliquot rabidorum qui circa Monpelgardum* anno 1590. *graſſati ſunt*. Montpelg. 1591. 8. Latine & etiam Germanice, ib. 1591. 6. L. & Gallice *. Non viſum Librum cito, qui nihil mediocre ab eo viro exſpectem.

Thaddæi Duni *de hemitritaeo* I. Tiguri 1592. 8. cum epiſtolis medicinalibus. Non omittendum cenſui, qui ſatis, pro ſeculi modo, in inquirendis morborum cauſis curioſus fuerit, ut etiam cadavera eum in finem inciderit.

In Prosperi Alpini *medicina Ægyptiorum, & in poſthuma hiſtoria naturali Ægypti* de morbis endemiis ejus regionis, ophthalmicis, febribus peſtilentibus, phrenitide, erudite agitur. Peſtem in Ægypto oriri negat.

Andreæ Chiocci *Apologia pro divina* H. Fracastorii *ſiphylide adverſus* J. C. Scaligeri *cenſuram*, Veron. 1598. 4. Ej. *Pſoricon ſ. de ſcabie carmen* L. II. Veron. 1593. 4. * *& de febre mali moris & de morbis epidemicis*, Venet. 1604. 4. Lind.

Andreæ Chiocci ſunt etiam *Quæſtiones phil. & medica* Lib. III. Veron. 1593. 4. Ex Galeni fere ſententia contra Telesium.

Brunonis Seidel L. *morborum incurabilium cauſas mira brevitate exhibens*; &c. Helmſtatt. 1593. 8. multum laudatura Schelhammero *Phyſiolog.* p. XXXIV. & alibi. In editione Leid. 1662. 8. acceſſit Fabricii de Padoanis *tr. de morbis in quibus præſentaneis uti remediis convenit*.

Brunonis Seidelii citatum librum nunc ipſe legi. Scopus eſt oſtendere, dari morbos inſanabiles, quos nulla Paracelsistarum arcana ſuperare poſſint, uti peſtis eſt, aut epota aqua fortis, aut cordis vulnera, &c. Multa vana & incerta admiſcet, neque dat verum morborum vere inſanabilium catalogum.

Hieronymi Capivaccii *de lue venerea acreaſes* Spir. Nemet. 1593. Francf. 1594. 8. Non placent Astrucio.

J. Donatelli *de febre maligna diſputatio cum* Thoma Angeluccio *de ejus febris natura & curatione*, Venet. 1593. 4. Riv.

Ludovici Roselli *de morbo gallico tractatus* Rom. 1593. 8. Jejunus omnino liber. Astr.

Theodori Angelucci *de natura & curatione febris malignæ*, Venet. 1593. 4. Osb.

Ejus

Ejus *Bardica quibus rudens criminator valide repercutitur*, *&* *de natura maligna febris accuratiſſime diſſeritur*, Venet. 1593. 4. Contra Donatellium.

Petri Olai Or. *de febribus peſtilentibus*, Herborn. 1594. 4.

Adam Lonicer *explicatio morborum*, Francof. 1594. 8. Lehm.

Jacobi Moccii *de morbis fere totius corporis humani ex bolaria & ſabuloſa materie excitatis*, Friburg. 1594. 8. Lectu grata collectio de generatione lapidum omnis generis. Proprii vero nihil habet.

Thaddæi Haygk *Exegeſis ſingularis curationis facta ſcabiei in puella ſexenni*, Prag. 1595. 8. Lehm.

J. Bapt. Sylvatici *tr. de materia turgente*, Vicetiæ 1595. 4. Venet. 1600. 4. Diſputatio mera ex veteribus. Ej. Galeni *hiſtoria medicinales enarrata*, Hanov. 1605. fol. Ej. *de iis qui morbum ſimulant deprehendendis*, Francf. 1671. 12. Ej. *controverſia medica centum*, Mediolan. 1601. fol. Pleraque de morbis & eorum curatione, fuſe & ad veterum normam. Et de *anno climacterico*, Ticini 1615. 8.

Petri Lowe *eaſie certain and perfect method to cure and prevent the Spaniſh Sickneſſ.*, Lond. 1596. 4. Circulatoris opus. Astr.

Aurelii Minaboi *tr. de virulentia venerea*, *in quo omnium de hac re ſententia conſiderantur*, *mali natura explicatur*, &c. Venet. 1596. 4. Pl. Laudat fonticulos, ſudorem.

Roderici a Castro *de natura & cauſis peſtis qua* anno 1595. *Hamburgum afflixit*, Hamburg. 1596. 4. Ej. L. *de univerſa muliebrium morborum medicina*. Lib. VIII. Hamburg. 1604. fol. L. 1628. 4. 1622. 4.

Gerhardi Columba *diſpp. med. de febris peſtilentis cognitione & curatione*, Meſſanæ 1596. 4. Mandos. Ej. *de lue venerea* L. Astr. 1609. 8.

Johannes Heurnius Leidenſis Profeſſor, diligens veterum lector fuit. Ejus Lib. *de morbis qui in ſingulis partibus corporis humani inſidere conſueverunt*, *prodiit* Leid. 1594. 4. Lind. 1608. 4. Ej. *de febribus*, Leid. 1598. 4. 1610. 4. Ej. *de peſte*, Leid. 1600. 4. Riv. Ej. *de morbis oculorum*, *aurium*, *naſi*, *dentium*, *pectoris*, &c. Leidæ 1602. 1608. 4. poſthumi excuſi ſunt. Ejus Lib. *de morbis pectoris*, Leid. 1608. 4. *de morbis ventriculi* (cui libro varia acceſſerunt), Leid. 1608. 4. *de morbis graviſſimis mulierum*, Leid. 1607. 4. *de morbis novis & mirandis* epiſtola cum priori libro prodiit, qua morbus ad ſcorbutum pertinens *de Varen deſcribitur*. Conjunctos hos libellos edidit Otto Heurnius Joh. fil. Leid. 1609. 4. & recuſi ſunt Lugd. 1658. fol. Fuſas dedit morborum hiſtorias, ordinatis in unum ſermonem veterum inventis & deſcriptionibus, ut pro compendio praxeos & pathologiæ vetuſtæ haberi poſſet. Delectum ut videtur non inſtituit, & multa medicamenta ſolis antiquis cognita commendavit.

Diomedis Amici *de morbis communibus*, *item de variolis*, &c. Venet. 1596. 4. Ej. *de morbis ſporadibus*, Venet. 1605. 4. Teichm.

J. Ingolstetter *de aureo dente Sileſii pueri reſponſio ad judicium* M. Rulandi, Lipſ. 1596. 8. * Generationem ejus dentis naturalem eſſe negat.

Francicus Perellus *de morbis intermittentibus & de intermiſſionis cauſis*, Pariſ. 1597. 8. * Lind.

Felix Platerus celeberrimus practicus, qui, cum obſervationes ederet, totis 62. annis medicinam fecerat, *de febribus* ſcripſit *Librum*, editum Francofurti 1597. cui viginti hiſtoriæ curationum ſubjectæ fuerunt. De praxi alibi dicetur. Denique *obſervationum libros tres* typis ſubmiſit Baſileæ 1614. 8. 1641. 8. ad Praxeos ordinem diſpoſitos, quos hic inprimis laudamus. Etſi enim ſint, qui bonum ſenem nimium eſſe voluerint in formulis, plurimas tamen & utiliſſimas utique hiſtorias dedit, & inter rariorum inprimis proprios obſervatores ex præcipuis haberi poteſt. J. B.

J. B. Mella *il correſivo ovvero del mal di Caſtrone*, *e di ogn' altra infermità*, *che il preſente anno minaccia*, Neapol. 1597. 4. De morbo nempe peſtilentiali capitis.

Martini Rulandi fil. *demonſtratio judicii de dente aureo pueri Sileſii adverſus reſponſionem* J. Ingolstetteri, Francof. 1597. 8. Ej. *de morbo Ungarico recte cognoſcendo & curando*, Lipſ. 1616. 8.

J. Franc. Ripæ *de peſte*, Lipſ. 1598. 4. *

Sever. Eugaleni *de ſcorbuto* citatus liber prodiit etiam Lipſiæ 1624. 8.

Henric

Henric Brucæi *de ſcorbuto*, Roſtoch. 1589. & 1591. 8. Novus iſte, aut certe decimo quinto ſeculo a medicis primum in libris ſollicite relatus, morbus plurimos deſcriptores habuit, quorum collectio Danielis Sennerti opera prodiit. Exſtat ibi eruditi viri Balduini Ronsei *de magnis lienibus* Hippocratis, Plinii *ſtomacace ac ſceletyrbe ſeu ſic dicto ſcorbuto* libellus editus, Antverp. 1564. 8. Riv. & 1585. 8. wittembergæ. Tum Joannis Echtii poſthuma *epitome de ſcorbuto vel ſcorbutica paſſione* non prius quod ſciam excuſa; Johannis Langii duæ Epiſtolæ. Salomonis Alberti, quem in Anatomicis laudavimus, *ſcorbuti hiſtoria*, wittembergæ 1594. 8. edita & Matthæi Martini L. *de ſcorbuto*. Hi omnes, Brucæo excepto, cum Danielis Sennerti ejuſdem argumenti libro; prodierunt wittembergæ 1624. 8. Deinde Severinus Eugalenus *de ſcorbuto morbo* Lib. ſcripſit *obſervationum*, quem periti judices inter primos numerant, Lipſiæ 1614. 8. ex recenſione Josephi Stubendorfii, editum, qui etiam obſervationes ſuas adjecit, excuſum & alias, & Amſtelodami 1720. 8. in quo omnia ſymptomata, quæ cum ſcorbuto conjungi ſolent, fuſe enarrantur, ad quinquaginta uſque, & obſervationes auctoris ſubjiciuntur. Adjectus eſt Balthasaris Brunneri parvus Libellus *de ſcorbuto*, Jenæ 1624. 8. etiam excuſus.

Hieronymi Reusner *diexodicar. exercit.* ſive *de eo morbo Libellus* prodiit Francof. 1600. 8. 1610. 8. Lehm.

Herculis Saxoniæ *de plica quam Poloni vocant Govodziec*, Patav. 1608. Ej. *de febrium putridarum ſignis & ſymptomatibus .... de morbo gallico*, Francof. 1600. 8. ex editione Petri Uffenbach *luis venereæ perfectiſſimus tractatus ex ore H. S. lucidatus opera* Andreghetti Andreghetti editus Patav. 1597. 8. minime probatus Astrucio, ob falſas obſervationes, adfirmationem non veram, morbum miteſcere, &c. Ejusdem *Pantheon medicinæ ſelectum*, Francofurti 1603. fol. editum eſt, quo plurimi morbi deſcribuntur, capitis, thoracis, imi ventris, morbi mulierum, ſymptomata febrium putridarum, febres, lues venerea, plica. Opera omnia prodierunt Patav. 1681. fol.

Matthiæ Zeisii *de cauſis & periodis peſtilentium morborum*, Francof. 1598. 4. *

Omoboni Ferrarii *de ſanitate & morbis*, Brix. 1598. 4. R. *de arte medica infantum* Lib. IV. Lipſ. 1601. 4.

Francisci Indiæ *de ſymptomatum in febri maligna ſupervenientium natura & curatione*, Veron. 1599. 4. Contra Medicum, quem Cacoſtermum vocat, docet ſymptomatum rationem in medendo habendam eſſe, & ſymptomata ea occaſione percurrit. Ejusd. *de gutta podagrica, arthritica, chiragrica* Lib. II. Veron. 1600. 4. Contra Fernelium demonſtrat, non unice a pituita, cauſiſque frigidis hos morbos oriri, quos a quatuor omnino humoribus vitiatis derivat. Obſervat podagram a ſuppreſſis hæmorrhoidibus oriri, aut menſibus, & reſtitutis his evacuationibus ſanari. Symptomata ſecundum quatuor humores perſequitur, vanaſque ſatis formulas laudat.

Valentin Espicht *bericht von den fleckfiebern*, Budiſſin. 1598. 4. *

Erasmi Hedenii *de contagione & infectione peſtifera admonitio, in qua oſtenditur, quot modis fiat contagium, in quibus rebus conſiſtat*, &c. Lipſ. 1598. 4. Riv.

Carolo Ruini *dell' infermità del cavallo*, Bologn. 1598. fol.

Eustachii Rudii *de adfectibus* C. H. *cognoſcendis*, Venet. T. I. 1590., & T. II. 1595. fol. prodiit. Ej. *de morbis occultis & venenatis* Lib. V. ibid. 1610. fol. Ej. *de morbo gallico*, Venet. 1604. 4. Librum de morbo gallico laudat C. Astruc. ex cujus recenſione videmus, virum obſervationibus & judicio valuiſſe. Magnum opus primo loco editum magis ad antiquum ſaporem eſt, & parcius in obſervando.

Horatii Augenii *de febribus, febrium ſignis, ſymptomatibus & prognoſtico* Lib. VII. ab anno 1568. ad 1572. ſcripti, quibus etiam peſtis, variolarum, & morbillorum hiſtoria continetur, poſthumi prodierunt, Venet. 1597. fol. 1607. fol. &c.

Andreæ Bastelli *ſpeculum medicinæ*, Madrit. 1599. 4. Astr. In eo liber eſt de febribus, ægritudinibus particularibus, peſte, morbo Gallico.

Philandri Colutii *de uteri querimoniis*, Rom. 1599. 8. Lind.

Diomedis Cornarii Archiatri Auſtriaci *Obſervationes medicinales*, quæ cum Conſiliis, Lipſiæ 1599. 4. prodierunt, Adjectæ ſunt *Hiſtoriæ admirandæ* ab eodem D. C. collectæ, fere fetuum ultra tempus retentorum.

Bartholomæus Carrolius in jam citatis *obſervationibus*, quæ cum Alphabeto anatomico

tomico prodierunt, etiam ad ſcopum noſtrum pertinet, cum de magico morbo; vermibus inteſtina perrumpentibus habeat hiſtorias.

Carolus Gallus *de febribus peſtilentibus & malignis*, Ferrar. 1600. 4.

Johannis Schenk de Grafenberg *obſervationum medicarum* L. VII. Francof. 1600. 8. vol. 2. Leid. 1644. fol. * poſtquam ſeorſim Baſileæ ab anno 1584. inde Friburgi anno 1594. ad 1597. prodierant Haen. Idem opus a filio J. Georgio Schenk, deinde a Laurentio Straussio undequaque auctum, recuſum eſt Francof. 1665. fol. Utile inſtitutum. Ad univerſos corporis humani morbos, etiam ad rariores & monſtroſas fabricas collectæ ſunt obſervationes fere omnium auctorum, ab Ipſo retro Hippocrate, bono ordine diſpoſitæ, quarum plurimas ipſa auctorum raritas ſuppreſſiſſet, ſi abſque Schenkio foret. Multas etiam obſervationes amici ſuppeditarunt, quæ alibi non exſtant, aliquas proprias habet.

Joh. Schenk de Grafenberg *obſervationum* Libri VII. exſtant etiam Francofurti 1609. fol. Hi Libri, ut diximus, Baſileæ ſeorſim primum prodierant, nempe obſervationes *de capite humano*, Baſil. 1584. Liber II. *de thorace*, Friburg. 1594. Liber III. *de partibus naturalibus* S. I. ibid. 1595. & II. 1596. 4. Liber IV. *de partibus genitalibus utriuſque ſexus* 1596. ibid. Liber V. *de partibus externis* ibid. eodem anno. Liber VI. *de febribus morbis epidemicis & contagioſis* ibid. 1597. Liber VII. *de venenis* ibid. eodem anno 8.

Lucii Lælii Fulginatis *de ſarmatica lue conſultatio*, Ferrar. 1600. fol. Lind.

Thomæ Minadoi *de corporis humani turpitudinibus cognoſcendis & curandis.. & de nova quadam affectione, plica..* Patav. 1600. fol. Riv. Ej. *de variolis & morbillis*, Patav. 1603. 4. Ej. *de arthritide* L. ibid. 1602. 4.

Andr. Posthumi *dialogi* VII. *in quibus nova Pokutienſis lues quam* cirrhorum *morbum vocant, natura & eſſentia examinatur*, Vicent. 1600. 4. Pl.

Petri Verdier *de morborum ac ſymptomatum occultis manifeſtiſque cauſis*, Venet. 1600. 4.

Nicolai Boccangelini *de febribus morbiſque malignis & peſtilentia earumque cauſis*, Madrit. 1600. 4. 1604. 4. *

Petri del Torres *libro che tratto de la enfermidad de los bubas*, Madrit. 1600. 4. Inunctiones præfert. Astr.

Petri del Torres liber citatus prodiit etiam Compluti 1626. 4. *

Huc pertinet omnino J. Albosii *lithopadium portentoſum in utero per 28. annos contentum putrefactum*, quod in poſteriori editione Roussetianæ *hyſterotomotokia* excuſum eſt.

J. Hucher *de febrium differentiis, cauſis, ſignis, curatione* L. IV. Lugdun. 1601. 8. Ej. *de ſterilitate* L. IV. Genev. 1609. 8. * L.

Andreæ Cæsalpini *Ars medica*, Rom. 1601. 2. 3. ſive *ſpeculum artis medicæ Hippocraticum*, Venetiis 1606. 4. editum & Tarviſ. 1666. fol. Francofurti 1605. 8. Non legi, laudari video a Conringio: dignoſcere & curare morbos omnes docet, & multa ab eo ingenio exſpecto, ſpecimina etiam quæ vidi, huic ſpei reſpondent.

Nic. Machelli *tractatus de morbo gallico ejuſque ſymptomatibus & curatione*, Francof. 1601. 8. Pl.

Petri Varezii L. *de epidemia peſtilente*, Valentiæ 1601. 8. Lind.

Martini Rulandi filii *de pernicioſa luis Ungaricæ tractatione & curatione*, Francof. 1600. 8. Lipſ. 1610. 8. Lind.

Francisci Citesii (Citois) *abſtinens Confolentana*, Genev. 1602. 8. cum Paulo Lentulo recuſa.

Fr. Citesii liber citatus Anglice prodiit Lond. 1603. Ames.

Sylvius Lanceanus *de mola generatione & cura caſus illuſtriſſ. Dominæ*, &c. Rom. 1602. 8. Ej. *de hydrope quod non ſemper fiat ab hepate*, Rom. 1603. 8. Lind.

Joh. Ximenez Savaniego *tractatus de peſte ſus cauſas preſervacion y cura*, Antiquera 1602. 4. * Ant.

Jean Taxil *de l'épilepſie*, Lyon. 1603. 8. *

J. Wittich *von der rohten anſteckenden ruhr*; Jen. 1603. 8. Ej. *conſilia & epiſtola medicorum Germanorum*, Lipſ. 1604. 4. Ej. *vom fleckfieber*, Lipſ. 1616. 8.

Ad Wittichium adde ejus & Pontani Libros *von der peſt*, Lipſiæ anno 1594. 4. prodiiſſe.

Ant. Varus *de morbo articulari ſeu arthritide*, Jen. 1603. 4. Pl.

J. Mat-

J. MATTHÆI *de febre peſtilentiali quæ ſuperioribus annis univerſam ferme Germaniam pervagata eſt*, Francof. 1603. 8. Contra venæ ſectionem. RIV.

EDWARD JORDEN *brief diſcourſe on a ſickneſſ called the ſuffocation of the mother*, Lond. 1603. 4.

ANDREÆ de VALDIVIA *de las landres*, Hiſpali 1603. (nempe de peſte) N. ANT.

THUCYDIDIS *hiſtoria ſeu narratio de peſte Athenienſium Gr. Lat. cum prælectiunculis & commentariis* FABII PANVINII, Venet. 1603. 4. PLATN.

BAPTISTÆ CODRONCHI *de morbis qui Imolæ & alibi communiter hoc anno 1602. graſſati ſunt & de morbo novo, mucronatæ ſcilicet cartilaginis prolapſu*, Bonon. 1603. 4. Morbus ex lumbricorum vitioſa copia, & ex pleuritide compoſitus fuit. Deinde novum ſuum morbum, cartilaginis nempe enſiformis depreſſionem deſcribit, introrſum factam, unde ventriculus comprimitur, vomitus excitatur, vel hepar urgetur & icterus fit. Curationem etiam addit, quæ fit vel depreſſis ad latus cartilaginibus coſtarum vel elevato ſterno, vel admota cucurbitula. IDEM Venetiis 1595. 8. Libros IV. *de morbis veneficis & veneficiis* ſcripſit, ſatis ut videtur credulus. IDEM *de febris Ungarica ejuſque ſymptematum curatione* Librum dedit Paſſaviæ excuſum 1595. 8. * LIND. EJUSDEM *de rabie & hydrophobia*, &c. Francofurt 1610. 8. Ex Græcis fere, parum ipſe expertus.

RODERICI a CASTRO *de univerſa mulierum medicina*, Hamburg. 1603. fol. Morbos etiam non optime habet, & plurimas cum MERCATO concertationes.

VINCENTII ALSARII a CRUCE *de epilepſia ſeu comitiali morbo* L. III. *lectiones Bononienſes*, Venet. 1603. 4. Theorias veterum contra recentiores defendit, FERNELIUM inprimis, & hypotheſes habet, quæ admitti nequeunt, v. g. epilepſiam fieri ab occluſis ventriculis cerebri, pretium tamen ab admiſtis obſervationibus accipit. EJ. *de morbis capitis frequentioribus, catarrho, phrenitide*, &c. Rom. 1617. 4. EJ. *de verme admirando per nares egreſſo*, Ravennæ 1610. 4. MANDOS (inter archiatros Pontificios): hunc autem L. LINDENIUS tribuit FULVIO ANGELINO. EJ. *Ephemeridum ſeu diurnarum obſervationum* L. II. Bonon. 1641. 4. opus ipſe *de epilepſia* juvenile opus vocat. EJ. *de quæſitis per epiſtolas Cent.* IV. Venet. 1622. fol. ubi multæ obſervationes. EJ. *de hæmoptyſi ſeu ſanguinis ſputo*, Rom. 1633. 4. EJUSDEM *conſultatio pro nobili adoleſcentulo, oblivione, ſurditate ſecundum alteram aurem &c. laborante*, &c. Rom. 1629. 4. R.

JOH. SAPORTA *de lue venerea* Tr. editus cum ejus L. *de tumoribus præter naturam*, Lugdun. 1624. 12.

PAULI LENTULI, viri nobiliſſimi, *hiſtoria admiranda Apolloniæ Schrejeræ*, Bern. 1604. 4. Præter propriam aſitiæ hiſtoriam multas etiam aliorum ſcriptorum collegit, CITESII etiam & JOUBERTI.

MARII ZUCCARI *de morbis puerorum*, Neapol. 1604. 4. *de morbis partis animalis & de morbis complicatis*, Neapol. 1623. 4. EJ. HIPP. *epidemialium obſſ.* P. I. Venet. 1621. 4.

FAB. SCHEUNER *de catarrhis*, Eiſleb. 1605. 8. LEHM.

ANDREÆ de LEON *pratica del morbo Gallico*, Valladolid. 1605. 4. ASTR.

JOH. TANCKII *Noſologia* HENRICI WARMII, ſeu *affectuum corporis humani curatio hermetica & galenica* poſthuma, Lipſ. 1605. 8. *

J. HECKII *diſp. de peſte & quare tot annis in Belgio graſſetur*, Daventriæ 1605. 4.

TOBIÆ COBER *obſſ. caſtrenſium & Ungaricarum Decas* I. II. & III. Francofurt 1606. 8. Helmſtatt. 1685. 8.

TOBIÆ COBER *obſervationum caſtrenſium* Decades ſunt tres, Auſtriaca, Sileſiaca & Suecica, eleganter ſcriptæ & cum ingenii laude.

ALPHONSI BAROCCI *Tract. de febribus* L. I. ſeu *de febribus generatim*, Ferrar. 1606. fol. L.

P. RENEAUME *ex curationibus obſervationes*, Pariſ. 1606. THU.

P. RENEAUME bonus & egregius eſt hic dictus liber, cum hiſtoriis morborum & ingenua eventus enarratione. Hiſtoriæ ſunt 201.

ALFONSI de FREILAS *ſi los melancolicos pueden ſabier lo que eſta por venir con la fuerca de la imaginacion*, &c. Giennis 1606. 4. * cum curatione peſtis.

J. SIEGLITZ περὶ διαγνώσεως καὶ προγνώσεως τῆς ἐπιληψίας. 1606. 4. PL.

Hippiatrique ou Traité des cauſes de la maladie des chevaux, Pariſ. 1607. 8.

ANDREÆ CHRISTIANI *Enchiridium de cognoſcendis & curandis corporis humani morbis ex* V. TRINCAVELLIO, *accedit* Tr. *de febribus ex ejuſdem prælectionibus ac Comm. in* GAL. *de differentiis febrium*, &c. Baſil. 1607. 8.

VALERII BALDUTII *de putredine* L. II. Urbin. 1608. 4. *

VALERIUS BALDUTIUS, cujus Libri II. *de putredine* citati ſunt, Galenicus equidem eſt, non tamen abſque propria obſervatione.

JOH. CASTELLI *de peſte ejuſque cauſis, ſignis, præſagiis, curatione, preſervatione*, Auguſtæ (in Hiſpania) 1608. 8. *

PETRI PALMARII..*hiſtoria leproſa mulieris ſanata*, Pariſ. 1608. 8. *

J. GEORG. SCHENCK *lithogeneſia ſeu de microcoſmi membris petrefactis & de calculis eidem microcoſmo innatis*, Francofurt 1608. 4. *Accedit argumentum de calculis brutorum corporibus innatis*.

PETRI MATTHÆI ROSSII *Conſultationes & obſervationes ſelectæ*, Francofurt 1608. 8. Apud Hiſpanos in Belgio medicinam fecit, argumentum partim medicum eſt, partim chirurgicum.

HENR. SCHEUNEMANNI *de morbo mercuriali contagioſo*, Babenberg. 1608. 4. EJ. *de morbo ſulfureo cagaſtrico quem febrem nominant ex quintuplici ente Dei, aſtrorum, veneni & naturæ pronato*, Francof. 1610. 8. Fanatici hominis & Paracelſici. RIV.

PETRI PIGRAI *Epitome praeceptorum medicinæ & chirurgiæ*, Pariſ. 1612. 8. etiam Belgice editus ſub titulo *kort begryp van de leere der Medicine en der Chirurgie*, Amſtel. 1633. 4. Etſi ex genio ſeculi nimis habeat theoriæ, non eſt tamen abſque obſervatione, cum etiam proprii morbi fuſam det hiſtoriam, & dæmoniacorum fraudes audax revelet, & paſſim obſervationes ex morboſis cadaveribus proferat. Parvi facit ASTRUC.

SEBASTI PISSINII *de cordis palpitatione cognoſcenda & curanda*, L. II. Francof. 1609. 8. PL. de *diabete & polypo cordis*, Mediol. 1654. 4.

J. CONR. RHUMELII *Loimographia*, Amberg. 1606. 8. * EJ. *prophylaxis med. practica epidemia ἐγχειφαλοιόσυ, ſeu centuria curationum medicarum feliciter factarum* (in lue Ungarica) Norimberg. 1624. 8. PL. EJ. *hiſtoria morbi qui ex caſtris ad raſtra, ex raſtris ad roſtra, ab his ad nos & foras in Palatinatu ſuperiori Bavariæ ſe penetravit* anno 1621. Norimberg. 1625. 8. RIV.

TARQUINII TARQUINETI *de gutta, ſeu juncturarum dolore*, Patav. 1609. 4. LIND.

JOSEPHI QUERCETANI *tetras graviſſimorum totius capitis affectuum*, Marburg. 1609. 8. Gallice Pariſ. 1625. 8. *Peſtis alexicacon*, Lipſ. 1615. 8. EJ. *conſilia de arthritide, calculo, nephritide, lue venerea & p. v. virgine morbo in immenſum complicato laborante*, Lipſ. 1613. 8. Indocti ſatis hominis & aliena opera utentis.

LÆLII a FONTE *conſultationes medicinales . . ubi plurimorum notatu dignorum affectuum agnitio . . explicatur*, Venetiis 1609. fol. Inter bonos obſervatores a Cl. FURSTENAU numeratur.

LÆLIUS a FONTE a STAHLIO etiam ut bonus obſervator prædicatur, de quo in practicis plura dicemus.

REINERI SOLENANDRI *Conſilia Medicinalia* quorum *quinque ſectiones* prodierunt, Francofurti 1596. fol. Hanov. 1609. fol. ad praxin inprimis pertinent, huc tamen etiam ob morborum deſcriptiones revocari queunt.

J. CÆS. CLAUDINI *reſponſionum & conſultationum*, T. I. Francof. 1607. 8. Aug. Turin. 1628. EJ. *de catarrho, criſi, diebus criticis*, Bonon. 1612. fol.

THEODORI BARONII *de operationis mejendi triplici læſione & curatione*, L. II. Papiæ 1609. 4. GALENI adeo certus diſcipulus, ut cum eo errare malit, quam cum alio vera ſentire. Iſchuriam, diabeten, incontinentiam urinæ, mictionem cruentam, purulentam deſcribit. Aliquas proprias obſervationes adſpergit, & medicamenta lithonthriptica, quibus parum tribuo. Hæmorrhoides veſicæ habet.

GEORGII GARNERI *brachyologia loimodes deſumta ex L. magno de peſte quæ graſſata eſt*, Venetiis anno 1576. & Bruntruti 1582. Bruntrut. 1610. 8. *

CHRISTOPH. GUARINONI *Conſilia medica*, Venet. 1610. fol.

FR. NOLA *de epidemica phlegmone anginoſa graſſante Neapoli*, Venet. 1610. 4. HARL.

HENNING ARNISÆI *de lue venerea cognoſcenda & curanda*, Francof. 1610. 4.

GOT-

Gottfriedii Smollii *trias maritima proponens hypochondriaca ſplenetica, hypochondriaca meſaraica, hypochondriaca phantaſtica ortum & interitum*, Hamburg. 1610. 12. Pl.

J. Andreæ Scambali *de peſtilenti faucium affectu Neapoli ſæviente*, Neapol. 1610. 4.* L. J. Andream Scambalum laudat Cl. Fothergill.

Duncani Liddelii L. III. *de febribus*, Hamburg. 1610. 8.

Henrici Smetii a Leda *Miſcellanea medica in* L. XII. *digeſta*, Francofurti 1611. 8. Epiſtolæ ſunt varii generis, quæ etſi etiam alibi pathologica multa habent, *decimo tamen* libro inprimis unice rariorum morborum hiſtorias per 48. annos collectas, cum nonnullis cadaverum ſectionibus, ab Auctore factas continent: deinde diſputationes variæ & Smetii & amicorum ad pathologiam etiam ſpectantes, quæ ſæculum ſapiunt, paſſim interſparguntur & Weyeri L. *de varis*, & alia.

Alphonsi de Fonseca *de anginis diſputationes*, Compluti 1611. 4. *

Francisci Periz Cascales de Guadalaxara *de malo illo vulgo Garotillo appellato*, Madrit. 1611. 4. Ant.

Joh. Chifflet Veſontini *ſingulares ex curationibus & cadaverum ſectionibus obſervationes*, Pariſ. 1611. 8. Polyhiſtoris, aſtrologi, qui fere omnes ægrorum mortes aſtris imputaret. Sectiones cadaverum morboſorum numeroſæ & utiles. Idem *aſitia in puella helvetica mirabilis phyſicam ecſtaſin* dedit Veſuntione 1610. 8.

Tanaquil Gillaumet *tr. de la maladie cryſtalline*, Lion. 1611. 12. nempe de œdemate genitalium & lue venerea quam eadem voce intelligit.

Laur. Hahn *Conſultatio peſtis*, Hanov. 1611. 8. Riv.

Wolfg. Gabelchover *Curationum & obſervationum medicinalium Centuria*, I. Tubing. 1611. 8. *Cent.* II. III. IV. ibid. 1612. *Cent.* V. VI. Tubing. 1627. 8. Riv.

Junii Pauli Crassi *mortis repentinæ examen cum brevi methodo præſagiendi*, Mutinæ 1612. 8.

Franc. Hildesheim *de cerebri & capitis morbis internis ſpicilegia*, Francofurti 1612. 8. Lehm.

Joh. Guarguanti Medici Veneti *tres tractatus de dyſenteria, morbo gallico, & febre peſtilentiali*, Venet. 1613. 4. Lignum ſanctum in lue venerea unice extollit. Recuſa eſt 1618. 4. adjecta Cypriani Montegarrii *cognitione curandi fluxus*. *

Rod. Goclenii *de peſte*, Marburg. 1609. 1. Ej. *Loimographia in qua graves quæſtiones medicorum quorundam ignorantiam in curanda peſte detegentes explicantur*, &c., Francof. 1613. 8. Credulus Amuletorum & ſigillorum defenſor, addictus formulis. Morbum tamen, quem ipſe Loimiater cominus obſervaverat, non male deſcribit, obſervat ſanguinem, undecunque ſtillaret, malo eventu manaſſe, carbunculum in oculo ſanavit, ſanguinem ſolutum mali eſſe præſagii monuit, &c.

Mart. Pansæ *bericht vom Zipperlein* (arthritide), Lipſ. 1613. 8. Lehm. Ej. *von der colic oder darmgrimmen*, Lipſ. 1616. 8. Lehm. Ej. *Conſilium Peripneumonia oder ein getreulicher Rath in der beſchvverlichen berg- und lungenſucht*, Fryburg 1681. 4. Riv.

Hieronymi Perlini *declamatio adverſus morborum contagionem hujuſque auctores & fautores*, Hanov. 1613. 4. Negat contagium, ante nuperos Gallos. Ejus *inſtructiones medica, phyſilogica, pathologica, therapeutica*, Hanov. 1613. 4.

Angeli Victorii *Hiſtoria palpitationis cordis ruptarum coſtarum* Philippi Neri, 1613. Ex ardore zeli tumor in pectore natus erat, quem bonus ſenex ad 80. annum ſuperſtes geſſit. Repertæ duæ coſtæ ſpuriæ ruptæ, &c. Ejusd. *medica conſultationes poſt obitum edita a* Vinc. Manutio, Rom. 1640 fol.

Tob. Tændler *diſſ. phyſicomedica* Earum 2. eſt de *faſcino & incantatione*: 3. de *melancholia*. 4. *de melancholicorum vaticiniis & mirandis operibus: quinta de Noctiſugio*, Wittemberg. 1613. 8.

Joh. Zecchii *methodus de urinis*: *accedit de laterali dolore cum febre putrida*, Bonon. 1613. 4. Ej. *de diebus criticis, lue gallica*, Bonon. 1629. 4.

Aug. Etzleri *Tr. fundamentum ſive medicina antidotum explanans, & ad quintuplicis entis....morboſi cognitionem viam ſternens*, Hall. 1623. 8. Paracelſiſta.

In Casparis Bauhini *L. de lapide Bezoar, hoc anno edito, multa de calculis etiam fellis obſervationes extant*.

PHILOTHEI ELIANI MONTALTO *Archipathologia qua internarum capitis affectionum eſſentia, cauſa, ſigna, praſagia & curatio. .ediſſeruntur*, Lutet. 1614. 4. RIV.

PH. EL. MONTALTO etiam eſt *de morbis capitis* S. Germani 1621. 4. *

MARTINI FORSTER *tartarus hypochondriorum ſeu beſchreibung der Tartar krankheit it. der peſt*, Gera. 1614. LEHM.

PHILIP SECHTLENI *lapis lydius inediarum prodigioſarum, quas plurimi in multos dies, ſeptimanas, menſes & annos protraxerunt*, Paderborn. 1614. 12. HÆN.

HENRICI PETRÆI *Noſologia harmonica, dogmatica & hermetica* 50. *diſputationibus diſceptata*, Marburg. 1614. 1615. & 1616. 4. Conciliare ſtuduit Chemicam & Galenicam ſectam. EJ. *de luis Ungarica natura & cura*. Marburg. 1618. 4.

MATTHIÆ UNZER *de nephritide*, Hall. 1614. 4. EJ. *Κάταῤῥος δαιμώδης*, ſive *de lue peſtifera* EJ. *ἱερονοσολογία* chymiatrica ſeu *epilepſia deſcriptio*, &c. Hall. 1616. 4. RIV.

CURTIUS MARINELLUS *de morbis nobiliores anima facultates obſidentibus*, Venet. 1615. 4. * LIND.

LUDOVICUS GUYON *le miroir de la . . ſanté corporelle contenent toutes les maladies tant externes que internes avec leurs cauſes, definitions*, &c. Lion. 1615. 8. vol. 2. Non penitus ſpernit ASTRUC, cum ſuas obſervationes & experimenta interponat.

JOH. MAGIRI *pathologia ſeu morborum omnium enumeratio cum brevi pathologia delineatione*, Francof. 1615. 8. RIV.

ILLEFONSI MINESII *de gutturis ulceribus anginoſis*, Hiſpali. 1615. 4. *

CHRISTOPHORI PEREZ de HERRERA *de garotillo* (angina gangrænoſa) hiſpanice ſcripſit, Madrit. 1615. N. ANT.

DAVIDIS CRUSII *theatrum morborum*, Erfurt. 1615. 8. *

DOMINICI TETILLI *de cauſa mortis repentina diſtinctiſſima tractatio, in qua quaritur quid ſit mors*, Venet. 1615. 4. cum obſervationibus & hiſtoriis. RIV.

JO. HENNEMANNI REYSING *Idea loimodes*, Francofurti 1615. 4. *

HENRICI GUBERLETH *pathologia ſeu doctrina de affectibus*, Herborn. 1615. 8. LIND.

BART. PASCHETTII *de deſtillatione, catarrho vulgo dicta*, Venet. 1615. 4. PL.

Varia, quæ ad Chirurgiam inprimis pertinent, ſcripſit GUILIELMUS FABRICIUS HILDANUS. Sed *obſervationes* inprimis, tum *Epiſtola* plenæ ſunt egregiis etiam ad medicam praxin hiſtoriis, & a nemine debent prætermitti. EJUS L. *de dyſenteria*, Oppenh. 1616. 8. propius huc ſpectat.

G. F. HILDANI Liber *de angina* recuſus Stuttgardiæ 1661. 12. citatis ejus viri opuſculis addendus eſt.

JOHANNIS MACOLLO *theoria chymica luis venerea*, Florent. 1618. 8. EJ. *Jatria chymica exemplo luis venerea illuſtrata*, Londin. 1622. 8. Nullius momenti. ASTR.

JEAN GAUTIER *tr. de la maladie Venerienne*, Toulouſe 1616. 12.

JUAN del SOTO L. *del conocimento curation y preſervation de la infermidad del Garotillo* (angina epidemica), Granada 1616. 4. HARL.

JOACH. URSINI *bericht von erkentnuſſ aller fieber nebſt einem anhang von der peſt*, Roſtock. 1616. 8. LEHM.

VALENTINI RITTER *lien ſcirrhodes*, Baſil. 1616. 4. RIV.

MATTHÆI MARTINII *de morbis meſenterii abſtruſioribus tractatio cum affectionum hypochondriacarum, prioribus quodammodo affinium, hiſtoria & curatione*, Islebiæ 1616. 8. Lipſ. 1630. 8. *& de ſcorbuto* L. Jenæ 1624. 8.

PETRI VASCII CASTELLI *Exercitationes medicinales ad omnes thoracis affectus X. tractatibus abſoluta*, Toloſ. 1616. 4. *

JOH. AGRICOLÆ *bericht von der rohten Ruhr* (dyſenteria) *und febre maligna epidemica*, Erfurt. 1616. 8.

THEODORI CORBEII *Pathologia ſeu morborum & affectuum omnium* p. n. *qui corpus humanum invadere ſolent*, Francof. 1616. 8. L.

JUL. GUASTAVINI *locorum de medicina ſelectorum liber*, Lugdun. 1616. 4. Multa huc faciunt, de dolore, catarrho, ſanguine ſpumoſo, & ſputo ſanguinis, paralyſeos cauſa, febre eſſentiali. Eruditionem non deſideres.

JOH. COLLE de BELLONA (JOHANNES COLLE Bellunenſis procul dubio) *medicina pra-*

ctica

(*a*) Inter eos porro, qui merentur commendari, princeps eſt DANIEL SENNERTUS, clariſſimus vir ob ſummum ingenium, maximam ſcientiam & dili-

ctica ſeu nova methodus cognoſcendorum & curandorum affectuum malignorum & peſtilentium, Piſaur. 1617. fol. Citatur a nupero auctore *hiſtory of air ſeaſons ad meteores*, qui plurimum eo opere uſus eſt tamquam collectione epidemiarum. EJUSD. *notitia & medela ſingularis de malo gallico & ejus ſyptomate gonorrhœa*, Venet. 1628. 4. Ingenium & literas Auctori dat ASTRUCIUS, judicium negat.

GUIL. LOYSEAU *obſervations medicinales & chirurgicales avec hiſtoires, noms, pays & temoignages*, Bourdeaux 1615. 12. Medico-Chirurgus. Hiſtoriam habet carunculæ in urethra HENRICI IV. quam ipſe curavit.

GEORG. GARMANN *bericht von der vveiſſen und rothen Ruhr*, Halberſtatt. 1617. 4.

MICH. SCHOEN *bericht von hitzigen fiebern*, Lipſ. 1617. 4.

DANIEL LORIS *aſſertiones de hectica febris definitione, diviſione, ſignis, curatione*, Baſil. 1617. 4. RIV.

MELCHIORIS CARTERII *exercitatio in Epilepſiam*, Toloſæ 1617. 8. LIND.

ANTONII TOSII *de anthrace ſeu carbunculo*: EJ. *de nova quadam peripneumoniam curandi ratione a nemine hactenus excogitata*, Venet. 1618. 4. L.

J. ASSUERI AMPSING *de morborum differentiis*, Roſtock. 1618. 4. EJ. *hectas affectionum capillos* C. H. *infeſtantium*, Wittemberg. 1623. 8. LIND. Ex iatromathematicis aſtrologis.

J. ASSUERI AMPSING etiam eſt *de alopecia & ophiaſi*, Roſtoch. 1616. 4.

HANNIBALIS ALBERTINI *de adfectionibus cordis* (palpitatione, ſyncope, peſte), Venet. 1618. 4.

CAROLUS PISO NIC. Filius, Medicus Lotharingus, *ſelectiorum obſervationum & conſiliorum de prætervifis hactenus morbis & adfectibus præter naturam ab aqua ſeu colluvie ſeroſa ortis* edidit Ponte ad Muſſon. 1618. 4. Leid. 1650. 8. & alias. Maximam famam hic liber conſecutus eſt, inprimis ob bonam & ad morem optimorum veterum reformatam, ſignisque exquiſitis depictam morborum hiſtoriam; tum ob ſectiones cadaverum. Hydropem pectoris multis experimentis confirmavit, lethargum ad cerebrum aqua inundatum veriſſime revocavit. Obſervationes etiam extractæ & ſub titulo PISONIS enucleati editæ ſunt apud ELZEVIRIUM. 1639. 12.

DERMUTHII de MEARA *pathalogia hereditaria generalis*, Dublin. 1519. 8. Amſtelodami. 1666. 12. Inutilis.

JOH. VARANDÆI *de affectibus renum & veſica ad mentem* HIPPOCRATIS & GALENI, Hanov. 1617. 8. & *de affectibus mulierum* L. III. Lugdun. & Hanov. 1619. 8. Monſpel. 1620. 8. *de elephantiaſi ſeu lepra*, Monſp. 1620. 8. & *de lue venerea & hepatide ſeu hepatis atonia*, Monſpeſſ. 1260. 8. *de morbis ventriculi* ibid. eodem anno. *Pathologia*, Monſp. 1520. 8. Opera denique omnia quibus Ventriculi, inteſtinorum, lienis, hepatis, renum, mulierum, genitalium virilium, & in univerſum omnes viſcerum abdominis adfectiones continentur 1558. fol.

RAIMUNDI MINDERER *de peſtilentia L. I. veterum & recentiorum obſſ. conſtans*, Aug. Vind. 1619. 8. RIV.

(*a*) DANIEL SENNERTUS Wittembergenſis Profeſſor collectionem de univerſis morbis forte optimam edidit earum, quas habemus. EJUS. L. IV. *de febribus* prodierunt, Wittembergæ 1619. 8. & Pariſ. 1633. 4. quo opere inprimis inclaruit, cum omnia, quæ ad morbi cognitionem pertinent, optimo ordine & dilucido propoſuerit, unde non alio auctore mag's, aut BELLINUS uſus eſt, aut recentiores medici, quando hiſtorias morborum dederunt. Praxis ex more veterum eſt, pro quorum omnium utili compendio SENNERTI opera habeo. Deinde *Inſtitutiones medicæ* prodierunt, Wittemb. 1620. Eæ in Libro ſecundo *Pathologiam* continent. De *ſcorbuto* L. dictus eſt, recuſus cum RONSSEI, ECTHII, WIERI, LANGII, ALBERTI & MARTINII libris ejuſdem argumenti, Francof. 1655. 4. *Practica Medicina* Libri VI. Wittemberg. 1628. & annis ſequentibus & Pariſiis iiſdem annis, prodierunt, quo opere omnes, etiam chirurgici morbi continentur. *De dyſenteria tractatus*, Wittemberg. 1624. 1626. 8. LEHM. & *de arthritide* ib. 1631. 4. &c. Opera omnia Lugduni 1656. fol. 2. vol. recuſa ſunt.

To-

diligentiam, lectu ideo digniſſimus, gnarus enim veterum & chemicarum ſententiarum nomen meruit GALENI Germanici; hinc multoties typis excuſus eſt.

TOBIÆ KNOBLOCH *Kurtzer bericht von den frantzoſen*, Gieſſ. 1620. 8. Parvi momenti, ut reliqua ejus viri ſcripta. ASTR.

J. MATTHÆI W. *de febre peſtilentiali qua ſuperioribus annis Germaniam pervagata eſt*, Francof. 1620. 8. *

J. THEODORI SCHONLIN L. *de melancholia & de catarrho* ex Gallico A. LAURENTII vidit A. Auguſt. Vind. 1620. 16.

HERM. CORBEI *gynæcion* L. II. ſeu *de morbis mulierum cognoſcendis & curandis* L. II. Francof. 1620. 8. PL.

JOH. OBERNDORFER *deſcriptio morbi Hungarici* (germanice,) Francof. 1620. 4. latine v. *de febre Ungarica*, ibid. 1601. 4.

J. BAPT. CARNEVALA *de epidemico ſtrangulatorio affectu*, Neapoli 1620. 4. * LIND. Nonne idem liber quem cum titulo J. BAPT. CAVALLARII *de morbo epidemico qui Nolam & Campaniam univerſam vexavit* idem LINDENIUS dixit? editus, ſi ipſi fides, 1602. 4.

BALDUINI RONSÆI (cujus magnos Lienes citavimus) *opuſcula medica* Leid. 1618. 8. Amſtelod. 1661. 8. Continentur hac collectione *Epiſtolæ medicinales 69.* editæ jam Leidæ 1590. 8. in quibus varii caſus rariores morborum habentur L. *de morbis muliebribus* datus a 1593. ubi unci etiam aliqui & inſtrumenta depicta ſunt, cum morbis infantum, gravidarum, puerperarum. *Venatio medica* alibi dicetur. In L. de *ſcorbuto* morbum HIPPOCRATI dictum credit, ut tamen exaſperetur & invaleſcat ab ingluvie cœlique vitio humido. JOHANNES ECHTIUS in L. de *ſcorbuto* conjunctim edito non a ſolo lienis aut hepatis vitio, ſed a ſanguine putrefacto ſcorbutum derivat.

AETII CLETI *Opus de morbo ſtrangulatorio*, Rom. 1620. 4.

AETII CLETI citatum *de morbo ſtrangulatorio opus* laudatur a CL. FOTHERGILL, quod propria aliqua habeat.

FRANCISCI MORÆI *de maligna febre paroxyſante opus, conſultationes & obſervationes continens*, Francof. 1620. 12.

FR. MORÆUS Venetiis recuſus exſtat 1669. 4.

EPIPHANII FERDINANDI *centum hiſtoriæ ſeu obſervationes & caſus medici*, Venet. 1621. fol. Hiſtoriæ morborum breves, viri antiquorum morum & ſtyli barbari, cum fuſis expoſitionibus ſuæ curationis. In Tarantulæ hiſtoria plenior eſt. Edidit etiam *aureum de peſte libellum*, Neapoli 1631. 4. quem non vidi.

GUILIELMI ADER *de ægrotis & ægris in Evangelio*, Toloſ. 1621. 8. HÆN.

GUILIELMI ADER libri citati editionem Toloſ. 1623. 8. habet L.

ANDREA TAMAIO *tractatus de algebra y garotillo*, Madrit. 1621. 8. N. ANT.

MICHAEL BEYER *de podagra, chiragra & gonagra*, Francof. 1621. 8. L.

P. van der HOEVEN *de ſympathia ſeu affectu per conſenſum*, Roterod. 1621. 8. *

PAULI MUNCER *von den giftigen fiebern. und der peſt*, Lipſ. 1621. 8.

J. RADEI *de podagra*, Francof. 1621. 8.

JOACH. BURSER *de febri epidemica ſeu petechiali agnoſcenda & curanda comm.*, Lipſ. 1621. 8. HÆN.

PETRI SCHOTANI *ſpeculum luis peſtiferæ*, Holm. 1621. 8. LIND.

VALENTINI JUNIORIS *obſervatio admiranda de ejectione membranarum per ſeceſſum formam viperæ referentium*, Venet. 1621. 8.

VALENTINI JUNIORIS liber citatus hiſtoria eſt, ſatis male ſcripta, phthiſeos, cum egeſtis membranis ex ſanguine compacto de ano dejectis.

ANTON. PONCE de SANTA CRUZ *in Avicennæ primam primi*. Accedit. ALPHONSI de S. CRUCE L. *de melancholia*, Madriti 1622. fol. EJ. *comm. in* L. GALENI *de morbo & ſymptomate*, Madriti 1637. fol.

ALPHONSI librum cum A. PONCE de SANTA CRUZ commentario citato excuſum non penitus ſpernas, ob morborum hiſtorias.

THO-

eſt. Optima ejus editio eſt in folio Lugduni anno 1667. ſex voll. Ex hoc auctore poterimus diſcere in pathologia omnia, quæ vetuſtas græca, romana, ara-

THOMÆ BRONCORI *de populari & peſtilenti gutturis morbo*, Neapol. 1622. 4. LIND.

HUBERTI ARNOLTI RIETMAKER *Tractatus de nephritico dolore, calculo & arenulis*, Lovan. 1622. 4. Venet. 1664. 12.

JOH. POPPII *von der vvaſſerſucht*, Coburg. 1622. 8. Lipſ. 1623. 8. *von der haut Krankheit und peſtilenzialiſchem gallen fieber*, Lipſ. 1623. 8. *Urſprung der peſtilenz*, Francof. 1625. 8. *von denen fiebern und kalten vvehen*, Lipſ. 1625. 8. *

JOH. POPPIUS hic quidem dictus ad praxin potius referendus.

PETRI POTERII *curationes & obſervationes*, Colon. 1622. 12. RIV. tum 1625. 12. 1645. 8. Sæpe recuſæ, & in operibus omnibus, Francof. 1698. 4. præter curationes chemicas etiam raros morbos habet. EJUSDEM *de febribus* L. II. Bonon. 1643. 4. Contra GALENICOS oſtendit, febris naturam eſſe in miſtura ſanguinis, ſpiritus & ſalini, &c.

FRANCISCI RUBEI *nocturna exercitationes in medicas hiſtorias*, Genuæ 1622. 8. *. Hamburgi 1660. 8. cura JOH. GARMERI. Hiſtoriæ morborum quadraginta ſunt, febrium inprimis, cum diſſertationibus ad eos morbos. Signa diligenter obſervavit, veteres legit, eorum deſcriptiones cum ſuo diario comparat. Ad poſteriorem editionem adnotationes adjecit GARMERUS.

HERMANNI FOLLINI *de natura febris peticularis & curatione*, Coloniæ 1622. 8. L.

ANTONII FONSECÆ *de epidemia febrili graſſante in exercitu R. Catholici in inferiori Palatinatu*, an. 1620. 1621. Bruxell. 1623. 4. LIND.

CAII HOLZMANN *de natura & cura febris maligna*, 1623 12. LEHM.

MICHAEL BOUTHEROUE *pyretologia cum chymicis remediis*, Parif. 1623. 8. LIND.

DAVID de PLANISCANPY *la varole reconnue, combattue & abattue*, Pariſ. 1623. 8. A. Arſenico etiam intus auſus eſt uti.

JACOBI CARANTÆ *de morſu canis rabidi* Sarigliano, 1623. 4. Occaſionem ſcribendi libello dedit hiſtoria funeſta hominis, qui tertio a morſu menſe, cum in ſecuro is hactenus videretur, hydrophobia correptus interiit. Tunc multas theorias congregat, docet abſque morſu & hominem & alia animalia in rabiem verti, exemplis inprimis a MARCELLO DONATO ſumtis.

ADRIANI SPIGELII *de lumbrico lato* L. cum verme. Primus hanc hiſtoriam ordinaſſe videtur, caput ſe non vidiſſe faſſus eſt. Vermes ex inteſtino perforato in venam portarum viam ſibi feciſſe vidit. EJUSD. L. *de ſemitertiana*, IV. Francof. 1624. 4. & in operibus omnibus editionis Amſtelodamenſis. EJ. *de arthritide* L. ibid.

PHILIPPI HOECHSTETTER *rararum obſervationum Decades tres*; Auguſt. Vindel. 1624. 8. & *Decades tres ſequentes ſ. obſervationum*, P. II. ibid. 1627. 8. denique decem decades, adjectis quatuor *poſthumis*, una excuſæ, Lipſ. 1674. 8. Centum adeo obſervationes tum morborum integrorum, tum caſuum, cum ſcholiis ad FORESTI morem. Curationes ex hypotheſi. Ita in variolis malignis non ſenſit ſe *antidotis* ſuis lethiferam eam hæmorrhagiam excitaſſe, quam deſcribit, &c. Cæterum ex melioribus ſcriptoribus ſui ævi fuit, ingenio excitato, non ubique credulo, qui ſenſerit inertiam unicornu & hujuſmodi alexipharmacorum, multæ praxeos, qui 9255. ægros unice in Noſodochio curaverit.

J. JACOB FEDERER *brevis febris Ungarica cognoſcenda, curanda & diſcernenda methodus*, Friburgi 1624. 8. ENDT.

JOHANNIS RUDOLPHI CAMERARII *ſylloge memorabilium medicina*. Hujus operis primæ *quatuor Centuria* prodierunt Argentorati 1624. 12. an. 1627. 1628. 1630. ſucceſſerunt ſenſim aliæ & denique *viginti centuria*, Tubing. 1683. 8. cui editioni quatuor poſthumæ centuriæ acceſſerunt. Imprimis autem ad rariora, & ad id reſpexit, quod admirationem moveret, eo ipſo minus utilis.

J. VIGUIER *Tractatus abſolutiſſ. de catarrho, rheumatiſmo, vitiis dentium, lingua, vocis, ſalivatione*, &c. Genev. 1624. 8. Accedit. A. LAURENTII L. *de catarrho*.

FRANCISCI COLUTI *de querelis nephriticorum*, Rom. 1624. 4. LIND.

JOACH.

arabica, de eſſentia & natura morborum intima, de diverſis morbis, de claſſibus diverſis cauſarum, &c. docuerat, adeo ut hic auctor lectioni & attentioni nunquam ſatis commendari poſſit.

Ve-

JOACH. OELHAFII *de ſeminario peſtilenti intra corpus vivum latente*, Gedan. 1624. 4. SCH.

DAV. LIPSII *bericht von den Kinderblattern*, Erfurt. 1624. 4. * EJ. de *hydropis ejuſque ſpecierum triplici cognitione & curatione*, Jen. 1678. 4. EJ. *antipathia ſingulares*, ibid.

FRIDERICI van der MEY *de arthritide & calculo gemino* Tractatus II. EJ. *hiſtoria medica de vertigine, catarrho, tuſſi & abortu*, Hagæ 1624. 4. EJ. *de morbis & ſymptomatibus Bredanis tempore obſidionis*, Antvverp. 1627. 4. *

FRID. van der MEY in Libro *de morbis & ſymptomatibus Bredanis*, &c. bilem atram putreſcentem pro cauſa mali habet.

LUDOVICI SETTALA (SEPTALII) *animadverſiones & cautiones medicinales*, Mediolan. 1614. potius ad praxin pertinent. EJUS *de morbis ex mucronata cartilagine venientibus*, L. Mediolan. 1632. 8. (CORTE) & *de peſte & peſtiferis affectibus*, Mediolan. 1622. 4. non legi.

STEPHANI RODERICI a CASTRO *de complexu morborum*, Florent. 1624. 8. *de aſitio*, Florent. 1630. 8. *Qua ex quibus, ſeu de morbis degenerantibus & ſuccedentibus ſibi*, 1627. 12. Francof. 1646. 12. *de pleuritide diſceptatio*, Florent. 1621. *de epilepſia* 1640. 8. ibid. Noriberg. 1646. 12. *de natura mulierum*, Hanov. 1654. 4. Francof. 1668. 4. *varia exercitationes in aliquot ægrotos* HIPPOCRATIS, Florent. 1644. 4. Venet. 1656. 8. *de animalibus microcoſmi*, Lugd. 1661. 4. Liber ſcriptor, neque ex GALENI Servis.

ST. ROD. a CASTRO *exercitationes in aliquot ægrotos* (nempe octo) HIPP. jam dictæ ad pathologiam pertinent.

ROB. BURTON ſub nomine ficto DEMOCRITI JUNIORIS edidit, anno 1624. Oxonii *the anatomy of melancholy vvith its cauſes, ſymptoms, prognoſtiks and cures*.

DUNCANI LIDDEL *Opera Omnia*. Secunda pars continet pathologiam, quinta *tractatum de febribus, peſte, variolis & morbillis*, Lugd. 1624. 4. ex editione LUD. SERRANI.

JAIMI SEGUARRA *de morbum & ſymptomatum differentiis*, Valent. 1624. 1642. *

GEORGII HORST Archiatri Ulmenſis opera. Multa ad rem noſtram faciunt, inprimis *Obſervationum medicinalium ſingularium* L. IV. *Acceſſit Epiſtolarum & conſultationum liber* Ulmæ 1625. 4. 1633. 4. UFF. Libri vero IV. poſterioris *de morbis mulierum, de morbis contagioſis, de doloribus partium externarum, de chirurgicis caſibus*, Ulmæ acceſſerunt 1628. 4. UFF. Obſervationes ſecundum tres ventres ordinatæ, plurimæ ad genium & præjudicia ſeculi. Epiſtolæ meliores ſunt, variaſque doctorum virorum rariores obſervationes continent. IDEM, uti dictum eſt, MARCELLUM DONATUM novo libro auxit, Francof. 1664. 8. EJUSDEM *diſputationes* in operibus omnibus recuſæ a V. ad XVI. pathologici argumenti ſunt. Earum ſex priores ſub titulo *de morbis eorumque cauſis*, Gieſſæ 1612. 4. prodierunt; *febrium* vero *continuarum & malignarum prognoſis*, Gieſſ. 1622. 4. Tr. *de ſcorbuto* duabus diſputationibus traditus, Gieſſ. 1609. 4. Germanice, tum 1611. 8. 1640. 8. EJUSDEM *bericht von der Kinder blattern und maſern* (de variolis & morbillis) Gieſſ. 1621. 8. Francof. 1668. 4. EJ. *bericht von der Ungariſchen fieberſucht*, Francofurti 1663. 12. In Tomo II. operum omnium obſervationes omnes alio ordine redeunt, quarum IX. Libri omnino ad hiſtoriam morborum pertinent, & libri X. pars major.

DAVID HERLICH *Kurtzer extract. von der peſtilenz*, Stetten. 1625. 8.

DAV. HERLICH primum prodiit Francof. 1621. 4. *

GEO. TORRÆI *Epilepſia conſideratio, i. e. morbi comitialis qua theoretica qua practica medicina*, Francof. 1625. 4.

JOSEPHI DE AROMATARIIS *de rabie contagioſa*, Venet. 1625. 4. Celebris ob ſemina plantarum auctor.

ANDREAS LOBETTI *de foco putredinis in febribus intermittentibus*, Turin. 1627. 8. LIND.

J. STE-

Verum dolendum eſt, quod neque magnus FERNELIUS, neque SENNERTUS, hic ſatisfecerint, quia diviſiones tam ſubtiles habent, ut fundamentum

J. STEPHANI STROBELBERGER & JOACH. BURSERI *concertatio epiſtolica ſuper qq... febrim malignam ſeu petechialem concernentibus. Accedit diſput. de venenorum natura & qualitatibus habita inter* J. BURSER & VALENTINUM HERTEL, Lipſ. 1625. 8. Riv. EJ. STROBELBERGER Tr. *de dentium podagra*, Lipſ. 1630. 8. ubi etiam chirurgiam habet. EJ. *Prælectionum Monſpelienſium recapitulatio continens harum libri* I. *Gal. de int. affect. notitia explanationem*, Noriberg. 1626. 12.

GEORGII TIDICÆI *epilepſia conſideratio*, Francof. 1625. 4. L. & *de podagra poſitiones*, Monſpel. 1626. 4.

ANTONII le GENDRE *de febre epidemica in Montalbani obſidione graſſata*, Lugdun. 1626. 8.

PETRI MANCEBO AGUADO *trattado de la eſſencia de la melancolia de ſu aſſiento cauſas y curacion*, 1626. N. ANT.

D. PACI MORANI Luſitani *apologia tres de Epilepſia hyſterica.* II. *de Venaſectione in fluore nimio hæmorrhoidum* III. *de ventris tumore*, Orthefii 1626. 4. * LIND.

In J. B. CORTESII *Miſcellaneis* varia huc pertinent & feri toti Libri VI. VII. VIII. IX. & X. qui ad pulſus, urinas, febres pertinent, aut ad conſilia practica.

JOH. LAMONIERE *obſſ. fluxus dyſenterici Lugduni Galliarum populariter graſſantis & auxilia*, Lugdun. 1626. 16. * L.

FRANCISCI RANCHINI Monſpelienſis *opuſcula medica*, Lugdun. 1628. 4. Hoc titulo venerunt *Pathologia univerſalis: Tractatus de morbis puerorum: de morbis virginum: de morbis ſenum: de morbis ſubitaneis: de purgatione vitioſa & morbis inde ortis:* fuſa omnia & cum conjuncta Praxi. EJUSDEM *traité de l'origine des cauſes, des ſignes & de la préſervation de la vérole*, Lugdun. 1640. 8. Morbum novum eſſe, ſolo mercurio expugnari, &c.

ANDR. TENZEL *von der natur und cur der peſt*, Erfurt. 1627. 4. HÆN.

J. E. BURGGRAVII *Tractatus von der Ungariſchen hauptkrankheit*, Francof. 1627. 4.

THOMÆ MARQUIS *Decas peſtifuga, ſeu X. quæſtiones problematica de peſte*, Antvverp. 1627. 4. *

THOMÆ GROSSI *lectiones de febribus*, Venet. 1627. 4. EJ. *de morbis capitis & thoracis*, Ferrar. 1628. 4. L. EJ. *quæſtio an morbi in Italia & præſertim in Gallia ciſalpina.. ſub nomine peſtis connumerari debeant*, Venet. 1631. 4. *

MELCHIOR SEBIZ *hiſtoria de femina qua ventrem ſupra modum tumidum ultra decennium geſtavit, & tum hydrope uterino, tum molis carnoſis 76. tum.. aſcite conflictata eſt, cum commentariolo de hydrope uterino*, Argent. 1627. 4. cum fig. IDEM GALENI L. *de differentiis & cauſis morborum & ſyptomatum in theſes contraxit & ad diſputandum propoſuit*, Argent. 1630. ſq. 4. EJUSDEM diſp. περὶ Θώου HIPP. prodiit ibid. 1643. 4.

MELCHIORIS SEBIZ etiam eſt *de adoleſcentis caſu qui anno 1617. mortuus repertus eſt adjacente ipſi ſerpente*, Argentor. 1618. 4. Credit eum ſerpentem in ægroto habitaſſe & in exitu, compreſſa aſpera arteria, juvenem ſtrangulaſſe.

J. BAPT. SORI *conſigli e avviſi di chirurgia... del morbo gallico*, Milano 1628. 8. A.

HYACINTHI de ALPHERIO *de peſte & diverſitate inter febrem peſtilentem & malignam*, Neapol. 1628. 4. LIND.

POMPEII CEIMI L. de *febrium putridarum judicationibus*, Patav. 1628. A.

J. EJER & GUIL. SCHMIDT *Kurtzer bericht von der rothen Ruhr oder bofgang*, Luneburg. 1629. 4. (de dyſenteria)

HORATII LYMBISANI *de febribus* L. III. *de peſte* L. XV. & *de terra motu prout peſtis cauſa eſt*, Neapoli 1629. 4. LIND.

GEORG. NYMMAN *de apoplexia Tractatus*. Eſſe ductuum cerebri ſpiritum vitalem vehentium præcluſionem docet, VVittemberg. 1629. 4.

BARTHOLOMÆI GALESII *Epiſtola ſuper morbo hoc tempore graſſante*, Bonon. 1630. 4. EJ. *Tractatus de podagra.. & morbo gallico.. veneficiis venereis*, Bon. 1633. 4. ASTR.

SA-

capere non poſsimus, & verboſi nimis ſint in exponendis his omnibus. Hi tamen bini viri unice commendari poſſunt in hoc ſtudio; neoterici enim levi pede tranſeunt rem magni momenti, innixi ſuis hypotheſibus, ut SYLVIUS.

PARS.

SAMUEL HAFFENREUFFER *πανδοχεῖος αἰολοδίρμων ſeu cutis affectus omnes cognoſcendi, & curandi methodus*, Tubing. 1630. 8. Ulm. 1660. 8. EJ. de *dyſenteria maligna & epidemica diſp.* Tubing. 1660. 6.

BALDI BALDI *Archiatri Romani de peſtifera contagione*, Rom. 1631. 4. LIND. EJ. *De loco affecto in pleuritide diſputatio* cum RENATI MOREAU libello prodiit, Pariſ. 1640. 8. Romæ 1643. 8. EJ. *diſquiſitio iatrophyſica ad textum* 23. HIPPOCRATIS *de aere, aquis & locis, in qua de calculorum cauſis & aqua Tiberis bonitate diſſeritur, & quæſtio de majori nunc quam priori ſeculo calculoſorum in urbe frequentia elucidatur*, Rom. 1537. 7.

HENRICI ab HERS *obſervationes medicæ oppido raræ*, Leodii 1631. 8. & ſæpe recuſæ Egregie ſcriptæ, & ingenioſi omnino viri.

HENRICI ab HERS recenſæ hoc loco *obſerv.* primum prodierunt Leodii 1630. 12.

MAURIZIO TERILLO *della peſte della Badia del Poleſino*, *Rovigo* 1631. 4. HARL. EJ. *de maligna febre quantumque peccent noſtrates in curatione*, &c. Venet. 1652. 4 EJ. *hiſtoria febrium*, Venet. 1630. 4.

Inter MAUR. TERILLO citata opuſcula EJUS *hiſtoria febrium* inutilis inprimis labor eſt.

LUDOVICI GARDINI *de peſtis natura, cauſis, ſignis, prognoſticis & curatione Epitome medica*, Duaci 1631. 12. LIND.

PETRI PASCHALI *praxis de febribus in qua omnium febrium cognitio & curatio traditur*, 1631. 8. *

LEVINI FISCHER *Extaſis hippocratica de loco vero & foco affectus hypochondriaci deque viis per quas ſeroſitates morbificæ excernuntur*, Lipſ. 1631. 12. PLATN. 1640. 8. LIND.

M. AURELII SEVERINI *de recondita abſceſſuum natura*, L. VIII. Neapoli 1632. 8. L. Francofurti 1643. 4. Fere omnes obſervationes ſuas hic congregavit auctor, inprimis autem ſpinæ ventoſæ hiſtoriam in L. V. quam fuſiſſime tractavit. Luem Veneream etiam adjicit. Sed nobile hic opus in chirurgicis repetemus. EJ. *Therapeuta Neapolitanus ſeu curandarum febrium & morborum internorum methodus*. EJ. *Padanchone* Lib. cum *commentariis* THOMÆ BARTHOLINI, Neapoli 1653. 8. Idem morbus MERCATUS & alii Hiſpani ſub nomine *Garotillo* deſcripſerant, exulceratio nempe colli, faucium, oris, narium, palati, inter juvenes ſæviens.

Morbus ille, de quo dictum eſt in recenſione M. A. SEVERINI *de pedanchone*, nunc maxime in Anglia & Gallia recruduit. Cæterum SEVERINUS nihil valde novi ad ejus curationem adtulit.

GABR. NAUDÆI *quæſtio an magnum homini a venenis periculum*, Rom. 1632. 8. *

GAB. NAUDÆUS ſcripſit etiam *de fato & fatali vitæ termino*, Genev. 1645. 8.

MARCI ANTONII ALAYMI *conſultatio pro ulceris Syriaci more vagantis curatione*, Panorm. 1632. 4. De eodem morbo agit de quo SEVERINUS.

VIVIANI VIVIANI *de peſte apologia*, Venet. 1633. 4. *

MICH. PERNER *conſilium antipodagricum de vera arthritidis generatione & curatione*, Stettia 1633. 8. *

JOH. HAWKINS *de melancholia hypochondriaca*, Heidelberg. 1633. 4. *

VAL. MARTIN *de veneno peſtilentiali & peſtilentia*, Venet. 1633. 4. *

J. ROETENBECK *und* CASP. HORNS *beſchreibung des Scharboks*, Nurnberg. 1633. 8. *

JOH. SPERLING *Tr. phyſ. med. de morbis totius ſubſtantiæ*, Wittemberg. 1633. 8. *

J. GEORG. PELSHOFER *de morbis totius ſubſtantiæ & cognatis Qq. pro* D. SENNERTO contra J. FREITAG. Wittemberg. 1633. 8. LEHM.

ALEXANDRI RIGHI *hiſtoria contagioſi morbi qui Florentiam populatus fuit* anno 1530. Florent. 1633. 4. LIND.

FABBRICII BARTHOLETTI *methodus in diſpnœam ſeu de reſpirationibus* L. IV. cum *Synopſibus*. *Acceſſit quintus de curationibus*, Bonon. 1633. 4. Profeſſor primarius Mantuanus anno

no 1618. hos ipſos libros prælegeret, qui poſthumi editi ſunt, unde dictio & orthographia vitioſa. Sed in *quarta* parte multa utilia habet, & obſervationes ex morboſorum cadaverum ſectionibus, quibus in veram cauſam mali inquiſitum eſt. Tæniam etiam bene & deſcribit, & depingit. Ej. *de hydrope pulmonis* Tr. Bononiæ 1629. 4. citatur a Lindenio.

Fortunii Liceti *pyronarcha ſeu de fulminum natura* L. II. *deque origine febrium*, L. II. Patav. 1634. 4. Ratiocinator, uti notum.

Caspar Amthor *Exercitatio antiloimica epidemiorumque inſtantis anni morborum*, &c., Jen. 1634. 8. Ej. *noſocomium infantile oder von denen anſtoſſen und krankheiten der jungen Kinder*, Schleuſingen 1638. 8. *

Steph. Mich. Angeli Rota *de peſte Veneta anni* 1530. Venet. 1634. 4. *

Adolphi Vorstii *περὶ τοῦ Θείου ſeu de divino in morbis quod* Hippocrates *in Prognoſticis medicum obſervare juſſit*, Leid. 1634. 4.

Guilielmus de Bailluou, vulgo Ballonius, ex principibus Hippocraticæ ſectæ, quæ eo tempore in Gallia florere deſiit, phænomenorum in morbis & ſymptomatum diligens obſervator, cæterum totus veterum placitis addictus. Ejus *conſiliorum medicorum* L. II. Pariſiis editi ſunt 1635. 4. Liber III. anno 1649 a Jacobo Thevart. Morborum integras hiſtorias, cauſasque habet, deinde ſubjicit exempla aliqua propriæ praxeos. Tertio libro adjecta ſunt *Paradigmata* ſive 220. hiſtoriæ breves rariorum morborum. Ejusdem *Epidemiorum & Ephemeridum* L. II. eodem ſemper editore prodierunt Pariſiis 1646. 4. Conſtitutiones epidemicas decem annorum, ab anno 1570. ad 1579. continent, Hippocratico more deſcriptas, tempeſtas nempe morboſque cum iis regnantes per anni tempora perſecutus eſt. Ejus *commentarius* in L. Theophrasti *de vertigine* brevi libello prodiit 1640. 4. Ejus L. *de convulſionibus* ibid. eodem anno. Ejus eximius liber *de virginum & mulierum morbis* anno 1643. 4. Ejusd. *opuſcula de arthritide, calculo, urinarum hypoſtaſi*, pro Galeno contra Fernelium, *de rheumatiſmo & pleuritide dorſali*, ibid. 1643. 4. Denique *definitiones medicæ*, quibus voces Hippocraticæ variæ explicantur, & hic & inter lexica medica citari poſſunt. Opera omnia recuſa ſunt Venet. 1734. 2. vol. 4.

Thomæ Campanellæ *medicinalium juxta propria principia* L. VII. Lugdun. 1635. 4. Edidit Jac. Gaffarel. Febrem naturæ opus eſſe, primus diſerte docuit.

De Thoma Campanella addimus, eum virum ex libris potius quam ex natura doctum fuiſſe, & miris theoriis fecundum.

Philippi Justi *diſp. adverſus* Galenum *de fomite putredinis in febribus putridis continuis*, utini 1635. 4. Lind.

J. Losel. *de podagra* Roſtoch. 1636. 16. * L.

Vincentii Baronii *de pleuropneumonia anno* 1633. &c. *Flaminiam infeſtante & a nemine obſervata* L. II. Forli 1636. 4. 1638. 4. Lind.

Vincentii Baronii *de pleuropneumonia* &c. editionem poſſideo Forolivenſem, anno 1636. 4. Hic quidem liber ſuper ſortem aliorum hujus ſeculi operum ſcriptus eſt. Pleuritidem ab angina ortam deſcribit, vermibus miſtam, etiam noſtro ſeculo in Italia ſatis frequentem, criſi per ſudorem terminatam, etiam pediculis ſupervenientibus. Pulmo in cadaveribus fere denigratus, pleura integra eſt. Quæſtionem de ſede pleuritidis erudite diſcutit, de epidemiis & catarrhis in univerſum diſſerit, &c.

Jul. Cæs. Benedicti *de pepaſmo ſeu critica quæſtiones ad mentem* Hipp. Aquilæ 1636. 8. Ej. *tutelaris columna in qua ſtatuitur pleuritidem fieri dum una pulmonis ala afficitur*, Rom. 1644. 8. Pl.

Jul. Cæs. Benedicti *tutelaris columna*, &c. exſtat etiam Romæ 1693. 8. *

Valerii Martini *Encheiridion de febribus*, Venet. 1636. 4.

Petri Pauw *de peſte*, Leid. 1636. 12. *

P. Paw *de peſte*, Leid. 1636. 12. cum H. Florentii additamentis.

J. de Viana *tractatus de peſte ſus cauſas y curacion y el modo que ſe' a tenido en curar las ſecas y carbuncos peſtilentes que an oprimido la cividad de Ma'ga*, Malag. 1637. 4.

J. Michaelis *Coll. theorectico practicum de morbis ſubitaneis* Diſp. XXIII. Lipſ. 1636. ſeqq. 4. Riv.

Liberati de Liberatis *podagra politica & de dolore coxendicis, de podagrico, colitis doloribus viciſſim afflicto*, Rom. 1637. 8. Lind.

F 2 Julii

Julii Recalchi *de febre typhode Tr.* Ferrar. 1638. 8. Lind.

Honorii Hering *ſchediaſma jatricum ſeu conſilium medicinale extemporaneum febrium erraticarum per oras ſeptentrionales graſſantium & pene domeſticarum theoriam & curationem exhibens*, Brem. 1638. 12. Ej. *de peſtilentia, melancholia*, &c. ibid. eod. anno. *De arthritide, podagra*, ibid. 1639. 12. Inprimis in medicando verſatur. Prosperi Calani *de atra bile, cordis tremore, melancholia flatuoſa*, Lugduni 1638. 8. Lind.

Vincentii Risica *brevis hiſtoria de maligna febre* Johannis Spataforæ, Meſſan. 1639. 4. Ejusd. *de febre peſtilente Panormitanum calum obſidente oratio*, ibid. 1647. 4. Mong.

A relation of a ſtrange monſter found in the left ventricle of the heart of John Pennant, Lond. 1639. 4. *

Nicolai Fontani *reſponſionum & curationum* L. I. Amſtelod. 1639. 12. Obſervationes & propriæ ſunt, & Costeri, Plempii aliorumque. Theoria Galenica. Ej. *obſervationum variarum analecta*, Amſtelod. 1641. 4. Obſervationes 22. & aliquæ Epiſtolæ. Nonnulla non inutilia, cranium monſtroſum, lapis in utero, uterus reſectus, &c. Ej. *comment.* in S. Austrium *de puerorum morbis*, Amſtel. 1642. 12. Ej. *fons ſeu origo febrium earumque remedia*, Amſtelod. 1644. * Ej. *Syntagma de morbis mulierum*, Amſt. 1644. 12. *

Pauli Zacchiæ *de' mali hypochondriaci* L. III. Rom. 1639. 4. 1641. 4. 1651. 4. Venet. 1665. 4. & Latine Aug. Vind. 1671. 8. De Ejus Medicina legali alibi dicetur. I. A.

Thomæ Reinesii *bericht von der izt regierenden ſterbens ſeuche ſamt gutachten vvas dagegen zu thun ſeye*, Altemburgi 1639. 4. Altemburgi 1681. 4.

Bern. Languvedel *Carolus Piſo enucleatus, ſeu notæ in obſſ. medd. Car. Piſonis*, Amſtelod. 1639. 12.

Christoph. Tinctorius *de ſcorbuto Pruſſiæ jam frequenti*, Region. 1639. 4.

Robert Lyonnet *loimographia ſeu peſtis & contagii cauſarum diſquiſitio*, Lion. 1639. 8. *de morbis hereditariis* 1646. 4. ibid.

Joh. Tilemanni *variarum obſervationum medicarum* L. Marpurg. 1639. *

C. Hofmanni Altdorfini pathologici libelli numeroſi proſtant, *De ichoribus & in quibus illi adparent affectibus collectanea*, Lipſ. 1617. 8. &c. *Rejectanea pathologica*, Helmſtad. 1639. 12. De morbis formæ & materiæ contra Argenterium & Fernelium. *Pathologia parva*, Jen. 1640. 8. Pariſ. 1647. 8. *De locis affectis* Lib. III. Norimberg. 1642. 12. *Animadverſiones in* 5. L. *Comitis* Montani *de morbis &* T. Erasti *anatomen eorumdem nec non anteriſtica ejuſdem* Montani *cum auctario de cauſa continente*, Amſtelod. 1641. 12. *Opuſcula medica pro veritate quibus continentur Pathologia parva; rejectanea pathologica*, Pariſ. 1647. 4. *De febribus* Tubing. 1663. 12. *Apologia pro* Galeno *Tomus poſterior*, Lugdun. 1668. 8. quo pathologia continetur. Uti de anatomicis abſque ſcalpello ita de practicis rebus abſque ægrorum cura ſcripſit, ex libris eruditiſſimis, magnus veterum, ſed Aristotelis maxime, adſertor.

In C. Hofmanni hic dicti *inſtitutionibus* pathologia etiam continetur.

Cl. Salmasii *interpretatio aphoriſmi 79. Sect.* IV. *de calculo. Acceſſerunt Epiſtolæ duæ* Beverovicii *quibus reſpondetur*, Leid. 1640. 12. Ex Arabibus & Græcis eruditiſſime tuetur Salmasius, contra Beverovicium, arenas in lotio utique calculi ſignum eſſe.

Rob. Fludd *pathologia Dæmoniaca*, Goudæ 1640. fol. Morbos plagas eſſe & meteorum, &c.

Rolandi Capelluti *tractatus von der peſt*, Francof. 1640. 4. & *de apoſtemate peſtifero*, ibid. 1642. 8. antiqui auctoris, cujus tempora ignoro.

Joh. Prævotii Helvetii *de venenis & eorum alexipharmacis*, Francof. 1641. 8. Mediolan. 1646. 8. *de morbſis uteri paſſionibus*, Patav. 1669. 8. Ej. *opera omnia*, Hanov. 1666. 12.

Renati Moreau *Epiſtola exegetica de affecto loco in pleuritide*, Pariſ. 1651. 8. & ſæpe alias, celeberrima ob conjunctam hiſtoriam medicamentorum.

Cornelii a Someren *de variolis & morbillis tract. & de veſica calculo*, Dordrac. 1641. 8. *

J. Bapt. Sitoni *miſcellanea medica*, Patav. 1641. 4. Einſidlæ in Helvetia 1669. 4. Colon. 1679. 4. Morbos etiam boum deſcribit, & luem veneream & alia.

Mercurii Gisberti Voetii *tr. de vitæ termino & de peſte*, Ultraj. 1641. 8. *

Cy-

CYPRIANI MAROJA *tr. de febrium natura in communi & in ſingulari earumdemque cauſis, ſignis & curatione cum tractatu de morbi Gallici natura & curatione*, Valliſolet. 1641. fol. & in operibus omnibus Lugd. 1688. fol. ASTR.

SCIPIONIS CLARAMONTII *de bile atra*, Pariſ. 1641. 8.

LAZARI MEYSSONIER *parenetica velitatio de abditis epidemion cauſis*, Lugdun. 1641. 4. ex Aſtrologica ſecta, EJ. *nova & arcana febrium doctrina ex ſectione vivorum & mortuorum animalium*, ibid. eod. anno. *

PETRI MORELLI *de febre purpurata epidemia peſtilenti*, Lugdun. 1641. 8. LIND.

JACOBI BONTII *hiſtoria naturalis Indiæ*, Leid. 1642. 12. & cum PISONE, Leidæ 1658. fol. recuſa. Liber II. & III. pertinent ad morbos endemios Javæ & regionum calidiorum Aſiæ. Tertius inprimis obſervationes habet ex cadaveribus ſumtas.

NICOLAI TULPII *obſervationum* L. III. Leid. 1641. 8. & Libri IV. 1672. 8. & alias recuſi, & Leidæ 1739. 8. cum vita auctoris, & germanice anno 1650. 8. Amſtelodami. Eximius obſervator, ob raritatem & prudentem ſelectum morborum, ob cautam obſervationem, fidem, etiam dictionem. Spinam bifidam ex primis deſcripſit.

VINCENTII MOLES *de morbis quorum mentio ſit in ſacris bibliis*, Madrit. 1642. 4. LIND.

PETRI CORTESII *de diebus decretoriis*, Panorm. 1642. 8. LIND.

DUARTE MADEIRA ARRAIS *Methodo di conhecer, e curar o morbo Gallico*, Lisbon. 1642. ASTR.

J. van BEVERVVYCK *Schat der ongezondheit*, Dordrac. 1642. 8 & Germanice 1671. fol. Omnes morbos corporis humani continet, per partes deſcriptos, lepido ſtylo, non abſque propria obſervatione. EJ. *exercit. in aphor. de calculo & eruditorum epiſtola*, Leid. 1644. 12. Calculum arenulas comites habere perpetuo, aut ab arenulis demonſtrari negat. Epiſtolæ una prodierunt non inutiles TULPII, PATINI, MERSENNI. Acceſſit veſicæ J. CASAUBONI deſcriptio, Libri de termino vitæ alibi memini.

J. van BEVERVVYCK eſt etiam *van de blaauvv ſchyt* (ſcorbuto), Dordrac. 1742. 8.

THEODORUS TURQUET de MAYERNE, Albonæ in Helvetia dominus, JACOBI I. & CAROLI I. Archiater, circa hæc tempora vixit. EJ. *Tractatus de arthritide cum* EJUS *conſultationibus medicinalibus* poſt mortem prodiit edente BONETO, Genev. 1674. 12. & Londini, 1676 12. EJ. *Praxeos Mayernianæ in morbis internis præcipue gravioribus & chronicis ſyntagma*, Lond. excuſus eſt 1690. EJUSD. *de febribus, morbis externis, arthritide & lue venerea*, Londini 1695. denique opera omnia, *Conſilia nempe medica, obſervationes, epiſtolæ*, &c. Lond. 1703. fol. opera JOSEPHI BROVVNE. In medicamentorum ſelectu & laudibus arcaniſque & formulis ſibi placuit.

J. HIERON. PULVERINI *de ſingulis humani corporis morbis*, Neapoli 1643. fol. *

JAC. GUILLEMEAU *des maladies des accouchées*, Pariſ. 1643. 8.

ZACUTUS LUSITANUS, Judæus, qui in Belgio vixit, & antiquam medendi rationem tenuit, ſcripſit de *Medicorum principum hiſtoria*, L. VI. & *Praxis hiſtoriarum*, L. V. editos Amſtelod. 1637. ſeqq. in 9. vol. 8. tom. Lugd. 1642. fol. & quorum primus Amſtelodami 1629. 8. prodierat. Prius opus habet ſexcentas hiſtorias ex GALENO, CELSO, PAULO, Arabibus collectas, ſolo excepto HIPPOCRATE, ſcholiis & longis explicationibus illuſtratas, cum quæſtionibus, dubiis, & propriis ZACUTI obſervationibus. In Libro VI. ſubjecta eſt anatome. Poſterius continet *Introitum medici ad Praxin, Pharmacopœam, Praxin hiſtoriarum* quæ compendium eſt praxeos, per ſingulos morbos. *Admirandam* denique *Praxin*, in qua 500. fere hiſtoriæ exſtant, paſſim ex priori opere repetitæ. Cœterum Judæus, ex Luſitania in Belgium ſeceſſit, magnus GALENI contra Arabes alioſque defenſor, praxeos veterum æmulus, credulus tamen arcanis. Hiſtorias morborum protulit, quibus non omnes credunt, jam T. BARTHOLINO notante. *anat. pract.* pag. 29. & multa ad famam augendam ornata & admirationem excitandam ornaſſe ſuſpicantur.

DOMINICI PANAROLI *Iatrologiſmorum* ſeu *medicinalium hiſtoriarum Pentecoſtæ quinque* (ſeu obſervationes 250.) Rom. 1643. 8. HARL. 1652. 4. LIND. Hanov. 1654. 4. Bonæ anatomicæ & practicæ obſervationes, & cadaverum ſectiones. In efficaciis medicamentorum paulum nimis credulus fuit.

EZECHIELE di CASTRO *Tr. del coloſtro e di diverſi mali de' bambini, le loro cauſe, e rimedj*, Veron. 1642. 4. THUAN. cum SCIPIONE MERCURIO recuditur.

EZECHIE-

EZECHIELE di CASTRO exſtat etiam curioſus tractatus *ignis lambens*, Veron. 1624. 8.

J. DAN. SEILER *de graviſſima affectu Ileo* ſeu *Chordapſo*, Regiomont. 1644. 4. PL.

LUD. von HOERNIGK *von der peſtilenz nahmen, eigenſchaft*, &c. Francof. 1644. 4. *

J. PETRI LOTICHII *conſiliorum & obſervationum medicinalium*, L. VI. Ulm. 1644. 4. 1658. 4. practici potius argumenti ſunt, cum hiſtorias morborum valde breves habeant & multa medicamenta. Peſtem in ſe ipſo paſſus eſt. EJ. *de febribus paradoxon*, Francofurti 1627. 4. * LEHM.

J. BAPTISTA ab HELMONT novam pathologiam orſus eſt. Humorum & qualitatum primarum vitia, quibus unice fere GALENICA hypotheſis ſuperſtructa fuerat, omnino proſcripſit. Calculi novam theoriam dedit. Morbos acutos ex acido hoſtili coagulante deduxit, noxia certe hypotheſi, ex qua calidorum uſus in acutis febribus in SYLVIANAM ſcholam irrepſit. Multas tamen bonas cogitationes, & utiles gnaro homini admiſtas habet. Multi ejus libelli huc pertinent *Aſthma & tuſſis: Latex humorum neglectus: Pleura furens: Catarrhi deliramenta: Ignotus hoſpes morbus: ignotus hydrops*, &c. Tum *opuſcula medica inaudita*, Colon. 1644. 8. edita *de febribus*, *de humoribus Galeniſtarum*, *de peſte*, *de lithiaſi*.

LAZARI RIVERII Monſpelienſis *obſervationes medicæ & curationes inſignes*, Londini 1643. 8. SCHULZE, Pariſ. 1646. 4. Delphis 1651. 8. &c. Trecentæ ſunt obſervationes, cum communicatis bene multis appendicis loco ſubjectis. Scopus practicus eſt, ut demonſtraretur, quibus remediis auctor morbos feliciter debellaverit, ipſæ vero hiſtoriæ breviores ſunt. EJ *obſſ. poſthumarum centuria*, Hagæ Com. 1659. 8. & *quatuor centuriæ*, Genev. 1679. fol.

WILH. EMMERSON Opus *de elephantiaſi vera ſeu legitima, præcipue illa ulterioris Aſiæ*, Leid. 1644. 4.

MARCELLINI UBERTE *Medicina ſacra ſeu de morbis quorum mentio fit in ſacris literis*, Cæſarauguſt. 1645. 4. *

HENR. FUIREN *de aſcite prælectiones*, Baſil. 1645. 8.

CASPARIS MERCUCCI *quadripartitum melancholicum de melancholia morbo, differentiis, cauſis, curatione*, Rom. 1645. 4. RIV. *

PETRI SARTORII *Frantzoſen artzt oder tr. von der ſchvvachheit der Frantzoſen*, Straſburgi 1645. 8. Pro Guajaco. ASTR.

THOMÆ a CASTELLO OCHON *de venenis*, Granat. 1645. 8. ASTR.

ROBERTI NICANDRI *hiſtoria memorabilis feminæ bis triennio hypocondriis laborantis*, Pariſ. 1646. 8. LIND.

VINCENTII de PETROGONA *literarium duellum inter Neapolitanos & Salernitanos medicos de inteſtinorum phlegmone, tum de hepatis inflammatione*, Venet. 1647. 4. LIND.

THOMÆ de GARENCIERES *flagellum Angliæ ſive tabes anglica numeris omnibus inſtructa*, Londini 1647. 12. PL.

BENEDICTI a CASTRO *Monomachia de ſynocho putri*, Hamburg. 1647. 4. *

MICHAELIS ROCCI *apologia & duellum de hepatis inflammatione*, Venet. 1647. 4. *

PAULI NEUKRANZ *de purpura & morborum malignorum natura*, Lubec. 1648. 4. 1660. 4.

PHILIPPI SALMUTH *obſervationum medicarum centuriæ tres poſthumæ*, Brunſwic. 1648. 4. Edidit H. CONRING. Miracula amavit & multa nimia aut fabuloſa ſcripſit.

ALEXANDRI TADINI *Raguaglio dell' origine, e giornali ſucceſſi della gran peſte nell' anno 1629. 1630. 1631. con l' aggiunta d' un breve compendio delle maggiori peſtilenze per l' addietro avvenute*, Milan. 1648. 4. *

DANIELIS BECKERI Regimontani *hiſtoria morbi academici Regimontani ſeu febris malignæ epidemicæ in convictorio electoralis menſæ funeſta*, Regiomont. 1649. 4. LIND. EJ. *bericht vom blutgang*, Regiom. 1650. 4. (v. *de dyſenteria*). EJ. *de febribus in genere*, Regiomon. 1651. 4.

JOACHIMI LÆGERI *rari admirandi & plus quam ferini veneficio illati affectus hiſtoria*, Brunſwic. 1649. 4. & Francof. 1651. 4. cum JORDANO.

HENR. BOTTER *de ſcorbuto Tractatus, cum epiſtola ad* J. WOLFIUM, Lubec. 1649. 4. *

AVICENNÆ L. *de morbis mentis* interprete PETRO VATTERIO, 1649. 8. *

ARNOLDI BOOTII *obſervationes medicæ de affectibus omiſſis*, Londini 1649. 12. LIND. a MEIBO-

MEIBOMIO recuſus, Helmſtad. 1664. 4. Diſceſſum futurarum, vomicam cerebri & alios rariores morbos deſcribit.

PETRI CASTELLI, multiplicis eruditionis viri, L. *de febre tritaeophya*, Conſentiæ 1648. 8. LIND. EJ. *flagello della peſte*, Meſſin. 1656. 4. *

PETRI CASTELLI etiam eſt *de affectibus thoracis*, Toloſ. 1616. 4. *

NICOLAI ELLAIN *de peſte ejuſque præcavendi modo cum notis*. G. PATIN, Pariſ. 1649. 8. cum GUIBERTI opp.

LAURENTII RODOMONTE *de vita humana catastrophe ex peſtilentia, ſeu de peſtis eſſentia & natura*, Piſauri 1649. 4. LIND.

MICH. RAPH. SCHMUZENS *bericht von hitzigen fiebern*, Neuburgi 1649. 8.

LUDOVICI KEPLER *de febre epidemica Regiemontana anni 1649* Elbing. 1650. 4. LIND.

HIERONYMI OCHI RIZETI *de peſtilentibus & venenatis morbis*, L. IV. Brix. 1650. 4. & *de febribus* (nempe putridis) L. III. Venet. 1657. 4. LIND.

PETRI a CASTRO *de febre maligna puncticulari*, Veron. 1650. 16. LEHM. Norimberg. 1652. 12. EJ. *peſtis Neapolitana, Romana & Genuenſis annorum 1656. 1657. delineata & commentario illuſtrata*, Veron. 1657. 12. Paulum ſuperſtitioſus, qui ſidera etiam & cometas inter cauſas epidemiarum referat. Morbi deſcriptio brevis eſt. In curatione ſulfur ad ſudorem movendum cum aceto inſigniter laudat. Carbunculos non peſtilentes a bile putrida derivat.

J. MERLET... *paradoxa de tuſſi*, Pariſ. 1650. 8. *

AUGUSTI HAUPTMANNI epiſtola *præliminaris tractatui de viva mortis imagine mox edenda ſacrata*: Francof. 1650. 8. Omnes morbos mortemque a vermibus proficiſci docet.

HIERONYMI JORDANI *de eo quod divinum eſt in morbis: hiſtoria morbi veneficio illati; conſil. pro femina rariſſimo cordis affectu laborante & de paralyſi*, Francof. 1651. 4. RIV.

GUARTHERI CHARLETON *ſpiritus gorgonicus vi ſaxipara motus*, ſeu de *cauſis, ſignis, ſanatione lithiaſeos*, Leid. 1650. 8. Multum tribuit chemicis & HELMONTIO. Calculi materiem ponit in ſalſa terreſtreitate. Inter remedia multum laudat Daucum, & ſuccum Betulæ, & ſic HELMONTIUM imitatur. Formularum & antiquarum opinionum abunde.

EJUSDEM *Exercitationes pathologicæ in quibus morborum pene omnium natura & cauſa ex novis anatomicorum inventis inquiruntur*, Londini 1661. 4. L. *de uteri rheumatiſmo*, Lond. 1685. 8. *de ſcorbuto L. ſingularis, accedit epiphonema in medicaſtros*, Londin. 1672. 8. In ratiociniis multus fuit. EJ. *Inſtitutionum Anatomico-phyſicarum* prior de fulmine agit & hiſtoriam hominis habet, cui a fulmine rupta membrana tympani, cerebrum perforatum fuit. Londini prodiit 1665. 8.

AUGUSTINI THONER *obſervationum medicinalium haud trivialium*. L. IV. Ulm. 1651. 4. & *Conſultationum & Epiſtolarum* L. II. ſubjecti prioribus potius ad curatoriam partem morborum, quam ad veram hiſtoriam aut rariores caſus pertinent. EJ. *appendix epiſt. medicinalium*, Tubing. 1653. 4. ſenex 82. & ultra annorum in formulis potius quam in bonis hiſtoriis morborum laborem poſuit. Multa eriſtica in HORSTIUM, HELMONTIUM, alios.

MALACHIÆ GEIGER *microcoſmus hypochonariacus ſeu de melancholia hypochondriaca* Tr. Monach. 1651. 4. PL.

HENRICI BARNSTEIN *von der vvunderbaren hypochondriſchen krankheit oder darmſucht*, Erfurt. 1651. 8.

ALFONSI de BURGOS *trattado de peſte, ſu eſencia, prevencion con obſervationes u particulares*, Corduba 1651. 8. ANT. *

HENRICI REGII (ex CARTESII ſchola) *meditatio duorum ægrorum inflammatione & obſtructione hepatis laborantium*, Ultraject. 1652. 4.

FRANCISCI PONÆ *Saturnalia Academica medica*, Veron. 1652. 12. De morbis variis, & lue venerea.

AUGUSTINI de LAURENZO *diſceptationum medicarum Decas* I. Panorm. 1652. 4. Multa huc pertinent, an ſternutatio ſemper proſit, quid indicet hæmorrhagia narium, an hydrops a cauſa frigida proveniat.

J. MATTH. FABER *flatus ambulatorius*, Argentor. 1653. 4. EJ. *ſtrychnomania*, Aug. Vind. 1677. in botanicis dicta eſt.

PETRI

PETRI BORELLI *hiſtoriarum & obſervationum medico-phyſicarum* Centur. IV. Item ISAACI CATTIER *obſervationes medicinales raræ*, Caſtris 1653. 12. Pariſ. 1657. 8. Lipſ. 1670. 8. In BORELLI obſervationibus multum eſt arcanorum, monſtrorum, miraculorum. Hiſtoriæ breves, & unice raritate ſua paſſim commendabiles. CATTERII Monſpelienſis Profeſſoris XX. obſervationes multo meliores ſunt. IDEM CATTERIUS *de rheumatiſmo, de ejus naturæ & curatione, de natura doloris intricatiſſima*, ſcripſit Caſtris 1653. 8.

J. GUJOTI *enarratio & enodatio affectus rari & inſignis*, Baſil. 1653. 8. * L.

J. TEUBER *Tr. phyſ. medicus de natura, ortu, cauſis, ſignis, incrementis & curatione Podagra*, Lipſ. 1653. 4. *

J. STEPHANI opera. In iis *pyrine, ſeu de natura febris dialogus: Paraphraſis in Locum* AVIC. I. fen. Lib. IV. *de febribus: Conſilia* 100: *de vertigine*, *de contagionis natura*, Venet. 1653. fol.

JULII MILLI *naturæ morbos decernentis arcanum opus, ſeu de criſibus*, Venet. 1654. 4. LIND.

JULII MILLI citatum opus ad criſes inprimis & præſagia pertinet ex antiquis collectum.

CHRISTOPHORI BENEDICTI (BENNET) *theatrum tabidorum*, Londini 1657. 8. (& prius 1654. 8.) tum ſæpe recuſum & Leidæ 1733. 8. Francofurti 1665. 12. &c. Juvenile opus, ſcriptum dictione obſcura & heteroclita, multæ tamen obſervationis. In *veſtibulo* habet hiſtoriam *fluxionum* ſeu congeſtiones humorum. In pathologiam ſalſam proclivis eſt. Periodos congeſtionum ait ſe obſervaſſe, ſputorum prognoſes acute definit. In *theatro* hiſtoriam morbi graduſque in egregios aphoriſmos diſpoſuit. Curatio peculiaris per ſuffitus, fonticulos, venæ ſectionem, opiata.

NELLANI GLACANI *Curſus medicus cujus* 2. *pars pathologiam ſeu morbos, morborum cauſas & ſymptomata continet*, Bonon. 1655. 4.

J. RUD. SALZMANNI *obſervationes*, etſi ſerius prodierunt, Amſtelodami 1669. 12. potuerant tamen ex temporis ratione, quo ſcriptæ ſunt, etiam vetuſtioribus annis recenſeri. Earum multæ ad anatomen practicam pertinent.

SEBASTIANI SCARABICCI *hiſtoria bovini cerebri in lapidem mutati & de lapidis concretione in homine*, Patav. 1655. 12. * C. PATIN *Lyc. Patav.* 22. 23. EJUSDEM *de ortu ignis febrilis hiſtoria phyſico-medica*, Patav. 1655. 4. Multum antiquæ diſputationis, ad Arabum mentem, utilitatis parum.

JAC. PRIMEROSII *de mulierum morbis & ſymptomatibus*, L. V. Roterod. 1655. EJ. *de febribus*, Roterodam. 1658. 4. EJ. *de morbis puerorum*, P. II. Roterod. 1659. 12. Contentioſus veterum defenſor.

JAC. PRIMEROSIUS aliqua etiam de morbis in *vulgi erroribus* habet, & negat pertinere ad refrigerationem, qui vulgo eo referuntur.

JOH. GUYOT de GARAMBERIO *divinæ naturæ artiſque ſacræ triumphus*, Baſil. 1653. 4. Hiſtoria magni morbi ſanati, qui mihi hyſtericus videtur.

BEAUFORT *traité de la peſte*, Leide 1655. 12. *

JOH. NARDI *noctes geniales Annus* I. Bonon. 1656. 4. Pathologica etiam varia habet; de noxis vaſorum plumbeorum. Tarantulæ, hiſtoria hydropici, quem medicus Gallus ſanandum receperat, de lumbricis, variolarum antiquitatibus, &c.

JOH. CHICOT *Epiſtola & diſſertationes medicæ de variolarum & morbillorum ortu, de dolore, ſomno & vigilia, de melancholia*, Pariſ. 1656. 4. &c. LIND.

J. DANIEL HORSTII *Decas obſervationum*, Francofurti 1656. 4. Morbos aliquos non vulgares deſcribit, & paralyſin lateris alterni a vulnere cerebri ortam. Calidam diætam in variolis rejicit & damnat. Variolas vidit in viſceribus.

CAR. VALESII *Comm. de peſte & exanthematibus*, Rom. 1656. 4.

SAMUELIS STOCKHAUSEN *libellus de lithargyri fumo noxio, vulgo dicto Hütten katze und Hutten rauch, cum appendice de montano affectu aſthmatico, der bergſucht*, Goslar. 1656. 12.

ANTON. FUELDEZ *anmerkungen von urſchlechten oder kinderblattern*, Hanau 1656. 4. De variolis.

ATANASII KIRCHER *ſcrutinium de peſte*, Lipſ. 1656. 12. Rom. 1658. 4. cum præfatione LANGII. Uterque cauſam peſtis animatam & in inſectis poſitam ſtatuit.

JOSEPHI

Joſephi Galeani *la lepra unita col mal franceſe o altro contagioſo, male il quale negli ſpedali debba curarſi*, Panorm. 1656. 8. *

Johannis Rhodii *obſervationum anatomico-medicarum Centuriæ* III. Patav. 1657. 8. Ex Patavinorum *medicorum praxi collectæ rariores obſſ. fere tribus verbis recitantur* Ej. *analecta & notæ in* Septalii *animadverſiones & cautelas*, Patav. 1652. 8.

Joh. Rhodii *Centuriæ* III. citatæ collectanea ſunt.

Attilii Bulgetii Patavini *de affectionibus cordis* L. III. *Acceſſit tr. de morbis venenatis veneniſque*, L. I. Patav. 1657. 4. antiquo equidem more ſcriptis liber cum magna ſegete formularum. Auſus tamen eſt per experimentum arteriis vim pulſificam negare & tribuere ſanguini a corde appulſo.

Slatolmus *de febribus*, Londini 1657. 8. Osb.

Andreæ Vetrani *Medicum diſcrimen de lepra Gallica*, Panormi 1567. 4. A.

Gottfried Vvelsch *diſp. vom. Frieſel*, Lipſ. 1657. 4. Ideo cito, quia morbi miliaris, nunc frequentiſſimi, hæc prima in Germania meminerit.

Anton. Deusing *de peſte: an contagioſa ſit: an vitanda*, Groining. 1656. 1658. 12. Ej. diſſ. *de morbo manſchlacht lycanthropia*, ibid. 1660. 12. Ej. *idea doctrinæ de febribus*, Groning. 1655. 12. Ej. *de morborum quorundam ſuperſtitioſa origine*, ibid. 1656. 4. In libris magis quam in natura exercitatus.

Antonii Deusing liber *de peſte*, &c. belgice prodiit Amſtelod. 1664. 8.

Jac. Holst. protropium *doctrinæ novæ de febribus*.. 1657. 4. *

J. Chr. Frommann *hiſtoria ſerpentis nuper e femina expulſi*, Coburg. 1657. 4. *

John Hall *ſelect obſervations made in Engliſh bodies in deſperate diſeaſes*, Lond. 1657. 12. 1683. 12. *

J. Alphonsi Borelli celebris iatromathematici *della cauſa delle febri maligne*, Piſ. 1658. 4. *

Francisci Cavalli *de inſito morborum medicum opus & novum*, Catarcro 1658. 8. * Mongit.

Ferdinandi Menæ *methodus febrium omnium*, Antvverp. 1658. 4.

J. Jacobi Vvepfer *hiſtoria apoplecticorum obſervationibus & ſcholiis aucta*, Scaphuſii 1658. 8. auctius nonnullis hiſtoriis 1675. 8. Amſtelod. 1724. 8. Eximius Liber. Per diſſectiones cadaverum oſtendit, apoplexiam ab omni cauſa oriri, quæ ſanguinis ad cerebrum iter moratur. Poſtrema editio adjectas habet obſervationes de apoplexia ex E. N. C. collectas, & Bernardi Huete curationem maniæ. Ejusdem L. *de cicuta aquatica*, Baſil. 1679. 4. 1716. 4. Leid. 1733. 8. Nobiliſſimum opus multo plura continet, quam quæ titulus promittit. Non moror Archæi theoriam, quæ magno viro placuit. Sed venenorum hiſtoriam, quæ alicujus uſus eſſet, primus dedit, obſervatis in vivis animalibus ſymptomatibus, quæ hoc vel illud venenum propinatum ſecuta eſſent, tum mutationibus, quæ in cadaveribus apparuiſſent. Multa etiam alia recte obſervata miſcet, de convulſionum cauſis, ſanguine in morbis acutis non ſemper coacto, &c. Ejusdem *obſervationes medico-practicæ de affectibus capitis internis & externis*, Scaphuſiæ 1727. 4. & Tiguri 1745. 4. a nepotibus Bernhardino Vvepfero & Georgio Michaele Vvepfero editæ. Hoc eximio opere, cujus ſimilia in ſchedis poſthumis magni viri plura exſtant, hiſtoriæ longæ & accuratæ morborum capitis 222. continentur, quas cum maximo fructu legi. Ubique curatio adjecta eſt.

J. J. Vvepfer *hiſtoria apoplecticorum* prodierunt etiam Amſtelodami 1681. 8.

Caroli Morisciani *il torchio delle oſſervazioni della peſte di Napoli dell' a.* 1656. Napoli 1659. *

J. Conrad Vvechtler *homo oriens & occidens*, Francofurt. 1659. fol. fuſiſſime etiam pathologiam tradit.

Henrici Coellen *diſq. jatroſophica de morbo ſacro ... vulgata medicorum de eodem dogmate refellens, veram ejus eſſentiam, ſedem, locum affectum, ex novis principiis pathologicis in ſcenam introducens*, Gieſſ. 1658. 4. Riv.

Joh. Sculteti *trichiaſis admiranda, ſeu morbus pilaris mirabilis*, Noriberg. 1658. 12. & germ. 1663. 12. minime inelegans libellus, quo hiſtoria plicæ in abdominis adipe repletæ, & multa ſimilia exempla collecta continentur.

J. CHR. FROMMAN *de conſenſu partium corporis humani*, Coburg. 1658. 4. *

CASP. HORN. JOH. ROETENBECK GREG. HORST und JOH. VVYER *vom ſcharbok*, Nuremb. 1659. 12.

PHILIP. GRULING *ſonderbarer tractat von der peſt*, 1659. 4. EJ. *von kinder krankheiten*, Northauſen 1660. 4. EJ. *Tr. de calculo & ſuppreſſione urinæ multis exemplis & obſſ. & notis illuſtratus*, Northuſ. 1662. 4. RIV. Lipſ. 1668. 4. EJ. *curationum dogmatico-hermeticarum Centuria VII.* Northuſ. 1662. ſq. 4. EJ. *von vveiber krankheiten*, Francof. 1680. 4. EJ. *von den vveiber, kinder, und peſt krankheiten* Lipſ. 1690. 4.

FRANCISCI GLISSON *de rachitide ſeu morbo puerili, qui vulgo Rickets vocatur Tr.* Londini 1659. 12. 1660. 12. & alias, & Hagæ 1682. 12. Obſervationes in cadaveribus defunctorum factas habet, notas adjuvantibus GEORGIO BATE & AHASVERO REGEMORTERO. Deinde cauſam morbi novam profert a flacciditate toni partium, maxime vero ſyſtematis nervoſi. Symptomata, pectoris figuram mutatam, incurvationem ſpinæ & alia mechanice explicat. Egregius Liber, ut ſolent hujus viri eſſe. In L. *de hepate & de ventriculo & inteſtinis* paſſim obſervationes ex diſſectis corporibus admiſtæ ſunt.

CONRADI VICTORIS SCHNEIDERI magnum opus *de catarrhis*, VVittembergæ prodire cœpit an. 1660. 4. *Sextus* vero & ultimus Liber prodiit an. 1664. Alibi in Anatomicis laudavi ſcriptorem, qui catarrhorum falſam theoriam primus expugnavit. Cæterum in hoc opere omnium fere ſcriptorum, Italorum maxime, theorias & curationes exſcripſit, ſummo cum labore, qui nobis, cum ii ſcriptores nunc obſoleti ſint, parum utilis videtur. Catarrhis autem magnam partem morborum conjunxit, tum ſeroſas congeſtiones pene omnes, tum arthritidem, podagram, morbum iſchiadicum. EJUS L. *de morbis capitis ſeu cephalicis illis ſoporoſis ut vocant*, VVittemb. 1669. 4. EJ. L. *de nova graviſſimorum trium morborum curatione*, Francofurti 1672. 4. nempe apoplexia, paralyſi, lipopſychia. Non legi, neque librum *de ſpaſmorum natura & ſubjecto*, VVittemberg. 1678. 4. Diſſertatio *de ſpaſmo cordis* inprimis NICOLAO CHESNEAU oppoſita eſt. EJUSD. *de peripneumonia, ubi ſtatuitur veram ſedem peripneumoniæ eſſe utrumque, pleuritidis vero alterutrum latus pulmonum*, VVittemb. 1662. 4. d. EJ. diſp. *de inflammatione diaphrenitide*, VVittemb. 1665. 4.

CONR. VICT. SCHNDIDERUS in libro *de ſpaſmorum natura & ſubjecto*, quem citavimus, cauſas ſpaſmorum a repletione, frigore, flatu, examinat, & fuſe omnes opiniones ponderat, ut oſtendat denique, ſpaſmum eſſe vim motricem facultatis conſervatricis abigentis cauſam mali, &c.

J. ANTONII van der LINDEN *centum poſitiones de lue venerea*, Franekeræ 1630. 4. Diſputatio inauguralis. *De hemicrania menſtrua*. Leid. 1660. 4. EJ. *Meletmata medicinæ Hippocraticæ*, cujus erat quam peritiſſimus, Leid. 1660. 4. continent etiam pathologiam. EJUSDEM *ſelecta medica*, Leid. 1656. 4. ſunt 16. diſſertationes, quarum pleræque morbos & caſus, ut vocant, aliquos Hippocraticos continent.

J. ANT. van der LINDEN in citato libro *de hemicrania menſtrua* hiſtoriam principis ægrotæ erudite expoſuit.

SIMONIS PAULI *παρέκβασις de cauſa febrium malignarum, morbillorum, variolarum, luis venereæ, & ſimilium morborum macularium*, Francof. 1660. 4. Argentor, 1678. 4. Scopus eſt demonſtrare malignitatem a putredine & natura putrida differre, & ad ſales atque ſulfura valde exaltata pertinere. Miſcet varia bonus ſenex de venenis bufonis, cicutæ. Acceſſerunt conſilia ad vulnera ventriculi, inteſtinorum, &c. EJ. *relatio de periculoſiſſimo & difficillimo anatomico & chirurgico caſu*, Francof. 1660. 8. EJ. *bedenken über ein anatomirtes reitpferd*, Hafn. 1672. 4. Equi Regii morbo exſtincti anatome.

ALEXANDRI DEODATI *valetudinarium ſeu obſervationum, curationum & conſiliorum medicinalium ſatura*, Lugdun. Batav. 1660. 12. RIV.

F. L. GUSTONIS *Tr. de peſte*, Gorliz 1660. 12.

N. CULPEPER *de lue Venerea & Podagra*, Londin. 1660. 8.

JOHANNIS VVEYNELL *lues venerea vvherein the nature, ſubject, cauſes, ſigns, and cure are handlep*, &c. Londin. 1660. 12. AST.

NATHANAELIS HIGHMOR *Exercitationes duæ, prior de paſſione hyſterica, altera de affectione hypochondriaca*, Oxon. 1660. 12. Amſt. 1660. 12. & *de hyſterica & hypochondriaca paſſione reſpon-*

reſponſio epiſtolaris ad D. WILLISIUM, Lond. 1670. 4. Morbum ſanguini & pulmonii tribuit.

ANTONII MENIOT *febrium malignarum hiſtoria & curatio*: acceſſerunt *diſſ. pathologica de rheumatiſmo, bombis aurium*, &c. Pariſ. 1663. & 1662. 4. Magis in verborum cincinnis, quam in ipſo medendi opere verſatum fuiſſe auctor eſt JOH. ASTRUC.

ANTONII EVERHARDI Middelburgenſis *antiqui morbi recrudeſcentis per ſuctricem inducti cum Gallico vel Indico collatio, atque utriuſque origo, indoles & curatio*, Medioburg. 1661. 12. Luis venereæ per ſuctricem propagatæ hiſtoria, & ex occaſione totius mali deſcriptio.

RAMSEY *treatiſe of poyſons*, Lond. 1661. 8. OSB. EJ. *elminthologia or conſideration of ſeveral ſpecies of worms*, Londin. 1668. 8.

ANTONII CRISPI *in acuta febris hiſtoriam commentarii*, Panorm. 1661. 4. MONG. EJ. *in lethargum febri ſupervenientem comment.* II. *& in icteritiam ante* VII. *comment.* Panorm. 1668. 4. MONG. EJ. *de ſputo ſanguinis a corporis partibus infirmis proveniente cum tuſſi & ſanguinis vomitu conſultatio.. & dilucidationes in epiſtolas medicinales in quibus agitur de omiſſa in febribus vena ſectione*, Drepan. 1682. 4.

JOH. CONRAD. BROTBECK *catalepſis* a Gal. L. I. *Prorrhet. ſect.* II. *Comm.* 56. *deſcripta*, Tubing. 1660. 4. EJUS *Comm. medicus in duas Galeni hiſtorias de febri hectica complicata*, ibid. 1661. 4.

TOB. HEINSII *conſ. antidyſentericum ſeu beſchreibung der epidemiſchen rhoten Ruhr*, Zittav. 1661. 12.

In V. FORT. PLEMPII *ophthalmographia*, quam in Phyſiologicis laudavimus, habentur etiam morbi oculorum. Fundamenta Medica jam recenſuimus. EJUS. L. *de capillorum & unguium affectibus*, Lovan. 1662. 4. *

THOMÆ WILLIS *de febribus ſeu de motu* (particularum) *in ſanguine animalium*, Londin. 1662. 12. Bilem Galenicam refutat, ſedem febris in ſanguine ponit, & a fermentatione turbata derivat. EJUSDEM *pathalogia cerebri & nervoſi generis ſpecimen, in quo agitur de morbis convulſivis & de ſcorbuto*, Oxon. 1667. 12. Londin. 1678. 12. (ed. IV. (Theoriam non moramur ſpirituum ſe explodentium & in varias acrimonias degenerantium, multum autem obſervationum & cadaverum etiam ſectiones habet. EJUSDEM *de affectibus hyſtericis & hypocondriacis* (acceſſit de mot. muſcul. ſanguinis accenſione) Londin. 1671. 12. 1676. 4. Controverſiam cum NATHANAELE HIGHMORO habet, qui *de hyſterica & hypochondriaca paſſione* ſcripſerat. Sed in theoreticis uterque verſatur. EJUSD. *Pharmaceutice rationalis*, Oxon. 1679. &c. 8. continet pleroſque morbos thoracis & abdominis cum obſervationibus propriis. In L. *de anima brutorum* & *de nervis* paſſim etiam obſervationes morboſas eaſque non raro magni momenti tradit. EJ. L. *de peſte* non vidi inſertum editionibus collectorum operum.

Contra L. *de febribus* ſcripſit EDMUNDUS de MEARA *Examen diatribæ* T. WILLISII *de febribus. Acceſſerunt hiſtoria medica aliquot annorum*, Londin. 1665. 8. Febres a bile eſſe more antiquorum tuetur, WILLISIO, ut verus Hibernus, gladium imprecatur. A febribus intermittentibus remanentes obſtructiones viſcerum dudum obſervavit. Obſervationes fere factæ ſunt ad defendendam ſententiam. Pro WILLISIO pugnam ſuſcepit RICHARDUS LOWER & *vindicationem diatribes* THOMÆ WILLIS *de febribus continuis* MEARÆ oppoſuit Londini 1665. 8. Amſtelod. 1666. 12. excuſam, quo libello multa bona experimenta diſperſa continentur, theoria quatuor humorum & putredinis refutatur, &c.

ROBERTI SIBBALD *de variis tabis ſpeciebus* diſſ. inauguralis, præſide SYLVIO, Leid. 1661. 4. *

BALDASSARIS TIMÆI a GULDENKLEE *caſus medicinales praxi 36. annorum obſervati*, Lipſ. 1662. 4. 1667. 4. verſatur inprimis in curationibus. Opera recuſa ſunt 1715. 4. *Collectanea de diuturna graviditate* ex ALBOSIO PROVANCHER & aliis juncta edita ſunt, Amſtelod 1662. 12.

RICHARDI BUNWORTH *a new diſcovery of the french diſeaſe, running of reins*, &c. Londin. 1662. 8. HARL.

ALBERTI OTTONIS FABRI *Paradoxon de morbo Gallico* Lib. II. *anglice redditi*, Londin. 1662. 12. ASTR.

BENEDICTI SYLVATICI *conſiliorum & reſponſionum Centuria IV.* Genev. 1662. fol. huc ob morborum hiſtorias pertinet.

J. DAN. MAJOR *hiſtoria anatomica calculi inſolentioris figura in renibus* SPERLINGII, Lipſ. 1662. 4.

J. DAN. MAJORIS hic citati eſt etiam *de febre artificiali*, Kilon. 1666. 4.

DAN. GEIG *reſponſio medica defenſoria ad* J. HELVVIG *prodromum de morbo ac morte Cardin. VVartenbergici*, Aug. Vind. 1662. 4. *

J. JAC. VVITTIG *Thematica ſeu hiſtoriarum ægrotorum exoticorum Claſſ.* I. Erfurt. 1662. 4. RIV.

VALENTINI MOLLENBROECK *de varis ſeu arthritide vaga ſcorbutica*, Lipſ. 1663. 8. 1672. 8. 1746. 8. In formulis inprimis collectis verſatur.

BAYFIELD *de morborum capitis eſſentiis & prognoſticis*, *Anglice*, Lond. 1663. 8. *

LAURENTII GISELER *obſervationes medicæ de peſte Brunſvicenſi*, Brunſvic. 1663. 4. PL.

In LAUR. GISELER *obſſ.* citatis bene multæ ægrorum hiſtoriæ habentur.

JOH. HEYNENG *drey underſchiedliche tractätlein, deren 1. von aſtraliſchen, das 2. von Tartariſchen Krankheiten handelt*, &c. Francofurt 1663. 8. Paracelſinum opuſculum.

REGNER de GRAAF in diſſ. *de pancreate* theoriam febrium intermittentium a ſucci pancreatici effervescentia præternaturali propoſuit, SYLVII opinionem ſecutus, & ultra fere præceptoris adfirmationes progreſſus.

MATTHIÆ MORONI *directorium medico-practicum continens methodum morborum cum clariſſ. virorum conſultationibus, epiſtolis, reſponſionibus, obſervationibus, hiſtoriis*, Francof. 1663. 4. *

CASP. CALDERÆ de HEREDIA *Tribunal Apollini ſacrum* L. XIII. agit *de cordis palpitatione, pulmonis & pectoris tuberculo, peſte hiſpalenſi*, Antvverp. 1663. fol.

J. HENR. DAVIZER *de febre caſtrenſi maligna*, Leid. 1663. 4. diſp.

J. AND. GRABÆ *Erinnerung vvegen des Fleckfiebers und hauptkrankheit*, Erfurt. 1663. 8. febris petechialis & Hungaricæ hiſtoria. EJ. *erinnerung vvegen der böſen ſeuche der peſt und der rothen ruhr*, Erfurt. 1666. 4.

TROPHIMI SERRIER *Pyretologia ſeu de febribus*, Lugdun. 1663. 8. EJ. *obſſ. medicæ præſidiis Galenicis & chymicis ornata*, Lugdun. 1673. 12. *

J. CHR. JEHRING *Exercit. de genuina calculorum in Corpore humano generatione & ſignis*, Jen. 1663. 4. RIV.

FRANCISCI PLEMPII V. F. fil. *Loimographia*, Amſtelodami 1664. 4.

H. S. *Peſt beſchryvinge*, Amſtelod. 1664. 8. *

J. COSTERI *theoria & praxis præcipuorum corporis humani affectuum*, Francofurt. 1664. 4.

P. de MARCHETTIS in *obſervationibus medico-chirurgicis*, Patav. 1664. 4. parteque *tertia hiſtorias* ſpinæ ventoſæ habet.

ROD. LOENII *explicatio Fernelii Pathologiæ* L. IV. *de febribus, cum prognoſi & curatione*, Antvverp. 1664. 8. *

FRIDERICI MONAVII *cryſtallina ſeu luis venereæ nova inventa ſpecies*, Brunſvvic. 1665. 8. Male pro nova habuit.

HIERONYMI BARBATI *de arthritide* L. II. Venet. 1665. 4. UFF.

Golgotha or a looking glaſſ for London ſhevving the cauſes, nature and efficacy of the preſent plague, Lond. 1665. 4. HARL.

PETR. MICH. ab HEREDIA *operum medicorum Tomi* V. *Tertius* agit *de morbis acutis totius corporis humani, de natura delirii & ejus cauſis*, Lugdun. 1665. fol.

SEPTIMII ANDREÆ FABRICII *diſp. de catulis hydrophoborum*, Patav. 1665. 4. EJ. *de termino vitæ humanæ*, Rom. 1666. 4.

VV. KEMP *brief treatiſe of the nature, cauſe, ſigns and cure of the peſtilence*, Lond. 1665. HARL.

ISBRANDI van DIEMERBROECK L. IV. *de peſte* primum prodierunt Arenaci 1664. 4. Amſtelod 1665. 4. ſæpe recuſi, & Genevæ 1721. 4. & in operibus omnibus Ultrajecti 1685. fol. Peſti ipſe interfuit, calido vero regimine unice uſus eſt, effervescentias inter cauſas admiſit, morborum tamen hiſtorias dedit. EJUSDEM exſtat L. *de variolis & morbillis*, practicus potius & incurando occupatus; tum denique, quæ hujus inprimis loci ſunt, *obſervationes & curationes medicæ* 100. & diſpp. *de morbis trium ventrium*, quorum prima editio prodiit Traject. 1669. 12.

In *Philoſophicis Tranſactionibus* innumera huc pertinent, nos paucas obſervationes ex ordine numerorum excerpemus.

N. 3. Mors

N. 3. Mors a vaporibus ſubterraneis.
N. 26. Calculi numeroſi in veſica.
N. 32. & 37. Morbus oculi equini.
N. 36. De morbis navigantium.
N. 40. Globulus plumbeus in urina.
N. 52. 53. Tumor mammarum monſtroſus.
N. 83. Calculus ſub lingua. THOMAS CORNELIUS contra vim fictitiam tarantulæ.
N. 84. Calculi equini.
N. 96. Ex ſtudiis morbus choleræ adfinis.
N. 99. Calculi numeroſi in veſica.
N. 109. Sanguinis ex variis corporis partibus ſudor.
N. 140. H. SAMSON hydrops ovarii.
N. 144. E. TYSON de veneno viperarum.
N. 147 Hiſtoria hydrophobiæ.
N. 157. & 182. F. SLARE calculi analyſis. Polypus cordis maximus.
N. 167. TURBERVILLE obſervationes practicæ variæ.
N. 169. Hydrophobia.
N. 170. Calculi per anum egeſti.
N. 172. COLE falſa graviditas.
N. 173. Obſervationes in cadavere apoplectico.
N. 174. Hiſtoria morbi convulſivi.
N. 176. Cornua per omnem cutem puellæ erumpentia.
N. 181. SIGISM. KOENIG de morbo feminæ cui calculi per anum decedebant.
N. 185. Glandula pinealis petrefacta.
N. 187. 191. Ad hydrophobiam.
N. 188. Cyſtides in fellis veſicula.
N. 193. E. TYSON lumbricus hydropicus.
N. 194. Lien morboſus NEH. GREVV.
N. 207. Hydrophobia.
N. 209. Calculi fellei. Epidemica tuſſis.
N. 211. Icterus.
N. 212. Homo, qui omnia venena, inprimis bufonis deſpiceret.
N. 213. KING de vermibus linguæ.
N. 215. Dyſuria ſanata acidis. Univerſalis anchyloſis CONNORI.
N. 222. COVVPER de rene morboſo ampliſſimo. Catellus per anum redditus.
N. 223. PRESTON ægri hydropici ſectio.
N. 224. Hydropici pectoris ſectio anatomica.
N. 226. Sectio corporis M. MALPIGHII.
N. 228. Calculus in cerebro.
N. 229. Fetus in ulcere umbilici.
N. 230. Excreſcentiæ in manibus pedibuſque.
N. 235. Mors ex terrore in cane. Polypus pulmonis.
N. 239. TYSON. Ventriculi perforati tria exempla poſt ulcera.
N. 242. Pueri hydrophobi ſanati. Calculi per anum egeſti.
N. 243. Fetus per ulcus ſuper os pubis eductus.
N. 246. Incommoda a deglutitis nummis.
N. 247. Calculus ſub lingua.
N. 249. Calculus in ventriculo & in veſicula fellis.
N. 252. Hydrops ovarii.
N. 253. Mors a deglutitis calculis.
N. 256. PH. LOYD de partium ſeptentrionalium morbis & remediis. Hydrocephalus.
N. 263. Polypus pulmonis rejectus.
N. 264. Bulimus.
N. 265. GREENHILL caſus medico-chirurgicus peculiaris.
N. 266. Calculus capillatus. Silex intra calculum. Polypus in corde.

N. 268.

N. 268. Veſica triplex BUSSIERE.

N. 270. COVVPERI polypus pulmonialis. FREIND morbus ſpaſmodicus in quinque puellis cum ululatu, &c.

N. 272. MUSGRAVE hæmorrhagia peculiaris.

N. 273. Hydatides ex urina.

N. 275. Colica rara. HOLT inteſtina in thoracem tranſlata. Cancer funeſtus peculiaris ingenii.

N. 277. De canibus rabidis.

N. 280. Epilepſia peculiaris.

N. 281. Obſervationes in cadaveribus morboſis. Mala varia a prunorum oſſiculis deglutitis.

N. 283. BONOMO obſſ. de vermibus in ſcabie corporis humani.

N. 285. Ulcera pulmonis. A variolis ulcera pulmonis.

N. 290. Calenturæ hiſtoria.

N. 291. Pila per anum reddita & 304.

N. 295. Hydatides per alvum. Vermes in capite ovillo.

N. 297. Cornua ex digito nata.

N. 299. COVVPER de valvularum cordis & arteriarum oſſificationibus.

N. 300. GREENHILL ſcirrhus in pectore lethalis.

N. 302. Mira alvi conſtipatio.

N. 304. Somnus diuturnus.

N. 305. MESAPORITI obſervatio ſanguinis menſtrui erumpentis ex omni fere corporis ſuperficie. Oſſea ſubſtantia in tumore colli reperta. Ductus choledochus obſtructus a calculo biliario.

N. 308. Tumor colli hydatidibus plenus.

N. 309. Pili in utero & ovario. Ulcus ſinuoſum brachii & 312.

N. 313. Apoplexia ab obſtructione in ventriculis cerebri. Gangræna ſpontanea.

N. 323. Pili per urinam redditi & eorum obſervatio a LEUVVENHOECKIO facta. Solida corpora per urinam egeſta. Fetus extra uterum. Hydrophobitus. Fetus in utero canino mortuus.

N. 325. Calculi per alvum egeſti. Ulcera renum.

N. 333. Hydrops cum maxima fellis veſcula YONGE.

N. 335. Obſervationes CL. COURTEN in canibus cum venenis variis inſtitutæ peregregiæ. Corporis ægri diſſectio.

N. 337. Variolæ a matre gravida in fetum translatæ. Fames ſex diebus in viro tolerata. Scirrhus cyſticus. De peſte Hafnienſi & Gedanenſi.

N. 345. Ventriculus cordis ſiniſter ampliſſimus.

N. 348. Graviditas diuturna.

N. 349. A deglutitis ſilicibus incommodæ.

N. 351. S. ANDRE' de colica & volvulo a convulſione muſculorum abdominis.

N. 353. Ex diſſecto corpore pueri obſervationes BROOK TAYLOR.

N. 357. VV. BECKET de luis venereæ antiquitatibus. Contendit præcedere inventionem Americæ. Pergit n. 365. 366.

N. 358. BATES morbus epidemicus in genere bubulo.

N. 364. TIMOMIUS de peſte Conſtantinopolitana.

N. 365. BECKET de antiquitate luis venereæ.

N. 366. RUTTI de ſpina bifida.

N. 369. NAISH oſſificatio arteriæ cruralis.

N. 370. Scapula per gangrænam deſtructa. Hydatides ex abdomine.

N. 371. BENEVOLI obſſ. de cataracta.

N. 378. Fetus ventralis HOUSTOUN.

N. 379. HUXHAM fabrica præternaturalis partium muliebrium.

N. 380. Calculi ex ano egeſti.

N. 381. Hydrops ovarii. RANBY ſectio oculi in quo cataracta.

N. 382. Omentum ingens.

N. 384. VATER viſus partialis & obſſ. cataractæ.
N. 390. HUXHAM deſcriptio variolarum anomalarum.
N. 391. Inſecta per urinam reddita.
N. 394. Hiſtoria hominis a fulmine enecti.
N. 395. Oſſea maſſa præter naturam in thorace reperta.
N. 398. Calculus ex equo. Polypus aſperæ arteriæ.
N. 399. Inciſionis cerebri in epilepticis. De veneno ſerpentis *rattle ſnacke*.
N. 400. Ventriculus perforatus.
N. 405. Tumores abdominis rari.
N. 416. Fetus per anum excluſus.
N. 417. A. VATER plica polonica maxima.
N. 419. De variolarum epidemia. Polypus pulmonalis.
N. 420. Abſceſſus hepatis.
N. 421. De morbo colico ſingulari: de ſuppreſſione urinæ: de conſtrictione ventriculi.
N, 423. BELCHER hydrops ovarii.
N. 424. MACHIN pueri cute ſquamoſa hiſtoria.
N. 437. Catalepſis.
N. 440. HODY ſubſtantia oſſea in utero. VATER affectus cutanei ſingularis hiſtoria.
N. 442. A mercurio crudo diſcerptum inteſtinum, quod ſcirrhoſum fuerat, & innatum habebat pruni oſſiculum.
N. 445. De morſu canis rabidi.
N. 445. 448. VVOLF. a lapſu ruptum inteſtinum.
N. 446. Colon ruptum a tumore parenchymatoſo pelvis, qui rectum inteſtinum compreſſerat.
N. 449. Paralyſis palpebrarum veſpertino tempore rediens & duceia ſanata. AMYAND de obſtructione veſiculæ felleæ.
N. 451. J. HUXHAM de aere, aquis & locis & morbis epidemicis PLIMUTHI. Hic libellus addito Ex. de morbo colico Datumonienſi prodiit Lond. 1739. 8.
N. 454. COX caſus perículoſiſſimæ febris ex halitu putrido.
N. 460. EJ. caſus venereus miſerrimus. Partus ventralis. Cruſtæ piloſæ & pili per urinam redditi. Cyſtides aquoſæ in peritonæo. Hydatides per vaginam egeſtæ.
N. 464. Cancri interni hiſtoria. Epidemicæ mortes a polypis HUXHAM.
N. 465. SCHLICHTING de cancro. BASTER de hydrocephalo.
N. 466. SHORT caſus hydropis.
N. 469. De morbo venereo antiquo Edimburgenſi.
N. 470. BEVAN oſſa mollia. Sanatus qui urinam cruentam in variolis reddiderat.
N. 471. AYLETT ſpina bifida.
N. 472. Morbus P. BOLOGNINI. HALLERI pili & ſteatomata in ovario.
N. 474. HALLER ſcirrhus cerebelli. Morbi oculi ſanatio. Ureter clauſus.
N. 475. Fetus per anum excluſus. Hydatis magna hepatis. MYDDLETON conceptus extra uterum.
N. 476. Bulimus. Volvulus.
N. 477. & 478. Morbus bubulus, nempe inflammationes ventriculi & pulmonis MORTIMER.
N. 480. AMYAND de ſpina ventoſa.
N. 481. Scirrhus uteri & cordis polypus. Calculus equinus enormis cum analyſi.
N. 483. HALLER hiſtoria aortæ oſſicis ſquamis conſperſæ.
N. 485. Fetus retentus, & per ulcus umbilici redditus.

In *Journal des Savans*, maxime vetuſtioribus annis, paſſim obſervationes aliquæ raræ ex morbis recenſæ ſunt, ut Tarantulæ hiſtoria 1678. n. 34. LAUVVERIÆ calculos per inteſtina reddentis hiſtoria. 1682. n. 10. Vermes in corde 1679. n. 21. Trichiaſis rara 1684. Morbi epidemici ex vermibus hiſtoria 1722. Lettre de M. VIDAL ſur une maladie particuliere (calculi nempe veſiculæ felleæ) 1723.

MARCELLI MALPIGHII diſſ. *de viſcerum ſtructura & de polypo cordis*, Bonon. 1666. 4. Eo inclinat, ut acido ſanguinem cogenti tribuat polypos. EJUS Conſilia practicis dicentur.

THO-

Thomæ Sydenham *methodus curandi febres propriis obſervationibus ſuperſtructa*, Londin. 1666. 4. Ejusdem *obſervationes circa morborum acutorum hiſtoriam & curationem*, Londin. 1677. 8. Poſt veteres fere primus medicos a vanis theoriis & ab inutilibus vocum explicationibus ad rem ipſam & ad patientem morborum obſervationem reduxit, & in febribus inprimis curandis ita de ſuis civibus meritus eſt, ut *febrium debellatoris* nomen a conſentientibus civibus ipſi impoſitum ſit. Neſcio an non ipſi debeamus obſervationem vis, quam conſtitutiones epidemicæ in ipſos morbos exerunt, ut non omni tempore penitus ſui ſimiles ſint, neque, etſi uno nomine conſtanter veniant, eandem curationem patiantur, unde fiat, ut in conſtitutione nova patienter ingenium morbi explorare oporteat, prius quam potentior medicina adhibeatur. Deſcripſit autem in poſteriori opuſculo epidemias varias & regna febrium, peſtis, variolarum, dyſenteriæ, comatis, tuſſis, pleuritidis, peripneumoniæ, uno verbo conſtitutiones ab anno 1661. ad 1675. *Epiſtola reſponſoria prima* continuat conſtitutionum hiſtoriam ab 1675. ab 1680. qua febres fere intermittentes ſolæ graſſatæ ſunt. In *Epiſtola reſponſoria* II. *de morb. epidemic. & lue venerea* luis venereæ hiſtoriam & curationem tradit. Prodiit utraque Londini 1680. In *Diſſertatione epiſtolari* de variolis confluentibus & morbo hyſterico atque hypochondriaco obſervationes profert, Londini 1682. 8. Tract. *de podagra & hydrope* ſecutus eſt Lond. 1688. 8. Priorem ipſe paſſus, amaris ſanat. *Schedula monitoria de nova febris ingreſſu*, Londini 1686. 8. Febrem peripneumoniæ adfinem deſcribit, multa contra falſam illam malignitatis ideam monet. *De febre putrida in variolis confluentibus: de mictu cruento in calculo: de affectione hyſterica* opuſcula, Londini 1682. 8. Curationum merita alibi laudabimus. Juncta opera ſæpe prodierunt Londini 1685. 8. quæ prima editio eſt. 1705. 8. 1734. 8. Amſtelodami, Lipſiæ 1695. 8. Genevæ 1736. 4. (cui editioni numeroſiſſima inprimis epidemiæ adjectæ ſunt ex aliis variiſque ſcriptoribus.) Leidæ 1726. 8. & alibi.

Th. Sydenham opera juncta nuper prodierunt etiam Genevæ 1749.

Thomas Bartholinus praxin ipſam parum videtur ſecutus eſſe, hiſtorias tamen variorum morborum non inutiles dedit in ſuis *hiſtoriis anatomicis*: in *ciſta medica*: in *Actis Hafnienſibus*, & alibi. Ejus *de morbis biblicis miſcellanea medica prodierunt* Francofurt. 1672. 8. Opiniones proponit & optionem relinquit lectori. Ejus *de anatome practica ex cadaveribus morboſis adornanda* conſilium, Hafn. 1674. 4. Refert ſe eodem, quo Bonnetus, conſilio uſum collectos labores per incendium amiſiſſe, & fontes hujus ſtudii aperit, propria experientia minus dives. In *medicina Danorum domeſtica* etiam de morbis endemiis agit. Ejusd. *paralytici commentario illuſtrati*, Pariſ. 1649. 8. Harl. In Severini pædonchonem commentarios edidit, quibus bonum ſenem defendit, recuſos cum Ren. Moræi ep. *de laryngotome*, Pariſ. 1646. 8. Pl.

Cum Lyseri *cultro anatomico*, Hafniæ 1665. 8. edito Lyserii, Henrici a Moinicchen, Bogdani utiles obſervationes chirurgico-medicæ, deteriores & nimis credulæ Seidelii prodierunt. Moinichenii obſſ. ſeorſim cum Jos. Lanzoni adnotationibus prodierunt Dreſdæ 1691. 12.

Franc. Piens *Tr. de febribus in genere & ſpecie ex veterum & recentiorum ſcriptis perpenſis*, Amſtel. 1665. 8. Neomag. 1669. 8. Genev. 1689. 4. *

Gideon Harvey *litle Venus unmaskd*, Londin. 1666. 8. ſæpe cum variis titulis recuſum opuſculum anno 1670. 1673. 1685. Ast. Ej. *nevv diſcourſe of ſmallpox and malignant feavers vvith various methodes of curing them*, ibid. 1685. 8. Harl. Ej. *morbus anglicus or the anatomy of conſumtion containing the nature, cauſes, ſigns, ſubjects, progreſſ, prognoſtiks, preſervation and methods of curing conſumtions, ſoughs and ſpitting of blood*, Lond. 1673. & 1674. 8. Pl. & Harl. Ej. *diſeaſe of London, or a nevv diſcovery of the ſcurvey*, Lond. 1675. 8. Ej. *caſus medico-chirurgicus*, Lond. 1678. 8. ſcepticus uti notum, qui carperet multa, pauca melius traderet ipſe.

Georgii Thomson *loimotomia*, Londini prodiit 1666. 12. * Ej. *hæmatioſis*, ibid. 1670. 8. *

Maur. Hofmann *ſciagraphia morborum contagioſorum*, Altdorf. 1666. 4. 1672. 8. 1691. ſunt 40. Diſputationes. Ejusdem *diſquiſitio corporis humani anatomico-pathalogica*, Altdorf. 1763. 8. cum catalogo partium corporis humani conjungitur deſcriptio morborum, qui ſingulis moleſti ſunt.

S. Siboldi Tiberii Hemsterhuys *hiſtoria & analyſis arthritidis vagæ*, Leuvv. 1666. 12. *

JOH. PURGOLD *kurtzer bericht von der rothen Ruhr und deren zufallen*, Mulhauſ. 1666. 4. RIV. de dyſenteria.

J. SOPHRONII KOZAK *Tr. de hæmorrhagia*, Ulm. 1666. 8. *

J. ADAM ZHPF *von der natur, præſervation und cur der itz umgehenden rothen Ruhr*; VVeimar. 1666. 4. * de dyſenteria.

GEORG. LEISSNER *informatorium vvas die urſachen itdiger graſſierenden ruhren ſeynd*, &c. Plauen 1666. 4. *

FRANCISCUS DE LE BOE SYLVIUS, Leidenſis Profeſſor, minime vilis homo fuit, uti nunc, deſtructa EJUS theoria, vulgo creditur. Chemiam cum anatome ad declarandam pathologiam & ætiologiam adhibuit, in diſſecandis morboſis cadaveribus diligens, in praxi felix, in docendo tantus, ut fere univerſam Europam in ſuam ſectam pellexerit. Doleo certe non modice, quando tantum virum video, abreptum Carteſiano illo ardore explicandi omnia, quæ nondum explicari poſſunt, acidum illud hoſtile HELMONTII in febrium cauſis ita admiſcuiſſe, ut ſolis alcalinis oleo nempe, eos ignes coactus ſit exſtinguere. Ita in intermittentibus febribus ſucci pancreatici aberrantem acciditatem, in aliis morbis alias non firmas cauſas in praxin tranſtulit, noxius equidem in eo Auctor, ut tamen cauto lectori multas utiles obſervationes exhibeat. Ad pathologiam pertinet inprimis *praxeos medicæ idea nova* Libris III. comprehenſa com *appendice*. Omnes ibi morbos ex ſua theoria explicat, curationem ex hypotheſi adſignat. L. I. prodiit. Leidæ 1667. 12. Huc etiam pertinet *hiſtoria de febre epidemica Lugduni Batavorum* an. 1667. *plures adfligente: & de affectu epidemico ab Auguſto menſe* 1669. *ad Januarii* 1670. *finem in Leidenſis ſurbis incolas ſæviente*, Leid. 1670. & 1679. 12. & *Oratio de ejusdem febris cauſis naturalibus* habita an. 1670. Porro *Caſus medicinales* ſeu curationes ægrotorum poſthumas edidit JOACHIMUS MERIAN. Juncta opera prodierunt Ultrajecti 1695. 4. Venetiis 1736. fol.

PAULI BARBETTE Tr. *de peſte*, Leid. 1667. 12. cum notis DECKERI. EJUS *anatome practica*, Amſtelod. 1659. 8. in qua cum partium corporis humani anatome conjunctos habet morbos. In *praxi* Amſtelodami 1665. edita, & a F. DECKERO recuſa, obſervationes anatomicopracticæ interſperguntur. Cæterum SYLVIANUS eſt, amator ſudoriferorum, oſorque venæ ſectionis.

CAR. LANCEANI PALTRONII HIPPOCRATIS *oracula de febribus ac ſymptomatibus*, Bonon. 1667. 12. *

J. AMMAN *bericht von der peſt*, Schafhauſen 1667. 8. *

CHRIST. SCHORER *unterricht von der peſt*, Ulm. 1667. 8. *

J. SCHMIDTS *bericht vom hitzigen fieber*, Augſpurg. 1667. 12. EJ. *von der peſt, frantzoſen und ſcharbock*, ibid. eodem anno & Aug. Vind. 1692. 12. *

ISAACI RAET *peſtis adumbrata in L. V. aphoriſm.* Amſtelod. 1667. 12. *

Febriologia & lectiones Pinciana ad HIPPOCRATIS *mentem* JOHANNIS LAZARI GUTIEREZ, Lugdun. 1668. fol. LIND.

FRANCISCI CROSS *de febre intermittente*, Oxon. 1668. 12.

GEORGIUS HIERONYMUS VVELSCH. vir variarum linguarum peritiſſimus, multas & ſuas & aliorum obſervationes edidit. Ita *ſylloge curationum medicinalium* prodiit. *centurias* VI. *obſervationum conplectens cum notis & Epiſagmatum centuria* I. Ulm. 1667. 4. Aug. 1676. 4. Continet MARCELLI CUMANI, JEREMIÆ MARTII, ACHILLIS GASSERI. J. UDALRICI RUMLER, HIERONYMI REUSNERI obſſ. & hujus quidem duas, reliquorum unam centuriam. In MARTII obſervationibus reperio utiles cadaverum diſſectiones, morbosque rariores & epidemicos. In RUMLERIANIS morbi etiam ſingulares & rari deſcribuntur. GASSERUS fere in remediis unice occupatur, tum REUSNERUS. Centum propriæ VVELSCHII obſſ. ex PRÆVOTIO & SLEGELIO magna ex parte ſunt collectæ, ſed paſſim ſuſpectæ. EJUSDEM *de Medinenſi vena ſpecimen & de vermibus capillaribus infantum*. Aug. Vindel. 1674. 4. cum plurima Arabica eruditione & collectis ad dracones & ſerpentes omnis generis numeroſiſſimis veterum locis. Commentarius eſt ad AVICENNÆ caput. Multum non vulgaribus Libris & ipſis codicibus uſus eſt. Omnia medicamenta quæ EBN SINA (ſic enim ſcribit) nominaverat, fuſe deſcribit, in experimentis parcior, tum in morbi hiſtoria, quum nunquam cominus vidiſſet. Altera diſſertatio deterior. Subjecta eſt GEORGII CUNELII *de Dracunculis* diſputatio defenſa Baſileæ an. 1589. EJUSD. *Hecatoſtea dua obſervationum phyſico-medicarum*, ibid.

 1675.

1675. 4. EJUSDEM *curationum exoticarum chiliades* II. *conſiliorum centuria* IV. *cum adnotationibus*, Ulm. 1676. 4. EJ. *curationum propriarum & conſiliorum medicorum Decades* X. Aug. Vind. 1681. 4. a morte auctoris prodierunt. Obſervationes breves & multum formularum, adnotationes & loci aliorum ſcriptorum paralleli plurimi. Mirum adeo indulſiſſe aſtrologiæ judiciariæ. EJ. L. *de agagropilis* diſſ. Aug. Vindelicor. 1660. 4. edita & aucta 1668. 4. utcunque huc etiam referri poteſt.

In G. H. WELSCHII *Hecatoſteis*, &c. huc pertinent aliquæ morborum rariorum hiſtoriæ, phyſica enim multa miſta habentur.

THEOPHRASTI VERIDICI SCOTI *plicomaſtix ſeu plica e numero morborum apoſpaſma*, Gedan. 1668. 4. Pro DAVISSONIO Scoto, niſi ipſe eſt DAVISSONIUS, ſcripſit & contra PLEMPIUM & THEODORUM SKUMINOVIUM plicam non eſſe morbum, ſed ab immunditie provenire, & impune reſecari, plurimumque fabularum in eam hiſtoriam miſceri.

J. von der MARCK *de febre nuperrime epidemica*, Leid. 1668. 4.

HELM. CONRINGII *de febre maligna vulgo dicta Ungarica*, Helmſt. 1668. 4.

BALTHAS. ANDR. FERREOLUS *morboſi ventriculi infelix hactenus tentata cura*, Francofurti 1668. 8. URT. Germanice etiam ibid. eodem anno PL.

SIMON van ASSENDELFT *de febre quadam epidemica*, Leid. 1668. 4. *

HENR. MEIBOMII eruditiſſimi viri diſ. *de febribus intermittentibus epidemicis*, Helmſtad. 1668. 4. EJ. *de ſuppreſſione urinæ* ibid. 1676. & aliæ eruditæ diſſertationes exſtant.

CHRISTOPH. ANDREÆ SCHONGAST *enkurek Perſar. morſusque tarantulæ*, diſp. Lipſ. 1668. 4.

WOLF. SENGUERDI *de tarantula*, Tr. Leid. 1668. 12. Ex aliis.

JOB. van MEKERN *Heel-en geneeskonſtige aanmerkingen*, Amſtelod. 1668. 8. Eædem cum titulo *obſervationum medico-chirurgicarum* latine editæ ſunt Amſtelodami 1682. 8. Poſthumum librum alibi laudabimus. Aliqua etiam ad medicos morbos pertinent.

THEOPHILI BONETI *Pharos medicorum, id eſt, cautela, animadverſiones & obſervationes practicæ ex operibus* G. BALLONII *erutæ* L. X. Genev. 1668. 12. quod idem opus auctius cum titulo *Labyrinthorum medicorum extricatorum, ſeu methodi vitandorum errorum qui in praxi occurrunt*, recuſum eſt Genevæ 1679. 4. Compendium eſt operum BALLONII in ordinem methodicum diſtributorum, & inprimis ſecundum ſeriem omnium in corpore humano morborum. Addita ex SEPTALIO varia. EJUSDEM *ſepulchretum ſeu anatomia practica ex cadaveribus morbo denatis proponens hiſtorias omnium pene corporis humani affectuum*, Genev. 1679. 2. vol. fol. & auctius 3. vol. fol. Genev. 1700. procurante J. JACOBO MANGET, cujus operis *prodromus* complectens morborum capitis obſervationes jam an. 1675. 8. Genevæ prodierat. Hoc opere vix aliud utilius eſt, magisve mereretur ſuppleri, & ad noſtra tempora deduci, ex quo certe major lux ad veras morborum ſedes & cauſas eruendas adfulget, quam ex omnibus aliorum ad ea tempora medicorum theoriis. Titulos morborum ſub oculos incurrentium proponit a capite ad calcem, ſub eos titulos ex omnibus fere ſcriptoribus ordinat non naturalem partium corporis fabricam, quæ inciſis corporibus reperta fuit, & cauſam ſymptomatum præbuit, quæ per vitam ægrum torſerant. Multas ipſe & accuratas ſectiones addidit, neque paucas in ſua editione MANGETUS. EJUSDEM *medicina ſeptentrionalis collatitia*, Genev. 1684. 2. vol. fol. eſt collectio obſervationum anatomicarum practicarum, omnis generis, ex Actis Hafnienſibus, Philoſophicis, & Academiæ Naturæ Curioſorum Ephemeridibus.

Mercurius compitalitius, ſeu index medico practicus, Genev. 1682. fol. continet omnium morborum ſigna & deſcriptiones. EJ. *polyalthes ſeu theſaurus medico practicus*, Genev. 1690. fol. alibi laudabitur.

GUIL. DRAGEI *obſſ. de febribus intermittentibus*, Londini 1668. 12. LIND.

FRANCISCI REDI L. de viperis alibi citatus huc poſſet referri, ob experimenta cum veneno capta. EJUSDEM *degli animali viventi negli animali viventi*, Firenz. 1684. 4. Lumbricorum & vermium inteſtinalium & alibi in corporibus animalium repertorum hiſtoriam habet ex variis animalibus: cum adjecta hiſtoria animalculorum ſcabiei HYACINTHI CESTONI. Aliqua ſimilis argumenti exſtant in L. *de inſectis*.

RAIMUNDI JOHANNIS FORTIS *conſultat. & reſponſ. medicinalium Cent.* IV. Patav. 1669. fol. EJ. *conſilia de febribus & morbis mulierum dignoſcendis & curandis*, Patav. 1688. 4.

Citatum hic RAIM. JOH. FORTEM laudat STAHLIUS.

E. MAY-

E. MAYNVVARINGE treatiſe *of the ſcurvy*, Londin. 1668. 8. EJUSD. *myſterium luis venerea*, Hamburg. 1675. 12. *ſeu hiſtory and miſtery of the venereal lues*, Londini 1673. 8. Parum favens judicium de collectore dedit ASTRUCIUS.

J. FERDINANDI de HERTODT *Tartaro-maſtix Moravia*, Vienn. 1669. 8. * Exigui momenti Auctor.

VVELLE *of the gout or joint evil*, Lond. 1669. 8. *

EBERHARDII GOCKELII *de peſte Enchiridion medico-practicum cum antidotis & L. de venenis*, Auguſt. Vindel. 1669. 8. LEHM. EJUSDEM *conſiliorum & obſervationum medicinalium Decades* VI. Augsburg. 1683. 8. EJ. *beſchreibung des durch ſilberglätte verſüſſten ſauren vveins und der davonentſtandenen vvein Krankheit*, Ulm. 1697. 8. EJUSDEM *bericht von dem beſchreien und verzaubern, auch denen daraus entſtandenen Krankheiten*, Francof. Lipſ. 1699. 8. (de morbis magicis) EJUSD. *Conſiliorum & obſervationum & curationum medicarum novarum Centuria dua cum dimidia*, Ulm. 1700. 4. Omnis generis, practicæ, chirurgicæ, rariorum & monſtrorum obſervationes. Plus formularum quam hiſtoriæ aut ſignorum, & nonnullibi vix fidem adhibens, ut ovi ſole ſignati, faciei humanæ in piſo expreſſæ.

Hiſtoria fetus Muſſipontani, dubii nempe & forte fabuloſi. In hac collectione de eo fetu exſtant libelli A. DEUSING. *conſideratio fetus Muſſipont.*, & *ſecundinæ fetus Muſſipont.* & *vindicia contra* BERNARDUM a DOMA, tum HONORATI LAUTIER *prodigium & reſponſio contra anonymum Maſſilienſem*, calidiſſima, judicia G. PATINI, EISENMENGERI (hoc melius) aliorumque. Collector LAURENTIUS STRAUSS epiſtolam & alia addidit, & collectionem curavit, quæ Francofurti 1669. 4. prodiit.

GEORG. PETR. ERERI diſſertatio *de fratre Lombardorum*, Argent. 1669. 12. (nempe mola.)

JOHANNIS MAYOVV *liber de rachitide*, Oxon. 1669. 8. 1674. 8. Rachitidem ab obſtructione medullæ ſpinalis derivat.

J. A. GRABENI *anleitung von der ſeuche der Plattern und Maſern*, Mulhauſen 1669. 8. (de variolis & morbillis.)

H. DORELL *caſus de aſthmate* diſp. Leid. 1669.

JOH. ALBERTI SEBIZ *Exercitationum pathologicarum diſputt.* 25. Argent. 1669. ad 1674. 4.

PETR. ANTON. MOLINETTI *diſſ. anatomica & pathologica de ſenſibus & eorum organis*, Patav. 1669. 4. & *diſſ. anatomico pathologica* ibid. 1675. 4. continet totius corporis humani morbos cum anatome conjunctos, & variorum affectuum hiſtorias.

In E. N. C. quæ anno 1668. ceperunt prodire, multa egregia, etiam majora opera, practici argumenti continentur. Ita in Dec. I. annis IX. X. morbi convulſivi hiſtoria: in Dec. II. annis V. VI. & app. & VII. PAULINI obſervationes in ejuſdem annis VII. IX. & X. ſectiones morboſæ multæ: in Dec. III. anno I. A BAUZMANN morbus hyſtericus continetur. Ita porro ALEXANDRI CNIPSMACOPPE hiſtoria ſectionis corporis CAROLI PATINI *Decuria* III. anno II. VVEPFERI epileptici anatome. Porro Dec. III. annis II. & III. P. Jac. HARTMANNI ſectiones morboſæ. Anno III. V. VI. VII. VIII. IX. X. & ſeqq. epidemiæ Germaniæ. In Centuria III. IV. VII. & VIII. morbi epidemici Hungariæ exſtant. Sed infinita ſunt & recenſeri nequeunt, quæ hic ad morbos rariores & ſæpe nimis miraculoſos pertinent.

HENR. VVOLF. *febris maligna anatomia oder zerlegung des giftigen fleckfiebers*, Halberſtad. 1670. 4. *

J. FRID. HELVETII cel. Chemici *Diribitorium medicum de omnium morborum accidentibus, definitionibus, curationibus*, Francof. 1670. 8.

J. BAPT. MAGINI *de podagra brevis diſceptatio*, Rom. 1670. 8. *

G. KOVACS TATAI *hercules vere cognitus, ſeu epilepſia vera dignotio & curatio*, Leid. 1670. 12. *

FRANCISCI MORÆI *de febre maligna paroxyzante* L. Francof. 1670. 12.

GEORG. CHRISTOPH. PETRI *de igne microcoſmico qui Græce καῦσος, Latinis febris ardens vocatur*, Erfurt. 1670. 4. *

ALEX. ALEXII *iſtoria della peſte di Eſte*, Patav. 1670. *

THEOD. KIRCHMAIER *diſſertatio de hominibus apparenter mortuis*, VVittemberg. 1670. 4. *

FR. ISAAC QUATROUX *de la peſte, du pourpre & de la petite verole*, Paris 1671. 8. 1695. 12. *

VVENCESL. MAXIM. ARDENSBACH *tartaro-clypeus excipiens tartaromaſtigmos* HERTODII Prag. 1671. 8. *

GUIL. PARENT. *de peſte dialogus inter* HIPPOCRATEM, PARACELSUM & THEMISONEM. Leodii 1671. 4. *

GUIDONIS FANOIS *de morbo epidemico Leidæ* anno 1669. *graſſante*, Leid. 1671. 12.

LEONHARDI BIMII *peſtis ad vivum delineata & curata*, Leodii 1671. 8. * LEHM.

CAROLI de la FONT *de veneno* peſtilentiali diſſ. II. Amſtelod. 1671. 12. Jen. 1683. 12. Peſtem non ex ſiderum influxu, ſed ex terræ exhalationibus, & inprimis arſenicalibus oriri, neque per aerem propagari, ſed unice contagio inficere, neque ſanguinem cogere, ſed erodendo operari, domari acidis docet. Non quidem ipſe peſtem vidit, ſatis tamen bene theoria cohæret. EJ. *Tr. de hydrope tympanite*, Genev. 1697. VVILLISIUM, qui ad ſpaſmos retulerat, refutat, refert autem ad flatus in pituita contentos.

JOH. DRAVVIZ *bericht und unterricht vom ſcherzmachenden ſcharbock*, Lipſ. 1671. 8. Ed. III. Celebrium medicamentorum auctor. Primam editionem ignoro.

JOH. DAAVVIZ prior editio eſt Lipſ. 1658. 8.

FRANC. OSVVALDI GREMBS *Arbor integra & ruinoſa hominis*, Francof. 1671. 4. Morborum etiam hiſtoriam continet.

STUBBI *Bacons relation of the ſvveating ſicknaſſ examined*, Lond. 1671. 4. *

VALER LOEBER *anchora ſanitatis, cui annexa mantiſſa de venenis eorumque antidotis*, Hamburg. 1671. 8. *

CASPARIS BRAVI de SOBREMONTE RAMIREZ *conſultationes medicæ*, Colon. 1671. 4. 1674. 4. Habet varias hiſtorias ſectionum cadaverum morboſorum, & morborum.

CAROLI CLARAMOMTII *de aere, aquis & locis Angliæ, deque morbis vernaculis & obſſ. medicæ Combrobritannicæ*, Lond. 1672. 12. *

FRIDERICI LOSS Germani, ſed qui in Anglia vixit, *obſervationum medicinalium* L. IV. Londini 1672. 8. & *conſiliorum ſeu de morborum curationibus L. poſthumus*, ibid. 1684. 8. Lipſ. 1685. 8. Act. Erud.

NATHANAELIS HODGES *λοιμολογία ſeu peſtis nuperæ apud populum Londinenſem graſſantis narratio hiſtorica*, Londin 1672. 8. & Anglice cum notis & JOHANNIS QUINCY *tentamine de cauſis peſtis*, London. 1715. 8. & 1720. 8. Peſtem eam vidit cominus, unus cum ſocio medicus peſtilentiarius, quæ anno 1665. Londinum depopulata eſt, & a qua aufugit SYDENHAMIUS. Ab aere cauſam deducit, morbi ſymptomata, & progreſſum & graſſationem ſolide proponit, in curatione addictior ſudorifero & calido regimini; occluſionem ædium damnat, ignes per urbem ſtructos nocuiſſe monet, peſtis cum lue venerea adfinitatem aliquam ſuſpicatus eſt. In editione ſua D. QUINCY addidit *an eſſay on the cauſes of peſtilential diſeaſes and hovv they turne contagious*.

TIBERII FARINA *della podagra*, Rom. 1672. 12. *

VINCENTIUS KETELAER *de aphthis noſtratibus ſeu Belgarum ſpruvv*, Leid. 1672. 12. & cum HARRISII L. *de morbis acutis infantum*.

NICOLAI CHESNEAU *obſſ. medicarum* L. V. Pariſ. 1672. 8. Leid. 1719. 4. 1742. 4. Morbi ex ordine deſcribuntur, & comparantur cum veterum deſcriptionibus. Subjicitur ſeries obſervationum propriarum Auctoris. Contra eum, uti dixi, ſcripſit SCHNEIDERUS diſp. *de ſpaſmo cordis*.

NIC. CHESNEAU recuſus exſtat Pariſiis 1683. 8.

ROBERT TALBOT *Pyretologia or a rational account of the cauſe and cure of agues; vvith their ſigns*, London 1672. 8. Plurimum huic viro debemus, qui cortice peruviano fere primus efficaciter uti Gallos docuit, unde ad reliquam Europam ea methodus progreſſa eſt.

GUERN. ROLFINK inter numeroſiſſimas diſputationes habet *de dyſenteria maligna urbem Vinarienſem depopulante*, Jen. 1672. 4. EJ. *methodus cognoſcendi & curandi particulares corporis affectus ſecundum ordinem* RHAZIS Ed. II. Jen. 1675. 4. Morborum omnium hiſtoria.

Ad hæc tempora, ob Auctoris mortem refero JOACHIMI JUNGII *hiſtoriam verminm* c. M. S. *ſchedis Auctoris a* J. VACETTO *aliiſque emptam*, Hamburgi 1691. 4.

NICOL.

NICOL de BLEGNY *art de guerir les maladies vénériennes*, Pariſ. 1673. 12. vol. 3. & Anglice, Londini 1676. 8. vertente HARRISIO. Et ipſe compilator, qui luem veneream abſque infectione credit oriri.

J. JAC. DOEBEL HIPPOCRATIS & HELMONTII *ſuper catarrhorum generatione conciliatio occaſione catarrhi ferini a ſtrenuo milite propulſi*, Roſtoch. 1673. 4. RIV.

JEREMIÆ LOSS utilis *diſp. de languore lymphatico*, VVittemberg. 1673. 4. EJ. *peſtis ſub eo ſchemate quo nunc incedit*, VVittemberg. 1682. 4.

FRANC. IGNATII THIERMAIRII *conſult. & ſcholiorum medicorum* L. II. Monach. 1673. fol. Collectio & propriorum conſiliorum, & aliorum in Bavaria datorum, ad medicinam, chirurgiam, anatomen, efficacia medicamenta, morbos omnes &c.

JOH. NICOLAI BINNINGER *obſervationum & curationum Centuria* V. Montisbelig. 1673. 8. Aliquid ſuperſtitioſi habet, neque ſatis plenas, aut Hippocraticas morborum hiſtorias, pluſculas tamen inciſiones cadaverum morboſorum, utileſque.

FRIDERICI DECKERI *Exercitationes practicæ circa medendi methodum* primum Leidæ anno 1673. 8. prodierunt, deinde anno 1694. 4. multo auctius & ornatius. Ordo valde ſingularis eſt. Nam ſecundum claſſes medicamentorum totus Liber diſponitur; ſubjiciuntur tamen bene multæ operationes medico-chirurgicæ, ubi minime eas exſpectares.

J. HENR. GLASER *de menſium ſuppreſſione & per anum excretione*, Baſil. 1673. 4.

J. ANTONII SCLAFANI *de febre populari quæ vagata eſt per totum Siciliæ Regnum*, anno 1672. Panormi 1673. 8. *

JOSEPHI PANDOLPHINI *de ventoſitate ſpinæ ſæviſſimo morbo*, Norimbergæ 1674. 12. curante G. A. MERCLINO. Editionem primam non novi, quam tamen credo eſſe anni 1614. In theoriis auctor multus eſt & morbum a flatu maligno deducit, parcus cæterum obſervator. MERCLINI obſervationes neque indoctæ ſunt, neque abſque proprio experimento.

In JUSTI SCHRADERI *obſervationibus*, quæ anno 1674. 12. prodierunt, multa ſunt hujus loci, ad morborum anatomicam inquiſitionem pertinentia.

GERARDUS BLASIUS in *obſervationibus rarioribus* & in *miſcellaneis anatomicis* rariorum morborum hiſtorias habet, quos a morte ſcalpello detexit.

GEORG. FRANCI *febris militum diætetica vulgo die biſher graſſierende hitzige Krankheit*, Heidelberg. 1674. 4. EJ. *lapicina microcoſmi* III. diſputat. Heidelberg. 1685. & 1688.

Anonymi Tractatus de natura, cauſa, temporibus, differentiis, ſignis, medelaque variolarum, Leid. 1675. LEHM.

J. CHR. FROMMAN *Tr. novus de faſcinatione*, Norimberg. 1675. 4. An IDEM cujus ſupra libellum *de conſenſu partium* citavimus?

THOMÆ SHIRLEY *diſſ. phil. explicans cauſas probabiles lapid. in microcoſmo* ex Angl. Latine verſa, Hamburg. 1675. 12.

BERNH. SVVALVVE *querelæ ventriculi*, Amſtelod. 1675. 8.

HENRICI CELLARII *bericht von ſcharbock*, Halberſtatt. 1675. 12. EJ. *von vermeinter mutter beſchvverung*, Halberſtatt. 1677. 12.

THOMÆ MERMANN von SCHONBERG *conſultationes ac reſponſiones medicæ* ope F. J. THIERMAIRII. Ingolſtatt. 1675. fol. Conſilia & propria & undique collecta etiam ex Italia, in L. VIII. conjecit FR. IGNATIUS THIERMAJER.

HYACINTHI BOVII *novi flores medicinales ſeu obſervationes, ſententiæ, hiſtoriæ & medicamenta morbis probata complectens*, Venet. 1675. 8. *

J. BOHN *diſp. de catarrhis* Lipſ. 1675. 4. ubi aliquid per os cribroſum venire defendit. EJ. *de variolis hactenus in patria graſſatis* Lipſ. 1679. EJ. *de experientia fallace* diſp. Lipſ. 1710. continet morborum obſſ. EJ. *caſus ægri ſomnambulationis morbo laborantis*, Lipſ. 1717. 4.

RICHARDUS VVISEMANN in *tract.* ſuis *Chirurgicis*, Londin. 1676. fol. etiam de lue venerea libellum habet. Hiſtorias numeroſas ſanationum a ſe perfectarum refert, & ſublimatum corroſivum parco uſu laudat.

GUIDE *Tr. de la nature du mal vénérien*, Pariſ. 1676. 8. EJ. *experience ſur la vertu du vin rouge pour guérir la rétention d'urine avec quelques obſſ. ſur le Quinquina*, Londin. 1684. 12.

MATTH.

MATTH. TILING *de febribus petechialibus Tractatus curioſus*, Francof. 1676. 8. UFF. EJ. *de recidivis* Minden.

JOHN GRAUNT *natural and political obſſ. made upon the bill of mortality*, Ed. V. Londin. 1676. 8. Continet vices mortuorum, naſcentium, &c.

JAC. TAPPII *diſſ. de læſionibus principum ſeu internorum ſenſuum functionum earumque variis cauſis & curationibus*, Helmſtatt. 1676. 4.

J. SCHILLING *de ægro ex amore cataleptico*, Gieſſ. 1676.

FACULTATIS MED. MARBURGENSIS *ſpaſmus malignus oder tractätlein von der giftigen Krampffſucht oder erbärmlichen und aller orten heftig graſſierenden Krümmen. auf erfahrungen vermehrt von* GEO. LEISCNER Plauen 1676. 4. Morbi convulſivi ex malo pane orti & graſſantis hiſtoria.

CHR. LIPSTORP *bedencken von der rothen ruhr und giftigen hitzigen fiebern*, Stade 1676. 4. De dyſenteria & febre maligna. *

VV. R. M. D. *nevv treatiſe of vvindes offending mans' body*, Lond. 1676. 8. Flatuum hiſtoria. *

CHRISTOPH. HENR. RUELLII *conſil. de morbo epidemico & febre peſtilentiali*, Colberg. 1676. 4. LEHM.

FILIPPO TROMBETTI *apologia contra una lettera del* S. STANISLAO ORCATI, *ſopra la cognizione e cura della paſſione ipocondriaca*, Genuæ 1676. 12. *

MATTHÆI SCHERF *de febre petechiali qua ante biennium Argentoratum & viciniam infeſtavit*, Argentor. 1676. 4. *

J. JOACH. HAGERS *judicium uber die diſer zeit graſſierende durchfälle*, VVeiſſenfels 1676. 4.

AUG. HENR. FASCH *hiſtoria & curatio calculorum humanorum*, Jen. 1676. BURCH. EJ. *parotides phyſiologice & pathologice conſiderata*, Jen. 1683. 4.

HERMAN. BUSCHOT *genau unterſuchtes Podagra*. Primam editionem non novi, ſed Londin. 1676. 8. Anglice, Germanice vero anno 1693. 12. Uratislaviæ prodiit. Notum eſt inprimis moxa uſum eſſe ad debellandum morbum.

MICH. SENNERT *de peſte Hungarica ſeu caſtrenſi*, VVittemberg. 1677. 4. d.

G. BALTHASAR MEZGER *de hæmorrhoidum ſtatu naturali & præter naturam*, Tubing. 1677. 4.

ZOLLET *de hydrope* diſp. Patav. 1677. bona diſputatio.

JUSTI CORTNUMMI *de morbo attonito* (ſeu apoplexia) L. I. Lipſ. 1677. 4. recuſus cum titulo JUSTI CONRADI MICHAELIS *nova ac utilis apoplexiam ſeu morbum attonitum curandi methodi*, Hildeſiæ 1685. 4.

BERNARDINI CHRISTIANI a JUVELLINA *Inſtitutiones medicæ & regulæ, conſultationes & obſervationes: acceſſerunt quinque centuriæ curationum cum brevi Romani contagii narratione: Tractatus de lue ſeu morbo venereo & de febre peſtilentiali*, Venet. 1676. 4. * ASTR. qui acerbiſſimum judicium addit.

BERN. CHR. a JUVELLINA liber recuſus exſtat Venet. 1696. 4. Nunc quidem lecto libro invenio Monachum medicum aſtrologiæ multum tribuiſſe, & arcanis RIVERIANIS & HELMONTIANIS, & curationi calidæ. Legi tamen poteſt, cum multos ægrotos viderit.

J. VALENTINI VVILLII *de morbis caſtrenſibus internis*, Hafniæ 1676. 4. Non magni momenti. Nuper in Belgio recuſus eſt cum PORTIO.

BERNARDI VELZASCHÆ *obſſ. medicarum centuria*, Baſil. 1677. 8. Obſervationes practicæ, fuſæ nonnullæ, & cum VVEPFERI epiſtolis. Multas peſtis curationes adjecit, quæ eo tempore ſæviit. EJ. *de apoplexia & paralyſi inauguralis diſputatio exſtat*, Baſil. 1662. 4.

FRANCISCI BAYLE *Tr. de apoplexia* prodiit, Toloſæ 1677. 12. Hag. 1678. 12. recuſus ib. 1681. 12. & in operibus omnibus. Fere in inquirenda cauſa apoplexiæ laborat, quam in atra bile ſive ſanguinis in vaſis coagulatione quærit, & a vulgari opinione recedit, quæ vaſa rupta ponit. EJUSD. *pathologia* continetur in *Inſtit.* P. III. EJ. *rélation de quelques perſonnes prétendues poſſedées*, Toulouſe 1682. 12. explicat morbum pro magico habitum a vitiis ventriculi. EJ. *hiſtoria anatomica graviditatis 25. annor.* Toloſ. 1678. 12. EJ. *problemata* 119. edita anno 1681. 12. varia practici generis continent.

J. FREYTAG *bericht von der melancholia hypochondriaca*, 1678. 12. *

J. JAC. HARDER diſp. *de ποσθαλγία*, Baſil. 1678. 4. recuſ. Baſil. 1745. 4.

CHARLES PETER *obſſ. on the venereal diſeaſe*, Lond. 1678. 8. 1694. 8. Circulatoris programma pro vendendis pilulis. ASTR.

J. MARCI MARCI *Liturgia mentis ſeu de epilepſia natura & cauſis cum tractatu de natura urinæ & Conſil. med.* III. Ratisbon. 1678. 4. *

J. GEORG. MACASII *appendix obſervationum rariſſimarum medicarum* prodiit cum EJUSDEM *promtuario materiæ medicæ*, Lipſ. 1678. 4.

JOH. ZIPFEL *vom ſcharbock, griesſtein und podagra*, Dreſd. 1678. 8. *

Diſſ. phyſico-medica de febre ſecundum principia CARTESII *prælecta in conventu.. in ædibus D. de* MONTMOR Leid. 1678. 12. *

J. CASP. IGNATII VOIGT *de paſſione ſive affectione hypochondriaca*, Prag. 1678. 4. *

BENJAMIN SCHARF *Toxicologia* ſeu de venenis. Jen. 1678. 8. *

DOMINICI de MARINIS *de re monſtroſa a Capuccino Piſauri per urinam excreta*, Rom. 1679. 12. Hiſtoria polypi ſanguinis pro ſerpente habiti, qui poſt iſchuriam cum lotio prodiit.

CASPARIS THEOPHILI BIERLING *adverſariorum curioſorum Centuria* I. Jen. 1679. 4. Obſervationes practicas, etiam cadaverum ſectiones, continet. EJ. *problema an in peſte Magdeburgenſi medicamenta ἄνω καὶ κάτω evacuantia tuto adhibita fuerint*, Helmſtatt. 1684. 4. EJ. *Theſaurus theoretico-practicus* cum præf. JAC. VVOLF. 1693. 4. continet etiam obſervationes & curationes varias.

OTHONIS TACHENII *tr. de morborum principe* (podagra) Oſnabrug. 1678. 12. varia aliena & chemica interſpergit. IDEM L. cum HIPPOCRATE *Chymico* etiam prodiit, Venet. 1678. 8. Londini recuſus Anglice 1677. 4. In eo L. TACHENIUS theoriam morborum ab acido & alcali ortorum ipſi HIPPOCRATI obtrudit.

CAROLI PATINI *de ſcorbuto* L. Patav. 1679. 4. * *de peſte* Aug. Vindel. 1683. 8. In EJUS etiam vita quam ipſe edidit cum LYCEO nonnullæ bonæ obſervationes exſtant.

MATTH. RAMELOVII *ortus & occaſus calculi renum, oder beſchreibung des Nierenſteins*; Lipſ. 1679. 8. UFF.

J. DAVID PORTZII *demonſtratio de tumoribus & inprimis de pædarthrocace ſeu ſpina ventoſa*, Leovard. 1679. 12. LEHM.

BERNH. ROTTENDORFF *gutachten von der neuen fieberſucht, rothen Ruhr und peſt*, Oſnabrügg. 1679. 8. Cölln. 1691. 8. LEHM.

DIEGO BLANCO SALGADO *tr. de la epidemia peſtilente que palecio la cividad de Malga el anno 1678. y 1679.* Malaga 1679. 4. HARL.

JOH. ANDREÆ SLEGEL diſſ. *medico-practica de venenis & morbis venenoſis*, Erfurt. 1679. 4. EJ. *Scriptum vom zipperlein*, VVeiſſenfels 1687. 12.

FRIDERICI SCHRODER diſp. *de venenis & antidotis*, Leid. 1679. 4.

HERM. GRUBE *de Tarantula & vi muſices in ejus curatione*, Francof. 1679. 8. Nihil proprium.

CHRISTOPHORI LOVE MORLEY *de morbo epidemico tam hujus quam ſuperioris anni (1678. 1679.) narratio &* LUCÆ SCHACHT *de eodem morbo epiſtolica narratio*, Londin. 1680. 8. *

In ZODIACO MEDICO-GALLICO, in ACTIS HAFNIENSIBUS, in BLANCARDI *Jaarregiſter*, quæ hoc tempore prodierunt, plurimæ obſervationes morborum rariorum occurrunt, aliquæ etiam in *Actis Eruditorum Lipſienſibus*.

SAMUEL JANSON *verhaal van venus plage of vuyle pokken*, &c. Roterod. 1680. 8. ASTR. Negat, contra pleroſque ſcriptores, luem veneream endemiam eſſe in America, & ad Æthiopes ortum mali transfert, ſalivationem rejicit, laudat guajacum, & decoctum ſudoriferum una & catharticum.

LAMBERTI VELTHUSII *opera omnia* P. I. II. Roterod. 1680. 4.

Cum JAC. VVENZESL. DOBRZENSKY *præſervatorio univerſali naturali* prodiit J. BAPT. ALPRUNERI L. *de contagione Viennenſi experimento medico in fine adjecto*, Prag. 1680. 4. nempe liquorem de bubone peſtilenti deſtillare ſuſtinuit. PL.

JAC. VVENZ. DOBRZENSKY recuſus eſt in E. N. C. *Ann.* IX. X.

PETR. ROMMEL *bericht von der peſt*, Francof. 1680. 8.

ZA-

ZACHAR. REGII *morborum princeps*, *ſeu meditationes de natura & cura peſtis*; Brig. 1680. 8.

PETR. GABRIELIS *bericht von der peſt*, Stuttgard 1680. 12. ex Gallico verſ.

JOHANNIS HELVVIG *obſervationes phyſico-medicæ poſthumæ*, Auguſtæ Vindel. 1680. 4. Edidit & ſcholia addidit LUCAS SCHROECK.

MART. HEER *conſilium antidyſentericum oder beſchreibung der rothen Ruhr*, Görliz 1680. 4. *

MART. HEER etiam eſt *de peſte*, Görliz 1680. 8. *

ANDR. SCHILLING *beſchreibung der peſt*, Dreſdæ 1680. 12.

THOM. COLLADONIS *ſphalmata medica tam in theoria quam in praxi adnotata & correcta*, Genev. 1680. 8. vol. 2.

TH. COLLADON primum Genev. prodiit 1615.

PAUL. AMMAN *diſpp.* variæ ut ea *de palpitatione cordis*, Lipſ. 1680. ſolent obſervationes continere.

PAULI de SORBAIT *geſpräch über den betrübten zuſtand der ſtatt VVien bey der gefährlichen contagion*, VVien 1680. 12. hiſtoria peſtis Viennenſis. HAEN. EJ. *praxis medica* Vienn. 1678. fol. etiam hiſtorias morborum ut ſolent, continet. Plagii accuſatur ab ASTR.

AUG. QUIRIN. RIVINI *de peſte* Lipſ. 1680. & 1682. 8. 1714. 8. & alias. Terrorem pro cauſa peſtis habet, quam cominus in patria viderat, & eo fere modo deſcribit, quo HODGES. EJ. *de auditus vitiis*, Lipſ. 1717. Diſp. EJ. *de pruritu exanthematum ab acaris*, Lipſ. 1722. diſp.

PHILIPPI JACOBI SCHOENFELDER *hiſtoriarum*, *enarrationum & curationum Liber* I. cum *annotationibus theoretico-practicis*, Ratisbon. 1681. 8. Tom. II. 1686. 8. EJ. *tr. de Hieronoſologia ſeu morbo ſacro & comitiali infantum*, *puerorum*, *juvenum & feminarum*, Ingolſtad. 1675. 8. GRIENVVALD.

PHIL. JAC. SCHOENFELDER practici inprimis ſcopi ſunt, quas legi, hiſtoriæ.

Hoc anno cœpit ſcribere BERNARDINUS RAMAZZINI. Primum EJUS opuſculum fuit *relazione ſopra il parto, e la morte della Marcheſe* MARTELLINI Modena 1681. fol. (contra D. MONIGLIA cenſuras) Deinde ſcripſit *exercitationem iatropologeticam* ad ANNIBALIS CERVII *ſcriptum eriſticum*. Ea ſcripta in *operum* collectione Genevenſi anni 1716. 4. deſiderantur. Huc vero pertinent *conſtitutiones epidemicæ*, *ruralis* anni 1690. Mutin. 1691. 4. *urbana* anni 1691. ibid. 1692. 4. *conſtitutiones annorum* 1692. 1693. 1694. Deinde celebris & elegans *de morbis artificum* L. Mutinæ prodiit anno 1700. 8. Ultraj. 1703. 8. Patavii 1713. 8. Venet. 1743. 8. quo ſingularium artium proprii morbi bono & novo inſtituto recenſentur, & curatio proponitur. Inde *orationes aliquæ iatrophyſici argumenti ſecutæ ſunt*, Patavii 1708. & 1709. editæ, in quarum IV. defendit febrium theoriam adhuc ignotam eſſe. Tandem diſſ. *de contagioſa lue epidemica quæ in Patavino agro & in tota Italia in boves irrepſit*, Patav. 1711. 8. Febrem malignam eſſe a Dalmatico bove in Italiam allatam: eſſe a cauſis ſanguinem cogentibus, &c. EJ. diſſ. *de peſte Viennenſi* habita anno 1713. Pleniſſima operum editio eſt, Patav. 1718. 4. vol. 8.

BERNARDINI RAMAZZINI *de morbis artificum* liber Germanice prodiit Lipſ. 1718. 8. IDEM in *orationum*, quas citavimus, ultima præſagit ex irregulari tempeſtate anni 1709. & rigida hyeme multa mala ſecutum iri. EJUSD. diſſertatio *de contagioſa lue epidemica*, &c. germanice excuſa eſt Lüneb. 1746. 8.

In ABR. MUNTING diſſ. *de herba Brittanica* ſcorbutus diſcutitur. Prodiit Amſtelodami 1681. & 1698. 4.

J. G. GREULICH *curandi hydropis vera methodus quam ex cauſis noviter obſervatis deduxit*, *perque experientiam confirmavit una cum diſſ. de bile fecunda morborum parente*, Francofurt 1681. 8. RIV. EJ. *Cholelogia ſeu de bile ſana & ægra illa ſanitatis hac morborum cauſa*, Francof. 1682. 8.

C. VV. D. *Leipziger peſt ſchade und Gottes Gnade oder nachricht vom anfange*, *fortgange*, *abnehmen*, *cur*, *und beſchaffenheit der zu Leipzig auſgeſtandenem Peſtilenziſchen ſeuche*, &c. Altenb. 1681. 4.

JOH. a FELDE & FRID. GUNTH. KIRCHHEIM *Tr. de peſte*, Hall. 1681. 8.

J. a FELDE & F. G. KIRCHHEIM Tractatus recuſus eſt Hall. 1687. 12. *

J. CONR.

J. CONR. AXT *abortus in morbis acutis lethalis*, Jen. 1681. 8.

J. SPON *obſſ. ſur les fièvres & les fébrifuges*, Lyon. 1681. 12. & 1684. 12. auctius. EJ. *aphoriſmi ex* HIPP. *operibus collecti*, Lugd. 1684. 12.

J. SPON *obſſ.* citatæ Anglice prodierunt 1682. 12.

J. HISKIÆ CARDILUCII *Tr. von der peſt ſamt deſſen anhang*, Nurmberg. 1681. 12. EJ. *bericht von der lagerſeuche oder pedecken ſucht und rothen Ruhr*. Nurmberg. 1684. 12.

J. HISKIÆ CARDILUCII *tractatus von der peſt*, &c. primum Norimberg. prodiit 1679. 12.

JUSTI CELLARII *de penetrabili efficacia effluviorum in animalibus corporibus afficiendis*, Helmſtad. 1681. 4. diſp.

D. BELON *nevv myſtery of Phyſic diſcoverd by curing feavers and agues by Quinquina* ex Gallico verſum, Lond. 1681. 12. *

GIORGIO CALAFATTI *trattato ſopra la peſte*, Venet. 1682. 8. exigui momenti.

VITI RIEDLINI *patris obſſ. medicarum centuria* III. Aug. Vindelic. 1691. 12. VITI RIEDLINI filii obſſ. medicarum Cent. III. ibid. 1682. 12. EJUSDEM *linearum medicarum* annus I. Aug. Vindel. 1695. annus II. Aug. Vindel. 1696. 8. annus III. 1697. anni 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. ibid. 1700. & *curarum medicarum millenarius*, Ulm. 1709. 4. Hoc opere obſervationes variæ & ſæpe paulum ſuperſtitioſæ continentur. Liber recuſus eſt cum titulo *obſervationum phyſico-medicarum ſylloge ad modum* F. HOFMANNI *conſcripta*, Lipſ. 1746. 4. EJUS *methodus curandi febres Ulmæ* ſecuta eſt 1705. 8. *Iter medicum cum admiſtis obſervationibus*, Auguſtæ Vindelicorum 1702. valde levibus. Neque meliores ſunt GEORGII RIEDLINI una recuſæ obſervationes chirurgicæ.

VALENT. HENR. VOGLER *de rebus naturalibus vel medicis, quarum in ſcripturis ſacris fit mentio*, Helmſtadt. 1682. 4.

J. MARIA LANCISIUS hoc anno edidit *lucubrationem de virgine quadam Callienſi mirabili vexata ſymptomate*, Romæ 1682. 4. quam non video recuſam fuiſſe. Succeſſerunt L. IV. *de ſubitaneis mortibus*, Romæ 1707. 4. Venetiis 1708. Intemperantiæ tribuit, cordiſque & cerebri vitiis, aneuryſmatibus &c. convulſionem cordis inter cauſas mortium ſubitanearum refert. EJ. *De nativis & adventitiis aëris Romani qualitatibus*, Rom. 1711. 4. melius fere repetetur inter Diæteticos. Acceſſit tamen *epidemia rheumaticæ* deſcriptio, quæ etiam ſeorſim Genevæ 1713. 12. prodiit. EJUSDEM L. *de noxiis paludum effluviis*, Rom. 1717. fol. Peſtem ab inſectis virulentis eſſe, febres peſtilentes a noxiis paludum effluviis: eſſe adeo & animata & inanimata maligna paludum effluvia. Inciſiones etiam aliquæ ægrotorum hic habentur. Eodem doctiſſimo opere contendit adluviem febrium malignarum epidemicarum vulgo veriſſimam cauſam eſſe. Aquam paluſtrem deſtillavit, & inde ſales acres & fœtidiſſimum oleum extraxit. Accedunt *hiſtoria quinque conſtitutionum Epidemicarum*, quibus confirmavit theoriam ſuam *Quintam* conſtitutionem ad lini & cannabis macerationem refert: *Tertiam* lapſui collis, unde ſuppreſſo fluviolo aquæ ſtagnarunt. IDEMque morbum ſiccatis paludibus profligavit. EJUSD. *de peſte bovilla*, Rom. 1715. 4. Erant gangrænæ œſophagi, ventriculi, inteſtinorum, &c. Præſidium fere ponit in ſeparatione boum ægrotorum a ſanis. EJUSDEM *raggionamento intorno all' Epidemia de' cavalli*, Neapol. 1712. 8. & cum diſſ. *de peſte bovilla* Latine recuſa. Inflammatio ventriculi & inteſtinorum erat. Inter *diſſertationes* ſexta *de triplici polypo inteſtinorum* prodiit, Patav. 1710. 4. negat tænias; ſolium habet pro cucurbitinis vermibus conjunctos pituita, ſæpe etiam ſolam pituitam. In L. poſthumo *de aneuryſmatibus*, Romæ 1728. fol. Venet. 1739. fol. Rom. 1745. 4. auctius edito, innumera exempla hujus morbi in diſſectis cadaveribus proponuntur. Omnia opera collecta edidit primo PETRUS ASSALTUS, Genevæ 1718. 4. deinde EUSEBIUS SGUARIUS, Venetiis 1739. fol. Sed multa in chartis magni viri latent, qui equidem ad falſam theoriam & SYLVIANAM pronior fuit, in gubernanda vero populorum valetudine auctoritate & peritia excelluit, cujus nutu Sylvæ conſervarentur, foſſæ ducerentur, & plurima alia gubernarentur. In *diſſertationibus poſthumis* Rom. 1745. 4. editis obſervationes proponit pro ſede cataractæ in lente cryſtallina. *Conſultationes medicæ & diſſertationes nonnullæ* MALPIGHII & LANCISII, Venet. 1747. editæ hactenus etiam huc pertinent, cum 59. ſcripta LANCISIANA ea collectione contineantur.

JULII MALVICINI *utiles collectiones medico phyſicæ*, Venet. 1682. 4. Index quaſi in GALENI opera, quo meliora quæque ſecundum titulos morborum digeſta continentur, cum notis ſuis.

J. GEORG. SARTORII *admiranda narium hæmorrhagia nuper obſervata & curata*, Altdorf. 1682. 4. cum ſimilium caſuum collectione.

In Hammii libello de *hernis*, de mendace veſicæ calculo obſſ. habentur.

SAMUEL HAVVORD *the true method of curing conſumtions*, Lond. 1682. 8. Morbum deſcribit, obſervationes allegat.

CHAMEAU *Tr. du ſcorbut*, Lond. 1683. 12. Lactis inprimis uſum commendat.

POMPEII SACCHI *Iris febrilis*, Gen. 1683. 8. vel 1685. 8. neque enim legi. Veterum placita cum recentioribus conciliare ſtudet, Sylvianus & alcalinæ hypotheſeos defenſor. EJ. *Nova methodus curandi febres* ſuperſtructa fundamentis acidi & alcali, Gen. 1685. 8. & Venet. 1695. 8. *Medicina theoretico-practica*, Parmæ 1688. 1697. F. (qua caſus medici deſcribuntur) 1707. F. EJ. *Novum ſyſtema medicinæ*, Parm. 1693. 4. *Medicinam practicam rationalem*, Parmæ 1707. fol. editam & alia opera in practicis repetam. Theorias autem continent acidas & alcalinas, pancreaticum ſuccum, acidum, bilem alcalinam.

POMPEII SACCHI recuſus eſt Venet. 1702. 8. & nova methodus, ibid. 1703. 8.

JOH. ABRAH. a GEHEMA *de morbo vulgo plica polonica*, Hag. 1683. 8. Contagioſam eſſe, etiam in pube reperiri, & in animalibus &c. EJUSD. *decas obſervationum medicarum prima*, Brem. 1686. 12. BONTEKOI diſcipulus quidem, non tamen omnino inutilis. Obſervationem habet partis tunicæ inteſtini Recti in dyſenterico egeſtæ. EJ. *von der rothen Ruhr.*, Stettin. 1689. 12. EJ. *Kranker ſoldate nebſt einer feld apotheke*, Hamburg. 1690. 12. ſeu de morbis militaribus.

JOH. JONES *de morbis abſtruſioribus* Tract. I. *de febribus intermittentibus*, Londin. 1683. 8. Haag. 1684. 8. Febrium intermittentium paroxyſmos explicat ab aceſcente chylo crudo in extremis vaſorum finibus retento. Corticem laudat. EJUSDEM *de morbis Hibernorum & de dyſenteria Hibernica exercitatio medica*, Londin. 1698. 4. HARL.

JAQUES MOREAU *de la véritable connoiſſance des fièvres continues pourprées & peſtilentielles*, Dijon 1683. 12. VVILLISII theoriam ſequitur.

LEONARDO da CAPUA *lezioni intorno alla natura delle Moffete*, Neapol. 1683. 4. Seu de antris Charoniis.

LEON. da CAPUA liber de mephitidibus quem citavimus, doctus eſt, eorumque, quos hic auctor reliquit, optimus.

J. DAN. STRAUSS *de ægro affectu hypochondriaco capitiſque ſteatomate laborante*, Gieſſ. 1683. 4.

CHRISTOPH. HELVVIG *bericht von der peſt*, Stettin 1683. 4.

Poſt CHR. HELVVIG adde: EB. GOCKEL *conſiliorum & obſervationum medicinalium Decades* VI, Aug. Vindel. 1683. 8. Miſtæ conſiliis hiſtoriæ integrorum morborum, ſcorbuti, luis venereæ. EJ. *Gallicinium medico practicum ſeu conſiliorum obſervationum & curationum Centuria* II. *cum dimidia*, Ulm. 1700. 4. Variæ, etiam mirificæ & monſtroſæ hiſtoriæ.

Gute gedanken vom dem vvas neues und ſonderbares bey der Leipziger peſt, anno 1680. obſervirt vvorden, 1683. 4. *Gründlich antvvort auf die gute gedanken*, Lipſ. 1683. & *gute gedanken bleiben gute gedanken* 1684. 4. *

CORNELII DECKER vulgo BONTEKOE Archiatri Brandenburgici, *diatriba de febribus*, Belgice edita, Hag. 1682. 8. & Hagæ 1683. 8. Latine verſa a JANO ABRAH. a GEHEMA cum fragmento *de hoſtilitate acidi & alcali*. EJUSD. *Opbouvv der medicyne* recuſum cum titulo *Kurze abhandlung von dem menſchlichen Leben, Geſundheit, Krankheit und Tod*, Budiſſin. 1683. 8. qui titulus etiam in belgica editione eſt, Haag. 1685. 8. Tractationem etiam de morbis & morte continet. In *kort begryp der medicine*, pathologia & reliquæ practicæ partes de more continentur. EJ. *omvverp van 't geſtel der medicyne derde boek*. Plethoram humoreſque evertit, & fluxiones & congeſtiones, *de alcali & acido*, Amſtelod. 1688. 8. EJUSD. *Kort bevvys dat 'er geen mordjaer is*, contra annos climactericos. EJ. opera omnia ſeu *alle de Philoſophiſche Medicinale en chymiſche vverken* T. II. Amſterd. 1689. 4. Audax homo, facundus, magnus contemtor medicorum, acido & viſcido ſeu ſcorbuto omnen theoriam ſuperſtruxit, ut ipſam febrem ad ſcorbuti genus referret. Quare omnem ſpem ſanationis in attenuatione ſanguinis poſuit, & theæ potum effuſiſſime laudavit.

VVILHELMI ten RHYNE L. *de arthritide*, Lond. 1683. 8. dicetur inter practicos. EJ. *Verhandeling van de Aſiatiſche Melaatſheit*, Amſtelod. 1687. 8.

Ex VVilh. ten Rhyne libro *de arthritide* huc inprimis referri debet pathologia flatulenta arthritidis, quam Hippocrati tribuit; enumeratio morborum, qui Japoniam infeſtant; deſcriptio febris cardiacæ quam auctor paſſus eſt, & hiſtoria febris malignæ, quæ ſocios navales auctoris pleroſque deſtruxit.

Philippi Verheyen *compendium theoriæ practicæ* P. III. *de morbis capitis & thoracis*, Lovan. 1683. 8. Ej. *vera hiſtoria de ſanguinis ex oculis, naribus, auribus, ore* J. B. Onraet S. J. *fluxu & ſanatione per interceſſionem* S. Xaverii Lovan. 1708. 12.

Laurentii Bellini *de urinis & pulſibus, de febribus, de morbis capitis & pectoris*, Bononiæ 1683. 4. (non Piſauri) Leid. 1717. 4. & alias. Magnum applauſum hoc opus invenit, quo febres ab obſtructione mechanice explicantur, deſcriptionibus a Sennerto repetitis, Aëris etiam actionem in vaſis morboſam & efferveſcentias admittit, &c.

In J. C. Brunneri diſſ. *de pancreate* experimenta etiam cum venenis facta habentur. Idem ſyſtema pathologiæ ab acido deductum in primis fregit.

Danielis Menonis Matthiæ *Experimentorum medico-chirurgicorum Decades III. Accedunt obſervationes chymicæ, medicæ, anatomicæ*, Francof. 1683. 12. Habet etiam cadaverum morboſorum ſectiones aliquas.

L. le Monnier *nouveau traité de la maladie Vénérienne*, Pariſ. 1683. 8. 1689. 8. ſalivationem pro unico vero remedio laudat, carunculas defendit.

In J. C. Peyeri *parergis anatomicis & medicis* VII. quæ ſæpe recuſa ſunt, *tertium* huc pertinet nempe *methodus hiſtoriarum anatomico-medicarum* quæ prius Pariſiis prodiit 1678. 12. & qua præter modum inquirendi in cauſas morbi mortiſque egregium etiam hujus ſtudii exemplum exhibetur in juvene, cujus pericardium cordi connatum fuit. Deinde V. & VI. hiſtoriæ ſunt feminarum hydropicarum. Porro in *Pæonis & Pythagoræ* (Peyeri & Harderi) *exercitationibus anatomicis & medicis familiaribus*, Baſil. 1682. 8. aliquas, non plurimas ſectiones corporum morboſorum intermiſtas reperio. In J. Jacobi vero Harderi *Apiario obſervationibus medicis ac experimentis referto*, Baſileæ 1687. 4. & 1736. 4. edito, anatome practica ſecundum ventrium ordinem, multa notatu digniſſima tum Harderi habet, tum Sponii. Venenatorum etiam animalium morſus & venenorum eventus aliquos habet.

Nicolai Framchimont *de lithotomia medica, ſeu tractatus lithontripticus de calculo renum & veſicæ*, Prag. 1683. 8.

Melchioris Friccii diſſ. *de peſte, ſeu nova methodus cognoſcendi & curandi peſtem*, Ulm. 1684. 12. Ej. *icon podagræ, ſeu accurata delineatio morbi podagrici, hiſtoriam, cauſas, prognoſin & curationem repræſentans*, Ulm. 1693. 12. Ej. *paradoxa medica, ubi apoplexiæ, maniæ, hydrophobiæ & aliorum morborum theoria & praxis*, Ulm. 1699. 12. Ej. *paradoxa de venenis*, Aug. Vind. 1710. 8.

Melchioris Friccii etiam eſt *de colica ſcorbutica*, Ulm. 1696. 12. Idem in *paradoxis medicis*, quæ citata ſunt, apoplexiam derivat a ſpiritus vitalis affluxu in cerebrum impedito, maniam a ſanguine & ſpiritibus, venenum canis rabidi peculiare eſſe, neque adfine arſenico, &c.

J. Jac. Nosset *delineata bilis dominantis idea*, Friburg. 1684. 4.

Minot *de la nature & des cauſes de la fièvre avec des expériences ſur le Quinquina*. Pariſ. 1684. 12.

Martini Lister multa huc pertinent, ut I. *de fontibus medicatis Angliæ*, Lond. 1684. 8. Leid. 1686. 12. De calculo theoriam hic proponit, quem magna ex parte ad ferrum refert, hinc aquas ferratas damnat. Integra vero *de calculo humano* diſſertatio excuſa eſt, Londini 1696. 4. cum Ejusdem *conchyliciis bivalvibus utriuſque aquæ*, ubi curationes ſuas addidit ope aſellorum, coccinellæ & mitiorum purgantium peractas. Cum Exerc. *de buccinis utriuſque aquæ*, Londin. 1694. 8. edita eſt diſſ. *de Variolis*. Ibi ejus morbi originem ad venenum, & quidem animalis alicujus venenati morſum, refert, hinc alexipharmaca laudat, & rejicit diætam refrigerantem. Ej. *ſex exercitationes de hydrophobia, diabete, hydrope, lue venerea, ſcorbuto, arthritide*, Londini 1694. 8. & adjectis diſſertationibus *de calculo & variolis* prodierunt, Londini 1697. 8. In omnibus ingenii ſatis, ſed paulo plus hypotheſeos. Luem veneream refert ad eſum lacertarum. Cantharides in gonorrhœa laudat. De *comment. in aphoriſmos* Hippocratis alibi dicemus.

MARTINI LISTER citatæ ibi *exercitationes de hydrophobia*, *diabete*, &c. merentur fuſius dici. Hiſtorias dat hydropicorum, & ſpirituoſos potus in præcipuis cauſis refert. Diabeten aliquoties vidit, & aquis mineralibus atque copaivæ, &c. tribuit. Hydrophobiæ curioſas omnino dignaſque lectu hiſtorias narrat, creditque mitius malum ſæpe in chronicum morbum per totam vitam incommodum abire. Luem veneream ſuſpicatur ab alicujus ſerpentis morſu eſſe, & hiſtorias ægrorum recenſet. In arthritide cruſtam coriaceam ſanguinis notat.

S. HILAIRE *anatomie de l'homme*, Pariſ. 1684. 8. ſæpe recuſa habet etiam morborum deſcriptiones.

ANTONII de HEYDE *centuria obſervationum* varia habet noſtri argumenti, etiam cum venenorum effectibus facta experimenta.

ISAACI AYME *trichiaſis admodum rara*, *ſeu Obſervatio pilorum abdominis fiſtula & alvo per plures annos redditorum*, Londini 1684.

POSTEL (Profeſſoris Cadomenſis) diſſ. *ſur les péripneumonies pour ſervir d'apologie*, &c. Pariſ. 1685. 12. * Contra ordinis ſui medicos & POYLON, Pariſinum Doctorem.

JUST. THEODOR. SCHORKOPF *de hydrope ovarii muliebris*, Baſil. 1685. 4.

GEORG. SIMON VVINTER *Hippiater expertus*, Norimberg. 1685.

NATHANAEL. SPRYE *de fluxu menſtruo*, *ubi de ejus etiam retardatione & nimia profuſione tractatur*, Patav. 1685. 12.

BYFIELD *two diſcourſes of conſumtion with their cure*, London. 1685. 4. EJ. *diſc. of the riſe and managemnt of the ſmallpox and all putrid feavers*, London 1685. 4.

DANIEL LUDEVVIG viri a ſua pharmacia celebris, *zwey tractätlein von feld-Krankheiten und rother Ruhr vermehrt mit einer nachricht von hitzigen fiebern*, *maſern*, *blattern*, *ſeiten-ſtechen*, &c. Mulhauſ n 1685. 12. Chemniz 1691. 8. Lipſ. 1702. 2.

LAURENTII DONKERS *idea febris petechialis*, Leid. 1686. 8. Theoriam a peregrino æthere deduxit, quæ fere eo ſeculo Carteſianorum hæreſis fuit. Primas vias purgandas eſſe etiam in malignis febribus vehementer ſuaſit.

JACOBI SYLVII (Dublinenſis) *noviſſima idea de febribus & earumdem cura mechanicis principiis ſuffulta*, Dublin. 1686. 12.

MICHAELIS ETTMULLER maxima ſuo tempore fama fuit. Scripſit, & vivus edidit diſputationes nonnullas huc facientes: *de morſu vipera*, Lipſ. 1666. *de dolore hypochondriaco* 1671. *de epilepſia* 1676. 4. *de parvis magnorum morborum initiis* 1676. *de ſuffocatione hypochondriaca* 1676. *de corpulentia nimia* 1681. 4. Deinde a morte *Inſtitutiones medica* excuſæ ſunt, quibus etiam pathologia continetur. EJ. *de morbis corporis humani* vaſtum ſatis opus, Gallice etiam verſum eſt, Lion. 1691. 12. ut conſilia nuperiorum editionum omittam. Notum eſt in SILVIANAM & chemicam ſectam proniorem fuiſſe, acidum valde accuſaſſe, hinc alcalinis plurimum uſum eſſe, &c.

MICHAELIS ETTMULLER diſputationes citatæ gallice verſæ cum ejus *Pratique de médecine ſpéciale* exſtant Lyon 1691. 12.

PANCRATII EVONYMI *pyretologia myſtica*, Patav. 1686. 8. *

LAURENTII STRAUSSII *palæſtra medica*, *plurimorum C. H. affectuum cognitionem & curationem juxta antiquorum & recentiorum principia exhibens*, Gieſs. 1686. 8.

HENRICI SCRETÆ *bericht von der lagerſucht*, Scafuſ. 1685. 8. Id. L. latine *de febri caſtrenſi maligna*, Scafuſ. 1686. 8. Hiſtoriam morbi epidemici deſcribit, cujus cauſam in veneno quodam ſive materie febrili ponit, hinc in mollium partium corporis humani inflammatione. An diverſa eſt *ſuccincta commentatio de peſte & febribus peſtiferis praſciendis & curandis*, Dreſdæ impreſſa 1710. 8. RIV.

GRASSINI FARRA *tratt. dell'ipocondria*, *e ſuoi accidenti con ſua cura*, *inſegnamenti*, *a rimedj*, Venet. 1686. 12. *

CH. LOVE. MORLEY *de morbo epidemico obſervationes &* LUCÆ SCHACHTII *de eodem morbo epiſtolica narratio*, Londin. 1686. 12. ed II. nam prima prodiit 1680. Hiſtoriæ febris malignæ in aphthas erumpentis.

J. BAPT. a LAMZVVEERDEN *hiſtoria naturalis molarum*, Leid. 1686. 8. Molas virgineas & vivas aliaſque fabulas refutat.

JAC. AUGUSTIN. HUNERVVOLF *nachricht vom blutigen durchlauf oder rothen Ruhr*, Armſtatt. 1686. 8.

FRANC.

FRANC. CAPPOCCII *artis medicæ praxeos, de morbis mulierum*, Venet. 1686. 4.

CORNELII STALPART vander VVIEL *obſervationum rariorum medic. anat. Chirurgic. centuria* I. *& poſterioris centuriæ pars prior*, Leid. 1687. 8. 2. vol. 1727. 2. vol. Belgice vero centuria prior, Amſtelod. 1682. 8 utraque vero Haag. 1686. 8. Laudabili exemplo cum ſuis obſervationibus etiam ſimiles aliorum virorum obſervationes conjungit.

BERNARDUS ALBINUS per diſputationes minime inutiles ſcripſit, inter quas hujus argumenti ſunt *de venenis* 1682. 4. *de elephantia Java nova*, Francof. Viadr. 1683. 4. *de hydrophobia* 1687. *de dyſenteria* 1693, *de polypis* 1695. *de cataracta* 1695. *de Tarantiſmo* qua obſervationes continentur etiam hydrophobiæ, aliæque.

J. JACOBUS VVALDSCHMIDT ex præcipuis Carteſianæ ſectæ cultoribus fuit, qui acidum hoſtile in plurimis morbis accuſaret, ætherem peregrinum omnis efferveſcentiæ & tumultus cauſam faceret, &c. Scripſit ad BARBETTI praxin & TIMÆI caſus ſuas fere ætiologicas notas, & diſputationes multas practici & pathologici argumenti. Opera omnia prodierunt Francof. 1707. 2. vol. 8. In epiſtolis cum Dolaeo mutuis anno 1689. editis, obſervationes etiam continentur.

J. JACOBI VVALDSCHMIDT etiam ſunt *inventa circa opium*, bona diſp. Marburg. 1676. 4. Mortes ab opio narrat, ſignumque funeſtum notat, quando pulſus inde debilitatur & reſpiratio difficilior redditur.

ANDREÆ a KEIL *λοιμογραφία oder beſcreibung der peſt ſamt allen böſen anſteckhenden ſachen*, Zell. 1687. 8. EJUSD. *diverſorum morborum deſcriptio*, Zell. 1688. 8.

DAVID ABERCROMBY *opuſcula hactenus edita de lue venerea, varietate pulſus*, &c. Londin. 1687. 8.

J. VALENTINI SCHEID diſp. *de duobus oſſiculis in cerebro repertis*, Argentor. 1687. 4. *De lienibus diſruptis* ibid. 1725. 4. aliæque utiles diſſertationes.

JACOBI GROENEVELT (Greenfield) *diſſ. Lithologica*, Ed. II. Londin. 1687. 8. obſervationes aliquas & hiſtorias continet calculi enormis &c. abſque chirurgia. IDEM ut videtur I. auctus recuſus eſt ſub nomine J. GREENFIELD *compleat treatiſe of ſtone and gravel*, Londini 1712. 8. ubi diſſertatio de Lithontripticis, & ſectione calculi adjecta eſt.

Le Médecin de ſoi-meme ou l'art de conſerver la ſanté par l' inſtinct, Leid. 1687. 12. ad diæteticam pertinet, ſed cauſam morborum in plethora & corruptione humorum, hujus rationem in alvo ſicca ponit.

De S. ANDRE' *reflexions nouvelles ſur les cauſes des maladies & leurs ſymtomes*, Pariſ. 1687. 12. LEHM.

MONGINOTI collectionem libellorum de febribus in practicis laudabimus, quæ prodiit Ferrar. 1687. 4.

THEOPHIL. MULLER *von vvinter krankheiten*, Lipſ. 1687. 8.

J. ANDR. STISSER *febrium intermittentium nova conſideratio*, Brunſvic. 1687. 4. *

CONRAD. BARTHOLD BEHRENS *bedenken von ſchleunigen todes fällen*, Hildesheim 1687. 8. cum mortuorum diſſectionibus. EJUSD. *ſelecta diætetica*, Franc. Lipſ. 1710. 4. Varia habet de peſte, ejus excluſione, ortu, &c.

MANDUIT. Diſſ. *ſur la goute, où l'on en découvre la véritable origine jusqu'ici inconnue; & le moyen de s'en garantir*, Pariſ. 1687. 8. BEUGH.

Les opérations de Chirurgie avec un traité des maladies de l'eſtomac & un autre des maladies vénériennes, Pariſ. 1688. 12. Practici in primis ſcopi.

STEPHANI BLANCARDI *Anatomia practica rationalis*, Amſtelod. 1688. 12. prodiit. Inter opera BLANCARDI hoc præfero, quo breves ſed utiles tamen ducentæ diſſectiones corporum continentur, quas ipſe adminiſtraverat. Hæ obſervationes in ſuis titulis diſtributæ redeunt in Praxi Medica BLANCARDI. EJUSD. *naeuvvkeurige verhandelingen van het Scheurbuyk*, Amſtel. 1684. 8. Lipſ. 1690. 8. 1693. 1704. 4. Germ. cum app. de fermentatione * EJUSDEM *venus beleegerd en ontſet*, Amſtel. 1684. 8. & Gallice Amſtel. 1688. 8. & Germanice, Lipſ. 1689. 8. adjectis variis aliorum tractatibus. Morbum venereum vetuſtum eſſe. Carteſianus cæterum & theoriæ plenus. EJUSD. *vom podagra und laufenden Gicht*, Germ. 1690. Lipſ. 8. EJUSD. *Tr. van de opvoedinge zieckten der kinderen*, Amſtelod. 1684. 4. SCH. EJ. *praxis der Medicin*, Hanov. 1703. 8.

STEPHANI BLANCARDI *venus beleegert en ontſet* etiam Lipſ. 1693. 8. recuſa exſtat cum titulo *de lue venerea & ſcorbuto*. a

THEO-

THEODORUS CRAANEN aliquas in Libro de homine huc pertinentes obſervationes habet. EJ. *Lumen rationale medicum ſeu praxis medica reformata*, &c. Medioburgi prodiit 1686. 8. *Obſervationes medicas excerptas ex prælectionibus publicis privatisque* T. CRAANEN *quibus emendatur* V. *Liber Inſtit.* SENNERTI edidit P. U. D. Leidæ 1687. *opera omnia* prodierunt Antvverp. 1689. 4.

A. V. L. diſſ. *Phyſico-medica de febribus*, Leid. 1688. 8. eſt diſcipulus CRAANENI.

GUERNERI NEUHAUSEN *homo melancholicus*, Hamm. 1688. 12. Nempe melancholiæ in genere deſcriptio.

A. PORSCHOU *du pourpre de la rougeole, & de la petite vérole*, Pariſ. 1688. 8. adjectus tractatus de veſicæ renumque calculo. In variolis leniora ſudorifera laudat.

CASPARI PORTA *medicina brevis exhibens hominis machinam ejusque morbos*, Leid. 1688. 8.

JUSTI VESTI *decas obſervationum rariorum* (ex anatome practica) cum CRAMERI collegio chymico prodiit Erfurt. 1688. 4. EJ. *de dyſenteria epidemia diſſ.* Erfurt. 1709. 4.

J. CAR. LINK *caſus medici ægri epileptici*, Altdorf. 1688. 4. PL.

CRISTIANI LANGII *miſcellanea curioſa medica annexa diſp. de morbillis quam prodromum eſſe voluit nova ſua Pathol. animata*, &c. Francofurti 1688. 4. EJ. *pathologia animata ſeu animadverſiones in pathologiam ſpagiricam* JOH. FABRI ibid. eod. anno. Omnes morbos ex pathologia putredinoſa interpretatur.

JOSEPHUS LANZONUS obiit anno 1730. EJUS varia ſcripta huc pertinent, ut poſthumum *de venenis*: diſſ. *de febre quartana* Ferrariæ 1691. fol. excuſa: *conſultationes medicæ*: *obſervationes & animadverſiones variæ ad medicinam, anatomiam & chirurgiam facientes*, Ferrar. 1688. editæ, quæ omnia conjuncta prodierunt Lauſannæ anno 1738. 4. 3. vol. Collectanea fere ſunt, eruditi viri, qui otium in ſuis ſcriptis poliendis vix impenderet.

J. GASP. GROENEVELT *practica qua humani morbi deſcribuntur*, Francof. 1688. 8.

RICHARDI MORTON *phthiſiologia ſeu exercitt. de phthiſi* L. III. Londin. 1689. 8. Videtur mihi hoc ſuo labore ſatis plene functus eſſe, cum phthiſin & adfines morbos numeroſos diſtinxerit & deſcripſerit, hiſtoriis, etiam cadaverum ſectionibus confirmaverit. Phthiſin pulmonalem ut plurimum a ſcirrhoſis, deinde in ulcus abeuntibus, glandulis (ſeu tuberculis) deduxit. Ad febrem inflammatoriam ex tuberculis natam corticem adhibuit. Calculos pulmonales inter cauſas tabis per experimenta retulit. EJUSD. *pyretologia ſeu de morbis acutis univerſalibus* L. III. Lond. 1692. 8. *& de febribus inflammatoriis* ibid. 1694. 8. Vaſtum opus, quo febres intermittentes & remittentes, & continuas & inprimis variolas fuſo ſermone complexus eſt. Corticis vim in plerisque remittentibus febribus extulit. Regimen calidum nimis & in variolis maxime, commendavit. Utrumque opus Genevæ 1696. 4. cum aliis variis recuſum eſt.

RICHARDI MORTON *phthiſiologia* anglice prodiit Lond. 1694. 8. * ſub titulo *treatiſe of conſumtions*. EJUSD. *de febribus inflammatoriis* liber recuſus eſt Bremæ 1693. 8.

GUALTHER HARRIS *de morbis acutis infantum*, Londin. 1689. 8. 1705. 8. 1720. 8. Germanice F. Lipſiæ 1691. 12. & in collectione SYDENHAMIANA Genevæ 1736. 4. Plurimum laudat teſtacea ob vim etiam ut credit anodynam, & fere ad omnia infantum mala idonea & efficacia. Ad finem obſervationes ſingulares ſubjectæ ſunt. Practicus cæterum magis quam pathologus fuit. In nuperiori editione, Londini 1713. 8. adjecta eſt de luis venereæ origine *appendix*. Antiquam ibi lucem eſſe defendit, ſalivationem improbat. EJUSD. *diſſertationes medicæ & chirurgicæ habitæ in amphitheatro ſocietatis* R. Londini 1715. 8. ad praxin potius pertinent, & ibi recenſebuntur. EJUSD. diſſ. *de peſte & inoculatione variolari variolarum deſcriptio*, Londin. 1721. 8. Pro emeticis & fonticulis, & contra calida medicamenta. Multa ex NATHANAELE HODGES.

J. GODFRIED de BERGER eruditiſſimi viri diſp. *de polypo cordis*, VVittemberg. 1689. *de inflammatione* 1695. *de dyſenteria ſuperioris ſemeſtris*, VVittemb. 1709. *de laude febris merito ſuſpecta*, ibid. 1730. aliæ & eruditiſſimæ diſputationes exſtant.

J. GODFRIED de BERGER eſt etiam diſp. *de morbis ſenectutis*, VVittemb. 1693. EJ. *de acido inſonte*, ibid. 1716.

JOH. de MURALTO *von Krankheiten der kinder*, Zurch. 1689. 8. Per varia etiam ejus opera inciſiones corporum ægrotorum diſperſæ habentur, LAN-

LANGE *Traité des vapeurs, ou leur origine, leurs effets & leurs remedes ſont méchaniquement expliquées*, Pariſ. 1689. 12.

FRANC. SEB. VORSTER *experimenta de pleuropneumonia epidemica cum polypo cordis*, Baſil. 1689. 4. PL.

Diſſ. ſur la goute 2. edit. Pariſ. 1689. 12. Nullius momenti.

SIGISMUNDI KOENIG Bernenſis Medici *ſpecimen lithogeneſeos humanæ*, Bern. 1689. 12. Rara hiſtoria feminæ, cui plurimi lapides de ano deceſſerunt, cum experimentis ad analyſin calculorum pertinentibus.

FRANCISCI CALMETTE RIVERIUS *reformatus*, Genev. 1677. 8. Lugd. 1690. 8. Morbos omnes percurrit & curationes breves addit. Eum exſcriptum eſſe a LANZONIO auctor eſt D. ASTRUC.

J. HENR. STARK *de angina alba ſeu prunella, die vveiſſe bräune oder de vveiſſe anſatz*, Regiom. 1690. 4. RIV.

JAC. SINIBALDI *Apollo bifrons Medicus & amœnus*. Huc pertinent multæ diſp. de ictero, ſanguinis ſputo, ſudore, hydrope, &c. Rom. 1690. 4.

Anonymi tractatus de morbis ad recentiorum mentem concinnati, Ferrar. 1680. *

N. PFISTER *von der vveiber natur und Krankheiten mit anmerkungen vermehrt*, Nürmberg 1690. 8. (*de morbis muliebribus.*)

N. PFITZER recuſus exſtat Altdorf. 1691. 8. *

GERALD SERMES *Kortbondige verklaaring van de gezonde en ongezonde ſtand der menſchen*, Amſtelod. 1690. 8. BEUGH.

EL. RUDOLPH. CAMERARII *hiſtoria pleuritidis, &c. abſceſſus pectoris cum ſuccedente colica ſpaſmodica & gutta ſerena*, Tubing. 1690. 4. EJUSD. *anatome hydropici*, ibid. 1691. diſp.

EL. RUD. CAMERARII diſputavit etiam *de tenſione cordis*, Tubing. 1686. 4.

J. CONSTANT. de REBECQUE *atrium medicinæ Helvetiorum*, Genev. 1661. 12. Præter pharmacopœam obſervationes tradit morborum non maximi momenti, neque ulla cum ſectione cadaveris.

FRIDERICUS RUYSCH & in *obſſ. anat. chir.* & in *muſ. rariorum* & in *theſauris* & *adverſariis* multa etiam rariſſimorum morborum monumenta habet.

JOH. NICOLAI PECHLIN *obſervationum phyſico-medicarum* L. III. Hamburg. 1691. 4. Viri ingenioſi, poetæ, medici, & politici, cujus nepotes in ſuperiorem nobilitatem nunc recepti ſunt, hic princeps labor eſt. Magna pars pertinet ad obſervationem morborum rariorum, vel cauſarum internarum quæ mala varia generarunt.

CHATELAIN (Prof. Monſpelienſis) *Traité des convulſions*, Pariſ. 1691. 12.

Obſervationum medicarum centuria a PAULO SPINDLERO *conſignata, ſcholiis aucta ſtudio & opera* CAROLI RAYGERI, Francof. 1691. 4. Chirurgicas & medicas obſervationes minime inutiles continet, cum aliis adfinibus comparatas. Paulum ſuperſtitioſus, amuletis credit, ab amnio uxoris impotentiam conjugalem derivat, &c.

DESSE *des fievres continues & intermittentes*, Pariſ. 1691. 12. A coagulo ſanguinis, etiam peſtilentes febres derivat.

C. HENRIC. ERNDL *ex veneno Salus*, Gieſſ. 1691. Obſervationem habet baccarum belladonnæ pro vacciniis funeſto errore comeſtarum.

CONR. HORLACHER *von denen Catarrhen*, Norimberg. 1691. 8. Refutat vulgarem theoriam.

BESANÇON *nouveau Traité des Fièvres où après avoir examiné les différens ſyſtêmes.. on explique la nature & la cauſe de ces maladies avec les remèdes* &c. Paris 1691. 8. A ſulfure ſanguinis abundante febres derivat.

JOHANNIS VIRIDET *de prima coctione & ventriculi fermento*, Genev. 1691. 8. recuſus Morgiæ & Pariſiis 1735. 2. vol. 12. Sub Titulo *Traité du bon chyle*. In parte II. practica continentur, in quibus aliqua paradoxa, multa tamen bona & curioſa ex cadaverum ſectionibus & praxi repetita habet. EJUSDEM boni ſenis *traité des vapeurs*, Iverdun. 1726. 8. Theoria equidem mirifica, quæ ſpiritus animales ponat modo acidos, modo alcalinos, volatiles, & ab his iisdem principiis morbum hyſtericum explicet, atque praxin ſuperſtruat, ut curatio in priori caſu, vitioque acido, per alcalia volatilia, in poſteriore

per

per refrigerantia perficiatur. Obſervationes tamen multas admiſcet, inter quas ſectiones cadaverum etiam reperiuntur, & multa de opii vi & effectu & de idioſyncraſia experimenta habet.

CHRISTIANI von CAMPEN *collectanea therapeutica de pleuritide & apoplexia*, Breda 1691. 8. cum Exercit. medicis 12.

J. L. NEUHAUS *unterricht von der rothen ruhr*, Smalkald 1691. 8.

GEORG. VVOLFG. GILGIUS *de memoria læſione ex nimio veneris uſu*, Altdorf. 1691.

HENR. MAJ. *de morbo caſtrenſi quem vulgus Cephalalgiam epidemiam vocat*, Rintel. 1691. 4.

MARCI GERBEZII *Tractatus de morbis complicatis*, Labæ 1692. 8. EJ. *Chronologia medico-practica*, Francof. 1713. 4. Cum priori opere conjunctam continet hiſtoriam epidemiarum quinque annorum cum tempeſtatis obſervatione, curandi modo, &c.

M. MARCI diſp. *de lienoſis*, Argentor. 1692. 4. & aliæ minime malæ.

JOS. PRATT. *de lepra*, Leid. 1692. 4.

MAUR. van REVERHORST *de motu bilis circulari ejusque morbis*, Leid. 1692. 4. Calculorum felleorom hiſtorias habet.

NIC. LAMBERT THELEN. diſſertatio *de febribus*, Lovan. 1692. 8.

CAR. DRELINCOURTII *de variolis & morbillis* diſp. Leid. 1992. 4.

J. HELFRICH SCHROOT *instruction derer fleck und hustfiebern*, Marburg. 1692. 8.

NATHANAEL LACY *de podagra*, Venet. 1692. 8. ſal in lympha reſidens pro cauſa morbi habet. Medicamenta arcana proponit.

F. MERCURII ab HELMONT *obſervationes circa hominem ejuſque morbos per* PAULUM BUCHIUM editæ Amſtelod. 1692. latinæ verſæ, quod miror, ab J. C. AMMANNO. Mirabilem theoriam ſexus duplicis maris & feminæ in omnibus corporibus, etiam in ſalibus conſtanter a natura obſervati ponit, inde ortorum morborum deducit cauſas. &c.

G. VV. VVEDEL *tabulæ pathalogico-therapeutica omnium morborum ſynoptice complectentes*; Jeo. fol. EJUSD. *pathologia dogmatica*, Jen. 1692. 4. EJUSDEM *exercitationes pathologico-therapeutica* ibid. 1697. 4. & *ſemeiotico-practica* eodem anno. ibid. In ſuis *exercitationibus philologicis* multa ad rariores morbos pertinent ut *morbum craſſum* anno 1688. *phœniceum* 1702. &c. EJUSDEM L. *de morbis infantum*, Jen. 1717. 4. Legi meretur ob morbos rariores, varios nævos etiam & monſtroſos partus quos recenſet. In theoria cæterum ſemi-Helmontianus & acidæ hypotheſi adfinior fuit, plurimus in abſorbentibus & bezoardicis. Innumerabiles etiam diſputationes pathologicas edidit, quibus morborum hiſtorias & curationes tradidit, v. g. *de ileo poſt ileon inteſtinum ruptum* 1690. *ægrotus iſchuria laborans* 1699. *de morbo ſpaſmodico epidemico maligno in Saxonia, Luſatia viciniſque locis graſſante*, &c. Jen. 1717. &c.

G. VV. VVEDEL etiam eſt *de catharro ſuffocativo*, Jen. 1686. *de diarrhoea* 1673. bona diſp. EJ. *de ægro colica ſaturnina laborante*, Jen. 1712.

GERVAISE UCAI *Traité de la maladie vénérienne*, Toulouſe 1693. 12. Pariſ. 1702. 12. & verſ. lat. Amſtelod. 1700. 8. Morbum veteribus jam notum fuiſſe, contrahi nimia etiam cum munda femina Venere, &c.

THOM. FRID. SUCHLAND *de paralyſi metallariorum*, Ultraject. 1693. 4.

G. COLE *nova hypotheſeos ad febrium intermittentium ſymptomata & typos excogitata hypotypoſis*, Londin. 1693. 8. Cauſam quærit in nerveo ſucco depravato, unde primo in partium fibroſarum intervallis lancinatio & rigor, deinde iis acribus particulis in ſanguinem receptis calor ſuccedat. EJUSDEM *practical eſſay concerning the late frequency of apoplexies*, Oxford. 1689. 8. PL. Lond. 1693. 8. cum curatione & præſervatione.

G. COLE *nova hypotheſeos*, &c. *hypotypoſis* Amſtelodami recuſa exſtat 1698. 8.

JOH. LUDVV HANEMANN *commentarius ad miranda & anomalias humani corporis earumque cauſas*, &c. 1693. 4.

MICHAEL ANGELI ANDREOLI *de conſervanda valetudine ſeu morborum cauſis procatarcticis*, Lugdun. 1693. 8. Agit de ſex rebus non naturalibus. EJUSD. *de febribus & morbis acutis febrem comitem habentibus*, Venet. 1711. fol.

AIGNAN *l'ancienne médicine à la mode*, Pariſ. 1693. 12. Omnes morbos ab alkali & acido derivat.

J. C. B.

J. C. B. a GUELFALIONE *tutelaris columna ſeu de ſede affecta in pleuritide*, Rom. 1693. 8. B. VVALTH.

Auctor hac pagina citatus ſub nomine J. C. B. a GUELFALIONE idem eſt jam dictus BENEDICTUS a CASTRO.

NICOLAI GRIMBERG *obſervationes medicæ anatomico practicæ*, Hafniæ 1693. 4. Abſque obſervatione & abſque anatome. EJ. *beſchreibung des Nieren und blaſen ſteines*, Hafn. 1695. 8. De calculo.

LUCÆ TOZZI in HIPPOCRATIS *aphoriſmos commentarii ſeu univerſæ medicinæ theoreticæ & practicæ celebriores quæſtiones*, Neapoli 1693. 4. EJUS. *Medicinæ pars prior theoretica quæ etiam pathologica continet, de vitæ diſſolutione ejuſque cauſis: de morbis, morborum cauſis, ſymptomatibus, ſignis adverſæ valetudinis, temporibus morborum, criſibus & diebus criticis*, &c. Lugd. 1681. 8. Plagiarii opus (MORGAGNI in Epiſt. I. n. 80.)

LUCÆ TOZZI ibidem etiam citati opera omnia prodierunt Venet. 1711. 4. Acidam & SYLVIANAM theoriam defendit, rejicit criſium ἀκρίβειαν, plethoram.

J. CHR. ETTNER *de podagra*, Breslau. 1693. 12.

J. B. GYRALDI *morborum exitialium tyrannica ſævitia: ſeu per annos nobilem mulierem diri morbi excruciantes in medicam hiſtoriam redacti*, Bonon. 1693. *

CAROLI LEIGH *phthiſiologia Lancaſtrienſis*, Londin. 1694. 8. & in collectione SYDENHAMIANA, Genevæ 1736. 4. frequentem ejus regionis phthiſin ex nimio vitriolo deducit. Adjectum eſt *tentamen circa aquas minerales in eodem comitatu obſervatas*, in quo acidulas deducit ex vitriolo, ochra & ſulfure. In *natural hiſtory of Lancashire* de funeſtis effectibus vaporum mineralium experimenta habet.

CAROLI LEIGH ſunt etiam *Exercitationes de morbis acutis, intermittentibus, hydrope*; Londin. 1697. 8. Primo titulo continetur inprimis hiſtoria febris petechialis Lancaſhirenſis annorum 1693. 1694. 1695. 1696. quam a ſero per acidum coacto deducit. Intermittentes pariter a ſale ſerum coagulante derivat. Hydropem bilioſum, natum a bile in materiem tartaro vitriolato ſimilem, ſeparat ab hydrope vulgari lymphatico. Inciſiones morboſorum cadaverum habet, in quibus hepar obſtructum.

J. F. VALLADE *idea generalis morborum & paſſionum hominis in tres partes diviſa, ſecunda de morbis*, Roterodami 1694. 4.

J. BERNH. GLADBACH *Praxeos medicæ idea noviſſima.. in qua omnium morborum origo ex quatuor morbis cardinalibus deducuntur*, Herborn. 1694. 8. Morbos magnos facit febrem, catarrhum, cachexiam, ſcorbutum. Curationes addit.

PETRI CHIRÆ rariſſimas diſputationes non vidi. Scripſit an. 1694. Monſp. *theſin* ut vocat, in hanc quæſtionem, *an paſſioni Iliacæ globuli*, &c. & eodem anno, *an incubo ferrum*, quæ recuſa exſtat in operibus poſthumis. Ingenioſus, audax adfirmator fabricæ ad explicandas actiones excogitatæ.

N. FROMENT *hypothèſe raiſonnée dans la quelle on fait voir que la cauſe de toutes les maladies vient des levains acides, acres ou ſalés des premières voies*, Pariſ. 1694. 4. BEUGH.

GEORG. LUDVVIG SCHLEYERMACHER *de affectuum rariſſimo catalepſi*, Gieſſæ 1994. Utilis diſputatio, cum obſervationibus.

PETRI LE CERF *de febre gallica*, Francof. 1694. 4. febrem malignam popularem deducit a fermentatione alcali gallici cum acido germanico.

J. ANT. CASSINIS de BUGELLA *de apoplexia*, Prag. 1695. 8.

FRANC. RAYNAUD *traité des fièvres malignes & pourprées*, Carpentras 1695. 8. Bruxellis eodem anno. A neſcio quo aſtrali influxu oriri, &c.

J. BAPTISTÆ SCARAMUCCI *theoremata familiaria de phyſico-medicis lucubrat*. Urban. 1695. 4. Obſervationes practicæ acidi coagulantis theoriam recipit. EJUSD. *lettere ſopra un idrofobo* Macerata 1702. 8. Hiſtoria hydrophobiæ abſque morſu ortæ, ex iracundia.

BERNARDI CONNOR *diſſertationes medico-phyſicæ*, Londin. 1695. 8. Tres omnino huc pertinent, nempe de *antris lethiferis*, quæ explicat per vaporem æthereum ad reſpirationem ineptum: *de ſtupendo oſſium coalitu* totius nempe ſceleti univerſali ancyloſi: & de *immani hypogaſtrii ſarcomate* uteri nempe in maſſam carneam inorganicam degeneratione.

MATTHIÆ SPIEVVACZER *ægroti conſideratio perpendens corporis humani partes & morbos in ſpecie αἱμοῤῥοΐσιως naturam* &c. Prag. 1695. 8.

STEMAN *de hydrophobia*, Ultraj. 1695. Bona diſſertatio cum obſervationibus.

JAC. van HERVELT *geneſkundige aanmerkingen*, Amſtelod. 1695. 4. *

R. VV. KRAUSE *æger bulimicus*, Jen. 1695. 4.

JO. BRUNSMANNI *energumeni Coagienſis ſeu admiranda hiſtoria de horrenda cacodæmonis tentatione qua in Selandia Daniæ ejuſque urbe Coagio familia civis per aliquot annorum ſpatium eſt conflictata* ex Danico verſa Lipſ. 1695. 12. RIV.

AND. BROVVN *tentamen theoretico practicum de febribus continuis*, Edenburg. 1665. 4. HARL.

J. U. E. *venus ſieke gaſthuys*, Amſtelod. 1695. 8. continet morbos ſexuum.

JOHANNIS DOLAEI Carteſiani & hypotheſium amantis viri *Encyclopædia medica dogmatica cum obſſ. auctoris rarioribus & curioſis & comm. epiſtolari cum* VVALDSCHMIDIO, Venet. 1695. fol.

VV. VVALL. *a nevv ſyſtem of the french diſeaſe*, Londin. 1566. 8. ASTR. Arcaniſta.

GUILIELMI COCKBURNE *account of the diſtempers incident to ſeafaring people*, Londin. 1696. 8. & *continuatio* 1697. 8. & auctius, Lond. 1708. 8. ſub nomine *ſea diſeaſes* 1736. 8. Germanice Roſtoch. 1726. 8. Cum in navi medicinam feciſſet, claſſicos morbos anni 1695. deſcripſit. EJ. *profluvia ventris ſeu de diarrhoea or account of looſeneſſes*, Lond. 1710. 8. & 1724. 8. EJUSDEM *the ſymptome nature cauſe and cure of a gonorrhoea*. Lond. 1713. 1719. 8. & IV. edit. 1728. 8. Latine, Leid. 1717. 8. Gallice Pariſ. 1730. 12. quæ editio reliquis melior eſt. Præter anatomen, quam diximus, ætiologiam bonam morbi habet, cujus ſedem recte omnino non proſtatis, ſed in ſinubus urethræ ponit.

GUILIELMI COCKBURNE *ſea diſeaſes* legi ex editione Londinenſi 1706. 8. Mechanicæ ſcripſit, & morbum propoſitum, cum omnibus ſyptomatibus, per ſuas cauſas explicare conatus eſt. Scorbutum derivat a defectu tranſpirationis, hinc nata plethora ſanguinis craſſi, febrem vero intermittentem a lentore BELLINIANO, rejectis cacochymis. In P. II. habet numeroſas ægrorum hiſtorias.

R. JAC. CAMERARIUS *de diabete periodico Hypochondriacorum*, Tubing. 1696. diſ. *de variolis*, ibid. eodem anno, *Hiſtoria lienoſi* 1707. *extiſpicia hepatitide defunctorum* 1716. *de diarrhoea & febre ardente a quibus pleriſque exteris Lutetiæ Pariſiorum agentibus periculum imminet* 1717. 4. & aliæ eruditi viri diſputationes legi merentur.

PHIL. FRAUENDORFER *opuſculum de morbis mulierum*, Noriberg. 1696. 12. HAEN.

JOH. ZELLER *de molis virilibus mirabilibus*, Tubing. 1696. diſp. Germanicæ 1696. 4. *de gonorrhoea virulenta* 1700. *de docimaſia, ſignis, cauſis & noxa vini lithargyrio mangoniſati* 1707. (recuſ. Altdorf. 1721.) EJ. *de morbis a ſtrictura glandularum p. n.* habet obſſ. in corporibus ægrotis: tum in diſſ. in qua *theſes inaugurales erudita*, Tubing. 1704.

JOHN. FLOYER *præternatural ſtate of animal fluids deſcribed*, London. 1696. 8. 1698. 8. Varias corruptiones chyli recenſet, fermenta admittit, morbos epidemicos periodice credit redire. Appendicis loco eſt *Tractatus de aſthmate*, recuſus Lond. 1719. 8. Aſthma explicat a ruptis veſiculis pulmonem, & aere ſub membranam externam pulmonum effuſo, ex chyli flatulentia, & ſymptomata per periodos redire obſervat. Ipſe morbum expertus fuerat, cujus paroxyſmos ſatis exquiſite deſcribit.

JOHN FLOYER etiam eſt *the præternatural ſtat of humours*, Lond. 1696. 6. In ſalinam & cacochymicam ſectam pronior fuit. Vitia digeſtionis primo loco recenſet, cacochymiam pituitoſam, tartaream, flatulentam, acidam. Inde de ſanguinis ſtatu oleoſo rancido, de viſciditate ejus, cacochymia ſalſa, aciditate vitriolica, putrefactione agit. Subjecit aliqua de aſthmate & tuſſi convulſiva. Caute legenti tamen utilis.

JOH. PECHEY *of the diſeaſes of vvomen*, Londin. 1696. 8. * *on infants diſeaſes* 1697. 8. * tractatus *of an apoplexia convulſiva* 1708. 8. *

J. SCHREYER *de ortu ſterilitatis a faſcino*, Lipſ. 1696. 8. *

ANDREÆ PETERMAN *de ictero ex calculis veſicæ felleæ*, Lipſ. 1699. Diſp. cum propria obſervatione. EJ. *bedenken vom ſaamenfluſſe und* CHR. FRID. PINKERS *vom blutfluſſe* ex Latino verſum, Dreſd. 1761. 8.

Inter BENJAMINI BENEDICTI PETERMANNI *obſervationum medicarum decadem* I. II. & III.

III. Lipſ. 1707. editas, pleræque etiam ANDREÆ ſunt, Lipſienſis Profeſſoris; ſectiones cadaverum morboſorum, calculi, &c.

JEAN RAVELLY *Traité de la rage*, Pariſ. 1696. 12. Hydrophobiam deſcribit ortam ex morſu lupæ rabidæ. Suadet antimoniata.

HUNAULD *diſcours phyſique ſur les fièvres qui ont regné les dernières années*, Pariſ. 1696. Acidam theoriam proponit. HUNAULD (Annon idem priori qui academici pater fuit?) *ſur la rage & ſes remèdes*, Chateau-Gontier 1714. 12. Bonus liber. Exempla dedit ægrorum, qui pluviam ferre non poſſent, & inviti ad morſum rabioſa vi abriperentur, tanto cum acumine auditus, ut etiam minimus ſtrepitus ipſe intolerabilis eſſet.

MICHAELIS ALOYSII SINAPII *Abſurda vera ſeu paradoxa medica*, Genev. 1697. 12. Audax in paradoxis homo, in morbis aliter a communi ſententia deſcribendis multus eſt. Luem Gallicum ſponte oriri, &c. Pars II. continet *quæſtiones & controverſias occaſione morborum ſeptentrionalium & de falſa exiſtentia morbi gallici*.

ANICET GAUSAPE' *nouvelle explication des fièvres*, Toulouſe 1697. 2. vol. 12.

ANICET GAUSAPE' alii annum habent 1696.

JOH. PECHEY *treatiſe on infants diſeaſes*, London. 1697. 8.

J. LUD. APINI *febris epidemica annis 1694. 1695. in oppido Herspruck* &c. *graſſari deprehenſa tandemque petechialis reddita in ſemicenturiam obſervationum digeſta relatio*, Norib. 1697. 8.

J. BAPTISTÆ CONTULI *brevis inſtructio medica de glutine in corpore humano producto & ejus affectibus calculo, arthritide* &c. Rom. 1697. 4. (& *Galer. di Minerva* V. p. 122.) EJUSD. L. *degli aſcaridi*, Rom. 1701.

J. BAPT. CONTULI in libro priori loco dicto multas habet non contemnendas obſervationes. Excuſus eſt italice, & latine, Rom. 1699. 4. cum titulo *de lapidibus podagra & chiragra in corpore humano productis*.

NICOLAI HEINSII *quynende venus ofte korte en neauvvkeurige verhandeling van de pocken*, Amſtelod. 1697. 8. Germanice Lipſ. 1700. 8. & denuo 1711. 8. ab alio verſa Gallice Amſtelod. 1706. 8. Morbum antiquum eſſe docet, ex theoria ſalina explicat. Arcana ſua laudat.

JOHN. COLBATCH *treatiſe of the gout*, London. 1697. 4. EJUSDEM *collection of tracts chirurgical and medical* II. ed. Lond. 1704. 8. Inter varios tractatus huc pertinet *a phyſico medical diſcourſe on alcali and acid*, in quo alcali pro cauſa febrium, ſcorbuti, mortiſque habet, acida autem pro univerſali medicamento morborum acutorum, phthiſeos ſcorbuti, podagræ, &c. *Some farther conſiderations concerning acid and alcali*, ejuſdem ſenſus eſt. EJ. *treatiſe on the gout* podagram tribuit abundanti in ſanguine alcali, cujus pars aliqua critice deponatur ad articulos. *In libro the doctrine of acids in the cure of diſeaſes farther aſſerted*, Londin. 1698. 8. confirmat in podagra & ſcorbuto in ſanguine plus quam in ſanitate, alcalinarum partium eſſe, & alcali pro deſtructore vitæ & pene pro morte in corpore habitante habet. EJ. *relation of a very ſudden cure of a perſon biten by a viper* (primum excuſ. Lond. 1698. 8.) Continet viperæ morſum cum magnis ſymptomatibus ſanatum oleo vitrioli.

VVILH. ULRIC. VVALDSCHMIDT J. JACOBI F. diſp. *pathologia animata ſpecimen*, Kiel. 1697. *de calculo renum* 1709. *de morbo epidemico convulſivo per Holſatiam graſſante oppido raro*, Kiel. 1717. *de ægroto ſpina ventoſa laborante* 1718. *de ſingularibus quibusdam variolarum & earum inſitionis*, 1725. & aliæ non ineruditæ diſputationes.

VV. ULR. VVALDSCHMIDT hic dicti eſt etiam diſp. de loco Plinii: *Morbus eſt aliquis per ſapientiam mori*, Kiel. 1703. 4. EJ. *de ſingularis peſtis Holſatica* (bona diſp.) ibid. 1722.

J. EVELYN *de lypothimia* exſtat cum numiſmatibus ejuſdem, ſeu diſcurſus in antiquos & modernos nummos, Londin. 1697. fol.

J. J. VV. BEINTEMA de PEIMA *de morbo regio*, 1697. 12.

Diſcurſus medicus de impotentia virili, Colon. 1698. 8.

J. JAC. STOLTERFOTH *diſſ. Epiſtolica de ſudore ſanguineo*, Kiel. 1698. diſp.

EHRENFRIED HAGEDORN *obſervationum & hiſtoriarum medico-practicarum Centuria* III. Fr. Lipſiæ 1698. 8. Poſthumum opus, hinc vitia excuſatione digniora. Miraculorum nimius amator fuit, morborum hiſtorias nimis breves dedit, cum magna in calidam medicinam acutorum propenſione.

Ch. Denis de Launai *ſyſteme contenant la génération des maladies vénériennes*, Pariſ. 1698. 12.

J. B. Alliot *Traité du cancer*, Pariſ. 1698. 12. Scirrhum ex acido derivat, cancrum credit curabilem eſſe per medicamentum eſcharoticum abſorbens.

God. Bidloo obſ. *de animalculis in hepate ovillo aliorumque animalium detectis*, Leid. 1698. 4. Deſcripſit, etiam microſcopio adhibito, Os, oculos, cor, inteſtina habere, in bile proprie ejuſque vaſis vivere docuit. Ejusdem in *Exercitatione* II. decadum, quæ Leidæ 1708. & 1715. prodierunt, hydatidum theoria proponitur, partim a lympha inter arterias venaſque effuſa, alias ex vaſe lymphatico inter duas valvulas tumente. Experimenta propria adfert. Habet etiam in *Decade* II. *Exercitationem* de morbo mirifico a limpidi humoris copioſiſſimo de naribus fluxu. Ejus. *hiſtoria ultimi morbi & mortis* Guilielmi III. Leidæ 1702. Belgice & Germanice 1703. 8. Lipſiæ prodiit.

Daniel Tauvry *nouvelle pratique des maladies aigues*, Pariſ. 1698. 8. 2. vol. 1706. 12. 1720. 2. vol. Febres fermentationi tribuit, juvenis auctor & ante diem exſtinctus. Ej. *des maladies chroniques & habituelles* Pariſ. 169.... & 1724. 12.

Cochon du Puy *hiſtoire d'une enflure du bas ventre très particuliere*, Rochelle 1698. 12.

Joach. Targiri *medicina compendiaria* P. II. Leid. 1698. 8. pathologiam continet.

G. Abraham Merclin *ſylloge phyſico-medicinalis caſuum incantationi vulgo tribui ſolitorum maxime memorabilium Decurias* VI. *complectens cum judiciis & curationibus*, Noriberg. 1698. 4. 1715. 4.

Joh. Georg. Benz. *de muliere capitis dolore periodico cum abſceſſu laborante*, Altdorf. 1699. 4.

J. Phil. Eysel *compendium pathologicum corporis humani morbos, cauſas & ſymptomata concinne deſcribens*, Erfurt. 1699. 8. Ej. *ſcrutinium dyſenteriæ malignæ epidemicæ nunc graſſantis*, Erfurt. 1709. 4.

J. Frideric Lovv *de variolis & morbillis*, Noriberg. 1699. 4.

J. Victor Jagerscmidt *der in denen durch die ſilberglätte beſtrichenen vvein enthaltene mercurius ſamt einer daher entſtandenen colica ſpaſmodica pareſi* &c. Ulm. 1699. Haen.

J. V. Jagerschmidt jam dicti eſt etiam *de colica ſaturnina*, Ulm. 1693. 8.

Nicol. Rainssant Quæſtio curioſa, *an cometa morborum prænuncius?* Pariſ. 1699. 4.

In *Monumentis Academiæ Gallicæ* paſſim aliqua ad diſſectiones morboſas pertinent, ob raritatem & fidem commendata.

1699. Tauvry de hydrophobia.
Poupart de ſcorbuto.

1700. Vernage hydrops chyloſus.

1701. Mors a valvula venoſa ſiniſtri cordis oſſea, tum ab aorta oſſea & ab eadem ulcerata & oſſefacta.

1702. Du Verney hiſtoria hydropis; fetus per anum egeſtus.

1703. Le Mery de calculis veſicæ felleæ.
Du Verney hydrops varius cyſticus lamellatus oſſi pubis adnatus &c. Cerebrum bovis putrefactum, teſtium ſcirrhus ſponte diſcuſſus, Littre de hydrope.

1704. Polypus pulmonis, calculus inteſtinalis, cerebrum ſero obrutum, calculi bilarii ex ulcere exeuntes, hydatides hepatis, pulſus in venis, hydrops cerebri, hydrops externus capitis.

1705. Littre polypus. Hydrocephalus.

1706. Glandulæ in toto corpore petrefactæ ab abuſu ſpiritus vini, oſſificationis in ſene, tuba ovario adnata. Mery ſceleton flexuoſum.

1707. Hydrops peritonæi. Littre de cataracta. Gandolphe Hydrops ovarii.

1708. La Hire contra cataractæ ſedem in lente. Littre vermes per nares egeſti.

1709. Mery cataractæ ſedes in lente experimento adſerta. Delirium melancholicum.
Gandolphe de tænia.

1710. Calculi in duodeno. Cyſtides abdominales. Aorta ampliſſima pene a corde divulſa.
Hydrops lacteus.

1711. Littre gonorrhoeæ ſedes.

1713. Littre oſſicula in dura matre. Emphyſema. Hydrops tympanites. Valvulæ aortæ ad parietes adnatæ, inde mors.

1714.

1714. LITTRE de flatibus.
1715. Contra cataractæ ſedem in lente.
1716. Ancyloſis univerſalis, partus ventralis. LITTRE de difficili deglutitione.
1717. Hydatides. GEISLERI cataracta membranea, vitium peculiare oculi.
1718. PETIT de hydrocephalo.
1719. Apoplexia ſex menſium abſque intermedio ſigno cogitationis.
MORAND de hydatidibus. (Non eſſe lymphatica) vid. etiam 1722.
1722. PETIT de oſſibus mollibus.
MORAND de cataractæ ſede in lente & ejus capſula. Tumor magnus internus pectoris. Fœtus 10. annis geſtatus ſemilapideus. Urina vomitu reddita.
1723. & 1727. MORAND & PETIT de Hydrope oculorum. Cauſa partus difficilis. MORAND de hydatidibus.
1724. De vena Medinenſi.
1727. MALOET hepar cum liene connatum. DUPUY obſtructio alvi & colon vaſtæ molis.
1728. Hydrops peritonaei.
1729. Tumor chyloſus meſenterii. Valvulæ cordis præter naturam mutatæ.
1730. Abſceſſus hepatis. Ren ſcirrhoſus & calculoſus abſque vitio urinæ. Lentis cryſtallinæ ſingulare vitium.
1731. CHICOINEAU phthiſeos felix per anum criſis.
1732. Hydrops cyſticus pulmonis & hepatis. Ren Hydropicus. Omentum ſcirrhoſum. JUSSIEU de aquæ Sequanæ vi noxia.
1733. MALOET vermis per nares egeſtus.
1734. Oſſium mollium hiſtoria.
1735. VVINSLOVV de colli curvitate. RIDEUX de mola. Cephalea ex pure in ſinubus frontalibus. Sanguinis grumi vermium figura per urinam redditi. Valvulæ aortæ coalitæ. Aorta oſſefacta & cor ſiniſtrum tumens. Mors ab opio. Calculi veſicæ felleæ.
1738. Catalepſis. Placentæ retentæ ex ira excluſio. Mors ex devorata cannabe.
1739. Cyſtis hydropica ampliſſima in abdomine. Spina ventoſa.
1740. Vermis in homine enormis. VVINSLOVV damnoſus abuſus veſtium.
1741. De noxio uſu thoracis balaenarii. De Veſiculæ felleæ calculis.
1742. Paralyſis a compreſſo cerebro. PETIT morbus quem vocant *filet*. SAUVAGES morbus ex ſomnambulatione & catalepſi compoſitus.
1743. Pili in ovario. Du HAMEL de cauſa cur oſſa in rachitide incurventur ab inæquali nutritione. BARRERE de verme Medinenſi.

J. BAPT. FANTONI *obſervationes anatomico medicæ ſcholiis illuſtratæ* a JOH. FANTONO fil. Durin. 1699. 12. & *auctæ* Venet. 1713. 4. ſunt obſervationes 37. inprimis in morbis cordis omnino utiles. Eædem cum *opuſculis* FANTONI Genevæ anno 1738. 4. recuſæ ſunt, adjectis propriis JOHANNIS obſervationibus, raris & egregiis.

J. BAPT. FANTONUS edidit etiam *diſſertationem hiſtoricam de febribus miliariis*, Tur. 1747. 8.

JAC. FABRICII *de phthiſi renali calculo veſicæ complicata*, Gieſſ. 1699. diſſertatio.

FRANC. MAR. NIGRISOLI *tractatus varii de morbis*, Ferrar. 1700. 8. *

ERN. BENSHEIM *tractatus de hydrope*, Lipſ. 1700. 4. *

JAC. GAVET *nova febris idea: cum explicatione motus fermentationis, generationis animalium*, &c. Genev. 1700. 12.

JOH. AEGIDII EUTH (permediocris ſcriptoris) *agoniſma de hydrope*, Hag. 1700. 8.

ANDREÆ VVRIGHT *venus deceived or an account of the ſeat and nature of clap in man and vvoman vvith a perfect cure in 24. hours*, &c. Lond. 1700. 8. Arcanorum venditor.

In diario GALLERIA di MINERVA, & TRIVULTIENSI, quæ circa hæc tempora prodierunt multa huc pertinentia reperiuntur.

T. NEEDHAM *treatiſe of conſumtion and venereal diſeaſe*, Lond. 1700. 12. Arcaniſta.

SAVIARD in *recueil d'obſervations chirurgicales*, quæ prodierunt Pariſ. 1702. 8. multa egregia huc pertinentia habet, de abſceſſibus hepatis, oſſibus emollitis, calculis cyſticis, ſcorbuto gallico ejuſque in glandulis meſenterii ſede, hydrope, &c.

Hiſtoria morborum qui annis 1699. 1700. 1701. 1702. Uratislaviæ graſſati ſunt, Uratislav. 1702. 1706. 1710. Lauſannæ recuſa eſt 1746. cum præfatione mea. Auctores ſunt MAXI-

MILIA-

MILIANUS PREUSS, MICHAEL PAULI, GODOFREDUS KLAUNIG, SAMUEL GRASS, CAROLUS OEHMB, & CHRISTIANUS de HALVVICH, qui calamum ſuum commodavit. Stahlianam ſectam ſecuti, in obſervando diligentes magis, quam in curando efficaces fuerunt; multa vero bona paſſim admiſta legas, etiam rariorum morborum, aut vulgatiorum accuratas hiſtorias. Subjecta eſt plena deſcriptio hydropis pectoris.

ANTONII SIDOBRE *de variolis & morbillis accedit* CAR. DRELINCOURTII *diſſ. de eodem argumento*, Lugd. 1699. 8. HARL. Leidæ 1702. 12. SIDOBRE fermentum admittit ex ſale ſalſo, methodum antiphlogiſticam laudat. DRELINCOURTIUS fermentationes admittit.

Dudum recenſere potuiſſem FRIDERICUM HOFMANNUM. Scripſit enim jam anno 1689. Francofurti 8. *Exercitationem de acidi & viſcidi pro cauſis morborum & alcali pro iis debellandis inſufficientia* Germanice recuſam Hall. 1696. 8. Sectam eo tempore epidemicam CARTESII, SYLVII & BONTEKOI, quæ omnes fere morborum cauſas in acido & viſcido ponebat, inter primos, poſt tamen JOHANNEM BOHNIUM refutavit. Febres ab acido eſſe negavit, alcalinis curari perinde refellit, acida in febribus & nitrum laudat. Anno 1691. edidit *diſſ. epiſtolicam de affectu cataleptico rariſſimo*, Francof. 1692. 4. Deinde anno 1698. cum P. POTERII operibus diſſ. *de febribus* edidit 4. Francofurt. compendium nempe ſuæ theoriæ. POTERII vero *inſignium curationum & ſingularium obſervationum Centurias* III. ſuis ſcholiis & parallelis hiſtoriis ornavit. Deinde amplum opus *Medicinæ ſyſtematicæ*, excepto primo Tomo, huc pertinet. Et ſecundo quidem Tomo traditur *philoſophia corporis humani morboſi*, qui Halæ 1720. 4. prodiit, quæ pathologia mihi laude digniſſima videtur. Cauſas morborum ex ipſa natura repetitas candide & fuſe repetit. Venena tam propria quam malo uſu noxia abunde tractat. Inter morbos ab excretis & retentis eos maxime explicat, qui ab alvo obſtructa naſcuntur, parum noti prioribus: tum ab ætatibus, temperamentis, aëre, &c. *Tomus* III. quo *vera therapia fundamenta* traduntur Hall. 1727. 4. Prima pars tota huc pertinet, quæ hiſtorias, cauſas morborum in genere, deinde ſingulatim, & alia etiam ſemeiotica de præſagiis ex urina, ſanguine & pulſu tradit, & de criſibus. Tomi IV. P. I. *ſeu de febribus* Halæ ſecuta eſt 1729. 4. Morbos hic ſingulatim deſcribere incipit per ſigna ſua, tum cautelas & obſervationes adſpergere, inde curationem, denique obſervationes peculiares. Ejuſdem Tomi IV. P. II. *ſeu doctrina hæmorrhagiarum & dolorum*, Hall. 1732. 4. *Pars* III. ſeu *doctrina morborum convulſivorum*, Hall. 1734. 4. *Pars*. IV. ſeu *doctrina morborum ex viſcerum labe*, Hall. 1737. 4. *Pars* V. ſeu *doctrina vitiorum partes externas afficientium*, Hall. 1739. 4. (cui adjecta eſt vita Auctoris.) Eadem methodo ſcripti ſunt. Pleraque capita prius totidem diverſæ diſputationes fuerunt, quas paulum mutatas AUCTOR hic repetiit, ut eo minus, cum adeo numeroſæ ſint, neceſſe videatur eas repetere. Aliquas tantum recenſebo *decem* nempe illas, quæ ſub nomine *decadis diſſertationum phyſico-medicarum*, Leidæ 1713. 8. recuſæ ſunt. Earum pleræque huc pertinent, ut *Duodenum plurimorum morborum ſedes: de morbis endemiis: de pulſuum differentiis: de inflammatione ventriculi: de origine & natura peſtis* I. & II. & *de morbis metallicis* quarum ultima reliquis facile præſtat. Aliæ *pathologico-practicæ ſelectiores* ſucceſſerunt ibid. 1738. 4. EJUSDEM *medicina conſultatoria*, *vvorinne conſilia uber ſchvvere caſus*, &c. *enthalten* Tomi XII. qui ab anno 1721. ad 1739. prodierunt. Pars major ad medicinam forenſem pertinet, paſſim tamen etiam hiſtoriæ morborum miſcentur, de quibus conſulebatur HOFMANNUS & corporum infirmorum ſectiones. EJUSD. *conſultationum & reſponſionum medicinalium centuria* I. Hall. 1734. 4. II. Centuria II. & III. eodem anno. Hiſtoriæ partim ex priori, germanico, opere ſumtæ ſunt, partim novæ. EJUSDEM *Samlung auſerleſener caſuum von den vornemſtem krankheiten mit nöhtigen anmerkungen aus dem lateiniſchen ins duitſche überſetzt*, Hall. 1734. 4. EJUSD. Tract. *de morbis infantum*, Baſil. 1741. 8. Hæc omnia in editione Genevenſi anno 1748. fol. continentur. Vir cæterum ſimplex, facilis lectu & dilucidus, in chemicis medicamentis induſtrius, ex viribus aquarum mineralium detectis & ex morum humanitate gratioſus & celebris. Diſputationum reliquarum pathologicarum & practicarum, quas innumerabiles edidit, pauciſſimas recenſeo, ex melioribus. *Metallurgia mortifera*. *De hydrope pericardii rariſſimo* 1695. *hiſtoria variolarum epidemice Hallæ graſſantium* 1699. *hiſtoria febris malignæ epidemicæ petechizantis, hactenus Hallæ graſſantis*, Hall. 1699. 4. *de morbo nigro* HIPP. 1701. 4. *practica obſſ. circa febres tertianas hoc anno graſſantes* 1701. 4. *de morbis fetuum in utero* 1702. *de morbis lie-*

nis 1704. de morbo hiſtorias morborum recte conſignandi & ad uſum adplicandi 1721. 4. de hepatis inflammatione vera rariſſima, ſpuria frequentiſſima, Hall. 1721. *de dyſenteria anni 1726. epidemica 1727. de ſpaſmis veſicæ 1727. de morbis ex nimia venere 1735.*

Recenſioni ſcriptum F. HOFMANNI adde diſputationes. *De mechanica febrium doctrina Hippocratica*, 1696. *de generatione ſalium morboſorum in corpore 1702. de aëris intemperie multorum morborum cauſa*, 1715. *de morbis œſophagi*, 1722. *de morbis hepatis ab anatomia deducendis*, 1726. *de animalibus humanorum corporum infeſtis hoſpitibus*, 1734.

Conjungere viſum eſt huic viro collegam, & æmulum, GEORGIUM ERNESTUM STAHLIUM, qui in pathologia plurima mutavit, adverſus ſalſis & acribus theoriis, ut majorem partem morborum ad plethoram ejuſque retentionem referret, omnes autem motus febriles & criſes, & ſimiles naturæ, ut vocant, conatus, animæ rationali tribueret, quæ hos motus ad fines præviſos excitaret, unde in praxi maxima mutatio nata eſt, cum eos ipſos motus, & febrem, Medici hujus ſectæ non ſupprimendam opio, cortice, venæ ſectione, ſed blande ad excretionem plethoræ dirigendam eſſe monerent. Inter numeroſa viri opera cito inprimis *theoriam medicam veram*, Hallæ 1708. inpreſſam, cujus partem phyſiologicam dixi, *pathologica* multo fuſior eſt, & principia STAHLII continet, cum non paucis peculiaribus obſervationibus. In *Majo* & *Junio* menſe *opuſculi Phyſico-Chymici*, Hallæ 1715. 4. excuſi dedit deſcriptionem febris epidemicæ petechizantis. Diſſertationes pleraſque recudi curavit MICHAEL ALBERTI Hall. 1707. duobus bene grandibus voluminibus. EJUS *ausführliche abhandlung von den zufällen des frauenzimmers*, Lipſ. 1724. 8. ex latinis diſſ. verſa eſt. EJUS *obſervationum medico-practicarum Claſſim* I. ſeu *febrium* edidit J. CHRISTOPHORUS GOETZ Norimberg. 1726. 4. ex ſcriptis nempe STAHLII collectas. Idem, ni fallor, opus *pyretologia, ſeu febrium hiſtoria & cum obſervationibus practicis illuſtrata edita eſt* Francof. Lipſiæ 1732. 4. EJUS *collegium caſuale magnum a* STORCHIO editum eſt cum 76. hiſtoriis Lipſ. 1733. 4. Inter plurimas diſputationes vix operæ pretium eſt citaſſe paucas ut *novam pathologiam calculi renalis 1698. pathologia fundamenta practica 1699. de frequentia morborum in corpore humano præ brutis 1695. 4. autocratia naturæ 1696. de morborum infrequentia perſonali 1697.* ibid. *hiſtoria febris epidemicæ petechialis & hinc deſumpta methodi ad curationem, nec non nova Luis curatio per purgationem 1698. inflammationis pathologia 1698. morbi ætatum 1698. febris hiſtoria in genere 1701. mortis theoria medica 1702. pathologia in genere 1702. de affectibus oculorum in genere 1702. nova pathologia podagræ 1704. de abortu & fetu mortuo 1704. vena porta, porta malorum 1705. de motibus humorum ſpaſmodicis 1707.* &c.

Ad G. E. STAHLIUM adde ſequentes meliores diſputationes *de febre petechiali 1685. de æſtu maris microcoſmici*, 1696. ſeu pathologia febrium periodicarum, *de autocratia naturæ*, 1696. nempe ex ſua febrium theoria; *de impotentia virili*, 1697. *de morbis habitualibus 1698. de motu ſanguinis hæmorrhoidali & hæmorroidibus externis 1698.* germanice verſ. 1729. Lipſ. 8. *de cephalalgia iliaco hæmatica 1698. de febre lethifera* HIPP. 1701. *de differentia apoſtaſeos & apoſtematis* HIPP. 1701. *de hydrope aſcite 1701. de periculo diei* IX. 1702. *de malignitatis præcipue febrilis indole 1702. de menſium inſolitis viis 1702. de natura erroribus medicis 1703. de utilitate hæmorrhagiarum 1704. de phthiſi 1704. de morbis aulicis 1705. de infantum affectibus 1705. de tertiana febris genium manifeſtante 1706. de ſcorbuti & luis venereæ diverſis ſignis 1706. de dyſenteria 1706. problemata... pathologica febrium 1707.* (quæ ex optimis) *de periodis acutarum ſine criſeos eventu exquiſitis 1708. de febre catarrhali maligna 1708. de febre per ſe numquam lethifera 1714.*

J. HADRIANI SLEVOGT exſtant eruditæ diſputationes *de utero per ſarcoma ex corpore protracto*, Jen. 1700. 4. *vomica pulmonis & vicinarum glandularum læta triſtiaque exempla*, Jen. 1708. 4. & aliæ.

J. HADRIANI SLEVOGT addimus diſputationem *de trepatura viſcerum*, Jen. 1699.

NIC. ANDRY *de la génération des vers dans le corps de l'homme*, Pariſ. 1700. 12. 1714. 12. quæ editio duobus capitibus auctior multiſque emendationibus ditior eſt., quas ad obſervationes ſuas factas eſſe VALISNERIUS monet II. pag. 364. denique & 1741. 12. vol. 2. Amſtelodami recuſum eſt opus 1714. 12. tum germanice Lipſ. 1716. 8. EJ. *Eclairciſſemens ſur le Livre de la génération des vers*, Pariſ. 1704. 12. Amſtelod. 1705. 12. In priori libro ſolium eſſe animal vivum, oculatum, reſpirans, capitatum, diverſum a tænia, & a cucurbi-

curbitinis vermibus. Tæniam vero eſſe animal immobile abſque capite, cucurbitaneos vero ſolii ova. Idem in ſeneſcente homine vermes in varias monſtroſas formas abire docet. In altero reſpondet LEMERYO. Contra eum ſcripſit LUDOVICUS LEMERY *lettre ſur le livre de la génération des vers par* M. ANDRY inſertam *Trivultinis commentariis* 1703. Nov. ubi præter varia critica in primis demonſtratur, nimis ſuis vermibus eum virum uti, & fere omnes morbos huic uni cauſæ tribuere. Ad eam epiſtolam reſpondet in poſteriori libello cui titulus *éclairciſſemens*, ſed longe acrior in eum adverſarius inſurrexit ANTONIUS VALISNERIUS qui in libello, quem continuo laudabo, falſas vermium hiſtorias & ficta capita taeniae, feſtive ut ſolebat, exagitavit. Ea cenſura gallice reddita & cum hoc titulo edita eſt *Lettre critique de* M. VALISNIERI *à l'Auteur du livre de la génération des vers*, Pariſ. 1727. 12.

BOURDELOT *Lettre à* M. LISTER Pariſ. 1700. 8. Hiſtoria calculi maximi habitantis in equino inteſtino.

ALESSANDRO PASCOLI *delle febbri teorica è pratica ſecondo il nuovo ſiſtema*, Venet. 1701. 4. IDEM in L. III. *de homine* cum anatome partium corporis humani utique earum partium morbos deſcripſit, & inprimis de febribus fuſe etiam egit.

FRANCISCI HENRIQUEZ *Pleuriticologia*, VVlyſſipon. 1701. 4. *

NIC. VENETTE *Traité des pierres qui s'engendrent dans les terres & dans les animaux, & des cauſes qui les forment dans les hommes*, Amſtelod. 1701. 8. non inutilis, neque abſque obſervatione, continet hiſtoriam concretionum calculoſarum in tota natura. Theoria vana eſt, calculos naſci a ſpiritu petrificante, qui inſit materiei petrificabili, & efferveſcentiam frigidam faciat cum Sale fixo, ex qua coagulatio ſequatur.

CAROLI MUSITANI *pyretologia ſeu de febribus*, Genev. 1701. 4. Theoria mera eſt. Deducit febres a corruptione urinæ, bilis, & ſanguinis. EJUSDEM *trutina chirurgico-phyſica*, Genev. 1718. 4. editæ Pars IV. recuſa Trivultii cum titulo *Traité de la maladie vénérienne & des remedes qui convennent à ſa guériſon* 1711. 12. vol. 2. cum notis & additamentis, hiſtoriam luis venereæ habet. EJUSDEM *del mal Franceſe* Lib. IV. Neapoli 1697. 8. EJUSD. *trutina medico-phyſica*, Genev. 1701. 4. integrum nempe praxeos ſyſtema. EJUSD. *de morbis mulierum*, Genev. 1709. 4. ubi multa etiam ſuperſtitioſa habet, de virginitatis teſtimonio, ſpiritus ſeminalis ſede in centro nervoſo diaphragmatis. Germanice prodiit *VVeiber Kranckheiten vvorinn die erzeugung auf das genauſte unterſucht vvird*, Leipzig 1743. 8. 1701. 4. Clericus fuit, a Pontifice licentiam ad Praxin medicam accepit, falſæ theoriæ credulus auctor. Contra GALENUM cum ubique, etiam præter neceſſitatem, inſurgeret, adverſarios nactus eſt, contra quos *apologiam celeberrimorum virorum* edidit cum fictitio nomine urbis Kruſvvick anno 1700. 4. nempe Genevæ.

LUCAE ANTONII PORTII *de militis in caſtris ſanitate tuenda*, Neapoli anno incerto & nuper Pariſ. 1744. 12. minime malus Liber huc etiam ob morbos militum referri poteſt. EJUSDEM opuſcula varia *Neapoli* prodierunt, in quibus etiam de tumoribus tractatus eſt & morborum rariorum hiſtoriæ cum cadaverum ſectionibus.

In LUCÆ ANT. PORTII opuſculis hic dictis agitur etiam de peſte, putredine GALENICA, febre, vitiis digeſtionis.

In MICH. BERNH. VALENTINI *pandectis medico-legalibus*, Francofurt 1701. 4. & in *novellis medico-legalibus* ibid. 1711. 4. ad rem noſtram pertinent venenorum paſſim hiſtoriæ, molarum, abortuum. EJUSDEM *praxis medica infallibilis*, Francof. 1721. 4. continet conſilia medica variorum Auctorum ad morbos pleroſque, una cum rarioribus interſperſis obſervationibus.

CHRISTOPH. CUNRAD *de hydrope uteri*, Regiomont. 1701.

VVYERI GUILIELMI MUYS, doctiſſimi viri, diſputatio inauguralis *de catalepſi*, Trajecti 1701. 4.

GEORGII BAGLIVI *ſpecimen* IV. *reliquorum librorum de fibra motrice, & morboſa*, Rom. 1702. 12. In hoc ſpecimine, cui vix ulla eſt cum primo Libro connexio, varia habentur de morborum ſucceſſionibus, quæ JOHANNIS CASALECCHII eſſe, & pro ſuis a BAGLIVO edita legimus in *Gal. di Minerv.* T. VI. *Spec.* 18. Porro de conſtitutionibus epidemicis, præſagiis, febribus meſentericis aliiſque huc ſpectantibus ibi ſua monita perfert BAGLIVIUS. EJUSDEM *de praxi medica* Lib. II. toti verſantur in reſtituenda accurata methodo,

thodo, qua veteres morbos deſcribebant, ſigniſque pathognomicis & præſagiis accuratis.

GEORGII BAGLIVI *ſpecimen* IV. *de fibra motrice & morboſa* (quæ ultimæ voces addendæ ſunt titulo hujus libri) prodiit Peruſiæ 1700. 4.

Poteſt etiam huc referri Lib. *de anatome, morſu & effectibus Tarantulæ* alibi citatus, cujus totam hiſtoriam, & muſices vires recipit. Tum ſectio anatomica corporis MARCELLI MALPIGHII & app. *de apoplexiis per urbem fere epidemicis*. Raguſinus auctor ætate parum provecta vivere deſiit, hinc paulo nimis præceps in omnia abiit, & multa immatura extrudit. HIPPOCRATEM diligenter legit, & legi juſſit, ejuſque præſagia nonnullis etiam propriis obſervationibus auxit. Opera omnia ſæpe recuſa ſunt, Lugduni 1715. 4. & alias.

PETRI LAURENTII SNELL *de polypo cordis*. Diſp. Gieſſ. 1702.

NICOLAI BOIREL *nouvelles obſervations ſur les maladies vénériennes*, Pariſ. 1702. 12. Ab acido derivat.

JOH. CL. MULLER *caſus monſtroſi affectus verminoſi*, Erfurt. 1702. 4.

CHRISTIAN ROEPER *de ſalivatione critica in morbis acutis & chronicis*, Hall. 1702. 4.

Art de faire les raports en chirurgie, Pariſ. 1703. 12. & auctius 1743. 12. Auctor eſt D. DEVAUX. Admiſtæ ſunt hiſtoriæ venenorum, morborum etiam, ut creditur, magicorum, ſed caſus morboſi fere imperfecti ſunt & abſque eventu. IDEM CAR. MUSITANI *Traité de la maladie vénérienne*, vertit & edidit, Trivulti 1711. 12. & Pariſ. 1733. tom. 2. cum adnotationibus, quæ laudes ASTRUCI meruerunt. IDEM vertit ANTONII DEIDIER, GUALTHERI HARRIS, JACOBI VERCELLONI & GUIL. COCKBURNE libros ad luem veneream pertinentes.

CAR. FRID. HOECHSTETTER D. *de ſpina bifida*, Altdorf. 1703. cum icone.

H. RIDLEI *obſervationes quædam medico-practicæ de aſthmate & hydrophobia, ſubjiciuntur decem adminiſtrationes totidem corporum anatomicæ*, Londin. 1703. 8. Leid. 1738. 8. Hiſtorias & curationes morborum habet, deinde ſectiones anatomicas ſatis accuratas. Anatomica diximus.

J. TOBIAS KLETT *de trichiaſi ſeu mictu pilari*, Norimberg 1703. habet obſſ.

JOH. KRUGER *de morbo literatorum ſeu affectione hypochondriaca*, Zittav. 1703. 4. EJ. *caſus* III. *medici de febre petechiali, phthiſi hæreditaria, virgine in incendio a fumo pene mortua*, Budiſſin. 1708. 4.

Lettre de M. RONIAT *à un Médecin*, Londin. 1703. 4. Chirurgi qui Viviſci vixit, refutatio hiſtoriæ morbi ultimi GUILIELMI III. quam dederat BIDLOUS.

Mémoire ſur les cauſes de pluſieurs maladies, Pariſ. 1703. 12. Acidam theoriam proponit.

DU MOULIN *nouveau traité du rhumatiſme*, Pariſ. 1703. 4. (J. des SAV.)

GOD. STEIN *lithographia curioſa occaſione diverſorum in corpore... Principis repertorum calculorum cum eorum iconibus*, Baruth 1703. 8. RIV.

CHRISTIAN FRANCISCI PAULINI *diſquiſitio curioſa an mors naturalis ſit plerumque a ſubſtantia verminoſa*, Franc. Lipſ. 1703. 8. Morbos acutos a vermibus derivat, mortem ipſam unde ens facit & verminoſam. EJUSD. *obſſ. medico-phyſica* IV. *centuriis comprehenſa cum ſatura quinque alias decades obſſ. complectente*, Lipſ. 1706. 8. Mirabilia varia cum magno ſelectu continet.

L. F. PAULINI ſunt etiam *obſſ. medico-phyſicarum duæ Decades*, Norimberg 1695. 4. *

PEDRO AGUENZA *de febre ſardinica*, Madrit. 1703. 4. *

Genees en heelkonſtige redenvoering over de ſpanſche pocken, Amſtelod. 1703. 8. *

GUILIELMI MUSGRAVE *de arthritide ſymptomatica*, Lond. 1703. 8. ea editio non apud me eſt, Genev. 1736. 4. Morbos deſcribit adfines arthritidi, qui chloroſi, hydropi, melancholiæ, ſcorbuto, lui venereæ, aſthmati, &c. ſuperveniunt. EJ. *de arthritide anomala ſeu interna diſſertatio* Exoniæ (Exceter) 1707. 8. Amſtelod. 1710. 8. &c. Arthriticæ materiæ ad interiora repulſæ funeſtos effectus deſcribit, morboſque numeroſos inde ortos, quorum omnium curationem repetit ab expulſione materiæ morboſæ in artus.

IDONIS VVOLF *obſervationum chirurgico-medicarum* Lib. II. *cum Scholiis & interſperſis hiſtoriis medicis* JOH. CHRISTIANI VVOLF M. D. Quedlinburg 1704. 4. Pater CHRISTIANI IDO medio ſeculo XVII. vixerat. Multa hic de venenis cicutæ, mercurii ſublimati, vermium.

J. PIERRE LA SALLE *des maladies de la poitrine*, Bourdeaux 1704. 12. (J. des SAV.)

CHRISTIANI JOH. LANGII *opera omnia* quæ RIVINUS Lipſiæ anno 1704. edidit, continent pathologiam, ſemeioticam, praxin, diſputationes varii argumenti, etiam huc facientes, ut illam *de morbis endemiis*, Lipſ. 1694. habitam.

ADRIAN HELVETIUS (pater) *Traité des maladies les plus fréquentes & des remedes propres pour les guérir*, Pariſ. 1704. 12. 1724. 2. vol. 8. Urinam in malignis fallere obſervat. Cuique morbo propria medicamenta opponit.

ADRIAN HELVETIUS exſtat etiam Pariſ. 1711. 12.

J. CONRAD ZACCHMANN *caſus memorabilis de vermiculis in vulnere cum oſſi fractura p. n. maxima quantitate genitis*, Baſil. 1704. diſp. PL.

J. ERNESTI SCHAPER diſſ. variæ & *de lippitudine cryſtallifera*, Epiſtola, Roſtoch. 1704. 4.

J. CAR. SPIES *melancholia hypochondriaca ſalivatione cito, tuto, & radicitus exſtirpata*, Helmſtad. 1704. 8.

CAR. F. LUTHER *de ſpina deglutita & per apoſtema hypochondrii dextri rejecta*, Kiel. 1704. 4.

OLIVER *Eſſay on fevers*, Lond. 1704. 8. *

BARTHOLOMÆI de MOOR *Veris œconomia humanæ principiis innixa pathologia cerebri delineatio practica*, Amſtelodam. 1704. 4. Morbos inprimis ſoporoſos & reliquos capitis affectus deſcribit. Omnes interpretatur ex aucta vel imminuta ſanguinis preſſione. In EJUS *cogitationum de inſtauranda medicina*, Libro II. Amſtelodami 1695. 8. edito eandem theoriam proponit, SYLVII atque BONTEKOI diſcipulos refutat, & febrium intermittentium autumnalium hiſtoriam pro exemplo hiſtoriæ medicæ proponit.

BARTHOLDI FLORIANI GERSTMANN *tumulus peſtis hactenus metu veneni occluſus, nunc apertus & innoxius demonſtratus*, Francof. M. 1704. 8. PL.

Cum J. CONRADI BECKER L. *de ſubmerſorum morte ſine potu aquæ*, Gieſſæ 1704. 8. edito prodiit *dodecas obſervationum rariſſimarum*, omnino ob morborum in cadaveribus detectorum bonam deſcriptionem utilis.

DES GOUGES *epiſtola medicinalis hiſtorica, in qua argumenta refellentia res effuſas in epiſtola edita anno 1687. & addita obſervatio de lue venerea*, Pariſ. 1705. 4. Luem veneream veteribus notam fuiſſe.

J. C. HEYNE *tentamen de præcipuis oſſium morbis*, Gedan. 1705. 12. Repetetur in chirurgicis.

LAURENTII ROBERS diſſ. *de lue venerea* Upſal. 1705. 4. Singularis hypotheſis.

Magni viri JOHANNES FREIND & RICHARDUS MEAD circa hæc tempora inclareſcere cœperunt. Et illius quidem *Emmenologia* Oxonii anno 1703. 4. primum, deinde Amſtelodami an. 1726. 8. & alias prodiit. Phyſiologiam dixi. Morboſa menſium parciori fluxu ad duas claſſes reduxit, lentorem ſanguinis & nimiam vaſorum duritatem & reſiſtentiam: nimium vero menſium fluxum in laxitate vaſorum & humorum tenuitate poſuit. Inde indicationes & curationem repetit. EJ. *Commentarii* IX. *de febribus ad* HIPP. *Epidemicor.* L. I. & III. Lond. 1717. 4. Amſtelod. 1717. 8. &c. Diſſertationes variæ ſunt, quibus potius ſuam ſententiam proponit, quam HIPPOCRATIS. EJUS morbos cum noſtris eoſdem eſſe defendit, & eadem methodo egere, ſuperfluum vero fuiſſe SYDENHAMI ſtudium, qui tot diſtinctas ſpecies febrium fecerit, quæ tamen una generali methodo ſanari poſſint. Pleuritidem a peripneumonia diſtinguit, etiam ſanatione, quæ ſputa in iſta requirit, non ita in pleuritide. Obſervationem ulceris veſicæ addit. Reliqua praxin potius reſpiciunt. EJ. *de purgantibus in ſecunda variolarum confluentium febre adhibendis Epiſtola ad* R. MEAD. Londin. 1719. 4. Amſtel. 1720. 8. Præter practica conſilia, multa etiam habet de variolarum hiſtoria ex Arabibus repetita. EJUS *epiſtola de quibuſdam variolarum generibus*, Lond. 1723. 4.

RICHARDUS MEAD, qui in beato ſenio ſupereſt, jam 1702. Londini 8. edidit *mechanical account of poiſons*, auctius quarta vice recuſum anno 1747. Venenata organa Viperæ & noſtratis & caudiſonæ deſcribit, aliter quam priores ſcriptores, & in ipſo veneno acria ſpicula etiam oculo manifeſta. Diabetis hiſtoriam ſubjungit. Inde araneas & tarantulam inprimis deſcribit, deinde morſum canis rabidi & hydrophobiam, quam ab acuta tenſione nervorum deducit, deinde venena mineralia & vegetabilia, opium, vaporeſque Charoneos erudite dilucidat. Italice redditus liber prodiit 1744. 4. EJUSD. L. *de imperio ſolis & lunæ in corpore humano & morbis inde oriundis*, Londini 1704. & 1746. 8. Lunam

ſortio-

fortiori ſua adtractione, quam plena & nova exercet, aërem atmoſphæricum ſurſum a terra abducere, hinc aërem nobis vicinum leviorem reddere, ita corpus humanum minus comprimi, atque adeo omnes humores magis ad corporis ambitum ruere, vaſa dilatare, augeri hæmorrhagias, &c. Multas etiam alias egregias obſervationes admiſcet, v. g. de cataracta, de cauſa amauroſeos in nervo optico poſita, &c. EJUSD. *Short diſcourſe concerning peſtilential contagion*, Londin. 1720. 8. ſexies uno anno recuſa, tum 1744. 8. &c. latine vero cum titulo *de peſte* Lond. 1723. 8. magna parte ad praxin & politiam pertinet. Contagioſam eſſe defendit & in Africa naſci, & in nervos agere, & viſcera in gangrænam vertere. EJUSD. *de variolis & morbillis* L. Londin. 1747. 8. ſibi vindicat in *præfatione* laudatam a FREINDIO in variolarum ſecunda febre purgationem. Variolas pro peſtis genere habet, quod in Africa naſcatur. Malignas multorum generum deſcribit, cryſtallinas, vacuas, verrucoſas, ſanguineas. De curatione alibi dicam. RHAZIS una libellum prodiiſſe jam memini. EJUS. *Medica ſacra ſeu de morbis inſignioribus qui in bibliis memorantur*, Lond. 1749. 8. Multa a vulgari opinione aliena ad 15. morbos commentatur, lepram omnis generis, dæmoniacos, lunaticos, &c. Opera MEADII duobus vol. in 8. curavi recudi Gottingæ 1748. & 1749. 8. ubi ea quæ Anglice ſcripſit, Latine a D. GEORGIO CHRISTIANO OEDERO verſa ſunt.

RICHARDI MEAD *ſhort diſcourſe concerning peſtilential contagion* extat etiam in collectione operum. EJUS etiam eſt *diſſertatio on the ſcury*, Lond. 1740. 8 Deſcribit peſtilentiſſimum ſcorbutum, qui ſocios navales ANSONII pene omnes deſtruxit, ita putreſcentibus humoribus, ut callus conſerventium oſſium ſolveretur.

ROSINUS LENTILIUS Stutgardienſis Medicus edidit Altorfi 1680. 4. L. *de febre tertiana intermittente epidemica præterito vere ſeptentrionem ſubque eo Curlandiam* (ubi tunc vivebat) *infeſtante*, Altorf. 1680. 4. Idem Ulmæ anno 1698. 4. edidit *Miſcellanea medico-practica tripartita*, practica nempe, & hiſtorias fere morborum cum conſiliis. EJ. *de hydrophobia cauſa* Lib. Ulmæ excuſus eſt 1700. 8. EJUSDEM *Eteodromus medico-practicus*, Stutgardiæ 1711. 4. continet unius anni epidemias, & ægrorum, qui auctorem conſuluerunt, morbos, atque curationem in acta diurna relatam. EJUSDEM *iatromnemata medico-practica*, Stutgard. 1712. 4. & ipſa magna ex parte hiſtorias morborum habent, tum diſſertationes quaſdam, de hydrophobia, quam ad acidum refert, &c. Sed in practicis repetetur.

ALEX. THOMSON *diſſertationes medicæ*, Leid. 1705. 8. Sexta huc pertinet, quæ agit de morbis animi, qui ſæpe ſub larva corporeorum morborum latent, eoſque incurabiles reddunt.

BARTHOLOMÆI BEALE *eſſay attempting a diſcovery of the true cauſe of all diſeaſes proceeding from vicious bloods, and the genuine operations of all remedies uſed in their cures*, Lond. 1706. 8. *

J. JAC. BAIER eruditæ ſunt diſputationes *de laſſitudine* 1706. *de febre miliari* 1707. *de malo hypochondriaco* 1708. *de menſibus dolorificis* 1709. *de morbis bibonum* 1720.

H. G. HERFELD *de origine morborum*, Amſtelod. 1706. 8. Ex Carteſiana ſchola.

In J. B. MORGAGNI *Adverſariis* & *Epiſtolis* paſſim varia de oculi morbis, glandulis vitioſis, vermibus (ep. XIV.), cerebri vitiis egregia habentur, & ab eodem MAGNO VIRO integrum obſervationum in cadaveribus morboſis factarum opus exſpectatur.

SAMUEL KOELESER de KERESEER *de ſcorbuto mediterraneo* L. Cibinii 1707. Morbus peculiaris eſt, nauſeæ genus referens, qui in ſcorbutum tranſit. EJUS. *peſtis Dacica* 1709. *ſcrutinium & cura* ibid. 1709. 12. * EJUSDEM *Proteus febrilis noviſſima Virmondiana affligens* Cibinii 1722. 4. Eſt hiſtoria morbi noviſſimi Comitis Virmondii.

PETRI PAXTON *manuductio phyſicomedica* Londin. 1707. 8. Compendium EJUSDEM *eſſay concerning the Knowvledge and cure of moſt diſeaſes affecting human bodies*, London 1711. 8. Theoria morborum a ſpiritibus & a ſanguine ortorum. Adjectus Tr. de Salivatione & uſu mercurii.

JACOBI DRAKEI *orationes* III. *de febre intermittente*, *de variolis & morbillis*, *de pharmacia hodierna* edidit EDVVARDUS MILVVARD, Londin. 1742. 4. Amſtelod. 1742. 8. Auctor obierat anno 1707. Prima diſp. Cantabrigiæ 1690. duæ reliquæ ibidem pro doctoris gradu obtinendo anno 1694. ſcriptæ fuerant. Febres intermittentes, ut erat hypotheſium amans, a laxato tono vaſorum biliariorum, hinc bilis in inteſtina copioſiore adventu:

Variolas a vaporibus arſenicalibus in aëre obvolitantibus deducit, atque contendit ſymptomata ſumto plurimum convenire cum iis, quæ ſuperveniunt variolis, &c.

JOHANNIS CASPARI VVESTPHAL *pathologia dæmoniaca*, Lipſ. 1707. 4. Curationes ſympatheticas defendit, hiſtorias aut obſeſſarum, aut certe hyſtericarum feminarum narrat, & de prodigiis ſanguinis obſſ. adfert.

JOHANNIS LINDER poſtea LINDESTOLPE *de virulentia luis venereæ*, Upſal. 1708. Originem a venere inter homines & ſimias deducit. EJUSDEM L. *de venenis prodromus*, Leid. 1708. 12. *recuſus & animadverſionibus illuſtratus a* C. GODOFRIDO STENZEL Fr. Lipſ. 1739. 8. LINDERUS multa obſervavit, collegit, propria induſtria, ut tamen ab hypotheſi tibi caveas.

IRENAEI VEHR Prof. Francofurti ad Viadr. multæ ſunt diſp. ut *de ictero fuſco cum plica polonica ex ſuppreſſione menſium*, Francof. Viadr. 1708.

CHRIST. *valetudiniarum ſenum ſalomeneum*, Lipſ. 1708. 4.

J. GABR. RUDOLPHI *de obſervandis in mulieribus largiter menſtruatis occaſione hæmorrhagia uteri prænata per cerviſia medicata abuſum*, Leid. 1708. 8.

J. GABR. RUDOLPHUS l. c. præter caſum medicum, etiam de mulierum univerſis morbis egit.

J. POLI LECAAN *advice to the gentleman of the army*, Lond. 1708. 8. Continet deſcriptionem morborum Hiſpaniæ, inprimis febrium petechialium autumnalium epidemicarum & caſtrenſium.

CRELLII *marmorea memoria* J. F. SELIGMANNI *portentoſis ejuſdem calculis æternitati conſecrata*, Lipſ. 1708.

ANTONII NICOLAI BARNABE *delle morti improvviſe*, Rom. 1708. 4. de iiſdem nempe apoplexiis frequentoribus, de quibus etiam LANCISIUS ſcripſit. Multos vult mortuos eſſe ex vitio ventriculi, ex catarrho ſuffocativo, alios ex vera apoplexia.

JOH. MARTEN *treatiſe of all degrees and ſymptoms of the venereal diſeaſe in both ſexes*, Lond. 1708. 8. & alias & *gonoſologium novum*, ib. 1709. 8. Veterator eſt ASTRUCIO judice.

HERMANNUS BOERHAAVE hoc anno immortales *Inſtitutiones rei medicæ* ſcripſit, toties recuſas, ut inter Anatomicos videre eſt. Earum pars poſterior *pathologiam* etiam continet, ubi morbi ob ſuas cauſas ſimpliciſſimas, in ſolidorum vitio, humorum acrimonia varia, lentore, fluiditate nimia poſitas revocantur: cauſæ plures, quam vulgo ſolent, recenſentur, ſymptomata, & ſigna enarrantur. In eum librum *Prælectiones proprias* auctoris edidimus, quæ exſtant in VI. Tomo operis, abſque noſtris notis Gottingæ 1744. 8. editi. Deinde anno 1715. edidit *Aphoriſmos practicos de cognoſcendis & curandis morbis* ſæpe recuſos Leidæ in 8. anno 1737. & alibi, gallice etiam Rennes 1738. 12. anglice 1735. 8 Hi brevem de morbis univerſalibus ſolidorum, & humorum theoriam continent: tum chirurgiæ aliqua capita: inde febres & inflammatorios morbos (eos fuſiſſime), denique præcipuos chronicos adfectus breviter deſcribit, ſed magna tamen cum ubertate cauſarum & ſymptomatum, ut in apoplexia v. g. videre eſt. In hoc compendium ſolebat prælegere. Eæ lectiones cum titulo *Praxeos medicæ ſeu commentarii in aphoriſmos B. de cogn. & curand. morb.* aliquoties in Belgio & nuper anno 1745. Ultrajecti 5. vol. in 8. excuſi ſunt, ſatis vitioſe, inprimis quod ad dictionem adtinet, ut tamen auctorem adgnoſcas, & utilitatem interpretatio habeat, multaſque proprias obſervationes magni viri. In eos aphoriſmos lectionibus BOERHAAVII multis annis ſollicite conſignatis propriaque etiam obſervatione & bonorum obſervatorum adjumento uſus, edidit GERARDUS a SVVIETEN *Commentarios*, quorum Tomus I. Leidæ 1742. 4. alter 1745. 4. prodiit, reliqui ſequentur, facilitate ſua & ſimplicitate commendabiles. Aliquoties recuſi ſunt Turini cum meis prælectionibus, Venetiis & in Germania. Porro BOERHAAVIUS Leidæ anno 1724. 8. edidit *hiſtoriam morbi atrocis & nondum deſcripti*: & anno 1728. ſubjunxit *hiſtoriam morbi atrocis alteram* 8. In priori ruptum a vomitu æſophagum, in altero eliſum a tumore in pectore adipoſo cor deſcripſit. Recuſæ ſunt gallice cum CAR. BARBEIRAC Lib. *de morbis pectoris*, Amſtelod. 1731. 12. Inde cum *Aphrodiſiaco* LUISINI quem Leidæ 1728. fol. edidit, in *præfatione* ſuas de lue Venerea cogitationes edidit quæ cum titulo *Commentariorum novorum de lue venerea*, Londini 1728. 8. excuſæ ſunt, & a JULIANO OFRAI gallice aut verſæ aut ornatæ cum titulo *ſyſteme de* BOERHAAVE *ſur les maladies vénériennes*, Pariſiis 1735. 12. Bremæ

vero

vero 1737. 8. cum tit. *Verhandlung der venus ſeuche und deren geneſung*. *Introductio* BOERHAAVII *ad Praxin Clinican*, Leidæ 1740. 4. excuſa breve compendium eſt, modumque docet, quo in cognoſcendis inprimis morbis novus medicus feliciter verſetur. Deinde Londini a morte auctoris anno 1741. 4. editus eſt Lib. *de calculo* minime certe inutilis, & anno 1744. 8. *conſultationes medicæ ſeu ſylloge epiſtolarum*, quæ juxta editionem Londinenſem Gottingæ 1744. adjectis nonnullis BOERHAAVII conſiliis medicis, & curationibus in Noſodochio factis, & introductione quam dixi, edi curavi. Anno 1746. neſcio quo fato perſuaſus codicem corruptiſſimum *de morbis oculorum* edidi, Gottingæ 8. in quo emendando multis locis fruſtra laboravi, nunc codicem HEISTERIANUM nactus curabo, ut melior editio ſequatur. Utilia tamen & ibi conſilia, & vera cataractæ, ex primis deſcriptio continetur. Recuſum eſt opuſculum, Pariſ. 1748. 8. Venet. 1747. 8. & alibi. Superſunt paſſim *de morbis nervorum* aliique magni viri codices, & *compendia lectionum publicarum in noſodochio* habitarum, & conſultationes, in tanta viri per totam Europam auctoritate vis immenſa. Nuper etiam R. JAMES edidit *the modern practice of phyſick being a translation of Boerhaave and of ſuch parts of F. Hofmann's vvorks es ſupply the deficiencies of Boerhaave*, Londini 1746. 2. vol. 8. Aphoriſmi ſunt Boerhaaviani, adjectis formulis ex *materia medica* ſumtis, quam alibi dicemus, & aliquæ ex SVVIETENIO, aut ex ipſius auctoris obſervatione, deſumtæ notæ. Morbos cutaneos alioſque, quos non tractavit BOERHAAVIUS, translator ex HOFMANNO in compendium contraxit. Hæc in I. tomo, nam in II. hydrophobiam proprio labore fuſe deſcripſit, quam mercurio curandam ſuſcepit. EMANUEL CHRISTIANUS LOEBERUS anno 1744. & 1745. edidit *anfuhrung zu einer heilſamen labens art*. Ipſi ſunt Aphoriſmi BOERHAAVII cum notis nonnullis & explicationibus. *A full vievv of childrens' diſeaſe translated from* HARRIS *and* BOERHAAVE Lond. 1742. 8. * Non vidi, neque BOERHAAVIUS quidquam cum hoc titulo ſcripſit.

HERMANNI BOERHAAVE *Aphoriſmi* anglice prodierunt verſi a J. de la COSTE cum titulo *Aphoriſmi concerning the knovvledge and cure of diſeaſes from the* ed. 1715. *vvith uſeful obſervations ana explanations.*

DOMENICO MISTICHELLI *Tr. dell' apopleſia* L. II. Rom. 1709. 4. In ſecundo libro hiſtoriam cauſaſque mali deſcribit, & pro principe medicamento laudat ferrum ignitum pedis plantis admotum. EJUSD. *aggiunta al trattato dell' apopleſia* Padova 1715. 4. anatomicus potius liber eſt & phyſiologicus.

CHR. BALTH. VVIEL *nachricht von der in der ſtatt Thoren bey beſchluſſ des Auguſts* 1708. *angefangenen und bis den Januar.* 1709. *angehaltenen ſeuche der peſtilenz*, Thoren. 1709. 8.

POLYCARPUS GOTTLIEB SCHACHER multas boni uſus diſputationes edidit quo referimus *de placenta uterina morbis*, Lipſ. 1709. cum bonis obſervationibus *de tænia* 1717. Programma anno 1717. *de modo quo fetus abſque putredine in utero manet*, *Lumbricorum renalium deſcriptio*, Progr. 1719. *de polypis* Progr. 1721. *de flatuum in corpore genitorum magna cum aëre cognatione*, 1723. 4. Aliud progr. *de oſſificatione præternaturali* 1725. *de febre acuta exanthematica ægrum quinquies ſerie non interrupta invadente* progr. 1723. 4. *Anatome virginis aſcitica* 1725. *Sectio juvenis phthiſici* 1730., progr. *De melancholia hyſterica* 1732. *De ægro ex lue venerea in cephalalgiam chronicam delapſo* progr. 1732. Aliud *de pilis in ovariis muliebribus* 1735.

POLYCARPI GOTTL. SCHACHER quam citavimus, diſputatio *de tænia*, bona inprimis eſt.

Lettere di ragguaglio di varie oſſervazioni nove ne' vermi del corpo umano, Patav. 1709. ſub nomine ROCCI DOMINICI MASTAGNO prodierunt, recuſæ in collectione operum. ANTONII VALISNERII, cujus ſunt opus, vermes timere dulcia, amara amare docet, ut in bile natos, ortum ducere cum ipſo genere humano & a parentibus ad filios tranſire. Tres autem Epiſtolæ in ANDRYUM ſatis acres exſtant. Eadem cum L. *de corporibus marinis qua in montibus reperiuntur*, recuſæ ſunt. EJ. VALISNERI *conſiderazioni ed eſperienze intorno alla generazione de' vermi ordinari del corpo umano* excuſæ ſunt, Patav. 1710. Obſervationes pauciores fere habet, quibus theoriam ſuperſtruit, dari nempe & tæniam, quæ ſit vermium ſe conprehendentium faſciculus, & animal aliud ſimile, ſed unicum continuum. Congenitos eſſe homini vermes neque aliunde advenire urget. Faſciam mucoſam nempe faſciculum membranæ ſimilem cucurbitinis plenum, a tænia ſeparat. Paſſim ANDRYUM corrigit. EJ.

Nuove

Nuove oſſervazioni intorno all' ovaja ne' vermi tondi 1713. 4. Anatomen horum animalium tradit. EJUSDEM *diſamina d' un articolo dell' opera della generazione de' vermi del corpo umano*: & *ſeconda lettera del* S. G. T. BRINI *in cui ſi eſpone i motivi, ne' quali il* S. ANDRY *ha ne' ſuoi giornali maltrattato il noſtro autore*: Et *terza lettera del* D. AGOSTINO SARASINI, *in cui ſi fa vedere quanto profitto ha fatto il* S. ANDRY *dopo la lettura dell' opera del* S. VAL: Acriuſculæ omnes, a VALISNERIO ipſo aut a diſcipulis profectæ, refutant traſmutationes vermium, & monſtroſa animalia ANDRYI. In Epiſtolis adjectis animum eo inclinat VALISNERIUS, ut unica ſit ſpecies tæniæ, nempe catena. EJUSDEM *conſiderazioni ed eſperienze, intorno al creduto cervello di bue impietrito*, Patav. 1710. 4. Negat cerebrum fuiſſe, & oſtendit ad exoſſoſes pertinere. EJUSDEM *nuove oſſervazioni intorno alla coſtituzione verminoſa ed epidemica ſeguita ne' cavalli*, &c. in diario Veneto 1713. T. XIV. excuſæ cauſam offendit in vermibus latis, cucurbitinorum pene ſimilibus, depoſitis a muſcis, quas deſcribit. Subjuncta eſt *nuova idea del mal contagioſo de' buoi*. A vermibus etiam derivat. Porro in *raccolta di varie oſſervazioni ſpettanti all' iſtoria medica e naturale*, Venetiis 1710. 8. & in *Eſtratti di varie oſſervazioni, e nuove oſſervazioni ed eſperienze intorno alla ſtoria medica e naturale* Padova 1726. 4. (ubi multa iterum de vermibus) & in *nuova giunta di oſſervazioni e di ſperienze intorno alla ſtoria medica e naturale* ad morbos varios, verminationem, aliaque, Pathologiæ capita hiſtorias, utiles collegit. *Il ſaggio d' iſtoria medica e naturale*, inque *conſiliis medicis* varia ad pathologiam faciunt, morborum & ſectionum hiſtoriæ, In L. *de generatione hominis* inſignis tractatus eſt, de ſterilitate ejuſque cauſis.

ANTON. DOMINICI GOTTI *de hydrope*, Florent. 1709. 4.

FRANCISCI TORTI *Therapeutice ſpecialis ad febres periodicas pernicioſas, cui ſubnectuntur reſponſiones iatroapologeticæ ad* RAMAZZINUM Mutinæ 1709. 8. 1712. 4. 1731. 4. Venet. 1743. 4. huic editioni acceſſit vita & orationes auctoris. Scopus equidem practicus eſt, ad defendendum corticem, ſed ea occaſione & febres in genere deſcribuntur, & peculiares febres pernicioſæ remittentes, & intermittentes variæ funeſtis ſymptomatibus ſtipatæ, & denique caſus & hiſtoriæ peculiares plurimæ.

AND. CHR. DIEDERICH *hiſtoria peſtis ſeu umſtandliche beſchreibung der peſt und fleckfieber* Hamburg, 1710. 8.

MANASSE STOEKEL *anmerkung bey der peſt zu Danzig*, 1409. Hamb. 1710. 4.

JOHS SPINKE *quakery unmaskd, or reflexions on the ſixth edition of* M. MARTINS *treatiſe* &c. Lond. 1709. 8. Refutat MARTINUM non dudum citatum. Recuſus eſt anno 1711. IDEM anno 1710. 8. edidit *the venereal diſeaſes in its cauſe, nature, ſigns, dangerous effects*, & anno 1717. 8. *the venereal patients refuge, or the ſecret diſeaſe in all its ſtages, degrees and circumſtancies*, 1717. ASTRUC.

His temporibus etiam *diarium Venetum* incepit, cui titulus GIORNALE de' LETTERATI, *d' Italia*, quo multæ etiam propriæ obſervationes & eximiæ librorum cenſuræ continentur.

DAVID HAMILTON *de febre miliari & praxeos regulis*, Londin. 1710. 8. 1714. 8. Ulm. 1710. 8. Morbum, qui hoc inprimis ſeculo innotuit, & in genere & additis obſervationibus peculiaribus deſcripſit: medicamentis inprimis calidis uſus.

J. GEORG. a BERGEN *de bile icteri cauſa ficta*, Francof. 1710. diſp. & aliæ diſputationes exſtant.

J. BERN. SCHAAR *peſtis, Polonia deſcriptio* in ACT. ERUD. LIPS. 1710. Maj.

PIERRE DIONIS ſur la *mort ſubite avec l' hiſtoire d' une fille cataleptique*, Pariſ. 1710. 12. Ejuſdem frequentiæ apoplexiarum, de qua LANCISIUS, cauſas inquiſivit, & in crepantibus cerebri vaſis & in pulmone ſanguine infarto invenit. In *cours d' anatomie* aneuryſmatis cordis hiſtoriam, & aliqua huc pertinentia retulit.

ALARDI MAUR. EGGERDES *peſtis per cuſtodiam infectorum & ſanorum profliganda & evitanda ſolus modus: accedit hiſtoria peſtis per quadriennium quinquies in ſileſia reſuſcitatæ, ſemperque ex Polonia in hanc tranſlata*, 1719. 12. EJUSDEM *grundliche abbildung der grauſamen peſtſeuche*, Breſlau. 1720. 4.

ALARDI MAUR. EGGERDES ſecundo loco citatum opus primum prodiit Francof. 1715. 8.

SAM.

SAM. FRID. LAUTERBACK *kleine frauenſtattiſche peſt chronic von 1709. bis 1710.* Lipſ. 1710. 8. *

HENRICI HENRICI diſp. *de cholera morbo*, Hall. 1710. cum ſectionibus cadaverum.

HENRICI HENRICI eſt etiam *de epilepſia* Hall. 1710.

MINOT *de la fievre*, Pariſ. 1710. 8. *

J. BAGGARD *over de kinder pokken en maſſelen*, Amſtelod. 1710. 8. *

Cum J. B. BIANCHI *hiſtoria* hepatica multa prodierunt, quæ huc ſpectant. Nam pars *ſecunda* & *tertia* ſunt de morbis hepatis. In tertia J. THOMÆ GUIDETTI *de bilioſis affectionibus* ac *de bilioſa pleuritide* diſſ. ſequuntur, in quibus præter hepatis morbos plurimi alii ad bilem referuntur, adjectis etiam hiſtoriis ſingularibus. EJUSDEM GUIDETTI *conſtitutiones epidemicæ bilioſæ* 14. ab anno 1711. ad 1724. una prodierunt: Deinde JACOBI VERCELLANI *de bile aucta & imminuta*. BIANCHI ipſius diſſ. *de impedimentis circuitus: febris natura & effectibus in genere*; & CAJETANI TACCONI icones morboſi hepatis, ampliſſimorum ductuum biliariorum &c. ad rem noſtram pertinent. &c. EJUSDEM *de naturali in corpore humano vitioſa & morboſa generatione*, Genev. aut Turin. 1741. 8. Habet ventrales & tubarios conceptus bene multos; tum falſa germina & ſpecies quatuor molarum, cum fetu deſtructo, nullo, vel mutato, & denique vermium humanorum hiſtorias, nonnullas ſatis inprobabiles, per totum corpus perſecutus eſt.

Cum eo tempore in Italia peſtis in boum genere graſſaretur, magna vis librorum de eo uno malo prodiit, ut PETRI ANTONII MICHELOTTI *conghietture ſopra la natura*, &c. *dell' infermità regnante negli animali bovini*, in quo hiſtoria morbi habetur, & pro febre peſtilenti a ſalibus acribus ſanguinem coagulantibus declaratur. Prodiit Venetiis 1712. 8.

DIEGO DOMENICO de FERRARIS *narrazioni ſopra i mali epidemici*, Rimini 1711.

FRANC. FANTASTI *de febre contagioſa*, Venet. 1711. 8. qui boves ſine cerebro & medulla fuiſſe adfirmat, & morbum a viſco ſubtili putrido derivat, qui ſanguinem reſolvat, non cogat.

GIOV. BATISTA MAZINI *lettera intorno alla corrente epidemia contagioſa de' buoi* 1711. Habet aliquas cadaverum morboſorum ſectiones, in quibus cerebrum fuit, veſicula fellis mole aucta. Derivat ab tempeſtate cœli mala, unde perſpiratio impedita, &c.

ANTON. MARIA BORROMEO *iſtoria dell'Epidemia del bue*, Venet. 1711. 8. opus clerici hiſtoricum. Sed bonum.

HIER. BIUMI *natura del contagio bovino*, Milan. 1712.

GIUSEPPE GAZOLA *origine, progreſſi, e rimedio del corrente contagio peſtilenziale del bue*, Veron. 1712. 4.

LUIGI CASTELLI *de graſſante boum epidemia*, Venet. 1712. 8.

BONDROIT *de morbis acutis*, Bruxell. 1712. 12. *

CAR. FRANC. COGROSSI *nuova idea del male contagioſo de' buoi*, Milan. 1714. 12.

Parere del NIGRISOLI *intorno alla corrente epidemia degli animali bovini*, Ferrar. 1714. 8. quo morbus derivatur a vaporibus putridis occiſorum hominum & jumentorum gramen inficientibus.

ANTONIO DOMENICO GALLARATI *idea della infezione bovina*, Pavia 1714. 8. Hos libros omnes in *Diario Veneto* Giornale de' letterati video recenſeri.

Ad eundem morbum pertinet *Réflexions ſur la maladie qui a commencé.. à ataquer le gros betail en divers endroits de l'Europe par la Societé des Médecins de Geneve*, *avec un recueil de quelques autres pièces ſur ce ſujet*, Genev. 1716. 12. maj.

G. DIETERIC. HIERONYMI *merkvvürdige relation von der cur einer funfzig jährigen kranken vveibesperſon*, VVolfenbuttel 1711. 4. fol.

J. PETRI ORELLI BARNABA *opera medica ſecondo la mente* D'IPPOCRATE, GALENO, CARISTIO, ORIBASIO, *nella quale ſi tratta de' morbi del corpo umano con le loro cauſe*, *ſegni e prognoſtici*, *e con le cure de' medeſimi*, Milan. 1711. 8.

NICOLAI CRESCENTII *Tr. phyſico-medicus in quo morborum explicandorum*, *& potiſſimum febrium*, *nova exponitur ratio*, Neapoli 1711. 4.

NICOLAI CRESCENTII hic citati eſt etiam *tractatus phyſico-medicus in quo morborum*, *inprimis febrium*, *ratio explicatur*, Neapoli 1711. 4. Febres a cruditatibus derivat,

rivat, tum in primis viis, tum in ſanguine a chylo & aere ortis. Deinde febrium claſſes & ſpecies.

ADAMI BRENDELII, eruditi viri, Liber *de lapicidina microcoſmica*, VVittemberg. 1711. EJ. *commentatio de febre querquera, ex antiquitate eruta* ibid. 1715. 4.

ONUFRII BONFIGLI *de plica polonica*, Uratislav. 1712. 4.

THEODORUS ZVVINGER, Baſileenſis, multa practica ſcripſit, quibus cum adeo hiſtoriæ etiam morborum conjungitur. Inter diſſertationes Baſileæ anno 1710. 8. editas huc pertinent de *pathopatridalgia*, ſingularis nempe morbi deſcriptio, *de ſomnambulatione*, *de nephralgia*, *de fœtoribus corporis humani*. EJUSDEM *pædoiatreia practica*, Baſil. 1722. 8. edita eſt, qua morbi puerorum omnes deſcripti habentur, cum curatione & hiſtoriis nonnullis peculiaribus. Acri vero pathologiæ & medicamentis abſorbentibns valde favit. EJ. *theatrum praxeos medica*, Baſil. 1740. 4. cum curationibus morborum conjungit ætiologias ab acido, &c.

GUNTERUS CHRISTOPHORUS SCHELHAMMER in *artis medica univerſa* T. II. poſthumo edito anno 1748. 4. VViſmariæ, pathologiam tradit, Ariſtotelico ordine, non tamen abſque propriis, ut ſolebat, cogitationibus & obſervationibus. Criticos dies repudiat. IDEM dum vivebat in L. *de animi affectibus* Kiel. 1710. 4. & in *methodo curandi febres* & in L. *natura vindiciis* & in diſſertationibus paſſim varia adſperſit, quæ huc faciunt. EJ. *de ſpina ventoſa* diſp. Kiel. 1698. EJ. *de genuina febres curandi methodo* Jen. 1693. 4. parum therapiæ habet, in *Parte* vero I. *de natura*, & in II. *de cauſis* febris agit. Etſi non facile ſit ſequi EJUS opiniones, in igne tamen cauſam æſtus febrilis ponere videtur, cui reſiſtat viſciditas in ſanguine, aliquam cauſam proegumenen principem bilem facit, GALENUM ſecutus, tum ciborum particulas immobiles, &c.

J. DANIEL GOHL *Caſus von convulſiviſcher Enbrüſtigkeit und nach dem tode gefundenen groſſen herzgevväch/ſe*, Berlin. 1710. 4. Polypi ſymptomata fuſe deſcribit, tum ſectionem ægri, & ipſum polypum. Adeo Stahlianus, ut amauroſin ante mortem ortam tribuat animæ, quæ partem curarum deſereret occupata gravioribus. EJUSDEM *hiſtoria peſtis d. i. dem vvahrheit gemäſſe nachricht von der natur un cur der peſt*, Berolin. 1709. 4. EJUSDEM *Acta Berolinenſia* plena ſunt obſervationibus morborum epidemicorum, ſectionum cadaverum ægrotorum.

J. DAN. GOHL *hiſtoria peſtis* potius ad praxin ſpectat, in theoria vero miaſma putridum accuſat.

CHRISTOPH. HELVVIG *anmerkungen von allerhand raren mediciniſchen, anatomiſchen, chymiſchen, chirurgiſchen dingen*, Erfurt. 1711. 8. Reſponſa medica & obſervationes continet, utinam fidelis, credulus enim homo fuit, qui piſcem ex morſu in digito piſcatoris natum fuiſſe credat. *Einiger Medicorum ſchreiben von der in Preuſſen, Danzig &c. graſſirenden Peſt nebſt dem rechten gebrauch der vomitoriorum und ſudoriferorum*, Bresl. 1711. 4.

B. de MANDEVILLE *treatiſe of the hypochondriak and hyſteric paſſion*, II. ed. Lond. 1711. 8. Dialogi ſunt ſatyrici, ætiologici & practici, cum hiſtoriis ægrarum hyſtericarum & hominis hypochondriaci, & curatione. Laudat motum muſcularem, frictiones hujusmodi quaſi naturalia remedia.

GEORGII VVARREN *nevv method of curing vvithout internal medicines... the gonorrhoea or Clap*. Lond. 1711. 8. 1734. Deſcribit originem ſedemque gonorrhoeæ ex COVVPERO, & exempla addit curationum. Injectiones ſolas & unguenta arcana laudat. ASTR.

ELIAS CAMERARIUS varia ſcripſit, quæ huc pertinent. *Kurtze anmerkungen bey gelegenheit der krankheit a la mode*, Tubing. 1712. 8. Continet hiſtoriam febris catarrhalis epidemicæ, qualis etiam anno 1581. & 1733. per totam Europam graſſata eſt. EJUSDEM *epiſtola Taurinenſes*, Tubingæ 1712. 8. prodierunt, poſtquam cum principe FRIDERICO LUDOVICO iter in Italiam abſolverat. Morbos magicos adfirmat, & dæmoniacos, hiſtorias catalepticas aliquas proponit. EJUSDEM *ſpecimina quadam medicina eclectica*, Francofurt. 1713. 4. Diſſertationes ſunt, quarum multæ huc faciunt, ut I. II. & III. de delirio & melancholia X. de hypotheſi MORTONI circa febres & de morbis a ſpiritibus ortis XI. contra BAGLIVII theorias & fibræ ſolidæ hypotheſin objicit. EJUSDEM *medicina conciliatricis conamina & prima linea*, Francofurt. 1714. 4. aliqua habent de conciliandis theoriis pathologicis vetuſtis cum nuperis. EJUSDEM *cautelarum medicarum ſyſtema*, Francofurt. 1721. 4.

habet

habet pathologicas etiam & ſemeioticas cautelas, has de ſignis morborum eſſentialibus, illas de cauſis morborum, quibus totus tamen pathologiæ ambitus continetur. Pluſculas etiam diſputationes edidit, vir diffidens in pleriſque & cautus, niſi in magicis, quæ admittebat, magis, niſi fallor, tamen quietæ vitæ & erudito otio deditus, quam praxi clinicæ. Citabo paucas. *De Gemurſa Pliniana* 1722. 4. *Magici morbi hiſtoria attentius perpenſa*, Tubing. 1724. *De calculis in veſicula fellea repertis* 1724. *de miſtione pultacea* 1738.

Aloysius della Fabbra inter *diſſertationes phyſico-medicas* varias habet, quæ huc pertinent, *de arthritide: animi affectionibus: morbis a meteoris: vita naturali termino*. Prodierunt Ferrariæ 1712. 4.

Aloysii della Fabbra *diſſertationes phyſico medica* primum prodierunt Ferrariæ 1710. 4.

Jac. Franc. Vicarii *de intemperato Hippocratico ſeu cacochymicis* Galeni Argentor. 1712. 4. Burch.

Maubec *de la dyſenterie*, Pariſ. 1712. 12. Hypecacoanham commendat. Ab auctoribus *Diarii Eruditorum* laudatur. Video etiam ipſi tribui, *Traité de tumeurs & des obſtructions*, Pariſ. 1701. 12. & poriſtam eſſe.

Gibbs *obſervations of various eminent cures of ſcrophulous diſtempers*, Lond. 1712. 8. Cauſam ſcrophularum ponit in acido lympham cogente, &c.

John Whit's *new and exact obſervations of fevers*, Lond. 1712. 8. repetetur in praxi. Plurimum de modo & doſi miſſionis ſanguinis agit.

Conr. Bern. Vogtern *ſchediaſma de variolis adultorum*, Ulm. 1712. 4.

Christian Weisbach *wahrhafte und gründliche Cur aller der dem menſchlichen Leibe zuſtoſſenden krankheiten*, Marburg 1712. 8. 1739. & alias, Stahlianum praxeos ſyſtema, cum morborum deſcriptionibus.

Anton. Deidier in *Trivultinis* 1711. dedit hiſtoriam duorum catalepticorum, quæ etiam in nova editione L. *des tumeurs* exſtat. Ej. *Lettre ſur la maladie de Marſeille*, Montpellier 1721. 12. Idem in Journal des Savans 1722. Dec. adfirmat, ægros Maſſiliæ periiſſe ex carbonibus ante adventum celebris Sidoniæ navis. Idem in eodem diario *Mars & Septembre* 1722. dedit experimenta circa peſtis cauſam, quæ paulo poſt cum titulo *experiences ſur la bile & les cadaveres des peſtiférés* edidit, & recuſa ſunt Tigurii 1722. 8. Cum nempe Maſſiliæ peſtilentiarii Medici periculoſo munere fungeretur, & incidere cadavera auſus eſt, & experimenta cum bile facere. Sanguinem craſſum reperiit, bilem viridem ex nigro, quæ quovis modo in ſanguinem canum miſta peſtis ſymptomata produceret, cum bilis hominum unice febrientium nihil contagioſi haberet. Peſtem non ab alcali fieri, neque epidemicam eſſe, ſed a coagulo ſanguinis & bile acido onerata docuit. In hac quam diximus editione nonnulla Scheuchzerus adjecit contra hypotheſin & nonnullas cadaverum ſectiones. Ej. *diſſertations médicinales & chirurgicales ſur la maladie vénérienne ſur la nature & la guériſon des tumeurs*, Pariſ. 1725. 8. Prior liber ex theſi natus eſt, quæ anno 1713. Monſpelii defenſa, Romæ anno 1722. & Londini anno 1723. Latine recuſa fuit, cum titulo A. D. *diſſ. de morbis venereis acc. Diſſ. de tumoribus* 8. Alter ex theſi anno 1711. defenſa anno vero 1715. edita fuit, & theſis de variolis anno 1709. Luem Veneream deducit a vermibus, quos oporteat mercurio necare, non adeo ſalivationem requiri, ſed interruptam frictionem. Cancrum ſanare vult arſenicali medicamento. Ejuſdem Libri editio VI. pro titulo habet *Traité des tumeurs contre nature*, Pariſ. 1738. 12. aucta & mutata, adjectis propriis in cancro obſervationibus: tum conſultationibus medicis & morborum obſervationibus, etiam notabilibus, arteriarum coronariarum induratarum, membranæ poſt dejectam cataractam ſuperſtitis. Subjecta eſt diſſertatio, qua peſtem per contactum, non per aerem propagari defendit. Ejusd. Liber *de arthritide*, Monſpel. 1726. Calculo adfinem morbum eſſe & eamdem utique curationem convenire. Ejusdem *pathologia*, Pariſ. 1734. 12. quæ eſt altera pars *inſtitutionum* gallice verſarum, breve compendium eſt, & deſcriptiones continet morborum capitis & pectoris. Epilepſiam derivat a dilatabili natura vaſorum. Criſes negat fieri. Obſervationes nonnullas adſpergit in cadaveribus epilepticorum, & de tumoribus lymphaticis, ſcirrho pylori, &c. Titulus latinus fuerat *Theoria morborum internorum, capitis, thoracis ac abdominis abſque ſuppoſitione ſpirituum animalium*, Monſpel. 1723. 8.

Giov. Simbeni *narrativa e riſleſſioni ſopra i mali epidemici occorſi nel* 1711. *nel territorio di*

Savignano, Rimini 1711. & latine cum titulo *Ex. med. philoſophica de morbis epidemicis, in qua differitur de febribus & de ſanguine extra corpus*, ibid. 1713. 12. *

DEMOCRITI CHRISTIANI *vita animalis morbus & medicina*, Lipſ. 1711. 8. * F. Lipſ. 1713. 4. Leid. 1712. 8. Lubec. 1730. 8. & melius Germanica Francofurti 1736. 8. Febres intermittentes ſubtiliter ex ſucco pancreatico & bile interpretatur.

J. HERM. FURSTENAU *deſiderata circa morbos eorumque ſigna*, Amſtelod. 1712. 8. & cum reliquis deſideratis Lipſ. 1727. 8. Hiſtorias, ſigna morborum, obſervationes frequentiæ & infrequentiæ, annorum, ætatum, viſcerum obſcuriores aliquas, mortis & morborum cauſas aliaque minus vulgo a medicis obſervari queritur. EJUS *Epiſtola de morbis juriſconſultorum*, Francofurti 1721. 8. Brevis eſt, neque ſatis propria huic inprimis eruditorum generi.

ENGELBERTI KAEMPFER *amœnitates exoticæ*, Lemgov. 1712. 4. In faſciculo III. Dracunculus Perſicus aliique morbi Indiæ endemii & acupunctura Japonica deſcribitur.

JACOBI LUDEEN *de lithogeneſia macro & microcoſmi Exercitatio phyſico-medica*, Leid. 1713. 12. Calculos in veſica partim circa pus, partim circa nucleum naſci defendit, & ſuas paſſim obſervationes profert, Scaraburgenſis in Suecia phyſicus.

RUDOLPHI HUBERI diſſ. *de glandulis & tumore ſcrophuloſo maxillæ inferioris a retropulſa gonorrhea virulenta orto*, Baſil. 1713.

Bona eſt diſputatio quam hic citavimus RUD. HUBERI, *de glandulis* &c.

JOH. GOTTLIEB BOTTICHER *morborum malignorum & inprimis peſtilentiæ brevis & genuina deſcriptio*, Hamburg. 1713. 8. Peſtem Hafnienſem viderat per ſex menſes anno 1711. Oriri ab alcali & ab humorum diſſolutione docet: nocere calida, hypocondriacos ſalvos fuiſſe, non oriri niſi a contagio, fomitem diu in veſtibus ſupereſſe, acida & venæ ſectionem in morbi initiis deinde ſudorem juvare &c. EJUSD. *gründliche betrachtung über die grauſame Hornvieh ſeuche*, Francof. 1747. 8. Peſtem bovillam a putredinoſo miaſmate eſſe, non a vermibus, omnino contagioſam, quæ ex ipſa duratione deterior reddatur. Laudat alexipharmaca. EJ. *ſcrutinium medicum.. de morbo hypochondriaco*, Hafniæ 1724. 8.

J. BAPT. VERNÆ, nobilis viri, *morborum acutorum princeps pleuritis*, Venet. 1713. 4. Sanguinis ſputa eſſe ab arteria bronchiali. Pleuram ſedem pleuritidis eſſe, raro pulmonem. Inflammationes alias vicinarum partium per ſua ſigna a pleuritide diſtinguit. Hiſtorias 15. pleuriticorum adjicit. Venæ ſectionem defendit.

J. BAPT. VERNÆ citatum librum nunc legi. Obſervationes in regno Neapolitano factæ ſunt. Magna vero HIPPOCRATICA eruditio elucet in ſcripto, etſi dictio minus probabilis ſit. Inflammationis ſedem non in arteriis ſolis, ſed etiam in univerſis ramis venæ ſine pari ponit, neque ignorat eam ſpeciem, quæ oritur a ſanguine extra vaſa effuſo. In ſputo criſin ponit, materie craſſa ad ſanguinem adducta. Signa, prognoſeſque curioſe & abunde proponit, inter iſtas pro peſſima orthopnœam habet.

ACHATII VALENTINI ROMEISEN *gründliche unterſuchung der itz vvütenden epidemiſchen Vieh ſeuche nebſt dem davvider gefundenen Gegenmittel*, &c. VVurtzburg 1713. 4. PL.

LUD. FRID. JACOBI *caſus de hydrope uterino*, Erfurt. 1713. 4.

BERNH. ARNOLD NOTTELMANN *vorſtellung vvas eigentlich die itz herumvagirende ſeuche ſey*, Nurenbergæ 1713. 4.

J. J. (ABEL) *beſchreibung der epilepſie oder ſchvveren noth*, Atlenburg. 1713. 8.

EMANUELIS TIMONII *hiſtoria variolarum* anno 1713. Conſtantinopoli prodiiſſe dicitur A. E. 1714. p. 382.

THEOD. BALTHASSAN *de peſte Erlangenſi* 1713. 8. & german. *nachricht von der peſtilenz*, Erlang. 1713. 8.

CONR. BARTH. BEHRENS *de peſte* 1714. 4.

J. CHR. HABERKORN *von der peſt*, Budiſſin. 1714. 8. *

CHRISTIAN VVARLIZ *de morbis biblicis*, VVittemberg. 1714. 8.

KLIFTONI VVINTRINGHAM (patris) *Tractatus de podagra*, Eboraci 1714. 8. Vaſa minima in podagra rigidiora fieri, liquida craſſiora & viſcida, & per aortam inferiorem ad pedes vergere: dolorem oriri a liquore nerveo acr. nervos pungente, &c. EJ. *Tr. of epidemical diſeaſes*, Eboræ 1718. 8. Non vidi, niſi forte idem cum ſequenti eſt nempe, *commentarius noſologicus morbos epidemicos & aëris variationes in urbe Eboracenſi 16. annos graſſantes complectens*, Londin. 1733. 8. Morbos multos a conſtitutione & temperie aëris pendere

dere docet. Hinc aeris temperiem, & calorem & ventos ab anno retro 1715. obſervavit, morboſque, qui mutationes manifeſtas aeris ſequebantur vel comitabantur. Febres varias deſcripſit, nexum morborum cum aeris temperie per quæſtiones propoſuit, omnia breviter.

CLIFONI VVINTRINGHAM exſtat etiam *Comment: noſologicum de morbis epidemicis a.* 1715-25. Lond. 1729. 8. *

RICHARD BOULTON *of the gout, Kings evil and lues venerea*, Lond. 1714. 8. Podagram explicat a ſalibus in glandulas articulationum inpactis, ſcrophularum ſubjecta facit viſcera, tendines, oſſa, adfecta ab humore viſcido, craſſo, luem a fermento peculiari. Febres intermittentes deducit ab acido vitriolico cum ſanguine efferveſcente. Parum laudat ASTRUC.

NEBEL *de coagulo bilis in veſicula fellea*, Heidelberg. 1714. 4.

JOH. PURCELL *treatiſe of the colic*, Londin. 1714. 8. Sedem mali eſſe in peritonæo, capſulis atrabilariis, utero, umbilico, nonnumquam in pancreate, liene, hepate, inteſtinis frequentius: Meſenterium nervoſque innocuos eſſe, &c. EJUSDEM *Treatiſe of vapours or hyſteric fits*, Londin. 1707. 8. Theoria plurima. Hyſterici morbi fontem in ventriculo & vitiata digeſtione ponit, unde demum ſpirituum turbatus motus ſequatur. Inde, ad CHIRACI præceptoris exemplum, mechanice omnia ſymptomata hyſterica deſcribit.

CAROLI NICOLAI LANGII *beſchreibung des vieh preſtens, ſo ſeit 1711. bis 1714. gewütet hat*, Lucern. 1714. 8. Collectio eſt ex ſcriptoribus italicis, & medico, quem citavimus, D. ROMEISEN. Morbum ipſe non vidit. EJ. *beſchreibung der Kornzapfen in brote*, Lucern. 1717. 8. Morbum ſtuporiferum & gangrænoſum, epidemicum, a ſecali corniculato ortum in Helvetia graſſantem deſcribit.

DAVIDIS de GREBNER *Tractatus philoſofico-medici* VII. 1. *Ephemerides meteorologicæ*. Uratislav. *ab* anno 1692. *ad* 1712. 2. *animadverſiones in his morborum, qui anno* 1699. *Uratislaviæ graſſati ſunt*, Lipſ. 1714. 4.

JOH. GEORG. HOYER *ausführliche unterſuchung einiger in Europa graſſierenden anſteckender peſtilenzialiſchen Seuchen*, Gotha 1714. 8.

R. VV. CRAUS *excerpta quædam de nupera peſte Hamburgenſi*, Jen. 1714. 4.

J. J. VV. de PEIMA Baronis de BEINTEMA *hiſtoria conſtitutionis peſtilentis annor.* 1708. *ad* 1713. Vien. 1714. 8.

Obſervationes clinicæ a viro experientiſſimo privatis prælectionibus traditæ zum druck befordert durch GOTTF. HENR. ULAU. Lipſ. 1714. 8.

Vier tractätlein von der anſteckenden ſeuche die in Nieder Oeſterreich eingeſchlichen, Hamburg. 1714. 4.

J. BARTH. AD. BERINGER *de peſte in genere & lue epidemica modo graſſante in ſpecie*, VVurtzburg 1714. 4.

J. M. MULLER *obſervationes & curationes medico chirurgicæ* 1714.

ANDR. VALFRE' *obſervationes aſtronomico-medicæ*, Aſtæ 1714. 4. *

DANIEL TURNER *treatiſe of diſeaſes incident to the ſkin*, Londin. 1714. 8. 1726. 8. gallice redditus *Traité des maladies de la peau* Pariſ. 1743. 12. 2. vol. EJUSDEM *Siphilis*, Lond. 1717. 8. cum triginta morborum hiſtoriis. EJUSDEM *aphrodiſiacus*, Londin. 1736. 8. quo breve compendium auctorum traditur, qui in LUISINI collectione exſtant. EJUSDEM *Siphilis* pars II. Lond. 1727. 1739. 8. contra JOHANNEM ASTRUC ſcriptus. EJ. *Diſcourſe concerning gleats*, Lond. 1729. 8. Animadverſiones habet in libellum BOERHAAVII, quem diximus.

DAN. TURNER *Siphilis* exſtat etiam Lond. 1727. 8. quæ mea editio eſt. Continet morbi antiquitates, hiſtoriamque: GonorrhϾ deſcriptionem cum connexis ſymptomatibus, & curationem, deinde plene luis, denique in hac editione animadverſiones in VVILLOUGBY verſionem libelli D. CHICOINEAU & epiſtola PALMERI pro ſalivatione. IDEM etiam edidit *diſcourſe concerning fevers*, Lond. 1732. 8. *

J. ANTONII TERENZONI *de morbis uteri*, Lucca 1715. 4. Obſervationes varias non vulgares habet, ut ſcabiolas aſperitates, tubercula, ſquamas, criſtaſque in utero. Menſes in acceſſione febris ſemper accedere obſervat. In *exercitationibus circa ſex res non naturales* habet obſſ. de aere, cibo, potu ejuſque nimii noxa. EJ. *commentarius practicus ad criſes acutorum retardatas vel præpeditas* prodiit Florent. 1733. 4.

Danielis Clerici *hiſtoria naturalis & medica lumbricorum latorum*, Genev. 1715. 4. Anglice redditus ſub titulo *hiſtory of vvorms bred in the bodies of men and the animals*, Londin. 1721. 8. Eruditiſſimo, ut omnes hujus viri ſunt, labore, deſcripſit, quicquid boni ab omnibus auctoribus de vermibus humanis relictum fuit. Lumbricum latum capitatum, unicum animal, & alterum, congeriem cucurbitorum, ſollicite deſcribit, tum reliquos humani corporis vermes, uſus in poſteriori tænia Valisneri inprimis obſervationibus.

Michael de Kozamero diſſ. *de peſte* Breslau 1715. 8. Gas peſtilentiale accuſat ſeu mumiam hominis volatilem...

J. B. Gastaldi *an venena inter ſe differant*. Avenione 1715. 12. Claſſes venenorum conſtituit cum ſuis ſignis, ut coagulantia, corroſiva, &c. Ejusdem *an variolarum una eademque natura*, Avenione 1717. 8. Ab impuritate ſanguinis materni naſci, veteribus notas fuiſſe. Ejusd. *an morbi omnes primum ex fluidis*, Avenione 1725. Contra eos auctores, qui omnes morbos in ſolidis ponunt. In *Quæſtione medica* anno 1708. propoſita calculos numeroſos deſcribit, ex alvo egeſtos.

Conr. Ludov. VValther *theſaurus medico chirurgicarum obſervationum*, Lipſ. 1715. 8. Hiſtorias aliquas morborum rariorum, nævorum, venenorum miſtas cum chirurgicis habet. Ejusdem *ſpecimen chirurgicum ſeu caſus ſpinæ ventoſa admodum rarus ejuſque explicatio* dicetur in chirurgicis. Prodiit Lipſiæ 1715.

Phil. Eysel *de ſcirrho meſenterii inveterato atrophiæ incurabilis cauſa*, Erfurt. 1715. 4.

VVolfg. Matth. Brunner *merkvvür dige obſervationen bey der ſogenanten contagion vvelche anno 1712. zu Hamburg angefangen und anno 1714. geendigt*, Regenſpurg 1715. 8. Negat dari contagionem *

Petri Michaelis Gagna *tractatus de peſte hiſtoricus medicus* latine & italice, Turin. 1715. 12. *

J. Bapt. VVerlosihnig & Ant. Loigk *hiſtoria peſtis quæ ab anno 1708. ad 1713. Tranſylvaniam, Hungariam, Auſtriam, Pragam & Ratisbonam depopulabatur, per experimenta conſcripta*, Styræ 1715. 8. Parvi momenti.

Francisci de Fonseca Henriquez *metodo di conocer e curar o morbo Gallico*, Lisb. 1715. fol.

Henrici Haguenot *an ileus a motu antiperiſtaltico*, Monſpel. 1715. 8. Negat, & conatur demonſtrare, unice fieri ab obſtructione, unde motus muſculorum abdominis conſtrictorius ea, quæ inteſtinis continentur, inverſo ordine ſurſum agat. Ejusdem *de febre in genere* Monſpel. 1724. & aliæ diſputationes exſtant.

A. J. F. *prælectiones academicæ ſeu ſpecimen novæ pathologiæ theoretico-practicæ*, Francof. 1715. 4. Stahlianus.

VVahre eröfnung der Jenaiſchen Chriſtnachts tragœdie, &c. Jenæ 1715. 4. Hiſtoria ſuffocatorum hominum, qui nocte natalitia theſauros effodere tentarunt, eorum mortes ad carbones accenſos referuntur.

Friderici Andreæ *gründlicher gegenſatz auf das in Halle heraus gegebene bedenken vom tödtlichen dampfe der ſteinkohlen mit einer vorrede und anmerkungen von* J. H. Sculze. Hall. 1716. 8.

Caspari Petzold *obſervationes medico-chirurgicæ ſelectiores*, Uratiſlav. 1715. 8. Practicus Uratiſlavienſis, Stahlium ſecutus, obſervationes breviores, medicamenta fuſiora habet: aliquæ tamen cadaverum ſectiones, & nonnulla chirurgica intercedunt. Obſervationes ſunt 94.

Jacobi Vercelloni *de pudendorum morbis & lue venerea tetrabiblion*, Aſtæ 1716. 4. Leid. 1722. 8. Luem veneream naſci ex nimio etiam inter puros concubitu credit. Inde mali venerei in utroque ſexu ſymptomata multa experientia ſibi optime nota proponit. Parum blandum eſt Johannis Astrucii de hoc viro judicium. Gallice verſus eſt cum titulo *des maladies qui arrivent aux parties génitales*, Pariſ. 1730. 12.

Emmanuel VVeisman *hiſtoria mulieris lithotoçæ*, Tubing. 1716. diſp.

Georg. VVolfg. Gilg *de hydrope pectoris* Francofurt. 1617. 8.

Phil. Boon. *phyſiologia & pathologia reſpirationis*, Leid. 1716. 4.

Ant. Severini Barbarossa *Idea febris epidemicæ anni 1719.* Macerat. 1717. 4. *

H. Corazzi *de peſtis bovillæ hiſtoria*, Bonon. 1717. 4. *

Leal Lealis *Hebdomad. febrilis* P. I. Patav. 1717. 4. *

In

In *Uratiſlavienſium* collectionibus quæ anno 1717. ceperunt edi, per partes habentur epidemiæ morborum & obſervationes peculiares numeroſiſſimæ JOH. KANOLDI.

FRANC. XAVER. BENSA *hiſtorica relatio peſtis annorum* 1712. 1713. 1714. Vienn. 1717. *

J. BOHN *de agro ſomnambulationis morbo laborante*, Lipſ. 1717. 4.

ALEX. CAMERARII *extiſpicia hepatitide defunctorum*, Tubingæ 1716. 4. EJ. *de apoſpaſmate pia matris* 1722. 4. aliæ diſputationes.

EDUARD STROTHER M. D. *Critical eſſay on feavers*, Londin. 1716. 8. Practici inprimis ſcopi EJUSD. *experienced meaſures hovv to manage the ſmallpox*, Londin. 1721. 8. Morbum ab acido derivat: purgationem in febre ſecunda rejicit, tractationem de peſte addit.

GEORG. PHILIP. NENTER *pathologia* Argentor. 1721. 8. & in majori opere 1718. & 1721. 4. cui titulus *fundamenta medicina theoretico-practica*. De Stahlii ſecta, cum obſervationibus tamen & hiſtoriis morborum propriis.

J. HENRIC. HERLIN *hamorrhoides in pectore ſeu de præternaturali ac lethali fluxus hamorrhoidalis ſuppreſſi ad pectus translatione obſſ. anat. pathol.* Altenburg. 1716. 8.

J. P. VVAGRET *obſervations de médecine & de chirurgie faites dans les hopitaux*, Pariſ. 1717. 8. In febrium theoria alcali & acidum recipit. Medicamentum ſuum antipleuriticum nimis laudat, & dictione hyperbolica utitur. EJUSDEM *nouveau traité de la petite vérole*, Douai 1718. 8. non vidi, ſed video promiſiſſe methodum quo impediatur ne erumpat.

GERARDI GORIS *mercurius triumphator*, Lugd. 1717. 12. Vanus declamator. Morbum antiquum facit, mercurio ſanabilem, non vulgari, ſed ex metallis extracto.

J. FRANCISCI LEAULTÉ diſſ. *Ergo morbus antiquus ſiphilis*, Pariſ. 1717. Novis argumentis hiſtoricis confirmare conatur.

JOH. ADAMI MORUSCH *pyretologia* ſeu *Tr. de febribus*, Ingolſtad. 1717. & aliæ diſpp. EJ. *prælectiones academica de febribus & morbis capitis in unum volumen digeſta*, Ingolſtatt 1725. 4.

J. MILLETER *de morbo Tzömör Hungaris endemio*, Leid. 1717. diſp.

GOTTLIEB BUDAEI *conſilium medicum von der Krampfſucht oder Kriebel krankheit*, Budiſſin. 1717. 7. EJ. *miſcellanea-medico chirurgica practica & forenſia*, Görliz anno 1731. & ſeqq. ſeptem omnino particulis. Multæ corporum morboſorum diſſectiones. Venena etiam varia, deſcripta cum ſymptomatibus.

J. CHRISTOPH. HABERKORN *unvorgreifliche gedanken von denen ziehe oder nerven krankheiten*, Budiſſin. 1717. 8.

ANDR. HOYER *de febre petechizante epidemica*, Hafn. 1717. 8.

CHRIST. GOTTHARD VVILLISCH *bericht von der Krampfſucht oder ſpaſmodiſchen krankheit ſo an unter ſchiedenen orten in vergangnen jahr ſich ereignet*, Pirnæ 1717. 4. Hic morbus a ſecali corniculato ortus idem eſt cum eo, quem deſcripſit LANGIUS.

J. DAN. LONGOLII *mediciniſche gedanken von der kornſtaupe vvelche anno 1716. 17. an verſchiedenen orten in Sachſen und Oberlauſnitz unter dem titel des Reiſſens, der ziehe krankheit, Krampfſucht oder kriebel krankheit bekant vvorden iſt*, 1717. 8.

GOTTLOB VALER. BRUNONIS *gedanken und unterſuchung der itziger zeit herum ſchleichenden krampf und kriebel krankheit*, Budiſſin. 1717. 8.

LANGE *hiſtoire de la fille maléficiée de Courſon*, Liſiccane 1717. 12. Vomuit ea virgo erucas 22. tunc acus multæ ſub cute emerſæ & exciſæ ſunt, etiam ex mammis.

In Actis Uratislavienſibus (*Breslauer Samlungen*) morbi epidemici una cum hiſtoria tempeſtatum & aëris viciſſitudinibus continentur, non abſque plurimis morborum deſcriptionibus. Ibi etiam de Vampyris multa: hiſtoria litis de venæ ſectione in pleuritide (1718.) & variæ parum probabiles obſervationes atque theoriæ v. g. variolas a rore melleo oriri 1724. pag. 490. Auctor primarius eſt JOH. KANOLD.

T. SPOONER *a ſhort account of the itch, inveterate itching humours, ſcabineſſ and leproſies*, Lond. 1718. 8.

J. F. NICHOLSON *modern ſiphilis*, Lond. 1718. 8. potius practice ſcripta. *

J. de KOKER *de morbo epidemico anni* 1718. Leid. 1718.

GEORG. CLACII *obſervationes chirurgico-practica*, Hanov. 1718. 8.

CHRIST. BENED. CARPZOV *de ſexus ſequioris gonorrhœa ſeu fluxu albo*, Lipſ. 1718. 8.

GORG. HEATH COTE *de pleuritide ſolitaria*, Leid. 1718. 4.

J. HENR.

J. HENR. LAVATER *de calculo renum & veſica & rheumatiſmo a muco præternaturali in iſtis partibus depoſito ortum ducente*, Baſil. 1718. 4.

GODOFR. KLAUNIG *noſocomium charitatis ſeu hiſtoriarum medicar. in noſocomio obſervationes*, Uratislav. 1717. 4. Hiſtoriæ morborum utiles & paſſim propria remedia.

J. GEORG. BECK. *de viro palpitatione cordis & aſthmate violento mortuo ejuſque viſcerum mirabili ſtructura*, Giesl. 1718. 4.

HERM. VVERN. ENGELBERT A VVESTHOFEN *de angina ex obſtructis vaſis lymphaticis deducta*, Lemgov. 1718. 8. Multa & paſſim aliena collectio abſque propriis experimentis.

HERM. VVERN. ENGELBERT a VVESTHOFEN ſcripſit etiam *de peſte*, Lemgov. 1721. 4. *

MICHAELIS ALBERTI Stahliani ex præcipuis plurima ſcripta exſtant. Diſſ. Academicæ XV. *de hæmorrhoidibus..in volumen collecta*, Hall. 1719. 4. *Medicinifche und philoſophiſche ſchriften*, 1721. 4. cum obſſ. practicis, *Univerſa medicina* Tom. II. *Semeiologia*, *hygieina*, Hall. 1719. 4. Deinde diſp. practici argumenti plurimæ, ut *de auripigmento* 1720. *de morbo Hungaria hagymaz ejuſque cura per ſpecificum* 1726. 4. (febres nempe cephalalgicæ). EJ. *de caſu hydropica lapſu integro abdomine curata* 1727. EJ. *de ſcorbuto* Daniæ *non endemio* 1731. EJ. *caſus ſingultus chronici* 24. *annorum* 1743. EJ. *dyſenteria epidemica ſuperioris anni* 1743. 4. EJUSD. *bericht vom podagra ohne ſaltz*, Hall. 1725. 4. contra pathologiam acrem.

MICHAELIS ALBERTI ſunt etiam diſputationes *de aëre fodinarum metallicarum noxio*, Hall. 1730. 4. *de phrenitide Pannonia idiopathica*, ibid. 1739. 4. aliæque.

JOSEPHI GUERRA *la coagulazione non eſſere vera cauſa del male ne' buoi*, Patav. 1719. 8.

A mechanical account of the caſe and cure of a virulent gonorrhaea in both ſexes, Londini 1719. 8.

In PATRIK BLAIR *miſcellaneis*, Londin. 1719. 8. habentur variæ obſervationes veneneatorum hominum: de morbo Scotico a lue venerea diverſo ſed adfini.

J. MART. OTT. *hiſtoria renis ſiniſtri maxime tumidi & corrupti*, &c. Baſil. 1719. diſp. Habet varias obſervationes ex cadaveribus ægrorum ſumtas.

J. HULDR. PEYER *ovarium hydropicum*, Baſil. 1719. diſp.

THOMÆ VVOODVVARD *medicinæ & morborum ſtatus in ſpecie de variolis*, Lond. 1718. 8. Tiguri 1720. 8. Multa ſpeculatio. Bilem in ſanguinem reſorbtam pro cauſa motus animalis & vitæ, eamdem vitiatam pro cauſa morborum frequentiſſima habet. Variolarum cauſam ponit in ventriculo, & in ſalibus, hinc curari emeticis, & oleoſis unguinoſis medicamentis. Multum in methodum FREINDIANAM invehitur, & in experimentorum veritatem dubia movet. Multum etiam ſatyræ.

A ſober vindication of D. VVOODVVARD *ſtate of phyſic*, Londini 1719. 8. Inanis in FREINDIUM & MEADIUM invectiva.

JOH. ASTRUC diſp. *de hydrophobia* Monſpel. 1719. 12. Homines a lupo rabido morſi poſt multum demum tempus ægri, perierunt, ea cadavera celerrime conputruerunt. EJUSDEM *diſſ. ſur la peſte, ou l'on prouve que ce mal eſt contagieux*, 1728. 8. Egregie oſtendit peſtem & Maſſiliæ & in reliquis urbibus Galliæ nullam fuiſſe prius, quam homines vel merces infectæ in ea loca adveniſſent. Id venenum per œſophagum ſubire demonſtrat ab excitato vomitu. In magna collectione recuſus eſt. EJUSD. *de morbis venereis* Lib. IX. Pariſ. 1740. 4. ſæpe recuſi, eruditiſſimum opus, quo præter fuſam morbi hiſtoriam, & curationem novam per ſemiplenam ſalivationem, inprimis habetur egregia cenſura fere omnium ſcriptorum qui de hoc morbo innumerabiles ſcripſerunt. In editione Pariſina 1740. 3. vol. 12. omittitur catalogus auctorum. EJUSDEM *tract. Pathologicus*. Genev. 1743. 8. ſimplex & bono ordine ſcriptum compendium, cum multa cauſarum enumeratione. In pulſuum diſtinctione ſubtiliter verſatur.

JOH. ASTRUC exſtat etiam *de peſte provinciali*, Tiguri 1721. 4. EJ. *treat, on diſeaſes incident women*, Lond. 1743. 8. *

JOHANNIS ALLEN *ſynopſis univerſæ medicinæ*, Londin. 1719. 8. Amſtelod. 1720. 8. 1730. 8. Londin. 1749. 8. Francofurt. 1749. 8. & gallice verſa a DEVAUX, Pariſ. 1728. 12. cum *proceſſibus integris* Sydenhami. BOERHAAVII aut diſcipulus, aut certe admirator, diſperſas morborum deſcriptiones ex omnis generis ſcriptoribus collegit, ad claſſes ſuas tituloſque diſpoſuit, curationes ſubjunxit. Selectum forte ſcriptorum meliorem deſideres, cum HIP-

POCRA-

POCRATEM, ARETÆUM, ALEXANDRUM, BALLONIUM, HOFMANNUM, STAHLIUM omnino neglexerit, adeo præter rem ubique ETTMULLERUM exſcripſerit. In *addendis* obſervationes auctoris propriæ & morborum rariorum deſcriptiones continentur. Inſtitutum cæterum utile eſt, quod perfici poſſet cum maximo tironum emolumento.

M. FRID. LOCHNER *diſquiſitio ad locum* PLUTARCHI περὶ θηριδίω δακίως.. *& de vermibus per urinam excretis*. Verum annum libelli ignoro.

SIGM. AUG. PFEIFFER *variola ac inprimis epidemica maligna verminoſa cum tota embryologia ſeu doctrina fetus in utero*, Stettin. 1719. 8. PL.

GOTTLIEB EPHRAIM BERNER cum Libro *de applicatione mechaniſmi ad medicinam* edidit diſſ. *de apoplexia & catarrho ſuffocativo*, Amſtelod. 1720. 8. EJ. *æger ruminans hypochondriacus*, jam 1709. Hallæ prodiit.

MAGNI GABR. BLOCK *Beränckiande öfvver Eſter jonodottes longvvarige faſtnnde iſkone*, Stokholm 1719. 8. Non nimis credulus morbo, explicat tamen, qui fieri poſſit, ex defectu perſpirationis, viſciditate humorum, ut cibo puella diu potuerit carere. Monet omnes eas hiſtorias diuturni jejunii ad Sexum muliebrem pertinere, ad virilem nullum.

JOH. de KOKER *de morbo epidemico anni* 1719. diſp. Leid. 1720. 4.

MARTIN JACOB KUPFER *de volvulo ſanguineo ejuſque curatione*, Regiomont. 1720. 4.

CHR. HOEPFNER *acta privata betreffend diejenige krankheit vvomit perſonen unterſchiedlichen geſchlechts zu S. Anneberg vom jahr* 1713. *bis* 1719. *befallen vvorden*, Leipzig 1720. 4.

TH. SPROEGEL *obſervationes ſelectiores*, Helmſt. 1720. diſp.

LE FEVRE *gouteux d'origine Traité de la goutte*, Rochelle 1720. 12. ſe, hæreditarium podagricum, ſanaſſe ſeipſum teſtatur. Arcana habet.

J. SALZMANN *de oſſificatione præternaturali*, Argent. 1720. *de verme ex naribus excuſſo* ibid. 1721. *de morte ſubitanea ex ſanguine in pericardium effuſo*, ib. 1731. Multam ad obſervationes opportunitatem in tanta cadaverum varietate habuit.

Hoc tempore incepit ſævire peſtis Maſſilienſis, quæ innumeros libellos produxit.

CHICOINEAU, VERNEY & SOULIER (ſed tecto nomine) à Rege miſſi ut adflictæ urbi opem ferrent, ediderunt, *rélation ſuccincte de la peſte de Marſeille*, Pariſ. 1720. 8. pag. 31. Leidæ cum Libello MEADII recuſa eſt 1731. 8.

CHICOINEAU, SOULIER & VERNEY *obſervations & réflexions touchant la nature de la peſte* Lyon 1721. 12. Contagioſam eſſe negant, &c. *Lettre de Mr.* CHICONEAU *pour prouver ce qu'il a avancé dans les obſervations*, Lyon 1721. 12. EJ. CHICOINEAU *oratio de peſte* Monſpelienſi 1724. 8.

Lettera ſulla peſte di Marſilia, Milan. 1720. 8.

JOS. BROVVNE *practical treatiſe on the plague*, London 1720. 8. Collectio peſtium ſeculi prioris ex variis auctoribus & conſilia.

MAURICE de TOLON, Capucin, *Traité de la peſte*, Lyon 1720. 12. Nullius momenti.

J. BOECLER *recueil des obſervations qui ont été faites ſur la maladie de Marſeille avec diverſes lettres ſur la peſte miſes en ordre*, Straſbourg 1721. 8. Negant contagioſam eſſe. Tribuunt, uti D. DEIDIER, ſanguini inſpiſſato.

J. JAC. SCHEUCHZERI *λοιμογραφία Maſſilienſis*, Tiguri 1720. 8. & EJ. *erſte zugabe von der Maſſilianiſchen peſt ſeuche* 1721. 8. ASTRUCII & aliorum opuſcula cum obſſ. SCHEUCHZERI. EJUSD. *vom fliegenden zungen krebs* (ulcere epidemico in lingua boum), Tig. 1732. 4.

Rélation hiſtorique ſur la peſte *de Marſeille* 1721. 12. cum nomine Coloniæ. Contra medicos Monſpelienſes.

J. FRANC. FIOCHETTI *Trattato della peſte o ſia contagio di Turino dell' anno* 1630. edit. II. Turin. 1720. cum additamentis de peſte Maſſilienſi. *

BARTOLOMEO CORTE *lettera intorno all' aria e vermicelli ſeſien cagioni della peſte*, Milan. 1720. 8. * EJ. *lettera apologetica intorno agli effluvi organici o inorganici, cagioni della peſte*, Milan. 1721. 8. *

GOUDEREAU *rélation des différentes eſpèces de peſte que reconnoiſſent les Orientaux*, Pariſ. 1721. 12. Vanus & inutilis.

BOUILLET *avis & remede contre la peſte*, Bezieres 1721. 8. Metum valde nocere.

Pièces

Pièces diverſes de différentes natures ſur les remèdes & les précautions contre la peſte, 1721. 12. Exigui momenti.

PICHARTI de CROISSAINTE (Conſulis) *journal de ce qui s'eſt paſſé à Marſeille*, Carpentras 1721. 12. Accurata hiſtoria. Fruſtra ignes accenſi fuerunt.

Epiſtola reſponſoria ad epiſtolam D. *de* FORME Monſpel. 1721. Hiſtoria peſtis propagatæ in provinciam Gevaudan.

Rélation & diſſertations ſur la peſte du Gevaudan, Lyon 1722. 8. Auctor D. GOIFFON, Lugdunenſis, qui peſtem a vermibus produci docet.

Diſſertation ſur l'origine des maladies epidémiques, Montpellier 1721. 8. Hiſtoria peſtis ſatis bona. Venæ ſectio non felix.

Nouvelles conjectures ſur la peſte de M. GAUTIER (ridiculæ) & BAUX, Meaux 1721.

LE BEGUE *an peſtis a ſeminio verminoſo*, Beſançon 1721. 8. Affirmat.

RICHARD BRADLEY *the peſt of Marſeilles conſidered*, London 1721. 8. Collegit varias peſtium hiſtorias, & oriri ab animalculis ex Tartaria advenientibus conjecit.

Eines Marſilianiſchen medici ſendſchreiben von der peſt zu Marſeilles mit J. KANOLDS *reflexionibus*, Lipſ. 1721. 4. Epiſtola RAYMONDI inſerta, & contra ejus peſtis hiſtoriam objectiones propoſitæ. KANOLDUS ex Ægypto oriri docet, &c.

J. KANOLD *Kurtze jahr hiſtorie von den ſeuchen die von anno 1701. bis 1717. graſſiret haben*, Budiſſin 1721. 8.

EJUSD. *hiſtoriſche relation von der peſtilenz des hornviehs vvelche anno* 1711. *und* 1712. *In Scheleſien..vvie auch in Moſcau, Pohlen, Ungarn, Oeſterreich, Siebenbürgen, Italien* &c. *graſſiert* 1713 *

J. SAM. CARL's *peſtengel* Buding. 1721. 8.

PETR. JOS. ALBRIZZI *eriologia medica della cagione della peſte*, Milan. 1721. 8. *

Conſiderations on the natur of peſtilences, Lond. 1721. 8. *

PLACE *hypothetical notion of the plague*, Lond. 1721. 8. *

Remarks on three treatiſes of the plague, Lond. 1722. 8.

Remede contre la peſte, Pariſ. 1721. 12. Eſſe a coagulo, hinc ſolventia convenire. HELVETII opus.

ANDRE' JOSEPH LARIN *diſſ. ſur la peſte*, Dijon 1721. 12. Contagioſam eſſe, oriri a vaporibus antimonialibus.

PESTALOSSI (Lugdunenſis medici) *avis de précaution contre la maladie contagieuſe de Marſeille*, Lyon 1721. 12.

BESSINI (P. Monſpel.) *reflexions ſur la diſſertation de* M. PESTALOZZI, La Haye 1722. 12. Negat peſtem contagioſam eſſe

GEORGES PYE *a diſcourſe of the plague*, Londin. 1721. 8. Negat contra MEADIUM, & malo conſilio, infectionem a mercibus, & ſolum aërem miaſma peſtilens transferre docet, hinc inutiles eſſe excluſiones illas quadraginta dierum, &c.

Some remarks on D. MEADS *ſhort diſcourſe of peſtilential contagion and its explanation and alſo on* D. PYE's *diſcourſe*, Londin. 1721. 8. HARL.

A collection of very valuable and ſcarce pieces occaſioned by the laſt Londin plague, Lond. 1721. 8.

RICH. BLAKMORE *diſcourſe on the plague and malignant feaver*, Lond. 1721. 8. HARL. 1723. 8. EJUSD. etiam exſtant Lib. *on conſumtions and the diſtempers of the heart and lungs*, Lond. 1724. 8. & 1725. 8. & *diſſ. on a dropſy, a tympany, the jaundice, the ſtone, and a diabetes*, Londin. 1727. 8. Tympanitidem a tenſione fibrarum, diabeten a laxitate renalium derivat, velocis calami auctor.

D. MEADS *ſhort diſcourſe explaind or his account*, &c. *exploded*, Lond. 1722. 8.

Diſtinct notions of the plague vvith the riſe and fall of peſtilential contagion by the explainer, Lond. 1722. 8. HARL.

JAQ. MANGET *Traité de la peſte, recueilli des meilleurs auteurs*, Genev. 1721. 12. eſt Liber F. de TOLON cum adjectis auctariis ex D. EGGERDES & aliis. EJUSDEM MANGETI *nouvelles réflexions ſur l'origine, la cauſe, la propagation, les préſervatifs & la cure de la peſte*, Genev. 1722. 8. IDEM etiam FRANCISCI PIENS Lib. *de febribus* recudi curavit, & addidit obſervationes & remedia ſalutaria 1689. 4.

BLAN-

Blanquet *Lettre ſur les maladies peſtilentielles*, Pariſ. 1722. 4.

Vermium in cauſam peſtis erectorum debellatio a Michaele Erasmo Wvaneschio, Lipſ. Contra Goiffonum.

Filippo Masiero *della peſte*, Venet. 1722. 8.

Phil. Hecquet *Tr. de la peſte*, Pariſ. 1722. 12.

De Phil. Hecqueto hic citato vide in Practicis.

R. Brookes *hiſtory of the moſt remarkable peſtilential diſtempers*, &c. Lond. 1721. 8. Peſtilentiarum a 300. retro annis collectio cum modo peſtem evitandi & ſanandi.

J. Pringle *rational enquiry into the nature of the plague dravvn fromhiſtorical remarks*, Lond. 1722. Harl.

An J. Pringle jam citati etiam *obſervations on the nature of hoſpital and jail fevers*, Lond. 1750. 8. Febres contagioſas a ſtipatorum hominum perſpiratione in caſtris, noſodochiis, & carceribus ortas, Angliæ ſæpe funeſtas, deſcribit, quæ ex peſſimis ſunt. Curationem diaphoreticam præfert refrigeranti.

Saguens *Syſtema peſtis phyſicum Epiſtola ad* C. Richa, Turin. 1722. 12. (Giorn de Letter. T. X. pag. 52.)

Christ. Steph. Scheffel *de lithiaſi fellea ſeu calculo veſicæ felleæ cum hiſtoria lapidis porcini Malaccenſis & fellis bovini*, Leid. 1721. 4.

Franc. Holleri de Doelhof *de morbis capitis*, Ratisbon. 1721. 4.

Giuseppe Volpini *ſentimenti ſopra li vermi*, Parma 1721. 8. & cum operibus omnibus 1726. 4. ubi primam & ſecundam diſſ. efficit. De vermibus ſententiam Valisnerii contra Andryum defendit, & morbos a vermibus eorumque remedia deſcribit.

Giuseppe Volpini etiam eſt *ſpaſmologia*, Aſtæ 1710. 4.

VVeekelyke diſcours over de Peſt en graſſierende Ziektens, Amſtelod. 1721. 1722.

J. Khelle *de mictu cruento*, Altdorf. 1721. 4.

Jac. Trant in theſi 1721. *paſſionem hyſtericam non ab utero ſed a nervis eſſe* oſtendit.

Midriff *obſervations on ſpleen and vapours*, Lond. 1721. 8.

F. Bellinger *treatiſe on the ſmallpox*, Lond. 1721. 8. Alexipharmaca laudat.

Henrici Josephi Rega *de ſympathia ſeu conſenſu partium corporis humani*, Harlem. 1721. 8. Pleroſque morbos a ventriculo eſſe docet, & ibi ſedem febrium intermittentium ponit: corporis humani partes conſentire per membranas, per oſcillationem dolentem a loco affecto ſe undique diſpergentem, per nervorum communicationes, &c. Multa collegit.

J. Bartolommeo Corte *intorno agli effluvj cagioni della peſte*, Milan 1721. 8.

Benjamin Martin *nevv Theory of conſumtions more eſpecially of a conſumtion of the lugs*, London 1722. 8.

J. Can *miſcellaneous eſſay on the rheumatiſm, gout and ſtone*, Lond. 1722. 8.

J. Cl. Adr. Helvetii *Traité de la petite verole*, Pariſ. 1722. 12. Cryſtallinum genus deſcribit. Venæ ſectionem commendat, &c. Anglice prodiit, Lond. 1723. 8.

De Adr. Helvetio hic dicto vide practica.

Samuel Dvvigth *de vomitu & purgatione*, &c. & *de variolis & morbillis*, Londin 1722. 8.

Samuel Dvvigth etiam eſt *de hydrope* Hag. 1700. 8.

Nicolai Robinson *compleat treatiſe of the gravel and ſtone*, Londin. 1721. 8. 1734. 8. quam *tertiam* editionem legi. Calculi vinculum facit ſalem marini generis. Morbos nephriticos, iſchuriæ exempla, calculi obſcuriora ſigna exponit, etiam veſiculæ felleæ calculos. Pro diſſolvente calculi, ut alibi dicetur, ſpiritum vitrioli dulcem laudat. Ejusd. *nevv method of treating conſumtions* ibid. 1727. 8. cum explicatione mechanica omnium generum phthiſeos. Ejusd. *Syſtem of the ſpleen vapour and hyſterical melancholy*, Londin. 1729. 8. Poſt multa theoretica & phyſiologica morbos hyſtericos tribuit nervis, qui convulſione mechanica ſuborta ſe a cauſa mali liberent, ut cor fere ſolet in febribus intermittentibus. Curationem in debilitate nervorum reſtauranda ponit. Ejusdem *diſcourſe upon the nature and cauſe of ſudden deaths*, Lond 1732. 8. Cum anno 1730. & 1731. mortes apoplecticorum crebriores eſſent, de eo morbo ſcribendum ſibi ſumſit. Venæ ſectionem in caſu plethoræ, emeticum in morbo ventriculi laudat. Multa aliena miſcet. Ejusd. *nevv treatiſe of the venereal diſeaſe*, Londin. 1736. 8. Astrucio ſatis probatur.

A treat of diſeaſes of the Head Brain and Nerves, Lond. 1722. 8.

BOUEZ de SIGOGNE *nouvelle méthode pour guérir les maladies vénériennes, avec une réfutation des anciennes hypothèſes ſur cette maladie*, Pariſ. 1722. 12. Circulator, auctore ASTRUCIO.

CHRIST. LUDOV. WUCHERER *pathologia ſpecialis morbos eorumque cauſas & ſymptomata exhibens*, Jenæ 1722. 4.

GEORGII CHEYNE *eſſay on the gout*, Lond. 1722. 8. Podagræ cauſam ponit in vaſorum ſtrictura & robore nimio, inque humorum acrimonia: curationem in diæta vegetabili, labore & purgantibus. EJUSDEM *theory of acute and slow feavers*, Londin. 1722. 8. BELLINI theoriam ſequitur, & febres omnes explicat a citatiori motu per canales liberos, dum aliqui obſtructi ſunt. Cauſam proximam febrium facit glandularum obſtructiones. Febres lentas a diminutione maſſæ ſanguineæ derivat. Pleraque phyſiologica ſunt, & theoriis nituntur non firmiſſimis. EJUSD. *the Engliſch malady or a treatiſe of nervous diſeaſes*, Londin. 1733. 8. Intelligit mentis illum nauſeoſum morbum, quem vulgo hypochondriacum vocant, quem fuſe deſcribit; eum tribuit carnis nimio uſui & aromatibus, equitationem atque diætam tenuem laudat, & proprium experimentum adducit, cum debile & morbidum corpuſculum victu vegetabil inſtauraverit.

Inter numeroſas CL. SCHULZII diſſertationes paucas hic recenſebimus. Nempe *mors in olla ſeu metallicum contagium in ciborum, potuum & medicamentorum præparatione & aſſervatione cavendum*, Altdorf. 1722. 4. Diætetica varia ſed morborum etiam ex cupro arſenico aliiſque culinarum erroribus & immunditiis obſervationes habet. *Caſus aliquot notabiles ægrorum mente alienatorum*, Hall. 1737. 4. EJ. *de lithiaſi, ſiniſtro quam dextro reni magis infeſta*, 1738. 4. EJ. *de lumbricis effractoribus* 1740. cum collectione experimentorum *de hydrope pectoris ſaccato* 1742. 4. *de variolis nuper quæſita aliqua expenſa* 1742. Diſputationes *de morbis verni temporis ad ductum* HIPP. *Aphor.* III. 20. Hall. 1738. *de nimium bonis bona valetudini perículoſis* 1738. *de morbis ab exceſſu motionis corporis* 1739.

CHRISTIAN. FRIDERICH RICHTER *deütlicher unterricht von der Erkenntnüſſ des menſchen*, Lipſ. 1722. 8. Theoria Stahliana. Sed princeps ſcopus fuit commendare medicamenta quæ Halæ in Orphanotrophio parantur.

L. CONR. ZIEGLER *de natura & uſu doloris*, Lipſ. 1722. diſp.

BARTHOLOMÆI BOSCHETTI diſſ. *de ſalivatione mercuriali phyſico-medico-mechanica*, Venet. 1722. 4. recuſa ibid. 1744. 4. Non ſatis recte huc pertinet, & potius practica eſt, aut phyſiologica. ASTRUCII cenſuram meruit.

J. EHRENFRIED SCHLENKER *deſcriptio ovarii ſingulari morbo*, Leid. 1722. 4.

ABRAHAM VATER *de graviditate apparente* diſp. Wittemberg. 1722. 4. EJ. *de memoria & capitis læſione graviſſima*, ibid. eodem anno. *De ſcirrhis viſcerum* 1723. 4. *Cauſa mortis ſubitaneæ* 1723. EJ. *obſſ. calculorum rariſſimorum* 1726. 4. EJ. *de caſu ſingulari aſthmatis a depreſſione ſterni ex febre purpurata*, ibid. 1730. EJ. *de febre tertiana ob empyema mortem relinquente* 1731. EJ. *de morbo ſpaſmodico a variolis male curatis*, Wittemb. 1732. 4. *De ictero a contuſione dextri hypochondrii per diarrhœam ſoluto* 1733. EJ. *chordapſus* CELSI 1738. EJ. *de caſu ſingulari polypi poſt febrem epidemicam ex utero egreſſo*, ibid. 1739. EJ. *de morbis magnis a parvis initiis* 1744. EJ. *de lienis prolapſu* pr. 1746. EJ. *de dyſenteria epidemica maxime contagioſa ſuperiori anno patriam infeſtante* 1747. 4. & alia omnia boni uſus ſunt.

EJ. *hepar in hydrope ſæpius inſons eſſe*, Wittemberg. 1720. *de inflammationis ſanguineæ theoria mechanica* 1733. *de deglutitionis difficilis & impedita cauſis abditis* 1750.

CHRISTIANI VATERI, patris ABRAHAMI, diſputationes numeroſiſſimæ ſunt, *de memoria læſione in colica ſpaſmodica*, Wittemberg. 1722. 4. *de morbo ſpaſmodico populari* 1723. 4. *de morbis complicatis & intricatis* 1728. 4. & aliæ.

J. ANDR. FISCHER *de ſtrumis & ſcrophulis*, Erfurt. 1723. 4. *de febribus intermittentibus epidemice in præſente anno graſſantibus*, Erfurt. 1728. 4.

J. ANDR. FISCHER etiam eſt *hepatitis Pegaviæ epidemice graſſans*, Erfurt. 1718. 4. EJ. *petechiarum ſpecies Sileſiam affligens obſervata & curata*, Erf. 1718. 4.

F. FRESE *de venenis eorumque antidotis*, Leid. 1722. 4.

CAR. FRANC. COGROSSI *Pral. de peſte*, Patav. 1723. 4. *

J. CASP. KÜCHLER Lipſienſis, *de glandulis colli puerorum tumefactis*, Lipſ. 1723. 4.

FR. ERNEST BRUCKMANN *obſervatio de excretione vermis numquam antea excreti*, Wolfenbuttel 1723. 4.

CHRIST.

CHRIST. FRID. HAENEL *de morbis ſcroti* docta diſp. Argentor. 1723. 4.

J. FRID. NEUCKANZ *hiſtoria febris petechialis epidemica, qua annis abhinc duobus VVittembergæ ejuſque vicinia afflicta fuit*, VVittemb. 1723. 4.

CÆSARIS MARESCOTTI *de variolis*, Bonon. 1723. 4. Novum morbum eſſe, ortum ex principio exotico ſurgente de terræ ſinu, hauſto per inſpirationem. Venæ ſectionem & paregorica ſuadet, &c.

Hoc tempore inceperunt edi ACTA SUECICA, in quibus multa etiam practici & pathologici argumenti prodeunt.

NOEL FALCONET *Syſtême des fievres & des criſes*, Pariſ. 1723. 12. Pro medicina moderna.

NOEL FALCONET citatum librum nunc legi, quo plurima & diverſiſſima traduntur. In febre deſpumationem admittit heterogenei, quod a natura expelli oportet. Malignas febres ab aëre deducit. Variolas & morbillos deſcribit, fermento tribuit, rariores hiſtorias & recidivas enumerat. Intermittentes etiam febres, aſthma, peſtem conſiderat, criſes ex HIPPOCRATE explicat. Vapores ab obſtructione glandularum derivat &c.

In SCHURIGII *ſialographia*, *chylologia*, *embryologia* & reliquis compilationibus varia argumenti pathologici reperiuntur & in chylologia de abſurdis variis deglutitis, in chylologia hydrophobiæ hiſtoriæ, &c. EJUS *lithologia*, Dreſd. 1744. 4. tota huc pertinet.

CAR. RICHA *hiſtoria morborum vulgarium ſeu conſtit. epid. Turinenſis anni* 1720. Turin. 1721. 4. *anni* 1721. ibid. 1722. 4. anni 1722. ibid. 1723. 4. Non legi, ſed laude ſumma digni viri opus eſt.

FLAMINIO CORGHI *relazione dell'ultima malattia*, &c. Padova 1722. 4.

Lettre de Mr. VIDAL *ſur une maladie particuliere*, J. des Sav. 1723. Jan. Calculi veſiculæ felleæ poſt colicam.

J. BAPTISTÆ MAZINI *mechanice morborum*, Brix. 1723. 4. 1727. Offenbach 1731. 4. Tertio tomo febres, reliquis varios partium morbos, cum mechaniſmo partium deſcribit.

CASP. THEOD. EHRLICH *de morbis & affectibus quibuſdam, VVeſtphalis familiaribus*, Duisburg. 1723. 4.

ALEXANDRI CAMERARII Profeſſoris Tubingenſis multæ ſunt, neque inutiles diſputationes: *De ægra purpura alba majori laborante*, Tubing. 1723. 4. *de ophthalmia venerea* 1734. *de tumore præcordiali interno* 1734. 4. *De pleuritide maligna miliaribus critice ſoluta* 1535. 4.

EJ. *extiſpicia hepatitite defunctorum*, Tubing. 1716. *de apoſpaſmate piæ matris* 1722.

CHRIST. GODFR. STENZEL *de ſteatomatibus in principio aortæ*, VVittemberg. 1723. diſp. EJ. *de venenis* Lib. III. VVittemberg 1733. qui ex diſputationibus coaluit, uti prius etiam in LINDERI venena commentatus fuerat. Collectio eſt cum nonnullis obſervationibus. EJUSDEM *de utero inſonte* 1735. EJ. *pathologia pigrorum* 1735. 8. contra Stahlianos EJ. *caſus aliquot hominum a lue venerea curatorum* VVittemb. 1742. 4. EJ. *Medicina theoretico-practica*, Francof. 1732. 8. alibi dicetur.

F. CLIFTON *de diſtinctis & confluentibus variolis*, Leid. 1724. 4.

JAC. CHRIST. SCHEFFER *hiſtoria hydropis ſaccati*, Altdorf. 1724. 4.

FRANC. ANTONIO SCARELLI *dell' idropiſia uterina*, Vicenz. 1724. 4. *

VVILL. CLINCH *hiſtorical eſſay on the riſe and progreſſ of the ſmallpox*, Lond. 1724. 8. Antiquis variolas ignotas fuiſſe, & ab Europæis in Aſiam & Americam delatas eſſe. Luem veneream JOHANNI ARDERN jam notam fuiſſe.

JOH. TABOR *Exercitatio medica tertia*, Londin. 1724. 8. pathologica, & cauſas ſymptomatum febrilium & convulſivorum ad STAHLII mentem exponit, has acri irritanti tribuit.

RONGEART D. en Medecine de l'Aigle *ſur les vers des Tanches*. Vermes in horum animalium abdomine deſcribit 1723. 4.

P. ANTON. MICHELOTTI *ragguaglio del male d'una monaca illuſtre*, Venet. 1724. 4. EJUS *rari ex utero morbi hiſtoria*, Venetiis 1727. 4. edita cum apologia pro BERNOULLIO. Alias etiam morborum hiſtorias in diariis paſſim deſcriptas dedit.

JOH. DOEBEL (Profeſſoris Lundenſis in Scania) *vollſtändiger bericht von Eſter Johannſen und ihrem langvveiling zehnjährigen faſten*, Hall. 1724. Curioſa collectio. Prima hiſtoria eſt virginis hyſtericæ per multos annos paralyticæ & cibis abſtinentis, quam denique graviditas ſanavit, & de qua MAGNUS BLOCKIUS etiam ſcripſit. In appendice hiſtoriæ exſtant alterius hyſtericæ & aſitæ puellæ, & hominis hypochondriaci, qui poſt inediam 40. dierum periit demum, cum ad cibum rediret. N 2. THEO-

THEODORI PHILIPPI SCHACHT *diſſ. exhibens ægrum memorabilem icteritia phthiſi laborantem*, Herborn 1724. 4. icterus & ſcirrhus hepatis ſanatus calculis felleis de ano dejectis.

JOSEPHI FERDINANDI GUIGLIELMINI (DOMINICI F.) *conamen de recto morboſorum cadaverum judicio ferendo*, Bononiæ 1724.

ROGER DIBON *obſſ. ſur les maladies vénériennes avec une lettre d'un Phyſicien Chymiſte ſur la cauſe & la nature de ces maladies*, Pariſ. 1724. 12. & *Deſcription de la nature, des cauſes des maladies vénériennes*, &c. ib. 1725. Pro Agyrta ſcriptus libellus a medico Pariſino. ASTR.

J. CHRIST. RIEGER eruditi viri diſp. inaug. *de anxietate*, Leid. 1724. 4.

MATTH. ERNEST. BORETII *de epilepſia ex depreſſo cranio*, Regiomont. 1724. diſp.

J. CASP. ANHALT *caſus rarior febris quartanæ duplicis cum hemicrania*, Altdorf. 1724. 4.

JOH. STORCH, Stahliani, practici Gothani, *mediciniſcher jahrgang* I. und II. Lipſ. 1724. 4. *Annales* II. *oder jahrgang* 1722. ibid. 1725. *Annales* III. *oder* 1723. ibid. 1726. 4. EJ. *Annales* IV. (anni 1726.) ibid. 1729. 4. *Annales* V. VI. (anni 1727. 1728.) ibid. 1732. 4. *Annales* VII. VIII. (anni 1729. 1730.) ibid. 1735. 4. EJ. *Quinquepartitum practicum als eine continuation der jahrgänge*, Lipſ. 1738. 4. & T. II. 1740. 4. Hactenus enarrati libri continent hiſtorias morborum practicas. EJ. *praxis Stahliana* ibid. 1728. 1732. 4. *Collegium caſuale magnum Stahlii*, Lipſ. 1733. 4. EJ. *nöthiger unteoricht vvie in fleck und hitzigen fiebern ſich zu verhalten*, Eiſenach. 1731. 4. EJ. *von den ſoldaten Krankheiten*, Eiſenach 1735. 8. EJ. *Tr. von Scharlach fieber*, Gotha 1742. 8. EJ. *Krankheiten der vveiber*, Gotha 1747. ſeqq. Hujus operis T. IV. hoc anno 1749. prodiit, & numeroſas hiſtorias molarum & abortuum continet, non inutile neque indoctum.

JOH. STORCH hic dicti *kinder krankheiten* edidit Eiſenach. 1750. 1751. 8. quorum tres tomi prodierunt. Incipit a primo conceptu, a nævis, labiis leporinis, ſpina bifida, monſtris: tum congenitos morbos habet, ut hydrocephalum, tum cunarum morbos, dentitionem, ulcera cerebri, crebro ſibi viſa, & a repercuſſis cutaneis eruptionibus orta, choream S. VITI & alios. Tomo III. febres, variolas, morbillos, vermes, rachitidem tractat.

ANTONII COELESTINI COCCHI *Epiſtola phyſico-medica ad* LANCISIUM & MORGAGNUM Rom. 1725. Offenbach 1732. 4. Continetur his epiſtolis hiſtoria febrium epidemicarum, quæ Ferentini & Anagniæ anno 1709. graſſatæ ſunt: & hyſterici inmanis adfectus deſcriptio, & aneuriyſmatis in pectore, & dilatatæ venæ cavæ. EJUSDEM *narratio de morbo variolari quo nobilis monialis adfecta eſt* 1739. 4.

PHILIPPUS HECQUET ad ſuperſtitionem uſque devotioni deditus, acris tamen in adverſarios, ambiguarum phraſium & laxi ratiocinii amator, parum eruditus, ſi SCHELHAMMERUS audiendus eſt, diu Pariſiis & multa ſcripſit. Huc pertinet præter Lib. *de peſte*, in quo venæ ſectionem, nitrum, refrigerantia, corticem peruvianum, & alia ex theoria laudat, Theſis *an morbi a ſeroſa colluvie* Pariſ. 1696. fol. liber jam citatus in phyſiologicis *de la digeſtion & des maladies de l'eſtomac*, Pariſ. 1730. 12. *Novus medicinæ conſpectus*, Pariſ. 1722. 12. in quo pars II. *pathologica* eſt, & *omnes morbos ex turbatis ſanguinis motuum legibus eruit*. Inde *médecine naturelle vue dans la pathologie vivante, dans l'uſage des calmans*, &c. ibid. 1738. vol. 2. ubi præter morbos ventriculi multa etiam de oculorum morbis habet, & in univerſum morbos ad ſyſtema ſtricti & laxi refert. Contra ea animadvertit in *Trivultinorum Actis* 1733. *Avril* Presbyter nomine BLANCHARD.

EJ. *an morbi a ſolidorum tritu*, Pariſ. 1712. 4. & cum *Medicina Theologica* EJ. *médecine théologique ou la médecine créée*, Pariſ. 1731. 12. vol. 2. In tomo II. continet pathologiam, in qua theoriam degenerationis humorum refutat, & omnia mala a tenſione ſolidorum nimia aut nimis parva deducit. EJ. *le naturaliſme des convulſions*, Pariſ. 1733. 8. * Contra fanaticos *cœmeterii* D. MEDARDI. EJ. *réponſe touchant les devoirs des médecins & des chirurgiens au ſujet des miracles & des convulſions* 1733. 12. *

ROBERTI VVELSTED *de adulta ætate*, Londin. 1725. 9. hæmorrhoidum fluxum pro naturæ lege habet. EJ. *de variis hominum naturis*, ubi morbos ætatum congruos enarrat. EJ. *tentamen alterum de propriis naturæ habitus & remediis ad ſingulos accomodatis*; Londin. 1735. 8. Morbi ſimplicium adfines notantur cum ſuis ſymptomatibus.

ROBERTUS VVELSTED edidit etiam *de variis hominum naturis & remediis ad ſingulas accommodatis*, Lond. 1730. 8.

GEORGII DETHARDING Stahliani, Profeſſoris Roſtochienſis, deinde Hafnienſis diſp. *de*

hamo.

hæmoptyſi ex conſolidatione ulcerum pedum, Roſtoch. 1725. 4. *de febre Eyderoſtadienſes corripiente vulgo Stoppelfieber*, Hafn. 1735. 4. Ej. *de obſeſſione eademque ſpuria*, Roſtoch. 1734. 4. Ej. *hiſtoria morborum ſcribenda fida & arcana methodus*, ibid. eod. anno. Ej. *de ſitu correptis partibus corporis humani vivi*, Roſtoch. 1739. 4. Ejusd. *de peſte varioloſa*, Hafn. 1739. 4. Variolas ex Dania in Gronlandiam delatas deſcribit, quæ indigenas ibi pene omnes deſtruxit. Ejus etiam aliæ *de podagra*, &c. diſputationes exſtant. Ejus *fundamenta pathologica prodierunt*, Hafn. 1740. 8. Ej. *de morbis novis in America advenis fatalibus* diſp. Hafn. 1744. Ejusd. *meditatio academica de morte*, Roſtochii jam 1729. 4. prodiit.

Ej. *an homo adultus quadraginta diebus citra cibum vivere poſſit*, Roſtoch. 1721. 4. Ej. *æger hæmorrhagia ventriculi ſpontanea correptus*, Hafn. 1733. 4.

G. Christ. Meuder *de contagii idea nova & ſuccincta malignitatis febrilis* 1725. 8.

G. Christ. Meuder citati alium titulum lego Henr. Meuder *de contagione*, Serveſtæ 1725. 8.

Aluise Castelli *delle punte verminoſe graſſanti*, Venet. 1725. 8.

An eſſay on the traſmutation of blood cont. the atiology of putrid feavers and agues, Londin. 1725. 8. Theoria chemica. Idem auctor (D. Thomas Knigth) hoc opuſculum defendit alio, cui titulum fecit *a vindication of a late eſſay on the traſmutation of blood*, London. 1731. 8.

Hieronymi Ludolf *de malo hypocondriaco & hyſterico incolis Saxoniæ inferioris proprio*, Erfurt. 1725. 4.

J. Georg. Petzold *de cholelitho*, Argentor. 1725. 4. diſp.

G. D. Coscavvitz, Hallenſis ex ſecta Stahliana Profeſſoris, pluſculæ diſputationes ſunt; ut *de virgine hydropica mola laborante*, Hall. 1725. diſp. Ej. *de Spadone Hippocratico præcedente hæmoptyſin & phthiſin pulmonalem vulgo der ſceberger Steinbrecher Krankheit*, Hall. 1721. Ej. *de morbillis cum purpura complicatis*, Hall. 1722. 4. Deinde inter libros huc pertinet *pathologia*, Lipſ. 1728. 4. & *de gravidarum & puerperarum affectibus*, Lipſ. 1732. 4.

Sub G. D. Coschvvitz *pathologica* citata ſub finem paginæ intelligitur Ejusd. *organiſmi & mecaniſmi* P. II. nempe *organiſmus deſtructus vel labefactatus* anno 1728. & 1741. 4. editus.

Petri Violette du Bois *ſur la petite verole*, Pariſ. 1725. 12. & Ej. *nouveau traité des maladies vénériennes* 1725. 12. Ej. *Traité des maladies chroniques*, Pariſ. Tom. 5. 1733. 12. Circulatoris opus. Astr.

Ej. *traité des ſcrophules*, Pariſ. 1720. 12.

Nicolai Pointet *remarqués & obſervations ſur les maladies vénériennes, ſcorbutiques & les dartres*, Pariſ. 1725. 12. Contra Chirurgi Dibon ſcriptum, ſimilis cæterum hominis. Astr.

Vvinter's *eſſay on chronical diſeaſes*, Lond. 1725. 8.

S. F. M. D. *Caſus medicinales 26. ſelectiores ad mentem* Stahlii *pathologice, theoretice; practice deſcripti*, Lipſ. 1725. 4.

J. Vvilh. Sparman *anguis in herba*, d. i. *natur und cur aller alten und inveteritten ſa amenfluſſe beyderley geſchlechts*, Chemnitz 1725. 8. Promittit novum inſtrumentum quo ægri ſeipſos, abſque ſalivatione funditus ſanare queant. Ej. *von galanterie Krankheiten*, Dresden 1733. 8. Astrucio parce laudatur.

Richard Tovvne *a treatiſe of the diſeaſes moſt frekuent in the VVeſtindies and particularty Barbadoes*, Lond. 1726. 8. Morbos endemicos earum inſularum deſcribit, febres in quibus icterus criticus & ſalubris eſt: colicas bilioſas: colicam *pictonum*, ſudamina, venam medinenſem, pedem tumidum, *jointevil*: Methodus curatoria & totum opus videntur laudem mereri.

Simon du Buisson *de diſſenteria Indica*, Leid. 1726. 4.

Traugott Lohr *de colica flatulenta incolis Gedanenſibus frequentiſſima*, Erfurt. 1726. 4.

Georg. Goetz *de polypoſis concretionibus variorum in pectore morborum cauſis*, Norib. 1726. 4.

J. Melchior Verdries *de veneno canum & aliorum animalium rabidorum* exſtat in Ejus *æquilibrio mentis & corporis*, Gieſſ. 1726. 4. & diſſ. *de convulſionibus* diſp. Gieſſ. 1732. 4. Ej. *de pallitie verminoſa*, Gieſſ. 1728. 4.

Samuel Foerbiger *der vernünftige medicus in der.. pathologie*, Breslau 1726. 8. Lipſ. 1734. 8. Ad Stahlii mentem.

Nöthige gedanken von der Krampf und Kriebel ſeüche ſampt unterſchiedenen colligirten anmerkungen, Freyberg. 1726. 8. Morbi a ſecali corniculato naſcentis hiſtoria. Sy-

Syſtême d'un Médecin Anglois ſur la cauſe des maladies, Pariſ. 1726. 8. & *ſuite du ſyſtême d'un Médecin Anglois* 1727. 8. ibid. Vix meretur recenſeri agyrtæ Liber, qui microſcopii fraudulenti ope demonſtrabat credulis latentia in ſanguine inſecta, unde omnes in corpore humano morbos deducebat, curaturus eoſdem inſectis aliis contrariæ naturæ, quæ priora devorarent. Fraudem liquido expoſuit VALISNERIUS T. III. p. 217. & *Anonymus* in *Lettre à Mr.* ASTRUC in J. *des Sav.* 1740. M. Mart.

J. CHRIST. HUBNER *gründliche meinung von dem elemente, urſprung und zuſammevvachs des ſteines im menſchlichen Körper*, Hail. 1726. 4. de calculi generatione.

In THOMÆ SIMSON *diſſ. Medica* III. & IV. Edinburgi 1726. 8. refutantur theoriæ humorum, morbi tribuuntur ſolidis. Habet etiam experimenta de bile atra generata in ductibus bilariis, lienis, de conſtrictione ſpaſmodica pulmonis.

AUGUSTI BLONDELLI L. *de imaginationis feminina viribus*, Gallice Lond. 1727. 8. editus, dictus eſt in Phyſiologicis.

A diſcours concerning feavers in tvve letters to a young Phyſician, Lond. 1727. 8. Curationem deſcribit, theoriis excluſis.

EDVVARD BARRY *treatiſe on a conſumtion of the lunghs* II. ed. Lond. 1727. 8. Explicationem morbi ab obſtructione deducit.

A. E. BUCHNER *miſcellanea Erfortenſia* quæ hoc anno inceperunt, epidemias etiam, morbos rariores, vampyrorum hiſtoriam habent. EJUSD. diſp. *de febre catarrhali maligna epidemica hactenus graſſante*, Erfurt. 1742. 4. EJUSDEM *fundamenta pathologia generalis ex anatomicis & phyſico mechanicis principiis & F.* HOFMANNI *Med. Syſt. depromta*, Hall. 1746. & *fundamenta pathologia ſpecialis*, ibid. 1747. Compendium eſt operis HOFMANNIANI.

Sic in ACTIS PETROPOLITANIS morborum rariorum in ſectis cadaveribus hiſtoriæ.

HENR. VVILHELM. ARNOLDI *de febre ſtomachali epidemica*, Marburg. 1727. 4.

G. de GOLS *Theologico-philoſophical diſſertation concerning vvorms in all parts of human body, containing ſeveral curious and uncommon obſervations*, Lond. 1727. 8.

JAC. SMITH. *diſq. phyſico-medico-legalis de ſubmerſorum morte*, Prag. 1727. 4. EJ. diſp. *de pleuritide & inflammatione*, ibid. 1734. 4.

G. THISSEM *de morbo marino*, Leid. 1727.

RUD. AUG. BEHRENS *epiſtola ad* C. B. BEHRENS *qua trigam caſuum memorabilium hiſtorico-medicorum ſimul exponit*, VVolfenbuttel 1727. 4. Collectionem promittebant ſcriptorum de morbis pecorum, ſed ea morte clari Viri intercepta eſt. EJ. *de imaginario quodam miraculo in gravi oculorum morbo ejuſdemque ſpontanea atque fortuita ſanatione*, Brunsvvic. 1734. 4. EJ. *epiſtolica diſſ. altera* ad P. G. VVERLHOF *pro ſpicilegio obſervationum de morbo miraculoſo hamorrhagico & noxa a nonnullis mytulis*, Brunsvvic. 1735. 4.

HUGONIS GOURAIGNE *ſpecimen juxta circulationis leges*, Montpellier. 1726. 12. EJUSDEM *diſſertationes medico-chirurgica ſecundum circulationis leges*, Montpellier 1731. 8. Hoc majus opus eſt, cujus id, quod prius diximus, eſt quoddam quaſi ſpecimen. De febrium in genere origine mechanica agit, tum ſeorſim de febribus continuis ut vocat accidentalibus: de malignis, de exanthematicis, de hecticis. Miras illas veterum ſpecies retinet, obſervationes nonnullas interſpergit. Altera pars tantum phyſiologiæ continet de motu cordis, arteriarum & nervorum, quantum ad ſyſtema febrium intelligendum neceſſe eſt.

HUGONIS GOURAIGNE variæ etiam diſputationes ſunt, *de malis inflammatoriis in genere*, Monſpel. 1727. *de malis chronicis in genere* 1727. *de humorum craſſitiei medentibus*, &c. 1741. *Pathologia conſpectus* 1743.

MOUNSON SMITH diſp. *de colica apud incolas Caribienſes endemia*, Leid. 1727.

HERMANNI FRIDERICI TEICHMEYER ſoceri noſtri *de hydrope pectoris* diſp. Jen. 1727. 4. *de ſuffocatione a muſto fermentante* 1729. 4. EJ. *hiſtoria morborum hyemis praterita* 1729. 4. EJ. diſp. *de polypis inprimis cordis* Jen. 1729. 4. EJ. *de morſu canis non rabidi pernicioſo* diſp. 1736. 4. EJ. *de vomitu gravidarum primis geſtationis menſibus* 1738. 4. *de melancholia adtonita raro litteratorum adfectu* 1741. 4. EJ. *de morbo Hungarico ſeu febre caſtrenſi* 1741. 4. EJUSDEM *medicina legalis* huc ſpectat, tum *medicina pathologica & practica inſtitutiones*, Jen. 1741. 4.

Johannes de Gorter in variis ſcriptis habet, quæ huc faciunt. In Libro *de perſpiratione* varia proponit de acrimonia, ejuſque vi in corpus humanum, mechanice explicata. Ejus *compendium medicinæ*, cujus pars I. Leidæ anno 1731. 4. pars II. ibid. 1737. 4. totum vero opus Lipſiæ anno 1749. 4. excuſum eſt. Continet phyſiologicam deſcriptionem partium corporis humani, & morbos ſubjectos ſingulis, ſimilares inprimis. Ejusd. *morbi epidemici brevis deſcriptio & curatio per diaphoreſin*, Harderovvic. 1733. 4. Eſt deſcriptio morbi catarrhalis. Ejusd. *medicina Hippocratica ſeu in aphoriſmos comment.* Lib. I. Amſtelod. 1739. 4. Lib. II. anno 1740. Lib. III. IV. anno 1741. Lib. V. VI. anno 1742. Lib. VII. Ejusdem *medicina dogmatica tres morbos, delirium, vertiginem & tuſſim aphoriſtice conſcriptos & commentariis illuſtratos pro ſpecimine exhibens*, Harderovvic. 1741. 4. Nunc maxime ſub prelo habet *pathologiæ compendium* dilucidum, & facilis uſus.

Johannis de Gorter etiam eſt diſputatio *de cophoſi & hypocophoſi*, Harderovvic. 1739. 4. Ejus *pathologiæ compendii*, quod ſub prelo eſſe diximus prodiit nunc pars I. Harderovvic. 1749. 8. cum titulo *Morborum generalium ſyſtema ſeu praxis medicæ fundamenta:* Definitiones morborum, & ætiologiæ breviter enarratæ, ad Boerhaavii modum, ex longa experientia & collectione natæ.

J. Ernesti Turk *hiſtoria mulieris per alvum varia oſſa ejicientis*, Traject. 1727. diſp.

Soumain *rélation de l'ouverture du corps d'une femme*, Pariſ. 1728. 12. Continet fuſam hiſtoriam longi morbi & palpitationis cordis: a morte cauſa in corde reperta eſt, quod exiguum, contractum, a magnis vaſis remotum erat, ut pericardium vice cordis fungeretur.

Chr. Ern. Clauder *mirabilis calculi humani hiſtoria*, Chemnitz 1728. 4.

J. Boecleri *Epiſtola de fraudulenta muliere quæ per totam fere vitam ficto monſtroſo ventre omnium oculos decepit*, Argent. 1728. 4.

J. Boecleri citata *Epiſtola* continet hiſtoriam feminæ, quæ diu medicis Argentoratenſibus fictitio hydrope illuſit, cum variis ex Scheidio aliiſque ſimilibus hiſtoriis.

Melch. Casp. Blazer *ſpecimen pathologiæ ſecundum methodum Stahlianam*, Lipſ. 1728. 4.

Nicolai Patuna (Chirurgi) *dell' erpete trattato*, Venet. 1729. 4. De morbo in eo in genere agit & ſuam curationem in herpete ſanando adhibitam defendit.

Angeli Pisani *hiſtoria admirabilis hyſtericæ adfectionis in virgine Patavina explicatio*, Patav. 1729. 4. Morbus hyſtericus varii generis ex aſthmate aliiſque convulſionibus compoſitus: ſingulare vero eſt, quod incredibili copia venæ ſectionum exhauſtum corpus ſuffecerit jacturis ſuis.

J. Simon Bauermuller *de febre caſtrenſi*, Herbipol. 1729. 4. 1735. 4. an una, an duæ diſpp. non dixerim. Cæterum Stahlii primarius diſcipulus fuit.

Christian. Joachim Lossau *beſchreibung eines caſus inediæ*, Hamburg. 1729. 4. Hiſtoriam puellæ ex morbo ſoporoſo aſitæ, accuratæ deſcribit, ut de abſtinentia perfecta ſatis certi eſſe poſſimus. Alia exempla multa colligit & comparat.

J. Christ. Ehrlich *mors ex ſepulchris ſeu de noxis ex ſepultura in templis facta oriundis*, Hall. 1729. 4.

Stephani Coulet *Tractatus hiſtoricus de aſcaridibus & lumbrico lato*, Leid. 1729. 8. Docuerat linguam Gallicam Leidæ: in amico, qui tænia laboraverat, omnia experimenta ſua fecit. Lumbricum latum deſcribit ex conjunctione aſcaridum. In Valisnerio & Andryo varia carpit, & inprimis negat umquam dari vermem unum continuum, capitatum, qui tæniæ ſimilis ſit, quod idem video jam Ludovicum Bourguetum in epiſtola ad Valisnerium monuiſſe.

J. Aug. Stoller in libro *de præcocitate ſeu medeciniſche unterſuchung des vvachsthums der menſchen die länge*, Magdeburgi 1729. 8. edito, morbos militum recenſet, & morbos ætatum, Stahlii ſectator, breviſque.

Hoc tempore controverſia de cauſa ſpinæ bifidæ in Belgio orta eſt. Et primus quidem Henricus Uylhoorn ſcripſerat ad Abrahamum Titsionium *noodig denkbeeld van de ſpina bifida*, Amſtelod. 1730. 8. quo morbum ad fetus in utero complicatum ſitum, & exempla proponit. Reſpondit A. Titsing *heelkondige verhandeling ſeu de nondum deſcripto malo ſub nomine ſpina bifida nota* (uti latine titulus redditur in Act. Erud. librum enim

non

non vidi) Amſtelod. 1732. 8. eodem anno, & morbum in imaginationem maternam refert. Acrius tunc reſpondit UYLHOORNIUS, *tvveede vertoog over de ſpina*, Amſtelod. 1733. 8. Multa in TITSINGI mores & peritiam objicit, mechaniſmum, quem docuerat, defendit, paralyſin partium inferiorum frequenter a ſpina bifida oriri oſtendit &c.

Legi nunc A. TITSING hic citatum acriuſculum reſponſum. Negat ab incurvatione vertebras findi poſſe, neque ſimile quid fieri monet, ubi maxime flexiones ſint, ſed malum eſſe hydrocephali ſpeciem, ſæpe a nævo, nonnunquam etiam in jam nato homine ab injuria aliqua externa ortam. Hiſtorias addit ſuas & aliorum.

VIEUSSENS (Medicus diverſus a celebri anatomico) edidit *obſervations ſur la maladie de Bergerac* 1731. 12. & *remedes qu'on peut employer pour la ſortie des vers*, Liſieux 1730. 12. Ibi, ut lego, deſcripſit epidemiam, quæ a vermibus orta fuerat.

J. JAC. NEUHOLD *de inundatione capitis a ſufflaminato recurſu moris microcoſmici*, Jaracin. 1730. 4. Hydrocephalum deſcribit, trium cadaverum ſectiones exhibet. EJ. *obſſ. pathologicarum* Dec. I. Altdorf. 1733. 4.

J. J. GRAMBS *antomiſche beſchreibung eines monſtröſen gevvächſes*, Francof. 1790. 4.

J. CHRIST. FRISSCH *ſeltſame jedoch vvahrhafte... mediciniſche geſchichle* T. I. anno 1730. T. VI. anno 1740. 4. Collectio caſuum rariorum omnis generis.

B. MARTINI *caſus de chorea S. Viti*, Argentor. 1730. 4.

J. MAXIMIL. JOSEPH. MUHLPAUER *de febre catarrhali paſſim hactenus epidemica*, Gieſſ. 1730. 4.

CARL. FRIDRICH LOEUVV *unterſuchung des von dem jahr 1729. graſſierenden contagiöſen catarrhal fiebers*, VVien. 1730. 4. EJUSDEM & ANDR. LOEUVV *hiſtoria epidemica Hungarica ab anno 1688. ad 1709.* prius prodierat, ſed eam editionem non vidi.

THOM. FULLER *attempt to give a natural account of eruptive feavers eſpecially of the menſes and ſmallpox*, Lond. 1730. 4. HARL.

L. HEISTERI & MOEBII *obſervationes medicæ miſcellaneæ*, Helmſtad. 1730. 4. Varios rariores morbos continent EJ. HEISTERI multæ aliæ diſpp. exſtant, ut *de peſte* progr. Helmſt. 1728. 4. *de rachitide* 1725. 4. ubi partus illos dæmoni adſcriptos vvechſelbalge rachitidi tribuit, quod etiam docuerat in *annalibus Julii*, Helmſtad. 1725.

EJ. *de fortuna medica*, Helmſtad. 1722. 4. *de morbis adoleſcentum & juvenum* 1722. 4. *de calendario artuum* 1736. 4.

J. SAALMAN *de paroxyſmo quartanæ cæcitatem minitante*, Leid. 1730. 4.

CHR. FRID. RAST. *de polypo*, Regiom. 1730. 4.

GUILIELMI GRAEME *hiſtoria morbi qua nuper mortuus eſt* THOMAS HURDMAN Londin. 1730. In febre tritæophuya dederat emeticum, acceſſit ſenior medicus, uſus calidis, expellentibus, æger periit. De culpa alterutrius medici diſputatum eſt.

ISAAC MASSEY *of* HURDMAN'S *diſtemper*, Lond. 1730. 8. Hic videtur is ſenior medicus eſſe.

Inter NICOLAI HARTSOEKERI varia opuſcula anno 1730. recuſa exſtat etiam EJUS Libellus *de la peſte* p. 115. quam tribuit inviſibilibus inſectis.

Hoc anno cepit edi *Commercium Litterarium Noricum* cura viri ILL. C. J. TREVVII, quo diario ut plurima utiliſſima, inprimis tamen morborum epidemicorum, & rariorum, veneni varii generis, cicutæ &c. egregiæ obſervationes habentur.

HENRICI BASS *obſervationes anatomico chirurgico-medicæ*, Hall. 1731. 8. Præter anatomica & chirurgica varia continet etiam rariores morbos, eroſionem ventriculi a mercurio dulci: ſcirrhum mammarum duriſſimum ſanatum, atrophiam a fiſtula pulmonis, duodeni expanſionem & indurationem, gonorrhoeam (ut credit) epidemicam abſque contagio venereo, ulcera ilei a dyſenteria, &c.

CHRISTIAN HENR. ERNDL *VVarſavia phyſice illuſtrata*, Dreſd. 1770. 4.... Morbos endemios, arthritidem, hydropem, morbos auctos a vini uſu liberiori, & conſtitutiones epidemicas deſcribit. Plicam verum morbum eſſe defendit. Calidis in curando plurimum utitur. An idem cum auctore diſputationis jam anno 1691. citatæ? Non crediderim.

Diſſertations nouvelles ſur les maladies de la poitrine, du cœur, de l'eſtomac, des femmes, &c. *par* M. BARBEIRAC, Amſtelod. 1731. 12. Acceſſerunt duæ hiſtoriæ morborum atrocium BOERHAAVIANÆ. Apud ASTRUCIUM lego hunc librum jam anno 1684. paulo minus plenum ſub titulo, *Traité nouveau de médicine contenant les maladies de la poitrine, les maladies*

des

des femmes, & quelques autres maladies particulieres prodiiſſe in 12. & vulgare eſſe parumque plenum opus.

Nicolai Vvilli *de ſtupendo abdominis tumore*, Baſil. 1731. diſputatio. Bona obſervatio hydropis maximi.

J. Henrici Cohausen jocoſi hominis *archaus faber febrium & medicus*, Amſtelod. 1731. 8.

J. G. Beusser *hiſtoria morbi & ſectionis cadaveris variolis defuncti*, Heidelberg. 1731. 4.

Nachricht vvas bey der in der Nieder Lauſnitz eingeriſſenen vieh ſeüche zu beobachten ſey, Lubben 1731. 4. cum figura inſtrumenti.

Mich. E. Ettmuller *de ſcabie ejuſque ortu ab impura lana*, Lipſ. 1731. 4.

Joh. Godofredi de Hahn *recenſio febrium continuarum quæ anno 1729. Uratislaviæ populariter graſſa ſunt*, Uratislav. 1731. 4. Ejusdem *variolarum antiquitates nunc primum e Græcis erutæ*, Brieg. 1733. 4. Variolas ab Hippocrate deſcriptas eſſe, & carbunculos Græcorum ab Arabum variolis non differre docuit, uti etiam A. Laurentius *hiſt. anat.* Libro VIII. *quæſt.* 9. Ejusdem *carbo peſtilens a carbunculis ſeu variolis veterum diſtinctus acc. duæ* Dan. Vvilh. Trilleri *de eodem argumento epiſtolæ*, Uratislav. 1736. Variolarum antiquiſſimam cognitionem contra Cl. Vverlhofium tuetur, & *carbunculum a carbunculis* diſtinguit, qui cum variolis iidem & a peſtilente carbunculo diverſi ſint.

J. Zacharias Platner, vir eleganter eruditus, multas doctas diſputationes & proluſiones ſubinde edidit, quæ poſt mortem ejus conjunctim prodierunt Lipſ. 1749. 4. Huc ergo pertinet Progr. *de morbo Campano Horatii* quem ſuſpicatur venereæ lui adfinem fuiſſe Lipſ. 1732. *de morbo ἐνθουσιαζόντων & ἐμπυημάτων* eodem anno. Deinde *de inſanis & furioſis medicos erudiendos eſſe* anno 1740. *de peſtiferis aquarum putreſcentium exhalationibus* anno 1747. Tum diſp. *de morbis ex immunditiis* 1731. *Orat. de ægris meticuloſis*, & aliæ.

Pauli Gottlieb Vverlhof, Archiatri Regis noſtri, viri in praxi feliciſſimi & ingenioſiſſimi *Obſervationes de febribus præcipue intermittentibus & ex earum genere continuis*, Hannov. 1732. 4. 1745. 4. Magna vis obſervationum eſt, inprimis funeſtæ ſpeciei tertianarum, quæ ſenes apoplexia obruunt, cum variis omnigenæ eruditionis digreſſionibus. Ejusdem *cautiones medicæ de limitandis laudibus & vituperiis morborum & remediorum*, Hanov. 1734. 4. & Ejusdem *diſſertatio epiſtolaris*, Hanov. 1735. 4. Contra A. Ottomarum Goelickium demonſtrat, neque febres intermittentes ſalubres, neque corticem noxium eſſe. Ejusdem *diſquiſitio medica & philologica de variolis & anthracibus*, Hanov. 1735. 4. acceſſit R. A. Behrens *Ep. de affectionibus a comeſtis mytulis*. Cl. Vverlhofius contra Ill. Hahnium hic demonſtrat, non fuiſſe notas Græcis variolas, & multum ab eo morbo carbunculos illos differre.

Girolamo Gaspari *Oſſervazioni e letture*, Venet. 1731. 8. minime inutiles variorum morborum obſervationes.

Girolamo Gaspari l. c. deſcribit morbos peculiares Iſtriæ, Dalmatiæ, febres, tumores teſticuli herniæ ſimiles, vermes ſubcutaneos, deinde fuſe molam carnoſam 40. librarum.

J. Theod. Eller *medicinische und chirurgische obſervaziones auf dem Berliniſchen Lazareth der Charité*, Berlin. 1730. 8. Hiſtoriæ ſinceræ, fideles & accuratæ, & curationes egregiæ.

In opuſculis *ſcientificis & philologicis* quæ Venetiis prodeunt varia hujus generis continentur.

T. V. pulſus intermittens ex gelatina in corpore calloſo.

T. VI. Dodi de podagra recurrente & inde natis polypis.

C. F. Cogrossi de febribus periodicis T. VII. Ej. de diviſione morborum ad modum botanicorum T. XV. Ej. de inſania T. XVI.

Constantini Gatta graviditas 22. *menſium*.

T. XXIII. Fr. Pelizza de dyſenteria.

T. XXIV. Martialis Reghellini hiſtoria Somnambuli, &c.

Thomæ Apperley *obſervations on phyſic both rational and practical vvith a treatiſe of the ſmallpox*, London. 1731. 8. Cogitationes miſcellaneæ ex omni fere medicinæ ambitu, cum ſignis morborum, cauſiſque hinc inde obſervatis, theoria inflammationis Boerhaaviana, laudibus mediocris diætæ neque valde calidæ neque frigidæ nimis. In variolis & alibi aliorum auctorum multa loca exſcripſit.

Ill. Waltherus morborum hiſtoriam utilibus diſp. & programmatibus illuſtravit; ut *de inteſtinorum ex obſirmati habitus vitio* 1731. *de obeſis & voracibus* 1734. *de frigore in febrium intermittentium acceſſione* 1740. *de atra bile* cujus non diſſimilem liquorem in liene invenit: *de inflammatione* 1741. *de temperamentis & deliriis* 1741.

Guillaume Mauquest de la Motte *Traité complet de chirurgie* Pariſ. 1732. 8. Paſſim morborum memoriæ intercedunt, hydrocephali, epilepſiæ ſanatæ, calculis redditis per urinam, ſanatæ diarrhoeæ.

Obſervations ſur la convulſion par un Médicin de la Faculté de Paris, Pariſ. 1732. 12. Contra convulſiones ſectæ Pariſianæ.

Joh. Honorati Raiberti *diſſ. medica de morbis venereis*, Rom. 1732. 8. A vermiculis oriri malum, in ſemine virulento viventibus. Inunctiones partiales laudat. Astr.

J. Frid. Ziesner *de raro oeſophagi morbo*, Regiomont. 1732. 4.

Nicolai Rosen Achiatri Suecici, *reſolutio caſus ægra variis malis a plethora ortis vexata & feliciter curata*, Upſal. 1732 4. Ej. progr. editum Upſal. 1745. fol. Deſcribit vir Ill. ſymptomata pueri qui hyoſcyamum voraverat. Ejusdem egregiæ diſſ. de morbo epidemico Upſalienſi, deque tænia exſtant in Actis Stokholmienſis Academiæ.

Lud. Chr. Dern. *de febre catarrhali petechizante ſuperioribus annis in vicinia infeſta & epidemica*, Gieſſ. 1732. 4.

Caroli Gianelli *Saggi di medicina teorico-pratica*, Venet. 1732. 8. Phyſiologica habet, de Solidi formatione ex ſucco concreto: tum pathologica de morbis ex ſtricto & laxo: denique de morbis fluidorum.

Caroli Gianelli citatum Librum melius nunc poſſum, cum legerim, recenſere. De morbis ſolidorum a fibra ſtricta & laxa incipit, inde de obſtructione, humorum vitiis, febribus intermittentibus, continuis, morbis bilis, vitiis tranſpirationis agit, quæ magni facit, de cacochymiis, coagulo & reſolutione humorum, conſtitutionibus varioloſis, conſenſu partium, vitiis lymphæ, vermibus, &c. Inde aerem, aquam & locos Lignagii deſcribit, & ibi graſſantes pleuritides & febres, tum hiſtorias aliquas calculi, amauroſeos. Ej. *de ſucceſſione morborum Libros* III. Patav. 1742. 8. nondum legi.

Lud. Joh. le Thieullier *obſervationes medicæ*, Pariſ. 1732. 8. 1739. 12. & Ejusd. *conſultations de medicine* T. III. Pariſ. 1745. 12. Morbos tum vulgares, tum raros, cum methodo medendi Pariſina deſcribit.

Bellostii *ſuite du chirurgien de l'hopital* in chirurgicis dicetur.

Barth. Wichers *medicinifche wahrheit von Krankheiten und deren Kenzeichen*, Hamburg. 1732. 8.

J. Andr. Munnich *bericht von zwey durch einen donnerſchlag zu Oſterwyk gerührten Perſonen*, Halberſtad. 1732. 4.

Just. Arnold. Gulich *de furore haemorrhoidum* ed. II. Leid. 1733. 8. diſp. nempe inauguralis cauſæ ſedem in arteriarum obſtructione ponit, & methodo ſcribit mechanica.

Just. Arnol Gulich diſputatio citata exſtat etiam Leidæ 1741. 4.

Thomæ Schwenke *rari caſus explicatio*, Hang. 1733. 8. In *hæmatologia* etiam varia ad naturam febris pertinentia habet.

Henrici a Deventer L. *de morbis oſſium* in chirurgicis indicabimus.

François Sauvage de la Croix *nouvelles claſſes de maladies*, ad botanicorum morem, Avignon 1733. 12. Ejusd. *theoria febris*, reſpondente de la Mure, Monſpel. 1738. 12. Ejusdem *inflammationis theoria* R. Lud. Payen du Moulin Bourg. S. Andeol. 1743. 8. Hæ duæ recuſæ & auctæ gallice cum *hæmaſtatik* Halesii Genevæ prodierunt. Multa contra Bellini theoriam objicit. Ab obſtructione ita non accelerari ſanguinis motum, ut etiam retardetur, niſi anima novum conatum ipſa adderet, febremque excitaret ad ſuperanda obſtacula. Vim etiam ſtimuli refutat. Ejusdem *mémoire ſur la maladie des bœufs du Vivrais*, Montpell. 1746. 4. dyſenteria nempe ab inflammatione inteſtinorum nata, ad quam corticem Ribis nigri laudat.

François Sauvage de la Croix eſt etiam *pathologia methodica*, Monſpel. 1739. 12. ad imitationem methodi botanicorum. Ej. *de noctambulatione*, Monſpel. 1748. 8. Ej. *diſſertation ſur la nature & la cauſe de la rage*, Toulouſe 1749. 4. Venenum canis rabidi ſanguinem cogere, ſed una ſpiritus nerveos corrumpere & putreſacere: animal non deglutire, quod gula inflammata ſit, mori ex febre acuta, &c.

Fran.

Fran. Xaver. Koepferle *de febre catarrhali epidemica graſſante*, Baſil. 1733. 4.

J. Junker *conſpectus medicinæ theoretico-practica methodo Stahliana*, Hall. 1733. 4. Tabulæ 138. ſecundum morbos diſpoſitæ. Ejusdem *de dyſenteria Pannonica* diſſ. 1732. Ej. *conſpectus pathologiæ & ſemiologiæ potiſſimum Hippocratico-Galenica forma tabularum repræſentans*, Hall. 1736. 4.

J. Junker bene multæ diſputationes ſunt, ex quibus addimus eam *de molis*, Hall: 1749. quæ bona eſt diſputatio.

Schepper *de phthiſi pulmonali ſcirrhoſis parotidibus juncta*, Leid. 1733.

Josephi Bianchini *parere ſopra la cagione della morte della Conteſſa* Zangarina Bandi, Veron. 1733. 8. Hiſtoria feminæ, quæ in cineres per ſomnum redacta fuit. Ex pugna humorum flammam generatam eſſe credit. De eadem hiſtoria exſtat *Lettre de M.* Maffei *ſur un feu ſingulier qui s'eſt formé dans le corps d'une femme de Ceſéne*, Pariſ. 1733. 12. Ea hiſtoria exſtat etiam in Trivultinis anni 1731. p. 1922.

VVill. Stukeley *letter to ſir* Hans Sloane *about the cure of te gout*, Londin. 1733. 8.

G. Clinch *obſervationes medicæ*, Londin. 1733. 8.

Cl. Burggravii *lexicon medicum* hoc anno prodiit.

T. Bennet *of the gout*, Londin. 1734. 8. Certo hunc morbum ſanandum promittit: diætam animalem, vina generoſa, motum & exercitia laudat.

Michaelis Pinelli *nuovo ſyſtema dell' origine della podagra*, Rom. 1734. 4. Podagram ab alcali oriri, omnino uti J. Colbatch, & acidis debellari per experimenta defendit. Arcana aliqua ad eum morbum laudat, quod non placet.

In *Actis Edinburgenſibus*, quæ his annis prodierunt, maximus numerus hiſtoriarum morborum, conſtitutionum epidemicarum, ſectionum cadaverum habetur, quæ omnia lectu digniſſima ſunt.

Pierre de Saul *diſſ. ſur les maladies vénériennes*. Antiquam luem eſſe, a vermibus oriri, &c. Theoreticus auctor: una prodiit *une diſſertation ſur la rage & ſur la phthiſie*, Bourdeaux 1733. 12. & Pariſ. 1734. 12. Phthiſin unice naſci a tuberculis pulmonis, ſanari lumbricis, mercurio, lacte. Rabiem deducit a vermibus, mercuriale unguentum hic princeps medicamentum eſſe: experimento in hominibus a lupo demorſis facto: Ejusdem *diſſertation ſur la goute avec une diſſertation ſur les maladies dépendentes du défaut de la tranſpiration*, Pariſ. 1735. 12. Podagram ſanat medicamentis tranſpirationem urgentibus. Etiam alios acutoſque morbos, & tumores cyſticos ſanavit balneis, & reſtituta perſpiratione. Ejusd. *diſſertation ſur la peine des reins & de la veſſie*... (ubi promittit medicamentum ſolvens calculum) *avec une réponſe contre la diſſertation ſur les maux vénériens*... *de* M. Astruc. Pariſ. 1736. 8.

J. Sam. Ledel *breviarium epiſtolicum ſeu conſultationum & obſervationum medicarum Decuria* III. Soræ 1734. 8. *

Guil. Arntzenii *amicum de quodam morbo diſſidium*, Neomagi 1734. 4.

G. Bull *de pictonum colica*, Leid. 1734. 4.

Simson Davids *de calculis cyſticis & hepaticis*, Leid. 1734.

Mongin *ſur la petrification de l'epiploon*, Pariſ. 1734. 12. A contuſione hydrops, ſæpe ſublevatus paracenteſi: a morte vero repertus in omento tumor mobilis calculoſus.

Halloys *deſcription d'un paquet de vaiſſeaux pétrifié dans le cœur d'une Demoiſelle*, Journ. des Sav. 1734. Oct.

J. Rogers *an eſſay on epidemic diſeaſes*, Dublin 1734. 8. Epidemias urbis *Cork*, & inprimis pernicioſam febrem deſcribit, quæ anno 1731. ibi graſſata eſt. Deinde de variolis agit. Experimenta ſtatica D. Rye ſubjiciuntur.

Febris, quam diximus deſcripſiſſe Johannem Rogers in l. c. petechialis maligna fuit, cum pulſu vix mutato, quam aeri humido & carnium nimio eſui tribuit. Variolarum ſpecificum venenum defendit, & multas conſtitutiones epidemicas deſcribit, multaſque variolarum ſpecies ſeparat, in ſingulis nempe tribus claſſibus & benignas & malignas cum hiſtoriis ægrorum.

Theophili Lobb *lettres*, &c. ad praxin inprimis ſpectant.

J. Sebastian Albrecht *von der in der näche ſich einſchleichenden hornvieh ſeuche*, Coburg. 1734. 4.

Jos. Th. Rosetti *Syſtema novum de morbis fluidorum & ſolidorum*, Venet. 1734. fol. Theoria mera.

Guil. Bull. *de colica Pictonum*, Leid. 1734. 4.

Dominici Militia *de morbis exitialibus virginem Patavinam excrutiantibus*, Patav. 1734. 4. Fere omne genus morborum paſſa eſt, cum tumore duro abdominis enormi. Vim eximiam corticis devoravit.

J. Frid. Bachstroem *obſervationes circa ſcorbutum & ejus medelam*, Leid. 1734. 8. Experimento, Thorunienſis præſidii, in obſidione ſcorbutum paſſi, cum Sueci obſidentes ſaniſſimi eſſent, demonſtrat ſcorbutum fieri ab abſtinentia vegetabilis recentis cibi.

J. Dominici Santorini *inſtruzione intorno alla febbre*, Venet. 1734. 4. Partitionem febrium dat & plurimas ſpecies cum curatione.

Josephi del Papa *trattati vari fatti in diverſe occaſioni*, Florent. 1734. 4. Noxas vernicis Chinenſis oſtendit, vapores ex abdomine adſcendentes refutat. De quartana agit & aquis Hetruſcis.

Dezon D. en Med. *lettres ſur les principales maladies qui ont regné dans les hopitaux du Roi en Italie en* 1734. 5. & 6.

Theophili Lobb *method of curing feavers deduced from the ſtructure of the human body*, Lond. 1734. 8. Theoriam quidem etiam continet, laudabitur autem in praxi, ad quam propius ſpectat. Ej. *medical practice in curing feavers*, ibid 1735. 8. Febrium tres claſſes facit, quarum una a diſſolutione, altera a coagulatione ſanguinis proveniat, tertia ex prioribus complexa ſit, quarum claſſium ſigna, characteres, curationem ſubjungit. Subjungit 53. breves hiſtorias ægrorum. Ejusdem *treatiſe of ſmallpox*, Lond. 1731. 8. & auctius 1748. 8. gallice vero 1749. In parte priori dat morbi hiſtoriam, & proponit curationem ejuſmodi, ut nulla fiat eruptio. In T. II. habet hiſtorias 50. varioloſorum. Ej. *practical treatiſe of painfull diſtempers*, Lond. 1739. 8. Dolorem in principio aliter quam Boerhaavius explicat a contactu particularum acrium, & a preſſione aeris, deinde morbos dolorificos breviter recenſet, hiſtorias ſanationum 51. addit, cum formulis. Dolores a partu noviter interpretatur ab impedimento quod ſanguis rediturus experitur in contracto utero. Ej. *letters relating to the plague and other contagious diſtempers*, Lond. 1745. 4.

Martin Gotthelf Loescher *de febre petechiali caſtrenſi & epidemica*, VVittemb. 1735.

J. Dan. Longolii *mantiſſa ad ſyſtematis Stahliani vindicias* 1735. 8. Contra Stenzelii *pathologiam pigrorum*.

Cheshire *treatiſe on rheumatiſm acute and chronical vvith obſſ. on its cauſes*, Londin. 1735. 8. Oriri ab acrimonia & viſciditate ſanguinis, ſanari mercurio.

VVill. Hilary *rational and mechanical eſſay on the ſmallpox*, Londin. 1735. 8. Novum morbum eſſe oſtendit.

VVill. Hilary edidit etiam *account of the variations of the vveather and epidemical diſeaſes from 1726. to 1734.* Londin. 1740. 8.

J. Jac. Geelhausen *de febribus malignis contagioſis*, Prag. 1735. 4.

Jos. Ignat. Rogg. *de morborum caſtrenſium perniciei cauſis*, Altdorf. 1735. 4.

John. Cathervvood *nevv method of curing apoplexies*, Londin. 1735. 8.

Franc. Carolin Egloff *genuina febris epidemica hic graſſantis adumbratio*, Inſprug. 1735. 4.

A ſhort method of curing continual feavers, Lond. 1735. 8.

Antonii Mombers *vom nieren und blaſenſtein*, Helmſtatt. 1735. 8. non magni momenti cum improbabili icone calculi in quo facies humana expreſſa ſit.

Sigismund Hahn *ſchedia cyrtonoſi* & J. Gottfridi filii *reſponſio cyrtonoſi tabulas aliquas exhibens*, Breslau 1735. 4. Morbum rachiticum a læſa incrementi proportione deducit, & muſculorum vi irregulari, & ligamentis laxis. Antiquitates morbi addit.

Caroli Linnæi *hypotheſis nova de febrium intermittentium natura*, Hardervvic. 1735. 4. Derivat ab aquis argilloſis. Ejusdem *de tænia*, Uſpal. 1748. Quatuor animalia ab auctoribus parum ſeparata deſcribit, reperiit in aqua vermes humanos & ova abſorberi contra Valisnerium defendit. Ej. *de generatione calculi*, Uſpal. 1749. vino tribuit & acido coagulanti.

Aug. VVenker *de virgine ventriculum per 23. annos perforatum gerente*, Argentor. 1735. 4.

Car.

CAR. GOTTL. LINDNER *betrachtungen des roth und vveiſſen frieſels nebſt erörterung der Frage vvarum der frieſel zu Hirſchberg im ſchvvange gehe*, Schvveidnitz. 1735. 8.

JULIANI OFFRAI vulgo de la METTRIE *ſyſtême de* BOERHAAVE *ſur les maladies vénériennes avec une diſſertation du Traducteur ſur l'origine, la nature & la cure de ces maladies*, Pariſ. 1735. 12. ASTRUCIUS bona aliqua ſed quaſi fortuito miſceri ſcribit, neque enim legi. EJUSD. *Traité du vertige avec la deſcription d'une catalepſie hiſtérique*, Pariſ. 1738. 12. Catalepſios autem hiſtoria prodiit Rennes 1737. 12. Ex BELLINO vertiginem explicat. EJUSDEM *Lettre* a Mr. ASTRUC, Pariſ. 1738. 12. & *Nouveau traité des maladies vénériennes*, Pariſ. 1739. 12. Pro BOERHAAVIANA hypotheſi. Morbum in tunica celluloſa reſidere, neque antiquis notum fuiſſe. Feſtinato vero ſcripſit & cum evidentiſſimis erroribus. EJUSDEM *Obſervations de médicine pratique*, Pariſ. 1743. 12. Proprium crudelem morbum, choleram nempe deſcribit. Vehementia medicamenta, venæ ſectionem validiſſimam, & alia hujusmodi amat: rariores cæterum morbos aliquos habet, in variolis, a venenis, &c. Sed fatetur ſe pleraſque hiſtorias exſcripſiſſe, *Ouvrage de Pénélop.* II. p. 76.

D. F. DANKVVETS *de ratione paralyſeos anatomica*, Delmſtad. 1735. 4.

D. QUEYE *de ſyncope*, Monſpl. 1735. 4.

JOH. TIMM *anmerkungen in eröfnungen der Körper*, Brem. 1735. 8. Viginti obſervationes & una, inter quas pericardii adhæſio, &c.

ANDREÆ OTTOMARI GOELICKE *Inſtitutiones medicæ*, 1735. 4. Syſtema integrum cum collegio caſuali. Contra mechanicos pugnat. EJUSDEM variæ diſputationes huc faciunt, ut *obſſ. clinicæ circa febrim veſiculárem*, Francof. ad Viadr. 1732. 4. EJ. *de morbo ructuoſo* HIPP. 1734. 4. EJ. diſſ. *de febre catarrhali maligna petechizante nunc epidemice graſſante* 1741. 4. Denique *Acta Francofurtenſia* varias obſervationes & hiſtorias continent. Multas etiam eriſticas diſputationes edidit, quas omitto.

ANDREÆ OTTOMARI GOELICKE eſt etiam *de lue contagioſa bovillum genus nunc depopulante*.

CHRISTOPH. MART. BURCHARD *de ſcorbuto maris Balthici accolis non endemio*, Roſtoch. 1735. 4. EJ. *de affectibus ſpaſmodicis frequentius recurrentibus* 1738. 4.

SIMON. PAUL. HILSCHER *de calculo renum*, Jen. 1734. cum analyſi chemica. EJ. *de morbo caſtrenſi epidemico qui a vere 1734. ad annum 1735. in caſtris ad Rhenum & in vicinia graſſatus eſt*, Jen. 1736. 4. EJ. *progr. an in variolis viſcera puſtulis contaminentur*, Jen. 1738. 4. EJ. *de febribus malignis in agro Roemhiltenſi anno 1741. graſſatis*, Jen. 1741. 4. EJ. programma *de ſcelotyrbe memorabili caſu illuſtrata* 1747. 4.

RICH. REYNELL *de catalepſi ſchediaſma cum hiſtoria mulieris catalepticæ*, Londin. 1736. 4. parvi momenti.

FRANCISCI BALTHASAR von LINDERN *venus ſpiegel oder beſchreibung der meiſten venus krankheiten*, Strasburgi 1736. 8. EJ. *medeciniſcher haubt ſchlüſſel aller und jeder krankheiten des menſchlichen leibes*, Strasburgi 1739. 8.

Hoc anno Genevæ prodiit editio SYDENHAMIANORUM operum, cum quibus magna vis conſtitutionum epidemicarum recuſa eſt, utili inſtituto. Inter eas plurimæ ſumtæ ſunt ex EPHEMERIDIBUS NATURÆ CURIOSORUM, aliæ ex aliis fontibus. Hic etiam RICHÆ conſtitutiones repetitæ habentur & varia ex LANZONO, RAMAZZINO.

CAROLI MAZUCHELLI *notizie pratiche interno all' Epidemie degli animali bovini*, Mediolani 1736. 4.

BOUILLET *mémoire où l'on donne une idée générale de quelques maladies qui regnent à Beziers & que l'on appelle le Coup de Vent*, Beziers 1736. 4. catarrhus epidemicus. EJUSDEM *plan d'une hiſtoire générale des maladies*, Beziers 1737. 4. Promittit ſeptem volumina & uſurum ſe fatetur Manuſcriptis D. CHIRAC, & CHATELAIN, ſecuturum ordinem peculiarem, ut v. g. conjunctos proponat morbos virginum. EJ. *élémens de la médicine pratique*, Beziers 1744. 4. Varia ſunt, non cohærentia. Epidemiæ Biterrenſes. Regulæ ex HIPPOCRATE excerptæ. JAMES contra rabiem caninam: De fungorum noxis; alia practica utique pauca propria. EJ. *ſuite des élémens de la médicine pratique*, Beziers 1746. 4. Varia continet: diſſertationem de aſthmate: aliam de peſte, quam negat eſſe contagioſam; aliam de curatione febrium acutarum HIPPOCRATICA; denique conſtitutiones epidemicas Biterrenſes annorum 1743. 1744. & 1745. & morbi acuti LUDOVICI XV. hiſtoriam.

BER-

BERGEROU *ſur l'hydropiſie de la poitrine*, Pariſ. 1736. 12. Deſcribit hydropem in duplicis pleuræ intervallo, & totum morbum exponit.

VVILLIAM DOUGLAS *practical hiſtory of an epidemical feaver with an angina ulcuſculoſa*, Boſton (in nova Anglia) 1736. 8.

H. HENRICI *kurzer begriff und betrachtung des menſchlichen körpers in ſeinem geſunden und kränklichen zuſtande*, Zerbſt 1736. 8. Eſt pathologia & ſemeiotica. Multa ad BOERHAAVII mentem. Codex cæterum prælectionum auctoris eſt, quem poſt ejus mortem anonymus edidit.

JOH. MITTEMAYER *zuverläſſige gedanken von der wahren exiſtenz natur und beſchaffenheit der polyporum*, Dreſden 1736. 4.

JOS. VVEITBRECHT *de febrili conſtitutione Petropolitana ann. 1734. 1735.* Regiomont. 1736. 4.

FRANC. JOS. MOLITOR *de febre continua maligna & intermittente tertiana utraque ad Rhenum ann. 1734. & 1735. epidemica caſtrenſi*, Heidelberg 1736. 4.

J. FRANC. RAUCH *de anomaliis menſium cum annexis binis caſibus rariſſimis*, Vienn. 1736. 4.

PHIL. AD. BOEHMER *de præcavenda polyporum generatione*, Hall. 1736. 4.

J. GOTTFR. SALZMANN *hiſtoria purpuræ miliaris albæ Argentoratum & viciniam ante triennium infeſtante*, Argentor. 1736. 4.

A. KLOEKHOF *de frigidis nervoſi ſyſtematis inimicis*, Leid. 1736. 4.

J. NELSON *de diabete*, Leid. 1736. 4.

HENR. MEUDER *lettre à Mr.* GARELLI *ſur les fièvres* 1736. 8.

JOH. CHRIST. KUNDMANN *rariora artis & naturæ*, Uratislav. 1737. fol. Pars poſterior operis medici eſt & practicas obſervationes quam plurimas & emortuales faſtos, & hiſtoriam peſtis continet, quæ ſub initium ſeculi floruit, STAHLII de ſecta eſt.

ANDREÆ PASTA *de motu ſanguinis poſt mortem & de polypo cordis*, Bergami 1737. 4. Polypos vix admittit, qui a morte gignantur. Eam ſententiam etiam in Ep. ad RONCALLUM defendit, quæ cum EJUS hiſtoria morborum prodiit. EJUSDEM *diſcorſo medico chirurgico intorno al fluſſo di ſangue dall' utero delle donne gravide*, Bergami 1748. 8. Non extrahendum ob ea mala fetum, ſed quietem, venæ ſectionem, & alia, quæ ſanguinis impetum minuant, adhibenda ſuadet.

JOH. ARMSTRONG *a ſynopſis of the hiſtory and the cure of venereal diſeaſes*, Lond. 1737. 8. Compendium eſt eorum, quæ de is morbis ſcripta exſtant, non ſine laude etiam ASTRUCII.

CHARLES FONTENELLE (médecin de Poitiers) *ſur une fille de Grenoble, qui ne boit ni ne mange depuis quatre ans*, Poitiers 1737. 4.

J. G. H. CRANER *epiſtola de ſcorbuto*, Norimberg. 1737. 4. De ſcorbuto caſtrenſi Hungarico, a febribus male ſanatis, infarctu viſcerum lieniſque orto.

PAULI VALCARENGHI *medicina rationalis conſtitutionem epidemicam annor. 1734. 1735. 1736. in Cremonenſi civitate complectens*, Cremon. 1737. 4. Morborum epidemicorum ſingulares hiſtorias & curationes refert: de cortice fuſe agit. EJUSDEM *continuatio epidemicarum conſtitutionum Cremonenſium annor. 1737. 1738. 1739. & 1740. & morbis hepatis*, Cremon. 1742. 4. Deſcribit inflammationes & ulcera hepatis, &c.

PAULI VALCARENGHI *continuatio*, &c. Cremonæ jam anno 1737. etiam excuſa eſt. EJUSDEM eſt *de ſaxis ferreis vitrique fruſtis per vomitum rejectis*, Cremonæ 1746. 4. cui ANDREAS FROMOND celato nomine oppoſuit in diſſertatione *de ſaxis acubuſque ferreis epiſtolam*. Incredibilem hiſtoriam eſſe monet. Prodiit Brixiæ 1749. 4.

J. GER. VVAGNER medici Lubecenſis, celebris viri, *obſſ. clinica de febre acuta in tractu Germaniæ baltbico & præſertim Lubecæ obſervata*, &c. 1737. 4. EIUSDEM *de nutu naturæ medendi methodo in malignis*, Hamburg. 1744. 4. Commendat emetica in principio.

CHRIST. PHIL. GLASS *de inflammatione oſſium*, Hall. 1737. diſp. Inflammationem non in ſola ſtaſi, ſed in motu concitatiore poni fuſe demonſtrat.

DANIEL HOFMANN *de aëre microcoſmi factitio*, Tubing. 1737. diſp.

JOHN DOUGLAS (magni JACOBI fratris) *diſſertation on the venereal diſeaſe*, Lond. 1737. 8. & *Part the* II. & III. omnes eodem anno. Practica quidem inprimis, ut laudet hydrargy-

drargyrum ita datum, ut una ope catharticorum impediatur, ne erumpat in ſalivationem.

J. PHIL. METZ *obſ. rara de diabete*, Baſil. 1737. d.

J. FRIDER CRELLII *obſervationes in partibus morbidis factas ad illuſtrandam corporis ſani œconomiam non eſſe temere applicandas*; Progr. VVittemb. 1737. 4. EJ. *tumor fundo uteri externe adhærens*, VVittemberg. 1739. 4. EJ. *de arteria coronaria cordis inſtar oſſis indurata*, VVittemb. 1740. EJ. *de viſcerum nexubus inſolitis*; Helmſtatt. 1743. utiles diſp.

J. FRID CRELLIO adde programma anno 1742. editum cum obſervationibus morboſis.

CHRISTIAN AREND SCHERER *de calculis ex ductu ſalivali excretis*, Argentor. 1737. 4.

PHIL. CONR. FABRICIUS *de ægro epilepſia ſaltatoria laborante*, Gieſſ. 1737. 4. EJUSDEM *ſciagraphia agri Butisbacenſis*, VVetzlar 1746. 8. Habet morbos endemios urbis patriæ & obſervationes practicas. EJ. programma 1749. Helmſtadii editum continet morborum obſervationes.

PHIL. CONR. FABRICII etiam ſunt *obſervationes circa conſtitutionem epidemicam anno 1750. adnotata*, Helmſtad. 1750. 4. cum deſcriptione variolarum. EJ. diſſertatio *de paralyſi brachii unius & pedis alterius e dyſenteriis familiari*, ibid. eodem anno. EJ. *programma* eodem anno de tumore meſenterii maximo.

JOSEPHI ANTONII PUJATI *decas rariorum obſervationum medicarum*, Venet. 1737. 4. * EJ. *de morbo Naroniano tractatus*, Feltri 1747. 4. Deſcriptio febris malignæ, cum ſtupore capitis, quæ Naronii quotannis epidemice graſſatur. Cæterum multo plura hoc egregio libro continentur, de morbis paluſtribus in genere, quos viſcido aëri tribuit etiam per experimenta in effluviis aquæ paluſtris adſerto: tum ad pathologiam morbi, ad curationem per calida ſudorifera abſolvendam: ad parotides de quibus fuſe agit, & in HIPPOCRATIS pluſcula præſagia commentatur, denique de morbis Feltrinis Naroniano ſimilibus. Multa phyſiologica perutilia intercedunt.

JOSEPHI ANTONII PUJATI *decadem rariorum obſervationum medicarum* nunc legi, quæ minime vulgare opus eſt. Obſervationes non decem ſed multo plures ſunt, & in uno titulo numeroſæ continentur. Sunt autem de polypis ventriculi per anum exeuntibus, de gonorrhϾ metaſtaſi ad pulmones, de iſchuria veſicali, lumbagine rheumatica habita pro morbo dæmoniaco, ſectione phthiſici, pleuritide verminoſa, &c.

CHRIST. PHIL. BERGER in ſuis *explicationibus eventuum naturalium*, Lemgov. 1737. 8. Vampyros epidemicum unice morbum eſſe oſtendit.

J. CAR. LUBIENEC de LUBIENECKI *de febre maligna epidemica*, Poſnan. 1737. 8. *

FR. JOS. de OVERLAMP *ſyſtema*, Norimb. 1737. 8. editum pathologiam etiam continet.

J. CHRISTOPH. POHLIUS *de proſtatis calculo affectis*, Lipſ. 1737. bona diſp. EJ. *de tumoribus cyſticis feliciter maleque curatis*, Lipſ. 1738. 4. EJUSDEM *de hydrope ſaccato in hydatidibus*, Lipſ. 1747. 4. Ulcus celluloſæ diaphragmatis deſcribit, in quo maxima vis hydatidum. De cauſa hujus morbi agit.

JAQUES EMILIEN CAMUSET *Traité des fièvres malignes peſtilentielles qui ont graſſé à Varſovie & en Pologne depuis Février 1737. juſqu'en Septembre de la même année*, Dreſden 1728. 8.

J. HARTMANNI DEGNERI *hiſtoria medica de dyſenteria bilioſa contagioſa, qua ann. 1736. Neomagi & in vicinis pagis epidemice graſſata eſt. Accedit relatio de morte per mercurium ſublimatum in emplaſtro adplicatum*, Trajecti 1738. 8. Contagioſum malum fuiſſe oſtendit, non ſine carbonibus, ſæpe in gangrænam abiiſſe, natum cauſa incerta, quam in anni æſtate aut diæta non reperias. Theoriam proponit, venenum fuiſſe pene arſenicalis indolis, in quam ipſa bilis tranſiverit; quæ corrupta & putreſcens ventriculum & inteſtina lancinaverit. Signa, prognoſes, curationem, per ypecacoanham, rheum, ſimaroubam, caſcarillam exponit. Ediderat anno 1717. 4. diſp. *de notabili caſu febris petechialis cum cholerico cauſoidea complicata*, Ultraj. 1717. 4.

Traité de la communication des maladies & des paſſions, La Haye 1738. 8. In phyſiologicis aliqua de hoc opuſculo diximus. Morbos fere omnes a lacte corrupto explicat, ſive corporis ſive animi. Hinc non a matre ſed a vacca pueros ali debere, libera animi affectibus. In tenſione fibrarum vitiata pleroſque morbos ponit.

JOH. HUMMEL *de arthritide tam tartarea quam ſcorbutica*, Budingæ 1738. 8. STAHLII ſectam ſequitur. Podagram a ſpiſſitate deducit, acida pro curatione laudat, fabuloſam de Noſtoch hiſtoriam adfert, &c.

THEO-

THEODORI van ZELST *de podagra & dolore colico, ſpaſmodico ſimili ſex annis durante ſubito in podagram mutato & curato*, Amſtelod. 1738. 8. Ad colicam Pictonum.

MEYER *de morbis endemiis*, Leid. 1738. 4.

Medici circa ſylvas Hercynias habitantis (CHRISTOPH. CONRADI) SICELII *Decades caſuum clinico-medicorum* I. & II. Northuſæ 1738. 1739. 8. quarum decadum, quæ VII. ſunt, conjuncta editio prodiit 1744. 8. EJUSDEM *exercitationes praxeos caſualis clinica medica* 1748. 8. quæ & ipſæ 73. hiſtorias morborum continent. IDEM jam anno 1722. Halæ ediderat *ſchediaſma de cauſis febrium præſertim intermittentium his annis enormiter graſſantium* 4.

J. G. GUNZ *de derivatione puris in bronchia*, Lipſ. 1738. diſp.

CHRISTIAN. ANDR. KOCH *de affectu rariſſimo ab* H. BOERHAAVE *ſanato*, Leid. 1738. 4. veſicæ nempe internæ membranæ ſecedentis.

GOTTLOB CARL SPRINGSFELD *de partium coaleſcentia morboſa*, Lipſ. 1738. diſp.

BROVVNE LANGRISH *modern theory and practice of Phyſic*, Londin. 1738. 8. In naturas morborum inquiſivit per experimenta. Sanguinis in febre degenerationem alcalicam, & cohæſivam, & urinæ ſimilem alcaleſcentiam per analyſin chemicam oſtendit: In febribus intermittentibus pulſum tardiorem obſervavit. Egregius Liber. EJ. *phyſical experiments upon brutes*, Lond. 1746. 8. Aquæ laurocераſi & fumi ſulfuris vim venenatam in canibus exploravit: ab illa ſanguinem floridiorem fieri & pulſum augeri vidit, fumum innocuum eſſe expertus eſt.

J. JAC. RITTER diſp. de falſa aſitia CRAZERIÆ, Baſil. 1737. 4. Laudatur amici & olim diſcipuli diſp. in Trivultinis 1738. pag. 2199.

JOHN BURTON *a treatiſe of nonnaturales*, Eboraci 1739. 8. De diætetico hoc ſcripto nuper gallice reddito alias dicetur. Multa autem omnino huc pertinent. Primo de morbis epidemicis fuſe agit, quos ad aëris externas in calore, frigore ventiſque mutationes refert, & illuſtrat ex HIPPOCRATE, SYDENHAMO & VVINTRINGHAMIO, quorum obſervationes epidemiarum huc adplicat, ſingularum cauſas in ſtatu præcedente aëris reperit, & SYDENHAMUM refutat, negantem hanc aëris potentiam, nimius niſi fallor in eo ſtudio. Exhalationum etiam in aëre obvolitantium potentiam magni facit, BOERHAAVII cæterum adſecla. In ſubjuncto libello *of the Chincough* curationem tuſſis pertinacis puerorum proponit, per corticem, cantharides camphora correctas.

LUD. FRID. PELITZSCH *unterſuchung der eigenſchaften, urſachen und hülfs mitteln der arthritidis*, Leipzig 1739. 8.

JOACH. FRID. BOLTEN docti medici diſputatio *de tuſſis phthiſica incompeſcibilis vera cauſa*, Hall. 1739. 4.

GIOVANNI BATISTA MOREALI *delle febbri maligne e contagioſe nuovo ſiſtema teorico-pratico*, Mutin. 1739. 4. A vermibus morbos malignos & exanthematicos derivat, & mercurio credit ſanari.

G. F. CRENDAL Med. de l'hopital de Valence, *traité de quelques maladies de poitrine avec leur dignoſtic & prognoſtic*, Pariſ. 1739. 12. Morbos epidemicos deſcribit qui Valentiæ regnaverant. Catarrhos, ex vetere theoria, deſcendere a capite per nervorum involucra docet.

De CHAMPCORNU *traité des maladies vénériennes* cum pathologia chirurgica VERDUCI, Amſtelod. 1739. 8.

CHRIST. GOTTLOB SCHOLZ *de cauſis inundationum & noxiis earum circa ſanitatem corporis humani effectibus*, Erfurt. 1739. 4.

PAUL. GER. HENR. MOEHRING *hiſtoria medicinales*, Amſtelod. 1739. 8. Obſervationes practicæ ſeu hiſtoriæ morborum 33. cum erudita ſimilium caſuum comparatione. EJUSD. *de mytulorum quorumdam veneno*, Brunſvvic. 1742. 4. cum propriis & de horum & de aliis venenis obſervationibus. EJ. *entvvurf der in den Niederlanden befindlichen peſtilenzialiſchen vieh ſeuche*, Aurich. 1745. 4.

JOH. HUXHAM *obſ. de aëre & morbis epidemicis ab anno 1728. ad finem 1737. Plimuthi facta*, Londin. 1739. 8. Valde laudatur ab auctore *natural hiſtory af air and meteores* pag. XIV.

JOH. HUXHAM Libro citato accedit *opuſculum de colica Damnonienſi*. Hic auctor prores meteo-

meteorologicas obſervationes in *Tranſactionibus* dederat. Multum autem in morbis gignendis aëri tribuit, qui nimis elaſticus ſanguinis motum intendat, nimis remiſſus morbos malignos & febres intermittentes inducat. Frigido aëri inflammatorios morbos, imbribus anginas tribuit. Morbos cum variis aëris temperiebus diverſam curationem requirere cum SYDENHAMO docet. Dat ergo faſtos meteorologicos, & ad ſingulos menſes annoſque morbos epidemicos majoris momenti deſcribit. Genera morborum uno nomine male comprehendi monet, petechiaſque a ſanguine effuſo recte deducit. Febrem catarrhalem epidemicam anno 1737. de lento nervoſo genere deſcribit, tum colicam Pictonum a fructuum hortorum abuſu. EJ. *eſſay on fevers*, Lond. 1750. 8.

CAR. PHILIPPI GESNER *de divino* HIPPOCRATIS Gotting. 1739. 4.

J. G. SCHERB *de calculo in receptaculo chyli hydropis cauſa*, Leid. 1739. 4.

DANIEL VVILHELM TRILLER *ſuccincta commentatio de pleuritide ejuſque curatione*, Francofurt. 1740. 8. Eruditiſſima morbi deſcriptio, ſubjectis ex CELSO & AURELIANO capitibus de pleuriticis, notis illuſtratis, & decem hiſtoriis. Curationem veram antiphlogiſticam doctiſſime confirmavit.

Diſſertationes duæ de febribus una, altera de ſucco nerveo, Rom. 1740. 8. STAHLII ad modum febrem animæ tribuit.

DANIEL VVILHEM TRILLER bonam diſputationem etiam edidit *de fame lethali ex calloſa ventriculi anguſtia*, VVittemb. 1750.

J. FRID. RUBEL *pathologia & therapia* P. I. II. III. IV. Norimb. 1739. & 1740. 8.

MORANDO MORANDI *de febribus tertianis pernicioſis commentatio*, Mutin. 1740. Duo, ut credit, nova genera horum malorum deſcripſit. EJ. *prima decade di lettere familiari contenenti gli errori nella pratica fatti*, Mutin. 1748. 4. continet differentias doloris nephritici & colici, & Tr. de aſthmate hypochondriaco.

ERNEST. EPHRAIM EBERT *de cauſis frequentioris proventus polyporum*, Francof. ad Viadr. 1740.

JOH. JAC. VVOYT *abhandlung aller innerlichen Krankheiten*, Lipſ. 1740. 4.

JOH. JAC. VVOYT primum prodiit Lipſ. 1735. 4.

In ACTIS SUECICIS utiles morborum deſcriptiones habentur, tuſſis convulſivæ a STRANDBERGIO ſcripta, morbi epidemici ab ILL. ROSENIO, dyſenteriæ Helſingicæ, &c.

GOTTVVALD SCHUSTER *de infante recens nato hydrocephalico*, Chemnitz 1740. 4. EJ. *Morbus boum* E. N. C. vol. VIII.

JAC. HENRI. CHRISTIAN ADAMI *de materia calcaria poſt arthritidem per vias urinarias educta*, Lubec. 1740. 4. Obſervationem adfert.

RICHARD HOLLAND *a ſhort vievv of the nature and cure of ſmallpox*, Lond. 1740. vel 1741. 8.

MILCOLUMBI FLEMYNG *neuropathia*, Eborac. 1740. 8. Amſtelod. 1741. 8. Carmen de morbo hypochondriaco, ventriculi & Syſtematis nervoſi debilitate.

THOM. THOMSON *hiſtorical, critical and practical treatiſe on gout*, Londin. 1740. 8. Eſſe morbum inflammatorium articulationum a ſanguine ortum, & curationem refrigerantem perinde requirere.

J. CURVI SEMMEDI *Obſervationes ægritudinum*, Ulyſſipone 1740. fol.

CAJETANI TACCONI *de variis hepatis adfectibus*, Bonon. 1740. 4. Egregius labor, quo calculi veſicæ felleæ, dilatationes miræ vaſorum bilis & ulcera deſcribuntur. Recuſus eſt in *Memorie de' Valentuomini*, quæ Lucæ prodeunt.

In VVILH. BECKET *obſſ. chirurgicis*, quæ hoc anno Londini prodierunt in 8. varii etiam interni morbi ex cadaveribus deſcribuntur. IDEM contendit ante Indiam detectam luem veneream in Europa fuiſſe. Sed obſervat ASTRUCIUS eum uti teſtimoniis jam a SLOANEO in itinere Jamaicenſi prolatis.

GOD. NEIGEFIND *de noxiis effectibus frigoris in corpus humanum*, Erfurt. 1740. 4.

J. CHRISTIAN THEMEL *ſaccus ſanguine repletus hydropem aſciten referens*, Chemnitz 1740. 4.

HERMAN PAUL JUCH *pathologia & therapia*, Erfurt. 1740. 4. EJ. *de febre catarrhali epidemica cum tuſſi & coryza complicata menſibus vernalibus anni præteriti in pluribus Germaniæ provinciis graſſante*, Erfurt. 1743. 4.

JAC. HOFER *de terrore p. n. orto a nimia nervorum acuſticorum ſenſibilitate, ſubſequentibus miris & ſingularibus ſymptomatibus*, Baſil. 1740. 4.

J. CASP. SULZER *hiſtoria morborum quorumdam Helvetiæ indigenarum*, Argentor. 1740. 4.

J. FRIDERICI SCHREIBER *obſervationes & cogitata de peſte Ukrainiæ ann.* 1738. 1739. Petrop. 1740. 4. & auctius Berolin. 1744. 8. Perſpicaciſſimus auctor eadem, qua ANTONIUS DEIDIER comparatione uſus, peſtis bubonaceæ cum lue venerea analogiam ornavit, carbuncularia cum variolis addidit, curationes ex hac theoria proprias oppoſuit, obſervationes in poſteriori editione adjecit.

J. FRIDERICI SCHREIBER citatus Liber Petropoli iterum recuſus eſt 1750. 4.

A. VVARREN *treatiſe concerning the malignant feaver in Barbades*, Londin. 1740. 8.

VVARREN l. c. deſcribit febrem flavam, peſtis genus, cum ictero ſeu flavedine potius univerſali à ſanguine diſſoluto nata, celeriter cæterum per gangrænam univerſalem lethali. Memorabilis Liber.

J. BARKER *Obſervations on the preſent epidemic feaver*; Londin. 1741. 8. *An enquiry into the cauſe of the preſent epidemical feaver*, Londin 1742. 8. * De febre miliari parum minaci, ſed maligna agit, cum pulſu vix mutato, ſed determinatione ad delirium & ſomnum, ut ex ipſa vero blanditia periculum augeretur.

FRANCISCI RONCALLI PAROLINI *diſſertationes quatuor*, Brixiæ 1740. De ægagropilis. De homine, qui per fraudem ſe fingebat invulnerabilem. Miram etiam hiſtoriam virginis recenſet, ſub cujus cute infinitæ acus latebant, & ſimiles in cadavere repertæ ſunt. EJ. *hiſtoria morborum obſervationibus aucta & clariſſimorum virorum obſervationibus illuſtrata*. Brix. 1741. fol. Hiſtoriæ ſunt omnino quinquaginta morborum, inter quos aliqui chirurgici, & aliquæ cadaverum ſectiones. Inter conſilia unum eſt MORGAGNI de luxatione complicata tibiæ. Inter epiſtolas eſt POZZIANA, quæ legi meretur, & de polypis cordis agit.

FRANCISCI RONCALLI PAROLINI eſt etiam *Europa medicina*. A variis amicis, aut certe exteris medicis, hiſtoriam morborum epidemicorum collegit, in Italia inprimis.

PIERRE GUISARD *eſſay ſur les maladies vénériennes*, La Haye 1740. 8. vel potius Monſpelii, Pariſ. 1743. 8. Practicus potius quam theoreticus.

J. HENR. HEBENSTREIT *pathologia metrica*, Lipſ. 1740. 8. Magni certe laboris carmen, & variis floſculis adſperſum. EJUSDEM *de pulſu inæquali*, Lipſ. 1741. EJ. *de morbis a pervigiliis* diſp. Lipſ. 1740. 4.

AMOS. LAMBRECHTS *verhandeling van de ophthalmia*, Amſtelod. 1741. 8.

J. LUC. ELTZMANN *de febribus intermittentibus continuatis*, Sylvæduc. 1741. 8. *

J. GOTTLIEB LEIDENFROST *de motibus corporis humani qui fiunt in proportione humorum, præſertim criſibus & febribus*, Hall. 1741. 4.

FRID. LEBERECHT PITSCHEL *de hydrocephalo interno*, Lipſ. 1741. 4. bona diſputatio.

Eruditi viri J. GODOFR. BRENDEL collegæ noſtri multæ exſtant diſputationes practicæ bonæ notæ. Citabo paucas: *obſervationum medicinalium faſciculus*, Gott. 1741. 4. *de morbis ex hæmorrhoidibus interceptis* 1741. *purpura retrograda ſoluta per ulcus veſicatorii* 1743. 4. *de mola oſſea* HANCOPH 1746. *de tympanitide*, *de catarrho ſuffocativo*, eodem anno: *de ſpiſſitudine ſanguinis in morbis temere accuſata* 1747. *de febrium partitione* eodem anno.

PET. MAGNOL *de humorum craſſitudine & obſtructione in genere*, Monſpel. 1741. 8.

NICOLO' CIRILLO *conſulti medici*, Venet. 1741. 4. vol. 1. Poſthumum opus, cum auctor anno 1735. obierit. Cæterum a multis inſigniter laudatur & nuper in *Journal des Savans d' Italie* T. III.

C. AUG. a BERGEN *de inflammatione ſanguinea ex principiis anatomicis deducta*, Francof. ad Viadr. 1741. EJ. *de morbo epidemico ſpaſmodico, convulſivo, contagii experte*, ibid. 1742. 4. EJUSD. diſp. *de ſpina ventoſa*, Francof. ad Viadr. 1746. utiles diſpp.

GEORG. VAGHI *de inſectorum in corpore humano genitorum forma varia & indole*, VVitemb. 1741.

ERNST ENDTERS *ausführlicher bericht von denen ſchmerzlichen glieder Krankheiten podagra, chiragra, malo iſchiadico*, Francofurt 1741. 8.

PHIL. MAXIMILIANI DILTHEY *obſervationes anatomico-phyſicæ meritò rariores*, Herborn 1742. 8. Undecim ſunt obſervationes, rariorum morborum, aut ſectionum legalium.

PIERRE

PIERRE BRESCOU *Traité de l'epilepſie*, Beucaire 1742. 12. Theoriam fuſe proponit. Laudat tincturam florum gallii, radicem pæoniæ, flores tiliæ & lilii convallium, &c. Agyrtæ cæterum proprior. EJUSDEM *Traité du Scorbut*, Pariſ. 1743. 12.

THOMÆ GLASS *commentarii* XII. *de febribus ad* HIPPOCRATIS *diſciplinam accommodati*, Londin. 1742. 8. Amſtelod. 1743. 8.

PEHR HAMNERIN *röd ſoten til des atſkilnad igenkännande och här ſtammend och grundlich botande beskrifvven*, Stokholm 1742. 8. Dyſenteriam deſcribit, quæ per aliquot annos in VVermelandia ſævierat: Cauſam morbi invenit in annonæ difficultate, hinc in putrefactis & immaturis cerealibus; pane corticeo, & eſu ſeminis lini, & putredine per aerem obvolitante. Hiſtoriam morbi diligenter tradit. Uſus eſt in principio rheo, tum aqua menthæ fortiſſima, eſſentia caſcarillæ, & laudano liquido, doloribus vero jam fractis pulvere adſtringente ex tormentilla, catechu. Hiſtorias ægrorum ſubjicit.

ERNST HENR. VVEDEL *de morbis concionatorum*, Jen. 1742. 4. editio 3.

Animadverſions on DOUGL. *diſſertationes on the gout*, Lond. 1742. 8. *

ABRAHAMI TITSING *Cypria tot ſchrik van haare bondsgenoten*, Amſtelod. 1742. 4. Verboſiſſimus de lue venerea Liber. Morbum antiquum facit, &c.

ERNST VVAHRSAGER'S *anmerkungen uber* RUBEL'S *obſervationes vom Frieſel und deſſen cur*, Freyburg. 1742. 8. *

VVILHELM HENRICH AUGUST STROEHLEIN *de calculis bilariis*, Jen. 1742. 4. Præſide TEICHMEYERO. Experimenta adfert.

J. ANDREÆ VVISLIZEN *lapides bilioſo lymphatici per metaſtaſin febris catarrhalis exorti ac per abdomen exulceratum excluſi*, Lipſ. 1742. 8. Obſervatio memorabilis cum PETITI in Academiæ Chirurgorum documentis egregie convenit.

CAROLI GIANELLA *de ſucceſſione morbor.* L. III. Patav. 1742. 8. Morbos animi, aut inde ortos, tunc morbos ex morbis corporeis ortos, ratione vicinitatis, officii, conſenſus, metaſtaſeos diligenter tradit, & cum ſua laude.

DE CAROLO GIANELLA hic dicto vide annum 1732. in *addendis*.

J. JAC. HOFMEYER *ſendſchreiben von deſ in hieſiger gegend an vielen perſonen gefundenen krubel oder Krümmen und ſchvveren noth krankheit*, Berlin 1742. 4.

The ladies phyſical directory or a treatiſe of all the vveakneſſes and diſeaſes, particular to the female ſex, from eleven years to fifty and upvvards, &c. and of barreneſſ, impotency, ſeminal vveakneſſes of men, Lond. 1742. 8. Hæc octava editio eſt, priores ignoro.

Liber, quem ſub titulo *The ladies phyſical directory*, &c. citavimus, exigui momenti eſt.

ANDR. HOFFART *conſideratio variolarum Uratislavia anno. 1740. epidemice graſſantium*, Uratislav. 1742. 4.

GIOVANNI MARIA PIGATTI *iſtoria d' un ſonnambulo*, Venet. 1743. 8. Eadem hiſtoria eſt, quam in opuſculis ſcientificis propoſuit Marchio REGHILLINI, hominis nempe, qui per ſomnum variis & difficilibus atque plenis ratiocinio officiis vitæ humanæ, ſolo tamen tactu, abſque alterius ſenſus, ne guſtus quidem, ope ſolebat defungi.

DALE INGRAM *eſſay on the cauſe and ſeat of the gout*, Reading 1743. 8. Oleum celluloſum & Haverſianum inſpiſſatum pro cauſa mali habet, coagulari vero a vino acido & ſalibus acribus: laudat motum, balnea, cauteria, inter gaſtrocnemios inprimis.

Obſervations ſur les différentes eſpèces de fièvre qui ont regné en Franche Comté, Pariſ. 1743. 8. Febrium epidemicarum & malignarum hiſtoria, quæ per pluſculos annos in Burgundia minori ſævierant.

Méthode pour traiter les maladies qui regnent ſous le nom de rhume, Grenoble 1743. 8.

CORNELII TRIOEN *obſervationum medico chirurgicarum faſciculus*, Leid. 1743. 4. Ad ulcera oſſium, partus abortivos & corruptos, volvulum, ſuppreſſionem urinæ, hæmorrhagiam uteri, ſpinam ventoſam, &c. pulchras obſervationes profert.

ADRIANI van ROYEN *de hiſtoria morbi primo & perpetuo therapiæ fundamento*, Leid. 1743. 4.

HENR. FRID. DELII *de conſenſu pectoris cum imo ventre*, Hall. 1743. 4. EJUSDEM *amœnitatum medicarum circa caſus non vulgares Decades* V. quarum prima anno. 1745. ultima anno. 1748. Quedlinburgi prodiit in 8. Non paucas rariorum morborum & obſervationes & curationes deſcribit.

CHRISTIAN VVENKER *de virgine per 27. annos ventriculum perforatum gerente*, Argentor. 1743. bona diſputatio.

A letter expoſing the miſtaken caſe of the ſmallpox, Londin. 1743. 8. *

R. GOODVVIN *account of the plague*, Lond. 1743. 8. *

JOHN CURRY *Eſſay on ordinary feavers*, Lond. 1743. 8. *

GEORG. CHRISTOPHOR. PAPPELBAUM *de febre malgna per gangranam pedis critice ſoluta*, Gotting. 1743. 4. bona obſervatio viri multa experti.

SAMUEL ERNST *de tænia ſecunda* PLATERI, Baſil. 1743. 4. utilis diſp.

PAUL. VVILH. SCHMIDT *hiſtoria hydropici paracenteſi plus quam* 40. *inſtituta recidivam paſſi*, Gedan. 1743. 4.

J. ANT. JOSEPH. SCRINCI *de genuina notitia febrium malignarum præſertim exanthematicarum in genere & de febre caſtrenſi maligna Gallorum, qua cum ingenti eorum ſtrage per totum regnum Bohemiæ graſſabatur*, Prag. 1743. 4.

J. H. TRALLES *plurimorum morborum rationem ex inſpiratione ſeri externendi deducendam docet*, Hall. 1743. 4.

ERNESTI JEREMIÆ NEIGEFIND *de generatione caloris*, Lipſ. 1744. diſp.

GEORG. AUG. LANGGUTH *de polypo infantis rachitici*, VVittemberg. 1744. Defendit polypos.

J. VVOLFG. FRID. BOENNEKE *biga caſuum medicorum ἀπὸ τῆς μανίας νοσομάθιος* VVertheim 1744. 4. ſanguinem aſini pro antidoto maniæ habet.

Obſervations ſur la maladie contagieuſe qui règne en Franche-Comté parmi les bœufs & les vaches, Beſançon 1744. 4. Pro morbo acuto curari venæ ſectione ſuadet.

J. LUD. CHRISTOPH. BERINGER *de lumbricis in duplicatura omenti repertis*, VVürtzburg. 1744. diſp.

Traité des cauſes, des accidens & de la cure de la peſte avec un recueil d'obſervations & un détail circonſtancié des précautions, qu'on a priſes pour ſubvenir aux beſoins des peuples affligés de cette maladie ou pour la prévenir dans les lieux qui en ſont menacés, Pariſ. 1744. Collectio regio juſſu facta, dirigente operam, ut videtur, CL. CHICOINEAU. Continentur autem hoc volumine fere omnia ſcripta quæ occaſione peſtis Maſſilienſis citavimus. 1. *Idée générale de la peſte*, ubi narratur peſtis ortus ex Sidonia nave, & propagatio per hominem ſceleratum in provinciam Gevaudan. 2. *Extrait de la rélation de* M. CHICOINEAU *& mémoires remis à* M. DODART. Hiſtoria peſtis diverſi generis, mitiſſimæ, quæ fere abſque ſymptomate fuit aut periculis, hinc gravioris, peſſimæ. 3. Ex ASTRUCII libello aliqua. 4. *Réſponſe à diverſes objections, qu'on a faites contre la non contagion*. CHIRACI opus. Peſtem ante navem Sidoniam Maſſiliæ nonnullos peremiſſe adfirmat. 5. *Mémoires concernant la peſte: Conſultations faites ſur ce qu'il convient de faire par raport à la contagion*. Contra ſeparationem ægrotorum. *Extrait des mémoires & lettres des Commendans & Médecins des places attaquées*. Contra priorem, ægros ſeparari debere, in noſodochia publica transferri. 6. DEIDIER *obſervations ſur les cauſes de la peſte*, jam citatus. 6. M. B. *remarques ſur les obſervations de* M. DEIDIER. Bilem nihil peculiare pati, & omnes humores venæ animalis injectos nocere: Peſtem non fuiſſe Maſſiliæ ante navis adventum. Cadavera non inficere. 7. *Lettre de* M. EMERIC. Hiſtoria & curatio mali. 8. CHICOINEAU *rélation abrégée des accidens de la peſte de Marſeille avec le prognoſtic & la cure de la maladie*, Pariſ. 1720. 8. Aegrotos in tres claſſes diviſit, benignam, gravem, graviſſimam, ſingularum dat ſigna. Obſervat bono ordine reſtituto peſtem mitiorem factam eſſe. Paſſim calidis eſt uſus. 9. *Obſervations & réflexions propres à confirmer ce qui a été avancé par* MRS. CHICOINEAU, VERNY *&* SOULIER, Lugduni 1721. 12. jam excuſa. Hiſtoriæ ægrotorum, quos hi medici aut curaverunt, aut mortuos diſſecuerunt, utiles & ſingulares. 10. DEIDIER *diſcours*, &c. jam dictus. 11. *Lettres de Mrs. le* MOINE *&* BAILLY *envoyés par la Cour pour les maladies peſtilentielles du Gevaudan*. Eſſe a contagio. Sudorem profuiſſe. Hiſtoriam dant morbi. 12. *Obſervations de* M. BERTRAND *ſur la maladie contagieuſe de Marſeille*. Pro contagio. Sanguinem modo ſolutum fuiſſe, modo coactum fuiſſe qui facillime ſanarentur. Alios mortuos eſſe abſq; ſymptomate aut corruptione viſcerum. Sudores convenire, quos medicamentis non nimis calidis elicias. Curationem non omnibus eandem adhiberi poſſe. 13. *Obſervations pratiques de* M. COUZIER *traduites du lat.* Inutilitas pulveris bufonum experimentis confirmata. Prognoſes. Carbones partium corporis ſuperiorum funeſti. Vomitus malus. Macu-

Maculæ peſſimæ. Venæ ſectio infelix. Sectiones cadaverum utiles. 14. *Remarques de Mr.* STAHL *ſur la peſte*. 15. *Obſervations de Mr.* GEOFROI Chirurgien. Legi meretur ob curationem bubonum & carbonum. Carbunculos plures eſſe meliores, unicum potius funeſtiorem. Bubones profundi, inviſibiles, lethales fuerunt. Parotides malæ. Glandulas tumentes ſolebat amputare. 16. *Tabula mortuorum*. In nonnullis urbibus $\frac{1}{3}$ & ultra delatæ, ut 1273. in 1960. & 8110. in 12000. 17. *Supplementum*. In iſto liber continetur D. DEIDIER de quo alias dictum eſt, tum minores libelli. *Copie de la rélation de Canourgue*, auctoribus BAILLY, LEMOINE, CHEVALIER & aliis. Multi abſque ſymptomate peribant. COUZIER Epiſtola de peſte Aletana cum obſervationibus. Secunda pars potius practici & politici argumenti eſt, quam pathologici, & continet cautelas varias, quibus ad peſtem ſupprimendam in locis infectis, & ad avertendam a locis integro adhuc aere fruentibus in Gallia & Hetruria uſi ſunt.

STEPHENSON *mechanical practice of phyſic*, Londin. 1744. fol. Morbos omnes oriri ab aere. Multa de materie electrica quam habet pro motu aeri & aetheri impreſſo.

De DAV. STEPHENSON vide in practicis.

J. GOTTLOB KRUGER *de diverſitate corporum, morborum & anatomia ſecundum regiones Europæ* Hall. 1744. 4. Ejusdem *pathologia*, Hall. 1749. 8. ſyſtema BOERAAVIANUM de cauſis morborum, & modo, quo morbos producunt, nitida dictione proponit.

J. GOTTLOB KRUGER edidit nunc etiam *pathologiam ſpecialem*, Hall. 1570. 8. Alia habet paſſim a BOERHAAVIANIS, ut intermittentium febrium periodos renaſcentes ad animæ memoriam, &c. Hypochondriacum malum fuſe deſcribit. Luem veneream a venere nimia credit oriri poſſe.

HENR. LUD. HARMES *de cauſis morborum & mortis maniaci*, Regiomont 1744. 4.

BURCHARD DAVID MAUCHARD *lumbrici teretis in ductu pancreatico reperti, nec non aliarum rerum p. n. in femina obſervatarum hiſtoria*, Tubing. 1738. 4. EJ. *de lue vaccarum* diſp. I. & II. Tubing. 1745. EJ. *de pulſu intermittente & crepitante*, ibid. 1748. utilis obſervatio polypi cum aneuryſmate aortæ. Diſputationes de morbis oculorum quas multas & egregias ſcripſit, eas quidem alibi laudabimus.

JOH. TENNENT *phyſical diſquiſitions demonſtrating the cauſe of the bloods morbid rarefaction and ſtagnation*, Lond. 1745. 8. Duæ cum dimidia diſquiſitiones prodierunt. Pleuropneumoniam Americanam epidemicam deſcribit, in qua ſanguis coaguletur, criſis naturæ per urinam fiat, curatio in adtenuando ſanguine ponatur. Morbum etiam huic adfinem alium ſubjicit. De febribus multa adfert, & curationem etiam magna ex parte in adtenuatione ponit, refrigerantia damnat, &c.

R. JAMES *treatiſe on gout ad rheumatiſm*, Londin. 1745. 8.

LORENZO GAETANO FABBRI *diſſ. intorno alla febre*, Firenz 1745. 4. EJ. *diſſ. de variolis*; Florentiæ 1746. 4. Variolarum ferociam perpetuo augeri vult: oriri ex malo alimento fetus, cujus cauſa in impuro ſanguine materno ſit, &c.

Lettre d'un Médicin de Paris (JEAN BAPTISTE CHOMEL) *à un Médecin de province ſur la maladies des beſtiaux*, Pariſ. 1745. 8. Inciſionum animalium hiſtorias habet, & ſpem curationis in ſetaceo helleborato ponit.

JEAN BAPTISTE CHOMEL edidit etiam *diſſertation ſur l'eſpece de mal de gorge gangréneux qui a regné parmi les enfants l'année derniere*, Pariſ. 1749. 12. Deſcribit eamdem illam Pædanchonem SEVERINI, quæ nunc maxime recrudeſcit, cum eſchara gangrænoſa in tota membrana pituitaria.

Réflexions ſur la maladie qui a commencé à attaquer le betail, Pariſ. 1745. 12. Collectio eſt olim incepta Genevæ, cum ſcriptis jam citatis NIGRISOLII, COGROSSI, tum aliis D. DROUIN, HERMANT & aliorum.

A. de HAEN *de colica pictonum* diſſ. Hag. Com. 1745. docte ſcripta.

A. de HAEN eſt etiam *hiſtoria anatomico-medica morbi incurabilis medicos paſſim fallentis*; Haag. 1744. 8. vomitus nempe perpetui & tumores abdominis ab omento craſſo facti, cum inteſtinis & ventriculo connati.

JOH. JUNKERI *inſtitutiones phyſiologica & pathologica quibus acceſſit hygieine & ſemeiologia*; Hall. 1745. 8. Compendii auctor fuit THEODORUS CHRISTOPHORUS URSINUS, qui quæſtionum & reſponſionum forma uſus eſt.

SIMOM MASON *the nature of intermittent feaver conſiderd*, Lond. 1745. 8.

BERN. HECKLEY *enquiry into the nature of diabetes*, Lond. 1745. 8.

Account of the epidemical diſtempers amongſt the black cattle, Lond. 1745. 8. *

A letter to D. ROCK *in anſvver to his Epiſtle from a phyſician at Bath*, Lond. 1745. 8. *

ANDR. QUIR. RIVINI *notitia morborum*, Lipſ. & VVittemb. 1745. 12.

BARTH. LUD. HUCKEL *obſervationes medicæ ſelectæ*, Francof. 1745. 8. ægre tolerabiles.

J. ERNST. VVOYT *unterſuchung der graſſierenden vieh-ſeüche*, Hall. 1745. 8. *

J. ERN. VVREEDEN *unterſuchung der itz graſſierenden vieh ſeuche*, Hanov. 1745. 8. cum ſectionibus cadaverum.

GEORG. CHRISTOPH. BEAT. BREGM *de hydatidibus*, Erfort. 1745. diſp. Caſus ineſt hydatidum, per quæ per paracenteſin in homine hydropico adminiſtratam prodierunt, aliæque utiles hiſtoriæ.

RAUDOT *ſur la maladie épidémique des beſtiaux*, Dijon 1745. 8. Venet. 1747. Italice. Ventriculos tertium & quartum inflammatione tentatos, tum inteſtina : veſiculam fellis ſumme diſtentam, vaſa paſſim ſanguine turgida vidit. Diætam antiphlogiſticam & curationem febrium continuarum ſolitam malo oppoſuit.

ANTONII FIZES *de febre non humorali* diſſ. Monſpel. 1745. 8. EJ. *de febribus intermittentibus in genere*, Monſpel. 1746. 8.

Dialoghi d'un Romano e d'un Bologneſe ſopra la cura de' vajuoli e d' altre malattie ſecondo la pratica del D. LODOVICO VITI Venet. 1745. 8. Refrigerantem curationem variolarum laudant diſcipuli VITI. Ad finem deſcribitur catarrhus epidemicus cum febre & magnis ſymptomatibus, qui humido autumno ſucceſſit. Peruſiæ anno 1713.

Eſſai du médecine à l'uſage des pauvres gens de la campagne par M. VIGON. Pariſ. 1745. 12. In ſecunda parte continentur morborum deſcriptiones.

GAETANO ARMILLEI *conſulti medici di varj Profeſſori ſpiegati con le migliori dottrine moderne*, Venet. P. I. anno 143. P. II. ann. 1745. Multi morbi a præſtantiſſimis Italiæ medicis curati hic deſcribuntur. Appendicis loco adjecta eſt *Centuria conſultationum medicarum*, ibid. 1744. 4. Hæc pars mihi priori etiam præferenda videtur, quæ multa habet a L. TOZZIO & ab HOFMANNO aliqua, & eviſcerationes aliquas cadaverum.

ERNEST. ANTON. NICOLAI *de dolore*, Hall. 1745. EJUSDEM *bemühungen in dem theoretiſchen und practiſchen theil der arzeneyvviſſen ſchaft*, Hall. 1749. Ad hunc noſtrum finem pertinet recuſa diſſ. de dolore: theoria inflammationis, & obſtructionis. EJUSDEM *gedanken von der erzeugung der ſteine*, Hall. 1739. 8. De calculis veſicæ utriuſque eorumque cauſis, & medicamento Anglico.

FLAMINIO CORGHI *il medico in Mantova, ovvero qual metodo di medicare nelle paluſtri o nelle città montane convenga*, Mantuæ 1745. 4. Morbi Mantuæ endemii deſcribuntur, & in primis febris de lipyriæ genere. In altera parte curatio traditur.

Lettres ſur le pouvoir de l'imagination des femmes groſſes, Pariſ. 1745. 12. BLONDELLUM quidem, nimis rebus geſtis incredulum carpit: nihil tamen ab inorganico motu fingi poſſe fatetur, neque quidquam a matre ad determinatum aliquem artum in fetu fluere; Nævos autem naſci a nimio aut nimis tardo motu ſanguinis in aliquam partem fetus, tum a compreſſione ſpaſmodica muſculorum abdominis.

PORÉE *obſervations ſur les ſépultures dans les egliſes*, *Lettre* I. & II. Cadomi 1744. & 1745. Recte demonſtrat publicæ ſaluti repugnare ſepulchra in templis. EJUSDEM ſenſus eſt diſſertatio D. HAGUENOT in *actis Monſpelienſibus* 1746. prælecta.

RANBY *narratio of the late illneſſ of the earl of Oxford*, London. 1745. 8. Diuturnus morbus ab inflammata veſica, calculis intus inter rugas plena, in viro illuſtri deſcribitur, omnibus ſanis.

ABRAHAMI ENS *diſquiſitio anatomico-pathologica de morbo boum Oſterricenſium pro peſte non habendo*, Halberſtad. 1746. 4. Negat luem boum contagioſam eſſe, etiam experimentis adjectis.

FRID. BRANDHORST *hiſtoria febris caſtrenſis*, Leid. 1746.

J. DAN. SCHLICHTING *ſiphilidos mnemoſynum criticum*, Amſtelod. 1746. 8. Libri pars hiſtorica analoga eſt ASTRUCIANÆ, cum quo viro luem Americanam facit, & diverſas ejus periodos repetit. Deſcriptionem mali, quale in Belgio eſt, aphoriſticam dat, venenum

num ſtimulans, ſed non acidum, neque in celluloſa poſitum facie, verum in mucoſis & lymphaticis partibus corporis ſedens. Omnia conjuncta ſymptomata deſcribit. Ej. *de angina*, Amſtelod 1733. 4. *

PETR. GERICKE *de variolis* anno 1746. *præſertim Helmſtadii graſſantibus obſſ. & monita*, Helmſtad. 1746. 4. EJUSD. etiam bona diſp. *de iſchuria* jam 1731. prodiit Helmſtadii.

ADOLPH. BERNH. VVINKLER *de lithiaſi*, Gotting. 1746. 4. Hiſtoria rari in aorta morbi cum multis collatis exemplis, & theoria modi, quo oſſa præter naturam naſcuntur.

G. HANNÆI *beſchreibung der viehſeuche die ſeit ann.* 1745. *in hiſigen gegenden graſſirt*, Hamburg. 1746. 8. Diligenter ſcriptum opuſculum, quo mali vis in ventriculi quarti inflammatione & in univerſum in febre acuta ponitur adjectis experimentis.

ORAZIO TURRIANO *memoria iſtorica del contagio della città di Meſſina*, Neapoli 1746. 12. Peſtis Siculæ, quæ omnium noviſſima ſæviit, hic habetur deſcriptio & hiſtoria quæ crudeliter Meſſinam depopulata eſt.

ROBERT VVILLAM *eſſay on the kings evil*, Lond. 1746. 8. *

JOHN ANDREE *caſes of epilepſy hyſterick fits and S. Vitus Dance vvith the cure*, Lond. 1746. 8. *

THOM. THOMSON *the caſe of* TH. VVINNINGTON, Lond. 1746. 8. *

BROCKLESBY *eſſay concerning the mortality of the horned cattle*, Londin. 1746. 8. *

PIERCE DODD *ſeveral caſes in phyſic*, Lond. 1746. 8. Variolarum inprimis deſcriptionem dat, iniquior inoculationi, tum febris malignæ caſtrenſis Hiſpanicæ.

P. FRINGS *treatiſe on frenzy*, Lond. 1746. 8.

L. *de morbis verminoſis*, Leid. 1746. Contra COULETUM, eſſe omnino unum animal.

ABRAHAM BAECK *Tal om nyttan ſom tilſſytet lakerekonſten af en vvol in raettat lazaret*, Stokholm 1746. 8. Obſervationes ſuas adſperſit, in diſſectis corporibus factas: valvuli, hydropis pulmonis, &c.

J. FRANC. SCARDONA *aphoriſmi de cognoſcendis & curandis morbis ubertimis commentariis atque adnotationibus illuſtrati*, Patav. 1746. & 1747. 4. Morbos ſecundum tres ventres ordinatos diſpoſuit, mechanica principia ſequitur deſertis veteribus.

JOH. FRANC. SCARDONA citatum Librum nunc legi. Opus nihil commune habet cum BOERHAAVIANO, practico modo ſcriptum, cum breve theoria. Non valde credit paraphrenitidem a diaphragmatis inflammatione oriri. Pleuram omnino etiam inflammari oſtendit, & hepar vere inflammari.

JOSEPHI MOSCA *dell' aria e de' morbi dall' aria dipendenti*, Neapoli 1746. 8.

RICHARDI MANNINGHAM *the ſymptoms nature cauſes and cure of the febricula commonly called the nervous and hyſterical feaver*, Londin. 1746. & 1748. 8. Morbum hyſtericum femininum multo graviorem eſſe credit & ſæpe lethalem: cauſam in viſciditate ſanguinis ponit, & ſpirituum decremento. Curationem ex theoria ſubjicit.

Mémoire ſur la goute, Nantes 1746. 12. *& dialogue ſur l' expérience des remèdes indiqués dans le mémoire ſur la goute*, ibid. 1747. 8. Podagram explicat ab impedita tranſpiratione, hinc a convulſione ſpaſmodica partium affectarum. Roborare autem oportere viſcera, ut ea exſpiratio ad exteriores partes determinetur, &c.

LIEBICH *de morbis a munditie nimia*, Lipſ. 1746. diſp.

In J. HENRICI de HEUCHER *operibus omnibus*, Lipſ. 1745. & 1746. recuſis 4. varia huc pertinent. Progr. *de anatome practica; arthritis ægrotorum culpa inſanabilis: cautiones in cognoſcendo & curando hydrope: cautiones in cognoſcendo & curando ſcorbuto: Araneus homini pernicioſus: Morbi ex nimio veneris uſu: Sitis immodica: Struma & ſcrophula: Errores circa cauſſa mortis ſubitæ.*

LACKMANN *vom viehſterben*, Kiel. 1746. 4. *

Sendſchreiben an Hern PRUCKMAN 1747. 4. Luem bubulam contagio carere defenditur.

JOH. GOTTLIEB BAUER *de molis inteſtinorum epiſtola ad* J. G. *de* HAHN. Dreſd. 1747. 4. Maſſarum fibroſarum membranoſarum adipe miſtarum per anum ſeceſſum deſcribit.

SIMONIS FRIDERICI LINEKOGEL *de febre intermittente in regione Andrea montana exule Ep. ad* ILL. J. A. de HUGO Gott. 1747. 4. Abeſſe eum morbum ab urbe ſua ob defectum paludum, &c.

CORNELII ALBERTI KLOEKHOF *opuſcula medica*, Ultraject. 1747. 8. Quinque diſſertationes,

tiones, quarum prima accurate deſcribit morbum epidemicum petechialem, qui ann. 1741. ſæviit, methodum refrigerantem laudat, de corio inflammationis obſervationes habet. In alia diſſ. ſigna periculi in morbis acutis proponit. Quarta de criſibus eſt, de recidivis quinta. HIPPOCRATICUS & utilis auctor.

CARL. FRID. KALTSCHMID *de ileo a ſcrupulis pirorum meſpilaceorum eroſo & perforato*, Jen. 1747. diſp.

JOHANNIS OSTERDYCK SCHACHT *inſtitutiones medicinæ practicæ in epitomen redactæ*. Traj. 1747. 4. BOERHAAVIANUS eſt. Subjecta diſſertatio de morte naturali, & de utilitate nonnullorum morborum ad emendandam valetudinem.

JOHAN BARKER *eſſay on the agrement betvvixt ancient and modern phyſicians or a compariſon betvveen the practice of* HIPPOCRATES, GALEN, SYDENHAM *and* BOERHAAVE *in acute diſſeaſes*, Lond. 1747. 8. gallice, Amſtelod. 1749. 8. Quid natura ſit in morbis conatur exponere. HIPPOCRATIS morbos a noſtris non differre, neque clima adeo multum a noſtro abludere, hinc criſes naturaliter perinde ſequi. Morborum epidemicorum hiſtorias ita ſumendas eſſe, ut non HIPPOCRATIS ægri fuerint, quorum ibi mortes leguntur. Inter criſes HIPPOCRATEM ſudorem non neglexiſſe. De rheumatiſmo calido fuſe agit.

EDMUND LITTLETON *philoſophical conjectures on influences the probable origine of diſeaſes*, Lond. 1747. 8. Aeris corruptionem poſt diluvium epidemicos morbos producere, &c.

PINARD diſſ. *ſur la fievre miliaire maligne*, Rouen 1747. 8. Albæ ſpeciei deſcriptionem dat, qualis anno 1741. Rothomagi ſæviit, ejus cauſam in nervorum inflammatione quærit, cauſam frequentiæ in mutatis anni ætatibus.

FRANC. de PAULA COMBALUSIER *pneumatologia ſeu de flatulentis corporis affectibus*, 1747. 12. Tympanitidis ſedem & in inteſtinis & in abdomine invenit, cauſam ponit in æquilibrio inter aerem & motum periſtalticum interrupto; ex atonia, ſpaſmo, fermentatione. Tympanitem deſcribit abdominalem, &c.

LAURENTII GRUBER *de febre acuta epidemica exanthematico dyſenterica*, Baſil. 1747. diſp.

MATTHIÆ LANDOLT *de angina inflammatoria cum febre acuta*, Baſil. 1747. diſp.

J. F. CARTHEUSER *de ſubita habitus cutanei inflatione*, Franc. ad Viadr. 1747. diſp.

EJ. *de venenis & eorumdem differenti indole*.

ABRAHM NITSCHE *abhandlung des ſchaarboks vvie er ſch in der Ruſſiſchen armee gezeigt hat*, Petropol. 1747. 8. Multas ſpecies ſcorbuti conſtituit, & chronicum inprimis ab acuto ſeparat. Deinde lividum, lenticularem, rancidum, & muriaticum ſcorbutum per ſua ſigna deſcribit cauſaſque adjicit & curationem.

DAVID SAMUEL MADAI *abhandlung von den ſo genannten vvechſel fiebern*. Hall. 1747. 8. STAHLII ſectam ſequitur, febreſque intermittentes habet pro conatu naturæ, quæ plethoram minuere, putredinem avertere ſtudet. Febris tertianæ ſedem in ventriculo & inteſtinis, febris quartanæ in hepate, liene, renibus & meſenterio ponit. Obſervationes ſuas paſſim interſpergit.

La peſte di Meſſina accaduta nell' anno 1748. Venet. 1746. 12. Hiſtoriam diri morbi deſcribit carmine.

A practical eſſay on thu tabes dorſalis, Londin. 1748. 8. Anonymi brevis & bono ordine ſcripta diſſertatio.

GEORG. DOVVMAN *phyſico mechanical diſſertation on the ſcirrhus*, Londin. 1748. 8. Morbi inprimis diuturni, ex ſcirrho ovariorum nati, cum ulcere uteri in inteſtinum rectum patente huc refero.

GEORG. MATTHIÆ GATTENHOF *diſp. de calculo renum & veſicæ*, Herbipoli 1748. 4. Calculos veſicæ felleæ & urinariæ ex propria obſervatione varios deſcribit, inprimis autem enormem renem calculoſum.

CHRISTIAN GOTTLIEB KRAZENSTEIN *von der erzeugung der vvürmer*, Hall. 1748. 8. Pleroſque vermes humanos aliunde in corpus advenire credit: Solium pro catena multorum inſectorum habet. EJUSDEM *theoria fluxus diabetici*, Hall. 1746. 4. minime indocte ſcripta.

JAC. LAZERME *Tr. de morbis internis capitis*, Amſtel. 1748. 8. Lectiones ſunt auctoris a diſcipulo editæ, & ſubjuncta conſilia medica. EJUSD. etiam ſunt diſputationes *de ſomno*, Monſpel. 1828. 8. & de febre tertiana 1731. 8.

RI-

RICHARD CONYERS *de morbis infantum*, Londin. 1748. 8.

J. THEOD. ELLER *pathologia* edente JOH. CHRISTIANO ZIMMERMAN, Schneeberg. 1748. 8. Negat ILL. ELLERUS ſuam operam eſſe. Subjuncta eſt tractatio de morbis artificum.

BLONDET diſſ. *ſur la maladie épidémique des beſtiaux*, Pariſ. 1748. 12. Morbum eſſe peſtilentem calidum, ſpem eſſe in cucurbitulis numeroſis balneoque vaporis.

J. BALTH. PHILIP. PONTT'S *vernunftige gedanken vom acido.. nebſt einem gutachten über die viehſeuche* 1747. 8. *

BLONDET diſſertatio citata anglice prodiit 1750. 8.

JOHN FOTHERGILL *account of the ſore the ſore throat attended vvith abſces*, Lond. 1748. 8. & gallice *deſcription du mal de gorge acompagné d'ulcere*. Pariſ. 1749. 12. Hiſtoriam morbi ab Hiſpanis, & MERCATO ad noſtra tempora perſequitur, ad Angliæ uſque nuperam epidemiam, & accurate deſcribit.

LAMURE *theoria febris.. &.. lectionum pathologicarum de febre vindicia* Monſpel. 1748. 1749. *

ANTONIO FELICE *diſſertazioni epiſtolari teorico-pratiche di medicina*, Venet. 1748. 8. De hydrope, cachexia, morbo hypochondriaco, carbunculo, præſagiis aliiſque miſti generis medicis rebus agit.

Lettera al S. CURZIO in cui ſi ragguaglia di varie oſſervazioni medico-fiſiche, Florentiæ 1748. 4. Morbos epidemicos Pietræ Santæ deſcribit, de pleuritide & apoplexia aliqua addit.

CHRISTIANI MICHAELIS ADOLPHI *trias diſputationum phyſico medicarum*, Lipſ. 1747. 4. & nuperius cum aliis anno 1748. recuſæ, quibus morbus epidemicus cum tumore abdominis Caſſovienſis, & hypochondriacum malum deſcripta habentur.

CHRISTIANI MICHAELIS ADOLPHI *trias diſputationum* quam diximus, defenſa eſt 1725.

RIEDEL *unterſuchung der viehſeüche*, Erfurt 1748. 4. *

ANTON. VVILHELM PLATZ *de morbis ab oblectamentis*, Lipſ. 1748. 4.

CHRISTOPH. VVILHELM. de BERGER *de præſagiis ex algore febrili*, Gotting. 1748. 4.

J. BERN. FR. COSTA *de diarrhœa & dyſenteria epidemica quæ graſſabatur Puſclavii*, Brixiæ 1748. 8. Tuetur famam ſuam, ob mortem viri illuſtris, ex dyſenteria ſubito interemti, impugnatam.

CHRISTOPH. FRIDERICH DANIEL *beyträge zur mediciniſchen gelehrſamkeit*, Hall. 1749. 4. Diſcipulus HOFMANNI varios morbos, caſuſque peculiares ſuis diſſertationibus illuſtratos proponit.

ANONYMI *general hiſtory of air and vveather, meteors, ſe aſons, vvith their effects on animal eſpecially human bodies and vegetables*, London 1749. 2. vol. 8. Præter magnam & ſatis vitioſam compilationem morborum epidemicorum & meteororum, in Tomo II. commoda ſunt corollaria ex obſervationibus illis collectis deducta, tabulæ, quæ demonſtrant cauſas epidemiarum, aut certe conjunctos cœli cum certis morbis ſtatus, tunc ſingulorum morborum epidemicorum deſcriptiones adjectis curationibus.

Anonymus, cujus *general hiſtory of air*, &c. recenſuimus, eſt JAMES SHORT. IDEM etiam edidit *nevv obſervations on the bills of mortality*, Londin. 1750. 8.

CADET *diſſertation ſur le ſcorbut avec des obſervations*, Pariſ. 1749. 12.

AUGUST SCAARSCHMIDT *von den Krankheiten der knochen*. Vide in Chirurgicis.

SAMUELIS SCHAARSCHMIDT nuper etiam poſthuma prodiit *abhandlung von veneriſchen krankheiten*, Berlin 1750. 8.

MARTINO GHISI *lettere, mediche, la prima delle quali tratta de' varj mali curati dal mercurio crudo, e contiene l' iſtoria dell' angine epidemiche degli an.* 1747. 1748. 4.

MARTINO GHISI *lettere*, &c. citatæ prodierunt Cremonæ 1749. 8. Practicæ pleræque ſunt. Angina tamen etiam, crudelem valde, deſcribit, quæ in ipſa aſpera arteria reſidet. In RONCALLI *Europa* IDEM bonam deſcriptionem luis bubulæ dedit.

JANI REGHELLINI *Lettera Chirurgica ſopra l' offeſa della viſta in una Donna conſiſtente nel raddopiamento degli oggetti, ſeguita dopo la depreſſione della cateratta*, Ven. 1749. 8. Admittit cataractam membraneam, quæ deponi poſſit, tum lentium, quæ perforari debeat, & criſtallinam. Deſcribit caſum ſingularem a rore papillæ poſt cataractam depoſitam ortæ cum viſu duplici.

Ego præter hiſtorias aliquas morborum in Norico Commercio propoſitas & diſſectionibus cadaverum morboſorum VIII. progr. anno 1749. nuper deſcriptas nihil huc pertinens edidi.

Hiſtoriæ morborum, quas dedi, quaſque hic citavi, ſunt *de morbis uteri*, *aortæ*, *ventriculi*, *pulmonum*, *de calculis veſicæ felleæ*, *de induratione arteriarum*.

Hiſce libris nunc pene omnia diaria addere oportet, & inter nuperiora HENKELII collectiones, & SCHAARSCHMIDII, & ACTA USPALIENSIA, & STOCKHOLMIENSIA, BONONIENSIA, ACADEMIÆ CHIRURGORUM PARISINORUM, MONTSPELIENSIUM, tum medicinæ forenſis ſcriptores omnes, quotquot alibi laudabimus. Porro obſtetriciæ artis auctores, qui morbos femininos internos plerumque una conſiderarunt. Denique chirurgos obſervatores pleroſque, Dictionaria medica & Practicos ſcriptores, quorum longe plerique pathologiam cum praxi conjunxerunt, & ſemeioticos.

Addantur huic pathologiæ tractationi: ILL. COLLEGA RICHTERUS qui multas doctiſſimas diſputationes alieno plerumque nomine edidit, *de cardialgia*, *de tenuitate humorum temere laudata*, *de tremore*. hæ anni 1750. *de purpura morbo antiquo* 1741. &c.

VALENTIN. ERN. COHAUSEN *de doloroſa & glorioſa podagra*, Francof. 1749. 8. * An EJ. eſt *von der rothen Ruhr*. Francof. 1744. 8. *

ERICH ELF *de hæmorrhagiis uteri ſub ſtatu graviditatis*, Upſal. 1749. 4.

CASIMIR. CHRISTOPH. SCHMIEDEL & VOGT *de lepra*, Erlang. 1749. 4.

GEORGII COOPMANN *deſcriptio febris intermittentis epidemicæ* A. ER. 1749. Apr.

DANIEL LANGHANS *de conſenſu partium*, Gotting. 1749. 4.

J. GERHARD TRUMMER *de fluidorum corporis humani acrimonia*, Regiomont. 1749. 4.

J. GODARD STELT *de amauroſi*, Leid. 1749. 4.

CAR. DIONIS *diſſertations ſur la tænia dans laquelle on prouve que ce ver n'eſt pas ſolitaire*, Pariſ. 1749. 12.

LOUIS *ſur la tranſmiſſion des maladies héréditaires*, Pariſ. 1749. 12. Negat dari ejuſmodi morbos.

BARTHOLOMÆI MURRY, *Ergo in celluloſo textu frequentius morbi & morborum mutationes*, Pariſ. 1749. 4. bona diſputatio.

ERNST GOTTFRIED KURELLA *bevveis daſſ die auſſchläge nicht von vvürmern entſtehen*, Berlin 1750. 8. Theoria inflammationis BOERHAAVIANÆ & HAMBERGERIANÆ ſimilis.

RICHARD RUSSEL *de tabe glandulari*, Oxon. 1750. 8. Pluſculas hiſtorias ſcrophularum & obſtructarum glandularum habet.

VV. GIBSON *treat. on the diſeaſes of horſes*, Lond. 1750. 4. plenum opus.

In *Primitiis phyſico-medicis Poloniæ* multa pathologica occurrunt.

OLOF ACREL *tal om foſtrets ſiukdomes i moderlifvvet*, Stokholm. 1750. 8. de morbis nempe fetus.

ABRAH. HENRICH DAHLHAUSEN *de doloribus inteſtinorum vulgo colicis dictis*, Leid. 1750. 4.

HENR. BACHERACHT *de morbis ligamentorum*, Leid. 1750. 4. bona diſputatio.

RUTTGER GOTTLIEB HOERNIGK *de præmatura partium induratione*, Lipſ. 1750. 4.

METHO-

METHODI STUDII MEDICI

PARS X.

Semeiotica.

ΣΗμα & σημεῖον vocatur *ſignum*, σημειόω *deſigno*, per ſignum doceo, σημειωτικὴ ergo ſignum in medicina, & medicina per ſignum docens, ſeu indicans eſt.

In σημειωτικῇ jam traditur, quo modo per præſentia, præterita & futura phænomena, præſentia, præterita & futura vitæ, ſanitatis aut morbi ſigna poſſint inveniri, & hæc eſt definitio σημειωτικῆς, ſeu cognitionis ſignorum.

Pro exemplo, ſi noverim hominem ſanum heri violentiſſime corpus moviſſe, & nihil omnino bibiſſe, eſt præteritum phænomenon, quod cognoſco (phænomenon autem medicis eſt omnis mutatio, quam ſenſus externi obſervant in homine) ſequenti die, licet non adtingam pulſum, ſcio, durum eſſe & celerem, hominem anhelare, ſummopere ſitire, &c. habeo ergo præſentia phænomena, unde concludo, laborare eum incipienti inflammatione. Verum, ſi hodie nunc audiam heri illud contigiſſe, dico tunc, illum hominem matutino tempore urinam reddidiſſe plane rubram, nec fallor, dum ex phænomenon concludo ad aliud prænomenon præteritum. Si vero heri, cum corpus nimium moveret, vocatus fuiſſem, potuiſſem dicere, cras reddet hujuſmodi urinam & brevi ſentiet dolorem per totum corpus; ac ſi fuſtibus vehementer fuiſſet exceptus, & febrim patietur magnam, ita ex præſenti phænomeno concluderem ad futurum. In definitione ergo σημειωτικὴ æque habet pro objecto, deſcribere conditionem vitæ præſentis & ſanitatis, præſentis, præteritæ & futuræ, quam morbi. Signum ergo per exempla eſt illud phænomenon præſens, præteritum & futurum, unde concipio, quis corporis ſtatus præſens eſſe debeat, quis præteritus fuerit, & quis adhuc futurus ſit. Ergo ſignum eſt phænomenon præſens, præteritum & futurum ita cognitum, ut me aliquid doceat de aliquo phænomeno nondum forte adparente, quod tamen adeſſe debet, aut prius adfuit, aut denique futurum eſt.

Signatum, per priora, eſt omne illud, quod ex ſigno præteritum, præſens, aut futurum eſſe cognoſcitur. Videmus ex his definitionibus, nullam partem in medicina eſſe, quæ hac parte dignitate prior ſit, & omnium maxime neceſſariam eſſe primamque. Neceſſariam eſſe adparet, nam, quoties ad ægrum accedimus, primum, quod inquirimus, ſunt ſigna de ſtatu morbi, an morbus prævaleat vitæ, an minus. Primam vero partem eſſe conſtat, nam medici primi neſciebant, quid eſſet morbus, videbant v. g. dolorem lateris, cum difficili reſpiratione, pulſu celeri, ſiti magna, &c. hæc omnia erant ſi-

gna, ſed quid eſſet ipſe morbus internus, ignorabant adhuc. Videbant poſt duos & tres dies hujuſmodi homines ſpuere ſanguinem, reddere urinam craſſam, & cum his ſignis ſanitatem redire: videbant alium hominem poſt pectoris dolores & eo in caſu mori, ſed prius latus liveſcere, in cadavere totum latus gangrænatum & ſuppuratum eſſe, inde poterant concludere, qualis eſſet morbus in ea membrana lateris, nempe vehementem inflammationem, quæ tunc ipſis pleuritis dicta fuit.

Hoc adduxi, ut oſtenderem, quid optimum in medicina a veteribus deſcriptum ſit, id enim certe eſt σημειωτικὴ. Ea vero medicinæ pars hodie omnium minime eluceſcit, quia ſyſtemata tantum finguntur, neque ex ſignis deducuntur; nam v. g. chemici non inquirunt in ſigna morbi, ſed tantum, quo modo curandus ſit, & quærunt medicinam univerſalem, ſemperque curare volunt.

Ab HARVEII tempore (*a*) nulli ſunt auctores, qui bene de σημειωτικῇ ſcripſerint, & tamen nihil certe magis neceſſarium eſt, melius eſſet omnino nil de medicina ſcire, quam σημειωτικὴν ignorare. Huic igitur parti incumbere debet medicus practicus, & totum ſe dedere.

Hi ergo ſequentes auctores legendi ſunt in hac parte, & ſemper legendi per totam vitam, licet medicus ad centum annos perveniret, nunquam enim hujus lectionis pœnitebit.

1. HIPPOCRATES, qui eo legendus eſt ordine, quem præſcribam, ut fundamentum faciamus firmiſſimum, in dignoſcendis morbis, non enim legendus eſt abſque bono conſilio, nam opera ejus ordine debito non ponuntur.

Legendus ergo primo eſt liber qui dicitur *Prognoſticon*, (*b*) qui latine redditur

(*a*) SEMEIOTICE par omnino eſt pathologiæ, quam quare diſtinxerint ſcriptores, ego quidem non video; ſed ſequamur receptum ordinem. Tota hæc ſcientia fere unice ad veteres pertinet. Ii paucis medicamentis, parca venæ ſectione & diæta unice tenui & aquoſa uſi, magnam ſapientiæ ſuæ partem in eo poſuerunt, ut morbi ſigna, progreſſum, & eventus obſervarent, laudiſque ſuæ non mediocrem partem in difficilioribus morbis adgnoſcendis & in futuris eventibus præſagiendis quæſiverunt. Recentiores & theorias & anatomen magis ſecuti, uſi vero medicamentis valentioribus, imbuti forte nimia opinione de eorum viribus, magis in ſubigendo quam in obſervando morbo laboraverunt.

(*b*) HIPPOCRATE nemo plura præſagia dedit, pauci æque bene morborum ſigna obſervaverunt. Et EJUS quidem fere omnes libri huc ſpectant. *Prognoſticon* ex primariis eſt, neque alius liber magis gravitatem legiſlatoriam divini ſenis refert. Signa omnium morborum continet bono ordine, ut ſigna primo ex vultu, oculis & labiis; tunc ex decubitu; inde ex ulceribus, geſtu, reſpiratione; tunc ex ſudore & præcordiis; inde ſigna ex tumore præcordiorum & ventris; ex viribus; ex ſomno; egeſtionibus alvi; urina; vomitu; ſputis; hæmorrhagia narium ſequuntur, ſolo fere pulſu omiſſo; quo inter omnia ſigna omnium parciſſime uſus eſt HIPPOCRATES, quidcunque AMATUS contra dicat *curat.* 45. L. III. & SANCTORIUS in §. 12. p. 442. excitatis pauciſſimis locis, in quibus pulſus mentio fit. Sequuntur partim, & partim interſperſæ ſunt hiſtoriæ morborum, & ſigna hydropis, ſuppurationis, empyematis, parotidum, paraphrenitidis, inflammatæ veſicæ, doloris capitis, anginæ, febrium in univerſum, &c. Adeo vero ſuæ rei certus eſt bonus ſenex, ut ſigna ſua & præſagia & in Scythia valere fidenter adfirmet; & morbos etiam, quos non nominat, ſed qui iiſdem diebus judicentur, eadem prognoſtica ſequi moneat. In hunc librum exſtant III. CLAUDII GALENI *commentarii*, qui cum nomine προγνωστικῶν Græce & Latine Pariſiis prodierunt LAURENTIO LAURENTIANO interprete, 1532. fol. 1543. 8.

Lugdu-

ditur *de Prænotionibus*. Unus tantum liber eſt, qui optima quæque continet; ut nullus certe liber ei unquam comparari mereatur.

Poſt hunc librum legatur alter προῤῥητικῶν, qui transfertur de *Prædictionibus* (*a*). Duo libri ſunt, neque aliud HIPPOCRATIS opus melius conſervatum eſt. Prædictio vero eſt aliud quid quam prænotio, nam dicit hic HIPPOCRATES quid amicis & ægris prædicendum ſit.

Tunc legere debemus κωακὰς προγνώσεις, quas latine vocant *coacas prænotiones* (*b*).

Liber

Lugduni 1552. 12. & Græce Baſil. 1536. 8. Vicetiæ 1611. 24. LIND. Eos etiam HENRICUS BLACVODÆUS cum latina interpretatione Pariſ. edidit 1625. 24. LIND. Antiqua eſt etiam eorum *prognoſticorum* editio Bonon. 1489. 4. tum cum GAL. *commentario* in *artiſella* anno 1483. & alias fol. edita. In eoſdem, & in GALENI commentarium exſtant HIERONYMI CARDANI *commentarii*, Baſil. 1568. fol. *Paraphraſtica verſio ejuſdem operis & breves commentarioli* JOH. HEURNII exſtant 1597. 4. 1603. 8. & in ejus operibus omnibus. BARTHOLOMÆI HORN *vates medicus Hippocraticus ſeu* HIPP. *prognoſticor.* Lib. Græc. Lat. *illuſtrati commentariis*, Stralſundiæ editus 1645. 8. citatur a PL. BENEDICTI VICTORII *comment. in* HIPP. *prognoſtica*, Florent. 1551. fol. editi ſunt (LIND.) CHRISTOPHORI a VEGA *Prognoſticor. verſio cum expoſitionibus & adnotationibus in* GALENI *commentarium* Salmanticæ inpreſſa eſt 1552. fol. HENRICI a CUELLAR *in* HIPPOCRATIS *Prognoſtica commentarii* Conimbricæ prodierunt 1543. 1582. fol. LIND. RODERICI vero a FONSECA *commentaria in* HIPP. *prognoſtica*, Patav. 1597. 4. & J. BRAVO in eundem Lib. Salmanticæ 1553. 8. JAC. ANTONII PHRYGII 1608. 8. & JAC. LAVELLII in Lib. I. *prognoſticorum commentarius* Venet. 1620. 4. Lib. Etiam olim HEROPHILUS ad eum Lib. commentatus erat CÆLIO AURELIANO teſte *Chron.* Lib. IV. cap. 8. & ALPHONSI LOPI *adnotationes breves* citat LINDENIUS editas, Madrit. 1596. 4. In *Prognoſtica* etiam HIPPOCRATIS exſtat *poetica paraphraſis* ANDREÆ ELLINGER, Francof. 1579. 8. & *expoſitiones* THADDÆI Venet. 1527. fol. Lib. & *illuſtravit* eadem CAROLUS VALESIUS de BOURGDIEU Rom. 1659. fol. Lib. PETRUS BLONDEL in *prognoſticon* HIPPOCRATIS *Coi latinam ecphraſin ex mente* GALENI edidit, Pariſ. 1575. 4. Lib. JOHANNES vero MOLPEUS *tabulas quibus* HIPPOCRATIS III. Lib. *prognoſticorum complectitur*, Pariſ. 1563. 4.

JAC. LAVELLII in Lib. I. *prognoſticorum commentarius* primum prodiit Venet. 1609. 8.

(*a*) *Prorrheticorum* duo Libri inæqualis ſunt pretii. *Poſterior* genuinus eſt HIPPOCRATIS labor, quod ex dictionis gravitate, ex methodo & continenti obſervationum ſerie cognoſcitur. Initium agit de prædictionibus inprimis non veris medicorum ſui ævi. Reliquus Liber morbos deſcribit, eorum eventus, horumque futurorum ſigna, hydropem, phthiſin, empyema, podagram, morbum ſacrum, ulcera, vulnera, anginam, morbos oculorum, dyſenteriam, lienteriam, diarrhœam, conceptionem, facilem & difficilem, cephalalgiam, chloroſin, nyctalopiam, hæmorrhagiam narium, lienem magnum qui ſcorbuto certe proximus eſt, dolores nephriticos, iſchiadicos, lepram & adfines morbos. *Prior* vero Prorrheticorum Lib. non genuinus eſt, ſed a GALENO refertur ad aliquem ex poſteris HIPP., DRACONEM vel THESSALUM. Labor eſt hominis in arte præſagiendi non rudis, ſed neque perfecti tamen. Ignoravit artem ex peculiaribus obſervationibus eruendi univerſales adfirmationes, & ſæpiſſime peculiaria experimenta pro axiomatibus propoſuit. Symptomata etiam in morbis non conjunxit, quæ ab eadem cauſa pendent, ſed confuſe & indigeſte edidit. Vocibus etim utitur inſolitis. Dimidius Liber ad morbos ſoporoſos ſpectat; reliquus ad hæmorrhagias, convulſiones, & parotides. Ad hunc Librum exſtant tres eruditi GAL. comm. HIERON. MERCURIALIS *Prælectiones Piſanas in prognoſtica, prorrhetica*, &c. edidit Venet. 1597. fol. In ordinem alphabeticum digeſti Pariſ. 1638. 16. lucem viderunt.

(*b*) Has GALENUS & plerique commentatores fere pro ſpurio Libro habuerunt, & mendoſo. DURETUS vero, qui ſollicite commentatus eſt, plurimi facit, & ipſas prognoſes familiæ inde commendat, & etiam, ubi non poteſt tueri, defendit tamen eſſe præſidis Aſclepiadeæ: ſed mihi videntur multa laxe dici, & nimis vage, multa loca ita vitioſa eſſe, ut nullo modo queant emendari. Continentur vero L. I. præſagia aphoriſtica ad febres, hæc meliora,

præter

Liber mirificus eſt, longe alius quam tres præcedentes, ſed non intelligi poteſt, niſi præcedentibus intellectis, aphoriſtice enim non dogmatice conſcriptus eſt; adcurate præviſiones, prænotiones futurorum exhibet. Prima lectione non placebit, ſed poſtquam alios auctores legerimus, ſi tunc illum addiderimus, mirabimur certe quam egregius ſit, v. g. in capite de Angina, Pleuritide, &c. & videbimus ibi omnes ſpecies Anginæ deſcriptas.

Inde legemus librum περὶ κρίσιων, (*a*) ſeu de *judicationibus*. Liber unicus eſt, ſed egregius, ex quo diſcimus, quo tempore exquiſite, & quibus cum phænomenis mutationes morborum fiant.

Tunc legatur liber περὶ κρισίμων, ſive de *diebus judicatoriis* (*b*).

Ultimo Liber ſeptimus τῶν ἐπιδημιῶν (*c*), ſeu *de morbis populariter graſſantibus*. Hic ſpecimen habemus ſtudii HIPPOCRATICI, valde commodum & utile.

Qui omnes, quos dixi, Libros hoc ordine legerit, & tunc Epidemicorum Librum inſpiciat, videbit ibi exempla hujus & illius morbi, quorum in præcedentibus Libris prædictiones tractarit. Hæc eſt vera methodus opera legendi HIPPOCRATIS, (*d*) & credo, hoc modo fructum ex eo plurimum abſque labore magno poſſe adquiri.

Poſt

præter vitioſa aliqua, deinde ad alias corporis humani adfectiones ſecundum partium ordinem. In III. Libro continentur præſagia ex ſignis ſecundum ſigna ordinata, eorumque multa ex Prognoſtico ſumta ſunt. Miſta ſunt alia de mulierum morbis, & vulneribus. Hi III. Libri exſtant *interprete & enarratore* LUDOVICO DURETO editi. Magnus utique in praxi DURETUS fuit, carus Regi HENRICO III. (NEANDER pag. 212.) & inter primos reſtauratores doctrinæ Hippocraticæ: cum vero obiiſſet anno 1586. poſthumum opus edidit filius Pariſ. 1588. fol. recuſum 1658. fol. & Genev. 1685. fol. & Leidæ 1734. fol. Ex DURETO multa habuiſſe, & ex HOLLERIO JACOTIUM, teſtis exſtat cum DURETI commentario edita epiſtola PETRI DROETI. DURETUS ad librum primum novam verſionem edidit, quæ ſenſum potius mentemque HIPPOCRATIS, quam voces ſequitur, deinde commentarium, quo omnia ſymptomata eorumque eventus ad pathologiam reducuntur, ex ea ipſa ſæpe explicantur, emendantur, conciliatur auctor, & ejus dubia mens inveſtigatur, ſed ex ſua humorali theoria multa corrumpit DURETUS & fluxilia facit. Textum, ut vocant, HIPPOCRATICUM ad veriorem ſenſum ſæpe, parum conſultis membranis emendat, cumque GALENO, parum Coacis tribuenti, paſſim pugnat. *Coacæ præſagia* eadem prodierunt, *cum interpretatione & commentariis* JACOBI HOLLERII, DESIDERII JACOTII ope editis, & ejuſdem JACOTII *commentariorum* Libris XIII. Lugdun. 1576. fol. R. ſeorſim etiam prodierunt cum J. JONSTONI notis, Amſtelod. 1660. 8. Gr. Lat. commentaria J. JAC. DE SAVIIS Bonon. 1526. 4. edita, PLATNERO dicta, non vidi, nec ſatis novi an ad Coacas pertineant. Porro LUDOVICUS FERRANT eaſdem *Coacas brevi enarratione illuſtravit*, Pariſ. 1657. 12.

(*a*) Non valde genuinus Liber. Utiliſſima tamen præſagia continet, & videtur mihi opus eſſe diſcipuli HIPPOCRATIS, qui multa a magiſtro accepta huc congeſſerit, ut multos etiam aphoriſmos omnino hic repetitos videas, & loca ex L. περὶ τόπων, & ex *Prænotionibus*. Brevis eſt & aphoriſtice ſcriptus.

(*b*) L. περὶ κρισίμων. Non creditur eſſe genuinus HIPPOCRATIS Liber, neque exſtat in EROTIANI catalogo. Vide in *pathologicis*.

(*c*) Laudavimus Epidemicos, huc autem ad prædictiones inprimis pertinet Lib. VI. quo multa præſagia hiulca & male cohærentia, habentur, paſſim ex aliis ſcriptis HIPPOCRATIS deſumta.

(*d*) Omittit BOERHAAVIUS hic principem collectionem prædictionum, nempe *Aphoriſmorum ſectiones* VII. quorum ſemper maxima & fama & auctoritas fuit. Genuini vero pleri-

Poſt HIPPOCRATEM legatur CLAUDIUS GALENUS in *Tomo quarto ſuorum operum* editionis Venetæ, quæ anno 1669. apud Juntas prodiit, & omnium optima eſt. Sed duobus malis laborat GALENUS 1. Nimia ſubtilitate diviſionis. Inſpiciamus modo ejus de *Urinis* & *Pulſibus* libros, videbimus omnia ab ea ſubtilitate Peripatetica diviſa eſſe. 2. Alterum vitium eſt in explicatione ſignorum, ex principiis Peripateticorum & ex quatuor humoribus. Utinam hæc omiſiſſet, & ordinatum ſchema dediſſet textus HIPPOCRATICI! Ille

plerique ſunt, nonnulli ſpurii, & partim ab omnibus rejecti, partim inter veros diſperſi, ſed a veritate alieni. Mirum etiam eſt, hoc ſummum artis opus ita negligenter habitum eſſe, ut multi aphoriſmi bis repetiti exſtent, aliqui aliis manifeſto repugnent. Prima ſectio de victu ægrotorum, tertia de ætatibus earumque morbis, quarta de purgatione & ſignis, quinta de mulieribus, ſexta & ſeptima de ſignis & præſagiis ex urina, dejectione agit, &c. Optima ſunt, quæ ad morbos acutos eorumque ſigna & præſagia pertinent, nata ex multiplici & repetita obſervatione, ut ex infinitis exemplis univerſalia axiomata decerpta ſint. Hi libri innumeris vicibus recuſi ſunt, & habuerunt commentatores inter omnia opera medica plurimos, quorum princeps eſt ipſe GALENUS, cujus bene grandis commentarius prodiit nitide a TOLLIO editus Leid. 1633. 16. cum prius Lugduni 1536. 8. 1552. 8. & alias. Deinde ſpurii ſub ORIBASII nomine commentarii in aphoriſmos editi ſunt, quibus abſque omni judicio PTOLOMÆI EVERGETÆ tempus præfigitur, & una VIRGILIUS citatur, &c. Edidit GUINTERUS, quem Andernacenſem vocant. Venetiis 1532. 8. L. Recuſi ſunt Pariſ. 1533. 8. Patav. 1658. 12. & alias. Sed etiam PHILOTHEI *Commentaria in aphoriſmos* HIPPOCRATIS, Venetiis 1549. 8. prodierunt, mihi non lecta, & Spiræ 1581. 8. quibus multum uſum fuiſſe lego BRASSAVOLUM. PETRUS BURCARDUS inter commentatores a FUCHSIO nominatur, cujus opus non vidi.

Commentariorum GAL. *in Aphor.* HIPPOCRATIS *epitomen* dedit J. BRECHE, Pariſ. 1552.

In ARTISELLA exſtant HIPP. *aphoriſmi cum* GALENI *commentariis* 1483. fol. LIND.

HUGONIS BENTII SENENSIS *in aphoriſmos* HIPPOCRATIS & GALENI *comment. expoſitio* Venetiis 1498. fol. & alias prodiit, barbaro ſermone & ad morem ſeculi.

SERMOMETA *commentarius ſuper L. aphoriſmorum & techni*, Venet. 1498. fol.

NICOL. NICOLI *commentarium ſuper aphoriſmos* HIPP. *compilatum* a J. B. THEODOSIO exſtat Bononiæ 1522. 8. L.

SYMPHORIANI CAMPEGII *epitome commentariorum in* HIPP. *aphoriſmos*, Lugd. 1516. 8.

MARSILII VVEIGEL *quæſtiones ſuper* VII. *ſectiones aphoriſmorum Hippocratis*, Venet. 1495. fol. L.

HIPPOCRATIS *aphoriſmi cum* GALENI *commentariis*, *interprete* LEONICENO, Ferrar. 1509. fol. Pariſ. 1532. fol.

FRANCISCI ROSCII HIPPOCRATIS *aphoriſmi recogniti variis lectionibus ad marginem adnotatis*, Lovan. 1533. 8.

THADDÆI *expoſitiones in arduum aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *volumen*, Venet. 1537. fol. L.

JOH. AGRICOLÆ HIPPOCRATIS *aphoriſmorum & ſententiarum medicarum* L. VII. Ingolſtatt. 1537. 4. PL.

BENEDICTI BUSTAMANTII *methodus in* VII. *aphoriſmorum libros ab Hippocrate obſervata*, Venet. 1540. 4. PL.

ANTONII MUSÆ BRASSAVOLI fuſiſſima *commentaria in octo libros aphoriſmorum* HIPPOCRATIS & GALENI, Baſil. 1541. fol. edita ſunt.

LEONHARDI FUCHSII HIPPOCRATIS *Coi aphoriſmorum ſectiones* VII. *in latinum ſermonem converſa, adjectis commentariis & adnotationibus*, Baſil. 1544. 4. Pariſ. 1545. 8. Et in GALENI Commentarium & in HIPPOCRATEM habet ſuas animadverſiones & explicationes, & ſæpiſſime BRASSAVOLAM refutat, rarius, uti notum, experimentis ſuis utilis, GALENO plurimum uſus.

Ille inter recentiores auctor, quem commendo, & quo carere non poſſumus, eſt LUDOVICUS DURETUS, cujus *commentarius in Coacas* HIPPOCRATIS in folio editus eſt Pariſiis anno 1658. quæ optima editio eſt, altera tamen etiam non mala eſt. Habemus hic theſaurum inæſtimabilem, ſparſa enim HIPPOCRATIS reducit ad unum locum, & DURETI commentario certe minus carere quiſquam poteſt, quam GALENI laboribus, hoc enim habet egregium, quod obſcura HIPPOCRATIS loca explanaverit, utriuſque enim linguæ, latinæ ſcilicet & græcæ, gnarus erat, & manuſcripta legerat, unde quaſi aliter HIPPOCRATES explicat HIPPOCRATEM; verum, ut cognoſcamus libri uſum, ſciamus, nullibi meliorem indicem dari.

Quar-

PAULI GRISIGNANI Salernitani in *aphoriſmos* HIPPOCRATIS *expoſitio*, Salerni 1544. fol. L.

FRANCISCI RABELAIS, celebris ſatyrarum ſcriptoris, *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *ſectionum* VII. *recognitio*, Lugdun. 1545. 12. L.

CAROLI VALESII de BOURGDIEU HIPPOCRATIS *aphoriſmi* cum priori opere prodierunt illuſtrati. L.

BARTHOLOMÆUS & PETRUS ROSSINI *ſententias omnes & verba, quæ in Hippocratis aphoriſmis continentur, ordine alphabetico digeſſerunt*, Venet. 1555. 8. PL.

JACOBI FOROLIVIENSIS *in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos &* GALENI *commentarium expoſitio*, Venet. 1547. fol.

JOH. MORISOT HIPPOCRATIS *aphoriſmorum genuina lectio fidelis interpretatio*, Baſil. 1547. 8.

FORESII HIPPOCRATIS *aphoriſmi ſuccinctis & dilucidis commentariis illuſtrati*, Francof. 1551. 8. L.

JOH. LYGÆI HIPPOCRATIS *aphoriſmi ex* GUIL. PLANTII *interpretatione & propriis adnotationibus illuſtrati*, Pariſ. 1551. 16. LIND.

HENRICI THRIVERII *Commentarii* in I. *aphoriſmorum ſectionem*, Antvverp. 1538. 4. & *in ſeptem libros aphoriſmorum Hippocratis*, Lugdun. 1551. 4.

J. MYRICA *paraphraſis in aphoriſmos* HIPPOCRATIS, Baſil. 1556. 8. L.

BENED. VICTORII FAVENTINI *comment. in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos*, Venet. 1556. 4.

NICOLAI HAUPAS HIPPOCRATIS *aphoriſmi luculentiſſimis enarrationibus illuſtrati*, Duaci 1563. 4. *

JOH. PLACOTOMI HIPPOCRATIS *aphoriſmi in locos communes digeſti & editi*, Antvverp. 1564. 12. LIND.

HIERONYMI CARDANI *comment. in ſeptem particulas aphoriſmorum* HIPPOCRATIS Baſil. 1564. fol. Patav. 1653. 4.

JUVENALIS LEVERON *lucubrationes in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos*, Montis Regii 1565. 4. *

CHRISTOPHORI a VEGA *comm. in* L. *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS Venet. 1571. 8. Antigolæ 1563. 8. L.

THEODORI BELLEI *in* HIPPOCRATIS *Coi aphoriſmos commentarius* I. Panormi 1571. 4. L.

SALVII SCLANII in HIPPOCRATIS *aphoriſmos commentarii*, Venet. 1579. 4. L.

JACOBI HOLLERII *comment.* in HIPP. *aphoriſmos*, Pariſ. 1579. 1583. 8. L. Lugd. 1620. 8. Genev. 1644. 1675. 8. Hi ex melioribus ſunt, & multis bonis obſervationibus illuſtrantur.

CL. CAMPENSII *in aphoriſmos adnotationes & animadverſiones*, Lugd. 1579. 8. PL.

ARCHILEI CARCANI *in aphoriſmos* HIPPOCRATIS *lucubrationes*, Ticeri 1581. 8.

OLIVARII POPARDI HIPPOCRATIS *aphoriſmi ordine meliori latini facti*, Rochell. 1580. 16. L.

ACHILLIS PYRMINII GASSERI *methodus nova aphoriſmorum* HIPPOCRATIS CONRADI GESNERI *opera illuſtrata, opera* C. VVOLPHII *edita* Sangall. 1584. 8.

DANIELIS LOPHANCHINI *in Hippocratis aphoriſmos dialogus*, Venet. 1586. 4. L.

FR.

Quartus, qui commendari meretur, eſt DESIDERIUS JACOTIUS; qui *Commentaria in Coacas prænotiones* HIPPOCRATIS ſcripſit. Rariſſimus liber eſt, neque quotidie venalis proſtat, neque ſingulatim prodiit, ſed latet ſub alio titulo; hinc, ſi quis veſtrum poſſit adquirere JACOBUM HOLLERIUM *in Coacas* HIPPOCRATIS, tunc habet ſimul DESIDERIUM JACOTIUM.

FR. VALESII *in* HIPPOCRATIS *aphoriſmes Comment.* VII. Colon. 1589. fol.

JOH. MARINELLI HIPPOCRATIS *aphoriſmi* LEONICENO *interprete commentariis* VII. *ex* HIPPOCRATIS *ſententia comprobati*, Venet. 1589. 16. L.

GUIL. PLANCII HIPPOCRATIS *aphoriſmi latinitate donati & paraphraſi illuſtrati*, Genev. 1595. 12. & *aphoriſmi cum* GALENI *commentario & notis* GUIL. PLANCII Leid. 1693. 12.

JOH. HEURNII *obſſ. in aphoriſmos* HIPPOCRATIS, Leid. 1601. 12. Antvverp. 1619. 12. & EJUS editio aphoriſmorum cum notis, obſervationibus & morborum hiſtoriis, Leid. 1622. 12. Amſtelod. 1688. 12. &c.

J. P. OFFREDI *commentaria aphoriſtica in aphoriſmos* HIPP. L. VII. Genev. 1606. 12.

JAC. FONTANI *comment. in* VII. L. *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS Pariſ. 1608. 8.

FRANCISCI PELERII *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *ſectiones* VII. *cum commentario* ANT. MUSÆ BRASSAVOLI, Vicetiæ 1610. 24. ſunt aphoriſmi in capita digeſti ſecundum morbos.

FRANCISCI FOGEROLLES *methodus in ſeptem libris aphoriſmorum ab* HIPPOCRATE *obſervata & inaudita*, Pariſ. 1612. 4.

PETRI ANT. CANONHERI *in ſeptem aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *libros medica, politica; morales & theologica interpretationes*, Antvverp. 1618. 4. L.

HIERONYMI MERCURIALIS *prælectiones in aphoriſmos*, Patav. 1619. fol.

EMANUELIS STUPANI *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *enarrationes & commentarii aphoriſtici*, Baſil. 1615. 8. L.

JOH. MANELPHI HIPPOCRATIS *aphoriſmi* LEONICENO *interprete cum adnotationibus*, Rom. 1623. 16. LIND.

N. FONTANI HIPPOCRATIS *aphoriſmi methodice diſpoſiti*, Amſtelod. 1633. 12. RIV.

ERNESTI SCHEFFER *perutilis & luculenta methodus, quâ* HIPPOCRATIS *aphoriſmi in certam ſeriem ſecundum materias & affectus digeſti ſunt*, Leidæ 1633. 24. L.

BERNARDINI LANGVVEDEL *theſaurus Hippocraticus ſeu aphoriſmi* HIPPOCRATIS *in claſſes & certos titulos diſpoſiti*, Hamburg. 1639. 12.

TOBIÆ KNOBLOCH HIPPOCRATIS *aphoriſmi Græce, Latine enodati & ordine digeſti*, Noriberg. 1641. 8.

GUIDONIS ANTONII ALBANESII *aphoriſmi* HIPP. *expoſitio Peripatetica*, Patav. 1649. 4.

JOS. GALEANI *paraphraſis in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos*, Panorm. 1650. 12. 1662. 12. 1671. 12. * MONG.

MARINI CURÆI *de la* CHAMBRE *nova methodi pro explicandis* HIPPOCRATE & ARISTOTELE *ſpecimen*, Pariſ. 1655. 4. nempe in *aphoriſmos* HIPPOCRATIS. *

MATTHIÆ NALDII *in aphoriſmos* HIPPOCRATIS Rom. 1657. 4. LIND.

JOH. TILEMANNUS *aphoriſmos* HIPPOCRATIS *facili methodo digeſtos*, Marpurgi dedit 1650. 24. Et ipſos aphoriſmos habet, & ex ordine eoſdem digeſtos ſecundum capita, urinas, ſudores, &c. cum Aſtrologica praxi ſubjecta.

FRANC. DOMINICUS BAVISONI *magni Hippocratis medico-moralis per genuinam equidem aphoriſmorum expoſitionem accommodati*, Turin. 1652. 4. *

FRANC. DOMINICI BAVISONI citatus liber commentarius eſt in I. & II. ſectionem *Aphoriſmorum* HIPPOCRATIS.

Aphoriſme D'HIPPOCRATE *traduits par* J. VIGIER *avec ſa vie*, Pariſ. 1666. 8.

J. VIGIER prodiit primum Pariſ. 1620. 12.

J. C. DIETERICI *aphoriſmi* HIPPOCRATIS *illuſtrati*, Ulm. 1661. 4.

An huc pertinent NICOLAI TERMARII *commentarii in oracula Hippocratis*, Bonon. 1667. 12.

PAULI de SORBAIT *commentarius & controverſia in omnes libros aphoriſmorum* HIPPOCRATIS, Viennæ 1680. 4. LIND.

Ille inter recentiores auctor, quem commendo, & quo carere non poſſumus, eſt LUDOVICUS DURETUS, cujus *commentarius in Coacas* HIPPOCRATIS in folio editus eſt Pariſiis anno 1658. quæ optima editio eſt, altera tamen etiam non mala eſt. Habemus hic theſaurum inæſtimabilem, ſparſa enim HIPPOCRATIS reducit ad unum locum, & DURETI commentario certe minus carere quiſquam poteſt, quam GALENI laboribus, hoc enim habet egregium, quod obſcura HIPPOCRATIS loca explanaverit, utriuſque enim linguæ, latinæ ſcilicet & græcæ, gnarus erat, & manuſcripta legerat, unde quaſi aliter HIPPOCRATES explicat HIPPOCRATEM; verum, ut cognoſcamus libri uſum, ſciamus, nullibi meliorem indicem dari.

Quar-

PAULI GRISIGNANI Salernitani in *aphoriſmos* HIPPOCRATIS *expoſitio*, Salerni 1544. fol. L.

FRANCISCI RABELAIS, celebris ſatyrarum ſcriptoris, *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *ſectionum* VII. *recognitio*, Lugdun. 1545. 12. L.

CAROLI VALESII de BOURGDIEU HIPPOCRATIS *aphoriſmi* cum priori opere prodierunt illuſtrati. L.

BARTHOLOMÆUS & PETRUS ROSSINI *ſententias omnes & verba, quæ in Hippocratis aphoriſmis continentur, ordine alphabetico digeſſerunt*, Venet. 1555. 8. PL.

JACOBI FOROLIVIENSIS *in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos &* GALENI *commentarium expoſitio*, Venet. 1547. fol.

JOH. MORISOT HIPPOCRATIS *aphoriſmorum genuina lectio fidelis interpretatio*, Baſil. 1547. 8.

FORESII HIPPOCRATIS *aphoriſmi ſuccinctis & dilucidis commentariis illuſtrati*, Francof. 1551. 8. L.

JOH. LYGÆI HIPPOCRATIS *aphoriſmi ex* GUIL. PLANTII *interpretatione & propriis adnotationibus illuſtrati*, Pariſ. 1551. 16. LIND.

HENRICI THRIVERII *Commentarii* in I. *aphoriſmorum ſectionem*, Antvverp. 1538. 4. & *in ſeptem libros aphoriſmorum Hippocratis*, Lugdun. 1551. 4.

J. MYRICA *paraphraſis in aphoriſmos* HIPPOCRATIS, Baſil. 1556. 8. L.

BENED. VICTORII FAVENTINI *comment. in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos*, Venet. 1556. 4.

NICOLAI HAUPAS HIPPOCRATIS *aphoriſmi luculentiſſimis enarrationibus illuſtrati*, Duaci 1563. 4. *

JOH. PLACOTOMI HIPPOCRATIS *aphoriſmi in locos communes digeſti & editi*, Antvverp. 1564. 12. LIND.

HIERONYMI CARDANI *comment. in ſeptem particulas aphoriſmorum* HIPPOCRATIS Baſil. 1564. fol. Patav. 1653. 4.

JUVENALIS LEVERON *lucubrationes in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos*, Montis Regii 1565. 4. *

CHRISTOPHORI a VEGA *comm. in* I. *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS Venet. 1571. 8. Antigolæ 1563. 8. L.

THEODORI BELLEI *in* HIPPOCRATIS *Coi aphoriſmos commentarius* I. Panormi 1571. 4. L.

SALVII SCLANII in HIPPOCRATIS *aphoriſmos commentarii*, Venet. 1579. 4. L.

JACOBI HOLLERII *comment.* in HIPP. *aphoriſmos*, Pariſ. 1579. 1583. 8. L. Lugd. 1620. 8. Genev. 1644. 1675. 8. Hi ex melioribus ſunt, & multis bonis obſervationibus illuſtrantur.

CL. CAMPENSII *in aphoriſmos adnotationes & animadverſiones*, Lugd. 1579. 8. PL.

ARCHILEI CARCANI *in aphoriſmos* HIPPOCRATIS *lucubrationes*, Ticeri 1581. 8.

OLIVARII POPARDI HIPPOCRATIS *aphoriſmi ordine meliori latini facti*, Rochell. 1580. 16. L.

ACHILLIS PYRMINII GASSERI *methodus nova aphoriſmorum* HIPPOCRATIS CONRADI GESNERI *opera illuſtrata, opera* C. VVOLPHII *edita* Sangall. 1584. 8.

DANIELIS LOPHANCHINI *in Hippocratis aphoriſmos dialogus*, Venet. 1586. 4. L.

FR.

Quartus, qui commendari meretur, eſt DESIDERIUS JACOTIUS; qui *Commentaria in Coacas prænotiones* HIPPOCRATIS ſcripſit. Rariſſimus liber eſt, neque quotidie venalis proſtat, neque ſingulatim prodiit, ſed latet ſub alio titulo; hinc, ſi quis veſtrum poſſit adquirere JACOBUM HOLLERIUM *in Coacas* HIPPOCRATIS, tunc habet ſimul DESIDERIUM JACOTIUM.

FR. VALESII *in* HIPPOCRATIS *aphoriſmes Comment.* VII. Colon. 1589. fol.

JOH. MARINELLI HIPPOCRATIS *aphoriſmi* LEONICENO *interprete commentariis* VII. *ex* HIPPOCRATIS *ſententia comprobati*, Venet. 1589. 16. L.

GUIL. PLANCII HIPPOCRATIS *aphoriſmi latinitate donati & paraphraſi illuſtrati*, Genev. 1595. 12. *& aphoriſmi cum* GALENI *commentario & notis* GUIL. PLANCII Leid. 1693. 12.

JOH. HEURNII *obſſ. in aphoriſmos* HIPPOCRATIS, Leid. 1601. 12. Antvverp. 1619. 12. & EJUS editio aphoriſmorum cum notis, obſervationibus & morborum hiſtoriis, Leid. 1622. 12. Amſtelod. 1688. 12. &c.

J. P. OFFREDI *commentaria aphoriſtica in aphoriſmos* HIPP. L. VII. Genev. 1606. 12.

JAC. FONTANI *comment. in* VII. L. *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS Pariſ. 1608. 8.

FRANCISCI PELERII *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *ſectiones* VII. *cum commentario* ANT. MUSÆ BRASSAVOLI, Vicetiæ 1610. 24. ſunt aphoriſmi in capita digeſti ſecundum morbos.

FRANCISCI FOGEROLLES *methodus in ſeptem libris aphoriſmorum ab* HIPPOCRATE *obſervata & inaudita*, Pariſ. 1612. 4.

PETRI ANT. CANONHERI *in ſeptem aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *libros medica, politica, morales & theologica interpretationes*, Antvverp. 1618. 4. L.

HIERONYMI MERCURIALIS *prælectiones in aphoriſmos*, Patav. 1619. fol.

EMANUELIS STUPANI *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *enarrationes & commentarii aphoriſtici*, Baſil. 1615. 8. L.

JOH. MANELPHI HIPPOCRATIS *aphoriſmi* LEONICENO *interprete cum adnotationibus*, Rom. 1623. 16. LIND.

N. FONTANI HIPPOCRATIS *aphoriſmi methodice diſpoſiti*, Amſtelod. 1633. 12. RIV.

ERNESTI SCHEFFER *perutilis & luculenta methodus, qua* HIPPOCRATIS *aphoriſmi in certam ſeriem ſecundum materias & affectus digeſti ſunt*, Leidæ 1633. 24. L.

BERNARDINI LANGVVEDEL *theſaurus Hippocraticus ſeu aphoriſmi* HIPPOCRATIS *in claſſes & certos titulos diſpoſiti*, Hamburg. 1639. 12.

TOBIÆ KNOBLOCH HIPPOCRATIS *aphoriſmi Græce, Latine enodati & ordine digeſti*, Noriberg. 1641. 8.

GUIDONIS ANTONII ALBANESII *aphoriſmi* HIPP. *expoſitio Peripatetica*, Patav. 1649. 4.

JOS. GALEANI *paraphraſis in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos*, Panorm. 1650. 12. 1662. 12. 1671. 12. * MONG.

MARINI CURÆI *de la* CHAMBRE *novæ methodi pro explicandis* HIPPOCRATE *&* ARISTOTELE *ſpecimen*, Pariſ. 1655. 4. nempe in *aphoriſmos* HIPPOCRATIS. *

MATTHIÆ NALDII *in aphoriſmos* HIPPOCRATIS Rom. 1657. 4. LIND.

JOH. TILEMANNUS *aphoriſmos* HIPPOCRATIS *facili methodo digeſtos*, Marpurgi dedit 1650. 24. Et ipſos aphoriſmos habet, & ex ordine eoſdem digeſtos ſecundum capita, urinas, ſudores, &c. cum Aſtrologica praxi ſubjecta.

FRANC. DOMINICUS BAVISONI *magni Hippocratis medico-moralis per genuinam equidem aphoriſmorum expoſitionem accommodati*, Turin. 1652. 4. *

FRANC. DOMINICI BAVISONI citatus liber commentarius eſt in I. & II. ſectionem *Aphoriſmorum* HIPPOCRATIS.

Aphoriſme D'HIPPOCRATE *traduits par* J. VIGIER *avec ſa vie*, Pariſ. 1666. 8.

J. VIGIER prodiit primum Pariſ. 1620. 12.

J. C. DIETERICI *aphoriſmi* HIPPOCRATIS *illuſtrati*, Ulm. 1661. 4.

An huc pertinent NICOLAI TERMARII *commentarii in oracula Hippocratis*, Bonon. 1667. 12.

PAULI de SORBAIT *commentarius & controverſia in omnes libros aphoriſmorum* HIPPOCRATIS, Viennæ 1680. 4. LIND.

Liber editus eſt Lugduni anno 1576. Lis fuit inter filium DURETI & JACOTIUM, qui patris opera ediderat; nam JACOTIUS prius prodiit, quia DURETUS prius lectiones Hippocraticas ſuſcitaverat. JACOTIUS quidem DURETI diſcipulus fuit, ſed DURETUS opera ſua in vita ipſe non edidit, quæ filius poſthuma prelo commiſit.

PROS-

Aphoriſme D'HIPPOCRATE *avec des explications phyſiques & annotations curieuſes*, Pariſ. 1685. 12. Compilatio.

J. DAN. GLOBITZ *aphoriſmorum omnium in tres ſectiones novam digeſtionem* dedit, Norimbergæ 1681. 12. PL.

FRIDERICI SCHRADER *programmata de* HIPPOCRATIS *in prognoſticis ſignis doctrina & diſputationes medicæ in aphoriſmorum* HIPPOCRATIS S. I. *ad* VII. Helmſtad. ab anno 1693. ad 1695. 4. HAEN.

G. VV. VVEDEL *aphoriſmi Hippocratis in poriſmata reſoluti*, Jen. 1695. 12.

PAULI HIERONYMI BIMII *prognoſticorum & aphoriſmorum Hippocratis felix recordatio*, Mediolan. 1696. 4. *

MARTINI LISTERI *aphoriſmi* HIPPOCRATIS *commentariolo illuſtrati*, Londin. 1703. Tubing. 1744. 12. Non nimis accurata editio cum explicationibus ad mentem recentiorum ſubito natis, & judiciis de præſagiis minus certis.

RODERICI a FONSECA *comment. in* Lib. VII. *aphoriſmorum*, Patav. 1708. 4. PL.

J. FRANC. LOEVV ab ERLSFELD *nova & vetus aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *interpretatio* Fr. Lipſ. 1711. 4. Plagii accuſatur.

PHIL. HECQUET *aphoriſmi Græce & Latine ad mentem ipſius artis uſum & mechaniſmi rationem expoſiti*, Pariſ. 1724. tom. 2. 12.

PHIL. HECQUET *aphoriſmi*, quos diximus Pariſ. 1724. tom. 2. 12. exſtare, Latine & Gallice eodem anno prodierunt vertente J. DEVAUX.

J. FICKII *aphoriſmi* HIPPOCRATIS *notis illuſtrati*, Jen. 1729. 8.

ALOISII LUISINI *Hippocratis aphoriſmi hexametro carmine deſcripti*, Venet. 1552. 8.

JOH. de GORTER *Medicina Hippocratica* Lib. VII. Amſtelodami 1739. ad 1747. 4. *Commentarii* mechanici in aphoriſmos.

LAURENTII SPAN *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *paraphraſis metrica*, Uratislav. 1570. LIND.

LAURENTII SPAN *paraphraſis* carmine elegiaco ſcripta eſt.

HENRICI vander PORT *magni* HIPPOCRATIS *aphoriſmi cum metrica paraphraſi lat. græc.* Ultraject. 1657. 24. L.

ANDREÆ ELLINGER *paraphraſis poëtica aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *& ejuſdem prognoſticorum*, Francofurt. 1579. 8.

REGINALDI STURMII *paraphraſis poëtica in* Lib. VII. *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS, Lugdun. 1583. 8. L.

PAULI DIONYSII *aphoriſmi* HIPPOCRATIS *verſibus redditi*, Veron. 1599. 4. L.

SIMONIS PROVANCHER *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *enarratio poëtica*, Pariſ. 1603. 8. LIND.

J. LUD. GANS HIPPOCRATIS *aphoriſmi carminice*, Viennæ 1622. L. Argent. 1624. 12.

JOH. FAUTSCHII *Hippocratis aphoriſmi verſibus heroicis expreſſi*, Baſil. 1624. 12.

HIPPOCRATIS *aphoriſmi ſoluti & metrici*, *interprete* HEURNIO *Metaphraſte* J. FREVV & RADULPHO VVINTERTON, Cantabrig. 1683. 8. HARL.

J. PFAUTZ HIPPOCRATIS *aphoriſmi verſibus heroicis expreſſi*, Baſil. 1642. 8. * Nonne idem cum illo Fautſchio?

JOH. BAPT. de CONDÉ *aphoriſmi ſeu axiomata* HIPPOCRATIS *verſu heroico explicata*, Bruxell. 1647. 12.

JOH. JUNKER HIPPOCRATIS *aphoriſmi paraphraſi poëtica illuſtrata*, Erfurt. 1679. 12.

SEBASTIANI AUSTRI HIPPOCRATIS *aphoriſmi noviter natorum affectus enumerantes*, Baſil. 1540. 4.

J. B.

PROSPERI ALPINI Lugduni Batavorum in 4. editus liber anno 1710. *de præſagienda vita & morte ægrotorum*. Utinam etiam haberemus ejus opus de *præſagiendis morbis in ſanitate*, quem librum ALPINUM ſcripſiſſe conſtat, re-

R 2 perire

J. B. MONTANI *lectiones in aphoriſmorum* HIPPOCRATIS Lib. I. II. Venet. 1553. 1555. 8. HAEN.

ODDI de ODDIS *in duas priores ſectiones aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *dilucidiſſima interpretatio*, Venet. 1572. 8. Patav. 1589. 4. L.

PETRI CRISPI *in* HIPP. *aphoriſmorum* Lib. I. *comment*. Rom. 1575. 4.

J. ZECCHII *in* I. HIPPOCRATIS *aphoriſmorum ſectionem lectiones*, Bonon. 1586. 4. LL. 1629. 4.

THOMÆ ERASTI *adnotationes in aliquot aphoriſmorum* Lib. I. *& expoſitio* I. *aphoriſmi ſectionis* V. Lib. VI. *Epidem*. HIPP. in opuſculis, Francof. 1590. fol. ed.

MARSILII CAGNATI *in aphoriſmum* 24. *ſect*. II. HIPPOCRATIS *commentarius*, Rom. 1591. 4. LIND.

ALPHONSI BAROCCII *in* I. HIPP. *ſectionem dilucidiſſimæ lectiones*, Ferrar. 1593. 4.

JACOBI CURIONIS HIPP. *de natura temporum anni & aëris irregularium conſtitutione propius in enarratione ad* §. III. *ſectionem expoſitus*, Francofurti 1596. 8. LIND.

J. ARGENTERII *commentarii* in L. I. II. & IV. *aphoriſmorum Hippocratis in collectione operum* Francof. 1610. fol.

HIER. CAPIVACCII *comment. in ſectione* I. *aphoriſmorum* exſtant in app. collectione.

ANTONII CÆLI *commentarius in* L. I. *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS, Meſſan. 1619. 4. MONG. *

PETRI CASTELLI *in Hippocratis aphoriſmorum* L. I. *critica doctrina per puncta & quæſtiones*, Maceratæ 1648. 4. *

PET. CASTELLUM primum Maceratæ 1646. 12. prodiiſſe habet L.

GEORGII MORALIS *commentarius in Hippocratis aphoriſmorum* L. II. priores, Venet. 1648. 4. BURCH.

GEORGIUS MORALIS in L. tantum II. priores *aphoriſmorum* commentatus eſt, quamvis titulus ejus libri in univerſum aphoriſmos nominet.

ALPHONSI NONNII *commentarius in* III. L. *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS, Conimbricæ 1600. fol. L.

CHRISTOPHORI CACHET *controverſiæ theoricæ & practicæ in* I. *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *ſectionem* P. I. Tulli 1612. 8. L.

SANCTORII SANCTORII *commentaria in aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *primam ſectionem*, Venet. 1629. 4. Multum Hippocraticæ & Galenicæ eruditionis, ſed multa etiam, quæ auctore digna ſunt. Medicos monet ne ægros nimis nutriant, HIPPOCRATIS aphoriſmos fallere fatetur, niſi certo ordine legantur, qui a GALENO diſpoſiti ſunt, &c.

LUCÆ TOZZII *in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos commentarii ubi univerſa medicina theoretica & practica celebriores quæſtiones perpenduntur*, Neapoli 1693. 4. quatuor partes priores prodierunt.

LUCÆ TOZZI *commentarius* vaſtum & ægre legibile opus eſt.

GEORG. DETHARDING *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *ſectio* I. *illuſtrata*, Hafniæ abſque anni mentione 4. cum variis politicis, diæteticis, aliiſque commentariis.

Denique aphoriſmi ipſi innumeris vicibus recuſi, Anglice etiam a SPRENGELIO, Lond. 1708. & 1735. 8. Germanice vertente TIMMIO, Brem. 1744. 8. præter numeroſiſſimas latinas verſiones, quas citat LINDENIUS.

GEORG. FRID. LAURENTII *exercitationes in nonnullos* HIPPOCRATIS *aphoriſmos minus abſolute veros*, &c. *conſcripta* P. I. Hamburgi 1647. 4.

Deinde L. περὶ χυμῶν brevis equidem & inordinatus, multaque habens ex I. Epidemiorum, ex quibus etiam exempla adlegat, & aphoriſmis, huc tamen ob ſigna variorum morborum pertinet.

Tum L. *de inſomniis*, qui videtur eſſe ejuſdem auctoris, cujus eſt tertius L. *de diæta*,

cum

perire tamen nondum potui. Habetis interim in hoc opere omnia HIPPOCRATICA, GALENICA, & ARABICA, quæ bona habentur de præſagiendo, itaque diu noctuque legendus eſt auctor.

LAU-

cum ſimillimis ex victus ratione præſidiis utatur. Cæterum artificioſus libellus eſt, quo inſomnia ad ſuas cauſas ex calido, frigido, ad repletionem, ad ſecretiones vitiatas referuntur. In eum exſtant commentaria JULII CÆSARIS SCALIGERI, Anſtelod. 1659. 12. & Gieſſ. 1610. 8. tum JOH. COLLE Rom. 1617. 4. & ANDREÆ BRENZII, Venet. 1497. fol. LIND.

In HIPPOCRATEM *de inſomniis*, GALENUM *de ea quæ ex inſomniis habetur affectuum dignotione*, HIPPOCRATIS *aphoriſmos* V. cum GAL. *enarratione* caſtigationes dedit JUSTUS VELSIUS Baſil. 1543. 4.

Quarta pars Libri περὶ διαίτης ὀξέων continet etiam præſagia. Denique huc poſſis adjicere *prognoſtica quæ fuerunt inventa in capſa eburnea in ſuo ſepulchro*, Bonon. 1489. 4. Venet. 1497. fol. *

Aphoriſmi etiam NICOLAO LEONICENO interprete, & præſagiorum L. III. & alii libelli conjuncti prodierunt Pariſ. 1526. Lugd. 1581. 12. & *cum explicatione ex* GALENI *fonte hauſta* JOH. BUTINI Lugd. 1580. 12. PL.

PETRI a CASTRO *imber aureus ſeu chilias aphoriſmorum ex* HIPPOCRATIS *epidemicis* & F. VALESII *commnetariis extracta*, Ulm. 1661. 12.

THOMAS MOUFFETUS ex HIPPOCRATIS ſcriptis *noſomantiam Hippocraticam S. H. prognoſtica cuncta methodice digeſta* edidit, Francofurt. 1588. 8.

JOH. CAROLI LANCII PALTRONII HIPP. *oracula de febribus*, Bonon. 1667. 12. *

JACOBUS SPONIUS *aphoriſmos novos ex* HIPPOCRATIS *operibus collectos & in ſuas quaſque claſſes digeſtos notiſque illuſtratos* edidit Lugduni 1684. 12.

JACOBUS SPONIUS l. c. ex omnibus operibus HIPPOCRATIS digeſſit ſecundum quinque partes medicinæ, ipſam etiam phyſiologiam.

HENR. BALTUS KAECKS *ad aphor.* HIPP. XXXIII. *Sect.* VI. Leid. 1738. 4.

HENRICI BICAISSE *manuale medicorum ſeu aphoriſmi, prænotiones, prædictiones & coacæ*. Auxit HENR. GUYOT Pariſ. 1739. 12.

Nuper Baſileæ CL. J. R. ZVVINGERUS Baſileæ 1748. 8. recudi fecit MAGNI HIPPOCRATIS *opuſcula aphoriſtica ſemeiotico-therapeutica* octo. Continet hæc collectio aphoriſmos, prænotiones, prorrhetica, Coacas, Lib. de humoribus, de criſibus, & de diebus criticis Gr. Lat. Sed ſubjunxit IDEM VIR CL. utile opus, quod *ſpeculum Hippocraticum* vocavit, quo indicem realem dedit, in quem ſecundum ordinem morborum & rerum ad medicinam pertinentium aphoriſmi HIPPOCRATIS & reliquæ prædictiones hujus viri, & præcepta, naturali ordine digeruntur. Etſi adeo nihil correxit & emendavit ZVVINGERUS, ut nonnemo objicit, publice tamen bene meruit, qui, hoc inprimis ævo, utiliſſimos Libros publico uſui reſtituit.

Liber HIPPOCRATIS *de præſignificatione vitæ & mortis*, ſpurium omnino, & alterius Græci opus, Viennæ exſtat M. S. LAMBEC L. VI. P. II. p. 105.

Auctoribus qui pro HIPP. *aphoriſmis* ſcripſerunt, adde GALENUM, qui ſcripſit *adverſus* LYCUM *quod nihil in aphoriſmis* HIPPOCRATES *peccet & contra ea quæ a* JULIANO *in aphoriſmos* HIPP. *dicta ſunt*.

Contra HIPPOCRATIS aphoriſmos ex ordine dixit totis 48. Libris JULIANUS, qui amiſſi ſunt, deinde ſingulatim LEONARDUS de CAPOA in *Raggionamento* IV. Sed etiam BERNARDINUS GENGA in HIPPOCRATIS *aphoriſmis ad chirurgiam ſpectantibus commentario* latine & italice edito, Bonon. 1727. 8. & alias, & YONGE in *vvounds of the brain curable* p. 46. & in *Parte* II. *paradoxorum* ALOYSIUS SINAPIUS *de vanitate, falſitate & incertitudine aphoriſmorum* HIPPOCRATIS ſcripſit Genev. 1697. 8. Contra HENRICUS COPE *prognoſticorum* HIPPOCRATIS *demonſtrationem medico-practicam* dedit Dublin. 1736. 8. in qua artem præſagiendi HIPPOCRATIS valde laudat, & GALENUM paſſim carpit. Et in Hiſpania bene grandi Libro criſes & HIPPOCRATIS præſagia defendit MIGUEL MARCELINUS BOYX ſub titulo HIPPOCRATE *defendido*, Madrit. 1711. 4. tum BERNHARDUS LANGVVEDEL in *defen-*

LAURENTIUS BELLINI in Libro de *urinis & pulſibus* docet veram methodum ratiocinandi, examinat enim v. g. urinam intra corpus & extra corpus mutatam confert cauſas utriuſque mutationis, & inde concludit.

Et

defenſione HIPPOCRATIS contra *calumniatores*, Leid. 1647. 12. quem equidem anonymus in *monochordo* FORESIO LYGÆO LANGUVEDELIANO plagii poſtulavit.

DIOCLIS L. *prognoſticus* (CAELIO dictus *acut.* L. II. c. 10.) venditur editus Lutet. 1572. 8. ſpurius omnino.

HEROPHILUS, cujus omnia opera interciderunt, omiſſum ab HIPPOCRATE pulſum in ſummam inter ſigna dignitatem aſſeruit, *venarumque pulſus rhythmis muſicis* docuit *inveniri* (CENSORINO teſte de *die natali* cap. 12.) adeo ſubiliter & mathematice, ut ob difficultatem rei pauciores habuerit diſcipulos.

ERASISTRATI celebrem hiſtoriam, ut ANTIOCHUM Regem ex amore novercæ ægrotum, adgnito morbo, & caute procurato eo quod in votis erat, ſanaverit, SUIDAS habet.

Sed GALENI inprimis Libri prognoſtici & ſemeiotici bene multi habentur. Et Librum quidem de *praecognitione* in univerſum propriam inprimis in præſagiendis morbis & eventibus peritiam deſcripſit, quam in ANTONINO AUG. EUDEMO, aliiſque demonſtravit. Eum libellum *vertit & explicavit* LEONHARDUS JACCHINUS Lugdun. 1540. 4. Libros *de locis affectis*, qui omnino huc pertinent, laudavi in pathologicis. Deinde integra *quarta Claſſis* huc pertinet, qua primo ſubtilis & nimia pulſuum hiſtoria & diviſio multis Libellis traditur, cum plurima in veteres medicos animadverſione, & non parum debilitata illa legislatoria veterum gravitate. Et in univerſum nimis firma & definita videntur, tum diſcrimina pulſuum, tum præſagia inde ſumta, neque in rerum naturam perinde aut diſtingui poſſunt, aut confidenter recipi. Nam & tactu tot pulſuum ſpecies ſeparari poſſe vix credo, neque præſagiis tuto credi, in re variabili, quæ a minimis cauſis inpellatur. Huc ergo pertinet L. *de pulſibus ad tirones*, compendium nempe, Pariſiis 1538. 4. ſeorſim excuſus, & Lugd. 1550. 16. Commentarium in eum LEONHARDI ROGANI, Neapoli 1556. 8. Ven. 1575. 8. editum habemus: alium FERDINANDUS MENA edidit Complut. 1553. 4. alium FRANCISCUS SANCHES, Toloſ. 1636. 4. alium J. LAVELLIUS Ven. 1602. 4. RIV. Deinde *de differentiis pulſuum* L. IV. *de dignotione pulſuum* L. IV. *de cauſis pulſuum* L. IV. *de praecognitione & pulſibus* L. IV. GALENI exſtant, ſimilis omnes ingenii. *de urinis* L. I. ſpurius eſt, ex quo multa recepit THEOPHILUS. Eum. S. ALBERTS, VVittembergæ 1586. 8. ſeorſim recudi fecit, & cum commentariis locupletiſſimis FERDINANDUS MENA, Complut. 1553. 4. & J. BELLOFORTO in *commentario in* GAL. *de urina ſignificatione*. Pariſ. 1581. 8. edito L. *De criſibus* L. III. etiam NICOLAO LEONICENO interprete Pariſ. 1514. 4. 1530. fol. Lugduni 1558. 12. editi ſunt & 1547. 16. & cum *comment.* FRANCISCI SANCHES, Toloſ. 1636. 4. HIERONYMI BONIPERTI *in eundem* L. *adnotationes* editæ ſunt Ven. 1547. 4. ANTONII LUDOVICI L. III. *erotematum ſeu comment. in* L. *de criſ.* Ulyſſipon. 1543. fol. prodierunt.

De diebus criticis L. III. editi, GUINTHERIO vertente Baſileæ 1553. tum, cum *commentariis* JOH. LALAMANTII Lugd. 1559. 4. In ſolum L. III. *commentarii* HIPPOLYTI OBICII inter ejus opera exſtant. Eorum epitomen edidit J. MORISOT, Baſil. 1547. 8. cum *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *interpretatione*. *De praſagiis ex inſomniis ſumendis* breviſſimus libellus.

ARETÆUS, iſque præcipue, tum CELSUS, CÆLIUS AURELIANUS, & ALEXANDER TRALLIANUS ſignorum accuratam recenſionem morborum deſcriptionibus addere ſolent. PAULUS fuſe de pulſibus egit, & GALENUM eſt imitatus, nemo tamen eorum eo inprimis ſcopo ſcripſit, ad Græcos recentiores uſque.

PHILARETI *de pulſibus* exiguus libellus exſtat una cum THEOPHILI editione, quam TORINUS dedit, & olim anno 1483. Venetiis in collectione ſcriptorum variorum.

Sed THEOPHILUS, qui PROTOSPATHARIUS etiam audit, ſeculi XII. auctor, proprium *περὶ οὔρων* ſive de urinis libellum ſcripſit, quem ex ore THEOPHILI etiam MAGNUS edidiſſe videtur. Eum latine ALBANUS TORINUS, Baſileæ 1533. 8. excudi curavit, qui antea Venetiis prodierat anno. 1483. 1493. 1523. poſtea vero inter artis principes STEPHANUS. Græce vero F. MORELLUS Pariſ. 1608. 8. edidit, & recudit in collectione ſua CHARTERIUS. More veterum valde numeroſa diverſitates urinarum refert, & valde accuratas ſignificationes. Quis cæruleas urinas vidit? aut in re ipſa adeo accurate ſeroſa, furfurea, ſimilaginea ſedimenta diſtinxerit? Eum L.

THEO-

Et ultimo GEORGIUS BAGLIVIUS, cujus opera omnia edita ſunt Lugduni in Galliis anno 1704. Non quidem accedit ad valorem præcedentium ſcriptorum, ſed, licet ſigna tumultuarie proponat, habet tamen quædam de ſignis, quæ non alibi traduntur.

PARS

THEOPHILUS GUIDOT Medicus Bathonienſis Gr. Lat. cum notis Leidæ 1703. 8. & 1731. 8 edidit, & ſubjunxit, nunc primum excuſum Libellum περὶ διαχωρημάτων, ſeu de alvi fæcibus, ſimilis argumenti. Cæterum PALLADIO Libellum THEOPHILI de urinis non bene tribuit STOLLIUS *Hiſt. der medic. gelahrt.* p. 569. & ante eum CONRINGIUS *introd.* c. 6. p. 218. quibus nomen propoſitum iatroſophiſtæ fraudi fuit.

Deinde nuperior ACTUARIUS, (ut qui THEOPHILUM citet), tanto Arabibus melior quanto deterior Græcis (C. GESNER epiſt. p. 38. b.) *de urinis* juſtum opus ſcripſit VII. Libris conprehenſum, quorum I. *de differentiis*, duo *de judiciis*, duo *de cauſis urinarum*, & unus *de pravidentiis ex urinis* eſt, quod opus latine ſemper, græce nunquam prodiit, & cum GOUPYLI notis Pariſ. 1548. 8. & cum aliis de urina ſcriptis Ultraject. 1670. 8. recuſum eſt, etſi in bibliothecis etiam Græce exſtet. Pleniſſimus hic Liber eſt, & uberrimus, ad exceſſum uſque & nimiam ſubtilitatem, quam natura non adſequatur. In ACTUARII Librum exſtat AMBROSII LEONIS *interpretatio Græca*, Venet. 1519. 4. LIND. & Baſil. 1529. 8.

SYNESIUS *de inſomniis*, Venetiis 1527. 4. cum ARTEMIDORO prodiit.

ARABES hoc ſtudium partim deſeruerunt, partim receperunt ex Græcis. ISAACI *de urinis* Liber exſtat Lugdun. 1515. fol. Inter CONST. AFRICANI opera etiam *de urina* L. I. eſt In Jen. II. AVICENNA ſemeiotica ſua habet. Aphoriſmorum RHAZIS L. I. de prognoſticis eſt, & L. II. ad MANZOREM ſigna tractat. Reliqui Arabes ſigna etiam in operibus ſuis adtigerunt.

ARTEMIDORI *oneirocritica ſeu de ſomniorum interpretatione* L. IV. Græce, Venet. 1527. 4. Latine Baſil. 1539. 4. a JAC. CORNARIO editi ſunt Græce & Latine Lutet. 1603. 4. L. EOS & ASTRAM-PSYCHII *oneirocritica* JOSEPHO SCALIGERO verſa & edita Pariſ. 1599. 8. (L.) & APOMASAR *apoteleſmata de ſignificatis & inventis inſomniorum*, Francof. 1577. 8. excuſa invitus nomino. Quis eſt JOSUEL ABRECH cujus *oneirocriſeos* L. Tremonii anno 1602. 8. prodiit?

AEGIDII L. I. *de urinarum judiciis* & *de pulſibus* L. I. *cum expoſitione & commento* M. GENTILIS de FULGINEO Venetiis anno 1494. prodiit in 8. PL. Lugduni etiam anno 1505. 8. 1526. 8. Baſil. 1579. 8.

PETRI de MONTAGNANA *de urinarum judiciis*, Patav. 1487. 4. & in collectione JOHANNIS a KESAM Venet. 1513. fol.

ABRAHAMI ABN ESRA *de diebus criticis*, Lugdun. 1496. Franc. 1614. 12. L.

In *Canonica* MICHAELIS SAVANAROLÆ tractatus etiam *de pulſibus* & *urinis & egeſtionibus* continentur, Venet. 1503. fol.

MICHAELIS SAVANAROLÆ editionem poſſideo Venet. 1552. fol.

GEORGII VALLÆ L. *de differentiis pulſuum*, Argentor. 1549. 8. Inane opuſculum.

In *artiſella* continetur etiam PHILARETUS & THEOPHILUS, Venet. 1483. fol.

BERNARDINI GORDONI *de urinis tractatus*, Ferrar. 1487. fol. L.

MATTHÆI de LUCHA *dialogus de diebus criticis*, Rom. 1493. 4. RIT.

AUGUSTINI NIPHI *de diebus criticis* L. Venet. 1500. fol. Francof. 1614. 4.

UDALRICI BINDER *ſpeculum videndi urinas hominum & clavis aperiendi portas pulſuum*, &c. 1596. 4. *

FRANCISCI de la TORRE *prognoſticon medicinale ſecundum temporum conſtitutiones*, Anconæ 1512. 4. ex vett. collectum.

PETRI LEONIS L. *de urinis*, Venet. 1514. fol. L.

The ſeynge of urins of all the colours that uryns been of, vvith medycynes annexed to urin an urinal, Lond. 1725. 4. AMES.

CHRISTOPH. CLAUSER *geſpräch, daſſ die betrachtung des menſchen harns ohne andern bericht unnützlich*, &c. Tigur. 1531. 8. *

AN-

ANTONII CONTAGENA *de ſignis febrium & diebus criticis*, Conplut. 1529. fol. L.

HIERONYMUS FRACASTORIUS, acutiſſimus, uti notus eſt, medicus & philoſophus, Venetiis anno 1538. 4. edidit *Homocentrica* & *de cauſis criticorum dierum per ea quæ in nobis ſunt*, quæ in operibus omnibus recuſa habentur. Cauſam motuum criticorum refert ad motus humorum morboſorum, qui conveniant certo tempore, uti die ſeptimo quo cholera & melancholia una moventur, & eo modo maximam irritationem faciunt. Contra eum ſcripſit ANDREAS TURINUS HIPPOCRATIS & GALENI *defenſionem de cauſa dierum criticorum contra* F. Bonon. 1543. MANDOS.

VALENTINI POLIDAMI *de pulſibus, urinis*, Baſil. 1546. 8.

PAULI GRISIGNANI L. *de pulſibus & urinis*, Salerni 1543. 4.

EURICII CORDI *concluſiones de abuſu uroſcopiæ*, Francof. 1546. 8.

ROBERTI RECORD *urinal of phyſic*, Lond. 1548. 24. AMES.

AUGERII FERRERII *de diebus decretoriis & de ſomniis* L. Lugduni 1541. & 1549. 16. OSB.

JOSEPHI STRUTHII *ars ſphygmica ſupra* 1200. *annos perdita, omnibus tamen medicis ſumme neceſſaria* L. V. Baſil. 1540. 8. & 1602. 8. cum C. BAUHINI *introductione pulſuum ſynopſin continente*. Mire ſibi placuit ob præſagia ſua STRUTHIUS, & amorem ex pulſu ſe diſtinxiſſe, mortemque certiſſieme pronunciaſſe adfirmat, & multas alias obſervationes ſuas excitat.

JOSEPHI STRUTHII mihi eſt editio Baſil. 1602. 8. quam editam eſſe cum *introductione* C. BAUHINI ibi dictum eſt. Hic cæterum STRUTHIUS in ipſis digitis, tribuſque eorum locis pulſus diſtinxit. Dedicatio eſt anni 1555.

MICH. ANTONII BLONDI *de diebus decretoriis & criſi eorumque veriſſimis cauſis in via* GALENI *contra neotericos libellus*, Romæ 1544. 4. Aſtrologiæ multum tribuit.

J. VASSÆI *de judiciis urinarum* L. Pariſ. 1545. 8. ordinem laudat SCHELHAMMERUS.

LUCÆ GAURICI *ſuper diebus decretoriis axiomata cum enucleatione* HIPPOCRATIS & GALENI Rom. 1546. fol. Ex eadem ſecta aſtrologorum.

J. SCHROETER *typus ex* HIPPOCRATE, GALENO *aliiſque per quem cognitis mutationibus anni de futuris inde morbis unuſquiſque prædicere poterit*, Vienn. 1551. 8. L.

IN FERNELII ſcriptis *pathologiæ* Liber III. agit *de pulſibus & urinis*: quibus inprimis paulo nimis tribuit.

CHRISTOPHORI a VEGA *de urinis* L. Complut. 1554. 8. L.

J. B. MONTANI L. II. *de excrementis* (*fæcibus & urinis*), Patav. 1554. 8.

THOMÆ BODERII *de ratione & uſu dierum criticorum*, Pariſ. 1555. 4. THU.

De pulſibus & urinis libellus ex GALENO *concinnatus*, Tigur. 1555. 8.

CLAUDII BARIOTTI *de morbis & diebus criticis ex aſtrorum motu cognoſcendis*, Lugd. 1557. 4. L.

HIPPOLYTI SALVIANI *de criſibus ad* GALENI *cenſuram liber omnium criſium cognitionem continens*, Rom. 1558. 8. LIND.

JACOBUS HUGGEL Baſilienſis in urbe patria anno 1560. fol. *de ſemeiotica tractatum* edidit, in tabulas & ſecundum ea digeſtum, de quibus præſagia expetuntur, & ſecundum ea, ex quibus ea deſumuntur.

JODOCI LOMMII *Obſervationum medicinalium* L. III. *quibus omnium morborum ſigna, & præſagia accuratiſſime pertractantur*, Antverp. 1560. 8. 1563. 8. Amſtelod. 1715. 1720. 8. &c. Ob ordinem, & dictionem, & ipſam ex veteribus quidem magna ex parte collectam enumerationem ſignorum, & morborum hiſtorias utilis.

BRUNONIS SEIDELII *de uſitato apud medicos urinarum judicio*, Erfurt. 1562. 8. L.

J. ANDREÆ NOLÆ *quod ſedimentum ſanorum ægrorumque corporum non ſit ejuſdem ſpeciei, neque ſit ſemper pars humoris putridi, neque in eo omnes humores contineantur* (LIND) Ven. 1562. 4.

J. B. PELEGRINI *de ratione cognoſcendi ſigna & cauſas morborum*, Bonon. 1563. 4. *

LEONHARDI JACCHINI *præcognoſcendi methodus*, Baſil. 1563. 4. L.

FRANCISCI VALESII *de urinis, pulſibus ac febribus libelli*, Complut. 1565. 8. Colon. 1592. fol. Francof. 1645. fol. in operibus.

ANTONII PETITÆI *criſimorum dierum ratio., criſimologion*, Pariſ. 1566. 8. LIND.

PARA-

PARACELSI *de urinarum & pulſuum judiciis, vom harn und pulſur theil und der phyſiognomie*, 1568. 4. Argentor. 1608. 8. Semeioticen inprimis deſtruxit auctoritas ſectæ chimicæ, quæ in efficacia medicamentorum ſuorum abſque ſollicita criſium aut temporum diſtinctione ſpem ſuam poſuerunt.

Inter CARDANI numeroſa opera eſt etiam Liber de urinis, & ſomniorum interpretatio; Baſil. 1562. 4. EJ. *de cauſis, ſignis ac locis morborum* L. I. Baſil. 1583. 8.

In CARDANI hic jam citati *contradicentibus* multa habentur de criſibus, & alia huc pertinentia.

C. PEUCERI *de propriis divinationis generibus* magna ex parte ſemeiotica eſt.

LEONHARDI THURNEISER *προκατάληψις oder praeoccupatio durch 12 verſchiedentliche neugemachten harnproben*, Francof. ad Viadr. 1571. fol. EJUSD. *βεβαίωσις ἀγωνισμοῦ oder von der notdürſtigeſten kunſt desharnprobierens*, Berlin. 1576. 8. Urinam equidem diſtillavit, & ex ejus principiis chemicis ſigna deſumere voluit, ſed ita obſcure & arbitrarie, ut Alchemiſtam decebat.

CELSI MARTINENGI *de pravidendis morborum eventibus* L. III. Brix. 1571. 12. Venet. 1564. 4. LIND.

LEONIS ROGANI *de urinis* L. III. *ex* HIPPOCRATE *&* GALENO *collecti*, Venet. 1575. 8. R.

BONAVENTURÆ GRANGER *ſudorum prognoſtica ex* HIPPOCRATE *&* GALENO, *ſcriptis verſibus deſcripta*, Pariſ. 1576. 8. L.

ALPHONSI BACA *de ratione cognoſcendi cauſas & ſigna proſpera & adverſa urinarum* L. III. *& de febribus & diebus decretoriis*, Hiſpali 1577. 4. L.

J. FRANCISCI ULMI *de certa ratione judicandi ex urinis*, Venet. 1578. 8. L.

JODOCI VVILLICHII *probationes urinarum illuſtrata ſcholiis* HIERONYMI REUSNERI, Baſil. 1582. 8. & in collectione Ultrajectina 1670. 8. VVILLICHIUS quidem more veterum aphoriſtica præſagia ex urinis pronunciavit; REUSNERUS ex veteribus illuſtravit, cauſas adpoſuit. Modum docendi cognoſces ex theoria *ἐναιωρημάτων*, quæ ſepe ex flatibus alvi imæ oriri docet.

NICOLAE TAURELLI *medica prædictionis methodus*, Francoſ. 1581. 4.

PETRI FORESTI *de incerto & fallaci urina judicio adverſus Uromantas & Uroſcopos*, Antvverp. 1583. 8. L. Leidæ 1589. 8. Germanice 1661. 8. Noribergæ. Dialogi modo demonſtravit, non poſſe omnes morbos ex urina aut cognoſci, aut eventus præſagiri, ob cauſarum morboſarum varietatem, & urinæ naturam mutabilem. Id ratione & exemplis demonſtrat.

GUILIELMI ADOLPHI SCRIBONII *idea medicina ſeu de inſpectione urinarum contra eos, qui ex qualibet urina de quolibet morbo judicare volunt*, Lemgov. 1584. 8. L. Baſil. 1585. 8. Contra eum CORNELIUS PLEYER ſcripſit *examen tractatus* G. A. SCRIBONII, Erfurt. 1623. 8. in quo Uromantas defendit.

HIERONYMI MERCURIALIS *de corporis humani excrementis*. Semeioticus Libellus eſt, ad veterum opiniones ſcriptus, ita credulus, ut etiam ex lotio graviditatem credat dignoſci poſſe. Prodiit Venet. 1572. 4. & alias.

J. B. DONATII L. I. *de judiciis*, Venet. 1580. 4. L. I. *de ſignis morborum judicialibus*. L. I. *de divinationibus*, Francofurti 1591. 8. *

SALUSTII SALVIANI *de urinarum cauſis, differentiis & judiciis* L. II. Rom. 1587. 8. L. EJ. *de criſibus*, Rom. 1589. 8. LIND.

JAC. ALBERTI *ſemeiotice ſeu dignoſcendorum ſedium malo affectarum & affectuum praeter naturam*, Lauſann. 1587. 8.

MARCI ODDI *de urinarum differentiis & judiciis tabula*, Patav. 1591. fol. L.

JOHANNIS ARGENTERII L. *de urinis* apud S. ANDRÉ 1591. 8. Lipſ. 1682. 8. EJUSDEM *de ſignis medicis* L. IV. Florent. 1556. fol. Multo plus diſputationis habet quam experimenti.

LUD. LEMOSII *de optima prædicendi ratione* L. VI. Venet. 1592. 8. RIV.

J. B. SYLVATICUS *de iis, qui morbum ſimulant, deprehendendis*, Mediolan. 1593. 4. L. Francofurti 1671. 12.

Hic dicenda eſt ANTONII PONCE de S. CRUX archiatri *exactiſſima diſputatio de pulſibus quibus*

quibus GALENI *&* AVICENNÆ *doctrina philoſophice explicatur*, Madrit 1622. 4. defendit ſubtilitates pulſuum Galenicas.

CAMILLI THESAURI de CORNETO *pulſuum opus abſolutiſſimum in* VI. L. *diviſum*, Neapoli 1594. 8. LIND.

FRANCISCI du PORT *de ſignis morborum* L. IV. Pariſ. 1594. 8. Carmen.

HIER. CAPIVACCII *de urinis* Tractatus, Serveſtæ 1595. 8. EJ. *de pulſibus, urinis & modo interrogandi ægros* exſtat in *operibus omnibus*, Francoſ. 1603. fol. &c.

ANDREÆ LAURENTII Libri III. *de criſibus*, Francoſ. 1596. 8. 1606. 8. reliquis ejus viri operibus præferuntur.

JACOBI FONTANI *prognoſticorum ad artem medicam ſpectantium periochæ ex* HIPPOCRATE *&* GALENO *collecta*, Turnoni 1597. 12.

PETRUS PAULUS GALEO *de pulſibus* 1597. 4. LIND.

HERCULIS SAXONIÆ Tractatus *de pulſibus & urinis*, Francofurt. 1600. 8. & in *Pantheo medicinæ ſelecto* denuo Francofurt. 1603. fol.

AEMILII CAMPOLONGI *ſemejotice ad analyſeos* CAPIVACCII *normam expreſſa*, VVittemberg. 1601. 8. a J. JESSENIO edita, laudata CONRINGIO.

PROSPERI ALPINI *de præſagienda vita & morte* L. VII. Venet. 1601. Patav. 1601. 4. Francof. 1601. 4. (ter in eodem anno) NICERON. Leidæ 1710. 4. cum præfatione BOERHAAVII. Hamburg. 1734. 4. & Ven. 1751. HIPPOCRATEM ſummo cum ſtudio legit, ejus præſagia & obſervationes in claſſes diſpoſuit: theoriam atque prædictionem Galenicam addidit, ut fere poſſit loco eorum virorum eſſe, & qui ALPINUM legerit, ea, quæ veteres docuerunt, bono ordine pleniſſima reperiat.

EUSTACHII RUDII *de pulſibus* L. II. Patav. 1602. 4. Librorum GALENI compendium.

ALEXAND. MASSARIÆ L. 2. *de pulſibus & urinis*, Venet. 1603. 4. HAEN. Tarviſii 1607. fol. SCHULZ. Lugd. 1616. 4.

J. SIGLICIUS περὶ κρίσεων Gr. Lat. 1604. 4. Quid?

J. HUCHERI *de prognoſi medica* L. II. Lugdun. 1602. 8.

PETRI HOLZHEIM *prognoſtica vitæ & mortis* L. II. HIPPOCRATIS & GALENI præſagia in ordinem redegit, tum in verſus, tum in ſubjectam exegeſin. Colon. 1605. 8. Inutilis labor.

J. ANT. MAGINI *de aſtrologica ratione & uſu dierum criticorum ſeu comment. in* L. III. *de diebus decretoriis* GALENI Venet. 1607. 4. L. Jatromathematici ex aſtrologica ſecta opus.

J. ZINCK *de criſibus, natura, proprietate, neceſſitate criſion & dierum criticorum*, Francof. 1609. 12.

GUIL. RONDELET *Tractatus de urinis*, Francof. 1610. 8. L.

J. RHENANI *urocriterium chymiatricum*, Marburg. 1610. 8. Nullius momenti.

SANCTORIUS de SANCTORIIS ad ægrorum pulſus explorandos *pulſilogium* excogitavit, quo differentias motuum æqualium 133. diſtingueret, idque C. BARTHOLINO oſtendit *Problem* VIII. *Exerc.* IX. Primus etiam thermometro ad explorandum ægrorum calorem in medicina uſus eſt. De utroque invento vide ejus *commentaria in* I. *Fen. Primi L. Canonis* AVICENNÆ, Venet. 1626. fol. Sed etiam ſtaticam medicinam haud abs re huc revoces, in qua ex pondere hominis aucto & imminuto de morborum origine, progreſſu & periculo argumenta ſumſit: cum ante eum C. CUJANUS clepſydra pulſuum numerum inire ſuaſerit.

ANTONII CONSTANTINI *opus medicæ prognoſeos in quo omnium ſymptomatum cauſa, a* GALENO, HOLLERIO, JACOTIO *depromtum*, Lugdun. 1613. 8. L.

RODERICI a FONSECA *de hominis excrementis Libellus*, Piſis 1613. 4. Ulyſſiponenſis, Piſanus Profeſſor, ad excrementa etiam lac numerat & menſes. Veteres fere ſequitur.

J. CÆSARIS CLAUDINI *de criſibus & diebus criticis*, Bonon. 1612. fol. Baſil. 1620. RIV. Venet. 1528. 4. &c. L.

J. CÆS. BARICELLI *de hydronoſa natura ſeu ſudore humani corporis* L. IV. Neapoli 1614. 4. Valde laudat SCHELHAMMERUS.

J. ZECCHI *de urinis brevis & pulcherrima methodus*, Bonon. 1613. 4.

J. ZECCHII de *pulſibus* liber prodiit cum ejus *conſultationibus*.

THEOD. MAY. *urinbüchlein*, Magdeburg 1614. 8. *

ANGELI FLORIDI *de annis climactericis & diebus criticis*, Patav. 1612. 4. LIND.

H. FRANCOSII *de divinatione per ſomnum*, Rom. 1617. 4.

Francisci de Franciscis *pathologia univerſa & Tractatus de criſibus*, Genev. 1618. 8.

J. Kolner Tractatus *jatromathematicus ex thematis cæli ad horam decubitus erectione morbi criſin & eventum pronuncians*, Gryphisvvald. 1618. 8.

J. Vvolfii *exercitationes ſemejotica in* Galeni L. *de locis adfectis*, Helmſtad. 1620. 4. Riv.

Antonii Pontii de S. Cruz *de pulſibus* L. Madriti prodiit 1622. fol.

Gregorii Horstii *febrium continuarum prognoſis juxta textum* Hipp. *in principio Coacarum*, Gieſſ. 1622. 4. L.

Duncani Liddel L. *de ſignis medicis* exſtat in operibus Lugdun. 1624. 4. editis.

J. B. Cortesii *miſcellaneorum Decas* VI. eſt *de urinis & pulſibus ad Tirones*, Meſſan. 1625. fol.

Caroli Romateti *criſiologia ſeu Tractatus de judiciis*, L. II. Argentorat. 1625. 8. L.

Prothi Casulani *de lingua qua maximum eſt morborum acutorum ſignum*, Colon. 1626. 8.

Alexandri Alexii *epitome pulſuum cum conſiliis*, Patav. 1627. 4. R.

Alex. Alexii quam citavimus epitome breviſſima eſt.

Camilli Baldi *de naturali ex unguium inſpectione præſagio*, Bonon. 1629. 4. L.

Poſt hunc vero adde J. Tage *ſpeculum ægrotorum or the ſickman's glaſſ*, Londin. 1638. 4 *

Joh. Varandæi *ſemejotice* exſtat in operibus omnibus.

Andreæ Argoli *de diebus criticis & ægrorum decubitu* L. II. Patav. 1639. 4. 1682. 8.

J. Marci Marci *de proportione motus ſeu regula ſphygmica ad celeritatem & tarditatem pulſuum ex illius motu ponderibus geometricis librato abſque errore metiendam*, Prag. 1639. 4. Riv.

Laurentii Eichstad *de diebus criticis*, Stettin. 1639. 4. L.

Samuel Hafenreffer *monochordon ſymbolico-biomanticum abſtruſiſſimum pulſuum negotium ex harmoniis muſicis dilucide figuriſque oculariter demonſtrans, de cauſis & prognoſticis inde promulgandis fideliter inſtruens, &c.* Ulm. 1640. 8.

Guilielmi Stratens *de erroribus popularibus, de fallaci urinarum judicio* Diſſertationes III. Ultraject. 1640. 4. anno 1670. 8. recuſæ cum Actuario. Urinas in eodem morbo variabiles, in diverſis ſimiles atque adeo ad præſagium non ſufficientes eſſe.

G. Ballonius nihil proprie de ſignis ſcripſit, ſed cum morborum hiſtoriis accuratam obſervationem conjunxit.

Petri Castelli *de abuſu circa dierum criticorum enumerationem*, Meſſanæ 1642. 8. L.

Petri Cortesii *de diebus decretoriis*, Panormi 1642. 8. *

Ludov. Ferranti Hippocratis *præſagia brevi commentario illuſtrata decerpta a* Galeno Hollerio Dureto, &c. *& aliis viris*, Lutet. 1657. 12.

Nicholai Culpeper *ſemejotica uranica or an aſtrological judgement of diſeaſes from the decumbiture of the ſick*, Lond. 1651. 8. Harl.

James Hart *anatomy of urines*, Lond. 1652. 4. Harl. hujus loci videtur.

Isaaci Cujacii *uromantia*, Brem. 1652. 12. *

J. Gualtheri Himantomi *de incerto urinarum judicio*, Quedlinburg. 1657. 4. Germanice contra uromantos.

Casparis Calderæ de Heredia *de prognoſis fallacia in communi & in particulari* cum Tribunale Apollini ſacro prodiit 1658. fol. L.

H. Martini *anatomia urinæ Galenico-ſpagirica*, Francof. 1658. 12.

Honorati Bicaise *manuale medicorum ſeu συναξις aphoriſmorum* Hippocratis, *prænotionum Coacarum & prædictionum, ſecundum propriam morborum omnium nomenclationem alphabetico ordine digeſta*, Lond. 1659. 24. L.

J. Prevot *ſemejotice ſeu de ſignis medicis enchiridion*, Venet. 1654. 24. Ej. *de urinis* tractatus poſthumus, Patav. 1661. 12.

J. Prevot in *poſthumis* etiam Hanoviæ 1666. 12. ſatis bene de ſemeiotice ſcripſit.

Thomæ Vvillis *diſſertatio epiſtolica de urinis*, Lond. 1660. 8. 1662. 12. quæ editio penes me eſt, *tertia* omnino, ſæpe alias recuſa etiam Ultrajecti 1671. 8. cum Actuario.

Habet

Habet urinæ analyſin per exhalationem & admiſta, quæ vocant, reagentia, & lotii ſubſidentias. Morbos etiam viarum urinæ graviores aliquos recenſet.

J. FRID. HELVETII *alchemiſta amphitheatrum phyſiognomia medicum*, Heidelberg. 1660. 8. germanice: ob ſigna temperamentorum huc refer.

STEPHANI RODERICI CASTRENSIS *ſyntaxis prædictionum medicarum*, Lugd. 1661. 4.

J. HEYN *drey unterſchiedliche tractätlein... das dritte begreifft in ſich den Grund, wie man den urin des menſchen künſtlich judiciren könne*, Francofurt. 1663. 8.

THOMÆ FIENI *ſemejotice ſeu de ſignis medicis* Tr. Lugdun. 1664. 4. Plenum & ordine bono ſcriptum opus, ſed unice fere ex veteribus ſumtum.

In NELLANI GLACANI *curſu medico* Tomus III. continet *ſemejoticen ſeu de ſignis, criſibus, pulſibus & urinis*, Bonon. 1665. 4.

MAURITII HOFMANNI *prudentia medica ex ſanguine pro ſalute mortalium agendorum rationes expenentis fundamenta*, Altdorf. 1665. 8.

J. JESSENI a JESSENI *de ſanguine ex vena ſecta demiſſo*, Pragæ primum 1618. 4. tum cum notis editus a J. PANCRATIO BRUNONE, Norimberg. 1668. 12. A ſeri diverſa copia varia ſigna ſumit, &c. BRUNONIS fuſus & parum utilis commentarius eſt.

J. TH. SCHENK *ſynopſeos inſtitutionum medicarum*, quam per *diſputationes* edidit, pars eſt *ſemejotica*, Jen. 1671. 4.

ANTONII EYGEL *apologema pro urinis humanis*, Amſtelod. 1672. 8.

J. MUNNIK *diſſertatio de urinis & earum inſpectione*, Traject. 1674. 12. 1683. 8. EJUSDEM *uromanticus caſtratus ſeu tractatus de urinis earumque inſpectione caſtigatus*, Ultraject. 1697. 4.

THOMÆ BRYAN *the piſſe prophet diſcovering the fablaring and juggling of the piſſepot ſcience*, Lond. 1679. 8. HARL. Germanice cum titulo *Engliſcher wahrſager aus dem urin*, Norimberg. 1693. 8.

ANDREÆ CLEYER *ſpecimen medicinæ ſinicæ* L. IV. Francofurt. 1682. 4. Varii ſunt inprimis de pulſu libelli. Primus a CLEYERO aut certe ab Europæo medico ſcriptus eſt: ſequitur *fragmentum* cui etiam in titulo præfigitur eſſe Europæi medici eruditi opus. Nihil hac pulſuum doctrina ſubtilius vel cogitari poteſt. In omni pulſu habent Chinenſes radicem ad radium, medium pulſum, & ramum, propius nempe pollicem. Horum trium pulſuum unicuique ſuam ſignificationem ſtatuunt. Circulationem vero mirificam ſtatuunt, quæ fiat ab humido radicali & calore primigenio quotidie per vias duodecim membrorum principum circumeunte. Sequuntur pulſuum innumerabiles figuræ, iconibus expreſſæ, cum præſagiis. Nihil omnino in hac re ſerii. Nam ad multos pulſus addunt, unum in ſingula reſpiratione fieri, quod fieri non poteſt. Inde ſequuntur Libri Sinenſium, qui pulſus explicant, auctore VAM XOHO, qui regnante familia CYN floruerint. In *Decadis* II. *an.* IV. EPH. NAT. CUR. exſtat etiam MICHAELIS BOYM *clavis medica* ad *Chinenſium doctrinam de pulſibus*.

Cæterum WILHELMUS ten RHYNE *de arthritide* queritur quod CLEYERUS ſuum de pulſu Sinenſium tractatum contra fidem in patriam miſerit.

LAURENTII BELLINI *de urinis & pulſibus* L. Bonon. 1683. 4. Francof. 1698. 4. Lipſ. 1685. 1734. 4. Leid. 1717. 4. &c. Principium præſagiendi in febribus ſumit a calore, qui intendatur aquæ portione diminuta, qua reſtituta urina ſanæ redeat ſimilis. Inde veterum præſagia mechanice interpretatur. In pulſibus plenus eſt & ſimplex. In L. *de febribus* agit de criſibus, quas non eſſe ad aliquot dies ſuperſtitioſe adſtrictas, ſed pertinere ad ſubactionem humoris morboſi, quæ cum tempore fiat, recte advertit.

DAVID ABERCROMBY *de variatione pulſus*, Londin. 1685. 8. & cum aliis opuſculis, ibid. 1687. Pariſ. 1688. 12.

CAR. PATINI *oratio in febribus medendis inſpiciendum eſſe lotium*, Patav. 1688. 4.

THOMAS SYDENHAM nihil peculiare ſcripſit de ſignis, ea vero longe accuratius recenſuit morbiſque adjecit, quam inter recentiores alius. Sed BAGLIVIUS ſparſim plurima ſigna & præſagia ad modum veterum in operibus ſuis habet. Tum ea laude etiam URATISLAVIENSIUM *hiſtoria morborum* omnino deſtitui non debent.

G. CHRISTOPH. SCHELHAMMER *epiſtola de pulſu qua ejus ratio.. ad mechanicas leges exigitur*, Helmſtad. 1690. 4. Multa in BELLINUM.

CORN. HORLACHER *methodus urinoſcopiæ perfacilis*, Ulm. 1691. 12.

HERMANNI BOERHAAVE *de utilitate explorandorum extrementorum corporis humani*, Harderovvic. 1693. 8. Londini 1743. 8. cum vita Boerhaavi. Futuræ famæ hic radices adſunt, experimenta nempe ad analyſin urinæ & fæcum, ſalivæ, ſudoris, &c.

In EPH. NAT. CUR. *Dec.* II. anni VII. exſtat in *appendice* ROSINI LENTILII de *vena ſectione & urina*.

GEORG. VVOLFGANG VVEDEL *phyſiologia pulſus*, Jen. 1689. 4. EJ. *aphoriſmi aphoriſmorum*, Jen. 1695. 12. EJ. *exercitationes ſemiotico-pathologicæ*, Jen. 1700. 4.

DAVAC de la RIVIERE *Traité des fièvres, de leurs cauſes & differences, les moyens de les connoitre par les urines*, Pariſ. 1698. 12. & EJ. *miroir des urines*, Pariſ. 1700. 12. 1722. 12. ſyſtematice ſatis ſcripſit.

FRIDERICI SCHRADER *exercitationes* III. *de ſignis medicis*, Helmſtad. 1699. 4.

JOS. BUTLER *een nadere ot dekkinge der menſchelyke vvaters*, Harlem. 1697. 8. *

FRID. HOFMANN *de neceſſaria ſalivæ inſpectione* diſp. Hall. 1698. 4. aliæque bene multæ EJ. *diſſertationes huc pertinent*. *Ea qua pulſuum naturam, genuinas differentias & uſum evolvit*, prodiit Hall. 1702. 4. & Leidæ 1713. 8. ſimplicem facit pulſum & nimia diſcrimina expungit; negat celerem a frequente diſtare. EJ. *Medicinæ ſyſtematicæ* Tom. III. huc pertinet.

J. PHIL. EYSEL *compendium ſemiologicum modernorum dogmatibus accommodatum*, Erfurt. 1701. 4. pro tironibus.

J. PANCRAT. BRUNONIS *de retrimentorum corporis humani coloribus variam in ægris ſignificationem præbentibus ad* HIPP. *Aphoriſm.* IV. 21. Altdorf. 1702. 4.

JAC. HARVEY *prognoſtick ſigns of acute diſeaſes*, Londin. 1706. 8. Habet etiam ætiologiam ſymptomatum theoreticam.

MIQUEL MARCELLINO BOYX HIPPOCRATES *defendido*, Madrit. 1711. 4. ſpiſſum volumen pro criſibus & præſagiis HIPPOCRATIS, jam dictum.

GEORGII ERNESTI STAHL multa huc pertinent, & in univerſum, & ipſe & ſecta ejus tota, ab aliis ſtudiis ad praxin & morborum cognitionem medicos magno nixu revocarunt. Ejus diſputatio *de uromantia & uroſcopia abuſu tollendo*, Hall. 1711. 4. Germanice prodiit Coburgi 1739. 8. Urinæ veram utilitatem in febribus adſignat, falſam in plurimis morbis, & nimiam refutat, & vellet abolitum morem, non elegantiſſimum, quo medici de urina, ſibi oblata, reſpondent. EJ. *de differentiis celeris & frequentis pulſus excuſatio* prodiit 1707. contra HOFMANNUM *Excuſatio reſpondens examini pulſus celeris & frequentis*, Hall. 1702. 4. Defendit eam diverſitatem.

C. S. S. D. *relationes curioſæ medicæ vom dem biſhero ſo ſehr verachteten ſigno medico dem urin*, &c. Gotha 1703. 8. Video ex STOLLIO, anonymum auctorem morbum ejuſque vim ex aucto pondere urinæ æſtimaſſe. Sed ea nunc accuratius habemus a BROVVNE LANGRISH exhibita in Tractatu de febribus.

J. ERN. SCHAPER *de ſignis imminentium morborum ad præcautionem neceſſariis*, Roſtoch. 1705. 4.

HENRICI BUYSEN *verhandelinge avn de uytvverpingen des menſchelycken lighaams*, Amſtelod. 1706. 12. Simplex & aphoriſticus auctor in compendio habet præſagia ex ſputo, ſudore, urina, fæcibus alvi, vomitu.

JOHN FLOYER *the phyſicians pulſe vvatch in three parts*, Londin. 1707. & 1710. 8. 2. vol. Pulſus prius vagos ad numerum reduxit, quo ſtudio obtinuit, ut facilius & certius judicium de ſana & morboſa eorum frequentia fieri queat. Per ætates, ſexus, vitæ genus, tempora diei numerum invenit diverſum reperiri, neque tamen ſatis accurate definivit. In altero volumine habet pulſus morboſos, & de reſpirationis mutationibus morboſis.

J. H. FURSTENAU *deſiderata circa morbos eorumque ſigna*, Amſtelod. 1712. 8.

BARTHOLD VVICHER *von den liſtigen ranken der urin beſeher*, Schifbeck 1713. 8.

ARCHIBALDI PITCARNE *elementa*, jam citata, hic repeto, quod c. 7. fuſe contra criſes pugnet, eaſque dari neget, & eos ex præjudicio loqui adfirmet, qui admittant.

J. DAN. LONGOL *vvahrhafter temperamentiſt*, Budiſſin 1716. 8. de arte dignoſcendi temperamenta.

In MICH. ALBERTI *ſyſtemate* Tomus II. ſemeioticen continet, Hall. 1719. 4.

HYGIANDER *algemeine und beſondre regeln von dem urin*, Nurenberg. 1720. 8.

O. von HELVVIG *ſonderbarer diſcours vom urin* de præſagiis nempe inde ſumtis, Zittau 1721. 8.

CHRI-

CHRISTIANI VATER *ſemeiotica medica*, VVittemberg. 1742. 4.

CHRISTIAN. LUDOV. VVUCHERET *ſemeiotica generalis & ſpecialis*, Jen. 1722. 4.

C. FALCONET *ſyſtème des fièvres & des criſes*, Pariſ. 1723. 8.

De C. FALCONET vide pathologica.

A. VATER *de uroſcopia adminiſtratione*, VVittemb. 1729. 4.

HENR. J. REGA *de urinis* L. II. Lovan. 1733. 8. Contra præſagia ex urina nimis accurata. Oſtendit in morbis diverſiſſimis ſimilem eſſe, ut in febre acuta & ſcorbuto: in eodem homine urinam potus ab urina ſanguinis valde differre, &c.

J. JUNKER *conſpectus pathologiæ & ſemeiologiæ potiſſimum Hippocratico-Galenica in forma tabularum*, Hall. 1736. 4.

Nouveau recueil de prognoſtiques dangereux & mortels, Pariſ. 1736. 16. Etſi ſacerdotis opus ſit, laudatur tamen in J. des SAV.

G. DETHARDING *fundamenta ſemeiologiæ medicæ*, Hafniæ 1740. 4.

Nevv and extraordinary obſervations concerning the pulſe made by D. FRANCESCO SOLANO da LUCC *illuſtrated vvith nevv caſes and remarks by* JAMES NIHELL M. D. London 1741. 8. Mirus Libellus compendium eſt Libri in folio, quem cum titulo *lapidis lydii Apollinis* FRANCISCUS ediderat. Vixit Antiqueræ, Gadibus experimenta repetiit NIHELL, Hiſpani vero parvi fecerunt. Pulſus tres inprimis obſervat, dicrotum, qui criſin per hæmorrhagiam narium præſagiat, ut ex ejus diverſa frequentia etiam tempus criſeos poſſis prædicere. Inde pulſum intermittentem, qui diarrhœam ſignificet, denique *inciduum*, novum pulſum, ubi pulſus unus, duo, tres pluresve ita adſcendunt, ut poſterior ſemper priore fortior ſit. Is ſudorem præſagit. Subjuncta ſunt exempla quibus mira certitudo præſagii confirmatur. NIHELL ſatis ſimilia experimenta habet, minus tamen certa. Latine vertit G. NOORTVVYCK, Amſtel. 1746. 8. duas obſervationes proprias præmittit, unam in pulſu dicroto ſatis ambiguam: aliam de gibbo ab aortæ aneuryſmate. Pariſiis edidit D. LAVIROTTE 1748. 12.

JULIANI BUSSON *Ergo a recta criſium doctrina & obſervatione medicina certior*, Pariſ. 1741. 4.

CONRADI ZUMBACH de KOESFELD *de pulſibus & urinis faſciculus indicatorius*, Leid. 1741. 8. Collectio ex optimis auctoribus.

J. ERN. HEBENSTREIT *de pulſu inæquali*, Lipſ. 1741. 8.

D. ASSUM *theoria naturalis criſium in febribus*, Argentor. 1741. 4.

J. EHRENFRIED THEBESII *de pulſu ut ſigno*, Lipſ. 1742. 4.

EL. COL. de VILLARS *recueil curieux de prognoſtiques dangereux*, Pariſ. 1747. 8.

Regeln vom urin unbetrieglich zu urtheilen, Nuremberg. 1744. 8.

JAC. de SOMBE *de criſibus* diſp. Leid. 1747. 4. Amicum citat, qui inciduum pulſum ante criſin per ſudorem viderit.

CAROLI BEELS *de febre ex ſolo pulſu cognoſcenda*, Leid. 1747. 4.

J. GODOFRID BRENDEL *de pulſu febrili obſervatio* I. II. & *in febrium partitione*, Gotting. 1747. 4. omnino citari meretur. In febre intermittente pulſum in frigore rariorem eſſe docet, in calore ita increſcere ut etiam celeritatis augmenta perpetuo augeantur, & viciſſim decrementa in receſſione. Criſes longas eſſe, non momentaneas oſtendit.

In BARKERI *agreement betvvixt antient and modern phyſicians* multa pro criſibus leguntur, quas tuetur auctor, & perinde apud nos obſervari credit ut apud HIPPOCRATEM, qui in Theſſalia, regione non multo Anglia calidiori, vixerit. Materiam morboſam in febribus adeſſe & per criſin ſubigi contendit, &c. Eadem mens eſt ILL. G. G RICHTERO in *programmate quo criſes veterum in morbis propriumque in iis tempus* conſiderat, Gotting. 1748. 4.

JAQ. J. BRUHIER *Traité de l'incertitude des ſignes de la mort, & Mémoires ſur la neceſſité d'un réglement général au ſujet des enterremens & des embaumemens*, Pariſ. 1745. & 1746. 12. & auctius 1749. 12. Signa mortis vulgo tradita non ſufficere, ſæpiſſime vivos ſepulchris inferri fuſe & multis exemplis monet. Anglice prodiit Londini 1746. 12.

ERNESTI ANTONII NICOLAI *theoretiſche und practiſche betrachtung des pulsſchlages*, Hall. 1746. 8. HOFMANNUM ſecutus, pauca admodum genera pulſus conſervat, vim arterioſi ſanguinis cum vi ſanguinis venoſi comparat, cauſas diverſi pulſus duri, pleni, &c. mechanicas adſignat. In alio L. *Bemühungen in dem theoretiſchen und practiſchen theil der arzeneyvviſſenſchaft* Diſſertatio II. eſt de arte morbos ex facie agnoſcendi, qua magna pars ſemeiotica continetur.

COR-

Cornelii Alberti Kloekhof *opuſcula medica*, Ultraject. 1747. 8. Diligentis & veri amantis viri ſcripta. Tertium opuſculum eſt de ſignis periculi in morbis acutis, quæ multa collegit, & explicat, ut ſtrepitum in deſcenſu potus, ſubſultum tendinum, floccos legere, corpore e lecto delabi, &c. Quartum eſt de criſibus, digniſſimum lectu.

Marquet *Traite du mouvement du cœur & des artères*, Nancy 1747. 12. Herophili ſimilis, pulſus ad muſica exempla etiam iconibus adjectis revocat.

Christian Ludvvig Moegling *tentamina ſemeiotica*, Tubing. 1747. 4.

Bryan Robinson *diſſertatio on the food and diſcharges of human bodies*, Londin. 1748. 8. utcumque huc poteſt referri, ob urinæ & perſpirationis elegantes tabellas.

Cl. Scvvenke in *hæmatologia*, & Senac in *Traité du cœur* ad pulſum omnino legere oportet. Sed eos ſuo loco in Anatomicis laudavimus.

J. Rud. Stæhelin *de pulſibus*, Baſil. 1749. 4. Ut poſſit pulſus fallere ex intima phyſiologia docet, jubetque ope reſpirationis corrigere.

METHODI STUDII MEDICI PARS XI.

ΥΓΙΕΙΝΗ *ſeu de Diætetica.*

Υγίεια græce ſignificat *deam ſanitatis*, hinc ὑγιεινὴ vocatur *ars conſervandæ bonæ ſanitatis*. Deſcribit autem, quo uſu rerum intra & extra nos poſitarum præſentem bonam valetudinem tueri poſſumus.

Hinc omnia, quæ in nos agunt, huc referri debent. Hæc ergo retulimus 1. ad ingeſta, 2. ad geſta & in animo & in corpore, 3. ad excreta & retenta, 4. ad adplicata extrinſece ad corpus. Ergo in juſto regimine harum claſſium ponitur tota ὑγιεινή. Vetuſtas (*a*) dixit conſiſtere eam diſciplinam in ſex rebus non naturalibus, & ſex claſſes, ut notum eſt, conſtituit. Verum hæc quatuor capita commodiſſima ſunt.

Com-

(*a*) *Diætetica* ſive ea pars medicinæ, quæ rationem victus regit, antiquis temporibus multo cultior fuit, quam noſtris, ut tota practica ſecta medicinæ, cum a Chirurgia & Pharmaceutica ſepararetur, Diætetices nomen retinuerit. Ea pars, quæ cibos inprimis potumque gubernat, videtur a PYTHAGORA ex ÆGYPTO repetita fuiſſe, ubi primum nata fuiſſe videtur, qui quidem vir multis laudibus mihi dignus videtur, quando in fervida regione, in gente quæ corpus ſub dio quotidie exercebat, carnium eſum pauciorem reddere conatus eſt (SUIDAS III. pag. 232. &c.) Neque enim integre ſuſtuliſſe videtur carnium uſum, ſed boves tamen & arietes, vulgo nempe in macella recepta animalia, in cibum recipi vetuit (ibid. pag. 234. ATHENÆUS περὶ δειπνοσοφιστῶν Lib. IX.) Inde HIPPOCRATES eam partem diætæ ornaſſe videtur ex primis, cum eam Gnidios medicos neglexiſſe paſſim queratur. Eam etiam partem medicinæ infinitis ſcriptis veteres ornaverunt, qua facultates ſingulorum fere piſcium, & ſtirpium & carnium definire conati ſunt, nimii paulum in eo ſtudio, & ſupra experimentum progreſſi. Perinde alteram partem Diætetices, quæ occupatur in corporis ſalubri motu, propriam fere veteres habent, cum recentiores ab omni fere corporis exercitio abſtineant, antiqui autem & ſervandæ valetudinis, & reſtituendæ præſidium ex magna parte in motu, balneo, unctione & ſimilibus rebus quæſiverint. Hæc *medicina Gymnaſtica* dicta eſt, cujus auctorem alii HERODICUM fecerunt, qui primus ſingulo morbo ſuam corporis exercitationem oppoſuerit, alii HIPPOCRATEM, & nuper CL. PETRUS GERIKE progr. ad diſp. CL. BOERNERI. Nos in iſto viro initium hiſtoriæ faciemus, cum HERODICI nullum ſatis certum ſcriptum ſuperſit. Inter HIPPOCRATIS ergo Libros multi huc pertinent, quos in unam nuper Claſſem CL. MACKIUS conjecit. Ex *aphoriſmis* adeo huc pertinent *ſectio* I. cujus magna pars in victu ſanorum occupatur, altera in *victu ægrotorum*. In eam partem & in Librum I. commentarius exſtat PETRI CRISPI Rom. 1575. 4. LIND. in 22. vero aphoriſmum ſolum ÆTII CLETII *dilucidatio pro defenſione interpretationis* MARSILII CAGNATI, Rom. 1621. 8.

Deinde Libri *de diæta* tres omnino inter HIPPOCRATICOS ſunt, non undique ſui ſimiles. *Primus* quidem alieni magna ex parte ſcopi eſt, continet tamen diætam, quæ cuilibet inter octo temperamenta convenit, tum diætam, quæ variis animi morbis corrigendis inſerviat. *Alter* Liber utilior utique tractat res ſex non naturales, earumque ad ſanita-

tem,

tem, & morbos faciendos poteſtatem cum brevibus ætiologiis, quæ ex generalibus cauſis rationem efficaciæ ciborum derivant, ut ex dulci, acri, pingui, aquoſo, ſpiritu, vires adtenuantes, humectantes, adſtringentes, refrigerantes, ſiccantes, calefacientes, purgantes, & aliæ hujus ordinis deducantur. Incipit auctor ab aëre, aqua & locis, & breviter de iſtis agit. Tranſit ad cibos Græcorum panem, cerealia, carnes, inter quas equina etiam & canina & vulpina locum habent, herbas vulgari uſu receptas, & fructus horæos. Culinarias etiam præparationes adtingit. Finem facit in Gymnaſticis, balneis, curſu, lucta. Denique oſtendit quomodo diæta ſubveniat iis, qui ex nimiis laboribus febricitant. Utilis Liber & ordinatus. *Tertio Libro* deſcribuntur initia morborum ex nimio vel nimis remiſſo corporis motu ortorum, cum remediis ex diæta repetitis, maxime vero ab abſtinentia & vomitu, quo multum utitur auctor, uti veteres in univerſum. Paradoxa ibi conſilia reperias, carnem catulorum ad debilem ventriculum, vinum nigrum ad volvulum. Inde deſcribit, quo modo diæta pro variis anni temporibus varia inſtituenda ſit, ubi mireris, hyeme perinde Græcos corpus exercuiſſe, neque ullam ignis culinaris aut caminorum mentionem fieri. HERODICO hunc Librum, neque forte male, tribuit CLERICUS.

L. *περὶ ὑδάτων, ἀέρων καὶ τόπων* multis modis, ad publicam inprimis hygieinen', pertinet, effectus nempe aquarum, ventorum, anni temporum in corpora humana. Quæ de ventis habet, ea ad Græcos magis, quam ad nos videntur pertinere, & paſſim nimia ſunt, magiſque definita, quam res ipſa fert. De aquis fuſus eſt, petroſas autem cur rejicit? Genuinus liber eſt & ab ARISTOPHANIS ſcholiaſta jam citatus SUIDAS II. pag. 92. In eum præter tres breviſſimos GALENI commentarios *commentarius* exſtat MARTINI Pariſ. 1647. 4. LUD. SEPTALII (quem CL. TRILLERUS laudat *de edit.* HIPPOCRATIS num. 7.) commentarius V Colon. 1590. fol. & THEODORI ZVVINGER & aliorum, dicti in Pathologicis. L. *de diæta ſalubri* POLYBO paſſim tribuitur, jam a GALENI ævo, qui tamen alibi EURYPHONTIS, vel PHAONTIS, vel PHILISTIONIS opus eſſe ſcripſit, cum POLYBI etiam nomine ab ALBANO TORINO editus eſt Baſil. 1544. 4. GUINTHERIO vero interprete Argentin. 1529. 8. cum SCRIBONIO & BENIVENIO, tum ab J. PLACOTOMO, qui *ſcholia & doctrinam de tuenda ſanitate* adjecit, Antvverp. 1651 In eundem Lib. exſtat etiam CLAUDII GALENI commentarius, & HIEREMIÆ THRIVERI Brachelii Lugdun. 1548. 8. Pleraque cæterum repetit ex III. Lib. *περὶ διαίτης*, & aliqua fuſius habet ut vomitus diætetici rationem.

LUD. SEPTALII *commentarii* in HIPP. *de aëre, aquis & locis* poſſideo editionem citatam. Qui quidem SEPTALIUS mihi in ſenſu HIPPOCRATIS eruendo, & verſionibus corrigendis doctus, ad rem vero naturalem intelligendam ſatis inutilis videtur. CAMILLI vero FAVII in *magni* HIPP. l. *de aëre, aquis & locis paraphraſis*, Venet. 1596. 4. vera utique eſt & verboſior verſio HIPPOCRATICI libri abſque notis. Seorſim prodiit HIPP. *de aëre, aquis & locis*, Baſil. 1529. 4.

Pſeudo DIOCLIS ad Regem DEMETRIUM *de ſanitate tuenda Epiſtola* nullius momenti eſt. Cum alio titulo DIOCLIS CARYSTII *Epiſtola prophylactica de ſecunda valetudine tuenda* prodiit Gr. Lat. ex recenſione ANDREÆ RIVINI, Lipſ. 1655. 4.

Pſeudo DIOCLES germanice a TRAGO verſus eſt.

Liber *περὶ διαίτης ὀξέων* genuinus eſt, & olim cum titulo *περὶ πτισάνης* citatus a CÆLIO AURELIANO *acut.* L. III. c. 19. & cum titulo Lib. *ad ſententias Cnidias* ab EODEM *acut.* L. III. c. 4. 8. cum utroque & cum eo de diæta ATHENÆUS *β. γ.* Primus nempe Liber de *ptiſana* agit, & contra Gnidios, in quo oſtenditur non penitus adeo ſummam inediam convenire, in acutis morbis, ſed mulſo ab initio & hordei toſti decocto, ſenſim vero confirmato victu etiam ptiſana febrientes ali debere. In Libro III. vim potuum in febribus conſiderat, aquæ, quam rejicit, oxymellis, mulſæ vinique, in quo largiendo ſatis liberalis eſt. In eum exſtant GALENI *commentarii* IV. ſeorſim etiam editi, J. VASSÆO interprete (RIVIN.) Pariſ. 1531. fol. & FRANC. VALESII, loco, quem continuo citabo, editi, & THADDÆI *expoſitiones*, Venet. 1527. fol. L. & CARDANI (in *oper. omn.* T. X.) & JOHANNIS HEURNII commentarii breves in ejus operibus. PETRI GIRARDETI commentarius cum eo prodiit, qui in librum de humoribus ſcriptus eſt, nuper] recuſus a CL. GUNZIO Lipſ. 1745. 8.

Liber

Liber περὶ τροφῆς varii argumenti eſt miſtuſque abſque ordine, ut ille de humoribus non genuinus, ſi fides C. HOFMANNO *Var. Lect.* L. VI. c. 16. Magis tamen ad diætam pertinet commentarius H. CARDANI Romæ 1574. 8. & Baſileæ 1682. 8. editus, & ANTONII FROCANTIANI, Venet. 1566. 4. excuſus, & FRANCISCI VALESII cum aliis operibus editus Colon. 1589. fol. STEPHANUS etiam GOURMELIN eum librum *latinitate donatum ſcholiis illuſtravit*, Lutet. 1572. 8. L.

Liber περὶ τροφῆς HIPP. agit de nutritione, cibo, ſignis morborum & differentiis, formatione fetus, perſpiratione, alimento partium, facultate concoquente. Stylus HIPPOCRATICUS eſt, dubium tamen, num genuinus ſit, auget venæ ab arteria diſtinctio.

In L. περὶ παθῶν præcepta diætetica etiam traduntur.

Infiniti ſunt, qui poſt HIPPOCRATEM de diæta ſcripſerunt. Plurimos nominat ATHENAEUS, DIOCLEM CARYSTIUM, cujus Librum ὑγιεινῶν citat: DIPHILUM medicum in L. περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς νοσοῦσι καὶ ὑγιαίνουσι qui de fructuum horæorum & herbarum uſu & noxis: MNESISTHEUM Athenienſem περὶ ἐδεσμάτων: PAMPHILUM, HERACLIDEM TARENTINUM cujus συμπόσιον huc pertinet, PHILOTIMUM περὶ ἐδεσμάτων: PHILISTIONEM Locrenſem de panis generibus: EUDEMUM de oleribus. Sic de vino ASCLEPIADES ſcripſit, cujus in omni fere medicina uſum introduxit, neque aliud majus Deorum donum exſtare reliquit, PLINIO teſte Lib. XXIII. num. 1. De eodem potu CLEOPHANTUS egit, ejuſque rationem illuſtravit, PLINIO eodem indice Lib. XXVI. num. 8. ACRON vero *de ſalubri diæta* in univerſum ſcripſit, qui ventos obſervavit advenientes (SUIDAS I. pag. 96.) THESSALUS etiam περὶ διαίτης ſcripſit, aliqua ut methodicus, ut CAELIUS ait, alia male (*acutor.* III. cap. 17.) RUFUS Epheſius *de victu navigantium* Lib. I. *de lacte* Lib. I. *de vino* Lib. I. *de melle* Lib. I. libros ediderat, SUIDA teſte III. pag. 266. quorum varia fragmenta ab ORIBASIO conſervata ſunt. XENOCRATIS Lib. *de alimento ex aquatilibus animalibus* equidem Græce imperfectior, *Latine perfectior* cum C. GESNERI ſcholiis exſtat, Tiguri 1559. 8. Tum aliquis habetur ARISTOTELI tributus libellus *de conſervatione ſanitatis*, in quem exſtat JOHANNIS STEPHANI commentarius, Venet. 1637. 4. Ego vero non legi, neque inter ARISTOTELIS libros aliquid ſimile reperio.

Primus adeo ſuperſtitum inter antiquos, CELSUS eſt, qui conſilia diætetica in L. I. *de re medica* dedit magno ſane cum judicio ſcripta, ut nihil nimii aut a natura vitæ civilis remoti exigat. Eum librum HIERONYMUS THRIVERIUS Brachelius *caſtigatum ac commentario illuſtratum* dedit Antwerpiæ 1539. 4. In eundem exſtant JODOCI LOMMII *commentarii de ſanitate tuenda* primum, ni fallor, editi Lovanii 1578. 8. & nuper Leidæ 1724. 8. recuſi, ſcripti ad morem veterum, ut ex theoria præcepta CELSI explicet & defendat, quoties ab HIPPOCRATE aut GALENO diſſentit.

METHODICOS multos fuiſſe in hac artis parte ex *circulo metaſyncritico* & ex *drimyphagia* adparet, cum longa diætæ regula etiam profundiſſima humorum vitia expugnare tentarint, ſed ii interierunt.

GALENUS diæteticem multis Libris illuſtravit, qui integram claſſem ſecundam ſoli efficiunt. Ergo *de alimentorum facultatibus* tres Libros ſcripſit, qui fere omnibus recentioribus ſcriptis de diæta fundamentum præſtiterunt. Singula alimenta percurrit, eorumque vires & ad coctionem facilitatem aut difficultatem conſiderat, mihique videtur ex melioribus GALENI operibus, & ab eo jam ſene ſcriptus fuiſſe, cum paſſim priora ſua opera in eo Libro excitet. Nimius tamen horæorum fructuum oſor eſt. Seorſim prodiit ex interpretatione MARTINI GREGORII cum adjecto nomenclatore alimentorum, Leid. 1633. 12. EJUS L. *de ſuccorum bonitate & vitio* illa quidem adquirenda, hoc fugiendo, & ipſe jam provectioris ætatis auctoris opus eſt. Argumentum fere eſt, quod prioris, ſed brevius. Seorſim prodiit curante SEBASTIANO SCROPHA, Lugdun. 1547. 16. L. & Pariſiis 1546. 8. HARL. EJ. L. *de attenuante diæta*, quam plurimum valere credit contra arthriticum aſthma alioſque graviſſimos morbos. Tenues & acres cibos ex oleribus & carnibus enumerat. Seorſim prodiit Lugduni 1546. & 1549. 16. L. EJUS L. περὶ πτισάνης laudes & modum adhibendi cremorem hordei enarrat. In eum exſtat MAXIMILIANI de LUCIO *commentarius cum quæſtionibus de bonitate aquarum earumque natura*, Venet. 1575. 8. LIND. JOHANNES vero LALAMANTIUS cum L. *de ptiſana ſui temporis* edidit, Heduæ 1578. 4. LIND.

GALENI L. *de ſuccorum bonitate & vitio* gallice prodiit vertente JOH. de STARRACH, Pariſ. 1553.

Ejusd. *de parva pila exercitio*, quali & noſtro ſeculo delectantur. Inpenſe hoc exercitium laudat.

Ejusd. *de ſanitate tuenda* Lib. VI. princeps opus, quo omnem diætam, non ſolos cibos conſiderat, & hominem ab ipſa infantia ad ſenium uſque comitatur, perque ſingulas ætates conſulit, quid ad integritatem valetudinis conducat, in laboribus, frictione, balneo, evacuationibus, ciborum ratione, vino, victu certis morbis contrario. Seorſim prodierunt & J. Caii ope *ad vetuſta exemplaria caſtigati*, Baſil. 1549. 8. & prius Th. Linacro interprete Colon. 1526. 8. tum Pariſ. 1530. fol. Lugdun. 1548. 12. & Græce Baſil. 1545. Albano vero Torino interprete, Baſil. 1538. 8. Deinde extant commentarii Antonii Raberii Baſil. 1547. fol. Lind. Jacobi Bordingi *enarrationes*, Roſtoch. 1505. 4. Lind. & *adnotations* L. Fuchsii, Tubing. 1541. 8. Denique Casparis Hofmanni *vita medica* h. e. Galeni ὑγιειῶν *ſeu methodus ſanitatis tuendæ* L. VI. *nova eaque accuratiſſima verſione & perpetuis commentariis & caſtigationibus illuſtrati*, *curante* Sebastiano Scheffer editi ſunt, Francof. 1680. 4. Ejusdem *ars tuenda ſanitatis an ad medicinam pertineat an ad gymnaſticam*. Ipſam gymnaſticam partem Medicinæ eſſe oſtendit.

Ejusd. *de ſanitate tuenda* L. VII. italice verſi a Josepho Galeani prodierunt, Panormi 1650. 8.

Casparis Hofmanni hic citata *vita medica*, &c. in meo certe ſpecimine non reſpondet titulo, & continet unice quatuor C. Hofmanni de ſanitate tuenda orationes, cum ejus vita.

Cum Galeno virum celeberrimum, etſi Medicus non fuerit, conjungo, Plutarchum, cujus extat *dialogus de tuenda ſanitate*, in quo præter laudes temperantiæ modum etiam ſalubris diætæ ad ſeculi ſui ingenium deſcribit.

Sed etiam Athenæi Libros δειπνοσοφιστῶν omnino huc revocamus, ut qui maxima certe ex parte pertineant ad varia ciborum & eorum quæ in cibos recipiuntur, nomina, deſcriptionem, qualitates, atque coquinariam artem.

Porphyrii *de abſtinentia ab animalibus necandis* L. IV. Gr. Latine editi Lugdun. 1620. 8. & Cantabrigiæ 1655. 8. curioſitatis habet plurimum, ad hiſtoriam quo modo victus animalis primum introductus ſit, &c.

Porphyrius Gallice verſus prodiit cum titulo *traité de* Porphyre *touchant l'abſtinence par* M. de Burigny, Pariſ. 1747. 12.

Cælii Apicii *de opſoniis & condimentis ſeu de arte coquinaria* Lib. X. ſæpe prodierunt, ut Venet. 1504. 4. cum Græcis ejuſdem artis ſcriptoribus Latine, Baſileæ 1541. 4. Albani Torini cura, tum Tiguri 1542. 4. Humelbergii opera, quem ita laudavit Listerus, uti peſſime de Torino ſentit, & alias. Londini cum Martini Listeri adnotationibus excuſus eſt 1705. 8. & Amſtelodami 1709. 8. Auctor non celebris ille helluo fuit, qui Junio Blæso conſule vixit, Suida teſte pag. 266. neque alius illuſtris ejus nominis ganeo, ſed ignotus omnino homo, quem ad Valeriania tempora Listerus rejicit. Cæterum formulas reliquit compoſitorum eduliorum, quæ propter plurima nomina vix alibi reperiunda, & propter morum picturam pretium habent. Notas adjecit Listerus Barthii, Reinesii, Lindeni & aliorum ſuaſque.

In Oribasii *collectaneis* magna pars ad diætam pertinet nempe VI. priores Libri integri, quibus multa Antylli & Herodoti ad gymnaſtica facientia, eorumdem & Philagrii, & Philotimi, de conditis cibis & potu compoſito, Dioclis etiam, Athenæi, Rufi, Dieuchis, Mnesithei utriuſque, Xenocratis, fragmenta diætetica continentur. Liber etiam X. *de balneis* huc pertinet. In *Synopſi* Liber IV. continet facultates alimentorum, Lib. V. conſilia diætetica pro variis hominum ætatibus. Seorſim vero Oribasii *de victus ratione fragmentum* prodiit Baſileæ 1528. 8.

Pauli Aeginetæ *ſalubria de tuenda valetudine præcepta*, Guil. Copo interprete ſeorſim prodierunt, Argent. 1511. 8. Norimbergæ 1525. 8. *Primus* nempe *Liber* eo pertinet totus, quo breviter vires & ingenia ciborum; & claſſes etiam ciborum pro variis morbis & vitæ humanæ generibus, & exercitationes & frictiones & nutricum cura continentur. Seorſim prodiit cum *explanatione* Sebastiani Austrii, Argentor. 1538. 4.

Arabes, ut reliqua, etiam diæteticen ex Græcis receperunt, ut tamen eam variis adjectis ſuæ regionis & Indicis cibis aut condimentis augerent, exercitationes vero pleraſque

ut a

ut a ſuis moribus alienas ſinerent interire. Ita inter RHAZIS ad ALMANZOREM Libros *de viribus ciborum & medicamentorum ſimplicium* exſtat III. Liber & IV.

AVICENNÆ Liber *de removendis ægritudinibus quæ occurrunt in regimine ſanitatis*, Venet. 1547. fol. & in collectionibus operum exſtat. In FEN etiam II. Liber I. diætetica continentur.

AVENZOARIS *de regimine ſanitatis* exſtat, Baſileæ 1518. 12.

In AVERRHOIS *alligat*. Librum V. & VI. conſtituit diætetice.

ELLUCHASEM ELIMITHAR filii HAHADUM *Taanini ſanitatis* de ſex rebus non naturalibus agunt. Prodierunt Argentor. 1531. fol. & una ABENGNIFIT *de virtutibus ciborum*: EJUSDEM *de balneis* Liber cum collectione aliorum de ea re librorum prodiit Venetiis 1553. fol.

ELLUCHASEM ELIMITHAR Germanice vertit MICH HERUS, & titulum fecit *ſchachtafeln der geſundheit*, Straſburg. 1533. fol.

Inter Judæos etiam magnus ille Rabbi MOSES MAYMONIDES *aphoriſmos* ex GALENI *commentariis de aëre, aquis & locis* extraxit, Baſileæ 1579. 8. editos. EJUSDEM Liber *de cibis vetitis*, omnino lectu dignus, verſus & notis illuſtratus eſt a viro doctiſſimo MARCO VVOELDICKE, Haſniæ 1734. 4. EJUSD. *de regimine ſanitatis* Liber Aug. Vind. anno 1518. & alias editus eſt. LIND.

MOSIS MAYMONIDIS *de regimine ſanitatis* Liber prodiit etiam Venet. 1521. fol. 1514. fol. cum conſiliis M. de GRADIBUS, Lugd. 1535. fol.

ISAACI vero JUDÆI, qui ſeptimo ſeculo vixit, *theſaurus ſanitatis de victus ſalubris ratione, alimentorum facultatibus ciborumque varietate ac ſelectu ſeu de diætis univerſalibus* Libri II. ex arabico latine verſi ſunt opera JOH. POSTHII, Baſil. 1570. 8. 1571. 4. LIND. & Antvverp. 1607. 8.

Inter Græcos recentiores huc pertinent SIMEONIS SETHI *vol. de alimentorum facultatibus juxta ordinem literarum digeſtum* Græce & Latine cum *difficiliorum locorum explicatione* edidit civis noſter MARTINUS BOGDAN, Lutet. 1658. 8. cujus alia editio cum nomine *ſyntagmatis de cibariorum facultate* LILIO GREG. GYRALDO interprete, a DOMINICO MONTESAURO *emendata & correcta* prodiit Baſileæ 1561. 8. & prius Gr. Lat. ibid. 1538. 8. Ad MICHAELEM DUCAM datus libellus nihil habet proprii.

THEODORI, Medici antiquiſſimi, ut in titulo vocatur, quem REINESIUS pro PRISCIANO habet, *diæta ſeu de rebus ſalutaribus* prodiit GEORGIO EBERHARDO SCHREINERO *recenſente & illuſtrante*, Hall. 1632. 8. & olim Argentor. 1544. fol. cum titulo *diæta quibus vel ſalubriter utendum vel cautius abſtinendum ſit*.

MICHAELIS PSELLI *de victus ratione ad* CONSTANTINUM IMP. L. II. Baſil. 1529. 8.

Inter ſcriptores Barbaros latinos huc principe loco dicenda eſt SCHOLA, ut vocant, SALERNITANA, conſilia nempe medicorum ejus ſcholæ, quæ in verſus conjecta ROBERTO filio VVILHELMI Conqueſtoris dederunt (BARTHOLOMÆO CORTE teſte) circa annum 1099. auctore, ut creditur, JOHANNE de MEDIOLANO. Ea, parum certe merita, ſæpiſſime recuſa ſunt, plerumque cum ARNALDI de VILLA NOVA explicatione, & inprimis cum ejus & CURIONIS & CRELLII & COSTANSONI commentario cum *obſervationibus & animadverſionibus* doctiſſimi viri RENATI MOREAU, Pariſiis optima editio prodiit 1625. 8. & 1672. 8. nuper hæc *ſchola* Italice ope FULVII GHERLI cum titulo *la ſcuola ſalernitana dilucidata*, Venet. 1733. 8. edita, ut & gallicis verſibus, Hagæ 1743. 8. reddita a B.L.M. Aliæ autem editiones etiam numeroſiſſimæ, Piſis 1484. 4. (LIND.) Pariſ. 1493. 8. Lipſ. 1508. 4. Francof. 1545. 8. 1551. 8. 1553. 8. 1557. 8. 1559. 8. 1582. 8. 1594. 12. 1599. 8. 1612. 12. 1625. 12. Porro Antvverpiæ 1557. 12. Coloniæ 1606. fol. Tubingæ 1672. 8. prodiit, Roterodami vero anno 1657. 12. & Hagæ Comitum 1683. 12. ex recenſione ZACCHARIÆ SYLVII. Gallice iterum Lugduni 1501 8. ſub titulo *Regimen ſanitatis en françois*. Anglice vertente PAYNELL. Lond. 1579. & 1607. Italice in *terza rima*, Venet. 1666. 8. Plurima falſa, plurima vulgaria habet, & duritate verſuum exprimit genium ſeculi.

Schola Salernitana editio Francofurtenſis anno 1559. 8. eſt ex J. CURIONIS cura. Roterodami idem liber prodiit etiam 1649. 12.

Gallica etiam eſt editio *ſcholæ Salernitanæ*, quæ cum comm. ARN. VILLANOVANI prodiit Rouen 1660. vertente ſatis ridicule le MARTINO. Porro a JACOBO du FOUR, Pariſiis

 1669.

1669. gallicis rhytmis reddita eſt ea ſchola, & nuper a B. L. M. Pariſ. 1749. 12. cum libri hiſtoria. MARTINI verſionem aliqui valde inprobabiliter GUIDONI PATINO tribuerunt. Germanice cum BECCHERI *Parnaſſo* prodiit, adjecto commentario VILLANOVANI, Ulm. 1663. fol.

ARNALDUS de VILLANOVA ipſe multa huc facientia ſcripſit, quæ in operum collectione exſtant Lugdun. 1520. fol. ut *de regimine ſanitatis: de conſervanda juventute, & retardanda ſenectute: de eſu carnium*. EJUS *de ſalubri hortenſium uſu* Liber Pariſ. 1617. 8. ſeorſim prodiit cum aliis Libellis. Nihil autem ab eo viro expectes, niſi Arabicam aliquam eruditionem. *Regimen* tamen *ſanitatis*, Argentinor. 1503. 4. Lugduni 1517. 4. editum alii MAGNINO tribuunt.

ARNALDI de VILLANOVA *de ſalubri hortenſium uſu* liber primum Pariſ. 1572 prodiit.

ROGERII BACONIS Liber *de retardanda ſenectute*, Oxon. 1590. 8. *

ALBERTI MAGNI *de nutrimento & de nutribili*, Venet. 1517. 4.

HIERONYMI MANFREDI *de homine & ejus ſanitate tuenda*, Bonon. 1474. fol. Italice HARL.

ALBICI medici Regii Archiepiſcopi Pragenſis *regimen ſanitatis*, Lipſ. 1484. *

B. PLATINAE *de honeſta voluptate ſeu de ratione victus & arte coquendi* Lib. V. Venet. 1475. fol. Bonon. 1499. 4. Venet. 1517. HARL.

RAYMUNDI LULLII *Tractatus de vita conſervanda*, Argentor. 1616. 8. *

ANTONII GAZII *florida corona quæ ad ſanitatis conſervationem & longævam vitam pernecessaria continet*, Venet. 1491. fol. RIV. Lugd. 1514. fol. EJUSD. *ærarium ſanitatis & de vino & cerevisia*, Auguſt. 1546. 8. Patav. 1549. 8. EJ. *de ſomno & vigilia*, Baſil. 1539. fol. LIND.

JACOBI a PARTIBUS *Expoſitio de regimine ejus quod comeditur & bibitur* (nempe AVICENNÆ,) Venet. 1518. fol. *

GEORGII VALLÆ *de tuenda ſanitate per victum*, Argentor. 1529. & 1531. 8. Liber. An ſatis diverſus Liber a verſione SIMONIS SETHI?

VITALIS de FURNO Cardinalis & Archiatri Pontificii *pro conſervanda ſanitate tuendaque proſpera valetudine remediorum Liber*, Moguntiæ 1531. fol. Dictionarium eſt medicum, quo morbi etiam & remedia continentur.

BARTHOL. METLINGER'S *regimen der jungen kinder*, Aug. Vind. 1474. fol. RIV.

GAGR. ZERBI *Gerontocomium ſeu de ſenum cura atque victu*, Rom. 1489. 4. RIV.

JOH. MARTIANI philoſophi & medici Mediolanenſis *quæſtio de caliditate corporum humanorum tempore frigoris & æſtatis*, Venet. 1501. CORTE L. c. p. 30.

BARTHOLOMAEI MONTAGNANA *de conſervanda ſanitate, de regimine transfretantium, de præſervatione corporis in aëre ſubtiliori* Libri exſtant in collectionibus, Norimb. 1652. fol.

EBHARDI de SOLO *expoſitor introductorius juvenum ſeu de regimine corporis humani*, Venet. 1505. fol. *

GASPARIS TORELLA Archiatri *de regimine ſeu præſervatione ſanitatis: deque oſculentis & potulentis*, Rom. 1506. 4. *

FRANCISCI MARIÆ GRAPALDI *de partibus ædium*, Parma 1506. 4. Baſileæ 1533. in 4. * videtur facere ad ſalubritatem in habitatione.

UDALRICI BINDER *regiminis ſanitatis* L. II. 1510. fol. min. LIND.

DINI de GARBO *de cœna & prandio*, Rom. 1545. fol. LIND.

INNOCENTII CALVINI *de Eucraſia conſervanda encheiridion*, Papiæ 1514. 4.

JOH. de ZANTVLIET *de diætis anni*, Lugdun. 1517. 4. L.

MARSILII FICINI *de vita* L. III. Nempe in L. I. & II. de vita producenda, & ſanitate tuenda agit. Prodiit Lugdun. 1657. 16. EJ. *de ſtudioſorum ſanitate tuenda*, Baſil. 1569. 8. cum ſcholiis G. PICTORII.

MARSILII FICINI Libros *de vita* habeo antiquæ editionis Germanicæ 1505. fol.

LUDOVICI de AVILA *regimen ſanitatis*, Auguſt. 1531. 4. LIND.

HELII EOBANI HESSI *bonæ valetudinis conſervandæ præcepta*, Erfurt. 1524. 4. Pariſ. 1533. 8. Francofurt. 1554. 1564. 8. Ratiſbon. 1561. 8. Carmen. Cum commentario JOH. PLACOTOMI exſtat, Francof. 1551. & 1564. 1568. 1582. 8. &c.

HELII EOBANI HESSI liber citatus exſtat etiam in collectione HENNINGERI.

J. PETRI ARLUNI *de faciliori alimento* 1532. fol. Baſil. 1553. 8. EJ. *an vinum miſtum an meracum magis conveniat juncturarum doloribus*, Peruſiæ 1573. 8. LIND.

BAPT.

BAPT. FIERA *cœna*, Pariſ. 1533. 8. tum cum titulo *carmen de herbarum virtutibus & ea artis medicæ parte quæ in victus ratione conſiſtit*, Francof. 1564. 8. Cum CAROLI vero AVANTII Rhodigini notis Patav. prodiit 1649. 4. FIERA Mantuanus, elegiaco carmine non nimis felici, ferculorum & condimentorum naturam breviter complexus eſt, quos verſiculos CASTOR DURANTES ſuos fecit. AVANTIUS ſatis doctas botanicas & phyſiologicas notas adjecit cum iconibus nonnullarum ſtirpium. Edidit CAROLI frater JACOBUS AVANTIUS.

BAPT. FIERA habetur etiam excuſus in collectione HENNINGERI.

HIERONYMI FRACASTORII *de vini temperatura* Liber, Venet. 1534. 4.

J. GUINTHERI Andernacenſis *commentarius de balneis & aquis medicatis*, Argent. 1565. 8.

THOMAS ELIOT *caſtle of health*, Londin. 1534. 12. 1539. 4. 1541. 12. AMES. An titulo reſpondeat, aut par etiam ſit, non ſatis novi.

J. B. CONFALONERII *de vini natura ejuſque alendi & medendi facultate*, Venet. 1535. 8. BURCH. nam mea editio prodiit Baſileæ eodem anno. Nihil veræ utilitatis habet, & unice eſt in oſtendendo, in vino & calidam & frigidam & ſiccam & humidam qualitatem reperiri.

J. FRANC. BRANCALEONIS *dial. de balneorum utilitate ad ſanitatem tuendam*, Pariſ. 1536. 8. & in coll. de balneis.

ANTONII FUMANELLI *de vino & facultatibus vini*, Venet. 1536. 4. LIND. EJUSDEM *de balneis aquæ ſimplicis*, Baſil. 1542. 4. EJUSD. *de ſenum regimine: de vocum noxa vinique facultate* cum prioribus in collectis operibus. Tigur. 1557. fol. Pariſ. 1592. fol.

HUBERTI BARLANDI Ep. med. *de aquarum deſtillatarum facultatibus*. Antvverp. 1536. 8. *

HIERONYMI ACCORAMBONI *Tractatus de lacte*, Venet. 1536. 8.

HIERONYMI ACCORAMBONI *Tractatus de lacte* practici potius argumenti eſt.

JASONIS a PRATIS *de tuenda ſanitate*, Antvverp. 1538. 4. LIND.

ODDI de ODDIS *de prandii & cœnæ paſtione* L. II. Lugdun. 1538. 8. LIND. Venet. 1540. 4.

NICOLAI PLETII *de victus ratione pro anni & ætatis partibus inſtituenda*, Pariſ. 1538. 8. LIND.

ROBERTI GEOPRETII *regimen ſanitatis*, Pariſ. 1539. 4. LIND.

PETRI TUSSIGNANI *Tractatus de regimine ſanitatis*, Pariſ. 1539. 16. 1540. 8. LIND.

FR. BERNARDINI *conſervator ſanitatis*, Spir. 1539. 8. LIND.

GUIL. INSULANI MENAPII (a gente) *de ratione victus ſalubri*, Baſil. 1540. 8. LIND.

D. MARTEN *glas of health*, Londin. 1540. 12. AMES.

ANDREÆ THURINI *de bonitate aquarum fontanæ & ciſternæ*, Bonon. 1541. 4. LIND. Rom. 1545. fol. MANDOS.

FERDINANDI FLOREZ *regimento de ſanidad*, Hiſpali 1541. 4. *

SIMONIS PORTII *de bonitate aquarum* Epiſtolæ Bonon. 1543. 4. LIND.

THOMAS PHAYRE *a book of children and the regimen of life*, Londin. 1544. 4. 1560. 8. AMES. 1596. 4. HARL.

THOMAS PHAYRE exſtat etiam Londini 1553. 12. *

BARTHOLOMAEI MOLES *ſpeculum ſanitatis ſeu de ſanitate conſervanda*, Salmanticæ 1545. 8. LIND.

DONATI a MUTIIS *dialogus cum interpretatione* GALENI *ſuper 14. aphoriſmum* HIPPOCRATIS (quem GALENUS refutat) 1545. 4. L. huc ni fallor pertinet.

GILBERTI PHILARETI *Gerocomia ſeu ſenes rite educandi modus & ratio*, Colon. 1545. 8. LIND.

PARACELSI *de vita longa* editiones variæ, Francof. 1560. 8. 1583. 8. Eam ſpem in medicamentis iiſque validis ponit, Helleboro & ſimilibus.

BRUDI LUSITANI *de ratione victus in ſingulis febribus*, Venet. 1544. 8. quæ mea editio eſt & alias. Poſſis huc referre aut ad praxin. In febribus tenuem victum in univerſum, ſecundum quemlibet tamen morbi ſtatum proprium dari debere, neque verſus ſtatum dari cibum ſolidiorem docet. Deinde quis ſingulis febribus victus conveniat oſtendit, denique quis ad tuſſim, diarrhœam, vitia hepatis, inappetentiam utilis ſit. Video paſſim laudari librum, & acute ſcriptum eſſe video, non tamen placet, quod laudet in febribus perpetuum uſum juris pullorum. In Anglia vixit & praxin exercuit, & poteſt ad pathologos etiam referri qui febrium ſtadia, progreſſum & criſes deſcripſerit.

ANDREÆ LACUNÆ *victus ratio*, Colon. 1550. 8. LIND.

BLASII a VILLA FRANCA *methodus refrigerandi ex vocato ſale nitri vinum aquamque ac potus quodvis aliud genus*, Rom. 1550. 4.

CARO-

Commendo hic HIERONYMUM CARDANUM (*a*), Mediolanenſem medicum, mirificum illum ſcriptorem, quo uti dicit eruditiſſimus quidam ſcriptor, ſapientior nemo, ubi ſapit, dementior nullus, ubi errat. Liber eſt *de ſanitate tuenda*, rarus quidem, placiturus tamen, ſi quis eum habeat. Reperitur etiam in operibus ejus, quæ edita ſunt Lugduni decem tomis in folio anno *1663*. una cum præfatione de vita CARDANI, quæ certe tam jucunda eſt, ut lectori gratior ſit, quam ulla vel comœdia vel tragœdia unquam ſcripta.

JOHAN-

CAROLI STEPHANI *de nutrimentis in Baglivum* L. III. Pariſ. 1550. 8. Percurrit cibos omnis generis ſimplices & compoſitos, eorumque ex veteribus qualitates proponit, adjectis nuperis inventis, maxime Gallorum. Deinde eoſdem in claſſes ordinat ad præſtitutos fines & certas indicationes. Veteres inprimis & GALENUM ſecutus eſt, brevis neque ad uſum ſatis plenus.

HENRY VVINGFIELD *compendious treatiſe gatherd out of the chief authors of phyſick containing certain precepts neceſſary to the preſervation of health and long continuance of the ſame*, Londin. 1551. 8. AMES.

JOH. VALVERDI de HAMUSCO *de animi & corporis ſanitate tuenda*, Pariſ. 1552. 8. LIND.

SEBASTIANI ROHT de *ſalubritate lotionum capitis & balneorum aqua dulcis*, Lipſ. 1550. 4. *

ALEXANDRI TRAJANI PETRONII *de aqua Tiberiaca*, Rom. 1552. 8. EJ. *de victu Romanorum & de ſanitate tuenda* L. V. *Acceſſerunt libelli de alvo ſine medicamentis mollienda*, Rom. 1581. fol. & Italice 1592. MANDOSIUS.

De balneis omnia quæ exſtant apud Græcos, Latinos & Arabes, tam medicos quam ceterarum artium probatos ſcriptores collectio prodiit Venet. 1553. fol.

Inter ſcripta JACOBI SYLVII etiam *diætetica* ſunt, brevia quidem neque magni momenti, *de victus ratione paratu facili ac ſalubri pauperum ſcholaſticorum* cum ſequente ſeorſim Pariſiis edita 1557. 16. LIND. (aptiſſimus fuit SYLVIUS ad hunc laborem qui ſibi omnia negaret, etiam quibus natura negatis doleret): *de parco ac duro victu libellus* : *de ſenectute & tuenda valetudine in ſenio* conſilium adverſus famem, & aliqui alii minores.

(*a*) HIERONYMI CARDANI *de ſanitate tuenda* nobile & plenum opus quatuor Libris prodiit, Rom. 1580. fol. Baſil. 1582. fol. & in Tomo operum VI. repetitur. Notum eſt CARDANUM ingenio fuiſſe, quod ſingularia appeteret, multumque in hypotheſibus, & explicationibus effectuum fuiſſe. Sed per peregrinationes ſuas & aliorum multa didicit, cognitu utilia, & paulo minus, quam eo ſeculo fiebat, ſervili fuit in veteres ingenio, & naturam paulo frequentius conſuluit. Tres Libri de cibis ſunt, & potibus, quos per omnia genera perquirit, quartus de ſenectute. Nomina plantarum ſæpe ægrius adgnoſces. In *contradicentibus medicis* & in *ſubtilitatibus* multa huc pertinentia habet. EJUS *Theonoſton ſeu de vita producenda atque incolumitate ſervanda dialog.* Rom. 1617. 4. Idem L. FABRICIO COCANARIO editori tribuitur a LINDENIO. EJUS etiam commentario in HIPPOCRATEM de aere, aquis & locis jam diximus: & eſt etiam *de uſu ciborum* Liber. EJUS filii J. BAPTISTÆ exſtat L. *de abſtinentia ab uſu ciborum fœtidorum*, Baſil. 1561. 8. L.

ANTONII NIGRI *de tuenda valetudine conſilium*, Lipſ. 1554. 8. 1558. 8. RIV. VVittemberg. 1573. & 1581. 8.

J. PETRI MERENDA Liber *de ratione victus in morbis*, Baſil. 1556. 8.

GUILIELMI GRATAROLI Bergomenſis, *de literatorum & eorum qui magiſtratibus funguntur conſervanda valetudine*, Baſil. 1555. 8. Argent. 1565. 7. Francof. 1591. 12. Anglice vertente THOMA NEVVTON, Lond. 1574. 12. AMES. EJUSDEM *de vini natura, artificio & uſu*, Argentor. 1365. 8. Colon. 1571. 8. BUR. EJUSD. *de regimine iter agentium equitum vel peditum vel navi*, Baſil. 1561. 8. Argentor. 1563. 8. EJ. *de ſanitate tuenda*, Argentor. 1565. 8.

In

JOHANNES BRUYERINUS (*b*) *de re cibaria* edidit Libros XXII. Lugduni in Gallia impreſſos anno 1560. in 8. MELCHIOR SEBIZIUS (eſt enim alter qui dicitur MICHAEL ZEB) egregius ſcriptor, ſummæ eruditionis, maxime

In vini hiſtoria in primis artificia varia habet ad vinum vel emendandum vel conſervandum. In diaeteticis vulgaris eſt & plenus conſiliis ſuperſtitioſis.

GEORGII PICTORII *tuenda ſanitatis ratio* VII. *dialogis conſcripta*, Baſil. 1554. 8. Pariſ. 1580. 12. & Antvverp. 1562. 16. & germanice ſub nomine *fruchtbare ordnung die geſundheit zu erhalten*, Mulhauſen 1561. 8. *

JOD. VVITTICHII *ars magirica ſeu coquinaria*: JAC. BIFRONS *de operibus lacteis*: & C. GESNERUS *de ſanitate tuenda*, Tiguri prodierunt 1556. 8. *

J. VVITTICHII *præſervator ſanitatis*, Lipſ. 1607. 8. EJUSDEM vero CONRADI Liber *de lacte & operibus lactariis* huc referre poſſis Tiguri 1541. 8. quo Helvetica opera lactaria deſcribuntur, & quem auxit in *Alpp. itineribus* SCHEUCHZERUS.

JO. KATSCHII *de gubernanda ſanitate ſecundum ſex res non naturales* ex HIPPOCRATIS & GALENI Libris, Lipſ. 1549. 8. Francof. 1557. 8. 1570. 8. RIV.

In VIDII VIDII operibus etiam *de tuenda valetudine generatim* Libri VI. & *membratim* Libri XIV. & *de ratione victus* Libri VIII. exſtant ex genio ſeculi ſcripti.

PHILIPPI MELANCHTHONIS Libri *de moderatione cibi & potus item ſomni & vigiliarum* circa ea tempora ſcriptus videtur. Editionem veram non novi, ſed aliam, Francofurti 1612. 12.

CONSTANTII LANDI *methodus de bona valetudine*, Lugd. 1557. 8. * LIND.

THOMÆ PHILOLOGI *de vita Venetorum commoda*, Venet. 1556. 4. EJ. *de vita hominis ultra* 120. *annos producenda*, ibid. 1553. RIV. 1560 4. LIND. Italice Venet. 1556. 8. cum titulo *come l' uomo può vivere più di* 120. *anni*.

J. PLACOTOMI *de natura & viribus cerevifiarum examen ſententia* FUCHSII 1558. 8. Laudat CONRINGIUS.

JACOBI PRÆFECTI *de diverſorum vini generum natura*, Venet. 1559. 8. LIND.

HIERONYMI de MONTEUX (Montui) *commentaire de la conſervation de la ſanté & prolongation de la vie*, Lyon 1559. 8. HARL. Exſtat in operibus, Venet. 1626. 4.

HIERONYMUS de MONTEUX prodiit etiam Pariſ. 1572. vertente ANDREA VAUCELAS.

(*b*) JOH. BRUYERINI *de re cibaria* L. XXII. Lugdun. 1560. 8. Francof. 1600. 8. Antvverp. 1627. 8. & cum titulo *Deipnoſophia ſeu ſitologia eſculenta & potulenta uſu probata continentis omnia* ab OTHONE CASMANNO editus, Francof. 1606. 8. Galli opus eſt, hinc gallica inprimis cibi genera tradit, & mores ſuæ gentis cum veterum præceptis conparat, lectu gratum & varium, nihil equidem reconditi habet, & ex veteribus pleraque repetit, etiam ubi omnino ignorat, quam plantam voluerint VETERE, cum aliqua critica grammatica: *Deipnoſophia* ab OTH. CASMANNO edita recuſa eſt Norib. 1649. 8.

LUIGI CORNARO *diſcorſi della vita ſobria*. Primam editionem Italicam ignoro, niſi ſit Patavina 1558. ubi etiam anno 1699. recuſi ſunt. Italice 1616. 8. & in *terza rima* prodiit, Venet. 1666. 8. Pariſiis recuſus eſt 1646. 8. Latine vero Patavii 1561. 8. LIND. & totus inſertus eſt diſputationi *de commodis vitæ ſobriæ* J. G. de BERGER. Gallice verſus excuſus eſt Leidæ 1724. 8. Amſtelod. 1703. 12. Anglice 1722. 8. Lond. Celebrem ſe reddedit vir nobilis ſtrictiſſima diæta, quæ 14. uncias intra 24 horas non excederet, quam corpus ſuum jam morbidum & corruptum ita reſtauravit, ut ultra centeſimum annum ſanus vixerit, ſemel tamen, cum, ad 16. uncias cibi eſſet progreſſus, graviſſimum in morbum inciderit. Cave ne ſepares LUDOVICUM CORNELIUM ab ALOYSIO CORNARO ut LINDENIO & HOFMANNO accidit.

LUIGI CORNARO Angliee etiam prodiit Lond. 1725. 8.

ANTONII SNEEBERGER *de multiplici ſalis uſu*, Cracov. 1562. 8. *de bona militum valetudine tuenda* ibid. 1564. 8. LIND.

LEONH. LESSII *hygiaſticon, ſeu vera ratio valetudinis bonæ*, Antvverp. 1563. 8. UFF. 1614. 8. 1623. 8. cum L. CORNARO; & Cantabrigiæ 1634. 8. Germanice vero Molsheim 1670. 16. Jeſuitae opus.

HUGO

xime occupatus in praxi, pervenit ad centum fere annos, & ſanitate bona fruens ſcripſit Librum in 8. quem ſi quis poſſideat, habet quidquid hic deſiderat. Libri ſunt quinque de alimentorum facultate, Argentorati editi, anni 1651. Vix auctor datur, cujus major diſtantia inter tempora ſcriptorum habeatur. Cum enim vigeſimo ætatis anno inceperit ſcribere, & nonageſimo anno adhuc ſcripſerit, ſeptuaginta omnino anni intercedunt, unde ſequitur, ultima ejus opera valde perpolita eſſe.

Scopus

HUGO PRIDAEVALLIUS *de balneis eorumque uſu*, Duaci 1565. 8. L. EJ. *de tuenda vaetudine*, Antvverp. 1568. 12. *

CASTOR DURANTE *de bonitate & vitio alimentorum centuria*, Piſauri 1565. 4. EJUSD. *teſoro della ſanità*, Venetiis alias, & 1616. 8. excuſus, in *botanicis* dictus eſt.

ENRICI RANZOU, nobiliſſimi viri & Proregis, magni litterarum patroni, *de valetudine conſervanda, ubi de diæta, itinere & climate*, &c. L. III. Antvverp. 1565. 8. Lipſ. 1580. 8. 1582. 8. Antvverpiæ iterum 1580. 8. (edente DEHTLEF SYLVIO) & Francofurti 1596. 12. auctiores, RIV. & anno 1604. 12. prodierunt, Germanicæ (*von erhaltung menſchlicher geſundheit*), Lipſ. 1594. 4.

HENRICUS RANZOU Francofurti etiam exſtat 1617. 16. Germanice vero primum prodiit Baſil. 1588. 8. ex verſione J. B. HUMELII.

MATTHÆI CURTII *de prandii & cœna modo*, Rom. 1566. 8.

A nevv booke of the natures and properties of all vvines that are commonly uſed in England, Londin. 1568. 8.

HIERONYMI MERCURIALIS *de arte gymbaſtioa* L. VI. Venet. 1569. 4. 1543. 4. 1601. 4. Pariſ. 1577. 4. Amſtelod. 1672. 4. quæ nitida eſt editio. Hoc princeps hujus viri opus fuit, in quod ex omni antiquitate congeſſit, quodcunque ad veterum gymnaſtica exercitia explicanda pertinet, cum deſcriptionibus & figuris ludorum, paleſtræ, aliiſque huc pertinentibus ex antiquis monumentis ſumptis. Adeo autem indulget veteribus, ut etiam equitationem, qua illi non delectabantur, nocere ſcribat. Recentiorum autem exercitia omittit.

HIERONYMI MERCURIALIS *de arte gymnaſtica* L. VI. Venet. 1573. 4. mea editio eſt cum iconibus. EJUSDEM etiam primum opus huc pertinet, citatum a MORGAGNO *Epiſt. Anat.* pag. 94. cui titulum fecit *Nomotheſaurus ſeu ratio lactandi infantes*, Paiav. 1552. *

FRANCISCI FRANCO lib. *de la perſeveracion de la nieve y dell uſo de ella*, Sevilla 1569. 4. ANT.

HIERONYMI CONFORTI *de vino mordaci* Libellus, Brix. 1570. 4. LIND.

LEVINI LEMNII *de vita cum animo & corporis incolumitate rite inſtituenda*. Antvverp. 1574. 8.

BENEDICTI de NURSIA *de conſervatione ſanitatis* L. I. Rom. 1575. 4. MANDOS.

JULII ALEXANDRINI Cæſarei medici primarii *de ſanitate tuenda* L. XXXIII. Colon. 157K. fol. Antiquorum frigidus repetitor.

ANDREÆ BACCII (Sixti V. Archiatri) *del Tevere* Li. III. *ne' quali ſi tratta della natura e bontà dell' acque e ſpecialmente del Tevere .... dell' uſo dell' acqua .... del bevere freſco con nevi, con ghiaccio, con ſalnitro*, Rom. 1567. MANDOS. EJUSD. *de naturali vinorum hiſtoria, de vinis Italiæ & de conviviis antiquorum, acceſſit de cereviſiis & omni vinorum uſu*, Rom. 1596. fol. erudititiſſimum & undique conquiſitum opus.

ALPHONSI DIEZ DAZA *los provechos y damnos de la ſola bevida del agua y come ſe debe eſerger la major*, Hiſpal. 1576. ANT.

FRANCISCI MICON *Alivio de ſedientos en elqual ſe tratta la neceſſidad que tenemos de beber frio y refreſendo con nieve*, Barcellona 1576. 8. ANT.

GREGOR. MANGOLD *fiſchbuch von der natur und eigenſchaft der Fiſche inſonderheit deren ſo gefangen vverden in Bodenſee* ... Zurich 1576. 8. *

J. LIEBAULT *theſaurus ſanitatis paratu facilis*, Pariſ. 1577. 16. eſt collectio variorum opuſculorum. J. SYLVII POLYBI, &c. EJUS etiam *domus ruſtica* & alii Libri ejus argumenti multa ad diætam pertinentia habent.

NICO-

J. LIEBAULT eſt etiam *embelliſſement du corps humain*, Lyon 1595. 12. *

OMNIBONI FERRARII *de puerorum valetudine tuenda*, Brixiæ 1577. 4. Ab ipſa nutrice incipit, cujus victus rationem dirigit, paſſim ſuperſtitioſus; ut in aurifolio, quod jubet cum primo lacte infanti dari.

NICOLAI MASINI *de gelidi potus abuſu* L. III. Ceſenæ 1578. 4. Sed noſtra editio eſt 1587. 4. Contra aquam nivatam ſcribit, quam quidem a nimio tepore ad gradum mediocrem refrigerari permittit, ulterius gelidam reddi vetat, quæ veneni loco ſit & graviſſimos plurimos morbos inducat: refrigerandi modos enarrat, decoctionem commendat in aquis vitioſis.

In LAUR. JOUBERTI operum collectione habetur etiam L. *de gymnaſiis ſeu de exercitationibus* veterum. In EJUSDEM *erreurs populaires* continentur refutationes opinionum, quas improbat, de diæta ſeu valetudinis cura, Bourdeaux 1579. 8. THUAN.

BERNARDINI GOMESII MIEDE *ἁλογραφίας ſeu diaſcepſeon de ſale* L. IV. Valentiæ 1579. 4. Urſell. 1605. 8. LIND.

ANDREVV BORDE *the variety of health*, Londin. 1575. 4. AMES. Si huc pertinet.

JULII PALMARII *de vino & pomaceo* L. III. Pariſ. 1580. 8. & gallice *du vin & du cidre*, Caen 1589. 8.

FRANCISCI de THOMASIIS *dexter uſus tuendæ ſanitatis*. Venet. 1680. 4. RIV.

FRANCISCI STABILIS *dexter uſus ſanitatis tuendæ*, Venet. 1580. 4.

FRANCISCUS STABILIS an diverſus ſit a FRANC. de THOMASIIS dubito.

JOH. RASCH *de vino* Monachii 1580. 8. LIND.

BERNHARDI PATERNI *Tractatus, quod cœna prandio liberalior etiam in catarrho eſſe debeat*, Spir. 1581. 8. (LIND. Sed alibi lego 1587.) valde certe malæ cauſæ patronus.

ADOLARII ROTHENS *leibes apothek, vvie ein menſch ſich mäſſig halten ſoll*, &c. Heidelberg. 1581. 8. Verſiculi.

ÆMILII DUSI *de valetudine tuenda* L. Turini 1582. 8. LIND.

ALBERTINUS BOTTONUS *de vita conſervanda*, Patav. 1582. 4.

J. GUIL. STUCKII *antiquitatum convivalium* L. III. Tiguri 1582. fol. ad philologiam potius pertinent.

BALTHASAR PISANELLI *Tractatus della natura de' cibi, e del bere*, Venet. 1584. 4. & *de eſculentorum potulentorumque facultatibus* L. I. *latine converſus ab* ARNOLDO FREYTAG, Herborn. 1593. 8. 1614. 8. (quæ mea eſt editio) Bruxell. 1662. 12. Oſnabrügge 1677. 12. Breviſſime enarrat qualitates cujuſque cibi vel potus, rarius propria aliqua obſervantione adjecta. An idem eſt L. *de eſculentorum potulentorumque facultatibus*, Genev. 1620. 16. quem video ARNOLDO FREYTAG tribui?

J. THOMÆ MINADOI *philodicus ſeu de ptiſana ejuſque cremore in pleuritidis propinando*, Mantuæ 1584. 4. Venet. 1487. 4. LIND.

THADDEI ab HAYCK *de cereviſia ejuſque conficiendi ratione viribus & facultatibus*, Francofurt. 1585. 8.

J. B. SYLVATICI *de frigida potu poſt medicamentum*, Mediol. 1586. 4. LIND.

MARSILII CAGNATI *de ordine in cibis ſervando*, Patav. 1587. 8. EJ. *de ſanitate tuenda* L. II. *de continentia & de arte gymnaſtica*, Rom. 1591. 4. Patav. 1605. 4. LIND.

DAVID de POMIS *enarratio de ſenum affectibus præcavendis*, Venet. 1588. 4. * RIV.

TIMOTHEI BRIGTH *hygieine ſeu de ſanitate tuenda* P. I. Lond. 1576. 8. Francof. 1588. 8. P. II. 1589. ibid. Mogunt. 1647.

FERDINANDI EUSTACHII *de vita humana a facultate medica proroganda*, Rom. 1588. 4. LIND.

JOH. OSVVALDI *de natura & differentiis alimentorum*, Baſil. 1589. 4. RIV. EJ. *unterricht für geſunde, kranke und krankenpfleger, vvie ſie ſich ſo vvohl in erhaltung als vviederbringung der geſundheit zu verhalten haben*, Francof. 1599. 8.

GERARD. FRANCISCUS M. D. *de ſanitate tuenda* ſcripſit tres libros gallicis verſibus, Pariſ. 1589. PASCHAL.

THOMÆ MORGAN *haven of health*, Londin. 1589. 4. Sic huc pertinet.

PAMPHILI HERILACI Reatini *de aquarum natura & facultatibus*, Colon. 1591. 8. Francofurti 1645. 8. Exigui momenti, qui ex ſcatebra fluentem aquam valde inſalubrem eſſe credat.

HIERONYMI MONYALTI *de homine ſano* L. III. Francofurt. 1591. 8.

JAC. TRUNCONII *de cuſtodienda puerorum ſanitate ante partum, in partu, poſt partum*, &c. Florent. 1593. 4. PL.

JAC. TRUNCONII lib. citatus ex GALENO inprimis ſumtus eſt.

ANTONIO PERSIO *del bever caldo coſtumato dagli antichi Romani*, Venet. 1594. Pro potu calido.

THOMÆ COBER *de lacte & pultibus quibus infantes paſſim ſuſtentantur*, Görliz 1593. 8. LIND.

HENRICI GEORGII ENRIQUEZ *de regimine cibi & potus* Salamanticæ 1594. 8. LIND. EJ. ut credo, *de cibo & potu* L. Madrit. 1615. 8. LIND.

BRUNONIS SEIDELII *de ebrietate* L. III. Hanov. 1594. 8.

VV. BULLEYN *government of health*, Lond. 1595. 12. AMES.

CÆS. CRIVELLATI *trattato dell' uſo di dare il vino nelle malattie acute*, Rom. 1600. 8.

NICOLAI MORANDIS Libelli *de nive* primam editionem ignoro, recuſus autem eſt Leidæ 1605. fol. Pro nive & potu gelato ſcripſit & in Hiſpania noxam nullam experimento repertam eſſe adfirmat. Gallice prodiit Lyon 1663. 8.

NICOLAI MORANDIS libellus *de nive* primum prodiit Hiſpali 1571. 8. cum titulo *libro que trata de la nieve y ſus proprietades y del modo que ſe a de tener con biber enfriado con nieve y otros modos de enfriar* cum l. de ferro. *

In J. LANGII LEMBERGII *epiſtolis* plurima huc pertinent, & ſeorſim edita ſunt *de ſalubri eſu caſei, & de ſyrmaiſmo ſeu ratione purgandi per vomitum Ægyptiorum & formula*, Pariſ. 1607. 8. Sic inter BALDUINI RONSEI epiſtolas, Leid. 1618. 8. editas multæ diætetici argumenti ſunt.

In EUSTACHII RUDII operibus *diætetice* continetur, Venet. 1596. 4.

J. COSTÆI *de lactis ſerique natura & medicina uſu*, Bonon. 1595. 4. Practicus, percurrit morbos, ad quos ſerum lactis valet.

BLASIO ALVAREZ de MIRAVAL *la conſervacion de la ſalud del cuerpo y,... el buen regimiento de la ſalud*, Methymnæ 1597. 4. Salamanticæ 1691. 4. ANT. *

EDMUND HOLLYNG Angli, ſed Profeſſoris Ingolſtadienſis, *de ſalubri ſtudioſorum victu h.e. de literatorum valetudine conſervanda vitaque diutiſſime producenda* Libellus, Ingolſtad. 1602. 8.

RODERICI FONSECA *de tuenda valetudine* L. Florentiæ 1602. Francof. 1603. 8.

FORTUNATI FIDELIS opus *de relationibus medicorum*, Panormi editum 1603. in primo Libro de aeris & aquarum ſalubritate & inſalubritate.

FRANCISCI BONAMICI *de alimento* L. V. Florent. 1603. 4. BURCH.

JUL. CÆS. BARICELLI *de lactis & ſeri butyri facultatibus & uſu*, Neapol. 1603. & 1623. 4. L.

J. CECKII *de puerorum valetudine tuenda*, VVitteberg. 1604. 8. Ex veteribus & Arabibus.

J. B. COSTÆI *de potu in morbis*, Papiæ 1604. 4. LIND. EJ. *miſcellanearum diſſertationum Decas* I. a J. FRANCISCO *filio emendatis edita*, Patav. 1658. 12. Decem diſſertationes ſunt, pleræque de rebus diæteticis veterum, lente, pane eloto, pepone, in quibus nihil reconditi expectes aut proprii.

ADRIANI TURNEBI *de vino*, Pariſ. 1600. 8. Helmſtad. 1605. 4. 1668. 4. Declamatio contra vinum, minuere ſtaturam, & vario modo nocere.

JOS. QUERCETANI *diæteticon polyhiſtoricum*, Pariſ. 1606. 8. Lipſ. 1607. 8. quod idem videtur eſſe *le portrait de la ſanté par du* CHESNE, S. Omer. 1618. 8.

JOS. QUERCETANI *diæteticon polyhiſtoricum* exſtat etiam Pariſ. 1615. 8. Mihi editio prior quam dixi. Mediocriter cæterum utilis & confabulationi ſimilior liber.

BART SCHULZII *conſilium medicum pro curanda valetudine*, VVitteb. 1606. 12. RIV.

JOSEPH. CASTALIO *de frigido & calido potu*, Rom. 1607. 8. LIND.

JOH. SPOERISCH *de ratione curandi in ægris corporibus morbos per bonam diætam*, Lipſ. 1607. 8. LIND.

In J. TALENTONII *theſauro* multa ſunt ad chondram, triticum, alicam, &c.

ROD. GOCLENII *de vita proroganda tractatus* Francof. 1608. 8. LIND.

SIMONIS GUNTHER *hortulus ſanitatis amœniſſimus de tuenda & conſervanda bona valetudine*, Spiræ 1608. 12.

BERNHARDINI CAII Liber *de alimentis quæ cuique naturæ conveniunt, de frigida potione, viribus ſalnitri ad refrigerandum*, Venet. 1618. 4. 1610. 4. LIND.

JOH. de CARDENOS *del chocolate que provecchos haya y ſe es bebida ſaludable o no*, Mexico 1609. ANT.

JOH.

Joh. Hucherii Liber *de diæta & therapeja puerorum*, Colon. 1610. 8. Uff.

In J. Riolani patris operibus junctim, Pariſiis 1610. fol. editis exſtat etiam hygieine.

R. G. *Gentleman tryal of tabacco expreſſing its uſe in phyſic*, Lond. 1610. 8. *

Vvolfg. Kraft *de vita producenda & reparanda*, Mogunt. 1611. 8. L.

J. Bicker *hermes redivivus declarans hygieinen de ſanitate vel bona valetudine hominis conſervanda*, Gieſſ. 1612. 8. ex Græcis & chemicis collectus.

Epiphanii Ferdinandi *de vita proroganda, juventute conſervanda, ſenectute retardanda*, Neapoli 1612. 4.

Christophori Cachet *controverſia theoretica & practica in I. aphoriſmum* Hippocratis ſectionem P. I. Tulli 1612. 8. L.

Sanctorius in celeberrimo *de ſtatica medicina* Libro plurima ad diætam contulit, cum de ſingulo fere cibi potuſve genere obſervaverit, num perſpirabile (nempe coctu facile) vel contra ſit. Quibus autem ad eos aphoriſmos obſervationibus uſus ſit, non addit.

Martini Pansa *liber aureus de propaganda vita* P. I. & II. Lipſ. 1615. 8. Pars III. 1616. 6. P. IV. 1620. 8. & Germanice *Kleinod menſchlicher geſundheit*, Lipſ. 1626. 4.

Jac. Fuhrmann *aphoriſmorum medicinalium ad diæteticam & pharmaciam ſpectantium centuria* II. Stettin. 1615. 8. germanice, ibid. 1617. 8.

Ludovici Nonnii *ichthyophagia ſeu de piſcium uſu*, Antvverp. 1616. 8. * Ejusdem *diæteticon ſeu de re cibaria* L. IV. Antvverp. 1627. 8. 1664. 4. Simplex homo & rotundus, neque indoctus, unice tamen fere veteribus uſus, Plinio, Atenæo, Galeno, neque valde recondita habet, neque propria.

Francisci Ximenes de Carmona *tract. de la grande ecelencia de la agua y de ſus maravillas virtudes calidades y elecion del buen uſo de enfriar con nieve*, Hiſpal. 1616. 4. Ant.

Steph. Vvaletisii *brunn des heils oder bericht vvie einer' bis in ein hokes alter ſein leben geſund fortbringen könne*, Ingloſtat. 1617. 4. *

Gregorii Horst *de tuenda ſanitate ſtudioſorum*, Gieſſ. 1617. 12. & *de tuenda ſanitate*, Marburg. 1648. 12. breves Libelli in collectione operum recuſi. Ej. *de ſex rebus non naturalibus coronides* VI. ibid. exſtant, quibus etiam omnis victus ratio, & cibi ſingulatim percurruntur.

Thomæ Gross *de uſu ſex rerum non naturalium*, Venet. 1617. 4. Lind.

Bartholomæi Marrandan *dialogo del tabaco los damnos que cauſa y del chocholate*, Sevilla 1618. 8. Ant.

Petri Lopii *de ſex rebus non naturalibus* L. Conimbricæ 1618. 4. Lind.

Guilielmi Knyf *diæta analeptica ſeu vivendi ratio recreativa*, Amſtelod. 1618. 4.

Constantini Pulcharellii *de valetudine tuenda poema* L. II. Neapol. 1618. 8. Lind.

Jacobi I. *Miſovaporo ſeu de abuſu tabaci*, Londin. 1619. fol.

Jacobi I. liber citatus prodiit etiam Ultrajecti 1644. 8.

J. Matthæi *ſpeculum ſanitatis, acceſſit hortulus medicus in quo* ſimplicium *facultates declarantur*, Francof. 1620. 8. L.

Th. Mouffet *on foods*. Primam editionem ignoro, prodiit anno 1655. ſub titulo *healths improvement or rules concerning the nature method and manner of preparing all ſorts of food*. Auctus eſt a Benneto & nuper anno 1746. recuſus 8.

Cl. Deodati *pantheon hygiaſticon Hippocratico Hermeticum de hominis vita ad 120. annos ſalubriter producenda*. Baſil. 1620. 8.

Cl. Deodati *pantheon*, &c. non prodiit Baſil. 1620. 8. ut ibi quidem legitur, ſed Bruntruti, 1628. 3. vol. 4. meæ certe editionis. Plenum eſt ſyſtema rerum non naturalium, cum plurimis etiam formulis & archanis chemicis.

Ferdinandi Roderici Castrensis *de ſex rebus non naturalibus*, Francof. 1620. 8. L.

F. Schacchi *de ſalubri potu diſſertatio*, Rom. 1622. 4. Harl.

Alessandro Peccano *commentarj della ſcandella*, Veron. 1622. 4. Laudes ptiſanæ hordeatæ. Ejusd. *del bever freddo*, Veron. 1627. 4. Ej. *de chondro & alica* L. II. Veron. 1627. 4.

Ab Al. Peccano adde ſubtile utique ſcriptum eſſe de potu frigido, & mire accuratam temperationem vini & aquæ frigidæ pro varietate hominum & vinorum præſcribere.

M. Zanardi *de parvo mixto homine in ſenium conſervando*, Colon. 1620. 4. *

Joh. de Castro pharmacopolæ *hiſtoria de las virtudes y propriedades del tabaco y de los modos de tòmade porat las partes intrinſecas y applicande a las extrinſecas*, Cordubæ 1620. 8. Ant.

Matthias de Porras *breves advertentias para beber frio con nieve*, Lima 1621. 8. Ant.

De Neris *de ſalubritate aeris Tiburtini*, Rom. 1622. 8.

Fr. Antonii Casertæ *de natura vinorum tum in ſanis tum in ægris corporibus*, Neapol. 1623. 4. Harl.

Francisci Bacon de Verulam. *hiſtoria naturæ & mortis*, Londin. 1623. 8. & alias. Integram diætam ad ſenium facientem continet per ſingulas partes diætæ, ut inprimis ea laudet, quæ conſumtionem ſpirituum & motus vitales nimis celeres minuunt, nitrum, opium, diætam debilitantes. Et ipſe certe longe plus præſtitit ex ſolo mentis acumine, quam priores medici, qui vino aliiſque acribus ſenum vitam potius præcipitabant. Alimenta autem non theoretica, ſed talia laudat, quæ cum vita humana ſtare queant.

Petri Piconi *Medica petra diviſa in 2. tomis, 1. de cognitione aeris in communi & Beneventani, 2. de regimine aeris Beneventani, 3. de antidotis*, Neapol. 1624. 8. Mong.

In J. B. Cortesii *miſcellaneis decas quinta eſt de ſex rebus non naturalibus*, Meſſan. 1625. fol.

Petri Castellani *κρεοφαγία ſeu de uſu carnium* L. IV. Antvverp. 1626. 8.

Petri Castellani L. IV. citati erudita ſatis collectio ſunt. Favet victui carnoſo.

Aurel. Anselmi *gerocomia ſeu de ſenum regimine opus*, Venet. 1626. 4. Haen.

P. H. Canonherii *de admirandis vini virtutibus*, Antvverp. 1627. 8. Eſt collectio hiſtorica & poëtica de laudibus vini, eorumque, quæ ex vino habentur, aceti, ſpiritus, &c. tum uvarum, ſapæ, & peroratio de vitiis ebrietatis, polyhiſtoris potius quam medici opus.

Galatei Landrinii *problemata ad ſanitatem & ægritudinem vitæ, longitudinem & brevitatem ſpectantia*, Ferrar. 1627. 4. Lind.

In J. C. Claudini *operibus* continentur Tractat. *de natura & uſu juris galli veteris, pulli & columbi*.

Petri Valerii *de incolumitate diu ſervanda*, Venet. 1627. 8. Lind.

Inter Francisci Ranchini opera Lugduni 1627. 4. edita eſt etiam *Gerocomica ſeu de ſenum conſervatione*, qua aer, victus & reliqua ad ſenum vitam prorogandam idonea recenſentur, ex veterum fere mente.

Joh. Dominici Salæ *de alimentis & eorum recta adminiſtratione*, Patav. 1628. 4. Dictio non bona, editio vitioſa, ſed judicium viri ſanum, uti recte rejicit deſtillatas de carnibus aquas, & pro piſcibus ſcribit, & nimiam curam Sanctorii moderatur. Percurrit cibos, quibus utimur, & bonos primum maloſque indicat, deinde ſcribit rationem cibos ſumendi, quod numerum, pondus, & tempus adtinet. Libelli duo ſunt.

Guil. Fabricii Hildani *Tractatus de conſervanda valetudine* thermis Valeſiani, &c. Francof. 1629. 4. Simplex, breve & practicum & obſervationibus plenum conſilium. Idem edidit J. Posthii *Schatz Kämmerlein der geſundheit*, Francof. 1628. 4.

Jac. Fabri *de alimentis* Norimberg. 1628. 4.

Hygieine ſeu bona valetudinis conſervandæ theſaurus locupletiſſimus, Colon. 1628. 12.

Theſaurus valetudinis conſervandæ variorum Libris conſtans, Luxemburgi 1628. 12. * An non idem cum modo dicto Libro?

Engelberti Lamelin *de vita longa* L. II. *quibus adjuncta ſunt commoda & incommoda ſobriæ & modernæ vitæ*, Inſulis 1628. 12.

T. Vennel *via recta ad vitam longam, or the vvay to long life*, Londin. 1628. 4. Harl.

Prosper Rendel *de vinea, vindemia & vino*, Venet. 1629. fol. Lind.

J. Nicolai Baumanni *de tabaci virtutibus, uſu & abuſu*, Baſil. 1629. 4. Lind.

J. Zecchii *lectiones in I. ſectionem aphoriſmorum* Hippocratis, Bonon. 1629. 4.

J. Fabricii *trias Cratoniana. Tertia pars eſt Dietetica, S. lebens und ſpeis-ordnung* Speyer 1629. 12. *

Mauritii Terilli *hiſtoria vini*, Venet. 1630. 4.

Mauritii Terilli *hiſtoria vini* nullius momenti liber eſt.

Bernhardini Steiner *Gerocomicon ſeu diætetica de conſervanda ſenum ſanitate*, VVurtzburg. 1631. 4. L.

J. Ronconii de Mutilana *tractatus de ſeri lactis natura, uſu & præparatione*, Flor. 1631. 8. *

J. Ronconius de Mutilana de temperamento inprimis lactis & ſeri agit, quorum utrumque temperate calidum facit, & frigidum eſſe negat.

Hippolyti Antonelli *apparatus animadverſionum in auctoritates & rationes quibus*

Hyppo-

HIPPOLYTUS OBICIUS *vinum exhibet ægrotis omni tempore in omni febre*, Venet. 1631. 8.

ANTONII COLMENERII de LEDESMA *trattado de la nadura y calidal del Chocolate*, Madrit. 1631. 4. Norimberg. 1644. 12. latine redditus.

ANTONII COLMENERII de LEDESMA *tract. de la natura leça y calidad del chocolate*, Madrit. 1631. gallice recuſus eſt a REN. MOREAU, Pariſ. 1643. 4. italice Bologna 1694. 4. * latine a VOLCAMERO, Norimb. 1644. 12.

PERSII TREVI (ſive PETRI SERVII) *declamationes* ad STEPH. RODERICI Caſtrenſis L. *de ſero lactis*, Rom. 1632. 8.

PERSII TREVI poſſideo editionem Rom. 1634. 8. Serum frigidum eſſe & purgare oſtendit.

CASPARI AMTHOR *memorabilium medicorum* P. I. continet regulas diæteticas, Jen. 1632. 4. *

DAN. SENNERTUS in *inſtitutionum* L. IV. copioſe, ut ſolet, & bono ordine de omnibus diætæ partibus egit, infantum etiam diætam proprio libello docuit.

GABR. NAUDE' *quæſtio* II. *an matutina ſtudia veſpertinis ſalubriora*, Patav. 1634. 8.

ALEXANDRI de VINCENTINIS *de calore per motum excitato atque de cœli influxu in ſublunaria*, Veron. 1634. 4.

ALPHONSI de DONNOLIS *de iis qui ſemel de die cibum capiunt*, Venet. 1634. 12. *

ALPHONSI de DONNOLIS citatum opuſculum, quod Venetiis 1674. prodiit (non 1634. ut ibi legitur) maculoſum & ſordidum mendis eſt.

FRANCISCI de LEIVA y AGUILAR *deſenganno contra el mal uſo del tabaco*, Corduba 1634. 4. ANT.

JOH. FREINSHEMII, viri doctiſſimi, *de calida potu*, Argentor. 1636. 8. ex vet. monumentis.

FERDINANDI CARDOSI *utilidades del agua y de la nieve del bever frio y caliente*, Madrit. 1637. 4. ANT.

P. ZACCHIAS *il vitto quareſimale* ſeu de cibis ejus temporis, Rom. 1637. 8. MANDOS.

BALDI BALDI *diſſertatio iatrophyſica ad textum* 23. HIPPOCRATIS *de aere, aquis & locis; in quo de calculorum cauſis & aqua Tiberis bonitate diſſeritur*, &c. Rom. 1637. 4.

BARTHOL. PERDULCIS *ars ſanitatis tuendæ*, Pariſ. 1637. 12.

JAN. van BEVERVVYCK *ſchat der gezondheit*, Dordrecht 1638. 8. & Germanice Amſtelodami 1664. 4. Francofurt. 1672. fol. Dictio excitata, res ipſæ vulgares & ex veteribus ſumtæ.

LEVINI FISCHER *de prolonganda vita*, Lipſ. 1640. 8. LIND. Nihil ab eo homine ſani ſpero.

CHRISTOPHORI PEREZ de HERRERA *Clypeus puerorum ſeu de eorum ſanitate tuenda*, Pintiæ (Valladolid.) 1640. 8. L.

JAC. PRIMIROSIUS diætetica conſilia dat in libro III. *Errorum*, repudiat nimium rigorem CORNARII, & ſpirituoſos potus Anglorum, & puerperarum calidam diætam. Aliqua de nutricibus monet.

EZECHIEL di CASTRO *tract. de colloſtro*, Veron. 1642. 4. & cum SCIP. MERCURIO, parvi momenti eſt.

ROB. MONTANI *diatema ſeu ſalubris victus ratio*, Lovan. 1640. 8. *

HIPPOLYTI GUARINONII *hydrœnogamia triumphans ſeu aquæ vinique connubium vetuſtum, ſanctum, ſalutare, oppoſitum* HIERONYMI DREXELII *œnohydromachia triumphatæ*, Oenipont. 1640. 8. *

VV. F. *treatiſe of vvarm beer*, Cambridge 1641. 8. Salubrius eſſe frigida.

V. PALLU *quæſtiones medicæ tres de epicraſi, de tabaco in dentium dolore, de riſu ad producendam vitam*, Turon. 1642. 8.

J. PETR. LOTICHII *de caſei nequitia Tractatus*, Francof. 1643. 8.

In ANTONII SANTORELLI L. *de ſanitatis natura*, Neapoli 1643. fol. edito Libri XXI. XXII. XXIII. & XXIV. de diæta agunt & rebus, quæ vocantur non naturales. Antiquo fere more, fuſe & abſque experimento.

GOD. MOEBII *βαλανειολογία ſeu de natura & uſu balneorum*, Jen. 1644. 4. *

J. JAC. CUFFARI *i biaſimi del tabacco, ovvero l' uſo pernicioſo d' eſſo, diſcorſo*, Panorm. 1645. 4. MONG.

JOH. FOLLINI *ſynopſis tuendæ & conſervandæ bonæ valetudinis*, Sylvæducis 1646. 12. Colon. 1648. 12.

J. JAC. SCHARANDÆI *de ratione conſervandæ ſanitatis* L. Amſtelodami 1649. 8.

Cum

Scopus meus eſt hic rariſſimos quoſque auctores indicare, dum ſimul utiles ſint. BRUYERINUS autem & SEBIZIUS (*a*) eruditiſſimis ſcriptis, totam rem, quæ ad hoc negotium ſpectat, abſolverunt, maxime tamen BRUYERINUS.

CLAUDIUS GALENUS, in Libro *de tuenda ſanitate* huc pertinet, qui Liber non modo rei cibariæ & potulentorum, ſed & regiminis optimi ſex rerum non naturalium ideam dat; unde de frictionibus, quas medici eo tempore adgnoſcebant pro mediis tuendæ ſanitatis, tractat, de aëre, aliiſque; totumque certe opus eſt ex eruditiſſimis GALENI ſcriptis.

Nun-

Cum PHILIBERTI GUIBERTI *Medico officioſo* præter varia coquinaria, etiam exſtat GUIDONIS PATINI *theſis de ſobrietate* anno 1646. defenſa, & L. *de valetudine tuenda*, quo cibos ſimplices & compoſitos percurrit, judicium interponit, bezoar & ſimilia falſe exagitat, ſpecifica lithontriptica refutat, & prodiit Pariſ. 1649. 8. Opera GUIBERTI gallice etiam prodierunt Pariſ. 1670. 8. ſub titulo *les œuvree charitables* de P. G.

DAN. L'AIGNEAU *traité pour la conſervation de la ſanté*, Pariſ. 1650. 4.

ANTONII VITALIANI *de abuſu tabaci*, Rom. 1650. 12. *

(*a*) MELCHIORIS SEBIZ *de alimentorum facultatibus* L. V. Argentor. 1650. 4. Hoc ſpiſſum volumen pleniſſimam continet ex omni vetuſtate collectionem, quæ cum ſit omnium priorum ſcriptorum compendium, eorum loco fere eſſe poteſt.

J. MANELPHI *menſa Romana ſeu urbana victus ratio*, Rom. 1650. 4. BURCH.

HENRICI NICOLAI *de pane, ejus natura, uſu*, Dantiſc. 1651. 4.

HERMANNI CONRINGII *de habitu Germanorum ejuſque cauſis* libellum edidit, Helmſtadii 1652. 4. cum inſignibus augmentis recuſum opera J. PH. BURGGRAVII Francofurti 1727. 8. CONRINGIUS quidem variæ eruditionis multum impendit in inveniendis cauſis proceritatis nunc diminutæ, oculorum cæſiorum qui frequentius nunc fuſci ſunt, crinium fulvorum, qui nigri. BURGGRAVIUS ea inprimis addidit, quæ propius ad medicinam pertinent. De victu veterum Germanorum & comparatione cum nuperis multa habet, & ſcitu curioſa & utilia.

HYGIPHILI ALETHEI *von der maeſſigkeit vvolleben, und der trunkenheit ſelbſtmord*, Ulm. 1653. 12. De ſumma noxa ebrietatis.

VINCENTII BUTII *de potu calido & frigido & temperato antiquorum*, Rom. 1653. L.

SEBASTIANI ROHT *de ſalubritate lotionum capitis & balneorum aqua dulcis decreta*, Lipſ. 1653. 4.

PAULI NEUKRANZ *de Harengo*, Lubec. 1654. 4. Defendit halecum uſum.

GEORG. COTACII *trutina medica qua vini exhibitionis vulgati in febribus uſus adverſus ὑδροφόβους perpenditur*, Patav. 1654. 4.

HEMR. SIGISM. SCHILLING *de tuenda ſanitate tract.* Dreſd. 1655. 4. LIND.

J. ANT. VANDER LINDEN in *ſelectis medicis* inque diſſertatione *vini pleni* habet eruditiſſimam collectionem de omni genere vinorum, Leid. 1656. 4. in eadem collectione exſtat *aſellus Lucius*, ſeu de eo piſce collectio ſeorſim edita, Leid. 1665. 8.

RICHARD SHORT *περὶ ψυχροποσίας of drinking vvater* (contra novatores qui laudant potum frigidæ), & *περὶ Θερμοποσίας contra libellum Cantabrigienſem* (nuper excitatum) Lond. 1656. 8. HARL.

J. BONTII *de conſervanda valetudine*, Amſtelodami 1646. f.

J. ULAKVELD GALENUS *hydropotes ἐλεγχόμενος*, Harlemi 1660. 4. Contra potum frigidæ.

TOBIÆ VVHITAKER *de ſanguine uva*, Hag. 1660. 8. Anglice *of the blood of the grape*, Lond. 1638. 8. Vini uſum in diæta & in morbis defendit, inani Libello.

T. EVELYN *fumifugium or the inclemency of London air diſſipated*. Lond. 1661. 4.

T. BARTHOLINUS *de nivis uſu medico*, Ham. 1661. 4.

SIMONIS PAULI *de abuſu thea & tabaci*, Argentor. 1661. 4. 1681. 4. Francof. 1708. 4. &c. Theam cum Gale confundit, neque veras cauſas aperit, cur noceat.

Inter

Nunquam etiam deſerendus SANCTORIUS in *medicina ſtatica*. Si libere eſt dicendum, quod cogito, nullus medicorum, qui ante eum ſcripſerunt, cardinem rei ita adtigit. Docet enim, qua via adſumta per vires noſtras tranſmutentur in indolem ſimillimam noſtri corporis; & quinam cibi ad eam ſubtilitatem

Inter *noctes geniales* J. NARDII II. huc facit, nempe *comment.* in HIPP. *de uſu liquidorum*, quem legitimum facit & valde admiratur. Varias digreſſiones miſcet, de uſu aquæ marinæ, de uſu frigoris in convulſionibus & tetano, &c. *Quinta* etiam *nox* tota diætetica eſt, *an alat vinum*, &c. In N. IV. de calidæ uſu apud veteres agit. EJ. *lactis phyſica analyſis*, Florent. 1634. 4. huc poſſet revocari. Lac frigidum facit, cum nonnullis calidis particulis, narrat antiquitates butyri, &c.

BRUNO CIBALDI (JOS. GALEANI) *del vero metodo di conſervar la ſanità, di curare ogni morbo col ſolo uſo dell' acquavita*, Panorm. 1662. EJ. (Anonymi tamen) *diſcorſo intorno all' uſo dell' acquavita, nel quale ſi dimoſtra quanti e quali ſiano le condizioni della propoſta acquavita*, Panorm. 1667. 12. MONG.

CONRADUS VICTOR SCHNEIDER in L. V. *de catarrhoſorum diæta* agit VVitteberg. 1662. 4. ſed re vera univerſam diætæ rationem eruditiſſime, ut ſolet, comprehendit.

HENRY STUBBS *of Chocolate*, Lond. 1162. 8.

J. JONSTON *idea hygieines recenſita*, Francof. 1664. 12.

MART. SCHOOK *ex butyro & averſatione caſei*, Groning. 1664. 12. *de cerevisſia* 1661. 12.

EVERARD MAYNVVARING *tutela ſanitatis ſeu vita protracta*, Londin. 1664. 8. EJ. *learned diſcurſe proving that tabacco is a cauſe of ſcurvy*, Lond. 1672. 4. cum JACOBI Libro jam citato de *tabaco*. EJ. *method and means of enjoyi ghealth vigour and long life*, London. 1683. 8. *

J. SCULTETI *prophylaxis circa præſentem & futurum ſanitatis ſtatum*, Noriberg. 1665. 12.

In PHIL. TR. n. 410 CYRILLI de frigidæ uſu in febribus diſſertatio exiſtat. Ibidem varia ſparſim legas, litem an homines naturaliter carnivori an hortivori ſint, coffeæ deſcriptionem & alia, alibi adjecta.'

FRANCISCI MARIÆ BRANCACII *de uſu Chocolatæ diatriba*, Rom. 1666. 4.

HENR. PETERSEN *de potu Caffeæ*, Gieſſ. 1666. 4.

D'ALICOURT *le bonheur de la vie où le ſecret de la ſanté contenu en divers préceptes tirés des meilleurs Livres qui en ont traité*, Pariſ. 1666. 12. STOLLE.

RAYMUNDI RESTAURANT HIPP. *de natura lactis ejuſque uſu*, Arauſione 1667. 8. I.

VALENTINI HENRICI VOGLER *commentariorum diæteticorum* L. I. Helmſtad. 1664. 4. Commentarius eſt in quædam capita DUNCANI LIDDELII. Proſequitur breviter cibos ſalubres aut inſalubres, tum alias diætæ partes, balnea, aërem, &c. etiam veſtes & alia vulgo prætermiſſa. EJ. *de valetudine hominis cognoſcenda*, ibid. 1674. 4.

J. B. DONII *de ſalubritate agri Romani reſtituenda*, Florent. 1669. 4.

J. B. DONII quem citavimus, eximius liber eſt, etſi poſthumus; cauſas aperit, quare in ea vaſtitate aër Romanus inſalubris ſit, cum aquæ aliquæ ſtagnent & putreſcant, miſtæ inprimis marinis fluviales, ob inſalubrem auſtrum & euronotum, ob ſubita ex ardoribus frigora: Reſtituendam ſalubritatem ſuadet, aquis in motum excitatis, ſiccatis paludibus, ſylvis intercifis, agro frequentato.

Primam editionem opuſculi LOVVERIANI *von der habercur* ſive de uſu avenæ in medicina non novi. Ulmæ prodiit germanice 1722. 4.

HENRICI MEIBOM *de cerevisiis*, Helmſtad. 1668. 4. Erudite ex omni antiquitate de potubus hordeaceis egit, hiſtoriam medicam & naturalem fere præteriit.

BALDASSARIS TIMÆI *von Guldenklee Reſponſa medica & diætetica*, Lipſ. 1668. 4. Germanicæ, Lipſ. 1704. 4.

PETRI GONTIER *de ſanitate tuenda & vita producenda*, Lugdun. 1668. 4.

GEORGII a TURRE *Junonis & Meſtis vires in humana ſalutis obſequium traducta*, Patav. 1668. 4. De aëre & aqua, uſu frigidæ, balneis, acidulis.

EDMOND BAILLARD *traité du tabac & ſur tout du tabac en poudre*, Paris 1668. 12.

JOH.

tem redigi poſsint, ut exhalent ſine fæcibus, quinam porro in debili homine, quinam in robuſto cibi conducant, nec ullus Liber in re medica ad eam perfectionem ſcriptus eſt.

Huc

JOH. THEODORI SCHENK *ſynopſis inſtitutionum medicinæ diſputatoriæ pars ſemeiotica, hygieine & therapeutica*, Jen. 1671. 4. Diætetica brevis eſt & parum proprii habet.

VOPISCI FORTUNATI PLEMPII *de togatorum valetudine tuenda commentarius*, Bruxellis 1670. 4. Eruditiſſimus jam ſenis labor. De ſex rebus non naturalibus, cibo inprimis & potu, & inſtrumento eo pertinente fuſe agit, ex philologia veterum. Cum judicio vero ſcripſit neque leges imperavit ut alii ſæpe, quibus vita humana non ſinat obſequi.

VALENTINI LOEBER *anchora ſanitatis* per dialogos. EJ. *de venenis*, Francof. 1672. 8.

Des BERGERIES *le gouvernement de la ſanté*, Genev. 1672. 8. cum CORNARII libro.

SC. CLARAMONTIUS *de aere, aquis & locis Angliæ* hic utcunque repeti poſſet.

SIMON de MOLINARIIS *de herba Thee*, Genuæ 1672. 12. huc omnino pertinet, ſed in botanicis dictus eſt.

BENEDICTI de BACQUERE *ſenum medicus & ſalvator quædam præſcribens obſervanda, ut ſine magnis moleſtiis aliquo uſque ſenectus protrahatur*, Colon. 1673. 8.

BENEDICTUS de BACQUERE recuſus exſtat Colon. 1683. 8. *

J. DAVIDIS PORTZII *Bacchus enucleatus ſeu examen vini Rhenani ejuſque tartari, ſpiritus, aceti, ex novis principiis depromptum*, Heidelberg. 1672. 4. Leovardiæ 1673. 16. Etſi promittat vini analyſin parum tamen omnino adfert. Artificia vini conſervando, & reſtaurandi aliqua proponit. Alcalinam vim in vino parum & muſto, parum certe firmam.

JOH. a CHOKIER *de ſenectute*, Leodii 1674. EJ. Tractatus *de ſenectute*, Leod. 1677. 4. *

G. VV. VVEDEL *de diæta literatorum*, Jen. 1674. 4.

G. VV. VVEDEL etiam eſt *de venere medica & morbifica*, Jen. 1688.

MICHAEL TOGNI *raccolta delle ſingolari qualità del caffè*, Venet. 1675. 12. *

MARCI MAPPI *de potu calido*, Diſp. II. Argentor. 1675. 4.

MICH. ETTMULLER *valetudinarium infantile*, Lipſ. 1675. 4. EJ. *de balneis artificialibus* bona diſp. Lipſ. 1678. 4. EJ. *de temulentia* diſp.

Kitchen phyſic of advice to the poor by the vvay of dialogue, Lond. 1676. 8. Regulæ diæteticæ.

VVARLIDGE *Tractatus on cyder*, Lond. 1678. 4.

PIERRE BARRA *de l'uſage de la glace, de la neige & du froid*, Lyon 1678. 12.

CORNELII BONTEKOE *Tractatus van de thee, de Coffy en Chocolate*, Hag. 1679. 8. 1685. 8. Intemperatiſſime theam laudavit, etiam ad 100. & 200. cyathos potam, tanquam panaceam ad omnes morbos, omnemque in debilitando ventriculo noxiam vim negat. EJ. *kurze abhandlung von dem menſchlichen leben geſundheit und tod* dicta eſt in pathologicis. In II. tomo operum exſtat *diætetica*. *In opbouvv der medecyne* pugnat contra acida & cibum inde petitum.

MAUR. HOFMANN *de rebus nonnaturalibus ſanguinem mutantibus & inprimis de aere*, Altdorf. 1679. 4.

Differenza tra il cibo e il cioccolato, Firenz. 1680. *

JAC. JOS. JOEPSER *Iſagoge ſeu manuductio ad vitam longiorem variis de tuenda & reparanda valetudine diſputationibus illuſtrata*, Noriberg. 1680. 4.

A true account of the royal bagnio vvith a diſcourſe of its virtue, Londini 1680. fol.

PAULI MARIÆ TERZAGO *relatio circa diſtantiam ſationis oryzæ a civitate Novarienſi pro aeris ſalubritate*, Mediolan. 1681. fol.

J. SIGISMUNDI ELSHOLZ *neues tiſchbuch in* VI. *buchern*, Colln 1682. 4. Liber primus de plantis eſt & nonnulla propria habet, quæ alibi non invenias. Tres ſequentes ſunt de animalibus edulibus: quintus de condituris: ſextus de generibus potus, denique coquinaria. In poſterioribus Libris vix quidquam utile reperi.

Inter G. FRANCI diſputationes variæ huc pertinent, *ſtudiorum noxa*, Heidelb. 1671. *quam diu dormiendum* 1681. *de gallico planchette ejuſque noxa medica*, 1676. 4. Recuſæ exſtant in ſatyris.

Moyens

Huc pertinet quoque CORNARII, nobilis Veneti, rarus tractatus: *Laude della ſobrietate*, ſeu *Laus ſobrietatis*, ſeu regimen perveniendi ad centum annos,

Moyens faciles & éprouvés pour vivre près de cent ans, Caen. 1682. *

THOMAS TRYON *treatiſe of cleanneſſ in meats and drinks*, London 1682. 4. EJ. *nevv art of brevving and preparing all ſorts of liquors*, Lond. 1691. EJ. *a good houſevviſe made a Doctor teaching hovv to prevent and cure moſt diſeaſes incident to mankind by Diet and kitchen phyſick only*, Lond. 1692. 8. EJ. *vvay to health long life and happineſſ*, Lond. 1697. 8. EJ. *vviſdom's dictates or aphoriſms and rules for preſerving the heal of the body and the peace of the mind*, Londin. 1696. 8.

HAVVORTH'S *deſcription of the duke's bagnio*, Lond. 1683. 8. *

JAC. VVOLF *de cereviſia Numburgenſi judicium medicum*, Jen. 1684. 4.

J. NICOLAI PECLIN *theophilus bibaculus*, Francof. 1684. 4. Aliqua ad theæ analyſin per *reagentia*, uſumque medicum. A vi adſtringente laudat, nimius in elogio, nimiſque oblitus quantum ventriculo noceat.

M. M. *Felix puerpera ſeu obſervationes medicæ circa regimen puerperarum & infantum recens natorum ad* DRELINCOURTIUM, Leid. 1684. 12.

J. VVOLF *de literatorum potu*, Jen. 1684. diſp.

HENR. MUNDII *βιοχρηστολογία*, ſive *de aere vitali, eſculentis & potulentis*, Oxon. 1680. 8. Lipſ. 1685. 8. Prior pars Libri agit de nitro aereo, quod defendit, altera de dieta ex tribus regnis, & fuſius de animalibus. Nihil peculiare habet.

J. ANDREÆ STISSERI *epiſtola de machinis fumiductoriis curioſis ſeu fumum impellendi intra corpus inſtrumentis eorumque in praxi medica adhibendi ratione & uſu* 1686. 4.

De la COUR *régime de ſanté pour ſe procurer une heureuſe vieilleſſe*, Pariſ. 1686. 12. Contra Librum *le médecin de ſoi-même*.

EHRENFRIED VVALTHEN TSCHIRNHAUSEN *medicina mentis ſeu tentamen genuinæ logicæ .... cui annexa eſt medicina corporis ſeu cogitationes admodum probabiles de conſervanda ſanitate*, Amſtelod. 1686, 4. Lipſ. 1695. 4. Vienn. 1727. 8. Ponit duodecim regulas, quibus valetudo poſſit conſervari. In diæta alimentorum diverſi generis proportionem; ad obſervationem naturalis appetitus inprimis reſpicit. Morborum initia abſtinentia & ſpontaneo ſudore repellit, medicamenta tanquam inſolitos corpori hoſpites penitus rejicit. Vulnera ſol aeris excluſione, quiete, adplicatione oleoſi corporis continuata ſanat. Germanice prodiit Luneb. 1699. 16. & 1705. 12. ſub titulo *die curieuſe medicin*.

DE COMIERS *la medicine univerſelle ou l'art de ſe conſerver en ſanté, de prolonger ſa vie & de ſe guérir des plus fâcheuſes maladies*, Amſtelod. 1687. 12.

Le médecin de ſoi même où l'art de conſerver ſa ſanté par l'inſtinct, Leid. 1687. 12. Cum duo tantum morborum principia ſint, plethora & fæcum in colo retentio, facile clyſteribus, abſtinentia, leni purgante & venæ ſectione omnes expugnari credit:

Libri quem citavimus ſub titulo *le médecin de ſoi-même*, &c. prior exſtat editio, Leidæ 1683. in 12. Verſus a FRANCISCU RENIER CHIARI prodiit Italice Venet. 1743.

J. THILE *de uſu & abuſu potus calidi cum herba thea*. VVitteberg. 1687. 4.

Le bon uſage du caffee & du chocolat pour la préſervation & pour la guériſon des maladies, Pariſ. 1687. 12.

J. SCHREYER *trinm fluidum magnum ſeu ſcrutinium medicum curioſum de natura aquæ, vini & cereviſiæ*, Zcit 1687. 8. Non legi, ſed auctor non malus.

JAN ABRAHAMI a GEHEMA *vvohlgegründete lebens ordnung*, Bremen 1688. 12. Stettin 1690. 12. ſub titulo *diætetica vera*. EJUSDEM *zvvanzig geſundheits regeln*, Francof. 1696. 8. Ex theoria acidi & alcali.

Monthly obſervations for the preſervation of health vvith a long and confortable life, Lond. 1688. 4.

PETRI PETIT *de moribus anthropophagorum*, Traject. 1689. 8. Varia contra eſum carnis humanæ.

PETRUS PETIT in libro citato literaria in primis aut ex itinerariis decerpta habet. EJUS etiam *nepenthes* HOMERI Tract. 1689. 8. poſſis huc revocare, ob collectanea de vino, opio, narcoticis.

J. BA.

licet corpus debile ſit. Italico ſermone hic Liber conſcriptus eſt; egregius, licet ſtilo poetico, & in receſſu multa bona recondita habens, multis linguis redditus exiſtat.

Refe-

J. BAPTISTÆ GUANINI M. *e Chirurgia diſcorſo que de muetra los nocimentos que produce la fermentacion*, Madriti 1689. 4. Munditiem ſuis civibus & platearum repurgationem commendat.

DOMERQUE *moyens faciles & aſſurés pour conſerver la ſanté ſans prendre aucun remede*, Pariſ. 1689. 8. *

STEPHAN BLANCARD *ſpeis und tiſchbüchlein ins deutſche uberſetz durch* G. *von* KEIL, Hanover 1689. 8. Primam belgicam editionem non vidi.

GEORG. SERMES *kortbondige verklaaring van de gezonde en ongezonde ſtand des menſchen*, Amſtelod. 1690. 8. *

FABRICII PARAVICINI *ſollievo dell' età cadente*, Milano 1690. 8. EJ. *regola del vivere*, Milan. 1690. 8.

RICHARDI CARR *epiſtola medicinales*, Londin. 1691. 8. pleræque diætetici argumenti ſunt, contra tabacum, contra matutinos hauſtus vini generoſi, regimen ad thermas, pro itinere Monſpelienſi in tabidis, quot horis dormiendum & alia hujus generis.

RICHARDUS CARR anglice verſus a J. QUINCI prodiit Lond. 1714. 8.

J. IGNATII VVORP. BEINTEMA von BEIMA *lob des tobaks aus den holländiſchen uberſezt durch* J. S. D. Leipzig 1691. 12.

FLAMANT *l'art de ſe conſerver la ſanté ou le médecin de ſoi-même*, Pariſ. 1692. 12. Amſtelodami 1692. 12. *

FLAMANT *l'art de ſe conſervar la ſanté*, &c. an idem cum libello jam dicto pag. 706?

J. ZACH. FURET *dialogus hygiaſticus ... manuductio ad vitam longam & ſanam: & de annis climactericis*, Francof. 1692. 8.

CONRAD. PHIL. LIMMER *de cereviſia Serveſtana*, Zerbſt. 1693.

AMBROSII STEGMANNS *genaue unterſuchung des kentertings*, Lipſ. 1694. 12. ſpeciei nempe cereviſiæ.

NIC. HEINSIUS *armamentarium ſanitatis, of het vviapenhuys der gezondheit behelzende verſchyde heilſame geneeſmiddelen*, &c. Utrecht 1694. 8. Videtur potius arcanorum catalogus eſſe.

LUD. TESTI *diſinganni ovvero ragioni fiſiche fondate ſu l' autorità ed eſperienza*, &c. Venet. 1694. 4. cum titulo Coloniæ. * Negat aerem Venetum inſalubrem eſſe, & acidum de mari deſcendens volatile potius ægris conferre credit.

EB. GOCKEL *von der vveinkrankheit*, Ulm. 1697. poſſis huc referre.

J. CHRISTOPHORI Sutorii *kurtzer unterricht vvie ein menſch ſein leben auf das hæchſte alter bringen kan* ſeu de propaganda vita, Jenæ 1695. 8. *

JOH. BAGGAARD *de vvaarheid onontroernd van vorordeelen door een gezonde redekaveling over de ſes niet naturlike dinge*, Middelburg 1696. 4. *

JOHN FLOYER *enquiry in to the right uſe of baths*, Londin. 1697. Frigida balnea commendat ad morbos calidos. EJUSDEM *antient pſychroluſie revived*, Londin. 1702. 8. & EJ. *hiſtory of hot and cold bathing antient and modern vvith an appendix* of D. BAYNARD, ibid. 1709. 8. 1715. 8. 1722. 8. Germanice Uratiſlav. 1749. 8. In hac editione, quam ſolam legi, quatuor *epiſtola* habentur & *poſt ſcriptum*. In iis primo demonſtratur recte feciſſe veteres, qui frigidæ in baptiſmo infantes inmerſerint, male recentiores qui unice diſpergant: & ab eo tempore, quo inmerſio obſoleverit, obſervat rachitidem Angliam invaſiſſe. Deinde teſtatur lavacra frigida paſſim in Anglia uſurpata, a ſe ipſo vero, loco commodo inſtituta & renovata, maximos effectus habuiſſe in roborando ſyſtemate nerveo, in paralyſi, impotentia, morbo hyſterico, rheumatiſmo, varicibus. Id ex cauſis demonſtrat & teſtimoniis ægrorum, qui ſanati ſint. BAYNARDI una epiſtola ſimilis argumenti & opiniones interponitur. EJUSD. *medicina gerocomica of preſerving old mens health, vvith an appendix concerning the uſe of oil and onction and a letter on the regimen of jounger years*, 1725. 8. ed. ſecunda. Breviter

Referemus huc quoque illuſtriſsimi auctoris BACONIS VERULAMII *Aphoriſmos*

viter & aphoriſtice diverſa vitæ regiminina, quibus continuos halitus vitioſos corrigant ægri, minime inutili ſcripto. Cæterum ante FLOYERUM frigidi balnei uſum TOBIAS MATTÆI Anglus Antvverpiæ revocare voluit, cito tamen deſertus ob magna inde mala ſecuta (PLEMP de *valet. togator.* p. 55.)

JOHN FLOYER in editione V. *hiſtory of hot and cold bathing antient and modern* &c. Lond. 1722. quam nunc legi, eadem, quæ recenſui, habet, ſed paulum in fine aucta, hiſtoriis adjectis ad utilitatem balnei frigidi & tabaci noxiam vim ſpectantibus. Inde ſuccedunt plurimæ epiſtolæ BAYNARDI, quibus bonus ſenex varia de utilitate diæte acidæ tenuis, de noxia vi faſcinationis infantum, ſitiſque in morbis acutis, de exemplis morborum omnis generis ſanatorum frigido balneo. Intercedit diſſertatio de longævitate & longævis, & de eorum victu. In *appendice* laudatur frigida ad ſcorbutum, fluvii frigus ad fungum articulorum, & alia id genus.

MICH. AUG. ANDRIOLI *domeſticorum auxiliorum & facile parabilium medicamentorum* Tractatus V. diætetici toti, de potulentis ægrorum, regimine in morbis acutis, in chronicis, in ſenibus, in prægnantibus.

Traité de la longue vie, Pariſ. 1699. 12. Mortem ex defectu aſſimilationis ciborum fieri. *

In J. LOCKE Libro *de educatione puerorum* exſtat etiam diæta puerilis, frigida & ſevera.

D. N. LASSON *ſecret .... de prolonger la vie*, Chalons 1700. 8. *

BARTHOL LINAND *abſtinence de la viande rendue aiſée à pratiquer*, Pariſ. 1700. 8. Pro abſtinentia carnium & victu piſculento.

FRIDERICI HOFMANNI plurima ſcripta diætetica exſtant, eaque melioris notæ, maxime *diſputationes*. Iſta collectio *diſputationum phyſico medicarum curioſarum ad tuendam maxime ſanitatem pertinentium* prodiit Leidæ 1708. 8. Ea continetur 1. *diſputatio de longævitate*. 2. *Medicus ſui ipſius*. Multas bonas de initiis morborum, de conſtitutionibus aeris malignioribus, de cibi ſimplicioris egregia utilitate, habet, ubi tamen inter potus varios mireris omiſſam aquam. 3. *Animus ſanitatis & morborum faber*. 4. *De ventis*, eorum ortu ab aere alicubi rarefacto, alibi compreſſo, de motu mercurii in barometro, & effectibus tempeſtatum borealium aut auſtralium. 5. *De tempeſtatibus anni inſalubris*. Morbos epidemicos derivat fere ab humidis conſtitutionibus, a rore corroſivo. Multa hic minus vulgaria exſtant. 6. *Motus optima corporis medicina* anno 1701. edita 7. *Peregrinatio ſanitatis cauſa*. 8. *Inedia magnorum morborum medicamentum*, ex antiquis. 9. *Vini Rhenani præſtantia*, longa & curioſa diſſertatio, & multa propria habens, niſi forte vinum carpas nimis fere in omnibus morbis laudatum in podagra etiam, arthritide, & febris malignis. 10. *Methodus examinandi aquas ſalubres*. De aqua communi multa. Valde laudat pluviam, petroſas aquas non bene inprobat. In Decade 11. *Diſſertationum phyſico-medicarum*, Leidæ 1719. 8. edita huc ſpectat *Aqua medicina univerſalis*. Laudat ipſum aquæ elementum, atque ab eo inprimis curationem morborum acutorum jubet exſpectare. Tum diſſertatio in qua *ſeptem regulæ ſanitatis*. In *opuſculis* Ulmæ anno 1725. & 1726. editis primus tomus continet diſputationem *de pane groſſiori bonpeurnickel*, quem laudat ob vim acidam, & alvum ducentem. Hæ omnes & multæ aliæ recuſæ ſunt in collectione, cui titulus eſt *gründlich anvveiſung vvie ein menſch vor dem frühzeitigen tod und allerhand krankheiten durch ordentliche lebens art ſich vervvahren könne*, Hall. 1315. & ſeqq. annis novem tomis in 8. editæ. Hic præterea habentur diſputationes *de diæta irregulari & morbis inde ortis: de veronica thea amula: de cura*, ut vocant, *avenacea: de fumo carbonum foſſilium & ex ligno factorum: de valetudine ſenum conſervanda: de noxia venere: de lactis aſinini utilitate: de utilitate ſeri lactis: de prolonganda ſtudioſorum vita* quæ Halæ 1697. 8. prodierat. Aliæ ſunt adhuc diſputationes quæ huc faciunt, ut *de regimine prægnantium*, Hall. 1699. In *Patologia* multa etiam de inſalubribus cibis habet. EJUS *kurzgefaſte diætetica* ſeorſim Jenæ prodiit 1744. 8. EJUSque *gründlicher unterricht vvie ein menſch nach denen geſundheits regeln ſein leben conſerviren könne*, Ulmæ 1722. 8.

FRIDERICI HOFMANNI diſſertatio *de vini Rhenani præſtantia*, anno 1703. edita eſt. EJUS addenda eſt *diætetica ſcriptura medicina*, Halæ 1718. 4. edita diſputatio, quæ cum plurimis aliis, jam nominatis, diæteticis recuſa exſtat in *opuſculis medicis varii argumenti*, Hall. 1739. 4. G. E.

riſmos de prolonganda vita, ut & *Hiſtoriam vitæ & mortis*. Certe ibi mirabilia habentur experimenta.

Recens

G. E. STAHL. *propempticon de novo ſpecifico antiphthiſico equitatione*, Hall. 1699. 4. Alia paſſim diverſa habet.

G. E. STAHL huc etiam pertinet diſputatio *de requiſitis bonæ nutricis*.

LUCÆ ANTONII PORTII L. *de militis valetudine tuenda* recuſus, Hagæ 1739. 8. Placet ſimplex & verus. Multa habet de aere, de aqua, de atmoſphæra humana, de præſtantia aquæ calidæ in diæta, de depurandis aquis, quæ omnia vera ſunt & factu non difficilia. Scripſit anno 1686.

LUCÆ ANTONII PORTII prima editio eſt Viennæ 1665. 8. Recuſus exſtat in operibus omnibus.

HERMANNI VANDER HEYDE Medici Gandavenſis Librum de aquæ frigidæ uſu non vidi. Verſus autem Italice cum titulo *dell' incredibil virtù dell' acqua fredda data per bocca, ovvero, applicata di fuori, e alle ferite* prodiit cum SANCASSANI *dilucidationibus*. Laudatur demerſio in frigidam, ab hydrophobiæ exemplo, &c. adjectæ ſunt hiſtoriæ undecim doloris capitis, phrenitidis, alvi ſtrictæ, ſingultus, frigida ſanatorum.

J. ZELLER *docimaſia, ſigna, cauſæ, & noxa vini lithargyrio mangoniſati*, TUBING. 1701. Altdorf. 1721. Bona diſputatio.

CAMILLI MANARA *de moderando tabaci uſu in Europæis & maxime in Inſubribus corrigendo & emendando*, Madrit. 1702. 12. *

ROB. SIBBALD *regulæ bene & ſalubriter vivendi*, Edimburg. 1701. 6. *

ANTI CORNARO *ou remarques critiques ſur le traité de la vie ſobre de* L. CORNARO Pariſ. 1702. 12. Nimis rigide vixiſſe CORNELIUM, & monachos ipſos triginta uncias intra 24. horas edere, ut omnino duodecim illæ a CORNARO conceſſæ non ſufficiant.

LOUIS LEMERY *traité des alimens, leur choix, leurs effets, leurs principes, avec de remarques ſur leur nature & uſages*, Pariſiis 1702. & 1705. 12. Anglice verſus editus eſt Londini 1704. 8. 1745. 8. Vulgaria inveni & vanas etymologias, ſperans meliora.

J. FR. HACK *ſittlicher Hippocrates oder vveg zum langen leben*, Erfurt 1704. 12.

THEOD. ZVVINGER diſputatio *de acquirenda vita longævitate* recuſa Baſil. 1703. 4. Lugduni 1705. 8. & Germanice ſub titulo *unterricht um ein hohes alter zuerlangen*, Northauſen 1727. 8.

J. JAÇ. BAYER *de literatorum ſanitate tuenda aphoriſmi*, Altdorf. 1705. 4.

EJ. *Problemata medica utrum vina ſulphurata noxia ſint: an cereviſia creta & pulverum injectione fiat inſalubris: 3. an potus theæ effectus aquæ an herbæ tribuendi*, Altdorf. 1706. 4.

EJ. *mel ſaccharo præſtantius* 1724.

P. DUNCAN *avis ſalutaire contre l'abus du caffé, du chocolat & du thé*, Roterdami 1705. 8. Laudedignum opuſculum. Exſtat etiam Anglice Lond. 1716. 8. & Germanice, Lipſiæ 1707. 12.

FRANCISCI FULLER *gymnaſtica or a treatiſe concerning the pover of exerciſe*, Londini 1705. 8. 1711. 8. 1704. 8. Germanice Lemgov. 1749. 8. Motum muſculorum in genere commendat, tum inprimis equitationem, quam SYDENHAMIUS laudaverat in tabe, ut eximium medicamentum extollit in phthiſi, hydrope, morbo hypochondriaco & chronicis morbis, frictionem vero ad obſtructiones & reparandam perſpirationem, balnea denique frigida, & frigidi aeris conſuetudinem ob robur corporis agendum.

Réponſe à la troiſième lettre de Mr. de SALINS *l'ainé* (quam non vidi) *contre la thèſe en faveur du vin de Champagne* Rheims 1706. 4. Pro vino Campano contra Burgundicum.

MARTIN *Traité du Lait*, Pariſ. 1706. 8. *

CAMILLI MANNÆ *de moderando panaceæ Americanæ abuſu, ſeu de tabaci vitio in Europæis*, Mediolan. 1707. 12 CORTE.

J. GOD. de BERGER numeroſæ extant diſputationes, & doctiſſimæ ad rem diæteticam pertinentes. Nam anno 1704. prodiit diſputatio *qua monoſitia ſeu conſuetudo cibi ſemel in die capiendi inprobatur*, VVitteberg. 1704. 4. Deinde 1705. prodiit Diſſertatio *de vita ſobria*, & alia *de commodis exercitationis corporis*: anno 1706. alia *de ſomno meridiano*, anno 1708. aliæ *de vita longa & de tuenda valetudine*, anno 1709. *de cura diætæ in potu*.

JEREMIAS VVAINVVRIGTH *mechanical account of non naturals vvith an enquiry an the uſe of baths* Londini 1707. 8. 1708. 8. 1737. 8. & alias. Multum de aeris diverſo pondere habet,

quo

Recens in Anglia editus eſt Liber, anglica lingua, nempe *Deſcriptio vitarum non-*

quo premat corpus humanum diverſis temporibus. Balnea frigida nocere monet in ulceribus, laudat ad fibram roborandam, effectum deducit a pondere aquæ. Perſpirationem nimiam eſſe poſſe & valde nocere obſervat. De aëre nihil particularum ſpiſſiorum reſorberi credit.

BROVVNE *of cold bath's vvith an adivce to vvater drinkers*, Lond. 1707. 8. *

LANCISII opera in Pathologicis laudavi. Non tamen poſſum, quin inter maximos publicæ diætæ auctores eum repetam. In Tractatu *de adventitiis aëris Romani qualitatibus* aquas Romanas experimentis ſubjecit, ventorum cauſas & effectus conſideravit, oſtendit cur aër Romanus medio ævo inſalubris factus ſit, nunc emendetur. Cloacas operiri juſſit, & variis operibus aërem Romanum emendavit. In *Epidemiis*, quas deſcripſit, aquarum cœnoſarum vitia, earumque ſalubrem in alveum reductionem per experientiam demonſtravit, ſylvarum utilitatem ad emendandum aërem oſtendit, & ad avertendos noxios a Roma auſtros. Bagnarcæ ſalubritatem reſtituit lacunis exſtinctis, & ubiq; legi meretur.

LECAAN *advice to the gentlemen of the army of H. M. in Spain and Portugal*, Londin. 1708. 8. Laudat ſobrietatem in morbis epidemicis caſtrenſibus.

CHRISTIANI VVARLIZ *valetudinarium ſenum Salomoneum*, Lipſ. 1708. 4. Eſt commentarius in deſcriptionem ſenii quam dedit Salomo.

Conſilium de uſu herbæ & potus thea, & de virtute & uſu Coffea, Berolin. 1708. 8.

PHILIPPI HECQUET *Traité des diſpenſes du Careme*, Pariſ. 1708. 1710. vol 2. 1715. vol. 2. Valde rigidus præceptorum Eccleſiæ obſervator diætam excarnem & vegetabilem laudat, & varios cibos eo pertinentes examinat. In EJUSD. *médecine théologique*, Pariſ. 1733. 12. vol. 2. pars prima eadem fere præcepta continet, abſtinentiam a carne, & aquæ laudes, cum fuſa & repetitionum plena adfirmatione, ante diluvium carnium uſum nullum fuiſſe indeque ortam eximiam illam longævitatem. Cum *médecine théologique* recuſæ ſunt diſſertationes *an chronicorum morborum medicina ab alimento*, Pariſ. 1695. *non potus ægris interdicendus* 1704. *An creatoris & naturæ legum imago carnisprivii lex.* 1723.

PHILIPPUS HECQUET *in traité des diſpenſes du caréme* adeo acer eſt, ut etiam nicotianam excludat, & amphibia, aveſque aquaticas, ſolaſque ranas admittat. In poſthuma editione *du médecin charitable* habentur *obſervations ſur le régime maigre*, quod compendium & appendix ejus libri eſt, cum variis formulis ciborum & juſculorum, unde caro exſulat.

NICOLAI ANDRY *Traité des alimens du Careme & des differentes qualités des legumes*, Pariſ. 1709. 1713. vol. 2. 12. 1734. 12. Omnino debilitare piſces contra HECQUETUM oſtendit, & minus alere carnibus. Tritum in ventriculo negat. EJ. *an præcipua valetudinis tutela exercitatio*, Pariſ. 1723. 4. 1741. 4. Omnes fere morbos a motu ſanari, hinc practicos medicos facile ad ſenectutem pervenire.

An huc pertinet BEHM *armamentarium*, Venet. 1709. quod non vidi?

Diſſertationem de hygieine, Valence 1710. 12. laudatam lego in J. des SAV.

J. BARTH. ADAM BERINGER *Tractatus de conſervanda corporis humani viventis ſanitate ad eandemque conſervandam neceſſariis & non neceſſariis rebus*, Herbipol. 1710. 8.

BERNARDINI RAMAZZINI *de Principum valetudine tuenda*, Patav. 1710. 4. 1717. 4. Lipſ. 1711. 8. Elegans libellus, ſimplex, facilis & verus. EJ. *adnotationes in* LUD. CORNEL. Patav. 1713. 12. Recuſo CORNELII libello jam laudato, commentario adjecto varia ſimilibus experimentis illuſtravit, & nimiam aſperitatem victus correxit. EJ. *de virginum veſtalium valetudine tuenda* diſſertatio exſtat cum Libro de morbis artificum, qui & ipſe huc referri debet, ob varia in diverſis vitæ generibus obſervata vitia.

CONR. BARTHOLD. BEHRENS *ſelecta diætetica de recta valetudinem tuendi ratione*, Lipſ. ſeu Hildesheim. 1710. 4. ſatis plena hygieine, qua omnes res non naturales, balnea etiam, thermæ, & acidulæ conſiderantur, & diæta per ætates, vitæ genus & conditiones ægri varianda. Vulgaria autem fere habet & citationes de proximo petitas.

J. CAR. SPIES *ſchatz der geſundheit oder gründliche einleitung zur geſundheits pflege für alle menſchen*, Hanover 1711. 8.

LAUR. ROBERG *de aquoſi & acidi potus ſalubritate*, Upſal. 1711. diſp.

In

nonnullorum hominum, qui in Britannia longiſſimam & ſaniſſimam vitam duxerunt (*a*); edi-

In Aloysii della Fabbra *diſſertationibus phyſico-medicis*, Ferrariæ 1710. iterumque 1712. 4. editis exſtat diſſertatio de Tabaci uſu: de ventis, meteoris, aqua, potu vario, caffea, thea, chocolata, vino, pane, aliiſque cibis.

A. Brendel *de balneis veterum valetudinis cauſa adhibitis* VVittemberg. 1712. 4.

Lucæ Tozzii *de recto uſu rerum non naturalium* l. in V. Tomo operum extat parum utilis.

J. B. Gastaldi *an ſalinæ ſanguinis conſtitutioni cancri fluviatiles conveniant*, Avenione 1713. Omnino adfirmat in acida intemperie.

Georg. Daniel Thebesii *nachricht vom rauch und ſchnupfstoback*, Hall. 1713. 4.

J. Sigism. Henninger *quadriga ſcriptorum diateticorum*, Argentor. 1713. 8. *

J. Sigism. Henninger citat. liber ſunt libelli Sanctorii, Verulamii (*hiſtoria vitæ & mortis*) Eobani Hessi, Car. Fieræ & ſchola Salernitana.

Nicol. Lanzani *metodo di ſervirſi dell' acqua fredda*, Neapol. 1713. 4. & latine *de uſu aquæ frigidæ* in *febre*, ibid. 1717. 4. In febribus ſub fervido eo cœlo multum aqua frigida & nivata utuntur.

Christiani Michaelis Adolphi diſſertationum *medicarum ad diætam pertinentium triga* prodiit Lipſ. 1726. 4. nempe *de conclavi ægrotantium*, *frictione*, *balneis particularibus*, & alia: diſſertationum *medico phyſicarum chorographiam ſpectantium trias*, Lipſ. 1725. *de ſalubritate Sileſiæ*, *de aere lociſque Lipſienſibus & de incolatus montani ſalubritate*. Ejusd. diſputationes *de equitationis eximio uſu medico* edita eſt Lipſ. 1713. 4. Ej. *de ſolvendo bono habitu corporis* & *de ſtatu convaleſcentium* diſſertationes huc etiam pertinent. Junctim omnes prodierunt Lipſiæ 1747. 4. Et paſſim collegit, & ſua etiam interſperſit.

F. Slare *vendication of ſugar againſt* D. VVillis, Londin. 1715. 8. Saccharum ſalubre eſſe, dare in deſtillatione ſpiritum blandum, reſiſtere putredini, neque ob acidum neque ob calcem nocere, acute ſatis & per experimenta oſtendit.

An. F. Slare hic recenſi defenſio fuerit *Nice cut for the demoliſher of* D. Slare's *experiments*, Lond. 1715. 8. *

Ignatio Carcani *conſiderazioni ſu le ragioni, ſperienze, ed autorità, ch' approvano l'uſo innocente delle carni, pelli, e ſevo*, ecc. Milan. 1714. 8. An liceat uti boum lue exſtinctorum carnibus, pellibus, ſebo?

In El. Camerarii *conaminibus medicinæ conciliatricis*, Francof. 1714. 4. de diæta etiam agitur & animadverſiones in Tschirnhausii conſilia habentur.

Notomia dell' acqua pubblicata da D. A. Sancassani Magati 1715. 8. Citata eſt in phyſicis. Auctor fuit D. Veratti Medicus Ravennas.

Ferdinandi Carl VVeinhart *nuclei univerſæ medicinæ pars 2. hygieine eſt*, Patav. 1715. 8. *

Harcourt *hiſtoire des perſonnes qui ont vecu pluſieurs ſiecles*, Pariſ. 1716. 8. *

J. Henr. Cohausen *Neothea*, Oſnabrug. 1716. 8. quæ aucta prodiit cum titulo *mediciniſche thee tafel*, Lemgovv 1728. 8. curante V. Krautermann. Cohausenii proprius labor eſt inprimis de infuſis theiformibus, quibus ad varios morbos uſus eſt, jocoſo & ſatyrico ſtylo deſcriptis. Commentator Coffeæ, Chocolatæ, vini, cereviſiæ, tabaci, ſatis malas hiſtorias addit. Ej. Coh. Hermippus *redivivus ſeu de methodo ad 115. annos prorogandæ ſanitatis per anhelitum puellarum*, Francof. 1742. 8. Jocoſus & nugax. Ejusdem *tentaminum phyſico medicorum decas de vita humana per pharmaciam prolonganda*, Oſnabrugg. 1714. 4.

J. Henr. Cohausen *tentaminum phyſico medicorum decas* &c. primum prodiit 1699. Oſnabrugg.

J. Mich. de Cozamero *de ſecura infantum valetudine tuenda*, Bleslav. 1717. 8. Non male. Terrea medicamenta & valde potentia merito rejicit.

Directions tending to healt and long life, Lond. 1717. 8. *

F. Bellinger *of the nutrition of the fetus in the vvomb*, Londin. 1717. 8. Fuſe inprimis de diæta hominis recens nati agit, in pultes invehitur, & lac maternum, aut vaccinum aqua dilutum commendat.

J. Adr.

(a); editus eſt in 8. Tradit methodum vivendi horum hominum: huc quidem non ſpectat, ſed tamen medicus, qui hæc legit, ex iis ſingularibus methodo VERULAMIANA ſpeciem concluſionis univerſalis deducere poteſt.

UI-

J. ADR. SLEVOGT *vinum Jenenſe a nocentis calcis ſuſpicione vindicatum*, Jen. 1718. 4.

J. SAMUEL CARL *von der diat vor geſunde und kranke*, Budingen 1719. 8. STAHLIANI auctoris opus minime malum. Perſequitur diætam ſecundum ſexus diverſitatem & vitæ genus, & ætates, & pro morbis aut morboſis diſpoſitionibus. Tandem diætam ſacram & diætam anachoretarum & philoſophorum deſcribit. Adgnoſcit miſtarum cum carnibus plantarum neceſſitatem, & acidi cibi, & prærogativam victus vegetabilis. EJ. *diætetica ſacra, hoc eſt diſciplina corporis*, Hafn. 1737. 8. Et diætetica præcepta & monita ad animi adfectus moderandos continet. EJ. *medicina aulica in einigen nöthigen täglich vorkommenden betrachtungen, vorſtellungen und anſchlägen betreffend die geſundheits ſorge*, Altona 1740. 8. vol. 2. EJ. *medicina univerſalis, vvaſſer und mäſſigkeit*, Hafn. 1737. 8.

J. SAMUEL CARL *Diætetica ſacra* prius, quam ibi dictum eſt, edita exſtat cum *Diæteticis particularibus* in EJUS *Zeügnüſſe von medicina morali*, Budingen 1726. 8.

Diſſertations on the uſe and abuſe of tobacco, Lond. 1720. 8.

THOM. COLLINS *de frigida lavationis antiquitate & uſu in medicina*, Leid. 1720. 4. diſp.

(a) J. HENR. HERLIN *remarquables und in mehr als hundert jahren beſtehendes alter vieler perſonen in Engell-Schott-und Irrland* F. Lipſ. 1710. 8. Hic Liber eſſe videtur, quem citat BOERHAAVIUS. Sed anglicam editionem ignoro.

ANT. VALISNIERI *dell' uſo e dell' abuſo delle bevande e bagnature calde e fredde*, Mutin. 1725. 4. In variis epiſtolis ad nobilem Hiſpanum datis, pugnat contra morem medicorum Neapolitanorum & Melitenſium, qui & in ſanis, & in febrientibus aquas nive temperatas commendant. Deinde multis epiſtolis calidus vini potus laudatur, ad quem commendandum exſtat etiam epiſtola J. BAPT. DAVINII avunculi VALISNERI ſeorſim edita Mediolan. 1720. 4. Mutin. 1725. 4. Ad vitia inteſtinorum, & ventriculi vinum calens mire laudat.

G. CRISTIAN GEBAUER *de calda & caldi apud veteres potu*, Lipſ. 1721. 8. Eleganter doctus, ex poetis & hiſtoricis undique collectam dat hiſtoriam thermopolii, in quo tres lebetes, ſupremus frigidus, medius tepidus, tertius calidior fuit, cui ignis ſubjiciebatur. Vaſorum etiam, quibus calidam bibebant veteres, icones habet. Calidam & duram & dulcem, & vino adfuſam potaſſe veteres oſtendit.

GEORG. CHEYNE in *eſſays on gout and bathvvaters* victum ſtrictum ex vegetabili cibo, & lacte, cum labore & purgationibus corporis commendat. EJUSD. *Tractatus de infirmorum ſanitate tuenda & vita producenda*, Londin. 1726. Pariſ. 1742. 12. Anglice ſub titulo *eſſay on health and long life* variis annis excuſus ut 1724. 8. & gallice ſub titulo *regles ſur la ſanté & ſur les moyens de prolonger la vie*, Bruxell. 1727. 8. Pariſ. 1725. 12. Plenius hic ſex res non naturales conſiderat, aerem, animalia plantaſque edules, neceſſitatem abſtinentiæ a nimio eſu carnium, atque præſtantiam, noxas vini, tum reliqua proſequitur diætæ momenta, eximio labore & qui mihi inter omnes diætæ ſcriptores excellere videtur, maxime pro victu eruditorum, debilium, quibus flatus incommodi. EJUS *eſſay on regimen vvith five diſcourſes ſerving to illuſtrate the principles and theory of philoſophal medicine*, Londin 1740. 8. idem opus paulum auctum eſt, inprimis adjectis quinque paradoxis diſpp.

JOH. HENRICI SCHULZE *mors in olla ſeu metallicum contagium in ciborum & potuum præparatione ac aſſervatione cavendum*, Altdorf. 1722. 4. jam laudavi. EJUDEM *de athletis* diſputationes. EJ. *de lacte*, Hall. 1742. *de cancris fluviatilibus* & aliæ hujus generis ſunt diſputationes.

EJ. diſputatio *de cœna immodice largiori gula intemperantis noxa certiori*, Hall. 1733. *de rerum naturalium ad valetudinem tuendam recto uſu* 1733. *de ſenum diæta* 1735. *de carne ferina* 1735. *de vino interdicendis* 1735.

FR. ERNEST. BRUCKMANN *catalogus exhibens appellationes omnium potus generum quæ olim in uſu fuerunt & adhuc ſunt per totum terrarum orbem*, Helmſt. 1722. 4. EJ. *relatio de cerevisia*

Ultimo hic commendo HIERONYMUM MERCURIALEM de *arte gymnaſtica veterum*. Sunt Libri ſex editi Pariſiis anno 1577. in 4. quæ editio optima eſt. Italus ſed Patavinus profeſſor, eruditiſſimus, extricat exercitia, quibus utebantur

reviſia Regio-Lotharlenſi vulgo Duckſtein dicta, Helmſt. 1722. 4. In EJUDEM *epiſtolis itinerariis* multæ etiam cereviſiæ deſcribuntur.

JAC. TODARI presbyteri, *aqua frigida vindicatio*, Panormi 1722. 4. Laudat frigidam diætam in plurimis morbis & externum uſum in convulſione.

J. DOMINICI GAGLIARDI *de educatione filiorum*, Rom. 1723. 8. Non vidi, ſed medicam etiam educationis partem lego continere.

Klyſtieren als ein algemeines haus mittel, ingleichen vom vvaſſer und tobac gebrauche, Hamburg 1723. 8. Auctor JOH. CASPAR SCHVVARTZ ex BONTEKOI familia eſt. Tabacum & theam valde laudat, dictione ad Mileſiarum fabularum modum compoſita.

GEORGII DETHARDING *manuductio ad vitam longam*, Roſtoch. 1724. 4. EJ. *de tribus impoſtoribus, potu Thea & Coffea, vita commoda & officinis domeſticis*, Roſtoch. vel Coſmopoli 4. 1731. EJ. *elementa diata ſeu regula ad ſanitatem conſervandam*, Hafn. 1734. 8.

ROB. VVELSTED *de atate vergente*, Londin. 1724. 8. Multa ex veteribus habet, & indicat, quid ſenibus utile ſit. EJ. *de hominum naturis & remediis ad ſingulas accommodandis*, ibid. 1731. 8.

P. HANCOK *febrifugum magnum or common vvater the beſt cure for feavers*, Londin. 1723. 8. 1724. 8. & gallice conjunctim cum aliis libellis, ſub titulo SMITH *Traité des vertus médicinales de l'eau commune*: HANCOK *febrifugum magnum*: GEOFROI *l'eau eſt un excellent remede en tems de peſte*: & HECQUET, *il ne faut pas défendre la boiſſon aux malades*. Pariſ. 1725. 12. Collector NOGUEZ longam plenamque ratiociniis præfationem præmiſit. SMITHIUS non medicus videtur fuiſſe, ſed de vulgo homo, ſola frigida, idemque per experientiam, omnes fere morbos ſanari poſſe demonſtrare vult, abſque theoria. CL. HANCOK, Clericus, non abſque aliqua medicinæ cognitione, oſtendere conatur omnes febres ſolo ſudore curari, quem non oporteat calidis cardiacis, ſed aqua frigida movere cum lecti calore conjuncta, etiam in variolis & morbillis, uti per experimenta credit ſe evincere. Nimius in laudibus etiam prunorum conditorum ad aſthma. Reliqua opuſcula *theſes* ſunt, ex ratiocinio natæ. In *priori* oſtenditur peſtem fieri ab irritatione fibrarum, quam aqua relaxet; in *altera* perfectionem ſanguinis in fluiditate eſſe, quam ab aqua habeat. Germanice vertit C. FRIDERICUS SCHVVERDTNER & editit Lipſ. 1737. 8. 6. vol.

GARDNERS *remarks on* HANCOKS *febrifugum magnum*, Lond. 1723. 8. *

ANT. GUIL. PLAZ & BAUER *de uſu medico exercitationis corporis potiſſimum perſonis illuſtribus familiaris*, Lipſ. 1726. 4. EJUSDEM PLAZII *de tabaco ſternutatorio*, Lipſ. 1733. 4. *de incommodis munditiei adfectata*, Lipſ. 1747.

Diſſertation ſur l'air maritime, Marſeille 1727. 4. Laudat aerem maritimum D. BERTRAND, accuſat D. GERIN.

JOH. STAHL *de pane praſertim triticeo*, Erfurt. 1727. 4.

ANDREÆ RUDIGER *commentationes de diata eruditorum*, acc. SANCTORII VII. *ſectiones aphoriſmorum de medicina ſtatica perpetuis ſcholiis illuſtratorum*, Lipſ. 1728. 8. Libet de diæta recuſus eſt 1737. 8.

J. BATT. FELICE *Parere intorno all' uſo della Cioccolata*, Firenz. 1528. 4. Damnat eum potum, ut calidum nimis & viſcidum, ita tamen ut convaleſcentibus & debilibus non neget. Contra FELICEM ſcripſerunt varii *lettera, in cui ſi eſaminano le ragioni addotte dall' autore del parere* &c. ibid. 1728. 4. auctore LAUR. SERAFINO: tum *altro parere intorno alla natura ed all' uſo della cioccolata* ibid. eodem anno, anonymi opus qui nomen ſignat F. C. C. S. I. denique CAROLI AVANZINI *lezione accademica in lode della cioccolata*, ibid. eodem anno.

J. CASP. BOXBERGER *media ſine remediis & medicamentis ex pharmacopolio depromtis ſanitatem diutius conſervandi & in ſeram uſque ſenectutem prorogandi*, Herbip. 1729. 8. BUKCH.

HANTSCHII *medicina mentis & corporis ſeu de heuretica & hygieine* L. II. Amſtelod. 1729. 8. *

PIGO-

bantur veteres ad roborandum corpus, ad expellenda morborum initia, & ad præcavendos morbos, paucis, nervoſe, & abſque ambagibus rem explicat, & dat ideam claram omnium exercitiorum veterum.

PICOTE' *an aqua vitæ aqua mortis*, Pariſ. 1729. 4. Contra potus ſpirituoſos. Spiritum vini feles in rabiem agere. Duas uncias ejus liquoris in venas injectas cani mortem inferre.

V. LAEUTE' *an ſagou phthiſicis prodeſt*, Pariſ. 1729. 4.

The nurſes guide Londin. 1529. 8. 1731. 8. recuſus ſub titulo *the art of nurſing*. Continet præcepta pro educatione puerorum ab ipſo partu, & artem nutriendi & neceſſaria medicamenta. Laudant Cenſores Lipſienſes.

S. VV. R. L. *Schaz der geſundheit und des lebens*, Hamburg 1729. 8. *

J. J. M. (MAYER) *nobilium oſtreorum defenſio*, Prag. 1730. 8 *

Inter LANZONI opera varia huc pertinent in *adverſariis*. Inter XIII. diſſertationes ſunt de peponibus, ſturione, acetariis, ceraſo, malo armeno, melle, inedia longa, potu calido, vino. De allio etiam, citro, aliis edulibus diſſertationes ſcripſit. Multa ſolebat colligere.

In COLBATCH *generous phyſician* maxima pars diætetica eſt, & motu, ſimplicibus medicamentis & apta victus ratione omnia mala ſuperanda ſperat.

J. F. P. GANSER *hygieine ſeu tutrix corporis humani*, Lipſ. 1731. 8.

J. F. P. GANSER plenum compendium eſt per omnia vitæ ſtudia, omneque genus rerum nonnaturalium.

JOH. ARBUTHNOT *eſſay concerning the nature of aliments*, Londin. 1731. 1732. 1735. & germanice verſ. Hambur. 1744. 8. BOERHAAVIUM fere ſequitur in morbis ſimplicibus conpoſitis, aere, temperamentis, pathologia, praxi. De ſuo pauciſſima habet. EJUSDEM *eſſay concerning the effects of air on human bodies*, Lond. 1733. 8 gallice verſus, Pariſ. 1742. 12. ope D. BOYER de la PREBENDIE. Multum etiam utitur BOERHAAVIO, ſed ex idoneis etiam aliis auctoribus undique utilia phaenomena colligit.

DAV. FRANC. HETZEL *de valetudine ſalis coctorum*, Altdorf. 1731. 4.

FRANC. ADOLPH. HABERSACK *regula diætetico-prophylactico-euporiſta*, Vienn. 1731. 8. *

On the preparation, preſervation and reſtauration of mat liquors, Londin. 1733. 8. Ad hiſtoriam cereviſiæ; ſed videtur œconomici ſaporis eſſe.

P. J. MALOUIN *an ſagou phthiſicis prodeſt*, Pariſ. 1734. 4.

Traité de la biere, Valenciennes 1734. 12. Longa & utilis tractatio.

EHR. G. TROPANEGGER *gründlicher unterricht von diaetetiſchen regeln*, Dreſd. 1734. 4.

SAMUEL THEOD. QUELMALZ *novum ſanitatis præſidium ex equatione machina beneficio inſtituenda* Lat. & Germ. Lipſ. 1535. 4. Eſ. *de ſali communis neceſſitate*, Lipſ. 1743. 4.

J. SIEGM. HANN *unterricht von der kraft und vvürkung des friſchen vvaſſers in die leiber der menſchen*, Breslav. 1734. *

In J. DANIELIS GEYERI *müſſiger reiſeſtunden guten gedanken*, Dreſdæ 1735. 4. multæ diſſertationes huc pertinent ut *von den Urembetten* vel odoratis pyxidibus: *von der bruarophagia* poculis africanis quæ devorantur: *vom contant und bon point* paſtis farinoſis noviter inventis: *vom Schnupftobak and Panja*: *vom Liprez* hydromelle lithuanico optimo. Mirus homo, in dictione, & in opinionibus.

BALTHASSAR LUDOVV. TRALLES *Entvvurf einer vernünftigent vorſorge redlicher mütter vor das leben und geſundheit ihrer ungebohrnen kinder*, Breslav. 1736. 8. ſeu de regimine prægnantium, prudentis viri utile opus.

C. NEUMANNI libelli *de vino, crevifia, coffea, thea*, Berolini 1735. 4. &c. certe inter omnium optimos ejus generis ſunt, ob analyſes chemicas, accuratas hiſtorias, & propria experimenta.

JOHN KING *eſſay on hot and cold bathing*, Lond. 1737. 8. *

J. CHIST. KUNDMANN *rariora artis & naturæ oder ſeltenheiten in der natur und kunſt und arzneyvviſſenſchaft*, Breslav. 1737. fol. Hiſtoriam continet ciborum inſolitorum. Omnium vero generum panis catalogum dat CL. SLOANE in itinere Jamaicenſi.

Abſolvi conſilii medici hanc partem, & hæc ſufficiunt, reliqui qui ſcripſerunt, fuerunt fere exſcriptores horum quos recenſui, hine non omnes citavi; tantummodo principes.

Sequi-

J. Fr. Le Fevre *opera*, Viſuntione 1737. 4. Primus tomus agit de thea, coffea & chocolata & tabaco, & compilatio eſt, ſatis inutilis.

J. Fr. Rubel *vera vini & aquæ conſtitutio in Franconia & inprimis Svvinfurti*, Svvinfurti 1737. 4.

Reinike *de potu vinoſo digeſtionem impediente*, Argentor. 1737. 4.

Corl. Gottl. Rogiss *de aqua ſalutari in forum medicum influxu*, Bresl. 1737. 4. Aquam frigidam & aquoſa in morbis acutis laudat.

John Burton *treatiſe on non naturals in vvich the geat influence they have on humans bodies is ſet forth and accounted for*, York 1738. 8. Boerhaavium ſequitur per omnia, ejuſque diverſas acrimoniæ ſpecies recipit. Agit autem de ſex rebus non naturalibus, maxime de aere, a quo auctor morbos derivat, tum de reliqua diæta, cui chronicos morbos adſcribit.

Gottfr. Samuel Bæumler *praſervierender artzt oder gründliche anvveiſung vvie ſich der menſch durch eine ordentliche diaet bey guter geſundheit erhalten und zu einen hohen alter gelagen könne vermehrt von* G. H. Behr, Argentorat. 1738. 8.

M. D. L. M. (J. O. de la Mettrie) *lettre ſur l'art de conſerver la ſantè & de prolonguer la vie*, Pariſ. 1738, 12. Diætetica cum regulis non inutilibus.

Fl. Frid. Heister *de principum cura circa valetudinem ſubditorum*, Helmeſtad. 1738. 4.

Petri de Rotundis *de victus ratione in morbis acutis*, Rom. 1739. 4. ad praxin fere pertinet.

Camilli Falcomet *non ergo potus thèe ad ſanorum diætam apud nos pertinet*, Pariſ. 1739. 4.

Joh. Francisci Couthier *ergo non a vino Burgundico arthritis*, Pariſ. 1739. 4. Reſpondente Leandro Peaget.

J. Baptistæ Mongin *ergo aer calefactus ex camino, gallice cheminée, ſalubrior quam aer calefactus ex hypocauſto, gallice le poele*, Pariſ. 1739. 4. Reſpondente Benjamin. Lud. Luca.

Mich. Alberti diſpp. *Diæta cujuſvis morbi propria exemplo præcipuorum morborum exhibita*, Hall. 1739. 4. *de ſalubri ſepulchrorum translatione extra urbem* 1743. 4. *de fumoſo victu, ob geraücherte ſpeiſen dienlick* 1743. 4.

God. Neigefind *de noxiis effectibus frigoris in humanum corpus*, Erfurt. 1740. 4.

Steph. Hales libelli qui cum titulo *Inſtitutions contenant la maniere de rendre l'eau de mer potable, de conſerver l'eau douce & de ſaler les animaux*, Hag. 1740. 8. verſi ſunt.

J. Christ. Ehrlich *von der nothvvendigkeit einer guten diaet*, Stargard. 1740. *

In *organiſmi & mechaniſmi* parte I. Coschvvitzius *hygieinen* tradidit.

J. Jul. Hecker *anleitung zur erhaltung der geſundheit*, Hall. 1740. 8.

Frideric. Lebegott Pitshhel *ex hygieine de ſphæriſterio*, 1740. 4.

G. Gottlob Richter *de uſu frigoris in medicina*, Gotting. 1740. 4. Ej. *de vi ſtomachica vini calidi* 1741. 4. Ej. *de drimyphagia* ibid. 1744. 4. Ej. *de balneo inprimis animali*, Gotting. 1748. 4. eruditæ diſputationes.

Jac. Benigni Vvinslovv *ergo juxta varias anni tempeſtates varie regenda corporis humani ſanitas*, Pariſ. 1741. 4. Reſp. de la Sone.

Joh. Fric. Bauer *de balneis vaporoſis nativis*, Lipſ. 1741. 4.

J. Zach. Platner *de victu & regimine lactantium*, Lipſ. 1741. 4.

Luvovici Florentii Bellot *ergo in bilioſis gelida glaciatique liquores bradypepſiam præcavent*, Pariſ. 1741. Reſp. Maquer.

Josephi de Jussieu *ergo literatis ſalubris café uſus*, Pariſ. 1741. 4. Reſ. Bergier.

Roberti Huberti Linguet *ergo vinum Rhemenſe uti ſuave ita ſalubre*, Pariſ. 1714. 4. R. Boutigny des Preaux.

In

Sequitur ut hoc ſtudium concludamus exponendo illam medicinæ partem, quæ finis eſt totius noſtræ ſcientiæ.

In *Trivultinis* 1742. reperiuntur *Reflexions pour ſubſtituer le fer au cuivre dans les meubles ſervans à la ſeparation des alimens*, ob noxiam ſolutionem cupri in aqua.

LUD. PETRI le Hoc *ergo aqua vitæ aqua mortis*, Pariſ. 1743. 4. Reſpondente ARCELIN.

BERNARDI de JUSSIEU *ergo ut in America ſic in hac regione Apalachines potus ſalubris*, Pariſ. 1743.

In SCHAARSCHMIDII *Berolinenſibus collectionibus*, Tomus IV. plurima diætetica continet.

J. G. KRUEGER *Traité du caffée, du thé & du tabac*, Hall. 1743. 8.

BERNARD LYNCH *guide to health through various ages of life*, Londin. 1744. 8. de ſucceſſiva declinatione corporis, de ſenio, de aere, de balneo & frictione agit.

ANTON. COCCHI *del vitto pitagorico*, Venet. 1744. 12. In oratione laudat victum vegetabilem, acidum.

ANT. COCCHI in dicta ſua oratione laudat cibos inſipidos, mites, vegetabiles. Hæc oratio nuper recuſa eſt Florentiæ 1750. 8.

J. FRID. CRELL *ſanguinis jacturam frequentem plethoram ſuſtentare*, Helmſtad. 1743. 4.

J. FRID. CARTHEUSER *de pravo carnium muriaticarum nutrimento*, Francof. ad Viadr. 1744. *de ciborum neglecta manducatione* 1748.

J. STORCH *ſchuldige pflicht eines phyſici gegen ſeine patienten*, Gotha 1744. Diæteticen continet.

THOM. REN. GASNIER *num valetudini tuendæ balneum*, Pariſ. 1745. 4.

HENR. HAGUENOT egregia diſſ. de noxia in templis ſepultura exſtat in *Mémoires de l'Académie des Sciences de Montpellier*. 1746.

AUG. FRID. VVALTHER *de balneis aquæ dulcis*, Lipſ. 1744. 4.

SIEGEMUND HAHN *unterricht von kraft und würkung des friſchen vvaſſers*, Bresl. 1745. 8. De uſu aquæ communis.

EMANUEL LOEBER *anführung zu einer heilſamem lebens art nach den Boerhaaviſchen geſezen* Jen. 1745. 8. Diæteticam BOERHAAVIANAM, & pathologicam & Chirurgiæ partem continet.

JOSEPHI MOSCA *dell' aria e de' morbi dall' aria dipendenti*, Neapol. 1746. 8. *

CHRISTIAN LUD. MOEGLING *de ſalubritate aeris calidi ſicci*, Tubing. 1746. 4.

The true qualites of tea, Lond. 1746. 8.

EL. COL. de VILLARS *ergo renovatus aër ſaluberrimus*, Pariſ. 1747. 4. Reſpondente de VALUN.

ANTONII FELICIS *de tuenda valetudine* L. IV. Venet. 1747. 8.

Inter PLATNERIANA opuſcula varia huc ſpectant, ut diſputationes *de morbis ex immunditie*, Lipſ. 1731. germanice nuper Dreſdæ 1749. 8. edita ſub titulo *abhandlung von den krankheiten aus unterlaſſung der Reinlichkeit*. EJ. diſputationes *de thoracibus* 1735. *victu & regimine lactantium* 1741. 4. *de negotioſa actione propter valetudinem circumcidenda*, ibid. 1744. deinde programmata *de arte gymnaſticæ veterum*: *de aqua fontana cæteris ſalubriori*, & aliæ, eruditæ omnes.

PHILIPPI SAMUEL HORN *abhandlung von der trunckenheit*, Stralſund 1747. 8. Excitata dictione & grata deſcribit ebrietatem.

RUDOLF AUGUST BEHRENS *von den urſachen eines hohen alters*, Brunſvvic. 1748. fol. Laudat aerem repurgatum foſſa completa, lac maternum pro elemento ſumtum, calida jura loco theæ & coffeæ, victum miſtum, cantationem, orationem, animi tranquillitatem, ſtudia lætiora hiſtorica.

The beſt and eaſieſt method of preſerving health and long life, Londin. 1748. 8. *

FRID. BOERNER *de arte gymnaſtica* diſputationes, Helmſtad. 1748. 4.

J. N. HEERKENS *Xenia diætetica* 1748. 8.

ANDROPHILI ASCLEPIADEI *L. quo pauca explicantur quorum ſcitu ſanitas conſervari & vita hominis ab ignorantia medicorum poterit eſſe ſecura*, Neuſtatt in Auſtria 1748. 8. Mediocritatem laudat, acetum, aquam, victum excarnem, cibum ad ſatietatem uſque, lætam ad pocula ſocietatem.

Animadverſiones in libellum cui titulus ANDROPHILUS ASCLEPIADES 1748. 8. Nimiam in ANDROPHILO averſationem venæ ſectionis & remediorum purgantium, nimiaſque vini laudes corrigit.

An eſſay upon nurſing and the management of children from their birth to three years of age, Lond. 1749. 8. Accuſat calidas recens natorum veſtes, cibationem nimis frequentem & nimiam; laudat victum duriorem, lac maternum parcius datum, juſcula carnis cum pane, abſtinentiam a vino & ſpirituoſis in nutrice.

J. HIER. LAPI *raggionamento contra la volgare opinione di non poter venire a Roma nell' eſtate*, Rom. 1749. 8. * Negat febres Romanas aeremve adeo malignum eſſe.

SAM. SUTTON *of a nevv method for extracting the foul air out of ships*, Londin. 1749. 8. huc poteſt revocari, qui machinam excogitaverit ad depurandum aerem corruptum navium.

THOMAS SHORT *diſcourſe on tea, ſugar, milk, made, vvines, ſpirits, punch, tabacco vvith advice for gouty people*, Londin. 1750. 8. Liber popularis cum aliqua theæ analyſi, quam vehementer laudat, etiam in hyſtericis & hypocondriacis. Hydromel perinde extollit. Varias ſpecies ſpirituum potulentorum percurrit, ſatis æquus illi, qui ex ſaccharo paratur. Nicotianæ maſticationem commendat phlegmaticis, & catarrhoſis. De cereviſiis fuſe agit, & de aquis fontibuſque Angliæ.

CHR. GOTTI LUDVVIG *de victu animali*, Lipſ. 1750. 4.

A diſſertation concerning the origine and antiquity of Barleyevine, Oxford. 1750. 4. parvi momenti.

J. GUTTLOB KRUGER *Diat oder lebens ordnung*, Hall. 1751. 8. Nondum a me lecta.

Huc etiam referri omnino debent ſcriptores botanices plurimi, inprimis qui integrum ſyſtema ſuo labore conprehenderunt, & fere ſemper occaſione ſtirpium edulium, panis, vini, cereviſiæ, diætetices partem dederunt, BRUNFELSIUS, FUCHSIUS, RUELLIUS, TRAGUS, P. A. MATTHIOLUS, REMB. DODONÆUS tum in magno opere, tum in eo *de cerealibus*, MATTHIAS de LOBEL, J. HORST *de vite*, J. THEODORUS TABERNÆMONTANUS, C. BAUHINUS *in theatro*, J. BAUHINUS, J. PARKINSON, ERN. ABR. van DEHN *vveinbaubuch*, OV. MONTALBANI *ſpeculazione circa le biade e circa le viti*, P. CASTELLI *de qualitatibus frumenti cujuſdam Meſſanam delati*, R. THORII *de Tabaco*, MAGNENI de eodem, STUBBE *de chocolata*, ALDROVANDUS & JOHNSTONUS *Dendrologia*, OVINGTON *de thea*, STELLA *de tabaco*, FAUSTI NAIRONII in E. N. C. anno 1671. recuſum opuſculum & DOM. MAGRI *de coffea*, SIMON *de thea aſiatica*, BONTEKOE *de thea, coffea, cocholata*, STERREBEEK *de fungis*, TOGNY *de coffea*, THEODORUS ZVVINGER, PRADE *du tabac*, CASTILLON *de coffea*, ROB. MORISON, DU FOUR *du thé, du caffé & chocolat*, SPONIUS de iiſdem, CHAMBERLAYNE de iiſdem, BLANKART *de thea*, BLEGNY de eadem & *coffea* & *cocholata*, H. COSMII de iiſdem, BROMEL *de lupulo*, TAPPE *de tabaco*, MAPPUS *de thea, coffea, chocolata*, SCHOON *de tabaco*, BAILLARD de eodem, E. CAMERARIUS in *diſputationibus de thea, coffea*, FAGON *de tabaco*, ANDALORI *de coffea*, KOENIGIUS, de la ROQUE *de coffea*, P. VITTORI *de laudibus olivarum*. *Hiſtoire naturelle du café & du ſucre*, MEISNER *de thea, coffea, chocolata*, BRADLEY *de coffea*, DOUGLAS de eadem, LANGLY *de pomona*, SHORT *de thea*, SECKER *de coffea*, CIVININI *de eadem*, MILLER *gardners dictionary*, HOPPE *von Erdapfeln*, & infiniti fere alii ex claſſe itinerariorum, & hiſtoriæ naturalis, quos jam ſuo loco diximus. Porro qui de ludis veterum ſcripſerunt, ut du FOUR. G. J. VOSSIUS, MEURSIUS, & alii. Deinde qui *domus ruſticas* ſcripſerunt omnes huc pertinent, PETRUS de CRESCENTIIS, CAROLUS STEPHANUS, CONR. ab HERESBACH, OLIVIER des SERRES de PRADEL, ELSHOLZII *gartenbuch*, VVOLFG. HELMARDT de HOCHBERG, cujus Liber III. & ſeqq. huc faciunt, LOUIS LIGER, N. CHOMEL, BRADLEY in variis libellis, ELLIS, & SVVITZER, LAVVRENCE & alii.

Materiæ medicæ ſcriptores etiam omnes huc pertinent & chemici plurimi, & plurimorum operum practicorum, & inſtitutionum ſcriptores, qui omnes etiam diætæ aliquem in ſuis ſcriptis locum conceſſerunt. In *Mémoires de l'Acad. des inſcriptions & des belles lettres* T. I. habetur BURETTII *de exercitationibus veterum* diſſertatio. In *Mémoires de l' Acad. des ſciences de Berlin* 1747. Clar. MARGRAV accuſat ſtannum menſale, cui magna vis arſenici inmiſta ſit. Sed infinita quis perſequatur?

METHO-

METHODI STUDII MEDICI

PARS XII.

THERAPEUTICE.

ESt ea pars inſtitutionum (*a*) medicarum quæ docet ex ægris diſcere, quibus morbis laborent, & deinde ex hiſce præceptis diſcere, quænam requirantur ad curationem remedia, & quo modo adplicanda.

Revera hæc eſt Therapeutice, quæ docet in ægris cognoſcere, quo morbo adficiantur, & vocatur invenire Indicantia, Indicationem, & Remedia.

Habet in primis eas partes, ut indicantia, indicata, & ſic porro inſtrumenta explicet.

Inſtrumenta medicinæ ſunt mechanica, chirurgica & remedia, quæ intus adſumuntur. De materia medica, de materia chirurgica, deque ejus adplicatione, dicemus quædam in praxi, videatur tamen in conſiliis chemicis. Optime autem de his inſtrumentis legi poſſunt FALLOPIUS, SAMUEL DALE, Londini in 8. edita *Pharmacologia*. MARCGRAVIUS in materia medica contracta. Hi ad hanc partem fere ſufficiunt. Addantur ſimul ea, quæ in conſiliis botanicis dedi.

Altera pars therapeutices verſatur in explicatione methodi medendi. *Methodus medendi* autem eſt doctrina, quæ proponit regulas, quarum indicio medicus apud ægros præſens indicata, indicantia, contraindicantia, contraindicata, concordantia & repugnantia, &c. poteſt invenire.

Sequi-

(*a*) Therapeuticos & de Praxi medica agentes ſcriptores omnino, omitto cum fuſius de iiſdem repetito agat PRÆCEPTOR poſt Chirurgiam. Chirurgiæ ſcriptores non eodem trado, quo optimus PRÆCEPTOR, ordine. Cum enim mihi magni laboris compendium fiat, ſi ſecutus fuerim annorum ſeriem, neque quidquam inde decedat lectori, & multæ omnino repetitiones evitentur, gratiorem fore hunc noſtrum ordinem credidi, ut mihi facilior eſt. Incipiemus autem ab HIPPOCRATE, AESCULAPII enim, qui omnino chirurgiam exercuit, PODALIRII, qui venam antiquiſſimus ſecuit eorum, qui noti ſunt, & qui una cum MACHAONE ſolis vulneribus medebatur (CELS. Lib. I. *Præfat.*) DEMOCEDIS, cujus in Perſica aula factæ curationes chirurgici ſunt generis, nulla ſcripta ſuperſunt, HIPPOCRATIS vero & multa, & ejuſmodi, ut non alia meliora reliquerit, lucida, methodica, plena, & perfecta, & ne noſtro quidem ævo contemnenda, quod eo minus mirum, cum ex Epidemicis & Libro περὶ ἰητρείου adpareat, HIPPOCRATEM manu medicinam feciſſe, & in curandis vulneribus magnam partem vitæ triviſſe, ut etiam id conſilii det junioribus medicis, ut caſtra ſequantur. Libri vero HIPPOCRATIS integre chirurgici ſunt περὶ τῆς κεφαλῆς τρωμάτων. Genuinus & ſapiens, & facilis Liber, & optimis præceptis plenus. Humida in vulneribus capitis jubet vitare, nulla negligere, ſuturas radere donec totæ deletæ ſint, &c. Hic etiam illæ claſſes vulnerum cranii toties repetitæ habentur,

Sequitur, ut dicamus quinam de methodo in primis mereantur legi, & certe non ita facile eſt illud definire, quia ante HARVEIUM omnis methodus innititur imaginariæ conſtitutioni bilis, ſanguinis, atræ bilis, facultatibus, gravitati elementorum. Si GALENICUS aliquis ſcriptor conſulatur, ut diſcatur, quo modo medicus apud ægrum præſens indicationem invenire poſſit, inveniet omnes morbos pendere a quatuor elementis, humoribus, facultatibus, &c. hinc medico videndum eſſe, an prædominetur terra, aqua, aër, ignis, an peccet aqua, pituita, bilis, an calor, frigus, &c. hinc ſupplendum eſſe quod deeſt, & tollendum quod ſupereſt, hinc totam methodum eſſe in eo, ut mutatis corporis qualitatibus indicantia inquirantur. Videamus modo JOANNEM ARGENTERIUM, cujus opera proſtant in folio, Venetiis apud Juntas edita. Fuit ſuo tempore maximus inter methodiſtas, ſed omnium infeliciſſimus in cognoſcendis & curandis morbis: nempe ſyſtema ſuum expolivit quam optime, ſed cum falſum eſſet, nihil aliud fecit, quam id, quod mathematicus faceret, qui falſa adſumeret, & inde egregie ratiocinaretur.

Verum qui bene incepit ſcribere de hac re, eſt egregius ille idem MELCHIOR SEBIZIUS *in Collegio therapeutico ex* GALENI *methodo medendi depromto, ac in diſputationes* XXV. *redacto*, Argentorati edito 1634. 1638. in 4. Melius adhuc, ſed compactius, & egregio Romano ſtilo ſcripſit de hac re BERNARDUS SUUALVE in *Diſquiſitione therapeutica generali*, in 12. Amſtelodami edita anno 1657. adeoque poſt circulationem inventam, hinc pro tirone non eſt vituperandus libellus.

Scri-

tur, & aliqua oſteologica. Seorſim prodiit *latinitate donatus & commentariis illuſtratus* a FRANCISCO VERTUNIANO Pariſ. 1578. 8. Liber exſtat etiam in collectione VIDIANA, quæ cum titulo *Chirurgia a Græco in Latinum* converſa cum ejus commentario prodiit Pariſiis 1544. fol. Habetur etiam in eum Librum FALLOPII *commentarius*, ſed poſthumus, ex prælectionibus Clar. Viri decerptus, hinc minus bona dictione, non ideo ſine experimento, in tanta auctoris peritia. Seorſim prodiit Venetiis 1566. 4. ANDREÆ etiam DOERERI *diſputatio* Baſileæ 1589. prodiit 4. cum Græco titulo *ἐμφισβητήσεως ἰατρικῆς περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τρωμάτων κατὰ τὸν ἱπποκράτην*. RIV. In eum porro Librum commentatus eſt JULIUS CÆSAR ARANTIUS, cujus *brevem commentarium in L. H. de vulneribus capitis* edidit cum *adnotatiunculis marginalibus* CLAUDIUS PORRAL, Lugdun. 1580. 8. Leid. 1639. 12. In eo commentario proprii parum eſt, niſi curationem velis vulnerum capitis puerilium, a quibus inciſionem vult abeſſe, & cauſas funeſti eventus in capitis vulneribus. In eundem Librum exſtat commentarius HIPPOLYTI PARMÆ Venet. 1608. 8. LIND. alius J. B. CORTESII, cui *adjecti tractatuli de contuſione calvariæ in pueris & de hydrocephalo*, Meſſanæ 1632. 4. Boni ſenis, in legendo magis quam in artis opere exerciti, etſi TAGLIACOTII fuerit diſcipulus. Sermo græcus & maculoſus eſt. JOSEPHI etiam SCALIGERI *epiſtola ad* STEPHANUM NARDIUM *ad dictata* MARTINI in Librum HIPPOCRATIS *de capitis vulneribus* excuſ. Coloniæ 1578. 8. * PETRI PAVII etiam exſtat *ſuccenturiatus anatomicus ſive commentarius in* HIPPOCRATEM *de vulneribus capitis & in* CELSI *Libri* VIII. *capita* IV. *priora* Leidæ 1616. 4. Caſus aliquos habent infortunii, & mortis a depreſſione cranii. CELSUM, qui fiſſuras non vult radi ſed emplaſtra ſuadet experiri, recte refutat, & multas ac opportunas figuras ad explicandum auctorem ſubjicit. BERNARDINUS denique FALCINELLI Florentiæ anno 1693. 8. edidit *commentario al Libro d' Ipocrate delle ferite del capo*. De MAGATIANA ſecta fuit, & palinodiam cecinit priorum editorum, atque naturalis methodi præſtantiam adgnovit.

Porro genuinus eſt etiam Liber *περὶ ἀγμῶν*, ſive *de fracturis*. Fractura humeri, femoris,

Scripſit etiam FRANCISCUS *de le Boe* SYLVIUS opus, omnium eorum quæ edidit, optimum, nempe *Methodum medendi*. Exiguus eſt tractatus, & maxime defæcatus ab acido & alcali. Exſtat tantum in ejus operibus in 4. editis, non in ejus praxi, quæ in 12. proſtat, nec in ejus diſputationibus. Meretur legi, nam plura bona habet. Scripſit etiam WALLAEUS, Lugduni Batavorum olim medicinæ profeſſor, methodum medendi breviſſimam. Libellus eſt in 12. editus Auguſtæ Vindelicorum apud Welſchium anno 1619. Vir in arte ſummus fuit, ut patet ex duabus epiſtolis anatomicis ad BARTHOLINUM, ſcripſit etiam praxin & methodum medendi illam, exploſis Galenicis, ſecundum circulationem HARVEIANAM, ſed difficile adquiritur.

Ultimo DANIEL SENNERTUS.

Jacta nunc ſunt fundamenta dirigendi totum ſtudium medicum, ſupereſt, ut ad praxin addiſcendam media citiſſima fideliſſime proponam.

Itaque enarrabo auctores, qui in medicina facienda, ſeu praxi, mihi viſi ſunt conſilia vera dediſſe.

Praxis medica, ſive id, quod vocamus *facere medicinam* eſt, „ in quolibet „ ægro per ſingularia ſigna morbum ejus ſingularem cognoſcere, & deinde per „ ſingulare remedium & per ſingularem methodum curare ". Differt ergo vocata exercitatio medica ſeu praxis ab inſtitutionibus in eo, quod medicus in inſtitutionibus generales pronuntiet regulas, quæ medico, qui nunc faciendæ medicinæ ſe dedit, inhæreant, & obſervatæ ſint, ut his uti queat.

Hinc praxis eſt totius medicinæ perfectio ſeu pars ſumma; & tota in binis his rebus conſiſtit 1. In cognoſcendis in ægro ſingulis per ſingularia ſigna morborum ſingularium 2. In curandis ſingularibus morbis per remedia ſingularia, & methodum ſingularem, quod ſemper attendendum eſt, nam nulla generalis regula de methodo & de morbis curandis datur.

Uno

ris, tibiæ, cubiti, luxatio genu & tibiæ & cubiti cum encheireſibus, monitis chirurgicis, cautelis & machinamentis, nitide hic deſcribuntur. Aliqua quidem veteris ruditatis veſtigia ſuperſunt, ut virgæ corneæ inflexæ inventum, cujus elatere vult tibiam extendere. Pleraque vero Libri præcepta valde placent, & meretur prælegi. In eum habemus GALENI *tres commentarios*, qui cum adjectis iconibus in collectionibus operum ejus exſtant. Finis deficit. PALLADII etiam *ſcholia* habentur in eundem Lib. in editionibus FOESIANIS & CHARTERIANIS. Liber περὶ ἄρθρων ejuſdem dignitatis eſt, unus proprie & continuus cum priori Liber. Hoc fracturæ reliquæ & luxationes pertractantur. Vertebrarum, maxillæ, femoris, digitorum, luxationes eadem ratione exponuntur; femoris autem inprimis luxatio quam quadruplicem facit, & reponi jubet HIPPOCRATES, culpatus hinc olim a CTESIA, & ab HEROPHILO, qui inutiliter reponi os non manſurum monet, quum ligamentum teres violatum ſit. Defendit HIPPOCRATEM olim APOLLONIUS Citieus apud COCCHIUM in M. S. codice, cujus fragmentum exſtat in ejus viri libro *dell' Anotomia*. Recentiores fracturam frequentius inveniunt. In hunc cæterum Librum GALENUS quatuor commentarios reliquit, cum machinarum, ut ſcamni HIPPOCRATIS, iconibus. Paſſim aliqua deſunt. Exſtant etiam in VIDI collectione, jam dicta, & in hunc Librum & in Librum περὶ ἀγμῶν & κατ' ἰητρεῖον commentarii. Liber *Mochlicus* eſt compendium non inconcinnum Librorum priorum de fracturis & articulis. Liber περὶ ἑλκῶν non videtur HIPPOCRATICUS eſſe, nimis enim & multa & varia medicamenta habet, inter quæ nonnulla ex plantis deſcribit. Videntur in univerſum minus inconcinna eſſe, quam aliæ veterum

Uno exemplo res declarabitur. Video hominem deficere animi deliquio, ut is curetur, non conſidero in genere animi deliquium, ſed quid hic in hoc præſente ægro animi deliquium ſit. Si enim in genere animi deliquium conſideravero, poterit id eſſe, & a defectu ſanguinis, & a defectu virium cordis, & a moſcho ſubolfacto, & ſic porro; aliter autem curari debet, ſi a defectu ſanguinis eſt, quam ſi a moſcho ſubolfacto, in meo ergo ægro in naturam & cauſas peculiaris hujus deliquii inquiro, ut ea remedia adplicem, quæ ſingulari huic cauſæ opponuntur. Hinc videmus, exercere medicinam, idem eſſe, ac ſingulatim rimari cauſas morborum, ita quidem ut generalis in animo ſit medicus, ſed ita medicum eſſe, quando ſingulariſſime munus ſuum obit.

Praxis ergo medica eſt cognoſcere, deinde curare morbos.

Hoc poſito, dico curationem omnem fieri per quædam inſtrumenta, quæ morbum, & cauſas ejus, & effectus debellare valent.

Verum HIPPOCRATES & CELSUS ad hæc tria revocant medicamenta, ut omnis medela fiat, & manu, & victu, & auxiliis.

Hinc

terum formulæ, neque eſt abſque utilibus monitis, uti v. g. oleoſa vitare jubet, & humida præter vinum, & partes vulneri circumpoſitas curari ſuadet. Venæſectionis mechaniſmum deſcribit. Italice cum notis editus eſt a JOSEPHO CIGNOZZI Florentiæ *1690.* 8. Liber *περὶ συρίγγων* fiſtulam ani & procidentiam deſcribit. Illam jubet filo erodere, vel etiam ſecare, quæ utraque operatio ad noſtra tempora ſuperfuit. In prolapſu ani adſtringentia laudat. Auctor videtur idem eſſe, qui librorum *de morbis*, ut adparet ex theoria morborum, quos ex pituita & bile deducit. *περὶ ἐγκατατομῆς παιδίου* ſpurius & brevis, deſcribit fetus in partu difficiliori diſſectionem, & extractionem. Concuſſionem in partu etiam commendat, ad excludendum fetum. Liber *κατ' ἰητρεῖον* genuinus, egregiis monitis plenus eſt, qui ne minutias quidem negligat. Liber *περὶ ἰητρείου* mere chirurgicus eſt, *ἰητρεῖον* idem ſignificat, quod hodie officina chirurgi. Eam fuſe deſcribit HIPPOCRATICUS AUCTOR, deſcendit ad minutias omnes medicamentorum, herbarum, deligationes, ſplenia, ferulas, reſtitutiones luxationum fuſe deſcribit. Spurius eſt. Qui enim potuiſſet dixiſſe HIPPOCRATES, ſuo ævo nullas eſſe expeditiones bellicas, qui furente bello Peloponneſiaco vixerit? In eum exſtant GALENI *Commentariorum* Libri III, eruditionis variæ & lectu digniſſimi.

In Libro *περὶ εὐσχημοσύνης* in Medico etiam adparatus inſtrumentorum requiritur. In aliis Libris HIPPOCRATIS ſparſim Chirurgica aliqua continentur. In *Aphoriſmis* de funeſto eventu vulnerum, de vulneribus capitis varia habentur præſagia. In Libris *de morbis* varia huc pertinent, ut in II. Libro de carie, de empyemate cum curatione, de vulneribus arteriæ aſperæ, de aneuryſmate, tonſillarum morbis, ranula. In Libro IV. calculum ortum ex lacte pituitoſo explicat. In *Coacis* de gibbo, ulceribus, calculo (quem etiam de aëre, aquis & locis tangit) præſagia exſtant. In Libro *περὶ γυναικείων β.* de cancro, prolapſu uteri, clauſo utero, morbis mammarum, in *primo libro* de partu difficili, mola, agitur. Peſſos & glandes ſæpiſſime laudat Auctor. In *Prorrheticorum* Lib. II. prolapſum ani, vulnera in univerſum & peculiariter medullæ ſpinalis capitis, &c. prolapſum gurgulionis, ulcera (hæc fuſe) perſequitur. In Libro *περὶ ὄψιος* ſpurio exſtat celebris ille locus, quo palpebrarum ſcarificatio deſcribitur, & aliæ crudeles operationes, uſtiones venarum, fiſſiones ſincipitis. In Libro *περὶ τόπων τῶν κατ' ἄνθρωπον* cauteria varia commendat, paracenteſin deſcribit, & ulcera ferina. In Libro *περὶ παθῶν* vulnera & eorum curationem, uvulæ morbos reperimus.

Epidemicorum Libri plurima chirurgica habent. Liber *Quintus* multos morbos chirurgicaſque curationes continet, ibique celebris exſtat HIPPOCRATIS a futuris decepti confeſſio, cæterum rara multa & utilia; de riſu ſardonio ex vulnerato ſepto tranſverſo, de te-

tano

Hinc tota medicina; quæ clinica ſeu practica eſt, conſiſtit in chirurgia, diætetica & pharmaceutica invenienda, præſcribenda, adplicanda.

Ita tota praxis medica, proprie loquendo, duas partes habet 1. Chirurgiam, quæ morbos externos manu comprehendendos curat. 2. Morborum internorum curationem: Et Chirurgia eſt illa pars medicinæ practicæ; quæ docet cogno-

tano a medicamento acri in vulnus admiſſo, de morte a levi percuſſione capitis, &c. Genuinus equidem non videtur eſſe, cum in eo arteriæ & venæ diſtinguantur. Liber VII. aliqua habet cum Quinto communia, & caſus chirurgicos varios. In Libro VI. paracenteſis, calculi hiſtoria & ad abſceſſus aliqua ſunt. In IV. etiam aliquæ vulnerum hiſtoriæ continentur & de ulceribus nonnulla, in II. de calculo aliqua & de ulceribus. Præter GALENUM, cujus commentarios laudabimus, exſtant in HIPPOCRATIS opera aliqui etiam chirurgici commentarii. VIDUS VIDIUS cum aliis veterum Chirurgicis HIPPOCRATIS *libros de vulneribus capitis*, *ulceribus & fiſtulis*, cum verboſis ſatis commentariis edidit Pariſ. 1544. fol. Habet icones aliquas inſtrumentorum, trepanum cylindricum abſque alis, &c. BARTHOLOMÆUS GENGA in HIPPOCRATIS *aphoriſmos ad chirurgiam ſpectantes* latinos & italicos *commentarios* edidit Bononiæ 1727. 8. editos, valde libere & abſque ſuperſtitioſo cultu boni ſenis ſcriptos. MATTHÆUS NARVATIUS *ſylvam ſententiarum ad chirurgiam pertinentium ex Libris* HIPPOCRATIS excerptam dedit Antvverp. 1576. 8. 1602. 8. recuſam, qua etiam inſtrumenta ad vulnera capitis curanda continentur.

BARTHOLOMÆI GENGA *in* HIPP. *aphoriſmos ad chirurgiam ſpectantes commentarii* Romæ prodierunt 1694. 8.

ANTONIUS THYMUS *reſolutionem* dedit *aphoriſmi* XLV. *Sect.* VI. *quo ulcerum antiquorum ſtatus & prognoſis continetur*, Jen. 1665. 4. * Quid ſit HIPPOCRATIS *chirurgia nunc primum græce reſtituta*, *latinitate donata & commentariis illuſtrata a* STEPHANO MANIALDO, non novi. Prodiit Pariſ. 1619. 8. RIV.

Poſt HIPPOCRATIS tempora chirurgia valde exculta fuit in Ægypto & in Græcia. AMMONIUM notum eſt inveniſſe uncum, quo calculus comprehenderetur, deinde ferramentum prima parte tenue, acie retuſa & ex altera parte ictum calculum findens (CELSUS L. VII. c. 26.) MEGES ferramentum aliud ad calculum excogitavit, quo ſi quid ex calculo promineret, decideret, (CELSUS ibid.) cujus viri etiam medicamenta paſſim laudantur ut L. V. c. 28. & monita (VII. c. 7.) atque citatur luxatio ad anteriora in genu ſanata, gravis certe morbus (VIII. c. 21.) Idem tres umbilici prominentias facit, ab inteſtino, omento, & humore ortas. (VII. c. 14.) MEGESEM etiam inter primarios inventores IDEM CELSUS refert (L. VII. præfat.) Et in univerſum audax & maſcula Græcorum chirurgia fuit. ASCLEPIADIS inventio fuit laryngotome, cujus etiam de luxatione femoris apud COCCHIUM fragmentum exſtat, quam vidit extrorſum factam. In paracenteſi fiſtulam in vulnere relinqui ſuaſit. HERACLIDES Tarentinus palpebram albo oculi connatam ſcalpello reſecabat (CELS. VII. c. 7.) CRITOBULUS abſque deformitate ſagittam de oculo PHILIPPO extraxit (PLIN. L. VII. c. 37.) PRAXAGORAS inteſtinum cæcum in ſcrotum elapſum reponebat manubus, & ni cederet, jubebat ventrem pube tenus diſcindi, & dividi inteſtinum, ſtercore vero educto reponi (CÆL. *Acut.* L. III. c. 17.)

Præter hos viros CELSUS in præfatione ad L. VII. laudavit etiam PHILOXENUM Ægyptium, GORGIAM, SOSTRATUM, HERONES duos, APOLLONIOS duos, nuperum ſcriptorem TRYPHONEM & EUELPISTUM PHLEGETIS filium. Iidem Græci multi fuerunt in deligationibus & machinamentis inveniendis, quibus pleni ſunt GALENI & ORIBASII Libri, ut Plinthium NILEI, gloſſocomium NYMPHODORI mutatum ab ARISTYIONE PASICRATIS, &c. ſed ea omnia perierunt. Codex M. S. commentarii APOLLONII CITIEI in HIPPOCRATIS Libros *de articulis* exſtat quidem Florentiæ, exſcriptus a COCCHIO, vitioſus, antiquus tamen ſeculo IX. vel X. ab alio ſcriptore accentibus auctus, a LASCARI in Italiam adlatus, in quo locus eſt HEROPHILI, quem edidit COCCHIUS in Libro *dell' anat.* & ASCLEPIADIS, uti diximus fragmentum, (PHIL. TR. 333.) De eodem codice aliqua etiam in commentario ad CONRINGIUM SCHELHAMMERUS reliquit.

Codex

ſcere & ſanare eos morbos, quos manus mediate & inmediate adtingere poteſt. De hac ergo medicinæ parte primo loco agere debemus.

Codex M. S. commentarii APOLLONII CITIEI in HIPP. Libros *de articulis* a NICETA primum exſcriptus eſt, deinde & a COCCHIO, ut diximus. Hujus collectionis editionem certo promittit COCCHIUS ob exhortationes gnarorum (*de art.* anat. 46.) Cæterum eum codicem SCHELHAMMERUS parvi facit, loco citato.

CÆLIUS in *chirurgumenis*, hic dictis, rationem tradidit ſecandi calculi (Chron. V. 2.)

Deinde ARETÆUS paucula huc pertinentia habet, & calculum adhærentem veſicæ. CASSIUS pauca chirurgica habet, de cauſis, cur ulcera rotunda minus bene ſanentur, de vulneribus cerebri, &c. CÆLIUS, qui etiam *chirurgumena* ſcripſit (*Chronic.* Lib. V. cap. 2.) aliquoties ſuum judicium de chirurgicis interpoſuit, uti *Tard.* III. cap. 8. ubi paracenteſin abdominis commendat, & modum præcipit, quo eam adminiſtrare oporteat, ſanatoſque aliquos fuiſſe teſtatur, *laryngotomen* idem damnavit, *lanceolum* deſcripſit, novum inſtrumentum pro calculis arthriticorum eximendis, mechaniſmum clyſteris e folliculo dandi ſubtiliter expoſuit *Tardar.* Lib. IV. cap. 3.

M E-

METHODI STUDII MEDICI

PARS XIII.

CONSILIA AD CHIRURGIAM.

CAPUT I.

CHirurgia, cum ſit illa pars medicinæ, quæ manus adplicatione morbis curandis inſervit, pro objecto ſuo eos tantum morbos habet, qui ab adplicatione manus poſſunt ſuſcipere ſanationem, hos omnes morbos vocabimus chirurgicos.

Hujus modi morbi plurimi dantur; ſi v. g. quis in extrema corporis parte inflammationem habuerit, quæ in tumorem altum tranſierit, debebit curari apertione hujus tumoris, qui tunc pus effundet; ita pariter cui os humeri ex eminentia ſcapulæ luxatum eſt, morbus eſt iterum externus, nam medicamenta interna elapſum os nunquam reſtituerent, ſed oportet unice brachium bene extendere & elevare, ut reſpondeat cum cavitate, unde excidit, tunc ſi illud ſibi permittamus, retrotrahetur a muſculis in ſuum locum.

Ergo hi proprie morbi vocantur chirurgici, qui adplicatione manus tantum, non per diæteticam aut pharmaceuticam curantur.

Illa chirurgia, quatenus eam diſcimus ex ſcriptis, eſt quadruplex. Non loquor de Inſtitutionibus chirurgicis, ſed uti auctores ſcripſerunt. Eſt ergo 1. ſyſtematica; 2. de nonnullis morbis ſingularibus agens; 3. operationes ſolas deſcribens; 4. obſervationes rerum factarum colligens. Omnes auctores ſcripſerunt bona mala promiſcue, ut vero, quidquid boni in hanc uſque diem ſcriptum eſt, enarrem, oportet omnes ſcriptores etiam in quatuor colligere claſſes.

Prima claſsis eſt ſyſtematicorum, hoc eſt, lege doctrinæ ſcribentium.

Altera eſt eorum, qui de certa definita parte artis ſuæ tantum quidem ſcripſerunt, & meliores in ea parte, quam ſyſtematici fuerunt.

Alii, qui omnia reliqua omittentes, operationes tantum, hoc eſt opus manus ſeu methodum ſua dextra utendi deſcripſerunt.

Quarta claſsis eſt eorum chirurgorum, qui deſcripſerunt caſus chirurgicos, qui ſibi obvenerunt.

CAPUT II.

Prima claſsis Chirurgorum.

S*Yſtematici* vocantur, qui generalia omnium morborum chirurgicorum, horum naturam, differentiam, cauſas, effectus, ſigna, & remedia, quæ eo

 ſpe-

ſpectant, abſolute pertractant. Horum autem non eos commendabo qui compilatores fuerunt, & morbis forte non viſis nihilo minus in muſeo eos deſcripſerunt. Verum eos recenſebo, qui per multos annos in praxi excelluerunt, dum vixerunt, & ſimul anatomes periti fuerunt.

In hac parte ſyſtematicorum, ſecundum præſcriptas conditiones, princeps omnium eſt HIPPOCRATES, in ſectione ſexta operum ex editione FOESIANA. Fateor aliquando obſcurum eſſe propter vetuſtatem, & quia codices manuſcripti vitioſi fuerunt, aliter egregium opus eſt, & videtur HIPPOCRATES maximus fuiſſe in chirurgia.

Verum inter legendum hunc ſcriptorem, ſi quis velit conjungere ſummam eruditionem, addere debet commentaria GALENI in Chirurgiam Hipprocraticam. Ratio, cur hæc ſuadeam conjungi, eſt, quia GALENUS græcus fuit, & ſub imperio SEPTIMII SEVERI vixit; hinc diſtat a nobis quidem 1500. annis, a tempore vero HIPPOCRATIS non niſi ſexcentis, & eo ſeculo vixit, quo manuſcripta HIPPOCRATIS ſupererant, quæ ubique adlegat. Qui vero unum horum ſcriptorum ſolum abſque altero legerit, vix emerget ex difficultate.

AURELIUS CORNELIUS CELSUS (*a*) omnium veterum & etiam hodiernorum,

(*a*) Sed princeps omnino poſt HIPPOCRATEM auctor CELSUS eſt, qui medicinam ipſe fecit, ancyloblephari exemplo (L. VII. c. 7.) & in lingua operationis (L. VII. c. 12. n. 4.) Chirurgiam totam tradidit, nitidiſſime, ut omnia Calculi apparatum minorem ita bene deſcripſit, ut RAVIUS diſcendi cupidos unice ad CELSUM ablegaret. Cataractæ etiam depoſitionem, perterebrationem oſſis carioſi docuit, quæ multis foraminibus fit (L. VIII. c. 2.) Hydrocelen internam ab externa ſeparavit, cerebri concuſſionem obſervavit, & rupta vaſa oſſe integro (L. VIII. c. 4.) & alia hic non repetenda. In multis HIPPOCRATEM ſecutus eſt. In ulceribus capitis mollius paulum egit, vere Romanus, & raſionem fiſſuræ diſſuaſit, &c. In ejus *meliceriam* (L. V. c. 26.) commentatus eſt CHR. LUD. CHARISIUS Regiomont. 1717. 4. In (L. VII. c. 26.) *calculi veſica manu demendi rationem* tradidit VALENTINUS MARCUS, VVittemberg. 1600. 4. *Lithotomia* CELSIANÆ titulum nuperæ diſſertationi præfixit LAURENTIUS HEISTERUS, qua anno 1745. perfectiorem ſectionem calculi Ravianam laudavit, & oſtendit proxime ad CELSIANAM accedere eam, quam emendatam laudaverunt CHESELDENUS & SALVATOR MORAND. Libr. de Acia CELSI ſuo loco laudabimus.

CL. GALENUS a SEVERINO accuſatur, quod artem chirurgicam effeminaverit. Et certum eſt rarius paulo ad eas curationes acceſſiſſe quæ manu fiunt. Imperatorem enim nonnunquam pro milite pugnare, ſic medicum in neceſſario caſu manu uti ejus vox eſt. Non tamen ideo abſque experientia utique fuit. Nam Commentario *περὶ ἄρθρων* citat ſanationem, quam peregit, cum medicus non vidiſſet, ob æqualitatem longitudinis in utroque humero, luxationem adeſſe. In ipſo pericardio ulcere nato, ſanavit puerum, *de decret.* HIPPOCRATIS *&* PLAT. L. I. In *commentario* in L. *de fractura* humeri luxationem antrorſum factam, HIPPOCRATI non viſam, quinquies ſe vidiſſe ſcribit, ut alia loca taceam, quæ plurima ſunt. Præter commentarios in HIPPOCRATEM, & aliqua ſparſa inter practicos Libros, pauca Chirurgica GALENI exſtant. Liber *de faſciis*, & *laqueis* & machinamentis græce non exſtat, niſi in M. S. codice, qui apud Cardinalem RODULPHUM latebat, & quo VIDIUS uſus eſt. Conjunctos HELIODORUM & SORANUM, qui in eodem volumine habentur, non utiliter neglexit IDEM edere, aliqua tamen ex utroque GALENICO Libro inſeruit. Mireris in eo Libro copiam habenarum & faſciarum, & elegantiam & nominum affectationem. Recudit eumdem Librum GALENI GESNERUS in collectione Chirurgica anni 1555.

In *arte curativa* ad GLAUCONEM varia huc pertinent. *Methodi therapeutica* Libri III. IV. V. VI. *de ulceribus & vulneribus*. Libri XIII. XIV. ſunt *de tumoribus*. In Libro XIII. *de inflam-*

norum, in chirurgia princeps fuit: quæ enim jam pro novis traduntur, apud eum inveniuntur. Sint enim exempli loco ejus opera de calculo, de fiſtula lacrymali, tantæ certe manus & inſtrumentorum ibi ſubtilitates inveniuntur, ut hodie

inflammationibus exſtat *commentarius* CONRINGII, Helmſtadt. 1662. 4. Inter ſpurios GALENI aliqua ſunt, ut *de clyſteribus & colica* ſeorſim editus Lugduni 1591. 8. *de tumoribus*, VVittemberg. 1589. 8. In Libellos *de curandi ratione per ſanguinis miſſionem*, *hirudinibus*, *revulſione*, *cucurbitula & ſcarificatione* exſtat MELCHIORIS SEBIZII *commentarius*, Argent. 1652. 4. GALENI Liber *de ſanguinis miſſione* ſeorſim prodiit Lugd. 1546. 8. In eum ſunt commentarii HIERONYMI NUNNI RAMIREZ Ulyſſipon. 1608. 4. * atque G. PATINI Pariſ. 1649. 8.

In Libro XIII. *de inflammationibus* CL. GALENI oſtendit Auctor ulcerum non unam naturam eſſe, neque eandem curationem omnia recipere. De arteriarum vulneribus minime imperite ſcribit. Vincula injici poſſe non ignorat, neque a thrombo neſcit vulnera claudi. Multas ſuas curationes refert. Ad vulnera nervorum idem, quo hodie utuntur, oleum calidum adhibet.

ORIBASII conjuncta & ſæpe pro Galenicis data opera, continuo ſubjiciam. Ergo EJUS *de laqueis* Liber, ſimilis argumenti & ingenii, cum iconibus, & Liber *de machinamentis*, exſtant a VIDO editi in collectione aliquoties citata. In iſto mechanica aliqua NILEI Plinthium, Fabri organon, Triſpaſtum, deinde medicæ machinæ deſcribuntur, ſcamnum HIPPOCRATIS, ſcala, Gloſſocomium, & adplicatio ad luxatorum artuum extenſionem. VIDUS adfirmat, ſe multo curatius edere, quam Græce habeantur. Icones aliquæ transpoſitæ ſunt. Cum GALENO etiam ſolent haberi, & cum *ſynopſi* ORIBASII, Baſil. 1557. 8. & in GESNERI collectione. Inter *collectanea* ORIBASII huc pertinet Liber VII. quo venæſectio, ſcarificatio, cucurbitulæ, hirudines, eſcharotica ex variis vetuſtis & deperditis ſcriptoribus deſcribuntur. Is Liber Lugduni etiam 1550. 8. cum nonnullis GALENI operibus ex AUGUSTINI GADALDINI interpretatione exſtat, & ſimilia fere habentur in Libro I. *Synopſeos*. Clyſteres glandeſque Libro VIII. exponit, ſinapiſmos, & pſilothra Libro X. In *Synopſi* Liber VII. totus chirurgicus eſt, ad vitia externa, cutanea, ulcera & gangrænas, neque abſque obſervatione ſcriptus. Ita humerariam venam abſque metu incidi monet, mediam cum magno metu ob nervi viciniam. Eſcharotica ad amputationes rejecit, quæ ſanguinem quidem comprimant, ut tamen idem cruſta delapſa vehementius erumpat.

AETIUS plures, quam GALENUS, chirurgias habet, ex variis collectas veteribus. Cauteria laudat & plurima deſcribit, & notante FREINDIO ſcarificationem in pedibus hydropicorum. In Libro III. de miſſione ſanguinis, ſinapiſmis, clyſteribus, glandibus, in Libro III. de morſubus animalium, in Libro XIV. de abſceſſibus, cancris, in Libro XV. de ſcirrhis, tumoribus cyſticis agit, & alibi morbos chirurgicos medicis interponit, ut Libro XIV. hernias. Medicamentis abundat.

PAULUS, quem ÆGINETAM vocant, Chirurgiam exercuit & ornavit, neque, uti fere priores, unice aliorum laboribus uſus eſt. Morbos chirurgicos & eos, qui proprie medici ſunt, conmiſtos dedit, ut totum opus, *primo* & VII. Libro excepto ad chirurgiam ſpectet. Et multa equidem medicamenta ex genio ſeculi corraſit, corraſit, curationes tamen, quæ manu fiunt, plenius propoſuit. De partu difficili primus fere auctor eſt, ut vulgo etiam obſtetrix ſit dictus. Naturali proximum eſſe partum cui pedes procedant, recte vidit. Cranium mortuo aperire docuit. Reponi tamen male ſitum in partu non naturali fetum, ut caput præcedat, cum aliis veterum non bene ſuadet. Contra uteri prolapſum a ſecundis extractis monet, ne ſecundæ valide adhærentes, vi evellantur, uti nuper RUYSCHIUS, eaſque mavult relinquere & ſpontaneum diſceſſum exſpectare. Bronchotomen commendat. In hernia ſaccum ligare jubet. Luxationem claviculæ ad ſternum negat fieri poſſe. Hypoſpathiſmum deſcribit, miram & crudelem operationem in fronte. Emphyſema in contuſione naſcens obſervavit. Paronychiam malignam notam habuit, & patellæ fracturam, & alia non vulgaria. Chirurgica PAULI ſub nomine *Chirurgie de* PAULUS ÆGINETA Lugduni 1542. 8. ſeorſim prodierunt. MO-

hodie meliora non tradantur, ſic per totum ejus opus prælucet omnibus. Ejus præterea ſcripta eleganti, & puriſſimo ſermone ſcripta ſunt, cum ſub TIBERIO vixerit.

Poſt

MISCHION ſuſpectæ ætatis homo, qui Juliæ Agrippinæ medicamentum ſe miſiſſe ajat, idemque a Judæis aliqua ſe ſumſiſſe fatetur, certe methodicæ ſectæ ſcriptor, præter *chirurgumena & ophthalmica*, quæ ipſe ſcribit ſe edidiſſe, libellum *περὶ γυναικῶν παθῶν* reliquit, qui aliqua parte ad Chirurgiam pertinet. Inperfecta valde ſunt, quæ ad Chirurgiam ſpectant. In perverſo ſitu fetus nihil maſculi tentat, ſed unguentis fere utitur, & fetum ita dirigit, ut capite præcedat. Embryculum ad extrahendum fetum more veterum adhibet. Denigratam matricem reſecari poſſe adfirmat. Anatomica magis tolerabilia ſunt, ut alibi ſcripſit. Prodiit Baſil. 1566. 4. ope C. VVOLFII, & in ejus *Gynæciis*.

Nunc ab Arabes tranſimus, quorum tempore chirurgia valde evilluit, cum & medici, RHAZE manifeſto conquerente, opera, quæ manu fiunt, ſervis ſuis relinquerent peragenda, & chirurgorum ignorantiam acerbe accuſet IDEM ad MANSOREM lib. VII. c. 1. atque AVENZOAR omnes operationes, in quibus genitalia nudare neceſſe eſt, pro re abominanda habeat. Sed RHAZES quidem, etſi oſtendat FREINDIUS plurima ex Græcis ſumſiſſe, ut in omni tamen medicina, ita in chirurgia, cum dignitate verſatus eſt. Chirurgicos equidem libros, qui in *Continet* continentur, non legi, qui videam eſſe locos communes RHAZIS. Sed inter opera ejus *exquiſitiora* Baſileæ 1544. fol. edita huc pertinet Liber ad MANSOREM VII. & inprimis L. *de caſibus qui ipſi acciderunt*, tum Liber *de ſectionibus cauteriis ventoſis*, Lugdun. 1510. 8. etiam editus. Setacea invenit. Alia paſſim cum practicis miſta ſunt, ut in libro IX. c. 47. inſtrumentum pro caſtiganda uvula. Hydrocelen ſingulis menſibus aperire docuit. Spinam ventoſam primus pro diſtincto morbo deſcripſit.

HALY ABBAS in *reghli diſquiſitione* practicam chirurgiam etiam tradidit, quam plurimum legerat CARPUS.

AVICENNA, ut reliqui Arabes, univerſam medicinam & chirurgiam adeo adtigit, & in ejus caput *de phlebotomia, cucurbitulis & hirudinibus* proprius commentarius extat CONSTANTINI LUCÆ, Turin. 1584. 4. ad ejus vero textum *de apoſtemate calido, contuſione & attritione, caſu & offenſione calvariæ curatione* MARIANI SANCTI commentarius Venet. 1543. 4. RIV. Operationes etiam aliquas peculiares deſcribit, ut clitoridis amputationem, remotionem vermis ſubcutanei. Sed in immenſo volumine valde parum proprii eſt.

Melior eſt AVENZOAR, ita curioſus, ut etiam in hirco bronchotomes experimentum fecerit, & rariores aliquas chirurgicas curationes inſtituerit.

In Libro VII. *colliget* AVERRHOIS aliqua chirurgica ſunt, ad vulnera etiam vaſorum, fracturaſque oſſium. Sed hæc infra ſubtilitatem ejus hominis fuerunt.

JANI DAMASCENI chirurgica exigui momenti ſunt. Curationem tamen herniarum per inuſtionem habet.

JESU filius HALI Liber *de cognitione infirmitatum oculorum & curatione eorum* prodiit Venetiis 1499. fol. & 1500. fol. PL. cum ALBUCASI, & iiſdem annis ALCANA MOSALY *de paſſionibus oculorum* L. VVALTH.

Sed ABULCASEM, qui vulgo dicitur ALBUCASIS, inprimis gloriam Arabum chirurgicam vindicavit, qui neglectas dudum etiam aſperrimas operationes renovavit, & perfecit. Inſtrumentorum icones dedit, obſervationes proprias paſſim adjecit. In cauteriis plurimum ſibi placuit. Polypum narium exſtirpavit. Vulnera œſophagi ſanavit. Mortuum fetum pedibus juſſit extrahi. Vulnus ventriculi in fiſtulam abiiſſe vidit. Lapidem infernalem adhibuit. Calculi ſectionem parvam paulo fuſius expoſuit. Aliqua ætati condonari oportet, ut ſuturam inteſtinorum, quæ fit formicis admotis deinde ita diſſectis ut capita maneant, quæ mordicus inteſtini ſecti labia contineant. Vel ideo legi debet, quod communis quaſi fons ſit, ex quo recentiores, ſeculi inprimis XVI. chirurgi, hauſerunt. Ceterum Ejus opus ſub titulo *manualis medicinæ* ALBUCASIS prodiit Argentorati 1532. fol. Libris tribus, quorum *primus* ſola cauteria, *tertius* luxationes, *ſecundus* reliquam chirurgiam omnem conficet. Alia editio cum PETRI de LARGELATA *chirurgia* prodiit Venetiis 1520. fol. Veneta

etiam

etiam 1500. fol. & Baſilienſis 1541. fol. exſtat. VVALTH. RIV. Quæ de mulieribus agunt ea in VVOLFII *gynæciis* repetuntur. Cæterum FREINDIUS oſtendit, eundem cum ALBUCASI eſſe ALZAHARAVIUM, hinc eadem omnino & ejus auctoris Libro X. & apud ALBUCASIM reperiri. Ætas viri incerta eſt, ad duodecimum tamen ſeculum ex quibuſdam conjecturis rejicitur a FREINDIO.

De ALBUCASI addimus, eum, quamvis multa propria habeat, multa tamen ex PAULO ſumſiſſe.

Ab Arabibus in Europæos medicos rediit Chirurgia, poſt ſex fere ſecula, quibus totis in eruditiſſima illa Italia nemo quidquam ad eam artem ornandam contulerat. Magno vero impedimento fuit utiliſſimæ ſcientiæ, quod apud Clericos fere unice medicina excoleretur, hi autem per leges canonicas & decreta concilii Turonenſis anno 1163. ipſamque muneris ſacri naturam a ſanguine fundendo & neceſſaria crudelitate adhorrerent, unde ad unguenta, emplaſtra, carmina & alia inertia medicamenta fere tota Chirurgia delapſa eſt, quam degenerationem LANFRANCUS non ſine dolore refert, & vitio medicorum tribuit, qui chirurgiam relinquant laicis, ignaris, nihil profecturis niſi medici fuerint. Quin excuſat ſe AVENZOAR, quod chirurgica tractet, cum ſuo ævo medici Venæ ſectionem & operationes manuales *ſuis ſervitoribus* relinquant. Non rectæ adeo CL. MATERNUS in *diſſertatione de medic. conjunct.* ſeparationem artis medicæ a chirurgica ſcholæ Pariſinæ tribuit, quod medici Papali edicto a praxi chirurgica abſterriti hanc laicis reliquerint. Et EROS quidem medicus inter Salernitanos videtur eſſe, ex antiquioribus, non quidem certæ ætatis, ſeculi tamen ad minus duodecimi, cum MAGISTRUM GERALDUM citet, qui ſpecillis uteretur. THEODORICUM etiam citat, an chirurgum, non dixerim. EJUS Liber *de paſſionibus mulierum* jam citatus eſt. Obſervationes paucas, tamen aliquas, ut feminarum quibus fruſta carnis ex utero pendeant c. 24. calculi veſicæ per foramen circa peritonæum ſugendo extracti c. 42. Sic GARYOPONTUS aliqua chirurgica habet, & CONSTANTINUS AFRICANUS Libro *de Chirurgia, phlebotomia, arteriarum inciſione, ſcarificatione, cucurbitulis, oſſium reſtitutione.*

ROGERIUS autem inter eos chirurgos antiquiſſimus eſt, quos barbaros vocant, & qui Venetiis an. 1546. atque alias in fol. conjuncti prodierunt. Eum enim ROLANDUS ab initio citat, & primo loco ponit GUIDO. EJUS *Chirurgia* fere tota medicamentaria eſt. In vulneribus vinum cum melle & herbis propinabat & laxantia GUIDONE teſte p. 286. Tota fere ejus *chirurgia* in ROLANDI opus tranſiit.

M. ROLANDI Parmenſis Liber *de chirurgia editus vel compilatus* una prodiit, paulo antiquior ie THEODORICO ex p. 149. b. ut tamen cum eo ſenior vixerit. Superſtioſus homo carmine ad ſtrumas uti ſuſtinuit. Laxantia etiam & pultes unice adhibuit, GUIDONE teſte.

JAMERIUS, qui fatua multa ſcripſerit, ſecutus ROGERIUM, & a GUIDONE dictus, nobis ignotus eſt.

BRUNUS Longobardenſis vixit Patavii anno 1252, celebris ſuo tempore, multus equidem in medicamentis, & ſiccantibus inprimis, ut tamen manum operi admoviſſe ſatis adpareat. Barbare, ut reliqui, ſcripſit. EJUS *Chirurgia magna* & *Chirurgia parva* in eadem collectione prodierunt. Exſtant etiam Venet. 1490. 1559. fol. L. Venas in oculo parvas incidere & ligare juſſit, & fiſtulas ani totas incidere monuit, neque aliter ſanari poſſe p. 128.

THEODORICUS *Capellanus* & *Pœnitentiarius* Pontificis, inde Cerviæ Epiſcopus, ex ordine Prædicatorum HUGONIS de LUCA diſcipulus, & ipſe, ut BRUNUS, vino & ſiccantibus uſus eſt p. 135. cujus plurima rapuit, GUIDONE indice, & fabulas magiſtri ſui admiſcuit (in præfat.). Paulo ROLANDO recentior fuit, & eo inſpiciente a magiſtro ſuo vulnus pulmonis ſanari vidit, ut tamen ejus ſanationis honorem ſibi ſumeret ROLANDUS. Medicamentis equidem etiam valde utitur, ut abſque chirurgia omnia ſanare voluiſſe exprobet ipſi GUIDO p. 37. b. melior tamen fuit prioribus. Nam & carmina ſpernit (p. 143. b. 158. b.) a moribus equidem ſeculi ſui paſſim abreptus, cum fracturam capitis ope carminis & pulveris ſanatam pro certa re referat, p. 145. b. ingenuus homo, qui nattam ſeptem librarum de humero feliciter reſectam fuiſſe, ſe diſſentiente, ſcriptum reliquit p. 168. Turunda in curatione abſceſſuum ſemel uti permiſit, & centies ſe id expertum teſtatur p. 165. b. & ROGERIUM & ROLANDUM carpit, qui iis eſſent uſi p. 148. In nervorum vulneribus nihil terebinthina melius eſſe monuit p. 141. b. Arteriam vulneratam bis ligare & inter vincula diſcindere

dere juſſit. Prodiit ejus *chirurgia* Venet. 1546. fol. & prius 1499. fol. HAEN. 1519. fol. L.

GUILIELMUS de SALICETO THEODORICO fere coævus & ipſe Clericus fuit, Profeſſor Veronenſis, patria Placentinus, & obiit circa annum 1277. Pleriſque priorum præſtat, neque enim in medicamentis adquieſcit, ſed utique operationes & encheireſes ita deſcribit, ut manum operi admoviſſe ſatis adgnoſcas, neque indoctus fuit. Vulnus ſanavit, facta in inteſtino, deinde in abdomine ſutura p. 336. b. Carbunculum peſtilentem curari docuit p. 322. b. Vertebram luxatam reſtituit. Vulnus œſophagi ſagitta perforati ſanavit p. 331. b. Dulcibus tamen emplaſtris & unguentis uſum eſſe, non cum laude, narrat GUIDO (præf.) qui hihilo ſecius *valentem hominem* vocat. Alia excerpit FREINDIUS. EJUS *Chirurigia* & in collectione, quam hactenus ſequimur & alias prodiit, Venet. 1502. fol. LIND.

LANFRANCUS Mediolanenſis, Clericus, non ut Galli Chirurgi volunt, chirurgus laicus, GUILIELMI diſcipulus, nonnunquam & ipſe manum operi admovit venamque ſecuit, in defectu barbarii p. 209. b. neque probavit, quod iis hominibus (quos laicos vocat), ſuperbi medici curationes relinquant, quæ manu fiunt. Pariſiis vixit anno 1295. ex patria pulſus, hocque ſuum opus ſcripſit anno 1296. (*in fine oper.*). Catus homo, difficiliorum operationum prudens detrectator fuit, ut ſectionis calculi, herniæ, hydropicorum, quas encheireſes non vult peragere ob periculum (p. 245. b.). Uſtionem tamen in herniis proponit, ſibique tribuit. Felix & gratioſus, ſua experimenta paſſim citat. GUILIELMI modum in curandis vulneribus ſecutus eſt, & in aliis præceptorem imitatus, GUIDONE monente. Turundas omnino repudiavit p. 211. Ad umbilicum paracenteſin ſemper funeſte eveniſſe monuit. Nervum per tranſverſum inciſum ſuere juſſit, animoſior THEODORICO, qui vetabat acu uti p. 212. EJUS *chirurgia parva & ars completa totius chirurgiæ* exſtant in collectione jam dicta, tum Venet. 1490. fol. 1519. fol. Lugdun. 1553. fol. cum GUIDONE aliiſque (LIND.). Germanice etiam verſa eſt ab OTHONE BRUNFELSIO, & edita Francof. 1566. 8. Filius LANFRANCI inter illuſtriores Chirurgos Monſpelii floruit tempore GUIDONIS.

BERNARDUS GORDON initio ſeculi 14. floruit, Monſpelienſis Profeſſor & clinicus, bonus & modeſtus homo. EJUS *lilium medicinæ* ſæpe, & nitide, Lugduni 1550. 8. excuſum, aliqua chirurgica inter morbos miſta habet. Simplex ſcriptor fuit, qui corpore inverſo calculi exitum procurare velit, & plurimus in medicamentis.

HENRICUS de HERMONDAVILLA conjunxit THEODORICUM & LANFRANCUM (GUID. præf.). Vinoſis & calidis utebatur in vulneribus (GUIDO p. 29.). Editos EJUS Libros non reperio, cum tamen paſſim citentur.

JOHANNES de GADDESDEN ſub initio ſeculi XIV. ſcripſit *roſam Anglicam*, quam fatuam vocat GUIDO, & quæ ſæpe prodiit, mea vero editio Papiæ data eſt anno 1492. fol. Empiricus & indoctus homo, arcanorum amator, & ipſe Clericus. Ad chirurgiam multa pertinent de apoſtematibus, dislocatione, herniis, calculo, &c.

GUILIELMUS de VARIGNANA eo tempore vixit. EJUS exſtat Liber *de ulceribus* inter reliqua opera, Baſil. 1545. 4. &c.

DINI del GARBO *Chirurgia cum Tractatu de ponderibus, menſuris, nec non de emplaſtris & unguentis* prodiit Ferrariæ 1485. fol. (MANDOS), quem Librum non vidi, & 1536. fol. Una editus eſt GENTILIS de Florentia Liber *ſuper tractatum de dislocationibus & fracturis crurum*. HEIST.

GUIDO de CAULIACO (de CHAULIAC), clericus, cubicularius, capellanus, & medicus aliquot Pontificum, peſtem illam ſæviſſimam anni 1348. vidit, & opus ſuum ſcripſit anno 1363. quo tempore Avenione fuit a ſervitiis URBANO V. Pontifici. Eo ævo Chirurgia pene nulla ſupererat, ut inter quinque ſectas, ROGERIUS, ROLANDUS, & quatuor magiſtri, omnia vulnera ſolis cataplaſmatibus curarent, BRUNI & THEODORICI ſecta ſolo vino uteretur. GUILIELMI a SALICETO diſcipuli dulcibus emplaſtris & unguentis confiderent, Teutones ab incantamentis oleo & braſſica, denique alii a ſanctorum invocatione curationem ſperarent, (GUIDO in præf.). Hinc GUIDONEM ſolent inſtauratorem Chirurgiæ vocare (J. van HORNE *microtechn.* p. 534.) ut qui operationes, dudum intermiſſas, ex Arabibus, ex PAULO, GALENO, & barbaris deſumta ad uſum revocaverit. Mihi tamen in multis videtur imperfecta valde encheireſi uſus, ut in hernia, quam caſtratione ſanat, & lithotomia adparet, in qua ſuturam adhibet. Superſtitioſus etiam conjunctioni nonnullorum

rum planetarum peſtem tribuit, & Librum de aſtrologia ſcripſit. Interim, cum in operè ipſo ſit verſatus, & tamen literas calluerit, quas a Chirurgo exigit (præf.), hactenus laudem meretur. Trepanum deſcripſit & adhibuit, cum ſolis medicamentis alii uterentur. Tendines conſuit felici eventu (p. 34. b.). In hydrocele ſcrotum totum in ulcus verti ſuaſit. Fiſtulas ſolis medicamentis mitibus ſanari poſſe negavit p. 46. Vulnus cerebri ſanatum vidit, cujus partem exemerat. Inſtrumenta multa tradidit, inter quæ etiam arteriis ligandis deſtinatum forcipem invenio p. 27. Dedit autem *anatomen* compilatum, *compendium medicinæ*, *chirurgiam* & *antidotarium chirurgicum*. EJUS opera ſæpiſſime prodierunt ut 1498. PL. 1499. fol. PL. HAEN. 1500. PL. 1519. PL. Venetiis 1546. fol. Lugduni 1559. 8. 1572. 8. HAEN. LAURENTIUS JOUBERTUS, Cancellarius & Judex Monſpelienſis, *Chirurgiam magnam reſtitutam* dedit, Lugdun. 1585. 4. & notas addidit, quibus varia barbare a GUIDONE dicta illuſtravit: ISAACUS vero JOUBERTUS *Dictionarium* vocum barbararum & icones adjecit. FRANCISCI etiam FRANCHINI exſtant *queſtions en chirurgie ſur les œuvres de Mre.* GUI de CHAULICE, Pariſ. 1604. 8. Denique totum opus reformavit, dictionem correxit, adjecit loca veterum, JOHANNES TAGAULT Profeſſor Pariſinus, titulumque fecit *de Chirurgica inſtitutione* L. V. qui ſæpe prodierunt, Pariſiis 1543. fol. Lugdun. 1547. 8. 1560. 8. 1567. 8. HAEN. Francof. 1574. fol. Venet. 1549. 8. PL. & in collectione Tigurina 1555. fol. & Italice 1596. 8. HEIST. An aliud opus ſit quod *metaphraſin in* GUIDONEM CAULIACUM vocat LINDENIUS editam Pariſiis 1545. 4. non dixerim. Aliqua GUIDONIS TAGAULTIUM omiſiſſe monet FREINDIUS. Exſtant etiam JOHANNIS FALCON *remarques ſur la Chirurgie de* CHAULIAC, Lyon 1649. 8. & *abregé in Chirurgie de* GUI DE CAULIAC *par* VERDUC, Pariſ. 1704. 8. 1716. 8. & *commentaires ſur la grande Chirurgie de* CHAULIAC *par* SIMON MINGOLOUSEAUX, Pariſ. 1683. 8.

JOHANNIS TAGAULT L. V. *de chirurgica inſtitutione*, quos GUIDONIS de CAULIACO opus reformatum eſſe diximus, gallice prodierunt Lion 1580. 8. Cæterum operum GUIDONIS *extractum* aliud etiam exſtat, præter id quod citavimus, ſub titulo nempe *le Chirurgien methodique*, Lyon 1597. 12. MANGET. Chirurgiam etiam GUIDONIS cum gloſſa FALCONIS *corregida y emendada* edidit JOH. CALVUS Valent. 1596. fol. ANT. *.

JOHANNES ARDERNUS a FREINDIO laudatur, coævus GUIDONI, tanquam primus Chirurgus, qui in Anglia eminuerit. Sed ejus ſcripta ſunt edita, ſolo excepto Tractatu *de fiſtula ani* (quam ſe ſanaſſe adfirmat), verſo a JOHANNE READ. a. 1588. * Annon ille eſt JOHANNES ANGLICUS, cujus *praxis medica de morbis, & de chirurgia*, Aug. Vindelicorum 1595. 4. edita citatur a L. HEISTERO?

NICOLAI de NICOLIS *ſermo* VII. eſt *de Chirurgia*, Venet. 1491. fol PL. 1533. HEIST. Vidi paſſim ex citationibus obſervaſſe & curaſſe, non omnino inutilem ſcriptorem.

VALESCUS de TARANTA, Monſpelienſis Profeſſor, paulo junior GUIDONE. ſub initio ſeculi XV. floruit, CAROLO VI. regnante. Ad Chirurgiam pertinent tum multa miſta cum morbis quos medici curant, ſecundum partes corporis recenſa, tum *Philonium*, ut vocat, *Chirurgicum* totum, quo magna pars hujus artis tractatur. Sed in vere chirurgicis valde brevis eſt, exemplo luxationis & fracturæ, multus in medicamentis. Ordo bonus eſt, & *canones* ſeu cautelas & axiomata practica paſſim interponit, & nonnullas ſuas obſervationes ipſe barbare ſcripſit, qualis mea eſt editio Lugduni 1535. 4. minori edita. Dictio autem in melius reformata eſt a GUIDONE DESIDERIO, cujus *epitome* VALESCI de TARANTA prodiit, Leid. 1560. 8. recuſa, curante WEDELIO, Francof. 1680. 4. Arabes & GALENUM diligenter legit.

LEONARDI BERTA PALIA *de apoſtematibus, de vulneribus, de ulceribus, ægritudinibus nervorum & oſſium* libelli exſtant in collectione Veneta 1546. fol. Citat duas hominum diſſectiones factas anno 1439. 1440. Barbarus, credulus, deditus aſtrologiæ, laudator arcanorum nugacium, & in emplaſtris plurimus fuit. Chirurgiam exercuit, non timidus, qui cancrum non exulceratum exſtirpaverit *ruptorio*. Cauteria cauſticis recte præfert. Alias editiones habet LINDENIUS 1790. & 1519. fol.

PETRUS de ARGELATA hujus ſeculi eſt, cum ejus *Chirurgia* L. VI. comprehenſa, Venetiis 1480. fol. PL. tum 1492. 1497. & 1499. fol. HAEN. prodierit. Mea eſt Veneta 1520. fol. Suas obſervationes ſæpe interponit, ut in vulnere brachii, quo reſecto muſculo motus periit. Nervos tuere vetat, & ſufficere docet, ſi carnes conſuantur, nervique adducantur, ut nunc recentiſſime fit. In vulneribus profundis ſe ſutura centies feliciter uſum ipſe teſtis eſt.

Cum ſagittam de gula exſecaret, periiſſe in operatione ægrum fatetur, monetque *fratres*, ne ſimili temeritate utantur, &c.

In hoc ſeculum cadit etiam renovata Pariſiis ſectio calculi, tentata in latrone, ſuadentibus Medicis, permittente LUDOVICO XI. & adminiſtrante GERMANO COLLOT. Obſcura vero hiſtoria eſt, & ad adparatum altum pertinere videtur, cum inteſtina repoſita fuiſſe & ſuturam factam legamus. Laudem eam medicis vindicant Pariſini in *ſecond mémoire pour le Doyen & les D. D. Régens de la faculté*, p. 21.

ROLANDI CAPELLUTII *chirurgiam*, Venetiis editam 1490. fol. 1519. fol. 1546. fol. recenſet LINDENIUS. Sed is videtur eſſe multo antiquior ROLANDUS, qui non anno 1468. ſed ante GUIDONEM, uti dictum eſt, vixit. ROLANDI vero CAPELLUTII tractatus *de curatione peſtiferorum apoſtematum* ex CONRINGII bibliotheca editus eſt Francof. 1642. 8. Brunſvvic. 1648. 4. Is practicus potius eſt & peſtis dat deſcriptionem, quam ipſe vidit.

In JOH. a KETAN faſciculo, Venetiis 1459. LIND. & 1513. fol. (quæ mea eſt editio) edito, collectio formularum exſtat ad morbos chirurgicos, & de *phlebotomia* Tractatulus.

BARTH. de MONTAGNANA in *conſiliis*, Venet. 1749. fol. ſatis multa habet chirurgici argumenti.

HIER. BRAUNSCHVVEIG (SALER. civis Brunſvvicenſis) *buch der Chirurgia hantvvirkung der vvundarzney*, Augſpurg 1597. fol. RIV. PL. * *In dieſem büchlein findet man gar eine ſchöne untervveyſung und leer vvie ſich die Chirurgici gegen einem jeglichen vervvundten menſchen .... halten ſollen*. Auctor eſt JOHANNES KARETHANUS, Liber vero Coloniæ prodiit, anno non addito. Aliam editionem habet HEISTERUS, Erfurti 1545. 4.

HIER. BRAUNSCHVVEIG chirurgia Anglice prodiit *Jerom of Brunſvvic noble experience of the vertuous handyvvork of ſurgery*, Southvvark 1525. fol. AMES.

JULIANI GUTIEREZ de TOLEDO *de la cura de la piedra dolor de hyada y colica renal*, Toledo 1498. N. ANT. *

In ANTONII BENIVENII obſervationibus aliquæ ſunt, quæ huc pertinent, partus ex utero rupto, uteri amputatio, &c. Sic in A. BENEDICTI operibus, quæ laudavi in pathologicis, calculus circa anum natus & alia chirurgica exſtant, ut apud hominem, qui in caſtris militaverit. In L. XXIV. c. 36. ſanationem deſcribit herniæ, in qua ſolus ſaccus ligatus eſt.

J. BRABI CHAMICI *de capitis vulneribus* L. I. Conimbræ 1516. fol. LIND. *

Maximus autem ſequitur chirurgus, cujus opuſculum melius mihi videtur, quam priora, quæ exſtant, omnia JACOBUM BERENGARIUM Carpenſem volo, quem ad reformandam chirurgiam praxis manu duxit, & præluxit anatome. EJUS Liber *de fractura cranii* prodiit Bononiæ 1618. 4. PL. Venet. 1535. 4. HEISTER. Leidæ 1629. 1715. 8. Rudis equidem eſt dictio, & medicamenta nimis multa, nimiſque auctori laudata. Encheireſes & inſtrumentorum hiſtoria brevis eſt, quæ fere apud recentiores conſervata ſunt. Sed obſervationes multæ & propriæ adceſſerunt, cordati viri, & efficaci medicinæ adſueti. Arabes fere ſequitur, Græcos raro citavit. Uteri amputati hiſtoriam refert. In *commentariis ad* MUNDINUM partum ventralem vidit utero per apoſtema rupto.

JOHANNES de VIGO Genuenſis eodem tempore vixit, qui anno 1503. Romam vocatus fuerit a JULIO II, & ipſe utique manum operi admovit. EJUS *Practica* ſæpiſſime recuſa eſt Lugduni 1516. 4. HEIST. PL. 1518. 8. 1530. 8. 1534. 8. Venet. 1561. 8. Germanice ſub titulo *groſſe und kleine vvundarzney* prodiit, Noriberg. 1677. 4. Nam majus opus IX. Libris, minus V. aliis JOHANNES conplexus eſt, ut bene multi ſolebant, qui ultimi ſeorſim etiam *practica compendioſa* titulo prodierunt, Venet. 1570. fol. PL. Gallice etiam Vigonis practica Lugduni 1537. 8. Italice, Venetiis prodiit 1540. 1582. PL. 1560. 1568. 4. HEIST. 1598. PL. 1610. 4. MEIB. Multum quidem GUIDONE uſus eſt, quod JOANNES van HORNE advertit, & medicamentis valide indulſit, ex ſeculi ingenio, ſed propria tamen ſibi habet, & curationum eventus ipſe obſervavit. Pleniſſime cæterum ſcripſit, ut etiam anatomen & ſimplicium hiſtoriam cum ambitu Chirurgiæ conjunxerit.

Collectio librorum Chirurgicorum aliquoties prodiit, ut Venet. 1499. fol. In ea exſtant *Cyrurgia* G. de CAULIACO, *Cyrurgia* BRUNI, THEODORICI RULANDI, ROGERII, LANFRANCI, BERTAPALIA, & JESU HALI atque CANAMUSALI *de oculis*. Tum ibid. 1546. fol. nitidior editio prodiit in qua, omiſſis illis de oculis libris, habetur præterea LEONARDUS BERTAPALIA & GUIL. de SALICETO.

Cum JOH. ARCULANI practica, Chirurgia etiam cum inſtrumentorum delineationibus traditur. Mea editio eſt Veneta 1555. fol.

JOH.

JOH. VIGONIS practica Gallice primum prodiit Pariſ. 1530. fol.

ANGELI BOLOGNINI *de cura ulcerum* Liber & *de unguentis comunibus in ſolutione continui* Liber Papiæ 1516. fol. Baſil. 1536. 4. & in collectione GESNERIANA. Medicamentarius uterque.

Thegreate herbal.... and book of ſurgery, Lon. 1527. fol. AMES. *

GEORGII VALLAE *de univerſi corporis purgatione per ..... cucurbitulas, venaſectionem*, Argent. 1529. 8.

THEOPHRASTI PARACELSI *Chirurgia magna* (*groſſe vvundarzney*) Tom. I. L. IV. & Tom. II. L. X. Argent. 1573. latine prodiit *, & germanice 1585. fol. * *Chirurgia vero minor* ſola, Baſil. 1579. 8. 1671. 4. * & Argent. 1573. fol * 1608. 8. * abſque numero anni adjecto & germanice edita eſt Strasburgi 1608. 8. * EJ. *drey bücher von vvunden und ſchäden*, Francofurti 1549. 8. 1565. 8. 1577. 8. * EJ. *chirurgiſche bücher und ſchriften* ſeu collectio chirurgica, Baſil. 1591. 4. * Argent. 1618. fol. * Edita eſt in minori chirurgia, quam ſolam legi, theoriam chemicam morborum dat, & ex eo fonte medicamenta opponit. Ita v. g. ex alumine plumoſo ſcrophulos derivat. Ad cancrum realgar ſublimatum illinit, &c. Et in univerſum Chemicis non exigua pars medicamentorum chirurgicorum externorum debetur, erodentia nempe mercurialia, omnium potentiſſima, tum ex argento, & calce ſumta, & uſto alumine. Deinde decocta vulneraria, jam antiquitus Germanis uſitata, PARACELSUS in uſum revocavit, quæ in carie & cacochymia non abſque utilitate ſunt.

MARIANI SANCTI *de lapide renum* L. *& de veſica lapide excidendo* L. Venet. 1535. 8. Pariſ. 1540. 4. (quæ mea eſt editio, quam procuravit JOHANNES ITINERIUS). EJUSDEM *Commentarius in* AVICENNÆ *textum de apoſtematibus calidis, contuſione & attritione*, &c. prodiit Rom. 1526. 4. & Liber *de calculo* recuſus eſt Venet. 1543. 4. RIV. Lugdun. 1542. 8. Denique *libellum quidditativum de modo examinandi medicos chirurgos* ſcripſit, & ipſum recuſum a GESNERO. De veſicæ lapide celeberrimum libellum legi, qui a GESNERO etiam recuſus eſt. Inventor novæ methodi propriæ fuit JOHANNES de ROMANIS Cremonenſis, edidit autem eo conſentiente diſcipulus ejus MARIANUS. Præcipuum in eo artificio eſt quod ſuper catheterem urethra aperiatur, quam ſuper calculum priores incidebant, & quod inciſio in anteriori parte perinæi fiat. Inſtrumenta autem pingit etiam plura, quam noſtro tempore, dilatatorium mirificum, & forcipem ſingularis fabricæ. Dictio ampullata. In L. *de renum lapide* pulverem ex petroſelino & carduo ſtellato pro ſpecifico lithontriptico commendat. *Compendium chirurgiæ* etiam a C. GESNERO recuſum eſt, & vulnera, ulcera & capitis læſiones tractat. Cum VIGONIS etiam nonnullis editionibus prodiit, ut Lugdunenſi 1534. & 1538. 8. Arterias ea ratione ligavit, ut nunc ſolent, acu nempe hinc & inde ad latus arteriæ infixa, & ea una cum carne adſtricta, & alia monet utiliter in opere ipſo verſatus.

NICOLAUS MASSA paſſim aliqua chirurgica tetigit. Gaſtroraphiam, quam ROUSSETI tempore in Gallia nemo norat adminiſtrare, deſcribit in *introductione anatomica*. In *epiſtolis* etiam aliquas obſervationes habet. EJ. L. *de venaſectione* prodiit Venetiis 1568. 4. * HEIT.

EUCHARII RHODIONIS *von der geburt des menſchen*, Francof. 1532. editus eſt 1565. 8. 1582. 1608. recuſus eſt inter antiquiſſimos libros obſtetricios. Cum titulo *de partu hominis, parturientium & infantum morbis*, Pariſ. 1535. 8. Francof 1551. 1563. 8. & gallice ſub titulo *Livre des divers travax & enfantemens des femmes*, prodiit Pariſ. 1540. 12.

Anonymi L. IV. *de morbis oculorum, herniis, tinea, dentibus & ulceribus antiquis*, Germanice editi ſunt Argent. 1538. 4. HEIST.

Nützlich bad und artzney den bruch an alten und jungen ungeſchnitten zu heilen, Strasburgi 1539. 4. Promittit ſanationem herniæ abſque ſectione.

J. von GERSTORF *genannt* SCHYLHANNS *feldbuch der vvundarzney*, Argent. 1526. 4. Francof. 1551. fol. PL. quod idem credo eſſe *de chirurgia caſtrenſi*, Argent. 1527. 4. HEIT. 1540. fol. EJ. *de chirurgia & corporis humani anatomia*, Argent. 1542. fol. HEIST. Francof. 1551. 8 LIND. EJ. *Haus, feld und ſtattbuch bevvährter vvundartzney*, Francof. 1598. 4. 1606. 4. Non vidi.

J. von GERSTORF ultimo loco citatus liber, quem tum non videram, nunc omnino coram eſt, ex editione Argentoratenſi 1517. fol. Chirurgus Argentoratenſis eſt, qui ipſe artem exercuit, non penitus ſpernendus, cum v. g. in amputandis artubus reducere cutem, tunc adtrahere ſuper truncatam partem jubeat, & circumambire veſica, & non adhibito ferro candente, niſi vena nimis ſævierit. Multum tamen medicamentis indulget.

Anonymi *chirurgia* cum iconibus ex ALBUCASE, germanice Argentinæ edita 1540. fol. HEIST.

HIPPOLYTI ANTONELLI *de cucurbitula* L. Pariſ. 1541. 8. LIND.

TERTII DAMIANI *Theorica Chirurgia*, Antvverp. 1541. GESN.

MICHAELIS ANGELI BLONDI *de partibus ictu ſectis citiſſime curandis & medicamento aqua nuper invento*, Venet. 1542. 8. & in collectione GESNERIANA. Vulnera ſola aqua ſimplici vult ſanare impoſita, abſque turundis aut ſuppurantibus.

GUALTERI HERMANRYFF *handbüchlein gemeyner practic der ganzen Leibartzney*, Strasburg. 1541. 8. EJ. *groſſe Chirurgie oder volkommene vvundarzney*, Francof. 1545. 1559. fol. 1662. fol. EJ. *feld und ſtatt buch bevvärter vvundarzney*, Francof. 1556. 4. MEIB. EJUSDEM *ſchvvangerer frauen roſengarten*, Francof. 1561. 8. & EJ. *hebammenbuch*, Francof. 1569. 8. 1600. 4. HEIST. EJUSD. *nützlicher berichtvvie man die augen und das geſicht ſchärfen und geſund erhalten: die zähne friſch und feſt erhalten ſoll*, VVürtzburg 1548. 4. De oculorum & dentium malis. EJ. *bevveherte cur des ſteins und gries in nieren, blaſen und lenden.... auch gründlicher bericht den ſtein zu ſchneiden*, Argentor. 1543. 4. PL. Non legi celebris compilatoris opera.

The queſtionary of cyrurgy vvith the formularies lyttle Guidoin cyrurgie,.... vvith a ſyngular treaty of the cure of ulcers tranſlated from the french by ROBERT VVYER, Lond. 1541. fol. * AMES.

JAC. HOLLERII STAMPANI Liber *de materia chirurgica*, Pariſ. 1544. fol. 1552. 1560. fol. HEIST. Lugd. 1547. 8. Francof. 1589. 12. cum TAGAULTIO, & in collectione GESNERI. Medicamenta ſunt ex veteribus collecta. Id opus autem paſſim cum tractatu de nervorum malis, de dolore, de hæmorrhagia, de pyroticis, præfecto titulo *Inſtitutionum chirurgicarum* L. III. Pariſ. 1552. 1571. 8. Lugdun. 1588. 8.

LAUR. BURRES *Chirurgia* Germ. Erfurt. 1544. 4. HEIST.

ALPHONSI GOMEZ *de tumorum præparatione*, Hiſpali 1546. 12. L. *

In JOH. BAVERII *conſiliorum Libro*, Argentin. 1546. 4. aliqua chirurgici ſunt argumenti.

J. DRYANDRI *Artzney ſpiegel beneben des menſchlichen körpers anatomey und chirurgiſchen inſtrumenten*, Brancof. 1547. fol. RIV. *

LEONHARDI FUCHS *ad quinque priores de curandi ratione Libros appendix in qua chirurgica maxime tractantur*, Lugdun. 1548. 16. Hi Libri VI. VII. VIII. & prioris operis *de ſanandus corporis humani affectibus*, Baſileæ jam anno 1542. 8. editi liber *quintus* huc pertinent.

MATTIÆ CORNACIS *hiſtoria quinquennis fere geſtationis in utero & quemadmodum infans ſemiputridus reſecta alvo exemtus, ſed & mater curata evaſerit*, Vienn. 1550. & *hiſtoria* II. *quod eadem ſemina denuo conceperit & interierit* ibid. Eadem cum multis appendicibus ſimilis argumenti prodiit cum EJUS *conſultationibus medicis*, Baſil. 1564. 4.

BENED. TEXTOR *de cancro & ejus natura & curatione*, Lugd. 1550. 8. MIEB.

AMBROSIUS PAREUS, reformatæ religioni addictus, Chirurgus regius primarius quatuor Regum, quem primum Europæ Chirurgum vocat BRANTOME (*vie de Charles* IX.) ſolus a Rege CAROLO IX. in laniena illa crudeliſſima ſervatus grato ob ſanatum ſibi læſum in venæſectione tendinem. Vir modeſtus, cordatus, expertiſſimus, mediocriter tamen eruditus fuit, ut cui neceſſum fuit GALENI gallicam verſionem a medico exorare (JOHANNE CANAPE). Anatomen in ſcholis medicis exercuit. Caſtra diu ſecutus, obiit anno 1590. EJUS multa opera huc pertinent. Primum quod legi, eſt *Maniere de traiter les playes faites par harquebuſes, fléches*, &c. Pariſ. 1551. 8. Ab Italo chirurgo didicerat modum molliter vulnera curandi. Negat vulnera ſclopetaria amburere. Machinas ad educendas glandes delineat. De fracturis complicatis agit, & de carie, de ambuſtis, de gangræna & amputatione, in qua cauteriis utitur. Vulnerum graviſſimorum ſanatorum exempla profert. Adjicit aliqua obſtetricia quibus brachium præeuns vult amputari. Hujuſmodi etiam aliqua exſtant cum EJUS *briefve collection de l'adiminiſtration anatomique*, Pariſ. 1549. 8. tum ſectionis cæſareæ in mortua matre methodus. Deinde legi ejus opera, a docto viro recognita & latinitate donata, Pariſ. 1582. fol. recuſa, Francof. 1594. fol. 1610. 1612. fol. & apud UFFENBACHIUM, Gallice edita Lugd. 1641. fol. 1652. fol. & belgice Leid. 1604. Amſtelod. 1615. 1636. 1649. fol. Præfatio data eſt a PAREO anno 1579. Libri ſunt 26. quorum huc ſpectant *de tumoribus* Libri VI. & VII. *de vulneribus* Libri VIII. IX. X. (quorum poſtremum diximus), *de contuſionibus & gangrænis* Liber

XI. *de*

XI. *de ulceribus , fiſtulis & hæmorrhoidibus* Liber XII. *de faſciis* Liber XIII. *de fracturis* Liber XIV. *de luxationibus* Liber XV. *de pleriſque affectionibus quarum curatio manu fere perficitur* Liber XVI. *de reparandis quæ deſunt* Liber XXII. *de generatione* (ubi ſitus perverſi fœtus , & partus & uteri prolapſus aliaque huc pertinentia vitia deſcribuntur) Liber XXIII. *de renunciatione* Liber XXVI Etſi non negaverim , opus PAREI a medicis Pariſinis pretio redemtis adornatum eſſe , quod RIOLANUS adfirmat , (*Anthr.* pag. 31.) & recte forte monuerit J. van HORNE , rectius fuiſſe facturum PAREUM , ſi ſolas obſervationes edidiſſet , neque auxiſſet librum alieno labore (*microtechn.* pag. 526.,) nihil tamen inde decedit magni viri meritis. Acu per carnem trajecta , deinde ipſa arteria forcipe prehenſa & ligata ſanguinis fluxum ſupprimere docuit , (niſi in Italia didicit) & pila ex charta intincta adſtringenti medicamento. In hydrocele ſetaceum adhibuit. Idem in collo ad oculorum mala adhibuit. Oſſa carioſa parvis foraminibus terebravit. Mammam amputabat trajecta acu. Arteriotomen commendavit & feliciter exercuit. Inſtrumenta multa invenit, aut perfecit. Encheireſes novas excogitavit. Dentes repoſitos comprehendere & firmari ante recentiores monuit. Uterum amputavit. Cartilagines in partu deprimi , etiam prope ſacrum os , obſervavit. Fracturam colli femoris pro luxatione habitam adgnovit. Humerum antrorſum vidit luxari. In paracenteſi perire monuit , quibus omnis aqua una emitteretur. Connatas vertebras dorſi vidit , ut infinita alia taceam , omni laude digna. Hic primus inter Chirurgos Pariſinos eminuiſſe videtur , cum GUIDONIS tempore inter quinque ſectas nulla eſſet Pariſinorum aut Gallorum memoria , neque Pariſiis excitaretur inter Chirurgos , niſi P. de ARGENTERIA , Medicus , neque notiſſimus homo . Ex Italia vero inprimis & ipſum PAREUM & THEODORICUM de HERY laudis ſemina reportaſſe certum eſt, PAREO fatente in Lib. de vulneribus ſclopetariis.

AMBR. PAREI opera Anglice prodierunt Lond. 1578. fol.

ANDREÆ LACUNA *methodus cognoſcendi & exſtirpandi excreſcentes in veſica collo carunculas*, Rom. 1551. 12. * Ulyſſipone 1560. 8. *

ANDREÆ LACUNA hic citati arcanum ad carunculas vindicat ſibi AMATUS.

CHRISTOPHORI a VEGA *de curatione caruncularum* , Salmanticæ 1552. ASTR. & Complut. 1553. LIND. *

BARTHOLOMÆI MAGGII Lib. *de vulnerum a globulis ſclopetorum illatorum curatione*, Bonon. 1552. 4. RIV. HAEN. & in collectione GESNERI , atque Veneta , quam dicemus , recuſus , 1566. 8. Bonus auctor. Venenatam & exurentem horum vulnerum naturam refutavit . In Inſtrumentis & medicamentis multus fuit . De carie , de ulceribus etiam egit. Eum LAURENTIUS JOUBERTUS in Lib. gallico *de vulneribus ſclopetorum* exſcridſit VIGIER p. 155.

J. PHILIPPI INGRASSIÆ *de tumoribus tomus* I. *in quo generatim tumorum omnium præternaturalium ſpecies declarantur* , Neapol. 1553. fol. Explicat C. I. Fen. III. Libri IV. AVICENNÆ & Libri *primi* dimidium. Reliqua, quæ promittit, numquam, prodierunt. Tumorum facit genera 226. cum eo referat carum etiam & lethargum. Doctus in conciliandis Græcis & Arabibus , quos , & Arabes inprimis , diligentiſſime legit . Obſervationes varias ad PAULI , AETII , & aliorum Græcorum latinas verſiones adſperſit . Hiſtoria ex cadaveribus & praxi ſua aliquas profert, ut abſceſſuum in cerebro. Cum femoris os luxatum crederetur , oſtendit trochanterem avulſum fuiſſe . Superſtioſus homo ſcribit a D. VINCENTIO inplorato ſanatum fuiſſe hydrocephalum fruſtra reclamantibus diabolicis hæreticis . EJ. *illuſtriſſimi Ducis Terranovæ enarratio & curatio*, Venetiis prodiit 1568. 4. cum conjunctis etiam VESALII & EUSTACHII conſiliis. Fractura duarum coſtarum erat , inde colluvies purulenta in pectus elapſa cum febre. Sanatus fuit æger tribus cauteriis admotis. Contra EUSTACHIUM acerbior fuit.

J. PHILIPPO INGRASSIÆ adde EJUS *iatrapologiam* , Venet. 1544. 8. quæ apologiam continet curatæ contuſionis tibiæ, & quæſtionem , num in capitis vulneribus liceat alvum ducere, quam adfirmat, cum nonnullis conditionibus.

PHILIPPI FLESSELLI *chirurgia* , Pariſ. 1553. 16. LIND.

ALPHONSI FERRI *opuſculum de caruncula ſeu callo quæ cervici uteri innaſcuntur*, Lugd. 1553. 4. & cum ſequente opere ubique recuſum eſt. Laudat erodentia , deſtructionem carunculæ per catheterem, candelas, vitriolum, multus in bene longis compoſitionibus. EJ. *de ſclopetorum vulneribus* L. III. Lugd. 155. 4. Venet. 1556. 8. Francof. 1575. 4. Lugd. 1583. 4. & in

& in *collectione* GESNERIANA, Tigur. 1555. fol. triroſtre inſtrumentum, ſatis paradoxum, pro extrahendis glandibus excogitavit, & Alphonſurum dixit. Acus pro ligandis arteriis probo. In *corollario* defendit omnino ambuſtionem a vulneribus ſclopetariis.

JACOBI RUEFF *de conceptu & generatione hominis* Libri VI. Tigur. 1554. 4. Francof. 1580. 4. auctius & 1587. 4. Habet etiam partus difficiles Figuris expreſſos. Idem videtur ejus *Hebammenbuck*, &c. Francof. 1588. 4. HAEN. 1600. & *'t boeck van de vroetvvyf*, Amſtelod. 1670. 4. vertente MARTINO EVERARDO. * EJ. libellus *de tumoribus quibuſdam phlegmaticis nonnaturalibus*, Tiguri editus 1556. 4. belgice verſus ab HENRICO van ROONHUYSEN ſub titulo *Tractaat van de phlegmatyke gezvvellen*, Amſtelod. 1662. 8. Inmenſa vis formularum & theoria inutilis.

Inter FR. VALLERIOLÆ *exercitationes*, Lugduni 1554. fol. & ſæpe alias editas non adeo paucæ Chirurgici argumenti ſunt.

In J. LANGII LAMBERGII *epiſtolis* non pauci caſus chirurgici etiam rariores reperiuntur, ut reſecti uteri. Excerpſit eos GESNERUS, & collectioni ſuæ addidit.

J. FRANCISCI ROTÆ Liber *de bellicorum tormentorum vulnerum natura enchiridion*, Bonon. 1555. 8. Venet. 1566. Antvverp. 1583. 4. Francof. 1575. 4. & in GESNERI collectione. Venenorum & ambuſtionum in his vulneribus defenſor, antiquorum inutilis imitator.

A. 1555. Königsbergæ, ſeu Regiomonti prodiit in 4. collectio in qua JOH. von PARISIIS *nevv vvundarzney*. LAUR. BURR's *nevv vvundartzney*, LANFRANCUS & alii habentur. *

AMATUS LUSITANUS in ſuis *curationibus* plurimas habet chirurgicas. Monet poſſe in ſuturis trepanum adhiberi, etiam in ſutura lamdoide, & fracto oſſe occipitis.

CONRADUS GESNERUS, ut omnem rem medicam, ſic Chirurgiam ingenio ſuo illuſtravit. Arteriotomen, dudum ſepoſitam operationem, in amico ſuo FELICE VVURZIO, celebri Chirurgo, feliciter renovavit. EJUS opera prodierunt *de Chirurgia ſcriptores optimi quique veteres & recentiores*, Tiguri 1555. fol. Auctores, quos recudi curavit, jam nominavimus omnes. Ipſe addidit paſſim figuras, & catalogum ſcriptorum chirurgicorum de more ſuo, minime inutilem.

RODERICI de MOLINA medici & chirurgi *inſtitution chirurgica en que facilmente ſe hallaran todas las ſpecies de llagas que ſon y pueden ſer hechas en la cabeça*, Granat. 1557. N. ANT.

PIETRO e LUDOVICO ROSTINI *compendio di tutta la Chirurgia*, Venet. 1557. & 1558. 8. 1630. 8.

FRANTZ RENNERS *vvundarzney*, Francof. 1576. 4. * PL. Idem citat EJUS *auſſerlicher arzney..handbuchlein*, Nurnberg. 1557. 4. *

HIER. MONTUI *chirurgica auxilia ad aliquos affectus qui reparationem exigunt, curationem morbi item venerei*, Lugd. 1558. 4. PL. *

J. BAPT. SUSII *de ſanguinis mittendi ratione*, Baſil. 1558. 8. & ex editione J. TRULLERII Rom. 1628. 12. * EJ. *de venis e directo ſecandis*, Cremon. 1559. 4. Sed hæc in practicis repetentur.

Inter JULII DELPHINI *quæſtiones medicinales*, Venet. 1559. 8. Liber II. eſt de cauteriis.

In COLUMBI ultimo Libro *de re anatomica* etiam chirurgici argumenti habentur obſervationes, ut ancyloſis vertebrarum, &c.

LEONHARDUS BOTALLIUS Medicus Regius, qui caſtra ſecutus naturam ipſam ſollicite obſervavit, & manu, ſub fratre ſuo, medicinam fecit. EJUS multa exſtant chirurgica, ut *Tractatus de curandis vulneribus ſclopetorum*, Lugd. 1560. 8. 1565. 16. Venet. 1566. 8. 1597. 8. MEIB. PL. Antvverp. 1583. 4. germanice, Norimb. 1676. 8. utilis omnino eſt. Uſtionem omnem & vim venenatam refutat: maſculam vim trepani effert, qua eo ævo rariſſime utebantur: turundas longiores reprobat: inſtrumenta ſimplicia & commoda proponit. EJUSDEM *de curatione per ſanguinis miſſionem, ſcarificationem, hirudines*, Lugdun 1580. 8. Antvverp. 1583. Mechaniſmum venæſectionis deſcribit, & eam in omni fere morbo laudavit, vel auctor, vel promotor certe praxeos, quæ nunc in Gallia regnat. Revulſionem & derivationem rejicit. Opera omnia recuſa ſunt Leidæ anno 1660. 8. curante JOHANNE van HORNE.

ANTO-

Poſt hunc ſequitur GABRIEL FALLOPIUS (a), in ſuis chirurgicis operibus, gra-

ANTONII CHALMETEI *enchiridion chirurgicum externorum morborum remedia complectens; quibus acceſſit methodus probatiſſima curandi morbi venerei*, Pariſ. 1560. 8. mihi 1564. 8. HEIST. OSB. 1567. 8. Lugd. 1570. 1588. 12. Patav. 1593. 8. Baſil. 1621. 8. Orleans 1621. 8. PL. 1636. 8. & cum aliis libellis FRAMBESARII atque HILDANI, Baſil. 1634. 8. belgice etiam excuſum vertente GYSBERTO COETS 1640. 8. Amſtelodami. PL. Diſcipulus RONDELETII fuit, SAPORTÆ, J. SYLVII & GUILIELMI LAUTHIER, Librum recognoſcendum dedit NICOLAO FONTANO. Fere totus in formulis eſt, & medicamentis, cum perpaucis obſervationibus. In lue venerea præfert mercuriale unguentum.

ANTONII CHALMETEI dictus liber excuſus etiam exſtat Genev. 1659. 8.

PIERRE FRANCO *Traité des hernies*, Lyon. 1561. 8. Chirurgus Lauſannenſis & Bernenſis (in præf.) vir egregius undique, & anatomes peritus, pius homo, & induſtrius qui ſceleta in bibliotheca Bernenſi dedicavit, Friburgi & Lauſannæ docuit. (HILDAN. *vom nutzen der anatom.* pag. 140. 141.) De herniis quidem utiliter ſcribit, multas hiſtorias adducit, filum aureum laudat. Sarcocelen & ejus operationem exponit, adhæſionem inteſtini ad teſtem obſervavit, hydrocelem ſanat, inciſo ſcroto, inſerta turunda. Plurimam vero laudem meruit nova operatione, quam neceſſitate coactus adminiſtravit, cum calculus per perinæum extrahi non poſſet; veſicam nempe ſuper os pubis contra præjudicia ſeculi incidit, quo vulnera veſicæ credebantur funeſta eſſe. Inſtrumenta etiam apta excogitavit, itinerarium *gorgeret*, & forcipem noſtris ſimilem. In vulgari etiam operatione, quando calculus ægrius ſequitur, ſuaſit ut differatur extractio, donec ſuppuratio partes laxaverit. De *cataractis* etiam & oculorum morbis egit.

HIERON. CRASSI *Tractatus de tumoribus præter naturam, de ſolutione continui, de ulceribus*, Venet. 1562. 4. PL.

GEORGII PHÆDRONIS *chirurgia minor ſeu omnium ulcerum perfectæ curationis methodus*, Baſil. 1562. 4. Paracelſicus homo, in quem optimus GESNERUS vehementer in epiſtolis invehitur.

MATTHIÆ KAPFER *relatio vera quomodo cultrum ex ancilla cujuſdam ventre quem per annum fere in eo geſtaverit, ex latere extraxerit, ægramque ſanitati reſtituerit*, VVolfenbuttel. 1563. 4. germanice HEIST.

ANTONII SAPORTÆ *Libros quinque de tumoribus præter naturam* huc refero, etſi longo poſt tempore ex bibliotheca F. RANCHINI eos ediderit HENRICUS GRAS, Lugduni 1624. 12. More & ordine veterum tumorum genera percurrit, adjecit quinque vel ſex proprias obſervationes, inprimis aneuryſmatum in arteria intercoſtali ſuperiori, crurali, aorta. Adjectus eſt libellus non utiliſſimus JOHANNIS SAPORTÆ *de lue venerea*.

FELICIS VVURZII poſthumum Librum hic citabo, quem frater RODOLPHUS, Baſileæ 1576. 8. HE. 1596. tum 1612. edidit, ſæpe recuſum ut Baſil. 1616. 8. 1687. 8. & 1675. 8. cum Libro obſtetricio & iconibus adjectis ab H. SCHAEVIO tum VVolfenbuttel. 1624. 8. Stettin. 1649. 8. 1659. 8. & alias ſub titulo *Practica der vvundarzney*. C. GESNERI coævus & amicus fuit. Libri quinque ſunt, tres de vulneribus, unus medicamentorius, ultimus pertinet ad curam infantum. Magni eum facit BOERHAAVIUS pag. 432. Tom. I. *Prælectionum Practicarum* edit. 1745. In vulnerum curatione turundas refutat, & cauteria ad hæmorrhagias ſupprimendas, & nimiam curioſitatem inquirendi in vulnera chirurgi, & abuſum ſpecillorum. Obſervationes multas profert, graviſſimorum vulnerum, multum uſus decoctis vulnerariis.

FELIX VVURZIUS prodiit etiam Breslau 1651. 8.

(a) GABRIEL FALLOPIUS ſive FALOPPIA magnus & anatomicus & medicus & chirurgus fuit (GUILANDINUS *de papyr.* pag. 75.) Quare omnino doleo omnia magni viri ſcripta chirurgica a morte demum prodiiſſe, prælectiones nempe a diſcipulis ſatis plerumque barbare & inornate editas. EJUS *Libri duo de ulceribus & de tumoribus præter naturam* prodierunt Venetiis 1563. 4. & *emendatiores atque magna acceſſione aucti a* BRUNONE SEIDELIO, Erfurti 1577. 4. quales etiam in collectione operum reperiuntur. Adparet inde ruditas aliqua in chirurgia, cum candente adhuc ferro in mortua carne artus amputaret, & reli-

graviſsimus vir, dexterrimus anatomicus, anatomes profeſſor, & chirurgus ſolertiſsimus.

Dein-

& reliquias putridæ carnis cauterio ambureret. Obſervationes tamen ſuas interſpergit; fumum pyritis accenſi ad ſcirrhum laudat, &c. Ejus alia opera ſunt præter jam citata; *de vulneribus* bene grande opus, Venetiis ſeorſim editum 1571. 4. *de cauteriis*, & *de luxatis & fractis oſſibus*. Multas utique ſuas obſervationes & curationes citat. Contrafiſſuræ exemplum habet, & ancyloſeos in dorſi vertebris. Paracenteſin jubet verſus os Ilium facere, ut nunc ſolet, cum eo tempore prope umbilicum adminiſtraretur. Fungum cerebri obſervavit, neque tamen pro parte ejus viſceris habuit. Calculum etiam ſecabat. THONERUS exemplum habet (L. VII. obſ. 4.) ubi calculus, quem cathetere non potuerat reperire FALLOPIUS, in cadavere multo viſco obductus apparuit.

PETRI FOGLIA *de faucium ulceribus*, Neapol. 1563. 4. 1635. 4. LIND. Ab ANDREA a CRUCE inter præcipuos Chirurgos citatur, ſi is eſt quem FOGLIATAM vocat.

ANDREAS VESALIUS & Anatomica & Chirurgica laude floruit, & CAROLUM, Hiſpaniarum hæredem, ex adliſo capite graviter laborantem felix reſtituit. Pauca tamen ejus chirurgica opera exſtant, *conſilia* nempe pro duce de TERRA NOVA, jam dicta, & *conſilium pro viſu partim depravato, partim abolito*, Baſileæ 1583. fol. cum MONTANO editum, & poſtuma *Chirurgia magna in ſeptem libros digeſta*, quam a morte Præceptoris PROSPER BORGARUCCIUS regius medicus Venetiis edidit 1569. 8. Plenum opus, quo & anatomes pars aliqua & ſimplicia medicamenta continentur. Humiliter tamen de ea chirurgia ſenſit JOHANNES van HORNE (*microt.* pag. 521.) & compilationem variam editorem inſeſuiſſe HILDANUS auctor eſt opp. pag. 382. Et utique ſolet proponere ſententias GUIDONIS priorumque Chirurgorum, fuſe ſatis, ſua tamen conſilia & experimenta paſſim addit, & ſupplet omiſſa. Appendices in pueris divelli, cranium loco ab ictu alieno frangi, & alia plurima expertus monuit.

LAURENTIUS COLLOTUS eo ævo celebris in Gallia lithotomus fuit, quem etiam PAREUS citavit, & conductoribus uti ſcripſit. Imo duo ejus nominis viri fuerunt, pater & filius, quos laudat DURETUS ad HIPP. *aphoriſm.* & PAREUS, qui LAURENTIUM patrem, & LAURENTIUM & JOHANNEM filios commendat *des monſtres* pag. 443. 444.

JOHANNES BAILLEUL Abbas in *Jonval* HENRICI II. tempore magnam in curandis luxationibus auctoritatem conſecutus eſt, quæ laus & arcana ſanationis methodus in ejus familia manſit, nomen denique in omnes eos homines tranſiit, qui in reſtituendis luxationibus occupantur.

STEPHANUS GOURMELIN *ſynopſeos chirurgiæ libros* VI. edidit Lutetiæ 1566. 8. LIND. & *chirurgicæ artis ex* HIPPOCRATIS *& veterum decretis ad rationis normam redactæ libros* III. ibid. 1580. 8. Opera chirurgica Gallice edita ſunt Pariſ. 1647. 8. Libros illos III. legi, nitidum nempe & latinum opus inveni, ſed quod nihil proprium neque de nuperioribus inventis quidquam præter apparatum magnum haberet.

STEPHANI GOURMELIN opera chirurgica Gallice primum prodierunt Pariſ. 1571. vertente ANTONIO MALEZIEU.

In J. WYERI obſervationibus pluſcula habentur chirurgici argumenti, quæ prodierunt Baſileæ 1567. 4. Pertinent ad atretas, gangrænam, ſarcocelen, &c. ſic in RUMLERI obſervationibus quas, uti dictum in Pathologicis, edidit WELSCHIUS, egregia deſcriptio aneuryſmatis aortæ exſtat.

PETRI ARIAS de BENAVIDEZ *ſecretos de Chirurgia e ſpecialmente....de la manera como ſe curan los Indios de L lagas* (ſive de modo quo Indi ſua vulnera ſanant) Valladolid. 1567. 8. *

OTHONIS BRUNFELS *chirurgia parva*, Francof. 1596. 8. *

FILIPPI PALATII *methodus medendi vulnera medicamento quod ex aqua ſimplici & fruſtulis de cannabi vel lino conſtat*, Peruſcæ 1570. 8. cum dilucidationibus SANCASSANI Italice edita, notis ibi aucta, & illuſtrata. Lintea aqua calida ebria ſola in vulneribus admittit. Editor vim eam etiam ad ulcera extendit.

J. PAULI NATII *opuſculum de chirurgia & præcipue de ſolutione continui*, Venet. 1570. 8.*

In

Deinde JOHANNES ANDREAS a CRUCE (a), non ita pluribus notus; ſed pro complemento totius artis habetur, cui innoteſcit. Fuit Italus & Venetus, & chirurgus claſsiarius, tandemque profeſſor publicus. Apud eum cum ſummo candore & ſine faſtu habentur omnia. Editus eſt Venetiis italico ſermone, ſed translatus in linguam latinam, germanicam, gallicam, & quod tamen

In MERCURIALIS *arte Gymnaſtica* aliqua de varicibus exſtant, & Libri *de affectibus aurium & oculorum* utcumque huc pertinent, Francof. 1591. 8.

HIER. MONTANUS circa hæc tempora vixit, in cujus *practica medica* Liber V. continet *chirurgica auxilia*, Venet. 1626. 4.

In JUL. PALMARII Libro *de lue venerea* aliqua ſunt de carunculis, in quibus FERRIUM refutat.

HORATII MORI *tabula univerſam chirurgiam uno ordine complectentes ex eruditionibus medicis collecta*, Venet. 1572. fol. HEIST.

HIERONYMI MURILLO *therapeutica metodo de* GALENO *en lo que toca a cirurgia*, Saragoſſ. 1572. 8. *

VOLCHER COITER in obſervationibus aliqua chirurgica habet. Duram matrem, quam CARPENSIS non auſus erat adtingere, audacter aperiri jubet.

(*a*) ANDREÆ a CRUCE *chirurgia* Lib. VII. Venet. 1573. fol. 1596. fol. LIND. 1605. & EJUSD. *chirurgia univerſale e perfetta*, Venet. 1583. fol. 1605. fol. HAEN. germanice recuſa Francof. 1607. fol. Italicumque continet fuſiſſimum artis ambitum, ut v. g. ad fracturas cranii longo ordine diæta per ſex res non naturales exponatur, ſententiæ veterum ex ordine recenſeantur. Non tamen abſque ſuo experimento proprioque conſilio auctor ſcripſit, qui in operationibus conſenuerit, & multa cadavera humana ſecuerit. In Libro III. continentur TAGAULTII Libri de fracturis & luxationibus. In Libro VII. continetur pleniſſima hactenus inſtrumentorum collectio ex omnibus prioribus. In latina editione ſola habetur vulnerum tractatio, cum inſtrumentis quæ eo pertinent. In caput XIII. *degli ulceri* nuper edidit commentarios ANTONIUS FORZELLINUS, Venet. 1736. 8.

Chirurgie Françoiſe recueillie par J. DALECHAMP, Lyon 1570. 8. HEIST. 1573. 8. HAEN. cum iconibus inſtrumentorum.

ADAMI LONICER *conſtitutio & norma obſtetricum*, Francof. 1573. 4. german. HEIST. & 1703. *

ZECHENDORFERS *von der* LECHNITZ *gründliche und rechte unterweiſung der wundartzney*, Francof. 1574. fol. *

FRANCISCI ARCÆI *de recta vulnerum curandorum ratione* Lib. II. Antwerp. 1574. 8. *cum adnotationibus* ALVARI NONNII, Amſtel. 1658. 12. belgice *kortbondige middel om allerhande zoorten van wonden te geneeſen*, vertente GEUSIO, Leuward. 1667. 8. germanice *von der rechten wunden cur*, Nürnberg 1674. 8. Auctor celeberrimus, a BENEDICTO ARIA MONTANO exoratus, Librum edidit, plurima paſſus ob novam methodum, octogenarius cum ſcriberet anno 1573. Curationem ſimplicem ſecutus eſt, abſque turundis in vulnere ſimplici non maximo, & in ipſis pectoris vulneribus, felix, ut per exempla adparet, in medendo, multum fidens medicamentis, ex balſamo ſuo notus. In cancro etiam amputando, uti nuperrimi Chirurgi, ſola manu uſus eſt. Gaſtroraphiam, adeo eo ævo raram, commendat. Multa de ulceribus habet.

ANDREÆ ALCAZAR medico-chirurgi in Guadaloxara & profeſſoris Salmanticenſis, *chirurgia* Libri VI. *in quibus multa obſcura loca antiquorum & recentiorum interpretantur*. Vulnera capitis, nervorum, thoracis, abdominis, pudendagram, mentagram ſeu morbum gallicum tractat. Opus Salmanticæ prodiit 1575. fol. EJ. *de vulneribus capitis* Librum ſeorſim excitat LINDENIUS excuſum 1582. fol.

CORNELII SCHYLANDRI *practica chirurgia* cum facili modo extrahendi olea prodiit Antwerp. 1575. 8. * HEIST.

HORA-

mirum, hodie vix cognoſcitur auctor, egregia tamen habet quod ad ratiocinia, & quo ad partes anatomicas de inſtrumentis excogitandis. Gallice dicitur JEAN *de la* CROIX (CROCE voce Italica;) ſed editio Veneta optima eſt, quæ prodiit apud Robertum Majettum 1596. in folio.

Pa-

HORATII AUGENII *de medendis calculoſis & exulceratis renibus*, Camerini 1575. 4. Curationem calculi refert, quæ ope olei vitrioli facta ſit.

JOSEPHI (du CHESNE) QUERCETANI *ſclopetarius ſeu de curandis vulneribus*, Lugdun. 1576. 8. 1600. 8. PL. EJ. *de la cure des arquebuſades*, ibid. eodem anno HEIST. an diverſi duo Libri?

JOSEPHI QUERCETANI primo loco citati opuſculi titulus plenus eſt *ſclopetarius ſeu de curandis vulneribus quæ ſclopetorum & ſimilium tormentorum ictibus accidunt*. Præfatio hujus libri data eſt anno 1575. Plenus eſt formulis, inprimis chemicis. Tepidæ fotu peractas curationes laudat. FRANCISCI MARTEL *de curatione vulnerum a bombardis inflictorum* librum citat PASCHALIS GALLUS, cujus annum ignoro.

FRANC. NEMER *vvundarzney-buch*, Francof. 1578. 4. HEIST.

Cum REMB. DODONÆI *hiſtoria vitis vinique* multæ memorabiles hiſtoriæ prodierunt Colon. 1581. 8. Rupta veſica & inde urinoſus hydrops. Hydroceles plures obſervationes: aneuryſmatum multæ hiſtoriæ: vulnera capitis, aliæque. Eadem hujus viri laus eſt in *obſervationibus medicis* quas citavimus in pathologicis.

J. IGNATII BOSCII *de lapidibus qui naſcuntur in corpore humano & præcipue renibus ac veſica & ipſorum curatione*, Ingolſtad. 1580. 4. *

J. CALVO *primera y 2. parte de la cirurgia univerſal y particular del cuerpo humano*, Hiſpal. 1580. 4. Madrit. 1626. fol. *

PAULI GULIARII *de vulneribus corporis curandis* Libellus, Veron. 1581. 4. *.

J. FRAGOSI *de chirurgia Liber*, Madrit. 1581. fol. LIND. *

JOH. FRAGOSI *Erotemas chirurgicas en que ſe enſenna lo mas principal de la cirurgia con ſua gloſa*, Madrit. 1570. EJUSD. Liber *de chirurgia*, Madrit. 1581. fol. LIND. EJ. *chirurgia univerſal commendada y annadida*, Complut. 1601. fol.

J. FRANCISCI ROUSSET *ὑστεροτομοτοκία* ſeu *de partu cæſareo Liber*, Pariſ. 1581. 8. & auctior, adjecta *aſſertione hiſtorica & dialogo apologetico pro cæſareo partu* 1590. 8. Baſileæ 1582. 1588. 8. 1591. 8. Francof. 1601. 8. cum variis ex ROUSSETO, & ex aliis novis obſervationibus adjectis, CORNACIS hiſtoriis jam dictis, & poëmate ſatis grandi ROUSSETI in ALBOSII lithopædion, ut hæc editio optima ſit, gallice excuſa eſt ſub titulo *Traité nouveau de l'hyſterotomotocie ou enfantement cæſarien*, ibid. 1581. 8. EJUSD. *brevis apologia pro partu cæſareo in dicacis cujus dum chirurguli theatralem invectivam*, Pariſ. 1598. 8. excuſa eſt. Eximius Liber, medici, qui chirurgiam intime preſpexerat, & cui certe nullum ejus temporis chirurgorum, & omnium minime PAREI opus comparari queat, recentiorum pauca. Demonſtrat per plurimas hiſtorias, ulcera, vulnera, inciſiones uteri partumque cæſareum non neceſſario mortem inferre. Gaſtroraphiam, eo ſeculo vulgo ignoratam, commendat, tum herniæ incarceratæ operationem. Denique apparatus alti lithotomiam, ſive FRANCONIS, & laudat, & eximiis anatomicis obſervationibus & cautelis illuſtrat. Editionibus poſterioribus acceſſit JOH. ALBOSII *lithopædion ſenonenſe*, breve id quidem, & PROVANCHERII *de eodem* fetu 28. annis geſtato, more antiquo ſcriptus libellus, denique varia a C. BAUHINO adjecta tum ſimiles hiſtoriæ vulneris uteri ſanati, & inteſtini & veſicæ, tum oſſium pubis in partu diſceſſus, & alia, ut ipſius coli valvulæ deſcriptio.

URBANI HEMARD *recherches avec les traités anatomiques des dens & des maladies qui leur adviennent*, Lyon 1582. 12.

J. JACOBI MANNI *de malleolorum ſcarificatione ex veterum ſententia*, Patav. 1583. 4. RIV. In Oriente aliquamdiu vixit, ubi copioſiſſimas apud Arabes ſcarificationes obſervavit, &c.

GEORGII BARTISCH, chirurgi ocularii & herniotomi Dreſdenſis, *ὀφθαλμοδουλεία oder augendienſt*, Dreſdæ 1583. fol. Norimberg. & Sulzbach 1686. 4. Longo artis uſu exercitus homo,

Pariter inter principes recenſendus eſt HIERONYMUS FABRICIUS AB AQUAPENDENTE (*a*); ſuperavit enim omnes, & nemo illi hanc diſputat gloriam. Vir fuit certe, qui per totam Italiam ſuo tempore ita inclaruit, ut incre-

homo, ſuperſtitioſus tamen, qui chemoſin omnino pro magico morbo (*zauberey*) deſcribat. Anatomen dat oculi, non bonam. Icones multæ, & nitidæ ſunt. In medicamentaria parte fuſus eſt, & aliqua adjicit ad medicamenta præparanda. In cataracta aliiſque morbis tutam viam ſequitur. Inſtrumentum ad palpebram comprehendendam a VERDUYNIO pictum cauſa ipſi litis cum RAVIO fuit.

J. B. SYLVATICI *de ſecanda in putridis vena ſalvatella, deque noſtro in ſecandis venis modo cum antiquo comparato*, Mediol. 1583. 4. *

PETRI MARTYRIS TRONI *de ulceribus & vulneribus capitis* Libri IV. Ticin. 1584. 4. HEIST.

P. PAOLO MAGNI *diſcorſi ſopra il modo di ſanguinar i corpi humani*, Rom. 1583. OSB. 1584. 4. 1586. PL. HAEN. 1613. 4. HEIST. OSB. 1624. 1674. HEIST.

P. PAOLO MAGNI mea editio eſt Romana 1626. 4. Curioſus ſatis liber eſt, cum iconibus, quæ encheireſes repræſentant.

J. B. CARCANI LEONIS, magni anatomici, *de vulneribus capitis abſolutiſſimum Librum triplici ſermone contentum*, Mediol. 1582. 4. HAEN. BURCH. EJ. *exenteratio cadaveris illuſtriſſimi Cardinalis* BOROMAEI (nunc in ſanctos relati,) Mediolan. 1584. 4. (CORTE qui poſteriorem libellum recudi fecit.)

GEORGII SALMUTH. *quæſita quædam chirurgica* 1585. 4. *

NERI NERII *aſſertio quod in ſiniſtri lateris ſtupore a cauſa frigida oborto liceret mittere ſanguinem per ſedis venas & applicare cauterium occipiti*, Neapoli 1585. 4. LIND.

RODERICI de FONSECA *de calculorum remediis qui in renibus & veſica gignuntur* Libri II. Rom. 1586. 4. L. *

J. VARISMANNI *de rabidi canis morſu & hydrophobia tractatus*, Regiomont. 1586. 8. L. *

ANDREAE BACCII *de venenis & antidotis.. de canis rabioſi morſu & ejus curatione*, Rom. 1586. 4. PL.

WALTHER CARYES *hammer of the ſtone* (AMES) 1587. 12.

MICHAELIS GAVASSET Libri III. *Primus de natura cauterii*, Venet. 1587. 4. reliquis ejus libellis melior. GALENI juratus adſecla fuit.

LEONARDO FIORAVANTI, arcaniſta, *Chirurgia*, Venet. 1588. 8. HEIST. 1610. 8. OSB. 1679. 12.

LEONARDI FIORAVANTI *Chirurgia* citata, agyrtæ aut arcanorum venditoris opus eſt, magni anatomes, etiam in chirurgo, contemtoris.

AUGUSTINI VASQUES *quæſtiones medico-practicæ & chirurgicæ*, Salmantiæ 1589. 4. L. *

MARCI ANTONII MONTAGNANÆ *de herpete, phagedæna, gangræna, ſphacelo & cancro*, Venet. 1589. 4. HAEN.

J. PETRI PASSERI *de cauſis mortis in vulneribus capitis & recta eorum curatione.. de perforatione & abraſione in cranii læſionibus non ſatis apparentibus*, Bergom. 1590. 4. PL.

ANDREÆ de LEON *Examen de cirurgia a viſos para ſanguis y purgas*, Pinciæ 1590. 4.

In BALDUINI RONSEI *epiſtolis*, Leidæ 1690. 8. editis aliqui partus difficiles recenſentur, etiam ob hydrocephalum, & retenti in utero fetus.

An approved practice for all young ſurgeons concerning burnings vvith gunpovvder and vvounds made vvith ſhote, ſvvord, &c. Lond. 1591. 4. cum tractatu de lue venerea. *

JULII HOLDER *vvahrhafte beſchreibung eines rechten vvundarztes*, Francof. 1592. 4. *

(*a*) HYERONIMI FABRICII ab AQUAPENDENTE *pentateuchus chirurgicus opera* J. HARTMANNI BAYERI prodiit Francof. 1592. 8. Patavinus Anatomicus, Medicus & Chirurgus fuit, meticuloſus in operationibus gravioribus, ut inter futuras ſolam ſiccam admitteret, in excogitandis vero inſtrumentis & armamentis ſatis ingenioſus. Opus, quod citavi anno 1604. 8. inde Patav. 1647. fol. recuſum eſt cum inſtrumentorum iconibus, conjunctum cum ejuſdem *operationibus chirurgicis* ſub titulo *operum chirurgicorum*, Venet. 1619. fol.

increbile ſit. In primis in chirurgia excellit, omnes morbos chirurgicos ponderat, horum originem, ſpeculationem, & eventum prædicit; in inſtrumentis eſt incomparabilis & in fulcimentis, per plures caſus. Omnibus potius aliis ſcriptis quam

Francof. 1620. fol. HEIST. & denuo 1666. fol. Lugdun. 1628. 4. Leidæ vero 1723. fol. Italice vero 1711. fol. & germanice vertente SCULTETO, Norimb. 1672. 4. 1716. fol. Et *pentateuchus* quidem de tumoribus, vulneribus, ulceribus, fracturis & luxationibus ita egit, ut plurimus ſit in medicamentaria parte, & recenſione veterum opinionum. In *operationibus* a capite ad calcem perſequitur morbos, quibus manu oportet mederi. Obſervationes ſuas paſſim ſatis copioſas excitat.

HIERONYMI FABRICII ab AQUAPENDENTE hic recenſi practica paſſim edita aliena ſunt, BARTHOLINO teſte *vindiciarum* pag. 3. & de *pentateucho* etiam querebatur, non ad ſententiam ſuam ſcriptam eſſe.

ALEXANDRI MASSARIÆ *de ubuſu medicamentorum veſicantium*, Vicetiæ 1593. 4.

HERCULIS SAXONIA *de phœnigmis* Libri III. *de univerſa rubificantium natura, pſilothris, ſmegmatibus, dropacibus, ſinapiſmis, vulgo veſicantibus de quorum uſu in febribus peſtilentibus multa diſputantur*, Patav. 1593. 4. Fortiter veſicantium cauſam contra MASSARIAM egit, & eo in primis tempore ad febres peſtilentiales a MERCURIALI aliiſque veſicantia emplaſtra in uſum introducta fuerunt.

LUDOVICI MERCATI *inſtitutiones chirurgicæ in duos Libros ſecta*, Madrit. 1594. 8. Francof. 1619. fol. EJ. *inſtitutiones artis luxatorum & de oſſium fractura & curatione* lat. ex hiſp. verſæ CAR. PISONE, Francof. 1625. fol. MEIB.

MART. HELLING *theſ. de phlebotomia*, Marpurg. 1594. 4. *

ANDR. LIBAVII *Tractatus de impoſtoria vulnerum per unguentum armarium ſanatione Paracelſicis uſitata*, Francof. 1594. 8.

J. COSTÆUS *de igneis medicinæ præſidiis*, Venet. 1595. 4.

J. COSTÆI dictus liber non incommodus eſt, quo omnis Græcorum & Arabum eruditio de cauteriis continetur, tum de dropacibus, veſicatoriis, &c. tractatio. Hernias cauterii potentialis ope curare docet.

J. BAPTISTÆ SYLVATICI *Tractatus de aneuryſmate*, Vicentiæ 1595. 4. HAEN. Venetiis 1600. 4. quæ mea eſt editio. Per aneuryſma intelligit unice, id quod nos *ſpurium* vocamus, & a ſola dilatatione arteriæ aneuryſma naſci poſſe omnino negavit. Cum omnes eo tempore chirurgi id malum pro incurabili desererent, ipſe ex PAULO & Arabibus curationem propoſuit, utrinque nempe juſſit ligari arteriam, tunc incidi, grumos eximi, & ex propria obſervatione arterias vulneratas ſanari adfirmavit.

JULII CÆSARIS ARANTII Liber *de tumoribus ſecundum locos affectos*, Venet. 1587. 4. 1595. 4. cum *obſervationibus anatomicis* ibid. In *obſervationibus* etiam aliqua habet huc facientia, ut partum difficilem ab oſſibus pubis introrſum gibbis.

J. BAPTIST. ZAPATA *ſecreti varj di medicina e di chirurgia*, Venet. 1595. 8. TH. 1618. & HEIST. 1677. 8. cum titulo *mirabilia ſeu ſecreta medico-chirurgica* recuſa, Ulm. 1696. 8. *

BARTHOLOMÆI HIEROVII *methodus chirurgica docens rationem ſanandi apoſtemata, vulnera, ulcera*, Francof. 1595. 8. cum *methodis medicinalibus* ALB. BOTTONI & ÆMILII CAMPOLONGI Libro *

PETER LOVVE *D. in the faculty of chirurgie at Paris, chir. to Henry IV. eaſy certain and preſent method to cure and prevent the ſpaniſh ſickneſſ.* Lond. 1596. 4. AMES. *

GABRIELIS FERRARA *nuova ſelva di Chirurgia*, Venet. 1596. 8. Ex italico latine vertit P. UFFENBACH, cum nomine *ſylva Chirurgica* & edidit Francof. 1625. 8. Liber *primus*, cui titulus eſt *obſervationum*, eſt compendium chirurgiæ vulgatioris, cum nonnullis ſuperſtitioſis, & fabuloſo verme. In Libro II. inſtrumenta & formulæ, in III. chemica præparata deſcribuntur.

DURANTIS SCACCHI *ſubſidium medicinæ in quo quantum docta manus præſtat ad immanes morbos tollendos elucescit*, Urbin. 1596. 8. HEIST. *

HIPPOLYTI BOSCI *de vulneribus a bellico fulmine illatis*, Ferrar. 1596. 4. 1603. 4. L. *

Jo-

quam hoc ipſo carere poſſumus, & quoties magna operatio chirurgica eſt inſtituenda, ſi tum aliquem conſulere velimus, hunc perpendere ſupra hac re debemus. Editus eſt Patavii anno 1666. quæ editio optima eſt, & Lugduni Batavorum anno 1723.

Huic

JOSTERII de JOSTERIIS *adminiſtrationes de uſu veſicantium, de cucurbitulis affligendis, de V. S. omiſſione*, Venet. 1596. 4.*

CASPARI TAGLIACOII (*Tagliacozza*) *de curtorum chirurgia per inſitionem ſeu de narium, labiorum & aurium defectu per inſitionem arte hactenus ignota ſarciendo. Additis inſtrumentis cutis traducis & delegationum*, Venet. 1597. fol. Francof. 1598. 8. Mirum artificium & pro phyſico experimento pulchrum, pro chirurgica operatione pene crudele. Poſt inutiles primi Libri theorias fuſiſſime & cum omnibus cautelis per dierum ſeriem & numerum, modum deſcribit, quo particula cutis de brachio exciſa, cum truncati naſi cruentato vulnere conſuta, ſenſim naſo adhæreat, a brachio reſecetur, novaque in ſede quaſi inſita comprehendat. Cæterum, cum videam rem vulgo pro fabuloſa haberi, teſtimoniis eam confirmaſſe non erit ſuperfluum. Ecce aliqua antiquiora, quam TAGLIACOTIUS. PETRUS RONZANUS Epiſcopus Lucerienſis in T. VIII. *annalium mundi* citat ad annum 1442. BRANCAM Chirurgum Siculum, inventorem hujus artis, & ANTONIUM filium perfectorem, qui etiam labia & aures reparavit, (apud GIMMAM in ſcriptorib. Ital.). VINCENTIUS vero VIANEUS medico-chirurgus, Maidæ in Calabria natus, inventor artis reparandi naſi ex BARRIO contemporaneo ab eodem citatur. ALEXANDER etiam BENEDICTUS *Anatom.* Libro V. c. 19. & A. VESALIUS Libro III. c. 19. & PAREUS Libro 22. c. 2. & STEPHANUS GOURMELINUS ejus artificis meminerunt. Inter coævos reparationum TAGLIACOTIANARUM teſtem ſe dat Jac. HORSTIUS in *vvund. der nat.* p. 380. ULMUS *de utero* p. 174. 175. in *phyſiol. barb.* p. 233. Et ipſe inquit, & amicus meus JACOBUS ZENARO, ex urbe *Montechiaro* agri Brixiani, multos ſanavit niſi inſitione, cujus unus egregius artifex eſt. Deſcripſit artem in quinque partibus, cum iconibus. MERCURIALIS *de decoratione* p. 23. ſcribit. Certum eſt in Calabria dari qui reficiant nares & TAGLIACOTIUS indicavit mihi duos, quibus nares reparavit, modumque addidit. GRIFFONIUS apud HILDANUM exemplum reparati naſi more TAGLIACOTIANO habet *Centur.* III. *obſ.* 31. *Epiſt.* 62. THOMAS FIENUS in Libro XII. quem continuo citabo, ſanationum a TAGLIACOTIO perfectarum ſe teſtem obtulit c. 1. Hinc TAGLIACOTIO ſtatua poſita in theatro Bononienſi, quæ dextra naſum tenet. Poſt ea tempora P. A. MOLINETTI *de quinque ſenſibus* reſarciri a Patre ſuo nares vidit anno 1625. (p. 62.) J. B. CORTESIUS in *Miſcell. Dec.* III. fuſe hanc artem deſcribit, quam ex BOIANA Medicorum Turpienſium familia didicerat TAGLIACOTIUS. (Fuſe etiam pro ea operatione ſcripſit PURMANNUS in Libro cui titulus der *Lorberkranz.*) Pro TAGLIACOTIO etiam teſtimonium dicit F. LICETUS *de monſtr.* II. c. 29. Noſtro tempore adhuc in BOIANORUM familia hoc artificium exercetur, REAUMUR, *Hiſtoire dell' Académie des Sciences*. p. 37.

CASPARI TAGLIACOTII artificium pro fabula etiam venditat THOMAS FITZMAURICE in *Quæſt. medicis*, Monſpel. 1749. 4.

MIGUEL de LÉRIZA *libro de cirurgia que tratta ſobre las llagas en general* (nempe hactenus in GUIDONEM) *con un trattado proprio en el qual ſe enſenna el modo de curar las carnoſidades que eſt an en la via de la orina*, Valentiæ 1597. 8. ANT.

SEVERINI PINÆI (*Pineau*) *opuſculum phyſico-anatomicum de integritatis & conceptionis virginum notis: & de partu naturali in quo oſſa pubis diſtrahi demonſtratur*, Pariſ. 1597. 8. Per experimenta oſtendit ſenſim ante partum hiſcere ab invicem & pubis oſſa, & ilium os a ſacro diſcedere, eaque manu ſua palpavit, lenteque coaleſcere obſervavit. Ab apophyſi præter naturam nata oſſis pubis funeſtam partus difficultatem obſervavit. Eum libellum in Germania a ſeveris morum cuſtodibus prohibitum fuiſſe auctor eſt DE VAUX L. C. IDEM conceſſis cadaveribus uſus eſt ad inventa propria de ſectione calculi, & de operatione ſua gallice ſcripſit (DE VAUX *index funer.* p. 555. *Réſponſe de Recteur & des D. D. de la faculté de Médecine*) libellum quem in *bibliotheca Thuanea* invenio, *diſcours touchant l'invention & l'extraction du calcul de le veſſie*, Pariſ. 1615. 8.*

DA-

DAVID HERLICII *unterrichtung von den ſchvvangern frauen und kind-betterinnen*, Gryphiſvvald. 1597. 8. PL. & Stettin. 1618. 8.

JAC. MARCHANT *declamationes in apologiam* FR. ROUSSET, *quibus* ὑπερδόξοι *de cæſareo partu impugnatur*, Pariſ. 1598. 8. *

THOMÆ FIENI *de cauteriis* Libri V. Lovan. 1598. 8. Colon. 1608. 8. ſubtiliſſime & pleniſſime de cauteriis ex omni antiquitate agit EJUSD. *Libri chirurgici* XII. *de præcipuis artis chirurgicæ controverſiis* a CONRINGIO poſt mortem auctoris editi ſunt Francof. 1649. 4. Londini recuſi 1733. 4. Agit de trepano, cataractæ depoſitione, bronchotome, paracenteſi thoracis, abdominis, arteriotome, ſectione cæſarea, ſectione (ubi apparatum parvum laudat), ſectione herniæ, amputatione reparatione naſi, cujus enormem difficultatem ſatis demonſtrat. Verſus eſt Liber cum titulo *handgreepen der heelkonſt*, Amſt. 1685. 8. & germanice, Norib. 1675. 8. *vvundarzneykunſt*.

In CASSERII Libro *de vocis organis* deſcriptio exſtat bronchotomes, ejuſque operationis defenſio, cum inſtrumentis. IDEM invenit pyxidem, ex qua cupri candens lamina expellitur, pro cauterio in ægris meticuloſis.

ANDREÆ LAURENTII *diſcours de la conſervation de la vue*, Ruen 1600. 12. * EJUSDEM *de mirabili ſtrumas ſanandi vi ſolis Galliæ regibus conceſſa* Liber I. & *de ſtrumarum natura, differentiis, cauſis, curatione quæ fit arte medica* Liber. Pariſ. 1609. 8. *

FRANC. MURATORII *apologia therapeutica vulnerum brachii*, Bonon. 1600. 4.

In FRANC. MURATORII citato opuſculo hiſtoria continetur, qua ex ictu arteriæ hæmorrhagia nata ægrum ſuſtulerat. Tuetur ſe MURATORIUS, cum neque ipſe neque adverſarius quidquam veri præſidii ad ſupprimendum ſanguinem adhibuiſſent.

J. B. GEMMA *de varia ratione curandi bubonis & carbunculi peſtilentialis*, Venet. 1600. 4. *

BENEDICTI BASELLI *apologia qua pro chirurgiæ nobilitate ſtrenue pugnatur* Llibri III. Bergom. 1600. 4. *

GUIL. FABRICII HILDANI *obſervationes chirurgicæ* XXV. item *de gangræna & ſphacelo*, Francof. 1598. 8. prodierunt & 1611. inde longa ſerie alia opera, *Centuria* nempe *obſervationum & curationum chirurgicarum*, Baſil. 1606. 8. *ſecunda* 1611. 8. *tertia* Oppenheim 1614. 8. *quarta* ibid. 1619. 4. *quinta*, Francof. 1627. 4. *ſexta* cum prioribus in operum collectione: *Centuriæ* V. Lugdun. 1641. 4. Porro Baſileæ 1634. 8. excuſa ut *ciſta militaris ſeu neu verbeſſerte feldartzney* ibid. repetita 1686. 8. Tum ſucceſſit *de gangræna & ſphacelo* I. Francof. 1600. 8. Oppenheim. 1617. 4. cum numeroſis obſervationibus gangrænæ a frigore aliiſque cauſis ortæ, Germanice prodiit Baſil. 1615. 8. *von heiſſen und kalten brande*. *Lithotomia veſicæ* germanice edita eſt Baſil. 1626. 4. & a HENR. SCHOBBINGERO latine verſa, Baſil. 1627. 4. anglice vero a R. C. Lond. 1640. 8. *Appendix Epiſtolarum de uſu & abuſu turundarum poſt extractionem calculi adhibendarum* una prodiit. *Obſervatio vulneris graviſſimi ſclopeto inflicti*, Oppenheimi excuſa eſt 1614. 8. *De combuſtionibus* I. Baſil. 1607. 8. *Epiſtolarum centuria* I. *de ichore & meliceria* CELSI, in qua ſynoviæ hiſtoriam habet & ancyloſeos, & decocta vulneraria VVURTZII rejicit, & alia omnia junctim recuſa ſunt in operibus, Francofurti 1646. fol. & 1682. fol. ſed primæ editiones multo nitidiores ſunt. *Obſervationes & epiſtolæ* ſeorſim recuſæ ſunt Argentinæ 1713. 4. In Libro *von der fürtreflichkeit und nutzen der Anatomie*, qui Germanice ſolum exſtat, Bernæ 1624. 8. exſtant multæ hiſtoriæ funeſtorum caſuum ex anatomes ignoratione. Hic civis noſter Bernæ Poliatriei munere functus, a pago natali *Hildex* nomen traxit, vir induſtrius, indefeſſus in inveniendis pro re nata & perficiendis chirurgicis inſtrumentis, in curandis graviſſimis malis felix, addictior medicamentis & turundis quas defendit. Quare longo ſermone claſſicum ſcriptorem a nemine negligendum non neceſſe eſt fuſe laudare. In *lithotomia* inſtrumentum gorgeret invenit, inventum deſcribit, apparatum altum repudiat, ſcirrhorum pro exſuccis habitorum obſervationes adfert. In amputatione, quam candente ferro adminiſtrat, arteriis tamen injectum vinculum laudat.

GUIL. FABRICII HILDANI *ciſta militaris* primum prodiit Baſileæ 1615. 8. IDEM HILDANUS Germanice prodiit vix mutatus, verſus a FRIDERICO GREIFF Francofurti vel Hanoviæ 1652. fol. & ſeorſim *bericht von den brüchen und deren heilung*, Ulm. 1690. 12. *

JACOBI GUILLELMEAU Chirurgi Pariſini Libros huc refero. EJUS Liber *des maladies de l'œil*, Pariſiis jam anno 1585. 8. prodierat, belgice verſus a JOHANNE VERBRUGGE cum titulo

tieulo *handwa en dertien gebreken der vogen*, Amſtelod. 1687. 12. GUILLEMÆI libellus non utiliſſimus eſt, & ſpem fere in formulis ponit. In adjectis adnotationis VERBRUGGII aliquæ hiſtoriæ utiles inveniuntur, ut illa de inſectis conjunctivam rodentibus. Germanice recuſus eſt Dreſdæ 1710. 8. Deinde Liber *de l'heureux accouchement des femmes*, Pariſiis anno 1609. & 1643. 8. prodiit, bonus Liber & melior quam eo tempore ſolebant ſcribi. Converſionem & extractionem fetus pedibus apprehenſi ex primis laudat. Obſervationes multas proprias profert. Ob hæmorrhagiam continuo extrahere fetum jubet, & PAREI filiam eo artificio ſanavit. Sectionem cæſaream expertus rejicit. Arteriarum, quæ conciperunt, hiſtorias & inciſiones ad emittendum fetum protulit. Uteros in partu ruptos vidit. Opera omnia collecta prodierunt Dordraci 1598. fol. HEIST. Pariſ. 1612. fol. nobis autem ſub titulo *œuvres de Chirurgie de* J. GUILLEMEAU *augmentées de pluſieurs traités extraits des leçons de* M. GERMAIN COURTIN. Rouen 1649. fol. Hac editione continentur præter priora & alia quæ non ſunt hujus loci *Magazin des inſtrumens de Chirurgie : ſommaire des tumeurs contre nature, playes, ulcères, fractures & dislocations*. Integra fere Chirurgia eſt ad ſeculi genium, non abſque tamen proprio judicio. Ita in amputatione propter gangrænam cauterium, in amputatione abſque gangræna forcipem pro vaſis ligandis abſque cauterio recte præfert. Aneurvſma legi imo modo ligata arteria ſanavit. Cæterum audacter incidit, trepanum in ſuturis. *Apologie pour les chirurgiens.* Sunt hiſtoriæ infelicium eventuum abſque culpa Chirurgi, & felicium abſque ejus vera induſtria. *Traité de la parfaite méthode d'embaumer les corps*, quo libello ſectiones cadaverum regum CAROLI IX. HENRICI III. & IV. continentur.

ALEX. SEITZ *aderlaſſ buch vom rechten gebrauch dee aderlaſſ ventoſa oder köpſ.* 1601. 8. PL. *

ALEX. SEITZ hoc loco dictus multa ſuperſtitioſa habet, & venæ ſectionem nimis metuit, qui ex nupera miſſionis ſanguinis frequentia ipſam luem veneream oriri credat.

EUSTACHII RUDII *de tumoribus prater naturam*, Venet. 1600. 4. *de ulceribus* Libri III. Patav. 1602. *de externarum partium adfectibus*, Venet. 1606. fol. Experimenta pauca & labor Galenicus.

J. JESENII von JESSEN *inſtitutiones chirurgicæ quibus univerſa manu medendi ratio oſtenditur*, VVitteb. 1601. 8. *anvveiſung zur chirurgie*, Nuremberg 1614. 8. Laudat J. van HORNE *microtech.* p. 526. ob omiſſum familiarem tunc medicamentariæ materiæ abuſum, & manuarias operationes puriores. EJ. *de ruſtico Behemo cultrivorace hiſtorica relatio*, Hamburg. 1628. 8. *

J. JESSENII von JESSEN dictæ *inſtitutiones chirurgicæ* non abſque obſervatione natæ ſunt, tum propria, tum præceptorum, quos optimos in itineribus audivit.

JOH. RIOLANI patris *Chirurgia* Lipſ. 1601. L. & in collectione operum, Pariſ. 1610. fol.

VVILLIAM CLOVVES *treatiſe for the artficial cure of ſtruma or kinge evil*, London. 1602. 8. EJUSD. *Tractatus of chirurgy for the cure of gunſhot and of the cure of lues venerea*, Lond. 1637. 4. *

In CABROLII obſervationibus etiam chirurgicæ aliquæ ſunt, cum auctor manu mederi ſit ſolitus, vulnera inſignia ſanata, ulcus renale.

In HIERONYMI CAPIVACCII operibus continetur etiam Liber *de cauteriorum recta applicatione*, Francofurt. 1603. fol.

PETRI PARISII *breve diſcorſo ſopra il moderamento del vino ed oglio per guarire ogni ſorte di ferita*, Panorm. 1603. 4. *

PETRI UFFENBACH *vvundartzney oder Theſaurus chirurgicus verdeutſcht*, Francof. 1605. fol. & EJUSD. *theſaurus chirurgiæ continens præſtantiſſimorum auctorum opera chirurgica*, Francof. 1610. fol. Ex GESNERI collectione habet TAGAULTIUM, HOLLERIUM, MARIANUM SANCTUM, ANGELUM BOLOGNINUM, MICHAELEM ANGELUM BLONDUM, ALPHONSUM FERRUM, JACOBUM DONDUM; adjecit autem Centuriam I. obſervationum HILDANI, EJUSDEM libellum de combuſtionibus, & PAREI opera.

FRANCISCI PLAZZONI egregii viri, qui operationes Chirurgicas in Theatro Patavino demonſtrabat, nimis autem præcoci morte abrepti (RHOD *de acia* p. 153.) *de vulneribus ſclopetorum tractatus* prodiit Patavii 1605. 4. PL. Venet. 1618. 4. Patav. 1643. 4. 1669. 4. *

BERNARDINI CAII *de veſicantium uſu*, Venet. 1606. 4. LIND.

DOMI-

DOMINICI TERILLI *de veſicantium rectu uſu ac utilitatibus mirificiſque in praxi fructibus*; Venet. 1607. 4.

DE DOMINICO TERILLO vide in practicis.

In PETRI MATTHÆI ROSSII *Conſultationibus & obſervationibus ſelectis*, Francof. 1638. 8. multæ chirurgicæ ſunt, neque eæ inutiles. Ita monet, ne ſymptomata quæ fracturis aliena accidunt, ipſi malo tribuantur. Cæterum in mortua carne amputat, &c.

JOACH. TANKIUS *de plegmone ex ſententia* GALENI Lipſ. 1608. 4. PL.

Inter J. HEURNII opera exſtant Libri *de morbis oculorum*, Antvverp. 1608. 4. tum *de morbis mulierum* & alii, quibus morbi aliqui chirurgici, ſed medice magis tractantur.

HIPPOLITI PARMÆ *Praxis chirurgica in qua operationes deſcribuntur*, Venet. 1608. 16. EJUSD. *introductionis ad chirurgiam* Libri II. Patav. 1612. 4. Laudat JOH. van HORNE & GOELICKE in *hiſtoria chirurgiæ recentioris*.

HIPPOLITUS PARMA primo Libro *introductionis* ſuæ ſolitam pentateuchum tradit, altero claſſes auxiliorum, revulſionem, derivationem, digeſtiva, adſtringentia, inſtrumenta, &c. Non utiliſſimum opus.

DIONISIO DACA CHACON *Pratica y theorica di Chirurgia en Romance y en latin*, Valladolid 1609. 2. tom. fol.*

EX THEODORO BARONIO *de operationis mejendi triplici læſione & curatione* aliqua huc pertinent, de caruncularum conſumtione per cereos medicamento illitos abſque dolore, de catheteris periculis, & de malis eventibus, ſectione calculi quam ſemper funeſtam obſervavit, de injectione lithontripticorum per ulcus perinæi, &c.

PETRI PIGRAEI *chirurgia cum aliis medicinæ partibus juncta*, Pariſ. 1609. 8. LIND. & EJUSD. *Epitome præceptorum medicinæ chirurgicæ*, Pariſ. 1612. 8. gallice verſa cum titulo *Epitome des préceptes de Médecine & Chirurgie*, Rouen 1658. 8. & belgice *kort begryp van de Cure der medicine en der Chirurgie*, Amſtelod. 1633. 4. Poſterius opus legi, quod videtur idem priori, ſed auctius, cum prius ſe ediđiſſe auctor ajat in præfatione. Habet aliqua aut propria, aut certe eo tempore non vulgaria, & punctionem veſicæ, & obſervationes aliquas, & hiſtorias vulnerum capitis, & alia. Nimis tamen multus in theoria & parcus videtur in encheireſi. In partu difficili pedibus jubet fetum extrahere, &c. Gallice edidit *Chirurgie miſe en théorie & en pratique*, Pariſ. 1610. 8. quem Librum non vidi.

PETRI PIGRAEI *Epitome de préceptes de Médecine & de Chirurgie* mea editio eſt Rouen 1642. 8. Hæc verſio aucta & melior editione latina hujus libri.

J. G. SCHENK *lithogeneſia von vvunderbaren ſteingevvächs oder ſteingeburth im menſchilichen leibe aus dem lateiniſchen überſezt*, Francof. 1609. 4. nonne lithopædion ALBOSII?*

SEBASTIANI CORTILIO Armienenſis *Libri* V. *Inſtitutionum chirurgicarum & Practica chirurgica* Libri IV. Francof. 1610. 8. LIND.

PETRI FORESTI ſunt *obſervationum & curationum chirurgicarum Libri* V. *de tumoribus præter naturam*, Leid. 1610. 8. *Libri* IV. *de vulneribus, ulceribus, fracturis & luxationibus* ibid. eodem anno, præter plurima chirurgica quæ cum morbis in obſervationibus medicis tractatis occurrant. Hiſtoriæ in illis numeroſæ ſunt, & propriæ, & aliorum, cum ſcholiis de more, gratæ lectu, in parte autem medicamentaria, ut tunc ſolebat, quam chirurgica, uberiores.

In T. THEODORI SCHENKII collectione obſervationes chirurgicæ per partium corporis humani ordinem diſtributæ magno numero reperiuntur, undique collectæ, quæ omnino legi merentur.

In H. SMETII *Miſcellaneorum* Libro X. etiam chirurgici aliqui caſus deſcribuntur.

TOB. TANDLER διαιχείρισιν χειρουργικῶν δίκας *de hirudinum uſu ſcarificatione felicius adhibenda, plebotome puerorum & pregnantium.. & ſalvatella, de hyſterocele, hyſterotomia, matricis eſtirpatione, lineis extractione, commodiori ſetacei adplicatione, cohibenda partis amputatæ hæmorrhagia*, VVittemberg. 1610. 4. PL.

ANDREÆ KALT. *de mola, ejus cauſa, ſignis, curatione*, Conſtant. 1611. 4. PL.

T. GUILLAUMET *Livre Xenodochal*, Pariſ. 1611. & *Traité des ouvertures, trous & ulceres ſpontènes*, 1611. 12. MEIB.

In VIDI VIDII *operibus omnibus ſunt de Chirurgia* Libri IV. Venet. 1611. fol. Compendium quo breviter operationes chirurgicæ & inſtrumenta deſcribuntur, inprimis tamen delegationes. Pleraque aut omnia ex veteribus ſumſit. HIE-

Hieronymi Venerosii *conſultatio reſponſiva de urina ſtillicidio, pruritu & herpete exedente*, Venet. 1611. 4. Pl.

J. Emanuel Labadie *conſeils de chirurgie*, Toulouſe 1611. *

Valerii Balduthi *tumorum omnium præternaturalium curandorum methodus*, Venet. 1612. 4.*

Leçons anatomiques & chirurgiques de feu M. Germain Courtin *dictées depuis 1575. juſques a 1587. recueillies & corrigées de pluſieurs manuſcrits par* M. Etienne Binet *Chirurgien juré*, Pariſ. 1612. fol. Lyon 1638. 8. Prægrandis Liber undique collectitius.

Zachariæ a Puteo *clavis medica rationalis ſpagirica & chirurgica qua.. de ſtranguria, pruritu & herpete varia recludit præſidia*, Venet. 1612. 4.*

Rodolphi Goclenii *Tractatus de magnetica vulnerum curatione citra ullum dolorem & remedii applicationem*, Francofurt. 1613. 8. Defendit ſigilla aſtralia & curationes ſympatheticas. Contra eum ſcripta eſt Joannis Roberti *Tractatus novi* Goclenii *de magnetica vulnerum curatione anatome*, Lovan. 1615. 8. Lind. Reſpondit ille in *ſynarthroſi magnetica oppoſita infauſta anatomia* J. Roberti *Jeſuita pro defenſione Tractatus de magnetica vulnerum curatione*, Marburg. 1617. 8. Lind. ſed Robertus variis libellis ad certamen rediit, ut *metamorphoſi magnetica* Calvino Gocleniana, Leodii. 1618. 8. & in Goclenio *heauton timorumeno ſeu curationis magnetica & unguenti armarii ruina*, Luxemburg. 1618. Nuremberg. 1661. 4. tum in Goclenio *mago ſenio delirante*, Duaci 1619. 12. denique in *curationis magnetica & unguenti armarii magica impoſtura*, Luxemburgi 1621. 8. ubi tiam in Helmontium pugnat. Lind. Denique Goclenius *novam defenſionem magnetica curationis vulnerum ex ſolidis principiis* repoſuit, Francofurt. 1625. 8. 1643. 8. Nam eo tempore hujus modi hiſtoriæ fidem inveniebant.

Josephi Pandolphini *Tractatus de ventoſitate ſpina ſæviſſimo morbo*, Firmi 1614. *reviſus & annotationibus noviſque obſervationibus illuſtratus a* G. A. Mercklino, Norimberg. 1674. 12. in patholocicis dictus eſt.

In Felicis Plateri *obſervat.* Baſil. 1614. & alias excuſis, multæ ad morbos chirurgicos pertinent. Sic in *praxi* varix, aneuryſma hernia, fiſtulæ ani aliiq. morbi chirurgici tractantur.

Jacobi Schalling *ophthalmia ſeu diſquiſitio hermetico-Galenica de natura oculorum eorumque viſibilibus characteribus, morbis & remediis*, Erfordiæ 1615. fol. latine & germanice prodiit. Anatomen, morbos, & medicamenta oculorum deſcribit mirus homo, ex Paracelsi ſchola; qui, ut Bartischius, inflammationes oculorum graves refert ad magiam. Integram fere ex ſuo ingenio medicam materiam ſubjecit.

J. Castellanus edidit Antonii Baldesii *quæſtiones de gangræna & ſphaceli diverſa curatione*, Venet. 1616. 8. Lind. Ej. *phylacterium phlebotomiæ & arteriotomiæ* prodiit Argentorati 1628. 8. germanice verſum. *

Cæsaris Magati *de rara medicatione vulnerum* Libri II. Venetiis 1616. fol. 1676. fol. & nuper in Germania 1733. 4. recuſi ſunt, quo celeberrimo Libro multa peculiaria continentur. Experientiæ in Magato multum fuit, literarum Galenicarum & ſcholaſticarum potius nimis, ut plurimum rationibus ex ſcholarum theoria deſumtis utatur, quæ noſtro ſeculo parum habeant roboris. Antiquam autem Hippocratis, & Germanorum, ante Guidonem, & Wurtzii praxim renovaverant chirurgi aliqui Romani, a quibus edoctus Magatus vulnerum delegationem frequentem, & curioſam deterſionem, & delegationum renovationes ſuperfluas, & turundas, longe a curandis vulneribus removet, unionem labiorum, clauſum vulnus, mitem medicandi rationem laudat, libro I. ubi de vulneribus in univerſum agit. *Secundo* libro vulnera cranii copioſe, reliqua parcius perſequitur, occupatus in veteribus partim defendendis. Ipſe quidem Magatus in religionem Franciſcanam tranſiit, arte medendi tamen non penitus deſerta. Cum vero contra ejus methodum ſcripſiſſet Sennertus noſter, ſub nomine F. Joannis Baptistæ Magati edidit *tractatum, quo rara vulnerum curatio defenditur contra* Sennertum, qui cum J. Baptistæ *conſiliis* anno 1637. 4. Bononiæ prodiit, recuſus in Veneta editione anni 1676. fol. & in editione Germanica, in quo methodum ſuam non in omnibus vulneribus, ſed in ſimplicibus valere, & Galeni & antiquorum doctrinæ convenire, defendit, & aliqua experimenta chirurgica addit. Eſſe enim ipſius Cæsaris auctor eſt Dionysius Sancassanus *dilucidazion.* p. 163. Obiit Cæsar ſectus ob calculum anno 1647.

Alfonsi Romani de Cordova *theorica y practica de cirurgia* Madrit. 1617. 8. 1639. 1661. 8.

GUILIELMI LOISEAU *de internorum & externorum morborum curatione libellus cum hiſtoriis notatu digniſſimis*, Bergerac. 1617. 8. L. Bourdeaux 1620. 8. Carunculas ſanaſſe jam monuimus. Sed vide ASTRUCIUM; neque enim legi.

CASPARI HOFMANNI *de ichoribus & in quibus illi adparent adfectibus*, Lipſ. 1617. 8. *

CASPARI HOFOMANNI citatum hic opuſculum collectio eſt locorum veterum.

HENRICI PETRÆI *handbuchlein der vvundartzney*, Marpurg. 1617. 4. Norimberg. 1625. 7. cum HILDANO. da ſphacelo.

FRANCISCI PECCETI *Chirurgia in quatuor libros digeſta de tumoribus, de vulneribus, ulceribus & fracturis*, Florent. 1616. fol. Francof. 1619. 8. 2. vol. Ticin. 1697. fol. Collectio ex veteribus, cum plurimis medicamentis, & exigua utilitate.

NICOLAI HABICOT *Problemes medicinaux & chirurgicaux*, Pariſ. 1617. 4. *qu' un Chirurgien doit abſolument pratiquer l' opération de la branchotomie* ibid. 1620. *Rec. de l' hiſt. de la Chir.*

HENRICI de ALSARO *propoſicion chirurgica y cenſura judicioſa en las dos vias curativas de heridas de cabeça y otra* del patria de AVICENNA, Hiſpali 1618. 4. ANT. *

HERMANNI FOLLINI *de cauteriis*, Antvverp. 1618. 8. *

SCIPIONE MERCURII *la commare o raccoglitrice*, Malin. 1618. 8. maj vel 4. min. Venet. 1620. 4. Verona 1652. 4. 1662. 4. PL. germanice verſa & aucta a GODOFREDO VVELSCHIO cum titulo *kinder mutter oder hebammenbuch*, Lipſ. 1652. 4. VVittemberg. 1671. 4. Primas editiones non vidi, ſed Liber dudum ſcriptus videtur, cum anno 1560. ARANTIUM auctor audiverit. Verboſus admodum, in iis brevior eſt, quæ neceſſaria ſunt. Partus difficiles ex ordine pluſculos enumerat, ſed omnes, ex veterum ſententia, vult reduci in caput prævium, etiam quando pes vel brachium præit, eumque partum qui fit pedibus præcedentibus pro valde difficili & malo habet. Uncos formidabiles pingit; partus cæſarei exempla felicia habet. In Veronenſi editione adjectus eſt Liber PETRI de CASTRO *de coloſtro*, quo de meconio agit, a quo retento variolas deducit.

Inter HIPPOLYTI OBICII opuſcula ſunt etiam *adverſus veſicantia decem deciſiones & reſponſiones ad ſingula capita diſputationis* BERNARDINI CAII, Vicetiæ 1618. 4. LIND. *

JAC. de MARQUE *Traité des bandages de Chirurgie*, Pariſ. 1618. 1631. 8. HE. EJ. *introduction méthodique à la Chirurgie*, ibid. 1652. 1662. 1675. 8. HE.

MATTHIÆ GLANDORP *ſpeculum chirurgicum*, Brem. 1619. 8. Vulnera tractat præmiſſa anatome, ſubjectis obſervationibus patris & SPIGELLII, atque HOLTZEMII. EJUSDEM *methodus medendi paronychiæ*, Brem. 1623. 8. Morbi ſecundum & gravius genus deſcribit, in quo perioſteum inflammatur, obſervationes decem addit, valde eruditas. Laudat alyſſon polygoni folio. EJUSD. *de polypo, narium affectu graviſſimo, obſervationibus illuſtrato*, Brem. 628. 4. Exciſionem & vinculum laudat, obſervationes addit non multas, nimis etiam eruditas.

EJUSD. *gazophylacium polypluſium fonticulorum & ſetaceorum*, Brem. 1633. 4. Intolerabiliter dives gazophylacium, & a noſtris nunc moribus alienum.

EJUSDEM *opera omnia* Londini prodierunt 1729. 4. Patre chirurgo natus, cujus obſervationibus multum utitur, FABRICII & SPIGELII diſcipulus.

HERMANNI CORBEI Liber *de vulneribus lethalibus & ſanabilibus*, Franco.f. 1620. 8. Oratio.

DOMINECO GALVANI *delle fontanelle*, Padoa 1620. 4. PL. *

RAIMUNDI MINDERER *medicina militaris*, Aug. Vind. 1620. 8. Germanice ſcripta eſt cum vero titulo *gemeine handſtühlein zur kriegs artzeney gehörig*.

JOANNIS COLLE Bellunenſis *Elucidarium anatomico chirurgicum ex Græcis, Arabibus & Latinis ſelectum cum commentariis in 4. Fen* AVICENNÆ. *Inſerti ſunt tractatus de vulneribus, ulceribus, tumoribus, fracturis, luxationibus*, Venet. 1621. fol. Theoreticus & compilatitius auctor.

ALFONSI MENDOZ regii barbitonſoris *inſtrucion de los barbieros phlebotomicos*, Madrit. 1621. 8. ANT.

P. ZACCHIÆ magnum opus inter ſcriptores medicolegales, ut vocant recenſebimus.

JOHANNIS HORNUNG *chirurgiſcher bericht von brandſchäden*, Nurnberg 1622. 8. Idem in ciſta medica etiam chirurgicas obſervationes habet.

Medicus niſi chirurgus ſemiplenus vel nihil eſt, Magdeburg. 1622. 4. HE.

STEPHANI CALANDER *breviſſima chirurgica facultatis compendiaria*, Saviliani 1623. 12. LIND.

JA-

JACOBI CARANTA *decadum phyſico-medicarum* Libri II. *de morſu canis rabidi*, Savilliani 1623. 4. Occaſione ſcripſit hominis, qui tertio menſe, cum incolumis videretur, hydrophobicus perierat. Inde exempla congerit aliorum animalium rabidorum, quibus non a morſu canino malum ortum fuit, ſed quæ propria rabie perierunt.

FRANCISCI GUILIELMI CASMAK *relaçam chirurgica de ſuem caſo grave a que ſuccedere mor- mortificarſa ſuem braco e cortarſe con bon ſucceſſo*, Lisboa 1623. 4.* ANTON.

GUILIELMI LAUREMBERGII *epiſtolica diſſertatio curationem calculi veſicæ continens*, VVittemberg. 1623. 12. Leid. 1619. 8. quam editionem non vidi. Jam anno 1610. ſcripta eſt, & continet curationem, ut credebatur, auctoris, qui calculum in propria veſica etiam tactu perceptum, uſu aſellorum ſiccatorum & aliorum quorumdam medicamentorum ſe ſuſtuliſſe ſibi perſuaſit, neque enim mihi vere ſanatus fuiſſe videtur. Cum VVittembergenſi editione exſtat epiſtola PETRI filii in qua fuſe de chirurgiæ utilitate & inde orta laude agitur.

C. BARTHOLINI *ſyntagma medico-chirurgicum de cauteriis præſertim poteſtate agentibus ſeu ruptoriis*, Hafniæ 1624. 4. prælectiones Patavinæ ſunt, minime certe indoctæ. Defendit Cauteria contra FABIUM PACIUM & MERCURIALEM, brevior tamen de ferro candente, fuſior de potentiali, cujus innumerabiles formulas habet, maxime *infernalium lapidum* omnis generis. Fonticulorum ſedem & encheireſim fuſe tradit.

MARTINI PANSÆ *conſilium phlebotomicum oder aderlaſſ büchlein nebſt 50. fragen vom blut und blutlaſſen*, Lipſ. 1624. 8. *

Inter HOECESTETTERI obſervationes etiam aliquæ chirurgicæ ſunt.

JOSEPHI de AROMATARIIS *diſputatio de rabie contagioſa*, Venet. 1625. 4. Francof. 1626. Antiquitas morbi deſcribit, ſubtiliter oſtendit, quomodo alii auctores potuerint pro novo morbo habere, cum aliqui antiquum facerent, & aquæ timorem a rabie abeſſe poſſe; naſci etiam a non rabido homine per morſum, eſſe anginæ ſpeciem, cujus ſedes ſit in arteria aſpera, docet. Horrorem aquæ eo refert, quod ægri deglutire nequeant, quod etiam in aliis anginoſis reperiatur. Cum SALIO DIVERSO helleborum laudat, non probat ſubmerſionem in aqua. Fabuloſos illos in urina catellos refutat.

His temporibus vixit LUDOVICA BOURGEOIS dicta BOURSIER, cujus habeo *obſervations ſur la ſtérilité, perte de fruits*, &c. Pariſ. (1626.) 1642. 8. *Livre ſecond* ibid. 1642. *Livre troiſiéme* 1644. & *ſecrets de la même* 1635. 8. & *apologie contre le raport des Médecins* 1627. 8. Liber etiam, Francofurt. 1628. 4. germanice recuſus eſt ſub titulo *hebammen buch*, & Belgice 1658. Delft. Cordata ſatis & prudens femina amata magnatibus, & perpetua filiorum HENRICI IV. obſtetrix. Ordo nullus, encheireſes nimis parcæ, obſervationes paucæ, aliquæ tamen raræ, fides in arcanis nimia.

SANCTORII SANCTORII *Commentarius in I. Fen.* AVICENNÆ, Venet. 1626. fol. Chirurgica inſtrumenta hic varia proponit, a ſe ipſo inventa, acum triquetram (troiſcart) varii generis, & forcipem fiſſilem ad calculum urtehræ, de qua etiam HALESIUS cogitavit. Bronchotomen laudat. Metrenchyten inventum deſcribit, & docet rationem qua clyſterem ipſe æger ſibi injiciat. In Libro *de remediorum inventione* obſervationes chirurgicas habet, de fiſtulis ani, & veſicæ. Cauteria ſuturæ coronalis in Italiæ vulgaria damnat. Ajunt SANCTORIUM artem poſſediſſe aquas hydropicas in viris per ubilicum, in feminis per uterum immiſſo inſtrumento extrahendi.

CASPARIS VVINCK. J. S. *nota unguenti magnetici & actiones ejuſdem adverſus* GOCLENIUM, Diling. 1628. 8.*

MARTINI RULAND *de phlebotomia, ſcarificatione, ventoſatione*, Baſil. 1627. 8. PL.

MARTINI RULAND citatum opuſculum germanice exſtat Baſil. 1613 8. cum titulo *vom aderlaſſen und ſchrepfen*. Secundum ſeries morborum empirice fere hanc vel illam venam jubet pertundere.

J. BAPT. SORI. *conſigli ed avviſi di Chirurgia col modo di far giudicj ne' mali e una taſſa dell' onorario loro, delle fontanelle del morbo Gallico & aforiſmi toccanti la Chirurgia*, Molin. 1626. 8.*

In HORSTII *obſervationibus*, Ulmæ anno 1628. 4. Norib. 1737. 4. editis, multæ chirurgicæ ſunt, & totus IV. liber huc pertinet, tum aliqua ex epiſtolis.

Huic addatur MARCUS AURELIUS SEVERINUS (a) Neapolitanus profeſſor egregius, de quo nonnulli dixerunt fuiſſe MACHAONEM & PODALIRIUM horum temporum. BARTHOLINUS fatetur obſtupiſſe ſe, cum ejus operationes viderit. Peritiſſimus in anatomicis & medicis fuit, & pariter ſummus philoſophus & ab ephebis chirurgica manu operatus eſt. Ejus opus de *Trimembri chirurgia* editum eſt Francofurti 1653. in 4. alterum opus de *chirurgiæ efficacia* Francofurti 1646. in folio. Hi bini tractatus ſæpius legendi ſunt medico verſanti in praxi, ultimum docet quo modo igne & ferro, alterum quo modo medicamentis & victu curentur vulnera, & hoc difficilius adquiritur, cum Liber de efficaci medicina etiam impreſſus ſit bono cum fructu poſt *Obſervationes* chirurgicas FABRICII HILDANI.

Hiſ-

PEDRO LOPEZ *pratica y teorica de las apoſtemas*, Sevilla 1628. *

EJUSD. *pratica y teorica de las apoſtemas in general y particular..queſtiones y practicas de cirurgia y heritos Vagas y otras coſas nuevas*, Hiſpal. 1628. fol. * ANT.

JEAN BONNART *le ſommaire des medicamens obſervés és chef-d'œuvres de* M. BARBIOS *chir. de Paris*, Pariſ. 1629. 8. Materia medica, quæ ſimplicia & compoſita medicamenta chirurgis utilia continet.

ANTONII de VIANA *eſpejo de chirurgia primera parte de los tiempos del apoſtema ſanguineo*, Ulyſſipon. 1631. 4. * N. ANT.

BERNARDI SUEVI *de inſpectione vulnerum lethalium* Libr. in forenſi medicina dicemus.

THOM. BONHAM *the chirurgians' cloſet*, Londin. 1630. 4. HE.

FRANC. JOELIS *operum medicorum* Tomus VI. continet *methodum univerſalem curandi morbos chirurgi manu*, Roſtoch. 1630. 8. & in operibus omnibus Amſtelod. 1663. 4. * Idem Liber germanice prodiit cum titulo F. JOELIS *chirurgia oder vvundarzney in 7. theilen*, Nurnberg. 1680. 8. *

SEB. GREIFFENS *bevvährte vvundarzney aus Phil. Theophraſt. ſcriften nunmehr kurtz zuſammen gezogen durch* J. MECKER, Schleuſing. 1630. 8.

J. STEPHANI STROBELBERGER *de dentium podraga ſeu de odontagra... in qua.. dentium ſine & cum ferro artificioſe extraendorum varii modi theoriae & pratice proponuntur cum collactenorum dolori & extractioni dentium ab auctoribus dicatorum appendice*, Lipſ. 1630. 8. *

MALACHIÆ GEIGER Medici Bavari *kelegraphia ſeu deſcriptio herniarum cum earum curationibus tam medicis quam chirurgicis*, Monachii 1631. 8. & germanice *ausfuhrlicher bericht von den brüchen*, Suttgard 1661. 12. Ulm. 1696. 12. Proponit caſtrationem, punctum aureum, cauſtica, & medicamentorum plurimum habet, in obſervando parcior.

His temporibus Chirurgia in Italia fere ad meram artem medicamentariam contracta fuerat. Unicus anno. 1627. Romæ Chirurgus fuit, qui obſtetriciam faceret. FABER ad HERNANDEZ p. 767. Aneuryſmatis operationem neminem fuiſſe qui ſuſciperet, SYLVATICUS auctor eſt. Sic de calculo BARONIUS queritur relinqui eam operationem Empiricis, & cum Gallus nomine du FAU tendines extenſorum digitorum conſuiſſet, habuerunt pro incantamento *Philoſoph. tranſact.* n. 265. ſed exſtitit tunc Medicus Neapolitanus, imperterritus & animoſus homo, qui ferrum & ignem antiquæ Græciæ in uſum reduxit. MARCUS nempe AURELIUS SEVERINUS.

(a) EJUS multa ſcripta ſunt, primum & princeps *de recondita abſceſſuum natura* cujus Libri VII. Neapolianno. 1632. 4. minori, *octo* vero *Libri* (addito nempe libello jam dicto *de peſtilente παιδαγχόνη*) Francofurti 1643. 4. prodierunt, quæ editio aliquot capitibus & alias auctior ſatis maculoſa eſt, adornata a Polyhiſtore illo LUDOVICO de HOERNIGK. Dictio barbari quid & contortuplicati habet, ſed experimenti & maſculi roboris plurimum. Ad chirurgiam autem inprimis pertinet Liber III. de abſceſſibus anomalis, ciſticis inprimis, ferro & igne tollendis, & Liber IV. ampliſſimus, *de noviſſime obſervatis abſceſſibus*, quo etiam varices & aneuryſmata tra-

Hiſce addamus AMBROSIUM PAREUM in folio Pariſiis editum an. 1582. gallico ſermone, ſed in linguam etiam latinam, belgicam aliaſque tranſlatus eſt, illa autem editio ab ipſo fuit perfecta, & a Domino *du* PUY edita, & idem opus eodem tempore latine fuit editum. Mirum eſt, quod chirurgus a corpore trium regum in Gallia huic potuit vacare. JOHANNES RIOLANUS, omnium ſcriptorum ſeverus cenſor, de PAREO narrat, eum, cum in favore trium regum fuiſſet, in expeditionibus ſemper uſum eſſe ea auctoritate, ut perſuaderet & cogeret alios medicos, ſpe remunerationis apud regem inpetrandæ, ut caſus exquiſitiſsimos colligerent, qui tunc ſubpreſſo eorum nomine exirent in ſuum nomen, & ſic egregium illud opus confectum eſſe. Sed ipſe certe etiam vir fuit eruditiſsimus, qui plura vidit; cum caſtra ſæpius ſecutus ſit.

Se-

traduntur, & morborum rebellium in oſſibus ipſis fundatas radices exponuntur. Venas varicoſas adnatæ acu pungere docet. Nova nomina equidem habet, ſed multas graviſſimorum malorum per ferrum & ignem curationes. In Libro V. *pædarthrocacen* ſeu ſpinam ventoſam deſcribit, & recte oſtendit, in oſſe ipſo fundari, hinc extrorſum ſerpere. Liber VI. eſt de gibbis, paulo minus plenus. Reliqui ad praxin pertinent. Recuſus eſt Patav. 1651. 4. Francofurti 1668. 4. Leidæ 1729. 4.

EJUSD. *de efficaci medicina* Libri III. Francof. 1646. fol. 1671. fol. Rejectis medicamentis debilibus commendat fortiora, quæ ex ordine & fuſe tradit, arteriotomen, venæ ſectionem, ſcarificationem, paracenteſin, non abdominis ſed fere omnium tumorum, ſectionem, & amputationem omnis generis, trepanum, cauterium, cucurbitulas, balnea, ſetacea. In cauteriis inprimis fuſus, ea per ſingulos morbos laudat, & nimio fere affectu etiam imperat, ubi ferrum poterat ſuffeciſſe, ut in hydrocele, & morbis uvulæ. Sic arteriarum & venarum ſectiones eruditiſſime per ſingula membra perſequitur, parcior in enarrandis encheiriſibus, & nimius in morbis ſingularibus, quos ad claſſes non reducit. Varia autem paſſim utiliter monet. In amputatione cutim ſurſum revellere jubet. In fonticulis verum locum inter deltoidem muſculum & bicipitem reſtituit. Scarificationem in pueris præfert venæ ſectioni &c. Gallice verſum opus provenit Genevæ 1669. 4. ſub titulo *de la médecine efficace*.

EJUSD. *chirurgia trimembris diætetico-pharmaco & chymico-chirurgica*, Francof. 1643. 4. Leid. 1725. 4. materies medica eſt, cum formulis tum undique collectis, tum a SEVERINO primum laudatis. EJUSD. *ſcilo-phlebotomia caſtigata ſeu de vena ſalvatella uſu & abuſu*, Hanov. 1645. 4. Francof. 1668. 4. Venæ *ſcilem* ſectionem prodeſſe ad jecoris & lienis inflammationem, non ad mala eorum viſcerum diuturna docet. Practica adeo potius & anatomica eſt, quam chirurgica.

EJUSD. *ſynopſis chirurgiæ* Lib. VI. ſpurium opus, Amſtelodami 1664. 12. editum. Nam eſt SEVERINI, HORNIO teſte *micror.* pag. 251. nec niſi index capitum.

PETRI JOH. FABRI *chirurgia ſpagirica*, Argentor. 1632. 8. Toleſæ 1638. 8. *

MELCHIORIS SEBIZ *prodromi examinis vulnerum pars prima*, Argentor. 1632. 4. *ſecunda* 1633. 4. *tertia* 1634. *examen vulnerum partium ſimilarium* 1635. 4. & *diſſimilarium partes* IV. 1636. 1637. 4. *examen vulnerum partium ſingularium & Tractatus de ſynovia ſeu meliceride* CELSI *vulgo das glied vvaſſer* 1639. 4. *

J. BAPTISTÆ CORTESII *in univerſam chirurgiam inſtitutio in qua tumorum, vulnerum, fracturarum, luxationum cognitio & curatio habetur*, Meſſanæ 1633. 4. Non utile opus, etſi aliquando curationibus præfuiſſe adparet.

Inter EJUS viri *miſcellanea* huc pertinet *Decas tertia de curtorum inſtauratione*. Operationis inventionem PETRO TURPIO tribuit, inſtrumenta & alia pleraque habet ex TAGLIACOTIO.

J. AGRICOLÆ *Inſtitutiones Chirurgiæ*, Francof. 1634. 12. *chirurgia parva das iſt vvundartzney*, Nurnberg 1643. 8. 1674. 8. * *nette feldſcherer kunſt*, Dreſd. 1716. 12. *

J. AGRICOLÆ *chirurgia parva* mihi editio eſt Norimb. 1643. quæ titulum præfert *chirurgia ſpagi-*

Sequitur JOHANNES *a* VIGO, Italus, ſed debemus fateri & ipſum & alios peccaſſe in eo, quod omnia ſine ferro & igne voluerint ſanare, uti alii contra ferro & igne voluerunt uti; hinc fallit ſæpe, quando conſulit, ut ſine ferro & igne mala tractentur, & ut hoc & illud medicamentum chemicum adplicetur. Opus eſt in 4. pluribus editionibus inpreſſum.

VIDUS VIDIUS, notus olim profeſſor, ſcripſit quatuor libros de chirurgia in folio, editos Francofurti anno 1667. Ibi leguntur ab uno auctore collecta, quæ ſparſim apud alios inveniuntur.

Pro

ſpagirica. Abſque operationibus, quas valde metuit, ſolis pene medicamentis omnia perficere conatur. Ita trepanum, exciſionemque glandium plumbearum rejicit, &c.

NICOLAI FONTANI *de extractione fetus maturi per anum*, Amſtelod. 1633. 12. cum ejus *aphoriſmis Hippocratis methodice diſpoſitis:* In *analectis* etiam chirurgici caſus habentur, & in notis ad SEB. AUSTRIUM jam deſcriptis, laryngotome deſcribitur.

JAC. CHIFLETI *acia* CELSI *propria ſignificationi reſtituta*, ALPHONSUS NUNNESIUS *defenſus*, Antvverp. 1633. 4. Eſt vero acia filum quodcunque per foramen acus trajectum GAL. *Comment.* II. *ad* L. HIPP. *de iis quæ in medicina fiunt*. CHIFLETUS & NUNNESIUS metallicum filum faciunt. In *obſervationibus* CHIFLETUS aliqua chirurgica habet, & paracenteſes thoracis ob empyema.

In SENNERTIANÆ *praxeos* Libro V. continentur chirurgica *de tumoribus*, *ulceribus*, *cutaneis vitiis*, *vulneribus*, *fracturis*, *luxationibus*, VVittemberg. 1634. 4. Ex more ſuo dilucide & utiliter obſervationes & deſcriptiones collectas ordinat, & pleraque continet, quæ ante eum meliora dicta ſunt, ſuis etiam minime vulgaribus obſervationibus adjectis. De vulneribus multus eſt, & turundas defendit & MAGATUM refutat, HILDANUM paſſim in chirurgicis ſecutus eſt.

NICOLAI ABRAHAMI FRAMBESARII *canones chirurgici* cum aliis libellis editi ſub titulo *chirurgiæ militaris*, Baſil. 1634. 8. LINC. * EJUSD. opera gallice, Lyon 1669. fol. in quibus etiam chirurgia. *

NICOL. PIETRE theſis, *Ergo ad extrahendum calculum diſſecanda ad pubem veſica*, Pariſ. 1635. recuſa a DOUGLASSIO in edit. *lithot.* DOUGLASSIANÆ, Lond. 1723. & alias. Pro apparatu alto ſcripſit.

ALEX. READ *Chirurgical lectures of tumors and ulcers*, Lond. 1635. 4. EJ. *ſurgerey*, Lond. 1659. fol. *

GEORG. LOTHI *kurtze relation von einem abgeſchluckten und auſgezogenen meſſer*, Danzig. 1635. 4. *

ROTGER HEMSING *ablehnung etlicher ungereimter dinge ſo im neulichen meſſer tractate* GEORG. LOTHI *geſtanden, nebſt einer verbeſſerten relation von dem den 29. Maii 1635. geſchlukten und den 9. Julii auſgeſchnittenen meſſer*, Elbing. 1635. 4. Deglutitus culter ſatis titubanter & ruditer, feliciter tamen eductus eſt. Recte ridet ROTGERUS uſum emplaſtri magnetici. Reliquæ lites nihil ad nos faciunt.

DANIEL BECKER *de cultrivoro Pruſſiaco*, Regiomont. 1636. 4. PL. Leid. 1640. 8. & *hiſtoriſche beſchreibung des Preuſſiſchen meſſerſchlukers*, Königsberg 1643. 8. Anglice ſub titulo *cure of the Pruſſian ſuallovv knife*, Lond. 1642. 4. Eadem hiſtoria eſt, aliis parallelis caſibus congeſtis ornata, vulnerum ſanatorum ventriculi & aliarum partium, etiam ex propria obſervatione: Subjectæ ſunt Quæſtiones 15. Turundas & frequentem deligationem contra MAGATUM defendit, magicas hiſtorias narrat, ſuperſtitioſus homo, qui etiam mederi hæmorrhagiæ jaſpidem, & magneticum emplaſtrum prodeſſe educendo ferro defendat. EJUSD. *de unguento armario*, Norimberg. 1662. 4. *

VALERII MARTINII *opuſcula de veſicantibus*, *ſinapiſmis*, *cucurbitulis*, *ligaturis*, *doloriſicis frictionibus*, Venet. 1636. 4. LIND. *

THEOPHILI RAYNAUD *de ortu infantum contra naturam per ſectionem cæſaream*, Lugd. 1637. 8. Jeſuitæ opus procul dubio philologicum. *

JOH.

JOH. van BEVERVVYCH *de calculo renum & veſicæ libellus*, Leid. 1638. 12. cum HIERONYMI THEBALDI & aliorum conſultationibus jam dictus eſt. EJUSD. *ſchat der ongezondheit* pro *tertio* Libro habet chirurgiam *oder die heilungs kunſt* cujus prima, ni fallor, editio ſub titulo *heelkonſte ofte middelen om alle uytwendige gebreken te geneſen*, prodiit in urbe Dordrecht 1651. 8. legi vero Francofurtenſem editionem 1671. 8. 1674. fol. Anatomen conjunctam habet, arterias, venas, oſteologiam, icones aliquas. Ad chirurgiam pertinent primo medicamenta ſecundum claſſes diſpoſita, tunc tractatus de tumoribus, vulneribus, luxationibus & fracturis, non integrum adeo artis ambitum abſolvit. Non eſt abſque propriis obſervationibus, de paracenteſi, reſecandis nævis, &c.

FRANCISCUS THEVENIN obiit anno 1638. etſi EJUS *œuvres contenant un traité des operations de Chirurgie, un traité des tumeurs, & un dictionaire etymologique de mots Grecs ſervans à la Medecine* a GUILIELMO PARTHON demum anno 1658. & iterum 1669. 4. Pariſiis edita ſint. Valde laudant Chirurgi Pariſini in *Recherches ſur l'hiſtoire de la Chirurgie* pag. 270. procul dubio, quod auctor de grege eorum fuerit. Ita THEVENINUM, calculi ſectionem myſteriis ſuis nudaſſe ſcribunt, quem nos nihil reperimus habere, quod alii non habeant, imo ideo legimus minus probare parvum apparatum, quod corpus veſicæ incidatur. Partum cæſareum defendit.

JOHANNIS RHODII *de acia* CELSI *qua ſimul univerſa fibulæ ratio explicatur*, Patav. 1639. 4. & auctius Hafniæ 1672. 4. denique Lundæ Scanorum ſub titulo *antiquitatum a* CELSO & RHODIO *de acia ab interitu vindicatarum* 1694. 4. Præter multa alia, quæ ad alias fibulas pertinent, erudite oſtendit, aciam non metallicum filum fuiſſe, ſed linum tortum, fibulam vero ſuturam filo etiam vulgari factam. Erroris cauſam in GUIDONE repetit. IDEM in SEPTALII *cautiones & animadverſiones medicas analecta & notas*, Patavii 1652. 8. edidit, ad univerſam chirurgiam collectas undique obſervationes & medicamenta, & aphoriſmos prognoſticos adſpergit.

MICH. RAPH. SMUTZ *methodus curandi calculum*, Neoburg. 1640. 12.

JOSEPH COUILLARD *le Chirurgien opérateur*, Lyon 1640. 4.

PAULI MARQ. SLEGEL *ophthalmographia & opſioſcopia*, Jenæ 1640. 4. *

In NICOLAI TULPII *obſervationibus*, Leidæ 1641. 8. & ſæpe alias recuſis multæ & valde memorabiles obſervationes chirurgicæ reperiuntur.

FACONDINI ANGELINI *methodus pro venæſectione eligenda*, Patav. 1642. 4. *

In P. ALPINI *medicina Ægyptiorum* multa habentur ad ſcarificationem & cauſticorum Ægyptiacorum cognitionem ſpectantia.

SAMUELIS CHABIDI *ſeu Dilecti Luſitani acyrabas ſeu de vena ſectione tractatus*, Venet. 1642. 4. * an hujus loci ſit ignoro. An forte AMATI opus? Inter ZACUTI *Luſitani* obſervationes paſſim variæ chirurgicæ ſunt, ſanatus hydrocephalus ope acus triquetræ, atreta, cui fæces per virgam exibant inciſa membrana curatus, & aliæ.

A. de CORBYE *fleurs de chirurgie cueillies aux Livres des plus excellens auteurs*, Lyon 1642. 8. Pariſ. 1660. HE. *

PETRI SERVII *de unguento armario*, Rom. 1642. 8. *ſeu bedenken von der wunffenſalbe*, Francofurti 1672. *

Inter G. BALIONII Libros eſt *de calculo*, Pariſ. 1643. 8. jam citatus.

JOSEPH SCHMIDS *Examen chirurgicum*, Aug. Vindel. 1644. 12. EJ. *ſpeculum chirurgicum*, Ulm. 1656. Auguſt. 1675. 4. EJ. *examen phlebotomicum oder gründlicher bericht vom aderlaſſen*, Ulm. vel Aug. Vindelicor. 1653. 12. EJ. *kriegs arzney*, Francof. 1664. 12. EJ. *inſtrumentorum chirurgicorum deſcriptio*, Aug. Vind. 1697. Germanice. EJ. *miſcellanea medico-chirurgica ſeu medieiniſches und chirurgiſches ſchatzkäſtlein*, Francof. 1709. 8. & *neu eingerichteter feldkaſten vor wundarzney* ibid. 1710. 8. HE. armamentarium nempe chirurgicum. *

NICOLAI PAPINII *de pulvere ſympathetico diſſertatio*, Lutet. 1644. & 1650. 8. LIND. *

Inter HELMONTII opera huc pertinent *cauterium*, cujus inutilitatem conatur oſtendere, *de magnetica vulnerum curatione*, quam defendit, &, ſi mavis huc referre, Lib. *de lithiaſi*.

FRIDERICI MONAVII *bronchotomia*, Regiomont. 1644. 4. Gryphſwald. 1654. 4. Jen. 1712. 8. Habet obſervationes aliquas ſanatorum vulnerum arteriæ aſperæ & bronchotomiæ felicis, & ſuffocationum, tum medendi modum, & iconem.

Ang-

ANDREÆ CNOFFELII *apologie vvegen ungubt curirten gliedſchvvammes*, Leipzig 1645. 4.*

LUDOVICI SETTALA *compendio di Chirurgia*, Milan. 1646. 8. * In EJUS *cautelis & animadverſionibus* de vulneribus agit Libro VII. quo commendat methodum MAGATI, & vulnera etiam nervorum, capitis & thoracis percurrit, additis conſiliis ad curationem, & hiſtoriis.

ALESSANDRO TADINI *breve compendio per curare ogni ſorte di tumori eſterni*, Milan. 1646. 8. * Videtur ex SEPTALIO decerpſiſſe.

RENATI MOREAU *de laryngotomia* Liber, Pariſ. 1646. 8. cum T. BARTHOLINI libello *de angina epidemica puerorum Campania & Sicilia*, jam a nobis citato, prodiit, quo etiam vulnera & abſceſſus cerebri funeſti deſcribuntur.

Ipſe BARTHOLINUS chirurgiam paſſim illuſtravit. Edidit *anatomicam diſſecti aneuryſmatis hiſtoriam*, Panormi 1644. 12. nati nempe ex venæ ſectione. Porro, in libello *de inſolitis partus viis*, Hafniæ 1664. 8. excuſo, deſcribit primo hiſtoriam feminæ Lalandicæ, cui per 18. annos retentus fetus per ulcus hypogaſtrii denique exiit. Ea occaſione colligit varias hiſtorias fetuum per anum, illa, os ipſum excluſorum. In *hiſtoriis* habet varia huc pertinentia, atretas, vulnera, inſtrumentum Norvegicum ad uvulam longiorem caſtigandam. In *Epiſtolis* herniarum, calculoſorum hiſtorias tradit, alia in *Actis Hafnienſibus*, ut erat vir plurimæ lectionis. IDEM edidit cum Libro *de inſolitis partus viis poſthumas* J. VESLINGII *epiſtolas*, quibus varia pulcherrima continentur. MAGATI defenſio: luxatio femoris ſibi viſa: ſutura tendinis: vulnera cerebelli ſanata, &c. IDEM cum LYSERI cultro conjunctas edidit SEIDELII, MOIMCHENII, BOGDANI obſervationes utiles, de aneuryſmate, hydrocele, reſecto utero, vulnere inteſtini ſanato &c.

J. FIERRARAS *vraie méthode de la parfaite chirurgie*, Pariſ. 1648. 8. HE. *

In ARNOLDI BOOTII *omiſſis adfectibus* qui primum Londini 1649. 12. prodierunt, aliqua chirurgica ſunt, & fuſa de nodis rachiticis in coſtis tractatio.

ISBRANDI de DIEMERBROECK *Oratio de reducenda ad medicinam chirurgia*, Ultrajecti 1649. fol. In EJUSD. *anatome* paſſim obſervationes chirurgicæ exſtant.

J. A. GUERIN *le chirurgien charitable*, Lyon 1651. 8. PL. *

PETRI von der STILLE *handbuch der Chirurgie*, Francof. 1648. 8. Hafniæ 1651. 8. Francof. 1682. 8. *

PETRI von der STILLE libelli citati maxima pars in medicamentis occupatur.

J. SCHILLING *de carcinomate*, Argent. 1649. 4.

PETRI de PLATEA *breve ed utile diſcorſo di chirurgia*, Rom. 1650. 4. *

JOH. HEUNIUM hic citatum laudat STAHLIUS in diſputatione *de ſanguiſug.*

JOH. HEUNII *de hirudinum uſu & efficacia*, Gryphſvvald. 1652. 12. *

Ad HUXHOLZTIUM adde: antiquo more ſcripſiſſe, & caput juſſiſſe in pronum dirigi.

JOH. FONTEYN *het eerſte deel der leſſen betreffende de konſt der Chirurgie door* ANT. FONTEYN, Amſtelod. 1651. 12. MEIB. * Non magni eum fecit, ſi idem eſt, ULHOORNUS *tvveede vertoog* pag. 333. Chirurgiam prælegebat Amſtelodami.

LAURENTII STRAUSS *epiſtola de pulvere ſympathetico ad* DIGBÆUM, Darmſtatt. 1651. 8. IDEM *theatrum ſympatheticum*, ſcriptorum nempe hujus generis collectionem edidit, Norimberg. 1660. 12. 1662. 4. EJUSD. *de Muſſipontano fetu* libellos jam diximus.

VVOLR. HUXHOLTZ *unterricht der hebammen*, Caſſel 1652. 8. *

In LAZARI RIVERII *obſervationibus*, Hag. 1651. 8. & alias editis, non paucæ ſunt chirurgicæ ad vulnera, fracturas, tumores, abſceſſus, &c.

SAM. FORMY *Traité des bandes, laqs, emplaſtres, compreſſes, attelles & bandages*, Montpell. 1653. 8. HE. alii annum habent 1651. 8.

Cum *novis opuſculis anatomicis* RIOLANI, Pariſ. 1653. 8. prodiit CAR. ARTHURI PLESSII epiſtola, qua inciſio colli veſicæ ad pus in iſchuria emittendum feliciter inſtituta deſcribitur. RIOLANUS ipſe *Enchiridio anatomico* varia habet chirurgica, apparatum altum, quem non valde probat, puncturam perinæi in ſenibus.

GEO. GELMANN. *dreyfache chirurgiſche blumen nebſt 90. fragen auſſ der anatomie, vervvundungen und arzneyen*, Francof. 1652. 4. RIV. 1680. 4. Anatomen habet & vulnera capitis, thoracis, artuum. *

In ISAACI CATTIER *obſervationibus*, Caſtris 1653. 8. editis chirurgicæ aliquæ ſunt, ut ſanatio gangrænæ inteſtini incarcerati.

ISAACUS

Isaacus Cattier hoc loco dictus libellum anno 1651. Pariſiis edidit *de la poudre de ſympathie* 8.

J. Phar. Rhumel *opuſcula chymico magica medica de curatione herniarum* , &c. 1653. 12. He. *

Johannes Scultetus Ulmæ utramque medicinam exercuit Spigelii diſcipulus. Ejus princeps opus eſt *Armamentarium Chirurgicum* ſæpiſſime recuſum . Prima editio eſt Ulm. 1653. fol. tum alia 1655. fol. * Recuſum eſt Hag. 1657. 1662. 8. Venet. 1665. 8. cum 43. tabb. Francof. 1666. 4. cum 66. tabulis , & copioſius Amſtelodami 1672. 8. Germanice etiam vertente J. Megerlin prodiit Francofurti 1679. 4. & Gallice cum titulo *arſenal de Chirurgie* , Lyon 1675. & 1712. 4. & Belgice Dordrecht 1657. & 1670. nuper vero cura Gerardi van Dicten auctius editum Leidæ 1748. 8. ſub titulo *vvapenhuys der heelkonſt*.

Johannis Sculteti *armamentarium chirurgicum* cura etiam J. Chr. de Sproegel anno 1741. 8. recuſum exſtat.

Schulzii ipſum opus poſthumum eſt , tabulas proprias habet 43. obſervationes ſubjectas 100. Icones & inſtrumenta eo tempore nota continet , & operationum encheireſes. Inter inſtrumenta reperio ad obſervationem 89. *tourniquet* illud Gallorum, quod illi vulgo multo ſerius inventum eſſe ſcribunt . *Auctarium decem tabularum* ab heredibus adjectum eſt , cujus mea editio eſt Amſtelodamenſis 1669. 8. quo deligationes , inſtrumentum ad uvulam amputandam, aliqua ad luxationes continentur. Addidit Amſtelodami J. B. a Lamzvveerde *appendicem* 103. *obſervationum*, peſſimus homo, qui uſus P. de Marchettis obſervationibus, loca unice mutaverit , jam ab Almeloveenio in furto deprehenſus *invent. novantiq.* pag. 28. Adjecta ſunt varia alia ad infuſionem & transfuſionem , tum Chirurgorum Belgii celebrium obſervationes. Inde Amſtelodami acceſſit *auctarium* II. continens obſervationes Petri Hadriani F. Verduyn ex Belgico Latine redditum a M. Filingio, anno 1693. 8. Viginti omnino obſervationes ſunt & Petri , & Hadriani patris, quæ inprimis ſcirrhorum amputationes continent.

Conrad Fromman *Tractatus medico-chirurgicus de gangrana & ſphacelo*, Argent. 1654 Lind. *

J. Sophronii Kozak *Tractatus ſpagirici de phlebotomia & de fontanellis*, Brem. 1655. 8.*

Pauli Moth *caſus chirurgicus perforati thoracis*, Haſn. 1656. 4 Lind. & auctius Francofurti 1660. 8. *

Barth. Bonacursii *opuſculum de externis malis*, Bonon. 1656. 4. Pl. *

Mich. Lyser *de ſphacelo cerebri*, Lipſ. 1656. diſputationes cum obſervationibus in Italia natis.

Jean Vigier *la grande chirurgie des ulcères* II. ed. Lyon 1656. 8. Ejusd. *opera medico-chirurgica*, latine reddita a Johanne filio , Hag. 1659. 4. Ineunte ſeculo ſcripta eſſe videntur, ignoro autem primam editionem . Continentur in collectione *Chirurgia magna* ſive pentateuchos ille veteribus familiaris, cum plurimis medicamentis . Tum *armamentarium chirurgicum* ſive materiæ medicæ pars chirurgica . Reliqua anatomica ſunt . Totum fere Pareum exſcripſit Schulze *chirurg.* pag. 43.

Abraham Lincobson Fox *experimental Tract of ſurgery* , Lond. 1656. 8. Eſt verſio, ni fallor Vvurtziani operis.

In J. Nardii *noctibus genialibus tertia* eſt de gangræna , cujus curationem a curatione ſphaceli non differre & requirere ſcarificationem & acria medicamenta oſtendit , contra neſcio quem chirurgum blandæ curationis laudatorem.

In J. Daniel Horst *Decade obſervationum* , Francof. 1656. 4. aliquæ chirurgicæ habentur, paralyſeos lateris alterni in cerebri abſceſſu, ecchymoſium a cauſa interna . Nam ipſe chirurgiam ſua manu exercuit , & trepanum feliciter adhibuit , reclamantibus , qua erant ruditate, chirurgis *Epiſt.* ad Fontanum.

Ludovici Clueyrati *Tractatus de vulneribus capitis*, Toloſæ 1657. 8. Lind. *

Conrad. Victor Schneider diſputatio *de fractura cranii* , Vvittemb. 1657. *de partu difficili* 1675. & aliis.

Conr. Victor Schneider hic jam citatus in Libro IV. *de catarrhis* fuſe *de cauteriis & veſicatoriis* egit.

Treatiſe of phlebotomy vvith the uſe of cupping glaſſes and luches, Lond. 1658. 8. *

KENELM DIGBY *diſcours de la guériſon des playes par la poudre de ſympathie*, Pariſ. 1658. 12. Anglice ſub titulo *diſcourſe touching the cure of vvounds by the povvder of ſympathy*, 1658. 8. 1659. 8. 1660. 12. EJ. *receipts in phyſic and ſurgery*, Londin. 1668. 12. * EJUSD. gallice prodierunt *nouveaux & rares ſecrets, & un diſcours touchant la guériſon des playes par la poudre de ſympathie*, Antvverp. 1678. 8. uterque prior libellus, ut videtur. Vir bene in bonas artes animatus, ſed credulus, magnus curationum ſympatheticarum ope vitrioli ad ſolem calcinati factarum defenſor.

KENELM DIGBY *nouveaux & rares ſecrets, & un diſcours touchant la guériſon des playes*, &c. Germanice prodiit cum titulo *erofnung unter ſchiedner heimlichkeiten der natur durch die ſympathiam*, Francof. 1689. 8. Ratzeburg 1715. 8.

J. GODOFR. MOEBII diſp. *de ſpina ventoſa*, Jen. 1658.

HERMANNI van der HEYDE *phyſical diſcourſe of the vvounderfull virtues of cold vvater*, Londin. 1724. 8. a SANCASSANO recuſus cum titulo *delle incredibili virtù dell' acqua fredda sì data per bocca come applicata di fuori e alle ferite*. Prima editio, quam non vidi prodiit 4. 1658. Gandavenſis medicus exemplis & comparatione hydrophobiæ per inmerſionem ſervatæ, confirmat in dolore capitis, phrenitide, mania, alvo conſtricta, ſingultu, reſuta manu feliciſſime aquam ſimplicem adhibitam fuiſſe.

PAULI BARBETTE *Chirurgie, tvveede ſtuk*, Amſtelod. 1658. 8. latine Leidæ 1672. 12. EJUSD. *chirurgia notis ac obſervationibus rarioribus illuſtrata ſecundum recentiorum inventa, opera* JOH. MUYS Amſtelod. 1693. 12. recuſa etiam Genevæ cum MANGETI 1683. 4. cum nonnullis collectaneis additionibus: cum gallico titulo *la pratique de chirurgie enrichie & augmentée de pluſieurs remarques, hiſtoires, guériſons & explications, par* J. MANGET, Lyon 1693. 12. vol. 3. & Germanice vertente PHIL. JACOBO VVALDSCHMID, Francof. 1683. tum in *operibus omnibus* Germanice editis Lipſ. 1718. 8. Non incommodum compendium pro eo tempore, etſi multus ſit in medicamentis. Herniam femoralem habet, & acum triquetram *troisquart*, a BLOKIO propoſitam rudiorem.

PAULI BARBETTE *chirurgie, tvveede ſtuk* recuſa exſtat Amſtelod. 1663. 8. EJUSD. *opera omnia* Latine excuſa ſunt Rom. 1682. 8. J. JAC. etiam VVALDSCHMID edidit Germanice EJUS *chirurgiſche und anatomiſche ſchriften*, Francof. 1683. 8. cum emendationibus.

VOPISCI FORTUNATI PLEMP *ophthalmographia* edit. III. Lovan. 1659. fol. Habet morbos oculorum, qui vulgo a Chirurgicis curantur.

J. THEOD. SCHENK *de fractura tibiæ cum vulnere & prominente oſſe* diſp. Jen. 1659.

J. MERLET *opuſcula medica duo, unum de cauteriis, alterum de tuſſi*, Pariſ. 1659. 12. RIV.*

SIMON PAULI *relatio de periculoſiſſimo, difficillimo, anatomico & chirurgico caſu*, Francof. 1660. 8.* Nonne idem cum vulneris thoracici & inteſtinorum hiſtoria, cujus ad RIOLANUM deſcriptionem dedit ad finem παρεκβάσεως de cauſa febrium malignarum. Habet in eo Libro etiam alia vulnera, tendinum, &c. Reſpondet in epiſtola una excuſa RIOLANUS.

THEATRUM SYMPATHETICUM, Norimberg. 1660. 12. & 1662. 4. editum, eſt collectio uti diximus, eorum, quæ pro unguento armario, pulvere ſympathetico, aut contra eadem ſcripta fuerunt. In eo exſtat etiam J. NARDII, Liber *de prodigioſis vulnerum curationibus*, & alii quos fere citavimus.

In *Theatri ſympathetici* priori editione (nempe anni 1660.) nunc video unice contineri DIGBYI opuſculum cum STRAUSII ad auctorem epiſtola.

G. C. L. C. (forte LE CLERC) *école du chirurgien ou les principes de la Chirurgie Françoiſe*, Lyon 1684. 12. Compendium pro tironibus.

GOD. VVELSCH *rationarium vulnerum lethalium* inter forenſes medicos repetemus.

GOD. VVELSCH etiam eſt *ſcrutinium fontanellarum*, Lipſ. 1684. 4.

Cum STEPHANI RODERICI a CASTRO *ſyntaxi* prodiit etiam Tractatus *de chirurgicis adminiſtrationibus*, Lugduni 1661. 4. *

ANTON. DEUSING *de pulvere ſympathetico*, Groning. 1662. 12.

BATTI *handboek der Chirurgie*, Amſtelod. 1662. 8. *

GUERNER ROLFING *de ichore ulcerum ſeroſo* 1642. *de vulneribus*, Jen. 1653. *de genuina calculorum in corpore humano generatione*, Jen. 1663. Diſputationes ſunt. In ultima obſervationes aliquas, & cancrorum phænomena deſcribit. EJUSD. Diſputationes *de enterocele*

Pro compendio autem habebatur olim *ſyſtema chirurgicum* JOHANNIS HORNII (*a*), qui Lugduni Batavorum profeſſor fuit ante DRELINCURTIUM. Hic Liber Lipſiæ editus eſt anno 1707. Pariter huc ſpectat PAULUS ÆGINETA *de Rebus chirurgicis*.

Hi ſufficiant pro ſyſtematicis ſcriptoribus.

cele 1664. *de cataracta*, Jen. 1664. *de ſcrophulis ſeu ſtrumis* 1667. *de curatione hydropis imprimis paracenteſi* 1668. 4. Chirurgicas operationes perficiebat propria manu, & feliciter herniam incarceratam ſectione curavit *diſſertatio anat.* pag. 182. Obſtetriciam etiam artem exercebat, & armamentarium chirurgicum optime inſtructum collegerat.

GUERNER ROLFINK etiam eſt diſputatio *de gutta ſerena*, Jen. 1669. Cæterum hic auctor, quem artem obſtetriciam exercuiſſe diximus, 206. feminas alvi pondere liberavit.

PHIL. GRULING *tractatus de calculo*, Northauſen 1662. 4.

(*a*) JOHANNES van HORNE, proficiendi cupidiſſimus homo & præmatura omnino morte abreptus, non expers ipſe ſecandi, & M. AURELII SEVERINI diſcipulus, ſcripſit Leidæ editam 1663. 12. 1668. 12. & 1675. 12. *Microtechnen*, ſæpiſſime recuſam, & cum notis atque correctionibus J. VVILHELMI PAULI Lipſ. 1707. 8. Belgice prodiit eadem, Amſtelod. 1684. 8. & germanice cum titulo *kleine kunſt oder anleitung zur vvundarzney*, Halberſtad 1679. 8. 1685. 8. Ordo non commodus eſt, neque ubique perinde auſcultari debet, ut in amputationis rudi modo quam a BOTALLO recipit. Minime tamen inutile compendium eſt, cum quo breve etiam de ſcriptoribus chirurgicis judicium exſtat. Fracturam femoris a cauſa externa negavit. IDEM jam anno 1644. cum BARTHOLINO epiſtolam *de aneuryſmate* arteriæ tibialis & popliteæ ediderat. IDEM BOTALLI opera edidit.

HENDRIK van ROONHUYZEN *heelkonſtige aanmerkingen betreffend de gebreken der vrouvven*, Amſtelod. 1663. 8. 1672. 8. Obſtetricia arte fungebatur, ſtipendio conductus, (van HORNE ex edit. PAUL. pag. 471.) idemque filio ROGERIO & Chirurgis Amſtelodamenſibus arcanum modum fetum educendi reliquit, de quo nuperam litem alibi citabimus. Hoc libello, per experimenta nato, continentur hiſtoriæ partus cæſarei, quem laudat & difficultatibus liberat, do prolapſu vaginæ, quem ſolum admittit excluſo uteri prolapſu, de atretis omnis generis, de rupta veſica, de adhæſione duræ matris (qua occaſione & trepanum & repulſionem duræ membranæ rejicit, quæ fit meningophylace) de fracturis capitis, labio leporino, vulnere nervi. Singula capita multis obſervationibus illuſtrat. Deinde IDEM edidit Amſtelodami anno 1672. obſervationes quæ ſub titulo *hiſtoriſche heilkuren*, prodierunt Norimbergæ 1674. 8. Præter priora hoc volumine continentur 35. curationes inſigniores ab auctore peractæ.

HENDRIK van ROONHUYZEN magno cum applauſu artem obſtetriciam exercuiſſe ipſius HENRICI van DEVENTER non ſuſpecto teſtimonio confirmamus (ad VINK pag. 309.) EJUS primo loco dictus libellus Anglice verſus prodiit Lond. 1676. 8.

J. RUD. SALZMANN *an unguentum armarium naturaliter ſalutem afferat*, Argent. 1663. 4.

CHRISTOPH. SCHORER dictus libellus brevis eſt, cum collectis laudantium teſtimoniis.

Cum J. FRANCI citato libro recuſus etiam exſtat Salfeld 1671. 8.

CHRISTOPH. SCHORER *bericht vom nutzen und gebrauch der fontanellen*, Ulm. 1665. 8. (1664. 8. KAESTN.) Aug. Vindelic. 1686. 12. cum J. FRANCI Libro *de ſetaceo*, Salfeld 1706. 8. *

PETRI de MARCHETTIS *obſervationum medico-chirurgicarum ſylloge*, Patav. 1664. 8. Amſtelod. 1665. 12. 1675. 4. Londini 1729 8. germanice Norimbergæ 1673. 8. Magnificæ certe & difficiles curationes a medico Profeſſore peractæ. Pertinent ad vulnera, tumores, cancros, fiſtulas ani, urethræ, ſpinam ventoſam, &c. Earum una, tendinis flexoris pollicis ab equo evulſi, ſeorſim unico in 4. folio edita proſtat, Patav. 1654. 4.

J. GEORG. SOMMER *hebammen ſchul*, Coburg. 1664. 1691. 1715. 12. HEIST. Arnſtatt. 1676. 12. *

LUDOVICI NASSAVII *de modo curandi vulnera per ſympathiam epiſtola*, Roterod. 1665. 8. LIND. *

J. LAUR. BAUSCH in *proœmio* Libri *de hæmatite & aëtite* magnam habet collectionem vulnerum etiam rariorum.

In PHILIPPI JACOBI SACHSII *Gammarologia*, Breslau 1665. edita, collectio calculorum reperitur.

Aderlaſſbüchlein oder bericht vom aderlaſſen und ſchrepfen, Nurenberg 1665. 8. HE. *

In PHILOSOPHICIS TRANSACTIONIBUS inſignis continetur theſaurus obſervationum rariorum, quarum eas citabo, quæ mihi præcipuæ viſæ ſunt.

N. 56. Calculus veſicæ in ſuibus frequens in Jamaica.

N. 83. THOMÆ CORNELII contra Tarantulæ vim illam celeberrimam objectiones. Morbum habet pro Chorea S. Viti.

N. 94. DENYS de liquore ſtyptico eximio. De eodem 95. 96. 97. ubi ejus in claſſe Regia ſucceſſus laudatur.

N. 99. Calculi in veſica humana triginta & octo.

N. 101. Calculi in veſica bubula 200. aurei rotundi.

N. 144. TYSON de viperæ morſu & veneno, & ejus cum ſanguine fermentatione.

N. 157. & 182. FRIDERICI SLARE egregia experimenta cum calculo humano.

N. 168. Calculus circa acum natus.

N. 170. Calculi per anum redditi.

N. 171. Calculus enormi mole.

N. 175. Calculi per penem egeſti.

N. 176. Ulcus in inteſtina penetrans.

N. 187. 191. De curandis hydrophobis.

N. 202. Magnus calculus ex urethra feminæ.

N. 207. Hydrophobiæ hiſtoria: & de calculo in renibus reperto.

N. 208. VV. COVVPER de liquoribus ſtypticis VV. COLBATCH experimenta.

N. 209. Calculi ſectio.

N. 210. Efficacia cauterii ad morſum viperæ caudiſonæ.

N. 211. Iterum de viperæ morſu.

N. 215. Ancyloſis univerſalis pene omnium oſſium.

N. 219 Vulnus ventriculi in equo ſanatum.

N. 220. Calculus poſt 20. annos ex urethra ſectus.

N. 222. Calculus 51. unciarum.

N. 223. De nephrotome.

N. 227. MORLEY Oſſa per anum ejecta.

N. 228. Calculus in cerebro & ſphacelus.

N. 229. Fetus ex ulcere umbilici.

N. 236. MOLYNEUX de calculi ex femina extractione.

N. 237. GEORGII DAMPIER remedium ad canem rabidum, nempe lichen terreſtris cinereus, etiam MEADIO probatus.

N. 242. Pueri hydrophobi ſanati mercurio vitæ.

N. 243. Fetus ſuper os pubis ex ulcere extractus felici eventu.

N. 245. Experimenta cum vipera.

N. 250. Ad calculum laudatur genus oſtracitis. De vaccino bezoar. De operatione Fr. JACOBI.

N. 252. COVVPERI ſutura tendinis Achillis felix: COCKBURNE de vi veſicatoriorum in febre.

N. 258. Pro utilitate bronchotomes.

N. 259. Antliæ pro cucurbitula uſus.

N. 260. PROBY acus de veſica reſecta.

N. 261. Calculus capillatus. Silex intra calculum. Polypus in cane. De calculis cancri.

N. 267. LA FAGE hiſtoria maximi aneuryſmatis.

N. 275. Cancer peculiaris funeſtus. Fetus per umbilicum abſcedens.

N. 277. Hydrophobiæ natura contagioſa.

N. 282. Mala varia ab oſſiculis prunorum deglutitis.
N. 283. SKIPTON de parte inteſtini feliciter reſecta.
N. 285. Hiſtoria cultrivori Pruſſici.
N. 285. Paracenteſis felix in ulcere pulmonum a variolis.
N. 295. Calculi grandes per urethram.
N. 300. GREENHILL funeſtus ſchirroſus tumor pectoris.
N. 301. Acicula in ventriculo animalis.
N. 302. Oſſa fetus per ulcus matris excreta.
N. 305. Tumor ampliſſimus glandulæ Thyreoideæ.
N. 307. A. de MARCHETTIS laudat coccygis repreſſionem in partu: partum cæſareum adminiſtravit.
N. 308. Tumor colli hydatidibus plenus.
N. 309. Antlia & cucurbitula ad caput fetus extrahendum fruſtra adhibitæ.
N. 317. AMYAND caſus chirurgici.
N. 320. Glans plumbea poſt 30. annos de capite exeuns. Fiſſura ſuturam tranſeuns.
N. 325. Calculi per anum egeſti. Ulcus renum.
N. 330. Abſceſſus coli ab acicula.
N. 335. Experimenta cum viperis in demorſis canibus facta.
N. 336. Calculi duo magni per urethram educti.
N. 337. Scirrhus mammæ in dura cyſtide incluſus. Hominis a vipera demorſi ſymptomata.
N. 339. De inoculatione variolarum & n. 347. de eadem PYLARINI tr.
N. 548. Graviditas diuturna.
N. 354. Tumor cyſticus genæ peramplus reſectus.
N. 365. Fractura patellæ ſuppoſititia. Aliqua chirurgica STEIGERTHALI.
N. 366. VATER obſervatio inteſtini coli de corpore penduli.
N. 370. Scapula amiſſa ex gangræna.
De inoculatione ibid. & 373. 374. 375. 382. 419. 429. 432.
N. 371. Vulnera & abſceſſus ventriculi. BENEVOLI de cataracta obſervatio. J. DOUGLAS nova methodus ſcandali calculi.
N. 376. DUDLEY phænomena ſerpentis caudiſoni.
N. 377. De calculo obſervationes.
N. 383. C. SPRENGEL de liquore ſtyptico EATONIANO.
N. 384. VATER obſervationes cataractæ & viſus partialis.
N. 389. Tumor profunde in pectore radicatus, ſanatus.
N. 391. Vulnus a furca per anum immiſſa ſanatum.
N. 394. Sectio corporis calculoſi.
N. 397. Calculus magnus cum urina redditus.
N. 399. De punctione veſicæ. HALL ſymptomata viperæ caudiſonæ.
N. 440. Foramen in ventriculo. Fiſtula oſſis malæ.
N. 404. F. NICHOLLS de aneuryſmatibus. CHESELDEN de inſtrumento ad cataractam, & obſervationes calculi renalis.
N. 405. Rari tumores abdominis.
N. 413. Calculus magnus ex urethra egeſtus.
N. 416. Fetus per anum excluſus: Bronchotome.
N. 417. Calculus ſponte fractus.
N. 421. RAMBY hiſtoria herniæ umbilicalis.
N. 422. Exomphalos naturalis.
N. 423. SKIPTON de uſu corticis Chinæ ad gangrænam.
N. 437. FRANC. JOS. HUNAULT de fiſtula lacrymali, quam abſque turunda ſanari vult, &c.
N. 439. 441. Canes rabidi argento vivo ſanati.
N. 440. Subſtantia oſſea in utero.
N. 444. Obſtructio a pruno colo impacto. Cæci hernia cum vulnere.
N. 445. AMYAND funeſta amputatio humeri in articulatione. Ruptum inteſtinum in hernia umbilicali ſanatum. Acicula circa quam calculus coaluerat in hernia inguinali. De vi olei ad ſanandos morſus viperarum. De eodem N. 444. 445. 451. In Anglia felix, in Gallia debile fuit.

N. 446.

N. 446. Tumor pelvis calloſus.

N. 448. Sanata hydrophobia ope remedii DAMPERIANI conf. 445.

N. 449. Vulnus ſclopetarium oeſophagi. Apoſtema ex obſtructione veſiculæ fellis. Evulſum brachium a molendini ala ſanatum.

N. 450. AMYAND bubonocele & de noxis omenti in hernia. Acicula in calculo GREGORY. Calculus maximus.

N. 451. FERGUSON par lienis exſtirpata.

N. 452. Tumor genu difficilis.

N. 453. Vulnus membranæ corneæ ſanatum abſque cicatrice. Caſus aliqui chirurgici.

N. 456. Atheroma femoris enorme exſtirpatum. Calculus per perinæum SISLEY. Exoſtoſes miræ dorſi.

N. 458. Oſſicula multa in cerebrum & duram matrem impreſſa. Tympani pars deſtructa, &c.

N. 459. Perforandorum inteſtinorum in flatulentia conſilium. Machina pro fractura femoris. Calculi ex ano & ex abuſu lapidum cancrorum. Oſſa mollia. Hernia inguinalis.

N. 460. LE CAT experimenta in inteſtino poſt herniam ſuppuratam adnato ad abdomiminis parietes, cum ano ſecundario. Fetus ex ano egeſtus. Cruſtæ piloſæ & pili ex urina. Cyſtides aquoſæ peritonæi.

N. 461. Ancyloſis univerſalis totius ſceleti. Inſtrumenta nova pro illuminanda aure, Siphones ad tubam aperiendam. De callo ſupplente fracturam femoris. Felix ſectio cæſarea.

N. 462 Antidotum contra venenum Indorum MILLVVARD. Calculi in appendice veſicæ urinariæ. Inſtrumentum ad callipædiam. Calculoſi diſſectio, qui fruſtra medicamenta STEPHANIANA ſumpſerat. Ulcus inteſtini recti a maxilla piſcis impacta.

N. 464. Mirus cancer fungoſus abdominis ab adliſo dorſo.

N. 466. Saccus cutaneus ampliſſimus ad calcem ex dorſo pendulus. SCHLICHTING de cancro. BASTER de hydrocephalo. Pancreatis ſcirrhus & cancer late ſparſus.

N. 468. Calculus ex muliere exemptus. Machina pro gubernandis ægris ob molem nimiam immobilibus.

N. 469. LE CAT de ambe HIPPOCRATIS perfectiori.

N. 470. BEVAN oſſa puellæ mollia. Inſtrumentum pro reducendo humero.

N. 471. Paracenteſis in aſcite felix.

N. 472. HALE in hydrope utilitas injecti poſt paracenteſin vini conf. 473. AYLETT ſpina bifida. Morbus P. BOLOGNINI.

N. 473. TAUBE (Doctoris Gottingenſis) hernia umbilicalis funeſta ex partu difficili.

N. 474. Vulnus pulmonis ſanatum. ARDENON ferramentum ex veſica evulſum. Ectropion ſanatum. Ureter clauſus.

N. 475. Opinio & balneo frigido ſanatus homo, quem canis rabidus momorderat. Conceptio extra uterum. Os humeri ſponte fractum AMYAND. VVINTHROP fetus per anum excluſus.

N. 476. LE CAT de ſua ſecandi methodo conf. 480.

N. 477. HALES de extrahendis minoribus calculis. SIMON fetus per anum eductus eventu funeſto.

N. 478. Iterum fruſtra adhibita medicamenta STEPHANIÆ. Os ilium fractum & ſanatum.

N. 479. Sanatus, quem vipera caudiſona momorderat.

N. 480. CLAUDII AMYAND de ſpina ventoſa diſſertatio. Inflammatio pedis ex ſeta porcina irrepente. Calculus ex pene ſectus, ubi 15. annis hæſerat.

N. 482. Canis calculoſus. BLOCKLESBY de vehementiſſimo veneno armario Indorum.

N. 483. LUCAS de felici ſaponis uſu. CORNELIS HERLS *Examen der chirurgie* prius prodiit Amſtelodami 1660.*

N. 484. Calculus acervatus. Felix effectus lixivii ſaponarii. Articulationes in recens nato omnes luxatæ.

N. 485. Os pubis divulſum ab equi ſubita ſucceſſione. Fetus 16. anno ex abdomine extractus.

N. 486.

N. 486. Fetus retenti oſſa per inciſionem educta.

N. 487. HUXHAM de tumore congenito fetus in quo alterius fetus rudimenta.

In JOURNAL des SAVANS paſſim etiam ad Chirurgiam varia pertinent, ut:

An. 1678. Teſtimonium RAINSANT pro ſectione cæſarea. Curationes variæ ope minimarum acuum & cannularum ad paracenteſin.

1679. Calculus in aqua diſſolutus, quæ manu poterat ſuſtineri abſque eroſione.

1680. De ſtyptico VVEBERI.

1686. Sanatæ per pulverem ſympatheticum hæmorrhagiæ hiſtoria. Contuſio in oſſe parietali, inde tumor, in quo natum animal.

1691. Oſſa totius ſceleti ſponte fracta. Aneuryſma 10. annis geſtatum.

1693. In veſica fungus & calculus. Sectio cæſarea felix.

1694. Punctio veſicæ DROUIN. Empyematis paracenteſis.

1700. BAUDELOT calculi equini. TOLET veſicæ hernia cum prolapſu uteri.

1722. Partus per anum.

1749. Varia inſtrumenta nova ad ſectionem calculi in LECATII epicriſi, & reſponſione inventoris.

FRANCISCI BLONDEL *epiſtola* ad ALLIOTUM *de cura carcinomatis abſque ferro & igne*, Pariſ. 1665. vel 1666. 4. ALLIOTI medicamentum fiebat arſenico rubro ſoluto in aqua forti, addito aceto ſaturni, donec nihil ultra præcipitaretur, pulvis autem præcipitatus edulcorabatur duodecies aqua ſimplici, donec ea inſipida deflueret, tunc ſpiritu vini quinquies vel ſexies accenſo.

J. SIGISMUNDI ELSHOLZ *hiſtoria ſteatomatis ovarii*, Berolin. 1666. 4. Lipſ. 1676. 4.

CHRISTOPH. THEOPHIL. SCHEUR Liber *de arteriotomia*, Norimberg. 1666. 8. HE.*

SIMEON de PROVANCHIERES *annotations ſur la Chirurgie de* FERNEL, Toulouſ. 1667. 8. PL. *

PIERRE DAILLY *Traité des playes faites par les armes à feu*, Pariſ. 1668. 12. * Lego eſſe verſionem operis PLAZZONIANI, defendere incendium in his vulneribus, &c.

NICOLAI PFIZER *VVunden urtheil*, Norimberg. 1668. 8. *

CORNELIS HERLS *Examen der Chirurgie*, Middelburg 1668. 8. Amſtelod. 1672. 8.* Laudat TITSINGIUS.

CORNELIS *van der* VOORDE *lichtende fakkel der Chirurgie*, Amſtelod. 1668. 4. Middelburg. 1680. 4. Medicus & Chirurgus fuit. Continetur in eo volumine primo non brevis anatome & phyſiologia, tum communia morborum & praxeos. Deinde in chirurgica parte per quæſtiones & reſponſa traditur Pentateuchos illa ſolita veterum, nempe tumores, vulnera, ulcera, fracturæ & dislocationes, medice inprimis, per medicamenta & citationes.

In BALDASSARIS TIMÆI obſervationibus non paucæ huc pertinent, ad abortum, cancrum, ulcera, vulnera, gangrænas, &c.

JOHANNES VERBRUGGE cum Libro modo citato CORNELII van der VOORDE edidit *Chirurgiſche ſcheepskiſt* ſive medicamentorum apparatum, quibus Chirurgi navales egent, recuſam Amſtelod. 1693. 8. & alias. IDEM ſcripſit *het nieuvv hervormde examen van land en zee Chirurgie* ſæpe recuſum etiam anno 1714. 8. Amſtelod. & nuper cura JOH. DANIELIS SCHLICHTING, Amſtelod. 1748. 8. inſigniter, inprimis in parte anatomica auctum. Germanice etiam verſum eſt a MARTINO SCHURIGIO, atque VValdeburgi editum 1714. 8. & Dreſdæ 1731. 8. Elementa ſunt chirurgiæ ex more ſeculi pro tironibus ſcripta. EJUSD. *veſtibulum chirurgiæ*, Amſtelod 1674. 8. tenue omnino & parum doctum compendium eſt, cum unica obſervatione, vulneris renis ſanati.

JOB. van MEKERN *heel en genees konſtige aanmerkingen*, Amſtelod. 1668. 8. latine recuſæ cum titulo J. M. *obſervationes medico-chirurgicæ in latinum tranſlatæ ab* ABRAHAMO BLASIO Med. St. ibid. 1682. 8. Poſthumus labor chirurgi Amſtelodamenſis omnino laude dignus. Sequitur ordinem partium corporis primis 69. obſervationibus, & 16. alias in appendice ſubjicit, prudens homo, & lepidi ingenii, candidus, non cautus eventuum minus felicium negator, in obſervando curioſus, etiam anatomicus. Inſtrumenta varia invenit, ut acum perforatam ad hypopyon, aut perfecit, aut minus vulgaria deſcripſit, ut ſyringotomen, tubulatam acum. Fuſius aliqua perſecutus eſt, hernias, fracturas cranii, nii, unguium morbos. J. D.

J. D. MAJOR M. ETTMULLERI & aliorum de chirurgia infuſoria Libros inter anatomicos recenſuimus. Prioris exſtat etiam diſputatio *de clyſteribus veterum & novis*, Kilon. 1670. *de tactis fulmine 1673.*

In *obſervationibus* quas & ſuas & aliorum G. HIERONYMUS VVELSCHIUS edidit, Ulmæ 1668. 4 aliqua huc pertinent, ut aneuryſma inter obſervationes RUMLERI. Calculus circa acum natus, & candela cerea ex urethra exciſa VVELSCHII.

FRANCISCUS MAURICEAU Chirurgus Obſtetricator nunc incepit in arte eminere. EJUS *Traité des maladies des femmes groſſes & de celles qui ſont acouchées*, &c. primum Pariſiis 1668. 4. tum 1675. deinde 1681. 4. inde 1694. 4. 1721. 4. & 1740. 4. recuſum eſt, tum germanice, *von krankheiten ſchvvangerer und gebäherender vveiber*, Baſil. 1680. 4. anglice ſub titulo *diſeaſes of the vvomen vvith child and in childbed translated by* HUGH. CHAMBERLEN & ipſo obſtetricio viro & inventore celebris nunc maxime forcipis. Lond. 1683. 8. 1716. 8. Grandi Libro multa primo anatomica tradit, quæ alibi laudavimus. Inde practicum tractatum de morbis gravidarum addidit, & hæmorrhagiam funeſtam ſolo extracto fetu ſupprimi triſtiſſimo exemplo edoctus docuit. *Secundo Libro* inprimis partus difficultas conſiderat. Pedibus extrahendos male ſitos infantes ſuadet, mortuorum capita aperiri vult proprio inſtrumento tiretête, quod applauſum non invenit. Operationem cæſaream rejicit. *Tertio libro* morbos puerperarum tradit. EJUSDEM *obſervationes ſur la groſſeſſe & ſur l' acouhement des femmes groſſes*, priori opere potius utiliores ſunt, primum anno 1695. Pariſiis editæ, mea vero editio eſt ibid. 1715. 4. germanice etiam verſæ a SCHURIGIO, Dreſd. 1709. 8. Magna vis eſt obſervationum molarum, partuum difficilium, fetuum abortivorum ex diuturna praxi in urbe populoſiſſima collectarum. Succeſſerunt anno 1706. (neque enim vetuſtior editio mihi nota eſt,) *dernieres obſervations ſur les maladies des femmes groſſes & acouchées*. Mea editio eſt anni 1715. 4. EJUSDEM generis ſunt obſervationes 150. EJUSDEM *aphoriſmes touchant la groſſeſſe, l' accouchement, les maladies & autres indiſpoſitions des femmes*, Pariſ. 1694. 16. ſæpe recuſi ſunt Amſtelod. 1700. & continent corollaria ex obſervationibus deſumpta.

TARDUCIO SALVI *il chirurgo, trattato breve in 6 parti e un diſcorſo di chirurgia di* PIETRO *di* PIAZZA, Rom. 1669. 4.*

FRANCISCI ROMANI *conſultationes medico chirurgica*, Neapoli 1669. fol. *

CINTO JAMATO *Pratica nuova e utiliſſima di tutto quello che al diligente Barbiere apparriene*, Vinegia 1669. 4.*

GEORG. PET. PIEVER *de natta*, Argentor. 1669.*

HENR. MEIBOM diſp. *de ſuffuſione*, Helmſt. 1670. *de paracenteſi in hydrope* ibid. eodem anno, *de cancro mammarum 1673. de ulcerum natura & curatione in genere 1674. de læſionibus cranii 1674. de læſionibus cranii a cauſa violenta externa 1674. de ſuppreſſione urinæ 1676. de tumoribus pedum 1679. de vulnerum natura in genere* ibid. 1685. *de hernia* ibid. 1686. *de lethalitate vulnerum* ibid. 1694. *de catheteriſmo* 1639. (ubi catheteres flexiles deſcribit). *de abſceſſuum internorum natura & conſtitutione*, Dreſd. 1718 5. Omnes eruditæ & utiles.

Hoc anno cœperunt edi EPHEMERIDES NATURÆ CURIOSORUM quibus innumeræ obſervationes chirurgircæ continentur. Ecce aliquas eximias.

PEIERI hernia veſicæ *Dec.* II. *ann.* I.

VVEPFERI de vulneribus inteſtinorum *ann.* VIII.

VOLCAMER de vi lithontriptica acmellæ *Dec.* III. *ann.* VII. VIII.

J. TH. VVOOLHOUSE quadraginta operationes *Centur.* V. VI.

HEISTER de methodo ANELLIANA, *Centur.* VII. VIII.

VVIDMANN de prolapſu vaginæ ibid.

Ictus aranei periculoſus, *Centur.* IX. X.

JANELLI de prolapſu coli ibid.

TREVV hiſtoria aneuryſmatis ſanati abſque vinculo arteriæ *viol.* VIII. ſed totum legere oportet.

THOM. SHIRLEY *of the cauſes of ſtones in the greater vvorld in order to find out the cauſes and cure of the ſtone in men*, Londin. 1671. 8. Hamburg. 1699. 8.

COSME VIARDEL *obſervations ſur la pratique des acouchemens naturels contre nature & monſtrueux*, Pariſ. 1671. 8. 1748. 8. Germanice ſub titulo *anmerkungen von der vveiblichen*

geburt,

geburt; Francof. 1676. 8. Antiquam ſuperſtitionem paſſim retinet multumque medicamentis tribuit, ordine nullo, MAURICÆI, quem paſſim carpit, æmulus. Aliquando uterum ipſe extraxit, neque erubuit. Aliquas tamen obſervationes & partuum præter naturam encheireſes habet. In nupera Pariſina editione anonymus obſervationes non maximi momenti adjecit.

ANDR. HOMBERG *de tentigine ſeu clitoridis excreſcentia nimia*, Jen. 1671. diſp. c. L. *de fracturis cranii*, VVittemberg. 1671. 4. *

LUD. SALZMANN diſputatio *de abſceſſu interno inſignis magnitudinis cum hydrope*, Argent. 1671. Abſceſſus cyſtici gelatinoſis hydatidibus varii, procul dubio ex hydrope ovarii.

J. ARNOLD FRIDERICI *diaphragma ex vulnere læſum*, Jen. 1671. 4.

VVILLIAM SERMON *the engliſh midvvife*, Lond. 1671. 8. *

In J. HIL. GRULING Libro *de triplici in medicina evacuationis genere & in ſpecie de Venæ ſectione, ſcarificatione, hirudinibus .. clyſteribus, ſuppoſitoriis.. fontanellis*, Lipſ. 1671. 4.

In GRAAFII anatomicis de hernia femorali aliqua habentur.

P. de SORBAIT *Chirurgia & examen chirurgicum*, Norimberg. 1672. fol. *

JULII HOLDERS *beſchreibung eines rechten vvundarztes*, Lipſ. 1672. 8. *

In XI. ſua *conferentia* DENYSIUS experimenta cum ſuo liquore ſtyptico facta proponit.

JACOB GIRARD de PERGERIES *la médecine domeſtique..le chirurgien charitable*, Genev. 1672. 8. *

JOHANNIS BOHNII Liber *de renunciatione vulnerum: & de officio medici duplici* inter forenſes medicos laudabimus. Hic autem citabimus diſputationes *de polypo narium* 1672. *de inflammatione* 1686. 4. *de trepanationis difficultatibus*, Lipſ. 1694. 4. cum obſervationibus; *de revulſione cruenta* 1704. *de abortu ſalubri* 1707. *de phlebotomia culpoſa* 1713. Aneuryſmatis hic hiſtoriam & diverſas theorias habet, & mechaniſmum venæſectionis deſcribit. *Chirurgiam* ejus *rationalem*, Brunſvvici 1732. 8. edidit HENRICUS VVINKLER, ex poſthumo codice germanice verſam. An ſatis genuinus liber ſit, non dixerim. Nihil certe valde proprii habet, neque nupera ad hernias, ad calculi ſectionem inventa.

CINQ *de veſica & renum calculo*, Leid. 1672. diſp. cum hiſtoria calculi in 20. ramos diviſi.

J. HENRICI LAVATER *de ἑτεροπεριςολῆ*, Baſil. 1677. 4. diſputatio in qua multæ obſervationes exſtant.

GUALTH. ANDR. VVOLTER *pyrotechnicum opuſculum de cauteriorum ſeu fonticulorum uſu & utilitate*, Breslavv. 1672. 8. *

GUALTH. ANDR. VVOLTERI indoctum ſatis eſt quod citavimus opuſculum.

J. ARNOLDI FRIDERICI diſputatio *de diaphragmate vulnere læſo*, Jen. 1672.

JAQUE CONSTANT *Chirurgien charitable*, Genev. 1673. 12. *

LEONARD TASSIN *Chirurgie militaire*, Nimegue 1673. 12. * Pariſ. 1688. 8. *kurze kriegſvvundarzney*, Norimbergæ 1676. 8.

LEONARD TASSIN continet deligationum mechaniſmum, & aliqua de amputatione & gangræna. Recte tamen obſervat, vulnera tendinum non valde nocere, neque convulſiones facere.

P. van der BUSCHE *de calculo renum & veſica*, Leid. 1673. cum obſervationibus.

PETRI MOELLER *hiſtoria de ventoſitate ſpinæ quam in Noſocomio R. Montis obſervavit*, Regiomonti 1673. 4. PL. *

J. CHRISTOPH. HELVVIG *de calculis microcoſmi præcipue renum & veſicæ*, Griſsvvald. 1673. 4. An ejuſdem eſt *Chirurgia in nuce*, Mülhauſen 1709. 8. EJ. *obſervationes* alibi dictæ, Francof. & Lipſ. 1711. 8. editæ etiam chirurgici generis ſunt.

J. FRID. VVEIPARTS *Trifolium chirurgicum oder güldenes kleeblatt der vvundarzney*, Francof. 1673. 12. * Lipſ. 1699. 8. *

Inter FRANCISCI REDI opera eſt Libellus *eſperienze intorno a quell' acqua, che ſi dice che ſtagna ſubito tutt' i fluſſi di ſangue*, Florent. 1673. repetitus in dilucidationibus SANCASSANI. Oſtendit vanas eſſe laudes arcanorum liquorum ſtypticorum, & perinde ſanari vulnera quibus nihil chirurgus addidiſſet niſi ſimplicem aquam. IDEM in Libro *de viperis* & in *epiſtola apologetica pro obſervationibus de viperis*, qua ſe defendit contra CHARASSII objectiones, oſtendit omnino venenum in liquore viperarum eſſe, quoties is immutatus in ſanguinem pervenit, devoratum non nocere, & aliquando etiam debilem viperam poſt multos morſus non funeſtum vulnus inferre, aut multum denique ſanguinem virus eluere.

GEORGII FRANK collectoris diſputatio *de reſtitutione partium corporis chirurgica ſive*

artificiali, Heidelberg. 1672. *de caſtratione mulierum* 1673. *de alapis ſeu colaphis* 1674. *de inciſu freni ſub lingua* 1682. *de labiis leporinis* 1686. *de lapicidina thoracis*, Heidelberg. 1688. *de mola* 1689.

Ej. diſputatio *de partu difficili*, Heidelberg. 1680. Ej. diſputationis jam citatæ *de lapicidina thoracis* titulo adde: *corallii ſimilis lapidis in chorde chiliarchi*.

J. God. de Berger *de arterotomia*, Jen. 1673. 4. *de morbis oculorum*, VVittemb. 1697. 4.

Corn. van Solingen *embryulcia ofte afhaaling eenes doden vruchts door de hand van den Heelmeeſter*, Hag. 1673. 12. Multus in refutandis veterum methodis, in ſua exponenda parcus. Obſervationes non contemnendas ipſe profert, nam manum operi admovebat utique, & inſtrumenta ipſa ſibi fabricabat. Ejus *manuale operatien der Chirurgie, beneſſens het ampt en pligt der vroedvrouvven*, Amſteled. 1684. 4. 1698. 4. germanice cum titulo *handriffe der Chirurgie* recuſæ Francoſ. ad Viadr. 1693. 4. VVittemberg. 1712. 4. Medicus qui Chirurgiam exercebat, multa invenit aut perfecit, ut acum triquetram, quam fecit fiſſilem. Multa etiam utiliter obſervavit. Calculum in feminis incidebat per ipſam vaginam. Venæſectionem fuſe deſcribit, & ortum inde ſtillicidium lymphaticum. De vulneribus etiam ſclopetariis fuſe agit.

P. Amman *de reſonitu vel contrafiſſura cranii* diſſertatio Lipſ. 1674. qua defendit reſonitum, recuſa cum Ejus *paraneſi*. Alibi ejus *de vulneribus lethalibus* Librum & *medicinam ticam* citabimus.

Petri Burgerii *candidatus chirurgia das iſt grundliche erorterung aller anatomichen und chirurgiſchen fragen.*, Konigsberg 1674. 8. Hanov. 1692. 8. Laudat Schulzius. *

Henrici Martini *medicina ſanguinis ſtyptica*, Brig. 1674. 8. *

Car. Drelincourt *la legende du Gaſcon*, *ou lettre a M. Pore'e ſur la methode pretendue nouvelle de tailler la pierre*, Leidæ 1674. 12. 1680. 12. & *deux autres lettres* Ej. Erat lithotomus Carnutenſis nomine Raoux, qui apparatu parvo utebatur neglectis vinculis, & celeriter opere defungebatur. Contra hunc hominem ſcribit Drelincourtius, & adparet fraudibus uſum Radulphum, ut ſilicem ſuppoſuerit, quaſi eductum ex ægro calculum (In *epiſtola* Bartholini.)

Frider. Leauson *Traité des plus belles operations*, Genov. 1674. 8. Exigui momenti, Germanice recuſus Dreſd. 1709. 8.

Bernardino Genga *Anotomia chirurgica, cioè iſtoria anatomica dell'oſſa e muſculi del corpo umano*, Rom. 1675. 8. 1687. 8. quam editionem legi. Obſervationes chirurgicæ utiles intercedunt, & Hippocrates ob infelices operationes vix tironi condonandas carpitur. Herniæ incarceratæ ſectionem ut nimis ſævam proſcriptam vult, nec trepanum in ſuturis admittit. Curationem ſimplicem laudat, vulnera cerebri magna ſanata recenſet. Anthelicem ad odontalgiam adurit. In brachio arteriam non ſemper ſub vena eſſe in venæſectione monitos vult Chirurgos. Ej. *commentaria latina & italica* ad Hippocratis *aphoriſmos ad chirurgiam pertinentia*, Rom. 1694. 8. laudari video, ob utilia obſervata, ſed non legi.

In Antonii Molinetti *diſſertationibus anatomico pathologicis* circa acum natus calculus & alia chirurgica reperiuntur.

Hyacinthi Bovii *novi flores medicinales* P. IV. *de arte chirurgica*, Venet. 1675. 8. *

La medicine & la chirurgie des pauvres, Pariſ. 1675. 12. *

In C. Bartholini Thomæ filii *Exercitationibus miſcellaneis agitur etiam de ſtyptici liquoris interno uſu*, Leid. 1675. 8. Repetuntur ibi Redi experimenta jam laudata.

In C. Bartholini *Exercitationibus citatis* agitur etiam de uſtione bregmatis.

Nic. Gulpepers *teſtament begreiffend allerhand ſelzame experimenten inſonderheit in der arzney und heilkunſt*, Hamburg. 1675. 8. curationes continet varias. *

In Theophili Boneti *prodromo anatomiæ practicæ ſeu de abditis morborum cauſis ex cadaverum diſſectione revelatis* L. I. P. I. Genov. 1675. 8. habentur vulnera capitis & cerebri abſceſſus. Deinde in *ſepulchreto anatomico* non ſolum paſſim cauſas chirurgicas miſtas habet in morbis, ſed etiam imprimis de vulneribus, & tumoribus integros in IV. libro tractatus, in *tertio* vero de abortu, partu difficili & eo pertinentibus morbis. In *Medicina ſeptentrionali*, ut alia varia, ſic etiam rariores chirurgicos caſus collegit.

Henrici Lubert *unterricht von der vvaſſercur*, Lubeck 1675. 12. *

J. Conr. Rasor *de ophthalmia cum fiſtula lacrumali* diſp. Leid. 1675. J. J. Zentgraff *de tactu Regis Franciæ quo ſtrumis laborantes reſtituuntur*, VVittemberg. 1675.

RICHARD VVISEMAN *ſeveral chirurgical treatiſes*, Londin 1676. fol. 1686. fol. quæ mea editio eſt, 1705. fol. 1719. 8. vol. 2. Libri ſunt VIII. de tumoribus, ulceribus, morbis ani, ſcrophulis & adfinibus morbis, vulneribus ſclopetariis, fracturis & luxationibus, & lue venerea. Plurimum expertus & debilis per 20. annos corpuſculi ſed ſani judicii homo fuit, cui vix alium præferrem. Vaſorum & capitis vulnera multis inprimis obſervationibus illuſtrat. In vulneribus pectoris graviſſimis turundas rejicit, & ubique MAGATI methodum dudum ante BELLOSTIUM inculcat. In paracenteſi uſum acus triquetræ rejicit. Hæmorrhoides, condylomata, ani laxitatem, fiſtulas fuſe tradit. Inter luxationes femoris luxationem adfirmat, bonus ubique & modeſtus auctor, qui non diſſimulat triſtiores eventus uti v. g. fiſtulas ani, in quibus ſola uſus ligatura fere infeliciter ægros curavit. Theorias inutiles rejicit, & opus correxit amicus ejus GUALTHERUS NEEDHAM.

J. GIPPING *antidotarium chirurgicum*, Ulm. 1676. 4. Edidit G. H. VVELSCH. *

B. VVILH. GEILFUS *de moxa*, Marburg. 1676. 4.

GEORG. THANMULLER *collectanea medico chirurgica & antidotarium medico-chirurgicum*, cum priori. *

THOMÆ STROMAIER *experimenta medico-chirurgica & collectanea medico-chirurgica* cum priori. *

LAURENT. LOSSENS *chirurgiſches handbüchlein*, Eiſenach 1676. 12. * Meinungen 1679. 12. PL. EJ. *peſt-barbierer* 1682. 12.

M. MAPPI *de fiſtula terminata ad dentem curioſum*, Argent. 1676. diſputatio. EJ. *de gurgulionis prolapſu*, 1660. *

TIBERII MALPHI *neue anleitung zur barbier und vvundartzney*, Norimb. 1676. 8. Editionem Italicam ignoro. Varia habet quæ non ubique reperias, ut ambuſtionem capitis medicam, quæ fit accenſo vini ſpiritu.

AUG. HENR. FASCH *hiſteria & curatio calculorum humanorum*, Jen. 1676. 4.

BERNHARD VVILHELM GEILFUS *de moxa*, Gieſſ. 1676. diſputatio.

H. BUSCHOFF *auſgefundenes podagra*, Breslau 1677. 12. & alibi. Moxam laudat, de qua inprimis legere oportet Equitem TEMPLE in *opuſculis*.

H. BUSCHOFF anglice prodiit, Lond. 1676. 12.

NICOL. de BLEGNY *l'art de guérir les hernies de toutes eſpèces dans les duex ſexes avec le remede du Roi*, Pariſ. 1677. 12. 1693. 12. quæ mea eſt editio. Libellus videtur lucri cauſa ſcriptus fuiſſe, ut venderet bracheria elaſtica ex laminis in frigore tuſis, comprimentibus, & circulo chalybeo, quæ valde laudat, & medicamenta chemica varia, inprimis Prioris *de Cabrieres*. Anatomen præmittit partium, in quibus operatio fit, & tres facit annulos, unde non multum ſperes. Ligaturam proceſſus peritonæi inutilem eſſe, & adfirmat, & pro invento alicujus habet. Ad retinendum elapſum anum ridiculum inventum ſuadet ex ventriculo galli indici inflato. In *Zodiaco medico Gallico*, quem BONETUS vertit, multæ obſervationes chirurgicæ habentur, recuditur una Tractatus *de herniis*. Anno I. M. Jan. exſtant experimenta cum aqua Rabelii facta. EJ. *doctrine des raports de chirurgie*, Lion 1684. 12. non vidi.

G. VV. VVELSCH & J. MICH. VEHRII *theſaurus Exper. medica cum ſpecimine de abortu*, Aug. Vind. 1677. 4. *

ANDRIES BOECKELMAN *noodvvendig bericht angaende het afhaalen van een doode vrucht*, Amſtelod. 1677. 8. & EJ. *vvederleging van* D. BONAVENTURA *van* DORTMONDS *bericht vvaer in aangevveſen vvord de quade pratyquen van* D. D. *en deſſelfs onkunde angaende het afhaalen van een doode vrucht*, Amſtelod. 1677. 8. *

In BINNINGERI obſervationibus aliquæ chirurgicæ ſunt, ut rupta integra cute veſica.

L. v. H. (von HAMMEN) *diſſertatio academica de herniis*, Gedan. 1677. fol. & Leid. 1681. 12. Diſcipulus DRELINCOURTII, titulo a Rege Poloniæ auctus, idem ni fallor, cui vermiculi ſeminales inventi debentur. Nihil de herniis valde boni dixit. In ſubjectis epiſtolis habetur obſervatio tumoris pro calculo veſicæ habiti, cum nonnullis aliis de calculo obſervationibus. *

J. VALENTINI SCHEID *viſus vitiatus*, Argentorat. 1677. diſputatio. EJ. *hiſtoriæ lienum ruptorum* 1725. *de quibuſdam viſus imminuti vitiis*, Argent. 1720. 4.

JOHN BROVVN *compleat diſcourſe on vvounds*, Londin. 1678. 4. cum ic. EJUSD. *adeno-*

choiradologia ſeu de glandulis & ſtrumis ſeu anatomical chirurgical treatiſe of glanduls' and ſtrumas or kings evil ſwellings. De privilegio agit Regum Angliæ, quo ſcrophulas ſanant.

J. PAUL. WURFBAIN *de ſparganoſi ſeu tumore mammarum ex lacte*, Altdorf. 1678. 4.

MATTH. RAMELOVII *beſchreibung des nierenſteins*, Lipſ. 1679. 8. *

JAMES YONGE *currus triumphalis e terebintho or an account of the admirable vertues of oleum terebinthinæ*, Londin. 1679. 8. Vim hujus olei calentis ad hæmorrhagias & vulnera arteriarum, & amputatorum denique artuum ſiſtendum ſanguinem, mire laudat, quam habuit a D. SPRAGES & D. SPENCERO. In *altera epiſtola* deſcribit novam methodum amputandi tibiam, cum reſervatis ſuræ muſculis, quam habuit a C. LOWDHAM Chirurgo. EJ. *wounds of the brain proved curable*, ibid. 1682. 12. Hiſtoria eſt vulneris graviſſimi cerebri, cum ipſius viſceris jactura, & depreſſione cranii, ſanati ab auctore & SPENCERO. Cum eam D. DRUSTON pro fabula haberet, auctor colligit ex variis ſcriptoribus teſtimonia ſimilium curationum, & ſatis aſpere ſe vindicat.

EBERHARD GOCKEL *bericht von wütenden hunds biſſen*, Auſpurg. 1679. 8. * IDEM in *Gallicinio* anno 1700. edito, aliqua etiam chirurgica habet, ut mortem ab oſſiculo oeſophago inpacto, cum tamen rejectum fuiſſet, inteſtini in hernia incarcerata partem deſtructam eventu non funeſto.

ANT. FILIPPI CIUCCII *promtuarium medicum-chirurgicum*. Macerata 1679. 4. EJ. *filo d' Arianna ovvero fedeliſſima ſcorta agli eſercenti di chirurgia, al quale ſi aggiunge un breve trattato della circolazione del ſangue*, Macerata 1682. 12. * Chirurgi Maceratenſis opera cum obſervationibus, dicta DIONYSIO SANCASSANI.

J. DAVID PORTZII *de tumoribus in ſpecie de ſpina ventoſa*, Leovard. 1679. 12. Alcali & acidum defendit.

CHRISTOPHORI VOELTER *neueröfnete hebammenſchule*, Stutgard 1679. 1687. 8. 1722. 8. Non diſplicet, qui etiam ſatis multas neque vulgares obſervationes habeat, in quibus majus Libri pretium ponitur.

CHRISTOPHORI VOELTER citatum obſtetriciæ artis opuſculum praxi 40. annorum exaratum eſt. Cæterum ſimplex & credulus auctor eſt, aliquando etiam antiquos non optime ſecutus, qui fetum male ſitum dirigere conetur, ut caput præeat. Veſicæ cervicem frequenter in partu lacerari monet.

JOH. CORNELII WEBER *anchora ſauciatorum, h. e. liquor ſtypticus confeſtim ſanguinem ſiſtens*, Uratiſlav. 1680. 8. Eſt ſolutio vitrioli cum oleo vitrioli miſta, cujus vim mirifice prædicat, aulæ Cæſareæ, ut ſe vocat, medicus.

GEORGII THOMPSON τρία πειρητήρια θαύματα, *ſeu experimenta admiranda*, Londin. 1680. 8. Nominat pleurotomiam & neſcio quæ alia, chemicaſter ut videtur. *

The compleat mid wives practice enlarged, Lond. 1680. 8.

In STEPHANI BLANCAARD *hollandiſch jaarregiſter*, Amſtelod. 1680. 8. & ſeqq. Lipſiæ anno 1690. germanice recuſo, multæ chirurgicæ obſervationes exſtant, tum ex Gallico Zodiaco, tum etiam a Chirurgis belgicis acceptæ, *van* DUEREN, GRIMM, *van* DYCK & aliis. Ita in ganglio cryſtallinam gelatinam inventam, gangrænam ſiccam, THOUVENOTI acum triquetram paulum a vulgari diverſam, forcipem pro reſtituendis depreſſis coſtis, epilepſiam cauterio ſuperatam, ſanatum tumorem oeſophagi qui cibi deſcenſum inpediret, moxæ Chinenſis hiſtoriam, & alia memini me notaſſe. EJ. *nieuwe konſtkamer der chirurgie ofte heelkonſt*, Amſtelodami 1685. 8. germanice recuſa eſt Hanover 1690. 8. quam vehementer carpit W. SCHOUTEN (*van gezwellen* p. 849.) In *anatome* practica etiam aliqua habet huc pertinentia. FIENI *duodecim tractatus* jam citatos, notis auxit. EJUSD. *inſtitutiones chirurgicæ verioribus fundamentis* (nempe BONTEKOI) *ſuper ædificatæ & obſervationibus ſelectiſſimis adornatæ* in editione operum exſtant, Leidæ 1701. 4. Fere medicamentariæ ſunt, & theoriam ſequuntur CARTESIANAM, obſervationes vero, ſi propriæ ſunt, laudem omnino merentur.

JOH. SCHNEIDERMANN *de phlebotomia*, Helmſtat. 1681. 12. *.

R. RESTAURAND HIPPOCRATES *de inuſtionibus ſeu de fonticulis opus hiſtoriis medicis refertum*, Lugdun. 1681. 12. Contra HELMONTIUM ſcripſit adjutus a D. MOREAU. *

FRANÇOIS TOLET *Traité de la lithotomie ou de l' extraction de la pierre hors de la veſſie*, qua-

quatrième édition, Pariſ. 1681. 12. recuſa 1682. 12. 1689. 12. 1718. 12. 1722. 12. la Haye 1686. 12. belgice verſa inpreſſa Ultrajecti 1693. 8. & germanice Hanover 1695. 8. VVeſel 1700. 8. Utilis auctor & curioſus in apparatus alti encheireſi, quo ſolo in *noſocomio Charitatis* eo tempore utebantur. Aliqua etiam habet de punctura perinæi, & de apparatu alto. In vinculis & re medicamentaria ſtudioſus fuit.

FRANÇOIS TOLET Pariſiis recuſus etiam exſtat 1708. 12.

CAR. PATIN *oratio quod optimus medicus debeat eſſe chirurgus*, Patav. 1681. 4. Maj. *

J. NICOLAI PECHLIN *Ephemeris vulneris thoracici*, Kiel. 1682. 4. longiſſimæ ſanationis hiſtoria cum putredo vehementer in ipſo pulmone invaluiſſet. Recuſa eſt cum obſervationibus. In *obſervationibus*; Hamburgi 1691. 4. editis magna pars huc pertinet, ad lithotomiam, calculos, gangrænas, oculorum morbos, egregia omnia. EJ. diſputationes *de vulneribus ſclopetorum in genere*, Kiel 1674. 4. recenſetur a PL.

ANT. NOVARINI *chirurgia curioſa*, Rotenburg ad Tubarim 1682. fol. Anatome, quam legi, parum boni finit ab hoc viro ſperare.

EDUARD MAYNVVARING *of iſſues and ſetons*, London 1682. 8. *

J. MICHAULT *diſcours de chirurgie pour l'explication des nouvelles machines pour les os & pour la verole..lorſqu' elle y fait des nodes & exoſtoſes & ancyloſes aux jointures*, Pariſiis 1682. 8. * Machinas habet ad reductionem oſſium, exoſtoſes deſcribit, & ſanari vult uſu mercurii.

DIONYSII *van der* STERRE *voorſtelling van de noodzackelickheit der kayſerliken ſnee*, Leid. 1682. * EJUSD. *genees en heelkonſtige practyc der medycinen*, Amſtelod. 1687. 8. De theoretico hujus Carteſiani ſcriptoris ingenio valde queritur VVALTHERUS SCHOUTEN.

J. ABR. a GEHEMA *die eroberte gicht durch die chirurgiſche vvaffen der Moxa*, Hamburg 1682. 12 Deſcribit cauterium ex moxa. EJ. *der vvohlverſehene feldſcherer*, ibid. 1684. 12. EJ. *obſervationum chirurgicarum decas* I. & II. Hamburg. 1686. 12. Francof. 1690. 12. In *meditis* etiam *obſervationibus* jam citatis uſum moxæ ad podagram laudat. Ex ſchola, uti alibi dixi, CORNELII BONTEKOE.

Obſervationes medico-phyſicæ tres excerptæ ex epiſtola PETRI RIVALIEZ ad JOH. SPONIUM. Fetus oſſa poſt diuturnum uteri ulcus per anum egeſta.

NICOLAI FRANCHEMONT *lithotomia medica ſeu tractatus lithontripticus de calculo renum & veſica*, Prag. 1683. 8. *

In ACT. ER. 1683. continentur experimenta cum ſpiritu vini, ſtypticorum optimo, in vivis canibus capta.

VVILHELMI ten RHYNE *diſſertatio de arthritide & mantiſſa ſchematica de acupunctura*, Londin. 1683. 8. Moxam deſcribit, ejuſque multiplicem uſum, quem cominus in Orientali India viderat, deinde inſtrumenta & tabulas ſubjicit locorum, in quibus Japonenſes acupuncturam exercent.

J. EBERH. SCHLEIERMACHER *de juvene ophthalmia laborante*, Gieſſ. 1683. 4.

J. FRANCI *vom ſchnurziehen*, Augſpurg 1683. 12. De ſetaceo.

J. FRANCI citatus libellus de ſetaceo agit, tum ex proprio, tum ex aliorum bonorum ſcriptorum experimento.

EL. VVESTPHAL *ſchifbarbier* 1683. 8. HE. *

PHIL. MATTHÆI diſſertatio *de pulmonum vulneribus*, Franeker 1683. *

DAVID van der BECKE *diſſertatio anatomico-practica de procidentia uteri ab erroribus* J. GARMERI *Phyſici Hamburgenſis primarii vindicata*, Hamburg. 1683. 8. & EJ. GARMERUS *ex* GARMERO *demonſtratus*. GARMERUS ediderat *diatriben*, in qua refutaverat BECKII, SCHULZII & BIESTERI reſponſum de vaginæ prolapſu in puella, quem prolapſum in ipſo utero fuiſſe, & uterum etiam extra partum abſque periculo prolabi poſſe defenderat. Reſpondet BECKIUS, poſſe utique vaginam prolabi, nempe internam ejus membranam, uterum vero non abſque graviſſimo periculo excidere, & in puella, de qua quærebatur, vaginæ fuiſſe, non uteri prolapſum, cum digitos inſeruerint & ipſe & alii Medici. Reſpondet jam ſenex GARMERUS in *diatribe de quaeſtionibus phyſico-medicis curis ſecundis auctiori*, Hamburg. 1683. 4. & in *auctario ad ſuas quaeſtiones phyſico-medicas*, ibid. 1684. 4. & aliorum ſuffragiis & aliquot *facultatum* reſponſis, & ſuo experimento defendit. Uterque juſto acrius ſcripſit, cum uterque verum ſcriberet, alterum verum non ſcribere male negaret.

ELIAS

ELIAS BEYNON's *barmherziger ſamariter*, Jen. 1684. 12. quo etiam ars obſtetricia continetur. *

THOMÆ BRUGIS *vademecum chirurgicum oder reiſsgefehrt eines vvundarztes zu waſſer und zu land. Dem beygefügt* ELIAE PRAT *unterricht von der artzneykunſt*, Hamburg 1684. 8. *

GABRIEL CHARLES le CLERC *l'ecole du chirurgien, ou les principes de la chirurgie françoiſe*, Pariſ. 1684. 12. PL. *

G. VV. VVEDEL innumerabiles ſunt diſputationes chirurgicæ. Ecce aliquæ, in quibus obſervationis aliquid. *De partu difficili*, Jen. 1675. *de caſu ab alto*, Jen. 1684. *de vulnere capitis* 1684. *de ægro vulnere capitis laborante* 1684. *De varice* 1690. *De cucurbitula ſicca* 1691. *de fundamento lethalitatis vulnerum* 1695. *de ægro iſchuria laborante* 1699. *de varice* 1699. *de calculi mechaniſmo* 1701. *de contrafiſſura* 1708. *de atretis* 1709. *de excutia ventriculi* 1712. *de carie oſſium* 1713. *ægra mola laborans* 1714. *de narium polypo* 1715.

EJ. Diſputatio *de uſu ligaturarum in hydrope*, Jen. 1703. 4. *de liquore non corroſivo lapides duriores abſumente* 1709. *de cantharidibus* 1717.

Sic etiam BERNHARDI ALBINI bonæ pleræque ſunt diſputationes *de fonticulis*, Francof. ad Viadr. 1681. de *miſſione ſanguinis* 1686. *de cervo vulnerato* (quem Electrix glande per cor trajecerat, & qui longa tamen fuga ſe ſubtraxerat, de quo etiam in diſſertatione *de peritia anatomica veterum* egit P. J. HARTMANN) ibid. 1686. *de paracenteſi thoracis & abdominis* 1687. *de cantharidibus* 1687. *paronychia* 1694. *de cataracta* 1695. *de ægilope* 1695.

MICHAELIS ETTMULLERI *Chirurgia medica* magna ſuo tempore fama fuit, ut ſæpe recuſa ſit, in operibus etiam omnibus. Gallice verſa fuit cum titulo *Nouvelle pratique de chirurgie medicale & raiſonée*, Lyon. 1690. 12. Amſtelod. 1691. 12. Medicamentaria cæterum eſt omiſſis encheireſibus, & idem, quod reliqua viri opera, judicium meretur, neque omnia continet, ſed pentateuchum chirurgicum. Inter diſputationes laudavimus eam, quæ eſt de chirurgia infuſoria. Altera eſt *de vipera morſu*, Lipſ. 1666. ubi furorem ex morſu iratæ feminæ natum recenſet.

MATTHIAS GODOFREDUS PURMANN chirurgus plurima expertus in caſtris & alibi, acuti ingenii homo fuit, qui in ſe ipſo experiri ſit auſus chirurgiam infuſoriam, idem tamen ſuperſtitioſior, etiam in armario unguento credulus & pulvere ſympathetico, ut nimia tribueret medicamentis, longiſque formulis & cauſarum indagationibus uſus ſit, neque operationum difficiliorum, ut calculi ſectionis, morborum oculorum ſatis gnarus fuiſſe videatur. Secabat tamen, parvo apparatu. EJUS multa opera ſunt, ut *chirurgiſcher lorberkranz oder vvundarzney*, Halberſtat 1684. 4. Francofurt. 1692. 4. Breslau (F. Lipſ.) 1705. 4. emendatius. Inſtrumenta nonnulla proponit, ut bifidum illud ad oculum ſpeculum. EJ. *chirurgia curioſa*, Francof. 1699. 4. HEIST. F. Lipſ. (Breslau) 1716. 4. Syſtema chirurgiæ eſt, in quo veterum methodum ſequitur, cauteriis & turundis multum uſus, ſubodoratus tamen poſſe vulnera etiam breviori methodo ſanari. Et hic & in priori Libro multas obſervationes ſuas proprias habet. EJUSD. *fünf und zvvanzig ſonderbare ſchuſvvunden Curen*, Breslau 1687. 8. & *funfzig ſonder-und vvunderbare ſchuſvvunden curen*, Leipzig 1693. 8. F. Lipſ. (Breslau) 1721. 8. Omnino inſignes curationes, viſcerum etiam, pulmonis, lienis vulnera ſclopetaria ſanata refert, nimium tamen & hic fidei in ſuis unguentis & emplaſtris ponit. EJ. *rechter und vvahrhafter feldſcherer*, Halberſtat 1680. 8. HE. Lipſ. 1693. 8. F. Lipſ. (Breslau) 1715. 8. Vulnera, fracturas, luxationes, morbos caſtrenſes tradit, cum plurimis ubique medicamentis. EJ. *aufrichtiger und erfahrner peſt barbierer* fuſe de peſte, deinde etiam de carbonum & bubonum curatione & infectarum ædium repurgatione ſcribit. Cum priori prodiit EJ. *anvveiſung zur ſalivations cur*, Lipſ. 1692. 8. & 1715. 8. EJ. credo eſſe libellum M. G. P. *anvveiſung peſtilenzialiſche drüſen zu erkennen und curiren* 1686. 8. EJ. *curioſa obſervationes chirurgica* Fr. Lipſ. 1710. 4. Obſervationes octoginta vulnerum, & aliorum morborum chirurgicorum. Sed & hic inprimis formulas tradit.

In JUSTI SCHRADERI *obſervationibus anatomicis* quas alibi laudavi, varia chirurgica, & correctio erroneæ theoriæ herniarum continetur. FRIDERICI vero SCHRADERI *diſputationes* utiles *de partu difficili*, Helmſtad. 1685. & *de vulnerum cura* anno 1695. prodierunt.

G. BALTH. METZGER *λιθογενεσίας in Corpore humano ſcrutinium*, Tubing. 1685. 4.

GI-

GIDEON HARVEY *a memorable caſe of a nobleman..more over the art of curing the moſt dangerous of vvounds by the firſt intention*, Lond. 1685. 8. videtur pro methodo MAGATI eſſe. *

JAMES CROOKE *melliſicium chirurgicum or the marrovv of chirurgery vvith an anatomical treatiſe and inſtitutions of phyſic*, Lond. 1685. 4. *

PAUL PORTAL *pratique des acouchemens ſoutenue d'un grand nombre d'obſervations*, Pariſ. 1685. 8. Belgice *practyq der Vroed meeſters*, Amſtelod. 1690. 8. Obſervationes ſparſæ. *

JOH. MUYS *Praxis medico chirurgica rationalis decades quatuor*, Leidæ 1682. 12. *quinque* vero Leid. 1685. 12. deinde *decas ſexta & ſeptima* Leidæ 1690. 12. & *duodecim decades* Amſtelod. 1695. 8. Germanice etiam prodierunt Berolini 1699. 4. Valde laudatur a SANCASSANO *dilucidaz.* T. I. pag. 218. Theoriam & quidem acidam ſecutus eſt, & ætiologias ſuas morbis ſubjecit, adparet tamen experti in utraque medicina viri eſſe, qui memorabiles morbos expugnaverit. EJ. PODALIRIUS *redivivus*, Leid. 1686. 8. Appendix obſervationum. Utrumque opuſculum recuſum eſt Neapoli 1727. 4. cum PORTZII Libro *de ſpina ventoſa* & IVONIS GAUKES *praxi med. Chir.*

ISAAC BEBBER *vvaare en vaſte gronden der heelkonſt*, Amſtelod. 1685. 8. Auctor Medicus fuerat Dordracenſis, & breve hic compendium phyſicum, & phyſiologicum præmittit: tunc de chirurgia, tumores, & ulcera breviter percurrit.

ANTONII de HEYDE *Centuria obſervationum medicarum*, Amſtelod. 1684. & plenus 1686. 8. Ad callum & modum quo oſſa conſervet, experimenta propria adfert, alias etiam in paronychia gravi aliiſque morbis obſervationes chirurgicas. Puris dedit analyſin. EJ. *obſervationes chirurgicas*, quæ cum *nieuvv licht der Apothekers*, Amſtel. 1682. 8. prodierunt, non vidi, niſi eadem ſunt.

HENRY EMANUEL MEURISSE *art de ſaigner accommodé à la circulation du ſang*, Pariſ. 1686. 12. 1689. 12. ſed omiſſo nomine, recuſa Pariſ. 1738. 12. aucta a DEVAUX.

CORNELII STALPART van der VVIEL *ſeltſame aanmerkingen zo in de genees als heelkonſt*, Hag. 1686. 8. ſive *obſervationum rariorum medicarum anatomicarum & chirurgicarum Centuria Prior & poſterioris pars Prior*, Leid. 1687. 8. 1727. 8. Utilis liber ob proprias, & ad eas collectas aliorum obſervationes.

Von peſtilenzialiſchen drüſen, beulen und carbunkeln, 1686. 8. HE. *

J. ANDR. STISSER *de machinis fumi ductoriis curioſis*, nempe clyſtere tabacario, Hamburgi 1686. 4.

PHILIPPI CNOPII *diſputatio de calculo renum & veſica*, Gieſſ. 1686. Membrana veſicæ ſabulo obſita extracta.

MICHAELIS BERNHARD VALENTINI *hiſtoria moxa*, Leid. 1686. 12. EJUSD. diſputatio *de herniis*, Gieſſ. 1697. ubi ſepti tranſverſi vulnus ſanatum recenſetur, exſtat etiam in EJUSD. *polychreſtorum exoticorum* diſſertatione VI. & habet hiſtoriam curationis herniarum per ſpiritum ſalis intus ſumtum, arcanum nempe Prioris de CABRIERES, emtum & publicatum a LUDOVICO XIV. EJUSD. *Praxis medicinæ infallibilis Pars II. cum Noſocomii Academici continuatione*, Francof. 1715. 4. Percurrit primo breviter morbos chirurgicos a capite ad calcem, miſcet aliorum clarorum virorum conſilia & exempla, pleraque ex E. N. C. aliqua propria. In *Noſocomio* diſputationes aliquas chirurgicas repoſuit, ſecundum ſeriem Libri *l'art de faire des raports.*

JOHANNES *von* MURALT *Collegium anatomicum*, Nürnberg 1687. 8. Obſtetricabatur MURALTUS, & chirurgiam exercebat, & medicinam omnem. Hoc in Libro miſcet anatomen, herbarum hiſtoriam, & ex arte obſtetricandi obſervationes, diſcipulus MAURICÆI. Subjicit breviſſimum compendium chirurgiæ. EJUSD. *chirurgiſche ſchriften*, Baſil. 1691. 8. Continentur hoc volumine primo pentateuchus ille chirurgicus, tum deligationum, quales tunc Pariſiis receptæ erant, deſcriptio, inde operationes chirurgicæ, porro obſervationes 217. cum ſubjectis HENRICI RUFFII, JOHANNIS FREYTAGII, CASPARI MANZII & aliorum, hiſtoriis, denique chirurgia militaris. Sed obſervationes majorem Libri partem abſolvunt. EJ. *hebammenkunſt*, Baſil. 1697. 8. Continet anatomen partium genitalium; fœtuſque, conſilia ad partus difficiles, obſervationes aliquas & valetudinarium infantile.

Curious obſervations on that part of chirurgery relating to the teeth, Londin. 1687. 4. *

OL. BORRICHII *de lapidum generatione in macro & microcoſmo, cui accedit* additio JOSEPHI LANZONI, Ferrar. 1987. 12. In.

In TSCHIRNHAUSII *medicina corporis* omnia vulnera ſolo ſuperfuſo adipe ſanari docetur.

JACOBI GROENEVELD *diſſertatio lithologica*, Lond. 1687. 8. 1688. 8. & anglice auctior 1710. 8. cum titulo *treatiſe on gravel and ſtone*, nomine mutato, ut nunc vocetur GREENFIELD. Obſervationes aliquas habet, ſigna calculi, calculos enormis molis, &c.

THEOPHILI MULLER *von vvinterkranckheiten und fontanellen*, Francof. 1687. 8. *

TOBIÆ SCHUTZ *chirurgiſcher handleiter*, Lipſ. 1687. 8. HE. Berol. 1714. 8.

In J. J. HARDERI *apiario* aliqui etiam chirurgici morbi deſcribuntur, hepatis ulcus poſt vulnus ſanatum, &c.

In DOMINICI GAGLIARDI anatome oſſium morbi etiam, & emollitorum oſſium hiſtoriæ habentur.

FRANCISCI NIGRISOLI *obſervationes ad anchoram ſacram ſauciatorum*, Ferrar. 1687. *. In EJUS Libro *de glandulis* etiam chirurgica habentur.

CONR. FILIP. LIMMER *de fonticulis*, Serveſtæ 1687. 4.

DAVID KELLNER *unterricht von ſchvvürigen offnen ſchenkeln*, Nordhauſen 1688. 12. abſque nomine auctoris. HE.

Inter J. JACOBI VVALDSCHMIDT opera ſunt etiam *nota ad praxin chirurgicam* PAULI BARBETTE, Francof. 1695. 4. 1707. 8. & *chirurgus Carteſianus detegens aliquot in chirurgia errores*, Marburg. 1687. 4. Ex Carteſiana ſchola, medicamentis inprimis utitur ex alcalica claſſe repetitis, & hic brevis omnino libellus eſt. Inter diſſertationes pluſculæ chirurgici argumenti ſunt.

JOH. DOLAEI *encyclopædia chirurgica rationalis*, Francof. 1689. 4. Cum operibus omnibus recuſa eſt ibid. 1703. fol. Ex eodem ſumta.

Inter *Miſcellanea curioſa medica* CHRISTIANI LANGII eſt etiam *de calculi curatione* Tractatus Francof. 1688. 4.

L. le MONNIER *traité de la fiſtule de l'anus*, Pariſ. 1689. 12. Rationem ſecandi deſcribit, quæ fit ſtilo argenteo anſato, tum ſyringotomo, & medicamenta inprimis habet.

Der erfahrne Chirurgus, Hamburg 1689. 8. *

LAURENTII VERDUC Chirurgien juré, *manière de guérir les fractures & les luxations par le moyen des bandages* II. *edition augmentée d'un traité des playes d'arquebuſades*, Pariſ. 1689. 12. & ſub titulo *Pariſiſches verbandhuys*, Amſtelod. 1691. 8. Circa hæc tempora Chirurgia incepit caput efferre Pariſiis, cum Rex LUDOVICUS perpetuis bellis inplexus eorum hominum opera egeret. Profeſſiones etiam duas jam ann. 1622. J. de LAUNAY fundaverat, quibus quinque omnino cathedras in amphitheatro D. COSMI Rex anno 1724. addidit. Non ideo adhuc eam famam conſecuti erant, quam ambiebant. Demonſtravit enim PETTY, paulo ante hos annos, noſocomia gallica non optime regi, cum una quarta pars ægrorum in *Hôteldieu* pereat, Londini vix quinquageſima. Sed paulatim tamen inſtrumenta perficere ceperunt, & aliquas obſervationes difficiliores revocare in uſum. Inter primos ſcriptores ejus ordinis fuerunt VERDUCII fratres. Et in iſto opuſculo quidem Chirurgus bonam dedit vinculorum brevemque deſcriptionem, cum obſervationibus nonnullis. Negat apechema. In altero libello multus eſt in medicamentis, in Chirurgia parcior. EJ. *le maitre en Chirurgie*, Pariſ. 1704. 12. quæ tertia eſt editio. Eſt compendium G. de CAULIACO cum additis recentiorum inventis, tum myologia, oſteologia, phyſiologia.

ALTER FRATER Medicus J. BAPTISTA edidit anno 1701. *Traité des opérations de Chirurgie*, Pariſ. 1701. 12. Amſtelod. 1739. 8. vol. 2. Continet operationum compendium & vincula chirurgica, cum novis ubique ejus temporis inventis. EJ. *la pathologie de Chirurgie*, Pariſ. 1710. 2. vol. 12. 1727. 2. vol. 12., Amſtelod. 1714. 2. vol. 12. IDEM in *ſuite de l'oſtéologie* varia chirurgica habet, ut tumores a pure incluſo in vaginis tendinum. Cæterum inſigniter in ea arte valuit, qua aliorum inventa involantur. EJUS ſcripta ſub titulo J. B. VERDUC *chirurgiſche ſchriften*, Germanice verſa ſunt, Lipſiæ 1712. 4.

Le CLERC *Chirurgie complete*. Primam editionem ignoro, ſed oportet hoc tempore prodiiſſe, cum germanice verſam anno 1690. 8. exſtare legam. Prodiit etiam, Pariſ. 1694. 12. & in Belgio 1695. 12. Liege 1702. 12. Genev. 1699. 12. Pariſ. 1706. 8. Bruxelles 1724. 12. Leide 1731. 8. vol. 2. Pariſ. 1739. 8. & germanice Dreſden 1699. 8. 1707. 8. ſub titulo *volkommene chirurgie*. Multum aucta editio anni 1739. Habet ARNALDI patris machinas ad fracturam patellæ femoriſque, & pharmacopolium ſatis abundans. In editione 1706. continen-

tinentur in ſecundo volumine eximiæ obſervationes de oſſium morbis quæ ſunt JOSEPHI DUVERNEY. EJ. *appareil commode en faveur des jeunes chirurgiens*, Pariſ. 1700. 12. cum figg. Eſt armamentarium Chirurgicum. *

Le CLERC *chirurgie complete* Italice excuſa eſt Neapoli 1734. 4.

HEYDENTREYLI OVERKAMP *medicinale chirurgicale en philoſophiſche vverken*, Amſtelod. 1694. 4. & germanice Lipſ. 1705. 4. ſed EJUS *beginzelen tot de genees en heelkonſt*, Amſtelodami 1681. 8. & EJUS *nieuvv gebouvv der chirurgie*, Amſtelodami anno 1682. 8. & cum titulo *neues gebaü der chirurgie* jam germanice prodiit 1689. 8. quod in hac collectione recuſum exſtat. Carteſiana & medicamentaria tractatio eſt, in qua ex theoria vis alcalinorum & ſudoriferorum evehitur, ſuppuratione omni evitata ſola reſolutio permittitur, venæ ſectio negligitur, &c. Valde invidioſum eſt quod curationes PLATERI & HILDANI perpetuis commentariis perſecutus ubique ex hypotheſi methodum magnorum virorum redarguerit.

In CORNELII BONTEKOE operibus hoc anno 1689. junctim Amſtelod. 4. editis ad Chirurgiam multa pertinent. Ita in *omvverp van 't oud geſtel der medicyne* pars prima demonſtrat *dat de generale theorie der chirurgie valſch is*, quæ quidem pars potius theorias humorales & veterum placita inpugnat. In *tertio Libro* oſtendit *dat de gemeene gevo len van de oorzaak der geſvvellen, vvonden en ulceratien valſch zyn*. Etiam hic inpugnat ſcholas, & fluxiones atque congeſtiones rejicit. Tractat hic de ſcirrho, cancro, gangræna, phlegmone. In *quarto Libro* rejicit cum venæſectione cucurbitulas, & ſimilia. In altero tomo exſtat *de grondslag van een nieuvv gebouvv van.. chirurgie ontdekt in 't alcali en 't acidum*, Hag. 1680. 8. ex quo titulo adparet ſcopus, omnia reducendi ad vim reſolventem & antacidam. Germanice, ni fallor, editum eſt ſub titulo *grundſätze der chirurgie*, Hanoveræ 1687. Aug. Vind. 1721. 8. EJ. *vervolg van het eerſte deel van een gebouvv* ibid. prodiit 1681. 8. tractatus. Parum autem ab his hominibus aucta eſt chirurgia, quæ manu, non lingua operatur, & nocuerunt arti, rejiciendo ſuppurationem, venæſectionem, abutendo ſudoriferis.

CORNELII BONTEKOE *de grondſchlag van een nieuvv gebouvv*, &c. Germanice etiam exſtat ſub titulo *neues gebaüde der chirurgie* ex verſione J. F. ALBRECHT, Francof. Lipſ. 1697. 8.

Medicinale collegie voor de pratyk der medicynen, Amſtelod. 1690. 8. * Examen chirurgicum continet.

JOHANNIS MUNNIKS *chirurgia ad praxin hodiernam adornata*, Ultraject. 1689. 8. Genevæ cum titulo Amſtelodami 1715. 4. & germanice Francof 1700. 8. Eſt pentateuchos chirurgicus, cum medicamentis, & breviſſima chirurgia, paſſim collectus cum pauciſſimis auctoris obſervationibus.

J. GAILLARD *de vena ſectione diſquiſitio*, Hafniæ & Lipſ. 1689. 12. *

HUGH RYDER *practical chirurgery*, Lond. 1689. 12. *

De LAUNAI *inſtructions néceſſaires pour ceux qui ſont incommodés de deſcentes*, Pariſ. 1690. 12. 1730. 8. Edit epiſtolam ab ægro provinciali ſcriptam, & reſpondet. Laudat bracheria, aliqua habet de Priore illo Cabrerienſi, nihil vero ad operationes. Annon idem eſt CHARLES DENIS de LAUNAI cujus *diſſertations phyſiques & pratiques ſur les opérations de la pierre*, prodierunt Pariſ. 1701. 12. Contra F. JACOBUM. In Libro *de generatione* ſectionis cæſareæ a chirurgo PREVOT peractæ hiſtoria exſtat.

JUSTINA SIEGMUNDIN nata DIETERICH, *Brandenburgiſche vvehmutter*, Coloniæ ad Spream. 1690. 8. Berolini 1723. 4. belgice, vertente C. van SOLINGEN 1691. 4. Femina non inficeta, etſi caſu ad officium acceſſit & in membranis perforandis, vinculo in uterum bacilli ope inferendo & fetui injiciendo diſplicet, neque icones valde probem. Cæterum in encheireſibus ad partum difficilem, & emendationibus, quas ars admittit, cum optimo quoque conſentit. Cum ANDREAS PETERMANNUS in hunc librum ſcripſiſſet *gründliche deduction vieler andgriffe der Churbrand. vvehmutter die auf vergeblicher ſpeculation beruhen*, Lipſ. 1692. 4. ſatis acriter reſpondit, in *nöthiger bericht vvieder* ANDR. PETERMANN *und ſendſchreiben an* A. P. *vvegen eines corollarii ſeiner diſput. de gonorrhœa*, Cölln an der Spree 1692. 4. recuſis in editione Berolinenſi.

JOSEPH de la CHARRIERE *Traité des opérations de chirurgie*, Pariſ. 1690. 12. 1692. 12. 1693. 12. 1721. 12. HAEN. & anglice Lond. 1705. 8. & a D. J. DANIELE SCHLICHTING

nuper belgice verſus cum præfatione. Cuique operationi præmittit morbi theoriam, operationes ipſas breviter deſcribit, ut noſtro ævo non poſſit valde utilis haberi. Cataractam poſuit in obſcuratione lentis cryſtallinæ.

JOSEPH de la CHARRIERE Germanice exſtat 1700. 8.

FILIPO MAZIERO *il chirurgo in pratica*, Venet. 1609. 8. 1701. 8. 1729. 8. Compendium chirurgicum dialogi modo propoſitum. In medicamentis multus eſt. EJUSD. *opere chirurgiche* tribus vol. 4. Patav. 1707. edita continent præter priorem libellum *il ſogno chirurgico & il pratico perfetto*, Venet. 1702. 8. obſervationes etiam habet, ſed multa ſuperflua.

PRAT *vademecum chirurgicum*, Hamburgi 1690. 8.

ELIÆ PRAT *vademecum chirurgicum* primum prodiit Hamburgi 1684. 8.

DIEDERICI GOODSCHALCK *prodromus de oſſium tum generatione tum corruptione interna*, Leidæ 1691. 8.

In PAULI SPINDLERI *obſervationibus centum*, Francof. ad M. 1691. 4. excuſis aliquæ ſunt chirurgicæ.

CAPUT II.

Secunda Claſſis chirurgorum, qui de ſingulis morbis ſcripſerunt.

CHirurgi ſequuntur qui de ſingulis morbis ſingulatim ſcripſerunt, & pluris ſæpe faciendi ſunt, quam ſyſtematici. Multum hic laudatur JACOBI BERENGARII *Carpenſis* Liber *de Fractura cranii*. Elogia ejus plus quam centies vidi, eſt idem ille, qui in Italia primus omnium inſtaurator anatomes fuit, idem gloriabatur ſe ingentem maſſam auri ex mercurio produxiſſe, nam primus luem veneream inunctionibus ex mercurio ſanavit. Editus eſt hic Liber Lugduni Batavorum ab HERMANNO CONRINGIO.

MARCUS AURELIUS SEVERINUS huc pertinet in Libro de *occulta abſceſſuum natura*, hoc eſt, de miris collectionibus humorum & naturalium & præternaturalium in certa quædam loca, nam ille abſceſſum vocat, ubi HIPPOCRATES receſſum materiæ in quemdam locum; adeoque ibi reperiuntur de ſcirrhis, cancris, & omnibus humoribus obſervationes. Editus eſt hic Liber Neapoli 1643. 4. & Lugduni Batavorum 1724. 4.

De gangræna & ſphacelo legatur FABRICIUS HILDANUS, qui ſingulares tractatus perfectos de gangræna & ſphacelo ſcripſit.

De combuſtione per ignem & ſclopetarium & chemicum & culinarium, &c. videatur idem FABRICIUS HILDANUS.

De meliceria ſeu ſtillicidio moleſto in ulceribus, etiam tractatum ſcripſit FABRICIUS HILDANUS optimum.

De tumoribus in genere optimus tractatus eſt GUNTERI CHRISTOPHORI SCELHAMMERI (*a*), cujus *Oncologia parva* ſeu de *tumoribus* corporis humani, Jenæ edita eſt anno 1695. ibi ſine ullo temporis diſpendio inveniuntur, quæ eo pertinent.

De

(*a*) GUNTHERUS CHRISTOPHORUS SCHELHAMMER ſcripſit pluſculas diſputationes, quæ huc pertinent, ut *de ſuffuſione*, Jen. 1691. *de epulide & parulide*, Jen. 1698. qua in re egregias habet, maxime a WEPFERO obſervationes, *de ſpina ventoſa*, Kilon. 1698. *de odontalgia tactu ſedanda* 1701. EJUSD. *ὀγκολογία parva ſeu de corporis humani tumoribus* prodiit, Jen. 1695. 4. brevis, methodica, & ſatis probabilis. Multum utitur HILDANO. Proprias obſervationes paucas habet.

FRI-

De morbis oculorum unus auctor eſt emendus MAITRE JEAN *traite des maladies de l'œil*, Pariſ. anno 1707.

Ff 2 De

FRIDERICUS RUYSCHIUS cum medicina & chirurgiam & obſtetriciam artem conjunxit, & obſervationes magni momenti per opera ſua diſperſit. Et primum in *obſervationum anatomico-chirurgicarum centuria*, Amſtelod. 1691. 4. multi rari morbi recenſentur, verus prolapſus uteri, hernia veſicæ, calculi ex hernia prolapſa exciſi, ſpina bifida, aneuryſmata aortæ, &c. Hæ obſervationes multis figuris truncatæ gallice recuſæ ſunt cum PALFINII *anatomie chirurgicale*. Inter *epiſtolas* XIVta eſt de amputatione manus cum labro reſervato. In *theſauris adverſariis* raras obſervationes multas habet, fractam Patellam, ſarcoma uteri ligatura ſanatum, tumorem adnatum tendinibus funeſtum, atretas & alia. De hydrocele ejuſque radicali curatione agit in *adverſ.* II. in I. ſcirrhum oeſophagi ſuperatum ſalivatione recenſet. In Muſæo & alibi exempla habet cariei.

Höchſt nützliche und nothvvendige hebammenkunſt, Merſerburg 1691. 8.

J. HELFRICI JUNKEN *compendium chirurgicum manuale oder begriff aller operationen der chirurgie ſo einem feldſcherer zu vviſſen nöthig ſind*, Francofurti 1691. 8. Nurenbergæ 1700. 8. 1710. 8. 1718. 8. * EJUSDEM *lexicon chirurgico-pharmaceuticon* ibid. 1699. 8. * Medicus fuit, qui multa collegit.

In J. VIRIDET *Traité des vapeurs* habetur aneuryſma funeſtum, & alia, quæ huc pertinent.

Lettre de M. HELVETIUS *a* M. REGIS *ſur la nature & la guériſon du cancer*, Pariſ. 1691. 4. & auctius 1706. 12. Deſcribit forcipem novam acutis cruribus, ad conprehendendum cancrum factum, & aliqua ſub finem medicamenta. EJ. *Traité des pertes de ſang de quelque eſpèce qu'elles ſoient avec leur remede ſpècifique*, Pariſ. 1706. 12. Hoc remedium eſt alumen ignem fuſum, & cum ſanguine Draconis in pilulas factum. Multa curationum exempla refert.

JOS. LANZONI *diſſertatio de clyſteribus*, Ferrar. 1691. fol. Inter *conſultationes & obſervationes* & in *animadverſionibus* multæ chirurgicæ ſunt, ut cutis illæſa cum fracto cranio, de paracenteſi, de veſicantibus, clyſteribus, &c. IDEM MOINICHENII obſervationes ſcholiis illuſtravit.

ANTONII NUCK *operationes & experimenta chirurgica*, Leid. 1692. 8. edita a J. TILING, tum an. 1714. 8. 1733. 8. & Germanice ſub titulo *chirurgiſche handgriffe*, Lubec & VViſmar 1709. 8. cum notis vero HENRICI BASSII germanice titulo præfixo *d r erlaüterte* NUCK Hall. 1728 8. Brevis & poſthumus libellus a diſcipulo medicinæ ſtudioſo editus, operationum brevem hiſtoriam continet, cum multis inſtrumentis propriis. Vulnus vaſis lymphatici in venæſectione factum, & hujus encheireſis, herniæ umblicalis tractatio, tendinis ſutura, & alia minus vulgaria ibi reperiuntur. Arteriam poſt amputationem vetat ligare non bene. In *adenographia* calculi generationem egregiis experimentis illuſtravit.

VVOLFGANG CHRISTOPH VVESENER *halliſcher meſſer ſchlucker ſamt deſſen cur und den 2. auguſti 1692. erfolgte entledigung von dem den 3. Januar 1691. eingeſchluckten meſſer*, Hall. 1692. 4. Cultrivori hiſtoria tertia feliciter ſanati.

THEOD. CHRISTOPH. KRUG *triga obſervationum curioſarum*, Noriberg. 1692. 4. Prima eſt de eodem cultrivoro.

DUBE' *le Chirurgien des pauvres*, Pariſ. 1693. 8. Rouen 1712. 8. *

ALESSANDRO PISONI *breve compendio della dottrina del* MAGATI Cremona 1693. 12. recuſum cum SANCASSANI *dilucidationibus*, exiguum opuſculum. Pater fuit OMOBONI PISONI.

JEAN FRANÇOIS LAUGIER *Traité des remedes vulnéraires*, Pariſ. 1693. 8. HE. *

SALOMON van RUSTINGH *nieuvve veld medicyne en chirurgie*, Amſtelod. 1693. 8.

GODOFREDUS a LANKSICH in *Actis eruditorum* anno 1693. partum cæſareum felicem deſcripſit, in femina quæ conceperat, cum vagina pene ab ulcere coalita eſſet.

Nouvelle méthode des opérations de chirurgie.. & de la nouvelle maniere de guérir la vérole, Pariſ. 1693. 12. (potius in Belgio) Nullius momenti.

PHILIPPE PEU *pratique des acouchemens*, Pariſ. 1694. 8. Praxin ſuam laudat, neque ſe ſcripſiſſe ait, niſi poſt 5000. partus, quibus adfuerit. Recte monet, nihil eſſe mutandum manu, niſi fetus minus naturali modo diſpoſitus ſit. Uncum MAURICÆI & partum cæ-

ſareum

De aure optime omnium ſcripſit clariſsimus JOSEPHUS DUVERNEY, *in tractatu phyſiologo-therapeutico de auditu*, gallice conſcripto & edito Pariſiis anno 1683. 12.

De

ſareum rejicit. Multus eſt in funiculi evolutionibus, & eruditionem nimis adfectat, audax diſtorquere fetum. Cum in nupera editione operis ſui contemtim eum habuiſſet FRANCISCUS MAURICEAU, reſpondit PHILIPPUS in *reponſe de M.* PEU *aux obſervations de* MAURICEAU, Pariſ. 1695. 8.

CHRISTIANI VATER Profeſſoris VVittembergenſis *hiſtoria & cura bubonis inguinalis cum putrefactione inteſtini & eruptione lumbricorum*, VVittemb. 1693. 4. EJ. diſputatio *de partu cæſareo* 1695. cum hiſtoria LANKISCHII. EJ. *de commotione cerebri* 1699. EJ. *de ulceribus fiſtuloſis* 1700. *de trachomate* 1704. *de viſionis vitiis* 1706. *de origine & remediis ulceris veſicæ* 1709. *de gangræna* 1709. cum obſervationibus; *de partu poſt mortem matris* 1714. *de ſuffuſione* 1715.

CHRISTIANI VATER etiam eſt *hiſtoria ſarcomatis*, VVittemb. 1693. 4.

B. de BOUT *het nieuvve examen der chirurgie*, Amſtelod. 1694. 8.

La guériſon du cancer au ſein, Rouen 1694. 8. *

ÆGIDII DAELMANN *nieuvv hervormde heelkonſt*, Amſt. 1694. Berolini vel Francof. ad Viadr. 1694. 8. 1702. 8. Principiis ſuperſtructa alcali & acidi.

VVALTHERI SCHOUTEN Liber *de vulneribus capitis* belgice editus eſt cum titulo *het gevvonde hoofd*, Amſtelod. 1694. 8. Roterodami 1726. 8. & germanice cum titulo *verlezter kopf. d. i. kurz und gründlich unter ſuchte heilkunſt aller kopfvvunden und brüche der hirnſchalen ingleichen der vvunden des halſes und angeſichtes*, Lipſ. 1695. 8. Vulnera inprimis capitis, tum colli percurrit, exempla curationum fere in India nata recenſet. In temporali muſculo inciſionem molitur, ſed triangularem, rejecta ea, quæ crucem refert. Negat duram membranam in ſuturis cum pericranio conjungi. Elevatorium paulum mutatum & longius proponit, contrafiſſuram ſeu calamitatem non admittit. Vulnera ſagittarum venenatarum facile ſanavit. EJUSD. *verhandling van den tegennatuurlyke gezvvellen vertoont en op gronden van Reden en Onder vinding door vyftigjaerige konſtoeffening beveſtigt*, Roterodam 1727. 8. 2. vol. Hoc opus poſthumum eſt, cum auctor RUYSHIO cognatus obiiſſet anno 1704. idem vero eſt cujus exſtant Indica itinera. Multum pugnat contra recentiores chirurgos ex ſecta BONTEKOI, contra repercutientia, contra oſores venæſectionis, turundarum, contra exſiccantia, ſuppreſſionem ſuppurationis, nimiam emiſſionem puris ſubitam, nimias inciſiones. Singulos tumores obſervationibus propriis illuſtrat, mitis in univerſum chirurgus, qui malit relinquere fiſtulam quam nimias inciſiones moliri, ſincerus qui malos eventus non diſſimulet. Fuſe de gangræna agit.

JOH. ADRIANI SLEVOGT eruditæ diſputationes chirurgicæ numeroſæ exſtant, ut *de carie cranii*, Jen. 1695. *de fonticulo ſutura coronalis vitiorum memoria remedio* 1696. *de paracenteſi thoracis & abdominis* 1697. *de ſcarificatione hydropicorum* 1697. *de ligaturarum uſu in hæmorragiis* 1698. *de ambuſtione* 1698. *de polypis capitis* 1669. qualem vidit lapideum, *de muliere gravida prolapſu uteri laborante* 1700. ubi recenſet hiſtoriam reſecti feliciter uteri: *de partu difficili & perinæo inde rupto* 1700. *de femina mola laborante* 1700. *de dolorum partus ſpuriorum cum veris collatione* 1702. *de ſingularibus quibuſdam partus impedimentis* 1704. *de ægra ſecundinarum retentione laborante* 1704. *partus naturalis collatus cum præternaturali* 1705. *de cauteriis* 1708. *de inſtrumentis* HIPPOCRATIS *chirurgicis hodie ignoratis* 1709. *de partu cæſareo* 1711. *de embryulcia Hippocratica* 1711. *de fungoſis artuum tumoribus* 1715. bona diſputatio; *de tumoribus tunicatis* 1719. Ipſe Jenenſis Profeſſor manum operi etiam obſtetricio admovit.

Bona inprimis diſputatio eſt JOH. ADR. SLEVOGT, quam citavimus *de tumoribus tunicatis*.

FRIDERICI DECKER *exercitationes practicæ circa medendi methodum*, Leid. 1694. 4. Ordo ſequitur diverſas claſſes remediorum; ad chirurgiam adeo pertinent clyſteres. Sed multa

alia

alia chirurgica intercedunt, cauterium canulatum ad dentes, cauteria ad verticem, paracenteſis abdominis, ſcroti, cucurbitulæ ad tempora, placenta calculoſa, alia.

N. BERENGER *Celandre ou traité nouveau des deſcentes avec un autre traité des maux du ventre*, Pariſ. 1695. 12. 1701. 12. Non utilis liber, ſcriptus ad vendenda arcana ſua, pulvinata bracheria & medicamenta. Negat v. g. jejunum aut colon poſſe herniam facere. In altero Libro Helmontianam quamdam theoriam proponit.

Chirurgie complete diverſum a CLERICI opere, POUPARTI opus eſſe video ex elogio FONTENELLI, quod excuſatione egit editum 1695. 12.

STEMAN *de hydrophobia* diſputationes Ultraject. 1695. cum exemplis.

BERNHARDI CONNOR *diſſertationum medico-phyſicarum* duæ huc pertinent, *de ſtupendo oſſium coalitu*, ſceleti nempe cujus omnia oſſa coaluerant; & *de immani hypogaſtri ſarcomate*, Oxon. 1695. 8. ſubſtantiæ nempe uteri in carneam maſſam degeneratio.

R. VVILHELM KRAUS *de ſclopetorum vulneribus*, Jen. 1695. diſputatio & aliæ, quas omittimus.

R. VVILH. KRAUSS adde diſputationem *de ulceribus crurum antiquis*, Jen. 1699.

NICOLAI GRIMBERG *de calculo renum & veſica*, Hafn. 1695. 8.

AUGUSTIN BELLOSTE *Chirurgien de l'hopital, & manière de guérir promtement les playes*: Lego Pariſiis 1696. & 1698. 8. prodiiſſe, & 1715. 8. Mea editio eſt Pariſina anni 1705. 8. & alia Amſtelodamenſis 1707. 8. Chirurgus in caſtris Gallicis, deinde in aula Sabaudica vixit. MAGATI methodum renovavit, methodum nempe ſanandi vulnera abſque turundis & cum rara deligatione: oſſa perforare docuit frequentibus foraminibus ad cariem ſuperandam, uti CELSUS. Obſervationum ad vulnera ſclopetaria vim & alia adjecit, & medicamenta chirurgica. Hunc librum ſub titulo *Chirone in campo* vertit, & hiſtoriam monſtri addidit, DIONYSIUS SANCASSANI, Venet. 1729. 8. vol. 2. & alias. Germanice reddidit MARTINUS SCHURIG, Dreſd. 1703. 8. 1710. 8. 1724. 8. In GIORN. de' LETTER. vol. IV. p. 130. ſeqq. accuſatur plagii, & quod ſua, ipſamque plumbeam ad trepani foramen laminam, ex MAGATO deſcripſerit. In *ſecundo volumine ſeu ſuite du Chirurgien de l' hopital*, Pariſiis 1725. 8. edito multis contra turundas & earum defenſorum PANDOLFUM MARAVIGLIAM agit: deinde fuſiſſime laudat ſolvens mercuriale, cauteria etiam retro aures ad oculorum morbos commendat & frigida fomenta ad hernias, mercurii potum ad volvulum. Aliquæ EJUS epiſtolæ exſtant cum SANCASSANI *dilucidationibus*, & in fine I. partis lamina plumbea duræ matri poſt perforationem cranii imponenda defenditur.

J. THOMÆ de VVOOLHOUSE *catalogue d'inſtrumens pour les operations des yeux*, Pariſ. 1696. 8. Laudat venæſectionem oculi, ejus paracenteſin, &c. EJ. *expériences des différentes opérations manuelles & des guériſons qu'il a pratiquées aux yeux*, Pariſ. 1711. 8. Jen. 1715. 12. Genev. HE. EJ. *obſervations critiques de VV. ſur un Livre imprimé en Angleterre*, Lond. 1713. 8. In KENNEDYUM. EJ. *diſſertations ſavantes & critiques, ſur la cataracte & le glaucome de quelque modernes*, Francof. 1717. 8. & latine *diſſertationes de cataracta & glaucomate contra ſyſtema* BRISSÆI, ANTONII & HEISTERI *in latinum* tranſlatæ a CHRISTOPHORO LE CERF, Francofurti 1719. 8. ſumma rei eſt, defendere contra nuperos dari cataractas membranaceas, in utraque oculi camera, cryſtallinæ vero lentis obſtructiones a cataracta differre, & eſſe malum inſanabile. Decem autem omnino ſunt libelli: 1. *Epiſtola ad* P. le BRUN contra BRISSÆUM, quem plagii accuſat. 2. Octo partes adnotationum in ANTONIUM, quas in *mercurio Gallico* ediderat. Acerbe ſcribit, impoſturæ reum facit ANTONIUM. 3. Contra HEISTERI primum de cataracta Librum. 4. & 8. Judicium de HEISTERO ex *J. des Savans*. 5. Epiſtola ad PALFYNIUM quam alias dicam. 6. Carmen ad HOVIUM, valde illepidum. 7. DANIELIS GEISLER epiſtola, qua hiſtoria cataractæ membranaceæ traditur. 9. Cenſura in G. GOVVARD *ophthalmoiatriam*. Aliqua hic ad hiſtoriam ſcriptorum de oculorum morbis 10. Programma de quadraginta illis operationibus, inter quas fuſe agit de ophthalmoxyſi. Rixoſus ubique rudiſque. EJ. *remarques ſur l' avertiſſement de* M. VVINSLOVV in *diario Trivultino* anni 1724. excuſæ acerbiſſimæ ſunt, refutatio fructu ſatis caſſa. Vindicat ſibi GARENGEOTI ſpeculum *baſſin oculaire*. IDEM anno 1726. 12. edidit *obſervations ſur la mémoire de* M. MORAND *inſeré dans l' hiſtoire de l' Ac. R. des Sciences, touchant*

chant les cataractes, aſper ut ſolet. Annon etiam eo pertinet *réponſe aux difficultés touchant le cataracte membraneuſe in Diar. Trivult.* 1726. *Dec.* aſpere in YVESIUM ſcripta? IDEM anno 1706. in *diario Eruditorum* ſuas operationes laudaverat, & ſuccum millepedum mire extulerat ad cataractas. Anno 1728. in eodem diario commendat ſuam curationem in homine nomine L'EPY, quem neque PETITUS neque S. YVES ſanaverant, & acerbe invehitur in D. de S. YVES, quem pro plagiario, & parum quidem docto habet. In *Trivultinis*. anno 1725. Martii M. exſtat diſſertatio ad cataractam.

Librum, quem ad VVOOLHOUSIUM citavimus ſub nomine *treatiſe of the cataract and glaucoma*, nunc legi, qui acerbi diſcipuli VVOOLHOUSII opus eſt. Defendit cataractam eam, quæ acu deprimitur, membranæ ſimilem eſſe, figuræ incertæ, & in humore aqueo retro iridem naſci, cum cryſtallinæ lentis opacitas inſanabilis ſit. Diætam, ætatem, ſelectum in deponenda cataracta rejicit, operationem deſcribit. Perforationem etiam cataractæ, & fiſſionem, & elevationem, & extractionem per inciſam corneam deſcribit.

Quid ſit EJUSD. *treatiſe of the cataract and glaucoma*, Londini editum 1745. 8. non novi.

PETRI ADRIANI filii VERDUYN *diſſertatio epiſtolaris de nova artuum decurtandorum ratione*, Amſtelodami 1696. 8. belgice ſub titulo *verhandeling van een nieuvve manier om leedematen af te zetten*, Amſtelod. 1697. 8. & eodem anno ibid. Gallice. Eam fuſe deſcribit methodus, qua ſura reſervatur in amputatione tibiæ, dudum deſcriptam apud YONGIUM.

PETRUM ADRIANUM filium VERDUYN eruditum hominem fuiſſe teſtis eſt SCHLICHTINGIUS *traumat.* p. 269.

GEORG. ALB. HAMBERGER *optica oculorum vitia*, Jen. 1696. 4.

ANDR. PETERMAN *de enterocele*, Lipſ. 1696. 4.

ANDREÆ PETERMAN etiam eſt *Deduction vieler handgrieffe.. die in der Chur Br. VVehemutter gerühmt vverden und auf bloſſer ſpeculation beruhen* 1692. 4. Contra SIEGMUNDIAM, cujus nimis præcocem dignotionem fetus male ſiti a fetu recte poſito, bacillum pro extrahendo fetu & alias encheireſes carpit.

De la VAUGUYON *traité des opérations de chirurgie*, Pariſ. 1696. 8. Belgice verſus cum titulo *heelkonſt in haar volmaaktheit*, Amſtelod. 1700. 8. Chirurgorum ſui ævi inventa proponit, ſatis bono ordine, ut hiſtoria mali præcedat, ſequantur encheireſes, tunc deligatio & curatio. Obſervationes ad quamlibet operationem dedit, fere ex HILDANO. De partu fuſior, MAURICÆUM ſecutus.

FRIDERICI HOFMAN infinitæ in univerſum, permultæ etiam ad Chirurgiam ſunt diſputationes, ut *de amputatione membrorum ſphacelatorum*, Hall. 1696. *de fiſtularum nova curatione* 1697. *de ſucci nutritii ex thorace ſtillicidio* 1704. Singularis hiſtoria læſi, ut videtur, ductus thoracici, *de fiſtula ani feliciter curanda* 1718. (ſed videtur CL. BASSII,) *de veſicantibus* 1722. *de venæſectione prudenter adminiſtranda* 1723. *de exulceratione veſicæ* 1724. *de incontinentia urinæ ex partu difficili* 1724.

Sic G. ERNESTI STAHLII multæ diſputationes huc ſpectant, ut *de ſanguiſugarum utilitate* 1699. *de ſcarificatione narium Aegyptiaca* 1701. quam probat, *de affectibus oculorum* 1502. *de fiſtula lacrumali* 1702. 4. ubi ſtylum Annellianum mente certe prævidit & juſſit per ipſum punctum chorda chelyos immiſſa ſaccum pertentare, ad os vero uſque incidere. Pus unice per ductum ſuperiorem exire obſervavit. EJ. diſputatio *de cancro* 1699. *de venæſectione*, Hall. 1705. *de medicina & chirurgia perpetuo nexu* 1705. *de officio medici circa caſus chirurgicos* 1710. *de medica chirurgia in genere* 1713. EJ. *einleitung zur chirurgie*, Lipſ. 1730. 8. videtur codex eſſe aliena opera editus. Acceſſerunt caſus chirurgici quatuordecim (qui ſeorſim prodierant cum titulo *elementa chirurgiæ manu & methodo Stahliana* Budingæ 1727. 8. editi) & 61. caſus STAHLII.

G. ERNESTO STAHL adde diſp. *de nova pathologia calculi renum* 1698. *de abortu & fetu mortuo*, 1704.

ABEILLE *le parfait chirurgien de l'armée, Traité des playes d'arquebuſade. Chapitre ſingulier tiré de* GUIDON, Pariſ. 1696. 12. In primo libello deſcribit vincula magis neceſſaria, gaſtroraphiam, fiſtulam ani, amputationes, fracturas, inſtrumenta. Morbos etiam caſtrenſes deſcribit, & curationem calidam proponit. Vulnera ſclopetorum non venenata

eſſe

eſſe demonſtrat, multus in eruditione oſtendenda. Tertius libellus eſt examen candidatorum chirurgiæ.

ANTOINE le QUIN *chirurgien herniaire*, Pariſ. 1697. 12. HEISTERUS citat editionem anni 1684. & 1690. Nepos fuit alterius le QUIN qui anno 1665. de herniis ſcripſerat. Laudat bracherium ſuum ex ferreis filis factum, tum peſſum ope bracherii firmatum.

CHRIST. a STEENEVELD *de ulcere verminoſo*, Leid. 1697. diſſertatio quæ etiam cum BIDLOI opuſculis recuſa eſt.

J. B. CONTULI *opus de lapidibus, podagra & chiragra*, Rom. 1699. 4. potius practicum eſt.

J. B. CONTULI quod citavimus opus, practicum quidem potius eſt, utique tamen obſervatione plenum.

In JOHAN COLBATCH *collection of treaties chirurgical and medical* continetur *novum lumen chirurgicum*. Contra turundas & digeſtiva ſuppurantia ante BELLOSTIUM ſcripſit anno 1695. Arcana vero ſua nimis laudat, pulverem nempe, cujus ſolutione in vulnus injecta hæmorrhagiam & omnia ſymptomata tollebat, etiam a ſclopetorum ictu, abſque ſuppuratione, & veneno interemtum amicum ſuum queritur a chirurgis, & ægrum, quem tractaverant nudatum vinculis, ut periret. EJ. *nevv light of ſurgery vindicated*, Lond. 1696. 8. Contra libellum, cujus auctorem vocat HALL, defendit pulverem ſuum, eoque perfectas curationes. EJ. *a relation of a viper by the means of acids*, Lond. 1698. 8. Elixire vitrioli ſanavit hominem periculoſe a vipera demorſum.

S. CRISTAU *la chirurgie pratique*, Luxemburgi 1697. 12. Compendium præcipuorum capitum chirurgiæ, ad tumores, ulcera, vulnera, fracturas, luxationes, cum inſtrumentis, & medicamentis maxime neceſſariis, & nonnullis obſervationibus ſuis, ut cyſtici tumoris ablati, quem ſcarificavit, & conſumſit cathæreticis, &c.

Lettre ſur l'impoſſibilité des cures ſympathiques par M. L. en Méd. Roterodami 1697. 12. ſerio eas curationes refutat.

JEAN FONTRAILLES *traité de phyſique & de chirurgie*, Pariſ. 1697. 12. *

CONRAD HORLACHER *trifolium chirurgia genuina inaudita i. e. vom krebs kropf und naſen gevvächſe*, Ulm 1697. 8. De cancri, ſtrumæ & polypi ſanatione * EJUSD. *alzeit fertiger chirurgus* F. Lipſ. 1701. 8. EJ. *art und vveiſe die brüche ohne ſonderbaren ſchmerzen zu curiren*, Ulm. 1895. 8. *

CONRAD HORLACHER etiam eſt *eröfnung der unſchmerzlichen cur die brüche ohne ſchneiden zu curiren*, Ulm 1693. 8. Arcano hernias curare ſuſcipit, nempe præparato colcothare.

DAN. HENRIC. MEIBOM *de patella oſſis leſionibus & curationibus*, Franeker 1697. 4.

Circa hæc tempora edi cepit GALLERIA *di* MINERVA in qua paſſim obſervationes chirurgicæ ſunt, de hydrophobia ex morſu canis rabidi, &c.

In COVVPERI magna *anthropographia* multæ obſervationes chirurgicæ continentur.

M. LISTERI *iter Pariſinum* omnino ad hiſtoriam ſectionis calculi legi debet, quam exercuit FR. JACOBUS, cujus curationes non feliciſſimas recenſet. Prodiit Londini 1699. 8.

ADRIANI KOENERDING *van het heet en koud vuur, en van het afzetten van knye en ſcheenbeenderen*, Amſtelodami 1698. 8. Peritus chirurgus novam operationem, quæ fit ſura reſervata, expertus rejicit, cum dolorifica ſit, tarde curetur, arteriæ inde varicoſæ fiant, nihilque inſit veræ utilitatis. Oſtendit ex YONGII epiſtola non novum eſſe inventum.

J. JACOB von DOEBELN *penis cancroſi ac feliciter reſecti hiſtoria cum diſquiſitione an pene nullo vel caſu abbreviato inſtructus ad prolificationem aptus eſſe poſſit*, Lipſ. (Hafniæ) 1698. 12. Ephemeris curationis non inutilis. Defendit autem generare poſſe pene breviſſimo. EJUSD. in *actis Balthicis* 1699. extat hiſtoria fetus in ventrem effuſi. EJ. *cataracta natura & cura*, Lunden. 1727. 4.

ANTONII FABA *Pratica di Barbiero circa il cavar ſangue ed altre coſe appartenenti al detto officio*, Meſſan. 1698. 8. MONG.

Des getreuen ECKHARTS *vervvegener chirurgus*, Augſpurg und Leipzig 1698. 8. EJ. *unvorſichtige hebamme*, Lipſ. 1715. 8. *

J. ERN SCHAPER *de digitis manus dextra per conquaſſationem nodoſitate, ſpina ventoſa & atheromate monſtroſis*, Roſtock 1698. 4. J. B.

J. B. ALLIOT *traité du cancer*, Pariſ. 1698. 8. Filius prioris ALLIOTI revocat illud arcanum arſenici rubri & una HELVETII librum, jam dictum, refutat.

CAR. MUSITANI *chirurgia theoretito-practica*, Genev. 1698. 4. Sacerdos & practicus medicinæ, vir confidens, ſcholarum oſor, dictione fuſiſſima, hic tumores, ulcera, vulnera & veneream luem deſcripſit, ſclopetaria vulnera ſola aqua reginæ hungariæ ſanare ſe adfirmat, oleum bufonum ad ſtrumas laudat, arcanorum amator.

In HAGEDORNII obſervationibus aliqua pertinent ad chirurgiam, gangrenas ſenum ſpontaneas, calculos ſub lingua, &c.

J. GEORG. KISNER *de læſione tendinum*, Leid. 1699. 4. ſuturam tendinum deſcribit.

JAC. FABRICII *diſputatio de phthiſi renali, calculo veſicæ complicata*, Gieſſ. 1699.

J. J. *the compleat midwifes' practice enlarged*. Ex L. BOURGEOIS, T. MAYERNE, T. CHAMBERLAYNE & N. CULPEPER collectum opus, Lond. 1699. 8. *

Synopſis doctrinæ & medicinæ vulnerum, Wittemberg. 1699. 4. HE.

CORNELII KELDERMANN *onderwys voor alle vroedvrouwen, raakende haar ampt ende plicht*, Brugge 1699. 8. *

SEBASTIANI ROTARI *ragionamento contra l' uſo del ſalaſſo e delle ventoſe*, Veron. 1699. 4. repetetur in practicis.

In documentis reſtitutæ Academiæ Scientiarum Pariſinæ infinita huc pertinent. Ecce catalogum præcipuorum.

Anno 1699. J. MERY de calculo.

1700. Calculus ex equa. Cerebri ulcus & convulſio POUPART. TAUVRY oſſa mollia. Scirrhus teſtis pro conceptu male habitus.

1701. JOH. MERY de herniis.

1702. LITTRE calculi veſicæ connati hiſtoria. Sarcoma ventriculi. DUVERNEY hiſtoria vulneris. SABOURIN deſcriptio amputationis, qua ſura reſervatur.

1703. Teſtis ſcirrhus ſponte ſanatus. Excreſcentia oculi ſanata. DUVERNEY paracenteſis in hydrope thoracis & abdominis nonnunquam felix & aliæ obſervationes ad hydropem.

1704. LITTRE deſcriptio ſteatomatis. Ulcus ventriculi. Strangulationis ſymptomata. Veſicæ mira dilatatio. ANTOINE polypus exſtirpatus. Noxæ ſterni depreſſi. Cerebrum ſero obrutum.

1705. LITTRE mors a commotione cerebri. Vulnera abdominis ſanata. Tumor vaginæ cancroſus. Uterus a calloſitate obſtructus.

1706. Contra novam hypotheſin de ſede cataractæ & 1707. Vulnus cum jactura cerebri ſanatum. Mira exoſtoſis. Calculus natus in præputio, cum adeſſet phimoſis. Vulnus in thorace canis ſingulare.

1707. LITTRE de aneuryſmate. Calculi pulmonum.

1708. De vi medica cauteriorum.

1709. Utero vulnerato fetus occiſus, poſt tres annos per ſuppurationem expulſus. PANDOLPHINI inciſa cornea. De natta. MERY abſceſſus femoris. EJ. obſervationes pro ſede cataractæ in lente.

1710. Rectum inteſtinum in recens nato.

1712. GEOFROI in bezoardico calculo obſervationes. LITTRE de aneuryſmate. MERY hernia veſicæ. Aneuryſma aortæ.

1714. LITTRE obſervationes in hernia.

1716. MERY exomphalos maximus. J. L. PETIT machina ad luxationes. Ventriculi fiſtula.

1717. PETIT hernia veſicæ.

1718. PETIT de hydrocephalo. EJ. capſula ad fracturas complicatas. EJ. obſervationes de inſtrumento *Tourniquet*.

1719. Atreta cui fæces per vulvam exibant.

1720. JUSSIEU calculos veſicæ vidit in aqua ſimplici ſolvi. MERY manus monſtroſa.

1721. Aneuryſma enorme aortæ. Paracenteſis ſæpe in ægro repetita.

1722. PETIT de luxatione femoris; de tendine Achillis rupto.

1723. Placenta ori uteri adhærens. Vulnus ventriculi ſanatum, & inteſtini.

1724. Dusse compreſſionis lenis laus ad hæmorrhagias a partu. Uterus ruptus. Gujot de injectione in tubam Eustachianam Marcot aneuryſma aortæ.

1725. Vulnus veſicæ ſanatum.

1726. Vacca cultrum devorat, qui ſub cute eminet. F. Petit de loco ubi oportet acum in cataracta defigere.

1727. Petit de hydrope oculi. Digiti fetus conjuncti ſeparati.

1728. J. L. Petit tendo Achillis ruptus. Guisard de natta maxima. Maloet de ancyloſi. Chomel abſceſſus peritonæi.

1729. Gonorrhœa ex ſuperficie glandis penis. Calculus felleus teſtudinis. Lamonier de fiſtula lacrumali.

1731. Morand de ſectione calculi larerali. Felicis operationis cæſareæ exemplum. J. L. Petit de modo quo hæmorrhagiæ ſuperari poſſint. F. Petit eo anno & 1732. 1733. 1735. de compeſcendis hæmorrhagiis egit.

1732. Prolapſus uteri a ſarcomate detracti. Morand de aneuryſmate cordis.

1733. Maloet aneuryſma ſubclaviæ.

Anno 1734. J. L. Petit de fiſtula lacrumali. Morand de ſucceſſu operationis lacrumalis & 1737.

1735. Idem de inteſtini coalitu. Vulnus cordis nono die funeſtum. Calculus in urethra circa acum natus. Winslow de curvitate colli a maſtoideo maſculo debilitato.

1736. Morand hæmorrhagias a contractione arteriæ vulneratæ ſponte ſupprimi docet. Petit aneuryſma.

1737. Farcy mira exoſtoſis. Martin prolapſus cartilaginis mucronatæ. Geofroi oleum olivarum non ſufficere ad ſanandos quos momordit vipera oſtendit.

1738. Le Cat de ſectione calculi. Vulnus inteſtini craſſi curatum. Mors ſtramine aſperæ arteriæ inpacto.

1739. Magnum vulnus cranii ſanatum. De calculi laterali ſectione. Morand & Geofroi experimenta de efficacia medicamenti Stephaniani.

1740. Morand de calculi exciſi hiſtoriis & calculis variis non facile cedentibus medicamento. Petit de fiſtula lacrumali. Goulard acus pro ligandis arteriis, forceps pro ſetaceo per nares.

In documentis reſtitutæ Acad. Pariſ. Scient. anni 1740. eſt etiam hiſtoria deglutiti nummi a mercurio ſoluti.

1741. Prolapſus uteri, &c. Du Hamel de unione partium oſſis fracti, exoſtoſi. Morand de vi medicamenti Stephaniæ.

1743. Herissant de labio leporino. Petit de coalitu punctorum lacrumalium & corniculorum limacum. (Non deſcriptum morbum putat, quem dudum deſcripſerat Boerhaavius.) Vulnus maximum enſis in medullam ſpinalem inpacti, diu toleratum. Fiſtulæ externæ a vulnere cranii. De vi medicamenti Stephaniani ſymptomata mitigante. Buffon de ſtrabiſmo. le Cat de ſectione laterali felici. Du Hamel de ancyloſi.

1744. Vulnus cordis. Grillet felix ſucceſſus methodi lateralis.

1745. Q. L. Petit agit de machina comprimente oculum.

In vetere Academia Charas de morſu viperæ huc facit.

Ann. Elisabeth Horenburgin *unterricht für die hebammem*, Hanoveræ 1700. 8. *

Benjamin Scharf *gedanken von magnetiſchen curen*, Sondershauſen 1700. 8. *

Jean Mery *obſervations ſur la manière de tailler par* F. Jaques, Pariſ. 1700. 12. Egregius libellus veri amantis viri. Cum enim Jacobus, Eremita, ſingularis homo, novo modo poſterius, quam fieri ſolebat, inciſionem pro educendo calculo faceret, & veſicam aperiret, commodis hujus operationis perſpectis Meryus primo applauſit Jacobo. Deinde viſis funeſtis eventibus, in feminis inprimis, in quibus bis vagina diſſecta, magna vaſa violata invenerat, hominis quidem ruditatem increpuit, ſed methodi commoda nihilo ſecius confirmavit, & correctiones propoſuit. Belgice prodiit Amſtel. 1700. 8. *aanmerkingen over de wyſe van ſteenſnyden door* Jan Mery. Cæterum F. iſte Jacobus primo in Belgio calculum ſecuerat cum adplauſu, neque tamen abſque funeſtis eventibus, qui Ravio methodi inveniendæ dederunt opportunitatem, tunc in variis Galliæ provinciis, inde in Italia, feliciter omnino

VALISNERIO teſte T. I. opp. p. 361. in Germania inferiori & alibi, operationem exercuit, & videtur ſub poſteriora vitæ tempora cautius & prudentius ſcalpello uſus eſſe.

ABRAHAMI CYPRIAN *epiſtola hiſtoriam exhibens fetus humani poſt 21. menſes ſalva matre ex tuba exciſi*, Leid. 1700. 8. Celebris lithotomus, medicinæ tamen Doctor hoc egregio libello ventralem certe partum, etſi vix tubarium, feliciter excidit, & multa alia ad reliquam chirurgiam utilia adjecit. Recuſa eſt gallice. Amſtelodami 1707. 8. EJUSDEM diſputationem inauguralem *de carie oſſium* citat HEISTERUS, Ultraject. 1680. 4. & *orationem encomiaſticen in chirurgiam*, Franeker 1693. fol.

HENRICUS *van* DEVENTER M. D. Belga Deventrienſis, ſed qui frequenter in Daniam itinera ſuſcepit, a Rege CHRISTIANO V. ornatus (*in præf.*) obſtetriciam artem aliasque chirurgiæ partes cum praxi exercuit, & obſtipos, claudos, gibboſos ſanabat, nimius ſuarum rerum laudator. EJUS *novum lumen obſtetricantium quo oſtenditur, qua ratione infantes in utero tam obliquo quam recto prave ſiti.. extrahantur*, prodiit Leidæ 1701. 4. editum eſt anno 1724. 4. ibid. *ulterius examen partuum difficilium*, *lapis lydius obſtetricum*, & *de neceſſitate inſpiciendi cadavera* nempe puerperarum. Princeps inventum eſt, quod ab uteri ſitu obliquo, dudum equidem & ipſi HIPPOCRATI noto, plurimos partus difficiles deducat, ſigna indicet, & curationes, valde in his fuſus, inſtrumentis & medicamentis minus confidens. Falſos dolores a veris accurate diſtinxit. Coccygem juſſit repelli. Multos habuit diſcipulos & ſectæ adſeclas, JOHANNEM van HORNE, J. DAVVKES, MULLERUM, CL. THEMELIUM alioſque. Alii ut DAVVKES fuſum & tædioſum vocant p. 11. minusque tribuunt obliquo utero. Hoc opus belgice ſub titulo *nievv ligt voor de vroedvrouvven*, Leidæ 1701. & 1724. 4. & 1746. 4. Germanice Jenæ 1728. 1731. & 1740. in 8. 3. vol. excuſum. Gallice verſum eſt a JACOBO JOHANNE BRUHIER D'ABLAINCOURT, & editum Pariſiis 1734. 4. cum titulo *obſervations importantes ſur le manuel des accouchemens*. Translator confert auctorem cum Gallis & fere præfert. Anglice verſum jam anno 1716. 8. prodiit. Deinde Leidæ anno 1733. 4. nova editio prodiit aucta obſervationibus nonnullis ineditis redemptis ab hæredibus auctoris, nempe fetus, cui brachium præibat, feliciter reſtituti, fetus tranſverſi ab utero conſtricti, & uteri funeſtæ obliquitatis. Adjecta eſt epiſtola ad D. VINK cum hiſtoriis partium deſtructarum & conſilio inſtituendorum medicorum ad artem obſtetriciam in tanta feminarum ignorantia. EJUS opus *van de ziektens der beenderen, inſonderheit van de rachitis*, Leidæ 1739. 4. nec alia lingua, niſi fallor, prodiit, poſthumum, ſed ante mortem perfectum. Rachitidem ab abundantia vitioſa ſalis derivat, cui olea opponit in ſaponem mutata, quæ tamen non revelat. Spinam ventoſam habet pro rachitidis majori gradu. De carie multa peculiaria habet, negat nigreſcere oſſa, ſiccam & ſimplicem curationem laudat. Radium fiſſum ſanatum, toto fere oſſe deſtructo, narrat, tum de femina, cui ab immenſa cicatrice femur claudicabat. Subjecta ſunt varia aliena, ex DIARIO ERUDITORUM, & LEMERYI atque COURTIAL opus quod continuo dicetur.

YVONIS GAUKES *praxis medico chirurgica ratiociniis philoſophicis illuſtrata*, Groning. 1700. 8. Emden 1708. 8. Amſtelod. 1708. 8. Germanice Dreſd. 1709. 8. EJ. *Introductio in praxin medicam & chirurgicam*, Groning. 1727. 8. In priore opere 22. obſervationes ſunt cum explicatione mechanica ſymptomatum ad ſuas cauſas relatorum, & cauſarum, quare hac nec alia methodo auctor uſus ſit. Ad chirurgiam aliquæ abſceſſuum hiſtoriæ pertinent.

GOTHOFREDI SAND *diſſertatio qua fungus cerebri in generoſo equitum Pruſſorum viro, exſtirpatus*, Regiomont. 1700. 4. & EJUSDEM *rarus ventriculi abſceſſus* ibid. 1701. 4. Egregiæ duæ diſputationes.

J. J. VV. (VVOYT) *trifolium chirurgicum*, Lipſ. 1701. 8. * PL. & *curieuſe chirurgie*, Dreſd. 1715. 8.

ROSE *account of a celebrated called ſtyptick*, Lond. 1701, 8. OSB. * 1726. 8. *

Von erkenntnüſſ magnetiſcher urſachen, ſympathetiſcher curen, verpflanzung der kranckheiten, &c. Francof. 1701. 8. *

Die Sächſiche VVehmutter, Fr. Lipſ. 1701. 8. *

DES HAYES GENDRON *recherches ſur la nature & la guériſon du cancer*, Pariſ. 1701. 8. Radicem duram, calloſam, in cancro eſſe, docet, inde propagari radiculas, quas

pro

pro vaſis compreſſis habet. In ſanatione acria rejicit, & commendat emollientia narcotica & vitriolica.

NICOLAI VENETTE *traité des pierres qui s'engendrent dans les animaux*, recenſui inter Pathologicos.

SEBASTIANI ROTARI *ragionamento contra l'uſo delle ventoſe*, &c. Venet. 1701. 4. pertinet ad practicos.

POLYCARPI GOTTLIEB SCHACHER multæ & utiles diſputationes ſunt, ut *de cataracta*, Lipſ. 1701. *de labiis leporinis* 1704. *de fiſtula ſpiritali & bronchotomia* 1707. *de depreſſione maxima cranii innocua* 1720. *de morbis a mutato ſitu inteſtinorum* 1721. *de partu fetus diſparis magnitudinis* 1721. *de fonticulo* 1722. *de prolapſu vaginæ uteri* 1725. *de infante propter neglectam ex utero matris mortuæ exciſionem in primo ætatis flore exſtincto* 1731. *de epiplocele* 1734.

POLYCARPI GOTTL. SCHACHER citata *de labii leporinis* diſp. recuſa eſt Lipſ. 1722.

ANTON. MARIÆ BAZZI CALUVE Lucenſis Medico Chirurgi in valle Tari... *nova tumorum methodus*, Parma 1701. 4. Maculoſum, obſcurum, barbarum opus.

DIONYSIUS SANCASSANI Medicus Comaclenſis MAGATI nomen ſuo addidit, pro miro, quo in MAGATUM ejuſque methodum tenebatur amore, hereditario fere, nam & Pater curabat ex methodo MAGATI (*dilucidaz.* III. p. 282.) EJUS *polyandria ſeu enneas diſſertationum epiſtolarium*, Ferrar. 1701. 4. edita eſt. * Deinde anno 1708. 8. & 1729. 8. edidit *il Chirone in campo*. Id BELLOSTII quidem opus eſt, MAGATO vero DIONYSIUS ſuam laudem vindicat, additque paralleliſmum morborum oſſium, & partium mollium. Porro edidit *aphoriſmi generali della cura delle ferite col modo del* MAGATI, Venetiis 1713. 8. & *oſſervazioni medico-chirurgiche* cum *Tractatu de balſamo ſympathico* eodem anno excuſas & junctim cum reliquis operibus recuſas. IDEM ſub nomine ANTONII BOCCACINI Chirurgi Comaclenſis ſcripſit, Venetiis 1713. 8. *cinque diſinganni chirurgici per la cura delle ferite*. Commendatur rara deligatio, abſtinentia a turundis, & ſubjicitur hiſtoria vulneris ſclopetarii eo modo ſanati; tum *giunta di alcune lettere in difeſa de' diſinganni* qua approbationes ZECCHINI & BELLOSTII continentur. Anno 1714. edidit eodem nomine *cinque diſinganni per la cura delle ulcere*. Ulcera ad vulnerum modum abſque oleis & unguentis curare jubet, & ideo in nonnullis urbibus ulcera pedis ægre ſanari monet, quod male curentur. Subjecta eſt obſervatio in eum ſenſum & *Giunta ſeconda di alcune lettere in difeſa de' diſinganni* TORTI, CECCHINI, PETRUCCII. anno 1715. 8. ſubjecit ibid. excuſos *cinque diſinganni per la cura de' ſeni*. Sinus naſci ex turundis & injectionibus docet, quod confirmat auctoritate NIGRISOLI, AL. della FABBRA, J. DOMINICI GOTTI, in *Giunta terza di alcune lettere in difeſa de' diſinganni*. Ita certe ipſe teſtis eſt (*dilucidaz* IV. p. 119.) auctorem ſe ipſum eſſe Librorum qui cum nomine *Diſinganni* prodierunt, etſi SANCASSANUS paſſim cum laude citetur. Denique *dilucidazioni fiſico-mediche tendenti a richiamare la medicina pratica alla prezioſa purità in cui la laſciò il grande* HIPPOCRATE prodierunt quatuor in folio voluminibus. Tom. I. Romæ excuſus eſt 1731. In eo exſtat libellus PHILIPPI PALAZIO jam dictus cum ejus vita, experimenta ZAMBECCARI, REDI, HERMANNI van der HEYDE, libellus ALEXANDRI PISONI, omnia cum notis SANCASSANI. Porro eodem tomo continentur 50. *obſervationes* ex MAGATO excerptæ, ſingularis curatio D. de la PEYRONIE quæ prius Biteriis (Beſiers) edita fuerat anno 1712. & cariem cranii late patentem tradit, in qua plurimum profuerunt impoſita linteola intincta in aquam Balarucenſem, tum epiſtola BACCHETTONI pro ſimplici curatione eorum quibus calculi exciſi ſunt, & alia minora opuſcula. Tomus II. Rom. 1733. prodiit. In eo vita MAGATI a nepote PROSPERO, *ed il vero Magato redivivo pe'l beneficio de' feriti*. Defendit MAGATUM, laudat ejus amorem ſimplicium medicamentorum, etſi ex ſeculi genio compoſitis etiam uſus, oſtendit probatum fuiſſe SEPTALIO, VESLINGIO, CIGNOZZIO, FALCINELLIO, adjicit catalogum ægrorum, quos duo Chirurgi curarunt, alter vulgari methodo, alter MAGATIANA, multum iſte felicior. Plurimas obſervationes ex BELLOSTIO adducit, cum ſuis adnotationibus. Sequuntur centuriæ quatuor aphoriſmorum ex MAGATO excerptorum, deinde initium centuriæ obſervationum curationum ſimplici methodo ab auctore peractarum. Tomus III. ſecutus eſt ibid. 1737. & continet reliquam partem earum 100. curationum, & decem hiſtorias infelicis uſus turundarum: apologiam J. B. MAGATI

jam dictam, & epiſtolas varias doctorum virorum; & SANCASSANI, & varias lites ſub nomine JOSEPHI ARCHANGERILLI a SANCASSANO agitatas cum AGNOZZIO. JOHANNIS etiam ANTONII MILLIANI obſervationes felicium curationum ex MAGATI methodo, & ANTONII FRIDIANI huic tomo inſertæ ſunt. Tomus IV. anno 1738. editus poſthumus eſt. Continet aliqua adhuc ARCHANGERILLI nomine ſcripta, ANELLI, *l'art de ſuccer les playes*, literas nomine *chirurgiæ* quam *ſoclata* vocat prius excuſas Venet. 1716. contra *Chirurgiam inforzatam*, Venetiis 1721. 8. editam, cujus auctorem turundas defendentem refutat, contra *apologiam moralem*, Venetiis 1724. 12. pro *inforzata* illa ſcriptam. Porro exſtant in hoc tomo ANTONII MARIÆ FANELLII decem obſervationes, quibus utiles ſimplicis curationis confirmatur, & epiſtolæ eruditorum pro MAGATI methodo, inter quas eſt BOERHAAVII. Ubique verboſus ſed ingenioſus & acer turundarum & digeſtivorum hoſtis eſt, fatetur tamen turundas nonnumquam ad callum tollendum neceſſarias eſſe. Phlegma vitrioli in ulceribus laudat, inciſiones rejicit; dolorem ſummum ſola lotione cum aqua ſimplici ſuperavit. Opera omnia 4. vol. in fol. Romæ anno 1741. recuſa ſunt.

SAVIARD *nouveau recueil d'obſervations chirurgicales*, Pariſ. 1702. 8. Chirurgus primarius fuit in noſocomio Pariſino *hôtel-dieu*. Liber omnino laude ſua dignus, quo multa continentur, ad uteri verum prolapſum, cranium in femina a carie deſtructum, morſum viperæ, abceſſus magnos hepatis ſanatos, oſſa emollita, aneuryſma arteriæ cruralis ſanatum, depreſſiones cranii in adultis hominibus innocuas, calculos cyſticos per ſuppurationem egeſtos, digiti ad dirigendum in veſicam catheterem uſum, ſcorbuti hiſtoriam, & ſedem in glandulis meſenterii, magnas & difficiles varias operationes, cardianaſtrophen, monſtra. Ad finem formulas habet chirurgicas. IDEM in *Journal des Savans 1692.* refert herniæ ventralis a partu cæſareo natæ exemplum anno 1693. exemplum ſuturæ in aſpera arteria factæ, non tamen felicis, &c.

GEORGII RIEDLINI *obſervationes chirurgicæ cum* VITI filii itinere medico anno 1702. 8. Auguſt. Vindelicorum prodierunt, non magni momenti. VITI exſtat etiam libellus *de embrochis*, Ulm. 1710. 8. tum *bericht von den vornemſten verrichtungen eines vvundarztes* Ulm. 1724. 8. In *obſervationibus* vulnera etiam habet, & fracturam patellæ, &c.

JEAN PANTHOT (medici) *diſſertation pour la pratique ſur trois opérations de la pierre faites en ſix mois*, Lyon 1702. 4. * Contra F. JACOBUM varia habet, & recenſet hiſtoriam ægri, cui bis intra ſextum menſem calculus feliciter exciſus eſt.

MAUBEC *Traité des tumeurs & des obſtructions*, Pariſ. 1702. 12. *

F. VV. KLOSE *de tumore aneuryſmatico*, Lipſ. 1702. diſputatio *

GEORGII BAGLIVI opera aliqua huc faciunt. Primam editionem Libri *de Tarantula* non poſſideo. Hujus autem veneni ridiculum effectum defendit, quod muſicæ unice obtemperat, fatetur autem pleraſque hiſtorias fraudulentas eſſe p. 617. Deinde *diſſertationum ſeptima de uſu & abuſu veſicantium* huc pertinet, quæ in viſcida intemperie laudat, in diſſoluta rejicit, obſervat etiam quibuſdam annis gengrænam ex eorum medicamentorum uſu facile naſci.

CHRIST. BERNARD *preſent ſtate of ſurgery vvith ſome remarks on the abuſe committed*, Lond. 1703. 4. OSB

ANDREÆ HOFMANN *de renum & veſicæ calculo*, Cuſtrin 1703. 4. non optima hiſtoria.

RUDOLPHI JACOBI CAMERARII diſſertatio *de clavo*, Tubing. 1703. EJ. *rationes embryulciæ & lithotomiæ* 1708. pro apparatu parvo.

Anonymi deliciæ medicæ & chirurgicæ, Lipſ. 1703. Conpilatio ex auctoribus non citatis, SOLINGENIO & aliis.

CAR. FRID. HOECHSTETTER *de ſpina bifida*, Altd. 1703. 4.

GOTTERIED STEIN *Abbildung eines ziemlich groſſen und vieler kleiner ſteinlein vvelche im korper der Marggräfin Sophien Louiſen gefunden vvorden*, Bareuth. 1703. 8. Calculus renalis multiformis unicus & grandis, in veſicula fellea vero calculi fuerunt 181. abſque ullis per vitam natis ſymptomatibus. Parallelas hiſtorias addit STEINIUS.

In CHRISTIANI JOH. LANGII operibus exſtat etiam diſputatio anno 1694. defenſa *de remediis vulnerariis*.

VVILHELMI ULRICI VVALDSCHMIDT Kilonienſis Profeſſoris diſputationes aliquæ chirurgici ſunt argumenti, ut illa *de calculo renum*, Kilm. 1703. (in qua Diætam laudat, cereviſiam): *de fractura oſſium ſine evidente cauſa externa* 1721. (recuſa a MICHAELE BRANDT pla-

De morbis oſſium omnibus præripuit palmam famoſus Pariſinus Chirurgus, in tractatu *l'art de guerir les maladies des os* (*a*), edito Lugduni Batavorum apud

plagiario Groningæ 1722. 4.) *de vulneribus arteriarum in artubus ſæpe funeſtis raro lethalibus*, Kiel. 1728. *de κηλοτομίας abſque caſtratione inſtituenda nova methodo* 1730.

JEAN RULEAU *Traité de l'opération Céſarienne & des acouchemens difficiles*, Pariſ. 1704. 12. Ipſe operationem fecit in urbe Santonum, feliciter, cum puerpera triduo fruſtra in partu laboraſſet.

JEAN RULEAU in dicto libello adducit ſimiles ejus quam retulimus hiſtorias partus cæſarei, aut uteri amputati, refutat adverſarios operationis ſuæ, raras alias hiſtorias narrat de menſium inſolitis viis, ovis femininis. Ipſe uterum incidit ob tumorem oſſis pubis, & coccygis introrſum curvum. Altera parte deſcribit morbos, quibus partui difficili ſubvenitur fere ad MAURICÆI modum.

J. SCHOCKVVITZ *obſervationes de juvene digitale ſartoribus uſitatum, e ferro indurato confectum, ultra penis ſui glandem infeliciter protrudente feliciter curato*, Berolini 1704. 4.*

GODOFREDUS BIDLOO Medicinæ Profeſſor, Chirurgiam fecit omnino & in caſtris & in academia, bronchotomen adminiſtravit feliciter (VVESTHOVEN *de angina* pag. 125.) & mammam amputavit VVALTHERO SCHOUTEN teſte. EJUS *exercitationum anatomico-chirurgicarum Decas* I. prodiit Leidæ 1708. 4. recuſæ in collectione *opuſculorum*, Leid. 1715. 4. Dictio equidem criſpa & tragica eſt, & potuiſſet abſtinere illa *exercitatione* qua de amuletis agit. Aliæ tamen obſervationes non minimi momenti ſunt, illa funeſti eventus aquæ limpidæ de vulnere oſſis cribroſi ſtillantis; ſpinæ bifidæ cum dehiſcente oſſe ſacro: ferramenti ſclopetarii extracti ex muſculis prope os ilium; hypopyi inciſione ſanati. Porro de ungue oculi, varicibus, cancro, exoſtoſi, fiſtulis ex vulneribus agit. In poſteriori editione ulcus illud verminoſum naſi D. van STEENEVELD repetitur, in quo muſca carnivora ova depoſuerat.

J. G. GRUHLMANN *de luxationum ſyntheſi in genere*, Hall. 1703. & *in ſpecie* Hall. 1704. 4. & germanice ſub titulo *neuer anatomiſcher chirurgiſcher tractat von verrenkuugen*, Lipſ. 1706. 8. ſingulas luxationes percurrit.

In IDONIS VVOLFII Chirurgi Anhaltini *obſervationum medico-chirurgicarum* Lib. II. cum ſcholiis editi a J. CHRISTIANO VVOLF M. D. Quedlinburg 1704. 4. filio. Aliquæ obſervationes chirurgici argumenti ſunt, ut abſceſſus abdominis funeſtus a nixu, vulnera graviſſima ſanata, etiam cordis, partus difficilis, ruptus uterus, ſarcocele, tumores omnis generis.

J. JOSEPHI COURTIAL *nouvelles obſervations anatomiques, ſur les os ſur leurs maladies extraordinaires & ſur quelques autres ſujets*, Pariſ. 1705. Leid. 1709. 8. Inter morbos oſſium deſcribit emollitionem, curvaturam, fragilitatem, petrefactas carnes, &c. In obſervationibus X. quas ſubjecit, notabiles ſunt aliquæ partus ventralis, vulneris cordis, ventriculi, urinæ per anum redditæ. Recuſus eſt germanice, Dreſd. 1711. 8.

CAR. FRIDERICH LUTHER *de ſpina deglutita & per apoſtema hypochondrii dextri rejecta*, Klel. 1704. diſputatio.

(*a*) JEAN LOUIS PETIT *Traité des maladies des os avec les apareils & les machines qui conviennent à leur guériſon*, Pariſ. 1705. 12. Leidæ 1709. 8. tum 2. vol. in 8. Pariſ. 1723. 12. & 1736. 12. quæ editio paulo auctior eſt, germanice vero ſub titulo *der Beinarzt*, Dreſdæ 1711. 8. & 2. vol. 8. Berolini 1743. ſub titulo *abhandlungen von den krankheiten der knochen*. Chirurgus & Academicus Pariſinus adhuc ſuperſtes, vir excitati certe ingenli, & ab experimentis edocti, ut tamen paſſim illiterati hominis documenta ſuperſint. Primus tomus luxationes continet, in quibus & ſigna & encheireſes auxit & perfecit, & machinamenta ad reducendum brachium aliaque nova propoſuit. Non placent theoreticæ curationes, ut illa luxati capitis. Subjectus eſt libellus de ancyloſi, quo de cauſis fuſe agit, de curatione præter embrochas vix quidquam habet. Libro ſecundo fracturæ deſcribuntur cum ſignis, curatione, lectuli ſtraminei fuſa expoſitione; tum acceſſorii tract. de rupto integra cute achillis tendine, de cariei cauſis, ſignis, prognoſi, curatione, de qua plenus & doctus liber eſt: deniq; de rachitide & incurvatione oſſium quam emollitioni tribuit, & tractioni muſculorum.

apud Haak anno 1709. Nunc autem adeſt nova editio multo auctior, duobus voluminibus in 8. Pariſiis anno 1723. Hic Liber nunquam parem habuit, omnia enim,

rum. Acres adverſarios nactus eſt PETITUS. Et GEYERUS quidem in *epiſtolis itinerariis* ejus animum deſcribit nimis plenum ſui, & culpat, quod omnes morbos a lue venerea derivaverit, exque ea hypotheſi curaverit. Deinde NICOLAUS ANDRY in *Diario eruditorum* varia in Librum PETITI monuit. Reſpondit iſte *in Lettres* de M. PETIT *écrites a M. auteur de l'extrait du livre intitulé des maladies des os, inseré dans le journal du 8. Mars* 1724. 12. fuſe defendit, vere ruptum fuiſſe tendinem ſaltatoris COCHOIX, neque eamdem eſſe PAREI hiſtoriam, neque ſimilem curationem. Os femoris non a callo vel exoſtoſi, ſed a ſynovia expelli confirmat. Errorem in trochleis commiſſum adgnoſcit. Reſpondit ANDRYUS alio libello, cui titulus eſt. *Examen de divers points d'anatomie, de chirurgie, de phyſique & de médecine, au ſujet de deux lettres touchant l'expoſé qu'on a fait dans le journal des Savans, d'un traité ſur les maladies des os*, Pariſ. 1725. 12. Minute hic adverſarium exagitat ANDRYUS. Negat veram eſſe tendinis achillis ruptionem: errores in polyſpaſto refutat, &c. Deinde ſucceſſerunt Pariſiis 1726. 8. abſque nomine *diſſertations en forme de Lettres au ſujet de l'auteur des Lettres ſur les maladies des os*. PETITUM acriter proſequitur anonymus etiam in omnibus ſcriptis in Academiæ monumentis editis. Diſſertationem de potu a PETITO monumentis inſertam BOSSUETO adſcribit. Objicit PETITUM nimis multa linguæ tribuiſſe, omiſiſſe operationem muſculorum uvulæ. Articulationem maxillæ inferioris cum oſſis temporum tuberculo non fovea committi monet. Chirurgos medicinam facientes acriter exagitat. Sunt qui has literas tribuant D. HUNAULD. Denique J. BENIGNUS VVINSLOVV, qui cenſor approbaverat PETITI librum, in propria epiſtola (*lettre écrite a* M. BIGNON *Journ. des Sav. 1725. Mai*) approbationem ſuam retractat, & queritur multa promiſiſſe ſe emendaturum PETITUM, nihil autem mutaſſe.

J. CH. HEYNE *tentamen chirurgico-medicum de præcipuis oſſium morbis*, Amſtelod 1705. 12. Non indocta inauguralis diſſertatio ad mentem BOERHAAVII ſcripta.

CHRISTIANI MICHAELIS ADOLPHI pluſculæ diſputationes huc pertinent, qui auctor & ipſe Lipſiæ watereſt, ut diſputatio *de ſpina ventoſa* anno 1705. defenſa: *de vinculis chirurgicis: de ligaturis dolorificis*. Junctim recuſæ ſunt, Lipſiæ 1747. 4.

J. CASP. SCHVVARTZEN *erſtes und zvveytes duzend vvundarzneyiſcher anmerkungen von gehauenen vvunden*, Hamburg 1705. 8. Ex ſchola BONTEKOI, inimicus ſuppurantium & turundarum, & injectionum. Simplici uſus chirurgia, fotibus aromaticis, linteo carpto puro, tinctura aloes & myrrhæ &c. Adgnoſcit veterem ſuum errorem, vitioſaſque cum turundis ſuſceptas curationes, quas a medico monitus dedidicit, & exempla adducit curationum, in quibus nocuit vulgata methodus. EJ. *drittes duzend von geſchoſſenen vvunden* ibid. 1706. 8. Ardorem vulnerum ſclopetariorum refutat. Enormem potentiam vulnerum tormentariorum deſcribit, quando globi corpus non tangunt, ſed proximi præterlabuntur. EJ. *clyſtieren als ein algemeines hausmittel* ibid. 1723. 8. Clyſteres fere pro univerſali medicamento commendat, libello ad fabulæ mileſiæ morem ſcripto. EJ. *gezenete narrenkappe der bader und barbierer*, Freiburg 1730. 12. * quem ſatyricum libellum oportet ante Tr. de vulneribus prodiiſſe.

VVILLIAM READ *diſeaſes of the eyes*, Lond. 1706. 8. *

GUIL. COVVARD *ophthalmiatria*, Londin. 1706. 8. * Acerrime exagitatur a VVOOLHOUSIO.

PIERRE BRISSEAU *Traité de la cataracte & du glaucome*, Tournai 1706. 12. & *ſuite des obſervations ſur la cataracte*, Tournai 1708. 12. junctim excuſ. Pariſ. 1709. 12. & germanice *Abhandlung vom grauen und grünen ſtaar*, Berolini 1743. 8. Medicus Duacenſis præſtantiſſimus, per propria experimenta convictus, oſtendit cataractam eſſe opacitatem lentis cryſtallinæ, glaucoma vero decolorationem vitrei corporis. Contra Pariſinos Academicos, qui Diſſertationem jam anno 1705. eo tranſmiſſam ſuppreſſerant, acriter ſe tuetur in ultima diſſertatione.

S. J. M. D. *korte en bondige verhandeling van de vvorteeling en 't kinderbaren*, Amſtelod. *

enim, quæ ad fracturas & dislocationes ſpectant, & ne quidem mutationes muſculorum omittuntur, ſed ſcriptus tantum eſt pro eruditis, nam omnia, ad

lod. * 4. & 1711. 8. *Abhandlung von der erzeügung des menſchen und dem kindergebähren*, Francofurt. 1706. 8. Auctorem verum ignoro, ſed titulus præfert, quater in Belgio excuſum eſſe. De generatione fuſe, de partu difficili & abortu brevius agit, & CHAMBERLAYNIUM laudat, ejus tamen methodum non deſcribit.

In JAC. DRAKE *anthropographia* ozænæ per dentis extractionem & perforationem alveoli modus a COVVPERO inventus deſcribitur.

ANTONII MAITRE JEAN Chirurgi in civitate Mery ſur Seine *Traité des maladies de l'œil & des remedes pour les guérir*, Troyes 1707. 4. & Pariſ. 1741. 8. Anatomicum alibi ſe minime malum oſtendit, & hic etiam propriam ſuam oculi deſcriptionem dat. Deinde cataractæ ſedem, ex vetuſtis ſuis, ut repetit, obſervationibus ponit in lente cryſtallina, varioſque alios morbos ſimiles cataractæ in lente, vitreo corpore, retina, deſcribit, tum morbos oculi reliquos, etiam externos. Vitio ipſi dantur illa *accompagnemens* ſive ex ſucco exſudante per eroſam lentis capſulæ natas excreſcentias, quas frequentes putat, alii raro inveniunt, ipſe pro vera cataracta habet, & eam quæ nobis cataracta eſt, glaucomatis nomine refert. Belgice hunc librum vertit J. PALFYN & edidit Leidæ 1714. 4. auctum variis huc pertinentibus diſſertationibus ex *monumentis Academiæ ſcientiarum* deſumtis, ANELLII libello, epiſtola VVOOLHOUSII, Francofurti recuſa, & ſuis obſervationibus utique ſatis copioſis. Ea editio germanice verſa prodiit Norimberg. 1725. 8.

ANTONII MAITRE JEAN *Traité des maladies de l'œil*, &c. Troyes recuſus eſt 1722. 8.

DOMINICI ANEL *art de ſuccer les playes ſans ſe ſervir de la bouche; avec un diſcours d'une ſpécifique propre a prévenir les maladies vénériennes*, Amſtelod. 1707. 8. 1716. 8. * & in *dilucidationibus* SANCASSANI. Sanguinem & pus de vulneribus jubet per ſiphonem extrahere, niſi ubi id fieri non liceat ob ſuppurationem. Adlegat exempla felicis ſuctionis, quam milites ſodalibus adminiſtrant, & propria ſimilia experimenta in vulneribus pectoris, punctione profunda, &c. Refutat ANELLIUM in notis SANCASSANUS, quod in ea ſuctione aeri acceſſus permittatur. Sequuntur remedia ANELLIANA, cum nonnullis obſervationibus.

EJUSDEM *nouvelle méthode de guérir les fiſtules lacrimales*, Turin 1713. 4. Collectio eſt numeroſorum tractatuum. Deſcriptionem novam dat punctorum lacrumalium, ſaccique & reliquarum viarum lacrumæ. Deinde morbum ab obſtructione ductuum natum ſanare docet ſtylo viam aperiente, & injectione ex ſiphone reſolvente quod obſtrueret, quem modum obſervationibus confirmat, & fatetur non ſufficere, quoties oſſa caries eroſit. Deinde inſeruit ſcriptum criticum FRANCISCI SIGNOROTTI & aliorum ocularioriorum Pariſinorum cenſuras, ad quas omnes reſpondet. Sed ab iis litibus parum utilitatis cepi. EJUSDEM *ſuite de la nouvelle methode de guérir les fiſtules lacrimales*, Turin. 1714. 4. Iterum reſpondet SIGNOROTTO, & deſcribit aneuryſma arteriæ femoralis ſanatum ligatura, abſque apertione ſacci.

EJUSD. *diſcours ſur l'hydropiſie du conduit lacrimal*, Pariſ. 1716. 12. Abſque ulcere natum morbum deſcribit, in quo via ad nares aperta manet.

TOMASO ALGHISI *litotomia*, Florent. 1707 fol. Venet. 1708. 4. Apparatum magnum deſcribit, curioſus in iſtrumentis & minimis etiam cautelis. Obſervationes caſuum rariorum paſſim adjicit. Ipſe nihil aut invenit aut perfecit, niſi velis conſilium de canula in urethra relinquenda. Icones urethræ in utroque ſexu dedit. Obiit ex diffracto ſclopeto anno 1713.

J. JACOBI BAIER diſputatio *de turundis*, Altdorf. 1707. Erudita diſputatio, utilis ad rei hiſtoriam. Defendit contra MAGATUM turundas.

PAUL. GOTTFRIED SPERLING *de ſtrumis ſeu ſcrophulis*, VVittemberg. 1707. diſputatio. Habet obſervationem ſtrumæ cum periculoſa hæmorrhagia exſtirpatæ.

Il lume all'occhio, Forli 1707. 8. Vindiciæ ſunt inventorum MAGATI. BELLOSTIUS plagii poſtulatur etiam ob laminam, qua dura meninx comprimitur.

VVILH.

ad fracturas, & luxationes poſſunt occurrere quæ ad vaſa ſanguifera, ligamenta pertinentia, &c. ea omnia addidit.

VVILH. HENR. MULLER *de ancyloſi*, Leid. 1707. 4. PL.

PIERRE DIONIS primæ notæ Chirurgi, & diu ab anno 1673. Anatomici in horto Regio *cours d'opérations de chirurgie démontrées au jardin Royal*, Pariſ. 1707. 8. 1714. 8. 1740. 8. Bruxellis 1708. 8. Germanice ab HEISTERO verſ. cum ejus notis prodiit, Auguſtæ Vindel. 1712. 8. Angliee Londini 1733. 8. Poſtquam 46. annis chirurgiam fecerat, jam ſenex hoc compendium ſcripſit prioribus omnibus utilius. Candidus, ſimplex, diligens, artis ſuæ omnem ambitum complectitur, & ad minima quæque deſcendit, bono judicio, ut ex approbatione apparatus alti aliiſque exemplis intelliges. Multas proprias obſervationes adjecit. Inſtrumentorum ad ſingulas operationes catalogum dedit & paſſim hiſtoriam inventorum candide tradidit, ut ad hernias, ad fiſtulæ ani operationem. In Pariſina editione 1740. GEORGIUS de la FAYE Chirurgus noviſſima quæque inventa addidit, tum notarum ſpecie, tum integras diſſertationes, ut illam de novis calculum ſecandi methodis, ut utiliſſimi compendii laudem mereatur. EJUSD. *traité général des accouchemens, qui inſtruit de tout ce qu'il faut faire pour être habile accoucheur*, Pariſ. 1718. 8. Bruxell. 1724. 8. Anglice 1719. 8. Belgice cum titulo *verhandeling van de kraemkunde*, Leid. 1735. 8. & germanice cum titulo *geburts hülfe*, Augsburg. 1723. 8. * ſenis ultimum opus de arte, quam equidem exercuit, ſed tamen ita, ut ab aliis ſuperaretur. Verboſior paulo, inque conſanguineum ſibi MAURICÆUM nimis cenſorius, ordine tamen uſus meliori, principia fere eadem retinet. Deſcriptio anatomica ad verbum ex *curſu ſuo anatomes* deſumta eſt. In eo *curſu* etiam obſervationes partuum ventralium & alia ad ſcopum chirurgicum reperies.

PIERRE DIONIS *cours d'opérations de chirurgie*, &c. belgice prodiit 1710. iterumque 1740. cum animadverſionibus anonymi Galli.

GERAD GORIS *ars obſtetricandi*, Leid. 1707. 8. *

In LANCISII Libro *de ſubitaneis mortibus* & *de corde & aneuryſmatibus* ſigna, hiſtoriæ & deſcriptiones aneuryſmatum numeroſæ reperiuntur.

RYDERS *ſurgery*, Lond. 1708. 8. OSB. *

De l'indécence des hommes d'accoucher les femmes & de l'obligation des meres à nourir leurs enfans, Trevoux 1708. 12. * PHIL. HECQUETI declamatio.

JOH. MOYLE *Chirurgical memoirs being an account of many extraordinary cures*, Londin. 1708. 8. Senex auctor, qui in tingitano præſidio ſtipendia meruerit, parum doctus aut latinus, vulgares encheireſes fuſe proponit, ſuperſtitioſus in medicamentis, qui plurimum pulvere bufonum utatur. Aliquæ tamen magni utique momenti curationes intercedunt, ut cancri labrorum ſanati, vulneris œſophagi ſanati, vulneris a tormento inflicti curati, &c. Luem veneream tergiverſante methodo ſanare docet, quando nempe ſalivatio purgantibus ſupprimitur. Capita ſunt 54. obſervationes plures.

HERMANNI BOERHAAVE *de morbis oculorum prælectiones*, habitæ Leidæ 1708. quas ex codice M. S. J. RUD. ZVVINGERI edidi Goettingæ 1746. 8. & recudi feci ex codice Libr. HEISTERI auctas Gœttingæ 1750. 8. priorem vero editionem imitati ſunt Pariſini 1748. & Veneti eodem anno. Primo de ipſo Libro dicam, quo nova de cataracta opinio ab ANTONIO propoſita recipitur, & fuſe demonſtratur. Aperiri præſtare canalem lacrumalem ipſum, quam novum parare, dudum vidit PRÆCEPTOR, veramque naturam fiſtulæ lacrumalis in obſtructis ductubus ante ANELLIUM docuit. Hemeralopiam & nyctalopiam, presbyopiam & myopiam erudite explicuit, & multa propoſuit, quæ nunc pro novis habentur. Sed vitioſiſſimus in prima editione codex fuit, ut paſſim errores inprimis in formulis manſerint, etſi ſummum certe laborem in corrigendis & emendandis figuris adhibuerim. EJ. *de calculo* libellum, Londin. 1741. 4. jam citavi. In *aphoriſmis de cognoſcendis & curandis morbis* magnam partem chirurgiæ tradidit, inflammationem, abſceſſus, gangrænam, vulnera, fracturas, cariem. In Epiſtola *de fabrica glandularum*, talparum & meliceridum veram naturam revelavit.

HERMANNI BOERHAAVE *de morbis oculorum prælectionum* verſionem gallicam Veneti dederunt anno 1750. 8. Ea quæ BOERHAAVIUS habet chirurgica in *aphoriſmis* ſuis excerpſerunt & verterunt germanice cum SVVIETENII eo pertinentibus commentariis, Dantzig 1749. 8.

LUD.

LUD. CHRIST. KRELL *memoria* G. F. SELIGMANNI *qua calculi portentoſi qui ipſi fatum properaverant deſcribuntur*, Lipſ. 1708. 4. *

PHIL. FRID. JACOBI *de cataracta nova pathologia*, Erfurt. 1708. 4.

DANIEL TURNER *caſe in ſurgery being an account of an uncommon fracture and depreſſion of the ſkull in a child about ſix years accompany'd vvith a vaſt apoſtume of the Brain*, Lond. 1709. 8. * EJ. *art of ſurgery*, Londin. 1722. 8. 1725. 8. 1736. 8. * Compendium practicum cum non malis obſervationibus. In Libro etiam *de morbis cutis*, & in ſcriptis *de lue venerea* multa huc pertinent.

In MISTICHELLII Lib. *de apoplexia* cauteria ad plantas pedis deſcribuntur & laudantur.

LE FRANÇOIS *des ulcères qui pénètrent la cornée* in JOURN. *des* SAV. 1709. Non debere ſanari, ſed adhiberi adſtringentia, ſic adhærere corneæ uveam, nec ultra mali quid ſequi.

SIMONIS PAULI HILSCHER medici nuper Jenenſis pluſculæ diſputationes huc pertinent, ut *de fractura cruris cum vulnere*, Jen. 1710. (qua propria machina deſcribitur, quæ fortiter coërceret ferulas & eminentia oſſa repelleret,) *de incontinentia urinæ ex partu globulis ligneis curanda* 1716. *de artuum amputatione rite adminiſtranda* 1718. *de calculo renum* 1734. (cum calculi analyſi); *de paronychia* 1736. *de ægro ſphacelo ſcroti venereo cum febri acuta conjuncto laborante* 1739. (quæ notabilis eſt curatio); *de læſione uteri ab improvida ſecundarum extractione* 1741.

J. PETR. VVAHRENDOERFER *unterricht vom aderlaſſen*, Budiſſin 1709. 8. *

Mediciniſches und chirurgiſches ſchazkäſtlein F. Lipſ. 1709. 8. *

Chirurgyns gilde in Amſterdam, privilegien, vvillekeuren en ordinantien, Amſtel. 1709. 4. *

Der vveitgereiſete und vvohl practiſierte barbier, Regenſpurg. 1709. 8. *

CHRISTOPH. SIGMUND VVOLF *caſus guttæ ſerenæ*, Trajecti 1709. diſputatio.

J. VVILH. PAULI *de amputatione* diſputatio 1709. *

ANDREÆ OTTOMARI GOELICKE exſtat diſputatio *de novo artificio curandi procidentiam uteri veram*, Hall. 1710. qua elaſtica ferrea fila in ſpeciem peſſi torta commendat. EJ. diſputatio *de optima lithotomiæ adminiſtrandæ ratione*, Francof. Viadr. 1713. *de dyſtocia* 1732. *de tendinum adfectibus* 1734. *de ileo ex hernia* 1735. *de hernia femorali* 1740. *de tumore ventris oblongo poſt partum* 1741. EJUSD. *hiſtoria chirurgiæ antiqua ſeu conſpectus ſcriptorum qui uſque ad ſeculum XV. chirurgiam exornarunt*, Hallæ prodiit 1713. 8. & *hiſtoria chirurgiæ recentior plerorumque ſi non omnium ſcriptorum qui ſeculo 16. (17.) & circa initium ſeculi 17. (18.) chirurgiam exercuerunt* ibid. eodem anno. Librorum excerptum compendium & brevem hiſtoriam auctorum cum judicio ſuo continet. Cum *hiſtoria ſua anatomes* eodem anno edidit obſervationes, quarum aliquæ chirurgicæ ſunt, neque iis deſtituuntur *exercitationes Francofurtenſes aut ſelecta Francofurtenſia*.

M. de la MARCHE *inſtruction familière, & utile aux ſages femmes*, Pariſ. 1710. 8. non ſine obſervatione *uteri duplicis*. *

F. PETIT Medicus Pariſinus, in literis eximiis anno 1710. editis, de fracturis & vulneribus cerebri optimas obſervationes habet. EJUSD. aliquas de ſede cataractæ diſſertationes ex Monumentis Academicis excitavimus. IDEM in *Epiſtola*, Pariſ. 1729. 4. edidit *nouvelles lettres dans les quelles il démontre que le cryſtallin eſt fort près de l'Uvée & raporte preuves qui concernent l'opération de la cataracte*. Hoc exiguo ſed egregio libello demonſtrat, non poſſe ullo modo ſolita methodo oculum perforari, cataractam dejici, quin lens cryſtallina perforetur, loco moveatur &c. ſuadet aperire capſulam, lentem transfigere, reducere acum cum transfixa lente, eam deponere in parte anteriori fundi oculi, quam operationem ipſe adminiſtravit. Oculi accuratas dimenſiones dat, & oſtendit, minimam eſſe poſteriorem cameram. IDEM eodem anno reſpondit ſimili epiſtola (*lettre contenant des reflexions ſur ce que* M. HECQUET *a fait imprimer, touchant les maladies des yeux*. *) IDEM anno 1732. 4. anatomici magis argumenti tertiam epiſtolam dedit *contenant des réflexions ſur des découvertes, faites ſur les yeux*. *

CAPUT III.

Tertia claſſis Chirurgorum, Obſervatores.

CHirurgici obſervatores ſunt illi, qui enarrant ſingulares hiſtorias caſuum ſingularium, qui ipſis occurrerunt.

Huc referri debet 1. FABRITIUS HILDANUS, cujus centuriæ plurimæ obſervationum chirurgicarum in folio editæ conſtituunt opus lectu dignisſimum.

2. FORESTUS in Libro chirurgico ubi hiſtoriam primo exponit, deinde in ſcholiis adjungit, quod ex lectione auctorum ſuper eum morbum didicit.

3. DOMINICI DE MARCHETTIS, nobiliſsimi Patavini, opera chirurgica.

4. HENRICI VAN ROONHUYSEN chirurgia belgice conſcripta. Titulus eſt *Chirurgicale aenmerkingen*.

5. SCHULTETUS, qui plurima ſingularia habet in *Armamentario* ſuo *chirurgico* in 8.

6. FRIDERICUS RUYSCH in *Obſervationum anatomico-chirurgicarum centuria*. Ibi audaciſsimæ operationes chirurgicæ invenientur, a magnæ famæ chirurgis, BOECKELMANNO & PETRO ADRIANO filio, inſtitutæ. Liber in 4. editus eſt Amſtelodami 1691.

7. STALPARTVAN DER VVIEL *obſervationes chirurgicæ*, latine & belgice conſcriptæ, duobus voluminibus in 8.

Hi præcipui ſunt, qui circa obſervationes merentur legi; præter quos alii maximo numero habentur, ſed eadem recantant; hinc primarios tantum adlegavi.

CAPUT IV.

Quarta claſſis Chirurgorum, Operatores.

HUc Chirurgi adnumerantur, qui ſolas encheireſes ſeu operationes manuales deſcripſerunt.

Primo commendandus eſt JOHANNIS PALFYN, (a) Gandavienſis Chirurgi Liber in quarto editus Lugduni Batavorum anno 1713. ſed belgico ſermone con-

(a) JOHANNES PALFYN Chirurgus Gandavenſis, qui ſolebat ſingulis fere annis Pariſios iter facere, ut nova inde inventa reportaret, jam anno 1710. ſcripſit Leidæ 4. belgico idiomate *Chirurgiam*, quam non legi, germanice etiam verſam ſub titulo *abhandlung der vornemſten chirurgiſchen operationen*, Nurnberg 1717. 8. Librum *de morbis oculorum* belgice ex ANTONIO verſum citavi. Anno 1726. edidit *anatomie chirurgicale* recuſam Pariſiis 1734. 8. in qua cum ſingulis partibus corporis humani earum morbos eorumque curationes deſcripſit. In poſteriori editione una excuſæ ſunt RUYSCHII *obſervationes anatomico-chirurgicæ* & BRISSÆI, quas citabo. Cum oſſium hiſtoria etiam morbos expoſuit.

JOHANNIS PALFYN hic recenſi *Naauvvkeurlyke verhandeling der voornaamſten handvverken der heelkonſt* legi meretur, etſi multa ex aliis & ipſis Pariſinis monumentis habet,

Obſer-

ne conſcriptus, nunc gallice editus eſt Pariſiis duobus voluminibus in 8. anno 1726. Ibi habetur in primis adcuratiſsimi JOSEPHI DUVERNEY methodus, qua anatomen quotannis in cadavere abſolvebat.

Obſervationes tamen proprias & inſtrumenta noviter inventa utique deſcribit, ut cultrum herniarium, DRANIANO ſimilem, forcipem obſtetriciam, alia.

J. HENR. HEUCHER *chirurgus inſons*, VVittemb. 1710. diſputatio. EJ. *de calculo per adſtringentia pellendo* 1711.

DAN. NEBEL *de lithotomia*, Argentor. 1710. 4. * *de fetus extractione ex utero*, Heidelberg. 1713. 4. *

CORNELII TRIOEN *de partu naturali & methodo extrahendi fetum mortuum*, Leid. 1710. 4. *

PHIL. JONDOT *nachricht vom aderlaſſen*, Regenſpurg. 1710. 8. *

ADAMI BRENDEL *de lapicidina microcoſmi*, VVittemberg. 1711. 4. diſputatio cum obſervationibus.

ALBERTI LUDOVICI CHAPUZEAU diſputatio *de cataracta*, Leid. 1711. 4. Membranaceam defendit, & eo refert omnes cataractas, a quibus depoſitis viſus redit. Acus etiam varias depingit, inter quas duplices ſunt; quarum una alteri eſt pro conductore, & alia quæ poteſt in forcipem mutari, & obſervationes etiam utiles tradit.

Bibliotheca anatomica medica Chirurgica, Londin. 1711. 4. iij. vol. De ea in Anatomicis diximus, eſſe MANGETIANAM auctam. Chirurgia vero ad ſingulas partes acceſſit, & obſervationes peculiares DD. COZENS, RYLEY & aliorum, minime inutiles, adjectæ ſunt.

J. N. (JOSEPH. NOLET) *obſervations curieuſes ſur des phénomenes extraordinaires, qui regardent la médecine & la chirurgie*, Breſt. 1711. 12. * PL.

JOH. ab HAGEN *de nova artuum decurtandorum methodo*, Leid. 1711. diſputatio. Habet eamdem hiſtoriam quam in XV. epiſtola RUYSCHIUS.

In CHRISTIANI HENRICI ERNDL *itinere Anglico-Batavo* deſcribuntur operationes variæ, calculi ſectio a RAUIO adminiſtrata, labii leporini a PETRO ADRIANI F. VERDUYN conſuti, fracturæ complicatæ ab eodem chirurgo curata, herniæ veſicæ a RUYSCHIO obſervatæ hiſtoriam. Sed calculi quidem ſectionem male deſcribi objecit DOUGLASSIUS.

Sonderbare und curieuſe Magenbürſte, Lipſ. 1711. 8. Excutiæ ventriculi deſcriptio, novæ machinæ, quæ cito in deſuetudinem abiit.

LAURENTIUS HEISTERUS Medicus, Anatomicus & Chirurgus celeberrimus, qui in caſtris manum exercuit, qua porro maxima ſua cum laude quadraginta annis uſus pergit etiamnum uti. EJus innumerabilia fere ſunt opera quæ huc ſpectant. Et quidem *de cataracta in lente cryſtallina* diſputationes tres edidit anno 1711. & 1712. quibus novam de ejus morbi ſede in lente cryſtallina poſita ſententiam defendit, cujus veritatem ex primis perſpexerat. Eas recudi fecit ſub titulo diſſertationis *de cataracta, glaucomate & amauroſi*, Altorf 1713. 8. in qua eruditam hiſtoriam controverſiæ de cataracta theoriæ dedit, & proprias obſervationes, & encheireſin deſcripſit. Cum autem acerbe in eum inveheretur, ut dudum citavimus, VVOOLHOUSIUS, ſubjunxit ibid. anno 1717. *Apologiam ſyſtematis ſui de cataracta, glaucomate & amauroſi contra* VVOOLHOUSII *objectiones, & diarii eruditorum* (a NICOLAO ANDRY profectam) *cenſuram*: deinde anno 1719. 8. *vindicias ſententiæ ſuæ de cataracta adverſus ultimas objectiones diarii eruditorum &* VVOOLHOUSII. Calumnias non magni momenti poterat ſpreviſſe vir celeberrimus, ſed ad hiſtoriam litis oportet legere. An HEISTERI fuerit, ut fere ſuſpicor, SINCERI FIDELIS *kurze critic uber des Pariſiſchen Oculiſten vom jüngern* D. le C. *heraus gegebene ſchandſchrift* 1719. 8. acre ſcriptum, quo negat, ſe cataractam membranaceam penitus excludere, GEISLERI tamen obſervationem in dubium revocat. Inde anno 1716. diſputationes *de nova methodo curandi fiſtulam lacrumalem*, Altorfi edidit, & alias ſequentibus annis, quarum eas citabo per quas plurimum profeci, *de Entero & Gaſtroraphe*, Altdorf. 1713. *Chirurgia nova delineatio* 1714. *de ſuperfluis & noxiis in chirurgia* 1719. *de optima cancri mammarum exſtirpandi ratione* 1720. *de fetu ex utero matris mature exſcindendo*, Helmſtad. 1720. *de trichiaſi* 1722.

Porro *Curſus operationum* chirurgi Galli DIONYSII laudari meretur. Hic Liber operationes annales, quæ in uſum chirurgorum, juſſu regis LUDOVICI XIV. quotannis fiebant, continet, neque facile Liber editus eſt, qui tantum nomi-

de chirurgorum erroribus in curandis morbis venereis 1725. (valde laudata a CL. ASTRUCIO) *de kelotomiæ abuſu tollendo* 1728. (contra caſtrationem in herniæ operatione), *de alto apparatu* 1729. *obſervationes miſcellaneæ* (inter quas ſunt etiam chirurgicæ) 1730. *de hernia incarcerata ſuppurata ſæpe non lethali* 1738. *de oſſium tumoribus* 1740. *de arteriæ cruralis vulnere periculoſiſſimo feliciter curato* 1741. *de oſſium vulneribus rite curandis* 1743. *de vulneribus machinarum ignivomarum* 1744. *de genum ſtructura & morbis* ibid. eodem anno cum hiſtoria luxationis patellæ, *de labio leporino* 1744. *de hydrocele* 1744. *de lithotomiæ Celſianæ præſtantia & uſu* 1745. ubi CHESELDENII operationi CELSIANAM proxime accedere neque adeo contemtu dignum eſſe parvum adparatum oſtendit. Deinde primum anno 1718. vel 1719. Norimbergæ chirurgiam Germanicam edidit, recuſam anno 1724. 1731. 1742. & 1747. 4. quæ eadem multo auctior latine ſub titulo *inſtitutionum chirurgicarum* prodiit Amſtelodami 1739. 4. anglice etiam verſa, Venetiis recuſa 1740. quo compendio nullum aliud plenius aut ad informandam juventutem aptius habetur, ut quo omnia priorum inventa in optimum ordinem redacta continentur. IDEM Norimbergæ 1747. 8. edidit compendium chirurgiæ ad prælectiones peraptum ſub titulo *kleine chirurgie*, in quo nova FOUBERTI & LECAT in calculi ſecandi ratione inventa, & alia nuperrima inſtituta continentur. IDEM in *Annalibus Juliis* anno 1726. & alias, & in E. N. C. varias obſervationes publici juris fecit, aneuryſma, calculos varios, &c. IDEM in ACTIS. ERUD. 1719. M. Jan. reſponſionem contra cenſuram diarii eruditorum Gallici edidit.

LAURENTII HEISTERI etiam eſt *de prolapſu uteri cum inverſione* diſp. 1750. EJUS *inſtitutiones chirurgicæ* auctius nunc Amſtelodami anno 1750. recuſæ ſunt.

PAOLO GERONIMO BIUMI *ſcrutinio di notomia, e di chirurgia*, Milano 1712. 8. Comes, Profeſſor & Medicus Mediolanenſis, ſenex & ex more ætatis fuſiori ſtilo uſus, multa tamen & legit & citat. Turundas defendit, & ſectatores MAGATI infelicibus uti ſucceſſibus exprobat.

J. MATTHIÆ MULLER *de fractura cranii*, Hall. Suev. 1712. 8. inſigne exemplum enormis fracturæ ſanatæ. EJUS *obſervationes & curationes medico-chirurgicas* anno 1714. editas non vidi.

In KÆMPFERI *faſciculis* hydrocele *andrum* dicta Malabarica & ſpina ventoſa Orientalis Indiæ endemia deſcribitur.

VVILLIAM BECKET *cure of cancers*, Lond. 1712. 8. & in *collectione tract. chirurgicor.* Diſſolvens ſe poſſidere ait, quo admoto cancroſa maſſa de ſana carne decidat. Negat canceri virus corroſivum eſſe, neque ſemper contagioſum eſſe credit. Arſenico expertus eſt non cedere. IDEM jam anno 1709. ediderat, eodem loco recuſum *chirurgical remarks occaſiond by a death of a child vvhoſe caſe vvas printed by* D. TURNER, *and an account of the vvound of the Brain by a Bullet*. Infantem a ſuppreſſione evacuandi puris obiiſſe contendit. Vulnus ſclopetarium cum magna deſtructione cerebri abſque ſymptomate majori toleratum, funeſtum tamen, deſcribit. EJUS *chirurgical obſervations*, Londin. 1740. 8. poſthumæ ſunt, obiit enim anno 1738. numero 41. aliquæ non inutiles, cum ætiologia & encheireſi. Non delectabatur novis inventis, & utebatur in calculi ſectione magno adparatu. EJUS *collection of chirurgical tracts* ibid. 1740. 8. præter priores libellos continet aliquas obſervationes a RANBYO communicatas, JOHANNIS RUSHVVORTH hiſtoriam ulceris oris, quod JACOBUM KEIL celeberrimum virum, fruſtra mercurio uſum, enecuit; epiſtolas pro antiquitate mali venerei, editas olim in PHIL. TRANS., & *introductionem in hiſtoriam medicinæ & chirurgiæ*, quam molitus erat impar oneri BECKETUS, aliquos autem citat codices barbarorum medicorum gentis ſuæ: denique *apologiam lupanarium*, cum nomine præfixo LUCÆ OGLE.

HERMANNUS FRIDERICUS TEICHMEYER ſocer olim noſter manu medebatur, unde variæ non abſque experimento diſputationes natæ ſunt *de inſtrumento repurgatorio ventriculi* 1712. *de repellentium uſu damnoſo*, Jen. 1716. *de cancro & in ſpecie mammarum* 1732. *de ſtupendo aneu-*

nominis & elogii in hac re meruerit, omnia enim in eo invenimus, quæ chirurgi Pariſini nova invenerunt. Titulus eſt *cours d' operations de chirurgie, demonſtrees au jardin Royal*, a Paris. 1716. in 8.

Dein-

do aneuryſmate in brachio feliciter curato 1734. *de calculo* 1734. *de exomphalo inflammato, exulcerato & conſolidato* 1738. *de calculi veſica exulcerata adhærentis ſectione & curatione felici* 1739. *de gangræna & ſphacelo* 1743. Pater etiam auctoris HERMANNUS epiſtolam edidit, qua fetus ventralis exciſionem aliquot annis a conceptu ſuſceptam & felicem deſcribit, eam filius cum medicina legali recudi fecit.

HENRICI HENRICI diſputatio *de abſceſſu meſenterii & muſculorum abdominis*, Hall. 1712. cum multis obſervationibus.

JOH. CHRISTIAN STISSER *unterricht vor frauenzimmer und ſonderlich vor vvehmütter*, &c. Leipzig 1712. 8. Compendium obſtetriciæ artis cum methodo ſectionis Cæſareæ.

JOH. CHRISTIAN STISSER Lipſiæ recuſus eſt 1750. 8.

J. G. VVIEDEMANN in diſputatione *de tonſillis*, Altdorf. 1712. habet iconem lanceolæ occultæ.

LUD. FRID. JACOBI *de entero & epiplocele utriuſque ſexus eorumque non ita pridem invento ammate commodiſſimo*, Erf. 1712. 4. *

RICHARD BOULTON *ſyſtem of rational and practical chirurgery*, Londin. 1713. 8. Compendium eſt operum VVISEMANNI, meliori ordine digeſtorum, cum additis medicamentis abſque fere propria obſervatione. In trepano tamen recte ſuadet, alteram diem non exſpectare. EJ. *phyſico chirurgical treatiſe of the gout kings evil lues venerea and intermittent feavers* 1715. 8. *

In J. M. HOFMANNI *diſquiſitione anatomico pathologica* etiam experimenta chirurgica continentur vulneris ventriculi ſanati, vulneris ſclopetarii, de vulnere pulmonum, vulnere cerebri cum jactura &c.

GEORGIUS DETHARDING nuper in profecta ætate obiit; Roſtochii primum, deinde Hafniæ profeſſor. EJUS utiles certe diſſertationes huc pertinent *de laryngotomia in ſubmerſis*, Roſtoch. 1713. *hiſtoria inoculationis variolarum* 1722. *de calculo veſicæ friabili* 1729. (qua lithontripticis ſe oſtendit parum fidere) *an ſub depreſſione cranii hujus elevatio per manualem operationem chirurgicam neceſſaria ſit* 1732. *de methodis medendi in medicina & chirurgia ſuſpectis* 1734. *de miſſionibus ſanguinis artificialibus*, Hafniæ 1738. Non crediderim ejuſdem eſſe *nomenclatorem chirurgicum* GEORGII DETHARDING qui prodiit Guſtroviæ 1696. 8. *

JOHANNES SALZMANNUS celebris olim Argentoratenſium anatomicus. EJUS bonæ exſtant diſputationes chirurgicæ ſatis multæ: ut *de chirurgia curtorum* 1713. *de mira cranii fractura in viro quadraginta annorum ſuperſtite* 1718. *de tumoribus quibuſdam ſeroſis externis* 1719. *de tumore tunicato membranaceo* 1721. *de nova membra amputandi methodo* 1722. *de luxatione femoris rariore, frequentiori fractura colli* 1723. *de veſica urinaria hernia* 1732.

PETRI KENNEDY *ophthalmographia*, Londin. 1713. 8. In II. parte morbos oculorum non nimis utiliter tractat, in tertia parte morbos aurium. EJUSD. *ſupplement to his ophthalmographia*, Londin. 1739. 8. mera eſt cavillatio & calumnia. EJUSD. *eſſay on external remidies*, Lond. 1715. 8. * ſuadet admovere medicamenta cuti, quæ ad ſanguinem minus mutata perveniant, quam ea quæ longo itinere per ventriculum, inteſtina, vaſa lactea adrepunt.

In FANTONI obſervationibus egregiæ etiam chirurgicæ ſunt, ad fracturas cranii, &c.

BARTOLOMEO CORTE *rifleſſioni ſopra alcune oppoſizioni intorno al ſalaſſo*, Milan. 1713. 12.*

JACOBUS RAVIUS primo chirurgus, deinde Profeſſor Leidenſis, laborioſus & nitidus anatomicus, lithotomus feliciſſimus, inventor novæ aut perfectioris methodi, qua ipſa veſica inciditur, exterius quam in parvo adparatu, & lateraliter facta inciſione. Ipſe quidem vix quidquam ſcripſit, in oratione tamen Leidæ 1713. 4. edita aliqua de ano ſecundario ex vulnere nato, & alia habet huc facientia, Methodum neminem docuit, hinc imitati varii, nemo certa fide adſecutus eſt.

G. PHIL. VOGT. *de amauroſi ſalivatione curata*, Altdorf. 1713. diſputatio.

J. CASP. MUSTINGER *de luxationibus*, Argentor. 1713. 4.

RUD.

Deinde CORNELII VAN SOLINGEN *operationes chirurgicæ*, Lugduni Batavorum editæ legi poſſunt.

Tum

RUD. HUBER *de glandulis & de tumore ſcrophuloſo maxillæ inferioris a retropulſa gonorrhœa virulenta oriundo*, Baſil. 1713. diſputatio.

JOH. PEREGRINI NUVOLETTI *ſaggi del buon guſto in Chirurgia* jam anno 1710. prodierant, pro ſimplici & MAGATIANA methodo ſcripta. IDEM anno 1713. edidit Patavii *ſaggi di Chirurgia cum ſaggi d'anatomia*. *

PANDOLFO MARAVIGLIA *rifleſſioni ſopra i cinque diſinganni*, Ravenna 1713. * Modeſtiam laudant auctores GIORNALE de' LETTERATI, etſi methodum ſimpliciorem curandorum vulnerum inpugnat.

FRANC. SIGNOROTTI *Informazione*. EJ. *critiche della critica convinte*, Genua 1713. 4. EJUSD. *lettera nella quale il* SIGNOROTTI *brevemente riſponde al groſſo Libro del* S. ANEL, Genua 1715. 4. Non legi, niſi quæ edidit ipſe ANELLIUS, & quæ parvi momenti ſunt.

ALEX. CAR. GAKENHOLTZ diſputatio *de viſione per cataractam impedita*, Helmſtad. 1713.

SEBASTIANI MELLI *pratica chirurgica nella cura di tutti li tumori, ferite, ulcere ed eſcreſcenze*, Venet. 1713. 8. EJ. *il chirurgo ſvegliato, ovvero pratica chirurgica. Parte ſeconda* 1717. 8. Contra MAGATUM defendit vulnera non debere ad primam intentionem curari. IDEM Venetiis 1717. 8. edidit patris ſui BERNARDI poſthumum opus *la lancetta in pratica* cum obſervationibus phyſiologicis, anatomicis & chirurgicis. EJ. *arte medico-chirurgica eſaminata da' ſuoi principj. Diſpaccio* I. VI. Venetiis prodiit 1721. 8. & *Diſpaccio* VII-XII. ibid. 1723. 8. Priores ſex diſſertationes pertinent fere ad honores medicinæ & chirurgiæ augendos, & poſt ſingulam particulam unam pluresve obſervationes chirurgicæ ſequuntur auctoris aut amicorum. Earum pluſculæ pro ſcopo ſuo inprimis auctoris ſervandam dignitatem habent. Eadem reliquarum partium eſt ratio, aut deterior, ad excuſandos nempe infelices ſucceſſus. HIPPOCRATEM contra GENGAM in *ſeptima* diſſertatione defendit. EJ. *Pratica chirurgica* P. I. Venez. 1734. 8. P. III. 1738. 8. Annon nova editio Chirurgi excitati * EJ. *delle fiſtole lacrimali il pro e contra nel nuovo metodo di guarir le propoſte dal* S. ANEL *ed impugnato dal* S. F. SIGNOROTTI *con rifleſſioni chirurgiche ed anatomiche*, Venez. 1740. 8. Continet primo decerptos de Libro ANELLII locos cum notis criticis; negat autem MELLIUS ſeta poſſe obſtructionem tolli, & objicit potius ductum perforari. Morbum, quem ANELLIUS ſanavit, non fuiſſe fiſtulam, ſed obſtructionem oſtendere ſuſcipit. Vulgarem chirurgiam defendit, trepanum, raſorium, ignem. Iconem dat vitioſam viarum lacrumæ. Deinde SIGNOROTTI refert calumnias, qui negat ſetas poſſe per puncta lacrumalia trajici, & præferendas eſſe argenteis porcinas. Contra MELLIUS, mollit aſperum hominem, & ſetas argenteas parari poſſe fatetur.

J. DE VAUX *Index funereus chirurgorum Pariſienſium ab anno* 1315. *ad* 1729. Trevoux 1714. 12. recuſus cum *recherches ſur l'origine de la chirurgie*. Index chronologicus, cum diebus emortualibus, & nonnunquam brevi vitæ hiſtoria, valde vero levi librorum aut inventorum hiſtoria. Multos Libros IDEM latina lingua gallice reddidit.

ANTONII DEIDIER *diſſertatio medico-chirurgica exponens quatuor tumorum ſimplicium naturam*, Monſpel. 1714. 8. Recuſa eſt ſub titulo *diſſertation ſur la nature & la guériſon des tumeurs*, Pariſ. 1725. 12. & 1732. 8. 1738. 12. Integra hiſtoria tumorum eſt. In cancro laudat arſenici uſum, & ſanaſſe ſe carcinoma naſi contendit, multus in theoria. Editio poſtrema multum aucta eſt, adjectis propriis de cancro obſervationibus. In ſubjectis obſervationibus deſcripſit cataractam membraneam, poſt depoſitam lentem remanentem. EJ. diſputatio *Ergo rabiei caninæ balneum*, Monſpel. 1722. 4. * In J. *des* SAV. 1722. M. Julio paracenteſin abdominis deſcripſit, qua 38. libræ aquæ felici eventu eductæ ſunt.

DOMENICO CECCHINI *la difeſa de' diritti di* CESARE MAGATI, Rom. 1714. 4. Contra PANDULFI MARAVIGLIA *rifleſſioni*, oppoſitas BOCCACINII *diſinganni* jam citatis, pro methodo MAGATI pugnat. *

PIER-

Tum ANTONII NUCKII *operationes chirurgicæ*, Lugduni Batavorum editæ anno 1714.

De

PIERRE AMAND *obſervations ſur la pratique des accouchemens*, Pariſ. 1714. vel 1715. 8. nam non legi & utrumque annum citari video. Obſervationes ſparſas habet, in libro unice pro inſtrumento ſcripto, quo caput infantis relictum extrahere conatur.

In TRIVULTINIS hujus anni habetur hiſtoria hominis 47ies. paracenteſin abdominis paſſi nec dum plene ſanati.

J. PHIL. EYSEL *compendium chirurgicum*, Erfurt. 1714. N. EJ. diſputatio de *ruptura lienis* prodierat anno 1696. ibid. deinde diſputatio *de herniis* 1697. *ſcrutinium apoſtematis ventriculi* 1703. *de præcipuis uvulæ morbis* ibid. 1708. cum delineatione inſtrumenti; *de mola aquoſa* 1716. *de venæſectione infelici* 1712. & *de duplicato ventriculi vulnere non lethali* 1725. EJ. *opera medica & chirurgica* juncta prodierunt ibid. 1718. 4.

BARLHOLD KRUGERI *hiſtoria calculorum*, Brunsvvic. 1714. 8. *

CASPARIS PETZOLD *obſervationes medico-chirurgicæ ſelectiores*, Breslav. 1715. 8. Chirurgicæ paucæ ſunt, in noſodochio factæ, viri STAHLII ſecta.

CAR. LUD. VVALTHER *theſaurus medico-chirurgicarum obſervationum curioſarum d. i. medicinifch chirurgiſcher ſchatz*, Lipſ. 1715. 8. Chirurgi Hallenſis centum obſervationes non valde docti hominis, plures chirurgicæ, medicamentis inprimis perfectæ. EJ. *merkvvürdiger vorfall des vvinddarms*, ibid. eodem anno in pathologicis citatus eſt.

C. M. L. (MOLZER) *obſervationes medico-chirurgicæ*, Aſchersleben 1715. 8. Germ. PL.

ANGELI CONTARINI *Chirurgia pratica accomodata all' uſo ſcolareſco*, Padova 1715. *

J. ANDR. GRUND *de hydrocephalo*, Leid. 1715. diſputatio cum obſervationibus.

In ACTIS ERUD. LIPS. hoc anno exſtat D. S. S. hiſtoria polypi œſophagi ab abuſu, ut credit, pulveris nicotianæ nati.

CHRISTIANI POLYCARPI LEPORINI *vvahrhafte nachricht vom handſchaden eines knaben*, Quedlinburgi 1715. 8. J. HENR. BOLLMANN *aufrichtige ſpecies facti uber die vervvundete hand eines knaben* 1716. 4. C. P. LEPORINI *continuation der vvahrhaften nachricht*, 1716. 4. Lis orta ex curatione pueri, uti LEPORINUS & chirurgus a ſclopeto læſo pendulum & pene avulſum pollicem primo ſutura firmare conati, coacti paulo poſt reſcuerunt. Accuſat imperitiæ BOLLMANNUS, tuetur ſe LEPORINUS, acriter & acerbe uterque. EJ. LEPORINI *erörterung einiger die zurükgeblibene nachgeburt betreffende fragen*, Quedlinburgi 1728. 4. Recte monet, non nimium fidendum eſſe RUYSCHII muſculo, ſed liberandum quantocyus placenta uterum.

BRISSEAU junioris ſex egregiæ obſervationes prodierunt Duaci 1716. recuſæ cum PALFYNI *anatome chirurgica* novæ editionis. Vulnus eſt tormenti majoris non lethale, vulnera cerebri graviſſima ſanata, &c.

LOUIS LEGER de GOUEY *véritable chirurgie établie ſur l'expérience & la raiſon*, Rouen 1716. 8. Varia continet hoc volumen, quod anno 1710. ſcriptum eſſe monetur in *præf.* & Chirurgiam quidem pene integram, ſparſam tamen tradit. Gibbum tribuit nimiæ tenſioni abdominalium muſculorum. Vulnus arteriæ cruralis ſanavit. Venæ jugularis ſectionem in angina laudat, raninæ rejicit. Deinde maximam partem anatomes miſcet, in ea minus exercitatus, aliqua tamen habet paradoxa, ut obliqui minoris actionem, quem ait caput in ſuum latus deprimere, idque erigi a maſtoideo lateris alterni. Denique princeps opus eſt viri, quod ſubjunctum eſt de generatione. Semen maſculum credit per poros uterini oris tranſſudare. Sæpe enim ſe clauſum vidiſſe etiam in gravidis. Ova muliebria a titillatione delapſa narrat, exſectum de inguine fetum ibi hærentem: partus cæſarei ex viva matre felicia exempla recenſet, partus demum difficilis varias formas & remedia.

LE BRETON *remedes choiſis.. de chirurgie*, Pariſ. 1716. 8. *

GOSSET Medicus Ambianus in Trivultinis hujus anni diſſertationem *ſur la gangrene* edidit, ad vendenda remedia ſcriptam.

JAC. ANT. LUPI *chirurgia ſvelata*, Venez. 1716. 8. Pro methodo MAGATI, cum adjecta obſervatione D. *de la* PEYRONIE, alia BELLOSTII, & alia in hunc ſenſum.

J. CHR.

De calculi ſectione videatur TOLETUS, qui ab aliquot annis edidit libellum *de ſecandi calculi methodo*: alia vero encheireſi antea utebantur Pariſini chirurgi: verum apud TOLETUM recentiſſima habetur methodus.

De exſtirpatione DIONISIUS iterum optimus eſt.

J. CHR. GOECKEL *Chirurgia medica*, Ulm. 1716. 8. *

J. AD. GENSEL in ACT. ERUD. LIPS. anno 1716. prolapſum uteri integrum deſcripſit.

JOH. KUPFERSCHMIDT *de morbis prœliantium*, Baſil. 1716. 4. Curationes in caſtris Bernatum anno 1716. perfectæ.

CHRIST. FRID. PISTOR *de fetu e rupto utero in abdomen prorumpente*, Argent. 1716. 4. *

J. HENR. FEHR. *de calculo veſicæ ejuſque per ſectionem auferendi methodo*, Baſil. 1716. 4. Pro RAUJANA methodo.

J. G. STURM *de ægro pudendagra contracturali laborante*, Jen. 1716. diſputationes.

JOH. CASPAR REISS *anatomiſche und chirurgiſche anmerkungen nach den grundſätzen des acidi und alcali*, Augſpurg. 1716. 8. Semibarbarus linguæ eruditæ & bonorum ſcriptorum ignarus. Compoſitiones tamen chirurgicas receptas non inperite cenſet. Vitriolum & alia erodentia ab amputatione removet, luxationes femoris multas ſe vult reſtituiſſe, quod non ſatis firmum videtur. EJ. *von aderlaſſen und ſchrepfen*, Augſpurg. 1744. 8. *

ERHART NORRE *chirurgiſcher VVegvveiſer*, Stuttgard. 1717. 8, * 1736. 8. Pro tironibus. Superſtitioſus homo, qui ſigna cœleſtia jubeat obſervari veterum in omnibus ſequax. Ita de luxatione femoris tamquam nunquam in dubium revocata ſecundum omnia diſcrimina loquitur, &c.

VVAGRET *obſervations de Médicine & de chirurgie faites dans les hopitaux de Valenciennes*, Pariſ. 8. Obſervationes chirurgicæ, natæ ad obſervatam alienam induſtriam, lacerati a deglutito oſſe oeſophagi, &c.

JOH. FREIND in *comment.* II. ad Epid. agit de venæ jugularis ſectione quam commendat: in IX. de veſicatoriis ſcribit, quæ primum apud JAC. de PARTIBUS invenit. In *hiſtoria medicina* integras diſſertationes chirurgicas habet, de aneuryſmate, hernia, deliquio animi in paracenteſi.

LAURENTII ROBERG bonæ diſputationes *de oſſibus tuberoſis*, Upſal. 1717. *de pede marceſcente & indurato* 1718. *de pernionibus* 1722. *de cataracta* 1722.

J. J. BAJER *de ganglio*, Altdorf. 1717. 4.

SIGISM. SCHMIDER *de polypo oeſophagi vermiformi rariſſimo * quotidiano pulveris ſternutatorii Hiſpanici abuſu progenito*, Deliz 1717. 4. *

Die bevvährte krebscur, Jen. 1717. 4. *

BANYER *microtechne or methodical introduction to the art of ſurgery*, Londin. 1717. 8. *

LUDVVIG CRON. *vom aderlaſſen und zahn ausreiſſen*, Leipzig 1717. 8. *

SANTI ZARINI *alcune ragioni della cura fatta nella città di Prato d'una ferita nella corda magna*, Lucca 1718. 8. * Apologia eſt pro propria curatione, & methodi MAGATI contra turundas defenſio. EJ. (SANCTIS) Med. Chir. *ordin. civ. Prat. de curatione per ſanguinis miſſionem*, Luccæ 1732. 4. De parte medica alibi dicemus. Encheireſes vero venæ ſectionis in variis corporis partibus, & ſcarificationis & hirudinum, & cucurbitularum deſcribit.

GUILIELMI MAUQUEST de la MOTTE *Chirurgien juré & acoucher de Valogne réponſe au Livre de l'indécence aux hommes d'acoucher les femmes*, Pariſ. 1718. 12. cum Libro *de generatione* quem citavimus. Facile ſolvit argumenta HECQUETI, & contraria fortiſſima profert, ab imperitia obſtetricum invincibili petita. Lactationem propriorum infantum eludit narratis malis effectibus, qui inde & in matrem & in fetum redundarunt. EJ. *Traité complet des acouchemens avec un ſupplement*, Pariſ. 1722. 4. & vertente J. G. SCHEIDIO, Argentinæ 1732. 4. cum titulo *von krankheiten ſchvvangerer und gebährender vveiber*, & catalogo librorum obſtetriciorum in præfatione recuſum. Obſervationes pleræque circa annum 1714. conſcriptæ ſunt poſt triginta annorum praxin, aliquæ ſubjectæ ad annum 1723. Ordinem nullum ſecutus eſt, hinc multa repetitio, & in libros chirurgorum PEU & MAURICEAU ſeverior cenſura. Verum in encheireſi magnam peritiam adquiſiverat per exercitii conſtantiam & rectum ingenium. Inſtrumentis vix uſus eſt, niſi quando caput

juſto

juſto grandius præeuns ſe incuneaſſet. Ita etiam a medicamentis valde abſtinet bonus, ſincerus, illiteratus in univerſum homo. Utcumque optime cupiam viro, aliqua tamen habet, quæ ægrius credo, ut hymenem neganti, & baptizanti vivos fetus non majores ſcarabæo. EJUSD. *Traité complet de chirurgie*, Pariſ. 1732. 12. vol. 4. prodiit: ſunt 471. obſervationes in titulos digeſtæ, quæ equidem totum artis ambitum non complent. Nihil enim ad oculos, labium leporinum, polypum narium, hernias habet. Etiam hic ſimplex ab inſtrumentis plerumque abſtinet, eamque methodum ſequitur, quam MAGATUS. Novi non multum invenit, in luxatione vetuſtiores encheireſes adhibet. Laudes ſuas non negligit, non perinde famæ collegarum ſtudioſus. Calculum deſiit ſecare, cum infelicius id ipſi eveniſſet.

RUD. PHILIP BEUERLIN *de luxatione & fractura femoris*, Altdorf. 1718. diſputationes. Habet exemplum a cauſa interna emoti femoris.

J. BAPTISTÆ GUASTALDI *an cataracta vitio lentis*, Avenione 1718. 8. Veterum ſententiam defendit, & negat ſedem cataractæ in lente eſſe. EJ. *an emphyſemati diaphoretica*, ibid. eodem anno. Habet hiſtoriam emphyſematis ab adliſo pectore nati abſque coſtarum fractura, ſanati calido fotu, ſcarificatione.

HENRICH VVALTHER'S *glüklicher feldſcherer oder gründlicher unterricht von den kopfvunden*, Lipſ. 1718. 8. *

HENRICI BASSII profeſſoris adhuc ſuperſtitis Hallenſis diſputatio *de fiſtula ani feliciter curanda*, Hall. 1718. recenſa eſt cum HOFMANNIANIS. EJ. *gründlicher bericht von bandagen*, Lipſ. (1720. 8.) 1732. 8. commodum & ſatis plenum compendium, belgice etiam editum, Amſtelod. 1748. vertente UYLHOORNIO. EJ. *obſervationes anatomico chirurgico-medica*, Hall. 1731. 8. Multa chirurgica habet de diſceſſu oſſis ſacri ab innominatis, annulum pro continendo prolapſu ani, cultellum occultatum intra cannulam exploratoriam, vulnus tendinis, hydrocelen, cartilaginem ſemilunarem tibiæ extrorſum emotam, ſcirrhum mammæ ſanatum, inſtrumentum pro ſcarificandis naribus, &c.

In PATRICK BLAIR *miſcellaneous obſervations in phyſik, anatomy, ſurgery, botanicks*, London. 1718. 8. Chirurgus animoſus, qui cataractam depoſuerit in maniacis. Obſervationes habet articulationis analogæ, fibulæ abſque noxa exemtæ, ſarcomatis uteri exſtirpati, &c.

J. FRID. de PRÉ diſp. *de ulcere aurium*, Erfurt. 1718. *de balſamo Evangelico Samaritano* 1723.

In GEORGII PHILIPPI NENTER *fundamentis medicinæ theoretico-practica*, Argent. 1718. 4. chirurgia etiam brevior occurrit.

J. VV. A. (ALRUTZ Phyſici nuper Harburgenſis), *vade mecum anatomico-chirurgicum*, Hanoveræ 1718. 8. Compendium pro tironibus.

ANDR. HUTTERI 40. *obſervationes chirurgica*, Roſtoch. 1718. 8. * & *quinquaginta* aliæ, ibid. 1720. *

GEORGII CLACII *obſervationes chirurgico-practica*, Hanoveræ 1718. 8.

GOD. KLAUNIG *noſocomium chirurgicum ſeu obſervationes medica & chirurgica*, Breſl. 1718. 4. Pleræque medicæ ſunt, ulcera tamen cum plurimo lymphæ de femore fluxu, paracenteſes & alia habet, huc pertinentia.

FRANCISCI VVIEDEMANN Chirurgi *bericht von ſtein und brüchen zu ſchneiden auch ſtaar zu ſtechen*, Augſpurg 1719. 8. * EJ. *kurze und algemeine lehre in der vvundarzney*, Augſpurg 1734. & 1737. 4. Compendium anatomicum, pathologicum, practicum, & chirurgicum pro tironibus. EJUSD. *Collegium chir. über die bandagen* Oettingen 1734 8. & Aug. Vind. tertia vice 1745. 8. editum, auctum 161. novis vinculis. Compendium ad uſum prælectionum.

FULVIO GHERLI *centuria d'oſſervazioni di medicina, e di chirurgia*, Venez. 1719. 8. & *ſecunda centuria* P. I. ib. 1724. P. II. 1725. recuſæ anno 1731. ib. Homo plenus arcanorum ſuiq; infenſus MAGATIANÆ methodo, multum tribuit turundis, naturæ parum. Magnos & longos morbos chirurgicos inprimis deſcribit. EJ. *i feriti poſti in ſalvo*, Padova 1724. 8.*

DAN. HOFMAN *hypotheſes* L. L. GOUEY cum *adnotationibus medicis*, Francof. 1719. edidit in 8. & refutavit. EJ. diſputatio qua continetur *hiſtoria rariſſima ſanationis cerebri quaſſati cum deperditione ſubſtantia* 1719. Rarum utique caſum deſcribit pueri, mihi bene noti, cui a latere illapſo magna pars cerebri eliſa fuit, abſque ullo magno ſymptomate. In diſputatione *de aëre microcoſmi factitio* habet emphyſematum hiſtorias.

CHRISTOPH. HELVVIG *haus medicus und land barbier*, Lipſ. 1719. 8. *

Defenſion der ehre und meinung D. HEISTERS *wegen des ſtaars in denen augen wieder* WOOLHOUSE F. Lipſ. 1719. 8. Anonymi opus, quod non legi. *

JOHANNIS von HORN *die zwey wohlerfahrnen hebammen Siphra, und Pua*. Stokholm, Suecice 1697. 1719. 8. Germanice 1726. 1743. 8. Ex DEVENTERII ſecta plurimus eſt in oris uterini obliquitate conſideranda, & in eductione brachii praeuntis atque craſſorum humerorum. Subjecit 30. obſervationes, inter quas eſt uterus elapſus & reductus, etiam in ACT. SUEC. anno 1724. recenſus. Caeterum breve & commodum hominis experti compendium. EJUS *obſtetrix Suecana*, Stok. 1723. 8. mihi non nota eſt, ſi differt a priori.

In ALLENI *ſyneſi* etiam chirurgici morbi habentur.

MICHAEL ALBERTI *introductionis medicæ*, Hallæ anno 1719. editæ Pars II. eſt chirurgica. EJ. plures ſunt, quam quæ citari queant, diſputationes chirurgicæ. Inter eas ſunt *caſus memoria dignus hydropicæ lapſu integro abdomine curatæ*, Hall. 1727. *de excreſcentia naſi cum hæmorrhoidum anomalia* connexa 1729. *de belladonna*, Hall. 1739. (quam commendat ad cancrum, & in initio mali mercurium) *de extractione fœtus perverſi in utero poſt aquarum effluxum compreſſo* 1742. *obſervationes & cautelæ æquæ chirurgico practicæ circa encheireſes phlebotomiæ* 1744. &c.

GOTTLIEB EPHRAIM BERNER cum ſua *applicatione mechaniſmi ad medicinam* anno 1720. Amſtelodami 8. edita dedit diſſertationem de araneæ punctura, cum libello vero *de efficacia & uſu aeris in corpore humano*, Amſtelod. 1738. 7. recuſa. Quatuor chirurgicas diſſertationes, *de fungo mammarum cancroſo curato: de conquaſſatione veſicæ urinariæ: de uſu pinguedinis viperinæ in curatione cataractæ & de calculo renum* edidit. Paradoxæ curationes & vehementer felices.

JOHANNES DOUGLAS Chirurgus JACOBI frater edidit anno 1719. *lithotomiam* DOUGLASSIANAM *with a courſe of operations*, Londin. 4. min. recuſam 1723. 4. & Gallice verſam. Prima, quam citavi, editio eſt ſchedula monitoria poſt primam cum apparato alto perfectam curationem, qua aliqua pars hiſtoriæ inventi continetur. JACOBUS, JOHANNIS frater, eximius anatomicus, & in bonorum ſcriptorum lectione diligentiſſima verſatiſſimus proculdubio fratri indicaverat, ex ROUSSETO ſumta, commoda alti apparatus, quæ iſte in corporibus humanis primus poſt PETRUM FRANCO expertus eſt, vel certo poſt hominum memoriam. In altera editione continetur deſcriptio operationis, qualem eo tempore moliebantur DOUGLASSIUS & CHESELDENIUS, cum novo inſtrumento, nunquam, quantum novi, a chirurgis recepto, cultro nempe in arcum obtuſiſſimum terminato, & hiſtoria operationum, & reſponſione ad dubia, & ROUSSETI locis huc pertinentibus, & PIETREI jam citata *theſi*. Idem Liber Pariſiis gallice verſus prodiit 1724. 8. ſub titulo *nouvelle operation de la taille par* J. DOUGLAS. Germanice vero JOH. TIMMIUS vertit cum titulo JO. DOUGLAS *neue methode den apparatum altum ins werk zu ſtellen*, Brem. 1729. 8. cum notis & ſupplemento. EJUSDEM DOUGLASSIANI eſt *account of mortifications*, Londin. 1732. 8. nempe de efficacia corticis peruviani ad gangrænam: & *ſhort account of the ſtate of mid wifry*, Londin. 1636. 8. *

FRANCISCI RONCALLI PAROLINI *Exercitatio agens novam methodum extirpandi carunculas & curandi fiſtulas urethræ*, Brixiæ 1720. 8. magno, & *epiſtola ad* VALISNERIUM ibid. 1724. Medicus Brixienſis adhuc ſuperſtes, hic, juvenis adhuc, tres dedit libellos. In primo curationem refert nobilis juvenis Veneti ex fiſtula urethræ inſuperabili laborantem. In altero deſcribit catheterem flexilem ex argentea lamina tortili factum, circa quam conſuitur funiculus ſericeus, aut ureter animalis. Is catheter in urethra relinquitur, ut urina a fiſtula avertatur. In tertio narratur ſanatio ope hujus inſtrumenti perfecta. EJ. *diſſertationes quatuor* prodierunt Brixiæ 1740. 4. *ſecunda* huc pertinet *de hominibus invulnerabilibus & de acubus ferreis ſub cute Monialis repertis* notabilis obſervatio, Italice etiam recuſa, vertente ANGELO ZANARDELLI, Brixiæ anno 1746. 8. cum feminæ icone. In EJ. *hiſtoriis morborum*, Brix. 1741. fol. etiam chirurgici morbi deſcribuntur, ut hepatis vulnus ſanatum, & exſtat MORGAGNI de luxatione tibiæ reſponſum. Fatetur eo Libro RONCALLUS nonnunquam ſibi catheteris ſui ſupra deſcripti uſum non bene ſucceſſiſſe. In *Europa medicina*, Brix. 1747. fol. & varia de chirurgicis inventis, & contra NICOLAUM ANDRY chirurgiæ defenſio continetur.

HENRICH BERNHARD HUBNER *relation von der Ermländiſchen meſſerſchluckerin*, Konigsberg.

berg. 1720. 4. Ex feminæ ventriculo feliciter excisi cultri hiſtoria, quem devoraverat. An. Ej. tractatus *vom ſtein*, Hall. 1726. 4. *

JOHANNES JUNKER celebris practicus & Profeſſor Halenſis, edidit anno 1720. 4. & 1731. 4. Halæ recudi fecit *Conſpectum chirurgiæ tam medicæ methodo Stahliana conſcriptæ, quam inſtrumentalis recentiſſimorum auctorum ductu collectæ*. Bono ordine & facilis uſus eſt. Ejus etiam variæ diſputationes huc ſpectant *de fiſtulis thoracis* Reſp. J. C. SCHATER 1736. *de prolapſu inteſtini recti habito pro tuberculi hæmorrhoidalibus* 1740. Reſp. ADELUNG, & *diſſputatio qua de curatione calculi nuper in Britannia publicata modeſte diſquiritur* 1741. Stephaniana nempe, quam non valde probat. Ej. *de chirurgia chirurgia neceſſaria* 1744.

J. CONR. HENNINGER *obſſ. quædam & cautelæ circa oculorum curationem*, Argent. 1720. 4.

A. L. LUISCIUS *de calculo renum & veſicæ*, Leid. 1720. 4.

J. A FISCHER *de tumore oculi ſcirrhoſo maligno feliciter amputato*, Erfurt. 1720. 4. Ej. *hæmorrhoides ex palato profluentes* 1722. Ej. *de ſtrumis & ſcrophulis Bunsgenſium* 1723. Ej. *de ſcroti ſphacelo curato*, Erfurt. 1729.

J. M. GLUSING. chirurgica inſtrumenta depinxit cum ſua mirifica anatome, quæ ſuo dicta loco eſt.

L. S. JERRE *praxis nova medica chirurgica ſeu collegium medico-practicum*, Dreſd. 1720. 8.*

ALEXANDRI CAMERARII R. JACOBI F. Tubingenſis Profeſſoris diſputatio *pes tumidus*, Tubing. 1720. Ej. *de apoſpamate pia matris*, 1722. Ej. *de tumore præcordiali interno* 1734. Ej. *de ophthalmia venerea* 1734. Suadet conjunctivam incidere, & pus emittere.

PIERRE SIMON ROUHAULT *traité des playes de la tete*, Turini 1720. 4. Simplex & facilis, & modeſtus, ut paſſim aliqua ignoret, fungi v. g. curationem. In *opuſculis ſcientificis* anno 1732. hiſtoriam fetus in ventrem effuſi dedit.

DIETERICI SPROGEL *ſelectæ obſervationes*, Helmſt. 1720. diſputatio cum notatu digniſſimis obſervationibus, ſphacelati pedis ope ſpiritus vini per aliquot menſes ſervati, ſphacelorum ſenilium, &c.

ABRAHAMI VATER diſputationes ad rem chirurgicam numeroſæ & utiles ſunt, ut *de vulnerum inteſtinorum lethalitate*, VVittemberg. 1720. *von der art und vveiſe die blattern durch kunſt einzupropfen* 1721. *de vulnere cerebri ſclopetario ſeptima ſeptimana abſolute lethali* 1722. cum aliis etiam experimentis, *de duobus rariſſimis viſus vitiis* 1723. *obſervationes rariſſimæ calculorum* 1726. *caſus rarus ſarcomatis e pudendo muliebri ſectione ſublati* 1728. *de mola* 1729. *de uſu corticis peruviani ad ſiſtendam gangrænam* 1731. *de partu difficili ex infantis brachio prodeunte* 1732. *de calculis in locis inuſitatis* 1741. *de gangræna per chinam chinam curata* 1734. *de veſicatoriorum ad domandas febres malignas virtute & efficacia* 1742. *de polypo naſi* 1743.

J. JAC. MANGET *Bibliotheca chirurgica*, Venet. 1721. 4. tom. fol. In alphabeti ordinem conjecit integra opera HIERONYMI FABRICII AB AQUAPENDENTE, HILDANUM, TAGLIACOTIUM, obſervatores vetuſtiores omnes, non novos, ne Gallos quidem. Propria tamen aliqua intercedunt. Icones malæ.

EL. CAMERARII *ſyſtema cautelarum medicarum*, Francofurti 1721. 4. continet etiam obſtetricias cautelas & cenſuram in opus PETRI DIONIS. EJUSD. diſputatio *de gemurſa Pliniana*, Tubing. 1722. habet hiſtorias ſphacelorum ſenilium. Ej. *theſes miſcellanea medico chirurgica* 1724.

In A. LEEUVVENHOECKII epiſtola 227. exſtant aliquæ curationum ſympatheticarum hiſtoriæ.

S. HORSMAN *de calculo renum & veſicæ*, Leid. 1721. 4.

JACOBI ANTONII LUPI *la chirurgia rinforzata dal provido armamento delle caſſe*, Venet. 1721. 8. MANG. Contra SANCASSANUM.

CAR. FRID. GLADBACH *de fiſtula ani*, 1721. 8. *

J. PHIL. ROHTEN *chirurgia*, Lubec. 1721. 8. & cum VVAGNERI *animadverſionibus*, Lipſ. 1734. 8. *

VVALTHER *vom verbrechen der kinder*, Lipſ. 1721. 8.* cujusnam VVALTHERI ſit, ignoro.

J. HENRICI FREITAG *de oſcheocele & bubonocele*. Argentor. 1721. diſputatio. Pro cataractæ membranea. Ej. *de oſcheo & bubonocele Helvetiæ incolis frequentibus*, ibid. eodem anno.

J. HENRIC. HAMPE *de oculorum ſcarificatione Hippocratica*, Duisburg. 1721. *

ANTONII COCCHI *epiſtola ad* MORGAGNUM *de lente cryſtallina oculi humani vera ſuffuſionis ſede*, Rom. 1721. 8. *

J. HANDLEY *colloquia chirurgica or the whole art of ſurgery*, Londin. 1721. Malus auctor.

GERARD TABOR *de cancro mammarum ejusque nova exſtirpandi methodo*, Traject. 1721. 4. cum inſtrumento, quod eſt cultri circulare genus.

MICHAELIS RENUART *abregé de médicine & de chirurgie pratique*, Pariſ. 1721. 8. Agyrta. *

PETRI HAGUENOT pluſculæ diſputationes huc pertinent ut *de ſuppuratione in partibus mollibus*, Monſpel. 1721. 8. *de cataracta confirmata*, ibid. 1731. 8.

J. ZACCHARIÆ PLATNER celebris medici ocularii & chirurgi medicique Lipſienſis multa huc faciunt, quæ inprimis ex eruditione ſe commendant, quæ in eo viro ſumma fuit, & ex pleniſſima bibliotheca nata. Manu etiam ita valuit, ut juvenis ægrum ſanaverit fruſtra a C. de S. YVES tentatam (*de fiſt. lacrum.* p. 48.) Multæ ergo huc *diſputationes* & multa programmata pertinent *de chirurgia artis medicæ parente*, Lipſ. 1721. 4. (quo progr. etiam agit de opthalmoxyſi) *de fiſtula lacrumali* 1724. *de ſcarificatione oculorum* 1729. (cujus arcanum, ut VVOOLHOUSII peculiaris diſcipulus, inprimis revelavit, & penicillum VVOOLHOUSII ex 20. barbulis ſecalis factum deſcripſit) *de arte obſtetricia veterum* 1735. *de curatione τοῦ ἀποσκιπαρνισμοῦ* 1737. *de calculo ad veſicam adhærente* 1737. *de noxis ex cohibita ſuppuratione* 1740. *de vulneribus ſuperciliis illatis* 1741. *de iis qui ex tuberculis gibberoſi fiunt* 1744. cum obſervationibus, *de hydrocele* 1745. ejuſque variis ſpeciebus. In *progr.* adjecto agit de vinculorum uſu in hydrope, aneuryſmate, &c. Collectæ ſunt, uti alibi monui, in *diſſertationibus & opuſculis* Lipſ. 1749. 4. conjunctim editis. Deinde non diu ante mortem edidit *inſtitutiones chirurgiæ rationalis tum medicæ tum manualis*, Lipſ. 1745. 8. recuſas Venetiis 1747. 8. Ordinatum ſyſtema chirurgiæ docte ſcriptum, breviter & nitide, quod non alteri cedit. De calculo & cataracta fuſiſſime egit. Germanice recuſum eſt ſub titulo *Einleitung zur chirurgie*, Lipſ. 1748. & 1749. 2. vol. 8. paulum mutatum, & omiſſis nimiis eruditis diſquiſitionibus, additis medicamentis. In ACT. ERUD. 1729. varia nova inſtrumenta deſcripſit.

J. ZACCHARIÆ PLATNER adde diſp. *de ſpina bifida*, &c. Lipſ. 1734. *de morbis oculorum* 1735.

J. ERN. VVREDEN *von den benöhtigten inſtrumenten und dem verband*, Hanover 1722. 4. * IDEM collegit *Collectanea chirurgia* Hanover T. I. 1722. 8. T. II. 1723. 8. Chirurgorum Hanoveranorum curationes, inter quas aliquæ ſingulares ſunt, ut ſphaceli ſponte nati, inoculatio tractata Hanoveræ, ſectiones aliquæ legales ſubjectæ. EJ. *gründliche nachricht von den im magen eines delinquenten gefundenen ſieben hölzern*, Hanover 1723. 8. Deſperabundus homo deglutierat ſeptem ingentia ligni fragmenta, & abſque magno incommodo tulerat. Deſcriptionem addit ventriculi & caſus ſimiles.

HENRICI VON SANDEN *de prolapſu uteri inverſi ab excreſcentia carnoſa*, Regiom. 1722. Sarcoma natum ex abortu, quod uterum prolabi coegerat.

JOERDENS *chirurgia medica & inſtrumentalis*, Hall. 1722. 4. *

AMOS LAMBRECHT *van de ophthalmia*, Amſtelod. 1722. 8. potius ad praxin referri debet. EJ. *manuductio obſtetricantium of handleiding ter vroed kunde*, Amſtelod. 1731. 8. *

H. S. STOSCH *de reſonitu experientia comprobato*, Argentor. 1722. diſputatio.

J. B. AGNOZZI *diſcorſo apologetico o ſia la verità diſvelata o ſia racconto veridico del dibattuto caſo da un ferito di Ripatranſona*, Venez. 1722. 4. * De hac hiſtoria multum agitur in SANCASSANI dilucidationibus, vulnerati nempe nobilis viri, cui in femore natus abſceſſus ab AGNOZZIO tarundis curatus, ſubito ſanatus fuit cum eæ rejicerentur: AGNOZZIUS hic famam ſuam tuetur & methodum MAGATI refutat.

J. ANDR. CONRADI *de vulnere fronti inflicto*, diſputatio. Leid. 1722. 4.

BURCHARDUS DAVID MAUCHART adhuc ſuperſtes, Archiater & Profeſſor Tubingenſis, diſcipulus HEISTERI & VVOOLHOUSII, manu in univerſum ſed oculis maxime cum ſumma ſua laude medetur, ejuſque pulcherrimæ ſunt diſputationes, quæ pene integrum ſyſtema morborum ocularium efficiunt. Prodierunt autem his annis Diſſertationes *de hernia incarcerata*, Tubing. 1722. cum anatome partium, icone morbi, paſſim recuſa & obſervationibus *de ophthal-*

ophthalmoxyſi 1726. nempe VVOOLHOUSIANA oculi ſcarificatione: *de hypopyo* 1742. *de ſtruma œſophagi* 1741. *de ungue oculi ſeu pure inter corneæ lamellas collecto* 1742. *de ulceribus corneæ* 1742. *de empyeſi oculi* 1742. *de fiſtulis corneæ* 1742. *de ſetaceo nuchæ, auricularum & ipſius oculi* 1742. qua diſſertatione deſcribit forcipem etiam feneſtratam pro ſetaceo. *De maculis corneæ & earum operatione apotripſi* 1743. *Tobiæ leucomata* 1743. *de paracenteſi oculi* 1744. *de hydrophthalmia* 1744. *de mydriaſi* 1745. *Pupillæ phthiſis & ſynizeſis* 1745. cum operatione ad aperiendam pupillam, *de luxatione nuchæ* 1747. (corrigit PETITUM, qui capitis luxationem ſanandam recipit), hiſtorias recenſet: Porro *de ſynechia ſeu præternaturali cohæſione iridis cum cornea* 1748. cum operatione: *De epiploenterocele crurali incarcerata curata* 1748. quæ memorabilis hiſtoria eſt, ſanati hominis, cum magna pars inteſtini reſecta eſſet, *de ſtaphylomate*. 1748. (doctiſſima de controverſa valde materia diſputatio): *oculus artificialis ὑποβλέφαρος & ἐκβλέφαρος* 1749. IDEM *in Mercurio Gallico* M. Maji inſeruit *lettre critique ſur le Traité des maladies des yeux* (D. de S. YVES) & anno 1723. etiam M. *Majo* defenſionem contra eundem.

De S. YVES *nouvveau Traité des maladies des yeux*, Pariſ. 1722. 12. Amſtelod. 1736. 12. Anglice vertente D. STOKTON Londin. 1741. 8 Germanice Berolini 1744. 8. Chirurgus ocularius, VVINSLOVVI diſcipulus in anatome & itineris belgici comes (VVOOLHOUSE *J. de Trev.* 1726. pag. 2110.) plurimos ægros, meo tempore, Pariſiis curabat, & longe plures VVOOLHOUSIO, nepote diſcipulo adjutore uſus. Operis ſatis concinni pars prima anatomica eſt, ſequuntur ex ordine oculorum morbi, abſque nimia tamen illa ſubtilitate VVOOLHOUSIANA, cum encheireſibus & medicamentis, quibus multum tribuebat YVESIUS. In cataracta lentem ipſam laborare defendit, & de ea inprimis fuſius agit, tum de ophthalmia. In fiſtula lacrumali perforat os unguis. Loco ſcarificationis ipſas in oculo venas ſecat. Multos minores & ſubtiliores morbos omiſit. Contra ILL. MAUCHARDUM ſe defendit in *réponſe a une lettre critique inſerée dans le.. Mercure ſous le nom de* M. MAUCHART. Pariſ. 1723. 12. Contra eum vero libellum edita eſt in *J. des Sav.* 1724. Fevr. *réplique a la réponſe de* M. S. YVES *par* M. B. *oculiſte*, unde parum profeci.

ANTONII BENEVOLI chirurgi primarii in noſodochio Mariæ novæ *lettera ſopra la cataratta glaucomatoſa* ad VALSALVAM data Florentiæ 1722. 8. prodiit, quæ cum libello de caruncula recuſa eſt anno 1724. 8. In duobus hominibus, quibus cataracta depoſita fuerat, lentem loco motam in fundo oculi reperit in vitrei corporis angulo, & addit rationes minime ſpernendas, quare in lente ſemper ejus morbi ſedes ſit, ſumtas ab anguſtia cameræ poſterioris, duritate cataractæ, acus loco retro eam poſito, vi reſurgendi, a certa ſanatione ægri, cui poſt depoſitam cataractam nulla unquam nova naſcitur, &c. Contra hanc epiſtolam ſcripſit chirurgus Lucceuſis PETRUS PAULUS cenſuram qua careo. Reſpondit BENEVOLI in *Manifeſto ſopra alcune accuſe contenute in un certo parere del* S. PIETRO PAOLI Florent. 1730. 4. & in *Giuſtificazione delle replicate accuſe del* S. P. PAOLI ib. 1734. 4. Objecerat PAULUS, nihil valde novi dixiſſe BENEVOLUM: vindicat ſe iſte, tribuitque ſibi obſervationes, quas ſuperius citavimus, & excitat epiſtolas clarorum virorum, qui ipſum laudaverunt. IDEM anno 1724. 8. Florentiæ edidit *nuova propoſizione intorno alla caruncula dell' uretra detta carnoſa*. Eruditum utique opuſculum ut etiam in erudita lingua boniſque ſcriptoribus adpareat non eſſe hoſpitem. Oſtendit carunculam, quæ ſit quaſi verruca urethræ, nunquam dari, ſed tumentem, ſcirrhoſam, ulceratam particulam in vitio eſſe, quæ dicitur *caput gallinaginis*. Id demonſtrat ex cadaveribus, ex perpetuitate ſedis, in qua caruncula reperitur. Corroſivas candelas refutat, mites adhibet cum bona diæta. EJ. *diſſertazioni ſopra l' origine dell' ernia inteſtinale: intorno alla più frequente cagione dell' iſchuria: ſopra il leucoma: Aggiuntevi* 40. *oſſervazioni* Florent. 1747. 4. Herniam a laxa mollitie meſenterii naſci, carunculas urethræ nullas eſſe, ſtranguriam ab acri urina fieri, analogam teneſmo demonſtrare ſuſcipit. In leucomate corroſiva rejicit. In obſervationibus multa utilia & candoris in adgnoſcendis erroribus teſtimonia. Mitis in curatione, fiſtulas aperire, pertentare, injicere vetat. Fetum tubarium deſcribit, per ulcus excluſum: Gangrænam late ſparſam inteſtini recti curavit. Bis vaginam in inguen elapſam vidit. Herniam maximam ſolo vinculo ſanavit. Rachitidem ente veneris ſuperavit.

ANTONII BENEVOLI hic recenſi *due relazioni chirurgiche una ... d' un abſceſſo nella cavità dell' abdomine.... l' altra d' un' ernia aſſai particolare*, Firenz. 1570. 4. nondum legi.

PIER

PIER PAOLO LAPI *lettera ; eſaminando egli una lettera del* COCCHI *gli moſtra alcuni errori, tra gli altri eſſer falſo che l'umor criſtallino ſia ſempre la vera ſede della ſuffuſione*, Rimini 1722. 4. pro cataracta membranacea. *

In *Trivultinis* hujus anni grave vulnus cerebri deſcribitur, cui oſſa inpacta, abſque malo toleratum.

J. NIC. HOLFORE *caſus aneuryſmatis in capite pueri XI. annorum*, Argentor. 1722. 4. PL.

PHIL. HIERON. MULLER *dicti VVolheimer de aqua traumatica Gallorum, eau d'arquebuſade*, Heidelberg. 1722. 4. *

Hebammen Catechiſmus, Argentor. 1722. 12. *

JOHANNIS CRUGER *affectus chirurgici plerique aphoriſtice, breviter & accurate expoſiti* Thorunii 1722. 4. Nullius momenti, archeo & alchemiæ creduli auctoris, buſones, ſaphirum ad peſtem laudat, &c.

JACOBUS RENATUS CRESCENTIUS de GARENGEOT, ut amat vocari, Chirurgus & Demonſtrator Pariſinus, diligens in colligendis aliorum inventis, ut etiam a VIGNERONIO, artifice, cujus novam inſtrumentis chirurgicis additam perfectionem paſſim eo non citato ſuam fecerat, accuſatus fuerit, & lite ceciderit. EJUS *nouveau Traité des inſtrumens de chirurgie les plus utiles*, Pariſ. 1723. & 1727. 2. vol. 12. prodiit, germanice etiam verſus Berolini 1729. 8. cum titulo *abhandlung von den nützlichſten und gebräuchlichſten inſtrumenten der chirurgie*. Hoc armamentarium equidem non plenum eſt, & multis præcipuis inſtrumentis deſtituitur, commodum tamen, quod recentiſſima inventa tradat, tum in ornandis & emendandis inſtrumentis, tum in novis excogitandis, omiſſis, certe plerumque, minus bonis & obſoletis. Accurate etiam omnia, & artifici ſimilis deſcripſit. EJUSD. *Traité des opérations de chirurgie*, Pariſ. 1720. 1731. 3. vol. 12. 1737. 12. 3. vol. germanice vers. *Abhandlung von denen operationibus chirurgicis*, Berolini 1733. 8. & anglice, vertente S. ANDRE' Lond. 1723. 8. Multum hic uſus eſt ARNALDI, PETITI, PERCHETI, & aliorum chirurgorum inventis. Operationes non omnes, ſed præcipuas tamen, cum recentiſſimis emendationibus deſcripſit, magnos hinc inde tractatus interpoſuit, inprimis de calculo, cui ſecundum totum tomum dicavit. Suturam clavatam renovare voluit, in gaſtroraphia & vulneribus profundioribus. Methodum MAGATI in ſimplicioribus vulneribus ſequitur. Sectionem lateralem, nunquam a ſe ipſo peractam, ſemel viſam, inperfectius deſcripſit. Hiſtorias nonnullas ægre credibiles adſperſit. Cataractæ & oculorum in univerſum & dentium operationes omiſit. Acris contra eum a chirurgo anonymo *noſocomii hoteldieu* ſcripta eſt epiſtola ſub titulo *lettre a* GARENGEOT *ſur la nouvelle édition des inſtrumens de chirurgie*, Pariſ. 1731. 12. ubi in curatione vulneris turunda corrupti eum aliena a vero ſcripſiſſe aſſeritur.

GEORGII DANIEL COSCHVVITZII *manuductio ad chirurgiam rationalem*, Hall. 1722. 4. EJ. diſputatio *de parturientium reclinatione inutili*, ibid 1725.

J. HERMANNI FURSTENAU *deſiderata chirurgica*, Rintel. 1723. 4. Diſputationes *de carcinomate labii inferioris abſque ſectione perſanato*, ibid. 1739. *de abſceſſibus muſculorum abdominis & vicinarum partium* 1742.

In MARTINI SCHURIG *compilationibus multa huc pertinent, ut in ſialographia* edita 1723. 4. ad morſus animalium & hydrophobiam. In *chylologia* excuſa 1725. 4. ad atretas, hernias, vitrivoros, & forenſia aliqua habet. In *gynæcologia* 1730. ad partum difficilem, excreſcentias vaginæ, &c. In *embryologia* 1732. ad prolapſum uteri ex partu, &c. In *hæmatologia* 1744. 4. ad vulnera. In *lithologia* ibid. eodem anno excuſa calculorum omnis generis hiſtorias, lithontriptica, & lithotomiæ modos, vulgaria omnia, & ex mediocribus auctoribus exſcripta.

MART. GOTTHILF LOESCHER *obſervationes chirurgicæ, medica & anatomica*, VVittemberg. 1723. diſputatio cum bonis obſervationibus ad amputationem, ſpinam ventoſam. Totam hiſtoriam inoculationis, quæ tunc maxime in Anglia agitata eſt, ad praxin differo. EJ. *de uteri procidentia* diſputatio prodiit 1738.

MICHAELIS ADAMI GUSOVII *de novo paracenteſeos inſtrumento*, Regiomont. 1723. Acum triquetram valde compoſitam deſcribit, quæ poſſit pro lubitu & findi in duas & cum ſuo ſtylo uniri.

CHRISTIANI FRIDERICI HÆNEL olim amici noſtri diſp. *de morbis ſcroti*, Argent. 1723. 4. cum egregiis obſervationibus ad hydrocelen, &c. J. CASP.

J. CASP. KUCHLER *de glandulis colli puerorum tumefactis*, Lipſ. 1725. 4. *de ulceribus dentium fiſtuloſis* 1733. diſputatio.

C. L. ROSA *de calculo veſica*, Argent. 1723.

ROBINSONII Librum de calculo hoc anno editum in pathologicis citavi.

VVILHELMUS CHESELDEN primæ notæ chirurgus, & anatomicus Anglus, & ipſe ſuperſtes. EJUS primus Liber, huc pertinens, eſt *treatiſe on the high operation of the ſtone*, Londin. 1723. 8. Alto nempe, cum hunc libellum ſcriberet, adparatu utebatur. Deſcribit hoc libello peritonæi ſitum, & ad veſicam habitum, tunc modum incidendi, qui ſatis feliciter eo tempore eveniebat. Libellos ROUSSETI & LE MERCIER perinde, ut DOUGLAS, recudi fecit. Contra hoc ſcriptum prodiit, DOUGLASSII forte ipſius ope, *Lithotomus caſtratus or M. CHESELDENS treatiſe on the high operation examine'd*, Lond. 1723. 8. Nihil addidiſſe hic objicitur CHESELDENIO & ipſas citationes ex DOUGLASSIO ſumſiſſe. Ab eo tempore, ob difficultatem in curanda veſica in fundo inciſa, mutavit methodum, & lateralem RAVII paulum emendatam, ſecutus, maxime faventes ſucceſſus habuit, ut etiam itinere in Angliam ſuſcepto, novum modum didicerit S. MORAND. Eam deſcripſit, uti alibi dicetur, JACOBUS DOUGLAS, & ipſe in nuperrima anatomes editione. Auctor in *anatome* jam citata multas obſervationes habet chirurgicas, fracturam femoris pro luxatione habitam, ſcapulam evulſam, patellæ fracturam, paracenteſin felicem, herniæ hiſtorias. In magna *oſteographia* ancyloſeos & cariei innumera exempla depingi fecit. Ad editionem nuperrimam Liber *de operationibus chirurgicis* HENRICI FRANCISCI LE DRAN aliqua nova inſtrumenta adjecit, acum ad labium leporinum, acum annulatam cum filo pro polypo, ſerram amputatoriam, trepanum quod manu rotatur, deligationem ad corrigendum pedem introrſum detortum, acum triquetram curvam ad cataractas.

Idem 1730. cum editione *anatomes* ſuæ 3. fiſſionem iridis in ſyniceſi deſcripſit.

GIROLAMO MARINI *pratica delle più difficili operazioni di chirurgia che riguardano il litotomo ed oculiſta*, Rom. 1723. 8. Apparatum magnum & parvum deſcribit, ſed de nuperis inventis nihil videtur inaudiviſſe. Aliqua peculiaria habet de apparatus parvi uſu in feminis, & de calculo ſcrutando cerei ope. Cataractam membraneam facit. Aliqua addit de herniis ſpuriis, mediocris in univerſum auctor.

MARTINI ERNESTI BORETII *de apparatu alto*, Regiom. 1725. 4. Legi meretur, vidit enim & JOHANNEM DOUGLAS feliciter eo modo ſecantem, & DENYS ægrius RAUIANO more utentem, & RAUIANA methodo ſæpe veſiculas ſeminales lædi monuit.

VIDAL (medici Verdunenſis) *traité ſur la production des pierres dans le corps humain*, Chamberi 1723. 12. Calculus 12. unciarum, enormis eductus, funeſto eventu hic deſcribitur. *

In TRIVULTINIS ſept. 1723. deſcribitur calculus adhærens extractus ſequente membrana veſicæ abſque tamen majori malo.

CHRISTOPHORI JACOBI TREUV *nachricht von einer raren hauptvvunde*, Nuremberg. 1724. 4. Enorme vulnus ſclopetarium cerebri, diu ſine majori ſymptomate toleratum, accurate ex ephemeride deſcriptum hic habetur cum cadaveris ſectione. In *commercio* etiam *litterario Norico* plurima reperiuntur argumenti chirurgici.

BOTTENTUIT *diſſertation ſur une machine pour réduire les luxations*, Pariſ. 1724. 12. Refutat inſtrumentum J. L. PETITI, mammas contundere objicit, & funeſtos eventus recenſet, manumque nudam præfert, ut *ex diario Erud.* video.

DUNN *method of chirurgical operations*, Londini 1724. 8. *

CHABERT *obſervations de chirurgie pratique*, Pariſ. 1724. 8. Chirurgi Maſſilienſis obſervationes 191. magna ex parte vulnerum, minime malæ.

CHABERT cujus *obſervations de chirurgie pratique* dictæ ſunt, ſimplex homo & ſani ſenſus eſt, & plerumque facillimis methodis utitur. Fiſtulam lacrumalem abſque perforatione ſanat. Vulnera abſque turundis aut digeſtivis curat. Trepano non delectatur, & BELLOSTIUM in univerſum ſequitur. Chirurgiam in triremibus exercuerat.

Hoc anno *Collegium medicum, anatomicum & chirurgicum*, Berolini utiliſſimo inſtituto inauguratum eſt. Et hoc etiam anno *quinque cathedra demonſtratorum in Amphitheatro* D. COSMI a Rege LUDOVICO XV. conſtitutæ ſunt, quæ ipſa epocha fuit magnarum inter Medicos & Chirurgos Pariſinos litium, cum iſti nulla in re Medicis cedere, eos ab exami-

minibus Chirurgorum rejicere, annuum teſtimonium venerationis negare, novam in Academia Facultatem efficere conarentur. Infinita inde in utramque partem ſcripta nata ſunt, quorum aliqua citabimus.

J. JAC. SCHÆFFER *de variis lithotomiæ generibus*, Argent. 1724. 4.

J. ABR. MEYER *de curatione ulcerum rebellium*, Gryphiſvvald. 1724. 8.

SAMUEL PYE *ſome obſervations on the ſeveral methods of lithotomy in a letter* D. JOH. LANE Londin. 1724. 4. Contra apparatum altum ſcribit, quem quater infeliciter tentaverat. Rationes tamen, quæ omnino adferri poterant, non protulit.

AUGUSTINUS FRIDERICUS VVALTHERUS variis minoribus ſcriptis chirurgiam ornavit. Sarcoceles eximiæ hiſtoriam deſcripſit in A. E. 1725. penemque monſtroſum; anno 1729. diſputavit *de obſtetricum erroribus*. In A. E. 1738. anatomen duorum hernioſorum dedit. EJUS *de aneuryſmate aortæ* programma ejuſdem anni eſt. *De ſcarificatione occipitis* diſputavit anno 1741. & *de cathetere & unguentis veſicæ collo virili inſerendis* anno 1745.

JOHN. MAVVBRAY *female phyſician*, Londin. 1724. 4. * EJ. *midvvifry brought to perfection*, Londin. 1725. 8. ſe primum in Anglia obſtetriciam docere gloriatur, nullius cæterum momenti auctor.

ANT. FIZES *ſpecimen medico-chirurgicum quo præcipui ſuppurationis eventus expenduntur*, recenſetur in J. des SAV. 1725. *febr.* Idem gallice verſum & auctum cum titulo *traité de la ſuppuration des parties molles* prodiit Pariſ. 1742. 12. cum CHIRACI Libro *de vulneribus*. Aqueas lotiones ſalibus digeſtivis fetas præfert ſarcoticis oleoſis. Latine etiam recuſa eſt in collectione operum, Monſpelii 1742. 4. Ibi etiam continetur diſputatio *de cataracta*, in qua media via incedit, proprior tamen novæ hypotheſi.

J. MICH. LICHTMANS *geſchikter augenartzt oder beſchreibung des ſtaars und hirnfelles*, Nurnberg 1725. 4. * cum appendice de modo, quo convexis ſpecillis poſſimus uti.

GUALTH. HARRIS *diſſertationes medicæ & chirurgicæ habitæ in Amphitheatro* R.S. *Med.Lond.* Londin. 1725. 8. Senile opus viri, qui anno 1679. Londinum abſolutis ſtudiis repetierit. Abhorret ab operationibus, & aneuryſmatis inciſionem funeſtam fuiſſe narrat. Turrundas refutat. De chirurgis ignaris, lucrique cupidis fuſe queritur, excitatis exemplis diræ avaritiæ qua ægros torſerunt. Hernias a partu difficili ſæpe contrahi obſervat.

Mémoires pour l'univerſité de Paris au ſujet des patentes du Roi portant établiſſement de 5. démonſtrateurs chirurgiens à St. Côme, Pariſ. 1725. 4. * Oppoſuit ſe novis cathedris, ſed fruſtra, univerſitas. Reſponderunt Chirurgi *Réponſe pour les Chirurgiens de St. Côme au Mémoire des Médecins de la Faculté de Paris* ibid. 1725. 4. * & *Problême philodémique ſi c'eſt par zèle ou par jalouſie que les Médecins s'oppoſent à l'établiſſement de cinq chirurgiens démonſtrateurs*, ibid. *

B. S. ALBINUS cum *indice ſuppellectilis anatomicæ*, quam RAUIUS in theſauris academicis dedicavit, edidit deſcriptionem inſtrumentorum, quibus utebatur RAUIUS & methodi atque encheiriſeos, qua ſolebat ſecare. Latere aliquid oportet in RAUII adminiſtratione, cum peritiſſimi viri ad ALBINI deſcriptionem ſecantes non pouterint veſicam aperire.

NICOLAI de JANSON *Guidon du chef d'œuvre de St. Côme*, Pariſ. 1725. 12. Pro candidatis chirurgiæ miſerum opuſculum. *Suite du Guidon*, Pariſ. 1728. 12. eſt compendium anatomicum.

D. MARTIN MARTINEZ *medicina ſceptica y chirurgia moderna*, T. I. Madrit. 1724. T. II. 1725. 4. *

In H. A. NICOLAI diſputatione qua *obſervationes ſelectæ* continentur, Arg. 1725. edita reperitur etiam hydroceles hiſtoria, & articulationis analogæ, &c.

URBAN ELFVVING *de vulnere lethali ventriculi*, Abo 1725. diſputatio.

In *Trivultino diario* hujus anni deſcribitur calculorum in uretere repertorum magnus numerus abſque iſchuria.

J. THOM. HENSING *de ulcere cacoetheo feliciter curato*, Gieſſ. 1725. diſputatio.

GOTTL. VVIPART LYSTHENII diſputatio *de aneuryſmatibus* 1725. In carotide externa exemplum habet.

JACOBUS DOUGLAS ſummus Anatomicus, in perficienda chirurgia magnum laborem poſuit, tum inveſtigando utilia veterum monumenta, tum in corporibus hominum in naturas morborum inquirendo, qui manu curantur. Et EJUS quidem *de herniis* opus, a

fratre

fratre promiſſum, quo continerentur figuræ ex utroque ſexu ad vivum delineatæ (in fine *lithot.* DOUGLASS.) quod multis præparationibus, ut vocant, illuſtraverat, penitus interiit. EJUS *hiſtory of the lateral operation*, Londin. 1726. 8. prodiit & cum titulo *hiſtoria lateralis operationis*, Leidæ 1729. 4. recuſa eſt. Magno hic cum judicio compilavit, quæ JOHANNES MERY, MARTINUS LISTER, D. BUSSIERE, B. S. ALBINUS & alii de F. JACOBI & J. J. RAUII ſecandi methodo reliquerant, cum quibuſdam D. BAMBER & CHESELDENII emendationibus. Per levatorem ani veſicæ corpus incidi vult DOUGLASSIUS, urethra intacta. EJUSD. *appendix to the hiſtory of the lateral operation y or of the ſtone* prodiit Lond. 1731. 4. & Leidæ 1733. 4. Latine recuſa eſt, cum titulo *appendix hiſtoriæ ſectionis lateralis ſeu cyſtotomiæ* CHESELDIANA: vertit PANAIOTA CONDOIDI DOUGLASSIUS ſumma cum cura deſcribit inſtrumenta CHESELDENII, tum menſuris expreſſis tum ponderibus, ſcalpellum anguſtum, & reliqua; deinde operationem per ſingulas ejus partes, & iter ſecantis cultri, catalogum partium quæ inciduntur. Eam, uti MORANDUS, reliquis præfert. In *præfatione* auctor verſionis antiquitates lithotomiæ ſequitur, ARETÆUM excitat, qui cervicem veſicæ ſecare juſſerit, CELSUM & PAULUM, qui propius ad lateralem ſectionem inclinaverit. Infauſtos ſucceſſus lithotomorum Pariſinor. ex tabulis publicis recenſet.

M. ERNESTI ETTMULLER diſputatio *de ſecundinarum excluſione*, Lipſ. 1726. Progr. *de ulcere inteſtini extus patente ſanato* 1730. *de vulnere diaphragmatis* 1730. *de vulnere ventriculi* 1730. *de prægrandi pedis inflammatione* 1730. *de ſpaſmo veſicæ* 1732.

ROBERT HOUSTOUN *hiſtory of ruptures and rupture cures occaſiond' by a letter from a phyſician of Paris to one at London..on a nevv never failing vvay of curing ruptures vvith a genuine receipt of the ſecret*, Londini 1726. 8. Imitabatur veteres, qui cauterio efficiebant cicatricem, quæ prolapſum inteſtini impediret, Germanus agyrta, & cauſtico potentiali ſimilem cicatricem excitabat. Is arcanum D. SHAVV, hic THOMÆ BOVVLES tradidit, inde habuit T. RENTON, cui, poſt felicem ſucceſſum, Rex GEORGIUS I. equeſtrem dignitatem, libras 5000., & annuam penſionem 500. Librarum pro arcano revelando dedit. Oſtendit auctor, vulgo notum fuiſſe, & dudum adhibitum. Nunc obſolevit. Reſpondit Libro, quem non vidi KATHARINA BOVVLES ſub titulo *an anſvver to a book entitled the hiſtory of the ruptures*, &c. Lond. 1726. 12. Contra HOUSTOUNIUM ſpernentem arcanum, & & contra LITTLETONIUM vendentem idem remedii genus vindicat ſe vidua THOMÆ BOVVLES.

JAN van VVYCK *verhandeling der beengezvvellen, vervattende de rachitis, pædarthrocace, exoſtoſis, anchiloſis en crepitus articulorum*, Roterodami 1726. 8. Theorias dat morborum, rachitidem ab aquæ abundantia, ſpinam ventoſam ab acido derivat, &c. Curationes pene medicas deſcribit, & minime ſufficientes in tantis morbis. EJ. Chirurgi *vyftig aanmerkingen der heel en geneeskonſt*, Roterod. 1730. 8. * EJ. *proeven der reedelyken heelkonſt*, Roterod. 1732. 8. Examen breve chirurgicum pro tironibus cum adjecta anatome. EJ. *vvaarneeming rakende een fungus aan de hiel*, Roterod. 1741. 8. * EJ. *verhandeling der ſpier en peesgezvvellen*, Roterod. 1747. 8. Primæ ſpeciei ſunt inflammationes vulgo notæ. Tumores tendinum frictione aperire ſuadet, reſiduum conſumere. Ganglia ab externa vi derivat, eaque mollientibus præparat, tunc pollice elidit. Contuſiones tendinum vapore ſpiritus vini excipit, & mercuriali emplaſtro. Curvum collum deſcribit, & rejicit reſectionem tendinis ſternomaſtoidei muſculi.

RENEAUME *de la* GARANNE Profeſſor Chirurgiæ in ſchola Medica Pariſina, hoc anno edidit ſermonem habitum cum prælectiones auſpicaretur, cum *theſi* de herniis. EJ. titulus eſt *Diſcours tenu à l'ouverture des écoles de Chirurgie avec une théſe paraphraſée, ſous le titre de traité des hernies*, Pariſ. 1726. 12. In *ſermone* medicinam commendat, merita facultatis Pariſinæ in chirurgicam artem laudat, Chirurgos carpit. In *Theſi* aliqua minus nota habet, ut methodum VVINSLOVVI reducendi herniam per proſtrationem in genua, & alias obſervationes. Encheireſin etiam tangit.

Mémoires pour les DD. Régens de la faculté contre la communauté des chirurgiens & le S. PETIT, Pariſ. 1726. 4. Demonſtrantur merita ordinis Medici in artem chirurgicam. Cum antiqui Chirurgi artem deſidia amiſiſſent, ordinem Medicum anno 1505. barbitonſores inter diſcipulos recepiſſe, & ita erudiviſſe oſtenditur, ut ipſis ceu ſolis uteretur civitas. An. 1660. Barbitonſores cum chirurgis in unum collegium unitum fuiſſe, omnia tamen jura Medicorum reſervata, & antiqua etiam privilegia an. 1725. edicto Regis confirmata eſſe docetur. Et

certe ex S. GOURMELENI præfatione adparet anno adhuc 1551. Senatum edixiſſe, ne quis *magiſter Chirurgiæ* fieret niſi a quatuor præſentibus medicis explorati profectus ejus eſſent, quam legem ratam eſſe juſſerunt *Status Regii*, cum Bleſii anno 1576. convenirent. IDEM chirurgos die 15. nov. in ſchola medica obſequium facultati ſpondere teſtis eſt. EX GUIDONIS vero PATINI *Epiſtolis* adparet, 21. febr. 1669. adſertum eſſe in Senatu imperium Medicorum in Chirurgos, & deletum titulum *collegii chiriatricii*, & interdictum Chirurgis toga & pileo, & dicatam D. COSMÆ cathedram.

Le chirurgien médecin, Pariſ. 1726. 12. Vehemens ſcriptum eſſe legi, ſed ipſe non vidi.

JAN SERMES *lithotomia Douglaſſiana ofte een nieuvve vvyze of ſteen ſnyden opgeſtelt in een vertaaling van* J. DOUGLAS *en* VV. CHESELDEN : *benevens de gedagten van* L. HEISTER *over deeze vvyze, vvaarby eenige aanmerkingen over de vvyſen van ſteen ſnyden geoeffend door* J. DOUGLAS *en* RAU, *en een nieuvv manier van breuke te ſnyden*, Ultrajecti 1726. 4. Medicus & Chirurgus, operatoris vices Amſtelodami exercuerat ab anno 1715. & lithotomi Amſtelodamenſis ab anno 1720. Exercere cœpit anno 1723. apparatum altum, & poſt 11. felices operationes, cum in puero calculum extrahere non potuiſſet, ab officio remotus eſt. De ea lite fuſiſſime ſcribit. Libellos DOUGLASSII & CHESELDENII, hic latine redditos, jam citavi. Deinde ſua addit. Poſt repletionem veſicæ, SERMESIUS inciſionem faciebat in perinæo, & veſicam cathetere ſubibat, qui eam offerret cultro, per vulnus abdominis introducto. Eo cathetere peritonæum in eo puero infeliciter perforaverat. Hernias, ad imitationem vagabundi herniotomi, nomine *Franks*, ligato ſacco ſuadet ſanare.

DANIEL KOCH *de hernia crurali*, Heidelberg. 1726. Bona diſputatio, cum obſervatione herniæ a ruptione ortæ: herniæ cruralis in cadavere obſervatæ.

NIC. le TELLIER *quæſtio medica* : *Non ergo cuique gangrana ſolius chirurgiæ auxilium*, Reſp. BERNARDUS de JUSSIEU Pariſ. 1726.

Letter from a male phyſician to the female phyſician, Londin. 1726. 8. Inutilis cenſura libri D. MAUBRAY.

P. V. du BOIS *nouveau Traité des ſcrophules*, Pariſ. 1726. 12. Cibum infantum & pultes carpit. Secuta eſt *ſuite des maladies chroniques*, Pariſ. 1726. 12. 1733. 12. in qua morbi etiam oculorum tractantur.

G. FRID. de FRANKENAU in A. E. anno 1726. pro educendo calculo fundam HESSII Chirurgi inventam propoſuit.

J. J. DOEBEL *de cataracta natura & cura*, Londini Scanor. 1727. 4. *

J. D. SANTORINI *iſtoria d'un feto eſtratto delle parti deretane*, Venet. 1727. 4. Præter hiſtoriam fetus per anum extracti, poſt quem alter a matre conceptus fuerat, varia habet huc pertinentia, connatum inteſtinum ut fæcum tranſitus negaretur, rupti uteri tria exempla, alia.

NICOLAI PATUNA *relazione intorno al cadavere d'un feto da lui cavato dalla parte poſteriore*, Venet. 1727. 4. Minime malus libellus. Hiſtoriam deſcribit, quam SANTORINUS, ſed fuſius, cum ipſe oſſa prioris fetus per anum extraxerit, felice eventu, adfuerat autem aliquot diebus & medicinam fecerat SANTORINUS. Exempla congregat ſimilia PATUNA, & conjecturam proponit, fuiſſe fetum tubarium. Addit graviſſimæ hæmorrhagiæ uteri hiſtoriam, quam ſuſtulit extracto fetu. EJ. *Tract. dell' erpete*, Venet. 1729. 4. *

FRANÇOIS COLOT *Traité de l'opération de la taille avec des obſervations ſur la formation de la pierre & les ſuppreſſions d'urine*, Pariſ. 1727. 8. Ab ipſo LUDOVICO XI. ars ſecandi pro calculo extrahendo in familia COLOTORUM fuit, primamque illam perfecit GERMANUS COLOT. Seculo XVII. celebris ex ea gente fuit LAURENTIUS qui Gandavi ſecuerat (BLANCAARD *jaarregiſter Cent.* VI. n. 40.) Noſter ultimus ſuæ gentis, obſervationes hic dat ex immenſa praxi ſumtas. Altum & lateralem apparatum rejicit, ut qui magno adſueviſſet. Satis laudat interruptam operationem, quæ tempore demum ſuppurationis perficeretur. Iſchuriam ex paralyſi veſicæ, ex calculo inpacto aliiſque cauſis natam fuſe perſequitur. In *præfatione* anonymus medicus, quem fere pro CL. HUNAULD haberem, pro alto & laterali apparatu contra magnum dicit, neque chirurgis parcit.

JOHN MIDDLETON *ſhort eſſay on lithotomy as it is performed above the os pubis and a letter of* M. MACGILL *to* D. DOUGLAS Londin. 1727. 4. Totus Douglaſſianus, recenſet operationes alto apparatu factas a THORNHILLIO, quarum duæ fuerunt cum apertione peritonæi. Ad aliqua argumenta SAMUELIS PYE reſpondet, & apparatum altum defendit.

J. CA-

J. Casimiri Hertii diſputatio *de variis lithotomiæ adminiſtrandæ methodis & Ravianæ præſtantia*, Gieſſ. 1727. Viderat reſpondens Filgus ſecantem Raujum.

J. Sam. Carl *Elementa chirurgiæ medica ex mente & methodo Stahlianæ preſſua* 1727. 8.

Wilhelm Henrich Proebisch *von der operation des ſteinſchneidens uber dem oſſe pubis*, Königsberg 1727. 4. Hiſtoria operationis quaſi re bene geſta per inciſum peritonæum factæ, unde gaſtroraphiam adhibere neceſſe fuit. Urina moleſtiam fecit, æger tamen ſanatus eſt.

J. Daniel Gohl Epiſtola *de ſpina ventoſa*, Hall. 1727. 4. Fuſa & cum obſervationibus. Ej. *einleitung zur praxi chirurgicæ*, Nurnberg 1736. 8. qua tumores, vulnera, ulcera, luxationes, fracturæ & quædam alia vulgatiora mala chirurgica deſcribuntur.

J. Bapt. du Bois & Boyer quæſtio medica: *Ergo fetus extra uterum genitus ſalva matre poteſt excludi*, Pariſ. 1727. 4. Hiſtoriæ partuum ventralium & fetuum per anum extractorum. Ej. *vulneris moderate ſuppurati raræ curatio* 1734. Ej. *ergo curtæ nares ex brachio reficiendæ* 1742.

Christoph. Martin. Burchart *de tumoribus ſcirrhoſis*, Roſtoch. 1727. diſp. cum obſerv.

Rudolf Aug. Behrens *triga caſuum memorabilium medicorum*, Wolfenbüttel 1727. 4. Fracturæ femoris in Principe funeſtæ: & abſceſſus hepatis a vulnere capitis hiſtoria. R. A. B. (Behm Pl. ſed puto Behrens) *de imaginario quodam miraculo in gravi oculorum morbo* (epiphora ſebacea) *ejuſdemque ſpontanea atque fortuita ſanatione*, Brunſwic. 1734. 4. De curatione nobilis Hiſpani agit, quam Montgeronius inter miracula D. Paris recenſuerat, adlato etiam S. Yvesii teſtimonio.

Canuti Wigelii diſputatio *de cataracta*, Upſal. 1727. 4.

Gerh. Stoer *unterſuchung der frage ob es nötig und möglich ſey die praxin der Medicin Chirurgie und Apothekerkunſt in einer perſon zu vereinigen*, Helmſt. 1727. 4. Contra Gölichii diſſertationem & contra unionem trium partium medicinæ.

Christoph. Ernest Conou, *de hydrope lapſu curato*, Hall. 1727. 4.

Salvator Morand, eruditus anatomicus & Chirurgus Pariſinus, inclaruit inprimis arte ſecandi veſicam & educendi calculum. Ejus *Traité de la taille du haut appareil avec une diſſertation de* M. Morand & *une lettre de* Winslow *ſur la même matière*, Pariſ. 1728. 8. prodiit. Anglice verſa eſt Lond. 1729. 8. a J. Douglas, adjectis ſexaginta hiſtoriis hominum apparatu alto ſanatorum. Initium continet obſervationes ab aliis peractas, & hiſtoriam operationis: inde ſequuntur duæ operationes a Morando inſtitutæ, quarum altera felix fuit, & demonſtratio utilitatis apparatus alti, & reſponſio ad objectiones. Winslowus præter anatomica varia etiam commoda boni ſitus demonſtrat capite non erecto. Ej. *éloge de* M. Marechal, Pariſ. 1737. 4. Ejusd. *réfutation d'un paſſage du traité des opérations de* Sharp, Pariſ. 1739. 12. Morandus perceptis incommodis alti apparatus, Londinum ſe contulerat, & meliorem methodum didicerat a Cheseldenio. Cum autem varii eo apparatu uterentur, neque feliciter omnes, narratum eſt in Anglia, publica lege Pariſiis hanc methodum eſſe proſcriptam. Eam famam refutat hic Morandus. Ej. *diſcours pour prouver qu'il eſt néceſſaire à un Chirurgien d'être lettré*, Pariſ. 1743. 4. Chirurgo neceſſariam eſſe cognitionem Phyſices, Logices, Chemiæ, & omnis fere ambitus medicinæ, neque ſolo manus exercitio veros Chirurgos fieri, oſtendit, addictus cauſæ Chirurgorum, ut tamen a modeſtia non recedat.

In *Trivultinis* hujus anni Jul. M. Medicus Helvetus nomine Walthier deſcripſit hiſtoriam diſſecti apud Santorinum oculi, in quo membrana vera fuerit, cum lens ſana eſſet.

In *Actis Monſpelienſibus* D. Lamorier mortem ex fiſtuloſo tumore inteſtinorum deſcripſit.

Le Moine & Boyer *non ergo exſpectanda cataractæ maturatio*, Pariſ. 1728. poſſe enim adnaſci lentem uveæ, vel indurari, vel in lacteam naturam conputreſcere. Millepedes in recente malo laudat.

Christ. Ernest Clauder *mirabilis calculi humani hiſtoria*, Chemniz 1728. 4. Calculi nempe in ſcroto reperti hiſtoriam dat, & de laryngotomia in ſubmerſis agit.

J. Frider. Becker *de fiſtulis urethræ virilis*, Hall. 1728. 4.

Pierre Fauchart *chirurgien dentiſte ou Traité des dents*, Pariſ. 1721. 8. & 1746. 12. vol. 2. germanice Berolin. 1733. 8. Dentes, eorum morbos, curationem, inſtrumenta, encheireſes fuſiſſime deſcribit, ex longa experientia, & plurima obſervatione. In poſteriori editione adjectus eſt tractatus de ſymptomatibus infantum dentientium, & Bunonium qui

nimis vulgarem fecerat dentium a morbis acutis læſionem FAUCHARDUS paſſim refutat. Deinde novam operationem ſuadet, perforationem nempe dentis ad ulcus internum. Dentes, etiam primos evellere diſſuadet contra eundem dentarium medicum. Machinam deſcribit, qua defectum reſarſit omnium dentium labii ſuperioris. Pleniſſimus mihi videtur liber eorum qui de morbis dentium exſtant.

Ordnung des hebammen meiſters und ſämtlichen hebammen der ſtadt Straſburg ibid. 1728. fol. Exemplum optimi inſtituti pro erudiendis obſtetricibus, quæ jubentur apud proprium pro ipſis conſtitutum Profeſſorem artem diſcere, & ſectionibus corporum adeſſe, partum vetantur præcipitare, &c.

LUD. FRANC. MANNE *obſervation de chirurgie au ſujet d'un playe à la tête*, Avignon 1729. 8. Hiſtoria hominis, qui longo tempore bene ſe habuit, cum in cerebro partes oſſis depreſſi laterent.

JOACH. PARIS *della litotomia* Palermo 1729. 8. * Habere inſtrumenta a vulgaribus diverſa lego.

AUBREY *ſed ſurgeon*, London 1729. 12. *

In CL. SCHODERI diſputatione *de ingreſſu inteſtinorum*, Altdorfii 1729. defenſa, hernia deſcribitur, in qua appendicula vermicularis ad ſaccum adnata, & una in inferiorem partem inteſtini ſuperior ingreſſa erat.

BENEDICTI DUDDELL *Tract. of the diſeaſes of the horny coat in the eyes*, Londin. 1729. 8. Diſcipulus VVOOLHOUSII, ſcarificationem frequentiſſime adhibet; vetat radere corneæ cicatrices: Cataractam in lente ponit, & deſcriptionem dat ſatis obſcuram & miſtam, cum multo tamen experimento: non ignorat capſulæ opacitatem, vel ſolam vel cum lentis opacitate conjunctam. EJUSD. *ſupplement of the treatiſe of the diſeaſes of the horny coat of the eyes*, Lond. 1636. 8. * EJUSD. *appendice to the treatiſe of the diſeaſes of the horny coat of the eyes*, Lond. 1738. 8. *

BENEDICTUS DUDDELL in *appendice* citata nullo omnino ordine varia percurrit: de ſacco lacrumali, adhæſione palpebræ ad oculum; CHESELDENII inciſione iridis, quam vehementer carpit; de adhæſione cataractæ, opacitate vitrei, imaginibus perpetuis, quæ ſint bullæ in arachnoidea membrana; lentis emollitæ extractione per corneæ vulnus, tumore arachnoideæ, unde objecta majora appareant, fiſtula ani. *Supplementum* citatum etiam fere TAYLORO opponitur, qui male & infeliciter operatus ſit. In eo DUDDELLIUS carpit ejus lanceolæ uſum in ſclerotica incidenda. Pro retina adfert hiſtorias boni viſus, cum choroidea vitiata eſſet. Hiſtorias narrat hippi, iridis rubræ in puero, laudat ſcarificationem oculi in amauroſeos principio.

In *Trivultinis* anno 1729. habentur MORASCHII & aliorum obſervationes, qui cataractam in oculo viderant, cum lens ſana eſſet.

MAURIT. HENRIC. HENRICI *de cataracta*, Hall. 1729. diſp.

C. G. STENZEL *de ſteatomatibus & tumoribus cyſticis*, VVittemberg. 1729. 4. diſputatio. EJ. *de cantharidum & ſimilium medicamentorum ad calculum efficacia* 1741. EJ. *de externo cantharidum uſu* 1745. & aliæ exſtant diſputationes.

C. G. STENZEL adde diſp. *de cantharidibus auctoribus proſperæ & adverſæ valetudinis*, VVittemberg. 1740. 4.

ADAM. JOSEPH. GERNECK *vindiciæ artis chirurgicæ*, Vienn. 1729. 4. *

HENRICUS FRANCISCUS LE DRAN noſter olim hoſpes ingenio & judicio magis, quam ſubtili anatome, aut eruditione viget, & plurima in arte experientia eminet. EJ. *parallèle de la taille*, Pariſ. 1730. 8. prodiit, experimenta vero ad eum librum pertinentia in cadaveribus & in vivis ægris facta ipſe vidi. Egregius liber brevis eſt & nitidus, icones delineatæ a Medico STANISLAI R. nomine RENNO. Apparatus varios comparat, parvum rejicit, magnum corrigit inciſione in collum veſicæ protracta, Rauiano laterali palmam dat, alto iniquior. Germanice exſtat *vergleichung der mancherley manieren den ſtein aus der blaſe zu ziehen*, Berlin 1737. 8. & Anglice, Londin. 1738. 8 EJUSD. *obſervations de chirurgie avec des réflexions*, Pariſ. 1731. 12. vol. 2. Obſervatione 115. pleræque propriæ, aliquæ communicatæ, multæ graviſſimorum morborum, in quibus ſimplicia auxilia plerumque feliciter adhibuit, neque infauſtos ſucceſſus diſſimulavit, & pereuntium ſectiones adjecit. De herniis multa habet, ad quarum curationem, quando incarceratæ ſunt, novum inſtrumentum deſcripſit. Multas obſervationes & monita & deliberationes de utilitate hujus alteriuſve curationis ſuaſque rationes adjecit. Germanice prodierunt *chirurgiſche anmerkungen*,

kungen, Norimberg. 1738. 8. & Anglice 1739. 8. Ej. *réflexions ſur les playes d'armes a feu*, Pariſ. 1737. 12. Amſtelod. 1745. 12. Breviter & practice & gnaris ſcriptus liber. In operationibus non timidus, trepani, & inciſionum cordatus ſuaſor. Germanice verſus eſt cum titulo *Abh. von der cur derer ſchuſſvvunden* Norimberg. 1740. 8. Ej. *Traité des opérations de chirurgie*, Pariſ. 1742. 12. Bruxell. 1745. 8. Egregius iterum labor, quo in ſingulis obſervationibus abſque novitatis affectatione novi tamen habetur aliquid & accurata methodi expoſitio; ad magnum apparatum paulum perfectiorem, variis tentatis, rediit; Amputationis cum retentis ſegminibus duobus inventum deſcribit. In humeri articulo brachium amputavit, quod S. MORANDI inventum eſt. (de VAUX *ind. funer.* p. 611.) vel LE DRANII patris, huic etiam filius tribuit. Non omnes operationes habet. Anglice verſus eſt a GATAKERO cum additamentis CHESELDENII, Londin. 1749. 8.

Additamenta que diximus CHESELDENIUM dediſſe ad anglicam verſionem HENRICI FRANC. LE DRAN *Traité des operations de chirurgie*, icones ſunt novorum quorundam inſtrumentorum, tum monita de nonnullis operationibus, aneuryſmate, calculi extractione, fiſtulis, herniis, &c. quibus ſimpliciores plerumque modi operandi docentur.

J. BUBBE *nachricht vvas von dem blutlaſſen überhaupt inſonderheit von der ader und pulſader eröfnung ingl. dem ſchrepfen und anlegen der blutegel zu halten ſey*, Gotha 1729. 8. *

JOHANNIS THEODORI ELLER *mediciniſche und chirurgiſche obſervationen an dem Beroliniſchen hoſpital der charité*, Berolini 1730. 8. excuſæ, optimæ notæ ſunt, maxime ad calculi ſectionem hypogaſtricam, ad cancrum ejuſque naturam & curationem, ad ani fiſtulam, nixus nimii noxas; &c. IDEM in *Mémoire de l' Acad. des ſciences de Berlin* 1746. dedit diſſertationem *de gangliis*, effuſa nempe in celluloſam tendinis gelatina.

FRANCISCI MARESCOTTI *relatio mirabilis operationis in tumore carcinomatoſo linguæ*, Bonon. 1730, 4. * Italice.

Parere del P. PAOLI Luccæ 1730. Contra BENEVOLUM. Ej. *riſpoſta ſopra alcune accuſe dategli in un certo manifeſto del* S. ANT. BENEVOLI, Lucca 1731. 4. Ea ſcripta ſunt, quorum refutationem recenſui cum operibus BENEVOLI.

CHRISTOPHORI HENRICI KEIL *chirurgiſches handbüchlein*, Lipſ. 1747. 8. & alias editum. Pro tironibus.

J. CASP. SCHOBINGER egregia diſputatio *de fiſtula lacrymali*, Baſil. 1730.

In VALISNERII operibus, Tomo inprimis III. varia huc pertinentia habentur, ad morſum viperæ, hydrocephalum, calculos varios etiam circa acum natos, ſcorpii ictum, tarantulas.

JOH. CASPART *de exoſtoſi cranii* Argentor. 1730. 8. Magna & funeſta exoſtoſis cranii a morbo venereo.

J. D. EHRHARDT BRUNNER *de partu præternaturali ob ſitum placentæ ſuper orificium internum uteri*, Argentor. 1730.

CAMILLI FALCONET theſis: *Ergo educendo calculo præferendus apparatus lateralis*, Pariſ. 1730. 11. Maj. recuſa anno 1744. nam primam editionem non habeo. Crudelitatem magni apparatus oſtendit, non ab anguſtia ſolum ſphincteris, ſed a conſtrictione convulſiva quæ ab ea encheireſi abeſſe nequit. Præfert lateralem, in latere ſiniſtro exercitum apparatum, cum in eo fere ſemper latere veſicæ appendices ſint. Eruditam habet hiſtoriam lithotomiæ.

J. ADAMI KULMUS *de tendine achillis diſrupto & arteriis in oſſeam ſubſtantiam degeneratis*, Gedan. 1730. memorabilis obſervatio. Ej. *hiſtoria calculi apparatu alto inciſi* exſtat in A. Er. 1732. Ej. eſt diſputatio *de exoſtoſi ſteatomato de clavicula ejuſque felici ſectione* 1732. 4. & Ej. diſputatio *de uteri delapſu, ſuppreſſionis urinæ & mortis cauſa* 1732.

In *ſecundo* Tomo collectionis HECQUETIANÆ (*de la digeſtion & des maladies de l' eſtomac.*) Pariſiis 1730. 2. vol. 12. editæ exſtat L. V. *ſur les maladies des yeux* in PETITUM. EJUSDEM *Chirurgie* cum *Médicine & Pharmacie des pauvres* prodiit Pariſ. 1740. 12. EJUSDEM *le brigandage de la chirurgie ou la Médicine opprimée par le brigandage de la Chirurgie*, Utrecht 1738. 8. *

In FRANCISCI QUESNAI *obſervations ſur les effets de la ſaignée avec des remarques critiques ſur le Traité .. de* M. SYLVA Pariſ. 1730. 12. practicas quidem inprimis utilitates venæ ſectionis perpendit, ipſam tamen encheireſin, contuſionem & alia chirurgica non penitus omiſit. IDEM varios nuper chirurgicos libellos edidit *de la gangrène*, Pariſ. 1749. 12. quos nondum legi,

legi, & *Traité de la ſuppuration* ibid. 1749. 12. plenum omnino opus, quo mechaniſmus mali & medicamenta per claſſes diſtributa fuſe exponuntur. Negat ubique ab inflammatione naſci ſuppurationem. Pus in ipſis arteriis generari adfirmat. Exitum inflammationum *per delitescentiam* fuſe deſcribit. Defendit repellentia, & ſuppurantia non valde probat. Puris traſſudationem obſervat. Turundas defendit. Salis ammoniaci externe adhibiti vim in contuſionibus laudat. Negat a reſorbto pure poſt abſceſſus cerebri ſequi hepatis abſceſſus, &c.

FRANCISCUS QUESNAY hoc loco recenſus in *Traité de la gangrène*, Pariſ. 1749. 8. frigidam a ſicca, & in utraque varias ſpecies ſollicite diſtinguit, curationes ex theoria opponit, collatis aliis CL. virorum obſervationibus. Inciſiones in contuſionibus, ſtupore partium rejicit, & amputationem in gangræna, niſi ea jam moram egerit, ipſa.

HENDRIK UYLHOORN *noodig denkbeeld van ſpina bifida aan* H. A. TITSING, Amſtelodami 1732. 8. Lector in chirurgorum ſchola, ſpinam bifidam deſcribit & deducit a flexione vehementi ſpinæ, quando fetus caput deorſum vertere, ſeque dare præcipitiem prohibetur. Inciſionem rejicit, ut oportebat, & curationem palliativam commendat. Ad hunc tractatum forte ob nonnulla UYLHOORNII verba, quibus Amſtelodamenſes & academica ſtudia ſpreviſſe videbatur, acriter reſpondit ABRAHAMUS TITSING, collegii chirurgici decanus, in libello *heelkundige verhandeling over de tegennatuurlyke ſplyting der ruggegraat*, Amſtelod. 1732. 8. A flexione vertebrarum nimis naturali, nihil mali ſequi oſtendit, cauſamque veram ſpinæ bifidæ ponit in hydrocephalo, aut nævo ex materno terrore nato, aut denique in externæ alicujus injuriæ effectum. Delabitur ſub finem ad litigia, & chirurgiam elevat, medicinæ, quam adverſarius ſpreviſſe videbatur, faventior. Paſſim obſervationes ſuas & aliorum profert. Acerbe reſpondit UYLHOORN in *tweede vertoog over de ſpina bifida tot tegenantwoord aan* A. T. Amſtelod. 1133. 8. Ignorantiam TITSINGIO reprobat, & errores & timiditatem in operationibus; vim imaginationis maternæ refutat, modum, quo ab inflexione ſpinæ hoc malum naſcitur, pluribus explicat, paralyſin inde pedeſque incurvos plerumque oriri obſervat. Infenſus æmulo, medicinam ipſam adgreditur & juniorem minuſque nobilem chirurgia eſſe contendit. Pariſiis educatus fuerat. IDEM HEISTERI inſtitutiones chirurgicas belgice vertit & ita auxit, ut J. D. SCHLICHTINGII (minime in chirurgos blandi) plenum elogium meruerit. Amſtelod. 1741. 4. Nuper obiit.

De HENDRIK UYLHOORN adhuc notamus, eum inprimis in inveniendis aut perficiendis inſtrumentis ingenioſum fuiſſe.

ABRAHAMI vero TITSING, acris ingenii hominis, aliqua alia ſcripta ſunt. EJUS *heelkondige verhandelingen over de ſteen & ſteenſynden van* F. JAQUES *uytgevonden*, *van* RAU *beſchaaft*, *en door* J. DENYS *verdonkert*, Amſtelod. 1731. 8. Acre ſatis in DENYSIUM ſcriptum, in gratiam UYLHOORNII, tunc adhuc amici, & JOHANNIS SERMEE ſcriptum. Demonſtrat DENYSIUM artificium RAUII non aperuiſſe, & a muſis alienum hominem eſſe; multa etiam ad hiſtoriam lithotomiæ adfert, qualis in Belgio exercetur. Mala veſicæ & hiſtorias varias adjicit. EJUS *verdonkerde heelkonſt der Amſterdamers* prodiit Amſtelodami 1735. 4. invidioſo titulo præfixo tædioſa quadam literarum varietate ingratum. Vulnerum, ulcerum, abſceſſuum, fracturarum & luxationum curationem tradit, cum plurimis obſervationibus. Ita fiſſuram tibiæ frequenter invenit. Gangrænam in itinere Spizbergico a frigore natam ſæpe vidit, in claſſe enim, deinde Amſtelodami multis annis chirurgiam exercuit. Sed vaſtum opus hic excerpi nequit. EJ. *diana ontdeckende de dwaasheit der vroedmeeſteren*, Amſtelod. 1750. 4. editum nondum vidi. Nimis fere ubique acerbus eſt, hinc in perpetuis inimicitiis vitam terit,

Notus mihi fuit olim JACOBUS DENYS chirurgus, lithotomus & obſtetricator, qui magnas divitias arte ſua acquiſivit. EJUS ſunt *obſervationes chirurgicæ de calculo renum*, *veſica*, *urethra*, *lithotomia*, *veſica punctura*, in quibus *probat Rauianam methodum tutiſſimam eſſe*, Leid. 1731. 8. Ordinem deſideres, encheireſin & deſcriptionem operationis, cæterum opus experimentis pleniſſimum eſt. Oſtendit fallacia eſſe ſigna, & multas hiſtorias narrat, in quibus calculus adfuit nemini exſpectatus, vel contra nullus repertus eſt, cum adeſſe firmiſſime crederetur. Plurima de calculi latentis natura ſigna profert. Altum apparatum fuſe refutat, adfirmat myſterium Rauianæ operationis ſibi ſoli notum eſſe. Caſus

ſus

ſus funeſtos nullos ſibi accedere gaudet, calculos adhærentes, nimis magnos, nimis parvos, ramoſos jubet deſerere. Pauca de punctione veſicæ addit, ad quam fiſtulam ſuadet in fine tribus oculis apertam. EJUSDEM *verhandelingen over het ampt der Vroedmeeſters en Vroedvrouwen met aanmerkingen dezelven konſt rakende*, Leid. 1733. 4. Liber certe minus notus, quam oportebat, (cum v. g. deſit in bibliotheca PLATNERI) qui inter ſui ſimiles mihi potius excellere videtur, ob candorem, laudabilem patientiam in accuratiſſima recenſione hiſtoriarum & encheireſeon, ob copiam utilium obſervationum, ob theoriæ inutilis abſentiam, ob pleniſſimam molarum hiſtoriam, ob partus monſtroſos, hæmorrhagias, ſitus perverſos uteri accurate deſcriptos, manus auxilia vera & practica & etiam LAMOTTIANIS faciliora, niſi quod laqueo utatur ad educendos debilium puerorum pedes. Caput digito perforat, quoties educere oportet.

JOHANNES DE GORTER ex præcipuis BOERHAAVII diſcipulis, Profeſſor Hardervicenus ediderat jam anno 1731. 8. belgice *de gezuyverte Heelkonſt*. Eam, rejectis iconibus, reformatam cum nomine *Chirurgia repurgata* latine edidit Leidæ 1742. 4. Florentiæ etiam recuſam 1743. 4. Multa phyſiologica habet, chirurgiam medicam inprimis proponit, omiſſis encheireſibus difficilioribus, ad educendum fetum, vel calculum, & ad calcem formulas adjicit. EJUSDEM *kort vertoog hoe en waar de ſluytband der kraamvrouwen moet gelegt worden*, Amſtelod. 1744. Vulgarem modum, quo adſtringunt abdomen puerperarum, nocere oſtendit, & ſanguinis iter ſupprimere. Ipſe ſuffulcire unice vinculo ſuadet, ut uteri vis contractilis adjuvetur, lochia expellantur, ſiſtatur hæmorrhagia, placenta retenta abſque operatione expellatur. Utitur mantili, quo totum abdomen circumdatur, id poſt aliquot horas, quando ſponte laxatum eſt, adſtringi jubet, in macilentis pulvinis explet cavitatem ilium. Ad menſes nimios laudat idem vinculum circa oſſa coxæ & per natium intervallum firmatum.

Hoc annus *primus Tomus Commentariorum Acad. Bononienſis* prodiit, alter anno 1746. In priori F. J. LEPROTTUS de aneuryſmatibus plenum tractatum dedit, & de iiſdem egit MICHELOTTUS. In hoc altero imprimis multa egregia chirurgica ſunt. P. PAULUS MOLINELLUS agit de vitiis viarum lacrumalium, & naturalem canalem ſuadet aperiri. Cortex peruvianus ad gangrænas exhibitus incerto fuit auxilio. Vulnera tendinis abſque ſutura ſanata recenſentur. Calculis plenus ſaccus ex ano feliciter eductus eſt. JOSEPHUS VERATTI in veſicatoriorum naturam inquiſivit.

Multa etiam bona chirurgica habentur in C. J. TREWII *Commercio Literario Norico*, & in GOTTLIEB BUDAEI *miſcellaneis medico-chirurgico-practicis* quæ Gorlizii annis 1731. & ſeqq. in 4. prodierunt, & in *Academiæ Biterienſis monumentis*, ut anno 1731. ad aneuryſma ſpurium: anno 1735. ad reſectionem uvulæ gangrænoſæ, ad vulnus ſinus frontalis.

MART. GUIL. SCHWENKE *de operatione inguinali*, Leid. 1731. 4. *

J. GEORG. MAURER *vademecum chirurgicum*, Schafhuſæ 1731. 8. * PL. qui Liber F. & Lipſiæ 1737. 8. recuſus eſt, cum titulo *gründliche enleitung zur chirurgie*.

JAC. MICH. KORNMANN *höchſtnöthiger unterricht von der geburt des menſchen*, Erfurt 1731. 8. Nempe ars obſtetricia.

Spagiriſche chirurgie, Schneeberg 1731. 8. 1742. 8.

AGRICOLÆ forte opus eſſe ſuſpicor, quod citatum hoc loco eſt ſub nomine *ſpagiriſche chirurgia*.

HUG. GOURAIGNE *de tumoribus humoralibus in genere*, Monſpel. 1731. *de tumoribus humoralibus ſimplicibus*, ibid. 1733. *de tumoribus tunicatis* 1733.

IN SCHWENKII *hæmatologia* appendix eſt, in qua obſervatio exſtat luxationis femoris. EJ. *ſchets van de heelmiddelen en haar uytwerking*, Hag. 1745. non vidi.

JOH. TIMM *einiger Engelländer und Frantzoſen anmerkungen über den ſteinſchnitt nach dem Engliſchen apparatu*, Brem. 1731. 8. MORANDIANI operis excerptum eſt, & PLATNERI in A. ERUDITORUM publicata nova inſtrumenta repetit. Inter EJUS *anmerkungen in eröfnungen von körpern*, Brem. 1735. 8. habentur etiam vulnerum funeſtorum hiſtoriæ, ſpinæ ventoſæ, aneuryſmatis. IDEM anno 1731. vertit & Bremæ in 8. edidit ANTONII Librum *de morbis oculorum von den augenkrankheiten* cum ANELLI methodo curandi fiſtulas, WOOLHOUSII ad PALFYNUM epiſtola, & nonnullis PALFYNI de cataracta obſervationibus.

J. HEN-

J. HENRICI COHAUSEN *Lucina* RUYSCHIANA, Amſtelod. 1731. 8. etiam oſtendit non ſufficere muſculum uteri ad expellendam placentam, neque exſpectationem hic locum habere.

Acta Societatis Edimburgenſis plurima eximia ad chirurgiam pertinentia continent, & obſervationes ſolitarias, & integros tractatus MONROI in T. II. (& IV.) de aneuryſmate, ſcirrho lethali oeſophagi; in T. III. de vitiis canalium ſalivalium, de forcipe anglico; in T. IV. de amputatione: in T. V. de herniis & hydrocele, & carie. In T. III. & IV. D. PORTERFIELDS tractatus de morbis oculorum. In T. V. ROBERTI VVHYTTE experimenta cum lithontriptico Stephaniano adfini inſtituta, nempe cum aqua calcis, qua feliciter lapidem diſſolvit. Nova inſtrumenta chirurgica T. V. n. 41. deſcribuntur, &c.

J. MAURICII AUERBACH *de procidentia ani* bona diſſertatio, Erfurt. 1732. 4.

J. PETRI DIVOUX *de hernia veſicæ urinariæ*, Argent. 1732. quæ etiam inter SALZMANNIANAS cenſa eſt.

J. FRIDERICI BAUER *de ſcarificatione certo remedio podagrico*, Lipſ. 1732. diſputatio.

OTTO JUST. VVREDEN *anvveiſung zur Chirurgiſchen praxi in vvelcher die vvunden abgehandelt vverden nebſt einen anhang von den eigenſchaften eines rechtſchaffenen chirurgi*, Hanoveræ 1732. 8. * EJ. *kurtzer unterricht von chirurgiſchen feldkaſten*, Hanoveræ 1743. 8. * Olim amici noſtri opuſcula.

J. JAC. SCHEUCHZER *beſchreibung von den fligenden zungenkrebs*, Tigur. 1732. Maligni ulceris linguæ hiſtoria, quod in bubulo genere graſſatum eſt, cum inſtrumento, quo feliciter radebatur, icone & progreſſus mali diario.

JOHN DOUGLAS *ſhort account of mortifications and of the ſurprizing effect of the bark*, Lond. 1732. 8. Novi tunc inventi hiſtoria. EJUSD. *on the ſtate of midvviſry in London*, ibid. 1736. 8. Invectiva in CHAPMANNUM & CHAMBERLAYNIUM, quem infelicem cum ſuo arcano fuiſſe objicit. Obſtetrices tuetur, & operi ſufficere contendit. Noſocomium pro puerperis condi ſuadet.

G. SMITH *inſtitutiones chirurgicæ or principles of ſurgery*, Londin. 1732. 8. Pharmacopœa potius eſt ſeu materia medica chirurgica, ſecundum claſſes medicamentorum diſpoſita, ut encheireſes breviter & quaſi obiter tetigerit.

J. B. VVINSLOVV theſis: *Non ergo poteſt anatomes parum gnarus funeſtos errores evitare*, Pariſ. 1732. Hiſtoriam habet, in qua chirurgi in æſtimanda æqualitate femorum erraverunt. Juſſit VVINSLOVV comparare ſitum utriuſque coxendicis, ne alter retineretur ſuperius, dum alter trahentem chirurgum ſequeretur.

EJ. *Non ergo ad ſervandum præfetu matrem obſtetricium hamatile minus anceps & æque inſons quam ad ſervandum cum matre fetum ſectio cæſarea*, Pariſ. 1744. Rejicit uncos, & recenſet felicem eventum ſectionis cæſareæ.

In *Actis Monſpelienſibus* hujus anni LAMORIER aquæ uſum in ulceribus & inflammationibus laudavit.

NICOLAI ANDRY *An in luxatione humeri ambe potius quam ſcala, janua, polyſpaſtos*; Pariſ. 1732. diſputatio. Contra PETITUN, amben laudat, etſi fateatur nocere in luxatione ſub alam. Contra PETITI machinam contundere inſigniter, &c. objicit, &c. Huc etiam refero EJUSDEM *orthopedie ou l'art de prévenir & de corriger dans les enfans les difformités du corps par des moyens a la portée des peres & des meres*, 2. vol. 12. 1741. Bruxell. 1743. 8. Germanice Berolin. 1744. 8. Difformitates corporis univerſi valde minute proſequitur, ut in unguibus exemplum eſt, & omnia conſiderat, quæ rectum corporis habitum vitiare poſſunt, ne ſellæ quidem figura excepta. Conſilia dat diætetica, aut vincula aliqua, aut machinas, aut artificia, uti v. g. collum obliquum determinata in alteram partem colli verſione ſanet. In nonnullis ſuperſtitioſior videtur, ut in panno quatuor colorum ad ſtrumas calcinato. Gibbum derivat a tenſione nimia muſculorum abdominis, &c. EJUSDEM eſt libellus *Cleon à Eudoxe, touchant la prééminence de la médicine ſur la chirurgie*, Pariſ. 1738. 12. 1739. 12. * Jam ARISTOTELIS tempore medicos architectorum ſimiles fuiſſe oſtendit, qui chirurgis, ut operis, imperarent. Ipſos chirurgos togatos (*de Robe longue*) medicis ſubjectos fuiſſe, iisque tonſores fuiſſe ſubſtitutos, cum officio minus bene defungerentur, recte docet. Ad hunc libellum anno 1738. 4. reſpondit pſeudonymus Nic. *des* ROSIERS in *réponſe à l'écrit intitulé* CLEON & EUDOXE *par* NIC. *des* ROSIERS.

NIC.

Nic. Lemery & J. B. Chomel *Ergo in partu difficili manu potius quam inſtrumento utendum*, Pariſ. 1732. theſ.

Raym. Jac. Finot & Pousse *Ergo rumorum externorum ſuppuratio reſolutioni præferenda*, Pariſ. 1732.

Jacob Tourneau & Barfeknecht *Ergo noxia vulneribus turunda*, Pariſ. 1732.

J. Godofr. Meyfeld *hiſtoria partus difficilis ex ſpaſtica ſtrictura uteri circa placentam*, Altdorf. 1732. diſputatio.

J. Vvilhell Khindl *inſtitutiones chirurgicæ oder kurze jedoch gründliche anleitung zur vvundarzney*, Augſpurg. 1732. 12. *

Cornelii Gladbach *inſtrumenta in partu non niſi in ſumma neceſſitate in auxilium vocanda eſſe*, Leid. 1732. Pro capite incidendo laudat ſcalpellum in ſulco occultatum (*biſtouri caché.*)

In D. Martin tractatu de venæſectione alibi citato de aneuryſmate ex male ſecta vena orto agitur.

John. Rushvvorth *propoſals for the improvement of ſurgery*, Londin. 1732. 8. Data eſt anno 1725. & continet prima experimenta de utilitate corticis chinæ in gangræna. Aquas etiam aliquas fontanas in cancro commendat.

J. Hoogvliet *kenſt om vvonden te ſchouvven* inter forenſes libros citabo.

Joh. Henricus Schulze chirurgiam equidem raro exercuit, ad eam tamen, ut vir eruditiſſimus, paſſim lucem adfudit. Huc ergo diſputatio *de emphyſemate*, Hall. 1733. de *emplaſtrorum uſu & abuſu*, 1739. An *dentur medicamenta quæ calculum comminuant* 1734. & *de lithontriptico nuper in Anglia invento* 1739. germanice ſub titulo *abhandlung von der ſteincur*, recuſa Lipſ. 1740. 8. cum hiſtoria lithontripticorum. Ej. diſputatio *de procidentia uteri* cum delineatione machinæ & obſervationibus. *De luxatione femoris* 1738. *de lithiaſi ſiniſtro quam dextro reni magis infeſta* 1738. *de erroribus quibuſdam haud vulgaribus in medicina & chirurgia commonſtratis* 1742. *de auribus exulceratis* 1743. Ej. *chirurgia in uſum auditorum edita*, Hall. 1747. poſt mortem Cl. auctoris prodiit. Pentateuchon continet, cum medicamentaria inprimis curatione, abſque calculi ſectione aut aliis operationibus difficilioribus. Præmiſſa eſt hiſtoria chirurgiæ.

Joh. Henrici Schulze diſp. etiam eſt *de oſſibus conferventibus*, & aliæ quas omittimus.

J. Aug. Oehm *expediter feld-chirurgus*, P. I. & II. Dreſd. 1733. 8. 1735. 8. In exercitu cæſareo in Ungaria chirurgiam exercuit, & præcipua enarrat, quæ curari debent a caſtrenſi chirurgo, medicamenta inprimis, quibus, & maxime arcanis ſuis addictior eſt, nimis etiam timidus in liganda arteria brachiali, unde gangrænam non recte metuit.

Daniel Gottlieb Sigmund Behrens *de vulnere cerebri non ſemper & abſolute lethali*, Francof. 1733. 4. Obſervationem habet, in qua cerebro impacta fuerunt fragmenta cranii, neque tamen eventus funeſtus fuit.

Ægidius Crato Keck *de ectropio*, Tubing. 1733. diſputatio. Præſes J. Zellerus. Accedunt obſervationes de cataracta membranacea.

J. Lembken & Joh. Bircholtz *de ulcere inteſtini recti ſcirrhoſo*, Gryphſvvald. 1733. diſputatio.

Pater du Puy *vermakelykheden omtrent de vryheit der heelkonſt*, Leid. 1733. 8. Vinkius in Libro alibi citando ſcripſerat medicorum ſervos fuiſſe, qui manu curaverint. Contra Petrus ex hiſtoria medicinæ demonſtrare ſuſcipit, antiquiſſimos medicos vel unice chirurgos fuiſſe, vel certe in manuum uſu majorem partem ſuæ artis poſuiſſe: deinde & clinicos medicos & chirurgos perinde in libera & in ſervili conditione reperiri, neque magis liberos clinicos. Satis ignarus homo, qui *cochliodem fabricam* vertat *lepelsvvyze*, cum a cochlea, non a cochleari vocem derivare oporteat.

J. Steph Canzler's *unvorgreifliche information vvie die von denen jetzo graſſierenden vvütigen hunden gebiſſene perſonen zu tractieren*, Landshut (in Bavaria) 1733.

Kurtzer entvvurf vvas bey vorfallender vvuth der hunde zu beobachten, Monach. 1733. 3. Multa incerta & vana medicamenta.

J. Thomas Fetzer *de morſu canis rabidi*, Landshut 1733.

Gerard Fitzgerald *de tumoribus tunicatis*, Monſpel. 1733. 8.

J. H. Franken *vier hoofd handgreepen der heelkonſt*, Amſtelod. 1733. 4

bos oculi curat, & nuper nobis præſentibus varias operationes perfecit. Ej. *nevv treatiſe en the diſeaſes of the cryſtallina humour*, Londin. 1736. 8. prodiit. Cataractam veram deſcribit, opacam nempe lentem, deinde ſpuriam, ubi capſula opaca eſt, & intus fluidum continetur, tum glaucoma ſeu lentem præter modum mole auctam. Operationes deſcribit, inter quas eſt operatio ad ſanandum genus cataractæ, in quo capſulam lentis non amputat. Ejusd. *Traité ſur les maladies de l'organe immédiat de la vue*, Pariſ. 1735. 12. Amſtelod. 1735. 8. germanice Berolin. 1735. 8. editum cum titulo *abh. von den krankheiten des umittelbaren vverkzeüges des geſichts*. Nempe morbos nervi optici & arteriarum retinæ vulgo amauroſeos nomine venientes, multos, ſubtiliter valde diſtinctos, per gradus cauſarum & tempora durationis valde certe definita recenſet. Ej. *mécaniſme du globe de l'oeil avec l'uſage de ſes parties*, Pariſ. 1738. 8. Anglice ut video ex ejus nupero programmate 1727. 8. & Hiſpanice anno 1738. prodiit. In fine libri habet morbos oculi, valde numeroſos, cum tot diverſas v. g. faciat inflammationes, quot diverſæ ejus ſedes ſunt. Bibliotheca valde vitioſa eſt, quam addidit. Ejusd. Librum *de vera cauſa ſtrabiſmi* Pariſ. 1738. 8. editum, *librum de morbo & curatione* D. A. de Saldanha Viceregis Indiæ Ulyſſipone Luſitanice anno 1739. excuſum, libellum *of the caſe of* S. Jeremy Sambrooke, Lond. 1743. 8. editum, & *catalogum morborum 249. qui oculos afficiunt* Anglice 1749. fol. inpreſſum nondum vidi, dextera vero firmaque manu acubus teretibus tenuiſſimis cataractas deponentem, oculos radentem, & ſcarificantem, ectropia exſcindentem nuper cominus inſpexi. Contra Taylorum multi ſcripſerunt. Anonymus J. S. ſcripſit Londini 1736. 8. D. Taylor *couched of the cataract*. Deinde Elias Fridericus Heister Laurentii fil. Helmſtadii anno 1736. 8. edidit *beſondere nachricht vvegen des.. oculiſten* Taylors *und einer von ihm verrichteten unglüklichen cur*. Frictionem globi oculi (quam ab eo viro ipſo adminiſtratam vidi) & ſimplicem etiam cataractæ depoſitionem male Tayloro ceſſiſſe objicit, qui contra calidis ab Heistero ſe abſente tractatum & corruptum oculum queritur. De ejus operationibus, omnium ni fallor primus in Comm. Nor. anno 1734. p. 353. decerptam ex ejus prælectione recenſionem dedi.

Joh. Taylor *mecaniſme du globe de l'œil avec l'uſage de ſes parties* Germanice etiam prodiit 1750. 8. Francofurti. Ejus *catalogus morborum 243. qui oculos afficiunt* Anglice primum prodiit Londin. 1743. deinde Edimburgi auctior recuſus eſt 1744. tum Londini iterum excuſus prodiit 1749. quem annum jam indicavimus. Recuſus etiam eſt in editione Germanica brevis, cum mirificis nominibus. Totidem icones pictas ſolet oſtendere. Caterum ipſe Taylorus de propria laude edidit *urthei'e der öff. lehrer in der arzneykunſt über die operationen des* D. Taylori Anglice 1743. 8. Gallice Amſtelod. 1749 8. Francfor. 1750. 8.

Pierre Guisard *pratique de chirurgie ou hiſtoire des playes en général & en particulier*, Avenione edidit 1735. 12. * recuſam Pariſ. 1733. 12. 2. vol. Multas magni momenti hiſtorias habet, vulnerum ſclopetariorum penetrantium pectoris, nullo viſcere læſo, abſceſſus per umblicum ſanati, abſque turunda, ſarcomatum infeliciter amputatorum, membraneæ internæ veſicæ decedentis, hepatis contuſi & per anum egeſti, pro rabie habitæ phrenitidis. Suturam clavatam defendit, turundas vero omnino rejicit. Gangrænas ſiccas & putridas recte diſtinguit, & in illa corticem chinchinæ laudat. Aquas minerales Balarucenſes & Balneirgy (Barege) ad ulcera nimis valde ſuppurantia inſigniter extollit. Non ſemper nudatum cranium emori monet. Trepanum admovere & duram membranam audacter incidere jubet. Suturam pellionum rejicit. Vulneribus tendinum colophonium & thermas opponit. In ambuſtione ſpiritum vini repudiat. Inſtrumenta nova aliqua deſcribit, ut acum pro arteriis ligandis curvam obtuſamque. De ozæna, catalepſi, aneuryſmate aortæ diſſertatione ſubjecit.

Hyac Theodore Baron *queſtion de médecine dans laquelle on examine ſi c'eſt aux médecins qu'apartient de traiter les maladies vénériennes*, Pariſ. 1735. 4. *

C. Franc. Faudacq Chirurgi Namurcenſis *reflexions ſur les playes, ou méthode de procéder à leur curation*, Pariſ. 1735. 12. 1736. 12. Diſcipulus Petiti & Morandi, expertus homo, unde obſervationes variæ natæ ſunt, verboſior tamen, & plenus ratiociniis parum habet proprii. Ej. *nouveau traité d'armes à feu avec des remarques & des obſervations*. Namur. 1746. 8. nondum vidi.

D. Mombers libellum de calculo citavimus in pathologicis.

J. N. Lutzen *de abortu*, Ultun. 1735. 4. *

Henric. Vvinkler *anleitung zu aller chirurgiſchen vviſſenſchaft* VI. *ſtücke*, Berlin 1735. ad 1738. 8. Collectio diſputationum & opuſculorum, Platneri, Stahlii, Vvedelii (*de amauroſi*), Burgmanni, Vvaltheri, Schacheri, quæ ſuis locis dictæ ſunt: miſcuit etiam anatomica, ut Vvaltherum de coeliaca.

J. Martin Reichart *de utero gravida una cum fetu vulnerato*, Argentor. 1735. diſſertatio utilis, qua hiſtoria habetur vulneris ſclopetarii uteri vita ſuperſtite in fiſtulam terminati.

J. Storch *de militum morbis* citaxi, Norimbergæ 1735. 8. editum, quo multa chirurgica continentur. Ej. *unterricht vor hebammen* qui primam partem operis de morbis mulierum conſtituit, Gotha 1746. 8. Vetuſtam anni 1658. legem obſtetriciam recuſam & auctam illuſtravit commentariis & obſervationibus, & ipſe utique manum operi admovit ſimplex & ſincerus. Ej. *vveiberkrankheiten vierter theil*, Gotha 1749. 8. Ad hiſtorias molarum, ſpinæ bifidæ, abortuum, ſuas & aliorum obſervationes habet. Ej. *abhandlung von kinder krankheiten*, Eiſenach 1750. 8. Varia habet, de labio leporino ſimplici & duplici, lingua duplici, atretis magis vel minus difficulter ſanabilibus, ſpina bifida.

J. Storch *vveiberkrankheiten* nunc Tomus V. prodiit Gothæ 1750. 8. Pertinet inprimis ad partum difficilem, cujus multa exempla habet, ſigna mortui fetus explorat, partus cæſarei infelicis exemplum refert, fetus mortuis ſimiles compreſſo pectore excitat, & de duabus ſecundinis fuſe agit, quæ duos utique infantes demonſtrent.

Joh. Huvve' *ondervvys der vrouvven aangaande het kinderbaren*, Haarlem 1735. 8. Nondum legi artis obſtetriciæ compendium.

Caroli Friderici Kaltschmid *de vulnere hepatis curato* diſputatio Jen. 1735. Contra eam diſputationem Hambergerus Aletophili larvato nomine edidit *antvvortſchreiben darüber* ibid. 1735. 8. Reſpondit Kaltschmidius *antvvort auf A. ſmähſchrift* Cahlæ 1736. 4. Repoſuit Hambergerus *unterricht vor* D. Kaltschmieden *vvie er ſeine diſputatio de vulnere hepatis beſſer hätte defendiren ſollen*, Jen. 1736. 8. Poſt ea tempora ad cathedram Jenenſem promotus Cl. Kaltschmid vulnera ſolet curare, & varia edidit ut *emendati inſtrumenti chirurgici trocar ſchema cum curatione virginis hydropica*, Jen. 1738. 4. cannulam nempe majorem cum epiſtomio: progr. *de oculo ulcere cancroſo laborante feliciter exſtirpato*, ibid. 1749. 4. diſputatio *de otalgia* ibid. 1749. 4. alia.

Caroli Friderici Kaltschmid etiam eſt diſp. *de partu cæſareo*, Jen. 1750. 4.

J. Christ. Themel *de abſceſſu teſtium venereo*, Jen. 1735. diſputatio. Ej. *anatomiſche nachricht von einem mit blut angefülten ſack in dem unterleibe*, Chemniz 1740. 4. in Ej. diario, quod nunc maxime prodit cum titulo *obererzgeburgiſches journal* tumor magnus vaginæ reſectus refertur. Ej. *hebammenkunſt*, Lipſ. 1747. 8. Ipſe obſtetriciam artem exercet, hinc ex praxi ſua ſcribit. Partum primo naturalem cum officiis obſtetricis eo pertinentibus perſequitur, deinde præternaturalem ſecundum diverſorum perverſorum ſitum ordinem. Obſervationes ſuas paſſim & monita interponit. Ita valde timet duplicati fetus partum. Pedibus dum fetum extrahit una cum capite vult ut ſequantur brachia. Inſtrumentis vix utitur.

Queſtion, ſi c'eſt aux médecins qu'il appartient de traiter les maladies véneriennes, Paris 1735. 4. *

Pierre de Sault Medici Burdigalenſis, *ſur la pierre des reins & de la veſſie avec une réponſe aux critiques de* M. Astruc, Pariſ. 1736. 12. Commendat injectiones, aquas *Balneiregy*, quæ ex ipſius experimento, calculum humanum macerando diſſolvunt. *

T. Davvkes *the midvviſe rightly inſtructed or the vvay vvhich vvomen ſchould take to acquire the knovvledge of midvviſry*, Lond. 1736. 8. Simplex & ad minora officia docenda minutus. Rete commendat ad extrahendum fetum. Brachia una cum capite extrahit, & Deventrium contra Chapmannum defendit, atque in pleriſque ſequitur.

J. Christoph Pohl profeſſor Lipſienſis in A. Er. anno 1736. dedit deſcriptionem tumoris fungoſi capitis cum carie cranii. Programmata & diſputationes edidit *de abſceſſu abdominali* 1737. *de proſtatis calculo affectis* 1737. *de tumoribus cyſticis feliciter maleque curatis* 1738. *de herniis & ſarcocele in ſpecie* 1739.

Petri Maloet *Non ergo chirurgia pars medicinæ certior*, Pariſ. 1736. 4.

Guil. de Magny *Non ergo chirurgus in arte ſua medico certior*, Pariſ. 1736.

Lud.

LUD. de SANTEUIL *Non ergo eſt chirurgus medico certior*, Pariſ. 1736. 4. & Gallice ſub titulo *des propriétés de la Médecine par raport à la vie civile*, Pariſ. 1739. 8. Miror concedere LUDOVICUM, chirurgos melius diſſecare quam medicos ob dexteritatem manus uſu adquiſitam, quod cauſæ adverſum eſt & parum verum. Cæterum varia hiſtorica habet, etiam a *medica facultate* propoſita, chirurgos nempe fuiſſe receptos annis 1505. & 1644. inter ejus diſcipulos, & anno 1660. totam chirurgiam facultati ſubjectam fuiſſe, anno vero 1724. confirmatum, ut annuum juramentum chirurgi apud decanum jurarent, &c.

Mémoire où l'on fait voir en quoi peut conſiſter la prééminence de la médecine ſur la chirurgie, Pariſ. 1736. 4. * PL.

Lettre d'un médecin de la Faculté de Paris ſur ce que c'eſt que le brigandage de la médecine, Pariſ. 1736. 8. *

PETR. STUART *de ſecundinis ſalutiferis atque noxiis*, Argentor. 1736. diſputatio.

J. FRIDER. BEHLING *meditationes ſuper uterum in partu ruptum*, Altdorf. 1736 diſputatio.

ANTON. FORMELLINNII *commentarium ſopra il capitolo* XIII. *del* J. ANDREA *a Croce* (*delle ulceri con carie d'oſſe*), Venez. 1736. 8. jam citavi.

In *Miſcellaneis Berolinenſibus* 1736. de carie egit CL. BUDÆUS.

TUSSANI GILBERTI BOULLARD & ISOARD *ergo turundarum intermiſſio poſteris vulneribus noxia*, Pariſ. 1736.

GASPAR COCHON du PUY & MURRY: *Ergo poſt gravem ab ictu vel caſu capitis percuſſionem non juvante etiam iterata trepanatione dura mater inciſione aperienda*, Pariſ. 1736. ad emittendum pus ſæpe ſub dura matre collectum. Aliquot hiſtoriæ adlegatæ.

CLAUD. JAC. GERAUDLY *art de conſerver les dents*, Pariſ. 1737. 12. In JOURN. des SAV. laudatur.

HENRY BRACKEN'S *the midvvifes' companion*, Lond. 1737. 8. *

Gründliche einleitung zur chirurgie, Tubing. 1737. 8. Auctor chirurgus Helvetus fuit. Vulnera, fracturas, luxationes, tumores & ulcera deſcribit. *

J. GOLTDAMMER *offenherziger vveiber und kinderarzt mit einer hebammen probe*, Northauſen 1737. 8. *

J. GOLDHAMMER recuſus eſt Northauſen 1750. 8. Nullius momenti. *Gründliche einleitung zur Chirurgie* nonne idem liber cum MAURER quem pag. 269. citavimus? *

Vehemens ſcriptum contra medicos hoc anno prodiit, *lettres ſur les diſputes entre les médecins & les chirurgiens*, Pariſ. 1737. 4. & æque vehemens *le Baillon* pro medicis in PETITUM alioſque chirurgos eodem anno. * Reſponderunt Chirurgi ſub titulo *réponſe de* M. D. M. *Chir, au Médecin auteur du Baillon*, Pariſ. 1737. 4. * Eodem anno etiam prodiit *ſecond mémoire pour les Chirurgiens* 4. * & varia ſcripta contra ASTRUCIUM *réponſe d'un chirurgien de* St. Côme *à la premiere lettre de* M. ASTRUC 1737. 4. *Lettre de* J. L. PETIT *à* M. ASTRUC 1737. 4. recuſa cum epiſtolis ASTRUCII. Non vidi neque *lettres ſur les diſputes qui ſe ſont élevées entre les medecins & les chirurgiens par M... Chirurgien de Rouen*, Pariſ. 1737. 4. neque *réponſe à l'écrit intitulé Cleon à Eudoxe, touchant la prééminence, prétendue des Médecins ſur les Chirurgiens*, Pariſ. 1738.

Metodo ſicura per curar las fracturas par JOSEPH RODRIGUEZ, *Cerujano ſobra la diſſertation de las heridas de Cabeça qua defendro la Real ſocieted de ſevilla par* GASPAR PELLICE, Madrit 1737. *

SARAH STONE *compleat practice of midvvifry*, Lond. 1737. 8.

ZACHARIAS VOGEL chirurgus Lubecenſis edidit Lipſiæ anno 1738. & anno 1746. 75. paginis auctius recudi fecit *abbandlung aller arten der brüche* 8. belgice etiam verſum & excuſum anno 1743. 8. In præfatione D. J. GER. VVAGNER defendit repoſitionem ſacci hernialis integri. Multas cæterum proprias obſervationes continet, & recentiſſimorum Gallorum inventa ad hernias foraminis ovalis, vaginæ, appendicem vero de gangræna in hernia nata. Paſſim contra CL. GUNZIUM aliqua monet.

J. HENRICI KESSELRING *hiſtoria & examen methodi Foubertianæ*, Hall. 1737. Egregia diſputatio.

C. A. SCHEERER *de calculis ex ductu ſalivali redditis*, 1737.

CHRISTOPH. PHILIP GLASS *de inflammatione oſſium*, Hall. 1737.

J. GOTTLOB KRUGER *de nonnullis ad motum globuli ex ſclopeto exploſi pertinentibus*, Hall. 1737. 4. bona diſp.

A diſ-

chten quæ hebdomatim ab initio prodierunt, deinde junctim edita ſunt anno 1742. Berolini 4. & ſeqq. Magna pars chirurgica eſt, ut in T. IV. fuſus tractatus de vulneribus ſclopetariis, & contuſionibus, in V. hiſtoria maxime cariei cranii ſanatæ; iterum de vulneribus ſclopetorum, ubi laudantur digeſtiva, rejiciuntur ſpirituoſa, emetica a le DRANIO commendata limitibus arctioribus circumſcribuntur. Porro de calculo] Rauiana methodo ſecto, de iſchuria, vulneribus pectoris, amputatione abſque deligatione & infinita alia huc ſpectant.

CORNELII van REVERHORST diſputatio *de agilope*, Leidæ 1738. 4.

HEN. DAN. HOLLING *de officio obſtetricis in partu naturali & cauto remediorum illum promoventium uſu*, Argent. 1738. 4.

ANTONII FERREIN *non ergo fiſtulæ lacrumali cauterium actuale*, Pariſ. 1738. Commendat uſum acus triquetræ & ſpecillis viam ad nares reſtituere jubet. EJ. *quinam ſint præcipui, quomodo explicentur, & curentur lentis cryſtallinæ morbi*, Pariſ. abque anno. *

J. BAPT. SYLVA & BOUVART: *Ergo qui tumores deleri debent ferro potius, quam cauterio potentiali, delendi*, Pariſ. 1738.

J. BAPT. MARTINENQ & RABOURS: *non ergo in plagis abdominis vulnerato inteſtino pellionum ſutura*, Pariſ. 1738.

JOH. BESSE: *Non ergo ingruente in artubus gangrana a cauſa interna eorumdem artuum amputatio inperanda* R. MAJAULT, Pariſ. 1738. Fruſtra amputari in eo caſu monet, & exempla funeſti eventus adfert.

In *Mercurio Gallico* hujus anni & aliorum varia chirurgica & inprimis hiſtoriæ ſecti calculi a le CLERC & aliis continentur, quæ nunc hic repetere nequeo.

EL. FRID. HEISTER brevis ævi juvenis *de nova brachii amputandi ratione*, Helmſtad. 1738. diſputatio, nempe brachii in articulo humeri exciſi ob conbuſtionem exemplum.

CAROLI RICHA hiſtoria aneuryſmatis in *opuſc. ſcientif.* 1739.

PETRI CHR. BURGMANN *de ſingulari tunicarum utriuſque oculi expanſione*, Roſtoch. 1739. 4.

RICH. MANNINGHAM *compendium artis obſtetricandi*, Lond. 1739. 4. & cum titulo *abſtract of midvvifry*, Lond. 1744. 4. Utilis in ſua brevitate Liber, conditiones partus naturalis & non naturalis, varios ſitus noxios & encheireſes, morbos etiam gravidarum & puerperarum in tabulis proponit, ſubjectis aphoriſmis ſuis & Hippocratis. Recudi fecit PHILIPPUS ADOLPHUS BOEHMERUS, Hall. 1746. 4. & varia addidit. In *præfatione* multa monuit, converſionem fetus refutavit, quæ ante partum ſolet ſtatui: Adjecit diſſertationem de forcipe, quam invenit CHAMBERLEYNE, perfecerunt CHAPMAN & GIFFARD, & accurate delineavit, cujus utilitas inprimis eſt ad extrahendum caput cunei modo inter oſſa pubis impulſum, quo ipſo vir Cl. ſæpe feliciter uſus eſt.

In hæc tempora cadit inventum celebre medicamenti lithontriptici Anglicani, quod neſcio unde ad virginem JOHANNAM STEPHENS venit, & a *Parlamento* ſeu ſupremo Regni ſenatu, quinque millibus librarum & redemtum & publicatum eſt. Infinitis ſcriptis hoc inventum anſam dedit, quorum pleraque legimus, & indicabimus.

M. STEPHENS *receipt for the ſtone and gravel vvith proper obſervations*, Lond. 1739. formulæ noviter revelati arcani cum breviſſimis notulis.

DAVID HARTLEY A. M. nuper ex ſyſtemate novo de anima humana celebris edidit Londini 1739. 8. *A vievv of preſent evidence for and againſt Mrs. Stephens's medicine containing* 155. *caſes vvith ſome experiments and obſervations*. Recuſus eſt gallice cum titulo *Recueil d'expériences & d'obſervations ſur la pierre, & en particulier ſur le remède de Mle. Stephens*, Pariſ. 1740. 12. Edidit D. BREMOND, unice cum ea diverſitate, ut caſus D. KIRKPATRIK in ea editione ad ſecundum volumen rejectus ſit. Deinde *ſupplement of the vievv of the preſent evidence* ſubjecit HARTLEY, cujus editio Gallica in T. II. *recueil des expériences ſur la pierre* reperitur. In eo Libro brevem hiſtoriam medicamenti tradit, & experimenta in proprio corpore capta, erat enim calculoſus. Id ipſum opuſculum paucis mutatis etiam ſub titulo D. H. *Epiſtolica diſſertationis de lithontriptico a. J. S. nuper invento* editum eſt Leidæ 1741. 8. Baſileæ 1742. 8. Plerique caſus favent medicamento, aliqui dubii ſunt. Ubique fere ſquamæ & ſedimentum album ab uſu medicamenti deceſſerunt, & multis ægris ſymptomata inde lenita ſunt. Experimenta vero HARTLEYI, cum maceratis in urina medicata calculis facta ſunt. In Gallica tandem collectione epiſtolæ exſtant S. MORAND,

GEO-

GEOFROI, VV. CHESELDEN, CLAUDII AMYAMD, & SHARPII. D. GEOFROI experimenta aliqua adfert & corrigit formulam nimis nauſeoſam. In *Mercurio Gallico* 1740. M. Febr. exſtat D. HARTLEY ad D. CANTVVELL epiſtola.

Opuſculum quod ſub titulo D. H. *Epiſtolicæ diſſertationis de lithontriptico a J. S. nuper invento* citatum eſt, recuſum exſtat Bathoniæ 1746. 8.

Eodem tempore JACOBUS KIRKPATRIK caſum ſuum deſcripſit, curationis per ea medicamenta peractæ, qui etiam ſeorſim belgice prodiit cum titulo *naauvvkeurig verhaal van het ſucces der medicyne van J. Stephens tegen de ſteen in de blaas*, Amſtelod. 1739. 8. Varia vero continuo ſcripta novo invento oppoſita fuerunt. Ita HENRICUS BRACKEN edidit *lithiaſin Anglicanam or an enquiry into the nature and origine of ſtone and gravel*, Londin. 1739. 8. contra hoc ipſum arcanum, & *a letter to* D. HARTLEY *author of the caſes in behalf of Mrs. S. medicines*, ibid. 1739. 8. Huc etiam credo pertinere *an adreſſ to the faculty of phyſick relating Mrs. Stephens medecine*, Lond. 1739. 8. * Neque vidi VVILHELM SHAVV *diſſertations on the ſtone in the bladder*, Lond. 1739. 4. neque DIONYSII COETLOGON *treat. on the ſtone and analyſis of Mrs. S. medicine*, ibid. eodem anno editam, nec *a letter to the gentleman of the faculty in an anſvver to a letter on Mrs. S. medicines*, Lond. 1739. 8.

Opuſculum quod citavimus ſub omine *an adreſſ to the faculty of phyſick relating Mrs. Stephens medicine*, Lond. 1739. 8. contra STEPHANIAM pro ordine medico ſcriptum eſt, quem amici medicæ feminæ dicebant virginem odiis ſuis opprimere. In libro ibid. etiam citato *diſſertations on the ſtone in the bladder* CL. SCHAVV difficultates varias movet, & judicium de effectu arcano STEPHANIANO dubium reddit, ſuadetque in veſicam potius immitti, &c. DIONYSII COETLOGON acerbum ſcriptum eſt quod citavimus. Carpit per ſingula formulam medicamenti STEPHANIANI. HARTLEYI caſus nonnullos contra ipſum citat.

Longe vero firmior fuit pro STEPHANIANA Liber CL. THEOPHILI LOBB, qui cum titulo *a treatiſe on diſſolvents of the ſtone and on curing the ſtone and the gout by aliments*, Lond. 1739. 8. Baſileæ recuſus anno 1742. 8. Ducentis fere experimentis calculos & humanos, & a natura genitos adgreſſus refert, eos a plurimis liquoribus ſolvi, non quidem ab ullo alcalino, ſed a ſucco limonum, porrique inprimis & panis decocto. Diætam vero vegetabilem certum ad calculum & podagram præſidium eſſe invenit, cum calculi generatio a ſale fere animali pendeat.

THEOPHILI LOBB citatus tractatus gallice verſus prodiit *traité des moyens de diſſoudre la pierre*, Pariſ. 1744. 12.

Experimenta MORANDI & GEOFROI de medicamento Stephaniano, cujus vim iſte in ſapone poſuit, ille in plurimis ægris efficacem reperit, lege in *monumentis Academiæ ſcientiarum* ad annos 1739. 1740. & 1741. Ab iſtis plurimum auctoritatis novo invento acceſſit. Neque parum ipſi profuit induſtria viri Clar. STEPHANI HALES, qui edidit anno 1740. 8. *an account of ſome experiments and obſervations on Mrs. S. medicines for diſſolving the ſtone*, quæ gallice prodierunt in ſecundo tomo *recueil d'expériences* jam citato. Continet HALESII experimenta tum ea quæ exſtant in ejus *Hemaſtatiks*, tum nova alia, facta cum lixivio ſaponis aliiſque partibus medicamenti Stephaniani. Oſtendit in urinis medicatis & calcem ſoluti calculi ineſſe. Eodem *ſecundo tomo* Pariſ. 1743. 8. edito epiſtolæ aliquæ HARTLEYI, nondum penitus ſanati, PELLETI aliorumque ad Gallos amicos continentur, quibus nonnulla de recentioribus curationibus continentur.

STEPHANI HALES dictus libellus etiam cum F. CLIFTON *ſtatu medicinæ* gallice verſo excuſus eſt Pariſ. 1742. 12.

Eo anno edidit anonymus *an full examination and impartial account of Mrs. S. cures and medicines*, Londin. 1740. 8. 2. p. Eum non legi, neque RICHARDI GEM *account of the remedy for the ſtone*, Londin. 1741.

Anonymi quod citavimus opus *A full examination and impartial account of all relating to* Mrs. STEPHENS *cure and medicine for the gravel*, Lond. 1740. 8. contra STEPHANIAM & HARTLEYUM ſcriptum eſt. Potuiſſe levamen in ægrotis a diæta aliiſve cauſis natum eſſe, neque ipſum HARTLEYUM convaluiſſe ex uſu ſui arcani objicit.

RICHARD GEM liber dictus etiam eo loco, mera ni fallor eſt verſio.

In *Trivultinis* anno 1741. exſtat collectio bonorum effectuum hujus medicamenti, CANT-

VVEL-

VVELLO auctore. In urina medicata molleſcere calculos oſtendit & ſolvi. IDEM anno 1742. præſide LUD. MARIA POUSSE theſin ſub his vocibus præfixis edidit: *Non ergo calculo veſicæ ferrum ſemper neceſſarium*, qua experimenta deſcribit & in vivis hominibus facta, & in calculis in urina medicata maceratis, & in cadaveribus eorum, qui ſapone uſi fuerant, nam eo inprimis utebatur, ut tamen vim ſolvendi in calce viva & animali ipſe poneret.

JUNKERI diſputationem dixi. Amici noſtri J. CHRISTOPHORI BOHLII *medicamenta lithontriptica Anglicana reviſa*, non vidi edita Regiom. 1741. 4.

Anno ſequente JAC. ALBERTUS HAZON pro novo medicamento ſcripſit theſin ſub hoc titulo: *Ergo in calculi ætate & temperamento ægrotantis remedium alcalino ſaponaceum Anglicum*, quo calculos nonnullos ægre a medicamento tangi, alios optime, & hanc ſummam utilitatem eſſe docet, quod calculorum regenerationem impediat, quam nulla ſectio impediret. Sanationum etiam exempla habet.

Sed eo ipſo anno acris adverſarius exſtitit JACOBUS PARSONS, qui cum hiſtoria veſicæ urinariæ edidit *animadverſions on lithontriptic medicines*, Londin. 1742. 8. quibus neque novum eſſe medicamentum contendit, neque innoxium in tanta copia alcalini ſalis, & calces generare objicit, quæ cum urina decedant, maleque haberentur pro fracti calculi fragmentis, & calculos repertos eſſe in cadaveribus eorum, qui fuerant pro ſanatis habiti, quæ quidem graviſſima eſt objectio, cum vera ſit. Acriter omnia & cum animo evertendi famam medicamenti.

Contra eodem anno 1742. amicus noſter BENEDICTUS STÆHELIN, cum HARTLEYI & LOBBII libris edidit *epiſtolam euchariſticam ad* D. HARTLEYI, Baſil. 8. excuſam, qua fabricam calculorum & naturalium & morboſorum detegit, & gluten elaſticum deſcribit, quo granula lapidis coguntur, & ut ſolvantur oſtendit, ſoluto eo glutine, natis in ipſa ſubſtantia lineis ſulciſque. Succum limonum, aquam nivalem, aquas Hohleanas ſolvere humanos lapides oſtendit, glutine extracto fundum petente, quo ablato tota maſſa collabitur, diſcedentibus elementis.

Favet etiam STEPHANIÆ JOHANNES RUTTY cujus *account of ſome nevv experiments and obſervations on* J. STEPH. *medicine for the ſtone vvith ſome remarks on* D. HALES *experiments on the ſame ſubject* prodiit Londin. 1742. 8. Experimenta D. RUTTY demonſtrant, aquam calcis calculum ſolvere, ſpiritum ſalis tamen etiam potentius, etiam maxime dilutum, potentiſſime vero nitri ſpiritum. JURINUS, nunc collegii Medici præſes, lixivii ſaponis capitalis, drachmam quotidie ſumtam in ſe ipſo utilem expertus eſt.

PETRI BOURGEOIS *diſputationem de calculo & remediis eum ſolventibus*, Leid. 1744. non vidi, CL. vero VVHYTTE experimenta felicia in Actis Edimburgenſibus recenſa jam citavi.

Anno 1744. amicus noſter ingenioſiſſimus J. FRIDERICUS SCHREIBER ad me epiſtolam dedit *de medicamento* JOHANNÆ STEPHENS *contra calculum renum & veſicæ divulgato & inefficaci & noxio*, Gotting. 4. Experimentum narrat in juvene captum, cui prodeſſe videbatur medicamentum. Cum obiiſſet, & calculus in veſica repertus eſt, & inflammatio. Negat novum medicamentum eſſe, negat tutum, negat poſſe in omni ætate adhiberi, negat calculum vere ſolvere.

Quare ſatis excuſſa re adparuit, molliore calculo laborantes homines, in quibus lixiva degeneratio non metueretur, plerumque bene a medicamento habere, etſi non ſemper calculus ſolveretur; in ſcorbuticis vero ægris, & in iis in quibus dominaretur lixivum principium, & in calculis præduris & in iis quos adpendices veſicæ occultant, & nihil poſſe remedium, & nocere.

VACHER *diſſertation ſur le cancer des mammelles*, Beſançon 1740. 12. Chirurgus noſodochii & anatomicus, nulla hypotheſi uſus, cancrum diſtinguit, occultum, benignum, quem ita permittit amputari, ut una cutis removeatur: majorem vero & exulceratum integræ mammæ exſtirpationem cum deſtructione totius cutis requirere vult, quæ relicta novi mali fomes ſit. Sententiam per experimenta confirmat.

GIUSEPPE LARINI *trattato ſopra la qualità de' denti, e il modo di cavarli, mantenerli, e fortificarli*, Firenze 1740. 4. Non magni momenti eſt, inſtrumenta vulgaria pingit, etſi tenaculam cum elaſtro ſibi propriam vindicet. Didicit artem apud CARMELINE Gallum, magis in dentibus poliendis quam extrahendis occupatum, ſuperſtitioſus ipſe & jactator.

JUST. GOD. GUNZ *de calculi curandi viis*, Lipſ. 1740. 8. Nova inventa Gallorum, nuper Pariſ. redux hic recenſet, cum epicriſi ſua, & conſiliis ad emendationem. FOUBERTIANAM metho-

methodum, & merito, rejicit, GARENGEOTUM plagii accuſat, LEDRANII nuperiores emendationes refert, CL. NIC. le CATII nova inſtrumenta novamque inciſionem laudat. Sed iſte chirurgus aliter inſtrumenta pinxit & methodum ſuam reformavit. EJUSD. *recenſio critica ſuarum epiſtolarum, quarum altera a Chir. Anonymo, altera a* COGHLANO *ſuper* FULBERTI *calculum ſecandi rationem Gallice ſcripta ſunt* Lipſ. 1745. 4. & in ACT. ER. Et ipſæ contra FULBERTUM ſcriptæ ſunt. EJ. *de commodo parientium ſitu* I. Lipſ. 1742. 4. EJ. *obſervationes anatomico-chirurgica*, Lipſ. 1744. 4. Noviſſima Gallorum inventa proponit, novaſque herniæ ſpecies cum ſuis nonnullis obſervationibus, multus in GARENGEOTI & aliorum correctione, minus copioſus in curatione chirurgica. EJ. diſputatio *de ſtaphylomate*, Lipſ. 1748. Eo nomine corneæ membranæ dilatationem intelligit, uveam prolabi negat. EJ. *obſervationes de entero-epiplocele*, Lipſ. 1749. in cadavere factæ.

EJ. diſp. *de ſuffuſione*, Lipſ. 1750. 4.

J. GEORGII HENRICI KRAMER *medicina caſtrenſis chirurgica*, Nurnberg 1740. 8. Medicamentorum, etiam ſpecificorum, amator, balſami DIPPELIANI, ruſtici decocti, &c.

SAMUEL SHARP *treatiſe on the operations of ſurgery a deſcription and repreſentation of the inſtruments, and an introduction on the nature and treatment of vvounds abſceſſes and ulceres*, London 1739. 1740. 8. gallice verſus a D. JAULT Pariſ. 1741. 8. Brevis liber, & prælecturo commodus, ubique fere aliqua propria habet, & a vulgatis diverſa, trepanum abſque manubrio verſatile, acum canulatam ampliorem; multa etiam utiliter monet in hydrocele & alibi. Diſcipulus CHESELDENII, ex optimis.

SAMUEL SHARP edidit etiam *enquiry in to the preſent ſtato of ſurgery*, Lond. 1750. 8. Non reſpondet titulo, ſed eſt ſeries diſſertationum de nonnullis morbis chirurgicis & operationibus. De herniis fuſe, ad quas ſectionem regiam laudat, ſaccum vero integre reponi diſſuadet. Inde hydrocelen ad duas unice ſpecies reducit, & incidendo ſanat. Sarcocelen teſtis a ſarcocele epididymidis ſeparat, quarum hæc innocua eſt, illa facile concreſcit, idemque vix permittit ſarcocelen exſtirpare. De urethra ejuſque fiſtulis carunculiſque copioſiſſime ſcribit, & candelas laudat modumque docet parandi. In ſectione calculi rejicit FULBERTI methodum, ſuamque, a CHESELDENIO edoctus, laudat, & inſtrumenta perficit. Plura alia habet quæ legi merentur.

Lettre de M. Chir. de Province à M. Chir. à Paris au ſujet de la remarque pag. 249. *de l' édition de* DIONIS *par* M. *la* FAYE Pariſ. 1740. FOUBERTI opus, refutat chirurgum la FAYE, qui ſuam calculi ſecandi methodum non probaſſet, & MORANDUM nihil inveniſſe contendit, GARENGEOTI vero merita extollit.

ERN. HENR. KECK *de dolorum præcipue ad partum cauſis & curandi ratione*, Argent. 1740.

MICH. LUDVVIG KNOBLOCK *de cancro mammæ ſiniſtræ curato*, Erfurt 1740. diſputatio.

JOACH FRID. BOLTEN *de gangliis generatim*, Hall. 1740. 4. Bona diſputatio.

J. ANDR. DEISCH *de neceſſaria in partu inſtrumentorum applicatione*, Argentor. 1740. 4. Inſtrumenta expertiſſimi FRIEDII depingit, oſſa pubis ſeparata vidit.

J. CONR. SCHMIDT *de vulnere thoracis & pulmonis ſiniſtri feliciter curato*; Baſil. 1710. 4.

Obſervations critiques ſur la lettre d' un chirurgien de Province par M. COGHLAN *Chir.* Pariſ. 1741. 8. Contra FOUBERTUM, cujus methodi incommoda revelat. MORANDO audio tribui, etſi Hiberni Chirurgi titulum præferat.

VVILH. BERNH. NEBEL. diſp. *de ſynovia*, Heidelberg 1741. *de pædarthrocace* 1745.

P. ROUSSIN de MONTABOURG & LUD. GUIL. LE MONNIER *non ergo in oſſium carie cauterium actuale*, Pariſ. 1741. theſ. Radi ſcalpello præfert, & putrida exſcindere. EJUSD. & BOUTIGNY *ergo in herniis inteſtinalibus etiam cognita prolapſi inteſtini læſione operatio celebranda*, Pariſ. 1742. Exempla inteſtinorum in hernia gangrænoſorum eventu non funeſto.

PAULI VALCARENGHI *de aorta aneuryſmate duas obſervationes* in pathologicis laudavimus.

JOH. GRASHUYS *exercitatio de ſcirrho & carcinomate in qua etiam fungi & ſarcomata pertractantur*, Amſtelod. 1741. 8. etiam belgice recuſa, ſedem mali in celluloſa eſſe: ut fungi ipſi cerebri excreſcentiæ ſint diploes. Multa collegit. EJ. *de formatione puris*, Amſtelod. 1747. 8. Bono ordine ſcriptum opuſculum retulit propoſitum in Academia Chirurgica Pariſina præmium. Sedem ſuppurationis cum BOERHAAVIO in celluloſa ponit, puris materiem in adipe invenit; medicamenta per claſſes diſponit, agendi modum explicat.

BUNON *diſſertation ſur un préjugé concernant les maux de dents des femmes groſſes*, Pariſ. 1741.

1741. 12. Refutat eos, qui dentium evulſionem in gravidis periculoſam eſſe credunt; canini etiam dentis periculoſiorem extractionem refellit. EJUSD. *eſſai ſur les maladies des dents où on propoſe de leur procurer une bonne conformation dès la plus tendre enfance*, Pariſ. 1743. 12. Eroſionem deſcribit, malum a carie diverſum, quo dentes corrumpantur intra alveolos ſuos, prius quam prodeant, a ſcorbuto, variolis, febribus acutis. Deinde monet, multum vitii in dentibus oriri a maxillarum anguſtia, qua fiat, ut ordine legitimo prodire nequeant: eoque in caſu ſuadet mature dentes primigenios evellere. Contra ANDRYI in *Orthopædia* conſilia aliqua monet. EJUSD. *expériences & démonſtrations*, Pariſ. 1746. 12. Eroſionem ſuam in latentibus hactenus dentibus præ viſim *Commiſſariis* Academiæ chirurgiæ in noſodochio *de la Salpetriere* demonſtravit: obſervationes de noxa tophi dentibus circumnati, de ulceribus alveolorum, de elapſu dentium a robore nimio oppoſitorum dentium, de inæquali craſſitie materiæ vitreæ propoſuit.

ARTHUR. CONRAD ERNESTING in *nucleo* ſuo *quinquepartito*, Helmſtatt. 1741. 4. habet etiam lexicon chirurgicum.

GODOFR. THIESEN *obſ. de calculo raræ magnitudinis a virgine per urethram ſponte & feliciter excluſo*, Regiom. 1741. 4.

In CL. J. B. BIANCHI etiam num ſuperſtitis Libro *generatione vizioſa* multa huc pertinent ad partum ventralem, cæſaream ſectionem, quam eo ſolo in caſu laudat.

VVURTH *caſus ex veſica calculo orti deſcriptio*, Arnſtein 1741. 4. *

PETRUS IDEMA in ſua *verhandling van't oog*, Leeuvvaarde 1741. 4. de cataracta agit, quam membranaceam defendit, in ipſo opere, ut putat percepto diſcrimine.

FRANC MICH. DISDIER *Traité des bandages ou méthode exacte pour apliquer les bandages les plus uſités*, Pariſ. 1741. 8. *

JOS. ANTON. SCRINSKI diſputatio *de inflammatione, gangræna, ſphacelo in genere*, Prag. 1741. 4. *

VVILH. BERAND diſputatio *de ſynovia ejuſque remediis*, Heidelberg. 1741. *

P. J. MALOUIN *An hernia inguinali cum adhæſione ſubligaculum nocet*, Pariſ. 1741. *

M. des MOURS cum verſione Gallica Tomi I. *Edimburgenſium actorum* edidit morbos oculorum perite & ſubtiliter deſcriptos, mydriaſin, & uveæ ad corneam adhæſionem.

GERARD vand SVVIETEN Archiatri Auſtriaci *commentaria* in HERMANNI BOERHAAVE *aphoriſmos de cognoſcendis & curandis morbis* prodierunt Tom. I. Leid. 1742. Tom. II. ibid. 1745. Chirurgica Præceptoris illuſtrat multis ſuis, & HILDANI, LANOTTII aliorumque obſervationibus.

FIELDING OULD *a treatiſe of midvvifry in three parts*, Dublin 1742. 8. Compendium, quo plerorumque caſuum difficiliorum encheireſes traduntur. Situm non bonum eſſe, quando facies directe os ſacrum reſpicit, valde urget, & mutari debere eum ſitum, donec mentum fetus alterutri humero inſiſtat. Obliquitatis uteri malos effectus repudiat. Cum capite brachia una educere contra DEVENTRIUM diſſuadet. Pharyngotomo pro capite aperiendo utitur, & pro abdomine. Partum Cæſareum rejicit. Forcipem Anglicam & ejus uſum deſcribit.

PIERRE CHIRAC *obſervations de chirurgie ſur la nature & le traitement des playes*, Pariſ. 1742. 12. Verſio diſputationis cujus primam editionem non vidi. Symptomatum ætiologiam proponit. Balarucenſes aquas in vulneribus tendinum laudat. Simpliciorem curationem præfert.

CHR. STEPH. SCHEFFEL *de præſtantia ſitus parturientium in lecto præ reliquis aliis conſuetis*, Gryphiſvvald. 1742. 4.

J. FRID. TSCHEP *de amputatione femoris non cruenta*, Hall. 1742. diſputatio.

GE. FRID. SIEGVVART *de ſanatione ophthalmiæ*, Hall. 1742.

JOSEPH HURLOCK *practical treatiſe upon dentition*, Londin. 1742. 8. Demonſtrare ſcopus eſt, optimum remedii genus in difficili dentitione eſſe inciſionem gingivarum, qua convulſiones & mors ipſa occupentur. HARRISIUM refutat, adverſum inciſioni, cariem dentium adhuc in alveolo latentium non ignoravit.

JAMES GARLICK *on injections in the cure of gonorrhœas*, Londin. 1742. 8. *

PETRI PAULI MOLINELLI *ad publicam chirurgicarum operationum in cadaveribus oſtenſionem*, Bonon. 1742. * Laudat has adminiſtrationes. EJ. *de aneuryſmate e læſa brachii in ſanguine mittendo arteria*, Bonon. 1745. 4. cujus editionis pauciſſima exemplaria ſunt, recuſa eſt autem in Bononienſibus commentariis. Oſtendit ex ſuis & VALSALVÆ curationi-

 bus,

bus, non ſufficere, ſi vulnerata arteria ſuperius & inferius ligata fuerit, ſed claudi oportere ramos minores, qui mire dilatentur ligato trunco. Statum arteriæ & nervi poſt aneuryſmatis operationem degeneris deſcripſit.

Liſte delle operazioni fatte dal S. ENRICO MEINERS *e ſcielta delle più ſingolari guarigioni fatte in Torino ſulle malattie degli occhi*, Turin. 1742. Ambulantis ocularii artificia hic deſcribuntur, pupilla artificialis, depoſita cataracta, &c.

FRANC. JOS. HUNAULD & BUSSON *Ergo ab ictu, lapſu, niſu, quandoque vertebrarum caries*, Pariſ. 1742. Deſcribit ancyloſes vertebrarum, & cariem ex caſu vel nixu.

HENR. FRANC. BOURDELIN & ISEZ *Ergo in pectoris hydrope quo maturior eo felicior thoracis paracenteſis*, Pariſ. 1742.

PAULI JACOBI MALOUIN & GEVIGLAND *Ergo hernia inguinali cum adhæſione ſubligaculum nocet*, Pariſ. 1742.

HYACINTHI THEODORI BARON & BARON D'HENOUVILLE *Ergo fracto cranio non ſemper admovenda terebra*, Pariſ. 1742. Non adhibendam, niſi ſanguis magna copia effuſus fuerit; tentandam purgationem, venæ ſectionem, &c.

ANTONII CASA MAJOR & PETRI LALOUETTE *Ergo cereoli in plerique urethræ fiſtulis ſectione præſtantiores*, Pariſ. 1742. Inciſionem rejicit ob anguſtiam, & commendat cereos ex inteſtino in chordam contorto ſenſim craſſiores.

ROBERI HUBERTI LINGUET & LIGER *Ergo in abſceſſu mediaſtini celebranda ſterni terebratio*, Pariſ. 1742. Monet ut adhibeatur trepanum in parte ſiniſtriori.

J. BAPT. LUDOV. CHOMEL & BERCHER *Ergo prægnanti ſuperveniente uteri hæmorrhagia partus manu promovendus*, Pariſ. 1742.

A. N. GUENAULT & VANDENESSE *Non ergo vulnerata crurali arteria ab amputatione auſpicandum*, Pariſ. 1742. Poſſe ligari arteriam cruralem, nec inde metui debere ſpacelum, ob ramos communicantes.

LUDOVICI PETRI le HOC *Ergo oculi punctio cataractam præcavet*, Pariſ. 1742. Cataractam membraneam defendit, hinc humorem aqueum turbidum emittit punctione, ne nova regeneretur.

CHRIST. STEPH. SCHEFFEL *de præſtantia ſitus parturientium in lecto præ reliquis alias conſuetis*, Gryphſvvald. 1742.

DALE INGRAM *eſſay on the cauſe and the ſeat of the gout*, Londin. 1743. 8. Cauteria, dudum fere neglecta, inter gaſtrocnemios admota mire ad podagram laudat.

Mémoires de l'Académie Royale de Chirurgie, Pariſ. 1743. 4. & 3. Tom. 12. Anglice etiam verſ. Nova Academia hactenus hoc unum teſtimonium ſuorum profectuum edidit. In ea continetur verboſa QUESNAI diſſertatio de humoralibus morbis. Sceptica tractatio de neceſſitate admovendi trepani: J. L. PETITI nova ad calculos veſicæ felleæ extrahendos operatio: FOUBERTI methodus extrahendi calculi, qua veſica ſuper prælongam acum triquetram aperitur: herniæ ventriculi & ovalis foraminis: ſeminis in veſicam regreſſio ob cicatricem quæ urethram obturabat: SEVINI collectio corporum œſophago impactorum: fetum non extrahi debere in gravidis ſanguinem amittentibus: partus cæſarei felicis hiſtoria, & alia plurima.

CORNELII TRIOEN *obſervationum medico-chirurgicarum faſciculus*, Leid. 1743. 4. Inprimis ad oſſium ulcera, & cariem pulchras obſervationes habet.

NIEROP *de libera urinæ excretione*, Leid. 1743. 4. Calculum ipſe ſecuit & obſervationes adduxit.

FISCHER *de modo quo ſe oſſa accommodant* Leid. 1743. Habet hiſtoriam analogæ articulationis.

J. VVILHELM SCHMIDT *hiſtoria hydropici paracenteſi plus quam* 40. es *inſtituta curato*; Gedani 1743. 4. qui ex recidivo morbo periit.

J. A. BUCHNER *de ancyloſi*, Hall. 1743. *de diæta vulneratorum* 1743. *de calculi renum excretione* 1745. bona diſputatio, *de gangliis* 1748.

J. CAR. VOIGT *de capite infantis abrupto & variis illud ex utero extrahendum modis*, Gieſſ. 1743. Inſtrumenta varia delineat, docta diſputatione. Negat oſſa pubis diduci.

JAQ. MESNARD *guide des accoucheurs*, Pariſ. 1743 8. Nihil novi vel reconditi, ſed forceps paulum correcta, & cranio perforando deſtinatum inſtrumentum delineantur. Par-

tum

tum cæſareum commendat & deſcribit. Encheireſes cæterum breves, icones ex J. MAURICEAU.

CAROLI JOSEPHI de BUCKIS & LOUVENFELS *apologia pro arte ſympathetica*, 1743. 4. * Pro vendenda arte.

CHRISTIAN WENKER *de virgine per 27. annos ventriculum perforatum habente*, Argentin. 1743.

J. FRID. CRELL *de tumore capitis fungoſo poſt cariem cranii*, Helmſtad. 1743.

J. FRID. CRELL. dedit etiam *anatomen puellæ gibboſæ* in progr.

J. ERNESTI HEBENSTREIT *oculus lacrimans*, Lipſ. 1743.

JOHAN. HENSELER *hiſtoria brachii pretumidi*, Altorf. 1743.

J. ANDR. WESTPHAL *de vulnere inteſtini coli feliciter conſolidato*, Gryphswald. 1743.

LEBR. DAN. CHRISTH MITTELHAUSER *de modis articulorum & incurvatione oſſium rachitica*, Jen. 1743. diſputatio.

JULIANUS OFFRAI in *obſervations de médecine pratique* habet fiſtulas ani venereas ſolo mercurii uſu ſanatas: exomphali hiſtoriam.

Cum hoc inprimis anno Rex Chirurgis imperaverit, ut neminem reciperent, niſi artium eſſet magiſter, aliaque ipſis privilegia impertiverit, lites inter Medicos & Chirurgos Pariſinos nunc primum vehementiſſime exarſerunt. Auſus eſt nonnemo ſcribere *Réflexions ſur la déclaration du Roi*, Pariſ. 1743. 8. in quibus mala demonſtrantur, quæ ex litteratulis neque manu exercitis chirurgis oriri poſſent. Reſpondit Chirurgus anonymus ſub titulo *obſervations ſur un écrit intitulé réflexions*, Pariſ. 1743. 4. Errat defenſor, dum PAREUM, THEODORICUM de HERY, alioſque inſignes chirurgos ait ex literato grege fuiſſe, qui omnino ex illiterato fuerint. Reſpondit medicus in *notes ſur les réflexions* ibid. 8. eodem anno, in quibus objicitur, HEVINUM, SENOT, QUESNAI alioſque eruditos chirurgos neminem habere quem curent, & illiteratos eſſe, quibus cives ſe committant, &c. Deinde In *Mémoire pour la faculté de médecine contre l'auteur des obſervations*, ibid. 8. refutatur chirurgus, & oſtenditur nunquam facultatem Pariſinam chirurgos pro doctoribus habuiſſe, ſed inter diſcipulos numeraſſe. Non legi, qui ſequuntur, *nouvelles réflexions ſur la déclaration du Roi* 1743. 8. *Themis & le malade pour la ſubordination dans la médecine*, ibid. & L. de SANTEUIL *lettre & réflexions ſur la qualité de M. és arts nouvellement exigée pour être chirurgien à S. Côme*, Pariſ. 1743. 8. Sed LAURENTII FERRET orationem oppoſitam MORANDO cum titulo *des moyens de former des parfaits Chirurgiens*, Pariſ. 1743. 4. legi Chemiam & Phyſicen, aliaſque artes liberaliores inutiles eſſe chirurgo, D. QUESNAI alioſque chirurgos theoreticos parum practicos eſſe oſtendit.

JOHN. RANBY *gunſhot wounds*, London. 1744. 8. Frequentem uſum corticis in contuſis maliſque vulneribus commendat, tum lenem tractationem, & evitationem omnis lacerationis, dum glans extrahitur, quam mavult, quoties pertinacius hæret, ſuo loco relinquere. Recte monet, ſi amputandum, id faciendum antequam gangræna acceſſerit. Gallice verſus libellus prodiit Pariſ. 1745. 12. EJUSDEM *narration of the laſt illneſſe of the Earl of Orfort*, Lond. 1745. 8. jam citavi. Veſica inflammata erat & undique cruſtam villoſam calculis habebat obſitam. Contra utrumque opuſculum prodiit *an expoſtulating adreſſ to* J. RANBY *occaſioned by his treatiſe on gunſhot wounds, and by his narrative of the Earl of Orfords laſt illneſſ*, Lond. 1745. 8. * Contra alterum *a letter from a phyſician to another at Bath concerning the caſe of the Earl of Orford*, London. 1745. 8. * & *an ſecond letter occaſiond by Ranby's appendix to his Narrative*.

OTTO PHILIP PRAUN *anleitung zur krebſcur ohne ſchnitt*, Ulm. 1744. 8. Arcana laudat, ut aquam ex ſpermate ranarum.

KLEINSCHMIDT *unterricht für die hebammen*, Ulm. 1744. 8. *

J. FRID. HENKEL diſputatio *de cataracta cryſtallina*, Francof. Viadr. 1744. In qua noviſſima FERRENII de obſcurata lente & capſula inventa proponuntur. EJUSDEM Medici & Chirurgi *Samlungen mediciniſcher und chirurgiſcher anmerkungen* I. II. III. & IV. Berolini in 4. ab anno 1747. eduntur. Multa hic utilia reperiuntur, chirurgica inprimis, ad morbos oſſium, luxationes, hernias, lithotomiam LE DRANII & CHESELDENII, aneuryſma aortæ, fracturas varias, hydrocephalum, unde difficilis partus, ſphacelum a

cauſa

cauſa interna, ſpinam bifidam, cariem, &c. Contra hoc opus acre anonymi ſcriptum prodiit *ſendſchreiben an einen erfahren meditum* 1747. 4.

J. FRID. HENKEL *ſamlungen med. und chirurgiſcher ammerkungen* V. & VI. nunc etiam prodierunt.

Chirurgie complete ſuivant le ſyſtème des modernes, Pariſ. 1744. 12. *

HENRIC. AUG. GERLACH *de cura cancri in mamma exulcerata poſſibili*, Hamburg. 1744. 4.

HENR. AUG. GERLACH citatus liber exſtat etiam in E. N. C. Vol. VIII.

Recherches ſur l'origine, ſur les divers états & ſur les progrès de la chirurgie en France, Pariſ. 1744. 4. Non adeo liber eſt, quam libellus forenſis, quo chirurgi favorem judicis aucuparunt, omnia adeo in contumeliam Medicorum, & gloriam ordinis chirurgici reficta, adſcripti Chirurgis LANFRANCUS, BERENGARIUS, alii, vere Medici, ſuppoſititiæ leges collegii chirurgici ad antiqua tempora per fraudem fictæ, occultata vera origo chirurgiæ Gallicæ, quæ eſt a medicis Italis, qui iidem ſuam ab Arabibus habuerunt, corrupta rerum geſtarum mille modis hiſtorias, ſuppreſſa fama *tonſorum*, qui in chirurgia excelluerunt, laudati ſupra merita ſua obſcuri homines. Una recuſus eſt index funereus DEVAUX. Contra hunc librum prodiit *Mémoires pour le Doyen & les DD. Régens de la faculté contre le Prévot des chirurgiens*, Pariſ. 1744. 4. Longe aliter hic, quam in Chirurgorum ſcripto, res geſtæ narrantur, illiteratos nempe Chirurgos fuiſſe, anno vero *1436.* primum inter diſcipulos facultatis medicæ receptos, deinde anno 1551. ſubjectos ei facultati, etiam cum annui tributi inpoſitione & additione Medicorum ad recipiendos candidatos chirurgicæ artis, eamque legem etiam anno 1724. renovatam, neque unquam veniam datam chirurgis, ut artem ſuam latine docerent. Cæterum hoc libello tota chirurgiæ Gallicæ hiſtoria verior continetur. In *Requête au Roi contre la S. do la* PEYRONIE queruntur Medici, abſque venia decani ſecare cadavera chirurgos, & malle obſtetrices & candidatos nullos recipere, quam medicos habere tentaminum præſides.

Manifeſto da RAZAM da QUEIXA, Liſſabon 1744. fol. * Miſerat experimenta ſua de cancri cura Pariſios pro præmio obtinendo, neque judices faventes invenerat. Hic de fato ſuo queritur.

In J. des SAVANS 1744. MOPILLIERE chirurgus Andegavenſis libellum contra utilitatem fonticulorum & veſicatoriorum edidit.

CARD. DAN. FISCHER *de calculo veſica urinaria*, Erfurt. 1744. Bona diſputatio cum propriis obſervationibus.

J. HENRICI VVELSI *de hernia crurali*, Angentor. 1744. diſputatio.

J. AD. RULMANN *de partu præternaturali & difficili ob hæmorrhagiam uteri antecedentem*, Gieſſ. 1744.

JOH. BESSE & LALLEMANT. *Ergo ubi partus difficilis ac deſperatus tentanda etiam in matre viva ſectio uteri cæſarea*. Pariſ. 1744. in magno capite, hydropico fetu, arcta pelvi.

PETRI ANS L'EPY & BERNARD: *Ergo mammarum cancri ferro tutior quam cauſticis ablatio*, Pariſ. 1744.

J. CLAUD. ADR. HELVETII & de la MOULIERE: *Ergo in partu difficili ſola manus inſtrumentum*, Pariſ. 1744.

THOM. BERN. BERTRAND & PERSON: *Ergo vena ſectio operationum frequentior ſimulque periculoſior*, Pariſ. 1744. bona deſcriptio.

Prémier mémoire pour les DD. & D. Régens de la faculté contre le S. de la PEYRONIE *& la communauté des chirurgiens*, Pariſ. 1744. 4. Volebat FRANCISCUS GIGAUT de la PEYRONIE ſolus doctores chirurgiæ creare. Hanc adfectationem imperii Medici graviter accuſant. Adparet eo tempore ſcripſiſſe GIGALTUM de la PEYRONIE *memoire* ſeu libellum quo ſe tuebatur. Eum ut pleraque chirurgorum non vidi. Reſpondit ad hunc chirurgorum libellum *Univerſitas Pariſina* ſub nomine *réponſe du Recteur, Doyens, Procureurs, & Supots de l'Univerſité de Paris, au mémoire du S. de la* PEYRONIE, Pariſ. 1744. fol. Hic Academia Chirurgos, quintam facultatem ſub præſidio primarii chirurgi, conſtitutos, dimittit cum negato petito, & demonſtrat chirurgos ab anno retro 1436. in Univerſitate non aliter fuiſſe receptos, niſi ut diſcipulos medicorum, ab omni vero tempore ipſis fuiſ-

ſe

ſe interdictum ne docerent aut theſes defenderent, neque novum jus ipſi accedere, quod magiſtri eſſent. *Second mémoire pour le D. & DD. Régens de la Faculté contre le S. de la* PEYRONIE, Pariſ. 1745. 4. Iterum errores Libri *recherche*, &c. caſtigantur, & corrigitur hiſtoria chirurgiæ. Anno 1671. confirmatum eſt, ut chirurgi medicis præſentibus reciperentur, & anno 1676. ut annuum præſtarent juramentum apud decanum, & in ipſis chirurgorum ſtatutis anno 1699. ſancte ſervata ſunt facultatis jura, etiam ſi nunc ab anno 1742. recuſent juramentum & tributum. Imo anno demum 1749. condemnati fuerunt, ut medicos advocarent ad examina. Errores etiam & funeſta crimina chirurgorum exponuntur. Juſtus & curioſus liber. Eodem anno prodiit *à Meſſieurs les adminiſtrateurs de l'hôtel dieu*, fol. 1743. Queruntur medici, abſque decani venia cadavera chirurgis concedi.

JAQUES DARAN *recueil d'obſervations chirurgicales ſur les maladies de l'uretre traitées par une nouvelle méthode*, Avignon 1745. 12. recuſa & multum aucta anno 1748. cum titulo *obſervations chirurgicales ſur les maladies de l'uretre, traitées ſuivant une nouvelle méthode*. Scopus eſt oſtendere adlatis hiſtoriis & teſtimoniis, ſuis candelis ſuoque diſſolvente arcano caruncluas & fiſtulas urethræ tolli. Defendit caruncluas ſibi etiam in cadaveribus viſas, iſchuriæ cauſas perſequitur. Hiſtoriæ ad 200. & teſtimonia plurima.

OLOF ACRELL *utförig forklaring om fris ka ſors eganskaper*, Holm. 1745. 8. De vulneribus ſimplex & luculentus tractatus. Vulnerum hiſtoria uberior, quam apud ullum alium ſcriptorem, ſecundum omnes partes corporis deſcripta, & ſanum judicium de ſinguli vulneris majori aut minori ad necandum potentia. Curatio non addita.

J. FRANCISCI MAURIN *diſputatio de vulneribus*, Monſpel. 1745. 8.

GOULARD de ſectione calculi in *Actis* (*Mémoires*) Academiæ Monſpelienſis anno 1745.

De GOULARDO, quem ibi citavimus, nunc ſubjungimus, eum virum valde laudari a PAULUCCIO.

PETRI PASQUAL *de ſignis & partu fetus mortui*, Leid. 1745. 4. Signa fere omnia rejicit.

CHRISTOPH. ERNST ENDLER *ſamtung vom krebs*, Hamburg. 1745. 8. *

J. CASIMIRI AULBER *de fetus progreſſo capite partum retardante*, Gieſſ. 1745. Varia bona habet, & deſcripſit inſtrumenta & encheireſes pro capite inpacto.

LUDEVVIG MICHAEL DIETRICHS *Rede von einem vvahren vorfall und glüklichunternommener abſetzung der bährmutter*, Ratisbon. 1745. 4. Notatu digna hiſtoria de partu difficili, poſt quem elapſus uterus, induratus, reſectus & in demortuæ poſt aliquod tempus cadavere nullus uterus repertus eſt. EJUSD. *obſervationes de uſu corticis peruviani in cancro mammæ*, Ratisbon. 1746. 4. Recenſet GERARDI van SVVIETEN hiſtoriam utiliter adhibiti in mammæ cancro corticis, & ſpiritus ſalis, & ſimilium a ſe ipſo factorum experimentorum.

PHIL. JAC. BOHMER *de prolapſu & inverſione uteri*, Hall. 1745. Utrumque prolapſum defendit, & uteri, qualem deſcribit, & vaginæ. EJ. diſſertatio *de neceſſaria funiculi umbilicalis deligatione*, Hall. 1746. 4. Deſcribit arterias umbelicales, abrumpi negat, & neceſſariam eſſe deligationem confirmat.

THEODORI KOPPENHAGEN *de inſigni uſu veneſectionis in ſanandis vulneribus*, Altdorf. 1745.

GEORGII AUGUSTI LANGGUTH *de fractura patellæ & genu*, VVittemberg. 1745. *de terebratione capitis chirurgia generoſa*, 1748.

EJ. diſp. *de terebratione capitis non difficili neque lethali*, VVittemb. 1749. 4. *de ſinu frontalis vulnere ſine terebratione curando*, Ibid. 1749. 4.

J. DAVID SCHLEGEL *de calculo veſicæ pragrandi in puero novenni*, Erfurt. 1745.

J. JAC. MULLER *caſus rariſſimus uteri in partu rupti*, Baſil. 1745. docta diſputatio. Fuſe pro DEVENTRIO ſcribit.

J. BENI. BOEHMER *de pſyllorum marſorum & ophiogenum adverſus ſerpentes*, &c. Lipſ. 1745. diſp.

Cum PHILIPPI CONRADI FABRICII ſolertiſſimi & modeſtiſſimi viri, *ſciagraphia hiſtoria phyſico-medica Butisbaci*, VVetzlariæ 1746. 8. edita. Prodierunt etiam obſervationes chirur-

rurgicæ de periculoſo uſu trepani; de luxatione vertebrarum colli in ſuſpenſis non ſatis vera, de vulnere in quo integra cute cranium ulceribus perfoſſum erat. Ej. *de facilitate inſigni extractionis fetus vivi in procidentia uteri*, Helmſtad. 1748. 4. Exemplum fetus ex utero prolapſo nec converſo extracti.

PHILIPPI CONRADI FABRICII etiam eſt *curatio juvenis prægrandi effuſione puris in abdomine laborantis*, Helmſtad. 1750.

Dictionaire de Medicine univerſel proprie Anglice ſcriptum eſt a D. JAMES, quam editionem non poſſideo, ſed gallicam verſam a D. DIDEROT EIDOUS & TOUSSAINT, Pariſ. VI. vol. fol. 1746. & ſeqq. annis. Tota HEISTERI chirurgia hic repetitur, & magna vis aliarum obſervationum ex *Tranſactionibus Philoſophicis*: *Academiæ Pariſinæ monumentis*, cum iconibus inſtrumentorum.

JANI PLANCI (JOH. BIANCHI) Ariminenſis medici acuti ingenii, prodiit anno 1745. *de veſicatoriis diſſertatio* * quam prælegit in Academia Lynceorum reſtituta: Ea medicamenta refutat.

De JANI PLANCI hic dicta diſſertatione *de veſicatoriis*, qua medicamenta ea refutat, addimus, multas inde lites natas eſſe.

ATTHALIN *lettre à un Médecin de Province au ſujet des accidens funeſtes, ſurvenus au bout de 54. jours enſuite d'un coup de tête*, Beſançon 1746. 8. Ex pondere capiti illapſo nulla ſymptomata, ſed mors tarda ſucceſſerat, cum putredine cerebri.

CHRISTIAN EHRENFRIED ESCHENBACHS *anfangsgründe der chirurgie zum gebrauch ſeiner vorleſungen*, Roſtoch. 1746. 8. Compendium in quo morbi magis vulgati deſcribuntur, encheireſes ex optimis recentioribus docentur.

Hoc anno in lite *medicorum cum chirurgis* prodierunt PROCOPE COUTEAUX *diſcours ſur les moyens d'établir une bonne intelligence entre les médecins & les chirurgiens*, Pariſ. 1746. 4. Satyra in adfectantes doctorum titulos chirurgos.

Mémorie pour F. la PEYRONIE *& les Prevôts, & Collège des Chirurgiens, contre la faculté de Médicine & l'Univerſité de Paris*, Pariſ. 1746. 4. *

MOUTON *Eſſays d'odontotéchnie ou diſſertation ſur les dents artificielles*, Pariſ. 1746. 12. Demonſtrat utilitatem dentium artificialium.

ANGELO NANNONI *trattato delle malattie delle mammelle*, Firenze 1746. 4. In inflammatione acetum, in cancro vero amputationem laudat, qua feliciter ipſe ſit defunctus. EJUSDEM *diſſertazioni chirurgiche*, Pariſ. 1748. 8. De fiſtula lacrumali, catarrhacta, medicamentis exſiccantibus & cauſticis agit, quas ultimas diſſertationes pro præmio obtinendo ſcripſerat.

ANGELO NANNONI hic etiam recenſi *diſcorſo chirurgico nell' introduzione al corſo delle operazioni*, Firenz. 1750. 4. nondum legi.

ROBERT VVILLAN *eſſays on the kingsevil*, Lond. 1746. 8. *

SAMUEL MIHLES *elements of ſurgery*, &c. Londin. 1746. 8. non malum compendium, quo tota res chirurgica breviter exhibetur, cum iconibus inſtrumentorum & encheireſeon. Errores intercurrunt. Quis credat DUVERNEYUM præſente BOERHAAVIO anno 1730. humerum in articulatione ſcapulæ amputaſſe.

CAR. AUG. a BERGEN *de ſpina ventoſa*, Francof. ad Viadr. 1746.

Principes de Chirurgie, Pariſ. 1746. 12. *

GOTTFRIED HOERLE *de ſtaphylomate fungoſo*, Gieſſ. 1746. diſputatio.

BEAT. IGNAT. la CHAUSSE *de hernia ventrali*, Argentor. 1746. eximia diſputatio.

In JAC. NIC. VVEISS Profeſſoris Altdorfini programmatibus aliquæ obſervationes exſtant quæ huc pertinent, ut diſceſſus epiphyſion a variolis in progr. V.

VICTOR HENRICH RIECKE *unterricht vor die hebammen*, Stuttgard. 1746. 8. *

FRANC. BIDAULT: *Ergo in paronychiæ operatione celebranda torcular verſus ſupernam brachii partem adplicandum*, Pariſ. 1746. 4.

In *Actis Stokholmienſis Academiæ* paſſim operationes & obſervationes chirurgicæ exſtant, ut labii leporini ab O. ACRELL ſecti: ex inguinis ulcere egreſſa tænia: cariei & exemtæ tibiæ, cataractæ lacteæ a CL. RIBBIO, olim mihi familiari, ſanatæ.

Ex *Actis Stokholmienſis Academiæ* huc etiam pertinet tractatio de ſignis calculi, quam BACK & SCHUTZER inſeruerunt.

Sie

Sic in *Gentleman's Magazine* intercurrunt caſus rariores huc ſpectantes.

Et in *Memorie di valent' uomini* quæ Luccæ prodeunt TABARRANI de luxationibus vertebrarum, quas minime admittit, TACCONI & aliorum aliquæ obſervationes.

LEVRET *obſervations ſur les cauſes & les accidens de pluſieurs accouchemens laborieux*, Pariſ. 1747. 8. De capite fetus in utero retento, & modis id extrahendi agit, iconem dat inſtrumenti ex tribus laminis chalybeis facti, quæ ſeorſim introduci, tunc circa caput in tricruris forcipis modum claudi queunt. Forcipem etiam CHAMBERLAINI corrigit excavando maxillas, addendo laminam, cujus ope angulus maxillarum major minorve reddi queat, ejus vero inſtrumenti utilitatem per obſervationes confirmat. Denique agit de cauſis incuneati capitis. EJ. *obſervations ſur la cure radicale de pluſieurs polypes de la matrice, de la gorge & du nés, opérée par de nouveaux moyens*, Pariſ. 1749. 12. nondum legi, laudant vero inprimis auctores Diarii Eruditorum, ob ſigna variorum polyporum & prolapſuum uteri vaginæque, &c. In nuperis *diariis eruditorum* (februar. 1750.) & aliqua contra LEVRETUM cenſura, & ejus reſponſio exſtat.

J. DAN. SCHLICHTING medici Amſtelodamenſis, qui etiam nunc curat, *Embryulcia nova detecta, of heel nieuvve behandelinge in de moeyelickſte baaringen op't ſpoedigſte te helpen, geoeffend door* ROONHUYZEN, Amſtelodami 1747. 8. Deſcribit forcipem, cujus ope ROONHUYZIUS ejuſque filius uterum pene clauſum aperiebant, fetumque utcumque ſitum educebant. Id arcanum ſuum fecerat collegium chirurgorum Amſtelodamenſium revelat auctor. Depinxit autem machinam ſeu forcipem ex duabus laminis chalybeis elaſticis factam, quibus oſtium uteri diducitur. EJ. *embryulcia nova detecta appendix*, ibid. Veram ſe machinam delineaſſe per teſtes idoneos confirmat. EJ. *traumatologia novantiqua, ofte vernieuvvde vvond heelkunde*, Amſtelod. 1748. 4. Plenum opus de vulneribus in univerſum & ſingulis: de eorum majori vel minori periculo, &c. Multa hic nova auctariora. Vulnera tendinum minus periculoſa eſſe oſtendit, quam vulgo creditur. Vulnera arteriæ cruralis ſanari poſſe confirmat. Hepar contuſum ſanatum vidit. Turundas & emplaſtra in curatione rejicit. Corticis Peruviani effectum in longis cum gangræna conjunctis febriculis verum invenit, in aliis gangrænis minus fidum. EJ. *corollaria* adjecta novæ editioni VERBRUGGIANI operis jam citavimus. Medicamenta ſæpe meliora ſuadet; fomenta ad ulcera ex pane & vino, ſpiritum nitri in ſcorbuto, cantharides recipiens unguentum in fiſtulis, mercurii uſum in cancro clauſo. Fonticulos ad ſananda ulcera rejicit, &c.

J. P. RAHTLAUVV *het beruchte geheim in de vroedkunde van* ROONHUYSEN *ontdekt*, Amſt. 1747. 8. *

J. P. RAHTLAUVV in libro hic citato fere eodem modo, quo CL. SCHLICHTINGIUS, a chirurgis provocatus, iconem inſtrumenti ROONHUYSIANI publicat, quam chirurgus van der SVVAMM, diſcipulus junioris ROONHUYSII cum VELSENIO medico communicaverat. Addit ipſe forcipem Anglicanam perforatis cochlearibus aliamq; pro extrahendo fetu propriam.

HENRICH KLINGEN *ſendſchreiben an einen chirurgum in Strasburg*, Berolin 1747. 8. Contra HILMERUM ocularium, quem agyrticarum fraudum reum agit, infelix ſcriptum quod auctori acrem vindicem immiſit.

GEORGE KEY *a diſſertation on the effects of mercury on human bodies*, Londin. 1747. 8. Pleraque practici potius argumenti ſunt; in appendice vero vulnus ſclopetarium deſcribitur, in quo glans pelvim ſubierat per foramen magnum oſſis pubis, & ſecuti erant ſinus plurimi, præter ſpem ſanatum. Laudat inſtrumentum novum ad venæ ſectionem a ſe ipſo excogitatum.

JAC. van der HAAR *verhandeling van de geſchotene vvonden*, Amſtelod. 1747. 8. * niſi verſio eſt.

BROVVNE LANGRISH in ſuis *phyſical experiments upon brutes*: expertus eſt aquæ calcariæ in veſicam canis injectæ potentiam, & quam portionem toleret ſaponis aut calcis, quam minus ferat.

Remarques ſur les Mémoires de l' Académie de Chirurgie, Pariſ. 1747. 8. *

ADRIANI DICTEN *diſputatio de gangræna & ſphacelo*, Leid. 1747. cum exemplis.

LAURENT. MIZLER *de balſamo univerſali*, Erfurt. 1747. 4. Laudat inventum ſuum ad ſcirrhum mammarum, viperæ morſum, cataractas. Cæterum notum eſt DIPPELIUM duplicem & vegetabilem & mineralem balſamum vulnerarium excogitaſſe, minime inutilem, quem utrumque C. NEUMANNUS deſcribit.

Hoc anno edidit J. ASTRUC (tecto nomine) *état des conteſtations entre la faculté de Méde-*

cine & la communauté des Chirurgiens, Pariſ. 1747. 4. Ubique in Gallia Medicos recipiendis chirurgis præſidere, & inſanam eſſe petitionem D. de la PEYRONIE, qui honores chirurgicos propria auctoritate tribuere velit. *Requête au Roi pour les DD. Régens de la Faculté*, Pariſ. 1747. 4. Oſtenditur chirurgos ſuppoſititia protuliſſe ſtatuta, & Regi impoſuiſſe, dum ad obtinenda petita adfirmarint ſe jam anno 1268. in facultatem coaluiſſe. Ea vero ſtatuta anni 1600. ficta eſſe demonſtratur. Hanc criminationem confirmant advocati in *conſultation pour les DD. & D. Régens de la Faculté*, 1747. 4. & notas ſuppoſitionis in Chirurgorum ſtatutis liquido demonſtrant, ut puduerit ſceleris Chirurgos, neque auſi ſint fraudem tueri. *Troiſième Mémoire pour les D. & DD. Régens de la Faculté de Médecine*, Pariſ. 1748. 4. Contra ſcriptum Chirurgorum, qui dimiſſa petitione aggregationis ad Univerſitatem Pariſinam, docendi tamen latine jus petebant. Oſtenditur Medicos omni ævo unice latine de chirurgia prælegiſſe, Phyſicos idem, quod Medici, ſonare, & alia plurima ad hiſtoriam utilia.

PLANQUE *bibliothèque de médecine tirée des ouvrages périodiques*, Pariſ. 1748. 4. nequidem integram A literam continet, cum inprimis ſub titulo *Accouchement* innumeras hiſtorias partuum difficilium coacervaverit, ulcerum vero in *abſcès*, tum molarum, &c.

GEORGE ARNAULD *diſſertations on hernias or ruptures*, London 1748. 8. & gallice verſ. Pariſ. 1749. 8. 2. vol. ſub titulo *traité des hernies*. Memorabilis liber hominis unice fere in hoc morbo occupati, & a patre ſimiliter in herniis curandis conſeneſcente educati. Utilia plurima habet, hic non repetenda, ſed inprimis modum, quo herniæ adhærentes reponuntur, propriis pulvinis ſenſim urgentibus, ſcalpello, &c. Gangrænam etiam minus metuit & ſæpe curavit. Strangulationem a ſolo ſacco factam deſcribit cum ſignis ſuis. LE DRANIUM paſſim refutat.

ANDREÆ PASTA *diſcorſo del fluſſo di ſangue dall' utero delle Donne gravide*, Bergomi 1748. 8. Non ſemper a diſceſſu placentiæ hæmorrhagias gravidarum oriri, ſed ab oſtiis menſium apertis, neque ſemper partum accelerari debere, ſed quietem & venæ ſectiones præſtare oſtendit.

GIAMBATTISTA GISMONDI *lettera intorno una preſcritta, che contiene note critiche ſopra la diſſertazione de' veſicatori del* S. GIOVANNI BIANCHI, Piſauri 1748. 8. PLANCUS veſicatoria rejecerat, defenderat D. VANDELLI. Reſpondet GISMONDUS, & oſtendit conſentientes magnos viros, quibus ea remedia diſplicuerunt. Ad hanc autem apologiam in 4. *epiſtola* earum, quas anno 1748. Lucæ 8. edidit, reſpondet OCTAVIUS NERUCCI.

J. HENRICI KNIPHOF vexatorum theoria & hiſtoria, Erford. 1748. Diſp.

J. FREKE *eſſay on the art of healing*, Lond. 1748. *

J. FREKE boni ſenis citatum librum *eſſay on the art of healing* nunc legi. Theoriam malorum dat, huic ſuperſtruit operationes. Pus deducit a ſanguine cum aere in ſpeciem ſpumæ ſaponaceæ abeunti. Verrucas ſanguini per arterias vehementiori impulſui tribuit. Medicamenta interna pene ubique rejicit. Venenatam naturam vulnerum ſclopetariorum reſtituit. Sic a bile eryſipelas, ab atra bile cancrum iterum cum ulceribus derivat, &c.

G. DOVVMAN *phyſicomechanical diſſertation on the ſcirrhus*, Londin. 1748. 8. Aquas ad ſcirrhum ſaponaceas & petroleo miſtas laudat. Amputationem in cancro (gypſea ſpecie excepta) rejicit, & adfirmat, ſe ſanare cancros ope antimonii cum mercurio & kermes minerali. Morbum ab ovario ſcirrhoſo deſcribit.

VV. DOUGLAS *letter to* D. SMELLIE Londin. 1748. 8. Contra SMELLII forcipem ligneam ad partus difficiles adhibitam. *

BENJ. PUGHE *treatiſe of midwifry*, Lond. 1748. 8. * Forcipem novam deſcribit a ſe inventam, tum caſus graviores, novam methodum tibiam amputandi, machinam pro luxatione humeri, &c.

ANTONII BERGIER & J. BARDEU DUBOURG *Ergo tracheotomiæ nunc ſcalpellum nunc bifidus mucro*, Pariſ. 1748. Illud ubi aliquid illapſum eſt, hic, ubi aer unice admittendus.

PETRI ALOUETTE & THOULOUSE DE VALLUN *Ergo femur in cavitate condyloidea aliquando amputandum*, Pariſ. 1748. Experimento oſtendit, comprimi poſſe arterias iliacas, ut amputare liceat femur, etiam in ſuperiori parte.

JAC. FRANC. le CHAT de la SOURDIERE *Ergo tenſio ſterno-maſtoideorum muſculorum nocet chirurgicæ herniarum curationi*, Pariſ. 1748. Monet, ne permittatur ægris, quibus hernia reponitur, flexio capitis, quæ requirat ſternum fixum, hinc tenſionem muſculorum rectorum abdominis.

COR-

CORNELII VAN NIEL *de partu difficili*, Leid. 1748. 8. Hiſtorias varias habet, & encheireſes ad caput oſſi pubis incuneatum. Brachia cum capite educere ſuadet.

J. CHRISTIAN KISNER *de morbis puerperarum*, Leid. 1748. diſputatio.

JAC. ROELKE *de therapia morborum per ulcera*. Lipſ. 1748. diſputatio.

BENED. GOTTFR. OEHME *de amauroſi*, Lipſ. 1748. cum CL. GUNZII obſervationibus.

ANDR. EL. BUCHNER *de abſceſſibus & ulceribus mammarum*, Hall. 1748. 4. EJ. *de enteroepiplocele*, ibid. 1750. 4. EJ. *de vulneribus cerebri non ſemper lethalibus*, ibid. 1750. 4. & aliæ diſp.

C. CHRISTOPH. DETHARDING *de excluſione fœtus immaturi*, Roſtoch. 1748. 4.

AUG. SCHAARSCHMID *kurtzer unterricht von den krankheiten der knochen*, Berolin. 1749. 8. PETITUM ſequitur, fiſſuras oſſium docet adgnoſcere, & obſervationem habet emolliti oſſis.

DAN. VVILH. TRILLER *de veterum Chirurgorum arundinibus atque habenis*. VVittemb. 1749. Progr.

In CL. DAUBENTON *deſcription du cabinet du Roi*, Pariſ. 1749. 4. continetur multa cariei, exoſtoſeos, ancyloſeos exempla, delineata.

LOUIS *obſervations & remarques ſur les effets du virus cancreux*, Pariſ. 1749. 12. A cancro natam cariem oſſium albam ſiccam deſcribit. Laudat ad cancrum fonticulos, alumen, ſedum acre, ex theoria.

GIOV. DOMENICO BACIOCCHI *lettera intorno l' eſtrazione d' un calcolo eſiſtente ſotto la lingua*, Breſcia 1749. 8. Extraxit calculum ductus ſalivalis VVARTHONIANI.

In J. *des* SAVANS 1749. anonymus novum inſtrumentum ad ſecandum calculum propoſuit, adfine ſcalpello occulto, quo in herniis utuntur, idemque defendit contra cenſuras CL. NIC. LE CAT. Forcipem etiam habet ad frangendum majorem calculum.

JANO REGHELLINI *lettera chirurgica ſopra l' offeſa della viſta in una donna*, &c. Venet. 1749. 8. Hiſtoria eſt novæ pupillæ, quam non a depoſita cataracta ſed ab inflammatione & abſceſſu natam eſſe contendit, & poſtquam viſus duplex factus eſt. Multæ bonæ obſervationes accedunt. Statuit cataractam membranaceam, & eam ſæpe ſe vidiſſe adfirmat.

GERH. ARMBSTER *de paragomphoſi fetus in partu*, Gott. 1749. diſputatio. Cum capitis incuneatione prolapſum uteri fere adeſſe, emollientia tunc plurimum prodeſſe & encheireſes docet quas indicat.

J. JULII VVALBAUM *de venæ ſectione veterum & recentiorum*, Gotting. 1749. Erudita diſputatio, cum novo inſtrumento elaſtico, quoad quamlibet directionem quæſitam cutis perforari poteſt.

J. G. STROSHLEIN diſputatio *de relaxatione vaginæ, prolapſu & inverſione uteri*, Argent. 1749. Bonæ diſputationes ſunt quas citavimus J. G. STROSHLEIN & J. FRID. CHRIST. CORVINI.

ANDR. SEVASTO *de lithogeneſia*, Leid. 1749. 4.

D. GOTTLOB THEBESII *ep. chirurgica*, Hall. 1749. de gravi cerebri vulnere curato.

J. FRIDER. CHRISTIAN. CORVINI diſputatio *de hernia cerebri*, Argentor. 1749.

BARTHOLD VVICHMAND, qui & ipſe inter noſtros diſcipulos, fuit *de partu difficili ex funiculo umbilicali pravio*, Hafniæ 1749. diſputatio.

La ſupériorité des Médecins ſur les Chirurgiens prouvée par les loix & l' uſage de toute l' Europe, Pariſ. 1749. 4. Teſtimonia ſunt octo Academiarum, inter quas etiam noſtra eſt, qua demonſtratur, ubique in Europa recipiendis Candidatis Chirurgorum Medicos præſidere, ubique docere Chirurgiam, & graviores operationes dirigere, &c.

F. P. COMBALUSIER *conſiderations d' un Médecin de Montpellier ſur les deux premiers mémoires de S. PICHAUT de la MARTINIERE*, Pariſ. 1749. 4. Archiatri in manus jurare Chirurgum primarium, Archiatrum in Regias, Chirurgos Doctoris titulos ambire & apud provinciales facultates obtinere; Chirurgos melioris notæ fuiſſe Medicorum diſcipulos: PETITUM furtim librum de oſſibus edidiſſe, cum promiſiſſet errores a VVINSLOVVO indicatos correcturum: & alia demonſtrat Chirurgis non placitura.

Réponſe au dernier mémoire de M. le Premier Chirurgien & à l' écrit intitulé examen impartial, Pariſ. 1749. 4. Auctor dicitur eſſe D. PAYEN. Oſtenditur Chirurgos literatos parum ad artis propriæ incrementa, plurimum Medicos contuliſſe: multa infortunia a praxi Chirurgorum oriri, &c.

Denique 12. Aprilis 1749. hæc diuturna lis edicto Regio ita compoſita eſt, ut Chirur-

gis recipiendis Medici adeſsent, & examinarent Candidatos, & duplex ordo fieret Chirurgorum, Academicorum, Magiſtrorum docentium, & illiteratorum; loco jurisjurandi vero Chirurgi Decano Medicorum catalogum omnium utriuſque ordinis ſui membrorum jubentur mittere. Ante operationes Medicorum vota debere colligi & prima.

F. SAUVAGES *de la* CROIX diſsertatio *ſur la nature & la cauſe de la Rage*, Toulouſe 1749. 8. Artum demorſum amputari debere, aut carnem profunde ex vulnere exſcindi, intus mercurium adhiberi.

T. KNIGTH *on Catholicus*, Londin. 1749. 8. habet aliqua de vi medicamenti Stephaniani, quam tribuit igni in calce latenti, de CYPRIANI arcano lithontriptico ex calce & pyrite miſtis, fermentatis cryſtallis in lixivio natis.

CAR. LINNAEI *de generatione calculi*, Upſal. 1749. 4.

A. HALLER *de herniis congenitis*, Gotting. 1749. aliæque obſſ.

DESPORT *traité des playes d'armes à feu*, Paris 1749. 12. Mitiorem curandi rationem præfert, rejectis corroſivis, ſpiritu vini & nimiis inciſionibus. Turundas defendit. Glandes tamen impactas fortiſſime extrahit etiam oſſibus de induſtria fractis. Novam fracturæ cranii ſpeciem deſcribit *fracture en pente*.

TAILLARD le fils *élémens de la phlébotomie*, Paris 1749. 12. Mechanicam rationem & cautelas in V. S. manus pediſque docet.

J. MONNIKHOF *ontleed en heelkondige ſamenſtelling der oorſaaken, kenteeken, bevallingen en genezingen van de ſcheurzels*, Amſtelod. 1750. 8. Culpat bracheria, hactenus nota, proprium promittit ſe deſcripturum; frigida fomenta rejicit, & repoſitionem ſacci non aperti.

S. THEOD. QUELMALZ *de narium incurvatione*, Lipſ. 1750. 4. *de ileo ex hernia ſuppurata*, ibid. 1750. 4.

J. B. LUD. CHOMEL *Ergo tumidis hæmorrhoidibus hirudines*, Pariſ. 1750. 4.

RAVATON *traité des plaies d'armes à feu*, Pariſ. 1750. 12. Nondum legi, ſed paſſim lego refutare DESPORTUM.

J. GOTTFR. JANKE *de forfice & forcipe ferramentis a* BINGIO *inventis*, Lipſ. 1750. 4. Hæc ſpecies Anglicanæ forcipis eſt, quam præfert reliquis JANKIUS, illa ad aperiendum fetus caput excogitata.

JOSEPH. ANTON. STEIMANN *de cauſis cur frequentius viri pra feminis calculoſi fiant*, Argentor. 1750. 4.

GUIL. FRID. JAHN. *de inſolita ingentis calculi per ſcrotum excluſione*, VVittemb. 1750. 4.

ABRAHAM SZELI *damna graviora ex abortibus*, Altdorf. 1750. 4.

PALLUCCI *Nouvelles remarques ſur la lithotomie ſuivies de pluſieurs remarques ſur la ſeparation du penis & ſur l'amputation des mammelles*, Pariſ. 1750. 12. Diligenter ſcriptum opus. Poſt pelvis anatomen deſcribit varios calculum extrahendi modos, eosque novis nominibus inſignit, apparatum minorem tuetur, Gallos accuſat, quod alias partes incidant, quam in libris nominent. In apparatu alto perforare imam veſicam ſuadet, longo *trocart*, ut lotium in celluloſitatem effundatur. Laudat GOULARDI ſecandi rationem, & tubulum in vulnere relictum. Diarium dat aliquot operationum, ſuarum & FAGETI. STEPHANIÆ medicamentum fruſtra fuiſse monet. In *præfatione* de cataractæ depoſitione agit, & inſtrumentum deſcribit, quod ex ſiphone & ex acu componitur. Aliqua etiam de penis & mammæ amputatione docet. EJ. *deſcription d'un nouvel inſtrument pour abatre la cataracte*, Pariſ. 1750. 12. Acus lanceolatæ, quam nondum vidi, icon. EJ. *hiſtoire de l'opération de la cataracte faite à ſix invalides*, Pariſ. 1750. 12. Inter alia, etiam capſulam opacam lentis per corneæ inciſionem extraxit.

Die gebührende frau ſamt ihrer leibes frucht in lebens gröſſe abgebildet, Franc. Lipſ. 1750. 8. Icon meo ſpecimini deeſt, qua ſtatua exprimitur ad diſcendos modos obſtetricandi apta, cum præceptis eo pertinentibus.

JOS. MARIA QUADRIO *nuovo metodo per curare ſicuramente ogni cancro coperto*, Venet. 1750. 4. Nondum legi.

J. de DIEST *Non ergo in plagis abdominis vulnerato inteſtino pellionis ſutura*, Pariſ. 1750. 4. Reſp. S. LEGER.

HYAC. THEOD. BARON & MOUGUEZ *Ergo in chirurgicis naturæ medicatricis efficaciam agnoſcit medicina militaris*, Pariſ. 1750. 4.

Jo-

Joseph de Jussieu & Vandermonde *Ergo a ligatura polypi tutior curatio*, Pariſ. 1750. 4.
Jac. Alb. Hazon & Thiery *Ergo tutior faciliorque datur aneuryſmatis curatio*, Pariſ. 1750. 4.
J. Jac. Weltin *De aneuryſmate vero pectoris externo hemiplegia ſobole*, Baſil. 1750. 4.
Phil. Frid. Gmelin *de effectibus morſus canis rabidi*, Tubing. 1750. 4.
Guenin hiſtoire *d'une opération céſarienne faite avec ſuccès*, Pariſ. 1750. 8. Nondum legi.
F. Come de lithotome cum le Catio concertationes, & nova inventa in *diario Eruditorum* deſcribuntur, cum novis inſtrumentis, & nunc junctim prodierunt Pariſ. 1751. 12.
Cornelii Plevier *gezniverde Vroedkonſt*, Amſtelod. 1751. 4. cum præfatione S. D. Schlichting. Nondum legi.
Multa alia, latentia in obſervationum medicarum collectionibus, nunc omitto.

De Medicina Forenſi ſeu Legali.

Medicina Forensis ſive Legalis nova in univerſum ars eſt: hinc cum Chirurgia, inde cum Medicina connexa, cui hunc locum deſtinavi, cum in Boerhaaviano opere nullum invenerit. Nam Veteres equidem quæſtiones varias medicas in leges receperunt. In legibus Moſaicis virginitatis inquiſitio locum habet. In *Exodi* etiam c. 21. ſeptuaginta interpretes ita legunt, „ ſi percuſſa muliere exiverit aliquid nondum formatum, reus „ puniatur, ſed ſi formatum fuerit, moriatur morte. Ita in Paraphraſi Philo, etſi alliæ verſiones non ita legant. Parcendum eſſe prægnantibus dudum Ægyptii ſtatuerunt apud Plutarchum de *ſera deorum vindicta*, & Athenienſes apud Ælianum. Iidem Ægyptii ſanxerunt legibus, ne Medici alio modo curarent, quam eo, qui in libris canonicis habentur (Diodor. Sic. L. I.) Deinde Zaleuci lex fuit, qua pœna irrogaretur ægris, qui Medico non obtemperarent, ap. Athenæum L. X. Aristodemus apud Pausaniam (L. IV.) propriam filiam interemit, ut contra procum ejus confirmaret virginem eſſe, neque gravidam, neque indignam, quæ victima pro patria fieret. Hippocratem fœminam liberaſſe, quæ adulterii rea erat, quod infantem parenti diſſimilem peperiſſet J. H. Schulze monet Per. I. Sect. III. c. 2. n. 28. In Eumenis exercitu, cum duæ feminæ certarent & utraque viro ſuo vellet commori, ab obſtetriciæ artis peritis luſtrata earum altera gravida inventa eſt (Diod. Sic. *Bibl.* L. XIX.) Lege Regia ſectio cæſarea imperata eſt in feminis gravidis nuper exſtinctis, & quæ alia ſunt ejuſmodi. In *Juris civilis codicem* multa, uti neceſſe omnino fuit, huc pertinentia tranſiverunt, & magna Hippocratis auctoritas fuit, ut etiam ultra quam fuiſſet neceſſe, in tempore partus & alibi ipſi ſit obſecutum. Cl. Galeni Lib. *quomodo morbum ſimulantes ſint deprehendendi* huc utcumque ſpectat. Sed verum tamen ortum medicinæ legalis, tamquam propriæ partis medicinæ, refero ad *Conſtitutionem Criminalem* Caroli V. in qua conſtitutum eſt, (ad art. 147.) ut in dubio vulnere, quod mors ſecuta eſſet, non autem a vulnere neceſſario ſequi videretur, conſulerentur Chirurgi, & art. 149. ut unus duove Chirurgi ante ſepulturam corpus occiſi hominis inſpicerent & de vulnere referrent. Ea lex ita nunc in Germania invaluit, ut *corpus delicti* deeſſe, neque pœnam ordinariam locum habere, Juriſconſulti pronuncient, niſi cadaver hominis occiſi inciſum fuerit præſente Medico, nam is nunc perpetuo requiritur, & Chirurgo. Inde nata eſt ampliſſima ſeges obſervationum de lethalitate, ſive vi ad mortem inferendam vulneris, veneniv e. Adde nunc de partu occulto & infanticidio, in qua Carolus V. per obſtetrices (art. XXXV.) ream luſtrari jubet, noſtri mores nunc per Medicos luſtrari jubent, & alias de virginitate, de impotentia, de ætate, morbis fictis, tortura, evitandis publica cura morbis epidemiis quæſtiones, in quibus judex Medici ſententiam requirit, & habes novæ artis ambitum, quæ ab Anglia penitus abeſt, in Gallia a paucis ſcriptoribus tractata eſt, in Germania vero vel unice vel præcipue ad Medicum ſpectat, & in ea inprimis regione plurimis in libris expoſita eſt. Eorum paucos & Medicos proferam, cum in Juriſconſultorum *bibliothecis* nihil omnino laboris poſuerim, quorum paucos omnino tangam, qui penes me ſunt. Primus tamen liber, quem invenio proprie ad hunc finem ſcriptum eſſe, Ambrosii Parei eſt, cujus *Tr. de renunciationibus* ordinem operum claudit, quo ſigna etiam fulguratorum, ſubmerſorum, ſuffocatorum exſtat. De virginitate agit, hymenem rejicit, formulas pro Elogiis chirurgicis proponit, narrat curationem inſignem homi-

hominum a ſumo carbonario pene exſtinctorum. Acceſſit caput de conditura corporum, ex quo adparet, jam ſuo ævo optimum PAREUM muſculos præparaviſſe in cadavere, & conſervaſſe maceratum in aceto, deinde in vini ſpiritu. Deinde JACOBUS GUILLEMEAU ſcripſit libellum *contre les abus qui ſe commettent ſur les procedures de l'impuiſſance*, ubi contra congreſſus peſſimum morem oſtendit, ſaniſſimum virum nihil in femina ſibi exoſa valere, &c. JOH. WIERUM utcunque huc poſſis revocare, cujus *de præſtigiis dæmonum* liber Baſil. 1564. 8. editus rogorum numerum cepit diminuere, cum rariſſimas ſagas eſſe cordatus oſtenderit. *

ASCANII CENTURII de HORTENSIIS Libri V. *in quibus exponuntur omnes obſervationes, conſtitutiones, edicta publice propoſita atque alia plurima quæ contigerunt in peſte Mediolanenſi annis 1576. & 1577.* Venet. 1589. 8. PASCH.

J. EWICH *de officio magiſtratus tempore peſtilentiæ*, Neapol. Nemetum 1582. 8.

J. B. SYLVATICI *de iis qui morbum ſimulant deprehendendis*, Mediolan. 1595. 4. Francofurt. 1671. 12. *

In MARCELLI DONATI *collectione de cruentatione cadaverum* ad præſentiam rei aliquæ hiſtoriæ exſtant. Sed eas nunc narrationes nemo credit.

AND. LIBAVII librum *de cruentatione cadaverum injuſta cæde factorum præſente, qui occidiſſe creditur*, Francof. 1594. 8. non legi.

J. BOECKELII *Tractatus de philtris, utrum animi hominum iis commoveantur necne*, Hamb. 1599. 4. *

FREDERICI BONAVENTURÆ Liber *de partu octimeſtri*, Francof. 1601. fol. Spiſſo opere omnes, quæ unquam prolatæ ſunt de partu ejuſque tempore ſententias collegit. Cæterum octimeſtrem partum vitalem eſſe ex ARISTOTELIS ſententia contra coætaneos fere omnes defendit.

FORTUNATUS FIDELIS Panormi 1602. 4. Librum edidit, quem PAULUS AMMANUS anno 1674. Lipſ. 8. recudi fecit, & qui primus magnam partem medicinæ forenſis continet. Titulus eſt *de relationibus Medicorum* Libri IV. Per fraudem recuſus eſt Lipſ. anno 1679. 8. cum titulo THOMÆ REINESII *ſchola Juriſconſultorum medica*. In Libro I. diætam publicam tractat, locorum ſalubritatem & inſalubritatem, cibos, aërem, peſtilentiam. Libro II. agit de cicatrice, morbis ſimulatis, tortura & muſculorum læſionibus. Hæc pars non eſt abſque curioſitate, nam per ſingulos muſculos demonſtrat, quid cujuſque vulnus mali inferat. Errores etiam Medicorum & Chirurgorum exagitat. Liber III. eſt de virginitate, potentia & impotentia, morbis hereditariis, graviditate, mola, animationis fetus tempore, & partus, de monſtris. Denique Liber IV. de ſignis vitæ & mortis, lethalitate, ut vocant, vulnerum (nimis hic brevis) ſuffocatis, fulguratis, veneno necatis agit, quæ de ſuffocatis & ſtrangulatis maxime, ſatis placent. Totus autem Liber non quidem ex ſatis propriis experimentis natus eſt, neque noſtro ſeculo ſufficit.

FORTUNATI FIDELIS L. IV. *de relationibus medicorum* hic dicti, prodierunt etiam Venetiis 1617. 4.

THOMÆ SANCHEZ L. *de ſacramento matrimonii*, Genuæ 1602. fol. & infinitos alios hujus generis libros *caſuiſtarum* hic omitto, ut cum medicis maneam.

J. ALFONSI de FONTECHIA *diez privilegios para mugeres prenñantes*, Complut. 1606. 4. ANT.

GREGORII HORST *de cruentatione cadaverum*, Wittemb. 1608. 8.

De la diſſolution du mariage pour cauſe d'impuiſſance, Pariſ. 1610. 8. & *ſecond traité ſur la même* ibid. eodem anno. Rejicit congreſſum, matrimonii ſcopum primarium eſſe exſaturationem libidinis contendit, eam ſi vir præſtitit, ſufficere, neque requiri fecunditatem, congreſſum vero perpetuo victoriam ad feminæ partes transferre monet.

Recenſioni libri citati ſub titulo *diſſolution du mariage pour cauſe d'impuiſſance*, &c. Proſcriptus denique fuit congreſſus ob injuriam manifeſtam nobili viro Marchioni de LANGRES illatam: *Nouvel art de faire les raports* pag. 63.

BERNARDI SUEVI *Tractatus de inſpectione vulnerum lethalium & ſanabilium præcipuarum partium corporis humani*, Marburg. 1629. 8. germanice recuſus ſub tit. *wunden urtheil*, Hamburg. 1644. 8. In priori editione ſatis plene vulnera percurrit ex ordine, ne bicipitis quidem muſculi vulnere omiſſo. Ad ſingula vulnera ſubjicit veterum triſtia plerum-

rumque judicia, cum rationibus, & ſubjungit feliciores ex recentibus Medicis hiſtorias, ægrorum, qui ex ventriculi, veſicæ aliorumque viſcerum vulneribus convaluerint.

In poſthumis RANCHINI exſtat Liber *de purificatione rerum infectarum poſt peſtem*, Lugdun. 1644. 4. quem non legi.

ALPHONSI a CARANZA *de partu naturali & legitimo*, Madrit. 1628. fol. Genev. 1630. 4. Ad Juriſconſultos pertinet, fuſus in iis, quæ eo ſpectant, ut legibus fere ſtet, eaſque, quantum poteſt, defendat. Magna digreſſione de anno veterum duplici agit. Una editus eſt CAROLI ANNIBALIS FABROTTI *de tempore humani partus & numero puerperii* brevis libellus.

JOH. GUTTIEREZ de GODOY *tres diſcurſos para probar que eſt an obligadas a criara ſus hyos a los pechos todas las madres quando tienen buena ſalud*, Gienn. 1629 4. NANT.

PAULUS ZACCHIAS, eruditus certe & judicio pollens Medicus, neque ignarus juris, Archiater pontificius, cepit edere Romæ anno 1621. *Quæſtiones medico-legales in quibus omnes ea materia medica, quæ ad legales facultates videntur pertinere pertractantur*. Eo anno liber I. prodiit, reliqui ſequentibus & ſeptimus anno 1635. LIND. recuſi Amſtelod. 1651. fol. Avenione Pars I. 1660. fol. Lugduni P. poſterior 1661. fol. tum J. DANIELE HORSTIO curante, Francof. 1666. fol. Lugd. 1674. fol. & cum GEORGII FRANCI præfatione Francof. 1688. fol. Lugduni 1701. fol. vol. 3. ad editionem HORSTII, & Norimbergæ 1720. fol. quorum doctorum uterque multas obſervationes adjecit, præter eas, quæ magno numero ex Juriſconſultis ſumtæ adſperſæ ſunt, quo in inſtituto diſplicet, quod omnino difficile ſit, niſi ad *uncos* accurate reſpicias, diſtinguere, quæ ZACCHIÆ ſint, & quæ, adeo multa, alii adſuerint. Et PAULUS quidem totum ambitum hujus artis prudenter, ingenue, cum judicii & eruditionis laude complexus eſt, ut princeps etiam noſtro ævo opus ſit, etiam ſi anatome nunc paſſim aliqua correxerit. Multæ etiam alio pertinentes obſervationes rariores medicæ intercedunt. In editione Francofurtenſi, cæterum optima, multa deficiunt, quibus inviti caremus, præter vitia, quæ habet plurima. In tertio tomo *conſilia & reſponſa* ad forenſem medicinam ſpectantia LXXXV. deinde *judicia & deciſiones Rotæ* Romanæ a LANFRANCO ZACCHIA collectæ habentur.

PAULUS ZACCHIAS prodiit etiam Venet. 1737. fol. vol. 3.

MELCHIORIS SEBIZ *examen vulnerum ſingularium partium* C. H. *prout ſanabilia, vel lethalia, vel incurabilia ſunt*, Argentor. 1638. 4. *

MELCHIORIS SEBIZ hic citati opuſculi plures ſunt partes: *Prodromus examinis vulneris ſingularium partium* P. I. Argentor. 1632. 4. in qua vulnerum nomina. P. II. in qua ſymptomata vulnerum. P. III. in qua problemata aliqua huc pertinentia, utræque anno 1733. *Examen vulnerum partium ſimilarium* 1635. 4. *Examen vulnerum partium diſſimilarium* P. I. *ad capitis vulnera* 1636. P. II. *ad vulnera thoracis & colli* 1637. *Pars* III. *ad vulnera abdominis*, ibid. 1637. *Pars* IV. *ad vulnera artuum*, ibid. 1637. totidem nempe diſputationes. Titulus, quem ex LINDENIO citavi, videtur collectioni præfixus eſſe.

GABRIELIS NAUDÆI *quæſtio an liceat Medico fallere ægrotum*, Rom. 1635. 8. huc referri poteſt. *

HENNINGI ARNISÆI *de partus humani legitimis terminis*, Francof. 1641. 12. Definit id tempus, ad finem menſis noni, & initium decimi, verboſior omnino.

LUDVVIG von HOERNIGK *gründliche antvvort auf vier fragen von Materialiſchen Drogiſten und Apothekern*, Francof. 1646. Lipſ. 1679. 12. * EJUSD. *Politia medica oder beſchreibung deſſen vvas Medici, Apotheker, hebammen, vvie nicht vveniger unbefugte aerzte und die patienten ſelbſt zu thun haben*, Francof. 1638. 4. 1646. 4. EJ. *Medicaſter apella oder juden arzt*, Argentor. 1631. 8. *

GENDRY (Chirurgi) *les moyens de bien raporter en juſtice*, Angers 1650. * Paſſim eo uſus eſt nuperus auctor *de l'art de faire les raports*.

JOH. MICHÆLIS *de morbis ab incantatione & veneficiis oriundis*, Lipſ. 1650. 4. *

J. ANDR. FROMMAN *hypotypoſis juris furioſorum*, Tubing 1655. 4. Juriſconſulti opus.

GASP. CALDERÆ de HEREDIA *tribunal magicum, medicum, & politicum*, Leid. 1658. fol.*

HERM. CONRINGII *de incantationis circa morbos efficacia*, Helmſt. 1659. 4.

GODOFREDI VVELSCH *rationale vulnerum lethalium judicium*, Lipſ. 1660. 8. quæ mea editio eſt, tum 1674. 8 LIND. Vulnera graviora perſequitur ſecundum partis læſæ ordinem,

nem, tunc ex Actis Lipſienſis facultatis, aut ex aliis ſcriptis, excerpit judicia, & exempla de vi mortifera majori vel minori cujuſque vulneris, pro genio ſeculi, quod noſtro ſeverius fuit, ut etiam veſicæ vulnera & aliqua ventriculi inter *abſolute lethalia* referat, minime cæterum illaudabilis ſcriptor.

GASPARI a REYES *Elyſius jucundarum quæſtionum campus* Bruxellis 1661. fol. deinde Francof. 1670. 4. prodiit, miſcellum opus. Continet ad forenſem medicinam facientes quæſtiones de virginitate, impregnatione, monſtris, lacte, androgynis, abortu provocando, partus vero tempore, philtris.

FRID. MOELLER *obſervatio de partu* 173. *dierum vivo*, Cuſtrin. 1662. 8. Non abſque ingenio ſcripſit, ſed ut cauſæ ſerviret, dum ex fetu nondum ſemeſtri facere ſeptimeſtrem ſtudet, & adfectum menſem numerat pro integro, lunareſque ſumit pro ſolaribus.

In *Ciſta Medica* T. BARTHOLINI, Hafniæ 1662. 8. excuſa varia huc pertinent, ut ſtatuta collegii chirurgici ejus urbis, an lac in mammis ſit indicium graviditatis, de pharmacopoliis viſitandis, de ſuſpecto infanticidio, cenſura curationum medicarum, abortu, puerperii ſuſpicione.

J. HARDER *de partu ſeptimeſtri* J. C. *reſponſis & Medicorum placitis inſigni*, diſp. Leid. 1663. 4. *

CASP. PFAUZ *de fluxu ſanguinis & corpore occiſi ad præſentiam occiſoris*, Lipſ. 1664. 4. *

MICH. BOUDEVVYNS *ventilabrum medico-theologicum quo omnes caſus tum medicos, tum ægros, alioſque concernentes eventilantur*, Antvverp. 1666. 4. Ex ſcholarum docendi ratione & medico legales & ejuſmodi quæſtiones reſolvit, quæ ad conſcientiæ caſus pertinent, de jejunio, caſtitate, & aliis id genus, ut poſſit pro compendio haberi vaſtorum voluminum, quæ in eccleſia Romana in eum ſenſum ſcripta ſunt.

CAROLI DRELINCOURT *de partu octimeſtri vivaci*, Leid. 1668. 4. Vetuſtum præjudicium refutat, quo ſeptimeſtres fetus vitales ponuntur, octimeſtres minime; quod in Juriſconſultorum etiam ſcripta irrepſit.

J. THEOD. SCHENK *de macie puerorum ex faſcino*, Jen. 1664. 4. *

GOTTFR. VOGT *de ſtillicidio ſanguinis ex interemti hominis cadavere præſente occiſore*, VVittemb. 1667. 4. *

Inter TIMÆI a GULDENKLEE opera *reſponſa* habentur, quæ ipſe privatus, furente tunc bello & rebus omnibus confuſis, ſolus reddidit, omnino 58.

J. NIC. PFIZER *vvunden urtheil*, Nurnberg 1668. 12. * MEIB.

J. CHRISTOPH. HUNDESHAGEN *de ſanguinis ſtillicidio ex cadavere hominis occiſi ad præſentiam homicidæ*, Jen. 1669. 4.

In CHRIST. FRID. GARMANNI L. *de miraculis mortuorum* varia huc ſpectant, ut caput *de cruentatione cadaverum*.

J. ARN. FRIDERICI diſp. de *mania ex philtro*, Jen. 1670. 4.

PAULI AMMANNI *medicina critica ſeu centuria caſuum in facultate Lipſienſi reſolutorum variis diſcurſibus aucta*, Erfurt. (Sive potius Rudolſtatt) 1670. 4. melius autem & emendatius Stadæ 1677. 4. Vir ingenii acris & minime lenti, hæc reſponſa facultatis habuit a JOHANNE MICHÆLI inque ea prælegerat, partim antiqua, ab anno retro 1516. partim nova. Hiſtoriæ breves ſunt, reſponſa ſæpe paradoxa. Ita uno loco fetum undecimeſtrem pro illegitimo declarari videas, alio fetum 12. menſium cum dimidio pro legitimo, & quinquemeſtrem perinde receptum, medullæ ſpinalis vulnus pro non lethali declarari. AMMANNUS fere ex locis communibus ſimiles hiſtorias colligit. Ediderunt autem Lipſienſes *Facultatis Medicæ Lipſ. præliminarem excuſationem qua caſuum & reſponſorum ſuorum importunam editionem deprecatur*, Lipſ. 1670. 4. qua demonſtrant & ipſam publicationem & animadverſiones ſibi diſplicere. EJUSD. *Irenicum Numæ Pompilii cum* HIPPOCRATE, *quo veterum medicorum & Philoſophorum hypotheſes in corpus juris civilis pariter ac canonici hactenus tranſſumpta a preconceptis opinionibus vindicantur*, Francof. & Lipſ. 1689. 8. Scopus eſt deſumtas ex HIPPOCRATE & receptis Medicorum theoriis leges examinare & refutare. Multum intercedit ſatirici ingenii, & dum ex ordine reſponſa facultatis ſuæ aliorumque refert, invenit largam carpendi occaſionem. Partus ſeptimeſtres, undecimeſtres penitus rejicit, & arguit ordinis ſui inconſtantiam, qui undecimeſtrem fetum, pauperis fœminæ rejecerit, Divitis duodecimeſtrem ſit tutata. Non bene hymenem & ſigna virginitatis rejicit, paſſim infra medicam gravitatem jocuſus.

EJUSD.

EJUSD. *praxis vulnerum lethalium ſex decadibus hiſtoriarum rariorum ut plurimum traumaticarum cum cribrationibus adornata*, Lipſ. 1701. 8. Pleræque vulnerum hiſtoriæ ſunt, aliæ de veneno propinato, atretis iterum ex tabulario facultatis Lipſienſibus, cum judiciis AMMANNI acris judicii, nemini facile parcituri, oſor hypocriticarum excuſationum, quas reorum patroni effingunt.

In GASPARIS BRAVO de SOBREMONTE Y RAMIREZ operibus varia huc ſpectant, & in ſect. IV. de præſtantia medicinæ dogmaticæ quæſtiones aliquæ de Medicorum officiis, dignitate. In *conſultationibus* etiam de eruentatione cadaveris, ſuſpicione exhibiti veneni.

GERH. FELDMANN *Tractatus de cadavere inſpiciendo*, Groning. 1673. 4. Juris utique conſultus fuit, doctus homo & acuti ingenii. Multa equidem habet, quæ minus ad nos ſpectant, multa etiam bona. Judicem, non reum Medicos dare jubet, neque credit Medicos ſufficere, recte vero adhiberi, etſi ſolos Chirurgos CAROLUS V. vocari juſſerit. Sanguinem in præſentia rei fluentem nihil demonſtrare vult, cum etiam ad innocentiſſimi attactum nonnunquam viſus ſit manaſſe, &c.

SAM. FRID. FRENZEL *de cadaveribus humanis ad præſentiam occiſoris cruentatis*, VVittemberg. 1673. 4.

HENR. MEIBOM diſp. *de vulneribus lethalibus*, Helmſt. 1674.

GEORGII FRANCI *lupanaria ex principiis medicis improbata*, Heidelberg. 1674. diſp.

J. SCHIFMANN *corpus juris medicorum*, Venet. 1679. 4. *

JOH. EISENHART *de die critico vulnerum ac percuſſionum lethalium*, Helmſtad. 1679. 4. *

SIMONIS HENRICI MUSÆI *Hippocratis in jure tum canonico tum civili auctoritas*, Gieſſ. 1680. recuſa cum VALENTINI *corpore juris*, eruditum medicinæ legalis compendium.

CHR. SAM. ZIEGRA *de magica morborum curatione*, VVittemb. 1681. 4.

J. C. AXT *abortus in morbis acutis lethalis oder frage ob dem medico zugelaſſen in ſchweren krankheiten die frucht abzutreiben*, Jen. 1681. 12. *

J. C. AXT etiam eſt *de partu ſeptimeſtri*, de quo vide in anatomicis.

G. VV. VVEDEL *de morbis a faſcino*, Jen. 1682. 4. EJUSD. *fundamenta lethalitatis vulnerum*, diſp. Jen. 1695. Hanc partem medicinæ vir polygraphus omnium parciſſime adtigit.

HIERONYMI GASTALDI Cardinalis *Tractatus de avertenda & profliganda peſte politico-legalis*, Bonon. 1684. fol.

NIC. BLEGNY *doctrine des raports de chirurgie*, Lyon 1684. 12. * Multum eo uſus eſt Auctor libri *art de faire les raports*.

NIC. BLEGNY in libri citati prima parte præcepta reſpondendi dat, in altera exempla.

AHASVERI FRITSCH *medicus peccans* 1684. 12.

J. D. MAJOR *de moribundorum regimine & recte ferendis vulnerum judiciis*, Kilon 1685. 4.

PETRUS VVOLFART de pulmonum ſubmerſione agit, Marburg. 1685. 4. cum diſp. *de partu duplici*.

JOHANNES BOHN Lipſienſis Profeſſor, vir cautus & veri & juſti amans, expertus in tanta caſuum, de quibus Lipſienſes conſuluntur, frequentia, primarius hac in parte medicinæ auctor. EJUS Liber *de renunciatione vulnerum ſeu vulnerum lethalium examen* prodiit, Lipſ. 1689. 8. recuſus ibid. 1711. 4. cum duabus diſputationibus huc pertinentibus, *de partu enecato*, & *an quis vivus mortuuſve aquis ſubmerſus, ſtrangulatus aut vulneratus fuerit*. Plurima mihi valde placent ut ea v. g. quæ de debili temperamento aut ſenio ad rei occiſoris excuſationem male traducto: & quæ de vomicis aliiſque latentibus cauſis habet, quæ vulnera ex ſe ipſis non mortifera, funeſta reddunt. Recuſus eſt Amſtel. 1710. 1732. 8. IDEM cepit Lipſiæ diſputationes *de medicina forenſi* edere *primam* & *ſecundam* anno 1690. *de medici* vero *officio* I. II. & III. anno 1697. quartam anno 1699. & denique anno 1704. 4. *de medici officio duplici clinico & legali*, perinde laude omni dignum opus, cum caſibus, cautelis, monitis. Chirurgis reſpondendi facultatem non facile committendam eſſe ſuadet. Virginitatem tamen negat & experimentum pulmonis ſubſidentis aut natantis.

Editio JOHANNIS BOHN *de renunciatione vulnerum*, &c. Amſtelodamenſis 1710. dicta; cum præfatione L. HEISTERI eſt.

J. SCHULTZ *de contractu medici cum ægroto*, Gedan. 1689. 4.

JOHANNES ZELLER diſputatio *medico-forenſis quod pulmonis in aqua ſubſidentia infanticidas non abſolvat*, Tubing. 1690. 4. Hall. 1746. 4. Non continuo poſt unam alteramve reſpi-

reſpirationem pulmoni vim natandi eripi, neque adeo certo non vixiſſe fetum, etiamſi pulmo in aqua ſubſederit per experimenta oſtendit. Poſſis etiam Ejus *docimaſticam ſupra cauſam & noxas vini lithargyrio mangoniſati illuſtratam* huc referre quæ Altdorfi 1707. excuſa eſt, & ad publicam diætam pertinet, tum ad jus, cum caupones aliquos capite plexos eſſe conſtet, qui venenato hujus modi vino perniciei civium ſtuduerunt.

JOH. SCHREYER *erörterung der frage ob es ein gevviſſes zeichen ſey vvann eines kindes lunge im vvaſſer unterſinkt, daſſ ſolches in mutterleib geſtorben ſey*, Zeitz 1690. 4. Hall. 1746. 4. & in *Pandectis* VALENTINI. Contrariam ZELLERO ſententiam defendit, certum nempe ſignum fetus vitalis a pulmone natante ſumi, ſubſidentem vero pulmonem certo demonſtrare, fetum in utero materno periiſſe. Conſentientium facultatum reſponſa adjecit.

EL. HENR. HENKEL *Tractatus de philtris eorumque efficacia ac remediis*, Francof. 1690. 8.

J. HERM. HAMER *medicina renunciatoria ſeu criſis qua J. C. & judicibus forenſibus reſpondere tenetur Medicus*, Erfurt. 1692. 4.

J. HENR. MEYER (Juriſconſult.) *de ſerto virginum*, Erfurt. 1693. diſp.

FRANC. HENR. VVERKMEISTER *de abſoluta lethalitate vulneris arteria magna*, Hall. 1694. diſp.

J. GRONÆI *cautio criminalis ſeu de proceſſibus contra ſagas*, Sulzbach 1695. 12. *

C. B. B. (CONRAD BARTHOLD. BEHRENS) *Medicus legalis oder geſezmäſſige beſtall und ausübung der arzneykunſt*, Helmſtadt. 1696. 8. Commodum & cordatum compendium legum, quæ ad Medicos, Chirurgos & Pharmacopolas pertinent, non omiſſis diæteticis. Sub finem adjectæ ſunt obſſ. aliquæ mortium ſubitarum.

EL. CAMERARII diſputatio, *an liceat Medico pro ſalute matris abortum procurare*, Tubing. 1697. 4. EJ. *magici morbi hiſtoria attentius conſiderata* 1724. 4. EJ. *medica quadam adnotationes ad Thomaſianam diſputationem de præſumtione furoris atque dementiæ*, Tubing. 1730. 4. In *ſyſtemate etiam cautelarum medicarum*, quod Francof. 1721. 4. prodiit, aliqua habentur ad forenſem medicinam.

CHRISTIANI THOMASII celeberrimi J. C. *de jure circa pharmacopolia civitatum*, Hall. 1697. EJ. *de præſumtione furoris & dementiæ* 1722. EJ. *exemplum judicii circa magica* 1729. 4.

PANCR. VVOLF *cogitationes medico-legales*, Zeitz 1697. 8. HAEN.

JOH. KLEIN *examen juridicum lamiæ confeſſæ ſe ex nefando cum ſatana concubitu prolem ſuſcepiſſe humanam*, Stralſund 1698. VVittemberg. 1741. 4. *

CHRIST. GOTTFRID. SEILER (J. C.) *privilegia partus qui in utero eſt*, Marpurg. 1700. diſputatio.

J. NIC. MARTII *de magia naturali ejuſque uſu medico ad magice & magica curandum*, Erf. 1700. 4.

JUSTI HENRICI MANGOLD diſp. *de vulnere lethali*, Rintel. 1701. 4.

MICHAELIS BERNHARDI VALENTINI *Pandecta medico-legales ſeu reſponſa forenſia ex archiviis Academiarum & celebriorum Medicorum deſumta. Acc. declamationes panegyricæ*, Francof. 1701. 4. Pleraque reſponſa ex AMMANNO, BARTHOLINO, TIMÆO, aliiſque, aliqua Gieſſenſia ſunt, mire benigna, ut etiam graviſſima vulnera inter ea recenſeantur, quæ caſu occidunt. Primo tomo varia, altero vulnera continentur. EJUSD. *novella medico-legales, cum introductione generali directorii loco ſerviente. Accedit ſupplementum pandectarum apologeticum*, Francof. 1711. 4. Caſus ſunt 51. In *appendice* continentur REINKINGII de ſagis libellus, J. C. HUNDESHAGEN diſp. *an ſtillicidium ſanguinis in cadavere ſit ſufficiens præſentis homicida indicium*: CASP. ÆVESTEL diſp. *pulvinar morienti non eſſe ſubtrahendum* & *defenſio contra* LUTHERUM Kilonienſem, de vitæ termino. EJUSD. *corpus juris medico-legale conſtans Pandectis, Novellis & Authenticis*, Francof. 1722. fol. Præter priora opera hic reperies caſus 18. ex ZITTMANNO & aliis ſumtos, cum titulo *Authenticorum*. Deinde diſputationes aliquas de ſagarum conventibus, MUSÆANAM jam dictam, CHR. BERNH. VALENTINI *labyrinthum medicum*, &c. *ſeu methodum ſtudii medici* & diſputationem GOELICKII ſubjunxit, quæ dicetur ad annum 1709. pauca demum alia.

J. A. SEILER *tota œconomia hominis naſcentis ſub ſchemate 5. caſuum forenſium*, Roſt. 1703. 4. *

HENRICI BODONII diſputatio *de non præferendis ſumtibus curationis ultimi morbi*, Lipſ. 1703. *

DE

De Vaux (ſed omiſſo nomine in ea editione, adjecto in nupera) *art de faire le raports en Chirurgie*, Pariſ. 1703. 8. Ut in Germania Academiæ de vulneribus & mortibus violentis conſuluntur, ita ut in Gallia & Pariſiis quidem Medici & Chirurgi Caſtelleti, & alibi in urbibus conſtituti Medici & Chirurgi reſpondent. Hujuſmodi reſponſa, aliqua etiam ex Blegny & Gendry operibus deſumta, hic traduntur, bono & nitido ordine, maxime vulnerum præmiſſis hiſtoriis. In pleriſque tamen eventus deficiunt, quod nihil ſint, niſi denunciationes Chirurgi ad Judicem. Congreſſum rejicit. Germanice verſum opuſculum prodiit Budiſſini ſub titulo *die kunſt chirurgiſche berichte und vvundzettel abzufaſſen* 1713. 8. Idem opus Morandus multis aliis caſibus auxit & ornavit, aliqua tamen mutavit & finxit ad majorem Chirurgorum dignitatem, & nuperas conſtitutiones adjecit, Pariſ. 1743. 12.

Gunth. Christoph. Schelhammer *de morbis magicis*, Kilon. 1704. 4.

J. Joachim Schödfer *de pulmone infantis natante & ſubmergente*, Roſtoch. 1705. Juriſconſulti ſcriptum in alieno foro aberrantis.

J. Frider. Zittmann *medicina forenſis d. i. neueröfnete pforte zur medicin und chirurgie*, Francofurt. 1706. 4. Medicus exercitus Saxonici inſignem hic dedit collectionem caſuum 600. cum reſponſis facultatis Lipſienſis ab anno 1650. ad 1700. ſumtis ex M. S. codicibus C. J. Langii Profeſſoris ejus urbis.

J. Andr. Fischer *conſilia medica quæ in uſum practicum & forenſem adornata ſunt*; Francof. 1705. 8. & *conſilia continuata* 1706. 8. Etiam iſte Medicus ſolus abſque facultate conſilia forenſia dedit, in mitiſſimum ſenſum omnia, ut etiam hepatis ſclopetaria vulnera ex lethalium cenſu removeat, infantem qui clamaverat, habeat pro mortuo, &c. Ej. diſp. *de vi faſcini in C. H.*, Erf. 1725. 4.

In Andreæ Petermann *obſervationibus medicis*, Lipſ. 1706. 8. editis, aliquæ hujus loci ſunt, & germanice prodiit *decas I. caſuum medico legalium*, Lipſ. 1708. 8. *

Chr. Vater *de philtris*, VVittemb. 1706. 4. *de infanticidii imputati ſignis diagnoſticis*, VVittemb. 1722.

Adam Ludolf Loefler *de puella Zittavienſi incantata*, Lipſ. 1706. 4.

G. VV. Stahl *de privata diſpenſatione Medicorum* exſtat diſp.

Petri Muller (J. C.) *de jure pregnantium*, Jen. 1707. & 1732. diſp.

Benjamin Evvaldt *de eunuchis & ſpadonibus*, Regiomont. 1707. 4. Ejusd. *an fœtus humanus vivus vel mortuus natus ſit*, Regiom. 1716.

Go. Frid. VVagner *de ſignis veneno interfectorum*, Regiom. 1707. 4.

J. G. Nic. Dieterichs *de erroribus in vero termino partus ejuſque cauſis commiſſis*, Gieſſ. 1707. 4.

J. Casp. VVestphal cum *pathologia dæmoniaca* dedit *obſſ. de prodigiis ſanguinis falſo hactenus proclamatis & de viva jumentorum contagio infectorum contumulatione*, Lipſ. 1707. 4.

A. Ottomari Goelicke Profeſſoris Francofurtenſis ad Oderam, *de partu octimeſtri vitali*, Hall. 1708. *de mutilo medicinæ corpore reſarciendo* ibid. 1709. 4. ubi Medicis ſubjectam eſſe pharmaciam & chirurgiam contendit, & Paracelsum atque privatam diſpenſationem defendit contra Conringium, qui pharmacopœis faverat. Ejusd. *medicina forenſis*, Francofurti ad Viadr. 1723. 4. Non legi, ſed collectionem diſputationum eſſe ex cenſuris video, cum hiſtoria literaria ſcriptorum de medicina forenſi agentium.

Georg. Emerich *de connubio Aſtreæ cum Apolline*, Regiom. 1710. 4. In fractura cranii cum mala anatome pugnat pro reo, & ægrum caſu, non ex ipſa morbi natura, periiſſe oſtendit.

Christian VVildvogel (J. C.) *de arbitrio judicis circa torturam*, Jen. 1710. diſp.

M. Ern. Ettmuller *de tormentis & pœnis ſuſtinendis*, Lipſ. 1711. diſp.

Maximil. Preuss *vulnerum lethalium vel minus lethalium ſciagraphia*, Breſl. 1712. fol. plag 2. *

J. Frid. VVucherer *de moralitate abortus*, Jenæ 1712. diſp.

Hieron. Ludolf *de lethalitate vulnerum*, Erfurt. 1712. 4.

Michael Alberti de hac parte artis medicæ bene meritus eſt. Et diſputationes quidem numeroſas ſcripſit, quæ huc pertinent, ut *de abortus nefanda promotione*, Hall. 1716. *de hæmorrhagiis mortuorum & jure cruentationis* 1726. *de pulmonum ſubſidentium experimenti prudente applicatione* 1728. *de funiculi umbilicalis neglecta alligatione in cauſa infanticidii limitanda* 1730. 4. *de tortura ſubjectis aptis & ineptis* 1730. *commentatio medica in ædilitium edictum*. L. XXI. T. I. 1738. 4. *commentaria in Jur. Canon. decret.* P. III. *diſtinct.* V c. 21.

 ibid.

Ibid. 1739. 4. *de inſpectionis corporum forenſis in cauſis matrimonialibus fallaciis & dubiis*, Hall. 1740. *de ſuſpecta lactis præſentia in innuptis ad* HIPPOCRATIS *Sect. V. aph. 39.* Hall. 1741. *de termino animationis fetus humani* 1745. Deinde magnum opus edidit *ſyſtema jurisprudentia medico-legalis*, cujus ſex volumina prodierunt, & primum quidem Schnebergæ 1729. 4. ultimum Gorlizii 1747. Cum primo volumine edidit CL. auctor compendium hujus partis medicinæ juſto judicio & minime blandienti ſcriptum, cordatus & ſerius. Reliquum totum opus conſtat Hallenſibus reſponſis cum integris, ut vocant, *actis*, & defenſorum calumniis. Reſponſa fere in mitiorem ſenſum data ſunt, ut noxios potius homines excuſent, quam non ſatis meritos premant. Ita in II. tomi 18. caſu vehementiſſimi ictus ad hemiplegiam referuntur. In *tertio* volumine breves nonnulli caſus a D. ENGEL communicati, & diſputationes aliquæ auctoris recuſæ adjectæ ſunt. In *quarto vol.* ad finem nonnulla practica & multa corticis condemnatio, tum VVUNDERLICHII 51. breves hiſtoriæ exſtant. In *quinto* aliqui caſus ſunt, quos etiam VALENTINUS habet, & accurata diſſectio a CASSEBOHMIO inſtituta, tum practica multa, & diſputatio illa *de edicto adilitio*. In VI. præfatio varia monita habet, quibus poſſit medicus calumnias patronorum rei evitare, experimentum de pulmone ſubſidente ſeverius inſtituere monetur, & de ſanguinis jactura poſt reſectum funiculum reſpondere docetur, (quo loco recte damnat excuſationem ſummi criminis, deſumtam a rariſſimo caſu, quo ab eo funiculo diſſoluto ſanguis minus vehementer fluit). Porro ad relationem de vulneribus, ad modum *acta* concinnandi varia docet. Defenſiones hic breviores ſunt, & index adjectus totius operis. Porro poſt multas diſputationes in eam rem habitas *commentationem in conſtitutionem criminalem Carolinam* edidit, Hall. 1739. 4. Singulos conſtitutionis Carolinæ articulos cautelis & obſervationibus illuſtrat, non omiſſis rarioribus capitibus de carcerum ſqualore, ſanguinis vetuſti & recentis diverſitate, &c. Magiæ & impotentiæ a faſcino fidem adhibet.

Recueil général de pièces contenues au procès du Marquis de Gevres & de Mad. ſon épouſe, Roterdam 1714. 8. Cauſa impotentiæ.

LUD. ANT. MURATORI doctiſſimi viri, *governo della peſte*, Modena 1714. 8. *

IGNATIO CARCANI *conſiderazioni ſu le ragioni, ſperienze ed autorità ch'approvano l'uſo innocente delle carni, pelli, e ſero*, &c. Milan. 1714. 8. *

J. JACOB. VVOYTS *unterricht von tödlichen vvunden*, Dreſd. 1716. 8. *

J. CHRIST. BAUZMANN *von tödtlichen vvunden*, Lipſ. 1717. 12. *

J. JAC. ROSENSTENGEL *medicus practicus clinico-forenſis ſeu brevis introductio in praxin clinicam & forenſem*, Francof. 1717. 8. HAEN.

J. GEORG. SIMONIS (J. C.) Liber *de impotentia conjugali*, Jen. 1718. 4. Omne ſpurcitiei genus hic compilatum eſt, non ad impotentiam ſolam, ſed ad illicitæ veneris omne genus, fabellis omnibus etiam maxime a fide alienis collectis, & retentis SANCHIANIS quæſtionibus, quas nemo ſanus aut caſtus proponit, aut propoſitas ſolvit. Aliqua tamen exempla judiciorum utilitatem habent.

J. von HORNE *de pulmonibus in aqua ſubſidentibus* libelli duo Suecici, Holmiæ 1718. & 1720. 8. citati in anatomicis, pro tuendo experimento cum pulmonibus facto ſcripti ſunt. Negat auctor, mortui nati fetus etiam putridum pulmonem natare.

J. DAN. GOHL. in *Actis Berolinenſibus* paſſim varia huc pertinent, ſectiones legales & reſponſa. EJUSD. *medicina practica clinica & forenſis* Lipſiæ prodiit 1735. 4. * In I. parte caſus ſunt 50. practici partim, & partim forenſes, & cadaverum ſectiones. Altera eſt reſponſionum forenſium. Tertia miſti argumenti. In SCHURIGIANIS compilationibus varia huc pertinent, ut de herniofis a tortura liberandis, de matrimonio ſolvendo ob ruptum perinæum in *chylologia*: de notis virginitatis, quas rejicit, in *parthenologia*: de impotentia, ſalacitate, variiſque ad res venereas facientibus in *gynæcologia*, &c.

Urtheil von tödlichen vvunden eines berühmten medici, Nurnberg 1719. 8. *

NIC. PRAGEMANN *Commentatio de fide qua medicis apud* J. C. *eſt* Jen. 1720. 4. * PL.

CHRISTOPHORI BERNH. VALENTIN *an liceat vim inferre fetui ut ſervetur mater*, Gieſſ. 1720. 4.

FRIDERICI HOFMANNI, celeberrimi medici, *medicina conſultatoria* edi cepit, Halæ 1721. 4. & inde ad duodecimum uſque volumen ſequentibus annis prodiit. Multa continet ordinis medici Hallenſis reſponſa forenſia, fere omnia ad reorum excuſationem, in ultimis tamen

tamen tomis omnino nulla. Multæ etiam HOFMANNI diſputationes huc pertinent, ut illa *de cauta & circumſpecta veneni dati accuſatione* 1734. *Obſervationes medico-forenſes ſelecta de læſionibus externis abortivis, venenis & philtris*, Hall. 1729. 4. & aliæ.

LAURENTIUS HEISTER plurimas diſputationes huc pertinentes reliquit. *Ex pulmonis in fetu innatatione & ſubmerſione in aqua nullum certum in infanticidiis ſignum peti poſſe*, Helmſt. 1722. Diſputatio *de partu tredecimeſtri* 1727. quem pro legitimo habet. Diſputatio *de medicinæ utilitate in jurisprudentia* 1730. qua de vulneribus gravibus neque tamen funeſtis experimenta adfert. Diſputatio *de fallaci pulmonum experimento* 1732. 4. Diſputatio *de medico vulneratum curante a ſectione cadaveris non excludendo* 1749.

GOTTFRIED HELD do HAGELSHEIM *de tempore partus*, Baruth. 1722. 4. Ex animalibus & humano genere obſervationes collegit.

ERNESTI TENZEL (J. C.) *de inſpectione judiciali cadaverum*, Erfurt. 1723. Chrirurgos ſolos ad referendum non ſufficere oſtendit.

POLYC. LEYSERUS *de fruſtranea cadaveris inſpectione in homicidio*, Helmſtad. 1723. 4.

TH. ZVVINGER & MAERKII *de morbis a faſcino & faſcino contra morbos*, Baſil. 1723. 4.

CONR. PHIL. MOFMANN *ſcheda de inſignioribus puerperii temporibus*, Regiom. 1723. 4. *

J. FRANC. LOEUVV *theatrum medico-juridicum continens varias & notabiles tam ad tribunalia eccleſiaſtico civilia quam ad medicinam forenſem pertinentes materias*. Norimb. 1725. 4. *

C. HELVVIG (ſub nomine VAL. KRAUTERMANN *medicina renunciatoria & conſultatoria*, Arnſtatt. 1726. 8. Germ. *

MARTIN GOTTHELF LOESCHER *de judicio circa abortum concitatum ferendo*, VVittemb. 1726.

THEODORI KIRCHMAJER *de cruentatione cadaverum fallaci*, Altdorf. 1726. diſputatio.

GEORG. VVILH. DETHARDING *de neceſſitate inſpectionis vulnerum in crimine homicidii commiſſo*, Roſtoch. 1726. 4.

J. FRID. de PRE' *de vulneribus lethalibus in genere per ſe & per accidens contingentibus*, Erf. 1726. 4.

VVENDELINI BIETSCH HIPPOCRATES *Juſtinianeus, ſeu nexus inter medicinam & jurisprudentiam mutuus*, Argentor. 1727. 4.

GEORG. CHRISTOPH. PLATZ *an in homicidio ſectio & inſpectio cadaveris neceſſaria ſit*, Lipſ. 1727. 4.

J. ZACHARIÆ HARTMANNI (J. C.) *de conjugibus incantatis eorumque ſeparatione*, Kiel 1727. 4. Jen. 1741. 4.

JACOB SMITH *de ſubmerſorum morte*, Prag. 1727. 4. *

J. HENR. GEELHAUSEN *de pulmonibus nonnatorum aqua innatantibus*, Prag. 1728. 4. Plures alios hujus generis libellos in capitibus ad reſpirationem & partum inter anatomicos citavi, quos non lubet repetere.

VVILH. ULR. VVALDSCHMID *de vulneribus arteriarum in artubus ſæpe funeſtis, raro lethalibus*, Kiel. 1728. diſputatio.

CAR. FRID. LUTHER *de morbis ſimulatis & diſſimulatis*, Kilon. 1728. 4.

ENNII GUSTAVI TOPPII *de naturali morborum incantamentis magicis falſo adſcriptorum explanatione*, Leid. 1728. 4.

J. CONRAD. BECKER *paidoctonia inculpata ad ſervandam puerperam*, Gieſſ. 1729. 4. Curioſum omnino opus, quo defendit, poſſe in difficili partu vivum fetum necari, ut mater ſervetur. Videtur autem propriam cauſam defendere, quod brachio prægreſſo, cum de morte fetus non conſtaret, eo occiſo matrem liberaviſſet. Præfert autem hanc neceſſariam ſævitiam ſectioni cæſareæ in viva femina factæ. Oſſa fetus deduci defendit, & deſcribit inciſam atretæ, quæ conceperat, vaginam ad emittendum fetum.

ERNST. EUSEBII RICHTER *digeſta medica ſeu deciſiones medico-forenſes*, Lipſ. 1731. 4. Simile opus ZITTMANNIANO, quo 90. caſus medico-legales cum plenis defenſionibus reorum & judiciis ex variarum facultatum, maxime Lipſienſis, ſcriniis deſumti continentur.

PETRI GERIKE Prof. Helmſtadienſis diſputatio *de renunciatione vulnerum*, Helmſtad. 1731. *de neceſſaria vulnerati inſpectione poſt homicidium* 1737.

GOTTLIEB BUDÆI *collectanea medico-chirurgica practica & forenſia*, eorum Görlitii 1731. & ſequentibus annis tomi VII. prodierunt. Reſponſa brevia continet & cadaverum ſectiones.

BUR-

BURCH. GOTTFR. STRUVIUS *de partu ſuppoſito & cuſtodia feminarum illuſtrium*, Jen. 1732. 4.

JAN. HOOGVLIET *konſt om vvonden te ſchouvven, en over derſelven doodelyckheid te ordeelen*, Amſtelodami 1732. 8. recuſa niſi fallor 1749. Chirurgus non indoctus neque immodeſtus, qui fateatur ob chirurgorum ignorantiam, noſtro ævo chirurgis, qui ſoli olim occiſorum cadavera ſecuiſſent, medicos addi. Raras etiam ſanationes non impedire, quin vulnera *lethalibus* accenſeamus monet, triſtior in judicis, qui & arteriæ vertebralis, & renum, & ſepti tranſverſi & alia vulnera lethalibus adnumeret, quæ vulgo non ſolent eo referri.

J. HENRICI SCHULZE diſputatio *an umbilici deligatio nuper natis abſolute neceſſaria*. Hall. 1733. Negat hæmorrhagiam a funiculo non ligato ſequi, & obſequentes paſſim habuit juriſconſultos, quæ quidem adfirmatio de debili fetu nonnunquam vera, de ſano & robuſto & in univerſum falſa eſt.

Actenmäſſige relatio facti & juris uber den vvieder J. SCHLICHT *chirurgum erregten Proceſſ*, Francofurti 1733. 4. Defenſio chirurgi, quem ob fracturam complicatam in ſummo æris frigore factam, non feliciſſime ſanatam, accuſabant ægroti parentes.

CHRISTIAN GOTTLIEB TROPANEGGER, Phyſici Dresdenſis, *Deciſiones medico-forenſes, vvorinnen deſſen eigene und unterſchiedlicher facultaeten urtheile ſonderlich de lethalitate vulnerum*, &c. Dresd. 1733. 4. Septuaginta omnino reſponſa ſunt, brevia multa, & nonnunquam imperfecta, cum morborum epidemicorum, & cancri illius linguæ bubuli generis epidemici deſcriptione. Caſum hæmorrhagiæ funeſtæ a non ligato funiculo habet.

J. HIER. HERMANN *ſammlung auſerleſener reſponſorum uber merkvvürdige und dubioſe caſus*, Jenæ 1733. 4. *

J. HENR. RESPINGER *de vulnerum lethalitate*, Baſil. 1733. 4.

J. N. L. *diſcurſus medicus de abortu & medicamentis abortivis* 1735. 4. Recte docet abortum vix unquam medicamentis procurari poſſe, & fere ab interno aliquo uteri vitio ſequi.

J. CHRISTIAN FRITSCH Archiatri Vinarienſis *ſeltſame jedoch vvahrhafte juriſtiſche mediciniſche und phyſicaliſche geſchichte*, Lipſiæ 1730. & ſeqq. annis tomi V. prodierunt. Ex STAHLII ſecta fuit collector, qui ſingulos caſus longa ſimilium eventuum ſerie ſuiſque explicationibus illuſtrat. Pauci cæterum caſus ſunt, ſed fuſe expoſiti, cum reorum defenſionibus. Credulus fuit, qui *ligaturam* ad impotentiam efficacem credat, neque nimis doctus, qui VVILHELMI FABRI chirurgi in *Paſerne* nomine magnum illum FABRICIUM HILDANUM denotet, &c.

A. VATER *de valore & ſufficientia ſignorum infantem recens natum vivum aut mortuum editum arguentium ad dijudicandum infanticidium*, VVittemberg. 1735. 4. EJ. *de ingravidatione diſſimulata*, VVittemb. 1724.

BURCHARD DAVID MAUCHART *de inſpectione medico-legali*, Tubing. 1736. bona diſputatio cum hiſtoriis vulnerum, & ſuffocati hominis.

CHR. ERNEST. CLAUDER *Praxis medico-legalis oder XXV. auſgeleſene caſus medico forenſis mit nöthigen cautelen und aumerkungen*, Altemburg 1736. 4. *

CHR. ERNEST. CLAUDER *Praxis medico-legalis* citata ſunt caſus cum auctoris phyſiologicis notis, & collectione caſuum ſimilium.

POLYCARPI FRID. & QUIRINI GOTTFRIED SCHACHER (J. C.) *de juris conſulto medico*, Lipſ. 1737.

FRANC. CAROLI CONRADI *de inſpectione cadaveris occiſi a ſolis medicis peracta, vitioſa nec ſufficiente ad pœnam ordinariam irrogandam*, Helmſtadt. 1737. 4.

J. HENR. KESSELRING *de juris prudentia medica LL. civilium & ſacrarum ſcientia arctius jungendarum ratione*, Amſtelod. 1737. 4. *

ABR. VVESTERHOFF *de cadaveribus auctoritate publica luſtrandis*, Leid. 1738. 4.

VVILH. BERNHARD NEBEL *de lethalitate vulneris pericardii*, Heidelberg. 1739. 4. *

PETRI SNELLEN *de lethalitate vulnerum eorumque renunciatione*, Leid. 1739. 4.

HERM. FRIDERICI TEICHMEYER, b. ſoceri noſtri, *inſtitutiones medicinæ legalis vel forenſis*, Jen. 1740. 4. Compendium eſt, ad uſum prælectionum academicarum ſcriptum, quo fere ſolo, quod mireris ambitus hujus partis artis medicæ in ordine ſuo traditur. EJ. diſputatio *de cadaveris inſpectione in ſectione legali*, Jen. 1742.

J. ZA-

J. ZACHAR. PLATNER progr. *medicos de inſanis & furioſis eſſe audiendos*, Lipſ. 1740.

J. G. GREGORY *de parte medicinæ conſultatoria*, Leid. 1740. 4.

J. ERNESTI HEBENSTREIT *de medici ſecantis religione*, Lipſ. 1741. *de corpore delicti ex medici culpa incerto* 1743. *de officio medici forenſi* 1748.

GEBHART CHRIST. BASTINELLER *de medico ex voluntate ægroti perperam curante*, VVittemb. 1741. 4.

GOTTVVALD SCHUSTER *commentationes difficiliora & notatu digna quædam themata tum ad medicinam tum ad juris prudentiam pertinentia conplexa*, Chemniz 1741. 4. utile opus.

In GOTTVVALD SCHUSTER citato opere caſus medico-legales diſp. de vulneribus ſero lethalibus, & liber de quadrimellis continentur.

J. G. DEUSING *de nexu juriſprudentiam inter & medicinam*, Marburg. 1741. 4.

MATTHÆI BAZZANI & JOSEPHI POZZI *de ambigue prolatis in judicium criminationibus conſultationes phyſico-medicæ nonnullæ*, Bonon. 1742. 4. Quatuor defenſiones infanticidarum. *

LUD. HENR. LEONIS HILCHEN *de lethalitate vulnerum in inteſtinis*, Gieſſ. 1743. cum hiſtoria vulneris pro *abſolute lethali* declarati.

In *Traité des cauſes, des accidens & de la cure de la peſte*, Pariſiis 1744. 4. plurima extant, quæ huc pertinent, leges nempe latæ pro ſeparandis ægrotis & in noſodochia congregandis, ad urbes infectas obſidendas, alendas, repurgandas poſt peſtis ceſſationem; tum modus, quo Liburni cavetur, ne ex oriente cum navibus peſtis advehatur. Totus *ſecundus Tomus* pulcherrimi operis huc pertinet.

O. ACRELL Liber *om friska ſors* omnino huc pertinet, ut in quo ſingulorum vulnerum pericula æſtimentur.

J. HELFRICI SAGITTARII (J. H. SCHUTTE) *dreyfacher bevveiſſ daſſ die Promotion eines juden zum Doctor gegen die Chriſtliche Religion, geiſt und vveltlichen rechte, und bürgerliche Ehrbarkeit ſtreite*, Francof. 1745. 8. *

In *Mémoires de l'Académie des Sciences* 1745. per experimenta oſtendit MARQUIS de COURTIVRON, coria animalium, quæ ex morbo boum epidemico perierunt, non inficere.

J. JUNKER *quod non ſit homicida, qua abortum procuret, antequam anima corpori ſit infuſa*, Hall. 1746. 4.

A. E. BUCHNER *an dentur remedia abortum ſimpliciter promoventia. Negatur*, Hall. 1746. 4.

P. A. BÖHMER *de neceſſaria funiculi umbilicalis deligatione*, Hall. 1746. 4. Recte oſtendit, periculoſe ligaturam omitti, & in obſervationibus ſanguinem de funiculo non ligato fluxiſſe.

LUD. HOLBERG *bedenken über die jetziger zeit regierende viehſeuche*, Hafniæ, & VViſmariæ 1746. 8. Oſtendit, medicamentis armentorum luem infeliciter oppugnari, legibus melius, cavendo a communicatione, parcendo vitulis, alendo equos, oves, præferendo vegetabilem cibum, &c.

LUDOV. PARMENIONIS D. M. *ſammlung verſchiedener caſuum medico-chirurgico-forenſium mit nützlichen anmerkungen*, Ulm. 1746. 8. ſenex phyſicus poſt praxin 46. annorum ſcripſit caſus 25. nonnullos chirurgicos, alios medicos, ad venena inprimis pertinentes, cordatus homo neque excuſator ſcelerum. Rarum hiſtoriam refert ægri veneno illiti.

CAR. FRID. KALTSCHMIDT *de diſtinctione inter fetum animatum & inanimatum* diſputatio, Jen. 1747. 4. Recte rejicit ab HIPPOCRATE repetitam illam abortivorum contra teneriorem fetum impunitatem.

G. AUG. LANGGUTH *fetum ab ipſa conceptione animatum eſſe*, VVittemberg. 1747. 4. Ejuſdem ſcopi.

Cum J. van VVYK libello *van peesgezvvellen* in chirurgicis dicto, quædam etiam prodierunt huc facientia de ſuffocatis & ſtrangulatis, &c.

ANDREÆ VVESTPHAL *morborum internorum curationem chirurgorum non eſſe tolerandam*, Gryphsvvald 1747. 4.

J. SAM. FRID. BOEHMER (J. C.) *de legitima cadaveris occiſi ſectione occaſione art.* CXLIX. C. C. *Car.* Hall. 1747. 4.

GEORG. CHR. DETHARDING *de fetus immaturi excluſione*, Roſtoch. 1748. Non facile abortum ſequi obſervavit, & nequidem a drachma una jalapæ.

J. GOT-

J. GOTTFRIED VIZELII *de inſpectione & ſectione legali* diſputatio Gieſſ. 1748.

CHRISTIAN EHRENFRIED ESCHENBACH *vulnerum ut plurimum lethalium ſic dictorum nullitatem demonſtrans commentatio*, Roſtoch. 1748. 4. Vulnerum hanc claſſem BOHNIUS aliique poſuerunt, qua ea continentur, in quibus plerumque funeſtus eventus eſt, nonnunquam tamen ægri convaleſcunt. Eam expungit auctor & partim ad funeſta, partim ad non lethalia vulnera refert. Deinde claſſes in univerſum vulnerum lethalium & non lethalium univerſales refutat, & in ſingulo vulnere, penſitatis omnibus, vult de ejus periculo pronunciari. Vulnera cerebri ad ventriculos uſque, carotidis, &c. pro lethalibus habet. EJ. *medicina legalis breviſſimis comprehenſa theſibus*, Roſt. 1746. 8. *

J. DANIEL SCHLICHTING *traumatologia novantiqua ofte vernieuvvde vvondheelkunde om alle vvonden vvel te kennen en te geneeſen*, Amſtelod. 1748. 4. Prima pars huc maxime pertinet. Vulnerum plura genera contemplatus eſt, quam fere fieri ſolet, & ea accurate notavit, in quibus plerumque funeſtus caſus obſervatus eſt. Vulnera tendinum minus periculoſa facit, neque arteriæ vertebralis, aut cruralis vulnera, neque ea quæ pectus utrinque penetrant, neque hepatis etiam contuſi vulnera pro *lethalibus* adgnoſcit.

In appendice ELLERIANI operis aut ELLERO adſcripti, quod edidit CL. ZIMMERMANNUS, aliqua de medicina conſultatoria & vulnerum inſpectione reperiuntur.

MATTHIÆ GEORGII PFANN *ſamlung merkvvürdiger fälle vvelche in die... gerichtliche medicin einſchlagen*, Nürnberg 1750. 8. Octo reſponſa Facultatis Erlangenſis ſunt, ſcripta a CL. VIRO.

BURCHARD DAVID MAUCHART *lethalitas per accidens*, Tubing. 1750. 4.

PHIL. CONR. FABRICII *præcipua cautiones in ſectionibus & perquiſitionibus cadaverum humanorum pro uſu fori obſervandis*, Helmſtad. 1750. 4. Percurrit ſeriem vulnerum lethalium & non lethalium.

Infinitos alios libros, in quibus pauciora ſunt, quæ huc faciunt, lubens omitto, ut eos, qui de partus tempore & univerſa generationis hiſtoria ſcripti ſunt, tum qui de diæta publica, morbis epidemicis (ut LANCISIANI illi) de peſte, vulneribus, venenis agunt.

De Diætetica.

Διαιτή quidem proprie regulam victus deſignat, ſed hodie ſignificat totum regimen ægri circa ſex res non naturales.

Pauci in hac re boni ſunt auctores. Huc ergo referendus eſt HIPPOCRATES in tractatu *de Victu*, idemque in tractatu *de Victu in acutis*.

Huic addatur GALENUS *de Victu ægrorum*, qui fere nullibi meliorem, quam in hac parte ſe præſtitit.

Tunc videatur PETRUS GIRARDET, Pariſinus, cujus Liber in octavo Pariſiis editus eſt an. 1631. cum titulo *Commentaria in diætam acutorum* HIPPOCRATIS.

ARNOLDUS DE VILLA NOVA, famoſiſsimus Italus medicus huc quoque referri debet, qui medicus pontificis fuit. Scripſit opus *de modo præparandi cibos & potus infirmorum in acutis*. Habetur hic tractatus in operibus ejus in folio tribus tomis editis.

Hiſce unicum addo THOMAM SYDENHAM,

METHO-

METHODI STUDII MEDICI
PARS XIV.
DE STUDIO PRACTICO, SEU DE CONSILIO FACIENDÆ MEDICINÆ.

HIc in primis ſollicitus commendabo auctores; nam errores hic erunt letales aut pericoloſi; hinc, quos ipſe, tamquam optimos, excuſſi, & qui communi ſuffragio laudantur, eos commendabo; in hac re non licet progredi, niſi pede fixo.

Omnes auctores, qui artem curandi morbos internos docent, dividuntur in tres claſſes, & in bibliotheca ſic diſponi debent in commodiſsimum uſum. 1. ſunt ſyſtematici; 2. qui ſingulares morbos deſcripſerunt; 3. denique qui obſervationes ediderunt. De omnibus pauca quædam præfari oportet.

Syſtema vocatur ab eruditis compages quædam integra, digeſta & ordinata cujuſdam artis, in qua reperitur inſtructio omnium eorum, quæ neceſſaria ſunt, ut ea ars cognoſcatur; ergo auctores qui tractatus ſcripſerunt, in quibus inveniuntur ea, quæ requiruntur, in quocunque morbo ſingulari & obſervatione cujuſcunque caſus, ii medici *ſyſtematici* vocantur. Nuſquam plures auctores habentur, quam in hac artis parte, ſi ſpectemus promiſſa & nuſquam pauciores, ſi expendamus verum meritum, & inquiſiverimus, an ſteterint promiſsis.

Deſcriptores ſunt, qui in quocunque morbo, quidquid eo ſpectat, enarrant, & tractant illum morbum, cujus deſcriptionem tradunt, ita ut nihil de ejus morbi natura, nihil de ejus origine, progreſſu, eventu, dicendum relinquant.

Ergo, quidquid primi generis auctores boni habent, id unice ex ſcriptoribus ſecundæ claſsis habent, nam ex peculiaribus obſervationibus, quando generalia excerpuntur, fit ſyſtema.

Tertia claſsis horum auctorum complectitur obſervatores, qui nempe non hunc illumve morbum ſolum, ſed quemcumque morbum obvium in ſuo ortu, progreſſu, eventu, remediis, pertinacia contra remedia, mutationibus variis, deſcribunt, ut in ſingulo caſu ipſis contigit videre.

Illi, ut ſtatim videbimus, fuerunt 1. obſervatores eorum, quæ contigerunt in vita, & 2. eorum, quæ deprehenſa ſunt poſt mortem. Omnium optimus inter eos qui obſervaverint ea, quæ in vita contingunt, eſt HIPPOCRATES (a); ſed qui examinaverunt cadavera poſt morbum, hi optime de arte meruerunt.

(*a*) Hiſtoriam Medicinæ ſcribere non conſtitui. Omiſſis ergo Artis originibus, omiſſo HERMETE, & AESCULAPIO, ſubito ad HIPPOCRATEM Coum HERACLIDIS f. tranſeo, cujus

I. Medici Syſtematici Græci.

Primus omnium eſt HIPPOCRATES; in hiſce ſuis ſcriptis (vaſtum autem hoc opus legi quodam ordine debet, non uti digeſtum habemus) 1. In *Aphoriſmis*

cujus alias laudes alias dixi, nunc practicas addam. Separanda ſunt autem ea, quæ certius ad HIPPOCRATEM pertinent ab iis, quæ alterius auctoris eſſe videntur. Maximam ejus auctoritatem famamque ab omni tempore fuiſſe certum eſt, & antiqua valde ſunt, quæ de PERDICCÆ morbo ex amore nato cognito & ſanato SORANUS habet. Antiqua etiam fama eſt de peſte per rogos excitatos ſublata (PLINIO dicta Libro XXXVI. n. 69. GALENO *de theriac. ad Piſ.* & aliis) Quam tamen laudem idoneus auctor PLUTARCHUS *de Iſide & Oſiride*, in ACRONEM transfert. Plinius vero & HIPPOCRATIS & EMPEDOCLI communem facit. L. 36. n. 69. omnino denique detrahit L. a CAPOA I. pag. 251. cum quo, in tanto ſilentio Thucydidis, vereor ne ſtare cogamur. A Perſarum rege vocatum HIPPOCRATEM abnuiſſe auxilium, vetuſta perinde aut laus eſt aut accuſatio, quam CATO major in Senatu citaverit, a BERNARDINO GENGA cum ſumma ignoratione morum Græcorum ad minuendam boni ſenis gloriam repetita. Ad DEMOCRITUM tamquam ſumus medicus in caſu graviſſimo publice vocatus eſt. Simulachra viri paſſim fuiſſe in larariis ex SUIDA adparet II. p. 145. & ex LUCIANO (in *mendace*) & honores tributos, qui HERCULI (PLIN. L. VII. c. 37.) ut de præmiis ſileam, quæ in ſpuriis ſcriptis dicuntur a Græcis ipſi decreta eſſe. Vide collectas viri laudes apud MEIBOMIUM in *commentario ad* HIPPOCRATIS *jusjur.* p. 287. ſeqq. Neque probabilitatem habet, ante HIPPOCRATEM fuiſſe obſervatores medicos, quorum hiſtorias in templo dedicatas noſter compilaverit, quam calumniam apud ANDREAM, & SORANUM in vita HIPPOCRATIS, VARRONEM (apud PLINIUM L. XXIX. c. I.) & TZETZEM legimus. Nam & ipſe accuſat priores medicos, qui hiſtorias morborum non utiliſſime ſcripſerint, varioſque errores eorum exponit *de diæt. acut.* P. I. & omnium optimæ ſunt inter HIPPOCRATICAS, quibus ejus ipſius ævo, non priori, ſævientes morbi deſcribuntur, nempe Epidemicorum Libri I. & III. Meditationem mortis fuiſſe ipſius Praxin, olim exprobratum eſt, quod in iis Epidemicis pene nulla ſua auxilia excitet, & adeo multos ægrotos ipſi periiſſe, ut medicus, qui ea eſſet infelicitate. Romæ noſtro ævo non toleraretur, audax eſt objectio B. GENGAE in *præf. ad Anat. Chir.* & iniqua. Non enim videmus, quomodo infelix medicus abſque eloquentia, & abſque philoſophia ad eam famam perveniſſe potuerit. Sed in acutis morbis abunde adparet, veram eum viam eſſe ingreſſum, quæ nunc etiam ab optimo quoque medico vix mutata teritur, & quæ venæ ſectionibus, aceto, diæta tenui vegetabili, febres ſuperare docet. Alibi valde ſæpe paradoxus fuit. Ita in L. περὶ τόπων τῶν κατ' ἄνθρωπον tabem vehementibus purgationibus adgreditur. In hydrope cantharides & venæ ſectionem laudat (περὶ διαίτης ὀξέων P. IV.) Vinum nigrum ad volvulum laudat. Et in univerſum cum chronicis morbis potius diæta, quam medicamentis pugnavit, his autem vehementiſſimis, cum ignorarentur mitiora, helleboro, aere uſto, thapſia, peplio, quæ ipſi CELSO nimis acria videntur. Et longe magis LEON. a CAPOA *Raggion*: IV. p. 248. (L. II. c. 12.). Hinc in eorum morborum hiſtoria, in tanta materiæ medicæ infantia, inque theoriæ hiulca brevitate minus nobis prodeſt, ut ſincerus fatebitur, qui auctoritatis jugum excuſſit; legi enim, totumque in locos communes digeſſi HIPPOCRATEM. Prognoſin etiam non ſemper fidam eſſe neque abeſſe errores auſus eſt innuere le FRANÇOIS *Réflexions* pag. 233. Dictio plerumque brevis, & obſcura eſt Jonica, cujus dialecti ratio videtur ex eo petenda eſſe, quod HIPPOCRATIS ævo, per totum ferre bellum Peloponneſiacum, Athenienſes præſidium in ejus patria aluerint. In Theſſalia autem & Macedonia vixiſſe conſtat ex hiſtoria, & ex Epidemicis, atque videtur, ut tunc ſolebant medici, in peregrinatione perpetua vixiſſe. Honeſtum virum vel laudatus olim PLUTARCHO *de profectibus in virtute* & CELSO candor prodit, quo errores ſuos, & infelices ægrorum exitus recenſet.

(a) In-

mis (*a*) *ſuis*, ibi enim habemus axiomata practica, ad quæ omnes medici hactenus provocaverunt, quoties inter ſe certaverunt. Nonnullos aphoriſmos excludimus, forte intruſos & depravatos, ſed iis paucis excluſis continet indiſputabilia, hoc eſt, caſus medicos, qui ſemper iidem manent. Non ratiocinatur ibi HIPPOCRATES, ſed prout natura eventus exhibet, ita deſcribit. Scripſit autem HIPPOCRATES ſtilo, quem vix quiſquam intelligit, quod nimis facile videbit, quicumque textum græcum expendet. Qui opera HIPPOCRATIS in linguam Romanam tranſtulerunt, pro ſuo captu hoc officio defuncti ſunt, ſed qui ejus opera in lingua græca legunt, difficultatem inveniunt ſummam in adſequendo ſenſu auctoris. Hinc aphoriſmorum horum commentatores debent eligi, qui verſatiſſimi medici fuerunt, non ii, qui in muſæo ſyſtemata excogitaverunt, ſed qui apud ægros omnia viderunt; tum 2. qui linguæ græcæ peritiſsimi ſunt; 3. qui verſatiſsimi in lectione auctorum antiquorum. Non alios oportet commentatores legere, niſi qui his tribus conditionibus præditi ſunt, qui ſcilicet Græcam linguam optime intelligunt, qui illuſtrent textum HIPPOCRATIS propriis obſervationibus, & qui citent auctores, qui vixerunt, quando ASCLEPIADEA familia adhuc viguit. Hi ſequentes viri ſunt omnium ſane principes.

1. GALENUS, qui in *Aphoriſmos* HIPPOCRATIS ita commentatus eſt, ut impleverit hos tres præcedentes titulos.

2. JACOBUS HOLLERIUS, Pariſinus profeſſor & medicus, reſtaurator medicinæ.

3. FRANCISCI VALLESII *commentaria in* HIPPOCRATEM. Hoc opus in folio prodiit, auctor vero regis Hiſpaniæ archiater fuit.

Hos ſcriptores qui habet, facile & ſine damno carebit reliquis. Nam recentiores omnes ſcribunt ex ſua hypotheſi, nos vero eos laudamus, qui ex obſervatione ipſa explicant ſenſum auctoris.

Legendus eſt pariter HIPPOCRATES in *Præceptionibus* (*b*) *medicis*, ubi exponit

(*a*) Inter Libros, qui SENI tribuuntur, certius HIPPOCRATICI ſunt aphoriſmi, jam laudati quorum exigua pars ad medendum pertinet, niſi IV. ſectionem de purgationibus velis, & diætetica interſperſa.

Liber *περὶ τόπων τῶν κατ' ἄνθρωπον* habet in fine monita practica, utilia, quaſe hoc eſt, in morbo ignoto, ægro debiliori fortiora pharmaca non debere adhiberi (qui familiaris priſcorum error fuit). Eum inter HIPPOCRATICOS citat CÆLIUS *Chronic.* V. c. 1. etſi argumento a ſeptem coſtis deducto REINESIUS non ante ARISTOTELEM ſcriptum eſſe contendat *var. lect.* p. 75.

De *Epidemicis* dixi in pathologicis. Eæ fere hiſtoriæ ſunt, abſque medela. In 1. Libro unicæ in tot ægris glandis meminit. Libro VII. caſtoreum ad muliebres morbos laudatur.

Liber *περὶ διαίτης ὀξέων* primarius eſt, maxime *ſecunda Pars*, qua pleuritidis curationem omnium temporum experientia confirmatam docet, niſi quod in ea ſpecie, in qua inferior pars pectoris laborat, carpere velis data purgantia, etſi alvum ducens polygala nunc maxime ad hunc morbum adhibeatur. De *ptiſana* vocarunt veteres PLINIUS Libro XVIII. p. 108. ATHENÆUS, GALENUS & alii. Prodiit ſeorſim Pariſ. 1543. 8. cum GALENI commentario. In eum commentatus eſt GALENUS, quorum commentariorum epitomen fecit SYMPHORIANUS CAMPEGIUS, Lugdun. 1516. 8. Sed HIER. THRIVERIUS, Lugdun. 1552. 8. LUDOVICUS DURETUS, Pariſ. 1631. 8. aliique in eumdem Librum commentarios dederunt, dictos in diæteticis, & iſte liber id fere continet, quod utiliſſimum in Praxi ipſa HIPPOCRATES reliquit.

(*b*) Libri cui *παραγγελίας* titulus eſt, memini in *hiſtoricis*. Liber *περὶ διαίτης primus* tempe-

ponit generalia, quæ unuſquiſque medicus in curatione morborum obſervare debet. Tertio in *ſectione quarta* editionis FOESIANÆ, ubi agit primo de *victu ſanorum in genere: 2. de victu ægrorum; 3. de victu acutorum; 4. de inſomniis, 5. de alimentis; 6. de officio medici*. Hæc *ſectio quarta* legi & perlegi debet ab unoquoque, antequam medicinam faciat, format enim animam medici, ut generalia optima præſto habeat, & animum præſentem ad ægros adferat, ſervetque.

Se-

temperamentorum vitia contraria diæta docet emendare. *Secundus* materiam fere medicam continet ſeu vires, quæ plantis inſunt ad purgandum, calefaciendum, refrigerandum, ſiccandum, humectandum, febrium etiam ſanandarum modum docet. Meretur genuinus eſſe. *Tertius* totus practicus eſt, & abſtinentia, vomitu, exercitiis definitis, morborum initia docet ſanare. Ad HERODICUM refert CLERICUS.

Spurius eſt omnino Liber *de uſu humidorum* repetitus ex *aphoriſmis*, exque L. V. initio. In hunc tanquam omnino genuinum commentatius eſt J. NARDIUS in *noctibus genialibus*. Liber *de uſu purgantium* a JOHANNE CAIO primum inventus (de *ſcript. progr.* p. 141.) & editus eſt Baſileæ 1544. In eum commentarius eſt JOH. HEURNII. A JUNIO PAULO CRASSO latinitate donatus prodiit. Venet. 1536. 8. & Baſileæ cum THEOPHILO anno 1539. 4. Aliqua habet ex aphoriſmis, & electivam quatuor humorum purgationem adfirmat, quod non valde videtur HIPPOCRATICUM. Liber *de elleboriſmo* fere ex Aphorismis, Prognoſtico & Prorrhetico decerptus eſt. Libri 4. περὶ νούσων incerti auctoris ſunt, DIOSCORIDES alteri HIPPOCRATI tribuit THESSALI filio. CÆLIUS non videtur pro genuinis habuiſſe, negat enim HIPPOCRATEM curationem dediſſe phrenitidis, quam tamen in Libro III. περὶ νούσων reperimus: nihil ait de lethargo habere (*acut.* II. c. 6.) cum eum in 1. περὶ νούσων deſcriptum reperiamus. Citat tamen 2. *Librum de morbis* HIPPOCRATIS in *acut.* III. c. 8. In *ſecundo* & *tertio* continetur methodus therapeutica morborum per vomitum, purgationem, ptiſanam, mel, acetum, diætam. Quartus evidentius ſpurius eſt.

Liber περὶ παθῶν abſque curationibus eſt, & auxilia citat ex Libro *de Pharmacis* dudum amiſſo, niſi is ſit, quem de morbis nunc vocant.

Librum περὶ τῶν ἐντὸς παθῶν olim ad Cnidios retuli. In Libro I. & II. περὶ γυναικείων enormis vis acrium purgantium eſt, cum peſſis & glandibus, & medicamenta plura quam in aliis HIPPOCRATIS Libris, viribus ſæpe valde paradoxis & ab omni noſtra opinione alienis, & praxeos denique ratio penitus a noſtris moribus abhorrens. Similia ſunt in Libro περὶ γυναικείας φύσιος. Librum *regularem* HIPPOCRATIS, quem CÆLIUS citat *acutor.* L. II. c. 29. Librum *de ſanguinis miſſione* ſpurium LAMBECIO teſte L. VI. P. 2. p. 144. latentem Vindobonæ, & alios ſpurios omitto, qui editi habentur. Operum omnium HIPPOCRATIS multæ editiones ſunt, præter antiquas, quas DIOSCORIDES, & ARTEMIDORUS CAPITO procurarunt (GALEN. περὶ ἰατρείου.) dudum amiſſas. Opera adeo Divi ſenis Græce apud ALDUM 1526. fol. prodierunt, & ad *vetuſtos codices collecta & inſtaurata* JANO CORNARO *procurante*, Baſil. 1538. fol. Latine MAR. FABIUS CALVUS primus edidit, Romæ 1525. fol. *octoginta volumina* HIPPOCRATIS. Ea verſio cum commentariis MARINELLI repetito prodiit, Venet. 1575. fol. & nuper adjecto PETRI MATTHÆI PINI indice, Venetiis 1737. fol. 3. vol. curante J. B. PALTONO. Variorum laboribus verſa opera HIPPOCRATIS, Baſileæ 1526. fol. prodierunt. Omnia autem denuo vertit JANUS CORNARUS, Baſil. 1543. fol. * & alias, in quo viro ſolent carpere defectum membranarum. FOESII verſio ſola prodiit, Francof. 1598. 8. Deinde *Magnus* HIPPOCRATES *Cous* PROSPERI MARTIANI *notationibus explicatus*, Romæ 1626. fol. Venet. 1652. fol. & A Patavii 1719. fol. editus eſt, poſthumus iſte cum verſione CORNARI. Græcolatina editio prima eſt quam cum titulo: HIPPOCRATIS *opera quæ exſtant Græc. lat. veterum codicum collatione reſtituta novo ordine in 4. claſſes digeſta, interpretatione latina, emendatione & ſcholiis illuſtrata* dedit HIERONYMUS MERCURIALIS, Venet. 1588. fol. CL. TRILLERUS nimium codicibus Vaticanis tribuiſſe objicit. Inde ANUTIUS FOESIUS *Græco-latinam* editionem procuravit, Francof. 1595. 1621.

LIND.

LIND. 1624. LIND. 1645. fol, LIND. Genev. 1657. fol. Hæc editio hactenus pro optima habetur, etiam CL. TRILLERO judice *ep. apolog.* p. 6. niſi quod nimis fuſum & timidiorem arguat *Ep. de edit.* HIPPOCRATIS *nov.* p. 7. Opera in *octo* ſectiones diſtributa ſunt, cum nova interpretatione, adjectis hic primum PALLADII ſcholiis, ad Librum περὶ ἀγμῶν, tum lectionibus variis ex codicibus, & brevibus ubique notis. De *Oeconomia* diximus. RENATUS CHARTERIUS anno 1679. 13. voluminibus in fol. HIPPOCRATIS & GALENI opera Gr. Lat. conjuncta edidit. Sed ea editio, ut rara, ita parum utilis eſt. Vide judicium D. VV. TRILLERI *epiſt. apolog.* p. 6. Inde JOHANNES ANTONII F. VAN DER LINDEN nitidam in duobus vol. 8. editionem Leidæ edidit anno 1665. 8. cum verſione J. CORNARII, commodam ob capitum diviſiones, cæterum omnibus criticis conſentientibus nimis in corrigendo textu audacem. FRANCISCUS CLIFTON, cujus commentarium in HIPPOCRATIS *de aëribus, aquis & locis* jam citavimus anno 1732. promiſit HIPPOCRATIS *opera nova & ordinata methodo digeſta* (Conf. *Comment. Lit. Noric.* 1732. *hebd.* 50.) nondum edita. Minus eam perfectam ob mortem FRIENDII eſſe fatetur in *hiſtoria* illa *medicina antiqua*, quam dicemus.

Deinde vir clar. STEPHANUS MACKIUS nunc maxime Viennæ edit HIPPOCRATIS opera omnia Gr. Lat. *cum variis lectionibus potiſſimum ineditis ex* CORNARII *&* SAMBUCI *codicibus in Bibl. Cæſarea aſſervatis partim ex aliis ejuſdem bibliotheca M. S. libris, ac denique ex Mediceis MSS. codicibus; acceſſit Index* P. M. PINI. Tomus I. prodiit anno 1743. alter anno 1749. reliqui duo exſpectantur. Ex M. S. codicibus antiquis, a SAMBUCO collectæ lectiones ſæpe demonſtrant, quare CORNARII verſio non reſpondeat, & multa ex eo fonte in græcis emendata ſunt, animoſius quam a FOESIO & MERCURIALI. Loca parallela GALENI, ſparſas emendationes REINESII, TRILLERI, aliorumque ſuis locis MACKIUS adſperſit. Ordo, qui FOESII, cujus V. ſectiones jam poſſidemus. In *præfationibus* de librorum ſingulorum fide differit, mitior MERCURIALI. Libellus *de ponderibus* jam prodiit. Notulæ & variæ lectiones adjectæ ſunt imis paginis, quæ ad emendandam imprimis lectionem pertinent. Cæterum LAMBECIUS meminerat, exſtare in Bibl. Cæſarea *anonymi Græci varias lectiones, emendationes & notas in* HIPPOCRATIS *opera & in vitam ejus a* SORANO *conſcriptam*, quas digniſſimas vocat P. II. Lib. VI. p. 154.

CL. viri DANIEL. VVILHELMI TRILLERI *commentatio de nova* HIPPOCRATIS *editione adornanda*, Leidæ 1728. 4. prodiit, qua ſpem nobis fecit criticæ editionis, cum notis ex omnibus linguis omnibuſque artibus repetitis. Judicia addidit Vir Clar. commentatoribus, & editionibus. Utinam ipſum opus liceret ſperaſſe!

Anno 1697. ANDREAS DACIER edidit *les œuvres d'* HIPPOCRATE *traduites en françois avec des remarques, & conférés ſur les manuſcrits de la Bibliothèque du Roi*, Pariſ. 2. voll. 8. non omnia tamen opera, ut titulus fert, ſed fere ea, in quibus ratiocinia exſtant, cum vita Divi ſenis. * Laudat TRILLERUS *de edit.* HIPPOCRATIS n. 7.

HIPPOCRATIS *Coi viginti duo commentarii tabulis illuſtrati, Græcus contextus ex doctiſſ. VV. codicibus emendatus, latina verſio* CORNARII *innumeris locis correcta, ſententia inſignes per locos communes digeſta* THEODORI ZVVINGERI prodierunt, Baſil. 1579. fol. quos 20 Libros omnes ſuis locis citavimus, huc autem unice pertinent Libri *de humidorum uſu & de diæta*. Applauſum doctorum virorum ZVVINGERUS meruit. Ordo tabularis incommodus eſt.

CL. RADULPHUS SCHOMBERG propoſuit Leidæ 1747. 4. *novum omnium* HIPPOCRATIS *operum compendium*, Græcolatinum, quod nondum prodiit. Uſurus erat FOESII editione, & excerpturus de HIPPOCRATIS operibus ea quæ utiliora eſſent & certiora.

CL. Viri J. RUD. ZVVINGERI *opuſcula aphoriſtica ſemeiotico therapeutica octo*, & *ſpeculum* HIPPOCRATICUM vide in Pathologicis.

JOHANNES OBSOPOEUS, Francofurt. 1587. 16. edidit HIPPOCRATIS *jusjurandum, aphoriſmos, prognoſtica, prorrhetica, Coacas*. * Minutias ſectari objicit CL. TRILLERUS l. c.

J. HEURNIUS in multa opera HIPPOCRATIS, ut jam monuimus, commentatus eſt, ſeorſim vero *aphoriſmi cum prognoſticis, prorrheticis, coacis & aliis opuſculis* prodierunt Leidæ 1627. 12. Laudat HEURNIUM TRILLERUS *de edit. adorn.* num. 7. Mihi brevis videtur & paraphraſtes.

Apho-

Aphoriſmos recognitos, notis auctos, cum præſagiis a COPO *latine redditis & notis illuſtratis*, Bergomi anno 1750. 12. edidiſſe audio ANDREAM PASTAM. *

P. MATTHÆI PINI *compendium inſtar indicis in* HIPPOCRATIS *opera omnia*, Venet. 1597. fol. prodiit, recuſum cum nupera editione MARINELLI.

Epidemicorum librorum nucleus per aphoriſmos digeſtus prodiit Francof. & Lipſ. 1708. 12. *

THOMÆ BURNET HIPPOCRATES *contractus*, *ſeu opera* HIPPOCRATIS *in epitomen redacta* ſæpiſſime prodierunt, Edimb. 1685. 12 Leid. 1686. 8. & nuper Viennæ 1737. 8. & Lond. 1743. 8.

Poſt HIPPOCRATEM ad NICANDRUM uſque Colophonium longum ſilentium eſt medicorum. DIOCLIS Caryſtii enim, principis poſt HIPPOCRATEM medici, nihil ſupereſt, niſi epiſtolam *de morborum præſagiis & eorumdem extemporaneis remediis*, Lutetiæ 1572. 8. editam, alicujus momenti eſſe velis.. Is Lyncurium (procul dubio electrum) ferri & aeris laminas adtrahere (minutas nempe) obſervavit, PLIN. Libro XXXVII. n. 13. EJUS exſtabat *de paſſionibus & cauſis & curationibus* opus, cujus paſſim meminit CÆLIUS, & quem non raro carpit, ut in anginæ curationem *acut.* L. III. c. 4. & Phrenitidis *acutor.* II. c. 20. Ilei tamen curatio per venæ ſectionem, cataplaſmata, plumbi pilam, clyſteres nihil alieni habet, CÆLIO dicta *acut.* III. c. 17. In iſchiadicis, diureticis utebatur CÆL. *chronic.* V. c. 1. & in tetano *acutor.* L. III. c. 8. In hæmorrhagiis ſecabat venam, dabat amylon & taurinum gluten. In mania propinabat frigidam CÆL. *chronic.* L. I. c. 5. Mortuos prodire lumbricos bonum, malum vero eſſe monebat ſi vivi exirent & ſanguinei *chron.* L. IV. c. 8. Hypochondriacum morbum apud GALENUM (*de locis affect.* L. III. c. 7.) utiliter & vere ſatis deſcripſit. Rationi minus quam experientiæ in viribus medicamentorum tribuebat, GALENO teſte. In hydropicis vomitum, urinam & ſudorem plantis calidis movebat CÆL. *tardar.* III. c. 8. In phthiſi ſudores movere non bene jubebat (CÆL. *tardar.* II. c. 14.) Conſilium de itinerum ratione & navigatione valde ſimplex exſtat apud ORIBASIUM *ſynopſ.* L. V. Alius erat Liber inſcriptus *de iis quæ in jatreio fiunt*, alius *de conſervanda ſanitate* GALENO dictus, cujus cum titulo libellus exſtat etiam Germanice ab H. TRAGO verſus, alius *de morbis mulierum* CÆLIO nominatus, & *de lumbricis alius*. Chirurgiam etiam faciebat, unde ejus *Scapha* ſeu *tholus* apud GALENUM *de faſciis* p. m. 422. & *graphiſcos* CELSO dictus L. VII. c. 6. ARISTOTELI coaetaneum facit CLERICUS.

PRAXAGORAS Cous, ex Aſclepiadum familia ultimus, GALENO auctore *meth. med.* Libro I. HEROPHILI præceptor, a GALENO paſſim laudatus, ſcripſit Libros 4. *de curationibus* (CÆL. *acut.* II. c. 8. III. c. 4. 8. &c) tum alios *de peregrinis paſſionibus*. Jecoroſis vomitum, ſudorem movebat & ſanguinem mittebat (CÆL. *tard.* III. c. 4.) In dyſenteria *peplium* dabat (ſpeciem tithymali) *tard.* IV. c. 6. & in ileo emetica. Hydropem ſanabat diureticis, & radice graminis *tard.* III. c. 8. Pus cuidam per ſedem erupiſſe, qui per 12. tamen annos ſupervixerit, reliquit apud RUFUM *de veſic.* p. 7. Chirurgiam non detrectabat, & uvam præcidebat vel dividebat in angina (CÆL. *acut.* III. c. 4.) In illeo jubebat abdomen aperire & expellere de inteſtino excrementa, tunc conſuere. Sed ea forte ad herniam incarceratam pertinent.

Nec ERASISTRATUM omittere fas eſt Ceum, non Coum, Juliatem, ARISTOTELIS nepotem ex filia, celeberrimum virum ex curato ANTIOCHO SELEUCI f. Syriæ Regis (SUIDAS I. p. 849. III. p. 296.) & principem Scholæ Medicæ, quæ Smyrnæ floruit, cujuſque medici in nummis Smyrnæorum frequenter apparent, editis a MEADIO, ſectæ denique auctorem, quæ etiam GALENI tempore, quarto inde ſeculo, nimis frequens fuit. In Medicina inſigniter a prioribus ſcriptoribus receſſit, contra quos paſſim invehebatur. Venæ ſectione plerumque abſtinuit, & purgantibus, quæ priores medici dederant & frequenter & vehementiſſima, exercitia tamen etiam corporis minus coluit, utebatur autem jejunio, diæta tenui, medicamentis ſimplicibus, rejectis compoſitis, tum fomentis, mollis in univerſum medicus. Opium, quod damnaverat, poſtea in uſum recepit. PLIN. L. XX. C. 15. Jecoroſis tamen cutem & membranam jecori incumbentem præcidebat (CÆLIO teſte *tard.* Libro III. c. 4.) In cœliaca duros dabat cibos, ut lentem (*tard.* IV. c. 3.) in dyſenteria, adſtringentia *tardar.* Libro IV. c. 6. In hydrope ambulationem, clyſteres, abſtinentiam imperabat & cataplaſmata *tardar.* Libro III. c. 8. in arthritide lenia cataplaſmata *tardar.* Libro V. cap. 2. in dolore capitis ſpongias. ORIBAS. *Synopſ.* Libro VIII. cap. 18. Miror

TRY-

πάγχρηστον ad ophthalmias reliquiſſe ORIBASIO dictam Libro IV. *Synopſ.* cum damnaverit compoſitiones{. Scripſit *ſalutarium præceptionum* Libros II. (CÆL. *tard.* II. c. 7. *acut.* III. c. 21.) tum I. *de morbis ventris* ſæpe ab eodem citatos, Librum περὶ τῆς καθ᾽ ὅλην πραγματείας ATHENÆO dictum, Libro XV. & alios alterius generis.

Aliud HEROPHILO ingenium fuit, qui plurimum medicamentis etiam compoſitis tribuebat, PRAGAGORÆ diſcipulus, dialecticus homo (GAL. *de meth. med.* L. I.) Chalcedonius aut Carthaginenſis, Alexandriæ docuit, coævus ERASISTRATO, & medicinam & chirurgiam exercuit, argumento DIODORI, qui, ut luxatum humerum reſtitueret, adiit HEROPHILUM, & falſe ab eo exceptus eſt. Nihil ejus ſupereſt, Scholam ad *menſis Cari fanum* celebrem reliquit.

NICANDER Colophonius, Clarii Apollinis ſacerdos & medicus, ultimi Attalorum & ejus filii ſpurii temporibus vixit, medicus omnino, cujus fuerit ſcripta *curationum collectio*, & qui ex HIPPOCRATIS prognoſticis aliqua in carmen tranſtulerit. Nunc exſtant ejus *theriaca*, & *alexipharmaca*, ſeu *de venenis & antidotis duo libri* non humillimæ dictionis, cum *ſcholiis*, quorum equidem auctor minime medicus fuit aut botanicus, qui aconitum gramini comparet, ad elegantiorem tamen animalium & plantarum cognitionem pertinet. Ipſa *alexipharmaca* ex veterum more abſque ulla veri ſpecie temere collecta ſunt. Prodiit NICANDER græce cum ſcholiis apud ALDUM anno 1499. fol. cum DIOSCORIDE & annis 1518. 4. 1523. 8. grandi, Coloniæ vero apud Soterem 1530. 4. ſcholiis hic per ipſum poëma diſperſis. Porro Græce cum aliis poëtis edidit H. STEPHANUS, Pariſ. 1566. fol. Cum J. GORRÆI poetica metaphraſi & ſcholiis prodiit ibid. 1557. 4. Alexipharmaca ſola prodierant Græco-latine cum ejuſdem GORRÆI poetica verſione ibid. 1549. 8. & cum GORRÆI *definitionibus* Pariſ. 1622. fol. Recuſus eſt Gr. lat. cum aliis poetis, Genevæ 1606. fol. Latine cum *ſcholiorum* excerptis JOHANNE LONICERO interprete editus eſt Coloniæ 1531. 4. Carmine vero latino reddidit EURICIUS CORDUS, quod prodiit Francof. 1532. 8. & cum aliis poematibus CORDI, Helmſtad. 1614. 8. Alio carmine vertit D. JAIME ESZEVE cumque ſcholiis jam anno 1551. Valentiæ edidit N. ANTONIO teſte. Gallice etiam in carmen conjecit JOHANNES de GORRIS, ſeu GORRÆUS & edidit JACOBUS GREVINUS, Antverp. 1567. 4. Egregius vero codex NICANDRI cum iconibus animalium venenatorum, & EUTECHNII ſophiſtæ in eumdem auctorem inedita paraphraſi latent in Vindobonenſi bibliotheca, LAMBECIO auctore.

Hunc ipſe GREVINUS vertit & inſcripſit GORRÆO.

Anonymi Græci poema *de viribus herbarum Deo alicui conſecratarum* cum DIOSCORIDE edidit ALDUS 1518. 4. recudi fecit J. A. FABRICIUS *Bibl. Gr.* Libro III. p. 429. quo tredecim plantarum vires canuntur.

HERACLIDIS Tarentini de induſtria mentionem facio egregii in viribus medicamentorum indagandis, in adgnoſcenda veritate candidi, (GALENO teſte,) periti in medendo viri, ut ex curatione pleuritidis adparet, quam CÆLIUS AUR. recenſet *acut.* II. c. 24. In cholera dedit catapotia, quæ ſemen hyoſcyami ingrederetur, alioquin inter primos auctores exhibendi opii & narcoticorum. In phrenitide venam frontis ſecabat (CÆL. *acut.* Libro I. fin.) Purgabat in volvulo dacrydio, quod non ita placet (CÆL. *acut.* III. c. 17.) Catapotia ejus citantur a CELSO Libro V. c. 25. Scripſit Libros 4. *curationum interiorum* (CÆL. *chron.* I. c. 4. *acut.* III. c. 4. 17.) συμπόσιον ἰατρικὸν (ATHENÆO L. II. dictum). Empiricorum princeps fuit, nemini non laudatus, ne GALENO quidem.

ASCLEPIADES Pruſeenſis Bithynus Rhetor, MITHRIDATIS ævo vixit, ad quem Librum dederat (PLIN. L. XXV. c. 3.) Legatos vero ſprevit eodem teſte PLINIO Libro VII. c. 37. Romæ primariis viris & oratori CRASSO & CICERONI familiaris fuit. Ad medicinam ſero acceſſit, (PLIN. Libro 27. n. 7.) Sed ut valebat ingenio, magnos in ea arte profectus fecit, ut CELSUS, (qui multa ab eo ſe recipere faſſus eſt) S EMPIRICUS, APULEIUS & SCRIBONIUS, ejus cum laude meminerint. Magna famæ acceſſio ipſi nata eſt a reſuſcitatione hominis, quem ad rogum delatum & vivere perſpexit, & ſanavit (PLINIO referente Libro 26. c. 8. VII. n. 37. & APULEIO in *Floridis*) tum ex longo & viridi ſenio. Ab HEROPHILO partem ſuæ theoriæ recepiſſe ex CÆLIO apparet Libro II. *acut.* c. 39. & ex ERASISTRATO pororum ſyſtema. HIPPOCRATEM ſtudioſe refutavit, & theoriæ praxin aut primus ſuperſtruxit aut certe evidentius. In praxi plurima mutavit, & ad mores inprimis

mis Romanos refinxit, ut ægrotorum palato & conſuetudini inſerviret. Ergo medicamenta vehementa, purgationes & vomitus, & frequentiorem uſum venæ ſectionis ſuſtulit; CÆL. *acut.* Libro II. c. 29. PLIN. Libro 26. n. 8.) Vinum ægris indulſit & frigidam, PLIN. Libro 26. c. 8. Libro VII. n. 37. Diæta excarni, ambulatione, frictione, auxilio gymnaſtico, plurimum uſus eſt, geſtationem & clyſteres commmendavit, lectulos penſiles & balnea penſilia excogitavit. Magicas curationes, Romæ receptas, laudavit, & ſuperſtitioſa medicamenta, (ut illa ad epilepſiam dicta TRALLIANO.) Venerem ad epilepſiam commendavit. Humores etiam evertit, & ea quæ ex medicamentis dejiciuntur, ab iis ipſis naſci objecit. GAL. & PIS. c. 3. CÆL *chronic.* I. c. 4. Phreniticos muſica ſanavit, CENSORINUS *de die natali* c. 12. Aquam ſalſam ad icterum commendavit, CELS. Libro III. c. 24. renovatum noſtro ævo remedii genus. In paralyſi tamen (CÆL. *chronic.* II. c. 1. in angina *acut.* III. c. 4.) alvum repurgavit. In angina venam ſecuit, tonſillas etiam diviſit, aſperam arteriam aperuit, CÆL. III. c. 4. & in pleuritide ſanguinem miſit, CÆL. *acut.* II. c. 22. Febrem abſtinentia a potu & a ſomno, peſſimo conſilio tollere conatus eſt, paſſim CÆLIO obſervante ſibi contrarius *acut.* II. c. 39. III. c. 17. Scripſit *de ulceribus* CÆLIO dictum Librum, & I. *de auxiliis communibus* (CELS. II. c. 14.) *de celeribus paſſionibus* Libros III. (CÆL. *acut.* III. c. 4. 17. *tard.* II. c. 7.) *de finibus* (CÆL. *acut.* III. c. 19.) *de definitionibus* (*acut.* II. c. 13.) *de lue*], (CÆL. *acut.* II. c. 39.) & *paraſceuaſtica*, (CÆL. *tard.* II. c. 13.) Ab eo THEMISON prima ſtamina ſuæ theoriæ hauſit, CÆL. *chronic.* I. c. 4. *acut.* II. c. 12. ſectæ methodicæ auctor. Ad eum CASSIUM refert CLERICUS qui vulgo *ἰατροσοφιστὴς* dicitur, virum ingenioſiſſimum, ſeculi (CELSI) medicus (CELS. Libro I. *præf.*) *Medicas* ejus *quæſtiones* habemus ſeu *problemata de animalibus* edita, Pariſ. 1541. 12. Græce, & recuſa latine 4. deinde Græce, Leidæ 1595. *Gr.* * Sed etiam C. GESNERUS *naturales & medicas quæſtiones* 84. *circa hominis naturam & morbos* Gr. lat. edidit Tiguri 1562. 8. latine vero verſas A. JUNIUS 1567. fol. * recudi vero fecit *ἀπορήματα καὶ προβλήματα φυσικὰ περὶ ζώων παθῶν* cum THEOPHYLACTO SIMOCATTA ANDREAS RIVINUS, Lipſ. 1653. 4. Gr. Lat. Mihi manifeſto methodicus videtur. Etſi enim ab ASCLEPIADE aliqua habeat, qualia & THEMISON Methodicæ ſectæ auctor, metaſyncriticum tamen circulum habet n. 15. & n. 70. adſtrictionem & laxationem pororum. Meretur omnino legi, ingenioſus homo. In *probl.* 40. ASCLEPIADEM citat, ſed aliam explicationem propriam addit. Colicum medicamentum, in quo lacruma papaveris, gloriabatur ſe inveniſſe, CELS. citat (L. IV. c. 14.) quod dat IDEM L. V. c. 25.

De M. ANTONIO MUSA archiatro AUGUSTI brevis ero. Notiſſimum eſt balneorum frigidorum uſum inveniſſe, qui in AUGUSTO, cujus valde debile corpuſculum fuit, felicem exitum habuit DION Libro 53. Carnibus etiam viperarum feliciſſime curabat ulceroſos. PLIN. Libro 30. n. 39. HORATIO & VIRGILIO amatus, a MARONE, ut creditur, JAPYDIS nomine celebratus eſt. Huic multos honores omnis medicorum ordo debet, & jus geſtandi anuli DION. ib. Paſſim ipſi tribuitur libellus *de betonia*, qui cum PLINIO VALERIANO prodiit, Baſil. 1528. fol. Ejuſdem ſaporis eſt cum APULEII Libro *de plantis*.

Eodem circiter tempore vixit THEMISON, inventor ſectæ methodicæ GAL. *meth. med.* p. XII. b. ed. LINACRI, ſummus auctor PLINIO (Libro 14. c. 17.) ASCLEPIADIS primo diſcipulus, cujus placita ſenior demum reformavit, CÆLIO teſte IV. *tard.* c. 1. & I. c. II. c. 12. Nempe purgabat olim, ipſo adhibito in epilepſia helleboro, tum in elephantiaſi, & alba quidem ſpecie, (CÆL. *tard.* IV. c. 1.) in aſthmate vero dacrydio, (*tard.* III. c. 1.) & venam ſecabat, (*tard.* I. c. 5.) quæ fortiora auxilia idem nunc ſenior rarius adhibuit. De theoria diximus in pathologicis, praxin ad eandem ſimplicitatem ſtringendi laxi, aut laxandi ſtricti reduxit. Hirudinum primus in Medicina meminit, & ad frontem quidem in cephalea, quod medicamenti genus in LUDOVICO XV. imitati ſunt Galli medici. (CÆL. *tard.* I. c. 1.) jecur morboſum ferro aut cauterio vulnerabat, antiquos ſecutus, CÆL. *tard.* III. c. 4. Diacodium primus deſcripſit. Oxymeli rejecit. In hydrope ſcarificavit talum, rejecta paracenteſi, quam admiſerat ASCLEPIADES CÆL. *tard.* III. c. 8. Hydrophobiam paſſus ſanatus eſt, inſigni exemplo, ut tamen non poſſet de eo morbo ſcribere, quo tentabatur, quotieſcunque ſcriptitare incipiebat, CÆL. *acut.* III. c. 16. In juventute ſcripſit Libros *periodicos* CÆL. *acut.* II. c. 12. deinde *ſalutarium* L. & *tardarum paſſionum* Libros II. CÆL. *tard.* III. c. 1. &c. in quorum *primo* nondum rectam viam ivit, nempe me-

thodi-

thodicam, CÆLIO judice, deinde *epiſtolarum ad* DIMANTUM Libros II. (CÆL. *tard.* I. c. 3. II. c. 7. IV. c. 1. (Ea omnia perierunt. Paulo ante CELSUM vixit, CELS. præf. ad L. I.

AURELIUS (vel AULUS, ut ALDUS legit) CORNELIUS CELSUS AUGUSTO imperante vixit, (POLENI *Exercitationes Vitruvianæ* & in eo MORGAGNI *in locum medicum* VITR. Patav. 1739.) ſi idem eſt CELSUS, quem HORATIUS monet, neque ſerius vixit argumento THEMISONIS, quem citat, & hiſtoriæ medicorum, quam aliquot locis exhibet, & quæ nullum continet medicorum qui poſt id ævum inclaruerunt, denique COLUMELLÆ CLAUDII coævi, qui paſſim CELSUM citavit, nam *de agrorum cultu* IDEM ſcripſerat, quæ præter fragmenta aliqua perierunt. Medicum fuiſſe certe oſtendit CLERICUS, qui ipſe ubique abſque metu ſuum judicium de methodis & medicamentis interpoſuerit. Plurimum uſus eſt ad morborum hiſtorias HIPPOCRATE, ad curationes vero ASCLEPIADE, quem ſe in multis ſequi fatetur Libro IV. c. 4. ab omni ſecta alienus, ut venæ ſectionem non totam rejecerit, nimiam vero & in omni morbo repetitam damnaret, in purgantibus etiam mitiora ſecutus ſit, diætam nimis ſtrictam in ſano homine rejecerit, plurimum tamen auxiliis diæteticis in curando uſus, tum balneis, fomentis. Longos catalogos dat formularum & compoſitionum. Criticos dies, ut ASCLEPIADIS diſcipulus, parvi facit, & perinde ſubinde ſitim febrientibus imperat. Latiniſſime ſcripſit, & vel eo fine, ad formandum ſtilum, legi debet. Cæterum CELSI VIII. Libri *de re medica* ſic ſatis pleni ad nos pervenerunt, ut ſolus MORGAGNUS lacunam in Lib. IV. inſignem animadverterit (ed. 1746. p. 627.) quæ in omnibus codicibus eadem reperitur, ut ex uno omnes deſcriptos eſſe adpareat, COCCHI *de anat. ad fin.* Prima editio eſt cum tit. AUR. CORN. CELSI *de medicina* Libri VIII. Florentiæ fol. 1478. HARL. altera Mediolani 1481. fol. HARL. quam primo loco ponit LIND. alia Venet. 1493. fol. quæ penes me eſt, & alia 1496. fol. & 1497. fol. In illa 1493. mala adhuc eſt orthographia, paſſim y pro e & græca imprimis rudiſſime ſcribuntur. Porro Lugd. prodiit 1516. 4. FABRICIO teſte, & 1542. 8. * & 1549. 12. 1554. 12. 1557. 12. * Ibid. 1566. 8. cum SERENO & RHEMNIO editus eſt, quæ editio penes me eſt. In ea adparet J. CAPELLANUM ROBERTO CONSTANTINO codicum perantiquorum copiam feciſſe, qui ad marginem *varias lectiones* adjecit, notas adſperſit, & paſſim loca parallela PLINII, HIPPOCRATIS & veterum. Ibid. anno 1587. 12. prodiiſſe lego. Pariſ. etiam 1529. fol. prodiit. Quæ editio apud me eſt, cum SCRIBONIO & epiſtola atque carmine Vindiciani, & *Græcis omnibus dictionibus reſtitutis* ex emendatione BAPTISTÆ EGNATII apud ALDUM 1528. 4. & apud Soterem Hagenoæ anno 1528. Saligniaci anno 1536. 8. * Pariſ. 1533. cum notis J. CÆSARII. Inde Antvverp. 1539. 8. cum notis THRIVERII ad Librum I. & Tiguri 1540. 8.* excuſus eſt. Tunc cum SERENO, SCRIBONIO aliiſque iterum apud ALDI filios Venet. 1547. fol. recuſus eſt. PL. GUILIELMUS PANTINUS aliam editionem *multis in locis emendatiorem quam unquam antea* dedit, Baſil. 1552. fol. cum ſuis commentariis. Patavii etiam anno 1563. prodiit, & Venet. 1566. 8. * Cum Principibus HENRICI STEPHANI etiam excuſus eſt, & Leidæ 1592. 4. cum commentariis ad primum quidem librum JEREMIÆ THRIVERII, ad reliquos BALDUINI RONSEI. Emendationes ex conjectura natæ ad marginem rejectæ ſunt, commentarii practici ſunt, & ex ejus ſeculi ingenio. Genevenſes editiones ſunt annorum 1625. 12. 1626. 12. Succeſſit Leidæ anno 1657. & 1665. 12. editio J. ANTONIDÆ van der LINDEN a PATINO adjuti, recuſa Amſtelodami, ex recenſione THEODORI JANSEN ab ALMELOVEEN paulum auctior anno 1685. 12. 1713. 12. & Leid. 1730. 8. cum collatione cum vetuſtis editionibus. In his editionibus nitorem non deſideres, & loca parallela HIPPOCRATIS commode adjecta ſunt, cum variis lectionibus & notis nonnullis J. CÆSARII, R. CONSTANTINI, Is. CASAUBONI, & in poſteriori ALMELOVEENII atque MORGAGNI, ad calcem, quod incommodum, adjectis. Sed ob audaces emendationes minus viris doctis accepta fuit hæc toties repetita editio. GEORGIUS VV. VVEDELLI ad aliam, Jenæ 1713. 8. præfatus eſt. Patavii anno 1722. alia editio in 8. prodiit ad ALMELOVEENIANAM facta, ex conſiliis MORGAGNI emendatior, adjectis ejuſd. Cl. Viri epiſtolis de quibus ſtatim dicam. Leidæ vero anno 1746. 8. grandi, & 1750. 8. ipſe Bibliopola LANGERAKIUS novam dedit editionem, in quam non paucas, ſed omnes, J. CÆSARII & ROB. CONSTANTINI, & ineditas JOSEPHI SCALIGERI & priores illas MORGAGNII perinde ad calcem ſubjunctas, & H. STEPHANI parallela loca, HIPPOCRATIS & CELSI adjecit, cum minus modeſta præfatione, quæ GULIELMI NOORTVVYKII opus eſt.

Ea omnia tamen nondum explent deſiderium vere medicæ editionis hujus inſignis ſcriptoris. Perierunt autem promiſſæ variæ editiones, SCALIGERIANA, RHODIANA, quæ in BARTHOLINIANÆ bibliothecæ incendio amiſſa eſt, BAIERIANA in proprio programmate anno 1720. propoſita, SCHULZIANA, cujus tamen ſupereſt codex M. S. & ſperare nos juſſit ſuam ex codicibus M. S. & primario illo MEDICEO deſumtam editionem COCCHIUS, qui notarum ſpeciem edidit *in libello anat.* Cæterum Germanice a J. KUFFNERO verſus CELSUS prodiit Moguntiæ 1531. fol. & Italice Venet. 1747. vertente Abb. CHIARI. Notæ autem in CELSUM præter jam excitatas, PAVVII, LOMMII, RHODII, CÆSARII, THRIVERII, ſunt JOH. MORISOTI Baſil. 1547. & HIER. RUBEI adnotationes, Venet. 1616. 4. * Sed imprimis huc pertinent J. B. MORGAGNI in A. C. CELSUM (& Q. SERENUM SAMMONICUM) *epiſtolæ*, Patav. 1721. & Hagæ 1722. 4. editæ, quarum tres ſunt ad CELSUM varia eruditione pleniſſimæ, tres etiam alias, dum hæc ſcribo, *ſex adeo epiſtolas* ſe anno 1750. ediditſſe idem vir Ill. ad me reſcribit. Eæ nunc apud me ſunt 1750. 8. Patavii editæ. Notas CONSTANTINI, quem incomparabilem virum vocat C. GESNERUS *Epiſt.* pag. 45. valde carpit J. NARDIUS, cujus totus octavus liber *noctium genialium* mera ſeries eſt animadverſionum in CONSTANTINUM, & defenſio recepti textus. Exſtat etiam J. HENRICI KROMAYER *erroris confeſſio ſapienti conveniens ad præclarum* CELSI *locum*, *qui eſt in* IV. *de medic.* Libro c. 16. Jen. 1724. 4. Epiſtolæ ad CALLISTUM CELSO adſcriptæ, & altera ad P. NATALEM, quæ cum MARCELLO prodierunt, SCRIBONII ſunt.

THESSALUS Trallianus, vaniſſimus ille *ἰατρονίκης*, rabie quadam omnes alios medicos perſecutus (PLIN. Libro 29. c. 1.) *methodi verior auctor* eſt, teſte *Auctore Libri introductionis*. Adeo ſibi ſoli placuit, ut minime parceret THEMISONI, cujus monſtroſas dixit eſſe communitates (GAL. *meth. med.* Libro I. p. VIII. b.) & quem acria in catarrho dantem corrigit, (CÆL. *tard.* II. c. 7.) & nihil veteres medicos bonum inveniſſe ad NERONEM clamaret. Romæ medicinam fecit, aſſentator divitum, & dum intra ſextum menſem artem ſe perdocturum promittit, multos nactus eſt diſcipulos (GAL. *meth. med.* Libro I.) Nempe omnes morbos ad duas illas ſtricti & laxi claſſes revocavit, & ſimpliciſſimam medicinam fecit, cum eumdem morbum ſemper eodem modo jubeat ſanare, GAL. *meth. med.* Libro VI. Metaſyncriſin ſive integram minimorum pororum mutationem invenit, GAL. *meth. med.* Libro IV. Eam urſit per receptam a poſterioribus *διατρίτον*, quam introduxit (GAL. *meth. med.* Libro IV.) & per acria medicamenta. Purgantia penitus proſcripſit, & etiam io eo audientem ſectam expertus eſt. Venam tamen in phreniticis ſecuit in Libro *περὶ διαιτῶν*. In hæmoptoe venam ſecare recuſavit, qua in re eum deſeruerunt reliqui methodici, (GAL. *meth. med.* Libro V.) Scripſit Librum *περὶ διαιτῶν* (CÆL. *acut.* III. c. 17.) *de regularibus* (CÆL. præf. ad *tard.*) *tardarum paſſionum* Libros 2. (CÆL. II. *tard.* c. 13.) Alia probat ejus CÆLIUS, alia ut non ſatis methodica rejicit, unum tamen ex principibus ſuæ ſectæ vocat *Acut.* II. c. 37.

APULEIUS CELSUS SCRIBONII LARGI præceptor, ex eo ipſo ad I. ſeculum a C. N. refertur. Ej. Liber *de herbarum virtutibus* inſcribitur, qui Pariſ. 1528. fol. & eodem anno cum titulo L. AP. MADAURENSIS curante TORINO cum PLINIO VALERIANO aliiſque Baſileæ fol. prodiit. A GABRIELE vero HUMELBERGIO ſub nomine LUCII APULEII PLATONICI, Tiguri 1537. 4. cum notis recuſus eſt, auctior & emendatior, quam tamen editionem DAUMIUS ad REINESIUM *ep.* 29. & CLERICUS minus fidelem & fictam, TORINIANAM vero magis ad codices expreſſam eſſe autumant. Recuſus eſt Venet. 1547. fol. cum aliis medicis, & Norimbergæ 1538. 8. * & Lugduni 1587. cum operibus APULEII MADAURENSIS. Sed is mihi manifeſto ſerioris ætatis videtur, quo tempore *e* græcum jam a latinis per *i* ſcriptum fuerit, ut *chamæmilon*, neque dictio eam puritatem habet, quæ illius ſeculi digna ſit. Mera cæterum vis virtutum abſque ullo judicio congeſtarum, & nomina *Prophetarum* habet; quæ & ipſa ſerius ævum demonſtrant. Ita Bugloſſam tres thyrſos habentem tertianæ, quatuor habentem quartanæ mederi ait, &c. ISAACUS VOSSIUS novam editionem ex codice 1200. annorum figuris ornato promiſerat, quæ nunquam prodiit. Alii ad Madaurenſem medicum referunt, a cujus tamen etiam ſtylo differt.

SCRIBONIUS LARGUS DESIGNATIANUS vulgo dicitur TIBERII tempore vixiſſe, quod Colicam CASSII compoſitionem ab ATIMETO TIBERII liberto acceperit c. 120. & MESSALINAM *Dei noſtri Cæſaris* uxorem citet, atque cum eodem ajat ſe Britanniam petiiſſe *comp.*

163. A

Secundus ſyſtematicus practicus eſt ARETÆUS CAPPDOX (*a*), quem credo proximum HIPPOCRATI. Quantum enim adparet ex monumentis hiſto-

163. A GALENO paſſim ejus compoſitiones nominantur. Congeries eſt formularum, quas ipſe ait ſe præparaſſe omnes, & in quibus mira eſt vis ſuperſtitionis atque vanitatis. RUELLIUS primum edidit Baſil. 1529. 8. deinde ALDUS 1547. fol. cum CELSO, SERENO & aliis antiquis. Nitidam vero editionem J. RHODIUS dedit, qui S. LARGI *compoſitiones medicas recenſuit, notis illuſtravit, lexicon Scribonianum adjecit*, Patav. 1655. 4. Variæ utique eruditionis notæ ſunt quas dedit. Quare patientius caremus editione quam J. B. VVINDTHIER parabat ex *Vaticanis* codicibus J. FABRO teſte ad HERNANDEZ pag. 756.

AUCTORES rei ruſticæ etſi non ſolum paſſim aliqua ad mulomedicinam habent, ſed etiam elegantiori medico lectu neceſſarii ſunt, hic tamen omitto, ut qui obiter praxin contingant. Sic ANDROMACHUM Theriacæ auctorem, NERONIS medicum prætereo, cujus eſt cum GALENI commentario poema quo formula antidoti comprehenditur.

(*a*) ARETÆUS Cappadox paulo poſt ANDROMACHUM vixit, cum *ποικίλην διὰ Θηρίων* (*cur. diut.* I. c. 4.) *ἀρτίσκους* ex carne viperarum abſque capite & cauda (*cur. diut.* II. c. 13.) & iterum *τὴν διὰ ἐχιδνῶν ἑρπετῶν* (*cur. diut.* II. c. 5.) & *antidoton βασιλική* (II. *acut. cur.* c. 8. & Libro II. *cur. diut.* c. 5.) & *ἱερὰν* & denique *ἀρχιάτρου* paſſim nomen habent, (*cur. acut.* II. c. 5.) quo titulo primum ANDROMACHUM uſum eſſe conſtat. Recentior etiam THEMISONE fuit, cum CÆLIUS neminem ante eum virum curationes diuturnorum morborum dixiſſe ſcribat, & paulo antiquior DIOSCORIDE, a quo in *εὐποριστοῖς* laudatur. Romæ vixiſſe valde probabile eſt, cum inter vina Surrentinum, Falernum, Signianum, Fundanum in Syncope commendet, (*curat. acut.* II. cap. 3.) deinde ſaponem, garum, (*cur. acut.* I. cap. 2.) *far Thyrrenum* & alia ejuſmodi Romana ciborum genera nominet. Medicinam exercuit, & proprium *μάλαγμα* viride tanquam arcanum ſuum citat, (*cur. diut.* II. cap. 7.) Cæterum *de acutorum morborum ſignis* duos Libros habemus, & totidem *de eorum curatione*, totidem porro Libros *de diuturnorum morborum ſignis & curationibus* paſſim deficientes, ut integra capita deſiderentur. Mihi inter veteres medicos excellere videtur, ut eum, omnibus computatis, longe præferrem HIPPOCRATI, niſi æquum eſſet conſideraſſe, poſteriori ævo ARETÆUM vixiſſe, & potuiſſe multorum inventis ipſiſque HIPPOCRATIS ſcriptis frui. A LEONARDO etiam de CAPOA, magno illo medicorum contemtore, honorifice citatur *raggionamento* I. Dictio Ionica elegans eſt & comta; hiſtoriam morborum non ſparſam, ſed ordinatam dedit & continuam. Medicamenta magis congrua rationi propoſuit, quam COUS. In angina ſecat venam ad deliquium animi uſque, (*cur. acut.* I. c. 7.) repetito etiam in febre ardente, nephritide, ſanguinem mittit. In epilepſia trepanum adhibet, quod ſæpe nigra & craſſa dura membrana reperta ſit, & ſanatus æger I. *cur. diuturn.* c. 4. Cantharidibus ad veſicas excitandas primus uſus eſt, CLERICO jam obſervante. Superſtitioſa ſprevit argumento ſanguinis humani ad epilepſiam fruſtra, ut ipſe vidit, epoti, *cur. diut.* I. c. 4. & cerebri vulturis. Hydropem cyſticam adgnovit. Multum uſus, Romano more, diæta, geſtatione, fomentis, balneis. Ex *pneumaticorum* familia fuiſſe CLERICUS oſtendit. ARCHIGENES autem eum ad eam ſectam refert. IDEM, quem CÆLIUS cum MAGNO inter methodicos cenſet *acut.* II. c. 10. Primum ARETÆUS latine editus eſt a JUNIO PAULO CRASSO Venet. 1552. 4. cum RUFO, & ab eodem CRASSO ſub incudem revocatus, auctuſque, poſthumus recuſus eſt Baſileæ 1581. 4. cum RUFO aliiſque. Eas editioces valde ſprevit DAUMIUS ad T. REINESIUM *ep.* 35. Inde ARETÆI Libri VIII. J. P. CRASSO *interprete* prodierunt Pariſ. 1554. 12. Cum *Principibus* etiam apud H. STEPHANUM recuſus eſt, Græce vero apud TOURNEBOEUF J. GOUPYLUS Pariſ. edidit 1554. 8. *Acceſſerunt* autem *quæ* CRASSUS *non vertit, aliquot* ARETÆI *capita*, & Græce eodem anno ARETÆI *de acutor. & diuturnorum morbor. cauſis & ſignis* Libri IV. & *de acutorum & diuturnorum morborum curatione* Libri IV. apud TURNEBUM in 8. prodierunt. Inde Græce & Latine cura & cum notis GEORGII HENISCHII Aug. Vind. 1603. fol. editus eſt cum titulo ARETÆI *etiologica, ſemeiotica & therapeutica morborum acutorum & diuturnorum ex MS. CODD. Veneto Bavarico Au-*

rix, non diu poſt HIPPOCRATEM vixit (*a*). Scripſit *de morbis acutis*, & alterum tractatum *de morbis lentis*. In utroque ſane morbum, dogmata, medicamenta tradit, eaque, quæ HIPPOCRATES per obſervationes tumultuarie congeſſerat, ordinatim digeſſit ad claſſes ſuas & capita, hinc fere omnes morbos ſyſtematice abſolvit, & hactenus ſuper HIPPOCRATEM ipſum eminuit.

Hujus ergo viri auctoritatem HIPPOCRATI æqualem habemus. Difficilius autem adquiritur. Editio omnium optima eſt in octavo, græce edita eſt ex typographia regia Pariſiis; alia editio eſt, quæ prodiit in folio Auguſtæ Vindelicorum 1603. in qua habentur CAPPADOCIS opera omnia, & ibi habetur commendatiſſimus textus ſecundum omnes codices. Reliqui auctores omnes has fere editiones deſcripſerunt.

Tertius ſyſtematicus eſt AURELIUS CORNELIUS CELSUS, qui vixit ſub AUGUSTO & TIBERIO, & hinc auctorum proximus HIPPOCRATI poſt ARETÆUM (nempe de practicis hic loquor & de ſyſtematicis quidem, nam RUFI EPHESII opus, & parva epiſtola DIOCLIS CARYSTII hic non facit ad rem) ſi careremus hoc auctore, milleſies ceſpitaremus in ſcriptis HIPPOCRATIS, ſed vir ille Romanus & aulicus Græca didicit, fuit Alexandriæ, ubi in bibliotheca egregia ſcripta HIPPOCRATIS eo tempore conſervabantur, pulcherrimo denique Romano ſtilo ſcripſit, hinc, qui Latine debet de rebus medicis diſſerere, hunc auctorem debet adſequi. Omnia HIPPOCRATIS & ARETÆI collegit, & breviſſime & nervoſiſſime, egregioque ſtilo tradidit. Utitur ſummo judicio in omnibus morbis, & eſt unicus ſcriptor, ex quo videmus, quo modo veteres morbos curare ſint ſoliti. Pauca medicamenta videmus interna, ſed frictiones, exercitia, &c. Optima editio eſt Elzeviriana anno 1657. in 12. auctore JOHANNE VAN DER LINDEN, Lugd. Batavorum profeſſore:

Lauda-

guſtano collatis. Inde Patavii ARETÆI Libri VIII. *de cauſis & ſignis acutorum morborum* 1700. 8. * excuſi ſunt. Sed cum PETRI PETITI eruditiſſimi viri notæ ad ARETÆUM poſthumæ laterent, ſcriptæ jam anno 1662. longo poſt tempore eæ, quæ ad *tres priores* Lib. ARETÆI pertinent, prodierunt Londini 1726. 4. curas ISAACI MAITTAIRE. Adjecta eſt PETITI & ARETÆI vita. Uſus autem erat PETITUS tribus codicibus, tum ſuis etiam conjecturis. (præf. p. XXIV.) Deinde JOHANNES VVIGAN ARETÆI *de cauſis & ſignis acutorum & diuturnorum morborum* Libros IV. *de curatione acutorum & diuturnorum morborum* Libros IV. cum MSS. II. HARLEIANO & VATICANO contulit, novamque verſionem dedit. *Acc. Præfatio, Diſſertationes in* ARETÆUM, *variæ lectiones, notæ & emendationes, tractatus de Ionica Aretæi dialecto, & lexicon difficiliorum vocum*, Oxon. 1723. fol. In eam editionem *emendationes* 101. D. VVILHELMUS TRILLER in *Act. Erud.* 1728. edidit. Denique BOERHAAVII cura, Leidæ 1731. fol. prodiit ARETÆUS Gr. Lat. cum *commentariis integris* jam dictis PETITI, & *notis* J. VVIGAN & MAITTAIRII *opuſculis, & obſervationibus* D. VV. TRILLERI, quæ quidem notæ, & pariter paucæ ſunt, quæ acceſſerunt JOSEPHI SCALIGERI. BOERHAAVIUS nihil niſi nomen addidit. Etiam ita, ex 13. codicibus emendatur, ſed malis & recentis ævi, ſatis vitioſus exſtat ARETÆUS. In ARETÆI Libro II. *de cauſis acutor. Caput* VI. *commentarius* cum titulo *Sepia Volvox* exſtat J. ANTONIDÆ *van der* LINDEN, Leid. 1653. 4. cum *ſelectis* recuſus.

(*a*) Error procul dubio diſcipuli.

PLINIUM omittimus, cujus hiſtorica & de medicamentis ſimplicibus Libros jam tetigimus.

SORANUS EPHESIUS, qui Alexandriæ vixit SUIDA teſte (III. p. 354.), & cujus diſcipulus

ATTA-

Laudatur etiam editio in folio antiquiſsima, ſed hoc eſt antiquitatem nimis venari, nam certe omne, quod bonum ibi erat, collegit VANDER LINDEN, & addidit etiam quæ ex codice bibliothecæ regiæ Pariſinæ excerpere potuit (*a*).

Quar-

ATTALUS a GALENO coævo in erronea curatione ulceris hepatis deprehenſus eſt, (*Meth. med.* Libro 13. p. 209. b. Edit. LINAC.) inter methodicos primarius (CAEL. *chron.* L. c. 1.) TRAJANI ævo vixit, eodem SUIDA teſte. Scripſit de *tardis affectionibus* pleniſſime CAELIO judice *ad tard. paſſ. præf.* & *de adjutoriis* Libros 22. (CÆL. *acut.* II. c. 29. *chron.* V. c. 1.) & *de communitatibus* Libros II. (CÆL. *tard.* IV. c. 1.) Ejus judicium laudat CÆLIUS *chron.* V. c. 1. ubi cantilenas in dolore iſchiadico deridet. In Lichene, novo morbo tunc graſſante & difficillimo, curando eminuiſſe videtur, cum MARCELLUS (c. 19.) ducentis hominibus eo morbo laborantibus SORANUM ſe locaſſe ſcribat. SUIDAS ejus Libros pulcherrimos & multos excitat, & ejus veriſſimæ *apprehenſiones* ſunt, quas ſermone latino deſcribere laborat CÆLIUS *acut.* II. c. 28. Ejus cum nomine *in artem medendi iſagoge ſaluberrima* prodiit cum L. APULEIO Baſil. 1528. fol. cura TORINI, tum apud ALDUM 1547. fol. In eo Libro valde dogmaticus adparet, qui velit Medico ſingularium partium operationes notas eſſe c. 4. qui quatuor humores ponat ſecundum anni ætates dominari c. 5. indeque temperamenta deducat, qui vomitum imperet c. 7. qui febres ab humoribus derivet, quartanam a melancholia &c. demum GALENUM citet, ejusque tres facultates principes recipiat, & tamen MÆCENATEM adloquatur. Quare ſpurium & poſterioris ævi opus eſt. Anatomica SORANI, quæ alibi laudavimus, veriora eſſe videntur.

RUFUS Epheſius eodem fere ævo vixit, SUIDA teſte III. p. 266. a GALENO ſæpe cum laude nominatus, & multa omnino ſcripſit *de ratione victus* Librum I. a RHAZE paſſim citatum (*de ſimplic. medicam.* p. 157.) *de victu navigantium* Librum I. *de medic. vulneribus articulorum* Librum I. *de ficubus* Librum I. *de materia medica: de atra bile: de lacte* Librum I. *de herbis* Libros IV. poemati, *de vino* Librum I. *de melle* & *commentarium* in HIPPOCRATEM. Ejus etiam aliqua apud ORIBASIUM reperiuntur *ſynopſ.* Libro III. & *quæſtiones* XI. græcobarbaræ Vindobonæ latent LAMBEC. P. II. Libro VI. p. 105. Anatomica, quæ ſuperſunt, diximus. Practici generis eſt brevis Liber *de medicamentis purgantibus* & alter *de veſica renumque morbis* cum non mala certe curatione per venæ ſectionem, clyſteres, fomenta, & lac aſininum in ulcere. Sed breviſſimus libellus eſt. Opera RUFI anatomica ſola frequenter cum ARETAEO prodierunt, ut Pariſ. 1554. Græce apud TURNEBUM & latine JUNIO PAULO CRASSO edente, Venet. 1552. 4. * & 1581. 4. Baſil. Pariſiis vero 1554. 8. Græce, & Latine 12. * edita ſunt, ubi adjectus eſt Liber practicus quem dixi. Omnia etiam opera RUFI juncta prodierunt cura GUILIELMI CLINCH Gr. lat. Lond. 1726. 4. BOGDANIANA intercidit, parata ad M. S. in Bibl. Bernenſi latens.

DIOSCORIDIS εὐπόριςα ſeu *de curationibus morborum per medicamenta paratu facilia* Libri II. huc pertinent, quos Græce cum interpretatione ſua & JO. MOIBANI edidit CONRADUS GESNERUS Argentor. 1565. 8. Genuina eſſe videntur, cum ab AETIO paſſim inde medicamenta excitentur cum DIOSCORIDIS nomine, etſi aliqua minus Græca irrepſerint. Cæterum medicamenta ſunt ad morbos corporis humani a capite ad calcem, omnis generis bona malaque, ex veterum more. Recudit JANUS SARACENUS cum aliis DIOSCORIDIS, & pariter inter genuina recepit.

(*a*) Nunc GALENUS ſequitur, uti univerſæ medicinæ ita practicæ inprimis partis ſive methodi medendi maximus auctor H. CONRINGIO judice p. 248. qui plurima propria habet, quæ vulgo nunc pro novis dantur, ut recte monet SCHELHAMMERUS ib. p. 64. cujus denique ſplendore omnia vetuſtiorum ſcripta ita offuſcata ſunt, ut perierint, ſolusque ſupervixerit. Ejus viri eruditio inſignis fuit lateque patens, animus innutritus dialecticis artibus, curioſitas in anatome, in materia medica major, quam priorum, qui ut theriacam præpararet accuratius, in Cyprum, Palæſtinam & Lemnum iter fecit *epitom. de antidot.* Methodus medendi imprimis plenior & comptior quam HIPPOCRATIS, & ad

theo-

theoriam ita commode adaptata, ut pene ad noſtrum ſeculum ſola ſuperfuerit. Vaſta eruditione ſua fecit, ut plurima veterum monumenta in ejus Libris conſerventur. Patre NICONE mathematum perito natus (*de ſuccorum bonis & vitio*), circa annum 131. P. C. N. omnes bonas artes, medicam vero Alexandriæ didicit, & ab anno 34. praxin orſus eſt (*de propr. Lib.*) Sed cum & Aſiaticus eſſet & in adverſarios amaret fuſe invehere, adeo longum in ſermonem ſe diffudit, ut nulla fere lectoris patientia ſufficiat, & utilia ſub mole lateant inutilium. IDEM ſæpe, cum verum ignoraret, fecit verboſitate ſua, ut intellexiſſe videatur, avidusque rem ipſam ex GALENO requirat lector, ſed nihil inveniat. In eo etiam poſteris nocuit, quod pene omnes morbos ad ſuas intemperies, omnem ergo curationem ad immutationes præſentis intemperiei retulerit, quo ipſo conſilio plurima & potentiora medicamenta excluſit, ut opium, mercurium, ſpecifica omnia. Romæ praxi inclaruit & inprimis cognitione morborum & prædictionum felicitate celebritatem conſecutus eſt, *de præcognitione*. Odia medicorum incurrit ANTIGENIS & MARTIANI, quam fugiens patriam repetiit Annos natus 37. (de ſcriptis propr.), ſed revocatus Romam a M. ANTONINO (qui vulgo PHILOSOPHUS dicitur) & L. VERO (*de propr. ſcript.*) in urbem rediit, præfectus valetudini COMMODI, & ab ipſo Imperatore ſæpe conſultus, M. ANTONINO CARACALLA imperante inter vivos eſſe deſiit, ſi ejus de theriaca ſcripta vera ſunt, annos natus 70. aut 87. ut SUIDAS I. p. 465. Libros ſcripſit pene innumerabiles, inter quos hi practici ſunt, eo ordine, quo ipſe eos in Libro *de propriis Libris* diſpoſuit. *De medendi methodo* Libri XIV. ſerius ſcripti ſunt, & poſt pleraque alia GALENI opera, contra THESSALUM inprimis & methodicos. Morbos in claſſes dividit, intemperiei & partium ſimilarium & organicarum. Ab iis cognitis morbis ſumit indicationes, eas ducere ad cognitionem medicamentorum recte urget, quas, per ſua ſigna, repetit a cognito morbo ejusque cauſa: eam plerumque in plethora vel alia intemperie calida, frigida, humida, ſicca, nonnunquam tamen in ſolidi aliquo vitio ponit. His omnibus docet per contraria obviam ire, medicamenta nempe frigida contra calorem, & definito gradu frigentia contra certum caloris gradum. In ſingulo vero morbo plerumque variam intemperiem ait ſubeſſe poſſe, unde varia derivatur indicatio contra methodicos, quæ non ad morbum in genere, ſe ad morbi definitam cauſam iſtamque intemperiem dirigatur, quæ in præſenti ægro dominatur. Porro febres acutas curat diæta, venæ ſectione larga, quas ſingulatim percurrit. Inde ſymptomata conſiderat, poſita in læſione actionis, vitio evacuationum, adfectione partium, dolore, quæ omnino ſanentur demum ſuis cauſis cognitis, & curatis; reliqua chirurgica ſunt. Libri iſti ſeorſim editi ſunt a T. LINACRO latine verſi, Venetiis 1517. 4. Baſil. 1529. 4. Pariſ. 1538. 8. * Lugdun. 1546. 16. GESN. In eos ſunt commentati J. AGRICOLA (PAURLE) *Ammonius* Aug. Vind. 1534. 8. * LUDOVICUS LEMOS Salmanticæ 1581. fol. LIND. & CASPARUS HOFMANNUS, cujus *praxis medica curioſa* revera GALENI opus eſt *de methodo medendi* recenter verſum cum brevibus notulis. Prodiit Francof. 1680. 4. In *ſex Libros priores commentarii* viri doctiſſimi FABII PACII prodierunt Vicetiæ 1598. fol. * & *in ſeptimum* ibid. 1608. fol. LIND. Opus idem GALENI totum in 14. *diſputationes reſolvit* & edidit cum *prolegomenis* M. SEBIZ Argentor. 1639. 4. & *collegium therapeuticum 25. diſputation. ex* GALENI *methodo medendi deſumtum* dedit ibid. 1634. 1638. 4. *Periochen* VII. *librorum priorum methodi* GALENI ANTIOCHUS de MERI Pariſiis edidit 1534. 16. cum adjectis formulis. 8. * L. *Tabulas curationum & indicationum ex prolixa* GALENI *medendi methodo in ſumma rerum capita contractas* dedit J. FRELLON Lugdun. 1554. 4. (apud C. GESNERUM) In *methodum medendi generalem* GALENI *introductionem brevem* JACOBUS SYLVIUS ſcripſit in *operibus omnibus recuſam*, *methodicam* vero *Periochen* J. CRATO, Baſil. 1563. 8. *

Libros II. *de curandi ratione ad* GLAUCONEM vertit NIC. LEONICENUS, iidemque & ſeorſim editi ſunt Pariſ. 1514. 4. tum Pariſ. 1537. 8. Lugduni 1551. 12. * In *primum librum* exſtant explanationes STEPHANI ATHENIENSIS ab A. GADALDINO verſæ & editæ Venet. 1554. 8. Pariſ. 1555. 8. Lug. 1558. 8. L. Baſil. 1581. 4. cum ARETÆO, antiquo more ſcriptæ & parum utiles. In utrumque librum habentur commentarii MARTINI SANS MALICE ſive AKAKIA, Pariſ. 1538. 4. 1587. 8. Venet. 1547. 8. Lugd. 1551. 16. * tum J. B. MONTANI, Venet. 1554. 8. Lugdun. 1596. 16. * Hic Liber inter meliores magiſque meditatos GALENI eſt.

De

De Venæſectione Libri III. *adverſus* ERASISTRATEOS generoſiſſimi hujus remedii oſores:
Liber tertius verſus eſt a THEODORICO GERARDO GOUDANO, Pariſ. 1529. 8. * omnes ve-
ro latine prodierunt Lugdun. 1549. 12. * vertente JOSEPHO TECTANDRO. In eos Libros
commentarius exſtat FERDINANDI MENÆ, Turin. 1589. 8. * alius HIERONYMI NUNNI
RAMIREZ Ulyſſipon. 1608. 4. alius G. PATINI, Pariſ. 1649. 8. quo profuſa in omnibus
morbis venæſectio diſuadetur; alius MELCHIORIS SEBIZII, Argent. 1652. 4. Tertium Gal-
lice reddidit PETRUS TOLETUS (C. GESN. in *catal.*)

De curandi rationibus ERASISTRATI L.

Ars medica, in tres vulgo Libros diviſa, GALENO quidem abjudicata a C. HOFMANNO
Apol. Libro I. c. 16. 17. ſeorſim edita Græce Antverpiæ 1549. 8. * latine vertente N. LEO-
NICENO, Venetiis 1606. 24. Henricopoli 1576. 8. Ipſum quidem GALENI opus compen-
dium eſt, neque plenum tamen, neque bono ſcriptum ordine, quo ſigna temperamento-
rum & variæ intemperiei per ſingula viſcera perſequitur, ab habitu externo, excrementis,
functione læſa, dolore ſumta. Tunc conſilia aliqua diætetica tradit, & curationem per
contraria, aliqua etiam chirurgica de vulneribus, porro ad obſtructionem & vitia in nu-
mero redit. In eam artem exſtant innumerabiles fere commentarii. Primo loco dicemus
eum qui JOHANNITII nomen præfert in *artiſella* excuſum Venet. 1483. fol. 1487. fol. 1523.
fol. tum alium HALYRODOHAM, Venet. 1496. alium DRUSIANI *plus quam commentatoris*,
alium J. SERMONETÆ, Venet. 1498. fol. alium JACOBI FOROLIVIENSIS Papiæ 1514. fol.
1547. fol. * alium BAPTISTÆ FIERÆ Mantuæ 1515. fol. * alium SYMPHORIANI CAMPE-
GII, Lugd. 1516. 8. * *Paradoxa in eam artem edidit* IDEM SYMPHORIANUS, Lugd. 1516.
8. * Porro in artem parvam ſunt commentarii THADDÆI, Neapoli 1522. fol. * HUGONIS
BENTII Senenſis, Venet. 1523. fol. * ANTONII CITADINI (*auſcultationes*) Faventiæ 1523.
fol. * J. MANARDI, Baſil. 1536. 4. vel 16. nam utrumque reperio. LAURENTII LAUREN-
TIANI, Pariſ. 1539. 16. (C. GESN.) MARTINI AKAKIA, Pariſ. 1543. 4. Lugdun. 1548.
16. Venet. 1549. 8. * J. AGRICOLÆ AMMONII, Baſil. 1547. 8. * JULII DELPHINII, Ve-
net. 1557. 4. * cum nomine *explanationis*, JACOBI SCHEGKII, Francof. 1559. 8. * THEO-
DORI ZUINGERI, Baſil. 1561. fol. cum tabulis. FRANCISCI VALLESII Complut. 1567. 8.
quæ noſtra eſt editio, tum Colon. 1592. Venet. 1591. 8. parum noſtro ævo quidem uti-
lis. J. ARGENTERII Mandovi 1566. fol. * Pariſ. 1578. 8. Quæ mea editio grandi eſt vo-
lumine, duobuſque tomis. NIC. BIESSII, Antwerp. 1568. 8. J. PHILIPPI INGRASSIÆ,
Venet. 1573. fol. * VINCENTII MUNDINI, Bonon. 1586. 4. * SALVII SCLANI, Venet. 1597.
4. * SANCTORII SANCTORII, Venet. 1602. fol. ODDI de ODDIS, Brix. 1607. poſthume edi-
tus LUCÆ TOZZII, Patav. 1711. 4. & in operibus omnibus 1721. 5. vol. Venet. ex acidi &
alcali theoria natus. Tabulas in eoſdem Libros condidit J. B. MONTANUS Venet. 1546. fol.
& *explanationes in eumdem*, Venet. 1554. 8. * *Per tabulas in eoſdem L. oeconomia* exſtat FA-
BII PAULINI, Hanov. 1610. fol. Tandem in 30. *diſputationes* reſolvit idem opus MELCHIOR
SEBIZIUS, Argentor. 1633. 8. 1638 8. * In aliquam partem nempe a textu 46. ad 58. Libri
tertii habetur commentarius SIMONIS ACAMPI, Neapol. 1642. 4. L.

Liber *de conſtitutione artis medicæ* ab CASP. HOFMANNO ibid. pro ſpurio habitus eſt: in
eam exſtat *paraphraſis* CHRISTOPHORI HUYL. Mogunt. 1534. 4. * & *commentarii* F. VA-
LERIOLÆ, Genevæ 1577. 8. * tum THEODORI ZUINGERI, Baſil. 1561. fol.

Liber *de cognoſcendis curandiſque animi morbis* Italice a FRANCISCO BETTO verſus Baſileæ
1587. 8. prodiit.

Liber *de dignotione atque medela peccatorum ſeu errorum in cujuſque animo* ſimili pene
titulo, ut *affectionum* legas pro *peccatis*, Græce recuſus eſt a J. CASELIO Helmſtad. 1592.
4. * & cum Latina verſione & notis, Rudolſtad. 1715. 4.

Liber *quare purgare conveniat, quibus medicamentis, & quo tempore*, ſeorſim prodiit ver-
ſus a J. POLETO Pariſ. 1544. 4. tum a SEBASTIANO COQUILLAT Latine verſus cum com-
mentariis Lugdun. 1557. 16. * Docet non ſanos homines purgandos eſſe, ſed vicinos ſanis,
& in principiis morborum, & quibus humores turgent.

Liber *de remediis paratu facilibus*, ſub quo nomine duo alii ſpurii exſtant, integrius in
editione CHARTERII expreſſus, Latine prodiit ſeorſim Baſil. 1576. 8. * tum J. HOLLERII
ope notiſque ornatus Pariſ. 1543. 16. *

Conſilium pro eo qui comitiali morbo laborabat etiam a GALENO ipſo citatur ſeorſim cum

Libro

Libro *de Libris propriis*: *de parva pila exercitio*, *de præſagiis ex inſomniis*, *& quo morbum ſimulantes ſint deprehendendi*, Baſileæ prodiit 1531. fol. * Huc etiam refero Librum *de theriaca ad* PISONEM a J. CAMERARIO, Norimbergæ anno 1534. 8. editum ſuo loco omiſſum, & pro ſpurio a MATTHIOLO p. 539. & LABBEO habitum, ſed ab antiquis PAULO aliiſque pro GALENICO citatum. ANDROMACHI poema eſt de theriacæ formula cum GALENI obſervationibus in confectionem celebris hujus medicamenti. Multa docta habet de ſerpentibus, hiſtoria medica, &c. Theriacam poſt venena datam profuiſſe ipſe expertus c. 2. eſt.

Libri *duo de antidotis cum* FR. TIDICÆI *commentario* Thorunii editi anno 1607. 4. * iterum eamdem formulam habent, cum pari fere GALENI labore. Reliquos & ſpurios GALENO inſcriptos Libros in hac brevitate omittimus, & unice nominamus Librum *de partibus artis medicæ*: *de medicinis expertis*: *de cura uteri*: *de cura lapidis*: *de clyſteribus & colica* (qui ſeorſim editus eſt Leid. 1591. 8.) *introductionem ſeu medicum* (a SEBASTIANO SINGRELER excuſum Gr. lat. Baſil. 1537. 8. *): L. *de ponderibus ſeu menſuris*. Alios jam tetigi, qui ad eruditionem variam pertinent, ut L. *de ſectis ad eos qui introducuntur*: *de optima ſecta*: *de ſubfiguratione empirica* contra eam ſectam ſcriptus, *definitiones* ab eodem SINGRELERO editæ *de* HIPPOCRATIS *&* PLATONIS *decretis* Libri IX. (fere phyſiologici argumenti): *Commentarii in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos*: *de ſimplicibus medicamentis* (quæ fere ſunt ex DIOSCORIDE). Liber *de iis quæ in* medicina (*ἰατρείῳ*) *fiunt*, *commentarius*. Liber *adverſus* Lycum, Liber *de ſubſtituris*, *de purgantium facultate*, Libri X. *de compoſitione medicamentorum localium* ſeorſim Lugd. 1549. 8. excuſi, & Libri VII. *de compoſitione medicamentorum ſecundum genera* a me omiſſi ſunt in Pharmaceuticis, in quibus brevitatem adfectavi, ut video, nimiam. Opera omnia GALENI Græce bis prodierunt, apud ALDUM 1525. fol. 5. vol. & potius melius Baſileæ 1538. fol. 5. vol. cura HIERONYMI GEMUSÆI. Ejus editionis Tomus II. a FUCHSIO emendatus eſt. Græca & Latina unica eſt editio, cui acceſſit HIPPOCRATES, a RENATO CHARTERIO procurata Pariſ. 1679. fol. 13. vol.

Latine GALENUS prodiit Lugduni 1536. fol. & melius 1554. fol. * (Fabr.) Baſileæ 1542. fol. ſtudio H. GEMUSÆI, qui hiſtoriam medicinæ & vitam GALENI addidit, tum ibid. 1549. & 1550. fol. * quam editionem C. GESNER curavit 4. vol. fol. FABR. & inprimis 1562. fol. cum egregiis GESNERI præfationibus de GALENI vita, ſcriptis, & interpretibus. Venetiis Juntæ GALENUM ſæpe ediderunt nempe a 1541. 8. tum fol. 1550. 1556. 1563. 1570. 1576. OBS. 1586. 1600. 1609. 1625. quæ editio omnibus præfertur, & habet ſpiſſum indicem A. M. BRASSAVOLÆ, qui etiam ſeorſim exſtat ad *nonam Juntinam* reformatus, Venet. 1626. fol. Ita FABRICIUS, nam paulo alios annos habet LINDENIUS, unam nempe editionem Venetam anno 1562. fol. aliam Juntinam 1541. fol.

Editio CASPARI HOFMANNI eo vivo abſoluta *præf. ad Apolog.* GAL. latuit Norimbergæ in VOLCAMERI bibliotheca MERCLINO teſte in præf. Codex pulcherrimus apud M. A. SEVERINUM fuit *Zootom. Democrit.* p. 168.

Epitomen operum GALENI ſcripſit ANDREAS LACUNA *cum adnotationibus in* GALENI *interpretes & de menſuris & ponderibus medicinalibus*, Baſil. 1548. & 1551. fol. Lugdun. 1543. 16. & plenius 1554. 8. * Argent. 1604. fol. quæ tamen epitome & ipſa volumen non tenue efficit. *Epitomen* etiam GALENI ſeu *abbreviationem* SYMPH. CAMPEGIUS dedit, Lugd. 1516. 8. 1517. 8. * *Enarrationes* XLVI. in Galeni præcipua ſcripta edidit JULIUS ALEXANDRINUS Venet. 1548. 8. & Baſil. 1581. fol. * *Conciliationem locorum* GALENI JACOBUS TELETARIUS, Pariſiis 1560. 4. dedit, aliamque NICOLAUS RORARIUS, quam ſuo loco dicam. *Problematum ex* GALENI *ſententia* Libri VI. ALOYSIUS TRISSINUS ſcripſit Baſil. 1546. 8. † *Quæſita medicinalia* 4. *juxta* HIPPOCRATIS *&* GALENI *ſententiam diſcuſſa* edidit DOMINICUS BUCIUS, Lugd. 1555. 16. * *Limam & cribratrionem in* GALENI (AVICENNÆ & conciliatoris) *opera* dedit SYMPHORIANUS CAMPEGIUS, Pariſ. 1516. 8. Venet. 1565. fol. * Idem *hiſtoriales campos* GALENI Libris IV. *congeſtos & commentariis illuſtratos* edidit Baſil. 1532. fol. L. & *ſymphoniam* GALENI *cum* HIPPOCRATE Pariſ. 1616. 8. * atque *ſymphoniam* GALENI *ad* HIPPOCRATEM, CELSI *ad* AVICENNAM: *contra Arabum doctrinam pro* GALENO Lugd. 1526. 8. 1531. 8. L. *Epitomen* denique *commentariorum* GALENI *in* LL. HIPPOCRATIS *aphoriſmorum*, *prognoſticorum*, *diætæ acutar. epidemicorum* IDEM Lugd. 1516. 8. * *Adnotationes in omnia* GALENI *opera* ALPHONSUS de CORELLA, etiam LOPEZ. de CORELLA dictus,

dictus, ſcripſit Saragoſſæ 1565. fol. Madrit. 1582. 4. editas. N. ANTON. laudatas H. CONRINGIO. In *locum difficillimum* GALENI explicatio JOSEPHI SCALIGERI prodiit *ex muſeo* JOACHIMI MORSII Leid. 1619. 4. * Floſculos ex GALENO decerpſit LEONHARDUS LEGIUS Venet. 1523. fol. L. * *Locos communes* ex GALENO concinnavit F. VALERIOLA Venet. 1563. 8. * *Fructus vero medicinales* J. CAROLUS AMATUS Genev. 1656. 12. Lugd. 1623. 12. * *Problemata ex* GALENI *commentario in* HIPPOCRATEM BERNHARDUS BALDINUS ſumſit Venet. 1567. 8.

Indicem præter illum BRASSAVOLÆ, qui ſeorſim exſtat Venet. 1550. fol. 1625. edidit etiam ALOYSIUS MUNDELLA ſub nomine *theatri* GALENI, Baſil. 1551. fol. compendium nempe GALENI in ſpeciem dictionarii digeſtum.

ALEXANDER APHRODISEUS Cilix M. ANTONINI CARACALLÆ tempore vixit, & philoſophiam inprimis Peripateticam coluit, multoſque in ARISTOTELEM commentarios edidit. Huc autem pertinent ἰατρικῶν & φυσικῶν προβλημάτων βιβλία β. a THEODORO Græco latine verſa, edita Græce Venet. 1536. fol. * Græce & latine, Pariſ. 1541. 8. * & alias. Ejus Liber *de cauſis febrium* Venet. 1489. fol. prodiit (a G. VALLA verius. FABR.) tum Baſil. 1542. Genev. 1612. 8. & alibi. *

CÆLII AURELIANI vel LUCII CÆLII ARRIANI, ſi ADRIANI JUNII conjectura aliquid ſani habet, *de morbis Acutis & Chronicis* Libros VIII. J. CONRADUS AMMANUS *recenſuit, emaculavit, notiolas adjecit. Acceſſerunt* TH. JANSON *ab* ALMELOVEEN *animadverſiones tam propriæ quam doctorum virorum, ut & ejuſdem Lexicon Cælianum*, Amſtelod. 1709. & 1722. 4. CÆLIUS Siccenſis ex Africa, incerto tempore vixit, junior tamen SORANO, cujus *apprehenſiones* ipſe latine vertit *Acut.* II. c. 28. & coævus, ut videtur, GALENO. Ad V. ſeculum rejectus eſt a REINESIO ob ſolam dictionis aſperitatem *var. lect.* V. p. 652. neque enim videtur non citaturus fuiſſe alicubi GALENUM, adeo adverſum methodicis, aut SERENUM alioſque juniores medicos, inter quos etiam methodici fuerunt, ſi eo ævo vixiſſet. Nam ob ſolum odium, quæ REINESII conjectura eſt *var. lect.* p. 654. non nominaſſe GALENUM, minus probabile fit, cum CÆLIUS tot alios, quos ubique carpit, ſcriptores excitet. Utilis cæterum auctor eſt, etſi parum græcus, legerat enim veteres medicos, eorumque curationes ad ſingulos fere morbos tradit, quarum nulla alibi memoria exſtat; maxime vero ad acutos morbos. Methodicum fuiſſe notum eſt, qui omnes morbos ad ſtrictum & laxum, auxilia omnia ad laxantia calida, & ſtringentia frigida referret, infenſus fere ubique purgantibus & venæ ſectioni (*Chron.* II. c. I.), ſed multum uſus diatrito, geſtatione, magnis compoſitionibus, diæta. Auripigmentum, quod Græci arſenicon vocant, ad vermes commendat *chron.* IV. c. 8. magno certe errore. Libri, quos citavi, ſoli ſuperſunt, ſcripſit autem longe plures *de chirurgumenis vel reſponſionum ad* LUCRETIUM. *acut.* Libro IV. c. 1. Libro II. c. 13. Libro III. c. 3. &c. *chron.* Libro I. c. 1. Lib. II. c. 1. Libro V. c. 4. &c. libr. *adjutorium ſpecialium:* Quem promittit Acut. III. c. 4. ASCLEPIADIS fabuloſam laryngotomen in eo refutaturus. Librum *epiſtolarum ad* PRÆTEXTATUM Græce ſcriptum. Gynæcia etiam promittit *chron.* I. c. 1. Cæterum hujus, quod habemus, operis prodiit pars *de tardis paſſionibus* Baſil. 1529. fol. & Venet. 1547. fol. *liber vero celerum adfectuum*, Pariſ. 1553. 8. Utrorumque eſt editio ROUILLII cum notis Lugdun. 1566. 1569. 8. * Editio noſtra vitiis plena eſt. ALMELOVEENIUS multum REINESIO & BARTHIO uſus eſt, AMMANI notæ breves ſunt. Editionem parabat BARTHOLINUS, ſed ea intercidit.

LUCIUS APULEIUS Madaurenſis anno tertio MARCI & VERI vixit, & uxorem duxit, & medicus equidem fuit, & curavit ægros. Scripſit Librum *de quæſtionibus naturalibus*, quo anatome piſcium continebatur, ſed is liber periit. ASCLEPIUS, præterquam quod ſpurius ſit, & angelos nominet, ad hiſtoriam pertinet, *Apologia* vero I. & II. ad ipſam APULEII hiſtoriam. De Libro *de herbis* jam diximus. Editiones operum L. APULEII variæ ſunt, legi Lugdunenſem 1604. 8. cum notis ex varia eruditione PHILIPPI BEROALDI. Ex APULEII ſcriptis decerptos eſſe *libros duos* qui cum titulo SEXTI PLACITI PAPYRIENSIS Norimbergæ 1588. 4. * Lipſiæ 1554. 8. & cum titulo SEXTI PLATONICI *de remediis animalium & avium*, Norimbergæ anno 1538. 8. prodierunt LIND. tum cura G. HUMELBERGII Tiguri 1539. 4. cum SERENO editi ſunt, J. ALBERTI FABRICII conjectura eſt.

ATHENÆUM, etiam ſi non medicus fuerit, legi non debere monui.

Quartus eſt PAULUS ÆGINETA (*a*), ſcriptor græcus, longe poſterior GALENO, nam vixit circiter anno 600. poſt Chriſtum natum; ergo ante eum fuit GALENUS, & ante hunc AURELIUS CORNELIUS CELSUS.

ÆGI-

Q. SERENUS SAMMONICUS pater, quem CARACALLA occidit, ſcripſit *carmen de medicina* ſæpe excuſum inprimis cum CELSO, Venet. 1488. 4. ibid. 1502. Lipſ. 1515. Venet. apud ALDUM 1528. Pariſ. 1533. 8. Lugduni 1542. 8. 1554. 8. & 1566. 8. cura R. CONSTANTINI cum CELSO. Hagenoæ 1528. 8. cum ſcholiis CÆSARII quæ editio Saligniaci 1538. recuſa eſt. Tum Tiguri prodiit 1533. & 1540. 4. curante GABRIELE HUMELBERGIO, cum commentariis, etiam mutato titulo ibid. anno 1581. 4. recuſa, & paulum aucta a C. VVOLFIO. Porro Venetiis 1547. fol. cum CELSO, MARCELLO, SCRIBONIO & aliis editus eſt, Baſileæ vero cum notis GEORGII PICTORII prodiit 1559. 8. cum ejus *ſermonibus convivalibus*. Lipſiæ anno 1654. 8. excuſus eſt curante A. RIVINO, adjecto SEXTO PLACITO, MARCELLO, CONSTANTINO. Amſtelod. 1662. 8. ex prelo exiit cum emendationibus, prolegomenis & notis ROBERTI KEUCHENII, quem furti arguit P. BURMANNUS. Patavii, cum CELSO 1722. 8. ad CONSTANTINI editionem recuſus eſt, Leidæ denique anno 1731. 4. curante. P. BURMANNO cum CÆSARII, PICTORII, C. VVOLFII, R. CONSTANTINI & R. KEUCHENII notis inſertus eſt collectioni *Poetarum latinorum minorum*. Cæterum liber eſt ad Empiricorum modum ſcriptus, cum variis ab omni ratione alienis medicamentis ſuperſtitioſis, in quibus præter aliquam vocum veterum copiam utilitatis nihil eſt, qua arti proſit.

Solet in pleriſque editionibus conjungi Q. RHEMNII JUNII PALÆMONIS pſeudonymus *de ponderibus & menſuris carmen* ut Pariſiis 1533. 8. Lugduni 1542. 8. 1554. 12. Hagenau 1528. 8. in editione KEUCHENII, BURMANNI & aliorum, ſatis aſpere ſcriptum, & non improbabili conjectura ad THEODORUM PRISCIANUM relatum, in quo tamen hydroſtaticorum inſtrumentum ad metienda pondera ſpecifica liquorum deſcribitur. Deinde MARCELLI *de medicina* carmen ſubjungi ſolet, breve & parum caſti aut acuti poetæ. Exſtat Lipſiæ & carmen, RHEMNIUS, cum titulo, *collectanea bonorum ſcriptorum de medicina*. 1654. 8. tum apud BURMANNUM & alibi, ILL. etiam MORGAGNI cum *epiſtolis ad* CELSUM *epiſtola de* SAMMONICO prodiit, qua eruditiſſime, ut ſolet, de editionibus hujus libri agit, multoſque errores redarguit, & dubia loca reſtituit.

C. PLINII SECUNDI *de re medica* Libri V. *ab innumeris mendarum millibus repurgati* prodierunt Baſil. 1528. fol. & Romæ prius 1509. * & in collectione Veneta 1547. fol. * Eum PLINIUM T. REINESIUS ait vixiſſe ævo CONSTANTINI proximo, & ad dictionem hiſpanicam accedere, *variar*. p. 180. *ſeqq*. Sed videtur omnino recte CLERICUS pro ignoto plagiario habere. Compilatio certe eſt, ut multa ex DIOSCORIDE ſumantur, pleraque vero ex PLINIO majore, cujus ea hic excerpta ſunt, quæ ad materiam medicam ſpectant. Ad empiricorum morem nomen præfigit morbi, ſub hoc nomen medicamentorum inconditam abſque judicio copiam diſponit, abſque ullis ſignis aut cauſarum diſcriminibus.

(*a*) PAULUS ÆGINETA veterem Græciam ordine claudere videtur, qui vixerit poſt ALEXANDRUM, quem citat, & ex quo multa exſcripſit, medio fere ſeculo ſeptimo, ut tamen ex GEORGIO ABUL FARAI RHAZE ſit vetuſtior. Chirurgiam & muliebrium morborum auxilia laudavimus. Libri II. febres, Liber III. morbos topicos, Liber IV. tumores varios & Liber V. morbos a veneno tractat. Opera ſæpe excuſa ſunt. Græce prodierunt Venet. 1528. fol. cum titulo P. AEG. *de re medica* Liber VII. melius vero Baſileæ 1538. fol. cum notis & correctionibus HIERONYMI GEMUSÆI & 1551. fol. Latine vertente J. GUINTERO ANDERNACENSI Pariſiis 1531. fol. excuſi ſunt, tum Colon. 1534. fol. Venetiis apud ALDUM *cum adnotationibus* JAC. GOUPYLI, & *cum ſcholiis* J. B. CAMOTII prodierunt 1553. 8. (prius vero 1542. 8.) & 1554. 8. * quæ editiones non differunt. Ea ſcholia valde brevia ſunt, fuſiora GUNTERI, qui etiam loca exſcripta GALENI & ORIBASII indicavit. Ex JANI vero CORNARII verſione PAULUS excuſus eſt cum *dolabellis* Baſil. 1556. fol. & in H. STEPHANI Principibus. ALBANUS vero TORINUS & ipſe PAULUM vertit ediditque, Baſil. 1532. 1534. 4. & 1546. 1555. 8. * *Epiſtolam apologeticam ad* ANDERNACUM

ÆGINETA ſcripſit Librum, cui titulum dedit *de re medica Libri ſeptem*; mere GALENICE ſcriptum, adeoque non multa de ratiociniis Peripateticis omiſit, & GALENI diffuſiſſima congeſſit, confuſa fidiſſime digeſſit, ſed adhæret ſemper dogmatibus GALENICIS. Editio omnium optima eſt Græca in folio apud Aldum anno 1538., ſed hodie vix adquiri poteſt, cum fere omnia exemplaria in bibliothecis Britannicis lateant.

NACUM qua oſtenditur *ipſus verſionem mendoſam eſſe, & ſimul græcus contextus* ÆGINETÆ *emendatur*. IDEM. edidit ALBANUS, Baſil. 1529. 8. Sed nugatorem & mangonem in ALEXANDRO, PAULO, & PLINIO vocat REINESIUS *in epiſt.* 51. *ad* DAUMIUM. CHRISTOPHORUS OROSCIUS edidit *annotationes in interpretes* PAULI ÆGINETÆ TORINUM & GUINTERUM, Venet. 1536. fol. HIERONYMI etiam GEMUSÆI *in Libros* PAULI ÆG. omnes *adnotationes primum in lucem edita ſunt*, Baſil. 1543. fol. Multos Libros ſcripſiſſe SUIDAS auctor eſt III. p. 61. quos oportet periiſſe.

ORIBASIUM vide poſt ÆTIUM p. 832.

Et MARCELLUM ſuo loco ex temporum ratione recenſum.

Cum pauciſſimi Græci ſuperſint, deſeremus tantiſper, ne eam medicorum claſſem turbemus, ordinem temporum, ut eos ſubjiciamus qui poſt PAULUM floruerunt. Et PALLADIUM quidem, atque DEMETRIUM PEPAGOMENUM, TRALLIANI exſcriptorem, & SYNESIUM, & THEOPHILUM, & STEPHANUM diximus.

NONUS *de omni particularium morborum curatione, ſic ut febres quoque & tumores præter naturam complectatur, liber converſus per* JEREMIAM MARTIUM, editus eſt Argentinæ 1568. 8. Græco-latine. Exſcriptum fuiſſe oſtendit FREINDIUS p. 206. & EDUARDUS MILVVARD *in Alex.* p. 179. EJUS eſt etiam *medicinale* ad CONSTANTINUM PORPHYROGENETAM, indice CL. BERNARDO in *pręf.* ad SYNESIUM.

PSELLI Librum *de lapidum virtutibus* nuper CL. J. STEPHANUS BERNARD recudi fecit, Leid. 1745. 8. Is, ut omnes recentiores Græci, merus fuit compilator.

MARCELLI SIDETÆ *ἰατρικῶν τὸ περὶ ἰχθύων* Gr. lat. interprete FREDERICO MORELLO prodierunt Lutet. 1591. 8.

JOHANNES ACTUARIUS ZACCHARIÆ fil. incerti, ſed ſerioris ævi ſcriptor eſt, quem ad ANDRONICUM ſeniorem refert LAMBECIUS ob inſcriptionem Libri ACTUARII ad APOCAUCHUM, cujus cum præceptore JOSEPHO RHACENDYTA familiaris fuit Libro VI. P. II. p. 112. Idem obſervat in alio codice vocari PYROPOLUM archiatrum. Aliqua etiam chemica operi admiſcuit. EJUS Libros *de urinis* diximus, non contemnendos. Liber *de medicamentorum compoſitione* RUELLIO interprete prodiit, Pariſ. 1539. 12. * Baſil. 1540. 8. 1546. 8. quo de formulis in univerſum aliqua, deinde plurimæ compoſitiones recenſentur, & qui idem eſt cum Libris V. & VI. ſequentis operis. Denique *Medicus* ejus ſeu *de methodo medendi* Libri VI. exſtant, plenum opus ſi chirurgiam & muliebria exceperis. Id prodiit Pariſis 1566. 8. cum reliquis operibus, tum cum Libris II. *de affectibus ſpiritus animalis* Venet. 1554. 4. tum in collectione H. STEPHANI.

NICOLAI MYREPSI Præpoſiti, ut vocant, Alexandrini, qui poſt ſeculum XII. vixit, *de compoſitione medicamentorum ſecundum loca* breviter tangam. Antidotarium eſt, quo plurimæ compoſitiones antiquæ & novæ ad morbos corporis humani continentur. Latine verſum a NICOLAO RHEGINO cum notis J. AGRICOLÆ *Ammonii* Ingolſtadii prodiit 1541. 4. & cum titulo *medicamentorum opus in* XLVIII. *ſectiones digeſtum a* L. FUCKSIO *luculentiſſimis annotationibus illuſtratum*, Baſileæ 1549. fol. Eadem editio cum *commentario* J. HARTMANNI BEYERI & cum titulo *Theatrum medico-practicum* ſeu *de recta medicamentorum præparatione*, Norimbergæ recuſa eſt 1658. 8.

Auctores Muliebrium & in pathologicis, & in anatomicis, & in chirurgicis dictos, breviter repetemus. Princeps inter antiquos eſt MOSCHION, cujus nominis antiquus medicus fuit nominatus PLINIO (de raphano) GALENO (*de medicamentis ſecund. loc.* II.) TRALLIANO (in Libro I.) qui ſuperſtitioſa aliqua habet, quæ MOSCHIONI ait tribui,

ſed quem credit differre a noſtro doctiſſimus REINESIUS *ep.* 51. *ad* DAUMIUM. Noſter; qui exſtat, methodicus fuit, diatriton obſervavit, & circulum metaſyncriticum, & SORANUM citat, ſectæ, uti dicimus, principem, qui ſe *ophthalmica* etiam, *chirurgumena*, *philatium* & *theoromatica* ſcripſiſſe ipſe auctor eſt. Latine videtur ſcripſiſſe, cum ἴνπβος, λαμινία & alias voces habeat, latinæ originis. Latinam etiam editionem habemus pleniorem Græca. Quænam fuerit illa JULIA AGRIPPINA, cui formulam miſit pro generandis maribus p. 160. ed. VVOLF. non facile dictu eſt. Ejus præfatio Græca a J. A. FABRICIO edita eſt *bibl. Græc.* Libro 6. c. 7. p. 703.

EROS *de paſſionibus mulierum* ſpurius & recentis ævi eſt, MAGISTRUM GERALDUM citat, qui, cum medicamento quodam cum ſpecillis uteretur, viſum integrum recuperaverit. Is GERALDUS poſt SALVINUM de ARMATIS ſeculo 14. ineunte vixit. Aquam vitæ etiam recipit in formulas, & THEODORICUM citat, & TROTULAM feminam, cum cujus nomine (TROTULÆ *de mulierum paſſionibus ante, in, & poſt partum*) idem EROTIS Liber prodierat cum BENEDICTI VICTORII *empirica* Venet. 1555. 8. TROTULÆ etiam nomen conſervatum eſt in editione Argentoratenſi 1544. fol. quæ cum HORATIANO prodiit. Nunc MOSCHIONEM, EROTEM, & ALBUCASIS capita de muliebribus, collegit C. VVOLFIUS & edidit Baſil. 1665. 4. cum titulo *Gynæciorum ſeu de mulierum tum aliis, tum gravidarum parientium, & puerperarum adfectibus*. Acceſſit *Harmonia Gyneciorum*, in qua MOSCHION, PRISCIANUS & CLEOPATRA, valde ſimiles ſibi auctores, in unum ſermonem ordinati exſtant, tum ALBUCASIS ROCHEI Liber *de morbis muliebribus*, *enneas* BONACIOLI, JAC. SYLVII *de menſibus* libellus. Hoc volumen recuſum eſt anno 1586. Baſileæ 4. & eſt *tomus* I. *Gynæciorum ſeu de muliebribus affectibus commentariorum olim & nunc recens editorum* cura C. BAUHINI. Hæc editio auctior eſt iconibus uteri ex PLATERO, & JAC. RUEFF *de generatione*. In T. II. ejuſdem collectionis H. MERCURIALIS *de morbis muliebribus* L. IV. J. B. MONTANI *de affectibus uterinis conſ.* X. VICT. TRINCAVELLII *conſilia muliebria tria*, ALB. BOTTONI *de morbis muliebribus Liber repurgatus*, JACOBI LE BON *Therapia puerperarum*, ALBUCASIS *capita de morbis mulierum*: AMBR. PAREI L. *de generatione hominis*, F. ROUSSETI *de partu cæſareo* L. J. ALBOSII *lithopædion Senonenſe* una habentur. In T. III. MAURICII CORDEI doctus *commentarius in* HIPPOCRATIS Librum *de morbis mulierum* priorem exſtat, melior reliquis gynæciorum auctoribus. In *Gyneciorum libris* editionis ISRAELIS SPACHII Argentin. 1597. fol. eadem, quæ in Baſileenſi habentur, tum MARTINI AKAKIÆ L. *de morbis muliebribus*, LUDOVICI MERCATI *Gyneciorum* L. IV.

JOHANNES KRAUT cum titulo *experimentarii medicinæ* edidit TROTULAM, HORATIANUM, HILDEGARDIS *phyſica*, ORIBASIUM *de ſimplicium virtutibus*, THEODORI *diætam*, & HIPPOCRATIS atque ÆSCULAPII pſeudepigrapha aliqua, Argentor. 1544. al. 1545. fol. Deinde collectio *Medicorum antiquorum omnium qui latinis literis morborum genera & remedia proſecuti ſunt*, Venetiis 1547. folio apud ALDUM juniorem prodiit, qua CELSUS, SERENUS, TROTULA, MARCELLUS, SCRIBONIUS, PLINIUS VALERIANUS, VINDICIANUS, SORANUS, APULEIUS, MUSA, MACER, STRABUS, CÆLIUS AURELIANUS & T. PRISCIANUS continentur.

Q. SERENUM, PRISCIANUM, CARMEN VINDICIANI, SEXTUM PLACITUM, CONSTANTINUM *de animalium virtutibus naturalibus*, THEODORUM *de diæta* edidit cum titulo *medicorum quorumdam bonorum ſcriptorum libri & reliquiæ ſingulares de materia & re medica* ANDREAS RIVINUS, Lipſ. 1654. 8. Sed inprimis utilis eſt nitida illa collectio, cujus titulus eſt *medicæ artis principes poſt* GALENUM, adornata ab H. STEPHANO 1567. II. vol. fol. Ea continentur ARETÆUS, RUFUS, PAULUS, CÆLIUS, ORIBASIUS, AETIUS, ALEXANDER TR. PHILARETUS *de pulſ.* THEOPHILUS *de retrimentis veſicæ*, ACTUARIUS, NIC. MYREPSUS, SEXTUS PL. CELSUS, SCRIBONIUS LARGUS, Q. SERENUS cum RHEMMIO, MARCELLUS Empiricus & aliqua minora, munde, ut ſolebat STEPHANUS, & emendate excuſa.

Alia collectio eſt, quæ *artiſella* nomine ab *arte parva Galeni* ſumpto ſæpe prodiit. Ea continet JOHANNITIS & HALY RODOHAM *commentarium in artem parvam* GALENI, PHILARETUM, THEOPHILUM, *Librum aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *cum* GALENI *commentario in aphoriſmos*, *Prognoſtica* HIPPOCRATIS *cum commentariis* GALENI, *Libros de victu acuto-*

Quintus & ſextus, ſi GALENUM loco quarto ponere voluerimus, eſt AETIUS AMIDENUS *(a)*. Titulus ejus operis eſt τετράβιβλος ἰατρικός, hoc eſt tetrabiblos ſeu quator Libri medici. Quoties de morbo quocunque ſcribere videbitur medico, ſemper in indice prius evolvat ÆTIUM, nullus enim eſt ſcriptor, ex quo poſſumus diſcere, quid HIPPOCRATES & GALENUS de morbis cenſuerint, præter AETIUM. Nam uti JUSTINIANUS, cum pandectas juris peritorum colligeret, juſsit prius evolvi omnes ſcriptores, ſic etiam fecit AETIUS, nam in illo infinitos invenimus auctores, quos ignoraremus, ſed hic auctor rariſsimus eſt. Optima autem editio eſt græca Venetiis apud Aldum in folio edita anno 1734.

Supereſt adhunc ALEXANDER TRALLIANUS (*b*) ſcriptor græcus, ſequens ætate priores memoratos, cujus ſcripta ex parte aliqua innituntur GALENICÆ auctoritati; quamvis plura egregia ipſe habeat. Editus eſt typis regiis Pariſiis in folio, tantum græco textu, ſed facillime intelligibili, verum in uſum eorum, qui non ita in lingua græca verſati ſunt, editus eſt etiam Baſileæ in 8. anno 1556. Grece & Latine. De eo auctore poſſumus notare, quod in remediis præſcribendis ad unumquemque morbum ſit omnium optimus, habet enim ſimpliciſsima & egregia medicamenta. Ejus etiam tractatus exſtat *de Lumbricis*, editus Venetiis anno 1570. in 8.

Tunc

acutorum HIPPOCRATIS Ejus *jusjurandum*, *de natura fetus*, *&* *Epidemicorum* Libri VI. *cum commentario* JOH. ALEXANDRINI: *floſculos ex* CELSO. JANI DAMASCENI *aphoriſmos*: AVICENNÆ *canticum*, Ejuſdem *Canonis* L. I. IV. RHAZE ad MANSOREM *Tractatum nonum*, & *ſummulam* JAC. de PARTIBUS in Meſuen. Prodiit Venet. 1483. 1498. fol. 1523. fol. Lugd. 1515. & 1534. 8. *

(*a*) AETIUS Amidenus diverſus ab Antiocheno, cujus nomine ALBANUS TORINUS noſtri operam inſcripſit, ſub quinti ſeculi finem vixit, primus inter medicos chriſtianos, quorum opera exſtant. EJUS *Librorum medicinalium* P. I. Græco apud ALDUM 1534. fol. prodiit, qua continentur Libri VIII. Libri vero ſex ab VIII. ad XIII. a JANO CORNARIO editi ſunt, J. A. FABRICIO teſte, deinde omnino XVI. Libri a J. B. MONTANO Baſil. 1535. fol. quæ mea editio eſt, iterum a JANO CORNARIO recogniti ibid. 1542. fol. & inter principes H. STEPHANI. Lugduni etiam 1549. fol. Ex CORNARII verſione. 1560. 12. cum non maximi momenti ſcholiis HUGONIS SOLERII AETIUS prodiit, Græci vero codices Libri IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. Vindobonæ in bibliotheca Imperiali ſervantur, quibus ALDI editio ſuppleri poſſet (LAMBEC. P. II. Libro VI. p. 103.). Adnotationes AETII interpretes edidit CHRISTOPHORUS OROSCIUS Baſileæ 1540. 4. * editas, quibus CORNARII verſionem ſollicitavit. In OROSCIUM autem animadverſiones dedit THOMAS REINESIUS *epiſt. ad* DAUMIUM p. 336. Et AETIUS quidem compilator eſt. ORIBASII de viribus ſimplicium ſcripta tota in ſuum Librum II. tranſtulit. Superſtitionis crimine non caret. In chirurgicis, animadvertente FREINDIO plenior eſt ORIBASIO, maxime uſus LEONIDÆ fragmentis. Aliquot morbos primus recenſuit, ut vermem ſubcutaneum. Formularum infinitam vim congeſſit, quales omnibus morbis poſt deſcriptionem magno numero ſubjecit, non ſine nimiis laudibus, quod & ipſum degenerantis artis indicium eſt. Multa loca veterum conſervavit.

(*b*) ALEXANDER TRALLIANUS Lydus, vergente ſexto ſeculo, JUSTINIANI ævo, Romæ vixit, floruit, & ÆTIUM citavit, uti a PAULO citatus eſt. Medicamentum laudat JACOBI PSYCRESTI Libro IX. p. 645. & p. 249. ubi vocat DEI amantiſſimum, qui LEONIS M. archiater fuit. Solus fere eo ævo veterum laudabilia inſtituta tenuit, morbos ſollicite deſcripſit ſimplici ſtilo, bono ordine, a capite ad calcem, omiſſis mulierum morbis & chirurgicis,

ſignis

Tunc ORIBASIUS ſequitur (*a*) ſcriptor ſequentis ſeculi & medicus JULIANI APOSTATÆ Imperatoris. Collegit omnia, quæ ſparſim ſcripta ſunt apud omnes medicos de omnibus morbis; hinc pretium intelligitur libri, dedit enim operam Imperator, ut unum volumen conſcriberet, quo ex optimo quoque medico exponeretur ſententia. Editus eſt Baſileæ in 8. anno 1557. tribus voluminibus. Scriptorem iſtum omni occaſione comparare oportet, quia apud eum commodiſsimæ ſententiæ veterum medicorum, & placita de quocunque morbo inveniuntur; hinc meditanti opportunitatem dat, & medicamenta ſingularia. Optimus etiam eſt in materia medica.

Hi ſunt auctores græci, quorum merita ejuſmodi ſunt, ut lectioni & bibliothecæ medicorum commendari mereantur, & habebunt certe tirones, ſi recenſitos adquiſiverint auctores ſufficientes in praxi.

Deſi-

ſignis curioſe additis, curatione paſſim, quam apud HIPPOCRATEM & GALENUM, meliori; quem correxit, quod in tuſſi calida adhibuerit, neque, ut par erat, in ſputo ſanguinis humectantia & refrigerantia adhibuerit, quod nimis calido victu in febribus uſus ſit, &c. Ad ſuam ubique experientiam provocat, ut in melancholia bilioſa, quam ſola ptiſana ſanavit, in angina, quam ſuſtulit repetita venæ ſectione, in hæmoptoe, quam vena tali ſecta ſuperavit, in ſcirrho lienis, quem non valde vulgari felicitate diſſolvit, in eryſipelacea febre ſubacta frigida, in uſu abſinthii ad tertiana nothas, peponum ad febres, &c. Primus venam jugularem cum bono eventu ſecuit, cum raninas non poſſet. Rhei vim adſtringentem notam habuit. In epilepſia ait ſe cum ſucceſſu lapidem armenum dediſſe Libro IX. ſuperſtitioſa vero habet quamplurima, & apologiam remediorum ejus generis ſcripſit p. 538. Conf. Librum X. p. 592. Librum XI. p. 658. Librum XII. p. 757. & medicamenta aliena atque empirica paſſim admiſit, os de corde cervi, ſanguinem hirci ad calculum, alia. Antidotis etiam & magnis compoſitionibus nimis tribuit, & varietatem medicamentorum potius nimiam congeſſit. EJUS Libri XII. Græce cum RHAZE *de peſtilentia ex* GOUPYLI *caſtigationibus* prodierunt, Pariſ. 1548. fol. apud R. STEPHANUM. Græce & Latine *interprete & emendatore* J. GUINTERO *Andernacenſi* cum *additis variis emendationibus &* JACOBI GOUPYLI *caſtigationibus* editi ſunt XII. *Libri* Baſil. 1556. 8. Latine *Practica* ALEXANDRI IATRÒS *cum expoſitione gloſſa interlinearis* JACOBI de PARTIBUS & SIMONIS JANUENSIS in margine prodiit Lugd. 1504. 4. Turini 1520. 8. Venet. 1522. fol. * & *ex interpretatione* meliori J. GUNTERI Argentorati 1540. 8. * Lugd. 1560. 12. 1575. * & apud H. STEPHANUM cum Principibus. ALBANO vero TORINO interprete A. TR. *de ſingularum corporis partium ab hominis coronide abuſque imum calcaneum vitiis, ægritudinibus & injuriis* Libri V. prodierunt Baſil. 1533. fol. * *Paraphraſes* etiam *in Libros omnes* ALEXANDRI TRALLIANI *medici periodeuti caſtigatiſſime* edidit ALBANUS TORINUS 1541. fol. quas valde ſpernit REINESIUS ad DAUMIUM *ep.* 51. Epiſtola *de lumbricis*, Venet. 1570. 8. a MERCURIALI edita eſt, recuſa Francof. 1584. 8. & cum J. A. FABRICII bibliotheca Libro VI. p. 602. Vermium tria ſolita genera deſcribit. Theriacam ad lumbricos ex ſua experientia laudat. TRALLIANI *librum de podagra*, SEBASTIANUS COLIN gallice vertit & Pictavii anno 1556. edidit cum GUAYNERIO. * Libri *de morbis oculorum & eorum curatione* quos ſcripſit ALEXANDER (Libro II. init.) perierunt, tum qui *de fracturis* (Libro I. c. 14.) TRALLIANUM *redivivum, or an account of* ALEXANDER TRALLIAN *one of the greek autors that flouriſhed after* GALENS, *ſhevving that theſe autors are far from deſerving the imputation of mere compilers* edidit EDUARDUS MILVVARD, Londin. 1734. 8. Compendium eſt totius ALEXANDRI, ſecundum omnia capita operis, ut oſtendat ubique, quid apud eum auctorem novum, proprium aut laude dignum ſit. Promittit vir Clariſſimus novam editionem cum emendationibus, quarum exempla dat, ut Græca ex PARISINA editione, verſio a GUNTERO ſumatur. Sed nuſquam ea editio prodiit.

(*a*) ORIBASIUS vulgo Sardianus ſed Pergamenus omnino, ZENONIS Cyprii Alexandrini pro-

Deſinit hic græca ſchola, nam ea, quæ ACTUARIUS & alii habent, neſcio, an commendare auſim. Neque memorabo nunc exiguos auctores, hinc inde citatos, nam citavi ÆTIUM *Amidenum*, & in eo omnia græca invenientur.

Cum

profeſſoris diſcipulus, archiater, JULIANO Cæſari carus, non uno nomine, Quæſtor in Roma nova, ethnicus, laudatus EUNAPIO, a VALENTINIANO ad barbaros relegatus, ibi arte ſua tantam ſibi venerationem rudis gentis adquiſivit, ut in patriam revocatus ſit & quietam mortem obierit. Scripſit JULIANI juſſu *Libros ſeptuaginta*, ex optimis veterum compilatos, ſub nomine *collectorum*, quorum XV. priores Libros, deinde *vigeſimum quartum & quintum* ſolos habemus, qui ultimi anatomici argumenti ſunt. Latine prodierunt Pariſ. 1555. 8. & Baſil. 1557. 8. & ex verſione RASARII. Græce ſex tantum *capita priora* Libri V. & caput 14. Libri I. Græce & Latine prodiit AUGUSTINO RICCI procurante, Rom. 1543. 8. cum aliis DIOCLIS, RUFI, & ATHENÆI fragmentis; denique pars anatomica, ut jam alibi dictum eſt, Pariſ. 1556. 8. & nuper Leidæ edita fuit. Horum cæterum *collectaneorum* Liber VII. & VIII. eſt de variis evacuationibus: Liber IX. & X. formulas aliquas externorum remediorum; Liber XIV. medicamenta ſecundum claſſes, reliqui materiam medicam, diæteticam & chirurgiam continent. Ex his ſeptuaginta Libris *ſynopſin* ad filium EUSTACHIUM Libris IX. complexam extraxit, quæ ex RASARII verſione edita eſt Venet. 1554. 8. Pariſ. 1555. 8. FABR. Baſil. 1557. 8. Horum novem Librorum tertius materiam medicam, V. VI. VIII. & IX. morbos continent & curationes. Porro *Euporiſton* Liber III. & Liber IV. *de curationibus locorum affectorum* cum CÆLII *tardis* Baſil. 1529. fol. prodierunt, & Libri IV. ORIB. ad EUNAPUM *quibus facile parabilia medicamenta, facultates ſimplicium, morborum & locorum affectorum curationes continentur*, Venet. 1558. 8. recuſi, etiam cum *Principibus* editi. Eorum IV. Liber parum differt ab VIII. & IX. ſynopſeos, & multa penitus eadem habent, aliqua tamen fuſiora aut peculiaria. Liber I. cum V. *ſynopſeos*, Liber II. cum collectaneorum Libro XV. convenit. Liber III. ex variis collectus eſt, practici argumenti, & morbos etiam continet cum remediis. *Chirurgicos* Libros citavi, & *commentarios ſpurios ad aphoriſmos* HIPPOCRATIS Chriſtiani auctoris & incerti. Libri quatuor *πραγματείας ἰατρικῆς* perierunt, qui ante *collectanea* ſcripti fuerant. Fragmentum *de victus ratione quolibet anni tempore utili* cum PLINIO VALERIANO editum, Baſil. 1528. fol. jam dixi.

Degeneraverat jam eo tempore medicina, certe apud ORIBASIUM, & neglecto ſignorum ſtudio in meram fere collectionem auxiliorum mutata erat. Neque abſque ſuperſtitione auctor eſt, qui ſtercus lupi ſolo tactu multis profuiſſe ſuſtineat adfirmare. Et pleraque quidem ex GALENO habet, non nullibi tamen ex proprio experimento loquitur, ut de *humeraria* venæ tuta ſectione, periculoſa vero *media* inciſione, *ſynopſ.* Libri I. c. 10. Ita eſcharotica, dum delabuntur, relinquere majus malum & majorem hæmorrhagiam monet VII. c. 20. Ex peſte ſe ſanatum ſcarificatione cum ampla emiſſione ſanguinis refert. Morbos aliquos obſervante FREINDIO primus deſcripſit. Deinde plurima ex ſcriptoribus amiſſis ſolus conſervavit, ex ARCHIGENE, HERODOTO, ANTYLLO, POSIDONIO, SORANO, LEONIDE, DEMOSTHENE, aliis.

VINDICIANUS, quem magnum ſuorum temporum medicum vocat AUGUSTINUS, VALENTINIANI Comes archiater fuit, & præceptor THEODORI, eo ipſo teſte in principio Libri IV. Epiſtolam edidit, excuſam Venet. 1547. fol. qua ſe methodicum prodit, & maſculam veterum medicinam carpit, & miram ſuam graviter febrientis hominis curationem narrat, quem vix refocillatum porcinis carnibus nutrivit.

THEODORUS PRISCIANUS, Archiater GRATIANI, vixit Conſtantinopoli, & ſcripſit ibi Græco ſermone *Libros græcos præſentaneæ meditinæ* (*præf. ad ed.* Baſ.) inde Romam rediit ex REINESII, certe eruditiſſimi viri, ſententia *variar. lect.* p. 510. ſeqq. ibique latine ea ſcripſit, quæ hodie ſuperſunt. Prima eorum editio eſt Argentinenſis 1532. fol. cum præfixo nomine Q. OCTAVII HORATIANI quatuor Libris diviſa, & iterum (cum titulo Libri I. *Logicus de curationibus omnium morborum humani corporis*, Libri II, *de acutis & chroni-*

Cum auctores hi rariſſime venales ſint, & cum Græca plurimis medicis (quod dolendum) raro legantur, utrique huic ſuppetias tulit, qua potuit, HENRICUS STEPHANUS, qui vir magnas ſuas perfudit opes, & ad inopiam ſe ipſum redegit pro republica; principes nempe medicorum poſt HIPPOCRATEM & GALENUM, uno & altero volumine edidit, ibi hos omnes jam citatos auctores, exceptis HIPPOCRATE & GALENO, & plures etiam alios auctores habemus, ut MARCELLUM EMPIRICUM (*a*); ſed præterea habet indicem incomparabilem, ita ut nuſquam exiſtat medico theſaurus melior, quam in hoc indice. Hæc collectio exſtat duobus tomis impreſſa.

II. PRACTICI SYSTEMATICI ROMANI.

Inter latinos habetur AURELIUS CORNELIUS CELSUS.

Sed hic etiam CAJUS PLINIUS meretur memorari. Is enim, quamvis medicus non fuerit, tamen ex aliquot millenis voluminibus tempore VESPASIANI collegit, quæcunque potuit, & coegit in hiſtoriam ſuam naturalem, cujus editio optima eſt DALECHAMPII, medicinæ profeſſoris, & botanici Galli. Non poſſumus eo auctore carere, quia plura memorat, quæ reliqui ſcriptores non habent, & cum parum poſt DIOSCORIDEM vixerit, habet adhuc pluſcula, quæ ille omiſerat. Deſinunt hic Romani.

Poſt hos certe vix ſcio ſyſtematicos, quos commendare poſſem, nam dudum BALLONIUM & HOLLERIUM commendavi, reliqui mere omnes Galenici ſunt, adeoque verſantur unice in demonſtranda philoſophia peripatetica, eam ſcilicet utilem eſſe in Medicina.

Alii

chronicis paſſionibus, Libri III. *Gynacia de mulierum accidentibus & curis earumdem*, Libri IV. *de phyſica ſcientia experimentorum Liber*:) recuſus eſt Argentorati 1544. fol. eodem vero anno tres Libri priores ibid. cum titulo T. PRISCIANI *Archiatri ad* TIMOTHEUM *fratrem phænomenon Euporiſton* Liber I. *Logicus* Liber II. *Gynacia ad Salvinam* Liber III. prodierunt, quarta forma. Recuſi ſunt ab ALDO cum aliis 1547. fol. & cum *Principibus* H. STEPHANI. Methodicus fuit, ut ex diæta adparet atque ſcopo laxandi aut ſtringendi, quem perpetuo habet præfixum, ſed ad Empiriam eo ſeculo invaleſcentem inclinavit, ut adparet ex magno numero medicamentorum, ex ſignorum brevitate, & ſpecificorum remediorum laudibus. Libro primo externa mala, ſecundo interna, tertio jam dicto, muliebria, quarto varia miſcellanea ex diæta, materia medica, phyſiologia, curationibus morborum tradit. Editiones omnes vitioſæ ſunt. Conjectura eſt T. REINESII, eumdem eſſe PRISCIANUM, qui MOSCHION vocatur, & MUSCHIENI nomine citatur a CÆLIO AURELIANO (*var. lect.* p. 508.) Sed ipſa praxis THEODORI nimis ſimilis praxi MARCELLI eſt, neque ullum in CÆLIO veſtigium tam feræ vitæ. In ejus viri Libros caſtigationes aliquas dedit T. REINESIUS in *epiſt. ad* DAUMIUM p. 345.

(*a*) MARCELLUS Burdigalenſis, *Empiricus* a ſecta dictus eſt. EJUS *de medicamentis empiricis* Liber a JANO CORNARIO verſus editus eſt Baſileæ 1536. fol. recuſus apud ALDUM 1547. fol. cum aliis antiquis, & cum PRINCIPIBUS H. STEPHANI. Archiater THEODOSII fuit, & officiorum magiſter, & vixit aduſque THEOD. JUNIORIS tempora. SCRIBONIUM LARGUM totum compilavit, dictione barbara uſus abſque hiſtoria morborum, ut ſolas formulas, alieniſſimas & maxime ridiculas, & ſuperſtitioſas congereret, abſque ullo ordine vel judicio, degenerante jam in occidente cum ipſo imperio & reliquis bonis artibus medicina. Chemicum medicamentum habet p. 65. 66. nempe ex ferro & aceto per 14. dies in fimo digeſtis.

FLAVIUS

Alii, qui paulo ætate inferiores ſunt, omnes Arabes ſunt. Poſtquam nempe Vandali eruptione facta per totam Europam litteras omnes deleverant, & Mauri in Hiſpaniam irruperant, & ibi ſpoliaverant omnes bibliothecas, quæ fere in ea ſola regione ſupererant, & ſpolia detulerant in Africam, in urbem Marocco (*a*), quod contigit ſeculo ſeptimo, octavo, & nono, tota ſcientia nullibi niſi in Africa ſuperfuit. Ibi nempe Maroccana Academia condita fuit,

FLAVIUS VEGETIUS RENATUS, COMES, VALENTINIANI II. ævo vixit. Ejus cum nomine exſtant *artis veterinariæ ſeu mulomedicinæ* Libri IV. Baſileæ 1528. 4. maculoſiſſime editi, deinde caſtigati a J. SAMBUCO ibid. 1574. 4. nitide vero cum variis lectionibus ab eruditiſſimo VIRO J. M. GESNERO inter alios rei ruſticæ auctores Lipſiæ 1735. 4. cum novis codicibus comparati, & J. Z. PLATNERI etiam notis illuſtrati recuſi ſunt. Gallice vertit BERNARD de POY Pariſ. 1563. 4. Italice prodierunt Venet. 1543. 8. Sed alterius omnino ævi hoc opus eſt, ut ex peſſima dictione nimis facile adparet, quæ ſemi italica fit, & *gamba*, *battitura*, *glanto ferreo* & ſimilia vocabula habeat, præter eas voces quas miſere ex latinis detorſit. Morbos equorum primis duobus libris, duobus aliis boum morbos deſcribit. COLUMELLAM exſcripſiſſe jam T. REINESIUS odoratus eſt *epiſt. ad* DAUMIUM p. 121. & fuſius oſtendit in *epiſtola* III. ad PONTEDERAM Vir ILL. J. B. MORGAGNUS, quæ exſtat cum Cel. GESNERI ruſticis, & ex eo ipſo VEGETIO varia in COLUMELLA emendat. Legi omnino meretur, cum multa utilia habeat. Boves morboſos a ſanis ſegregari recte jubet. Operationem ſatis ſimilem Anellianæ proponit. Calculi, qui in rectum inteſtinum ex veſica rumpit, habet obſervationem.

Reliquos *mulomedicos*, ABSYRTUM, dictum SUIDÆ I. p. 407. THEOMNESTUM, APHRICANUM, ÆMILIUM, ANATOLIUM, & alios Græce, Baſileæ 1537. 4. excuſos latine, Pariſ. 1530. fol. ex interpretatione RUELLII editos poſſidemus. Habemus etiam excerpta ABSYRTI, PELAGONII, HIEROCLIS, THEOMNESTI, HIPPOCRATIS, DIDYMI *de cura equorum*, quæ exſtant apud CONSTANTINUM BASSUM Lib. XVI. Ita DIDYMI, FLORENTINI fragmenta in Libro XVII. DIDYMI LEONTINI, ANATOLII *de morbis equorum* in Libro XVIII. reperiuntur. De ſpurio MACRO dixi in Botanicis.

ENDELEICHII *de morbis boum carmen*, de peſte anni 409. ſcriptum omitto. DEMETRIUS *de re accipitraria* Gr. Lat. Pariſiis editus eſt ex P. GILLII verſione anno 1612. 4. De eo varia REINESIUS obſervat *ep.* VIII. ad DAUMIUM.

(*a*) Exſtinctis fere in occidente literis, in Græcia vero langueſcentibus, Arabes cum imperio Orientis artium etiam principatum conſecuti ſunt. Et brevis mora fuit, poſtquam verſis optimis Græcorum ſcriptis, & ipſi Muſulmanni cœperunt in arte medica eminere, quam utique ex Græcis imprimis habuerunt, ut tamen ſuis etiam experimentis illuſtrarent, mitioribus vero medicamentis & nonnumq; melioribus ornarent. Sed iidem, certe plerique, etſi GALENUM ſecuti & ejus dogmaticam medicinam, in deſcribendis tamen morborum ſignis valde negligentes fuerunt, in medicamentis autem compilandis enormiter fuſi, propiores adeo Empiricorum. Inter antiquiſſimos Arabum eſt HONAIN ſive JOHANNICIUS citatus a RHAZE *de ſimplicibus medicamentis*, a MESUE (*canon.* p. 19. p. 226.) aliiſque. Eum PAULUM alioſque Græcos Arabice vertiſſe certum eſt. Reliquit *introductionem in artem parvam* GALENI, exiguam parvique momenti, ſæpe recuſam Venet. 1487. fol. a qua *articella* nomen ortum eſt. *Expoſitionem ſynonymorum*, nempe vocum medicarum græcarum arabice explicatarum citat RHAZES *ſimpl. medic.* c. 97. Idem GALENI Librum *ſpurium de clyſteribus & colica* Arabice vertit, qui in Hebræam inde linguam, denique in Latinam verſus prodiit Leidæ 1591. 8.

ISAACUS inde, quem SALOMONIS Arabiæ filium dicunt, vixit ſeculo ſeptimo inclinato. EJUS *ſanitatis theſaurus ſeu de victus ſalubri ratione & de diætis univerſalibus particularibus* prodierunt Baſil. 1570. Pariſ. 1607. 8. Lugdun. 1515. fol. * admiſtis Libris *Pantechni* qui etiam CONSTANTINO tribuuntur, tum *Viatico* aliiſque.

Si CAROLI MAGNI archiater fuit BUHA HYLYHA (ABU HALI) BYN (BEN) GEZLA

cujus

& cum hi populi aſtutiſſimi ſint, artem didicerunt ex auctoribus; quos ex Europa detulerant, magnique ibi viri ſurrexerunt, ut RHAZES (a), & GALENI in Arabicam lingua translata ſunt. Ita tota medicina fuit facta Arabica, &, cum omnes Arabes dediti eſſent philoſophiæ ARISTOTELIS, quem inſtar numinis colebant, GALENUSque ipſe totus Ariſtotelicus fuerit, tota etiam medicina Peripatetica facta fuit.

Hinc, qui medici a ſeculo ſexto ad ſeculum decimum quintum vixerunt ii, omnes fuerunt Arabes, & poſt Græcos fere tantum duo Latini medici proſtant.

Aucto-

cujus *Tacuini ægritudinum fere omnium cum curis earumdem*, Argent. 1532. fol. prodierunt, ut quidem lego in *défenſe de la faculté de Paris* p. 39. hic quidem inter antiquiſſimos Arabes erit. *Tacuini* tabulæ ſunt morborum ſecundum partium, quas infeſtant, ordinem, in quibus cauſa, ſignum, evacuatio, cura regalis, cum levis intentionis, & alia habentur, cum commentario, Deinde *canones Tacuinorum* continuam deſcriptionem morborum continent cum curationibus.

JANUS DAMASCENUS ſive JOHANNES filius MESUE ex CL. viri J. GODOFREDI HAHNII argumentis idem eſt ille vetuſtior MESUE Archiater HAARNI (AARONIS) RASCHIDIS filius, & vixit ad medium IX. ſeculum, cujus ſæpe RHAZES meminit, *ſimplic. medic.* c. 60. &c. Ejus *medicina therapeutica* Libri VII. prodierunt Baſileæ 1543. fol. non mali certe, neque ruditer verſi ab ALBANO TORINO. HIPPOCRATE & GALENO plurimum uſus eſt, & ALEXANDRO, & aliis Arabibus. Variolas, aquas deſtillatas, muſam, myrobalanos, nuces fauſel primus habet. Hydrargyrum ad phthiriaſin eximium eſſe obſervat Libro III. c. 5. *Aphoriſmorum* Liber ſeorſim excuſus eſt Bonon. 1489. 4. LINDEN. & cum aliis libellis, Baſil. 1579. 8. * Oſtendunt acutum fuiſſe & prudentem virum, non ignarum earum artium, quibus ad faſtigium in arte medica pervenitur. Experimentum tamen proprium rariſſime citat. IDEM ALBANUS in L. JOH. DAMASCENI *de exquiſita febrium curatione paraphraſin*, & in ejus *aphoriſmos* edidit, cum ALEXANDRO *Aphrodiſæo*, Baſil. 1542. 8.

JOH. SERAPIONIS fil. vulgo SERAPIO exeunte ſeculo VIII. vixit. EJUS *practicam* genuinam eſſe demonſtrat FREINDIUS, quod multa pene iiſdem vocibus ex SERAPIONE HALY ABBAS adduxerit. Prodiit *Breviarii* nomine, & GERHARDO Carmonenſi interprete, Venet. 1497. & 1503. fol. deinde interprete ANDREA ALPAGO, Venet. 1530. & 1550. fol. Compilatio eſt, ut ſolent Arabes, cum mole medicamentum immani. Adjectus eſt poſteriori editioni Liber *de medicamentis ſimplicibus*, ſed is, ſeorſim editus ab O. BRUNFELSIO, Argent. 1531. fol., ſpurius eſt, cum in eo non MESUE ſolum, ſed etiam RHAZES citetur, non inutilis cæterum collectio ex Græcis & ſcriptoribus Arabibus deperditis, qua multa aromata primum deſcribuntur. Aliam lego eſſe verſionem SERAPIONIS ex arabico ABRAHAMI Judæi, Venetiis excuſam 1525. 4. Remedia Arabica explicat.

(a) ABUBECKER filius ZACHARIÆ, RHAZES a patria *Reſchd* Perſiæ urbe dictus, ineunte ſeculo X. floruit noſocomio Babylonico præfectus, & ad ſummum ſenium pervenit. Itinera varia feciſſe adparet, cum Hieroſolymæ ſe fuiſſe ipſe ſcribat (*de iis qua ipſi evenerunt*). Egregius practicus fuiſſe videtur, & *experimentatoris* nomen meruit inter Arabes, cucurbitulis ſuſtulit apoplexiam, frigida febres continuas, quam ad 10. libras dedit (*de iis quæ ipſi accid.*) Venam in peſtilentia ſecuit I. c. 6. (nempe variolis & morbillis) & aquam frigidam dedit ibid. Lepram copioſiſſimis purgationibus ſanavit ad ALMANS. V. c. 31. Acida & diætam vegetabilem pro avertenda peſte laudavit ad MANS, IV. c. 25. Calidam in pleuritide methodum recte rejecit ad MANS. IX. c. 57. Chemica varia habet, ut oleum laterum (in antidotario), mercurium ſublimatum & alia. EJUS *Continens* prodiit Brixiæ 1486. fol. 1515. Venet. 1506. & 1542. fol. magno, quæ Venetæ editiones non differunt, a M. FERRAGIO, Salernitano, latine, & ſatis barbare verſus, correctus per M. HIERONYMUM SURIANUM. Vaſtum volumen, in XXV. Libros diviſum, continet omnem ambitum praxeos cum chirurgia, & *medicamentis ſimplicibus*, qui Liber ſeorſim editus eſt ab OTHO-

ab OTHONE BRUNFELSIO cum SERAPIONE Argentor. 1531. fol. in quibus MESUEN ALBINDUM, JOHANNITIUM & omnino etiam COSTAM de agricultura citari video. Cæterum loci communes ſunt, ex GALENO, RUFO, ORIBASIO, PAULO, & Arabibus excerpti, adjectis tamen experimentis propriis auctoris. Sed ejuſdem *opera parva* Pariſ. 1510. 8. * aut *opera exquiſitoria*, Baſil. 1544. fol. edita melioris notæ ſunt. Eo ergo volumine continentur ad ALMANZOREM Principem provinciæ *Coraſſan Libri* X. ſeorſim etiam, ut videtur, editi Venet. 1510. fol. * Inter eos primi duo phyſiologici, ſeptimus chirurgicus eſt, reliqui practici, eorumque nonus inprimis morborum integram enumerationem continet, qui ſolus prodiit Pariſ. 1534. 8. In eum ipſum plurimi ſunt commentarii J. MATTHÆI de GRADIBUS, Papiæ 1741. & 1497. fol. excuſi & JOHANNIS ARCULANI editus a J. MARINELLO, Venet. 1490. 1497. 1560. fol. 1557. fol. Huic titulus eſt, *practica* JOH. ARCULANI *Veronenſis particularium morborum omnium*, fuſus omnino & verboſus liber, quem a LINDENIO valde laudari video, neque intelligo, quomodo mereatur. JOHANNIS de TORNAMIRA *clarificatorium valde ſingulare*, Lugdun. 1501. 4. Venet. 1507. fol. 1521. fol. SILLANI de NIGRO commentar. Venet. 1490. fol. 1497. 1518. fol. 1597. fol. * CHRISTOPHORI de BARZIZUS, Papiæ 1494. * GERARDI de SOLO, Lugd. 1504. 4. * GALCACII de S. SOPHIA, Hagenoæ 1533. fol. * J. B. MONTANI, Venet. 1554. 8. * & edente J. CRATONE, Baſil. 1562. 8. * LEONHARDI JACCHINI, Baſil. 1564. 4. Lugd. 1577. 8. 1622. 4. * ANDREAS demum VESALIUS, Baſil. 1537. 8. Lugd. 1551. 12. *paraphraſin* cum paucis emendationibus, locis parallelis & argumentis dedit. Italice etiam exſtant in fol. ſine anno & loco excuſi OSB. Liber *diviſionum* practicus eſt, abſque tamen morborum hiſtoriis in medicamentis unice occupatus. Liber *de peſtilentia* dictus eſt in Pathologicis, ſolus editus Baſil. 1529. 8. & Lutet. 1548. fol. cum TRALLIANO, Græce verſus ex Syriaco, & nuper emendatus a CL. MEADIO, Lond. 1747. 8. gallice redditus a SEBASTIANO COLIN, & editus Poitiers 1556. Venæ ſectione & diæta frigida, nivato potu, acidis & lacte ebutyrato hunc morbum ſanare adgreſſus eſt, in principio, in progreſſu emollientibus ad cutem adplicatis, decoctis de ficubus, vapore calido ad verrucoſum deterius genus. Sed is Liber non ſatis certo RHAZIS eſt. Vide in Pathologicis.

Liber *de caſibus qui ipſi acciderunt* etiam ibi laudatus eſt. De codicibus RHAZIS CL. MÖHSEN aliqua habet in ſuis *epiſtolis de bibliotheca Regia Berol.* M. S.

Serius vixit HALY ABBAS, qui exeunte demum ſeculo X. ſcripſit *regalis diſpoſitionis theoretica Libros* X. *&* *practica Libros* X. quos STEPHANUS Antiochenus latine vertit Venet. 1492. fol. Lugdun. 1515. fol. 1523. 4. * Plenum hoc artis compendium nondum legi, quod reliquis Arabum laboribus præfert FREINDIUS p. m. 244. Sed quod minime a Libro *pantechni* ISAACI differre, aut certe ſola verſione, lego.

HALY RODOHAM vel EBEN RODAN ſeculo X. floruiſſe dicitur, cujus *commentarium in artem parvam* GALENI Venet. 1496. fol. Lugd. 1516. 8. excuſum non vidi.

JACOBUS ALKINDUS AVICENNA antiquior eſt, cujus pilulas citat AVICENNA Libro VIII. S. I. Tr. IX. & *trochiſcos* Libro V. S. I. Tr. VIII. Arabibus adnumerari ſolet. EJUS *de gradibus rerum* Liber exſtat Argentorati 1531. fol. & Venet. 1561. fol. 1603. fol. quo perſubtiliter & mathematice, ex datis gradibus quatuor facultatum præcipuarum, compoſitio medicamenti ad quamcumque ægritudinem docetur, additis viribus ſingulorum medicamentorum in unum communem ſermonem conjectis.

ABUALI IBNTSINA vulgo AVICENNA Tartarus Usbecenſis, ex urbe Buchara, non Hiſpanus, ut recte oſtendit NICOLAUS ANTONIUS in *bibliothec. Hiſpan. vet.* T. II. p. 4. vixit exeunte ſeculo X. & initio XI. & valuit acerrimo ingenio, ut Liber inprimis oſtendit quo *Automaten* deſcripſit, magnus in arte medica compilator, verboſus, pauciſſima habens propria, RHAZE valde deterior. EJUS Liber *Canonis* ſolus prodiit abſque anno antiquiſſimæ editionis, tum Venet. 1520. fol. 4. vol. * cum GENTILIS de FULGINO *expoſitione*, & J. de PARTIBUS, J. MATTH. de GRADO *ſupplementis*. Idem cum Libro *de medicinis cordialibus* & *Cantico &* Libro *de removendis nocumentis qua accidunt in regimine ſanitatis & de ſyrupo acetoſo* prodiit Venet. 1544. 1555. fol. 1564. 1595. fol. L. ope J. COSTÆI cum vita a NIC. MASSA ſcripta & 1608. fol. cum vita AVICENNÆ. Verſionem curavit GERARDUS CARMONENSIS, cujus laborem laudat PLEMPIUS, correxit ANDREAS ALPAGUS, & BENEDICTUS RINIUS. Totius artis fuſum ſyſtema eſt, ex Græcis compilatum,

nominibus rerum mire corruptis. EJUS P. I. ſive Libri I. & II. cum tractatione *de febribus* ex Libro IV. edita eſt a VOPISCO FORTUNATO PLEMPIO correctus ex M. S. Leidenſi, Alepenſi & Conſtantinopolitano, verſione barbara nitidius latine reddita, ſcholiiſque additis ſatis fuſis. *Libri* III. *Fen.* 1. *Tractatum* 4. *de ægritudinibus capitis* ex hebraico in latinum reddidit J. QUINQUARBOREUS, Pariſ. 1572. 8. & *Fen.* 2. *de ægritudinibus nervorum*, perinde Pariſ. 1570. 8. *Liber* II. *Canonis* Arabice & latine excuſus eſt a PETRO KIRSTENIO, Breslau. 1609. fol. ſed eum parvi facit VVELSCHIUS *de vena medinenſi*. *Canticum* eſt aphoriſmorum practicorum ſyſtema ſive compendium inſtitutionum in quod commentatus eſt AVERRHOES, Venet. 1552. fol. &c. Id *adjectis aphoriſmis* J. MESUE *latine redditum* eſt ab ANTONIO DEUSING Groning. 1649. 12. Liber *de removendis nocumentis*, *&c.* ſolus prodiit Ticini 1547. fol. Venet. 1547. fol. Opera omnia etiam prodierunt Venet. 1484. fol. 1486. 4. HARL. 1492. fol. vol. 4. cum GENTILIS de FULGINO expoſitione & Lugdun. 1598. fol. vol. 4. cum explanatione JACOBI de PARTIBUS & Arabice anno 1593. Romæ fol. Verſio terſa a J. C. SCALIGERO ſcripta evanuit, quam citat LAURENTIUS GRYLL in *peregrinatione medica*. Nec AMATI LUSITANI conatus exitum habuit, qui per JACOBUM MANTINUM melius curaverat verti (*cur.* I. *Cent.* I.) Neque ineditos V. Libros, quos RAIUS in *oratione* promittit, qua *ſpolia ſua orientalia* recenſet, prodiiſſe lego. Apud G. POSTELLUM erat *compendium* AVICENNÆ M. S. *Commentatores* fere innumerabiles AVICENNA nactus eſt, in cujus opera, tamquam claſſicum auctorem, diu prælectum ſit, & omnium poſtremo in Germania a GUERNERO ROLFINKIO. In I. *Fen.* Libri I. eſt expoſitio JAC. FOROLIVIENSIS, Papiæ 1512. fol. Venet. 1518. fol. 1547. fol. * HUGONIS BENTII ſeu Senenſis, Venet. 1523. fol. * BERNHARDINI PATERNI *poſthuma explanationes*, Venet. 1596. 4. * ODDI de ODDIS *expoſitio dilucidiſſima* Venet. 1575. 4. Patav. 1612. 4. * PETRI GARCIÆ CARRERO *diſputationes medicæ & commentaria in Fen. primam Libri primi* AVICENNÆ Complut. 1612. 1617. fol. * & *explanatio* JOHANNIS BAPTISTÆ MONTANI Venet. 1554. 8.

In *Fen.* 2. *Libri* I. *lectiones* ſunt J. B. MONTANI *de cauſis ægritudinibus accidentibus, pulſibus & urinis* a FRANCISCO REGOLATO editæ Venet. 1557. 8. * In *Fen.* 2. & 3. Libri I. SIRASI vel SERASI *commentarius* prodiit Venet. 1547. fol. * In *Fen.* III. Libri I. *doctr.* II. expoſitio eſt JACOBI de PARTIBUS Venet. 1518. fol. * In *Fen.* 4. Libri I. DINI de GARBO *commentarius* Venet. 1514. fol. * & HUGONIS BENTII *expoſitio* cum JACOBI de PARTIBUS *annotationibus* Venet. 1517. fol. 1523. fol. * J. B. MONTANI Venet. 1556. 8. * MARSILII de S. SOPHIA Lugdun. 1517. 4. Venet. 1514. fol. &c. * ANTONII MARIÆ BETFI Bononiæ 1491. fol. *

In *Canones generales de virtutibus antidotorum ſimplicium ſecundi Canonis* DINI de GARBO *expoſitio* prodiit Venet. 1514. fol. *

In Libri III. *Fen.* IX. & in 1. *Fen.* Libri IV. *commentarii & paraphraſis* J. exſtat STEPHANI, Venet. 1653. fol. * In ejuſdem Libri III. *Fen.* XXII. J. MATTHÆUS de GRADIBUS commentatus eſt Mediolani 1494. fol. * In Libri IV. *Fen.* I. edidit commentarium modo dictum J. STEPHANUS, Venet. 1649. 12. 1653. fol. tum GENTILIS FULGINAS, Venet. 1496. fol. Cum CERMISONIO *receptarum* nomine 1513. fol. 1552. fol. * qui inter commentatores Avicennæ optimus habetur, & J. ARCULANUS cum SYMPH. CAMPEGII *adnotationibus* editis, Lugdun. 1518. fol. Venet. 1560. fol. * & HUGO BENTIUS cum *caſtigatione* JOH. TOLENTINI, Venet. 1515. fol. * In Libri IV. *Fen.* II. PETRUM GARCIAM CARRERO *commentarios* edidiſſe video Burdigalæ 1628. fol. excuſos. * In V. *canonem* AVICENNÆ *commentarii* EBENESI prodierunt Ticini 1547. fol. * ſuper *canones generales de virtutibus antidotorum ſimplicium* DINI de GARBO eſt *expoſitio* Venet. 1514. fol. In omnia AVICENNÆ opera *caſtigationes* edidit SYMPHORIANUS CAMPEGIUS Lugdun. 1522. 4. * & *cribrationem*, *limam & adnotationes in* GALENI AVICENNÆ *& conciliatoris opera*, Pariſ. 1516. 2. tum *expoſitionem* PETRUS ANTONIUS RUSTICUS, Papiæ 1521. fol. * & *adnotationes* J. PAULUS MONGIUS Venet. 1594. fol. * præter eos quos primo loco diximus indicem in AVICENNAM dedit JULIUS PALAMEDES, Venet. 1584. fol. * GILBERTUS PHILARETUS *de conciliatione* AVICENNÆ *cum* HIPPOCRATE *&* GALENO ſcripſit Lugdun. 1541. 4. Libro. *

ABU MERON ABENZOHAR vulgo ABHOMERON ABYNZOHAR aut una voce AVENZOAR Medi-

Medicus Hiſpanus, natus Hiſpali, ante AVERRHOEM vixit ad ſummum ſenium, præfectus noſocomio, ſeculo XII. & chirurgiam præter morem ſeculi una exercuit cum clinica, inſignis practicus felix in ſe ipſo ſanando per profuſam venæ ſectionem cum mediaſtinum ipſi cum ſputo ſanguinis inflammatum eſſet, candidus homo & faſſus propriam culpam in uxoris graviditate adgnoſcenda, inſignes AVERRHOIS (*colliget* Libro VII. ſub fin.) & FREINDII laudes meritus eſt, quod ALCINDI aliorumque vanis theoriis ſpretis ad experientiam medicos revocaverit, multas proprias curationes, & obſervationes utiles reliquerit, multoſque morbos aut rariſſimos aut primos deſcripſerit, bona medicamenta invenerit, correxerit, quem adeo legere oportet. EJUS *Liber Theiſir Dahalmodana vahaltabir rectificatio medicationis & regiminis* prodiit interprete JACOBO Hebræo & emendante HIERONYMO SURIANO cum *colliget* AVERRHOIS, Venet. 1496. vel 1497. fol. vol. 3. 1514. fol. * & Lugduni 1531. 8. In eum commentarius eſt *de cognitu difficilibus in praxi ex Libro Avenzoaris* JOHANNIS COLLI, Venet. 1628. 4.

Alius medicus fuit IBNZOR, & ipſe Arabs hiſpanus, ſed diverſus ab ABENZOAR.

AVERROES & ipſe Cordubenſis Hiſpanus, ſubtiliſſimus interpres ARISTOTELIS; in patria judex, ob hæreſin damnatus, ſed reſtitutus; docuit & vitam obiit in urbe Marocco, circa annum 1166. filioſque duos reliquit, qui in aula FRIDERICI II. Imperatoris vixerunt. Ad rem etiam medicam animum adplicuit, & Califæ MIRAMOLINI juſſu ſcripſit ſyſtema cum titulo *colliget*, in cujus ſeptem Libris ſplanchnologiæ compendium, phyſiologia, & reliquæ medicinæ partes continentur. Porro *collectaneorum* ſectiones III. pertinent ad 2. & 6. 7. Librum *colliget*, nempe ad diætam & curandos morbos. Sæpe prodiit *colliget*, ut Venet. 1496. vel 1497. 1514. fol. * Lugdun. 1531. 8. * cum ABENZOAR *Sectiones tres de ſanitatis functionibus, ſanitate tuenda & morbis curandis*, Lugduni 1537. 4. edidit BRUYERINUS. * Liber *de febribus* exſtat in collectione Veneta operum. Liber *de theriaca* prodiit Venet. 1562. Liber *de venenis* Lugdun. 1517. 4. * Liber *de ſimplicibus medicinis*, Argentor. 1531. fol. cum SERAPIONIS, RHAZISQUE ſimilis argumenti Libris. Nihil ego utile apud eum ſubtilem virum reperi, neque FREINDIUS.

Sed alius fuit JOHANNES MESUE, nuperior RHAZE ſeu MAHAMETARASI filio ZACCHARIÆ quem citat pag. 1996. Libro *de ægritudinibus capitis & de ægritudinibus or.* II. cap. 3. Is multa ſumit ab AVICENNA, & ſcripſit *de re medica* Libros III. celebrem illum Pharmacopolarem claſſicum librum cujus Liber I. *Canon* vocatur, & aliqua, ut vocant, generalia continet, *alter* purgantia ſimplicia cum plantarum medicatarum deſcriptionibus, *tertius* antidotarium ſeu compoſitiones habet, farragines ſæpe ingentes. Sæpiſſime prodiit, & cum reliquis MESUES operibus, Venet. 1541. fol. cum MUNDINI de LENTIIS expoſitione, ibid. 1561. cum GENTILIS de FULGINO opuſculis, tum ibid. 1581. fol. 1589. fol. & 1603. cum animadverſionibus COSTÆI, MUNDINI, CHRISTOPHORI, GEORGII de HOHESTIS; J. MANARDI & J. SYLVII, & olim 1525. fol. Lib. * Seorſim excuſus eſt Italice 1575. fol. HARL. Edidit etiam eumdem Librum JACOBUS SYLVIUS, Venet. 1549. fol. Pariſ. 1561. 8. Sed mire mutatum in ordine & diviſionibus. Liber IV. MESUES eſt *de morbis capitis & thoracis*, quo utique neque bonæ hiſtoriæ morborum, neque præſagia continentur; ſed plurima medicamenta. Trochiſcos caphuræ in febribus ardentibus laudat pag. 152. *operum omnium*. Prodiit Venet. 1603. fol. cum reliquis operibus, & ſeorſim Lugduni 1551. 8. *.

Morbos thoracis & abdominis ſupplevit FRANCISCUS de PEDEMONTIO.

In poſtremis inter Arabes eſt ALSAHARAVIUS, idem cum ALBUCASI, demonſtrante FREINDIO pag. 258. cujus *theoria necnon practica Liber* prodiit Auguſtæ Vindelicorum 1519. fol. Anatomen, phyſiologiam; chirurgiam & praxin tradit, plurimum uſus RHAZE (jam FREINDIO obſervante pag. 257.) Integrum nomen viro fecit ABULCASEM CHALAF EBNABBAS ALZAHARAVI.

Superſunt aliqui minoris momenti Arabes ELLUCHASEM ELLIMITHAR medici de Baldach *Tacuini Sanitatis*, dicti in diæteticis, germanice verſi ſunt a MICHAELE HERO Straſburg. 1533. fol. & cum ALBENGNEFIT (corruptum itidem nomen) *de virtutibus Medicinarum & ciborum* junctim cum ALKINDO editi ſunt Argentorati 1531. fol. ALCANA MUSALI, & JESU HALI de oculis libros diximus.

KIRANIDES *de viribus medicamentorum* ab ANDREA RIVINO, Lipſiæ 1638. 8. editus eſt, anglice vero, Lond. 1685. 8. Nomen Arabicum ſonat collectanea, antiqua autem verſio Græca eſt, quam citat OLYMPIODORUS THEODOSII ævo. Collectanea eſſe, ſuperſtitioſa & pleraque vana, ex HERMETIS phyſicis REINESIUS auctor eſt *var. lect.* l. p. 6. 7.

Rab. MOSIS MAYMONIDIS *aphoriſmi* cum MESUES & RASIS aphoriſmis & HIPPOCRATIS *Prognoſticis* prodierunt, Bonon. 1489. 4. inutiles.

Nunc ad barbaros Latinos neotericos tranſit oratio, qui Arabum ſcripta nacti, interpretati aut imitari ſunt. Eorum princeps eſt CONSTANTINUS *Africanus* Carthaginienſis, qui XI. ſeculo vixit. Babylone dicitur 39. annos fuiſſe, inde Salernum veniſſe anno 1087. & in monaſterio Caſſinenſi obiiſſe. EJUS ſunt Libri VII. *de morborum cognitione & curatione*, quorum codex M. S. exſtat, Viennæ LAMBEC. Libro VI. p. 2. Liber I. *de remediorum & egretudinum cognitione*. Liber I. *de victus ratione variorum morborum*, præter alios jam citatos, prodierunt conjuncti, Baſil. 1536. fol. Ejus etiam *Pantechni ſeu loci communes Theorices* Libri X. *&* *Practices* Libri X. & Tractatus *de gradibus medicamentorum*, *de oculis*, *de ſtomacho* excuſi ſunt Lugduni 1515. fol. Baſil. 1539. fol. Et Pantechni quidem etiam FREINDIUS HALY ABBATIS opus eſſe vidit. *Viatici* partem *de febribus* ex Arabe ABUGASAR AHMET, ſimillimam operi SYNESII, cum eodem edidit, Amſtelodami 1749. 8. Vir CL. J. S. BERNARD. Compilator in univerſum nihil habet proprii. Multa de eo habet LAMBECIUS L. c. & aliqua REINESIUS ad DAUMIUM *ep.* III. p. 280.

GARRYPONTUS ignotus homo rudis exſcriptor veterum & inprimis THEODORI PRISCIANI (REINES. *var. lect.* p. 359. 528.) Salernitanus, & coævus CONSTANTINO. EIUS *ad totius corporis ægritudines remediorum praxeon* ſunt Libri V. EJUSD. *de febribus atque earum ſymptomatibus* Libri II. Baſileæ 1531. 4. * Libri vero VIII. *de morborum cauſis, accidentibus & curationibus* ibid. 1536. 8. Lugduni 1516. 1526. 4. ſub titulo *Paſſionarii* GALENI *de ægritudinibus a capite ad pedes* prodierunt. *Dynamidia* male GALENO tributa ad ipſum ſpectant.

Ex GARYOPONTO multa ſumſit auctor Libri qui cum titulo ÆSCULAPII *de morborum paſſionumque corporis humani cauſis, deſcriptione & cura* Argentorati prodiit 1533. fol. cum HILDEGARDIS *phyſica*, THEODORI *diæta* & ORIBASII Libro V. *de ſimplicibus*. Similia, poſtquam hæc ſcripſi, video monuiſſe CL. KAESTNERUM *bibl. med.* p. 124.

SALERNITANA SCHOLA, Medicarum Europearum antiquiſſima, ex incerta origine coaluit. Ejus nomine anno 1060. verſiculi diætetici ad ROBERTUM Angliæ principem ſcripti ſunt, & anno 1190. ab Abbate JOACHIMO *collegium* HIPPOCRATEUM dicta eſt, GIMMA *idea della ſtoria dell' Italia letterata* p. 683. Ejus invidia carpitur, qua mota balnea ſaluberrima deſtruxerit apud LABAT *voyage d'Italie* & alias. Dudum autem obſolevit.

COPHON ille, cujus anatome porci, & *Tractatus de arte medendi*, Hagenoæ 1532. 8. Argentor. 1535. 8. prodiit, mihi omnino ignotus eſt, ante ſeculi tamen XIII. finem vixiſſe videtur, qui a GILBERTO ANGLICO citetur.

ARNALDUS de VILLANOVA in Hiſpania medicos Arabes audivit, tantamque famam ibi conſecutus eſt, ut exteri ejus audiendi cauſa in Galliam itaverint, vir erecti animi, qui etiam in religione verum vidit, & miſſam, bona opera, ordineſque monaſticos damnaverit. Exeunte ſeculo XIII. videtur vixiſſe, atque ejus *opera omnia* prodierunt cum NICOLAI TAURELLI in eorum aliqua commentariis, Lugd. 1520. fol. Baſil. 1585. fol. * Plurima practici argumenti ſunt, ut *ſpeculum introductionum: de parte operativa: de phlebotomia: de conferentibus & nocentibus principalibus membris corporis noſtri: de diverſis intentionibus medicorum: regula generales curationis morborum: breviarium practicæ: Practica ſummaria ſeu regimen: de cautelis medicorum: compendium regimenti acutorum: conſilia varia; contra maleficia: de venenis: regimen contra calculum.* Alia chemica ſunt, ei enim arti valde indulſit, aut diætetica: EJUS *praxis medicinalis univerſorum corporis humani morborum* ſeorſim prodiit Lugdun. 1586. fol. * GEORGIUS PICTORIUS *univerſales curationes morborum* ARNALDI de VILLANOVA *cum ſcholiis* edidit, Pariſ. 1565. 8. * JOACHIMUS vero COLBIUS *ſententias de facienda medicinæ olim ab* ARNOLDO de VILLANOVA *in proſa ſcriptas*, Altemburgi 1638. 12. *

Chirurgi illi barbari, quos in Chirurgicis recenſui, paſſim aliqua ad praxin addiderunt. ROGERII Parmenſis *practicam medicinæ*, Venetiis 1490. 1516. & 1546. fol. editam

citat

citat LINDENIUS, quæ num diverſa ſit ab ejus viri chirurgia, non novi. GUILIELMI de SALICETO *ſumma conſervationis & curationis* edita eſt cum chirurgia, Venet. 1489. fol. & alias. LEONARDUS de BERTAPALIA paſſim praxin adtigit & v. g. fumum aceti de lapide molari candente ſurgentem ad paralyſin laudavit (pag. 294. b.) LANFRANCUS theriacæ drachmis duabus ait ſe peſtem ſanaſſe in homine jam deſperato *Chir. parv.* c. XI. ut alia omittam.

PETRUS de ABANO s. APONENSIS eodem ſeculo XIII. natus anno 1253. ad ſummum ſenium vixit, aſtrologus, chemicus, & medicus, ſed de more ſeculi compilator, varia fata paſſus, damnatus ob errores religioſos, idem a morte ſtatua decoratus; non tamen combuſtus, ut CONRINGIUS ſcripſit. EJus *vita* exſtat in *opuſcul. ſcientif. & philolog.* T. 23. EJUS *conciliator differentiarum quæ inter philoſophos & medicos verſantur* prodiit Papiæ 1490. fol. Venetiis 1496. fol. (uti lego) & 1548. fol. quæ mea eſt editio. Hoc opere continentur primo differentiæ 210. totidem nempe diſſertationes, in quibus inprimis Græcorum & Arabum opiniones contrariæ cum rationibus utriuſque ſententiæ proponuntur, & denique ab ipſo auctore lis definitur. Totam medicinam percurrit, in praxi tamen uberior. Ab eo ſtudio *Conciliatoris* nomen retulit. Inde ſequitur Liber *de remediis venenorum*, & in noſtra editione *adnotationes*, breves eæ, SYMPHORIANI CAMPEGII.

Ejuſdem eſt ſupplementum ad morborum MESUES cum ejus operibus editum.

NIC. BERTUCCII *in medicinam practicam introductio* Argentor. 1533. 24. & 1535. * EJ. *methodi cognoſcendorum tam particularium quam univerſalium morborum* Mogunt. 1534. 4.* EJUSD. *compendium ſeu collectorium artis medicæ tam practicæ quam ſpeculativæ recognitum & ſuæ integritati reſtitutum per* J. CÆSARIUM Lugd. 1509. 4. Colon. 1537. 4. * Niſi hi libri omnes iidem ſint.

PETRUS HISPANUS eodem fere tempore floruit, & anno 1276. archiater fuit Pontificius; inde Pontifex ipſe JOHANNIS XX. nomine. EJUSD. *theſaurus pauperum* ſeu *de medendis corporis humani morbis per Euporiſta liber empiricus congeſtus ex* HIPPOCRATE, GALENO & AVICENNA, Lugduni 1525. & alias prodiit. * Anglice verſus ſub nomine *treaſury of health containing many profitable medicines* &. editus Lond. 1585. 8. & alias. *

BERNHARDI GORDONI *opus, lilium medicinæ inſcriptum, de morborum omnium curatione VII. particulis diſtributum*, prodiit Venet. 1494. fol. Pariſ. 1542. 8. LIND. Lugduni 1550. 8. quæ mea eſt editio. Auctor Monſpelii docuit, & in præfatione annum, quo ſcripſit, definivit, nempe 1305. Praxin totam & ſemeioticen continet, ex Arabibus inprimis compilatam.

MATTHÆI SYLVATICI, coævi, *opus pandectarum medicarum* ſæpe prodiit, ut Venet. 1523. fol. & cum SIMONE JANUENSI & DOMINICI MARTINI de SOSPITELLO *annotationibus* Turini 1526. fol. Non legi, ſed diſco aliunde dictionarium medicum eſſe, ad Græcos & Arabes intelligendos, valde rude, & alterius egens gloſſarii.

GILBERTI Anglici (de AQUILA vel LEGLÆI) *compendium medicinæ vel morborum univerſalium quam particularium correctum & emendatum per* MICHAELEM de CAPELLA Lugduni 1510. 4. prodiit. * Ex FREINDIO video aliquas tamen obſervationes & curationes proprias habere, cæterum RHAZEM, & ALEXANDRUM, ex more ſeculi, exſcripſiſſe.

JOHANNIS PLATEARII *practica brevis curandorum morborum etiam febrium* Lugd. 1525. fol. Medicus Salernitanus vixit exeunte ſeculo XIII. celebrior ob ſuos de Materia medica labores.

DINI de GARBO *ſuper quartum Fen. primi* AVICENNÆ *præclariſſimos commentarios qui dilucidatorium totius practicæ generalis medicinalis ſcientiæ numerantur* jam citavi, qui prodierunt Venetiis 1514. fol. & alias. Vixit ineunte ſeculo XIV.

THOMÆ vero de GARBO DINI filii *ſumma medicinalis cum duobus ejuſdem tractatibus* 1. *de reſtauratione humidi radicalis*, 2. *de reductione medicinarum ad actum* prodiit Venet. 1511. Lugd. 1529. fol. * Lib. EJUSD. *conſiglio contra la peſtilentia* Venet. 1576. 8. cum aliis ejus argumenti libellis excuſum eſt.

GUILIELMUS de VARIGNANA eodem tempore creditur vixiſſe. EJUS *opera medica de curandis morbis univerſalibus & particularibus, febribus, apoſtematibus & ulceribus, de venenis, faciei & totius corporis mundificationibus* prodierunt Baſil. 1545. 4. 1595. 8. * *Secreta medicinæ ad varios curandos morbos veriſſimis auctoritatibus illuſtrata*, Venet. 1520. 8. excuſa ſunt LIND. formulæ nempe innumeraque remedia. Jo-

Johannis de Gaddesden vulgo *Anglici praxis medica*, *roſa Anglica dicta*, *4. libris diſtincta*, prodiit Auguſt. Vind. 1595. 4. cum titulo *practica medicinæ a capite ad pedes* Venet. 1506. fol. quæ mea eſt editio, porro 1516. fol. & Neapoli 1508. fol. & prius Papiæ 1492. fol. Triſte de Johanne judicium eſt Guidonis de Cauliaco, qui *fatuam Roſam* vocavit, qua repetantur fabulæ Hispani, Gilberti & Theodorici. Fuſus eſt de eo homine Freindius, quem anno 1320. vixiſſe ex Woodio refert, & Gordonium citaſſe monet. Empiricus fuit, uſus medicamentis ſuperſtitioſis & frivolis, non tamen merus compilator, qui praxin, in ipſa Regia, ſecutus ſit. Verſiculis delectatus eſt. Totam praxin, ut titulus fert, & chirurgiæ partem, & diætetices tradidit cum *antidotario* quo chemica aliqua continentur.

Turrisanus de Turrisanis, cujus exſtat *commentarius in artem parvam* Galeni Venetiis 1504. 1543. 1559. fol. * Lib. excuſus, ineunte ſeculo XIV. vixit infeliciſſimus medicus ex teſtimonio Galeotti Martii *de doctr. promiſcua*. c. 15.

Ejusdem ævi eſt Gentilis Fulginas, *de Foligno*, cujus *conſilia peregregia ad quævis morborum totius corporis genera* cum *Tractatu de hernia & balneis* & cum Antonii Cermisoni *conſiliis* prodierunt Venetiis 1503. fol. * Ejus *Tractatus de febribus* excuſus eſt Venetiis 1484. fol. & 1526. fol. * Ejus *Tract. de lepra* ibid. 1536. fol. * *Tract. de proportionibus medicinarum & de modis inveſtigandi complexiones eorum* cum aliis *de doſibus* ſcriptis Patavii 1556. 8. excuſus eſt, tum 1579. 4. Lugd. 1584. 8. Venet. 1484. * 1486. & 1492. fol. *Quæſtiones & tractatus extravagantes* Venetiis editæ ſunt 1520. fol. * *Expoſitio cum commentario* Ægidii *monachi Benedictini* Venetiis 1494. fol. Mandosio teſte.

Eo ſeculo exeunte vixit Nicolaus Nicolus Florentinus non contemnendus auctor, etſi a Freindio omiſſus ſit, & qui multa ipſe viderit. Ejus ſunt *ſermones medicinales* VII. *de conſervanda ſanitate*, *de febribus*, *de membris capitis*, *de membris ſpiritualibus*, *naturalibus & generalibus*, *& chirurgia* Venet. 1491. 1507. * 1533. fol. 4. vol. fol. editi.

Jac. de Dondis, quem Aggregatorem vocant, *promtuarium medicinæ* Venet. 1481. fol. L. & 1576. fol. prodiit. In eo *quæ quibus morbis medicamenta ſint accommodata ex veteribus medicis copioſiſſime & miro ordine monſtratur.*

Marslii de S. Sophia *Tract. de febribus ſuper* I. *Fen.* Lib. IV. Avicennæ *cum cura omnium accidentium febrium quæ uni a capite ad calcem practicæ æquipollet* Lugduni 1501. 8. & 1517. 4. & Venet. 1514. fol. prodiit. * Vixit cum Nicolo.

Galeacii de S. Sophia *opus medicinæ practicæ* Hagenoæ 1533. fol. * Vixit exeunte ſeculo XIV.

Eadem fere ætas fuit Balescon ſeu Valesci de Taranta, profeſſoris Monſpelienſis, cujus *practica vulgo dicta Philonium de curatione morborum* prodiit Venet. 1502. fol. & 1521. fol. * Lugd. 1535. 8. maj. & in epitomen redactum a Desiderio Lugd. 1560. 8. * deinde ad Guidonis Desiderii editionem emendatum a J. Hartmanno Beyero recuſum Francof. 1599. 4. & 1680. 4. quæ editio ex barbara dictione in puriorem reformata eſt, & ordo capitum paſſim mutatus, ut caſtratam dixerit Conringius. Liber ſcriptus eſt anno 1418. ipſo monente in præfatione auctore. Solet ad ſingulum morbum ex ordine referre ſententias Græcorum, Arabum, & recentiorum, deinde ſuum, neque id ineptum, judicium interponere, non abſque propriis obſervationibus. Una Venetiis & Lugduni prodiit *introductio* breviſſima *ad practicam medicinæ* Johannis de Tornamira, & ipſius Monſpeſſulani doctoris, quem Renatus Moreau male transfert ad annum 1450. cum ſæpiſſime a Valesco citetur, atque adeo ante eum vixerit. Ejus Tractatus *de febribus* prodiit Lugduni 1501. 4. * cum *clarificatione* ad IX. Lib. Rhazis & Venet. 1507. fol. 1521. fol. *

Jacobi de Partibus, quem ad annum 1423. recenſent, *ſumma alphabetica morborum & remediorum ex libris* Mesuæ *excerpta* prodiit Venet. 1576. fol. Lugd. 1589 8. Lind.

Joh. de Concoregio male ad annum 1501. a Lindenio relegatus obiit anno 1438. profeſſor Piſanus auctore B. Corte *medicor. mediol.* p. 25. ſcripſit *Lucidarium medicinæ diviſum in 4. tractatus de capite*, *pectore ſtomacho*, *genitalibus*, quod videtur idem eſſe cum *Praxi nova totius fere medicinæ* edita Papiæ 1485. fol. Meib. Venet. 1515. fol. * Lind.

Sigismundus de Polcastris etiam circa annum 1438. dicitur vixiſſe. Ejus *Quæſtiones*, *quarum prima de actuatione medicinarum: ſecunda de appropinquatoria ad æqualitatem* pon-

ponderalem: tertia de reſtauratione humidi ſubſtantifici: quarta de reductione corporum: quinta de extremis temperantiæ prodiit Venet. 1506. fol. *

Ad eumdem annum refertur a RENATO MOREAU HUGO BENTIUS vulgo Senenſis. EJUS *conſilia ſaluberrima ad omnes ægritudines noviter correcta & ad optimum ordinem redacta additis aliis nonnullis utiliſſimis conſiliis* prodierunt Venetiis 1518. fol. in operibus omnibus.

Ad eandem ætatem refertur ANTONIUS GUAINERIUS Papienſis, cujus *opus præclarum de ægritudinibus capitis, oculorum, aurium, narium, gutturis, pectoris & pulmonis, cordis, matricis, juncturarum, & de pleureſi, fluxibus, de calculoſa paſſione, peſte, febribus, venenis, balneis, & antidotarium* cum J. FALCONIS *additamentis* prodiit Papiæ 1518. 4. & Lugduni 1525. 4. * Prior his omnibus editionibus mea eſt, *practica* nempe Papiæ 1497. fol. excuſa, quæ dicitur Venetiis 1498. fol. recuſa eſſe. Barbare de more ſeculi ſcripſit & varia habet, quorum ſimillima apud J. de GACDESDEN reperiuntur.

ORTOLF'S *von Bayerland arzneybuch* Nürnberg 1477. fol. *

J. MICHAELIS SAVANAROLÆ *Practica canonica de febribus, pulſibus, urinis, egeſtionibus; Italiæ balneis* prodiit Venet. 1498. fol. 1503. fol. Lugdun. 1560. 8. LIND. & *practica de ægritudinibus a capite ad pedes* Papiæ 1486. fol. LIND. qui ad annum 1440. ejus viri ætatem definit. EJUS *introductio in medicinæ practicam* cum BARTH. de MONTAGNANA & BERTIUCHI LOMBARDI ſimilibus opuſculis recuſa eſt Argentinæ 1533. 24.

J. MATTHÆUS de GRADIBUS primarius lector Ticinenſis obiit 1460. EJUS *Practica* Pars I. & II. Papiæ 1497. fol. * *Conſilia* ſecundum vias AVICENNÆ *ordinatorum utile repertorium* Papiæ 1501. fol. prodierunt. * Venet. 1524. fol. 1521. fol. cum ASTARIO, & Lugd. 1535. fol. *

LUD. BAUERII de BAUERIIS *conſiliorum de re medica ſeu morborum curationibus* Liber cum CASPARIS TORELLA libro *de peſte ovina*, & ANGELI DECEMBRIS *conſilio de curatione peſtis* prodiit Bonon. 1489. fol. & interpolatus a RUSTICO PLACENTINO Papiæ 1521. fol. *conſilia* vero ſtudio GUALTHERI RYFF recuſa ſunt Argentor. 1542. 4.

ANTONIUS de GRADIS vel GRADIBUS Mediolanenſis, quem video ad annum 1468. poni, ignotæ mihi ætatis auctor eſt. Ejus Liber *de febribus* ad Arabum ſententiam prodiit Baſil. 1535. fol. cum CLEMENTE.

Neque novi, quæ vera ætas ſit CHRISTOPHORI de BARZIZZIS, cujus Liber *de febrium cognitione & cura* cum eodem CLEMENTE prodiit: *introductorium* vero ſeu *janua ad omne opus practicum medicinæ* Auguſtæ Vindelic. 1518. 4. Ponitur a LINDENIO ad annum 1494.

GUILIELMI BRIXIENSIS, quem video ad annum 1472. referri, *Tractatus ad unamquamque ægritudinem a capite ad pedes curandam*: EJUSD. Lib. *de febribus, de peſte, de curatione peſtis* Venet. 1508. fol. prodiit. *

ALBICI *praxis medendi, regimen ſanitatis & peſtilentiæ* Lipſiæ 1484. 4. excuſa eſt.

ROLANDUS CAPELLUTIUS hujus ævi videtur, cujus Liber *de curatione peſtiferorum apoſtematum* curante H. CONRINGIO Francof. 1642. 8. Brunſvici 1648. 4. excuſus eſt. Neque chirurgia, neque Liber de cortice Peruviano ad eum pertinet, quæ ipſi LINDENIUS tribuit.

MARCI GATENARIÆ *omnes quos ſcripſit libri* prodierunt Baſileæ 1537. fol. Lugduni 1506. 4. 1525. 8. quæ editio mea eſt & 1532. 8. L. Paris. 1540. 8. Liber vero *de curis ægritudinum particularium* Lugd. 1506. 4. Bonon. 1517. 8. Vixit vergente ſeculo XV. qui curationem anno 1481. a ſe adminiſtratam excitet. Arabes legit ſatis empiricus, in hiſtoria morborum brevis, plurimus de genio ſeculi in medicamentis propriis, Arabicis, & GIRINGELLI. Multas habet obſervationes proprias. Monet ne adeo mature ſepeliantur apoplectici; cortice ovi urinas pellit: podagram in ſe ipſo ſanavit abſtinentia a vino p. 164. Ed. Baſil. Superſtitioſa etiam habet, adipem felinum ad tetanum, viperas a fætido medicamento per anum egeſtas.

CÆSAR LANDULPHUS contemporaneus fuit GATENARIÆ, ut a quo balneo & inunctione ſanatus ſit. EJUS Liber qui *febrium naturam & implicationem explicat* intermittentes ſolas exponit, & fere in medicamentis eſt.

BLASIUS ASTIARIUS Parmenſis, Librum *de curandis febribus* cum GATENARIA excuſum reliquit, qui multa habet communia cum Libro CHRITOPHORI de BARZIZIIS. In variolis venæ ſectionem & purgantia medicamenta lenia laudat, non obſtante ſtadio eruptionis a

ſuo proprio uſus experimento. Cicatrices oleo evitare jubet. Uterque & cum Baſilienſi & cum Lugdunenſi editione GATENARIÆ, cumque SEBASTIANO AQUILANO excuſus eſt, tum ſeorſim Lugd. 1532. Francof. 1604. 8. * & cum CLEMENTIS *lucubrationibus* Lugdun. 1506. 4. * & cum Conſil. J. MATTH. de *gradibus*, Ver. 1521.

JOHANNIS ARCULANI vel HERCULANI *praxis medica qua artificioſa methodus omnium morborum a capite ad calcem cauſas & remedia exponit* prodiit Venet. 1497. fol. 1504. fol.* Eſt idem in RHAZEN commentarius jam citatus, recuſus anno 1560. fol.

In JOHANNIS de KETAM Alamanni *faſciculo medicinæ* Venet. 1495. fol. 1500. fol. 1513. fol. edito continentur Tractatus *de phlebotomia*, *conſilium* PETRI de TUSSIGNANA *contra Epidimiam*: Tractatus *de ægritudinibus puerorum & earum cura*, *& compendium breve curationum*. Nonne idem eſt JOHANNIS de BETHAZ *faſciculus medicinæ* Venet. 1491. fol. editus, dictus a LINDENIO?

VITALIS de FURNO Liber *ſalutarium remediorum curationumque ad.... totius corporis humani morbos & ægritudines* prodiit Moguntiæ 1531. fol. apud IVONEM SCHOEFFER ex codice monaſterii Eberbacenſis. Eſt dictionarium medicum morborum, ciborum, medicamentorum, partium corporis humani. Ætas incerta: nam etſi c. 298. ſe regi Belæ faciat Ungariæ coævum, ſerioris tamen ævi eſſe videtur.

ANTONII CERMISONI *conſilia medica* 153. *contra omnes fere ægritudines*, *a capite ad uſque pedes* Venet. 1503. fol. tum & 1497. fol. Lugd. 1525. 4. & alias LIND.

GEORGII VALLÆ *univerſa medicina ex Græcis potiſſimum contracta* Lib. VII. Venet. 1501. f. L.

MARSILIO FICINO *contra la peſte inſieme con* TOMASO *del* GARBO, MERYO *da* FAENZA *ed altri autori ſopra la medeſima materia* Florent. 1576. 8. * Latine cum titulo *de epidemio morbo*, prodiit Aug. Vindel. 1518. 4. Platonicum Philoſophum fuiſſe notum eſt.

NICOLAI LEONICENI primi, qui a barbaro ad puriores fontes rediit, *Opus de tribus doctrinis ordinatis ſecundum* GALENI *ſententiam* Venet. 1508. fol. cum aliis ejus opuſculis prodiit recuſum Baſileæ 1532. fol. *

GABRIEL de ZERBIS *de cautelis medicorum Liber* Lugdun. 1525. 4. & alias. *

FRANCISCI de VILLALOBOS *problemas con otros dialogos de Medicina y familiares* Zamora 1543. fol. N. ANT. ſed ediderat IDEM jam anno 1498. fol. Salmanticæ Tractatum *de las enfermidas de las bubas* IBID.

MARTINI MARTINEZ DAMPIER Lib. *de Albeiteria que eſcririo* MANUEL DIAZ Saragoſſa 1498. fol. N. ANT.

PETRI PINTORIS *aggregatio ſententiarum doctorum omnium de præſervatione & curatione peſtilentiæ* Rom. 1499. fol. * L.

PETRI de BAYRO qui incipiente ſeculo XVI. vixit, *Enchiridion de medendis humani corporis malis* Baſil. 1563. 8. Lugdun. 1565. 12. EJUSD. *Lyxipyreta perpetua quæſtiones & annexa ſolutio.*

ALEXANDER BENEDICTUS Veronenſis ſub finem ſeculi XV. & initium XVI. vixit, longævus, caſtra ſecutus & practicus homo, & prioribus plerisque melior. EJUS Libri XXX. *de re medica* Venetiis 1535. fol. Baſil. 1549. fol. editi ſunt. Syſtema practicum continent, magis latine ſcriptum, quam priorum, magisque ex Græcis, minus ſumtum ex Arabibus, denique ex proprio experimento, utilius futurum, ſi minus eſſet uſus prioribus medicis, quod de omnibus fere ejus ævi ſcriptoribus judicium obtinet. Cum poſteriori editione etiam prodiit Liber *aphoriſmorum de officio medici & ægroti*, Liber *de peſtilentia cauſis, præſervatione & auxiliis*, prius excuſus cum titulo *de obſervatione in peſtilentia* Venet. 1493. 4. Quæ mea eſt editio, & denique *anatome corporis humani*.

CONRADI SCHELLING *Conſilium ad puſtulas malas, morbum quem malum de Francia vulgus appellat* Heidelberg. 4. abſque anno. *

SYMPHORIANUS CHAMPIER Lugdunenſis, archiater Lotharingicus, qui CAMPEGII cardinalis nomen, vanus homo, uſurpavit, ſeculo XVI. ineunte plurima ſcripſit, & ex ipſa compilationis ubertate nomen *Aggregatoris Lugdunenſis* obtinuit. EJUS *Roſa Gallica omnibus ſanitatem affectantibus utilis & neceſſaria* Paris. 1514. 8. prodiit & Valentiæ (in Delphinatu) 1514. 8. & 1518. EJUSDEM *practica nova in medicina de omnibus morborum generibus ex traditionibus Græcorum, Latinorum, Arabum ac recentiorum* Lib. V. & Lib. I. *de*

de omnibus febrium generibus Lugduni 1517. 4. minore & Venetiis 1522. fol. Baſil. 1547. 4. L. excuſa eſt, cum CHAMPERII nomine. Singulorum morborum hiſtoriam & curationem primo ex traditione Græcorum, inde ex traditione Pœnorum & Arabum, tunc ex traditione recentiorum dat compilatam, & inter Arabes RHAZEM, SERAPIONEM, AVICENNAM, CONSTANTINUM ubique fere ſequitur. EJUSDEM *apologetica diſceptatio qua docetur an ſanguis mitti debeat in cauſone*, item *ſub canem aut prope canem*, *&* *an pharmacia fortis danda ſit in febrium arſivarum principio* cum *Campis elyſiis* prodiit, cum nomine CAMPEGII, Lugdun. 1533. 8. * & eodem anno ejuſdem *Epiſtola* ibid. EJUSD. (CAMPEGII) *caſtigationes ſeu emendationes pharmacopularum ac Arabum medicorum*, MESUE, SERAPIONIS, RHAZIS, ALPHARABII *&* *aliorum in* IV. Lib. *diviſa* prodierunt Lugdun. 1532. 8. * In iis Lib. IV. continet *curationes ad ægritudines principalium membrorum corporis*. EJUSD. *hiſtoriales campi* GALENI *in* Lib. IV. *congeſti & commentariis illuſtrati. accedit elyſiorum camporum ſecundum* GALENUM *libellus*. EJ. *de phlebotomia* Lib. II. Baſil. 1532. fol. * EJUSD. *Paradoxa in artem parvam* GALENI. *accedit centiloquium iſagogicum, categoria medicinæ, epitome commentariorum* GALENI *ad aphoriſmos, ad prognoſtica, regimen acutorum, epidemiorum* Lugduni 1516. 8. * EJUSD. *categoriæ medicinales in libros demonſtrationum* GALENI Lugdun. 1516. 8. * Ad PETRUM RAPONENSEM *adnotamenta & caſtigationes* citavi. *Operum* ejus Tomos II. Lugduni 1508. 8. editos eſſe lego. *

J. CASPARIS TORELLA *Tract. cum conſiliis contra pudendagram* Rom. 1497. 4. & *conſilia de ægritudine ovilla* Rom. 1505. *

ANTONII SCANAROLI *diſputatio utilis de morbo gallico & confirmatio opinionis* NIC. LEONICENI *contra* NATALEM MONTESAURUM Bonon. 1490.

BARTHOLOMÆI MONTAGNANÆ *ſelectiora opera* prodierunt Norimberg. 1652. fol. In iis præter diætetica, *conſilia* exſtant 305. *de ægritudinibus humano corpori evenientibus*, & Tract. *de modo componendi medicinas & de earum doſi invenienda*. Una edita ſunt *conſilia medicinalia* ANTONII CERMISONI, uti diximus, illa vero MONTAGNANÆ jam Venetiis 1497. 1567. fol. Lugduni 1520. 4. 1525. 4. & Francofurti 1604. fol. prodierant. * EJUS *conſilium* pro Epiſcopo & Vicerege *morbo gallico laborante* exſtat in collectione ALOYSII LUISINI. Ad annum 1417. a nonnullis collocatur, quod fieri non poteſt, ſi conſilium pro morbo gallico ſcripſit. Ego non legi.

Remede très utile contre la fiévre peſtilencielle & autre maniere d'Epidemie approuvé par pluſieurs doct:urs en Medecine, & remede très utile pour ceux qui ont là maladie appellée en latin mal françois &c. Lugd. 1501. 4. *

J. VVIDEMANN *de peſtilentia cum addita quæſtione de fuga peſtis* Tubing. 1501. 4. RIV.

VVENDELINI HOOK de BRACKENAU *mentagra, de cauſis, præſervatione, regimine & cura in gallicis* Venet. 1502. 4. &c. ASTR. [illegible]

BENEDICTUS VICTORIUS Faventinus Medicus Bononienſis, longævus homo, qui praxin, teſte LAURENTIO GRYLLO, ſexaginta annis ſecutus ſit, iſto & priori ſeculo vixit. EJUS *Empirica medicinæ de curandis corporis humani adfectibus* dicitur a LINDENIO Venetiis 1500. & 1554. 8. edita eſſe. Mea editio eſt Veneta 1555. 8. neque anno 1500. prodiiſſe evidens eſt ex dedicatione ad JULIUM III. Pontificem. Empiricum ſe ipſum in præfatione vocat, & empiricorum modo certe ſcripſit, qui nihil niſi nomina morborum cum plurimis medicamentis proponat. Nonne hoc eſt B. VICTORII *neues arzneybüchlein* Francof. 1602. 8? * EJ. poſthuma & imperfecta *Practica magna* prodiit Venetiis 1562. fol. & continet morbos capitis & pectoris, eorum curationes, cum conjuncta partium anatome. Ex Græcis hæc fere collecta ſunt. EJ. *theoricæ latitudinum medicinæ* Venet. 1516. fol. prodiiſſe dicitur. L. EJ. *conſilia medicinalia ad varia morborum genera* Venet. 1551. 4. 1557. 8. quarum editionum hæc nonnullis conſiliis auctior eſt * EJUS. Lib. *de morbo gallico accedit*. EJUS. Liber *de curatione pleuritidis per ſanguinis miſſionem ad* HIPPOCRATIS *&* GALENI *ſcopum* Venet. 1536. 4. quæ mea eſt editio, Florent. 1551. 8. * Pugnat pro venæ ſectione ſaphenæ lateris contrarii pro Arabibus, contra CURTIUM, & venæ e directo ſectionem, nempe in principio cum materia fluctuat, nam in morbo jam adulto venam in cubito lateris adfecti ſecat. EJUS *de doſibus medicamentorum* libellus in *collectione* Veneta prodiit anno 1579.

CLEMENTIS CLEMENTINI Amerini Archiatri Lib. de *præceptis medicinæ & de arte medica* Romæ 1512. prodierat. Ejuſdem *Lucubrationes de re medica* editæ ſunt Baſileæ 1535. fol.

Doctior plerisque priorum & dictione mundiori uſus, & non ignarus veterum Romanorum, deditus aſtrologiæ, egit primo *de febribus* & nonnullis aliis morbis, tunc *de medicinis compoſitis* quod eſt *antidotarium*. Male ad annum 1468. ponitur a VVOLFG. JUSTO, qui meminerit *conſtitutionum epidemicorum* annorum 1513. & 1515. Una editus eſt ignotæ ætatis RICHARDI libellus *de ſignis febrium*, ſectatoris Arabum.

GERARDI de SOLO *Practica, introductorium juvenum Tract. de gradibus, libellus de febribus* Lugd. 1504. 4. *

BAPTISTÆ FIERÆ cujus cœna eſt, *Comment. in artem medicinalem definitivam* GALENI *cum 4. Q. de virtute movente pulſum* Q. *de phlegmatico & biblioſo aequaliter febrientibus*, *Tr. de intenſione & remiſſione* prodiit Mantuæ 1515. fol. Venet. 1548. fol. L. *

GABRIEL BIEL *ſermo medicinalis contra peſtem & de fuga peſtis quaeſtio* Hagenoæ 1515. 4. * ſcolaſtici opus, longe antiquioris, niſi nomen fallit.

LUDOVICI CHARENSIS TOSETTI *introductorium in artem medicam practicam* Venet. 1515. fol. LIND.

HENRICI STROEMER *regimen vvie ſich vvieder die Peſtilenz zu bevvahren auch denen die damit begriffen hülfe zu reichen* Lipſ. 1516. 4. RIV. EJUSD. *ſaluberrimæ contra peſtilentiam obſervationes* (idem forte opus) Mogunt. 1517. 4. Lipſ. 1519. 4. * 1516. 4. RIV.

SIM. PISTORIS *regiment vvieder die ſchvvere und erſchrekliche krankheit die peſtilenz* Lipſiæ 1517. 4. RIV. editio ſecunda.

LAURENT. PHRYESEN'S *Spiegel der arzney* Strasburgi 1517. fol. 1529. fol. 1532. fol. *defenſio* AVICENNÆ ad *Germaniæ medicos* ibid. 1530. 4. * EJUS *de curandis puſtulis, ulceribus & doloribus mali Franzos* Baſil. 1532. 4.

PETR. ANT. RUSTICI *manuale medicorum canonice practicantium* Papiæ 1517. 8. EJUS *tabulæ de peſte, febri peſtilente, igne perſico*, Papiæ 1521. fol. *

LEONHARDI SCHMAUS *lucubratiuncula de morbo Gallico & ejus noviter reperta cura cum ligno indico* Auguſt. Vindel. 1518. 4. *

ULRICI de HUTTEN *de guajaci medicina & morbo gallico* Lib. I. Mogunt. 1519. 4. 1531. 8. prodiit Anglice Lond. 1539. 12. Gujaco ſe ſanatum credebat, ſed probabile reddit J. ASTRUCIUS non fidelem fuiſſe curationem. Melius, quam priores, lignum Guajacum deſcripſit.

Medici Romani NICOLAI LEONICENI *diſcipuli antiſophiſta* Bonon. 1519. 4. Edidit LUDOVICUS BONACIOLUS. Multa GALENI, HIPPOCRATIS, & ARISTOTELIS loca hic explicantur, & JOHANNIS ALEXANDRI ſpuriæ HIPPOCRATIS epidemiæ evertuntur.

MATTHÆI CURTII Ticinenſis, Patavini, & poſtremo Bononienſis Profeſſoris, Lib. *de curandis febribus* Patavii 1521. 4. dicitur prodiiſſe a LINDENIO, qui videtur error eſſe typographi, neque enim eo anno libros imprimebat MEJETTUS, ex multis editis libris notus bibliopola. Mea editio eſt Venet. 1561. 8. Collectio eſt ex Veteribus. EJUS Lib. *de venæ ſectione quum in aliis affectibus tum vel maxime in pleuritide* Lugd. 1532. 8. ſub titulo MATTHÆI de CURTE PL. Venet. 1534. 8. 1539. 8. quæ mea eſt editio, & cujus præfatio data eſt anno 1538. Hagenoæ 1534. 4. Lugdun. 1538. 8. Bonon. 1539. 4. LIND. Pugnat pro venæ ſectione in latere adfecto, contra Arabes. EJUSD. *doſandi methodos ad tirunculos* in collectione Veneta anni 1579. 8. prodiit.

VVENCESLAI BAIER *Conſilium de peſte*, Lipſ. 1522. 4. cum tractatu *de balneis Carolinis* 4. *

AMBROSII LEONIS *opus quaeſt. tum aliis plerisque in rebus cum vero maxime in philoſophia & medicina* Venet. 1523. 4. * EJ. *caſtigationes adverſus* AVERRHOEN Venet. 1532. fol. cum ipſo AVERRHOE *.

LUDOVICI de LUCENA *de tuenda præſertim a peſte integra valetudine deque hujus morbi remediis* Toloſ. 1523. 4. N. ANT.

FRIDERICI CHRYSOGONI *de modo collegiandi, prognoſticandi & curandi febres* Venet. 1528. fol. * EJ.

CASP. KEPLERS *regiment vvieder die peſtilenz und giffrige peſtilenz fieber die ſchvveiz-ſucht genannt* Lipſ. 1529. 8. *

SIMONIS RICHINI *de ſudatoria febris curatione* Colon. 1529. 4. *

Et jam magis magisque cum reliquis artibus etiam medicina convaleſcebat. Fonte me-

dici

dici aperti ſunt circa hæc tempora GALENI verſiones procuratæ tum a GUIL. COPO Baſilienſi Helveto, FRANCISCI I. archiatro, qui jam Pariſ. 1513. 4. Lib. *de affectorum locorum notitia* vertit, tum inprimis ab egregio viro, & in hoc opere feliciſſime verſato, THOMA LINACRO qui Cantabrigiæ anno 1517. Lib. *de tuenda valetudine* & ex ordine multos alios latine reddidit. In eodem opere VESALIUS, CAIUS, aliique cum laude laborarunt. In HIPPOCRATE aliiſque græcis medicis vertendis inprimis vitam trivit JANUS CORNARIUS (*Hanbutt* quod equidem non *cornum* ſed *roſa ſepium pomum* ſignificat) Zvviccavienſis, cujus labores jam paſſim laudavimus. Propria etiam aliqua edidit, inter quæ eſt *univerſa rei medica epigraphe ſeu enumeratio* Baſileæ 1529. 4. 1551. 8. Lib. *de peſte* Lib. II. ibid 1551. 8. *

Deinde opportunitate legendorum verorum fontium uſus PETRUS BRISSOT, Pariſinus medicus, qui apud Luſitanos artem cum laude exercebat, contra Arabes ſignum extulit, & venam in pleuritide non ex alterno, ſed ex directo latere morbi ſecari juſſit, longeque liberalius quam hæmophobus permiſerat AVICENNA, ſanguinem mittere præcepit, in *apologia de inciſione venæ in pleuritide* data Pariſiis anno 1525. & excuſa Baſil. 1529. 8. tum Venet. 1539. 8. quæ mea eſt editio, & recuſa a RENATO MOREAU 1622. 8. 1630. 8. quo equidem conatu magnos in ſe clamores excitavit, & pene perſecutionem, oſtendit tamen diſſentiri poſſe ab Arabibus & frequentes ſucceſſores invenit. Scripſit autem inprimis contra DIONYSIUM, archiatrum Regis Luſitaniæ.

FRANCISCI DELGADO *del modo di adoperare il legno ſanto, ovvero del modo che ſi guariſca il mal franceſe ed ogni mal incurabile* Venet. 1529. 4. *

SEBASTIANI ROI *concluſa* ARISTOTELIS *&* GALENI *graviſſimam pugnam diſcutientia* Lipſ. 1529. 4. *

JOHANNIS MANARDI Ferrarienſis, qui jam elapſo priori ſeculo florere cepit, & in Ungaria atque Polonia medicinam fecit, celeberrimi ſua ætate viri, ſunt *medicinales epiſtolæ, recentiorum errata & antiquorum decreta peritiſſime reſerantes* Pariſ. 1528. 8. Argentor. 1529. 8. Lugd. 1549. 8. LIND. Earumdem *Epiſtolarum medicinalium* Lib. XX. Venet. 1542. fol. Baſil. 1549. fol. Hanov. 1611. fol. cum titulo *ἰατρολογία* ſeu *curia medica* prodierunt. Epiſtolæ ab anno 1500. ad 1536. ſcriptæ ſunt. Acriter Arabes fere ubique reprehendit maxime MESUEN. Argumentum varium eſt, multa tamen practica. In venæ ſectione ſtat pro CURTIO. Aliquæ etiam MANARDI epiſtolæ recuſæ ſunt cum *epiſtolis* SYMPHORIANI CAMPEGII & CORONÆI Lugdun. 1535. 8. & cum MASSÆ, MUNDELLÆ, THEODOSII, LARGI & aliorum epiſtolis Lugdun. 1537. fol. *

LEONHARDUS FUCHSIUS VVemdingenſis Suevo-Bavarus, Tubingæ docuit, & ipſe fontes Græcos conſuluit, Arabum hoſtis. Plurima ſcripſit, quorum magna fama fuit, nunc dudum evanuit. Edidit jam anno 1530. 4. Hagenoæ *Errata recentiorum medicorum* LX. *numero, adjectis eorumdem confutationibus*, in quæ exſtant SEBASTIANI MONTUI *adnotatiuncula* Lugdun. 1533. 8. 1548. 8. L. Deinde dedit *paradoxorum medicorum* Libros III. *in quibus Arabum ætatiſque noſtræ medicorum errata indicantur, confutantur, &* SEB MONTUI *adnotatiuncula explodantur* Baſil. 1535. fol. Pariſ. 1546. 8. Varii argumenti ſunt, botanici, phyſiologici, practici, pathologici, fere perpetuo oppoſita Arabibus. EJUSD. *Libri tres difficilium aliquot quæſtionum & hodie paſſim controverſarum explicationem continentes* Baſileæ excuſi ſunt 1540. 4. * EJ. *de medendi methodo* L. IV. prodierunt Pariſ. 1539. 8. 1550. Baſil. 1541. fol. * EJ. *ſanandis totius corporis malis* Lib. V. Baſil. 1542. 8. EJ. *adpendix ad quinque morbos curandi rationem* Lugdun. 1548. 16. in qua chirurgia continetur. EJ. *methodus perveniendi ad ſolidam medicinam* Pariſ. 1546. 12. * EJ. *inſtitutiones medicinæ ad* HIPPOCRATIS, GALENI, VETERUM *ſcripta recte intelligenda utiles* L. V. Baſil. 1567. 1583. 8. 1615. 8. * Eas gallice vertit & edidit Lugduni GUILIELMUS PARADIN Lyon 1552. * EJ. *Libri eriſtici* plurimi ſunt, ut CORNARIUS *furens* Baſil. 1533. 8. * *Adverſus* CHRIST. EGENOLPHII *Typographi Francofurtenſis calumnias reſponſio* Baſil. 1535. 8. * *Apologia adverſus* GUALTERUM RYFF Baſil. 1536 8. * *Apologia tres adverſus* G. PUTEANUM, qua aloen non aperire oſtia venarum oſtendit, *altera contra* SEB. MONTUUM, qua aliqua paradoxorum capita defendit; *tertia* adverſus H. THRIVERIUM in qua ſanguinem e directo partis adfectæ mittere ſuadet Baſil. 1540. 4 *Apologia qua criminationibus ac calumniis* J. PLACOTOMI *reſpondet* Francof. 1566. 8. * EJUSD. *opera omnia* prodierunt Francof. 1566. 1567 1604. fol. III. tom.

Inſti-

Inſtitutiones Fuchſii prodierunt 1601. 8. Lugd. 1560. 8. quæ mea editio eſt. Commodum compendium medicinæ ejus ſeculi.

J. BENEDICTI *regimen de novo & prius Germaniæ inaudito morbo quem paſſim Anglicum ſudorem appellant præſervativum & curativum* Cracov. 1530. 8. Lund. EJ. *libellus de cauſis & curatione peſtis ad præſervationem & curationem ejus mali omnibus neceſſarius* reviſus & multis in locis auctus Cracov. 1552. 8. *

HIERONYMUS FRACASTORIUS Veronenſis, Philoſophus, Medicus, Aſtronomus, Poeta, excellentis ingenii vir, a civibus ſtatuam poſt mortem meritus eſt, & proprium biographum. EJUS Lib. III. *de contagionibus & morbis contagioſis* editi Venet. 1546. 8. Lugdun. 1550. 16. huc faciunt, in quibus peſtis, petechialis, tunc nova febris, & lues venerea, deſcribuntur. Febres eas rejecta venæ ſectione & purgatione ſanandas ſuſcipit pulveribus, bolaribus, abſorbentibus, tum acidis cardiacis, ſucco limonum, aceto. Lib. *de vini temperatura* ad diætam pertinet. *De ſiphilide* carmen Veronæ 1530. Baſil. 1536. 8. Antvverpiæ 1562. 8. & alias excuſum diximus in pathologicis. Opera omnia edita ſunt Venet. 1555. 4. 1584. 4. 1591. 8. * Genevæ 1637. 8. quæ mea eſt editio, Patavii 1739. 4.

Ante GALILÆUM Specillis ocularibus ſtellas contemplatum eſſe FRACASTORIUM oſtendit SCIPIO MAFFEI de fulmine pag. 85.

ANTONIUM MUSAM BRASSAVOLUM Ferraren. illaudatum dimittere nequeo, qui inſignis in ſanandis ægris fuerit, quos in anno ... ad 1500. curaverit, AMATO teſte pag. 293. In *examine omnium loch decoctionum*, &c. Venet. 1553. 8. optime de *lue gallica* ſcripſit. Exſtant etiam EJUS *reſponſa ad quæſtiones* ALEXANDRI FONTANA *de morbo gallico & ligno indico*, omnia in collectione LUISINI.

CÆSAR OPTATUS in Lib. *de febre hectica* Venet. 1531. 4. edito ſaphenam ejuſdem lateris in pleuritide juſſit ſecari.

OPTATUM recuſum habeo cum *Savanarola*, Venet. 1552. fol. fuſum & antiqui ſaporis librum.

OTHO BRUNFELS Moguntinus, poliater Bernenſis, pius homo & diligens ſuo ævo ex veteribus & recentioribus collector, ſcripſit Argentorati 1532. 8. *Theſes ſeu locos communes totius rei medicæ*, item *de uſu pharmacorum deque artificio ſuppreſſam alvum ciendi*. IDEM *neotericorum aliquot medicamentorum in medicinam practicam introductiones* edidit ibid. 1533. 24. BERTRUCII nempe & aliorum. * EJUSD. *Spiegel der arzney* prodiit ibid. 1532. fol. EJUSD. *epitome medices ſummam totius medicinæ complectens* Antvverp. 1540. 8. Pariſ. 1540. 8. OSB. Venet. 1542. 8. edita eſt. * EJUSD. *iatrion medicamentorum ſimplicium continens remedia omnium morborum* Argentorati prodiit 1533. 8. vol. 2. ſecundum titulos morborum medicamenta ex veteribus recenſet, nullo delectu habito.

HIEREMIÆ THRIVERII *de miſſione ſanguinis in pleuritide* Lovan. 1532. 4. * *Adjectum eſt corollarium ſuper miſſionem ſanguinis in pleuritide* Antvverp. 1541. 8. * EJ. *de temperamentis morborum & opportunitate auxiliorum*. *Adjectus eſt Elenchus apologiæ* LEONHARDI FUCHSII *nuper emiſſæ de ſanguinis miſſione in pleuritide* Lovan. 1535. 4. * EJ. *methodus univerſæ medicinæ breviſſima & abſolutiſſima* edita a filio DIONYSIO Leid. 1592. 8. L. *

LAURENTII RUSII *hippiatricon* Lutet. 1532. fol. * an collectio veterum quæ eo anno prodiit?

JOHANNIS HASFURT *novæ medicinæ methodus ex mathematicorum ratione curandi morbos* Ettlingæ 1532. 4. *

PAULUS TUCCA *de obſervantia curationis febrium juxta præceptorum ejus decreta* Neapoli 1532. 8. 1600. 8. LIND. Ex eo varia in *therapeute* excerpſit SEVERINUS.

LUDOVICI PANIZZA *quæſtio de phlebotomiis fiendis in omni dolore, in omnique apoſtemate, inflammationibus, præſertim in pleuriſi* Venet. 1532. 4. Lib. EJUSD. *apologia commentarii de parte evacuatione in principio graviorum morborum a materia & malæ non furioſa pendentium facienda ad mentem* HIPPOCRATIS Venet. 1561. fol. B. GOTT.

PAMPHILI MONTII Bononienſis *de ſubjecto medicinæ* Lib. I. *quatuor aphoriſmorum* HIPP. *interpretatio*, &c. Bonon. 1532. fol. Venet. 1545. 8. LIND. EJUSD. *methodus medendi* Aug. Vindel. 1540. 8. data anno 1539. Continet materiam medicam, phyſiologica & anatomica, denique methodum medendi ex indicationibus, ad ſaporem veterum.

FRANCISCI BONAFIDES Patavini Profeſſoris, *quæſtio de cura pleuritidis per venæ ſectionem adver-*

adverſus CURTIUM *cum epiſtola* MARTINI BROCARDI *medicorum principis atque monarchiâ* prodiit Venet. 1533. 4. In *epiſtola* monarcha laudat ad diverſionem ſectionem ſaphenæ ejuſdem lateris ſub morbi principium; ad derivationem ſectionem venæ baſilicæ lateris oppoſiti. Ipſe BONAFIDES ſententiam Arabum defendit, in eodem nempe latere ſaphenam, ex altero baſilicam optime ſecari. Fatetur tamen, ſi plethora non adfuerit, & morbus adultior, poſſe etiam ejuſdem lateris baſilicam ſecari. Provocat etiam ad experimenta ſua. Curationem reliquam pleuritidis addit, & iconem parum probabilem venarum pectus nutrientium.

PETRI FRANCISCI PAULI adverſus AVICENNAM *de vena ſectione tractatus* Venet. 1533. 4. LIND.

PAULI recuſus liber cum opuſculis Academiæ Florentinæ oſtendit, inconſtantem eſſe AVICENNAM, & ſibi & Galeno contradicere.

BERNHARDI UNGER *apologetica epiſtola pro defenſione Arabum compoſita cum* S. MONTUI *annotatiunculis in* FUCHSII *errata medicorum recentiorum* Lugdun. 1533. 8. *

BASSIANI LANDI *dialogus qui barbaromaſtix ſeu medicus* inſcribitur. Venet. 1533. 4. L. EJUSD. *Iatrologia ſeu dialogi duo in quibus de univerſa artis medicæ, præcipue vero morborum omnium & agnoſcendorum & curandorum abſolutiſſima methodo diſſeritur* Baſil. 1543. 4. Venet. 1557. 4. LIND.

GEORGII KRAUT *de principiis univerſalibus totius medicinæ tam theoricæ quam practicæ ex doctrina* AVICENNÆ *aliorumque congeſtus & tabulis magna ex parte explicatus* Hagenoæ 1533. fol. L.

SEBASTIANI MONTUI *annotatiunculæ in errata recentiorum medicorum per* L. FUCHSIUM *collecta cum Epiſt.* UNGERI jam dicta, *& Epiſtola reſponſiva pro Græcorum defenſione in Arabum errata a* SYMPHORIANO CAMPEGIO *compoſita* Lugdun. 1533. 8. 1548. 8. LIND. EJ. *dialexeon medicinalium* Lib. II. *adverſus* Errata & Paradoxa L. FUSCHSII, *adjectus eſt libellus de his quæ ad rationalis medici diſciplinam, munus, laudes, conſilia & præmia pertinent* Lugdun. 1537. 4. TEICHM.

J. de S. AMAND *de idoneo auxiliorum uſu* libellus, & CHRISTOPH. HEYL *artificialis medicina* cum libello BERTRUCII Mogunt. 1534. 4. L.

ACADEMIÆ FLORENTINÆ *opuſcula adverſus Arabes* Lugdun. 1534. 8. Ea Academia ſe GALENICAM appellavit, & Arabibus atque Barbaris bellum indixit.

Cæterum hac collectione continentur *Barbaromaſtix*, libellus jam dictus PETR. FR. PAULI & LEONARDI GIACHINI *adverſus* MESUEN *& vulgares medicos* tractatus.

A much profitable treatiſe againſt the peſtilence translated in Engliſh by TH. PAYNER Lond. 1534. 12. AMES. Auctorem non expreſſit.

JAC. GENGERI *conſilium de peſtis regimine, præſervatione & cura* Aug. Vind. 1534. 8. LIND.

Tabulæ duæ curationum morborum ſtomachi & hepatis Argentor. 1534. fol.

In HENRICI CORNELII AGRIPPÆ *operibus* Lugduni 1535. 8. editis exſtat *Regimen ſeu antidotum adverſus peſtem ſecuriſſimum*. * Nihil magni vero firmive ab auctore occultæ philoſophiæ ſpero.

JAC. ALLAXINI *Medicinæ aliquot diſceptationes eruditiſſimæ quibus recentiorum & Arabum permulti errores ad veterum diſciplinam appenduntur* Pariſ. 1535. 8. LIND.

MATTHÆI VICECOMITIS *regimen contra peſtem* Venet. 1535. 8. L.

ALEXANDRI TRAJANI PETRONII *propoſita ſeu aphoriſmi medici* 149. Venet. 1535. 8. L. EJ. *de alvo ſine medicamento mollienda* Rom. 1581. fol. cum Lib. *de victu Romanorum*.

JOH. DIURII *ſcrinium medicinæ ſive aphoriſmi & collectiones medicinales* Pariſ. 1536. 8. L.

MAG. MENGHI Faventini *de omnibus generibus febrium & de morbis particularibus a capite ad pedes* Venet. 1536. fol. MEIB.

HIERONYMI ACORAMBONI Eugubii Patavini Profeſſoris, *tractatus de lacte nunc primum impreſſus* Venet. 1536. 8. Romæ LEONIS X. ævo medicinam exercuit, dudumque hunc librum ſcripſerat, quo demonſtrat, poſſe lac in febre putrida dari. Multa utilia admiſcet, de venæ ſectione in gravidis, lactis in phthiſi uſu felici, capræ lactis & caprilis lactis utilitate in febre putrida & declinatione febrium longarum, multa de lactis & ſeri qualitatibus.

FRAN-

FRANCISCI EMERICI *medicorum auxiliorum dexter uſus ad veram* HIPPOCRATIS *&* GALENI *mentem* Norimberg. 1537. 4. L.

JAC. SCHOLL *apologiæ ad medicinam applicatio brevis ex probatiſſimis auctoribus... Faſciculus totius medicinæ Theſes aliquot rei medicæ complectens* Argentin. 1537. 4. L.

MICHAELIS VILLANOVANI (SERVETI celebris hæretici) *ſyruporum univerſa ratio ad* GALENI *cenſuram diligenter expolita & ... vera purgandi methodus cum expoſitione aphoriſmi Concocta Medicari* Pariſ. 1537. 8. Venet. 1545. 8. Lugd. 1546. 8. L. *

J. FRANCISCI BRANCALEONIS *dialogus de balneorum utilitate cum ad ſanitatem tuendam, tum ad morbos curandos ex* HIPPOCRATE, GALENO *cæteriſque medicis excerpta* Pariſ. 1536. 8.

ALPHONSI FERRI Lib. IV. *de L. ſancti multiplici medicina & vini exhibitione* Rom. 1537. 8. * Baſil. 1538. 8. * Pariſ. 1542. 12. L.

ALOYSII MUNDELLÆ *epiſtolæ medicinales auctæ & recognitæ & annotationes in* BRASSAVOLÆ *examen ſimplicium medicamentorum* Baſil. 1538. 8. 1543. 4. Ab Arabibus etiam ad Græcos tranſiit, & eorum auctoritatibus pugnavit. EJUSD. *Epiſtola ad* JOSEPHUM VALDANIUM *qua tractatur quæſtio, utrum in lienis affectibus ſecanda ſit vena quæ eſt ad annularem digitum ſiniſtræ manus*, Patav. 1567. 8. L. EJUSD. *dialogi medicinales* X. Tiguri 1551. 4. L. EJUS *theatrum* GALENI diximus.

THOMÆ PHILOLOGI *mali gallici ſanandi modi omnes*, Venet. 1538. 4. *

ANDREÆ VESALII CAROLI V. & PHILIPPI II. medici, magni anatomici, *epiſtola docens venam axillarem dextri cubiti in dolore laterali ſecandam & melancholicum ſuccum ex venæ portarum ramis ad ſedem pertinentibus purgari*, Baſil. 1539. 4. Eo tempore Hiſpani medici BRISSOTI ſectatores tamquam hæreticos coram judicibus adcuſabant. Noſter ex anatome non ſatis adcurata defendit, dextri cubiti venam, ut proximam venæ ſine pari, in utriuſque lateris pleuritide ſecare oportere. Permittit tamen etiam venæ pedis ſectionem. EJ. Epiſtolæ *de uſu radicis chinæ*, Baſil. 1546. fol. Lugd. 1547. 16. anatomica quidem eſt maxima ex parte, chinæ tamen radici parum tribuit & oſtendit, ab eo remedio CÆSAREM parum adjutum eſſe. EJUSD. *conſilium pro viſu partim depravato partim abolito* Baſil. 1583. fol. cum MONTANO. EJ. *conſilia de arthritide* in collectione Francofurtenſi 1592. 8.

VICTORIS TRINCAVELLI Veneti *de vena ſecanda in pleuritide rudimentum*, Venet. 1539. 8. quæ mea eſt editio 1563. 8. quæ LIND. cum libello BRISSOTI & CURTII. Sententia VICTORIS eſt, ſi magna plethora adfuerit, & in mora periculum, ex loco quam maxime remoto revellendum eſſe, eaque ipſi cum Arabibus communis eſt. Si malum mediocre fuerit, poſſe ſufficere venæ ſectionem e directo largiter. EJUSD. *Epiſtola an in morbi initio ante concoctionem purgare tunc ſolum liceat cum materia turget*, Patav. 1567. 8. L. EJ. *Conſilia medica per locos communes* digeſta: *Epiſtolar.* Libri III. *Tractatus tres de.. venæ ſectione in pleuritide, febre peſtilentiali*, Baſil. 1587. fol. * EJ. *de cognoſcendis & curandis morbis tam externis quam internis opus elaboratiſſimum*, Baſil. 1607. & 1639. 8. ENDT. EJ. *opera omnia* Lugdun. (ſeu Venet.) 1586. fol. Venet. 1599. fol. * EJ *controverſiarum medicinalium practicarum* Libri V. *opus poſthumum*, Francof. 1617. 4. L. *

GUIL. BUDÆI *de curandis articularibus morbis commentarius*, Pariſ. 1539. 8. *

AMBROSII JUNGEN *nützliche unterrichtung wie man ſich in dieſen ſchweren läuften der peſtilenz halten ſoll*, Augſpurg 1539. 4. HAEN.

ANDREAS THURINUS archiater pontificius jam anno 1528. contra CURTIUM ſcripſit pro venæ ſectione lateris oppoſiti, ut video ex GUASTAVINIO. Sed in nullo catalogo eam editionem reperio. Habet autem LINDENIUS *reſponſiones contra* CURTIUM *de vena in pleuritide ſecanda*, Bonon. 1543. 4. *Epiſtolam contra eumdem* CURTIUM *de eodem argumento*, Pariſ. 1538. 4. quæ forte eſt prima illa, de qua quæro, & *de curatione pleuritidis per venæ ſectionem cum eadem Epiſtola* Lugdun. 1537. 4. eadem procul dubio editio, quam repetit LINDENIUS cum anno 1597. In principio morbi ſecat venas oppoſitas, in ſtatu venas e directo, ad deliquium uſque animi. Porro *defenſio contra* M. ANTONIUM MONTISIANUM *quod non in omni febre putrida conveniat venæ ſectio*, Romæ prodiit 1549. fol. * & *de Embrocha nova ſeu Duccia artificiali qua utuntur Florentini ad varios morbos*, Lugd. 1537. 4. quæ omnia repetuntur in operibus Romæ 1549. fol. editis. Sed eumdem virum lego, cum ſerio pleuritide ipſe laboraret, venæ ſectionem non ex ſua, ſed ex Græcorum theoria admiſiſſe.

LEONHARDI JACCHINI *adverſus* AVICENNAM, MESUEN *& vulgares medicos omnes*, Lugdun. 1540. 8. L. EJ. *acutorum morborum curatio* ibid. eodem anno. L. EJ. *methodus curandarum febrium per* RODERICUM FONSECAM edita Piſis 1615. 4. Baſil. 1625. 8. L. EJ. *opuſcula elegantiſſima de rationali curandi arte: de acutorum morborum curatione: quaſtiones naturales*, Baſil. 1563. 1567. 4. 1589. 8. Lugd. 1622. 4. L.

ANTONIUS GALLUS *de ligno ſancto non permiſcendo*. ID. *in imperitos fucatoſque medicos*, Pariſ. 1540. 8. *

VALENTINI POLIDAMI *aliquot nuper ſcripti Libri de re medica*, Baſil. 1540. 8. *

Epitome medica Antvverp. 1540. 8. Varia habet botanica ex PLINIO & THEOPHRASTO, & catalogum plantarum ſecundum temperamenta & qualitates tertias, denique practica aliqua.

Fundament der Medicynen en Chirurgie, Antvverp. 1540. fol. *

CHRIST. HEGENDORPHINI *Antidotum contra peſtilentiam*, Lipſ. 1540. 8. *

ANTONII LUDOVICI *opera medica*, Ulyſſip. 1540. fol. * LIND. habet 1543.

REMARCLI FUCHSII *morbi hiſpanici quem alii gallicum, alii neapolitanum vocant, curandi per guajaci decoctum exquiſitiſſima methodus*, Pariſ. 1541. 4.

De PARACELSO jam aliquoties dictum eſt, homine noſtrate, nato ex familia Abbatiſcellana *Höbiner*, & pago *Gaiſſ*, qui primus medicorum Germanice in Academia docuit. Ignarus equidem, inque anatome ſuper omnem fidem rudis, pathologiæ & ſemeiotices (excepto forte lotio) expers, vanus rerum ſuarum laudator, novam tamen ſectam condere ſuſcepit, quæ morbos non aleret ad Galenicorum morem, ſed ſubito validiſſimis medicamentis quaſi obtruncaret. Famam maximam in Germania adeptus turpethi mineralis & mercurii in lue venerea non ſatis noto uſu, & opio ſive laudano, eo faciliores coævos reperit, qui ſibi auſcultarent. Inde ea ſecta nata eſt, quæ varias præparationes chemicas moliretur, atque eas ad morbos, quibus videbantur convenire, exiguo cum judicio, abſque diſtinctione cauſarum & temporum, adplicaret. Hi homines venæ ſectionem diætamque antiphlogiſticam in febribus ſuſtulerunt, earumque loco calidam & ſudoriferam curationem introduxerunt. Morbos non mediis eorum cauſam tollentibus, ſed arcanis ſpecificis tollere ſunt conati. Literas, anatomen neglexerunt. Illa tamen ſecta in Germania ita regnavit, ut vix ullus apud principem archiater reperiretur, quin ſcholis chemicis innutritus foret. Neque hodie *arcanorum chemicorum* laudes penitus deferbuerunt. Scripta varia PARACELSI huc pertinent, ſi legi mererentur, pleraque ab ejus morte edita, quæ in annum 1541. cadit. *De vita longa* Libri V. *cum commentariis* GERHARDI DORN, Francofurt. 1560. 8. 1583. 8. * EJ. *De reſtituta utriuſque medicina vera praxi*, Lugdun. 1578. 8. * EJ. *Methodus pharmacandi vvas ein artzt in dem menſchen zu purgiren hab*, Strasburg. 1578. 4. * EJ. *centum quindecim curationes & experimenta cum annexis quibuſdam* PENOTI, Baſil. 1582. 8. * EJ. *klage uber ſeine diſcipel und leichtfertige aerzte*, Baſil. 1594. 4. * EJ. *Von den gradibus und compoſitionibus der recepten und natürlichen dingen*, Strasburg. 1608. 8. *Paragraphorum* etiam Libri 13. Baſil. 1571. 4. & *Archidoxa* ibid. 1570. 4 germanice prodierunt. In *operibus omnibus* multa huc adhuc ſpectant, quæ Francof. 1603. 4. vol. 4. Baſil. 1589. 4. Argentorati germanice 1607. 4. decem tomis & 1616. fol. & Genevæ 1658. fol. vol. 3. ex prelo exierunt, ut *Paramirum de quinque entibus omnium morborum: labyrinthus medicorum errantium cum admonitione ut medicinam ex aliis Libris quam quos hactenus legerunt, addiſcere ſtudeant: de peſte: morbis ex tartaro* Libri II. *de medicinis & cauſis morborum tartareorum: de morbis amentium: origine cauſiſque hydropyſis, apoplexiæ, uteri*, &c. *de caducis: de febribus: conſilia ægrotis utilia: de phlebotomia: Liber meteororum*.

JACOBUS SYLVIUS Ambianus, vir eruditus, utriuſque linguæ peritus, & antiquorum, ut acerrimus defenſor, ita lector induſtrius, Hippocraticæ medicinæ in Academia Pariſina reſtitutor, avarus cæterum & ſectarius homo. Varios libellos edidit, ut *morborum internorum curationem brevi methodo comprehenſam* ex GALENO & GATTINARIA, Venet. 1549. 8. (1548. ponit L.) & Pariſ. 1554. 8. Tiguri 1555. 8. *De febrium differentiis, peſte*, &c. jam dixi. *Quaſtio de vini exhibitione in febribus. Conſilium de arthritide* in collectione Francofurtenſi anno 1592. prodiit. Opera omnia cum vita ſcriptoris RENATUS MOREAU edidit Genevæ 1635. fol. Lugd. 1549. 16. quæ mea editio eſt.

TERTII DAMIANI *Theoria medicina & chirurgia*, & Liber περὶ ἱδρώτος *tempore quo hoc malum ſeviit concinnatus*, Antvverp. 1541. 4. PASCH. GALL. *

ANTONII GAZII libellus *quo medicamentorum genere purgationes fieri debeant*, *ſeu de ratione evacuandi*, Baſil. 1541. fol. & cum CATALANI *regulis curationis* ibid. 1565. 8.

JOHANNES GUNTHER vulgo GUINTERUS Andernacenſis, per multos annos Profeſſor Pariſinus, VESALII præceptor, in magno ſenio exſtinctus. EJ. *de victus & medendi ratione tum alio tum peſtilentiæ tempore obſervanda* Liber prodiit Argentor. 1542. 8. EJ. Liber idem forte eſt *de peſtilentia*, Argentor. 1565. 8. Idem eſt procul dubio *bericht regiment und ordnung wie die peſtilenz und peſtilenziſchen fieber zu erkennen und curieren ſeyen*, Strasburg 1564. 4. * EJ. eſt *kurzer auſzug des büchleins von der peſtilenz für den gemeinen mann*, Strasburg 1564. 4. *De medicina veteri & nova tum cognoſcenda tum facienda*, Baſil. 1571. fol. vol. 2. *Gynaciorum commentarius de gravidarum, parturientium, puerperarum, & infantum cura* a J. G. SCHENKIO editus, Argentor. 1606. 8. *

JODOCI WILLICHII Reſellani *obſervationes medicæ in* L. LACTANTII Librum *de opificio Dei*, Francof. ad Viadr. 1542. 8. EJ. *nutzliches regiment von der peſtilenz*, Francof. ad Viadr. 1554. 4. * Anatomici, ut nunc video, argumenti.

ANDREÆ a LACUNA *compendium curationis & præſervationis febris peſtilentialis*, Argentor. 1542. 8. Antwerp. 1556. 8. Hiſpanice Salmanticæ 1560. *

GUALTHERUS HERMANNUS RYFF, inſignis compilator, edidit Argentorati 1542. 12. *enchiridion medicinæ theoreticæ & practicæ*. *

J. D. BELLOVACI *ſcrinium medicum ſive aphoriſmi & collectiones medicinales*, Argentor. 1542. 12. *

NICOLAI MASSÆ Veneti, anatomici & practici non vulgaris, qui plerumque propria experimenta ſecutus ſit, ſunt, *Epiſtolæ medicinales & philoſophicæ*. Earum Tomus I. Venetiis 1542. 4. prodiit. *tomus uterque* ibid. 1550. 4. & auctius 1558. 4. quæ mea eſt editio. Pleræque ſunt practici argumenti, & conſilia ad varios morbos continent. EJ. *examen de venæ ſectione & ſanguinis miſſione in febribus ex humorum putredine ortis ac in aliis præter naturam affectibus*, Venet. 1560. 4. & 1568. 4. L.

JACOBI FERDINANDI *de regimine a peſte præſervativo libellus*, Cracov. 1543. 8. L.

JOH. KUFNER *adverſus peſtilentiam locis compluribus exitialiter graſſantem cephalaeam.... ejuſdem accidentarios caſus tabella curativa* Ingolſtad. 1543. 8. RIV. EJ. *de vitanda & profliganda epidemica contagione epiſtolium prophylacticum* ibid. 1544. 8. RIV.

JOHANNES CAIUS Archiater EDUARDI VI. vir eruditiſſimus & in eruendis Veterum codicibus felix & indefeſſus, qui *librum* I. *de decretis* HIPPOCRATIS & PLATONIS, *librum* HIPPOCRATIS *de pharmacis*: *fragmentum* Libri VII. GALENI *de uſu partium*: *fragmentum quod deerat Libri de ptiſana* & alia monumenta veterum oblivioni eripuit, & multa Græca feliciter Latine vertit. Edidit *Libros* II. *de medendi methodo ex* GALENI & J. B. MONTANI *ſententia*, Baſil. 1544. 8. 1558. 8. * Reliquos libros jam citavi.

THADDÆUS DUNUS Locarnenſis, GESNERI amicus, edidit *de ratione curandi per venæ ſectionem Libros* III. Pariſ. 1544. 8. recuſos Tiguri 1570. 8. quibus ibidem quartus acceſſit 1571. 8. & 1579. 8. L. * EJ. *nova conſtitutio artis revellendi, derivandi & evacuandi per venæ ſectionem*, Tiguri 1577. 8. * in quo opere pugnat pro revulſione ad loca remota contra GALENUM & FUCHSIUM. An hi cæterum Libri a prioribus differant valde dubito. EJ. *muliebrium morborum omnis generis remedia ex* DIOSCORIDE, GALENO, PLINIO, *Barbariſque & Arabibus*, Argentor. 1565. 8. & alphabetica tabula eſt, & alia ſecundum facultates medicamentorum. EJ. *epiſtolæ medicinales* (in quibus *de curatione pleuritidis & morborum articularium tractatur*) & *miſcellaneorum de re medica Liber*, Tiguri 1555. 8. & multis locis auctiores 1592. 8. ibid. cum Libro *de ſemitertiana*.

LUDOVICI LOBERA de AVILA *de las quatro enfermidades corteſanes gota artetica ſciatica mala de piedra rinones y mal de bubas* 1544. fol. ANT. EJ. *regimiento de la ſalud de la eſterilidad de hombres y mugeres y enfermidades de los rinones*, Pinciæ 1551. N. ANT.

JOHANNIS THIBAULT gallica lingua ſcriptus *Theſaurus remediorum præſervativorum & curatoriorum peſtis & aliarum febrium peſtilentialium, tum de cauſis podagræ, remediis epilepſiæ, apoplexiæ, pleuritidis*, Pariſiis prodiit 1544. PASCH.

THOMAS PHAYER *a book of children: the regimen of life: a treatiſe of the peſtylence*, Lond. 1544. 8. 1553. 24. 1560. 8. AMES.

NICOLAUS MAGNUS *de medicis pulveribus*, Pariſ. 1545. 8. *

J. de

J. de AVINNON *medicina hiſpalenſis*, Sevilla 1545. 4. ANT.

LIONELLI FAVENTINI de VICTORIIS *practica medicinalis cum ſcholiis* J. KUFNERI Ingolſtad. 1545. 4. * EJ. *de ægritudinibus infantium cum app.* KUFNERI, Lugdun. 1574. 8.

PETRI GORRÆI *praxis medicinæ quovis illuſtri titulo inſcribenda*, Venet. 1545. LIND.

Anoymi *praxis medicina cum* DIOCLIS *epiſtola & nonnullis* CELSI, Venet. 1545. 8. L.

M. ANTONII SEVERINI *Quæſtiones medicinales adverſus antiquos & noſtræ ætatis medicos*, Venet. 1545. 1546. 4. LIND. & Lugdun. 1555. 16. *

JOHANNES FERNELIUS Claromontanus, qui vulgo Ambianus dicitur, Profeſſor Pariſinus & Regum medicus, inter primos ſuo ævo floruit, elegantia, matheſeos cognitione, libertate ſentiendi, perpetua diligentia, & ingenii acumine inſignis, honoratus & dives. Multa ſcripſit. *Liber de purgandi ratione* prodiit Pariſiis 1545. 8. Lugdun. 1548. 8. Venet. 1549. 8. Hanoviæ 1603. 8. & alias. *Therapeutice univerſalis*, prius quam perfecta eſſet, auctore exſtincto abrupta eſt. Quæ ſuperſunt *de cura morbi*, *de vena ſectione* (in qua CURTII rationem ſecutus eſt) poſthuma prodierunt cura GUILIELMI PLANCII, Lugdun. 1569. 8. *Febrium curandarum methodus generalis* & ipſa poſthuma edita eſt Francof. 1577. 8. *Experimenta medicamentorum facile parabilium*, Francofurti prodierunt 1570. 8. * *Conſilia*, Francof. (& Pariſiis) 1585. 8. Hanoviæ 1607. 8. L. *de luis venereæ ſeu morbi gallici curatione*, Antverpiæ 1579. 8. Patav. 1580. 8. in qua, minus laudabili opinione uſus, argentum vivum rejecit. *Conſilia de arthritide* in collectione, Francof. 1592. 8. recuſa ſunt. *Univerſa medicina* ſeu opera quæ tunc prodierant una excuſa ſunt, Venet. 1564. 4. * & Pariſ. 1567. fol. * deinde plenius cum eodem titulo, Francof. 1577. fol. & 1592. fol. 1607. 8. Hanov. 1610. fol Leid. 1645. 8. 2. vol. & pleniſſime cum adjectis *notis & obſervationibus* J. & OTTHONIS HEURNII, Ultrajecti 1656. 4.

Iterum adhuc plenius HEURNIUS prodiit Genev. 1649. fol. ut audio, nec enim ea editio præſto eſt.

HIERONYMUS CARDANUS Mediolanenſis, ſingularium amator, ex peregrinationibus & varia eruditione doctior, hinc lectu non inutilis, ingenii liberrimi, Algebræ laude inſignis, ſed creduſus aſtrologiæ, & magiæ, & in theorias ſuas pronior, varia uſus fortuna & multis inimicitiis vexatus, bis rejectus a collegio medicorum patrio (CORTE p. 75.) anno 1544. Profeſſor Patavinus, amicus VESALI, vanus & περιαυτόλογος, plurima edidit non inutilia neque ingrata lectu, etſi cum auctore minime ſentias, neque ubique ſecurus fidem adhibeas narranti. EJUS Liber *de malo recentiorum medicorum medendi uſu centum errores illorum continens*, Venet. 1545. 8. 1548. L. Pariſ. 1565. 8.* EJ. *contradicentium medicorum* Libri II. Lugdun. 1548. 4. Marburg. 1607. 8. * Editio mea eſt, Paris 1565. 8. EJ. *de methodo medendi ſectiones 4. quarum prior eſt de erroribus recentiorum medicorum, altera de ſimplicium nocumentis, tertia de curationibus admirandis, quarta conſiliorum*, Pariſ. 1565. 8. * EJ. *opuſcula artem medicam exercentibus utiliſſima de cyna radice: conſilium pro difficultate ſpirandi: conſilium pro fluxu ſanguinis corrcendo: conſilium pro lepra: cum actione in calumniatorem Libri de ſubtilitate* (SCALIGERUM) Baſil. 1559. 8. L. Aliqua etiam *conſilia* cum *commentario* in HIPPOCRATIS *de aere, aqua & locis* prodierunt Baſil. 1570. fol. EJ. *ars curandi parva, quæ eſt abſolutiſſima medendi methodus* & conſilia atque hiſtorica continet, Baſileæ excuſa eſt 1566. 8. 2. vol. L. EJ. *opuſcula medica ſenilia de rationali curandi ratione: de facultatibus purgantium: de morbo regio* poſthuma prodierunt Lugduni 1638. 8. * In Libris *de ſubtilitate* multa huc pertinent, ut vires medicamentorum, etiam noviter detectorum, curationes, inciſiones cadaverum, de calculis, venenis, morbis raris obſervationes. Opera omnia Genevæ 1610. fol. 10. vol. & pleniſſime Lugduni 1663. prodierunt fol.

ALPHONSI GOMEZ *de humorum præparatione adverſus Arabes*, Hiſpali 1546. 8. *

JOACHIMI VADIANI medici, poetæ, rhetoris, geographi, theologi, Profeſſoris Viennenſis, inde ſenatoris Sangallenſis in Helvetia *conſilium contra peſtem*, Baſil. 1546. 8. *

CHRISTOPHORI BALLISTA *de re medica* Libri V. Tigur. 1546. 8. *

ALOYSII TRISSINI *problematum medicorum* Libri VI. *ex* GALENI *ſententia*, Baſil. 1547. 8. 1548. 8. Patav. 1629. 8. LIND.

J. PETRUS MERENDA *de ratione evacuandi* Libri III. Baſil. 1547. 8. (& 1555. 8. LIND.)

BERNHARDINI PATERNI *de humorum purgatione circa morborum initia tentanda*, Rom. 1547. 8. Spir. 1581. 8. L. Collector locorum ex veteribus.

DONATI ANTONII ab ALTOMARI *methodus alterationis, concoctionis, digeſtionis, præparationis, purgationis ex* HIPPOCRATIS & GALENI *ſententia*, Venet. 1547. 4. & auctius ibid. 1558. 4. * EJ. *ars medica de medendis corporis humani morbis*, Neapoli 1553. 4. Venet. 1558. 8. 1568. 1570. 4. LIND. Harderovici 1656. 8. &c. paſſim cum PETRI SALII DIVERSI in hoc opus obſervationibus. EJ. *ars medica de curandis febribus*, Neapol. 1554. Venet. 1562. 4. L. EJ. *opuſcula medica primum in unum collecta & recognita*, Venet 1561. 4. * EJ. *opera omnia* Lugd. 1565. fol. 1586. fol. *

ALPHONSI LUPEI de CORELLA *enchiridion ſeu methodus medicandi* Cæſar. Auguſt. 1549. 12. Valentiæ 1581. 16. N. ANT. EJ. *de arte curativa* Libri IV. Stellæ Navarræ 1555. 8. EJ. *de febre maligna &* GALENI *placitis* ibid. 1574. 8. N. ANT. EJ. *de morbo puſtulato*, Valent. 1581. 4. * ANT.

JULII ALEXANDRINI a NEUSTAIN archiatri Cæſaris non I. Maximiliani ut STOLLIUS, ſed II. *ἐναντιωμάτων* 64. GALENI L. Venet. 1548. 8. * EJ. *Antiargenterica pro* GALENO Venet. 1552. 4. * EJUSD. *antiargentericorum ſuorum adverſus* GALENI *calumniatores defenſio*, Venet. 1564. 4. * EJ. *Epiſtola ad* ANDREAM CAMUTIUM *qua agitur de 4. dubiis, 1. an in intermittente tertiana altera die ſanguis mittendus. 2. an ſanguis in bilioſo maxime abundet. 3. an in declinatione ratione imminentis alterius morbi mori quis poſſit. 4. an piper ad jecur perveniat* cum CAMUTII *excuſſione graviſſimi morbi*, Florent. 1580. 4. * LIND.

ANTONII FUMANELLI *de peſtis curatione* (& de *compoſitione medicamentorum*) Venet. 1548. 8. EJ. *Opera medica varia tum ad tuendam ſanitatem, tum ad profligandos morbos*, Tigur. 1557. fol. *

CAMILLI THOMAI Ravennatis *rationalis methodus ad omnes fere curandos morbos internarum partium corporis humani*, Venet. 1548. LIND. cum BENEDICTI VICTORII Empirica, & mihi cum ead. ibid. 1555. 8. atque apud alium bibliopolam eodem anno cum J. SYLVII *commentario de febribus ex Libris* HIPPOCRATIS & GALENI *plurima parte ſelectis* 8. Addit LIND. Pariſiis anno 1550. 12. Francofurti 1598. 8. 1626. 8. recuſam eſſe. Breve & ægræ utile compendium.

JASONEM a PRATIS diximus in pathologicis.

J. F. BOCHALINI *apologia adverſus aliquot* DONATI MUTII *in* HIPPOCRATEM & GALENUM *convitia & de ſecanda vena in prægnantibus epiſtola*, Brixiæ 1549. 4 L.

J. ANT. BOCZAVOTRA *tractatus quatuordecim methodi medendi ex* GALENO Neapol. 1549. 8. *

PAMPHILI FROREMBENI *collectanea de febribus*, Venet. 1550. 8. *

GABRIEL GABLIELIS *in quæſtionem* HIERONYMI BONIPORTI *de materia imminutione in principio morbi diſſolutiones.* EJUSD. *de totius evacuanda materia ratione explicatio*, Patav. 1550. 4. L.

DIONYSII FONTANONI *practica medica ſeu de morborum internorum curatione* Libri IV. Lugdun. 1550. 8. &c. & aliàs LIND. *

JOHANNES ARGENTERIUS Turinenſis, parum clinicus, & parcus citator experimentorum, ſed acuti ingenii homo, qui auſus ſit, eo ſeculo, multa in GALENUN moliri. EJUS Librum *de conſultationibus medicis*, Florent. 1551. 8. diximus. IDEM *de erroribus veterum medicorum* ſcripſit, Florent. 1553. fol. EJ. Libri XIV. *de morbis* Florent. 1556. fol. jam citati ſunt. EJ. *de vi purgantium medicamentorum* qui libellus prodiit in operibus omnibus Venet. 1592. fol. Hanov. 1610.. fol.

DOMINICI MUTII *quæſita quatuor medicinalia juxta* HIPPOCRATIS & GALENI *ſententiam examinata, an pueros citra 14. annos purgare liceat, 2. an in quolibet morbo magno aſſentientibus viribus & ætate mittendus ſit ſanguis, 3. an in morborum principio purgandum, 4. an in morbi argumento vacuare ſeu purgare expediat*, Venet. 1551. 8. Pariſ. 1555. 16. Lugd. 1577. 12. * LIND.

FRANCISCI RAPARDI *magnum & perpetuum almanach a conſuetis nugis liberum adeoque vere medicum de phlebotomia, balneis, purgationibus certiora præcepta continens*, Antvverp 1551. * L.

JACOBI CORNICII *adverſus luis contagia in dialogi formam digeſtum προφυλακτικὸν* VVitemb. 1551. 8. VVormat. 1563. 8. quæ mea eſt editio. Ex ſeculi ſapore.

CHRI-

CHRISTOPH. STADMION *bericht vvie man ſich in ſterbens laüften halten ſoll*, Coburg. 1551. 4. * RIV.

THIERRY de HERY *methode curatoire de la maladie vénérienne vulgairement appellée groſſe verole & de la diverſité de ſes ſymtomes* Pariſ. 1552. 8. * Ab Italiæ medicis didicerat veram methodum expugnandi mali. Non tamen ſanavit FRANCISCUM I., nam eum ANTON. le COQ curavit anno 1539. quo demum anno THEODORICUS Italiam adiit, ASTRUCIO teſte.

J. PHILIPPUS INGRASSIAS Rachalbutenſis Siculus, ejus regni archiater, doctus homo in veterum ſcriptis & Arabum, neque abſque experimento, ſuperſtitioſus autem & acerbus in adverſarios & avarus, tenax cæterum decoris artis ſuæ & in recipiendis medicis difficilis, niſi ſpecimen artis edidiſſent. In libro *de tumoribus*, Neapoli 1553. fol. edito etiam inflammationes morboſque inflammatorios, tum carum & lethargum deſcripſit, & multa veterum loca aut conciliavit aut correxit. EJ. *quaſtio de medicamento purgante atque obiter de ſanguinis miſſione an ſexta die poſſit fieri*, Venet. 1568. 4. Defendit fieri poſſe, accuſat medicos, qui cum ægrum purgare nollent, mortis ipſi cauſa fuerint. Una prodiit Quæſtio *utrum victus a principio ad ſtatum uſque procedere debeat ſubtiliando*, & *Quod veterinaria cum nobiliori medicina ſit* apologia nempe quod accipitrem proregis deligatione adjuviſſet. Lego apud LEONARDUM a CAPOA T. II. *ragionam.* VI. p. 68. voluiſſe INGRASSIAM veterinarios ſuo judicio ſubjicere, ſed proregem avaritiæ ejus obſtitiſſe. EJ. *de frigida potu poſt purgans*, Mediolan. 1586. 4. * EJ. *raggionamento fatto ſopra l'infermità epidemica dell' anno* 1558. Panorm. 1560. 4. * EJ. *informazione del peſtifero e contagioſo morbo il quale affligge la città di Palermo dell' anno* 1575. 1576. Panorm. 1576. 4. qui liber idem eſt forte quæ *brevis methodus curandi peſtiferum contagium quod anno* 1575. & 1576. *Panormum invaſit* edita a JOACHIMO CAMERARIO cum aliis de peſte operibus. EJ. *iatrapologia L. quo multa adverſus barbaros medicos diſputantur*, Venetiis anno 1544. ni fallor prodiit 8. nam annus non additur. Cum ea prodiit *Quaſtio* quam LINDENIUS ait excuſam fuiſſe Panormi 1545. 8. *utrum in capitis vulneribus, phrenitide atque pleuritide exſolvens nuncupatum medicamentum, an leniens tantum congruens ſit*. INGRASSIAS reſpondet, ſi febris mitis fuerit, vel vulnus capitis omnino abſque febre, purgari poſſe pro lubitu, prudentius ſi febris valentior, & adhuc lenius, ſi meninges inflammatæ ſint. Arabes ubique refutat.

J. BAPTISTÆ THEODOSII *medicinales epiſtola in quibus complures variaque res ad medicinam ſpectantes diſertiſſime traduntur*, Baſil. 1553. 8.

HERCULIS BONACOSSI *de curatione pleuritidis ab* HIPPOCRATIS, GALENI, AETII, ALEX. TRALLIANI, PAULI ÆGINETÆ, PHILOTHEI *monumentis depromta*, Bonon. 1553. 4. L. Nonne EJUSDEM eſt, etſi legi HENRICI BONACOSTI nomen, *de humorum exſuperantia, jejuniis ac therapiis medicamentiſque purgativis oppugnanda, de curatione catarrhi & modo praparandi ligni ſancti*, Bonon. 1553. 4. *

J. FRANCISCI ROTÆ *de introducendis Gracorum medicaminibus*, Bonon. 1553. fol. *

FRANCISCI de VALLERIOLA *enarrationum medicinalium* Libri VI. *reſponſionum* Liber I. Lugdun. 1554. 8. 1589. 8. Venet. 1558. LIND. EJ. *loci medicina communes tribus libris digeſti cum appendice*, Venet. 1563. 8. Lugd. 1589. 8. vol. 2. Genev. 1604. 8. L. EJ. *animadverſiones & adnotata in omnia Paradoxa* JOUBERTI, cum JOUBERTO ipſo prodierunt. Obſervationes diximus in Pathologicis. EJ. *artis medica fundamentum ſecundum* GALENUM Lugdun. 1626. 8. * Doctiſſimus vir fuit, & a quo multa diſcas.

JOHANNIS LANGII Lemberga Sileſii, magni peregrinatoris & polyhiſtoris, archiatri Palatini *epiſtola*. Earum 83. Baſileæ prodierunt 1554. 4. & auctius 1560. 4. *epiſtola* vero 144. Francofurti anno 1589. 8. quæ editio repetita eſt Hanoviæ 1605. 8. cum titulo *Epiſtolarum medicinalium, opus tripartitum*. Variæ eruditionis ſunt, practicæ tamen inprimis.

J. BAPTISTA MONTANUS, Profeſſor Patavinus, ſui ſeculi pene oraculum fuit, in eo infelix, quod ipſe ſua opera non ediderit, diſcipuli vero ſatis male officio ſint functi, qui ediderunt, ut ipſe MONTANUS queſtus ſit de eorum incommoda ſedulitate. EJUSD. *conſultationum medicinalium centuria* III. Venet. 1554. 8. prodierunt, & *conſilia medica qua nullibi exſtant nunc primum edita opera* HIERONYMI DONZELLINI *in tres partes diſtributa ab infinitis mendis repurgata*, Baſileæ 1557. 8. RIV. Norimberg. 1559. fol. quod operum MONTANI optimum æſtimatur. EJUSD. *Idea doctrina Hippocratica de generatione pituita*, *melan-*

melancholico humore, cachexia & præparatione humorum. In *opuſculis* & ſeorſim, Francof. 1621. 8. prodiit. EJUSD. *opuſcula varia & præclara in quibus fere tota medicina methodice explicatur opera* H. DONZELLINI *in duo volumina congeſta* Baſil. 1558. 8. 1565. 8. * quibus methodus medicinæ univerſalis, & CAII methodus therapeutica, & aliæ continentur, pathologica & diætetica. EJUSD. *medicina univerſa ex lectionibus ejus & opuſculis cæteris collecta* MARTINI VVEINRICHII *opera edita*, Francofurti 1587. fol. * Jacent nunc ea ſcripta, quod ex lectione potius & theoria quam ex natura nata ſint.

GEORGII GOMEZ PEREIRA *Antoniana Margarita in qua omnium pene morborum diſcurſus proponuntur* Methymnæ Duelli (Medina del Campo) 1554. fol. 1587. fol. * In celebri ſcripto, quo CARTESIO etiam præivit, acre in GALENUM judicium, rariſſimo eo ſeculo ſpectaculo fertur. EJUSDEM *nova veraque medicina chriſtiana ratione comprobata* ibid. 1558. fol. *

J. BACCHANELLI *de conſenſu medicorum in curandis morbis* Libri IV. Pariſ. 1554. 12. Venet. 1555. 8. Lugduni 1572. 8. *

BACCHANELLI liber Lexicon reale practicum eſt, ex Græcis & Arabibus.

PETRI HASSARD *morbi gallici compendioſa curatio*, Lovan. 1554. *

JOHANNES CRATO nobilibus cum addito titulo a CRAFTHEIM adſcriptus, Uratiſlavienſis, vir eximius, gratioſus, Archiater trium Imperatorum & eccleſiæ Proteſtantium magnum olim columen, LUTHERI conviva, parum equidem in tanta dignitate ſcripſit. Exſtant tamen aliquot ejus libelli: *Ordnung der præſervation vvie man ſich in der... Peſtilenz vervvahren auch curirt vverden ſoll*, Breslau 1555. 4. * recuſa cum titulo *de vera præcavendi & curandi febrem peſtilentialem ratione* in collectione SCHOLZIANA. EJ. *methodus therapeutica ex* GALENI *&* MONTANI *ſententia*, Baſil. 1555. 8. Venet. 1560. 8. Francof. 1608. 8. * EJ. *ad artem medicam iſagoge cum epiſtola qua recta* GALENUM *legendi ratio oſtenditur* Venet. 1560. 8. * & in collectione SCHOLZIANA. EJ. *aſſertio pro libello ſuo germanico de febri putrida peſtilenti: adjecta brevi commentatione de contagio & putredine*, Francof. 1585. 8. * EJUSD. *μικροτέχνη* ſeu *parva ars medicandi* a L. SCHOLZIO edita Francof. 1592. 8. Hanov. 1609. 8. & in collectione SCHOLZIANA. Ea *microtechna* germanice cum *Diætetice* verſa prodiit Spiræ 1629. 12. EJ. *auſerleſene arzney künſte herausgegeben durch* PAULUM MUNCERUM prodierunt Francof. 1590. 4. * EJ. *analogiſmus ſeu artificioſus tranſitus a generali methodo ad exercitationem particularem cum conſiliis a* SCHOLZIO editus eſt. EJ. *de morbo gallico* Liber in eadem collectione exſtat. Denique *conſiliorum* Liber I. Francof. 1591. 8. *alter* 1592. 8. *tertius* 1592. *quartus* 1593. *quintus* eodem anno, *ſextus & ſeptimus*, Hanoviæ 1611. prodierunt, & conjunctim 1589. fol. 1610. fol. 1654. 8. 7. vol. 1671. 8. 7. vol. quæ mea editio eſt. In ea collectione habentur collecti cura LAURENTII SCHOLZII *ſeptem conſiliorum & ſeptem epiſtolarum Libri* non CRATONIS ſolius, ut titulus præ ſe fert, ſed omnium fere celebrium Italiæ & Germaniæ medicorum. Multa in ea collectione curioſa reperi, ſpiritu vitrioli ſanata ſputa ſanguinis, ungulæ alcis de epilepſiam virtutem erroris convictam, &c.

NOBILIS SOCII *Tractatus de temporibus & modo rite purgandi*, Lugdun. 1555. 16. LIND. EJUSD. *præcertatio ad veram medicinam pro Arabum & proborum Medicorum tutela*, Venet. 1554. 8. *

GUILEILMUS GRATAROLUS Bergomenſis, qui Baſileæ in Helvetia vixit, in Alchemiam proclivis, præter diætetica *varia*, edidit tractatum *de peſtis deſcriptione, cauſis, ſignis & certa præſervatione*, Lugdun. 1555. 8. cum aliis ſimilibus Libellis SALADINI ASCULANI & aliorum recuſum, Venet. 1576. PASC.

GUIL. RONDELETII Liber *de ponderibus* hoc anno 1555. prodiit, Patav. in 8. nempe de doſibus medicamentorum. Deinde ab ejus demum morte *opera medica ſeu methodus curandi morborum omnium humani corporis & alia ejus opera*, Pariſiis 1575. 8. Lugdun. 1583. 8. & alias excuſa ſunt. Eruditiſſimi viri & perpetuo in augenda arte occupati opera imperfecta prodiiſſe eo magis dolendum eſt, quo major ejus in diſſecandis emortuorum cadaveribus (inter quæ ne proprio quidem filio percepit) induſtria, eo ſeculo rariſſima fuit. Vanam etiam famam fuiſſe, qua dicitur piſcium hiſtoriam a PELLICERIO habuiſſe, ex peregrinatione medica LAUR. GRYLLI apparet, qui RONDELETIUM in aquatilibus occupatiſſimum vidit, & cum eo vixit. Velociter autem ſcripſiſſe, neque ſatis relegiſſe opera ſua certior eſt SAMMARTHANI accuſatio.

Aliæ editiones RONDELETII ſunt Genevæ 1623. 8. & Lugdunenſis 1575. 8. quæ mea eſt editio. Opera omnia continent Lib. *de dignoſcendis morbis*, *de febribus & morbo Italico*. In re medicamentaria plurimus eſt.

CONRADI GESNERI *enchiridion rei medicæ triplicis*. In II. parte continetur *therapeutice*; Tigur. 1555. 8. * *Theſaurum remediorum ſecretiorum* eo poſſis referre, & epiſtolas, quibus multæ per ignota eo tempore vel obſoleta auxilia, curationes graviſſimorum morborum deſcribuntur.

J. BAPTISTÆ SUSII Mirandulani Liber *de ſanguinis mittendi ratione*, Baſil. 1555. 8. deinde cum præfatione JOSEPHI TRULLERII & aliquot ejus & J. RODERICI CASTRENSIS epiſtolis, Romæ 1628. 12. editus. Diſcipulus CURTII, contra hæmophobos Arabiſtas, defendit venæ ſectionem in omni continua & putrida febre, in omni plethora & inflammatione, etiam in crudo morbo & ante coctionem. TRULLERIUS eamdem methodum, quæ ſua fuerit, laudat, & in pleuritide febreque maligna feliciſſime ſibi ceſſiſſe teſtatur, & ad teſtes provocat. Applaudit RODERICUS. EJUSD. SUSII Libri III. *de venis e directo ſecandis* Cremon. 1559. 4. Liber jam anno 1544. paratus erat, quo auctor annum agens vigeſimum a CURTIO ad ſcribendum fuerat excitatus. Eum defendit contra utrumque ANDREÆ THURINI ſcriptum, contra VICTOREM TRINCAVELLIUM, B. VICTORIUM & contrariam VESALII opinionem, & venæ cubitalis e directo ſectionem auctoritatibus tuetur. In ſaphena præſervationis tantum cauſa ſecabant.

JOH. a SPREMBERGER *gründlicher bericht, raht und hülfe vvieder die peſtilenziſche kranckheit*, Breslau. 1555. 4. RIV. *

Arzneybuch vvorinn befunden TARQUINII OCYORI (*Schnellenberg*) *zvvanzig vvurtzeln und kraüter*. M. HUND *regiment vvieder etliche krankheiten.. podagra, franzoſen*. EURICII CORDI *vvieder die plage des ſteins*. HIER. BOCK *vvieder die grauſame plage des ſteins*, Konigsberg 1555. 4. * Priores editiones ignoro.

MATTHÆI CORNACIS *enchiridion medicæ conſultationis apud ægros ſecundum artem & experientiam inſtituendæ*, Baſil. 1556. 8. & auctius 1564. 8. cum variis hiſtoriis *fetus mortui in utero geſtati*. Medicinæ compendium eſt, continens phyſiologica aliqua, hiſtorias morborum, curationem, auctoris aſtrologiæ nimis dediti.

HIERONYMI MONTUI *opuſcula juvenalia*, Lugdun. 1556. 8. * EJ. *compendiolum curatricis ſcientiæ adjecta ſylloge de purgationibus* Lugdun. 1556. 8. Compendium eſt pathologiæ & praxeos, ex veterum ſcriptis concinnatum. EJ. *de activa medicinæ ſcientia commentarii duo*, Lugdun. 1557. 8. diætetica & practica. * EJ. *anaſceuis morborum Liber primus*, Lugdun. 1560. 8. Ejuſdem generis, conſtat collectis ad ſingulos morbos veterum prædictionibus & medicamentis. EJ. *practica medica in ſex partes diviſa de profligandis morbis particularibus*, Venet. 1626. 4. * Priora opuſcula omnia continet cum chirurgicis alibi citatis. EJ. *haloſis febrium* laudatum opuſculum alibi dictum eſt.

BLASII HOLLERII *morborum curandorum ex* GALENI *præcipue ſententia brevis inſtitutio*, Baſil 1556. 8. Liber & *medicæ artis theoria Libris duobus ſuccincte comprehenſa atque medicinæ ſtudioſo neceſſaria*, Argentin. 1565. 8. Colon. 1572. 8. LIND.

REYNERI SOLENANDRI archiatri Clivienſis *apologia pro* ARGENTERIO *contra* JOHANNEM ALEXANDRINUM Florent. 1556. 8. * EJ. *conſiliorum medicorum* Libri V. *quorum primus* eſt J. FRANCISCI de GABIANO, reliqui quatuor REYNERI Francof. 1596. fol. Hanov. 1609. fol. *

AMATI LUSITANI *commentar. de introitu medici ad ægrotantem triſi & diebus decretoriis*, Venet. 1557. 8. * EJ. *curationum centuria* I. quæ idem opuſculum continet, Florent. 1551. 8. *ſeptem* vero omnino centuriæ, Venet. 1557. 8. LIND. 1566. 8. LIND. Lugdun. 1560. 16. & Burdigalæ 1620. 4. recuſæ ſunt, quæ mea eſt editio. Judæus, ſatis tamen in HIPPOCRATIS, GALENI & ARABUM lectione verſatus, diu JOHANNIS RODERICI nomine inter Chriſtianos vixit, Salmanticæ educatus, & noſodochio etiam præfectus, donec detecta fraude Theſſalonicam fugere coactus eſt, ut *ſeptimam*, Raguſæ autem *ſextam* centuriam ſcripſit, glorioſior paulum, ut mereatur tamen legi. Pleraque practici argumenti ſunt.

AUGERII FERRERII *vera medendi methodus* 2. *Libris comprehenſa & caſtigationes practicæ medicinæ*, Toloſ. 1557. 8. Lugdun. 1574. 8. 1602. 8. LIND. *De pudendagra* Libri II. dicti ſunt, editi Antvverp. 1564. 8.

Ju-

Auctorum, qui ex Arabica ſchola prodierunt optimus eſt HIERONYMUS CAPIVACCIUS, ſeu CAPO DI VACCA (*a*), medicus famigeratiſſimus per totam Italiam, qui mox nominandos fecit diſcipulos. Scripſit de *medicina practica* Libros ſeptem, qui Francofurti editi ſunt. Omnium ibi morborum ſyſtema, ut & curationem adcurate deſcribit, & omnium parciſſime inter coætaneos philoſophatur. Plurimos ſibi honores meritis ſuis conciliavit, & docuit per indicantia ſigna, in ægro præſentia cognoſcere; & ex indicantibus, quo

(*a*) HIERONYMI CAPIVACCII (*Capo di Vacca*), Patavini profeſſoris, celeberrimi ſuo ævo practici, cui methodus pro arcano eſſet, in medicamentorum ſelectu minus ex mente CONRINGII felicis, multa ſunt opera. EJUS *opuſculum de doctrinarum differentiis ſeu de methodo a* PETRO ANGELO ASATTO editum eſt, Patav. 1562. 16. * recuſum a L. SCHOLZIO, Francof. 1594. 12. L. EJ. *methodus ſeu ars curativa* prodiit Francof. 1594. 8. * quæ videtur idem opus eſſe, & cum priori & cum *nova methodo medendi lectionibus publicis explicata & recens ſuis locis capitibus diſtincta*, Francof. 1593. 8. & Bononiæ 1596. 8. edita, hos enim titulos omnes invenio citatos, Libri non ſunt ad manum. EJ. *Practica* Libri VII. *de cognitione & curatione affectuum capitis*, &c. Venet. 1598. fol. excuſi & prius, Francof. 1594. 4. * Opera ejus omnia excuſa ſunt Francof. 1603. fol. cura J. HARTMANNI BEYER, & Venet. 1617. fol. TEICHM. in quibus etiam habentur *conſilia aliqua & epiſtolæ*: & *de medica conſultandi ratione*, & *de lue Venerea*. Quæ ejus viri anatomica legi, ei non magnam mihi de practicis exſpectationem excitant.

Capivaccium exſcriptorem ARGENTERII fuiſſe, CRATONIS vox eſt.

Collectio libellorum *de doſibus* prodiit Venet. 1562. 8. recuſa Patav. 1579. 8. Quam poſteriorem editionem ſolam poſſideo. M. CURTII, B. VICTORII, B MONTAGNANÆ, GENTILIS FULGINATIS, T. de GARBO, ALLCHINDI, RONDELETII (*de ponderibus*) & P. GORRÆI libellos jam dictos continet.

In PETRI ANDREÆ MATTHIOLI *epiſtolarum medicinalium* Libris Pragæ 1561. fol. Lugdun. 1564. fol. editis nonnulla huc faciunt, obſervationes, præparationes medicamentorum minus notorum, morborum rariorum, &c.

Norimbergæ prodiit anno 1564. 4. collectio legum ad peſtis coercitionem ſub nomine *peſtordnung*.

J. JAC. VVECKERI *medicæ ſyntaxes medicinam univerſam ordine pulcherrimo complectentes*, Baſil. 1562. 1582. fol. editæ ſunt. * *Practica* vero *medicinæ generalis* ibid. 1582. 8. 1585. 8. 1602. 8. LIND. & aliis annis. *Antidotarium generale* ibid. 1580. 4. & *ſpeciale ex optimis ſcriptis congeſtum* ibid. 1581. 4. LIND.

VVECKERI ſcripta nuper Baſil. 1750. 8. recuſa ſunt.

JOH. CARVINI Montalbani, J. SYLVII diſcipuli, *de ſanguine dialogi* VII. *recens editi* Lugdun. 1562. 8. Huc pertinet *dialogus tertius*, *quartus & ſextus de ſanguinis miſſione*, quam defendit etiam in infantibus, & e directo lateris adfecti. In V. dialogo utilitatem aſtrologiæ in arte medica tuetur.

ANDREÆ CAMUZIO *diſputationes*, *quibus* H. CARDANI *magni nominis viri concluſiones* (contra GALENUM) *infirmantur*, Papiæ 1563. fol. *

JODOCI LOMMII Burani, latini ſcriptoris, inſignis HIPPOCRATICI, & magnæ famæ clinici, *de curandis febribus continuis* Liber *in quatuor ſectiones diviſus*, Antvverp. 1563. 8. Londin. 1718. 8. Roterdam. 1720. 8. & alias excuſus eſt. Vide quam prudenter & cordate, eo inprimis ſeculo, venæ ſectionis jura adſeruerit, victum definiverit, ipſam ante SYDENHAMUM tenuem cereviſiam, &c.

Q. APOLLINARIS *kurtzes handbüchlein vieler artzneyen von dem haupt bis auf die füſſ*, Francof. 1563. 8. Argentor. 1575. 8. 1607. 8. Ad ſingulos morbos ſua præſidia adfert.

SAM. SIDEROCRATIS ſeu EISENMENGER *oratio de methodo ἰατρομαϑηματικῶν συντάξεων*, Argent. 1563. 8. *

BALTHASSARIS MAYROLA *compendioſa methodus in acutis morbis curandis*, Papiæ 1563. 8. L. *

GABRIE-

GABRIELIS FALLOPII Mutinenſis, magni anatomici, chirurgi & medici, viri optimi & candidiſſimi, poſthumi aliqui Libri, hinc minus perfecti, huc ſpectant. Obiit autem anno 1563. Huc ergo pertinet *methodus conſultandi* in operibus omnibus Francof. 1600. fol. Venet. 1608. fol. recuſa, tum Liber *de decoratione* & *de morbo gallico*, Liber *de arcanis compoſitionibus medicis* ipſi tributus Italice, & Germanice Auguſtæ Vindel. excuſus eſt.

GIOVANNI MARINELLO qui idem HIPPOCRATEM edidit, *trattato delle medicine pertinenti all'infermità delle donne* Libri III. Venet. 1563. & 1674. 8. excuſus laudatur inter optimos.*

NICOLAI MONARDEZ *de ſecanda in pleuritide vena*, &c. Antvverp. 1564. 8. *

FRANCISCUS VALESIUS, Covarruvianus, archiater PHILIPPI II. quem *animam* GALENI nonnulli dixerunt, plurimos Libros reliquit. EJUS *controverſiarum medicarum & philoſophicarum* Libri X. & *libellus de locis apud* GALENUM *manifeſto pugnantibus* prodiit Compluti 1564. & 1585. Francof. 1582. fol. 1590. fol. 1595. fol. Hanov. 1606. fol. Lugd. 1625. 4. LIND. Quarum ſcopus in univerſum eſt, GALENUM contra Arabes defendere, & quæ praxin perinde ut reliquas medicinæ partes continent. EJ. *methodus medendi in quatuor* Libros *diviſa*, Venet. 1589. 8. Madriti 1614. 8. prodiit, tum Francof. 1645. fol. Pariſ. 1651. 8. LIND. *De iis quæ phyſice ſcripta ſunt in libris ſacris ſeu de ſacra philoſophia* L. Francof. 1590. 8. & alias editus, varia rariora etiam continet, ut artem docendi ſurdos mutoſque. IDEM diſpenſatorium hiſpanice edidit Madrit. 1592. 8.

MARTINI RULANDI patris Chymiatri, eſt *medicina practica vetus & nova continens omnes corporis humani morbos, quibus ſunt addita medicamenta omnia compoſita εὐπόριϛα*, Argentin. 1564. 8. L. Hanov. 1610. 12. L. * *Appendix de doſibus compoſitorum omnium quæ in officinis exſtant*, Argentor. 1567. 12. LIND. EJ. *de phlebotomia morbiſque per eam curandis* ib. 1567. 12. & 1579. & *de ſcarificatione & ventoſatione morbiſque per eam curandis* 1567. ibid. qui duo libelli *conjuncti* cum *curationibus*, Baſil. 1591. 16. &c. cum *præfatione filii num in omni pleuritide ſecanda vena dextra cubiti*, prodierunt Baſil. 1627. 8. L. EJ. *theſaurus Rulandinus ſeu curationum empiricarum & hiſtoricarum centuriæ* X. excuſæ ſunt Baſil. 1591. 1593. 1595. 1596. 24. 1628. 8. hoc anno cum libellis de ſcarifatione & ventoſatione, Budiſſ. 1679. 8. * Improbabiles curationes morborum per medicamenta chemica tradit ∴ EJ. *balnearium reſtauratum in quo curantur morbi per balneas naturales, artificiales, ſcarificationes & phlebotomias*, Baſil. 1579. 8. 1625. 8.

LEVINI LEMNII *de occultis naturæ miraculis* Libri IV. Antvverp. 1564. 8. Gandavi 1571. 8. Colon. 1581. 8. quæ mea eſt editio, & alias, etiam gallice, vertente JACOBO GOHORY Pariſ. 1567. Miſcellanea ſunt, hiſtorica, phyſica, botanica, phyſiologica, practica etiam, inter quæ multa rariſſima, & plurimum theoriæ.

GARCII LOPII commentarii *de varia rei medicæ lectione*, Antvverp. 1564. 8. *

HIERONYMI MAGII *variarum lectionum ſeu miſcellaneorum* Libri IV. Venet. 1564. LIND.

J. PAULI PERNUMIA *nova & ſingularis omnibus corporis humani affectibus p. n. medendi ratio*, Venet. 1564. 4. Francof. 1596. 8. Valde laudat CONRINGIUS p. 233.

ERN. REUCHLINI *amuletum contra peſtilentiæ contagionem jam paſſim divagantem*, Magdeburg. 1564. 4. RIV. EJ. *unterricht vvieder die peſt*, Lubek 1577. 4. *

GERARDI BERGENSIS *de præſervatione & curatione morbi articularis & calculi libellus*, Antvverp. 1584. 8. * L. EJUSD. *de peſtis præſervatione* ibid. 1565. & 1586. 8. 1587. 16. quæ mea eſt editio. EJ. *de conſultationibus medicorum & methodica curatione febrium & dolore penis* ibid. 1586. 8. L.

JOACH. CIRENBERGII *bericht, raht und hülfe vvieder alle peſtilenziſche und giftige fieber*, Lipſ. 1564. 4.

J. VVIERI Archiatri Clivienſis, viri cordati, magni fraudum magicarum detectoris, peregrinatoris & felicis practici *opera* diximus, ſimul edita, Amſtelod. 1660. 4. Diſcipulus C. AGRIPPÆ fuit. Ejus peculiaria medicamenta laudat CONRING.

GUIL. RHEGINI *medica exercitatio ex ſelectis utriuſque linguæ authoribus illuſtrata*, Lugdun. 1564. 4. *

LEONHARDI BOTALLI Aſtenſis Regis CAROLI IX. medici, multum experti viri, huc pertinet, imprimis Liber *de curatione per ſanguinis miſſionem* una cum libello *de incidenda vena, cutis ſcarificanda, & hirudinum applicandarum modo*, *editus* Lugduni 1580. 8. Rejectis quæſtionibus de venarum ſelectu, quæ tunc maxime fervebant, omnem fere ſanguinis miſ-

miſſionem probabat, quæ ſatis larga eſſet, iſque fuit, a quo recentiores Galli ſuum in omnibus fere morbis etiam cacochymia, peſte, morbis exanthematicis, hydrope & quartana venæ ſectionis amorem acceperunt. Liber *de curanda luis venereæ ratione*, Lugduni 1565. 8. editus jam dictus eſt, qui ex melioribus eſt. Opera omnia edidit J. van HORNE, Leid. 1660. 8.

LUCILLI PHILALTHEI Liber *de methodo recitandi curas*, Papiæ 1565. 8.* Spir. 1581. 4.*

SCIPIONIS CASSOLA *an epithematum uſus antiquis medicis fuerit cognitus*, Parmæ 1565. 4.*

CHRISTOPHORI BARAVALI *de tempore dandi catapotiæ*, Monteregali 1565. 8. L.

CHRISTOPHORI a VEGA Complutenſis Profeſſoris *de arte medendi Liber qui univerſam artem medicam juſta tractatione continet*, Lugdun. 1565. fol. & *opera omnia in unum volumen collecta*, Lugd. 1576. 1586. fol. 1626. fol. *

LUDOVICI COLLADO Valentini *iſagoge medica ex* HIPPOCRATE *&* GALENO, Valent. 1565. 8. *de indicationibus* Liber I. Valent. 1572. 8. LIND. *

NICOLAI RORARII *contradictiones, dubia & paradoxa in Libros* HIPPOCRATIS, CELSI, GALENI, AETII, AEGINETÆ, AVICENNÆ *cum earum conciliationibus*, Venet. 1566. 4. quæ mea eſt editio 1572. 8. Ordine alphabetico ex ſingulo horum ſcriptorum decerpſit opiniones, quæ vel cum aliis ejuſdem viri ſententiis, vel cum rei ipſius evidentia pugnant. Eas, utcunque poteſt, conciliat, ſæpe ad riſum uſque lectoris ingenioſus, exemplo loci de tenuis membranæ vulneribus pag. 36. alterius de cichorio noxio una & ſalubri pag. 258. de hepatis ſcirrhis & tactui ſubjectis & non ſubjectis pag. 347. de iracundis frigidis una & calidis pag. 374. de mammarum carne inſenſili pag. 598 de peritonæi fibris pag. 608. Rariſſime aliqua corrigit, aut ſuam obſervationem interponit.

LAURENTII JOUBERT Monſpelienſis *Paradoxorum* Decas I. & Libr. II. Lugdun 1566. 8.* Febres non a putredine fieri, & alia a receptis opinionibus aliena docet. EJUSD. *medicina practica* Libri III. *accedit iſagoge therapeutica methodi & de affectibus capitis & thoracis*, Lugd. 1577. 12. & 1582. * EJUSD. *de erroribus vulgi medicina medicorumque dignitatem deformantibus cum ſcholiis* J. BORGESII, Antvverp. 1600. 8. * gallice vero cum titulo *les erreurs populaires & propos vulgaires touchant la médecine & le regimen de la ſanté*, Bourdeaux 1570. 8. Ejus Libri pars altera prodiit Pariſ. anno 1579. & a B. CABROLIO edita Lyon 1608. 12. * EJ. Libri *de peſte, quartana, & paralyſi*, Lugd. 1567. 8. * EJUSD. *operum latinorum* T. I. & II. Lugdun. 1582. fol. Francof. 1599. fol. 1645. * LIND. in quibus præter priora etiam exſtat *Apologia pro Paradoxis ad* T. JORDANUM & F. VALERIOLAM. *Provocatio a ſententia* B. SEIDELII *de iis quæ in paradoxis de febrium humoralium origine & materia diſputavit:* & EJ. *de iterata ſæpius in eodem morbo phlebotomia*. *

OMOBONI FERRARII *de regulis medicinæ ex* HIPPOCRATE, GALENO *&* AVICENNA *ſumma cum diligentiæ collectis* Libri III. Brix. 1566. 8. Venet. 1573. 8. * auctius, tum 1598. 8. LIND. Lipſ. 1601. 8. LIND. * EJ. *de arte medica infantium* Libri IV. *quorum..poſteriores de curandis morbis agunt*, Brixiæ 1577. 4. * EJ. *de arte medica infantum aphoriſmorum particula* 3. ibid. eodem anno recuſæ Lipſ. 1601. 8. PL. & VVittembergæ 1604. 8. *

FERRARIUS non placet, obiter lectus.

J. B. DONATII *παρασκευαστικῶν apparatus medicus*, Lugdun. 1566. 8. * ENDT. EJ. *de materia maturitate in morbis*, Francof. 1591. 8. *

EUSEBII VVILDBECK *bericht vvie man ſich für der peſtilenz bevvahren und ſie curieren ſoll*, Lipſ. 1566. 4. RIV.

JOH. SCHROETER, primi Academiæ Jenenſis Rectoris, *bericht und rahtſchlag vvie man in der peſtilenz ſich halten, bevvahren, und gebeehren ſoll*, Lipſ. 1566. 4. RIV.

Hujus Latinam etiam editionem citari video Lipſiæ 4. abſque anno editam cum titulo *Brevis & neceſſaria contagionis & peſtis adumbratio*. *

THEOD. PLATEANI *nevv evvig arzney practica* Königsberg 1566. 4. *

Duæ quæſtiones medicæ, prima utrum in lienis affectibus ſecanda ſit vena quæ eſt ad annularem digitum ſiniſtra manus a JOS. VALDANIO, HIER. FEROLDO, ALOYSIO MUNDELLA *&* BARTH GOJONE *tractata; altera utrum in morborum initiis ſolum cum materia turgente purgantibus medicamentis uti liceat a* VICT. TRINCAVELLIO *explicata* Patav. 1567. 8. * EJ. VALDANII *de theriacæ uſu in febribus peſtilentibus* Liber I. Brixiæ 1570. 4. *Liber* II. ibid. 1571. 8. LIND. *

J. MOIBANI Auguſtani, amici C. GESNERI, *antidotum* in Libro cura GUILIELMI TRIPHYLLODACNI ſcripto cum titulo *giftjager* 1567. * ADAM.

MARII PROCERIS *diſcuſſio inepta defenſionis cujuſdam* J. B. DONATII *edita adverſus* LEONH. BOTALLUM. *Accedit decretum ſupremi ſenatus Pariſini adverſus* DONATUM una cum *Epiſtolis* J. BRUTI & *hiſtoria* JACOBI DOYNÆI, *ex quibus totius controverſia ratio & progreſſus cognoſci poterit*, Pariſ. 1567. 8. *

MARTINI HUNNII *pulcherrimarum quæſtionum medicarum* T. I. *Accedit de diabete conſilium*, Papiæ 1567. 4. *

NIC. RHODII *redargutiones in* FERD. CASSANUM *pro* ALTIMARO & J. ANDREA NOLA, *quibus non vera tantum* ALTIMARI *poſitio de tertiana exquiſita & de ſedimento celebratur*, *ſed quamplurimi errores manifeſtantur*, *quos* F. CASSANUS *committit*, Venet. 1567. 8. *

J MATTHÆI DURASTANTE *Libri* II. *medici*. *Primus de aceti ſcillitici compoſitione & viribus*. *Secundus de aloës ſubſtantia*, *quantitate*, &c. Venet. 1567. 8. Gieſſ. 1614. 12. EJ. *an virium imbecillitati juncta cacochymia per epicraſin ſit curanda & an rhabarbarum ad dyſenteriam*, Venet. 1567. 8. LIND.

JAQUES GREVIN *apologie pour l'antimoine contre* LOUYS de LAUNAI, Pariſ. 1567. 8. Antvverp. 1568. 4. cum NICANDRI verſione. Aphrodiſiacum diximus.

PETR. ARIAS de BENAVIDEZ cum *ſecretis chirurgicis* etiam edidit, Valladolid 1567. 8. L. *de morbo gallico y lamp arones y mirrarchia*. *

MICH. TOXITAE Paracelſici hominis, *ſpongia ſtibii adverſus* LUCÆ STENGELII *aſpergines*, Argentin. 1567. 4. *

G. DORDONI *de morbi Gallici curatione* dictus eſt, editus Papiæ 1568. 8.

CHRISTOPHORI VVIRSUNG *liber in quo omnia corporis humani externa & interna membra primum deſcribuntur*, *deinde ſingulorum morbus & eorum cura*, Heidelberg. 1568. fol. germanice & alias. Recognovit & digeſſit J. T. TABERNÆMONTANUS & edidit Francof. 1577. fol. Neuſtatt. 1588. fol. 1597. fol. * Belgice prodiit Dordraci 1601. fol.

JOH. KENTMANN's celebris medici & rerum naturalium collectoris *regiment vvie man ſich vor der peſtilenz behüten und vvas mittel man davor brauchen ſolle* VVittemberg. 1568. 4. RIV.

FRANCISCI FRANCO Liber *de las enfermedades contagioſas y de la preſervacion de ellas*, *de la nieve y dell'uſo de ella*, Sevilla 1569. 4. ANT.

ODDI de ODDIS Patavini *de peſtis & peſtiferorum omnium affectuum*, *cauſis*, *ſignis*, *præcautione & curatione* Libri IV. EJ. *apologia pro* GALENO *tum in logica*, *tum in philoſophica*, *tum in medicinam*, Venet. 1570. 4. a filio MARCO edita, cum MARCI *apologia* adverſus ARGENTERIUM. *De peſte* Liber pertinet ad eam peſtilentiam quæ anno 1555. Patavii ſæviit, & cui auctor interfuit. Eam humoribus putridis, & aeri, conſtellationibus tamen etiam malignis tribuit. Hiſtoriam parum bonam dat, miſtam tædioſis veterum repetitionibus & curationem calidam. In fine operis HIPPOCRATIS curationes aliquas cum theoria confert, & negat ipſi notas fuiſſe petechias. Multa imperfecta ſupplevit MARCUS filius.

SANCTII VITALIS *de medicamento ſolvente non exhibendo ſexto die*, Panorm. 1570. 4. L. *

HORATII AUGENII a M. *Sancto* Profeſſoris primo Turinenſis, denique Patavini, *de curandi ratione per ſanguinis miſſionem* Lib. XVII. *in quibus exſtirpatis opinionibus apud novatores vigentibus omnia huc pertinentia ſecundum* GALENUM *explicantur* Venet. 1597. fol. Francof. 1598. fol. L. Sed *tres libri* prodierunt Venet. 1570. 8. L. *decem* vero ibid. 1570. L. fol. & ornatius Turini 1584. 4. quæ mea eſt editio, & cui adnexa eſt *diſputatio adverſus* ARCHANGELUM MERCENARIUM. In fuſo opere venæ ſectionem non iteratam, non excedentem libras quatuor, in loco a ſede inflammationis remotiſſimo, ſecundum Arabes contra CURTIUM defendit, venarum etiam ſelectum, & mechanicam incidendi rationem & cucurbitularum, atque hirudinum adhibendarum modum tradit. Ex ſolis fere auctoritatibus ſcribit, cum pauciſſimis ſuis obſervationibus. EJ. *epiſtolarum & conſultationum* L. XII. Turini 1580. 4. Lib. & XXIII. omnino Libri Francof. 1597. fol. deinde XII. alii Libri ibid. 1600. fol. L. in quibus *maxima difficultates ad medicinam pertinentes dilucidantur*, & AL. MASSARIÆ *additamentum apologeticum ſecundum* HIPPOCRATIS & GALENI *doctrinam evertitur*. * EJ. *de febribus* & *de curatione ſymptomatum febrium peſtilentium*: *de curatione variolarum & morbillorum* Venet. 1597. fol. Lib. Francof. 1604. fol. EJ. *de præſervandi*

a peſte

a peſte modo Lib. IV. Firmi 1577. 8. L. EJ. *de medendis calculoſis & exulceratis renibus* Camerini 1575. 4. L. EJ. *Opera omnia* Venet. 1597. L. 1602. 1607. fol. LIND. Francof. fol. T. III.

GEORGIUS PHÆDRO, de quo ſeverum eſt judicium C. GESNERI, homo Paracelſicus, hujus ævi fuit. Prodierunt poſthuma *opuſcula jatrochemica, quibus continetur Praxis medicochymica & iatropyrgia ſeu peſtis medico-chimica curatio*. Edidit J. A. SCHENCK Francof. 1611. 8.

Ejuſdem ſectæ & ævi fuit ADAMUS BODENSTEIN *Andreæ Caroloſtadii filius*, *Baſilienſis*, cujus *heimlicher philoſophiſcher rathſchlag zu curiren peſtilenz bruſtgeſchvvär* &c. Baſil. 1576. 8. & *vvartung der Kranken ſo mit dem podagra und ſtein behaftet* prodiit Ambergæ 1611. 8. *

JACOBI HOLLERII Stempani, Pariſini Medici, non exigua in medicinam merita ſunt, in qua HIPPOCRATICAM ſectam ſecutus eſt. Cum anno 1562. obierit, huc ejus opera refero, quæ omnia poſthuma ſunt. *Commentarios in aphoriſmos & præſagia Coaca* diximus. Sed a Cl. TRILLERO inter metaphraſtas, minus utiles HIPPOCRATIS commentatores numeratur. Libri *de morborum curatione*, *& peſte* (cum chirurgicis nonnullis DESIDERII JACOTII *opera editi & ſcholiis illuſtrati* prodierunt Pariſ. 1565. 8. Deinde *Libri de morbis internis*, dicti inter *pathologicos*, laudati etiam ob bona medicamenta. Inde opera practica conjuncta cum LUDOVICI DURETII *enarrationibus* & ANTONII VALETII *exercitationibus*, Genev. 1623. 4. & 1635. 4. quæ mea eſt editio quam RENATUS CHARTERIUS curavit; tum Pariſ. 1664. fol. *Commentarii in aphoriſmos* in hac editione deſiderantur. Ejuſdem eſt *viaticum novum de omni morborum cura* a C. VVOLFIO editum Tiguri 1578. 8. Sed ab aliis hoc viaticum nunc video ad BLASIUM HOLLERIUM haberi.

HIERONYMUS MERCURIALIS Forolivienſis, Comes, Eques & Profeſſor Patavinus; deinde per 30. annos Bononienſis, & denique Piſanus, maxima ſuo ſeculo auctoritate floruit, & ad MAXIMILIANUM II. curandum vocatus ſumma cum laude eo labore defunctus eſt, non perinde felix in ſananda Patavina febre, in qua veſicatoria adhibuit, tanto cum famæ detrimento, ut etiam aufugere ſit coactus (NICERON *memoir.* T. 26.); Aliter narrat RAMAZZINI in *Oratione jatrici argumenti* VIII. nempe anno 1578. & ipſum & CAPIVACCIUM Venetias vocatum negaſſe peſtilentiam eſſe, aut contagium habere, donec ab eventu ablatis centum millibus hominum refutarentur; in morbo proprio, calculo nempe renali, dignoſcendo peritior, ex quo obiit anno 1606. (NIC. ERYTHR.) Olim CONRINGIUS ad praxin non valde utilem eſſe ſcriptorem faſſus eſt. Eloquentia & varia eruditione eminuit, in eo infelix, quod fere omnia ſcripta diſcipuli ediderint, maculoſa, tædioſæ longitudinis, veterum unice nixa placitis, & parum veræ utilitatis habitura. Optimum omnium & ab ipſo auctore editum laudavimus, gymnaſticam medicinam. Ipſe etiam edidit *Variarum lectionum* Lib. VI. quorum Lib. IV. prodierunt Venet. 1570. 4. vel 1571. 4. Baſil. 1576. & Libri omnino VI. Pariſ. anno 1585. 8. adjecto nunc primum Lib. VI. tum Venet. 1598. 4. quæ mea eſt editio. Variæ utiq; ſunt emendationes locorum difficilium in veterum lectione, quæ paſſim etiam ad morbos & medicamenta pertinent. EJUS *prælectiones Patavinæ ſeu de cognoſcendis, diſcernendis & curandis omnibus corporis humani affectibus earumque cauſis indagandis Libri* V. opera J. de SPINA editi Francof. 1602. fol. Lugd. 1623. 4. Venet. 1606. fol. & melius 1627. fol. * EJUS *Lib. de decoratione* Venet. 1585. 4. tradit coſmeticen. EJUSD. *conſultationes & reſponſa medica quatuor tomis comprehenſa* editore & adnotationes addente MUNDINO MUNDINIO, Venetiis prodierunt 1617. fol. 1624. fol. 1620. fol. * Hoc ordine excuſi fuerunt ut Venetiis Tomus I. 1587. fol. Tomus II. 1590. Tomus III. 1597. fol. Tomus IV. anno 1597. fol. & 1604. fol. Tomus V. Venet. 1604. fol. LIND. prodiret, tum iterum juncti annis, quos dixi. Primus Tomus etiam Baſileæ 1588. 8. recuſus eſt. * EJ. *opuſcula aurea & ſelectiora*. Ea collectione continentur Libri *de arte gymnaſtica*, *& lectiones variæ*; *& de morbis mulierum: morbis puerorum: de peſtilentia: de maculis peſtificis: de hydrophobia: de venenis & morbis venenoſis* Venet. 1644. fol. Alios Libros in pathologicis laudavimus. *Conſultationes cum prælectionibus in Epidemios* HIPPOCRATIS recuſæ ſunt Foroliv. 1626. fol.

LEONARDO FIORAVANTI *capricci medicinali* L. IV. Venet. 1571. 8. HARL. 1573. 8. 1595. abſonus omnino Liber. EJ. *reggimento della peſte* ibid. 1571. 8. HARL. 1573. EJ. *compendio de' ſecreti* Lib. V. Venet. 1595. 8. 1620. 8. * EJUSD. *il teſoro della vita humana* quatuor libris huc pertinet. Continet conſilia auctoris, arcana & remedia, literas familiares &

cura-

curationes, omnia ad ingenium empiricum auctoris accommodata, Venet. 1570. 8. In Ej. opere *della ſiſica* Liber IV. eſt antidotarium, & prodiit Venet. 1603. 8. Empiricus, ſatis ſubleſtæ fidei homo.

ANTONII MARIA VENUSTI *Conſilia medica in quibus vere quædam conſultandi methodus proponitur* Venet. 1571. 4. Francoſ. 1605. 4. * cum nonnullis CLAUDINI libellis, edente JOS. LAUTERBACH.

FRANCISCI FRANCHINI *de ſanguinis miſſione* Lib. Venet. 1571. 8. *

ANTONII de AGUILLARA *rudimentorum medicinæ* Lib. VIII. Complut. 1571. fol. N. ANT.

PETRI SEVERINI Dani, de ſecta Paracelſica, *idea medicinæ philoſophicæ fundamenta continens totius doctrinæ Paracelſicæ, Hippocraticæ & Galenicæ*, Baſil. 1571. 4. In eum Lib. GUILIELMUS DAVIDSON Hagæ 1660. 4. edidit *prodromum & notas* cum ipſo opere Roterodami 1668. 4. editas, AMBROSIUS vero RHODIUS *diſputationes quibus loca obſcura illuſtrantur, adverſarii refutantur*, Hafniæ 1643. 4. *

ANDREAS CÆSALPINUS ad magnam ætatem pervenit, Profeſſor Piſanus, & archiater Pontificius Peripateticæ ſectæ addictiſſimus, neque ideo utilior. *Quæſtiones peripateticæ* Venetiis anno 1571. 4. & 1593. 4. ſedecim paginis & una quæſtione Libri V. auctiores recuſæ, dictæ ſunt. Is *quintus* Liber ad phyſiologiam pertinet. Adjectæ ſunt editioni poſteriori *Quæſtionum medicarum* Lib. II. varia de viribus medicamentorum, non poſitis in primis qualitatibus: de febribus a ſanguine calefacto, non a putreſcente ſanguine ortis: de venæ ſectione in ſolo principio acutorum, una cum purgantibus utili: de venarum ſelectu, quem probat, & in pleuritide venam e directo ſecat: de dolore: de angina: de dyſenteria, in qua venæ ſectionem rejicit, niſi ulcus ſit inflammatum: de vermibus, quorum duas claſſes facit lumbricos & tæniam, cujus partes ſunt qui cucurbitini dicuntur: de calculorum ortu a frigore. EJ. Lib. II. *de medicamentorum facultatibus* una prodierunt. Eas a ſapore, minus autem ab odore expiſcatur. Componi poſſe ſimplicia defendit, & gradus compoſitionum ad indicationes docet combinare. De præparationibus aliqua adjicit. Etiam frigidam vim ſimplicium in aquas deſtillatas tranſire docet. EJ. *Κάτοπτρον ſeu ſpeculum artis medicæ.. curandos exhibens univerſos totius corporis morbos*, Tarviſ. 1606. 8. Francoſ. 1605. 8. Argentor. 1670. 8. * fere ex HIPPOCRATE ſumtum eſſe lego.

Nunc video CÆSALPINI librum eſſe brevi & bono ordine ſcriptum compendium ex veteribus Græcis & Arabibus, in re medicamentaria fuſiorem & negligentiorem neque parem aliis viri operibus.

J. BRAVI *de hydrophobiæ naturæ, cauſis & medela*, Salmanticæ 1571. 12. * EJ. *de curandi ratione per medicamenti purgantis exhibitionem* Lib. III. Salmanticæ. 1588. 8. *

JOH. SCHITLERI *regimen præſervativum & curativum febris peſtilentialis & morbi anglici ſudorini* 1572. 8. * Hunc valde laudat LINDENIUS.

GUILIELMI MAGISTRATII *iſagoge therapeutica de peſtis ſævitia ejusque curatione ac præventione*, Francoſ. 1572. 8. Venet. 1572. 8. *

Remedies for diſeaſes in horſes. An huc recenſeri meretur? Londini 1572. 4. editus Liber.

HIERONYMO MURILLO chirurgi *therapeutida metodo de* GALENO *en lo que toda la chirurgia* &c. Saragoſſ. 1572. 8. ad chirurgiam equidem videtur pertinere.

LUDOVICI MERCATI medici aulici hiſpanici, eruditi viri & multo magis latini, quam alii ejus gentis ſcriptores, *methodus medendi* prodiit Valladolid. (ſeu Pinciæ) 1572. 8. quem titulum non reperio in collectione operum. EJUSD. *de eſſentia,.. cauſis & ſignis & curatione febris malignæ* ibid. 1574. 8. *de febrium eſſentia.... curatione & febri peſtilentiali* ibid. 1586. 4. *de morbis, eorum ſignis.. ac curatione* ibid. 1604. fol. *Inſtitutiones medicæ* Madrit. 1594. 8. * qui Liber etiam non redit in collectione operum. *Gynaciorum* Lib. IV. Madrit. 1594. fol. *De communi & peculiari præſidiorum artis medicæ indicatione*, Colon. 1588. 8. In operibus omnibus hi ſunt tituli, quæ Francofurti 1608. fol. 3. vol. prodierunt, Tom. I. *de morbis eorumque ſignis, cauſis & curatione*: Tom. II. *de recto præſidiorum uſu* &c. *de morbi gallici natura, curatione: de febrium eſſentia & curatione*: Tom. III. *de morborum internorum curatione* L. IV. & *Libri* IV. *de mulierum adfectionibus*. Acceſſerunt *conſultationes morborum complicatorum & graviſſimorum... & de puerorum morbis eorumque curatione*

ratione Valladolid 1613. fol. * Francof. 1604. fol. In voluminoſo auctore reperio collectionem ex veteribus, cum parciſſimis propriis obſervationibus.

MERCATI Liber *de febre maligna* prodiit Baſil. 1594. 8.

THOMÆ ERASTI Helveti Badenſis, Profeſſoris Heidelbergenſis, inde Baſilienſis, *diſputat. de nova medicina* T. PARACELSI Part. I. Baſil. abſque anno, 4. *pars altera* ibid. 1572. 4. *tertia* ibid. eodem anno. *quarta* ibid. 1573. 4. Libri duo priores, quos ſolos legi, phyſicam PARACELSI refutant fuſe & acriter, Libro quarto vero curationes percurrit & fidem derogat miris illis PARACELSI ſanationibus. EJ. *opuſcula varia qua morte praventus in lucem edere non potuit* Francof. 1500. fol. continent *epiſtolam ad* C. GESNERUM *de curatione peſtilentia*, & *conſilia aliqua*, EJ. *diſputationum & epiſtolarum medicinalium volumen*, Tiguri 1595. 4. *

BENEDICTI PATINA *conſilium pro* D. MAXIMILIANO *de cordis palpitatione*, Brixiæ 1573. 8. *

SEBASTIANI PAPARELLÆ *de indicationibus curativis*, Peruſiæ 1573. 4.* *Opera omnia* Maceratæ 1582. fol. *

EUDOXI PHILALETHIS (ſeu HIERONYMI DONZELLINI) *adverſus calumnias & ſophiſmata cujuſdam Perſonati qui ſe Epandrophylactem nominavit apologia*, Veron. 1573. 4. * EJ. *de pracavenda & curanda peſte L.* italice Venet. 1577. prodiit.

MARCI NÆVIANI *de curandis morbis* Gandavi 1573. 8. 1575. 8.

FRANCISCI VILLARINI *medendi canones*, Tudelæ 1573. 8. ANT. *

BERNHARDI DESSENII Cronenburgii, Colonienſis medici, *Defenſio medicina veteris & rationalis adverſus* G. PHÆDRONEM *& ſectas* PARACELSI, Colon. 1573. 4. *

NIC. HOVEL *de peſte, cauſis ejus & ſignis, & elect. de ovo*, Pariſ. 1573. 8.

JACOBI OETHAEI *de recto uſu medicinarum tam in ſanis quam in agris, cum declaratione errorum qui in iis fiunt*, Dilling. 1574. 8. GRIENVVALD. EJ. *gründlicher bericht von rechten branch der arzney den geſunden, kranken und kranken, pflegern*, Dillingen. 1574. 8.* GRIENVV.

JOACHIMI STRUPPE *conſenſus celebriorum medicorum ſuper mumia* &c. Francof. 1574. 4. *

ABR. VVERNER *bericht für dier einfältigen, vvomit ſie ſich in der peſt vervvahren und curiren ſollen*, VVittemberg 1575. 4.

VVie ſich in ſterbens laüften zu verhalten Francof. 1575. 8. *

CORNELLI SCHYLANDER *medicina aſtrologica omnibus medicina ſtudioſis longe utiliſſima* Antvverp. 1575. 8.* 1577. 8. auctius recuſa.

Primam editionem Libri ignoro qui cum titulo BARTHOLOMÆI CARRICHTERI *leib und vvundarzney buch oder practica von allerley krankheiten und offenen ſchäden* prodiit Argentor. 1575. 8. recuſus cum CARDILUCII commentariis Tom. IV. Norimberg. 1686. 8. Ex ſecta aſtrologica & paracelſica fuit.

TOSSANI DUCRETII *Libri de arthritide . . . curanda* Lugd. 1575. *& de febrium curandarum ratione*, Lauſannæ 1578. 8.* in pathologicis dicti ſunt.

VVILLIAM CLOVVES *nevv and approved treatiſe concerning the cure of the french pox by the unctions* Lond. 1575. 8. cum anglice verſo libello FERNELII. Recuſus eſt anno 1585. 4. 1596. 1637. 4. cum tilulo *A treatiſe touching the cure of the diſeaſe called morbus gallicus or lues venerea*. ASTER.

MAURITII CORDÆI *gynacia* Pariſ. 1574. 1584. edita jam dicta ſunt.

ANDR. ALCAZAR Med. Chirurgi Lib. VI. quorum quintus eſt *de pudendagra ſeu morbo gallico*, ſextus, *de valetudine tuenda peſtis tempore* Salmantic. 1575. fol. * ANT.

DIDACI MERINO *de morbis internis* Lib. VI. Burgos 1575. fol. ANT.

FRANCISCI CRESCENTII *de morbis epidemicis qui Panormi vagabantur* anno 1755. ſeu *de peſte ejusque natura & pracautione tractatus*, Panorm. 1624. 4. MONGIT.

PETRI DROETI *conſilium novum de peſtilentia* Argentor. 1576. 1. ENDT. *

MICHAELIS MERCATI Archiatri Pontificii *iſtruzione ſopra la peſte* Rom. 1576. 4. cum remediis & ad peſtem & ad podagram, atque paralyſin & venena.

PETRI VEZII *commentarii medici multa rei medica ſubobſcura probata doctrina auctorum defendens*, Madrit. 1576. 4. * EJ. *apologia contra praxin* DONATI ab ALTOMARI Madrit. 1582. 8. * EJ. *de ſignis mittendi ſanguinis Liber* Valent. 1601. 8. N. ANT.

SIMONIS SIMONII *artificioſa curanda peſtis methodus* Lib. II. *comprehenſa* Lipſ. 1576. 4. *

EJ.

Ej. *ſupplex ad* Marc. Camillum *quondam* Scarcia Lupum *triumphantem*, Cracov. 1585. 4. * Ej. *ſcopa quibus vertitur confutatio Advocati* Nicolai Buccellæ *chirurgi*, Cracoviæ 1589. 4. * L. Ej. *miſcellanea medica* Lugdun. 1578. 4. *

Antonii Glisentii *de cauſis præparantibus corpus humanum ad corruptionem peſtilentem* anni 1576. Italice ſcriptum Paschalio teſte anno 1576. *

Adami Lonicer Marburgenſis Profeſſoris, *ordnung für die peſtilenz*, Francof. 1576. 8. * Ej. *de purgationibus Libri* III. *ex* Hippocrate, Galeno, Aetio & Mesue *deprompti*, Francof. 1596. 8. poſthumi. *

Annibal Briganti *avviſi ed avvertimenti intorno al governo di preſervarſi da peſtilenza*, Napoli 1577. 4. cum *avviſi intorno alla preſervazione e curazione de' morbilli, e delle variole*. *

Sebastiani Ajelli *brevis diſcurſus de imminente in R. Neapolitano peſte* anno 1575. *6.* & *7.* Neapoli 1577. 4. *

Georgii Gomez *de ſecanda vena in pleuritide*, Toledo 1577. 4. *

Cauſe e remedj della peſte raccolti per ordine di M. Gonzaga, Firenze 1577. 8. *

Alfonsi de Jubera *dechado y preſervacion de todas las medicinas compueſtas uſu alles con declaracion de todas ſus dadas*, Pinciæ 1577. 8. N. Ant.

Giuseppe Mugino *trattato breve ſopra la preſervazione e cura della peſte*, Milano 1577. 8. *

Sovereigne approved medicines and remedies for ſundry diſeaſes vvithin the body as for all ſores, vvounds &c. Lond. 1577. 8. Ames.

Petri Pichot *Libellus de rheumatiſmo, catarrho & deſtillatione a cerebro*, Burdigalæ 1577. 8. *

Roc le Bailli de la Riviere 300. *aphoriſmi gallici & latini qui continent ſummam paracelſica doctrinæ* Pariſ. 1578. 4. * Ej. *de peſte, catarrho & pleureſi*, ibid. 1580. * Ej. *reſponſio ad quæſtiones propoſitas a medicis Pariſienſibus*, ibid. 1579. 8. * Pro Chemiatris.

Bonaventuræ Grangerii *de cautionibus in ſanguinis miſſione adhibendis*, Pariſ. 1578. 4. * Ej. *in defenſionem libelli* L. Botalli *de curandi ratione per ſanguinis miſſionem a* Georgio Caspio *ſuſceptam animadverſio*, Baſil. 1580. 8. Pariſ. 1581. 8. Lind.

Joh. Gorræi ſeu de Gorris Pariſini, doctiſſimi viri, ex ſchola Hippocratica *definitionum medicarum* Lib. XXIV. Francof. 1578. fol. quæ mea eſt editio, 1601. fol. & Pariſ. 1622. fol. cum reliquis ejus operibus auctius recuſi. Melior editio eſt Pariſ. 1564. fol. Dictionarium medicum, ad græcos auctores intelligendos perutile alibi laudabimus. Ej. *opuſcula quatuor* (diſputationes Pariſinæ) quibus oſtendit, *injuria accuſari phlebotomias medicorum Pariſienſium & eorum methodum omnium ſaluberrimam eſſe* Pariſ. 1660. 4. *cum ſecundis* cogitationibus *de uſu venæ ſectionis* Lind.

Julii Palmarii Librum *de morbis contagioſis* jam laudavimus. Curatio multa ſpecifica non ſatis firma continet.

Hieronymi Ximenez *inſtitutiones medicæ*, Epilæ 1578. 4. Tolet. 1583. fol. Ant. *

Ascanii Schratenberg *de indicationibus curativis* Lib. II. Brixiæ 1578. 8. L. *

Petri Pauli Peredia *ſcholia in ſingula capita praxeos ſeu methodi medendi* Mich. Joh. Paschalis *quæ cum illa Praxi typis excuſa ſunt* Barcinone 1579. 8. * Lugdun. 1585. 8. Accedit *quæſtio an cannabis & aqua, in qua mollitur, poſſint aerem inficere*. Ej. *opera omnia* 4. Tomis diviſa cura Petri Barea de Astorga prodierunt Antvverp. 1690. fol. 2. vol. *

Andreæ de Zamudio y Alfaro *orden para la cura y preſervacion de las viruelas* Madrit. 1579. 8. * & Ej. *orden para la cura y preſervacion de las ſecas y carbuncos*, ibid. 1599. 8. Ant.

Bernardino Gomez Miedes *enchiridion* ſeu *manual inſtrumento de ſalud contra il morbo articular que Uaman Gota* Valentiæ 1579. 4. * Frictionem regi commendat, podagra laboranti.

J. B. Masini *opiniones de re medica*, Patav. 1579. 4. *

Joachimi Querteni *tabulæ continentes ea quæ in curatione morborum methodica conſiderantur*, Erfurt. 1579. *

Andreæ Planer orationes III. dictæ in *hiſtoricis*, Tubingæ prodierunt 1579. 4. Libri vero *de medendi methodo* Liber I. prodiit Baſil. 1585. 8. Liber II. Baſil. 1588. 8. Endt. *

Jac.

modo, & quo ordine deberet agere medicus. Magis adhuc ſyſtematicus eſt, & omnino laudem meretur FELIX PLATERUS (*a*), qui Librum titulo *Praxeos medicæ* ſcripſit, in quo vix aliquid habemus, quod deſiderare poſſimus, niſi quod nimis abundet remediis, ceterum in morbis deſcribendis palmam meretur. Opera ejus proſtant tribus voluminibus in 4. Baſileæ anno 1656. impreſſa. Hæc editio eſt optima, filius nempe auctoris opera paterna reviſit; in eo etiam auctore Arabica commenta vix invenimus.

Huc pertinet præterea NICOLAUS PISO (*b*), pater nobiliſſimi CAROLI PI-

JAC. SCHADEN *kurzer bericht vvie ſich ein ieder in ſterbens läüften recht preſerviren und curiren möge*, Dantzig 1579. 4. * RIV.

Hoc anno Colmiæ conjuncta prodierunt *clariſſimorum medicorum* Opuſcula 4. *de pulſibus ex* GALENO, *de judiciis urinarum* VASSAEI, *omnium morborum internorum methodus* J. SYLVII & BRUDI *de ratione victus in morbis*, Colm. 1579. 8.

GEORGII CASPII ad BON. GRANGERII *admonitionem indoctam & contumelioſam de cautionibus in ſanguinis miſſione adhibendis reſponſio, qua* L. BOTALLI *libellus de curat. per ſanguinis miſſionem defenditur*, Baſil. 1580. 8. Pariſ. 1581. 8. L. * EJ. *caſtigatio* B. GRENGERII *animadverſionis adverſus* L. BOTALLUM, Pariſ. 1582. 8. *

GALTERI BRUEL *praxis medicina theorica & empirica*, Antvverp. 1580. 1585, fol. Leid. 1589. 8. L. 1612. 8. 1631. 8. *

BALTHASAR BRUNNER *bericht von der hauptkrankheit*, Eisleben 1580. * EJ. *bericht vvie man ſich in itzo verfällender ſterbens zeit praeſerviren und verhalten ſoll* Lipſ. 1581. 4. RIV. Hall. 1598. 4. ibid. EJ. *conſilia medica collecta a* L. HOFMANNO, Hall. Sax. 1617. 4.

(*a*) Sequetur ejus hiſtoria ſuo loco.

(*b*) NICOLAI PISONIS Lotharingi *de cognoſcendis & curandis pracipue internis corporis humani morbis* Libri III. Francof. 1580. fol. RIV. 1585. 8. quæ mea eſt editio, 1588. fol. Paulo minus, quam vulgo ſolebat, veteres compilavit, & ſua medicamenta, noſtriſque moribus aptiora commendavit, facilis & boni ordinis ſcriptor.

Cum anno 1581. REMBERTUS DODONAEUS, a patris nomine quod fuit DODO, dictus, archiater Cæſareus, ſed in Academia Leidenſi mortuus obſervationes ſuas ediderit, huc etiam refero ejus *Praxim medicam*, quæ Amſtelodami 1616. 8. prodiit & cum SEBASTIANI EGBERTI & NIC. FONTANI ſcholiis ibid. 1640. 8. Sequitur PAULI ordinem, atque ad eum commentatur, cum nonnullis ſuis de medicamenti fidelibus teſtimoniis, & brevibus morborum rariorum monumentis.

GERHARDI DORN ſeu DORNAEI *faſciculus Paracelſica medicina veteris & non nova in compendioſum promtuarium collectus*, Francof. 1581. 4. * Ex ſchola Chemiatrica. Contra ERASTUM ſcripſit IDEM *admonitionem ad* T. E. ERASTUM *de revocandis calumniis in* PARACELSUM *immerito dictis*. Francof. 1583. 8. & alias. * IDEM quæ *de reſtituta vera utriuſque medicina praxi* ſcripſit, Lugd. 1578. 8. *

MARSILIUS CAGNATUS anno 1581. 8. Romæ edidit *diſputationem de ordine in cibis ſervando* & *duos Libros variarum lectionum*. Duos alios edidit in altera editione, Rom. 1587. 8. *Opuſcula varia de Ligno ſancto* & *de urbana febres curandi ratione* ſecuta ſunt, Rom. 1601. 4. *

ANDONIUS SNEBERGER edidit anno 1581. 8. Francofurti *Ennumerationem probabilium adverſus omnis generis articulorum dolores*.. & *de ſalis uſu cum conſilio* FERNELII *ad epilepſiam*. Recuſus eſt Spiræ 1552. 8. Leovard. 1619. 12. *

E. ANHART von GRAITZ *conſilium podagricum*, Ingolſtad. 1581. 8. *

SEB. LIBORII *büchlein vor die kranken*, Gorliz 1581. 8. *

LUDOVICI GRAEVII *regiment und kurtzer bericht vvie man ſich in ſterbens läüften zur praeſervation und curation der peſtilenz krankheiten zu verhalten habe*, Heidelberg. 1581. 8. RIV.

NICOL. de NANCEL *de peſte* gallice, Pariſ. 1581. 8. *

GUIL. GISCAFERI *de febrium curatione*, Pariſ. 1581. 8. *

JOH.

PISONIS. Tractatum ſcripſit *de cognoſcendis & curandis præcipue internis humani corporis morbis*, cujus editio habetur Francofurti apud Wechelium in folio, anno 1580. & 1585. in 8.

Syſte-

JOH. de CARMONA tractatus *an aſtrologia ſit medicis neceſſaria: accedit praxis ſubtiliſſima ad peſtilentiam curandam*, Hiſpali 1582. 8. ANT. *

GEORGII a SAA *concluſiones medicæ*, Conimbricæ 1582. 12. * LIND.

J. EVVICH *de officio fidelis & prudentis magiſtratus tempore peſtilentiæ Rempublicam a contagio præſervandi liberandique*, Neapoli Nemet. 1582. 8. Brem. 1657. *

J. SPOERISCH *epiſtolæ medicinales practicæ*, VVitterberg 1582. 8. EJ. Libri VI. *de ratione curandi omnes morbos per bonam diætam*, Lipſ. 1607. 8. *

J. BAPTISTI GOYNAEI *enchiridion ad quotidianam medendi exercitationem*, Venet. 1582. 8. * cum aliis opuſculis.

Inter PAREI opera, quæ Pariſ. 1582. fol. prodierunt, huc pertinent Liber *de peſte*, *de variolis*, *lue venerea*, *vermibus*, *elephantiaſi*, *arthiritide & venenis*, minime contemnendi Libri, qui multas cadaverum utiles ſectiones, aliaque propria contineant, etſi non ſatis a miraculoſis hiſtoriis cavit.

J. BAPTISTÆ SYLVATICI *de ſecanda in putridis febribus Salvatella deque noſtro in venæ ſectione modo cum antiquo comparato Epiſt.* Mediolani 1583. 4. * EJ. *de frigida potu medicamentum*, Mediolan. 1586. 4. * EJ. *de materia turgente* L. Venet. 1600. 4. Ex veteribus collecta diſputatio. EJ. *controverſiæ medicæ centum*, Mediolan. 1601. 4. maj Francof. 1601. fol. Practicæ pleræque ſed ſcholaſtica omnino methodo ſcriptæ. EJ. *de unicornu, lapides bezoar, ſmaragdo & margarite, eorumque in febribus peſtilentibus uſu*, Bergomi 1605 4. *

ALPHONSI MARESCOTTI *compendium totius medicinæ quod de complexionum arcanis indiciis morborum præcipuorum cauſis .. ſignis.. deque fabrica receptarum agit, additis formulis remediorum* PETRI GORRÆI Francof. 1583. 12. 1588. 12. LIND. Herborn 1604. 12. * ENDT.

CARNEL a BAESDORP *methodus univerſæ artis medicæ formulis expreſſa ex* GALENI *traditionibus ſcopos omnes curantibus neceſſarios demonſtrans*, Brugis 1583. fol. *

ANTONII FORNESII *de peſtis curatione*, Baſil. 1583. 4. *

PETRI MERCADO *de febrium medela*, Granada 1583. 4. *

JOACHIMI CAMERARII Botanici, polyhiſtoris, *ſynopſis commentariorum de peſte* HIER. DONZELLINI, J. PHIL. INGRASSIÆ, CÆSARIS RINCI *de peſte mediolanenſi &* J. CAMERARII *meditatio de recta & neceſſaria ratione præſervandi a peſtis contagio*. EJ. *conſtitutiones legeſque Venetiis & alibi tempore peſtis anno* 1576. & 1577. *propoſita ex Italico latine verſa*. EJ. *obſervationes de bolo Armeno & terra Lemnia*, Norimberg. 1583. 8. *

J. LEONHARDI BOSCII *bericht vom dem podagra*, Ingolſtad. 1583. 8. *

GALLI EMMEN *bericht vvie man ſich, vveil das ſterben in Boehmen und andersvvo uberhand nimmt, vor vvahren und halten ſoll*, Gorliz 1584. 4. RIV.

HENR. SMETII a LEDA viri nobiliſſimi, Poetæ & polyhiſtoris *unterrichtung vvie ſich der gemeine mann für der peſtilenz verhüten auch hellen ſoll, ſamt einem kurzen rathſchlag vvelchen Fac. Med. Baſ. in ſolchen lauften gegeben*, Lemgov. 1583. 8. In *Miſcellaneis* præter alia varia totius Liber X. in *obſervationibus* verſatur. Libro XII. oſtendit PARACELSUM eas, quæ de ipſo prædicantur, curationes minime adminiſtraſſe.

JOH. MATTENBURG *neu geordnet regiment vvieder dem tödlichen gebrechen der peſtilenz*; Lemgov. 1583. 8, RIV.

BALTHASSAR DUVAL *de peſtis curatione Liber*, Pariſ. 1583. 8. L. *

ANDREÆ CHRISTIANI *enchiridion medicum de cognoſcendis curandiſque morbis ex* TRINCAVELLIO. Accedit *de Febribus tractatus ex ejus prælectionibus in* GALENUM, Baſil. 1583. 8. 1607. 8. *

SALVII SCLANI Neapolitani *apologia ad* J. ALTIMARIUM, Venet. 1584. 4. * defendit ſuas in ALTIMARIUM animadverſiones, qua in commentario ad Aphoriſmos propoſuerat. Reliqua opera jam ſunt.

J. PAULI GALLUCCI *de temporibus ad medendum accommodatis*, Venet. 1584. 4. L.

TH.

Syſtematici nunc rurſus ſequuntur Scriptores, nam exſurgit iterum græca medicina, quæ in Gallia reſuſcitata fuit. Viderunt nempe GALENUM multa

di-

TH. MOUFFET *de uſu & præſtantia chymicorum medicamentorum dialogus apologeticus*, Francof. 1584. 8. *

J. BAPT. GEMMÆ *methodus rationalis curandi bubones carbunculeſque peſtilentes*, Græci in Siria 1584. 4. R. Gedan. 1599. 4. *

MICH. von GLAUBITZ *zvvo haus tafeln fur reiche und arme vvieder die fürſtehende peſtilenz*, Mayntz. 1584. 8. RIV.

GUIL. ADOLPHI SCRIBONII *idea medicinæ ſecundum logicas leges informandæ & deſcribendæ*, Lemgov. 1584. 8. LIND.

SEBASTIANI BLOSSII *diſp. explicans* GALENI *doctrinam de methodo*, Heildelb. 1584. 4. LIND. *

VICTORINI SCOENFELDT *de dyſenteria curatione*, Francof. 1584. 8. * EJ. *regiment vvie ein jeder ſich in zeit regierender peſtilenz halten und be vvahren ſoll*, Gorlitz 1586. 4. *

GABRIEL RYFF *neues artzneybuch darinnen das indianiſhe holtz guajacum vor die frantzoſen und viele andere krankheiten abgehandelt vvird*, Dresden 1584. 4. *

CONSTANTINI *LUCÆ methodi medendi* Libri III. Ticini 1585. 4. L. *

ANTONII ALVAREZ *epiſtola & conſilia medica* P. I. Neapoli 1585. 4. L.

ANDREÆ VELASQUEZ *de la melancolia de la naturaleça deſta enfermidad y de ſus cauſas y ſimptomas*, Hiſpali 1585. N. ANT. *

JACOBI SCEGK *tractationum phyſicarum & medicarum* T. I. Libri VII. Francof. 1585. 12. de purgantium in febribus uſu, medicamentorum facultatibus, &c.

SCHEGKIUS Theologus, Juriſconſultus & Medicus fuit, cæterum artem medicam non exercuit AD.

PHILIPPI SCHERBII adeo laudati a C. HOFMANNO *theſes medicæ collectæ*, Lipſ. 1614. 8. Primæ ſunt anni 1585. Intercedunt therapeuticæ theſes anni 1593. *

GEORGII BERTINI Campani *de conſultationibus medicorum & methodicæ febrium curatione commentarius*, Baſil. 1586. 8. * EJUSD. *medicina Libris* 20. *methodice abſolutæ in qua mutuus Græcorum & Arabum conſenſus adverſus Paracelſiſtas*, ARGENTERIUM... *continetur*, ibid. 1587. fol. a

HIERONYMI SACHETI *de podagricis & arthriticis morbis retractatio*, Brix. 1586. 4. *

TIMOTHEI BRIGHT Catabrigienſis *treatiſe on melancholy*, Lond. 1586. 12. AMES EJUSD. *therapeutica hoc eſt de ſanitate reſtituenda medicina Pars altera*, Francof. 1589. 8. 1598. 16. Ex veteribus fere ſua ſumſit, ut etiam lotiones & unctiones, a moribus noſtris alienas, ubique imperet.

LUDOVICUM DURETUM præter commentarios in HIPPOCRATEM & *adverſaria* in HOLLERIUM nihil invenio ſcripſiſſe. Sed celeberrimus in arte fuit, Pariſiſque ita praxi medica eminuit, ut Rex ipſe ejus filiam ſponſam non dedignatus ſit manu in templum ducere, eumque maximis donis ornaverit (RAINSSANT *quæſt. med.* p. 34.) A. CL. TRILLERO inter Metaphraſticos HIPPOCRATIS commentatores, neque utiliſſimos numeratur. Obiit anno 1586. Ejus in praxin HOLLERII enarrationes video etiam prodiiſſe Paris. 1611. 4.

JACOBI THEODORI botanici, TRAGI diſcipuli, medici Spirenſis, multum delectati remediis ex herbis, nomine patriæ notioris, TABERNAEMONTANI, *regiment und berichs vvie man ſich in ſterbens laüften da die peſtilenz einreiſſet, bevvahren, und curiren ſoll*, Francof. 1586. 8. * Exſtat etiam vetuſtior editio, cum hæc in titulo vocetur auctior.

ASCANII MANCINELLI *floridum opuſculum de morſu canis rabidi ejusque curatione cum nonnullis quæſitis notatu dignis*, Venet. 1587. 12. *

NICOLAI MASINI *de gelidi potus abuſu*, Ceſenæ 1587. 4. in diæteticis dictus eſt.

J. BAPTISTÆ MINADI *de ratione mittendi ſanguinis in febribus*, Venet. 1587. 4. *

JOHANNIS HEURNII Leidenſis profeſſoris, felicis, ut video, clinici, in dignoſcendis morbis, ut venenato ictero, perſpicacis, & HIPPOCRATICÆ ſectæ ſcriptoris, multa huc pertinent: *Praxis medicinæ nova ratio*, Leid. 1587. 4. 1590. 4. Roterod. 1680. 8. *Inſtitutiones*

dixiſſe, ſed pauca bona, hinc iterum ſe converterunt ad græcam medicinam; quæ purior eſſet.

III.

nes medicæ, Leid. 1592. 8. 1666. 12. Hanov. 1593. 8. In collectionibus operum omnium eadem habentur, & Praxeos titulus eſt *Praxis medicina generalis & particularis*. Prodierunt Leidæ 1609. 4. Lugdun. 1658. fol. Inſigni cæterum volumine in octo Libros diviſo veterum auxilia modumque medendi reperit.

VVALTHER CARYES *farevvel to phyſic and hammer to the ſtone*, Lond. 1587. 12. AMES. videtur agyrtæ opuſculum eſſe.

ANDREÆ ELLINGER *rathſchlag vvie man ſich zur zeit der peſt præſerviren und curiren ſoll*, Lipſ. 1587. 4. Edidit JOHANNES VVITTICH.

SALUSTII SALVIANI *variarum lectionum de re medica* Libri VIII. Rom. 1588. 8. *

THEODORI ANGELUCCI *ars medica ex* HIPPOCRATIS *&* GALENI *theſauris potiſſimum deprompta ac ſingulari quodam & perſpicuo ſententiarum ordine expoſita*, Venet. 1588. 4. *

ALFONSI BIRTOTII *therapeutica ſeu methodus generalis medendi ex* HIPPOCRATIS, GALENI, AVICENNÆ *ſcriptis*, Lugdun. 1588. 8. *

NERI NERII *aſſertio quod in ſiniſtri lateris ſtupore a cauſa frigida oborto liceat mittere ſanguinem per ſedis venas & applicare cauterium occipiti*, Neapoli 1588. 4. L. *

CAR. VVITTESTEYN *vera totius medicinæ forma*, Antvverp. 1588. 8. *

NICOLAI BUCCELLA *refutatio ſcripti* SIMONIS SIMONII *cui titulum fecit* STEPHANI *Pol. R. ſanitas vita medica, ægritudo, mors*, Cracov. 1588. 4. * An ejuſdem eſt.

D. M. S. P. SIMONIS SIMONII... *athei ſumma religio*, Cracov. 1588. 4. *

GERHARDI NENNII SLEDANI *compendium medicinæ cum tabulis therapeuticis*, Franeker 1588. 4. HARL. *

JAC. LE BON *therapia puerperarum*, Francof. 1589. 16. Pariſ. 1664. & Genev. 1635. 4. cum HOLLERIO. Breve opuſculum.

AUGUSTINI VASQUEZ *Quæſtiones medicæ, practicæ & chirurgicæ*, Salmantic. 1589. 4. * Francof. 1589. 4. L.

JACOBI TAMARO *de epilepſia curatione libellus*, Hiſpali 1589. 4. L. *

JOH. RIOLANI patris multa ſunt opera practica, & imprimis *Therapeutica ſeu ars bene medendi*, Lugd. 1589. 8. Pariſ. 1601. 8. 1618. fol.* Tum *artis medicinalis theoreticæ & practicæ ſyſtema*, Baſil. 1629. 8. * *Pro cenſura* etiam *ſcholæ Pariſina adverſus Alchymiam lata reſponſionem ad* A. LIBAVII *maniam* dedit Pariſ. 1606. 8. * EJ. *univerſa medicina compendium* prodiit Baſil. 1601. 12. Pariſ. 1626. 8. Opera omnia prodierunt Pariſ. 1610. fol.

GERHARDI COLUMBA *apologia pro* FR. BISSO *protomedico* Meſſan. 1589. 8. * Agitur de eryſipelate in Sicilia epidemice graſſante.

PAULI CRINCI *reſponſiones apologeticæ in apologiam* GER. COLUMBÆ *pro* FRANCISCO BISSO Meſſan. 1589. 4. MONG. *

LUCÆ GHINI *brevis ratio curandi morbum gallicum*, Spiræ 1589. 8. LIND. Poſthumum videtur.

VALENT. VALENTINI *apologia qua ſuam pilularum compoſitionem bonam eſſe*, &c. Anconæ 1589. 4.

FERD. MENA *libellus de ratione permiſcendi medicamenta quæ paſſim in uſum veniunt*, Aug. Taurinor. 1589. 8. *

J. MARQUARD *practica theorica empirica morborum internorum a capite ad calcem*, Spir. 1589. 8. LIND. *

LAURENTII SCHOLZE, qui collectionem conſiliorum & epiſtolarum edidit, *aphoriſmorum medicinalium theoreticorum & practicorum* Libri VIII. editi ſunt Breſl. 1588. 8. Francof. 1594. 8. 1626. 8. *

HENRICI a BRA *catalogus medicamentorum ſimplicium & facile parabilium ad calculum*, Franeker 1589. 8. 1691. 8. * *ad hydropem* Leid. 1590. 8. * *adverſus peſtilentiam* Arnheim 1605. 8. * *adverſus epilepſiam*, Leovard. 1616. 8. * *adverſus venena*, ibid. eodem anno. *

CHRISTOPHORI HIELLINI *vom lapide bezoar als der kräftigſten arzney vvieder allerley gift*, Conſtantiæ 1589. 8. * cum collectione libellorum de peſte.

MAR-

III. GRÆCO-GALLI.

JACOBUS HOLLERIUS (a) hic primo nominandus eſt, qui Librum ſcripſit hoc titulo: *Opera practica cum notis* LUDOVICI DURETI. Nobilis & aureus

MARTINI VVENDRICH *problematum phyſicorm & medicorum ex* J. B. MONTANI *ſcriptis ſelectorum* Liber I. VVittemberg 1590. *

MICHAEL BAPST. *neu und nützliches artzney kunſt buch*, Mülhauſen 1590. 4. * 1605. 8. *

LUDOVICI TRAMERI *de vera atque perfecta medendi methodo juxta Peripateticorum doctrinam commentarii*, Ingolſtad. 1590. 8. *

JACOBI SEIDELII *methodica arthritidis & phthiſis curationes certis theſibus comprehenſa. Acc. diſputatio de ſaliva, ſputo & muco*, Bardi in Pomeran. 1590. 4. *

J. THOMÆ MINADOI *Medicarum diſputationum* Liber I. *de adæquato indicante venæ ſectionis: de injucunditate in curationibus evitanda: quod* L. *ad* THRASYBULUM *legitimus ſit*, Tarviſ. 1590. 4. 1610. 4. EJ. *de humani corporis turpitudinibus cognoſcendis & curandis* Libri III. *& de plica polonica*, Patav. 1600. fol. * Alia opera in Pathologicis dicta ſunt.

EUSTACHII RUDII, Bellunenſis, *de humani corporis affectibus dignoſcendis, curandis & conſervandis* Liber I. Venet. 1500. fol. Liber II. ibid. 1595. fol. *tertius* ibid. 1596. fol. LIND. & *omnes conjuncti* VII. *Libri* Venet. 1606. fol. Ex genio ſeculi, plenus controverſiarum & defenſionis veterum, ex quibus etiam fere omnia ſumſit.

J. ANGELI de CANTECILLIS *practica rationalis de medendis morbis* Libri III. & *de differentia & curatione febrium ac ſanguinis miſſione*, Rom. 1590. 8. *

In SAL. ALBERTI *Miſcellaneis*, VVittemberg. 1590. 8. aliqua, pauciora, huc pertinent, ut de vaporibus metallicis utilibus.

ALESSANDRI MASSARIÆ, jurati defenſoris veterum, Patavini Profeſſoris, multa opera extant. EJUS *de peſte* Libros II. video citari editionis Venetæ 1579. 4. EJ. Liber *de abuſu veſicantium & theriaca in febre peſtilenti* prodiit Patav. 1591. 4. & *de abuſu medicamentorum veſicantium diſputatio ſecunda apologetica*, Vicetiæ 1593. 4. * Contra HERCULEM SAXONIA ſcripſit, ſed dicitur a TERILLO palinodiam ceciniſſe. EJUSD. *diſputationes quarum* I. eſt *de ſcopis mittendi ſanguinem, altera de purgatione in morborum principio*, Vicetiæ 1598. 4. * EJ. *reſponſionum & conſultationum medicinalium Liber*, Venet. 1613. fol. EJ. *practica medica ſeu prælectiones academicæ continentes methodum cognoſcendi & curandi totius corporis morbos ad nativam* HIPPOCRATIS & GALENI *mentem cum tractationibus de peſte, affectibus renum & veſicæ, & de pulſibus & urinis*, Tarviſ. 1607. fol. Lugdun. 1616. 4. Venet. 1618. 4. * EJ. *practica medica & Liber de morbo gallico, de purgantibus, de ratione conſultandi*; Francof. 1601. 4. Tarviſ. 1606. fol. EJ. *opera medica* quibus priora omnia repetuntur, Lugdun. 1634. fol. 1669. fol. Francof. 1608. fol. *

BARTHOLOMÆI VICARII *de ægrotantium optimo aſſiſtente ejuſque officio in ſingulis morbis*; Rom. 1591. 4. *

HANNIBALIS de NICOLINIS *de curativis ac mittendi ſanguinem ſcopis diſputationes*, Peruſiæ 1581. 4. * LIND.

HIERONYMI BRISCIANI *nova medicina in qua multorum errores in hac facultate reteguntur & antiquus ſuus honor medicinæ reſtituitur*, Venet. 1591. 4. L.

BAPTISTÆ CODRONCHI *de Chriſtiana & tuta medendi ratione* Libri II. *Accedit de baccis Indicis atque antimonio*, Ferrariæ 1591. 4. * Bonon. 1629. 4. EJ. *conſilium de raucedine*; Francof. 1597. 8. EJ. Libri II. *de rabie & hydrophobia & de iis qui aqua immerguntur*, Francofurt. 1610. 8. alibi dicti ſunt non maximi momenti. Eum etiam diximus quo egit de morbo cartilaginis memoratæ. EJ. *de vitiis vocis* a GOELICKIO laudatus eſt

ANTONII MARIÆ BETTI de Rhabarbaro contra communem opinionem quæſtio, Bonon. 1591. fol. prodiit; an nempe magis in ſubſtantia alvum ſolvat, an infuſum.

(a) Dictus eſt ſuo loco.

(a) PROS-

aureus Liber eſt, eſtque opus abſolutum. Eruditiſſimus enim & omnium fere linguarum peritiſſimus fuit, & gravis ætate, conſummatus experimentis ſumma fide demum ſcripſit. Opus editum eſt Genevæ in 4. anno 1623. & 1635. Reliqui galli unice in HIPPOCRATEM commentati ſunt, hinc eos omnes citavi in ſemeiotice.

Nonnulli alii auctores ſunt, quos ad ſyſtematicos referre oportet, & qui nonnullorum populorum propriam medicinam ſcripſerunt. Olim philoſophus dixit, nihil plus polire ingenium, quam peregrinari apud omnes populos; hinc malum judicium de bono & malo non tamen facile feret, qui plures vidit mores, quam qui patriæ ſuæ mores ſolos viderit. Ita pariter in medicina nimis arcta erit eruditio, niſi variam medicinam Græcorum, Italorum, Indorum, Perſarum, &c. legamus.

De Medicina Ægyptiorum ſcripſit PROSPER ALPINUS (*a*), Italus natione. Illi cupido inceſſit petendi primam medicinæ ſedem, quæ non eſt Græcia, ſed Ægyptus, unde HIPPOCRATES ipſe artem hauſit. Ergo Ægyptum petiit, dogmata eorum populorum collegit, & inde hoc opus condidit, ex quo videmus quid HIPPOCRATES pluribus locis voluerit. Editus eſt in 4. Pariſ. anno 1646. & Lugd. Batavorum.

De

(*a*) PROSPERI ALPINI Maroſticenſis, medici Conſulis Veneti, qui Memphi res reipublicæ agebat, deinde Patavini horti Præfecti, *de medicina Ægyptiorum* Libri IV. Venet. 1591. 4. gr. egregium opus eſt, cujus tres imprimis poſteriores Libri hodiernam Ægyptiorum artem medendi, purgantia, cauſtica, veſicatoria deſcribunt, quibus antiqua etiam ejus gentis medicina paſſim declaratur. EJUSD. *de medicina Methodica* Libri XIII. Patavii 1611. fol. Leid. 1719. 4. & alias excuſi ſunt. Praxin etiam medicam per ſingulos morbos ad placita ſectæ & ejus theorias perſequitur.

ABRAHAMI NEHEMIA *methodus medendi univerſalis per ſanguinis miſſionem & purgationem* Libri II. Acc. *de tempore aquam frigidam exhibendi in febribus ardentibus*, Venet. 1591. 4. *

PAMPHILI HERILACII Reatini *de arthritide & podagra conſilium*, Colon. 1591. 8. cum Libro *de aquarum natura*, exigui momenti.

NICOLAI GYER *engliſh phlebotomi or method and vvay of healing by letting blood*, Lond. 1592. 4. AMES. 1604. 4. *

BERNHARDI CARANES *adverſus Valentinos & alios noſtri temporis medicos de ratione mittendi ſanguinis in febribus putridis* Libri III. Barcinone 1592. 8. *

HENRICUS GARETIUS, medicus Electoris Moguntini, edidit Francof. 1592. 8. *de arthritidis præſervatione & curatione doctiſſimorum noſtra ætatis Medicorum conſilia* J. SYLVII nempe, FERNELII, VESALII, ANTONII GALLI, JEREMIÆ THRIVERII, GEMMÆ FRISII, ADAMI BOGARDI, CORNELII BASDORPII, PETRI BRUHESII, DANIELIS VLIERDENI, CAROLI GOSVINI, JO. ZOMERII & FRANCISCI FABRICII. Pleræque epiſtolæ ſunt P. BRUHESII, aut ad eum datæ.

J. MARQUARDI Pannonii *practica theorica empirica morborum interiorum*, Spiræ 1592. 8. *

ÆMILII CAMPOLONGI Patavini Liber *de arthritide*, Spir. 1592. 8. & prius Venet. 1586. 4. * Et de variolis, Venet. 1586. 4. quæ mea eſt editio libri mediocriter utilis. EJUSD. & ALB. BOTTONI *methodi medicinales in quibus legitima medendi ratio traditur*, Francof. 1595. 8. *

OCTAVIANI ROBORETI archiatri Rudolfi II. *de uſu veſicatoriorum in peticulari febre*; Trident. 1592. RIV. *

J. GRAMMAN *de pharmaco purgante, quod* GALENI *mancipia ſuis purgantibus, cum ſint deleteria nullo ſpagirices artificio correcta, plurimum obſint*, Erford. 1593. 4. * EJ. *bericht*

vvie

vvie man ſich vor der giftigen blutruhr und flieſſenden peſt vervvahren , auch denen damit beladenen vvieder aufhelfen ſoll (ad dyſenteriam) ibid. 1598. 8. RIV.

BRUNONIS SEIDEL Liber *morborum incurabilium cauſas explicans*, Francof. 1593. 8. Poſthumum opus, valde laudatum SCHELHAMMERO, ſed certe noſtro ævo inutile, quo demonſtratum itur, utique dari morbos inſanabiles, neque PARACELSI ſectam eos ſuperare. Auget autem numerum eorum morborum, cum ipſis peſtem, epotam aquam fortem, & alia admiſceret, plenus ſuperſtitioſis hiſtoriis.

PETRI VAEZ *Apologia medicinalis. Acc. Cenſura de Venæ ſectione in febribus putridis & curatione puncticularis, denique epiſtolæ medicinales*, Barcinone 1593. 8. Nondum legi, ſed penes me eſt.

JACOBI TRUNCONII *de curandis puerorum morbis*, Florent. 1593. 4. cum aliis libris in Pathologia citatis.

BARTHOL. HUBNERI *oratio de impietate* PARACELSI *& ſectatorum qui medicinam conſpurcarunt*, Erford. 1593. 8. *

FRANCISCI COURCELLI *de vana ratione mittendi ſanguinis in hæmatothreſeos*, Francof. 1593. 8. *

FRANCISCI AGUILLAR *de febrium putridarum curatione adverſus* BERNHARDUM CARANES, Valent. 1593. 8. L.

PETRI PARISII *avvertimenti ſopra la peſte e febbre peſtifera con la ſomma delle loro principali cagioni*, Panorm. 1593. 4. & *aggiunta*, ibid. 1603. 4. * Ipſe peſti interfuit.

ANDREÆ CHIOCCI *quæſtionum philoſophicarum & medicarum* Libri III. Veron. 1593. 4. Venet. 1604. 4. * EJ. *diſputatio de ſectione venæ in obſtructione ab humorum qualitate*, Venet. 1604. 4. *

HERCULIS SAXONIA, Patavini Profeſſoris, *de phœnigmis* Libri III. *de univerſa rectificantium natura, pſilothris, ſmegmatibus, dropacibus, ſinapiſmis vulgo veſicantibus, de quorum uſu in febribus peſtilentibus multa diſputantur*, Patav. 1593. 4. 1691. 4. * Contra A. MASSARIAM defendit ſuum in peſte veſicantium uſum, ita ut creditus ſit viciſſe adverſarium, THOMASINO judice. Ipſe tamen in uxore ſua abortivis uſus eſt, cum mola laborare crederet, ea vero vere gravida eſſet, PRIMIROSIO teſte *error. vulg* Libros II. c. 2. EJUSDEM *Pantheon medicinæ ſelectum* Libri XI. *diſtinctum omnibus ad praxin medicinæ neceſſariis panmechanicis inſtructum*, Francof. 1603. fol. a PETRO UFFEMBACHIO editum. Opera omnia ejus viri ſunt, Praxis, de plica, de phœnigmis, de lue venerea, de pulſibus. EJUSD. *prælectionum practicarum* Libri II. *de ratione dignoſcendi ac curandi omnes interiores affectus præter naturam*, Francof. 1610. fol. * EJUSD. *opera practica*, Patav. 1639. fol. 1681. fol. *

SIMONIS PETREII *lenis cenſura in acerbam admonitionem* A LAURENTII Turoni 1599. 8.*

SIMONIS KELLING *defenſive againſt the plague*, Lond. 1593. 4. AMES. Etiam variolarum curationem continet.

CHRISTOPHORI HENRICI AYRER *methodica & ſuccincta informatio medici praxin aggredientis*, Francof. 1594. 8. * EJ. *regimen peſtis & dyſenteriæ populariter graſſantium præſervanda & percuranda*, Argentor. 1617. 4. *

BALDI ANGELI ABBATII *opus diſcuſſarum concertationum præclarum de rebus, verbis & ſententiis controverſis ex omnibus fere ſcriptoribus* Libri XV. Piſauri 1595. 4. *

VIDI VIDII junioris *de curatione generali* P. I. Lib. XVII. Florent. 1587. 4. EJ. *de curatione generali* Libri XVII. P. II. ibid. 1594. fol. *de curatione membratim*, ibid. 1594. *de medicamentis* Libri VIII. Venet. 1611. fol. Opera vero omnia cum titulo V. VIDII *ars medicinalis a* VIDO *juniore recognita*, Venet. 1611. fol. vol. 3. recuſa 1626. fol. 1645. fol. 1668. fol.

NONII a COSTA *de arte medica*, Patav. 1594. 4. *

THOMÆ RODERICI a VEGA Eborenſis *opera omnia* Lugdun. 1594. fol. Commentarii ſunt in GALENUM.

JOHANNIS COSTÆI Laudenſis, primarii Profeſſoris Bononienſis, *de ignis medicinæ præſidiis* Libri II. Venet. 1595. 4. Et hic citari poteſt & inter Chirurgicos Libros, bonus, ordine plano recenſens Græcorum & Arabum numeroſa cauteria morboſque quibus opponebantur, non abſque ſua obſervatione. Minime ignoravit renovatam in Anglia curationem herniæ per cauſtica. EJ. *de facili medicina per ſeri & lactis uſum* Libri III. Bonon. 1595.

1595. 4. quæ mea eſt editio, & Papiæ 1604. 4. Ex veteribus collegit occaſiones adhibendi ſeri lactis. EJ. *de potu in morbis, aquis, vino, omnique factitio potu; ac. de privato in ſingulis morborum generibus eorum uſu diſſeritur*, Papiæ 1604. 4. Venet. 1604. 4. LIND. * EJ. *miſcellanearum diſſertationum Decas* I. a filio J. FRANCISCO edita eſt Patav. 1658. 12. Ad hiſtoriam & diæteticam in primis ſpectat. Lentium in variolis uſum rejicit.

ALBERTINI BOTTONI, Patavini Profeſſoris, qui hoc anno obiit, muliebria diximus. Conſilia aliqua a J. LAUTERBACH edita ſunt, Francof. 1605. 4. *Methodus medendi* cum illa ÆMILII CAMPOLONGI excuſa eſt a LAZARO SUSENBECK Francof. 1595. 8. Una etiam prodiit BARTHOLOMÆI HIEROVII *quæſtionum medicinalium* Liber I.

NICOLAI ABRAHAMI FRAMBESARII *canonum & conſultationum medicarum* Libri III. Pariſ. 1595. 8. * 1619. 8. aucti, cum *appendice de arthritide*, & libello *de peſtis curatione & præcautione*. EJUSD. *ſchola medica*, Leid. 1625. 8. * EJUSD. *opera medica* Francof. 1629. 4. * quibus priora continentur & *apologia pro innocentia medicamentorum chymicorum*, & *Laura academica* FRAMBESARII.

Univerſa medicinæ ſynopſis ex L. GAL. *de morborum & ſymptomatum differentiis & cauſis, & de ſanguinis miſſione*, Venet. 1595. fol. in tabularum forma prodiit.

ABRAHAMI SCHOPFII καθόλυ *omnium præſidiorum medicorum univerſalium & topicorum diſquiſitiva*, Baſil. 1595.

JOHANNIS VVITTICH *bericht von epidemiſchen und fleck fiebern*, Eisleben 1594. 8. * EJ. *artzneybüchlein für arme und dürftige leute*, Leipzig 1595. 4. * EJUSD. *conſilia apoplectica ſeu de ſubitanea morte*, Lipſ. 1603. 8. EJUSD. *proceſſus, conſilia, obſervationes atque epiſtolæ medicæ doctiſſimorum Germaniæ medicorum*, Lipſ. 1604. 4. 1607. 4. L. Octoginta conſilia ſunt aut epiſtolæ J. SCHROETERI, J. PONTANI, C. NÆVII, T. ERASTI, J. CAMERARII & aliorum medicorum, quorum nomina minus nota ſunt. Sæpe miratus ſum longitudinem immenſam formularum.

DIOMEDIS CORNARII *conſiliorum medicinalium tractatus*, Lipſ. 1595. 4. 1559. 4. quæ mea eſt editio, auctior cum obſervationibus & hiſtoriis admirandis, & orationibus ejuſdem auctoris.

HORATII GUARGUANTI *de theriacæ virtutibus, mechoacanæ radice, ovi gallinacei uſu in febribus*, Venet. 1595. 4. RIV. * EJ. *reſponſa varia ad varias ægritudines, imprimis de dyſenteria, morbo gallico & febre peſtilentiali & peſte. Accedit cognitio ſedandi & curandi fluxus*, Venet. 1613. 4. RIV.

J. BAPT. ZAPATA *maraviglioſi ſecreti di medicina*, Venet. 1595. 8. Sæpiſſime recuſa etiam germanice *ſchlüſſel der arzney*, Lipſ. 1685. 8.

J. VVERNER *therapeutica, hoc eſt ſanitatis reſtituendæ ratio artificioſa* Libri II, *propoſita & coram illuſtrata*, Francof. 1596. 8. *

THADDÆI ab HAYCH *actio medica adverſus* PHIL. FANCHELIUM *medicaſtrum & pſeudoparacelſiſtam*, Amberg. 1596. 8. Malæ eum hominem curationis arguit. EJUSD. *aphoriſmorum medicorum* Liber I.

JACOBI HORSTII Profeſſoris Helmſtadienſis *epiſtola philoſophica & medicinales*, Lipſ. 1596. 8. * cum vita GEORGII HORSTII. EJUSD. *diſputationes de rebus ſecundum & præter naturam*, VVittemberg 1609. 8. *

OSVVALDI GABERKOVER *artzney buch*, Tubing. 1596. 4. vol. 2. Francof. 1665. 4. 1694. 8. * An IDEM *VVürtenbergiſches artzney buch*, Tubing 1603. 4. *

J. ZECCHII *de ratione curandi præſertim febres ex putrido ortas humore*, Vienn. 1596. 4. * EJ. *conſultationes medicinales in quibus univerſa praxis medica exacte tractatur*, Venet. 1617. 4. L. Francof. 1650. 8. *

DURANTIS SCACCHI *ſubſidium medicinæ in quo quantum docta manus præſtet ad immanes morbos evellendos mirum in modum eluceſcit*, Urbin. 1596. 8. *

JOSTRENII de JOSTRENIIS *de uſu veſicantium promiſcue in morbis omnibus, de cucurbitulis affigendis importune, de vena ſectionis omiſſione, de purgatione incongrua, de victus ratione monſtroſa*, Venet. 1596. 4. *

SILVESTRO FACIO *difeſa intorno allo ſputo di ſangue*, Firenze 1596. 4. * PL. EJ. *Tractatus de peſte* Italice ſcriptus, Gallice verſus a B. BARALIS, prodiit Pariſ. 1620. 8.

LEONHARD MARSCHALL I. II. *and* III. *bock of cattel, taken from the beſt authors*, Lond. 1596. 4. Eſt veterinaria. AMES.

PETER

Peter Lovve D. *in the faculty of chirurgerie at Paris chir. to* Henry IV. *eaſy certain and perfect method to cure and prevent the ſpaniſh ſickneſſ*, Lond. 1596. 4. Ames.

G. Tooker *Chariſma ſeu donum ſanationis*, *de curatione ſtrumæ per contactum Regum Angliæ*, London 1597. 4. Pugnat pro eo privilegio Regibus Angliæ conceſſo.

Bartholomæi Castelli *artis medicæ methodo diviſa ſynopſis*, *in qua quidquid ab* Hippocrate, Galeno, Avicenna *ceteriſque ſummæ auctoritatis doctoribus ad eamdem artem ſcripta ſunt miræ dexteritate... accuratim continetur*, Meſſan. 1597. 4. * De ejus viri dictionario dictum eſt.

Michael Martinez de Lieva *remedios preſervativos y curativos para en tiempo de la peſte y otras curioſas experiencias*, Madrit 1597. 8. *

Girolamo Venerosi *riſpoſta a la difeſa intorno allo ſputo di ſangue*, Firenze 1597. * Ej. *de conſultatione reſponſiva*, *de urina ſtillicidio*, *pruritu & herpete exedente*, Venet. 1611. 4. *

Joh. Bauhini celebris botanici *bericht von der peſt* Mumpelgard 1597. 8. *

Petri Matthæi Pini amici B. Eustachii, & tabularum heredis, *compendium inſtar indicis in* Hippocratis Coi *opera omnia*, Venet. 1597. fol. recuſus cum nupera Marinelli anno 1737.

J. Nicolai Rogerii *de recta curandi ratione per ſanguinis miſſionem*, Venet. 1597. 4. *

J. Bapt. Mella *il corteſivo ovvero del mal di caſtrone*, Neapol. 1597. 4. *

J. Bokelii Profeſſoris Helmſtadienſis, *Peſtordnung der ſtatt Hamburg* 1597. 4. Riv. In eam adnotationes prodierunt Hamburg. 1665. 4. germanice ſcriptæ.

Bernh. a Kirchen *kurtzer bericht vvie ſich ein jeder in der epidemiſchen ruhr halten ſoll*, Paderborn 1597. 8. * Riv.

J. Neeffens *bericht vvie man ſich in denen vorſtehenden ſterbens laüffen mit præſervation und curation der peſtilenz verhalten ſoll*, Dreſd. 1597. 4. *

Casp. Strubii *bericht vvie der gemeine mann in itzo gefährlichen Sterbens laüften ſich verhalten und curiren ſoll*, VVittemberg 1597. Riv. *

Andr. Starkens *bericht von der peſtilenz vvie man ſich davor bevvahren und die ruhr heilen ſoll*, *nebſt einem harnſpiegel vvorinn gevvieſen vvird*, *daſſ dem Harn in peſtilenz zeit nicht zu trauen ſey*, Erfurt. 1597. 4. Riv. Ej. *kranken ſpiegel vvie ſich ein kranker dann ein treuer artzt ſich beyde verhalten mögen*, *auch vvie in iziger peſtilenzzeit ſich zu bevvahren*, &c. Mulhauſen 1598. 4. Riv.

Caspar Bucha *bericht vvie man ſich in ſterbens laüffen verhalten*, *für der peſtilenz vervvahren*, *vvas man täglich brauchen und vvomit man raüchern ſoll*, Magdeburg 1598. 4. Nunquam uberior, quam hoc ſeculo, de peſte ſcriptorum ſeges cum minori utilitate fuit.

Jac. Liebzelter *de ratione præſervandi a peſte*, Lipſ. 1598. *

J. Alphonsi de Fontechia *medicorum incipientium medicina ſeu medicinæ chriſtianæ ſpeculum*, Complut. 1598. 4. *

Martini Gomez de Pampeluna *contra la peſte en las epiſtolas de* Nicolas Monardes, Pampelona 1598. 8. *

Scævolæ Sammarthani *pædotrophia* anno 1584. ſcripta hoc anno gallice edita dicitur, neque enim vidi, in Carmine ſuo miſcet Theologiam paganam cum Chriſtiana & miras theorias profert v. g. utriuſque homines ſexus primo umbilicis connexos fuiſſe, vinculoque demum ſolutos ſeceſſiſſe, &c.

The cure of diſeaſed in remote regions preventing mortality, Lond. 1598. 4. *

Dav. Herlitz *peſt ordnung*, Augſpurg 1598. 4. * 1621. 8. *

Alfonsi Diez Daza *aviſos y documentos para la preſervacion y cura de la peſte*, Hiſpali 1599. Ant. *

Cæsar Mocha *trattato della peſte*, Carmagnola 1599. 4. *

Hieronymi Soriano *experimentos medicos faciles y verdaderos*, Madriti 1599. 8. Complut. 1612. 8. * Ej. *methodo de curar las enfermidades de los ninnos* (de morbis puerorum) Saragoſſa 1606. 8. * N. Ant. *

Josephi Phavorini a Clavariis *medicarum exercitationum Liber in quo phyſiologia, pathologia, therapeutica explicantur*, Camerini 1599. 4. *

Jo. Steinmetz *nützliche anleitung vvie man ſich vor der peſtilenz vervvahren ſoll*, Lipſ. 1599. 4. Riv.

JOH. OSVVALD *unterricht für geſunde und kranke vvie ſie ſich zu verhalten*, Francofurti 1599. 8. *

ANDREÆ LIBAVII *ſingularium* p. I. *de abſtruſioribus in medicina, philoſophia, chymia quæſtionibus diſſeritur*, Francof. 1399. 8. *Pars* II. ibid. eodem anno P. III. & IV. anno 1601. 8. * *variarum controverſiarum* Libri II. *ſchediaſtici* ibid. 1600. 8. * EJ. *de medicina veterum tam Hippocratica quam Hermetica Tractatus*. ibid. 1559. 8. *

JUSTI BALBIANI *nova ratio praxeos medicinæ* Libri IV. Venet. 1600. 8. *

NICOLAI BOCANGEL *de las enfermidades malignas y peſtilentes ſu cauſa remedios y preſervation*, Madrit 1600. 4. * NIC. ANT.

J. HIERONYMI PULVERINI *ars medica de curandis juxta hodiernum uſum humani corporis morbis*, Venet. 1600. 4. Leid. 1649. 8. ex recenſione GER. BLASII. *

ANTONII PONCE de S. CRUZ Archiatri Hiſpanici, magni, ut plerique Hiſpani, Arabum admiratoris, *de las cauſas y curacion de las fiebres con ſecas peſtilenciales*, Valladolid. 1600. 8. * EJ. *de impedimentis magnorum auxiliorum* Libri III. Madrit. 1629. 4. Patav. 1651. 12. Sed mea editio eſt Barcinonenſis 1648. 8. Veterum unice auctoritates ſecutus eſt. Cum reliquis operibus phyſiologicis ANTONII prodiit patris opus ALPHONSI *dignotio & cura affectuum melancholicorum*, Madriti 1622. fol. quo opuſculo hiſtoriæ etiam ægrorum ex variis cauſis per curationem cauſæ contrariam ſanatorum habentur. Placet quod acri peſſo virgini ſuppreſſis menſibus medelam fecerit. Multum vero utebatur venæ ſectione & diæta refrigerante.

Aderlaſſ büchlein d. i. vom rechten gebrauch der aderläſſ 1600. 8. Auctor eſt D. ALEXANDER SEITZ, ſententia omni ſuperſtitione plena, diebus rejectaneis, metu venæ ſectionis in gravidis, &c. Adjectus eſt libellus J. HARTMANNI HYRI, qui in Indiam iter fecerat, de lapidis bezoar ſpeciebus, cujus vires valde extollit, tum collectio formularum.

LUCII LAELII Fulginatis *conſultatio de lue Sarmatica*, Ferrar. 1600. fol. *

J. de PONS medici Lugdunenſis *de nimis licentioſa & intempeſtiva ſanguinis miſſione* Ed. II. Lugd. 1600. 8. magn.

TOBIÆ DORNCRELLII *de purgatione & cur purgatio familiarem ſibi humorem adtrahat*, Ulyſſeæ (quæ ubi ſit neſcio) 1600. Hamburg. 1603. 12. Jen. 1645. 12. &c. EJ. *Empirica ſeu medicamenta experientia diuturna comprobata ad omnes corporis humani morbos* II. Libr. recuſa a J. STOCKER Francof. 1601. 8. cum *diſpenſatorio* EJ. *medulla totius praxeos medicæ aphoriſtica*, Erfurt. 1656. 4. *

JOSEPHI QUERCETANI *ſeu du Cheſne, Sieur de la Violette*, Chemici, indocti hominis, ut ex epiſtola C. BAUHINI apparet, & alieno calamo uſi, multa opera ſunt. EJUS *opera medica*, Lugduni 1600. 8. Lipſ. 1614. 8. * prodierunt. LIND. EJ. *reſponſio adverſus anonymi phantaſmata ad veritatem hermeticæ medicinæ ſtabiliendam*, Pariſ. 1603. 8. Francof. 1605. 8. LIND. * EJ. *de priſcorum philoſophorum vera medicina materia, præparationis modo atque in curandis morbis præſtantia*. Accedunt conſilia medica IV. *de arthritide, nephritide, lue venerea, morbo complicato*, Genev. 1603. 8. Lipſ. 1613. 8 * EJ. *peſtis alexicacus ſeu luis peſtiferæ fuga, auxiliante ſelectorum remediorum copia procurata*, Pariſ. 1608. 4. 1624. 4. Lipſ. 1609. 8. LIND. 1615. 8. * EJ. *conſeils de médecine*, Pariſ. 1626. 8. * EJ. *recueil de plus beaux & rares ſecrets*, Pariſ. 1641. 8. *

PETRI FORESTI viri nobilis, eruditi & expertiſſimi medici, magni peregrinatoris *opera* Francof. 1619. fol. 1634. fol. 1660. fol. & alias prodierunt, jam citata in pathologicis, plenum in practicis opus, comparatum cum veterum præceptis & proprio experimento, ſed a noſtra nunc medicina alienius, & fictum, ſi credendum BOERHAAVIO, ad famam augendam.

BALTHASSARIS SCULZII *ſynopſis univerſæ medicinæ* XII. *diſputationibus exhibitæ*, Lipſ. 1601. 8. *

J. NICOLAI *univerſæ medicinæ compendium*, Baſil. 1601. 8. *

PETRI HOFMANN *Fraiſambüchlein von der præſervation und curation der fraiſam oder epilepſia an kleinen kindern*, Coburg. 1601. 8. * EJ. *Kurtzer unterricht vvie man ſich in izt regierenden fiebern ſovvol auch in der peſt bevvahren und curiren ſoll*, Hoff. 1611. 4. * Ad febris Hungaricæ curationem.

JACOBI FONTANI *methodus generalis cognoſcendi, prædicendi & curandi morbos, eorumque ſym-*

ſymptomata ad mentem HIPPOCRATIS *&* GALENI Avenione 1601. 8. Pariſ. 1612. 8. * EJ. *practica curandorum morborum* C. H. *in* 4. *Libros diſtincta*, Pariſ. 1611. 8. * EJ. *opera in quibus univerſa artis Partes* IV. *methodica explicantur. Praeponuntur Libri* II. *de demonſtratione medica*. Acceſſerunt *conſilia medica* Genev. 1613. 4. Pariſiis anno 1608.* Libri Iſti II. *de demonſtratione* ſeorſim excuſi ſunt. LIND. & Avenione 1603. 8. *

J. HUCHER *de febrium... curatione* Libri IV. Lugdun. 1601. 8. *

FRANCISCI MARIÆ de TECTORIIS *compendium medicinæ practicæ ſeu formulæ remediorum*, &c. Francof. 1601. 8. *

NICOLAI ANDREÆ D' URSO *Tractatus de vermibus*, Neapoli 1601. 4. *

NIC. MACHELLI *de morbo gallico ejuſque curatione*, Francof. 1601. 8. *

FELIX PLATER, ex Valeſiaca nobili familia natus, Profeſſor & Poliater Baſilienſis, per quinquaginta annos felix practicus, inſignis judicio, amore anatomes, rei naturalis, cujus egregios theſauros collegit, recto ingenio & quod ſupra vulgi præjudicia facile erigeretur, opii efficaces vires ex primis vindicavit, ſyptomata morbuſque novo ordine ad ſuas communes cauſas reduxit, in remediis potius nimis abundavit. EJUS princeps opus eſt *Praxeos medicæ*, cujus prima editio prodiit Baſileæ 1602. 8. L. ſucceſſerunt multæ aliæ. Mea eſt anni 1666. 4. aucta *centuria quæſtionum paradoxarum & endoxarum*. Alia nuper prodiit, Baſil. 1755. 2. vol. Obſervationes citavi. Hic auctor pleroſque priorum vera utilitate longe ſuperat.

SANCTORII SANCTORII, Juſtinopolitani, medici Veneti eruditiſſimi, & inventoris; ſcholaſtica tamen nimis methodo uſi, *methodi vitandorum errorum* Libri XV. prodierunt Venetiis 1602. fol. 1630. 4. LIND. Genevæ 1631. & alias. Magna pars pertinet ad ſemioticen, *quinque* tamen *poſtremi Libri* practici ſunt, *de principiis methodi medendi: de analogismis & experimentis: de adminiſtrandis remediis: de revulſione & derivatione: & de indicantium æquilibrio*. Subtile opus, & valde methodicum eſt, ſi ea ætas artis methodum perfectam tuliſſet. Multis pugnat in Empiricos, & oſtendit, quomodo dogmatice ex analogia remedia inveniantur. Remedia decantata ſummo cum judicio explodit, ut bezoar, cornu rhinocerotis, lithontriptica, lapides pretioſos, alia: Veſicantia neque ſæpe neque nunquam admittit. In revulſione eam præfert, quæ fit per proxima, &c. Liber *de inventione remediorum* non primum Genevæ 1631. 4. ut in titulo jactatur, ſed prius Venetiis 1629. 4. cum commentario in aphoriſmos HIPPOCRATIS prodiit. Fontes aperit, unde ſumatur remediorum ſelectus, ex loco adfecto, colore, morbi magnitudine, cauſis ſpecificis, & in univerſum ex theoria. Aliquas habet ſuas obſervationes & cadaverum etiam ſectiones. In *commentario in* I. *Fen. primi Libri Canonis* AVICENNÆ Venetiis 1626. fol. editio multa propria remediorum genera proponit, ſtillicidium ad paralyſin, æolipilam ad phthiſin, & ad refrigerandum aerem, lectum penſilem, balnea penſilia. Frigida colicam ſanavit. Monachum per fraudem melancholico ægro clavos & pilos ſuppeditantem detexit, &c. EJUS *opera omnia* IV. *voluminibus comprehenſa* prodierunt Venet. 1660. 4.

DEMETRII CANEVARII *morborum omnium qui corpus humanum adfligunt ex arte curandorum accurata methodus*, Venet. 1605. 8. * EJ. *ars medica*, Genuæ 1626. fol. *

J. BAPTISTÆ IMPERIALIS *exotericarum exercitationum* Libri II. *ad* H. AUGENIUM, Vicetiæ 1602. 4. * Venet. 1603. 4. *

JOH. de VITO *de cauſis noſtrarum calamitatum & de morbis epidemicis qui vulgabantur... per totum regnum Neapolitanum* anno 1602. Neapoli 1602. 4. *

FORTUNATI FIDELIS Liber *de relationibus* prodiit Panormi 1602. 4. alibi dictus. EJUS *contemplationum medicarum* Libri XXII. *in quibus non pauca præter communem multorum medicorum ſententiam notatu digna explicantur* prodierunt Panormi 1621. 4. MONGITOR. *

JOH. XIMENEZ SAVANIEGO *Thactatus de peſte ſus cauſas preſervacion y cura*, Antiquera 1602. 4. * N. ANT.

RODERICI a CASTRO Luſitani, qui Hamburgi medicinam fecit, *Medicina mulierum univerſa*, Hamburg. 1603. fol. Prima pars phyſiologica eſt, reliqua practica magnam partem ex veteribus ſumta & ad veterum ſaporem, ſuperſtitioſus, qui credat apertis feneſtris partum reddi faciliorem, neque in obſtetricando utilis, qui in partu difficili fetum velit reduci in eum ſitum in quo caput præcedit.

ANDREÆ de VALDIVIA *de las landres*, Hiſpali 1603. (de peſte) N. ANT. *

FRANCISCI de SILVA y OLIVERA *diſcurſo de la providencia y curacion de ſecas y carbunculos con contagio*, Granatæ 1603. 8. * ANT.

Emanuel Gomez *de peſtilentiæ curatione methodica*, Antvverp. 1603. 4. Lovan. 1637. 8.*

J. Baptistæ Personæ *diſcurſuum medicinalium Liber*, Bergomi 1603. 4. *

Vincentii Alsarii a Cruce Genuenſis Liber *de epilepſia* anno 1603. 4. editus, in pathologicis dictus eſt. Ejus ſunt etiam *de quæſitis per epiſtolas in arte medica IV. ubi varii caſus, obſervationes, conſilia, reſponſa, diſputationes atque curationes deſcribuntur*, Venet. 1622. fol.* Ej. *conſultatio medica pro adoleſcente oblivione & ſurditate laborante*, Rom. 1629. 4. Ej. *providenza medica per preſervarſi dell' imminente peſte*, Rom. 1630. 4. Ej. *conſilium prophylacticum a lue peſtifera graſſante*, Rom. 1631. 4. Mandos. Alia opuſcula jam citavimus in pathologicis.

Scipionis Mercurii Liber *degli errori popolari d' Italia*, Venet. 1603. 4. * Ej. obſtetricium opus diximus.

Joh. Munsteri *diſcuſſio eorum quæ ab* Abr. Schopfio *contra* Hippocratis *aphoriſmum 22. Sect. I. ſcripta ſunt*: Acceſſerunt *duæ ejuſdem argumenti appendices contra* Capivaccium *&* Mercurialem, Francof. 1603. 8. Ej. *de pædophlebotomia* Tubing. 1604. 4. * Non debere pueris ante 14. annum ſanguinem mitti.

Sebastiani Meyer *Inſtitutiones medicæ prima medicinæ fundamentu complectentes*, Friburgi Briſgoviæ 1603. 12. * Ejusd. *ſelectorum phyſicorum medicinalium & politicorum ſylloge* I. Friburg. Briſgov. 1617. 12. *

J. Matthæi Heſſi *quæſtionum medicarum & jucundarum ac practico neceſſariarum enodatio ſcholaſtica, accedunt obſervat. medicæ X. rariſſime in medicina contingentes*, Francof. 1603. 8. * Ejusd. *conſilium medicum diverſorum auctorum pro Marchione Badenſi*, Francof. 1608. 8. * Ejusd. *centuria difficultatum medicarum tam jucundarum quam utilium ex veterum & recentiorum libris erutarum* Herborn. 1616. 8. * eſt opus primo loco citatum, rejectis obſervationibus.

Theodorus Turquet de Mayerne Gallus medicus, qui in Anglia artem exercuit, & in Helvetia ſenex vitæ finem fecit, Albonæ, ante Tavernerium, Baro chemicis aliisque arcanis & ſpecificis remediis multum uſus eſt, quorum aliqua etiam nunc in Anglia in uſu ſunt. Ejus *apologia in qua videre eſt inviolatis* Hippocratis *&* Galeni *legibus remedia chemice præparata tuto uſurpari poſſe* prodiit Rupellæ 1603. 8. Eam Seguinum & Acakiam juniorem ſcripſiſſe Patinus auctor eſt; Pariſini Theodorum conſiliis excluſerant, quod chemicis medicamentis uteretur. Ejus *praxeos (Mayernianæ) in morbis internis gravioribus & chronicis ſyntagma* prodiit, Londin. 1690. 8. & Auguſtæ Vindel. 1691. 12. recuſum eſt, in qua editione Theodori *Tractatus de cura gravidarum* ex G. H. Vvelschii bibliotheca acceſſit, & Genev. 1692. 8. Londini anno 1695. 8. *Syntagma alterum de febribus, morbis externis, arthritide, lue venerea*, Londini 1695. 8. & utrumque volumen *ſyntagmatis*, Londini 1696. 8. 2. vol. Totus Liber medicamentarius eſt pene abſque morborum hiſtoria. Ej. *medicinal counſels and advices*, Londini 1677. 8. * Et *conſilia medicinalia & tractatus de arthritide* latine vertit & edidit Theophilus Bonnet, Genev. 1674. 12. Ej. *Opera omnia, Conſilia, Epiſtolæ, Obſervationes, Pharmacopæa, medicamentorum formulæ, edente* Jos. Brovvne, Londini 1700. vel 1703. fol. *

Eduard Jorden *brief diſcourſe on the ſickneſs called the ſuffocation of the mother*, Londini 1603. 4. *

Bamferds *dialogue concerning the plagues infection*, Londini 1603. 8. *

Adami Zaluziani de Zaluzian *animadverſionum medicarum in* Galenum *&* Avicennam Lib. VII. *quibus ſingulæ medicinæ partes ad logicæ normam rediguntur: item ſynopſis legitimæ inſtitutionis medicinæ*, Francof. 1604. 8. *

Phil. Clauser *neu vollkommenes arzneybuch zu allerhand gebrechen und zufällen des leibes*, Baſil. 1604. 8. *

Fabii Paulini *de viperis in trochiſcorum apparatu pro theriaca adhibendis*, Venet. 1604. 4. *

Julii Cæsaris Claudini Bononienſis *paradoxa medica de natura & uſu lactis & ſeri thermarum lutorum, ſaſſafras, ſaſſaparillæ, chinæ radicis, vini medicati, chalybis, balnei aquæ dulcis, medicamentorum ex viperis*, Francofurti anno 1605. cum *conſiliis* A. M. Venusti prodierunt. * Ej. *reſponſionum & conſultationum medicinalium tomus unicus in II. ſectiones partitus (accedit* Florii Bernardini *exerc. de ultimo corporis alimento* in ed. 1646.) pro-

prodiit Venetiis 1606. fol. 1607. fol. Francof. 1607. 8. * Turin. 1628. 4. * Venet. 1646. 1690. 4. * Ej. *de ingreſſu ad infirmos in quo medici munus delineatum continetur cum appendice de medicamentis generoſioribus*, Bonon. 1612. 4. Turin. 1628. 4. Francof. 1676. 8. Hoc inprimis Libro applauſum meruit. Ejusd. *empirica rationalis* Lib. VI. Bonon. 1653. fol. 2. vol. In ſpiſſo volumine brevis morborum hiſtoria, & plurima vis medicamentorum continetur.

Thomæ Cornacchini *tabulæ medicæ quibus omnia quæ a principibus medicis Græcis, Arabibus & Latinis de curationis apparatu reperiuntur collecta ſunt*, Patav. 1605. 1607. fol. Lind. * Conſultationes ſunt 102. antiquo more ſcriptæ, cum magno medicamentorum apparatu & longa theoria. Subjectus eſt brevis libellus de pulſibus.

Zoroastri Tinelli *medicarum conſultationum juxta magni* Hippocratis *doctrinam Tomus* I. Senis 1605. 4. *

J. Antonii Casaleni *diſputatio de ſecanda vena in pleuritide revulſionis gratia adverſus medicos Francavillenſes*, Venet. 1605. 4. *

Andreæ de Leon Granatenſis *practica de morbo gallico en el qual ſe contiene el major modo de curar la* Pinciæ 1605. 4. Ej. *definiciones de medicina con declaracion de los temperamentos, morbos, pulſos y urinas* N. Ant. qui annum non addidit.

Cæsaris Bergamii *de præcautione a calculo liber, & alter de podagra*, Venetiis 1605. 4. *

Joh. Talentonii Profeſſoris Parmenſis, *variarum & reconditarum rerum theſaurus in* IV. *Libros diviſus*, Francof. 1605. 8. Epiſtolæ mutuæ ſunt Talentonii & amicorum de rebus diæteticis, phyſiologicis, hiſtoricis, phyſicis, practicis, de his tamen parcius, & nonnulla ad medicinam forenſem.

Duncani Liddelii Scoti, ſed Helmſtadienſis Profeſſoris, *univerſæ medicinæ compendium*; Helmſtad. 1605. 4. 1620. 4. * Ej. *Ars medica*, Hamburg. 1617. 8. * Ej. *Operum Iatrogalenicorum Tomus* I. Edidit Ludovicus Serranus, Lugdun. 1624. 4. * Quo *therapeutice* & Lib. *de febribus* continentur.

Henrici Vvarenii *noſologia ſeu affectuum corporis humani curatio hermetica & Galenica poſt auctoris mortem publicata a* Joachimo Tankio, Lipſ. 1605. 8. *

Edvvard Bolnest *medicina inſtaurata or the true grounds and principles of the art of phyſick*, Londin. 1605. 8. *

Bartholomæi Thurriani *iatrobulia, i. e. de medica conſultatione* Lib. IV. Genuæ 1605. 8. * Francof. 1606. 8.

Bernardini Caii *de veſicantium uſu*, Venet. 1606. 4. Rejicit in febribus acutis eorum uſum. Ej. *de ſanguinis effuſione diſputatio*, Venet. 1607. 4. *

Josephi Pomii *de febribus putridis cum duabus diſputationibus an ſaluberrimum ſit mittere ſanguinem: & quando purgandum in iisdem febribus*, Ponorm. 1606. 4. Mongit. annum enim 1603. habet Lind. *

Alfonsi de Freilas *conocimiento curacion y preſervacion de la peſte: trattado del arte de deſcontagiar las ropas des ſedas telas de oro y plata tapicerias y otras coſas: ſi los melancolicos puedan ſabier lo que eſta par venis con la fuerça de la imaginacion*, Giennis 1606. 4. N. Ant. *

Christoph. Sattler *theſaurus ex univerſa medicina*, Patav. 1606. 4. *

Joh. Stullii *methodus praxeos medicæ*, Urſellis 1606. 16. * Ej. *medendi practica generalis in 3. faſciculos contracta*, Antvverp. 1606. 12. & 1607. 12. Lind. *

Godof. Steechii *ars medica methodo diviſiva deſcripta exemplis illuſtrata*, Francof. 1606. fol. * Novum ordinem ſecutus eſt, ut morbos generales ſecundum intemperies ordinaret. (Sennert. *method. diſc.* p. 33.)

Joh. Hartmanni Marburgenſis Profeſſoris ἐπιφύλλιδες ſeu *miſcella medica cum προθήκη chymico-therapeutica doloris colici*, Marpurg. 1606. 4. * Riv. Ejusdem *diſputationes chymico-medicæ*, 14. Marburg. 1611. & 1614. 4. Ejusdem Tract. *de opio*, VVittemb. 1635. 8. * Ej. *praxis chymiatrica*, Lipſ. 1633. 4. Francof. 1634. 8. Genev. 1659. 8. Leid. 1663. 12. ex recenſione Lind. Eadem *a* J. Michaelis & Georgio Everharto Hartmanno Johannis F. *edita, ab innumeris mendis vendicata, compluribus arcanis illuſtrata a*

J. HISKIA CARDILUCIO, prodiit Norimberg. 1677. 4. EJ. *Opera omnia medico chymica edita & aucta a* CONR. JOHRENIO, Francof. 1684. fol. 1690. fol. & Germanice 1698. 8. * Ex ſecta chemica, fuit ita addictus ejus generis medicamentis, ut v. g. omnium febrium, hectica excepta, ſpecificum antimonium vocet &c. Quare formulas aliquas commodas ſi quis velit diſcere, memor ſit, ne theoriam recipiat.

CHRISTOPHORI MEURER *nützliches hausregiment vvie ein hausvater ſich und ſein geſinde vor der peſtilenz hüten ſoll*, Lipſ. 1607. 4. RIV. *

GUIL. BUDÆI *gründlicher bericht und rathſam bedenken von der peſt*, Lipſ. 1607. 8. * *Des rahts zu Leipzig peſtordnung*, ibid. 1607. 4. *

HELIDEI de PADOANIS feliciſſimi practici, ſed ſuperioris ſeculi, & præceptoris FORESTI, *proceſſus, curationes, & conſilia in curandis particularibus morbis qua proſperos habuerunt eventus, edita a* J. VVITTICH, Lipſ. 1607. 4. *

FERDINANDI LALANDI *conſilium de melancholia hypocondriaca, catarrho falſo, diminuta purgatione menſium, vomitu, aliisque affectibus præter naturam in magnifica muliere*, Veron. 1607. 4. *

FRANCISCI TURCI *controverſia medica & philoſophica*, Veron. 1607. 4. *

HIERONYMUS RUBEUS Archiater Pontificius *de deſtillatione ſeu de ſtillatitiorum methodo ac viribus* ſcripſit, Venet. 1607. 4. * MANDES.

DOMINICI TERILLI Veneti *de veſicantibus dilucida antilegia*, Venet. 1607. 4. Juvenis primus labor, oppoſitus BERNARDINO CAIO, cujus ſingula argumenta proponit, & refutat, per auctoritates veterum, conſenſum celebrium clinicorum, & eorum experimenta. Modeſte & cum laude ſcripſit.

LÆLII a FONTE *conſultationes medicinales in quibus vera conſultandi effigies elucet & plurimorum affectuum tractandorum ratio explicatur, & de veſicantium uſu*, Venet. 1608. fol. L. 1609. fol. RIV. Francof. 1609. 8. Et omnino utiliter fecit LÆLIUS, quod eventus addiderit plerumque in libris hujus generis omiſſos, bonoque cæterum ordine hiſtoriam morbi rationeſque agendi propoſuerit. Conſultationes vehementer laudat G. E. STAHLIUS, in progr. de curat. in charta, parcus cæterum, uti notum eſt, laudator.

POLYDORI SERAPHINI a SUMONE *collectio de manifeſtis quibusdam erroribus in uſu medendi*, Venet. 1608. 8. L. *

JUSTI CNUTII *compendium univerſæ medicinæ juxta doctrinam* HIPPOCRATIS & GALENI, Vicetiæ 1608. 8. Patav. 1666. 8. *

FRANC. ANTON. CASERTA *pars prima tractationum medicinæ theoricæ perutilis*, Neapoli 1608. 4. * & Pars II. *in qua febrium theoria cum putredinis natura pertractatur*, ibid. 1609. 4. *

HIERONYMI NUNNII RAMIREZ *de ratione curandi per ſanguinis miſſionem*, Ulyſſipon. 1608. 4. Antvverp. 1610. 4. L.

J. GUNTHER *de methodo medendi*, Lipſ. 1607. 4. *

MARTINI RULANDI junioris *Problematum medico phyſicorum* Lib. II. Francof. 1608. fol. Et *propugnaculum chymiatriæ*, Lipſ. 1608. 4. * EJ. *alexicacus chymiatricus calumniis*, JOAN. OBERNDORFERI *oppoſitus*, Lipſ. 1511. 4. * EJ. *de pernicioſæ luis ungaricæ tecmarſi & curatione tractatus, hiſtoriis 30. locupletatus*, Lipſ. 1610. 8. * & *auctus* & *recognitus*, ibid. 1616. 8. *

J. GEORG. SCHENCK, *neües arzneybuch*, Francf. 1608. 4. *

THEODORI BARONII Librum *de operationis medendi triplici læſione & curatione* diximus: nunc addo: recuſum fuiſſe Papiæ 1654. 4. *

JAC. LAVELLII *compendium medicinæ*, Venet. 1609. 8. 1610. 8. *

SEBASTI PISSINI *de cordis palpitatione... curanda* Lib. II. Francof. 1609. 8. *

ANDREAS LAURENTIUS Monſpelienſis primo Profeſſor, Pariſios ad Regem vocatus Baccalaureatum & Licentiam Pariſiis meruit (PRIMIROS. *de error. vulg.* Lib. I. c. 2.) & archiater fuit HENRICI IV. notior ex anatomico opere EJUS Liber *de mirabili ſtrumas ſanandi vi Regibus Galliarum conceſſa* prodiit Pariſ. 1609. 8. * qua hanc laudem Regi ſuo vindicare & Anglis eripere ſtudet. EJUS *opera therapeutica* conjuncta exſtant, nempe hoc ipſum opuſculum, tum *de morbo articulari, melancholia, lepra, lue venerea*, & *conſilia medica*, Francof. 1625. fol.

JOH.

JOH. SCHYRONII *methodi medendi Libri* IV. Monſpel. 1609. 12. *

PETRI PIGRAI *chirurgia cum aliis medecinæ partibus juncta*, Pariſ. 1609. 8. * EJ. *epitome præceptorum medicinæ & chirurgiæ*, Pariſ. 1612. 8. Gallice recuſa cum titulo *Préceptes de médecine & de chirurgie*, Rouen 1642. 8. Lyon 1673. 8. In theoria quidem more veterum fuſior eſt, minime tamen abſque propria etiam ſapiente obſervatione.

PETRI PALMARII *lapis philoſophicus dogmaticus quo ſchola medica judicium de chymicis declaratur, cenſura in fraudes parachymicorum defenditur, aſſerto veræ alchemiæ honore. Adjecta eſt ſanatio mulieris leproſæ*, Pariſ. 1608. 8. EJ. *laurus palmaria frangens fulmen ſubventaneum Cyclopum falſo ſcholæ Pariſienſis nomine evulgatum*. Pariſ. 1609. 8. * Apologia nempe in cenſuram ſcholæ Pariſinæ, a qua ordine motus fuerat ob chemicas curationes, quas nolebat abjurare, accedente ad judicium ſenatus ſummi auctoritate.

GREGORII HORST Profeſſoris Marburgenſis, inde Poliatri Ulmenſis, plurima opera ſunt, conjunctim edita Norimbergæ 1660. fol. & Goudæ 1661. 4. In qua editione multa mutato penitus ordine recenſentur. Huc ergo *compendium inſtitutionum medicarum*, VVittemberg. 1609. 8. *Conciliator enucleatus*, ſeu PETRI APONENSIS *compendium*, Gieſſ. 1621. EJ. *centuria problematum therapeuticorum*, VVittemb. 1610. 8. Marburg. 1635. 4. EJ. *rath in der peſtilenz*, Gieſſæ 1615. * EJ. *methodus medendiFerneliana enucleata & controverſiarum deciſionibus illuſtrata*, VVittemberg. 1630. 8. * Obſervationes & reliqua opuſcula diximus.

J. STOKER *praxis aurea ad corporis humani morbos omnes*, Francof. 1609. 8. *Recenſuit, a mendis repurgavit, & commentariis ad obſcuriora loca illuſtravit opusque novum fecit* ADRIANUS TOLT, Leidæ 1634. 12. * 1657. 12. *

CHRISTOPHORI GUARINONII, Profeſſoris Oenipontani, & archiatri Cæſarei, *conſilia medicinalia in quibus univerſa praxis medica exacte pertractatur*, Venet. 1610. fol. *

PETRI MACARANI *reſponſ. med.* Meſſan. 1610. 4. *

J. VVOLFGANG DIENHEIM *medicina univerſalis*, Argent. 1610. 8. *

LAURENTII HAHN *conſultatio peſtis*, Francof. 1610. 8. * RIVINUS ponit Hanov. 1611. 8.

HENNINGI ARNISAEI *de lue venerea... curanda*, Francofurti 1610. 4. *

J. OBERNDORFER, viri honorati, *apologia chimico-medica adverſus illiberales* MARTINI RULANDI *calumnias*, Amberg. 1610. 4. *

HENRICI LAVATER *defenſio medicorum Galenicorum adverſus calumnias* ANGELI SALÆ, *in qua ſuperba ejus cenſura refutatur*, Hanov. 1610. 8. *

EPIPHANII FERDINANDI *theoremata medica & philoſophica*, Lib. III. Venet. 1611. fol. * Obſervationes diximus.

MARII ZUCCARI *methodus occurendi venenatis corporibus*, Neapoli 1611. 4. *

FRANCISCI PEREZ CASCALES de GUALDALAXARA *de morbo illo garotillo appellato*, Madrit. 1611. 4. N. ANT. nempe Angina gangrænoſa.

J. JAC. CHIFLET, Medici & polyhiſtoris Veſuntini, celebris pro Hiſpanis in Gallos ſcriptoris, *Dædalmatum* Lib. II. *priores*, Pariſ. 1611. 8. * EJ. *pulvis febrifugus orbis Americani ventilatus*, Lovan. 1653. 4. * Contra corticis uſum febrifugum ſcripſit. Obſervationes laudavi.

SIM. LANDGRAVENS *kurze inſtitation vvie man ſich in ſterbens läuffen mit kräftigen mitteln præſerviren möge*, Altenburg 1611. 4. *

VVOLFGANGI GABELCHOVER *Centuria obſervationum & curationum ſex*, Tubing. *quatuor priores* anno 1611. reliquæ 1627. 8. *

Anno 1611. edidit Tubingæ *Diſputationum medicarum* in ea Academia habitarum *Decadem* I. J. RUDOLPHUS CAMERARIUS, Tubing. 1611. 8. * cujus obſervationes & memorabilia dixi.

GUILIELMI FABRICII HILDANI plurima huc pertinent, jam laudata, de angina, dyſenteria, & obſervationes ac epiſtolæ. Ejus *feldarzneybuch* prodiit Baſil. 1713, 8.

JOH. ISLEBIUS V. D. M. *Landbüchlein und experiment vieler artzneyen*, Marburg. 1609. 8. empirica collectio formularum.

J. RAPHAELIS MOXII *methodus medendi per venæ ſectionem mulierum acutos morbos*, Genev. 1612. 8. Accedit *ſpicilegium eorum quæ a variis ſunt ſcripta de curandi ratione per venæ ſectionem febres quas humor putreſcens accendit*.

MAT-

MATTHÆI VECHNERI *διακαθαλαίωσις τοπικὴ therapeutices catholicæ. ad archetypum panaceæ & Hygieiæ alexicacæ reformata & theſibus comprehenſa*, Marpurg. 1612. 4. *

TOB. BAURSCHMIDTS *verzeüchnus der arzneyen ſo man in der peſtzeit pflegt zu gebrauchen*, Hoff. 1612. 4.

JOH. de LUNAVEGA *exercitationes medicæ*, Hiſpali 1612. *

FRANCISCI PORTI *medica Decas*, Pariſ. 1613. 4. *

AUGUSTI ETZLERI *brevis tractatus fundamentum medicinæ æternum complectens*, Hall. 1613. 8. * Ex chemica, ut videtur, ſecta.

VVOLFG. GEUSS *methodus curandorum morborum mathematica*, Francof. 1613. 4. *

MATTH. BACMEISTER *diſſertationes medicæ* IX. *de medicina in genere*, Roſtoch. 1613. 4. *

TOBIÆ TANDLER *diſſertationes phyſico-medicæ*, VVittemb. 1613. 8. pathologicæ in primis.

CASPARI PEUCERI celebris olim & utilis Academiæ VVittembergenſi profeſſoris, inde ob religionem reformatam diuturno carceri incluſi, denique Anhaltini archiatri *Practica ſeu methodus curandi morbos*, Francof. 1614. 8. * In Libro *de divinatione* minorem circulationem ſanguinis per pulmonem, deſcripſit.

J. NICOLAI STUPANI Baſilienſis Profeſſoris, cujus bonus in ſcribendo ordo etiam nunc laudes meretur *Medicina theorica*, Baſil. 1614. 8. compendium nempe univerſæ artis. EMANUEL vero filius ſcripſit *pſeudochymias ex* PARACELSO *præcipua capita*, Baſil. 1621. 4. *

J. BAPTISTÆ CORTESII Bononienſis, ſed qui Meſſanæ vixit & docuit, *conſultatio & curatio pro* FERDINANDO MATUTI *ſteatoma exulceratum a dextri femoris interna regione marſupii in modum pendens patiente*, Meſſan. 1614. fol. * EJUSD. *practica medicinæ* Pars I. *in qua capitis affectus explicantur*, Meſſan. 1635. fol. Pars II. *in qua affectus partium nutritioni famulantium explicantur* ibid. eodem anno & Pars III. *in qua interni partium generationi famulantium affectus febriumque tractatio explicatur* ibid. eodem anno. EJ. *miſcellaneorum medicinalium Decades denæ*, Meſſan. 1625. fol. In *Decade* VII. huc pertinet curatio febrium: in *octava* de antimonio, mechoacanna, manna, ſero, ſyrupis ſolutis, lamina plumbea, oleo vitrioli & bezoar egit: in *nona* de abraſione capitis, cauteriis ſincipitis, cranii humani vi in curanda epilepſia ſcripſit. Sic in X. de purgatione puerperarum & ſanguinis miſſione. Amo legere boni ſenis ſcripta, & paſſim inde aliqua utilia diſco.

J. CONTARENI *de purgandis enixis & recto bezoardicorum uſu tractatus* Venet. 1614. 4. *

PHILOTHEI ELIANI MONTALTO *archipathologia* dicta eſt, & hic repetenda.

J. DOMINICI SALÆ *ars medica in qua methodus & præcepta omnia medicinæ curatricis & conſervatio explicantur*, Patav. 1614. 4. Venet. 1620. 4. quæ mea eſt editio, & auctius Patav. 1641. 4. & ibidem 1659. 4. iterum auctius. Toto Libro agit de indicationibus & modo, quo iis ſatisfiat; Antiquo equidem more ſcripſit, non tamen abſque ſua propria obſervatione.

LUDOVICUS SEPTALIUS (SETTALA), vir doctiſſimus, & ex præcipuis HIPPOCRATIS interpretibus ipſo CL. TRILLERO conſentiente (*de edit.* HIPPOCRATIS *n.* 7.) acuto ingenio rectoque judicio valuit. EJUSD. *animadverſionum & curationum medicarum* Libri VII. Mediolani 1614. prodierunt, quibus acceſſerunt Libri II. qui ea continent *quæ ad vulnera curanda & componenda medicamenta pertinent* ibid. 1629. Recuſæ ſunt Patav. 1628. 8. Dordraci 1650. 8. & in eas J. RHODII *analecta & notæ* Patavii 1652. 8. prodierunt, natæ ex praxi 40. annorum. Ad praxin imprimis pertinet Liber II. de victu acutorum, Liber IV. de venæ ſectione, in qua minime meticuloſus eſt, Libri V. VI. & VII. de curandis morbis; dignum in univerſum opus, multumque iis melius, quæ eo ſeculo ſcribi ſolebant, multas continet & utiles obſervationes & minus notas vires medicamentorum ſimplicium. EJ. *Libri* V. *de peſte & peſtiferis adfectibus* excuſi ſunt Mediolani 1622. 4. Ex melioribus Libris, quibus ea curatio laudatur, quæ certe in omnibus peſſimis febribus convenit, venæ ſectio, cum acidis medicamentis. Diligentia etiam politica & prophylactica narratur, qua peſtis a locis ſanis avertitur. EJ. *de margaritis judicium*, Mediolan. 1619. 4. 1626. 8. *

CHRISTOPHORUS PEREZ de HERRERA hiſpanice ſcripſit *de garotillo*, Madrit. 1615. N. ANT.

RODERICI a FONSECA *de febribus* Piſis 1615. 4. Baſil. 1625. 8. cum JACCHINO. EJ. *conſultationes medicæ ſingularibus remediis refertæ. Accedit de conſultandi ratione breve compendium & conſultatio de plica polonica*, Venet. 1618. LIND. 1620. &c. fol. Francof. 1625. 8. tum

T. II. *conſultationum medicinalium in quo difficiliorum morborum curationes perquiruntur, remedia recondita depromuntur*, ibid. eodem anno. *

TIB. BAUERSCHMIDT *Verzeichniſſ der Artzneyen ſo man in Peſtzeiten zugebrauchen*, Bayreuth. 1612. 4. GANIVET *amicus medicorum aſtronomus*, Francof. 1614. 12. *

PETRI POTIER Andegavenſis iatrochymici, qui in Italia artem exercuit & a perfido amico occiſus fuit, ſi fides SANCASSANO (*dilucid.* I. p. 200.) *curationes & ſingulares obſervationes Centum* Venetiis prodierunt anno 1615. 8. Colon. Agrippin. 1622. 12. *Centuria* II. Bonon. 1622. 8. Colon. 1623. 12. *Centuria* III. Bonon. 1643. 4. cum prioribus. POTERII quidem ſcopus fuit ornare arcana ſua felicitate curationum, qua etiam in graviſſimis morbis valuerint, excluſa venæ ſectione, & aliis vulgaribus medicinæ præſidiis. EJ. *opera omnia medica ac chemica*, Lugdun. 1645. 8. Francof. 1666. 8. cum GUISSONIO de febribus & Francof. 1698. 4. edita ſunt cum notis F. HOFMANNI.

THEODORI COLLADONIS Biturigis *Adverſariorum ſeu commentariorum medicorum* Tomus II. Genevæ editus 1615. 8. & 1680. 8. Practicus eſt, & continet varias correctiones, maxime in HOLLERIUM, PISONEM & HEURNIUM, minutas & ſæpe injuſtas. In poſteriori editione titulus eſt *ſphalmata medica tam in theoria quam in praxi*.

RAYMUNDI MINDERER ex chymiatrica ſecta, *medicina militaris ſeu Liber caſtrenſis euporiſta ac facile parabilia medicamenta continens*, Auguſtæ Vindelic. 1620. 8. Norimbergæ 1668. 8. 1679. 12. & Anglice, Londin. 1674. 8. excuſa eſt.

J. PHILIPPI BRENDEL *conſilia medica celeberrimorum quorundam Germaniæ medicorum*, Francof. 1615. 4. *

DAVIDIS CRUSII *theatrum morborum Hermetico-Hippocraticum ſeu methodica morborum & curationis eorum diſpoſitio*, Erfut. 1615. 8. 1616. 8. * Ex ſecta chemica. EJ. *de quæſitis in arte medica centuria*, Venet. 1622. fol. * An exſtat id opus? an non eſt idem ALSARII a CRUCE jam citatus Liber?

J. LUDOV. MOEGLING *de inconſiderato acidularum uſu diſſertatio medica*, Francof. 1615. 8. * EJ. *lanx ſatura rerum medicarum*, Tubing. 1622. 4. * An idem opus cum eo F. MONAVII, cui idem titulus eſt.

HENR. PETRAEI (ex chemica ſecta) *noſologia harmonica, dogmatica, hermetica* T. I. *de morbis capitis, thoracis*, Marburg. 1615. EJ. *Agoniſmata medica de aphareſi ſeu evacuatione univerſali diſputationes miſcellaneæ: & ogdoas diſputationum medicinalium: Adjectæ quæſtiones de genuina febris hungaricæ natura & cura*, Marpurg. 1618. 4. *

JOH. HAGII *luſthof der medicyne*, Dordrecht 1616. fol. * de cauſis & remediis morborum.

MATTHIÆ UNZER iatrochymici *ἱερονοσολογία ſeu morbi ſacri juxta* HIPPOCRATIS, GALENICA *& hermetica principia deſcriptio ejuſque remedia probatiſſima dogmaticorum & chymicorum curatio 2. Libris comprehenſa*, Hall. 1616. 4. huc magis, quam ad pathologiam pertinet. Huc etiam faciunt *antidotarii peſtilentialis Libri duo*, Hall. 1622. 4. *

FRANCISCI JOEL *opera medica in quorum I. tomo compendium medicinæ univerſæ eſt*, prodierunt Hamburg. 1616. 4. * In *ſecundo* tomo qui Hamburg. 1617. 4. ſecutus eſt, indeque ſucceſſive in tomis qui ibid. 1618. 4. Luneb. 1622. 4. Roſtoch. 1629. 4. 1630. 8. * prodierunt, praxis medica continetur. EJ. *methodus medendi*, Leid. 1637. 12. 1652. 12. * & *opera medica omnia*, Amſtelodami excuſa ſunt, 1663. 4. * LIND.

J. CHRISTOPHORI ERB *treuer und aufrichtiger medicus*, Brieg. 1616. 12. * alii annum habent 1686. 16.

GUILIELMUS de BAILLOU, vulgo BALLONIUS, ultimus ſectæ Hippocraticæ inter Gallos fuit, & omnium, ut mihi quidem videtur, præſtantiſſimus, Pariſinus Medicus. EJ. *conſiliorum medicinalium* Liber I. ſeu Tomus I. diu a morte auctoris quæ cadit in annum 1616. a Pronepote JACOBO THEVART editus eſt cum *Tractatu de calculo*, Pariſ. 1635 4, recuſus. EJUS operis Tomus II. editus eſt ibid. 1636. 4. & Liber III. ſeu Tomus III. anno 1649. 4. Fidelis auctor neque credulus vulgaribus rumoribus, etſi a ſeculo noſtro medicamenta paulum aliena ſint & multum aſtris tribuerit. Reliqua etiam opera huc pertinent, laudata in pathologicis. Opera omnia prodierunt Venet. 1734. 4. 1735. & 1736 vol. 4. In compendium, uti dixi, & ipſa hæc opera & SEPTALI cautiones, conjectæ ſunt a T. BONETO, & editæ ſub titulo *labyrinthorum medicorum extricatorum*, Genev. 1687. 4.

JACOBI CAHAGNESII *brevis facilisque methodus curandarum febrium*, Cadomi 1616. 8. * EJUSD. *brevis faciliſque methodus curandorum capitis affectuum*, Cadom. 1618. 8. *

ISORAPAN de RIEROS *medicina Eſpannola contenuda en proverbios vulgares de nueſtra lingua*, Granat. 1616. 1617. 4. * ANT.

J. de SOTO Liber *del conocomiento curacion y preſervation de la enfermidad del garotillo*, Granat. 1616. 4. *

JULII GUASTAVINI Patritii Genuenſis *locorum de medicina ſelectorum* Liber I. Lugdun. 1616. 4. *Liber ſecundus*, Florent. 1625. 4. * Primum Legi, qui certe erudite ſcriptus eſt. Ad ſingulas quæſtiones ſolet omnes ſententias doctorum virorum proponere, non abſque emendatione græcorum textuum. Pleraque practica ſunt. Ita monet ad contumaces morbos oportere mutare remedia. Agit de catarrho: pro magna venæ ſectione, & de tota illa lite an in eodem an in alterno latere venam ſecare oporteret, quam pro BRISSOTO definit; de angina & pro bronchotome; de ſputo cruento; de febre peſtilentiali & ſymptomatica, ubi contra JOUBERTUM defendit febres a putredine fieri.

JOH. AGRICOLÆ *bericht von der rohten ruhr*, Erfurt 1616. 8. *

JOHANNIS COLLE Bellunenſis *medicina practica ſeu methodus cognoſcendorum & curandorum omnium affectuum malignorum & peſtilentium*, Piſauri 1617. fol. * EJ. *de cognitu difficilibus in praxi*, Venet. 1628. 4. * EJ. *Coſmetor medicaus triplex in quo exercitatio totius artis, loca dilucidata, conſultationes medicinales & quæſtiones practicæ proponuntur*, &c. Venet. 1621. fol. *

HIERONYMI PINELLI *aphoriſmi medicinæ theorica & practica*. Senis 1617. 8. *

CALLISTI PROCACCINI Liber *qui dicitur medicus ad tirones non minus utilis quam curioſus*, Rom. 1617. 4. *

GUILIELMI ROSELLI *de internorum morborum curatione*, Bergerac. 1617. * Burdigalæ 1620. 8. *

NICOLAI HABICOT *problêmes médicinaux & chirurgicaux*, Pariſ. 1617. 8.

ANTONII MERINDOLI *ſelecta exercitationes* VIII. Pariſ. 1617. 8. * EJ. *ars medica in II. partes diviſa, in qua ea explicantur quæ ad medicinam docendam neceſſaria ſunt, multa etiam quæ Theologos & Philoſophos recreare valent continentur*. Accedit *exercitationum medicinalium Decas*, Aquis Sextiis 1633. fol. *

JOH. PELECYI *de humanorum affectuum morborumque cura*, Monachii 1617. 12. *

EVANGELISTÆ QUATTRAMII Monachi *de præſervatione & curatione peſtis*, Lipſ. 1618. 8. Prior editio Romæ Italice provenit, circa annum 1590.

ANTONII COELII *introductio univerſalis ad medicam facultatem & veram methodum curandi præternaturales corporis humani affectus*, Meſſan. 1618. 4. MONGIT. *

HIPPOLYTI OBICII ſtatico maſtigis, *iatraſtronomicon*, Vicentiæ 1618. 4. *

HIERONYMI DAGRONETTI (Chemiatri) *raccolta di varj ſecreti*, Meſſan. 1618. 12. *

J. JAC. LAZARI *de ſectione venarum cubiti in puerperio diſputatio*, Meſſan. 1618. 4. *

FERDINANDI RODERICI CARDOSI *methodus medendi in* III. *Libros diſtributa: de indicationibus, in genere, curativis, & præſervativis atque vitalibus*, Venet. 1618. 4. *

SEBASTIANI TRAVI *ſcholia in theoremata medica paradoxam naturam referentia*. Adjecit *animadverſiones cum antitheſibus in propoſitiones medicas ex cujusdam Auctoris MS. decerptas*. Turini 1618. 8. *

ANTONII TOSII *de nova quadam peripneumoniam curandi ratione a nemine hactenus excogitata*, Ven. 1618. 4. * HARL.

PETRI MARIÆ CASTIGLIONE *reſponſio ad* LUD. SEPTALII *judicium de margaritis*, Mediolan. 1618. 4. EJ. *admiranda naturalia ad renum calculos curandos* ibid. 1622. 8. * EJ. *de ſale ejuſque viribus* ibid. 1629. 8. *

HERMANNI FOLLINI *amuletum Antonianum ſeu luis peſtiferæ fuga in* 2. *Libros diſtributa*. Acc. EJ. *libellus de cauteriis*, Antvverp. 1618. 8. * EJ. *orationis de curatione & natura febris particularis & de ſtudiis chymicis conjungendis cum hippocratis*, Colon. 1622. 4. *

JOH. ASSUERI AMPSING *diſſertatio iatro-mathematica in qua de medicinæ & aſtronomiæ præſtantia deque utriuſque indiſſolubili conjugio diſſeritur*, Roſtoch. 1618. 4. 1630. 8. EJ. *de theriaca Andromachi* ibid. 1623. 8. * Ex ſecta iatro mathematica.

J. DAN. MYLII, de chemica ſecta, *opus medico chymicum triplex*, cujus Liber III. eſt *therapeutica*, Francof. 1618. 4.

J. VIN-

J. VINCENTII FINKII *Enchiridion dogmatico-hermeticum morborum partium corporis humani præcipuorum curationes breves continens*, Lipſ. 1618. 12. 1626. 12. *

JOH. PFANNER *de generali morborum curatione & curationibus inſolitis prodigioſis ipſaque armorum inunctione*, Baſil. 1618. 4. * Diſputationes tres.

Hoc anno cepit Bibliopola JAC. GENATH colligere & edere *decades diſputationum* quarum pleræque practicæ ſunt. Earum Decas II. & III. anno 1619. *quarta* anno 1620. reliquæ ſequentibus annis & *ſeptima* anno 1631. prodiit Baſil. 4.

MARCI CORNACCHINI *methodus qua omnes corporis humani adfectiones ab humoribus copia vel qualitate peccantibus genita curantur*, Florent. 1619. 4. Baſil. 1620. 8. Francof. 1628. 8. * Liber ſcriptus eſt pro venditando ſuo in omni febrium genere purgante pulvere, qui etiam noſtro ævo exſtat.

FABRICII BARTHOLETTI *Encyclopædia hermetico dogmatica ſeu orbis doctrinarum medicarum...* cujus ultima pars eſt *therapeutica*, Bonon. 1619. 4. * EJ. *methodi ad dyſpnoeam ſeu de reſpirationibus*, Bonon. 1633. 4. *quintus* Liber curationes continet. Proponit autem ad ſanandos morbos reſpirationis animam hominis ſani receptam in magnum vitrum cavum: Poſthumæ ſunt prælectiones, anno 1628. dictatæ, hinc vitioſa & maculoſa editio.

HENR. PASCHASII *antilogia contra περίλεξιν* ASSUERI *quam evomuit contra medicinas ex ſulfure, vitriolo, ſale & mercurio*, Magdeb. 1619. 8. *

PETRI VEGA *pax fidiſſima & probatiſſima methodicorum cum ſpagyricis*, Lugdun. 1619. 8. *

C. BAUHINI *de formulis remediorum Græcis, Arabibus & Latinis uſitatis* L. 2. Francof. 1619. 8. *

CASP. BARTHOLINI patris *de aere peſtilenti corrigendo conſilium*, Hafniæ 1619. 8. In *problematibus philoſophicis & medicis* multa etiam ad praxin ſpectant, VVittemb. 1611. 4.

JOH. JESSENII infelicis Profeſſoris & Rectoris Pragenſis *adverſus peſtem conſilium cum ejuſdem diſputatione de theriaca & mithridatio*, Gieſſ. 1619. 12. Priorem editionem ignoro.

JULII CÆSARIS BARICELLII *hortulus genialis*, Colon. 1620. 16. &c. Fabellæ plurimæ, omnis generis, & parum fida medicamenta.

CASPAR HOFMANNUS Gothanus ex paupere familia ſuo labore ad cathedram Altdorfinam magnamque famam emerſit, & in humanioribus equidem literis, & græcorum codicum lectione potius valuit, quam in artis exercitatione, neque eam tamen neglexit, acutus eruditorum cenſor; ut tamen, quod recte monet REINESIUS, plerumque potius tangeret difficultates quam removeret, & fugeret re non confecta (*Ep. ad* HOFM. 49.) In EJUS *variis lectionibus* parum huc pertinet. Sed ad praxin faciunt *apologia apologia pro Germanis* & *quæſtio, quibus in morbis vena ſectio purgationi ſit præferenda*, Amberg. 1626. 4. *. *Inſtitutiones medicæ, pathologia parva in qua methodus* GALENI *practica explicatur*, Jen. 1640. 8. &c. & *commentarii* jam dicti *in* GALENI *methodum medendi* editis 1680. 4. Francofurti, iſti breviſſimi. Inſtitutiones vero Lugduni editæ 1645. grande ſunt opus cum invidioſa cenſura aliorum ſcriptorum.

J. GEORGII GROSS Theologiæ D. *compendium medicinæ ex ſcriptura ſacra depromtum*, Baſil. 1620. 8. *

JOH. VARANDÆI *opera omnia theoretica & practica medica* edita ab HENRICO GRAS Monſpel. 1620. 8. Lugd. 1658. fol. * His continentur *therapeutica* & pars inſtitutionum, tum plurima, in pathologia jam recenſita.

BRICII BAUDERON *Praxis in duos tractatus diſtincta* quorum prior eſt *de febribus eſſentialibus*, &c. & *alter de morbis internis a capite ad pedes*, Pariſ. 1620. 4. * EJ. *expert phyſician*, Lond. 1657. 8. videtur idem opus eſſe.

CÆSARIS MOCHÆ *conſilia medicinalia*, Turin. 1620. 4. *

J. PABLO BONET *reducion de las letteras y arte para enſennar a hablar a los mudos*; Madrit 1620. 4. ANT. Primus hanc pulcherrimam artem Libro docuit, famulus Regius.

J. LEMPERIERE *de la peſte, de ſes cauſes & de ſa cure*, Rouen 1620. 8. *

THOMÆ AGUIAR *apologia pro conſilio medico in diminuta viſione & cenſura in* L. ILDEPHONSI NUNNEZ *de faucium ulceribus anginoſis*, Marcenæ 1621. 4. *

ANDREA TAMAJO *tractat. de algebra y garotillo*, Madrit 1621. 8. *

J. HENIS *bericht von der peſt*, Augſpurg 1621. 8.

MICHAELIS MEYER *podagra, chiragra & gonagra methodica curatio*, Francof. 1621. 8. * L. *.

JOACHIMI BURSER *de febre petechiali ... curanda*, Lipſ. 1621. 8. *

HOC loco GUILIELMI FABRICII ab AQUAPENDENTE *practicam medicinam* recenſendam duxi, quæ eo jam mortuo Pariſiis anno 1634. 4. prodiit. Eam ſpuriam facit, & ne cogitaſſe quidem de ea bonum ſenem auctor eſt, THOMAS BARTHOLINUS (*vindic. anatom.* p. 3.) In *operationibus* aliqua practica admiſta habet. Cantharides laudat in iſchuria, &c.

BARTHOLOMÆI ACCURSINI *tractatuum & conſultationum medicinalium Tomus* I. Ravennæ 1622. 4. *

FRANCISCI PONÆ *antidotus bezoardica adverſus omnia venena*, Veron. 1622. 12. * Ej. *medicina animæ ſeu rationalis praxis*, Veron. 1629. 4. * EJUSD. *Academico-medica ſaturnalia* ibid. 1652. 8. * Ej. *prudentia medica* ibid. 1650. 12. *

FRANCISCI MARTIANI *antiparalogiſmus ad ea quæ* ÆTIUS, CLETUS & J. MANELPHUS *ſcripſerunt contra* .. PROSPERUM MARTIANUM: *in qua* HIPPOCRATIS *auctoritate recentiorum abuſus notantur circa venæ ſectionem potiſſimum in pleuritidis curatione*, Rom. 1622. 4.*

ANTONII SANTORELLI Profeſſoris Neapolitani, *antepraxis medica* in Libros XXI. *diſtributa*, Neapol. 1622. 4. 1633. 4. 1651. fol. * LIND. Ej. *poſtpraxis medica ſeu de medicando defuncto*, Neapol. 1629. 4. *

THOMÆ BRONCORI *de populari & peſtilenti gutturis annexarumque partium adfectione Neapolim & Regnum* anno 1622. *vexante*, Neapoli 1622. 4. *

DAVID JOUISE *Traité de la peſte contre celui de* LEMPERIERE *avec la précaution & la cure de cette maladie*, Rouen 1622. *

Cum JEHAN de GORRHIS ſeu J. GORRÆI operibus hoc anno excuſis etiam editæ ſunt PETRI GORRÆI *formulæ remediorum quibus vulgo medici utuntur*, Pariſ. 1622. fol.

RENATUS MOREAU hiſtoriam litis *de miſſione ſanguinis in pleuritide* edidit cum BRISSOTI apologetica diſputatione, Pariſ. 1622. 8. vir undique doctiſſimus. Ea in nupera editione SCHULZIANA omiſſa eſt.

J. MACOLLONE *iatria chymica exemplo therapiæ luis venereæ illuſtrata*, Londin. 1622. 8. *

SAMUELIS HAFENREFFER *Raphael artem medicam feliciter tum inchoandi tum continuandi, tum abſolvendi docens*, Tubing. 1622. 12. Francof. 1629. 12. Ulm. 1642. 8. * ENDT. Ej. *vexillum raphaeliticum per artem medicam & vitam communem volans*, Tubing. 1631. 8. * Ej. *officina iatrica continens pharmaca ſelecta Hippocratico-Galenica & Hermetico-Paracelſica*, Ulm. 1633. 8. * Ej. *πανδοχεῖον de cutis morbis curandis diximus*.

FRIDERICI MONAVII *lanx ſatura rerum medicarum*, Tubing. 1622. 4. * *de bronchotome* libellum diximus.

DANIELIS BECKER *microcoſmi ſpagyria tradens medicinam ex corpore hominis tum vivo tum extincto docte eruendam, ſcite præparandam*, &c. Roſtoch. 1622. 12. & auctius, Leid. 1633. 4. * Londin. 1660. 12. Ej. *nüzliche hauſapothek*, Konigsberg 1642. 8. * Regiomontanus profeſſor, ſcriptor cultrivori, in iatrochymiam propenſior, ut omnes hujus ævi Germani.

ANDR. SINGER *diſcurſus de dyſenteria, accedit verzeichnuſſ der arzneyen vvieder allerley gebrechen ſamt einem bericht vvie ſich der gemeine mann in der rohten Ruhr zu verhalten*, Magdeburg 1623. 4. *

RUDOLF GOCLENII *beſchreibung probirter arzney*, Francof. 1623. 8. * Ej. *experiment buch*, Francof. 1642. 8. * Ej. *Loimographia*, Francof. 1613. 8. praxin etiam tradit.

MICHAEL BOUTHEROUE *pyretologia cum chymicis remediis*, Pariſ. 1623. 8. *

J. CAROLI AMATI *fructus medicinales ex variis* GALENI *locis decerpti*, Lugd. 1623. 12. Genev. 1657. 12. *

DAVID de PLANISCAMPY *la petite verole abatue*, Pariſ. 1623. 8.

NICOLAI EPIPHANII *ſuccincta medicinalis practica*, Pariſ. 1623. 4. Francof. 1616. 8. *

FRANCISCI BRUSCHII *promathomachia iatrochymica in qua chymiatriæ præſtantia propugnatur*, Mantuæ 1623. fol. *

ANDREÆ ORDONNEZ *compendium perutile de ſanguinis miſſione*, Neapol. 1623. 4. *

PHILIPPI SAVONA *deciſiones medicinales quoad diagnoſin & prognoſin novo ſcribendi modo primum invento*, Panormi 1624. fol. * L.

JULII PHILIPELLI *epiſtola apologetica ad almæ urbis medicos*, Rom. 1624. 4. *

PETRI PIERNI *medica petra diviſa in* 2. *tomos*, *ſecundus eſt de antidotis*, Neapoli 1624. 8. *

JOH.

JOH. VIGIER *tractatus de catarrho, rheumatiſmo, vitiis dentium, lingua, vocis, de immodica & indecora ſalivatione e variis auctoribus compilatus*, Genev. 1624. 8. *

J. JAC. FEDERER *febris ungarica curanda, cognoſcenda methodus*, Freiburg. 1624. 8.

JOH. JUNKER *methodus therapeutica per ſolam diætam & ligni guajaci diverſas præparationes*, Erfurt. 1624. 4. *

J. CONRAD RHUMELII *prophylaca medico-practica luis epidemiæ ἐγχιφαλονόσς exhibita: cum apotrope, i. e. centuria curationum medicarum factarum in Novo Foro Palatinatus*, Norimberg. 1624. 8.

DAVIDIS LIPSII ἐξέτασις ἰατρικὴ μεθοδικὴ *de cura hydropis*, Erfurt. 1624. 4. Jen. 1678. 4. *

JACOBI BARTSCHII *decas exercitationum medicarum ex* FERNELIO, *tabulis, aphoriſmis & quæſtionibus incluſarum*, Argentin. 1624. 4. *

GILBERTI JACCHÆI Profeſſoris Leidenſis, *inſtitutiones medicæ*, Leid. 1624. 12. 1631. 12. Therapeutices pars aliqua hic traditur de medicamentis eorumque claſſibus.

JOH. DONATI *bericht wie man die jenigen by welchen die böſen giſftigen peſtilenzialiſchen Drüſen beulen apoſtemata und carbunkel vermerket werden, mit äuſſerlichen arzneyen verſehen und curiren ſoll*, Neyſſ. 1625. 4.

J. VARWICH's *kurzer und gründlicher bericht wieder die peſtilenzialiſche ſeuche*, Coppenh. 1625. 8. *

MARTIN PANSA *conſilia vom gebrauch der mittel und ſchweis cur*, Lipſ. 1625. 8. * Alia adde ex pathologicis.

WOLFGANG SCHALLER *hypotypoſis univerſæ methodi medendi* Wittemberg. 1625. 4. RIV.

M. ANT. ZIMARIÆ *theſaurus reconditus de medicamentis quæ corpori humano venuſtam formam inducunt*, Francof. 1625. 8. *

MATTH. MARTINI *von der haupt krankheit*, Hall. 1625. 4. * EJ. *de morbis meſenterii*, &c. Isleb. 1616. 8. An IDEM eſt cujus exſtat *armer kranken raht oder arzneybuch vor den armen gemeinen mann*, Lipſ. 1684. 4. *

ELIÆ TEICHMANN *ratio generaliſſima morbos quoſcunque expugnandi*, Baſil. 1625. 4. RIV. *

STEPHANI RODERICI CASTRENSIS Piſani Profeſſoris, eruditi viri & acuti ingenii, anti-Galenici, Liber *de meteoris microcoſmi*, Venet. 1621. J. jam dictus eſt. EJ. *opuſculum quæ ex quibus, recondita doctrina refertum*, Florent. 1627. 12. Lugdun. 1645. 12. Francof. 1646. 12. * EJ. *de ſero lactis tractatus*, Florent. 1641. 8. * EJ. *caſtigationes exegeticæ, quibus variorum dogmatum veritas elucidatur*, Florent. 1640. fol. * EJ. variæ exercitationes medicæ, Venet. 1656. 8. Hæc quidem majori parte pathologica ſunt, in quibus Veterum opiniones inter ſe comparat. EJ. *diſceptationes medicæ*, Florent. 1642. 4. Venet. 1656. 8. * EJ. *ratio conſultationis an poſt variolas purgatione corpus egeat*, ibid. 1642. 4. * EJ. *medicæ conſultationes*, ibid. 1644. 4. * EJ. *poſthuma varietas*, Florent. 1639. 4.

ALPHONSI GOMEZ de la PARRA *polyanthea medicis ſpecioſa* &c. Madrit. 1625. 4. *

JOH. JONSTON polygraphi & collectoris *enchiridii noſologici generalis & ſpecialis Libri* VIII.... 1625. 8. EJ. *idea univerſæ medicinæ practicæ 12. Libris abſoluta*, Amſtelod. 1644. 12. * anglice cum NIC. CULPEPERI augmentis edita Londini 1652. 8. 1665. fol. 1684. fol. EJ. *ſyntagmatis univerſæ medicinæ practicæ* Lib. XIV. Breslau 1674. 8. * vel 1673. 8. * Lipſ. 1722. 8. *

Orders iſſued by the king to be executed through out the Realm relating to the plague, Lond. 1625. 4. *

CASPARIS BACHOY *erreurs populaires touchant la médecine*, Lion. 1626. 8. *

JOH. HORNUNGII *Ciſta medica in qua epiſtolæ clarorum Germaniæ medicorum familiares in re medica, hermetica & Galenica aſſervantur ex bibliotheca* SIGISMUNDI SCHULTZERI, Norimberg. 1626. 4.

ARNOLDI WEICKARD *theſaurus practicus in* II. *Tomos diſtributus*, Francof. 1626. 4. * EJ. *de variis & periculoſis morbis à capite ad calcem medendis practica univerſalis Galenico-chymica in* VI. *Libros diviſa*, Francof. 1643. fol. *

DAVIDIS VERBEZII *pro* R. MINDERERI *diſquiſitione de chalcantho adverſus* P. CASTELLUM *reſponſio* Auguſt. Vindel. 1626. 4. *

THOMÆ REINESII eruditiſſimi viri, medici & conſulis Altenburgici, hiſtorici, grammatici, critici & polyhiſtoris, acris cenſoris, qui ob libertatem ſermonis locum reliquit, jam depoſitus ſenex, & Lipſiam ſe contulit, *methodus antiloimica therapeutica, ſeu gründlicher bericht wie diejenigen welche mit der itzgraſſierenden ſeuche befallen ſich zu verhalten haben*, Gera 1626. 4. * Obiit anno 1661.

VA-

VALENTINI CHARSTAD *diſputationes medicæ in Academia Argentinenſi propoſitæ*, Argentin. 1626. 4. 1634. 12. * EJ. *diſp. de univerſa medicina dogmatica in Academia Argentinenſi habitæ*, ibid. 1627. 4. * idem forte priori opus. EJ. *Synopſis univerſæ medicinæ dogmaticæ in 12. diſputationibus adumbrata*, Argentor. 1634. 12. 1678. 4. iterum forte idem opus. Nimia Venæ ſectione, quam ipſa mors interrupit, uſum eſſe Val. VVIGANDUS auctor eſt *itin. philiatr.* pag. 60.

PETRI MANCEBO AGUADO *trattato de la eſſencia de la melancolia de ſu aſſiento cauſas y curacion* 1626. N. ANT.

DIDACI MORANI *apologia tres de epilepſia hyſterica, venæ ſectione in fluore nimio hæmorrhoidum, ventris tumore*, Orthefii 1626. 4. *

In F. BACON de VERULAM. *hiſtoria naturalis centuriis* aliqua huc faciunt, de purgantium vi medicata, *de filo medicinali* ſeu ordine quo danda ſunt medicamenta, deque cura palliativa, arcanis ad podagram, de compreſſione hæmorrhagiarum digiti ope, de lenium reſolventium uſu, de peſte, fætore carceris, vaporibus, vi exhalationum, curatione ſympathetica.

PETRI CASTELLI Medici & Profeſſoris Romani multa ſunt opera. EJ. *epiſtolæ medicinales*, Romæ 1626. 4. editæ, fere unice agunt de mira vi olei vitrioli ad hæmoptoën, & febres. Ea occaſione pugnat pro acidis medicamentis, & benefica eſſe oſtendit, cibique coctionem ab acido derivat. EJ. *de abuſu venæ ſectionis*, Rom. 1628. 8. * EJ. *de viſitatione ægrotorum pro diſcipulis ad praxin inſtruendis*, Rom. 1630. 12. * EJ. *Emetica in quibus agit de vomitoriis & vomitu L. X. opus neceſſarium ad curandos morbos*, Rom. 1634. fol. * Valde laudat GIANELLA. EJ. *Epangelia in qua lectiones ſuper I. L. aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *enumerantur*, Mantuæ 1646. 12. * EJ. *præſervatio corporum ſanorum ab imminente lue ex aëris intemperie anni* 1648. Meſſan. 1648. 4. * Conſilia & remedia ſunt abſque hiſtoria morbi, aut experimento ſuo.

FRANCISCI RANCHINI Profeſſoris & Cancellarii Monſpelienſis *opuſcula medica*, Lugd. 1627. 4. edita, in pathologicis jam citata, curationes morborum conjunctas habent. EJ. *de curatione morborum & ſymptomatum quæ vitioſam purgationem aut comitantur aut ſubſequuntur* brevis & totus practicus libellus eſt. EJ. *opuſcules ou traités divers & curieux en Médecine*, Lyon 1640. 8. * *de peſte, lepra, lue venerea, accidentibus eorum, qui veredo vehuntur, tortura accidentibus, cruentatione cadaverum, terebinthina*. EJ. *opuſcula poſthuma de morbis ante & poſt partum, & de purificatione rerum infectarum poſt peſtilentiam*, Lugduni 1645. 8. *

PETRI JOH. FABRI iatrochymici acerrimi, nimiſque ſuis arcanis delectati, fatente L. a CAPOA & ipſo iatrochymico II. pag. 30., *inſignes curationes variorum morborum quos medicamentis chymicis jucundiſſima methodo curavit auctor*, Toloſ. 1627. 8. Argentor. 1632. 8. EJ. *ſapientia univerſalis 4. Libris comprehenſa*, Toloſ. 1654. 8. Francof. 1656. 8. *

GUILIELMI MARQUIS *decem quæſtiones problematicæ una cum inſtructione purgandarum ædium infectarum*, Antvverp. 1627. 4. * EJ. *aloe morbifuga in ſanitatis conſervationem concinnata*, Antvverp. 1633. 8. *

AUGERII CLUTII *calsvee ſeu deſcriptio lapidis nephritici ſeu jaſpidis viridis*, latine vertit G. LAUREMBERG, Roſtoch. 1627. 12. *

J. STEPHANI STROBELBERGER *ſyſtematica univerſæ medicinæ adumbratio*, Lipſ. 1627. 8. * EJ. *breviſſima manuductio ad curandos pueriles affectus* Ed. II. Lipſ. 1629. 8. *

GEORG. HEBENSTREIT *πέμπτας quæſtionum miſcellanearum politico-medicarum*, Tub. 1627. 12. *

VALERII MARTINI Veneti *totius medicinæ practicæ exactiſſima collectio in qua ..promtuarium evacuationis ſanguinis ..vacuationis cacochymicæ... cruditatis cognoſcendæ & curandæ*, Venet. 1628. fol. * EJ. *tr. della curatione della peſte*, Venet. 1630. 4. * EJ. *Enchiridion de febribus & earum curatione*, Venet. 1636. 4. * EJ. *Opuſcula de veſicantium, ſinapiſmorum, cucurbitularum, ligaturæ dolorificæ, frictionum lotionumque adminiſtratione.. aſthmate, orthopnœa, veneno peſtilente*, Venet. 1636. 4. * EJ. *Praxeos medicæ laconiſmi*, ibid. 1636. 4. * quibus priora duo opuſcula continentur.

MAXENTII PICCINI *antitheſis de uſu medicamenti purgantis in febribus*. EJ. *apologia pro* JACOBO BONAVENTURA, Neapol. 1628. 4. *

J. BAPT. SORI *conſigli ed aviſi delle fontanelle* (morbo gallico &c.) Milan. 1628. 8. *

ALE-

ALEXANDRI ALEXII *conſilia medica & epitome pulſuum*, Patav. 1627. 4. * EJ. *cratylus morborum*, Patav. 1657. 4. *

HIERONYMI MONTECHIARI *dichiarazioni contra il ſommario metodo del* D. J. B. BIANCHI *e contra il diſcorſo di* PIER. FRANC. GIRALDINI *ſopra la ſua ritrovata pulvere che fu ſtimata Bezoar minerale*, Genua 1627. 4. * EJ. *oſſervazione e brieve diſcorſo del contagioſo mal di Carrara*, Neapol. 1637. 4. MONG. *

PETRI GARCIAS CORRERO *diſputationes medicæ & commentaria in Fen.* I. *libri* IV. AVICENNÆ *in quibus quæ pertinent ad theoriam & praxin locupletiſſime reperiuntur, edita opera* PETRI TERRIOLI, Burdegal. 1628. fol. *

PETRI MORELLI *ſyſtema paraſceuaſticum ad praxin continens rationem præſcribendi ſecundum normam practicandi Monſpelii uſitatam*, Genev. 1628. 8. 1630. 8. Amſtelod. 1659. 12. potius ad Pharmaciam pertinet.

GUILLAUME de l'ERISSE' *méthode excellente pour guérir la peſte*, Dijon 1628. 8. *

Avis ſalutarie contre la maladie epidémique & peſtilentielle de la ville de Lion par les DD. du college de la ditte ville, Lyon 1628. Peſtem derivant a cadaveribus projectitiis &c.

PHILIBERTI GUIBERTI *medicus domeſticus* (ſeu catalogus medicamentorum parabilium) Colon. Agripp. 1628. 12. EJUSD. *medici officioſi opera*, Pariſ. 1649. 8. quæ & ipſa ad pharmaciam pertinent. Adjectus eſt PATINI *de ſanguinis miſſione* alibi laudatus commentarius, & NICOLAI ELLAIN *tractatus de peſte* cum notis PATINI, in quo calida medicamenta bezoardica & amuleta rejiciuntur. Ea opuſcula ſub titulo *les œuvres charitables ſur la médecine* recuſa ſunt, Paris 1670. 8.

POMPEII CAIMI Patavini, infelicis medici & tamen celebris, (NIC. ERYTHR. *Pinacothec.* I. pag. 48.) *de febrium putridarum indicationibus juxta* GALENI *methodum colligendis & adimplendis* Lib. II. Patav. 1628. 4. *

DANIELIS SENNERTI Profeſſoris VVittembergenſis, celeberrimi viri, & egregii ſyſtematici, opera plurima ſunt & ſæpe recuſa. Multa ſumſit utique ab aliis, & O. ROBORETUM de febre petechiali, A. LAURENTIUM de criſibus dicitur exſcripſiſſe SCHELHAMMERO, ſed bono certe & utili ordine omnia diſpoſuit. EJUSD. Liber *de conſenſu chymicorum cum* ARISTOTELE & GALENICIS, VVittemb. 1619 8. Paris 1633. 4. & ſæpe alias. Hoc inprimis opere novam in Germania ſectam aut fundavit, aut certe confirmavit, quæ theoriam chemicam cum GALENICA, & utrumque genus medicamentorum conbinavit, & ſeculo priori toto floruit, ut morborum theoriam magis a GALENO, medicamenta multa a chemicis ſumeret. Ipſe vero SENNERTUS excuſavit magis & conciliavit Chemicos quam ſecutus eſt. EJ. *de febribus* Lib. IV. ibid. eodem anno 8. ibid. 1634. 12. Pariſ. 1633. 4. & alias. EJ. *inſtitutionum medicinæ* Lib. V. VVittemberg. 1624. 8. Pariſ. 1631. 4. EJUSDEM *Epitome inſtitutionum medicinæ*, ibid. 1634. 12. &c. Anglice etiam verſa, Londin. 1656. 8. Earum etiam inſtitutionum *tabulas breviter & diſtincte ſummam inſtitutionis medicæ exhibentes* dedit CHR. VVINKELMANN, VVittemberg. 1635. fol. *Epitomen* autem SENNERTI CLAUDII BONNETI opera paratam, non vidi, quæ Avenione 1655. fol. prodiit. EJ. *medicina practica* Liber I. excuſus eſt VVittembergæ 1628. 4. Pariſ. 1632. 4. & agit de morbis capitis. *Liber* II. VVittemb. 1629. 4. Pariſ. 1632. 4. eſt de morbis pectoris. *Liber* III. VVittemb. 1631. 4. Pariſ. 1632. 4. de morbis abdominis. Liber IV. VVittemb. 1632. 4. Pariſ. 1633. de morbis mulierum, cum *appendice* de curandis morbis infantum. Lib. V. VVittemb. 1634. 4. de morbis externis. Lib. VI. VVittemb. 1635. 4. de morbis venenatis & occultis. In omnibus iſtis Libris bono ordine ex veteribus collegit, quæ eo tempore obtinebant medicamenta, numeroſa illa & in formulis, non ex praxi tamen adeo nata, quam ex theoria, hæmophobus in univerſum, & a maſcula veterum medicina alienior, quod vitium etiam ad gentiles ejus viri tranſit. Non parum felix practicus fuit VVIGAND *Itin. philiatr.* pag. 63. EJ. *quæſtionum medicarum controverſarum* Lib. VVittemberg. 1609. 8. 1610. 8. EJ. *paralipomena*, VVittemberg. 1642. 4. Lugdun. 1683. 8. Addenda ſunt, ad ſingula loca ſcriptorum auctoris, a morte adjecta a liberis. EJ. *opera omnia*, Lugdun. 1650. fol. vol. 3. 1666. fol. 5. tomis. Venet. 1651. fol. Lugdun. 1676. fol. vol. 6. qua editione etiam *faſciculus medicamentorum contra peſtem*, & *Epiſtolarum medicinalium duæ centuriæ continentur*.

ANTONII OBERT *de vena ſectione in pleuritide eudoxa contra paradoxam* FUCHSII, FERNELII & *aliorum ſententiam* St. Omer 1629. 4. *anaſtrichioſis apologetica pro parœneſi contra*

L. *du*

L. du GARDIN *decretum quo oppoſitam in pleuritide revulſionem condemnat quam paraneſis re-commendat*, St. Omer 1631. fol. * EJ. *de vena ſectione in pleuritide paraneſis ſecunda contra paradoxam* FUCHSII & FERNELII *ſententiam ſeu anacephalaeoſis omnium pene controverſiarum qua paraneſis prima, & pro ea ſcripta apologia contra* LUD. du GARDIN *continebat: accedunt noviſſima declamationes 4. de vena ſectione in variolis adminiſtranda contra popularem errorem aſſertio*, ibid. 1638. 8. *

JOH. FUCHSII *compendium abuſuum auctoritate* GALENI & HIPPOCRATIS *damnatorum pro illis qui medicina & ſanguinis detractione utuntur*, Monach. 1629. 4. *

HORATII LYMBISANI *conciliationes & deciſiones medica ſuper finitiones actionis depravata diminuta morbi & ſymptomatum* ANTONII SANTORELLI, Neapoli 1629. 4. *

ROBERTI FLUDD, celebris fanatici *medicina catholica*, Francof. 1629. 1631. fol. EJ. *pathologia damoniaca*, Goudæ 1640. fol. *

FRANCISCI MURATORI *ſcelta d'alcuni medicamenti da valerſene a curare il male contagioſo in Bologna*, Bonon. 1630. aut 1631. 4. *

J. VIGANTI *antidotario contra la peſte*, Bologna 1630. 4. *

Preſervazione della peſte di un medico Padoano, Padova 1630. 4. *

MAURITII TIRELLI *de hiſtoria vini & febrium* Lib. II. Venet. 1630. 4. huc omnino pertinet non utiliſſimum opus, quo vinum fere ad omnes febres laudatur, etiam in tertiana continua, ſemitertiana, inflammatione capitis. Egregius hiſtoricus, qui Athenas diluvio faciat antiquiores.

BARTHOLOMÆI PERDULCIS *univerſa medicina ex medicorum principiis collecta*, Pariſ. 1630. 4. Ead. opera G. SAUVAGEON *emendata ex auctoris autographo. Accedit Liber de morbis animi*, Pariſ. 1641. 4. * 1680. 4. Lugdun. 1649. 4. 1690. 4. *

JOH. FREYTAG, ex ſecta chemica, Groningenſis Profeſſoris *aurora medicorum Galenico-chymicorum, ſeu de recta purgandi methodo & medicamentis purgantibus ſimplicibus*, Francof. 1630. 4. * EJ. *catalogi teſtium veritatis chymiatria prodromus, i. e. obſſ. curationum medico-chirurgicarum ad methodum chymicam inſtitutarum Centuria* I. Quedlinburg. 1635. 4. * EJ. *detectio & refutatio nova ſecta Sennerto-Paracelſica*, Amſtelod. 1636. 8. Groning. 1637. 8. contra Librum SENNERTI *de conſenſu* &c. EJ. *de opio & medicamentis opiatis.. & de nova phthiſin curandi ratione*, Groning. 1632. 8. *

J. ANTONIDIS van der LINDEN Profeſſoris Leidenſis, viri græce docti & latine, in praxi ad chemicam ſectam inclinantis, & parum clinici ex judicio GUIDONIS PATINI, amici LINDENIANI, acuti cæterum ingenii ſcriptoris, eſt *Compendium medicina*, Franeker 1630. 4. quæ 10. diſputationes ſunt. EJ. *medulla medicina partibus 4. comprehenſa*, ibid. 1642. 8. * In *ſelectis medicis & meletematibus medicina Hippocratica* quæ contracta Francof. 1672. 4. prodierunt, multa huc pertinent.

JOHANNES PRÆVOT Dalemontanus Rauracus, ſed Patavinus Profeſſor, & ſucceſſor P. ALPINI, inſignis practicus, nihil ipſe quod reſciverim ſcripſit, ſed multa exſtant ejus *opera medica poſthuma* una edita Francof. 1651. 12. Hanov. 1666. 12. cura J. STEPHANI & F. MONAVII, quæ ſequentia omnia continet. EJ. *medicina pauperum* ſeu de remediis facile parabilibus; *item de venenis & eorum alexipharmacis* ſeorſim prodiit, Francof. 1641. 8. Patav. 1660. 12. 1718. 12. & ſæpe alias. EJ. *ſelectiora remedia*, Francof. 1659. 12. Patav. 1676. 12. ſub titulo *hortuli medici referti ſelectioribus remediis*. Multa infida & ſuperſtitioſa admiſit. In *medicina pauperum* habet medicamenta, purgantia inprimis, omnibus nota. In *ſelectioribus remediis* arcana undique collecta tradit.

J. DOMINICI MAGLIOCCA *diſputationum medicarum ... therapeuticarum* T. I. Neapoli 1631. fol.

HIPPOLYTI ANTONELLI *apparatus animadverſionis in rationes quibus* HIPPOLYTUS OBYCIUS *vinum exhibet agrotis omni tempore & in omni febre*, Venet. 1631. 8. *

PETRI PASCHALIS *curatio .... febrium*, Leid. 1631. 8. *

J. GERHARD *tractatus practicus de chymiatria* 1631. 4. *

LUD. du GARDIN Profeſſoris Duacenſis *circumſtantia & tempora de variis venis pleuritidis ratione ſecandis inter varios medicina proceres litem dirimentia*, Duaci 1632. 4. EJ. *manuductio per omnes medicina partes, ſeu inſtitutiones medica in tres libros digeſta*, Duaci 1634. 4. *

J. CHRISTOPH. EISENMENGER *kurzer bericht wie die hitzige anſtekende hauptkrankheit anno 1621. eingeriſſen zu curiren*, Heilbrunn 1632. 12. * EJ. *bericht von der rothen Ruhr*, ibid. 1634. 12. *

CASPAR

CASPAR AMTHOR *memorabilium medicorum Part. I. continens..curationes per ἐυπόριςα tum galenica tum chymica*, Jenæ 1632. 4. *

J. ANTONII GAGLIARDI *nova ratio univerſalis medendi febribus humoralibus*, Mediolan. 1632. 4. * EJ. *conſultationes variæ*, Colon. 1637. * EJ. *cognizione e cura de' morbi communi eſtivi e autunnali*, Milano 1643. * EJ. *della ragione, e quantità del vitto nelle febbri peſtifere maligne ed acute*, Milan. 1645. 4. * poſt mortem auctoris prodiit CORTE. EJ. *dell' acciajo in uſo della medicina*, Madrit 1645. *

HYACINTHI de ALPHORIO *de præſervatione a calculis atque cunctis fere morbis deque morborum renalium medela*, Neapoli 1632. 4. *

MARCI ANTONII ALAYMI *conſultatio pro curatione ulceris ſyriaci* (pædanchones) Panorm. 1632. 4. *

FRANCISCI de LEYVA y AGUILAR *deſenganno contra el mal uſo del tabaco*, Corduba 1633. 4. * EJ. *deciſion del conocimiento del promado por la urina*, ibid. 1633. 4. * ANT.

J. DOMINICI PROSIMI *de faucium & gutturis ulceribus anginoſis*, Meſſan. 1633. 4. *

SEBASTIANI NASCI *ſpeculum methodi medendi*, Brixiæ 1633. fol. *

MICHAELIS PERNER *conſilium antipodagricum*, Statten 1633. 8. *

GABRIELIS NAUDÆI Doctoris Patavini, polyhiſtoris & bibliothecæ MAZARINIANÆ præfecti *Pentas quæſtionum iatrophilologicarum* prodiit Genev. 1647. 8. ſed earum aliquæ anno 1634. prodierant. Epiſtolæ etiam poſthumæ anno 1667. 12. prodierunt.

ERNESTI FRIDERICI FABRICII *medicina utriuſque Galenicæ atque hermeticæ anatome philoſophica, brevem..artis medicæ oculis ſubjiciens ſciagraphiam*, Francofurt. 1633. fol. *

STEPHANI DOMINICI BRUNHEIMER'S *conſilia von den hitzigen oder Roth-flecken fiebern*, Lützenburg 1634. 8. ENDT.

THOMÆ CAMPANELLÆ Monachi Dominicani, ob ſua infortunia celebris, *Medicinalium juxta propria principia* Libri VII. Lugdun. 1635. 4. Theorias aliquas proprias, ſed fere ubique communem veterum in morbis ſanandis methodum proponit, deditus aſtrologiæ, a praxi propria alienus, & peſſimus anatomicus, qui bilem tribuat lieni.

PINO de MARRA *praxis methodica & rationalis curandorum morborum omnium in qua præter remedia magis præcipua a* GALENO, HIPPOCRATE *&* AVICENNA *deſumpta multa arcana medica continentur*, Neapoli 1635. 4. *

DIDACI de SORIA *certamen medicum & propugnatio antiquitatis contra innovatores*, Granat. 1635. fol. *

FAB. VIOLET *parfaite connoiſſance de toutes les maladies du corps humain cauſées par obſtruction*, Paris 1635. *

VINCENTII BARONII Meldulenſis *de pleuri-peripneumonia anno 1633. Flaminiam aliaſque regiones populariter infeſtante a nemine hactenus obſervata* Lib. II. Forli 1636. 4. In egregio libro præter ea, quæ ad hunc morbum proxime ſpectant, ejuſque curationem, multa practici ſunt argumenti, in Libro inprimis II. Ita venæ ſectionem in pleuritide defendit etiam in pueris, etiam in petechiis, etiam in morbi cruditate. Fuſe enarratis argumentis litem definit pro venæ ſectione lateris adfecti, niſi menſes ſubſtiterint, qui in pede ſectionem requirant, aut ſumma plethora ſit, aut dolor in medio pectore. Recte iteratam venæ ſectionem imperat, etiam ſepties, rejectis cucurbitis & hirudinibus &c.

HYACINTHI TRABONA *de medicamento purgante quarta die diſſertatio* Panormi 1636. 4. *

DAN. CARMENIO *de medendi methodo* Lib. VI. Bonon. 1636. fol. *

FRANCISCI SANCHEZ ſceptici opera juncta prodierunt Toloſæ 1636. 4. quibus continentur tractatus *de phlebotomia, de purgatione, obſervationes in praxin, cenſura in opera* HIPPOCRATIS *omnia*.

Certain neceſſary directions for the cure of the plague and for preventing infection: by the college of Phyſicians, Lond. 1636. 4. *

ROLANDI STURM Lovanienſis *dialogus inter* HIPPOCRATICUM *&* HERMETICUM, Bonon. 1636. 8.* EJ. *corticis china china ejuſque virium deſcriptio*, Antvverp. 1659. Haag 1681. 8. Proponit obſervationes practicas cortici faventes, ejuſque vim febrifugam explicat per reſolutionem materiei morbificæ.

GEORGII MAGIRI *Gifftjäger*, Arnheim 1636. 8. ſeu de peſtis curatione cum magno numero remediorum.

J. HENR. FREYTAG *unterricht von der peſt*, Helmſtatt. 1636. *.

JOH. SMITH *practice of phyſick*, Londini 1636. 8. *.

JAN van BEVERVVYCK Medici, ampliſſimi viri & conſularis, excitati ingenii, varia huc pertinent, ut *idea medicinæ veteris*, Leid. 1637. 8. compendium nempe medicinæ, cujus major pars eſt therapeutica. EJ. *ſchatz der ungeſundheit oder algemeine artzney*, Francf. 1674. fol. Dixi in pathologicis ſyſtema morborum eſſe cum curationibus, ſæpe non vulgaribus. Opera omnia Belgice prodierunt, Amſtelod. 1656. 4.

J. SADLER *praxis medicinæ*, Londin. 1637. 8. L. *

SAMUEL SCHONBORN *manuale medicinæ practicæ Galeno-chymicæ*, Dantiſc. 1637. 12. * Argentin. 1681. 12. *

MAXIMILIANI SANDÆI *comment. de medicis, morbis & medicinis exemplum*, Colon. 1637. 4. * Jeſuitæ opus.

NICOLAI FONTANI *florilegium medicum*, Amſtelod. 1637. 12. * EJ. *reſponſionum & curationum* Lib. I. Amſtelod. 1639. 12. Et ſuas & COSTERI atque PLEMPII curationes habet, minime inutiles, etſi GALENICAM ſectam ſecutus ſit. EJ. *obſervationum rariorum analecta*, Amſtelod. 1641. * Continentur in ea collectione hiſtoriæ rariores & epiſtolæ, & inter illas laryngotome, uterus reſectus, larynx in utero, curationes feliciores variæ.

ROBERTI FARVACII *diſquiſitio medica num pilulæ dejectoriæ cum cœna recte exhibeantur*, Patav. 1637. 4. *

J. BAPT. MAGATI, CÆSARIS, celebris illius Chirurgi & Medici, fratris germani, *conſiderationes medicæ quibus difficultates in praxi occurrentes expenduntur*, Bonon. 1637. 4. *

J. de VIANA *tractatus de peſte ſus cauſas y curation y el modo que ſe a tenido en curar las ſecas y carbuncas peſtilentes que an oprimido la ciudad de Malaga el anno de 1637.* Malaga 1637. 4.*

PETRI SERVII *inſtitutionum quibus tirones ad medicinam informantur* Lib. III. EJ. *proluſiones* II. *ad inſtruendos ad artem tirones accommodata*, Rom. 1638. 12. *

HIERONYMI CORTE *ſumma medendi methodus in qua de phlebotomia, medicis cucurbitulis, hirudinibus earumque recto uſu..de purgatione per pharmacum, de vomitu, de dyſuria, de concoctione, de frigida potu, & de victu ægrotantibus exhibendo diſſeritur. Accedit certa viſendi rogandique ægros ratio*, Venet. 1638. 4. *

EDVVARD'S *cure of all ſorts of feavers*, Lond. 1638. fol. *

J. FAGE *ſpeculum ægrotorum*, Lond. 1638. 4. *

GEORGII SCHARPII *inſtitutiones medicinæ a filio in lucem editæ*, Bononiæ 1638. 4. *

HADRIANI a MYNSICHT *armamentarium medico-chymicum*, Lipſ. 1638. 4. Lubec. 1638. 4. * 1662. 4. Francof. 1675. 8. ad materiem medicam pertinet.

H. HERING ſchediaſmata dixi in Pathologicis.

PHILIPPI GRULING *curationum dogmatico-hermeticarum Centur.* I. Lipſ. 1638. L. Compilator fuit, jam monente SCHELHAMMERO, *Centuriæ* omnino VII. *cum appendice medicamentorum ſecretiorum* prodierunt Northuſæ 1662. 4. * Lipſ. 1668. 4. * EJ. *florilegium Hippocratico-chymicum novum*, Lipſ. 1631. 12. 1644. 4. L. Ed. III. Lipſ. 1665. 4. & ipſum ad materiam medicam ſpectat & continet medicamentorum ad morbos penum, inter quæ etiam cortex peruvianus locum habet. EJ. *de triplici in medicina evacuationis genere, medicamentis purgantibus, ſudoriferis, diureticis, inſenſili tranſpiratione*, Lipſ. 1671. 4. * EJ. *medicinæ practicæ* Lib. V. Lipſ. 1668. 4. 1673. 4. * EJ. *tractatus de purgatione quæ in medicina fit*, Lipſ. 1668. 4. * niſi idem eſt priori Libro *de triplici evacuatione*. EJ. *deutſches arzneybuch ſamt 3. tractaten von den vveiber, kinder und peſt-krankheiten*, Lipſ. 1676. 1690. 4.*

MELCHIORIS SEBIZ Profeſſoris Argentoratenſis, valde longævi, magni Galeniſtæ, multæ ſunt inprimis diſputationes huc pertinentes, ut *exercitationes medicæ* Lib. VI. Argentorati ab anno 1624. ad 1636. 4. editæ. *Miſcellaneorum quæſtionum medicarum faſciculi quinquaginta*, ibid. 1638. 8. *Diſputationes de recta ratione purgandi*, ibid. 1621. 4. *collegium therapeuticum ex* GALENI *methodo medendi depromtum*, ibid. 1634. 4. *Manuale ſeu ſpeculum medicinæ practicum ex bonis & probatis auctoribus concinnatum* 1659. 8. * 1661. 8. vol. 3. præter innumeras fere ſingulares diſputationes.

VViederlegung etlicher misbrauche bey der cur der ſauerbrunnen, Argent. 1647. 8.

J. GALLEGO de la SERNA *recta & dogmatica medendi methodus*, Pariſ. 1639. fol. *

VINCENTII RISICA *brevis hiſtoria de maligna febre* JOH. SPATAFORÆ, Meſſan. 1639. 4.

* EJ.

* Ej. *de febre peſtilente Panormitanam urbem obſidente* oratio, ibid. 1647. 4. *

FRANCISCI CITESII *opuſcula medica*, Pariſ. 1639. 4. * *de tempeſtivo uſu phlebotomiæ & purgationis. Advis ſur la nature de la peſte & ſur les moyens de s'en préſerver & guérir.*

LAZARI MEYSSONNIER heterocliti capitis *inſtitutiones medicinæ ſubtilioris theoreticæ & practicæ*, Lugdun. 1639. 4. * Ej. *idea medicinæ veræ fide cum ſenſibus per rationem reſtitutæ*, ibid. 1653. 12. * Ej. *cours de médecine théorique & pratique* VII. edition, Lyon 1678. 4. *

JACOBI PRIMIROSE Galli, ſed qui in Anglia artem exercuit, *de vulgi erroribus in medicina* Lib. IV. Amſtelod. 1639. 16. 1644. 12. auctius Roterodam. 1658. 12. 1668. 12. L. Lugd. 1664. 8. Gallice auctus additamentis a D. de RASTAGNY, Lyon 1689. 8. *Quartus* inprimis Liber huc pertinet de remediis. Defendit ea, quæ chemice parantur. Contra imaginariam illam *ἀντιπάθειαν* recte ſcribit. Aſtrorum in vena ſecanda aut purgando influxum refutat. Clyſteres laudat. Venarum delectum in brachio ut inutilem rejicit, & in gravidis venam aperit. Mercurium oſtendit veneno carere, neque fumum nicotianæ ad cerebrum ferri. Bezoar & fere ſemper ſpurium eſſe monet, & parvi uſus, neque valde potens remedium unicornu, julapia raro & refrigerantia majori doſi in febribus danda eſſe: lithontriptica non dari, cum acria eſſe oporteat, quæ lapidem ſolvant &c. Quæ omnia ſapienter dicta ſunt, & pleraque eo tempore nova. Ej. *enchiridion medicum practicum*, Amſtelodam. 1650. 8. * morborum nempe omnium cauſæ, ſigna & curatio.

JACOBI FABRICII Profeſſoris Roſtochienſis *inſtitutio medici practicam aggredientis*, Roſtoch. 1693. 4. *

ANGELI VICTORII *medicæ conſultationes poſt obitum auctoris editæ a* VINC. MANUCCIO, Rom. 1640. fol. aut 1646. fol. ut LIND. neque enim vidi.

FORTUNII LICETI polygraphi, philoſophi & theoretici magis quam practice utilis hominis, huc pertinent de *primo*, *ſecundo*, *tertio* & *ſeptimo* denique, *quæſitis per epiſtolas* quæ Utini ab anno 1640. ad 1650. 4. prodierunt. In *ſexto quæſito* agit de phlebotomia, de complexione muliebri calidiori quam viri, in reliquis paſſim aliqua medica habentur.

LAZARI de la RIVIERE, vulgo RIVERII, Monſpelienſis medici, celebris practici, & felicis, multiſque medicamentis uſi, quæ poſteritas approbavit, opera omnia huc pertinent. EJUS *praxis medica* prodiit Lutetiæ 1640. 8. curante diſcipulo STEPHANO PLAQUIERE, tum 1643. Lugduni 1660. cum titulo XVII. *librorum* vero 1651. & Hagæ 1672. 8. Gallice cum tit. *pratique de Médecine*, Lyon 1723. 12. anglice inſcripta *modern practice of phyſick*, Londini 1672. fol. 1706. 8. & cum titulo RIVERII *reformati ſeu praxeos medicæ*, Genev. 1696. 8. Lugdun. 1690. & 1704. vol. 2. Venet. 1733. 4. *reformata nempe* a FRANCISCO de la CALMETTE. Morborum enarratio eſt, cum medicamentis. Ej. *methodus curandarum febrium*, ibid. & Pariſ. 1648. 8. Haag. 1651. 8. Non alienus erat a medicamentis chemicis & *arcanis* propriis, hinc exoſus PATINO. In ſuccinctum *compendium Praxin* redegit VERZASCHA, & edidit Baſil. 1663. 8. Ej. *inſtitutiones medicinæ*, Lipſ. 1654. 8. Pariſ. 1656. 4. Haag. 1662. 8. Quinta pars practica eſt, per aphoriſmos & commentarios breves, diſpoſita & catalogo medicamentorum. Ej. *obſervationes medicæ & curationes inſignes*, Pariſ. 1646. 4. Londin. 1646. 8. Delphis 1651. 8. & alias. Centuriæ obſervationum ſunt tres omnino, & in poſterioribus editionibus quatuor, præter communicatas a variis amicis. Quarta nempe edita eſt Hagæ 1659. 8. Gallice editæ ſunt Lyon 1724. 12. quod inprimis opus legi meretur. Ej. *arcana* edita a BERNHARDINO CHRISTINO a JUVELLINA, Venet. 1676. 4. * Ej. *opera omnia* prodierunt Francof. 1669. edente HORSTIO, & anno 1674. ex recenſione J. JAC. DOEBELII, Lugdun. 1663. 1738. fol. Venet. 1664. fol. 1680. fol. 1700. fol. 1713. fol. Genevæ 1728. fol. 1737. fol. Et Ultraject. 1680. formulæ nempe quibus plurimum delectabatur.

MICH. RAPH. SMUTZII *methodus curandi calculum* 1640. 12. * Ej. *bericht von hitzigen fiebern*, Neuburg 1648. 8. *

OLAI WORMII varia ſunt opera, eruditi viri, ſed qui in antiquitatibus patriæ & colligendis theſauris rariorum inprimis vitam trivit. EJUS *epitome inſtitutionum medicarum* prodiit Hafniæ 1640. 4. *Controverſiarum* vero *medicarum ſelectiorum centuria*, Baſil. 1611. 4.

MICHAELIS DOERING amici HILDANI, medici Uratislavienſis *faſciculus tractatuum de peſte*, Brig. 1641. 4. editus eſt. EJUSD. Lib. *de opii uſu* &c. Jenæ 1620. 8. alibi melius

De medicina Indiæ orientalis ſcripſit JACOBUS BONTIUS (*a*), medicus Lugduni Batavorum, qui ſuſcepto ingenti itinere ad Indias orientales & Perſiam, addidicit veram ſententiam Sinenſium, Perſarum & Indorum, de omnibus

dicetur. Multas ad HILDANUM epiſtolas dedit, inter quas eſt etiam, in qua nitrum ad febres laudat 79.

In ROGERII DRAKE *vindiciis* HARVEIANIS de revulſionis indole aliqua habentur.

J. BAPTISTÆ SITONI *miſcellanea medico-curioſa*, Patav. 1641. 8. * Colon. 1676. 4. *

PAULI VECCHII *obſervationes medica ſeu loci S. Scriptura qui expenduntur juxta medicorum principia*, Neapoli 1641. 8. *

ZACUTI LUSITANI *operum medicorum* Tomi II. Lugduni 1642. fol. 1667. fol. 1694. fol. Opera iſta ſunt *Praxis hiſtoriarum*, compendium nempe morborum cum curationibus, in Libros V. diviſum, interſperſis obſervationibus raris & medicamentis, quæ valde extollit, tum *Praxis medica admiranda*, ſeries nempe obſervationum rariorum 500., quarum pleræque videntur ad famam auctoris augendam pertinere. *Introitus medici ad Praxim* : *Pharmacopœa*. *De medicorum principum hiſtoria* alibi citati libri, collectæ nempe hiſtoriæ ex veteribus, adjectis ſimilibus auctori propriis, & explicatione ad GALENI ſenſum. Oſor Arabum, venæ ſectionis & praxeos vetuſtæ laudator, ut tamen multum arcanis tribuat, ſæpe ſuperſtitioſis, ut auro potabili & ſimilibus. Ita uterum elapſum muribus ad femora admiſſis dicit ſe reſtituiſſe.

SAMUELIS CHABIBI *ocyrrhoes ſeu de vena ſectione tractatus*, Venet. 1642. 4. *

PETRI BARBA archiatri Card. Inf. FERDINANDI & Profeſſoris Valliſolitaci *vera praxis de curatione tertiana*, Hiſpali 1642. 4. * Pro cortice Peruviano. EJ. *reſumta de la materia de peſte*, Madrit 1648. *

JACOBI MENTEL Pariſini Medici *de epicraſi* diſſertatio Pariſ. 1642. 8.

(*a*) JACOBI BONTII *de medicina Indorum* Lib. IV. Leid. 1642. 12. & cum PISONE, Leid. 1658. fol. continet egregiam, & jam laudatam deſcriptionem morborum Indiæ Orientalis. Recuſus eſt Belgice cum titulo *Ooſt en VVeſtindiſche vvaarande*, Amſtelod. 1694. 8.

VOPISCUS FORTUNATUS PLEMPIUS minime indoctus homo aut obtuſi ingenii, Amſtelodamenſis, ob cathedræ ſpem tranſiit ad religionem Romanam & Lovanii docuit. EJUS *animadverſiones in veram praxin curanda tertiana propoſitam a* PETRO BARBA, Lovanii 1642. 4. * EJ. *fundamenta medicina* jam dixi ſcholaſtica methodo ſcripta. IDEM ſub nomine MELIPPI PROTYMI contra corticem Peruvianum ſcripſit libellum, cui titulus eſt ANTIMUS CONYGIUS *peruviani corticis defenſor repulſus* 1655. 8. * EJ. *ophthalmographiam* diximus, & commentarios in AVICENNAM & tractatum *de affectibus capillorum & unguium*.

J. B. SPONTONI *Corechidnologia ſeu pulveris viperini diſcurſus*, Papiæ 1643. 8. * de viribus viperarum medicis.

JOSEPHI DONZELLI *lettera familiare ſopra l'opobalſamo orientale adoperato in Roma*, &c. Patav. 1643. 4. * potius ad materiam medicam facit.

HYACINTHI JORDANI *theoria medicina* S. THOMÆ D. ANGELICI *aliorumque patrum*, Neapol. 1643. 4. *

HIERONYMI BARDI *medicus politico-catholicus ſeu medicina tum cognoſcenda tum facienda idea*, Genuæ 1643. 8. * LIND. ENDTER vero 1644. 8.

EM. GOMESII *tractatus de peſtilentia curatione*, Antvverp. 1643. 4. *

ALBERTI KYPER Leidenſis Profeſſoris *medicinam diſcendi & exercendi methodus*, Leid. 1643. 12. * EJ. *collegium medicum 26. diſputationibus complectens qua ad inſtitutiones pertinent*, Leid. 1645. 8. * EJ. *inſtitutiones medica*, Amſtelod. 1654. 4.

J. HENRICI MEIBOMII Helmſtadienſis, eruditiſſimi viri, ſed qui ad Hiſtoriam ſerioribus annis unice ſtudia ſua tranſtulit, *de flagrorum uſu in re venerea epiſtola*, Leid. 1643. 8. * Hafn. 1669. 8. edente T. BARTHOLINO, cum ſuo & HENRICI MEIBOMII ſimili libello. Philologicum inprimis opuſculum.

LÆLII ZACAGNINI *notabilia medicina* Lib. 2. Rom. 1644. 4. *

AN-

bus morbis ibi occurrentibus; neque videmus facile auctorem, qui per ſimpliciora remedia majores morbos curare doceat. Editus eſt etiam in 12. Lugduni Batavorum titulo medicina Indorum, iterumque cum PROSPERO ALPINO recuſus.

De

ANDREÆ CNOEFFELII ex chemica familia *methodus medendi febribus epidemicis & peſtilentialibus*, Argentor. 1655. 12. Huc refero CHR. ARCISSEVVSKI *epiſtolam de podagra curata per* A. KNOEFFELIUM, Gorliz 1644. 12. * Arcanorum venditor Poloniam ſuo clyſſo ſpoliaſſe dicitur TACHENIO.

LUDOVICI v. HOERNIGK Medici & Politici *vvürgengel*, 1644. 4. de peſtilentia.

J. PETRI LOTICHII *conſilia & obſervationes medicæ* Lib. VI. Ulm. 1644. 4. 1658. 4. quæ mea eſt editio, ſed oportet etiam priores dari anno 1635. Mindæ in Haſſia medicinam fecit, in medicamentis longiſſimus. In peſte in ſe ipſo ſudoriferis uſus eſt, quarto vero die, præter morem ſeculi, venam ſecuit.

J. BAPTISTÆ van HELMONT, nobilis viri, medici & chemici celebris, plurima ſunt opera, quæ ſæpe conjuncta prodierunt, uti Amſtelodami apud ELZEVIRIOS anno 1652. 4. ſub titulo *ortus medicinæ, i. e. initia medicinæ inaudita, progreſſus medicinæ novus, in morborum ultionem ad vitam longam*. Recuſa ſunt Venet. 1651. fol. Lugdun. 1663. fol. cum præfixo nomine F. MERCURII fil. Francof. 1602. 4. 1707. 4. cui editioni M. B. VALENTINUS *clavem* & *introductionem* præfixit. An diverſi ſint aliquid *fundamenta medicinæ recens jacta ſub unum conceptum contracta de cauſiis & principiis morborum*, Ulm. 1680. 12. ignoro, quia non viderim. Deinde ſeorſim Belgice prodiit quaſi compendium operum ſub titulo, *Dageraad ofte nieuvve opkomſt der geneeskonſt nooit in 't licht gezien van den Autheur ſelve in 't Nerderduits beſchreeven*, Rotterdam, 1660. 4. Hoc volumine non omnes ſed plerique tamen eorum libellorum exſtant, qui latine habentur, ſed mutati & aliter digeſti. Seorſim etiam quatuor libelli *de lithiaſi*, *febribus*, *humoribus & peſte* prodierunt Colon. 1644. 8. Tum libellus *de magna virtute verborum & rerum*, Francof. 1659. libelli vero *of the magnetic cure of vvounds*, *the nativity of tartar in vvine and the image of God in man*, Londini 1650. 4. * Cæterum, ut chemicus, omnem priorem methodum una cum theoria Galenica repudiavit, venæ ſectionem abhorruit, purgantibus vix quidquam tribuit, venena ſingularia acida aliave in morbis contrariis ſalibus aut ſpecificis ſubigere conatus eſt, credulus in arcanorum mirifica potentia, in BUTLERO, in amuletis, in ſympatheticis curationibus, negligens diætæ. Ab eo viro in SYLVIUM alioſque medicos amor tranſiit antacidorum, quibus innumeræ malæ in Germania inprimis curationes peractæ ſunt. Quare refutatorem vani ſyſtematis amamus, conditorem novæ opinionis mallemus nunquam exſtitiſſe. Ipſe ex pleuritide æger, omiſſa venæ ſectione, ſumto noxio potius quam utili hirci ſanguine pœnas dedit falſæ theoriæ. Libellos non recenſeo, nimis qui multi ſint, præcipui tamen ſunt *tumulus peſtis*: *de lithiaſi*: *Butler*: *poteſtas medicaminum*: *in verbis, herbis & lapidibus magna eſt virtus*: *de remediis ſympatheticis*: *vis magnetica*: *de vulnerum curatione magnetica*, qui liber condemnatus eſt.

CHAMBERLEN *practice of phyſick*, Londin. 1644. 12. *

MARCUS AURELIUS SEVERINUS Thurius Crathigena Tharſenſis, profeſſor, medicus, & chirurgus Neapolitanus, in medicina fortis, efficax & felix fuit, etſi ad chirurgiam magis animum adplicuit. In EJUS Lib. *de abſceſſubus reconditis* febres etiam tractantur, & angina puerilis, quam ſub nomine *Pædanchones affectus peſtilentis pueros præfocantis* etiam ſeorſim Neapoli 1653. 8. deſcripſit, & vomitu, venæ ſectione jugularium, vitriolicis illinitionibus ſanavit. EJUS *therapeuta Neapolitanus* ſeu *veni mecum conſultor curandarum febrium & internorum morborum omnium* prodiit Neapol. 1653. 8. Quæ de febribus, ea ex AVICENNA ſunt & PAULO TUCCA. EJUS *ſeilophlebotome caſtigata de vena ſalvatella uſu & abuſu cenſura*, Hanov. 1654. 4, & Francof. 1668. 4. habet multum arabicæ eruditionis. Oſtendit vanam eſſe prærogativam ſalvatellæ & omnia eadem bona atque meliora a ſectione venarum cubitalium obtineri. Accedunt PETRI CASTELLI & VESLINGII de eadem re epiſtolæ. EJUSDEM *obſervationes & medico al riverſo* poſthuma opera non prodierunt, quæ moriens reliquit. *Phil. Tranſ.* 265. Libri *de efficaci medicina* huc pertinent, ob

dele-

De medicina Indiæ Occidentalis ſcripſit GUILIELMUS PISO (*a*), medicus Amſtelodamenſis Batavus, librum, cujus titulus eſt *de medicina Braſilienſi*. Invenietur hic tractatus in ejus operibus omnibus editis Amſtelodami anno 1648. in folio.

Ibi

delectum auxiliorum ad morbos ex claſſe venæ ſectionum, cauteriorum &c. Cum hoc viro magna in Italia facta eſt rerum mutatio. Per duo ſecula in ea regione, & inprimis Patavii medici ſtudii fundamenta plerique exterorum poſuerunt, & Germani inprimis, Angli, Belgæque. Hoc ævo is mos elanguit, & magis & magis in deſuetudinem abiit, tum, quod reliqui Europæi in ſuis regionibus magis & magis doctores invenirent idoneos, ſtructa anatomica theatra, cultosque hortos, quæ prius Italiæ fere privilegia fuerant, tum quod chemica ſecta in Germania regnaret, dum in Italia toto hoc ſeculo ſequerentur adhuc GALENI theorias, tum quod in amplectenda ſanguinis circulatione aliisque novis inventis paulum difficiles plerique Itali ſe præberent. Cum hac ipſa mutatione etiam ſectæ Galenicæ ultima ruina conjuncta fuit, quæ ſub finem ſeculi poni poteſt, quo tempore mechanica, & STAHLIANA ſecta ſolæ fere ſuperfuerunt.

MARCELLINI UBERTE *medicina ſacra ſeu de morbis quorum mentio fit in ſacris litteris*, Saragoſſ. 1645. 4.

MATTHIÆ NALDII *pamphilia curandi univerſi amicitia*, in ea *parantur ex re medica formoſitas & fecunditas*, Senis 1647. * EJ. *regole per la cura del contagio*, Rom. 1656. 4. *

J. FOLLINI *ſynopſis tuendæ bonæ valetudinis*, Colon. 1646. 12. * Sylvæducum 1648. 12. *Tyrocinium medicinæ practicæ*, Colon. 1647. 12. *

ANTONII VINCENII DE PETRONE *litterarium duellum inter Salernitanos & Neapolitanos medicos, in quo de inteſtinorum & hepatis inflammatione agitur*, Venet. 1647. *

BENEDICTI a CASTRO *certamen medicum de venæ ſectione in febre putrida & inflammatoria*, Hamburg. 1647. 4. *

GEORGII FRIDERICI LAURENTII *defenſio venæ ſectionis in febre acuta continua & maligna propedis dextri pollicem*, Hamburg. 1647. 4. EJ. *neceſſaria defenſio ſeu reſponſio ad mendacia & convitia*, &c. 1648. 4. * EJ. *Licht und Recht der Apologie* B. LANGUVEDELS *entgegen geſezt*, Roſtoch. 1651. 4. *

J. CLAUDII de la COURVE'E *de frequenti phlebotomiæ uſu & cautione in abuſum*, Pariſ. 1687. 8. *

HANS SCHMIDTS *arzneybuch*, Dreſden 1647. 4. *

HENRICI REGII *fundamenta medicinæ*, Ultraject. 1647. 4. * EJ. *medicinæ Libri IV. & praxis medica*, ibid. 1657. 4. * 1668. 4. * EJ. *praxis medica* Ultraject. 1660. 4. *. De ſecta Carteſiana ex omnium primis.

JOSEPHI GALEANI *epiſtola de epidemica febre theoretico-practica*, Panorm. 1648. 4. * EJ. *la lepra unita col mal franceſe ed altri contagioſi mali, in quale degli ſpedali debba curarſi*, ibid. 1656. 8. * EJ. *politica medica pro leproſis* 1657. 4. * EJ. *idea del cavar ſangue* 1659. 12. * EJ. ſub nomine BRUNONIS CIBALDI *del vero methodo di conſervar la ſanità di curare ogni morbo col ſolo uſo dell' acquavite*, Panorm. 1662. 12. * EJ. ſed omiſſo nomine, *diſcorſi intorno all' uſo dell' acquavite*, ibid. 1667. 12. *

J. SOPHRONII COZACK *alexipharmacum peſtis* 1948. 12. *.

(*a*) Vix poteſt ad practicos referri.

JULII CAESARIS BENEDICTI *epiſtolarum medicinalium* Libri X. *recondita* HIPPOCRATIS *doctrina referti*, Romæ 1649. 4. * EJ. *Conſultationum medicinalium opus ordinata omnium morborum curatione refertum*, Venet. 1650. 4. LIND. 1659. 4. *

MATTHIÆ HAASII *manuductio ad artem medicam*, Amſtelod. 1649. 8. 1664. 8. *

HERMANNI van der HEYDE *de ſeri lactis uſu in fluxu tormentali & dyſenteria, de aquæ frigidæ effectibus ad podagram: de aceti vini ad præſervationem a peſte ejuſque curationem vi & morbis venenatis*. Hunc titulum lego eſſe editioni Gandavenſi 1649. 8. Sed editio Londinenſis 1653. 12. habet pro titulo *ſynopſis diſcurſuum* a MAG. H. vd. H. *in gratiam lectorum latinitate donata*, quem curioſum libellum ex præfatione intelligo compendium eſſe ex

am-

Ibi pariter reperientur GEORGII MARCGRAVII *de Liebſtad* opera, quæ conſcripſit in itinere Braſilienſi cum PISONE. Medicus fuit Comitis MAURITII, & cum eo Braſiliam petiit, ubi omnia adcurate examinavit.

De ampliori opere, quod Gallice prodiit, ſenis vero medici opus eſſe poſt 53. annorum praxin natum. Laudat in dyſenteria ſerum lactis & clyſteres frigidos ex eo ſero, vel aceto iteratos. Opiata rejicit. Choleram expugnat evacuationibus per vomitum, inde laudano. Aquam frigidam inpenſe extollit in arthritide inveterata, dolore ſtomachi, calculo, paralyſi, tetano, fomenta vero in contuſionibus, vulneribus, crurum & capitis doloribus. Acetum ob vim prophylacticam in peſte, hydrophobia & ſcorbuto commendat. In peſte dat alexipharmaca, ſudorem movet, quem valde prodeſſe confirmat, tum ſuccum citri, & acetum in diæta. Curationem febrium intermittentium endemicorum in terris de mari recens adquiſitis (polders) in gallica editione proponit.

JOSEPHI MANCUSI Panormitani *de ſecunda cubiti ſectione in febribus putridis, præſertim in epidemica febre quæ Panormi invaſit* anno 1647. Panorm. 1650. 4. * MONG. ſcripſit ex præſcripti PAULI PIZZATTI pro venæ brachii ſectione contra ſectionem venarum tali in febribus malignis.

CONSTANTINI GRANDI *epiſto'æ & conſilia medica* T. I. Neapol. 1650. 4. *

J. BENEDICTI SINIBALDI HIPPOCRATIS *ἀντιφωνῶν* L. V. Rom. 1650. 4. *

FRANCISCI FEYAC *medicina practica ex bibliotheca* RENATI MOREAU, Lugdun. 1650. 4. *

DAV. L'AIGNEAU *traité... ſur la ſaignée de ce tems*, Pariſ. 1560. 4. *

PATIN (puto GUIDONIS) *réponſe touchant les fiévres malignes & l'uſage des potions cordiales de la ſaignée & de Veſicatoires*, Pariſ. 1650. 8. * GUIDO vero PATINUS natus in pago *Houdan en Bray*, polyhiſtor, maxima bibliotheca & multivaria eruditione eminuit, Galenicotatos, qui ſyrupo roſarum pallidarum & venæ ſectione omnes fere morbos curaret, etiam variolas, tertianas febres. Liberrime ſatyricus, oſor chemicorum medicamentorum pretioſorum, alexipharmacorum, ſpecificorum, & pharmacopolarum, monachorum denique & recentium hypotheſium, multos Libros edidit alienos, RIOLANI, HOFMANNI, GUIBERTI. Conſilia inter ejus *epiſtolas* paſſim exſtant, quæ dicentur inter hiſtoricos.

J. CHRIST. GEILFUSS *trutz podagra oder kurtzes bedenken wieder die podagram*, Augſpurg 1659. 8. ENDT. * EJ. *inſtitutiones medicæ*, Aug. Vindel. 1658. 12. *

ORTOLPHI MAROLDI Smalcaldenſis Medici *practica medica ad omnis generis morbos feliciter curandos accommodata*, Francofurt. 1650. 4. a morte auctoris prodiit, qui ſub initia ſeculi XVII. vixit. Non proprie praxis eſt, ſed medicamentorum ad varios morbos collectio, quæ celebribus medicis magis familiaria fuerint.

AUGUSTINI THONERI, Collegii Medici Ulmenſis directoris & ſenioris, *obſervationum medicarum minime trivialium* Libri IV. & *conſultationum & epiſtolarum de variis rebus medicochymicis* Libri II. Ulm. 1651. 4. EJ. *appendix epiſtolarum medicinalium cum adjecta querimonia adverſus quemdam Antagoniſtam*. Tubing. 1653. 4. Senex 82. annorum, debilitatus animo & jactantior, hæc ſcripſit, breveſque hiſtorias felicium curationum cum plurimis medicamentis proponit, plenus præjudiciis, quæ eo ſeculo in Germania dominabantur. Ita in febribus continuis ſanguinem vetat mitti. In *appendice* contra J. DANIELEM HORSTIUM aliqua monet, & contra panaceas, HELMONTIUM, chiromantas, &c.

ISRAEL HUBNER *myſterium ſigillorum, herbarum & lapidum*, Erfurt. 1651. & *continuatio* 1653. 4. RIV.

CHRISTIANI BUNCKEN *ſpeculum optimæ & perfectæ medicinæ*, Gieſſ. 1651. 4.

BERNHARDI SCULTETI *conſulta eorum quæ in curandis morbis tacite deprehendimus*, Colon. 1651. fol. *

HYACINTHI CLAVERONI *clavis in peſtem*, Neapoli 1651. 8. *

JOH. STEPHANI *Coſmetice*, Francofurt. 1651. 12. & paſſim cum editionibus, quas procuravit, operum PRAEVOTII. EJ. *opera univerſa*, in quibus *conſiliorum medicorum decades* X. & *Coſmetice*, Ven. 1653. fol. * cum *comm. in* IX. *Fen.* Libri I. AVICENNÆ & *paraphraſin in* I. *Fen.* Libri IV.

ALFONSI de BURGOS *trattado de peſte ſu eſencia prevencion con obſervaciones muy particulares*, Cordubæ 1651. 8. *

NOAH.

NOAH. BIGGS *mataiotechnia medica praxeos*, Londin. 1651. 4. * Satyra ut videtur.

ELIÆ ANHARD *conſilium podagricum*, Ingolſtad. 1652. 4. *

J. CHRISTOPHORI BRUNNERI *biga operationum medicarum*, Friburg. 1652. 8. *

JOHANNIS RHODII, Dani, claudi ex femore de acetabulo elapſo, Polyhiſtoris, qui Patavii vitam egit, & multos pro aliis Libros ſcripſiſſe dicitur, quos ſuis ederent nominibus, *analecta & notæ in* LUDOVICI SEPTALII *animadverſiones & cautelas medicas*, Patav. 1652. 8. ſunt collecta undique loca parallela aliorum ſcriptorum. Reliqua opera citavi. Multa adfecta reliquit, quæ in BARTHOLINI bibliothecam tranſierunt, & una incendio deleta ſunt. Huc pertinent quæſtiones an ſanguinis miſſio in defectu lochiorum conveniat; ut curandus ſanguinis fluxus e naribus; an venenum veneno pellatur; an in febribus malignis columbi pedibus admoti proſint; hydrops ut curandus.

AUGUSTINI de LAURENTIO *diſceptationum medicarum Decas* I. Panorm. 1652. 4.

HERMANNUS CONRINGIUS vir ſuo tempore celeberrimus in praxin ſe vix dimiſit. Præter *diſputationes* adeo & *epiſtolas* editas a CHRISTOPHORO HENRICO RITTMEYER vix habet, quod huc ſpectet.

GUERNERI ROLFINK Hamburgenſis, per plures annos Jenenſis profeſſoris, viri pereruditi, qui in Italia ſuæ artis fundamenta hauſit, & Arabes omnium in Germania Profeſſorum ultimus interpretatus eſt, alibi a nobis laudati, ſcripta practica vitio ſeculi minus nunc aut utilia aut nota ſunt, ut ipſius curandi modum jam tunc parum probabat G. PATINUS. Ej. *ordo & methodus medicinæ ſpecialis cognoſcendi & curandi dolorem capitis*, Jen. 1653. 4. * 1671. 4. Ej. *epitome methodi cognoſcendi & curandi particulares corporis affectus ſecundum ordinem* RHAZIS, Jen. 1655. 4. 1675. 4. recudente VVEDELIO. Ej. *methodus curandi febres*, ibid. 1658. 4. (alii 1668. 4.) Ej. *ordo & methodus medicinæ ſpecialis commentatoria*, Jen. 1665. 4. * Ej. *de curatione hydropis aſcitis*, Jen. 1668. 4. * Ej. *conſilia medica*, Jen. 1669. 4. præter innumerabiles diſputationes huc pertinent.

JOH. ANDREÆ SMITZII *compendium medicinæ practicæ*, Harderovic. 1653. 12. auctius Lutet. 1666. 12. * Ultraject. 1682. 12. * Leid. 1688. 12. Genevæ à MANGETO recuſus & locupletatus, & alias.

JOH. TEUBER *tractatus de curatione.. podagra*, Lipſ. 1653. 4. *

CAROLI GUILLEMEAU Pariſini medici *cani in jurio fuſtis ſeu reſponſio pro ſe ipſo ad alteram apologiam* JOH. COURTAUD, Lutet. 1654. 8. * & *defenſio altera adverſus anonymi Monſpelienſis calumnias* 1655. 4. * & *margarita a ſterquilinio* J. COURTAUD, ibid. 1655. 4.* Pro facultate Pariſina adverſus Monſpelienſes medicos, qui licentiam artem exercendi ſibi ſumebant.

Le Medecin Royal, Pariſ. 1654. 8. *

LEOM. AGROSTI *l'antimedicina che agli infermi non ſi dee trarr ſangue, nè proibir il vino, nè dar medicina*, Bergamo 1654. 4. * Ej. *il medico de' grandi*, Bergamo 1659. 4. * Videntur ſatyræ.

GEORGII CORTACII *trutina medica qua ſanguinis miſſionis & vini exhibitionis vulgatus in febribus uſus adverſus αἱμοφόβους ac ὑδροφόβους perpenditur*, Patav. 1654. 4. *

PETRI MACASII *promptuarium medicum ſeu materia medica promptuarium ad praxin medicam*, Francof. 1654. Lipſ. 1677. 12.

JOSEPHI SCHMIDT *examen phlebotomicum, oder gründliche erforſchung vom aderlaſſen und ſchrepfen neben curirung der frantzoſen*, Marpurg 1654. 12. Ej. *Kriegsarzney*, Francof. 1664. 12. *

MOSAN'S *general practice of phyſick*, Londini 1654. fol.

CHRISTOPHORUM BENNES, hic omnino repetendum, laudavi in pathologicis.

ANTIMI CONYGII (Patris HONORATI FABRI ex S. I.) *cortex peruvianus febrifugus vindicatus*, Rom. 1655. 8. Pro cortice, quem vendebant eo tempore Jeſuitæ.

CALVIDII LAETI (Abbatis CLAUDII QUILLET) *callipædia*, Leid. 1655. 4. ſeu de arte pulchros ſanoſque infantes educandi, anglice verſa, Londini 1718. 8. Huc & ad diætam pertinet, aſtrologicus Liber & parum utilis.

MARINI CURÆI de la CHAMBRE *nova methodi pro explanando* HIPPOCRATE & ARISTOTELE *ſpecimen*, Pariſ. 1655. 4. nempe ad aphoriſmos HIPPOCRATIS & acroamaticos L. ARISTOTELIS. *

GEORGII MORALIS *Enchiridion medicum*, Venet. 1655. 12. *

J. FRAN-

J. FRANCISCI de FRANCISCIS *de vena ſectione adverſus empiricos*, Neapoli 1655. 12. Francof. Lipſ. 1685. 8. contra venæ ſectionem in febribus, quam rariſſime admittit, neque unquam niſi in ſumma & rariſſima plethora, adducta HIPPOCRATIS & ERASISTRATI auctoritate.

VALENTINI ANDREÆ MOELLENBROECK *medulla totius praxeos medicæ aphoriſtica ex monumentis excellentium medicorum extracta*, Arnſtadt. 1656. 4. *

LEVINI FISCHER *corpus medicinæ imperiale*, Hemipoli (Halberſtatt) 1656. fol.

J. MULLERI *miracula & myſteria chymico-medica*, Amſtelod. 1656. 8. De ſecta chymica.

JEREMIÆ GIRNTII *peſtregiment oder bericht vvie ſich geſunde und kranke in der peſtilenz verhalten ſollen*, Lipſ. 1656. 4.

IRUINE *medicina magnetica or art of curing by ſympathy*, Lond. 1656. 8. an forte HELMONTII?

ANTONII DEUSING *diſquiſitio de morborum ſuperſtitioſa origine & curatione & de morbi vulgo Mannſchlacht curatione*, Groning. 1656. 12.

JOH. CHICOT *epiſtola medica de purgandi ratione, variolis, morbillis*, &c. Pariſ. 1656. 4. *

JOHANNIS NARDII *noctes geniales Annus* I. Bonon. 1656. 4. Florentinus, vir doctus, & acuti ingenii, poſthumum hunc laborem reliquit. Ordinem quidem nullum obſervavit, multa tamen Ariſtotelica, ſuo tempore minime contemnenda tradidit, aliqua & noſtro ſeculo utilia. Ad praxin pertinet *Nox* III. qua gangrænam oſtenditur a ſphacelo curatione non differre, & ſcarificationem in utraque requiri. In VI. *nocte* hiſtoriam tradit hydropici, quem Gallus medicus cum ſpe boni eventus curaverat, & de cortice peruviano, cui non favet. In VII. pulverem ſympatheticum rejicit, oleum vitrioli ad venena, morbosque malignos laudat, thermas nonnunquam nocere monet, venæ ſectionem cucurbitulis in febribus præfert. In *nocte* IX. tota pulverem CORNACHINI rejicit. *Lactis phyſica analyſis* alibi melius dicetur, etſi ejus etiam vires medicas recenſeat.

Von der Erledigung ANNÆ GRUN (Anglice GREEN) *vvelche gehenkt vvorden*, Nurnberg 1655. 4. VVILLISIUS feminam infanticidam, in theatrum de patibulo allatam, refocillavit & conſervavit.

BENEDICTI SYLVATICI *conſiliorum & reſponſionum medicinalium centuria* IV. *accedit methodus conſultandi*, Patav. 1656. fol. Genev. 1662. fol. *

In J. DANIEL. HORST profeſſoris Marburgenſis *decade obſervationum & epiſtolarum*, Francofurt. 1656. 4. exſtant etiam practica, & non mala aliqua, ut calidæ curationis in variolis refutatio in Ep. IX. IDEM pro SENNERTO contra FREYTAGIUM ſcripſit *Ruminationem detectionis novæ ſectæ Sennerto-Paracelſicæ*, ibid. 1640. 4. *

MICHAELIS VVAGNER, HELMONTIUS *redivivus de morbis univerſalibus & particularibus*, Herbipoli 1657. *

CÆSARIS ZAROTTI *de medica tractatione* MARTIALIS *commentarius*, Venet. 1657. 4. *

GIACOMO MICCIONI *previdenza e providenza de' dolori articolari*, Perugia 1657. 4. *

GABRIELIS FONTANI *de veritate* HIPPOCRATICÆ *medicinæ contra* PARACELSI & *Hermeticorum placita* & HELMONTIUM, Lugdun. 1657. 4. *

BERNHARDI SVVALVVE *diſquiſitio therapeutica*, Amſtelod. 1657. 12. Jen. 1677. 12. Diſcipuli VVALAEI breve & ſententioſum compendium.

VVOLFGANGI HOEFER *Hercules medicus*, Vienn. 1657. 4. * 1664. 12. Norimberg. 1675. 4. * Compilatio formularum non ex proprio experimento natarum.

JAC. HOLST *protropium doctrinæ novæ de febribus*, Hafn. 1657. 4. *

Kurtzer unterricht vvie die peſtilenz zu curiren ſey, Hanover 1657. 4. *

SAMUEL HARTLIB *Medicinal and chirurgical adreſſes*, Lond. 1658. 12. Bonus civis, hic tamen nihil utile præſtitit.

KENELMI DIGBY *medicina experimentalis*, Francofurti 1676. 8. 1681. 8. & alias excuſa, nimia etiam in laudando & ſuperſtitioſa eſt.

CASPARI CALDERI de HEREDIA *tribunal medicum, magicum & politicum*, Antvverp. 1658. fol. * Antvverp. 1663. fol. * multa continet practica de ratione minorandi in Praxi Hiſpalenſi, de venæ ſectione in talo, &c.

FRANCISCI CAVALLI *de inſito morborum medicum opus & novum*, Catanæ 1658. 8. *

DIONYSII FONTANONI *practica medica. Accedit* F. HILD *de gangræna & ſphacelo*, Lugd. 1658. 16. *

JOH. PISTORII *conſilium antipodagricum*, Helmſtad. 1659. * 4.

JONÆ ZOPF *podagriſcher triumph*, Altemb. 1659. 8. *

CAROLI MORISCIANI *il torchio delle oſſervazioni della peſte di Napoli dell'* anno 1656. Napoli 1659. 4. *

JAC. MANCINI *ars viſitandi infirmos*, Venet. 1659. 8. *

JOHANNIS VVALÆI profeſſoris Leidenſis, eximii viri, *opera omnia*, Londin. 1660. 8. Collegium eſt ſeu curſus medicus ab auditore editus, qui non reſpondet famæ aliiſque viri laboribus. EJ. *methodus medendi breviſſima* cum notis G. H. VVELSCHII prodiit poſthuma Aug. Vindel. 1679. 8. laudata SCHELHAMMERO.

ECCARDII LEICHNER, profeſſoris Erfurtenſis, obſtinati hoſtis circulationis ſanguinis, *ſchädlicher arzney misbrauch der purgierenden arzneyen vvie auch des landfahrenden ſchvvefelbalſams* 1660. 8. *

FRANC. LANDREY *ſur les effets merveilleux de la ſaignée*, Pariſ. 1660. 4. *

NICOL. FIGULI *novum medicinæ univerſale ſpeculum*, Bruxell. 1669. 12. MERCL.

SIMONIS PAULI *digreſſio de cauſa febrium malignarum, petechialium*, &c. *& de accurata febres has curandi methodo*, Francofurt. 1660. 4. Argentor. 1678. 4. quæ editio auctior eſt hiſtoria chirurgici caſus, vulneris nempe thoracis & inteſtinorum, tum de paralyſi (caſtoreo ſananda) & ſcorbuto. Cæterum multa ſparſim utilia habet bonus ſenex, etſi nullo nexu neque vi demonſtrandi prædita, de tertiana deleteria maligna, de ſanguine florido in epidemicis, aſphyxia ſcorbutica, &c. EJ. *rath vvegen ſchlag und lähmnüſſe*, Coppenhag. 1672. 4. videtur eſſe eadem appendix alterius editionis.

VICTORIS CONRADI SCHNEIDERI opera huc pertinent, cujus Libri *de catarrhis* tres poſteriores practici argumenti ſunt. SCHNEIDERUS & in toto Libro curationem morborum catarrhoſorum proponit, & in L. IV. fuſe agit de thermis duciisque & balneis. Quos *de apoplexia* & *ſpaſmo* citavimus, & quibus omnium, quæ prius fere ſcripta exſtabant, compendium continetur.

ALEXANDRI DEODATI *valetudinarium*, Leid. 1660. 12. curationes etiam continet.

ANTONII CRISPI *in acuta febris hiſtoriam commentarius* & alia in pathologicis citantur. EJ. *epiſtola medicinalis in qua exponitur ratio curandi febres putridas per venæ ſectionem & purgationem per alvum*, Panormi 1682. 4. * EJUSDEM *de ſputo ſanguinis ſeu a corporis partibus infirmis provenientis cum tuſſi & vomitu conſultatio & in medicinalem epiſtolam dilucidationes.. quibus reſpondet in erogationibus factis ab* ANTONIO RUASI, Drepan. 1582. 4. MONGIT.

GAUDENTII BRUNACLI *de cina cina ſeu pulvere ad febres ſyntagma phyſiologicum*, Venet. 1661. 8.

BARTHOLOM. TORRINI *anacriſis de ſectione ſaphenæ in ſuppreſſione menſtruorum*, Turin. 1661. 8. *

Non repeto J. GLISSONII *de rachitide libellum* laudatum in pathologicis.

MAURITII HOFMANNI, doctiſſimi viri, ex Itala ſchola profecti, per multos annos Altdorfini Profeſſoris, conditoris horti ejus academiæ, & theatri anatomici, & chemici, plurimæ diſputationes huc faciunt, ut *de purgationis modo* reſp. J. P. BRUNONE Altd. 1652. 4. *de ſanguinis miſſione contra* ERASISTRATUM *&* HELMONTIUM *ejus oſores*, ibid. 1661. 4.

J. FRIDERICI HELVETII adepti, *mors morborum*, Heidelberg. 1661. 8. * EJ. *diribitorium medicum*, Amſtelod. 1670. 8. Morborum definitiones & ætiologias ex fermentorum theoria deſumtas, & inprimis ex fermentorum naturalium corruptione, & contrarias curationes proponit.

J. CONR. VVECHTLER *homo oriens & occidens*, Francof. 1659. fol. Integra praxis parum noto ſpiſſoque libro traditur. RAMSEY'S *organum ſalutis* or an *inſtruction* to *cleanſe the ſtomach*....... Lond. 1685. 8. de excutia ventriculi.

TOBIÆ VVHITAKER *an elenchus of opinions concerning the cure of the ſmallpox together vvith problematical queſtions of the French P.* Lond. 1661. 16. *

ROBERTUS BOYLE, nobilis Hibernus, phyſicæ equidem experimentali inprimis vitam ſuam, novo eo tempore inſtituto, impendit, medicinam tamen, & quidem practicam, etiam ornavit. EJUS *exercitationes de utilitate philoſophiæ experimentalis*, Anglice prodierunt, Oxon. 1663. & 1671. 4. latine vero Lindaviæ 1692. 4. Continent in I. parte non exiguum nume-

numerum curationum per ſimplicia medicamenta perfectarum, quarum equidem multæ ſunt ex aliena fide, aliquæ propriæ, ut tamen metus ſit, ne ægri, quibus conſilia dederat, benefico viro feliciores eventus nunciaverint. Et ipſe BOYLEUS ex ingenio ſeculi facilius hujuſmodi eventus recipiebat, ut lapidis ſerpentis ad morſum ejus animalis efficaciam. Ens veneris valde laudat ad rachitidem, ſuccum ſtercoris equini ad arthritidem. EJ. Liber *de ſpecificorum remediorum concordia cum philoſophia corpuſculari de utilitate ſimplicium medicamentorum*, Londin. 1686. 12. In priori libello demonſtrat, dari ſpecifica medicamenta, experimento cantharidum; inde oſtendit, quibus variis & ingenioſis certe modis, ea ſpecifica actio explicari poſſit. Alter valde placet, qui laudes contineat terebinthinæ, hederæ terreſtris, veronicæ rutæ folio, &c. & oſtendat ſimplicium medicamentorum vires facilius per experimenta inveſtigari, eſſe parabilia, &c. In Libro *de ſubtilitate effluviorum* aliqua huc faciunt. EJ. *medical experiments or a collection of choice and ſafe medicines* vol. I. & II. Londin. 1692. & 1696. 12. germanice, Lipſ. 1692. 12. cum titulo R. B. *hundert auſerleſene arzneymittel*. Multa bona habet, ut ſaponem ad icterum laudatum, alia minus probabilia, ut contuſum ſelenitem ad calculum. EJ. *experimenta & obſervationes phyſica, and ſmall collection of ſtrange reports* habet curationes admirabiles, vim entis venereis ad epidemicam febrem, laudes martis in alcali ſoluti & alia.

THOMAS VVILLIS Oxonienſis Profeſſor, vir bonus & præter ſeculi ingenium diligens in anatome, ſed deditus hypotheſibus, & HELMONTIANIS in primis, ut omnino praxin ad theoriam ſtrueret. In Libro *de febribus* qui Londini 1662. 4. & alias prodiit, curationes conjunxit. Tertianas ſanat ſola purgatione leni cum diæta tenui, quartanam emetico, tum ſudorifero medicamento, etiam mercuriali ſalivatione; peſtem metallicis evacuantibus, & alexipharmacis. In Libro *de morbis convulſivis* calida inprimis, tum martialia laudat multa cum formularum penu. In Libro *de anima brutorum* ſecunda pars tota practica eſt, & morbos capitis tradit, cum curatione & obſervationibus. EJ. *pharmaceutice rationalis* morbos pectoris & abdominis pleroſque continet; jam dicta eſt. EJUS *practice of phyſick*, London. 1684. fol. * 1685. 8. * EJ. *method for preſerving theſe that are vvel from the infection of the plague, and for curing theſe that are infected vvith*, Lond. 1691. 8. ſeu Liber de peſte * EJ. *recepts for the cure of all diſtempers*, Lond. 1701. 8. *

THOMAS BARTHOLINUS praxin minus eſt ſecutus, & juventutem diſſectionibus, ætatem confirmatam polyhiſtoriæ impendit. EJUS tamen varia opera huc faciunt, ut Liber *de angina puerorum epidemica*, Pariſ. 1646. 8. Neapol. 1653. 8. qua methodum SEVERINI defendit. *De nivis uſu medico*, Hafn. 1661. 8. quæ Collectio eſt, abſque experimento. *Ciſta medica Hafnienſis*, Hafn. 1661. 8. qua multæ curationes & conſilia continentur. Liber *de medicina Danorum domeſtica*, Hafn. 1666. 8. Etſi malam cauſam defendit, αὐταρκείαν regionis borealis, quæ vino & aromatibus careat, multa tamen ſparſim utilia habet, de cerevisiæ ad podagram, calculumque vi prophylactica, viribus urticæ, braſſicæ, raparum ad aſthma, ſeri lactis cum chamæmoro ad ſitim febrilem, licheni-Iſlandici ad ducendam alvum, chamæmori ad ſcorbutum, caſtorei ad partum expediendum, ſaponariæ ad luem veneream, lactis ad podagram, lupuli ad obſtructiones meſenterii, emtione variolarum (quæ eſt præludium inoculationis) venæ ſectione in variolis. *Epiſtolæ medicinales* multa etiam practica habent ex PATINO, PUERARIO aliiſque. *Orationes* aliquid etiam huc faciens continent & Epiſtola *de flagrorum uſu in re venerea*, Hafn. 1670. 8. recuſa. In *Actorum denique Hafnienſium* V. Voluminibus plurima ſunt practici argumenti. Cæterum facillimus in recipiendis hiſtoriis fuit, & mire credulus.

CASPAR a REYES FRANCO medici Hiſpani, Carmonenſis, *Campus Elyſius jucundarum quæſtionum* editus Bruxellis 1661. 4. & Francofurti 1670. 4. multa habet huc facientia, de vi amuletorum, epithematum, incantamentorum, philtrorum, de peſtis curatione & antidotis, de remediis ad tertianas nothas, de venæ ſectione in gravidis, neceſſitate aſtrologiæ ad præſcriptionem medicamentorum generoſiorum, noxis oenogalæ. Variam ubique & lepidam lectu eruditionem expecta.

Exercitatio medica de uſu vini emetici in curatione febrium malignarum ad mentem HIPPOCRATIS, Pariſ. 1662. 12. auctor forte fuerit RAYMUNDUS RESTAURAND. Non indocte vero defendit ſui vini emetici utilitatem, tum ex theoria malignitatis, quæ magna parte ſedem habeat in primis viis, tum auctoritate & exemplo HIPPOCRATIS.

BALDASSAR TIMAEUS, poſt novos honores dictus a GULDENKLEE inſignis practica felicitate fuit, qua ad magnas divitias evectus eſt. *Caſus medicinales praxi XXXVI. annorum obſervati, accedit medicamentorum ſingularium* (noſtrorum ut Angli vocant) *deſcriptiones* prodierunt Lipſ. 1662. 4. & 1667. 4. EJ. *epiſtolæ & conſilia*, Lipſ. 1665. 4. excuſ. EJ. *Reſponſa medica & diæteticon*, Lipſ. 1668. 4. a morte viri prodierunt. EJ. *opera medico-practica*, Lipſ. 1677. 1691. & 1715. 4. EJ. *Timæaniſches zeighaus der geſundheit vor die heilung aller krankheiten mit vielen anmerkungen des* H. D. COSCHVVITZ *verbeſſert*, Lipſ. 1704. 4. * In latinis operibus video non inficeti ingenii hominem, ſed addictum abſorbentibus, ſaccharatis, calidis, & ſuperſtitioſis medicamentis, ut aquæ cerebri humani, ſanguini humano &c.

CHRISTOPHORI SCHORER *vvie man ſich vor dem ſchlage bevvahren ſoll*, Ulm. 1662. 8.* 1665. 8. * EJ. *verhütung der peſt*, Ulm. 1666. 12. EJ. *bericht vom nutzen und gebrauch der fontanellen* Auguſt. Vind. 1671. 8. Laudes variorum, qui fonticulos ad morbos corporis humani commendarunt, ſingillatim repetit. EJ. *opuſcula conjuncta* Aug. Vind. 1697. 12. EJ. *medicina peregrinantium oder arzney der reiſenden*, Aug. Vind. 1697. 12. *

FRANCISCUS SYLVIUS *de le* BOE Hanovienſis, ex nobili familia natus, celeberrimus olim Leidenſium Profeſſor, & felix, ut tunc credebatur, practicus, acuti vir ingenii, auctor curandorum coram ſtudioſis ægrorum in noſodochiis, & ſecandorum corporum, chemicus, & anatomicus indefeſſus, egregius in materia medica auctor, tot laudes corrupit nova, ad HELMONTIANAM nata; theoria, qua omnes fere morbos, & acutos omnes inprimis, ab acido deduxit, alcalinis vero, & quidem volatilibus, ſanare voluit, neglecta interim, aut non ſatis laudata, venæ ſectione, atque refrigerante diæta. Opio plurimum in hyſtericis aliiſque morbis uſus eſt, quo etiam, ſi vera eſt LEONICENI accuſatio, ſe ipſum occidit (*Metamorphoſ. Apollin. & Æſculap.* pag. 2.) Quare legi debet, cum multa elegantia inprimis medicamenta contineat, ſed cum metu perpetuo illuſuræ hypotheſeos. EJUS opera ſunt *Praxis medica idea nova* L. Leid. 1667. 12. 1671. 12. Francofurt. 1671. 12. deinde libri reliqui, Amſtelod. 1674. 12. ope JUSTI SCHRADERI editi, Hannoviæ 1675. 8. EJ. *de methodo medendi* Lib. III. EJUSDEM *collegium medico practicum*, Francof. 1664. 12. ex dictatis auctoris editum. EJ. *caſus medicinales*, Francofurt. 1694. fol. a JOACHIMO MERIANO Francofurtenſi collecti, nempe ægrorum in noſodochio Leidenſi ſanatorum hiſtoriæ. Collectiones operum ſæpe recuſæ ſunt, Amſtelodami 1679. & 1686. 4. Ultrajecti 1695. 4. Quæ plenior eſt, Venetiis 1708. fol. 1736. fol.

MATTHIÆ MORONI *directorium medico-practicum ſeu indices duo præternaturalium affectuum de quibus exſtant graviſſimorum virorum epiſtolæ, conſilia, quæſtiones, obſervationes, hiſtoriæ, aucti a* SEB. SCHAEFFER, Francof. 1663. 4. *

J. COSTERI *Tabula medica theoretico-practica & relatio medica de morbo & obitu* C. GUSTAVI, Francof. 1663. 4. * MERCL. habet 1664. EJ. *theoria & praxis plerorumque affectuum corporis humani*, Francofurti 1664. 4. *

PAULI AMMANI *de antiquarii peruviani hiſtoria*, Lipſ. 1663. diſp. & aliquæ aliæ.

SEBASTIANI BADII *anaſtaſis corticis peruviani*, Genuæ 1663. 4. * Valde laudari lego, ut etiam SYDENHAMIUM multa inde ſumſiſſe objiciatur. EJ. *neceſſitas phlebotomiæ in exanthematibus*, ibid. eodem anno. *

JOH. ROGERS *diſceptationes medicæ novis opinionibus refertiſſimæ*, Londin. 1664. 8. *

ISBRANDUS van DIEMERBROECK per multos annos Ultrajecti medicinam docuit, poſtquam Noviomagi medicinam fecerat. Ad praxin pertinet EJ. *diſputationum practicarum Pars* I. & II. Utrecht. 1664. 12. *de morbis capitis & thoracis*, tum III. cujus primam editionem non novi, *de morbis infimi ventris*. EJ. *obſervationes & curationes medicæ centum*. EJ. *Tractatus de peſte in quatuor libros diſtinctus*, Arenaci 1646. 4. MERCL. Amſtelodami 1665. 4. auctius, eodem auctore, recuſæ cum appendice *de variolis & morbillis*, quæ omnia ego collecta habeo a morte auctoris in *operibus omnibus*, curante TIMANNO ISBRANDI filio, Ultrajecti 1685. fol. editis. Peſtem annorum 1636. & 1637. ipſe vidit, & ægris medicatus eſt. Ex hypotheſi vero medelam fecit, & omnem ſpem in theriaca & ſudoriferis poſuit. Sic in variolis calidum regimen omnino ſolum adhibuit. Ad SCULTETI *armamentarium* dedit appendicem, cum obſervationibus & curationibus inprimis chirurgicis.

In J. B. du HAMEL *de affectibus occultis* Libro II. theoria operationum medicamentorum exſtat.

Hoc

Hoc an. 1665. edi inceperunt *Tranſactiones philoſophicæ*, quarum utique multa huc faciunt.

N. 256. de curationibus D. GREATRAKE ſola frictione peractis.

N. 280. de uſu interno cantharidum.

N. 339. de inoculatione variolarum EM. TIMONII diſſertatio. & N. 347. de iiſdem JACOBI PYLARINI Medici & Conſulis Veneti. De eadem operatione N. 370. 373. 374. 375. 382. 429. 432. &c.

N. 365. J. QUINCY de operatione medicamentorum.

N. 400. de camphoræ uſu in mania.

N. 410. CYRILLI diſſert. de uſu frigidæ in morbis acutis.

N. 419. P. A. MICHELOTTI curatio hæmoptoes ope nivati potus.

N. 441. R. JAMES experimenta de utilitate argenti vivi in rabie caninæ.

N. 474. VVALL de utilitate moſchi in convulſione.

N. 484. de uſu corticis peruviani in febribus periculoſis.

N. 486. de hominibus ſanatis ope electriſationis ut vocant.

DRAGELS *pyretologia*, Londin. 1665. 12. *

Shutting up infected houſes as it is practiſed in England ſoberly debated, Lond. 1665. 4. *

GERARDI BLASII, Medici Amſtelodamenſis, *medicina univerſa....therapeutices fundamenta nova methodo breviſſime exhibens*, Amſtel. 1665. 4. EJ. *medicina curatoria methodo nova conſcripta*, ibid. 1680. 8. *

J. ANDR. CAMMERER *bericht vvie ſich ſchvvangere vveiber zu verhalten haben*, Nürnberg, 1665. 8. *

DANIELIS GEORGII MORHOF polyhiſtoris & Chemiæ amatoris, Kilonienſis Profeſſoris *Princeps medicus*, Roſtock 1665. 4. Continet hiſtoriam ſanatarum a Rege Galliæ & Angliæ ſcrophularum illarum ex LAURENTIO, harum ex propria fide.

PETRI MICHAELIS ab HEREDIA *opera medicinalia in IV. tomos digeſta*, Lugdun. 1665. fol. Antvverp. 1691. fol. * continent etiam praxin.

FRANCISCI REDI, Aretini, Archiatri Florentini, fecundum & multarum artium capax ingenium fuit, peritum poeſeos, hiſtoriæ naturalis, prudentiæ civilis & aulicæ, ut in praxin clinicam omnino minorem partem ſui ſtudii impenderit. Multum tamen & hac de cauſa ipſi debemus. Aquæ potum ægris male negatum primus reſtituit (RONCALL. *Europ. Medic.* pag. 332.) Lumbricos non amaris, ſed dulcibus & mercurio debellari expertus oſtendit in L. *degli animali viventi negli animali viventi*. Lapidum ſerpentum & bezoardicorum inutilitatem evicit in *eſperienze intorno alle coſe naturali dell'indie*. EJUS *conſulti medicinali*, Part. I. & II. Florent. 1728. 4. ſeorſim tum in *collectione operum* exſtant quorum faciunt Tomos VI. & VII. Venet. 1728. 1730. 8. Maj. Paucis & blandis & ſimplicibus fere medicamentis utitur, caſſia, ſero lactis, chalybe, & polypharmaciam ubique deteſtatur.

THOMAS SYDENHAM meruit poſt HIPPOCRATEM primo loco recenſeri, non a grata ſola poſteritate, ſed, dum inter vivos fuit. Eam laudem ſibi peperit, quod, ab omni hypotheſi purus, omnem ſuum laborem unice obſervandis morbis impenderit, eorumque curationem ab ipſa per felices eventus inprimis præeunte natura edoctus propoſuerit, febres autem, rejecta inani veneni ſpecifici aut acidi hoſtilis theoria, in univerſum per acida atque refrigerantia expugnare docuerit. Nondum ſenem mors rapuit, ex podagra & calculo debilem. EJUS ſunt *obſervationes medicæ circa morborum acutorum hiſtoriam & curationem* ſeu methodus curandi febres, Lond. 1666. 4. 1668. 8. 1677. 8. Amſtelod. 1666. 12. Febres, quæ ſolent eodem nomine venire, epidemicas aliaſque, non ideo ſemper ejuſdem eſſe ingenii, ſed alias ſubinde curationes requirere, primus, ni fallor, & contra omnem ſcholarum conſuetudinem docuit. In acutis refrigerantem & debilitantem curationem, in intermittentibus corticem, in variolis iterum antiphlogiſtica, in cholera, ante CL. SEGUER, juſculum pulli tenue, in dyſenteria laudanum, in pleuritide, rheumatiſmo & angina venæ ſectionem inprimis adhibet. EJUSD. *epiſtola reſponſoria ad* ROB. BRADY de febribus poſteriorum annorum & rheumatiſmo. EJ. *epiſtola reſponſoria* II. *ad* H. PAMAN *de lue venerea* per ſolum mercurium ſananda. Prodierunt Londin. 1680. 8. EJUSD. *diſſertatio epiſtolaris ad* G. COLE *de variolis & morbo hyſterico & hypochondriaco*, chalybeatis & inprimis equitatione ſuperandis, Londin. 1682. 8. EJUSD. Tractatus *de podagra*, quo ipſe vehementer laboravit. prodiit Londini 1683. 8. Curationem in roborandis omnibus concoctionibus tentat invenire,

Tracta-

Tractatus *de hydrope* cum priori excuſus eſt, & Londini & Amſtelodami 1685. 8. quem ſanabat vehementibus catarcticis. *Schedula monitoria de nova febris ingreſſu* Londini ſecuta eſt 1686. 8. * & de malignitate morborum aliaque monita practica continet. In epiſtola *de febre putrida, variolis confluentibus ſuperveniente* orta XI. die & ſuperanda, venæ ſectione & purgantibus utitur. In Libro *de mictu cruento a calculo* emollientibus & mannæ repetito uſu curat. Liber *de affectione hyſterica* dictus eſt. Hæc tria opuſcula conjuncta prodierunt Londin. 1682. 8. *Proceſſus integri in variis morbis*, poſthumi prodierunt Lond. 1693. 12. 1712. 8. 1742. 12. Amſtelod. 1694. 8. & ſunt ni fallor *method of curing all diſeaſes*, Londin. 1737. 12. & *compendium praxeos medicæ*, ut videtur, Lond. 1719. 12. Ej. *practice of Phyſic.* ibid. 1695. 4. * Eſt compendium totius operis & aliqua fuſius exarata continet ad phthiſin, ſcorbutum. Opera omnia prodierunt Londini 1685. 8. 1705. 8. 1734. 8. Amſtelod. 1683. 8. quæ imperfectior eſt editio, tum Lipſ. 1695. 8. 1711. 8. Genevæ 1696. 8. 1716. 4. 1723. 4. 1736. 4. 1749. 4. multis alienis adjectis. Leid. 1726. 8. grand. 1741. 8. Anglice *the entire vvorks of* T. S. *vvith practical remarks by* JOHN SVVAN M. D. Londini 1729. 8. 1742. 8. tum alias.

A brief account of M. VALENTINE GREAT RAKE'S *and divers of the ſtrange cures by himſelf lately performd....in a letter to* R. BOYLE Eſq. Londin. 1666. 4. Mira hiſtoria. Miles olim bono loco natus fuerat, inde ex perſuaſione intima ſibi eam potentiam datam eſſe miraculoſus ſanator extitit ſcrophularum & aliorum morborum, quos digiti, veſtes tangentis ope, de parte in aliam & denique ex corpore ægri fugabat. Ipſe narrat vitæ ſuæ hiſtoriam, & plurima teſtimonia ſanationum adfert, inter quæ ſunt CUDVVORTHI, & BOYLEI. Non placet, quod ægros etiam propinata ſua urina ſanaverit. De ea re ſcripta ſunt H. STUBBE *miraculous conformiſt or an account of ſeveral marvelous cures perforand by the ſtrooking of the hands of* VAL. GREAT RAKE, Lond. 1666. 4. & *vvonders no miracles or* V. GREATRAKE'S *gift of healing examined*, Londin. 1666. 4. quo ultimo libello ſanator iſte heteroclitus refutatur. Reſpondet in eo, quem primo loco dixi, libro.

GEORG. THOMSON *loimotomia*, Londin. 1666. 12. Ej. *epilogiſmi chymici & remedia hermetica longa exercitatione in arte Hiatrica conſtabilita*, Lond. 1673. 12. Helmontiani arcanorum venditoris opuſculum. Ej. *method of curing chymically*, Lond. 1675. 8. *

THOMÆ BROVVNE, Equitis & medici, *pſeudodoxia epidemica or...of vulgar errors*, Londin. 1666. 4. Germanice ſub titulo *unterſuchung der gemeinen irrthümer*, Norimberg. 1680. 4. Gallice *eſſays ſur les erreurs populaires*, Paris 1733. 12. vol. 2. Quos errores ſuo tempore animoſus exagitavit, eos nunc ipſa ætas & mutatum ſeculum de hominum animis eraſit. Opera omnia prodierunt Londin. 1686. fol.

ZACCHARIÆ NICOLAI GOETZII *conſilium medicum vvas maſſen bey itzo umſchvveiffenden böſen anſteckenden fiebern man ſeine geſundheit vervvahren und vvieder zurecht bringen könne*, Zvvickau 1666. 4. Ej. *unterricht vvie man bey itzo graſſierender peſtilenzial ſeuche und ruhr ſich præerviren und curiren könne*, ibid. 1676. 4. Ej. *nöthiger unterricht vvie bey gefährlichen ſterblaüffen præſervando & curando ieder ſich zu verhalten*, Zvvickau 1680. 4. * RIV.

Kurzer bericht vvie man ſich zu zeit der peſt verhalten ſoll auf befehl des raths zu Strasburg durch die medicos daſelbſt geſtellt...dergleichen vvegen der anſteckenden ſeuche in Biſtum Strasburg ſich zu verhalten, Strasburg 1666. *

Bericht vvie man ſich bey der ſeuche zu verhalten für die untergraſſchaſſt Baden, Durlach 1666. 8. *

J. ADAM ZAPS *von der ietzt herumgehenden rohten ruhr*, VVeimar 1666. 4. *

J. TACKII und AUGUSTI ENGELHARDS *erinnerung vvie man ſich bey ſterbens laüften bevvahren und von der angefallenen ſeuche curiren möge*, Darmſtatt 1666. 4. EJ. TACKII profeſſoris Gieſſenſis, de chemica ſecta *conſilium von der rothen ruhr*, Darmſtatt 1669. 8. * Hæc ea peſtis fuit, quam in Anglia N. HODGES deſcripſit, & quæ in Helvetiam uſque penetravit.

ALPHONSI DONNOLI *il medico pratico, cioè della via attiva con la qual può regolarſi ogni medico che pretende profeſſar medicina pratica*, Venet. 1666. 12. *

MICH. RODRIGUEZ de PEDROSA *ſelecta medica difficultates*, Salmantiæ 1666. fol. *

EMANUEL *los* REYSTAVARES *controverſia philoſophica & medica pro* D. RODERICI *a* VEIGA *contra* MATAMORUM, Ulyſſipon. 1667. 4. *

LEO-

LEONARDI AMATI *adverſariorum catena de jure galli veteris pro aſthmate*, Panorm. 1667. 4.

Lettera del D. PELAGIO SAGOPENE *a* BRUNO CIBALDI *con approvazione del ſuo diſcorſo intorno all' uſo dell' acqua vita*, Panorm. 1667. 12. MONGIT. *

J. DANIEL. MAJORIS, Kilonienſis, eruditi viri, ſed qui in plurimas artes ſe diffunderet, antiquitates etiam & nummos, multa ſunt opuſcula. EJ. *deliciæ hibernæ ſeu tria nova inventa medica*, Kil. 1667. fol. nempe *chirurgia infuſoria*, *tranſplantatio medica & inuſtio verticis ad curandos morbos*. EJ. *ſummarium medicinæ biblicæ a ſe edendæ*, Kiel. 1672. fol. EJ. *medicinæ practicæ tabula ſciagraphica* 27. Kilon. 1677. 4. * EJ. *de inventis a ſe thermis artificialibus ſuccinatis epiſtola*, Kiel. 1680. 4. * EJ. *diſputationes de uſu & abuſu mercur.* Kil. 1673. 4.

GODOFREDI MOEBII *ſynopſis epitomes medicinæ practicæ in gratiam tironum ſcripta*, Patav. 1667. fol. EJ. *epitome inſtitutionum medicarum*, Jen. 1663. 4. ad genium ſeculi ſcripta, practica etiam continet.

Ad hæc tempora pertinet abſque anni expreſſione excuſus liber ABDIÆ TREVV, nempe *Aſtrologia medica*, 4. *diſputationibus comprehenſa*, 1. *de abſurditate Aſtrologiæ vulgaris*. 2. *de reſpectu corporum naturalium ad ſidera*. 3. *de homine ejuſque morbis...quatenus ſideribus ſubjiciuntur*. 4. *de applicatione aſtrologiæ ad medicinam & ſingulas ejus partes*, Altdorf. 4.

GEORGIUS HIERONYMUS VVELSCH, Medicus neque tamen doctor, vir multifariæ eruditionis, inprimis linguarum plurimarum peritus, & magnus librorum helluo, plurima quidem reliquit imperfecta; edidit tamen multa, & primo *ſyllogen curationum*, *& obſervationum* MARCELLI CUMANI, JEREMIÆ MARTII, ACHILLIS GASSERI, UDALRICI RUMLERI, HIERONYMI REUSNERI, *& ſuarum obſervationum Epiſagmata* C. Aug. Vind. vel Ulm. 1668. 4. non 1667. ut in Pathologia ſcripſi. Practici inprimis argumenti ſunt GASSERI obſervationes, quæ fere unice aut communicata remedia tradunt, aut ab ipſo auctore experimentis explorata, tum HIERONYMI REUSNERI, qui multum collegit arcanorum & formularum, denique VVELSCHII. EJUSD. *hecateſtene* II. *obſervationum phyſico-medicarum*, Aug. Vind. 1675. 4. exigua parte huc pertinent, curationes tamen aliquas etiam hic enarravit auctor, non valde adverſus arcanis. EJ. *curationum exotericarum Chiliades* II. *& conſiliorum medicorum centuriæ* IV. Ulm. 1676. 4. * cum ALEXII SENENSIS & aliorum conſiliis, quæ recuſa eſſe audio Aug. Vind. 1698. 4. * EJ. *mictomimematum ſeu miſcellaneorum medicorum Centuria* IV. Lipſ. 1676. 4. & in E. N. C. *Dec.* I. *ann.* IV. V. EJ. *curationum propriarum & conſiliorum medicorum decades X. cum commentario ſeu exegeſi*, Aug. Vind. 1681. a morte auctoris prodierunt. Dixi de ſchematibus aſtrologicis. In praxi ſecutus eſt vulgarem ſui ævi methodum, calida & bezoardica dedit in febribus, & in morborum hiſtoria minus ſymptomata, quam formulas perſecutus eſt. IDEM VVALÆI *methodum medendi animadverſionibus illuſtravit*, quam ante XXX. annos Leidæ auctor prælegerat, ea Aug. Vind. 1679. 12. excuſa eſt a morte VVELSCHII. Cum *vena* etiam *Medinenſi* curationem conjunxit.

Der ſtadt Baſel bericht vvie man ſich vor der Peſtilenz hüten und die ſelbe curiren moge, Baſil. 1667. 4.

J. MICHAELIS Lipſienſis Profeſſor de chemica ſecta magnus medicamentorum compoſitorum calidorum & ſudoriferorum inventor, & ex eo ipſo patriæ non utiliſſimus, quæ his alioquin nimis indulget. EJ. *obſervationes medicæ* Lipſ. 1645. 12. prodierunt, *opera* autem *omnia medico-chirurgica*, *praxis nempe clinica ad* JOHNSTONI *ideam*, *caſus* 26. *formulæ & arcana in* MORELLUM, *& ordo viſitandi officinas*, Norimberg. 1688. 4. poſt mortem auctoris, quæ in annum cadit 1667.

J. THEODORI SCHENK, Profeſſoris Jenenſis, *medicinæ generalis novantiquæ ſynopſis*, Jen. 1668. 4. 1672. 4. *Synopſis inſtitutionum medicinæ pars. ſemeiotica, hygieine & therapeutica*, Jen. 1671. 4. * In univerſum magis aliorum, quam ſua cogitata propoſuit.

FRIDERICI HOFMANNI patris, quo celebrior fuit ejuſdem nominis filius, *de methodo medendi juxta ſeriem* VVALÆANAM, *ex paracelſicis & dogmaticis ſcriptis illuſtrat....* Lipſ. 1668. 4. In *appendice* traditur modus *curandi inſultum apoplecticum*.

HENRICI MARTINI *anteambulo medicus ſeu hebdomadale medicum*, Brigæ 1668. 12. *

J. CHRIST. FROMMAN *diſcurſus de vena ſectione in morbillorum declinatione oborta pleuritide adminiſtranda*, Lipſ. 1668. 8. *

EDVVARD

Edvvard Maynvvaring *compleat phyſician*, Londin. 1668. 8. *

Lepneri *compendioſa in medicinam introductio*, Regiomont. 1669. 4. *

Ottonem Tachenium omittere poſſem flagitioſæ vitæ hominem, furem & impoſtorem, ſi ulla fides Burggravio in *libitina ovante* pag. 65. Ejus Tractatus, cui titulum fecit Hippocrates *chymicus oſtendens noviſſimi ſalis viperini antiquiſſima fundamenta*, Brunſvvigæ prodiit 1668. 12. Ad chemiam potius pertinet, theoriam tamen tuetur, quæ eo ſeculo fere prævaluit, & qua ab acido, tamquam igne & calido innato, & ab alcali, ut aqua & humido radicali, omnis theoria medica derivatur. Idem ſenſus eſt in *Antiquiſſima medicinæ Hippocraticæ clavi*, Francof. 1669. 12. qua tamen vires etiam nonnullorum medicamentorum aut refutantur, aut extolluntur. Ita ferrum aperire negat, vim lapidis del porco rejicit, & alcaheſt ex ſpiritu æruginis, laudat ſuum ſalem, radicale, ut credit, (difficilem & longum paratu,) humidum, aquam ſpermatis ranarum in podagra, & alia. Ej. Tractatus *de morborum principe in quo plerorumque gravium affectuum hermetica vera & ſolida curatio proponitur*, Oſnabrug. 1678. 12.

Pauli Barbette, Medici Amſtelodamenſis, de Sylviana ſecta viri, oſoris venæ ſectionis, ſudoriferorum patroni, *methodus ſanandi peſte affectos* prodiit Leidæ 1667. & 1672. 12. Leodii 1669. 8. Amſtelod. 1693. 8. Ej. *praxis medica cum notis & obſervat.* F. Dekker exſtat Leid. 1669. 12. 1678. 12. gallice Lion 1693. 12. germanice Francofurt. 1682. Ej. *Opera omnia* ex editione J. Jac. Manget, cum ejus viri non graviſſimis additionibus, excuſa ſunt Genevæ anno 1683. 4. belgice vero Amſtelodami 1688. 8.

Guilielmi Parent *dialogus inter* Hippocratem, Paracelsum *&* Themisonem, *quo demonſtrantur omnes cauſæ peſtis, & defenditur veritas methodi peſte affectos ſanandi*, Leodic. 1671. 8. prior vero libellus a Merclino citatus videtur eſſe Barbetti.

Francisci Romani *conſultationes medico-chirurgicæ... opus poſthumum*, Neapoli 1669. fol. *

Raymundi Johannis Fortis *conſilia de febribus & morbis mulierum facile cognoſcendis & curandis*, Patav. 1668. fol. * Ej. *conſultationum & reſponſionum centur.* IV. ibid. 1669. fol. * & *tomus alter* 1678. fol. * & utrumque opus 1701. fol. * tum cum titulo *conſultationum medicarum & reſponſionum medicinalium Cent.* IV. *Accedunt conſilia de febribus & de morbis mulierum*, Genev. 1677. fol. 1681. fol. * Laudat Stahlius.

Franc. Henriguez de Villa Corta *opera medica* Tom. III. Lugd. 1670. fol.

Jacobi Pancratii Brunonis *dogmata medicinæ generalia in ordinem noviter redacta ad vera recentiorum præſertim principia accommodata*, Norimb. 1670. 8. quæ valde laudat ob bonam methodum Baierus in *vitis Profeſſorum Altdorf.* Ej. diſputatio *de vomitoriorum & purgantium tempore delecto ad aphor.* IV. 5. Altdorff. 1724. 4. Ej. *de remoris & impedimentis purgationis in ſcriptis* Hippocratis *detecta* (ſex nempe de purgatione diſputationes), Altdorf. 1676. 4. Ej. *propyleum medicum ſeu epitome elementa medicinæ veræ comprehendens*, Altdorf. 1696. 8. breviſſimum. Ej. *monita & poriſmata medicinæ miſcellanea*, Altdorf. 1698. 4. * Idem edidit C. Hofmanni *Iſagogen medicam*, Lipſ. 1678. 12. & Castelli lexicon, uti diximus, auctum, Norimberg. 1682. 1688. Lipſ. 1713.

Michaelis Baldit *ſpeculum iatro-Medicum octogonum in quo medicina octo ex angulis.. veluti fontibus..ſacra repræſentatur*, Lugdun. 1670. 8. Endt.

Laurentii Strauss, Gieſſenſis Profeſſoris, *exercitationes medicæ*, Gieſſ. 1670. Ejusd. 8. *palæſtra medica omnium affectuum cognitionem ac curationem exhibens*, Gieſſ. 1686. *

J. Georg. Greisel *tractatus medicus de cura lactis in arthritide*, Vienn. 1670. 12. * Jen. 1681. 12. Budiſſin. 1681. 12. auctius, ut promittitur. Lacteam diætam pro optima arthritidis ſanandæ methodo tradit.

In Ephemeridibus Naturæ Curiosorum, quæ hoc anno 1670. cœperunt edi, infinita & pleraque practici argumenti ſunt, tum paſſim integri libri adjecti.

Georg. Covacs Tatai *epilepſiæ certa curatio*, Leid. 1670. 12.

Pauli du Be *medulla medicinæ practica*, Pariſ. 1671. 12. Ej. *médecin des pauvres*, Pariſ. 1675. 1693. 12. 1695. 8. Lion 1700. 12. Rouen 1712. 8.

L. Guyon *cours de médecine*, Lion 1671. 4. *

Caspari Bravo de Sobremonte Ramirez, archiatri Philippi IV. & Caroli II. X. *conſultationes medicæ & tirocinium practicum*, Colon. 1671. 4. In *reſolutionibus* etiam *Quinta ſe-*

ra ſectio huc pertinet. Omnia ex ſententia & auctoritate veterum, ut etiam gradus illos qualitatum in medicamentis conſervet, ratiocinator inutilis.

LEONARDI BIMII *Peſtis... curata*, Leodii, 1671. 8. *

MATTHIÆ ISLYNGII, Profeſſoris Rintelienſis, & Phyſ. Bremenſis, compilatoris, *anchora ſacra ſeu de laudano opiato*, Francof. 1671. 8. *Prodromus praxeos chymiatrica*, Rintel. 1674. 4.

FR. OSVVALDI GREMBS *arbor integra & ruinoſa hominis i. e. Tractatus theorico-practicus in quo ſana & morboſa hominis natura ex Archais dilucide demonſtratur*, Francof. 1671. 4. nempe ſyſtema praxeos Helmontianum.

JOH. STERPINI *trifolium medicum tribus tabulis univerſam oſtendens medicinam*, Hafniæ 1671. fol. *

J. NICOLAUS PECHLIN Leidenſis, Profeſſor Kilienſis, & denique archiater Suecicus; cujus filius & nepotes in ſumma dignitate vivunt, vir eloquens, ingenioſus, ſedulus piusque, DRELINCOURTII diſcipulus, & in ſcriptis nonnullis adverſus SYLVIUM ſocius. Leidæ anno 1672. ſcripſit *de purgantium facultatibus* libellum, recuſum Amſtelod. 1702. 8. quem oportet legere ad cognoſcendas cauſas graduſque vis catharticæ. *Obſervationes* alibi citatæ, ſed ad Praxin etiam repeti merentur.

HENRICI EYSSON, Profeſſoris Groningenſis, minime ineruditi, *ſyntagma medicum minus*, Groning. 1672. 12. *

NATHANAELEM HODGES laudavimus.

ROBERT TALBOT *pyretologia.. of the cure of agues*, Londin. 1672. 8. Magnus corticis introductor, poſt quem ejus uſus perpetuo invaluit.

CHRISTIANI MARGGRAV *prodromus medicinæ practicæ, dogmaticæ & vere rationalis*, Leid. 1672. 4. 1684. 4. *

THOMÆ BURNET Hippocraticam epitomen diximus. EJUS *Theſaurus medicinæ practicæ ex præſtantiſſimorum medicorum obſervationibus collectus* prodiit Londini 1672. 4. & 1673. 4. *, LIND. Genev. 1678. 12. cum DANIELIS PUERARII adjectis *obſervationibus ſelectiſſimis*, tum 1698. prodiit 4. & Venet. 1687. 12. 1733. 4.

HUGHES *american phyſician*, Londin. 1672. 12. mere botanicus eſt.

THOMÆ MURILLO *approbacion de ingenios y curacion de Hypocondrichos*, Saragoſſa 1672. 4. & Latine *melancholia hypocondriaca curatio*, Leid. 1672. 8. *

NICOLAUS CHESNEAU Maſſilienſis, in *obſervationum medicarum Libris* V. excuſis Pariſiis 1672. 8. tum Leidæ 1719. 4. omnino pertinet ad praxin & morborum curationem.

ZENTGRAF. *de tactu Regis Franciæ quo ſtrumis laborantes reſtituuntur*, VVittemb. 1675. 4.* Centuriæ quinque curationum morborum, & tractatus quo aſtrologiam ad medicinam pertinere oſtendit, huc ſpectant: Illæ breves hiſtoriæ ſunt, cum ſanatione fere per RIVERIANA medicamenta.

PAULUS de SORBAIT medici Viennenſis, compilator, ſi fides ſcriptoribus, *opera medica theoretico-practica ſeu methodus medendi, controverſia, ſylva medica, curationes omnium morborum, de peſte ejuſque remediis*, Norimbergæ excuſa ſunt 1672. fol. EJ. *medica praxis* Viennæ prodiit 1701. fol. EJ. & J. G. MANAGETTA *peſtordnung*, Vienn. 1681. 8. *

J. LANGII *ratio ſcribanica ſeu deductio cur arthritis, podagra, chiragra & alii calculoſi affectus ex fundamento ſanari poſſint*, Hamburgi 1672. 12. *

GUALTHERI AMBROSII VVOLTER a LIEBENFELD phyſici Glacenſis, *Pyrotechnicum opuſculum de cauteriorum ſeu fonticulorum utilitate*, Breslau 1672. 8. magis medicum eſt quam Chirurgicum, eruditus vero homo, qui peſtem..... anni 1675. credat a THUCYDIDE deſcriptam eſſe.

GEORGII GENOUA *oſpitale pubblico di varj mali ed eſperimentati ſecreti*, Bologna 1673. 12. * Chirurgi opus.

JOHN ARCHER *every man his ovvn Doctor*, Londin. 1673. *

JOH. BASCANINI *opuſculum medico-morale*, Ferrar. 1673. 16. *

HERMANNI GRUBE *de arcanis medicorum non arcanis in gratiam tironum off. illuſtrat. cum* T. BARTHOLINI *de tranſplantatione morborum epiſtola*, Hafn. 1673. 8. EJ. GRUBE *de traſplantatione morborum analyſis nova*, Hmburg. 1674. 8. Quæ alia hujus viri legi, non multum promittunt bonæ frugis.

JOH. CORDELLE *an cephalea venarum jugularium ſectio*, Lutet. 1674. fol.

Philippi Trombetti *apologia contra una lettera del* S. Stanislao Omati *ſopra la cognizione e cura della paſſione ipochondriaca*, Genua 1674. 12. *

Jac. Barneri Auguſtani Doctoris *Prodromus* Sennerti *novi ſeu delineatio novi medicinæ ſyſtematis in quo* Hippocratis, Galeni, Paracelsi, Helmontii, Willisii, &c. *dogmata ex principiis anatomico-chimicis examinantur*, Aug. Vindel. 1674. 4. Loco Sennertiani nimis laxi ſyſtematis novum hic delineat, chemicus & Helmontio faventior, ſed id ſyſtema nunquam prodiit.

Francisci Siclensis *volumen de rebus medicis quæ ſunt in uſu quotidiano, quas perfecte callere debent medici & pharmacopæi*, Venet. 1675. *

Hyacinthi Bovii *novi flores medicinales ſeu obſervationes, ſententiæ, dicta, hiſtoriæ & medicamenta morbis probata collecta in V. partibus*, Venet. 1675. 8. *

Thomæ Mermanni *conſultationes & reſponſiones medicæ a* Francisco Ignatio Thiermairo *ex variis manuſcriptis conquiſita in latinum verſa & adnotationibus & remediis aucta in* Lib. VIII. *diſtincta*, Ingolſtadt 1675. fol. *

Sebastiani Albini *kurzer bericht und handgriff wie mit denen perſonen welche aus dem waſſergezogen werden umgegangen werden ſoll*, 1675. 8. *

Hermanni Busschof *het podagra mits gaders deſſelfs geneſing*, Amſterdam 1675. 8. germanice verſum cum titulo *das genau unterſuchte podagra*, Breslau 1677. 8. & Anglice cum Roonhuysii obſervationibus, London 1676. 8. Verbi divini miniſter in Batavia nova, cum arthritide laborans a medica femina barbara 20. moxæ cuneis reſtitutus eſſet, proſelytus novi remedii, defendit arthritidem eſſe tumorem flatulenti generis, neque aliter ſanari poſſe.

Caspari Bartholini Th. F. Casp. N. *exercitationes miſcellaneæ*, Leid. 1675. 8. Huc pertinent exercitationes de variolis, cauterio in bregmate, liquore ſtyptico Boudeti, eruditæ ſatis, ſed abſque proprio experimento, juvenis præterea 21. annorum.

Vindication or the woman phyſician being a vindication of Thomas O. Doude *phyſician and chymiſt againſt the calumnies of* Henry Stubbe *by Mrs.* Tryer *daugther of* M. O. Doude, Lond. 1675. 8. *

Anonymi de curatione variolarum, Leid. 1675. 12. *

Bernardini Christiani a Juvellina *inſtitutiones medicæ & obſervationes quibus accedunt* 500. *curationes morborum, tractatus de lue venerea, febre peſtilentiali, & romani contagii curatione*, Venet. 1676. 4. *

Conradi Johrenii, Profeſſoris Francofurtenſis ad Viadrum *praxis chemiatrica*, Rintel. 1676. 8. Ej. *ſectio* II. ibid. 1678. 8. *

J. Casp. Boxberger *praxis methodica medicinalis*, Bamberg. 1676. 24. *

J. Lechel *warnung für dem unzeitigen aderlaſſen und purgieren in flekfiebern*, Braunschweig 1676. 4.

Georgii Masbach *collectaneor. practic. & pharmaceutic. medicinalium chiliad.* Ulm. 1676. 4. *

In Sachsii L. *de unicornu* bona experimenta de vanitate hujus remedii, aut raſuræ cornu cervi exſtant.

Georg. Leischner *von der giftigen krampfſcht*, Plauen 1676. 4. in pathologicis dictus eſt.

Henricus Meibom, egregius & eruditus medicus, qui bonis conſiliis peſtem de patria depulit, variæ non malæ notæ diſputationes exſtant, ut *de vena ſectione in curatione variolarum*, Helmſtatt. 1676. 4. *de ſanguinis eductione* 1674. *de curatione phthiſis per lac* 1684.

Ej. Meibomii *theſes ex univerſa arte deſumta* 1668.

El. Rud. Camerer *de acidularum uſu externo*, Tubing. 1677.

Francisci Frizimelica *de balneis metallicis artificio parandis* ex bibliotheca J. Rhodii Norimb. 1679. 8. *

R. Wisemannum laudavimus.

J. Ludov. Hannemanni, Profeſſoris Kilienas, compilatoris & plagiarii, *ætiologia philoſophico-medica curioſa facultatis purgatricis*, Hamburg 1677. 4. *

Gideon Harvey *the family phyſician and the houſe apothicary*, Londin. 1678. 8. * Ej.

art

art of curing diſeaſes by exſpectation ſ. Ars ſanandi per expectationem, Lond. 1689. 8. 1693. 12. Ofenbach 1730. 8. vertente STAHLIO. Amara in alios medicos ſatyra. Varia alia citavimus in pathologicis.

RUDOLPHI VVILHELMI CRAUSII vel KRAUSII *de cachexia* diſp. Jen. 1677. 4. *de reſtitutione in vitam ſuffocatorum laqueo vel aqua*, Jen. 1705. diſp. & aliæ exſtant.

MATTH. THUILLIER *an incipiente parotide ſanguis e proxima juguli venæ mittendus*, Pariſ. 1678. fol.

GODOFREDI SCHULZ diſſertatio *de natura tincturæ bezoardica* MICHAELIS... *& de mixtura ſimplici*. *Præfixa ſunt epiſtolæ medicorum veteranorum*, Hall. 1678. 8. *

J. G. VOLCKAMER *Apollo τετρατεχνίτης*, Norimberg 1678. 4. mihi ignotus eſt.

N. D. B. (NICOLAI de BLEGNY) *nouvelles découvertes dans la médecine*, Pariſ. 1679. 12. In eo, cum *Zodiaci Gallici* nomine recuſo, diario, non ſolum variæ obſervationes medicæ & practicæ exſtant, ad corticis peruviani bonum malumque eventum, uſum ſpiritus vini medicum &c., ſed varii etiam libelli aliorum NICOLAI BAILLY *de remediis cardiacis*, & curatione febrium continuarum intra biduum, quam non nemo pollicebatur: tum anonymi de morbis pectoris mulierum, MONGINOTI de curatione febrium per corticem, denique BLEGNYI integri tractatus de remedio anglico & de lue venerea. EJ. eſt libellus *le remede Anglois pour la guériſon des fievres*, Paris 1681. 12. ni fallor. 1682. 12. Bruxell. 1682. 12. Paris 1683. 12. publicatio nempe juſſu Regis facta, formulæ corticis peruviani quam TALBOTUS Regi vendiderat. Ibi cavillatur TALBOTUM, qui corticem ipſum dedit, noxium, ſcilicet, quod depuratus non eſſet, & laudat infuſionem. Aliqua de opii uſu in febribus addit. EJ. *l'art de guérir les maladies vénériennes*, Paris 1673. 12. Hag. 1683. 8. 1696. 8. Laudat guajaci decoctum & mercurio æquat. EJ. *ſecrets contenant la beauté & la ſanté*, Paris 1688. & *Tome* 2. ibid. 1689. 8. alio pertinent. Inquietus autem homo fuit, vanuſque, qui ſe equitem, & magiſtrum denique equitum ipſe conſtituit, eoque ipſo Regio favore amiſſo infelicem vitæ finem fecit errabundus.

FRANCISCI BAYLE Toloſani aliqua huc faciunt ut inter diſſertationes III. editas Toloſæ 1670. Brugis 1678. 8. Toloſ. 1681. 12. tertia *de uſu lactis ad rabidos reficiendos*: & *de vena ſectione in pleuritide*. Pluſcula alia citavimus cum pathologicis. *Problematum*, quæ Toloſæ 1677. 12. 1681. 12. prodierunt, magna pars practica eſt, nempe de utilitate venæ ſectionis, de qua fere paria habet BELLINIANIS, accelerari nempe ſanguinem in ſyſtemate arteriæ, cujus ſocia vena inciſa fuerit. Ea recuſa ſunt in operibus omnibus, Toloſ. 1701. 4. vol. 4. Vir minime obtuſi ingenii multa prior vidit, quæ ab ejus ævo pro novis & pulchris ſunt propoſita.

ANTONII MARTELLI medici civitatis Aquapendente *di molti occulti ſegreti della natura e di diverſi remedj ottimi*, Fiorenza 1679. 12. *

In J. JAC. VVEPFERI Scaphuſini, gravis & ſapientis viri, Libro *de cicuta aquatica*, Baſil. 1679. 4. edito multa egregia ad praxin diſperſa habentur, ut ichthyocollæ utilitas ad ſuperandas hæmorrhagias internas periculoſiſſimas p. 52. &c. EJ. *obſervationes de morbis capitis* dictæ in pathologicis totæ huc pertinent. Cum Amſtelodamenſi editione Libri de apoplexia excuſus eſt libellus BERNARDI HUETE Suollenſis Conſulis, de curatione maniæ, quam abſolvit venæ ſectione, medicamento purgante & opio.

MATTHIÆ RAMELOVII *von dem vvahren vveſen, eigenſchaften, urſprung, bildung, praſervation und curation des nierenſteins*, Lipſ. 1679. 8. *

Curioſa medica pro tuenda valetudine inter colloquentes enodata: accedit diſcurſus de venenis eorumque alexipharmacis, Hamburg. 1679. 8. *

GUILIELMI MAXVVELE *de medicina magnetica* Lib. III. ed. GEORGIO FRANCO, Francof. 1679. 12. & germanice *magnetiſche artzneykunſt*, Nurnberg 1687. 12. *

GEORG. DETHARDING ſenioris *Kranken vvärter*, Kiel. 1679. * EJ. *vorſorge der oberkeit in der peſt*, Guſtrau 1680. 8. *

J. HISKIÆ CARDILUCCII *abhandlung von der peſt*, Norimberg. 1679. 12. * EJ. *feld und haus apotheke* Norimb. 1679. 8. * HARSMANNI etiam opera edidit.

GODOFRID QUEITSCH *vollſtändige arzneykunſt*, Stargard. 1679. 8. *

Straſburger bericht ſich in hitzigen krankheiten zu bevvahren, Strasburg 1679. 8. *

HERMANNI NICOLAI GRIMM Chirurgi & Medici practici *compendium medico-chymicum*,

cum, Bataviæ in Java 1679. 8. Morborum omnium ſanationes habet per medicamenta chemica.

CASPAR THEOPHILI BIERLING *adverſariorum curioſorum centuria* I. *cum adnexis ſcholiis*, Jen. 1679. 4. Parum latinus homo & deditus formulis, quarum vim non mediocrem ſub finem ſubjicit, non tamen abſque judicio fuit, qui præter ſeculi morem in Germania inprimis, raro exemplo, venam in variolis ſecuerit, calidam curationem rejecerit. Aliqua ad medicinam forenſem pertinent & ad anatomen. Patavii eruditus, Magdeburgi artem exercuit. EJ. *conſilium peſtifugum*, Magdeburg. 1680. 8. * & germanice *gutachten vvieder die peſt*, Helmſtädt 1680. 4. * EJ. *problema pharmaceutico-medicum an in peſte Magdeburgenſi medicamenta ἄνω καὶ κάτω evacuantia tuto præſervationis & curationis gratia exhibita fuerint nec ne*, Helmſtädt 1684. 4. * EJ. *theſaurus theoretico practicus continens obſervationes & curationes medicas cum* J. MICHAELIS *arcanis*, Jen. 1694. 4.

JAC. J. VVENCESLAI DOBRZENSKY *præſervatiorum univerſale naturale cum experimento medico* J. BAPTISTÆ ALPRUNNER *de contagione*, Pragæ 1680. 4. & grrmanice *algemeines præſervativ gegen anſtekende ſeuchen*, Nürnberg 1680. 8. *

CHR. MACK *des Obererzgebürgiſchen Kreyſes ſchutz und nothvvehr d. i. mediciniſcher bericht vvie bey den einbrechenden peſtilenzialiſchen ſeüchen ſich zu verhalten*, Schneeberg 1680. 4. *

Leipziger verbeſſerte Peſtordnung, Lipſ. 1680. 4. 1681. 4.

Fürſtlich Sächſiſche anordnung vvegen anſteckender ſeuchen, Jen. 1680. 4. 1702. 4.

TILEMANNUS COUS. ſeu *Hippocratica praxis in cognitione medica affectuum naturalium & præternaturalium*, Ulm. 1680. 12. Ex ſecta Iatroaſtrologica.

LAMBERTI VELTHUYSII *opera omnia antea tam belgice quam latine edita. Acceſſerunt duo tractatus novi inediti*, Roterod. 1680. 4. P. II.

MARTINI HEER *conſilium antidyſentericum*, Gorliz 1680. 4. *

The *countryman's phyſician*, Londin. 1680. 12. *

De la CHAUME *traité de médecine contenant la parfaite connoiſſance de l'homme*, Auxerre 1680. 12. Felle cum ruta & aloe in emplaſtro admotis purgare pueros jubet, &c.

LUCÆ ANTONII PORTII Neapolitani *paraphraſis in* HIPPOCRATIS Lib. *de veteri medicina* prodiit Rom. 1681. 8. * EJ. Liber *de militum ſanitate tuenda* excuſus eſt Vienn. 1685. 8. EJ. ERASISTRATUS *ſeu de ſanguinis miſſione* Venet. prodiit 1683. 12. Venæſectionem rejicit, ut valde ſolebant eo ævo Itali medici. EJUS *opera omnia* prodierunt Neapoli 1736. 4. vol. 2.* Quibus prima continentur tum medica varia ſub titulo *opuſculorum & fragmentorum*.

An diverſus a BLEGNYI libello *de la guériſon des fievres par le Quinquina*, Pariſ. 1681. 12.? RAYMUNDI RESTAURAND Monſpelienſis medici HIPPOCRATE *de l'uſage du kinkina*, Lion 1681. 12. & in BLEGNY Zodiaco, & in F. M. NIGRISOLI collectione.

A nevv myſtery in phyſick diſcoverd by curing of feavers and agues by Quinquine or Jeſuits povvder, London 1681. 12. * ex gallico verſ. Auctor vocatur BELON.

HEIDENTRYCK OVERKAMP *Genees en heelkonſt* Tom. I. III. Amſtelod. 1681. 1685. 4. recuſa in operibus omnibus, Amſtelod. 1694. 4. Ex Carteſiana ſchola fuit, quæ, abſque venæ ſectione, alcalinis calidiſque, omnes etiam acutos morbos ſuperare conabatur.

J. GEORGII GREULICH *curandi hydropis vera methodus*, Francof. 1681. 8. * cum diſſertatione *de bile fecunda morborum parente*.

JOH. SCHNEIDERMANN *de phlebotomia exercitatio*, Helmſtad. 1681. 12. Solam evacuatoriam admittit, rejecta revulſoria & derivatoria.

G. DAVID *de medicina magnatum*, Tremoniæ 1681. 8. *

Myſteria phyſico-medica ſyriace, arabice & græce ſcripta nunc e membranis latinis luci expoſita, Francof. 1681. 12. * An non liber alchemiſticus?

PHILIPPI JAC. SCHENFELDER Ingolſtadienſis medici *hiſtoriarum & curationum* Lib. I. Ratisbonæ 1681. 8. alter ibid. 1686. 8. prodiit. Continet hiſtorias morborum cum plurimis formulis, tum comparationem cum aliis medicorum obſervationibus, & corollaria practica.

C. VV. D. *Leipſiger peſtſchade und Gottes Gnade ſeu nachricht von der zu Leipzig anno 1680. ausgeſtandenen peſtilenziſchen ſeuche..ſamt einem abriſs eines ſchvvitzkaſtens zur præſervation dieſer ſeuche und in andern krankeiten*, Altenburg 1681. 4. * De RIVINI opere diximus.

Inſe-

Infections ordnung der Herzogthümer Ober und Nieder Schleſien ſamt der Breslauiſchen Phyſicorum entvvorfenem peſtconſilio, Luneburg 1681. 4. *

ERNST AUGUSTS *Biſch. zu Oſnabrügge peſtordnung*, Hanover 1681. 4. *

THEOPHILI BONNET medici Genevenſis *Mercurius compilatitius ſeu index medico-practicus per deciſiones, cautiones, animadverſiones & obſervationes in ſingulis affectibus præſidiis medicis, diæteticis, chirurgicis & pharmaceuticis depromtus*, Genev. 1682. fol. utilis collectio. EJUSD. *polyalthes ſeu theſaurus medico-practicus*, Genev. 1690. 1691. fol. vol. 3. ex recentioribus etiam medicis collectum practicum ſyſtema, ultimus viri optimi partus. *Pharon* diximus.

JULII MALVICINI *utiles collectiones medico-phyſica ad medicinæ inſcios prolata*, Venet. 1682. 4. *

MALVICINNI liber Index fere in GALENUM eſt.

ANTONII RUASI *epiſtolium interrogationum in medicinalem epiſtolam* (nempe ANT. CRISPI) Drepani 1682. * MONGIT.

JACOBI SPONII eruditiſſimi viri, maxime vero antiquitatum periti, & ex itinere Græco celebris, qui anno 1686. Viviſci in Helvetia obiit, *obſervations ſur les fiévres & les fébrifuges*, Lyon 1681. 12. & 1684. 12. auctiores recuſæ ſunt, & Londini 1682. 12. anglice.

In laudem corticis peruviani pœma compoſuit lepidiſſimus la FONTAINE, Pariſ. 1682. 12. quod eo medicamento a febre moleſta liberatus fuiſſet.

CUSAC *de la tranſpiration des humeurs*, Pariſ. 1682. 12. Agyrta qui omnes morbos per fomentationes ſuſcipiebat ſanandos. EJ. *réflexions ſur la théorie & la pratique d'* HIPPOCRATE *& de* GALIEN, ibid. 1692. 12. *

HELFRICI JUNKEN celebris collectoris plurima ſunt opera. EJUS. ergo *medicus præſenti ſeculo accommodatus* primum videtur prodiiſſe Francof. 1682. 8. deinde 1689. 8. auctior tertia parte EJ. *praxis medica ſeu corporis medicina* Francof. 1689. 8. & 1703. 8. excuſa eſt, hiſtoriæ nempe & curationes morborum. EJUSD. *fundamenta medicinæ modernæ eclecticæ*, Norimberg. 1693. 8. ad CARTESIANORUM theoriam. * EJUSD. *praxeos medicæ modernæ electa*, Francof. 1693. 8. * EJ. *modernæ praxeos medicæ vademecum*, Norimberg. 1694. 8. 1740. 8. EJ. *manuale practicum*, Francof. 1707. 8. alphabetico ordine ſcriptum. EJ. *vernünftiger leibarzt*, Leipz. 1699. 8. EJ. *hauſarzt*, Nurnberg. 1733. 4. * ſi differt a priori. EJ. *ſorgfältiger medicus*, ibid. 1724. 8. *

J. G. SARTORII *compendioſa medendi methodus*, Altdorf. 1682. 4.

TH. CHRIST. KRUG *anleitung vvie man ſich bey graſſierenden ſeuchen verhalten ſoll*, Smalkalden 1682. 4. *

VALENTINI HENRICI VOGLER profeſſoris Helmſtadienſis, *de rebus naturalibus & medicis quarum in SS. fit mentio*, Helmſtätt. 1682. 4. *

GEORGIUS FRANK Heidelbergenſis profeſſor varia huc utcunque pertinentia edidit, ut diſſertationem *de tranſplantatione*, &c. Heidelberg. 1682. 4. aliaſque diſputationes.

JOHANNIS FRANKE Ulmenſis, *bericht vom ſchauſtichen*, Augſpurg 1683. 12. Non penitus illepidus libellus, neque abſque propria obſervatione boni eventus ſetacei, cujus efficaciam per ſingulos morbos exponit.

CORNELIUS DECKER, dicti BONTEKOE, Hagienſis, citatus inter pathologos, negator plethoræ, oſor venæ ſectionis, purgationum, hirudinum, veſicatoriorum, refrigerantium, periit ex capitis a lapſu vulnere, renuens omnem venæ ſectionem, aut maſculam chirurgiam. Opera omnia edita ſunt 1689. 4. Amſtelodami. Huc inprimis pertinent *omvverp van t'oude geſtell der Medicyne, tvveede boek, quo de venæ ſectione agit*. Derivationem & revulſionem rejicit, opportunitates adeo raras eſſe ſecandæ venæ adfirmat, ut omnino dignoſci nequeant. Sic purgantia rariſſime indicari credit. Opium valde laudat. Porro huc facit *opbouvv der Medicyne* germanice ni fallor verſum cum titulo *grundſaetze der medicin oder die lehr vom acido und alcali*, Augſpurg. 1721. 8. * Cum unicum morbum faciat ſcorbutum ab acido viſcido, unam etiam medicinam habet, nempe theam & alcali. EJ. *inſtitutie ofte kort begryp der gantſche Medicyn*. Eſt compendium practicum. *Reden over de Koorſen*, Haag. 1682. 8. &c. *Vervolg over de reden* priorum ſimilia habet, curationem nempe febrium per alcalia calida. EJ. *literæ familiares* ad J. ABRAH. a GEHEMA, Berolini 1686. 8. excuſæ in hac collectione non exſtant. EJ. *nouveaux élémens de Médecine*, Pariſ. 1699. 12. tom. 12. videtur eſſe *nieuvv opbouvv*. (a) AN-

De medicina Sinenſium ſcripta optima inveniuntur medici TENRHYNE (*a*) Batavi, qui ſuſcepto itinere per plures annos ibi praxin exercuit, & arcana rimatus eſt eorum populorum.

En bibliotheca inſtructa optimis auctoribus ſyſtematicis. Sequitur nunc ſecunda claſſis medicorum practicorum, qui nempe de nonnullis peculiaribus morbis ita ſcripſerunt, ut legi mereantur.

MEDICI QUI DE MORBIS QUIBUSDAM SINGULARIBUS SCRIPSERUNT.

HIPPOCRATES primo loco dicendus eſt 1. in Libris *de adfectionibus*; 2. *de adfectionibus internis*; 3. *de morbis*; 4. *de morbis internis*. Deinde GALENUS. Porro ARETÆUS CAPPADOX & CÆLIUS AURELIANUS huc pertinent. Et iſte quidem ſcriptor eſt, de quo dubitatur quam plurimum, quiſnam fuerit. Stilus ejus vix intelligitur: ſcripſit lingua latina, ſed ita barbara, ut vix adſequamur, res tamen ejus ipſæ optimæ ſunt. Libris rubrica eſt, *de paſſionibus celeribus & de paſſionibus tardis*. Plurima etiam chirurgica & medica ſcripſit, quæ deperdita ſunt. AMMANNUS, medicus Helvetius, nuper ejus opera edidit Amſtelodami apud Wetſtenium anno 1708. ut facile nunc habeatur. Sæpius hunc auctorem habui pro SORANO EPHESIO, quamvis nonnullæ rationes obſtent, ſed fere crediderim SORANUM EPHESIUM hæc ſcripſiſſe in Africa, & CÆLIUM AURELIANUM ea latine vertiſſe, ut tamen de ea re nondum omnino definiam (*b*). CÆLIUS certe omnium auctorum græcorum & latinorum ſcripta adcuratiſſime examinata, laudabili ordine congeſſit, ad unum caput, meruitque eam laudem, quod nemo omnia ſigna morborum, loci adfecti, atque eventus futuri eorum morborum, quos deſcribit, adcuratius deſcripſerit.

Poſt

(*a*) ANDREÆ CLEYER Caſſellani, archiatri Belgici in Batavia nova, *ſpecimen medicinæ Sinicæ, ſeu opuſcula medica ad mentem Sinenſium*, Francof. 1682. 4. huc revocari poteſt. Major tamen pars ad pulſum, reliqua ad anatomen, & ad materiam medicam pertinent. Sibi vindicat VV. ten RHYNE, & contra datam amico fidem queritur editum fuiſſe.

VVILHELMI TEN RHYNE Daventrienſis, SYLVIANI diſcipuli qui pariter in India & Japonia medicinam fecit *diſſertationes de arthritide*, & *mantiſſa ſchematica de acupunctura* prodierunt Londini 1683. 8. ſcriptæ anno 1679. in India. Continentur in hoc volumine practica quidem. Animadverſiones in H. BUSSCHOF & ejus reſponſiones. Liber *de Arthritide*, quam a flatu ſub perioſteo latente idque diſtendente derivat, & in partes ſuas trahit HIPPOCRATEM. Convictum ſe ait bono ſuceſſu Japonenſium medicorum, qui arthritidem perforata acu ſua cute continuo ſuſtulerint. In *mantiſſa ſchematica* habet icones partium corporis, in quibus moxam incendunt, aut acum defigunt Japonenſes, ex medicis antiquis ejus regionis ſumtas. *De acupunctura*, quam acus & mallei ope Japonenſes adminiſtrant. Hiſtoriæ duæ una morbi proprii cardiaci, altera morbi navalis, febris nempe malignæ, quam volatilibus curabat. EJ. Libellus de moxa cum BLANCARDI Libro *de podagra* recuſus eſt.

(*b*) Vide ad annum 1702.

PHILIPPI VERHEYEN Anatomici Lovanienſis, *compendii theoriæ practicæ in 4. partes diſtinctæ* P. I. II. *de morbis* nempe *capitis & thoracis*, Lovan. 1683. 8. Aetiologiæ VVilliſianæ & curationes abſque proprio experimento.

JANI

Poſt hunc auctorem ſequitur maximus ille in medicina vir, GULIELMUS BALLONIUS, cujus opera edita habentur Pariſiis anno 1643. quatuor voluminibus in 4. Quotquot ſunt, qui hunc ſcriptorem legerunt, & medicinam intellexerunt, laudaverunt eum unanimiter, & nullum auctorem inveniemus in medicina, qui floridiori & elegantiori ſtilo romano ſcripſerit, breviuſque ſimul & adcuratius Hippocratica præcepta in juſtum ordinem redegerit. Vir fuit in praxi conſummatiſſimus, cui nihil accidit in vita jucundius, quam ægrorum lecto adeſſe, & in muſæo ſedere. Scripſit *de morbis virginum mulierum*, & de *Epidemicis*, Librum quocumque pretio moderato a medico comparandum.

Tres

JANI ABRAHAMI a GEHEMA Poloni, ex BONTEKOI ſchola, audacis hominis, & vagabundi *eroberte gicht durch die chineſiſchen vvaffen der moxa*, Hamburg 1683. 12. EJ. *grauſame mediciniſche mordmittel aderlaſſen, ſchræpfen, purgieren, clyſtiren, julepen und ohnmacht machende herzſtärkungen*, Bremen 1688. 12. * contra vulgarem Galenicam medendi methodum. EJ. *vvohlverſehener feldmedicus*, Hamburg 1684. 12. * & *qualificirter leibmedicus*, Stettin 1690. 12. *

L'uſage du Quinquina contre les fiévres, imprimé par l'ordre du Roi, Pariſ. 1683.

SAMUEL HAVVORTH *art of curing conſumtions*, Londin. 1683. 12. *

HARRIS *diſcourſe on chymical and Galenical remedies*, Lond. 1683. 8. *

MICHAEL ETTMULLER celebris ſuo ævo medicus Lipſienſis, ante tempus exſtinctus anno 1683. annos natus non plures quam 39. ea fama floruit, ut in omnes fere linguas ejus libri verſi ſint, opera etiam a morte ubique frequenter recuſa. Cæterum acidam Sylvianam theoriam ſecutus, abundavit abſorbentibus alcalinis, chemiciſque remediis, ea præterea infelicitate fuit, ut major pars operum & alibi, & a morte auctoris demum ſit edita, ut in A. ERUD. Lipſ. de Leidenſibus & Lugdunenſibus editionibus vehementer conquerantur amici 1685. n. 7. neque enim ingenio aut eruditione deſtitutum fuiſſe ex diſputationibus ejus adparet. EJ. diſſertatio *de opii virtute diaphoretica*, Lipſ. 1677. 4. ex melioribus eſt recuſa, Venet. 1727. 4. EJ. diſſertatio *de balneis medicis artificialibus*, Lugd. 1672. & aliæ diſputationes practicæ ſunt, inter quas etiam eſt *Medicina* HIPPOCRATIS *chymica*, Lipſ. 1670. 4. recuſa Leidæ 1671. 12. Pathologiam ſalſam defendit & ad HIPPOCRATEM refert. Inter abſorbentia, laudat cryſtallum montanam, &c. EJUS *Medicus theoria & praxi generali inſtructus ſeu fundamenta medicinæ vera*, Francof. & Lipſ. 1685. 4. a morte ſcriptoris prodierunt. Eſt compendium phyſiologiæ, pathologiæ & praxeos, ad ea, quæ dixi, principia ſcriptum. EJUSD. *inſtitutiones medicinæ* poſthumæ cum adnotationibus ex lectionibus anno 1670. habitis. EJ. *collegium practicum ad morbos corporis humani* ſpiſſum inprimis opus, plenius vero typis expreſſum edente CL. VVESTPHALO poſthumus etiam liber eſt. Collectio operum prima prodiit Leidæ 1685. 4. praxis nempe, chirurgia, methodus conſultatoria, tum alia, Francof. 1688. 3. vol. fol. cum præf. G. FRANCI. Porro Lugduni conjuncta opera prodierunt ſtudio PETRI CHAUVIN 1690. 2. vol. ibidemque *Pratique de médecine ſpeciale ſur les maladies avec des diſſertations du même auteur ſur l'epilepſie, l'ivreſſe, le mal hypochondriaque, la corpulance & la morſure de la vipere*, 1691. 12. Alia editio eſt quam CL. VVESTPHAL, Francof. 1696. fol. curavit, & alia, quam filius MICHAEL ERNESTUS ETTMULLER Francof. 1708. fol. tribus voluminibus, quibus continentur *Inſtitutiones & Collegium medico-chirurgicum: Collegium Conſultatorium: Collegium practicum: caſus & obſervationes*. Eadem porro opera omnia & cum notis, conſiliis & diſſertationibus NICOLAI CYRILLI excuſa ſunt Neapoli 1728. 5. vol. fol. non abſque animadverſionibus, de quibus in A. ER. queritur filius MICH. ERNESTUS, cui reſpondet CYRILLUS in *Biblioth. Ital.* T. XVIII. Eadem ni fallor, eſt editio Venet. 1734. fol. 5. vol. & Genevæ 1736. fol. 4. vol. recuſa. Compendium operum prodiit Amſtelod. 1702. 8.

CHRIST. GOTTH. DANCKVVERTH *frage ob das podagra zu curieren ſey, mit ja beantvvortet*, Stettin 1683. 4. Lubec 1684. 4. *

EBER-

EBERHARDI GOCKEL *conſiliorum & obſervationum Decades ſex*, Aug. Vindel. 1683. 8. Pleraque conſilia ſunt, adſperſæ tamen etiam hiſtoriæ integræ morborum, ſcorbuti, luiſque Venereæ, cum medicamentis. Aliquæ curationes inſigniores ſunt, ut canum rabidorum vulnera ſanata, fere abſque ſymptomate: femina a fulmine tacta facile etiam reſtituta; Figulus a plumbi fumis æger ſanatus argento vivo. Superſtitioſa aliqua intercedunt, ut delectus dierum, quibus venam ſecare liceat. EJ. *gallicinium medico-practicum*, Ulm. 1700. 4. continet etiam conſilia abſque tamen eventus recenſione cum multis etiam ſuperſtitioſis medicamentis. Calida laudat in acutis morbis.

HELVVIG *peſt ordnung*, Stettin 1683. 4. *

LAURENTII BELLINI profeſſoris Piſani & archiatri Florentini in theoriam magis, quam in Praxin merita eminuerunt. Ad iſtam tamen in Libro *de urinis & pulſibus*, Bononiæ 1683. 4. edito pertinet tractatio *de vena ſectione*, cujus eam theoriam condidit, quæ maxime ab ævo obtinuit, nempe ſanguinem accelerari a venæ ſectione tum in toto corpore, tum inprimis in ea arteria, cujus ſocia vena ſecta fuit. Maximam vero ſanguinis miſſionem recte monet contractili villo ſuam vim reddere. Stimulorum vim etiam per celeritatem ſanguinis auctam explicat. Balneorum etiam effectum a compreſſione aquæ æſtimat: frictionem laudat, fere uti BOERHAAVIUS. In *Epiſtola ad* LANCISIUM ad podagram poſcam feliciter adhibitam laudavit. Opera omnia Venetiis 1708. recuſa ſunt.

POMPEI SACCHI, Parmenſis medici, acidi & alcali defenſoris opera. EJUS *Iris febrilis* prodiit Genevæ 1683. 8. Venet. 1702. 8. Acidis & alcalinis acrimoniis ſibi placuit. *Nova methodus febres curandi*, Venetiis 1685. 8. *Novum ſyſtema medicinæ ex unitate doctrinæ recentiorum & antiquorum*, Parmæ 1693. 4. *Medicina therapeutica*, Parmæ 1687. fol. 1696. fol. *Medicina practica rationalis*, ibid. 1707. fol. * EJ. *opera medica* conjuncta excuſa ſunt Venet. 1730. fol. *

CAROLI PATIN *diſſertatio therapeutica de peſte*, Auguſt. Vind. 1683. 4. eruditi nempe viri, GUIDONIS filii, peregrinatoris & periti imprimis nummorum veterum.

DAVID ABERCROMBY *tuta curatio luis venereæ abſque mercurio atque ſalivatione*, Londin. 1684. 12. Rejicit ſalivationem & præfert guajaci uſum & purgantium. Recuſa eſt in *opuſculis medicis*, Londini 1687. 8. editis, in quibus op. *de modo curandi bubonis venerei & tutiore ſalivationis methodo*. *

LEON. FRIDERICI LOSII *conſilia de morborum curationibus* Lib. *poſthumus*, Londin 1684. 8. *

GUIDE *expérience de la vertu ſinguliere pour guérir la rétention d'urine* (nempe a potu retento) *& obſervations ſur le Quinquina*, Londin. 1684. 12. * EJ. *obſervations des bons & des mauvais uſages du Quinquina dans les fiévres intermittentes*, Londin. 1685. *

B. LAMZVVEERDE *monita ſalutaria de thermarum & acidularum abuſu*, Colon. 1607. 8.

MARTIN *de l'uſage du lait*, Pariſ. 1684. 12. *

MINOT *expériences ſur le Quinquina*, Pariſ. 1684. 12. *

MOVII *felix puerpera ſeu obſervationes medicæ circa regimen puerperarum & infantium recens natorum ad* C. DRELINCOURTIUM, Leid. 1684. 12. *

JOHANNIS DOLAEI Caſſellani de archeali ſecta, *Encyclopedia medica theoretico practica*, Francof. prodiit 1684. 4. 1691. 4. Amſtelod. 1688. 8. & alibi. Praxeos in morborum curatione occupatæ Libri VI. hic habentur. EJ. *de podagræ furia lacte debellanda*, Amſtelod. 1705. 12. Londin. 1732. 8. ſub titulo *upon the cure of the gout and milk diet* cum propriis etiam experimentis. EJ. *opera medica*, nempe *Encyclopædia medica & chirurgica* cum tractatu de theriaca cœleſti, obſervationibus & commercio epiſtolico. Venet. 1695. fol. Francofurti 1703. fol. in qua editione epiſtolæ acceſſerunt, & obſervationes tum ſcriptoris, tum amicorum.

Aſtrologiſche arzney tafel nach Abadiæ Treu *principiis eingerichtet*, Plauen 1684. 4. *

THEODORI ZVVINGER celebris olim medici Baſilienſis, de ea ſecta, quæ plurimum antacidis curabat, *ſicherer und geſchvvinder artzt* (ſeu compendium curandorum morborum) Baſil. 1684. 8. ut lego 1686. 8. 1694. 8. 1703. 8. 1725. 8. EJ. *theatrum praxeos medicæ*, Baſil. 1710. 4. 2. vol. EJ. *compendium medicinæ univerſæ*, Baſil. 1738. 8. 2. vol. EJ. *pædoiatreia practica*, Baſil. 1722. 8. curationes nempe omnium ejus ætatis morborum. In EJUS *diſſertationum faſciculo*, Baſil. 1710. 8. edito, practici argumenti ſunt *de natura & uſu nitri*, *de hydrargiri natura & uſu*.

JUSTI CONRADI MICHAELIS (vel potius JUSTI CORTNUM) *nova apoplexiam ſeu morbum attonitum curandi methodus cum obſervationibus*, Hildesheim 1685. 4. *

BALA-

BALARY *guériſon aſſurée des fiévres tierces, doubles tierces, en deux jours, quartes & doubles quartes par ſon remede Provençal*, Pariſ. 1685. 12. *

VV. SALMON'S *ſynopſis medicinæ or compendium of the theory and practice of phyſic*, Lond. 1685. 8. 1699. 8. EJ. *compleat ſyſtem of phyſic*, ib. 1686. 4. EJ. * *Engliſh phyſician*, Lond. 1693. 8. * EJ. *country phyſician* ibid. 1703. 8. * EJ. *practice of curing of diſeaſes* 1694. 8. 1716. 8. *

BYFIELD *of the cure of conjunctions*, Londin. 1685. 8. *

De LAUR. DONKERS diximus.

THEODORI CRAANEN de Carteſiana BONTEKOI ſecta, archiatri etiam Brandenburgici, *lumen rationale medicum, ſeu praxis medica reformata, ſeu annotationes in praxin* H. REGII. *Accidit examen in* D. SENNERTI Librum V. *epitomes tractatus de auxiliorum materia*, Medioburg. 1686. 8. * Leid. 1689. 4. * EJ. *tractatus de homine*, Leid. 1689. 4. continet etiam mechanicam morborum explicationem.

ANTONII de HEYDE Medioburgenſis Zeelandi *experimenta circa ſanguinis miſſionem, fibras motrices*, &c. cum *obſervationum medicarum* altera editione prodierunt Amſtelod. 1686. 8. Minime malus ſcriptor refutat per experimenta BELLINI opiniones de venæ ſectione, neque vult accelerari in univerſum ſanguinem a venæ ſectione, ſed unice refrigerari corpus, frictiones vero adeo ſanguinem non ſolvere, ut etiam cogant, experimentis in rana factis.

JAQUES MASSARD *traités ſur les Panacées où les remedes univerſels*, Amſtelod. 1687. 12. * EJ. *ſuite du traité des panacées, ſur la nature des maladies, des fiévres, de l' hydropiſie, de la pleureſie, des maladies veneriennes*, ibid. 1687. 12. *

CAROLI com. de CABALLIS *phænomena medica ſingularia*, Venet. 1686. 12. *

GRASSINI FARRA *tratt. dell' ipochondria e ſuoi accidenti con ſua cura ed inſigni remedj*, Venet. 1686. 12. *

FR. DOMENICO ANDA *compendio di maraviglioſi ſecreti nelle indiſpoſizioni corporali*, Venet. 1686. 12. *

LUCÆ TOZZI, archiatri pontificii & proto-medici Neapolitani, *medicina pars prior... pathologica*, Avenione 1686. 8. * neque enim hanc editionem legi. Ad praxin perinde pertinet. Rejicit venæ ſectionem, veſicatoria, totam cum ſua curatione plethoram, in febre alcalia laudat, ſic in arthritide & podagra ob acidum principium, quod accuſat, multum ſecutus SYLVIUM & HELMONTIUM, adque ſingulos morbos congerit medicamentorum acervos. In febribus continuis unice extollit mercurium præcipitatum dulcem ab accenſo ſpiritu vini, in tabe aquam deſtillatam ſerpentum, &c. EJ. *opera omnia* prodierunt Patav. 1711. 4. 5. vol. Venet. 1721. 4. 5. vol. & continent tres tomos *commentariorum in Aphoriſmos* HIPPOCRATIS, *theoricam, phyſiologicam & pathologicam, commentarios in* GALENI *artem medicinalem & de recto uſu ſex rerum nonnaturalium*. Vita ejus viri deſcribitur in *Giorn. de letter.* 1735.

J. PETRI ALBRECHT *von der fleckfieber cur*, Hildesheim 1686. 4. *

T. TURNER *the vvoman's counſellor or the feminine phyſician*, Lond. 1686. 8. *

Anvveiſung die fieber zu vertreiben... von der C. China tugend und vvürkung, Francof. 1686. 12. videtur ex gallico verſum. *

JUSTI VESTI *doctrina de purgatione*, Erfurt. 1686. 1688. 12. * EJ. diſputatio *de ægro undimia ex corticis chinæ intempeſtivo uſu laborante*, Erfurt. 1709. 4. EJ. *compendium inſtitutionum*, Erfurt 1697. 8. auctius recuſum cum titulo *Inſtitutionum medicarum reformatarum*.

Febris china china expugnata, Ferrar. 1687. 4. & 1700. 4. eſt collectio opuſculorum huc ſpectantium, N. BLEGNY, MONGINOTTI, R. RESTAURAND & SPONII. Eam adornavit F. NIGRISOLIUS.

J. FRID. KHERN *flores medicinæ practicæ*, Patav. 1687. 4. *

Le Médecin de ſoi-même ou l' art de conſerver ſa ſanté par l' inſtinct Leid. 1687. Haag. 1709. 12. Auctorem alibi lego nominari FLAMANT, alibi J. de VAUX, ſatis notum Chirurgum, niſi duo libelli cum eodem titulo prodierunt. Omnem curationem reducit ad venæ ſectionem pro plethora ſuperanda, & ad alvi expeditionem pro vitandis halitubus fœtidis, quos fæx in colo reſidens ſanguini adſpergit. Prodiit etiam Pariſ. 1692. 12. cum collectione *de quelques remédes les plus ſimples & les plus uſités pour la guariſon de differentes maladies*. Frankenhuſæ germanice recuſum eſt 1721. 8.

Italice Liber *le médecin de ſoi même*, verſus eſt a FR. R. CHIARI, Venet. 1743.

Traité nouveaux de médecine contenant les maladies de la poitrine, celles des femmes, &c. Lyon 1687. 12. *

BENJAMIN BROEKHUYZEN de Carteſiana ſecta, *rationes philoſophico-medicæ theoretico-practicæ*, Leid. 1687. 4. *

DIONYSII van der STERREN *van de genees en heel-konſtige practycy der Medicynen verſcheide Aanmerkingen*, Amſterdam 1687. 8. * De eadem ſecta.

Ad hunc annum refero GEORGIUM VVOLFANGUM VVEDEL, ex uxoria adfinitate, avunculum meum, virum ſuo ævo fama & auctoritate florentem, qui Jenæ per quinquaginta pene annos docuit, magnæ utique eruditionis hominem, ſed quem nimii labores, immenſa vis ſcriptorum, & diſcipulorum erudiendorum cura non ſivit eo adtingere in arte, quo perveniſſet, ſi ſui fuiſſet juris, valde tamen materiæ medicæ peritum & artis concinnarum formularum præſcribendarum. In praxi abſorbentem, bezoarcicam, calidam curationem pro ſeculi genio multum ſecutus eſt. EJUS huc pertinent *theoremata medica ſeu introductio ad medicinam certis theorematibus abſoluta*, Jen. 1677. 12. * compendium nempe totius artis medicæ. *Tabula pathologico-therapeutica*, Jen. 1687. 4. *Exercitationes pathologico therapeutica*, ibid. 1697. 4. * decem nempe recuſæ diſputationes. *Exercitationes ſemeiotico-therapeutica*, ibid. eodem anno. *Exemplaris praxeos clinicæ compendium ſecundum ordinem caſuum* TIMAEI a GULDENKLEE, Jen. 1707. 4. *Praxeos clinicæ ſectio* I. *de morbis capitis*, Jen. 1710. 4. * *Exercitationes medico-philologicæ* quarum *centuria* I. Jenæ 1702. 4. *ſecunda* dimidia pars ab anno 1704. ad 1720. prodiit, utraque vero varia ad elegantiorem medicinam & praxin etiam programmata continet. EJ. Liber *de morbis infantum*, Jen. 1717. 4. inter meliora viri opera numeratur. EJ. etiam *opiologia*, Jen. 1682. 4. multis *collectaneis* dives, & innumerabiles fere diſputationes huc ſpectant.

J. JACOBUS VVALDSCHMIDT, de Carteſiana ſecta Profeſſor Marburgenſis, plurimas diſputationes ſcripſit, quarum nonnullæ non malæ ſunt, ut *inventa circa opium*, Marburg. 1676. 8. EJ. *inſtitutiones medicinæ rationalis* praxin etiam continent editæ Leid. 1691. 8. EJ. *Praxis Medica ſuccincta per caſus tradita*, Francof. 1690. 8. Pariſ. 1691. EJ. *notæ ad caſus medicos* BALD. a GULDENKLEE. EJ. *monita medico-practica* quæ inprimis laudantur. EJUSDEM *anchora ſalutis pro varioloſis* latine, ni fallor, Francof. 1689. 4. & germanice, quæ mea eſt editio 1690. excuſa eſt. Arcanum promittitur, quod audio fuiſſe tincturam roſarum acidam, neque nunc occurrit. *Litteræ amœbææ* EJUS & DOLAEI excuſæ ſunt Leid. 1688. 12. Francof. 1689. 4. *Opera omnia* prodierunt Francof. 1695. 4. 1707. 8. vol. 2. curante J. DOLAEO Neapol. 1717. 4. Lugdun. 1736. 4. 2. vol. Francofurtenſis editio non omnia opera continet. Calidam, abſorbentem, hæmophobam curationem inprimis commendavit.

CHRISTIANI LANGII *miſcellanea curioſa medica de.. calculi humani curatione.. & genuino acidulis Egranis utendi modo*, Francof. 1688. 4.

STEPHANUS BLANCARD & ipſe de CARTESIANA ſecta fuit, ut & acidum hoſtile & figuras præterea ſalium, & mechanicas morborum explicationes audacter proponeret, calidis unice & alcalinis ſiſus, magnus præterea compilator, exemplo anatomes. Multa ſcripſit, quæ huc pertinent, ut *verhandeling van de ziekten der kinderen*, Amſtelod. 1684. 8. EJ. *verhand. van de Scheurbuyk*, ibid. 1684. 8. EJ. *venus belegert en ont ſet of verhand. van de Pocken en deſſelfs toevallen*, Amſtelod. 1688. 8. germanice, Lipſ. 1690. 8. gallice (*Traité de la Varole*) Amſtelod. 1688. 8. EJ. *collegie over de practyc der Medicyne*, Amſtelod. 1690. 8. * quod idem videtur eſſe *neu ſcheinende praxis der medicin*, Francof. 1609. 8. Hanover 1690. 8. 1703. 8. EJ. *vom podagra und der lauffenden gicht vvorin deren gevviſſe cur beſchrieben vvird*, Lipſ. 1692. 8. cum VV. ten RHYNE *beſchreibung des Moxabrennen*. EJ. *von vvurkungen der arzneyen im menſchlichen leib.* Lipſ. 1690. 8. * EJ. *Carteſiaanſe Academie ofte inſtitutie der Medicyne... behelſende de leere der engeſondheit en haar herſtelling*, Amſtelod. 1691. 8. germanice Lipſ. 1693. 8. EJ. *opera medica theoretica & practica*, Leid. 1701. 4. Ea collectione continentur *inſtitutiones medicinæ*, quæ eſt ipſa Carteſiana illa academia. Deinde *praxis medica*, illa ipſa forte, quam *lucidam* recenſuimus, cum intermiſtis morborum hiſtoriis & formulis.

J. CASP. GROENEVELD *practica medica qua morbi omnes deſcribuntur, & cauſa & curationes proponuntur*, Francof. 1688. 8. *

PETRUS

Petrus Petit pereruditus medicus vix medicinam exercuit & male in examine reſpondit (Niceron T. XX.) Ejus *nepenthes ſeu de helena medicamento* utcunque huc pertinet, Traject. 1689. 8.

Cypriani de Maroia *opera omnia medica*, Lugdun. 1688. fol. *

Leonardus de Capoa in ſuis *parere*, quæ citabuntur in hiſtoricis, varia practica adtulit, venæ ſectionem inſigniter damnavit, chemica medicamenta laudavit, in univerſum ſcepticus & amarus cenſor.

Felice Passera *nuovo teſoro degli arcani farmacologici Galenici, e chemici*, Venet. 1688. 1689. fol. *

Blagrave *practice of phyſic*, Lond. 1689. 8. *

Obſervations de Médecine concernant la guériſon de pluſieurs maladies, Pariſ. 1689. 12. * Chemici hominis. An idem quem lego citari Tractatus curioſus *de morborum curationibus*, Lugduni editus eſt 1687. 8.

El. Henric. Henchel *methodus ſanandi energumenos*, Lipſ. 1689. 8. ? *

Chrysostomi Lamberti *ervvünſchter hausartzt der kranken kindheit*, Merſeburg. 1689. 8. *

Jacobi Sinibaldi *Apollo bifrons medicus arcanas diſſertationes latino & hetruſco ſermone exponens*. Huc pertinent *de abuſu veſicantium* italice ſcripta, alia *an noceant an juvent in vermibus dulcia*: alia *de acidi virtutibus*: *de vi ſudantium*, &c. Rom. 1690. 4. * Annon ejuſdem eſt *parva methodus medendi*, Rom. 1707. 8. ? *

Didaci Mataralii *de prolifera eclipſis effectibus deque eorum curatione duabus controverſiis locupletata*, Neapol. 1690. 4. *

Fabritii Paravicini *ſollievo dell' età cadente*, Milan. 1690. 8. & alia ſcripta non vidi.

Danielis Tauvry Academici, ſed præmature mortui, hinc in ſcribendo juſto nimis expediti, *Traité des médicamens & de la manière de s'en ſervir*, Pariſ. 1690. 12. vol. 2. 1699. 8. 1711. 12. vol. 2. de claſſibus medicamentorum & eorum modo agendi. Ej. *nouvelle pratique des maladies aigues*, Pariſ. 1698. 12. & *des maladies chroniques* Pariſ. 16 . . . & 1724. 12. *

J. F. le Conte *opuſcula medica*, Francof. 1690. 8. *

J. Andreæ Stisser *ſolamen arthriticorum ſeu de podagra & ſelectioribus adverſus eam remediis*, Helmſtad. 1690. 4. *

Jac. Aug. Hunervvolf *fecundi gynæcei myſteria*, Francof. 1690. 8.* an huc faciant ignoro.

Jacobi Vvolf *ſcrutinium amuletorum*, Jen. 1690. 4. Aliquid tribuit reſorbtis amuletorum in humanum corpus exhalationibus.

Ehrenfried Hagedorn *hiſtoria medico-phyſica*, Rudolſtatt. 1690. 8. Ej. *obſervationum medicarum Centuria* III. F. Lipſ. 1698. 8. Calida & bezoardica in acutis febribus adhibuit, &c.

Bernardi Albini minime inutiles ſunt differt. *de ſalivatione mercuriali*, Francof. ad Viadr. 1689. 4. & aliæ.

J. Christoph. Sturm *de curatione Hiskiæ morbi per ficum*, Altdorf. 1691. 4.

Richardi Carr *Epiſtolæ medicinales variis occaſionibus ſcriptæ*, Londini 1691. 8. anglice verſæ a D. Quincy ibid. 1714. 8. Pleræque diæteticæ ſunt, huc tamen poſſis revocare itineris Monſpelienſis ad tabem, capillorum reſectionis ad capitis dolores commendationem, & regio contactu ad ſcrophulas epiſtolam.

Mademoiselle d'Auvergne *recueil de ſecrets en médecine*, Pariſ. 1691. 4. *

Bezançon . . . *les remedes des fievres*, Pariſ. 1691. 8. *

Neu vermehrter land und leib medicus armer leute, Merſeburg. 1691. 8. *

Conradi Horlacher *höchſtſchädliche vvürkung des aderlaſſens und purgirens*, Ulm. 1691. 8.* De ſecta Chemica fuit, promiſſor. Ej. *algemeine ſchazkammer bevvährter arzneyen oder gründliche erklärung der fürnemſten arzneyen* D. Michaelis 1694. 8. * Ej. *ſchauplaz der göttlichen vveisheit aus den vvunder geheimnüſſen der medicin*, Francofurt 1699. 8. *

Joh. Mod. Alethophili *bedenken über* D. Horlachers *tract. die höchſtſchädliche vvürkung*, &c. Francofurt 1691. 8. *

Christophori von Campen *collectanea* therapeutica de pleuritide & apoplexia Breda 1691. 8. *

Tres ſequuntur Britanni, qui commendari merentur, RICHARDUS MORTON (*a*), GUILIELMUS HARRIS (*b*), MARTINUS LISTERUS (*a*) il-

(*a*) RICHARDI MORTON opera recenſuimus in pathologicis. Conjuncta prodierunt Genevæ *1696.* 4. cum LISTERO aliiſque, tum Amſtelodami *1696.* 8. Leid. *1697.* 4. Venetiis *1733.* 4. Lugdun. *1737.* 4. vol. 2.

(*b*) In poſteriori ſeculo dicetur anno *1721.*

ROSINI LENTILII Franci, qui in Curonia primum, inde Stuttgardiæ medicinam fecit; materiæ medicæ ſatis peritus, practicus non infelix, antiquorum ſcriptorum parcus lector, anatomes expers, hæmophobus, multus in abſorbentibus, aromaticis calidis, & diaphoreticis, multa ſunt opera practici ſcopi. *Bedenken über die zu frühling und herbſtzeiten unzeitig angeſtellte praſervier aderläſſe*, Ulm. *1692.* 8. * Contra venæ ſectiones, quas circa æquinoctia in Germania ſolent adminiſtrare, in ſanis etiam corporibus. EJ. *tabula conſultatoria medica exhibens quaſtiones per quarum reſponſiones in morbi genium penetrare, indicantium & contra indicantium momenta invenire, & in medendi methodo tutius procedere liceat*, Ulm. *1696.* 8. * EJ. *miſcellanea medico-practica tripartita*, Ulm. *1698.* 4. Pars I. & II. continet fere curationes medicas auctoris, tertia aliorum medicorum varios libellos, & diſputationes argumenti practici, & remedia ſelectiora. EJ. *Eteodromus medico-practicus anni 1709.* Stuttgard. *1711.* 4. continet curationes, quas eo anno auctor perfecit, ſecundum dierum totius anni ordinem enarratas. EJ. *iatromnemata theoretico practica*, Stuttgard. *1712.* 8. Practicæ inprimis obſervationes ſunt, cum diſſertationibus, de practicis monitis in genere ſumtis, correctiones medicamentorum Mynſichtianorum, &c. alia.

JOH. de MURALT nobilis viri, & in praxi, anatome, chirurgia, arte obſtetricia laborioſi HIPPOCRATES *Helvetius oder der eydgenöſſiſche land und haus artzt*, Baſil. *1692.* 8. *1716.* 8. curationes nempe breves morborum. EJ. *ſchatz wieder die peſt*, Zurich. *1718.* 8. *

MATTH. GODOFR. PURMANN *anweiſung zur ſalivations cur*, Lipſ. *1692.* 8.

IGNATII CHERUSCI *methodus medendi*, Hall. *1692.* 8. *

J. BAPTISTÆ FRANCII *elenchus utilitatum de ſectione venarum in pedibus*, Mediolan. *1693.* 12. *

MICHAELIS ALOYSII SINAPII (Senſ.) *Abſurda vera occaſione controverſiarum qua neotericis cum Galenicis intercedunt*, Varſov. *1693.* 8. Genev. *1697.* 8. Acris ſcriptor fuit, neque parcit veteribus. EJUSD. *de remedio doloris ſeu materia anodynorum nec non opii cauſa criminali in foro medico*, Amſtelod. *1699.* 8. Claſſes varias anodynorum diligenter percurrit, ne canis quidem lingua omiſſa, quæ dolores podagricos ſolatur. Opii laudes non ſine vitiorum confeſſione extollit, calidum facit, vim æſtimat a rarefactione ſulfuris opii cum Sale oleoſo volatili tenui ſpirituum, unde ebullitio fiat, & poſt exhalatam partem tenuiorem coagulatio, &c.

GUNTHERUS CHRISTOPHORUS SCHELHAMMER acris vir ingenii, a CONRINGIO ſocero ad Ariſtotelicam philoſophiam pellectus, morum vehementiorum, contemtor alienæ virtutis, Jenæ, Helmſtadii & Kiloniæ docuit, magnoque operi medico, quod a LEIBNITIO ſcribendum acceperat, immortuus eſt. EJUS *de genuina febres curandi methodo* opus Jenæ prodiit *1693.* 4. Recte obſervat, non ab amaritie ſola vim corticis pendere. Acidulos potus febrientibus commendat expertus in ſe ipſo felicem efficaciam. Hæc in tertia Parte diſſertationis, quæ curationem continet. In *Epiſtolis* aliqua huc faciunt.

CHRISTIANI JOH. HORB *de virtute febrifuga corticis peruviani*, Altdorf. *1693.* bona diſputatio.

WILHELMI ULRICI WALDSCHMIDT, J. JACOBI f. Profeſſoris Kilonienſis, multæ & aliquæ bonæ diſputationes ſunt, practici etiam argumenti. EJUS *Epiſtola de rebus medicis & philoſophicis*, Kiel. *1693.* 4. in tutelam patris ſcripta eſt, contra TILINGIUM. EJ. diſputatio *de mirabili ſanatione mulieris* Bremenſis, ibid. *1720.* 4. paralyticæ feminæ ſuperſtitioſe, ut videtur, ſanatæ hiſtoria eſt.

ERNESTI HEINSII *lapis offenſionis in febrium curatione purgatio ſeu diſcurſus medicus de purgantium validorum abuſu in febribus*, Lipſ. *1693.* 4. *

NICOLAI HEINSII *het ontdekt vergift der ſo genannte melckcur behelſende deſſelfs ſchadelyckheid*

(*a*) illi tres uno volumine in 4. in Anglia editi inveniuntur.

Primus eſt ſcriptor, qui plurima vidit, adcurate obſervavit, & candidiſſime tradidit. GIULIELMUS HARRIS ſcripſit tractatum de Morbis infantum, editum Amſtelodami anno 1715. in 12. cujus ſimilis in ſuo genere non inveni-
tur,

ekheid in ſcheurbuyck, *gicht en podagra*, *licham en longe teering*, Utrecht 1693. 8. & germanice, Lipſ. 1694. 8. De CARTESII & BONTEKOI ſecta, rejicit in curanda tabe, & podagra lactis uſum: aliaque remedia, & tutiora, ut credit, commendat. Libellum etiam de lue venerea citavi qui belgice *de quynende Venus audit*, & Amſtelodami 1697. 8. prodiit, gallice vero *nouvelle méthode pour guérir les maladies vénériennes*, Amſtelod. 1706. 8. * Arcana ſua unice laudat. EJ. *vvapenhuys der gezondheit*, Utrecht 1694. 8. continet arcana ad podagram, calculum, hydropem, alioſque morbos funeſtiores.

EMANUEL KOENIG, qui diu vixit, & Baſileæ in collectionibus inprimis vitam conſumſit, *κέρας ἀμαλθείας ſeu theſaurus remediorum e triplici regno*, Baſil. 1693. 4. ex Pharmacopœa Bateana, chemicis BOHNII & aliunde collecta.

J. CHRIST. ETTNER *de podagra*, Uratislav. 1693. 12. *

VVILH. COLE in *hypotheſi*, jam citata, corticem pro ſpecifico febris intermittentis laudat, &c. Lond. 1693. 7. EJ. *practical Eſſay on the late frequency of apoplexies*, Londini 1693. 8. curationem etiam continet.

FRIDERICI DECKERS, Profeſſoris Leidenſis, præter exiguas *notulas* in BARBETTII Praxin jam Leid. 1678. 12. editas, majus opus edidit *Exercitationum practicarum circa medendi methodum*, cujus altera & multo auctior editio Leidæ 1694. 4. prodiit. Claſſes medicamentorum ſequitur, ſingulæ utilitates, formulas, methodumque docet, deinde morbos, in quibus proſunt, indicat & deſcribit, cum propriis ægrorum hiſtoriis, minime inutiles auctor.

ÆGIDII DAELMANN *de nieuvvs hervormde Geneeskopſt*, Amſtel. 1694. 1703. 8. & alias Francof. 1694. 8. germanice prodiit & Berolini 1715. 8. cum notis J. DANIELIS GOHLII. In India aliquamdiu medicinam fecit, ſectam ſecutus CORNELII BONTEKOE arcanorum & ſpecificorum amator. Morbos pleroſque deſcribit, cauſas ex acida Theoria enarrat, curationem ad eundem ſaporem proponit. Venæſectionem in ipſa pleuritide & apoplexia rejicit, calida & ſudorifera unice laudat, phthiſin balſamo HELMONTII ſeu oleo lini non fœtido curat, & inſigniter laudat lapidem *del porco*. Hiſtoriæ morborum Indiæ non abſque utilitate ſunt.

ANDRIANI HELVETII *méthode pour guérir toute ſorte de fièvres ſans rien prendre par la bouche*, Pariſ. 1694. 12. per clyſteres dato cortice: latine prodiit 1694. 8. Amſtelod. & Lipſ. EJ. *traité des maladies les plus fréquentes & des remedes ſpécifiques pour le guérir*, Pariſ. 17.., Liege 1711. 12. Pariſ. 1727. 8. Trevoux 1722. 12. Italice Venez. 1743. 4. Venæ ſectionis, diætæ, remediorum celebriorum, & una novorum atque arcanorum, utilitates, breveſque morborum hiſtorias tradit. Multa medicamenta introduxit, ypecacoanham ad dyſenteriam, pareiram bravam ad calculum, alumen ad hæmorrhagias, &c. Nonne idem Liber eſt *Recueil de méthodes aprouvées pour la guériſon des maladies les plus dangereuſes*, Trevoux 1720. 12. * EJ. *méthode pour traiter la verole par les frictions & par les ſueurs*, la Haye 1710. 12. *

Anonymi nouvelle manière de guérir la verole & les maladies de l'eſtomac, Pariſ. 1668. 12. & cum titulo Pariſ. in Belgio 1693. 12. idem Liber eſt de quo dubitat CL. ASTRUC. Unctione mercuriali optime ſanari luem veneream docet. & inhibita nimia ſalivatione per aurum fulminans, ſingultum diuturnum diæta pure lactea.

Ad hæc tempora refero BALTHASARIS G. MEZGER *de affectuum hæreditariorum cura*, Tubing, abſque anno, utilem diſputationem. Aquæ potu hominem pene tabidum reſtitutum vidit. &c.

(*a*) MARTINUS LISTER ex inſectorum & aquarum mineralium cognitione celebris, Eboraci praxin diu exercuit, deinde ANNÆ Reginæ valetudinem rexit. EJUS *ſex exercitationes medicinales de quibuſdam morbis chronicis*, *hydrope*, *diabete*, *hydrophobia*, *lue venerea*, *ſcorbuto*, *arthritide*, Londin. 1694. 8. Eæ inprimis practicæ ſunt cum brevibus hiſtoriis morborum. In hydrope fortiſſima purgantia medicamenta unice laudat, & maxime elaterium, lapidemque lazuli.
tum

tur, ubi demonſtrat, pendere in primis eos morbos ex indigeſto dureſcente caſeo lactis.

Tunc ſequitur THOMAS SYDENHAM. Ille depoſita omni opinione & ſyſtemate videtur obſervaſſe methodum Græcorum, nempe adtendebat, quid contingeret in ægris, ſive medicamenta ſumſiſſent, ſive non adſumſiſſent, & raro conſilium ſuum interponebat, niſi prius bene nota ipſi eſſet natura morbi. Deinde morborum ita tradidit naturam, ut nullum ratiocinium, nullum auctorem a ſe lectum admiſceret, ſed ipſe adnotabat, quod obſervaverat, nempe quidquid morbum præceſſerat, quidquid ſecutum erat, quidquid cum morbo adfuerat, & ex iis omnibus deſcribebat morbi naturam, hac fere methodo: " Morbus, dicebat SYDENHAM, incepit tali tempore, cum illis ſymptomatibus, factnm fuit hoc a medico, & ſecutum eſt hoc ſymptoma in ægro, donec hic morbi exitus in mortem, aliumve morbum aut ſanitatem ſequeretur ". Videte egregium exemplum in tractatu *de variolis*. Hæc in obſervando curioſa fides, poſt HIPPOCRATEM a nemine præter SYDENHAMUM obſervata fuit, quod omnes alii medici animum aliqua hypotheſi præoccupatum habuerint.

Rariſſime certe medicus hujus characteris invenitur. In initio morbi primo nihil agebat, aut ſi quid agebat, amittebat plerumque ægros, ut ipſe fatetur; hinc, quoties non febris exoriebatur, non diffitetur, ſe confiſum præcedenti curationi, non potuiſſe cavere, quin unum aut alterum ex his datis cauſis antecedentibus ortum eſſe, & in eo morbo hæc data remedia tentata eſſe, indeque hunc illumve ſecutum fuiſſe eventum, excogitabat curationem: porroque obſervabat, quænam facta aut omiſſa, morbum tutiſſimum & vehementiorem reddidiſſent, atque hac ratione ejus methodus vix fallit. Hoc mali tamen habet methodus SYDENHAMIANA, quod indigeamus longo tempore, antequam aliquid cognoſcamus de morbo.

Non ideo objiciendum contra laudes magni viri, ita non juvari ægrum, neque enim hanc methodum in omni morbo ſequi debemus, cum plures ſint generales morbi in quibus ſemper eadem methodus obſervatur, qualis eſt perfecta inflammatio, jam ab HIPPOCRATE curata, ſectione venæ larga, & clyſmate

tum iridis ſuccum & ebuli, &c. Hydrophobiæ memorabiles hiſtorias habet, curationem nullam. Corticem ibi ante paroxyſmum febrium intermittentium ſumi contra SYDENHAMUM præcipit, ſic multo minori doſi profuturum ſperat. In lue venerea ſalivationem ſpontaneam abſque argenti vivi uſu vidit, & curationem lentam, mercurio abſque ſalivatione dato, guajaco vero vult mercurium expellere, ne in corpore relictus noceat. Recuſæ ſunt & hæ & diſſertatio de variolis, Lipſ. 1696. 8. & cum MORTONO & COLEO Genevæ. Eodem vero anno 1694. cum *Exercitatione altera de buccinis fluviatilibus & marinis* edidit diſſertationem *de variolis*, Lond. 1694. 8. in qua curationis ſpem ponit in expellenda materie ſedente in cutis ſphincterulis, eoſque vellicante, hinc in alexipharmacis, adverſus refrigeranti methodo. Inde anno 1696. 8. edidit cum *ex. de conchyliis bivalvibus utriuſque aqua* diſſertationem *de calculo humano* ſeorſim etiam excuſam, quem curare adgreditur mitibus purgantibus, aſellis, coccinella. Hæ VIII. *exercitationes medicinales* conjunctæ prodierunt Londini 1697. 8. Amſtelod. 1698. 8. Commentarium in aphoriſmos HIPPOCRATIS & Librum de humoribus citavimus.

ſmate & acetoſa diæta, qua certe ratione etiam noſtro ævo omnis perfecta inflammatio curatur: adeoque ſane non debemus tam rigide adhærere illi methodo SYDENHAMII, qua in novos morbos inquirit, ſed licet generalia in uſum advocare. Videatur conſentiens SYDENHAMUS in *Epiſtola monitoria de novæ febris ingreſſu*, quam circa vitæ finem conſcripſit. Neque inde concludendum, non licere nobis legere alios auctores. Etſi enim SYDENHAMUS dixerit, id tempus quod alii medici impendunt lectioni auctorum, propriis ego obſervationibus tranſegi, egregii tamen alii ſunt auctores, qui optime de morbis ſcripſerunt. Ita SYDENHAMUS in Pleuritide, licet ſit morbus ad quatuordecim aliquando dies ſe extendens, adcurate omnia, quæ occurrunt, deſcribit, non tamen de exitu, neque de ſignis ejus morbi aliquid habet. Oportet ergo ejus obſervationes conferre, cum aliis bonorum medicorum adnotationibus; ipſeque certe SYDENHAMUS melius feciſſet, ſi conſuluiſſet alios, quod bis tantum vel ter video ab eo factum eſſe in peſte. Ibi, cum ab aliis medicis adcuſaretur, quod nullos alios auctores legiſſet, ut ſe vindicet, unum & alterum egregie citat. Methodus ergo SYDENHAMI bona eſſet, ſi nunc demum noſtro ævo inciperet medicina; ſed cum & alios auctores, & generales etiam curationes habeamus, utique utroque præſidio uti licet. Ergo non ita eum virum imitari debemus, ut totam vitam noſtris propriis obſervationibus teramus, quaſi non alii boni ante eum fuiſſent medici.

Poſt hunc virum heteroclitum commendabo ſcriptorem, nempe CHRISTOPHORUM BENNET, Londinenſem medicum. Edidit libellum in 8. Londini 1654. qui iterum Londini biennio poſt editus eſt, & iterum recuſus Francofurti, & Lugduni Batavorum anno 1714. in 12. Libro ſuo primo Londini edito titulum dedit *Veſtibulum ad theatrum tabidorum*. Londinenſes, qui impreſſerunt, ſecuti ſunt ejus titulum, Germani vero eidem Libro, ſpe lucri ducti, ſcripſerunt titulum *Theatrum tabidorum*, cum tamen libellus, cum eo titulo ab auctore promiſſus, nunquam editus ſit. De charactere hujus libri hoc addo; ſcripſit de phthiſi, ſed plura ſcribit, quam promiſit, nam deſcribit morbos pulmonum, eorumque originem, naturam, ſecretionem ſputi, ut ea omnia unus fere bene deſcripſerit: conſideravit enim adtentione ſumma, quodnam ciborum genus in qualitate, in copia, in corporibus relinqueret materiam, quæ non poſſet in perſpirabilem ſanguinem converti, & quum hoc ſtudium abſolvit, demonſtrat, partes ſanguini ingeſtas, nec ſuperabiles, hærere hinc inde in corpore, ut faciant morbos ſuæ naturæ, arthritidem, nephritidem, &c. Quando vero eædem particulæ in pulmonibus adgeruntur, reſpirationem inde læſam, atque inflammationes & tuſſes perpetuas & vomicas fieri docet, unde conſumtio & omne ſputorum genus. Si ullus medicorum bene de phthiſi ſcripſit, fuit BENNETUS ille. Nam phthiſis jam nata, unitis viribus, ut recte demonſtrat, nunquam curatur, ſed quandiu colligitur, curari debet. Diſtinctionem etiam egregiam dat, quo modo lac hunc quidem phthiſicum ſanet, alium vero perdat. Ipſe laborabat phthiſi, ita in deſcriptionem hujus Libri invitatus eſt. Obſcura quidem eſt dictio, ut tamen facile poſſit intelligi, ſi modo velit lector ad quamcunque periodum aliquantulum hærere & meditari.

Poſt BENNETUM æque heteroclitum in ſtilo ſuo ſcriptorem commendabo, HERMANNUM VAN DER HEYDEN, qui Wallonica lingua ſcripſit, eodem ſtilo, quo MICHAEL MONTAGNE uſus eſt. Hic etiam auctor miras obſervationes de quibuſdam morbis habet, ut *de Rheumatiſmo*, *de Diarrhœa*, &c. & demonſtrat, morbos illos melius refrigerantibus, quam calidis ſanari; ſcripſit etiam *de mirifica virtute aquæ frigidæ intus & extus ſumtæ*. Hic libellus editus eſt Gandaviæ in 4. deinde per partes in parvo octavo, & magno 12. Alius autem eſt ab eo VAN DER HEYDEN, qui de metallicis ſcripſit.

Huc etiam pertinet CONRADUS VICTOR SCHNEIDER *de morbis catharroſis*.

Sequitur JOHANNES BAPTISTA HELMONTIUS, qui de nonnullis morbis etiam ſatis bene ſcripſit, & neminem inveni, qui fidelius *de Lithiaſi* ſcripſerit, ſed cum prudentia & judicio legendus eſt. Praxin ejus vix commendo, quia nimium fiſus eſt chemicis.

Sequitur tandem L. BELLINUS (*a*), qui *de morbis capitis*, *pectoris & de febribus* ſcripſit, non autem de methodo curandi, ſed optime de diagnoſticis & prognoſticis horum morborum. Non dat niſi morbi definitionem, tunc enumerat antecedentia, concomitantia & ſubſequentia, hiſce factis advocat auxilia anatomica, ergo in tali parte eſt, inquit, talis materiæ & talis efficaciæ morbus, adeoque meretur ob ſua in vero ratiocinio, in curandis & cognoſcendis morbis merita, recenſeri.

DE LUE VENEREA.

De omnibus morbis eo ſpectantibus ſcripſerunt multi viri, quæ omnia ALOYSIUS LUYSINUS in Libro dicto, *Aphrodiſiaco ſive de lue venerea* in duos tomos bipartito edidit in folio Venetiis 1566. Opus egregium eſt, a viris peritiſſimis collectum, habet antiquiſſimos & recentiſſimos auctores, uſque ad tempus editionis, qui ſcripſerunt de medicamentis venereis; rarus eſt admodum Liber, ſed integram bibliothecam ſupplet in hiſce morbis.

DE MORBIS MULIERUM.

Ibi omnium primo commendabitur GUILIELMUS BALLONIUS, qui *de Partheniacis* ſcripſit, optime & nervoſiſſime.

2. Meretur ſuper hac re etiam legi LUDOVICUS MERCATUS de *morbis virginum*, cujus unica tantum eſt editio.

3. Egregius eſt MORISEUS (MAURICEAU) in duplici opere, quod edidit 1. *de Morbis gravidarum & parturientium*, deinde altero pleniſſimo obſervationibus optimis *de morbis gravidarum*, *parturientium & puerperarum*. Hi Libri ſine eruditione ſcripti ſunt, ſed poſt annoſiſſimam experientiam, millenorum certe caſuum & experimentorum.

Sequi-

(*a*) Dictus eſt anno 1683.

Sequitur tertia claſſis auctorum practicorum, qui nempe obſervationes ſcripſerunt (*a*).

MEDICI QUI OBSERVATIONES SCRIPSERUNT.

Notum eſt obſervationem tantum eſſe ſimplicem, naturalem, veram, enarrationem eorum omnium, quæ in ægro ſenſibus externis potuerunt cognita reddi. Neque continuo cum vulgo credendum eſt, nihil facilius eſſe, quam hujuſmodi obſervationes facere. Nihil enim difficilius eſt; hinc, quando commendo obſervatores, eos ſolos citabo, qui poſt longam experientiam didicerunt, quænam in morbis ſcribi, & quæ non ſcribi oporteat; non eos, qui eventus adſcribere ſolent ſuis medicamentis, nam hi totam hiſtoriam turbant, ſed tantum eos, qui ſimpliciter hiſtoriam exponunt. Videmus autem infinitas obſervationes medicas & chirurgicas ſcribi in hunc finem, ut ſubſecuta obſervatio oſtendat curationis alicujus & medicamenti præſtantiam; ſed hi viri noſtro ſcopo non ſatisfaciunt. Verum unice legere oportet, qui de medicamento minus ſolliciti deſcribunt morbi veros, etiam funeſtos, eventus.

Inter eos occurrit 1. CAROLUS PISO, illuſtris medicus Lotharingicus, qui ſcripſit ante HARVEIUM, tractatum de *morbis a colluvie ſeroſa oriundis*, qui Liber hactenus prætervisſus, editus eſt anno 1618. Muſſipontii, ejuſque una tantum editio in 4. habetur, quam auctor ipſe recenſuit, prodiitque eadem elegantior cum indice anno 1650. in 8. Lugduni Batavorum, & iterum 1714. in 4. De ejus auctoris charactere oportet ut hæc obſervemus. Auctor eruditiſsimus fuit Latina, Græca, Arabica lingua, & a primis annis medicinæ animum adplicuit, nam filius erat NICOLAI PISONIS, celebris medici; deinde ipſe peregrinationibus ſtudia ſua medica perfecit, atque demum propria experientia inſtructus, incepit cogitare de Libro, quem laudamus. Candidus auctor eſt, & nugarum deſtructor, ita ut & GALENUM & Arabes expugnet, licet eo tempore ſcripſerit, poteſtque certo pro ſpecimine eſſe, quod, quiſquis obſervationes ſcribet, ſibi proponat imitandum.

Ordo ejus hic eſt. Adnotat primo ea omnia, quæ antecedunt morbum, tum ea, quæ in ægro, & circa ægrum contingunt, ut adtendat animo, quo modo morbus incipiat, quo modo pergat, quo modo ſanatus fuerit, & ſi quidem æger occubuerit, exactiſsime deſcribit ea, quæ in cadavere reperiuntur, indeque de natura hujus morbi concluſionem fert: ſcripta hujus viri non tantum medice erudita ſunt, ſed etiam ad literaturam egregia.

Poſt eum ſequitur PETRUS FORESTUS, non tamen cum eo comparandus. Primus medicinam introduxit in Academiam Lugdunenſem in Batavia, & primus in hac Academia prælectiones publicas dedit medicas, poſtquam jam quinquaginta annis medicinam fecerat, quam in Gallia, in Italia, Lovanii, &c. didicerat & exercuerat, tandem Lugduni Batavorum, Alkmariæ, Delphis, & per totam Hollandiam praxin uberrimam nactus, ſcripſit obſervationes, magna cun fide, & cuilibet obſervationi ſcholia adjunxit, quibus proponit, quid-

(*a*) Eos ſeparare non eſt utile viſum.

quid veteres Græci, & Romani, & Arabes boni dixerunt de morbo, cujus hiſtoria præcedit, ita ut ſane hoc opus pleniſsimum ſit, in quo etiam diſſertationes quædam egregiæ habentur. Ejus opera omnia in folio edita ſunt Rothomagi (*Rouen*) anno 1653. quæ optima editio eſt, reliquæ quidem bonæ ſunt, ſed hæc omnium eſt puriſsima.

Sequitur THEOPHILUS BONNETUS in ſuo *ſepulchreto anatomico* (*a*), duobus & tribus voluminibus in folio edito, Genevæ, 1700., quo certe libro carere non poſſumus, nam diligentia incomparabili, ex omnibus auctoribus, qui obſervationes ſcripſerant, de cadaveribus poſt morbum apertis, optima collegit & redegit ad capita, ita ut hic Liber index ſit ingentis bibliothecæ. In enarratione hiſtoriarum ſemper præmittit brevem hiſtoriam ſymptomatum, deinde exactam hiſtoriam præbet cadaveris.

JOHANNES SCHENKIUS ſcripſit *obſervationes medicas*, in folio editas; rariores, ibi omnium generum obſervationes medicas, chirurgicas, anatomicas habemus. Editus eſt hicce liber Lugduni 1643. in folio.

Huc etiam ſpectat NICOLAUS PECHLINUS, cujus proſtant obſervationes medicæ & anatomicæ in 4. editæ in Germania, quæ multa bona continent, pura latinitate, & bona fide conſcriptæ.

NICOLAI TULPII *obſervationes* hujus ordinis ſunt. Conſul fuit Amſtelodamenſis ampliſsimus, & Medicus annoſus, qui ſupra octoginta annos vivendo implevit; ſcripſit ad filium ſuum PETRUM TULPIUM obſervationes, quas viderat, & excerpſit unice memorabilia exempla. Editiones variæ ſunt, nempe in 8. anno 1672. apud Elzevier Amſtelodami, (ſed ultima eſt optima in 8. Lugduni Batavorum anno 1716. nam in aliis editionibus non tot centuriæ obſervationum ſunt, quot iſta habet, cui præterea monita medica adjunguntur & loca HIPPOCRATIS citat. (*b*)

FELICIS PLATERI *obſervationes* etiam commendari merentur: Vir fuit, qui ad maximam ætatem pervenit, ſed nepos ex fratre poſt ejus mortem perfecit hoc opus, libris tribus in 8. Baſileæ 1680.

Hi ſunt proprie auctores, qui obſervationes ſcripſerunt, & privati Medici fuerunt.

Sed ad hoc caput etiam referuntur, qui undique collectas obſervationes ſcripſerunt; hinc commendo *Miſcellanea curioſa*, ſeu *Ephemerides Eruditorum germaniæ Academiæ Leopoldinæ*. Inſtituit nempe Imperator LEOPOLDUS Academiam, cui nomen dedit *Academiæ Curioſorum*. Ejus membra diſperſa per Europam, Aſiam, Africam, obſtricta erant legibus ſuis, ut ad præſidem mitterent omnia, quæ obſervabant, digna notatu. Id quotannis factum eſt, Liberque in 4. editus, quo medica, chemica, vel ad naturalem hiſtoriam ſpectantia continentur. Multæ quidem inſunt nugæ, nemo tamen, qui ſcire cupit, quo uſque medicina provecta ſit, hoc Libro carere poteſt. Deſiit tandem ab ali-

(*a*) Laudatus eſt in *pathologicis*.
(*b*) Etiam ſuo loco inter pathologos dictus eſt.
FOREST *method of curing feavers*, Edimburg. 1694. *

J. PE-

aliquot annis ejus editio, quod dolendum eſt, nam literarium commercium egregium colebant auctores ita, ut, quidquid in minimo angulo Europæ fieret, hic cum omnibus eruditis communicaretur.

Porro *Zodiacus medico-gallicus* NICOLAI DE BLEGNY huc refertur. Chirurgus fuit & Medicus, qui aliquot volumina in 4. conſcripſit, & hunc demum Librum, editum Pariſiis anno 1679. Colligebat omnes obſervationes Pariſiis contingentes, & commercium literarium alebat cum eruditis, ſicque digeſſit hoc opus.

Centeni alii ſunt, qui obſervationes ſcripſerunt, ſed plerique parum placent. Dixit SYDENHAMIUS nihil magis peſſundare medicinam, quam obſervationes ſcribere, nam Medicus plures caſus videt, ſed ſequenti anno alius Medicus alios videt caſus, hos pariter emittit, & ſic obruitur ſcientia.

J. PECHEY *promtuarium praxeos medicæ ſeu methodus medendi e ſcriptis medicorum Londinenſium concinnata*, Amſtelod. 1694. 12. * ordine alphabetico; item Lipſ. 1695. 12. Amſtel. 1718. 8. EJ. *plain introduction to the art of phyſic*, Londin. 1697. 8. * Compendium omnium partium artis medicæ. EJ. *treatiſe on apoplexy and convulſion*, Londin. 1708. 8.*

BERNHARDI MATTH. FRANCI *ſumma theoria medica*, Kiel. 1694. 8. parvum compendium.

J. PHAR. RUMMEL *ſpagyriſche arzneykunſt*, Francof. 1694. 12. *

J. BERNHARDI GLADBACH *idea praxeos medicæ noviſſima in qua omnium morborum origo a quatuor morbis cardinalibus deducitur*, Herborn 1694. 8. gallice verſa *a de* VAUX Chirurgo Pariſ. 1703. 12.

ENGELBERTI KAEMPFER *decas miſcellanearum obſervationum* inauguralis diſputationis ſpecie prodiit, Leidæ 1694. 4. cum ex Indico itinere rediiſſet, quæ decas in faſciculis amœnitatum exoticarum Lemgoviæ 1712. 4. recuſa eſt. In hoc eximio Libro huc pertinet acupunctura Japonica & moxæ vis ad colicos morbos.

OLIGERI JACOBÆI *compendium inſtitutionum medicarum*, Hafn. 1694. 8. valde breve.

MARCELLUS MALPIGHIUS celeberrimus anatomicus, archiater Pontificis INNOCENTII XII. obiit anno 1694. EJUS opera vix quidquam practici continent argumenti. Poſt mortem vero prodiit *conſultationum medicinalium centuria prima*, Patav. 1713. 4. Conſilia ſunt, quibus breviter repetitur morbi hiſtoria, proponitur medela, & eventus omittitur. In ſalſam & acidam theoriam, & huic ſuperſtructam praxin animum inclinabat. Deinde Venet. anno 1748. prodierunt 67. alia conſilia MALPIGHII cum aliis LANCISIANIS. *

JOSEPHI NOCERA *opus medico-phyſicum contemplativum in quo varia medicantium ſectæ circa phlebotomiam & pharmaciam diſcutiuntur*, Meſſan. 1695. 8. *

STEPHANI PICCOLI *la medicina ventilata nel ſalaſſo e nella purgazione*, Colon. 1695. 4. contra HELMONTIUM, pro venæ ſectionis uſu. EJUSD. & ALEXANDRI PEGOLOTTI eſt *la confuſione di chi ha preteſo il Galeniſta confuſo*, Gal. Min. III. 260.

JACOBI FRIDERICI BELOVV *de naturæ artis & remediorum in curando neceſſitate*, Upſal. 1695. 8.

ERN. VVALTH. de TSCHIRNHAUSEN *medicina corporis*, Lipſ. 1695. Inprimis ad diætam reſpicit. Initia tamen etiam morborum docet profligare quiete perfecta & abſtinentia & ſudore ſpontaneo, rejectis medicis & medicamentis, quæ nimis valida ſunt, ſi cum corporis noſtri fabrica conparentur. Idem opuſculum prodiit germanice ſub nomine *der curiöſen medicin* anno 1705. & ejuſdem *zvveyter theil*, Luneburgi 1708. 12. * Suadet ſimpliciſſimos ſanandi modos, neque diffitetur ſe ſic ſatis uſum eſſe Medicis, SYLVIO in primis & DRELINCOURTIO.

ANDREÆ BUXBAUM *catecheſis medica*, Merſeburg. 1695. 8.

ADAMI a LEBENVVALDT *land und arzneybuch vvie die peſt und andre anſteckende krankheiten zu curiren*, Nürnberg 1695. fol. *

SIMONIS ALOYSII TUDECII *amuſſis antiloimica*, Nuremberg. 1695. 12. * & *nucleus pharmaceuticus medico-practicus* EJUSD. una editus.

DAVIDIS GRÆBNER *medicina vetus reſtituta*, Lipſ. 1695. 4. Vanum hominem fuiſſe videtur ex *caſtigatione* quam dicemus. EJ. *tractatus phyſico medici* VII. Lipſ. 1714. 4. * Huc pertinent *animadverſiones in hiſtorias morborum qui Uratislaviæ anno 1699. graſſati ſunt*, *theatrum medicum antagoniſticum*, *ſpecimen medicinæ vett. reſtitutæ & mantiſſa apologetica*. Ex *animadverſionis* excuſæ fuerunt anno 1702. ut videtur & 1706.

J. BROEN *animadverſiones medicæ*, Leid. 1695. 4. EJ. *opera omnia*, Roterd. 1703. 4. vix quidquam habent practicum, ſed CARTESIANAM phyſiologiam, de operationibus medicamentorum exercitationem, & chemicum conpendium.

NIC. GRIMBERG *obſervationes medicæ anatomico-practicæ*, Hafniæ 1695. 4. nullius momenti ſunt.

J. JACOBUS MANGETUS Genevenſis, celebris collector, edidit, uti diximus, aliqua MAYERNII. IDEM collectionem de febribus & aliam de peſte curavit. EJUSD. *bibliotheca medico-practica* prodiit Genevæ 1695. fol. vol. 4. & 1739. 8. vol. fol. lexicon nempe practicum morborum cum curationibus.

Les œuvres médicinales de l'herboriſte d'Atigny, Lion 1695. 12. vol. 3. Audio eſſe collectionem remediorum ſimplicium.

Apollo Mathematicus or the art of curing diſeaſes by D. PITCAIRNS *principles*, Lond. 1695. 8.*

DOMINICI SCALA *phlebotomia damnata*, Patav. 1696. 4.* ex collectis veterum monumentis.

CAUFAPE' *reflexions ſur la ſaignée*, Pariſ. 1696. 12. *

GEORGIUS BAGLIVUS Raguſinus, ſed qui Neapoli & in Apulia educatus, Romæ medicinam fecit, maximam in brevi vita famam conſecutus eſt, imitando veterum Græcorum obſervandi morem, & medendi methodum, non abſque ſuſpicione interverſorum alienorum laborum. EJUS multa ſcripta huc pertinent, quæ paſſim conjuncta recuſa ſunt, ut Antverp. 1715. Lugd. 1704. 4. 1710. 4. Baſſani 1752. adjecta ejus vita, & HECQUETI præfatione. Princeps opus eſt *de praxi medica ad priſcam obſervandi rationem revocanda* Libri duo. Accedunt diſſertationes *de tarantula*, *veſicantibus & experimentis per infuſionem*, primum idemque optimum Auctoris opus editum Romæ 1696. 8. Lugd. 1699. 8. tum anglice, London 1703. 8. germanice, Lipſ. 1718. 8. Præcepta *primo Libro* dat, uti praxis liberata a frivolis hypotheſibus aliiſque vitiis, Hippocraticæ ſapientiæ ſimilior poſſit reddi. Obſervationes inde ad morbos inprimis acutos minime malas adſpergit. In *altero Libro* perinde hiſtoriarum morborum ſcribendarum exempla dat, inprimis in podagra. Ordinem cæterum hoc in viro requirere non oportet, qui ad obvia quæque ubique ſermonem deflectat. In Lib. I. *de fibra motrice & morboſa*, de derivatione & revulſione agit, & in *ſpecimine* reliquorum morborum iterum practica multa habet de diæta Pythagoræorum & uſu rerum non naturalium in ſanandis morbis. Diſſertatio *de uſu & abuſu veſicantium* huic remediorum generi in morbis acutis adverſa eſt.

Le CLERC *la médecine aiſée*, Paris 1696. 8. *

G. G. L. (LEIBNITZII) *de novo antidyſenterico ex America allato*, Francof. 1696. 8. nempe hypecacoanha.

JOH. COLBATCH pharmacopœus, qui aliquamdiu in exercitu medicinam fecit, inde in medicum mutatus eſt. EJUS prima opuſcula anno 1696. prodierunt, collecta vero cum titulo *a collection of tracts chirurgical and medical*, Londini 1704. 8. excuſa ſunt. EJUS *phyſical eſſay concerning alcali and acid* continet theoriam, eo certe ſeculo, novam, alcali hoſtile eſſe, & ipſam in nobis habitantem mortem, hinc in ſucco limonum, oleo vitrioli, cremore tartari, variolarum, podagræ, ſcorbuti curationem poni. EJ. *ſome farther conſiderations concerning acid and alcali*. Ad phthiſin, febres, ſcabiem, omneſque fere morbos ſuccum limonum & alia acida laudat. *A treatiſe of the gout*: *The doctrine of acids in the cure of diſeaſes farther aſſerted againſt* D. TOTHILL. *a relation of the cure of a poiſon bitter by a viper by the means of acids* (primum Londini 1698. 8. edita), omnes ejuſdem argumenti ſunt, & experimenta habent pro alcalini ſalis in ſcorbuto, febre, & podagra abundantia, & utilitate acidorum. Demorſus a vipera ſanatus fuerat elixire vitrioli. Laudes *Viſci* diximus alibi, quem pro ſpecifico medicamento habet in epilepſia morbiſque congeneribus convulſivis, & *commendavit* in Libro ſæpius recuſo *on miſletie*. EJ. *generous phyſician ſeu medicine made eaſy*, Lond. 1733. 8. diæta & ſimplicibus medicamentis omnes morbos curat.

VVILLIAM VVELVVIN *phyſick for families*, Lond. 1696. 1715. 8.* VVIL-

VVILLIAM COCKBURN regiæ claſſis medici *an account of the nature, cauſe, ſymptoms and cure of the diſtemper that are incident to faring people* &c. Lond. 1696. 8. & *a continuation of the nature, cauſe and cure of the diſtempers: to vvhich is prefixed an eſſay concerning the quantity of blood that is to be evacuated in fevers*, ibid. 1697. 8. belgice verſum a BIDLOO, recuſum uno volumine ſub titulo *ſea diſeaſes or a treatiſe of their nature, cauſes and cure*, ibid. 1706. 8. Percurrit a principio victus naturam rationem, laudat acida, accuſat nimium carnis & pinguedinis uſum. Tunc ſcorbutum deſcribit, & deducit a plethora cum lentore ſanguinis conjuncta, eodem fere more febres intermittentes explicat. Altera pars continet morbos naturam & curationes. In febre purgationem præfert ſudoriferis: & valde laudat veſicatoria, a vi ſtimulante nervos. In febre acuta ſocios navales deſtruente emetica in principio data cum acidis & leni diaphoreſi feliciter adhibuit. Corticem chinæ chinæ defendit. Scorbutum ſanat emetico, diæta acida. Arcana etiam habet. In ultimo *ſpecimine* evertit vulgares regulas, quibus definitur ſanguinis mittendi copia, ſed meliores non ſubſtituit, non adverſus cæterum arcanis. Librum *de gonorrhœa*, & *de fluxu alvi* diximus.

CAROLI LEIGH *Exercitationes quinque de aquis*, &c. *morbis acutis*, *morbis intermittentibus*, *hydrope*, Londin. 1697. 8. Deſcribit febrem epidemicam Lancaſtrienſem annorum 1693-1696. inflammationem nempe a ſero per acida coagulato, laudat camphoram, bezoardica, electuarium de ovo, ſed tamen etiam acida ut gas ſulfuris. In intermittentibus corticem præſcribit, tum in ictero. Hydropem bilioſum a bile in fæculentam materiem tartaro vitriolato ſimilem mutata accuſat alium a lymphatico, & laudat maſſam pilularum CRATONIS, in qua cantharides ſunt. In *appendice* pugnat contra D. COLBATCH, qui podagram ab alcali derivat.

MATTHÆI GEORGII Genuenſis medici, Ariſtotelici & Scholaſtici, neque abſque ingenio viri *phlebotomia liberata*. Genova 1696. 4. contra SCALAM, recuſa 1722. 4. * EJ. *parere intorno a' veſicatorj*, Genova 1699. 1706. 8. * EJ. *l' arte piccola di medicare*, Genova 1707. 1709. 1732. 4. * & EJ. *difeſa dell' arte piccola*, Genova 1712. 8. *

ANTONII MENIOT *opuſcules poſthumes*, Amſtelodami 1697. 4. Materiem lactis & alia etiam medica continent.

F. A. D. GAGNON, Docteur en medicine, *la recherche de la vérité dans la médicine*, Paris 1697. 12. receptarum opinionum refutatio. *

Inſtructions de medecine, Paris 1697. 8. *

ROUSSE *ſecrets eprouvés dont les préparâtions ont été faites au Louvre*, Paris 1697. 8. * 1708. 12. *

JOSEPH JACKSON *enchiridion medicum theoretico-practicum, ſeu tractatus de morborum theoria & praxi; accedit appendix de lue venerea*, Amſtel. 1697. 12. Bruxell. 1705. 12. Norimberg. 1716. 1738. 12.

MICH. ANGEL. ANDRIOLLI *domeſticorum auxiliorum & facile parabilium remediorum* Tract. V. Venet. 1698. 4. * EJ. *enchiridion medicum practicum*, Venet. 1700. 4. * EJ. *novum ſyſtema practicum in via* PLATONIS *& Academicorum Italorum Gal. Min.* IV. p. 298.

CAROLI MUSITANI, Preſbyteri & Confeſſoris, ſed medicinæ faciendæ libertatem nacti; *trutina medico chymica in tres partes diviſa*, Genevæ 1701. 4. Prima pars praxis eſt, *ſecunda pyretologia ſeu tractatus de febribus*. Deinde *celeberrimorum virorum apologia pro* C. MUSITANO adverſus nimis acres Galeniſtas ſequuntur, editæ Venetiis cum falſo nomine *Krusvvyck* nempe SEBASTIANI BARTHOLI nuncius ex Parnaſſo, ANDREÆ LIZZANI *Martinus in Trutina* J. B. VULPINI & alia minora. Librum de lue venerea diximus. Opera omnia una edita ſunt Venet. 1738. fol. vol. 2. Genev. 1716. vol. 2. Lugdun. 1733. fol. Acerbus in Galenicos, chimicis magis deditus, ſpecificis calidisque medicamentis, adverſus venæſectioni, hirudinibus, clyſteribus, longus & ob ordinem, quo morbos ſecundum cauſas diſponit, tædioſus lectu.

Inter FERDINANDI SANTANELLI *lucubrationes*, Venet. 1698. 4. editas prima eſt *de uſu veſicatoriorum*, quæ laudat in principio febrium malignarum. Diſcipulus fuit F. CORNELII, & Raguſæ medicinam fecit.

CHR. FRANÇISCI PAULINI, polygraphi hominis, *flagellum ſalutis oder vvie mit ſchlägen allerley krankheiten curiert vverden*, Francof. 1698. 8. EJ. *de lumbrico terreſtri*, Fr. Lipſ. 1703.

1703. 8. & multos alios libellos compilatitios omitto, qui imprimis ad vulgi delectationem hiſtoriolas conſcribillaſſe videtur.

J. FRANCISCI VICARII *baſis univerſæ medicinæ*, Conſtant. 1698. 8. * Argent. 1710. 8. ſunt inſtitutiones medicæ.

THEOD. JAC. LEENHOF *enchiridion medico practicum*, Ulm. 1698. 4. *

J. GROENEVELT *de tuto cantharidum uſu interno*, Londin. 1698. 8. 1703. 8. contra adverſarium, qui ſibi inde orta incommoda imputaverat, ut etiam *collegium medicorum* in eum animadverterit.

MICH. BERNHARDI VALENTINI, Gieſſenſis Profeſſoris, magni ſuo tempore collectoris, *Medicina novantiqua* quæ anno 1698. prodiit 4. eſt compendium inſtitutionum. EJUS *praxis medica infallibilis*, Francof. 1711. 4. edita eſt collectio non inutilis conſiliorum & obſervationum. EJ. *polychreſta exotica. Accedunt diſſertationes epiſtolicæ varii argumenti*, Francof. 1700. 4. Huc pertinent diſſertationes de clyſtere tabacario, panacea mercuriali, curatione herniarum per ſpiritum ſalis.

BERNHARDI CONNOR omnia fere theoretica ſunt. Cum deſcriptione Poloniæ recuſa eſt ejus *compendious plan of the body of phyſick*, Lond. 1698. 8. nempe tabula prælectionum brevis quas Oxonii audiebant diſcipuli.

JOHN FLOYER *inquiry in to the right uſe of coldbaths*, Lond. 1698. EJ. *antient pſychroluſia revived*, ibid. 1702. 8. quæ editio nuper Germanice verſa prodiit Uratisl. 1749. 8. deinde plenius multo cum titulo Ψυχρολυσία *or the hiſtory of cold bathing both antient and modern* Part. I. *by* S. JOHN FLOYER. Part. II. by D. EDVVARD BAYNARD, Londin. 1715. 8. 1722. 8. in qua editione, quæ priori adjecerat BAYNARDUS, valde locupletata habentur. FLOYERUS ruſticum paganorum experimentum & olim Romanorum remedium renovavit, nimio adfectu, ut etiam acutos morbos & peſtem ipſam crederet ſuo balneo ſuperari poſſe. Epiſtolæ prioris partes ſunt omnino quatuor. Antiquitates frigidæ immerſionis, etiam eccleſiaſticas tradit, fontemque ſuum, omnium frigidiſſimum laudat, quem ædificaverat. Sanabat autem immerſione 2. vel 3. minutorum horæ, diu quotidie repetita, quo robur fibrarum augeatur, ſudor moveatur, ſuperetur paralyſis, convulſiones, morbi hyſterici, rachitis, impotentia, &c. In Part. II. EDUARDUS BAYNARD ſimiliter confabulatur de utilitate frigoris in veſtibus, potu, balneo, cum teſtimoniis ſanatorum ægrorum, etiam ex febre intermittente, aſcite, ſomnolentia, conſummatione, ſcorbuto, mania, paralyſi, ſubluxatione. Germanica verſio neque ſatis plena eſt, neque ad bonam editionem. In EJ. *præternatural ſtate of animal humors*, Lond. 1696. 8. pathologia quidem imprimis tractatur, eaque ad omnia genera ſalium adornata. Remedia tamen ſingulis vitiis humorum ſua apponit, tum ad febres corticem ſolum laudat, rejecto ligno. Chalybe diuturnas febres intermittentes ſuperat. In tuſſi convulſiva puerorum eumdem peruvianum corticem adhibet. Reliquos libellos diximus.

ALOYSII *della* FABBRA, Profeſſoris Ferrarienſis, *de arthritide & ſacchari lactis uſu*, Ferrar. 1699. 8. * *de meteoris & morbis ab iis derivatis*, ibid. 1704. 4. * EJ. *de terra Nucerina minerali & appendix*. Recuſa ſunt omnia in *diſſertationibus phyſico medicis*, Ferrariæ 1712. 4. impreſſis. Non multum ex his ſcriptis profeci exceptis tamen de terra experimentis.

PETRI ANTONII de MARTINO *reſponſum trutinæ medicæ* MUSITANI *in quo tractatur de omnibus morbis corporis humani, & impugnatur Harveiana circulatio*, Neapol. 1699. 4. * Contra hunc libellum apologiam diximus.

SEBASTIANI ROTARI *ragioni contra l'uſo del ſalaſſo e delle ventoſe*, Veron. 1699. 4. Venez. 1701. 4. Contra STEPHANUM PICCOLI. Ex antiquorum & HIPPOCRATIS imprimis praxi, aliiſque ſcriptoribus confirmare ſtudet, venæ ſectionem & inutilem eſſe, & denique nocere. Plethoram nullam dari. Vaſa extenſilia eſſe, & multo majori exceſſui ſanguinis facile cedere, quam is eſt, qui ex ſecta vena tollitur. Balneum præferri, quod vaſa laxet. Pleuritidem ipſam calidis, & oleo cucurbitino ſtudet tollere. EJ. *contro l'uſo delle ventoſe e ſanguettole*. Epiſtola contra *chi ha preteſo il galeniſta confuſo*. Iterum contra ſectionem venæ. EJ. *Allegazione medico fiſica nella viſione d' un cadavero*, Veron. 1711. Multum de hoc cadavere diſputat, quod veneno enectum fuiſſe videtur, ipſe negat, & cum adfirmantibus depugnat. EJ. *parere intorno alla morte di due uomini*, Veron. 1718. 4.

(hiſto-

(hiſtoria nempe mortis ruſticorum ex vapore vini enectorum). Ej. *il medico padre*, Veron. 1719. & 1720. 4. contra PYLARINUM pro GAZOLA fuſe agit de Pleuritide. Laudat ſuum cucurbitinum oleum, proſcribit venæ ſectionem & purgantia, &c. *Rimedio da non iſpregiare nel mal caduco*, Veron. 1722. in qua mercurialem unctionem laudat. Ej. *lettera a* FR. MERLO Veron. 1724. 4. * contra confectionem de Hyacintho. Ej. *inſegnamento del medico padre a' ſuoi figliuoli*. I-IV. Veron. 1724. &c. 4. Agit de hydrope derivato ab obſtructione, hinc credit tolli poſſe mercuriali unguento. Paracenteſin repudiat. Ej. *Richieſta fatta a diverſi Profeſſori* anno 1724. Ejuſdem ſcopi. Ej. alia epiſtola ad J. MERLO 1724. eodem ſpectat. Ej. *rimedio alle catarrali moleſtie*, Veron. 1731. 4. cum pluribus aliis libellis quos ſtatim recenſebo. Eſſe a repercuſſa perſpiratione, vim magnam frictionis eſſe cum anſerino adipe, tum ſudorem decocto lignoſo motum. Ej. *rimedio della paraliſia o apopleſia* recuſum etiam Veron. 1734. 4. Iterum nempe mercurium laudat, rejecta venæ ſectione & curatione hactenus recepta, omnique evacuatione. Hiſtorias adfert mercurii feliciter adhibiti. Ej. *del mal uſo del mercurio nel volvulo*. Iterum unguentum mercuriale ſuadet & panaceam mercurialem intus ſumtam. Ej. *rimedio contro i vermi*, mercuriali nocere confuſione. Ej. *lettera all' autor del mondo diſingannato*. Vehemens in Pylarinum, & Galenicos. Ej. *moderno ragionamento intorno alla gotta* catarrhalem morbum eſſe ſanari mercurio. Hæc omnia anno 1731. junctim edita ſunt, ut dixi. Poſthuma vero ſunt *ragionamenti del medico padre a' ſuoi figliuoli*, in quibus ad dolorem capitis, anginam, catarrhum, ſuffocationem, ſuum unguentum mercuriale laudat. Ej. *opera omnia* cum poſthumis & ineditis, Veron. 1744. fol. qua editione uſus ſum.

S. HILAIRE *œuvres de médecine*, Paris 1699. 12. *

In utraque Academia Pariſina varia ſunt quæ ad praxin pertinent. In antiqua T. X. de uſu chinæ chinæ obſervationes exſtant CHARASII, & alia. In nova Academia vero huc faciunt, 1707. Febris levata muſico concentu, tum 1708.

1708. Scorbutus ſanatus acetoſa.

1734. Delirium ſanatum ſummo frigore.

1742. Paralyſis curata urticatione, & alia.

1749. Du HAMEL de utilitate vitri antimonii cerati.

BOULTON'S *examinatio of* COLBATCH'S *vvorks*, Lond. 1699. 8. *

MELCHIORIS FRICCII Medici Ulmenſis *paradoxa medica in quibus multa contra communes opiniones tractantur & affectuum aliquot apoplexia, mania, vulnerum venenatorum, hydrophia theoria & praxis oſtenditur*, Ulm. 1699. 12. Pleraque parum utilia ſunt. In epilepſia commendat aquam lunæ puræ pro ſummo remedio. Omnes morbos per contraria ſanari oſtendit, &c. Ej. *de venenorum virtute medica*, Ulm. 1701. 8.

J. GAILHARD *de vena ſectione an in apoplexia ſit vena ſecanda*, Hafn. 1699. 12. Pro venæ ſectione.

J. ANDR. MONGAGLIA *Tractatus de aqua uſu in febribus*, Florent. 1700. 4. * Cum excurſu in HIPPOCRATIS lib. *de decente ornatu*.

D. N. LASSON *l'art de guérir les longues maladies avec le ſecret de les prévenir & de prolonger la vie*, Challons 1700. 8. *

MARC. CLAUD. BERGER *an felicior & tutior balneo purgantium uſus*, Pariſ. 1700. 4.

JAC. le MORT *fundamenta novantiqua medica theoria*, Leid. 1700. 8. Pro chemia & philoſophia corpuſculari.

SAM. DUVIGT *de hydrope*, Haag. 1700. 4. * an non ejuſdem eſt *de vomitione & purgatione nec non de emeticis & catarcticis, item de variolis & morbillis*, Londin. 1722. 8. *

The art of curing ſympatically and magnetically, Additur verſum eſſe ex latino HELVVIGII, Lond. 1700. 8. *

J. JONES Librum *de febribus* diximus. EJUSDEM *myſtery of opium reveald* prodiit Lond. 1700. 8. *

ANLREÆ VRIGTH Vaunter deceived, Lond. 1700. 8. Promittit ſanationem citiſſimam Gonorrheæ, arcanorum venditor.

FRIDERICUS HOFMANNUS, FRIDERICI Filius, chemicus & practicus Hallenſis celeberrimus, ad ſummum ſenium in maxima auctoritate pervenit, mechanicæ, ut vocant, ſententiæ contra collegam STAHLIUM defenſor. In praxi ipſam animi ſui blandam & moderatam

tam temperiem imitatus, paucis & lenibus medicamentis uſus eſt, multum etiam, & nimis forte delectatus ſuis arcanis, liquore anodyno, nitro & abſorbentibus pulveribus. Quinquaginta & ultra anni effluxerunt inter prima ejus ultimaque ſcripta, quæ valde numeroſa ſunt, excuſa pleràque conjuncta Genevæ 1740. vol. 6. & denuo 1749. fol. vol. 8. omiſſis tamen plerîſque diſputationibus & germanicis operibus. Primus Ejus Liber *de acidi & viſcidi pro cauſis morborum & alcali pro iis debellandis inſufficientia*, Francof. 1689. 8. ex melioribus viri operibus eſt, quo acidorum medicamentorum & nitri utilitatem oſtendit, alcalinis remediis febres non curari demonſtrat. *Fundamenta medicinæ* anno 1695. 8. prodierunt, breve compendium. Idem Francof. anno 1698. 4. recudi fecit Poterii *obſervationes* cum ſuis *ſcholiis & parallelis hiſtoriis* & Librum *de febribus*. Inde ab anno 1694. innumerabiles pene diſputationes edidit, multas bonas, alias paulo velocius ſcriptas, ultimas, ut creditur, aliena opera, & Cl. Schulzii imprimis calamo adjutus. Earum multæ, variis cum titulis, recuſæ ſunt. Inter eas quæ anno 1708. Leidæ in 8. cum titulo *diſſertationum phyſico-medicarum curioſarum* prodierunt; huc facit *Medicus ſui ipſius*, quo cônſilia continentur ad vitam & ſalutem tuendam, & avertendos morbos. *Motus optima corporis medicina. Peregrinatio ſanitatis cauſa: Inedia magnorum morborum remedium* defenſa anno 1697. In alia *diſſertationum phyſico-medicarum decade*, Leidæ 1713. 8. excuſa egregia eſt diſſertatio *de opiatorum mechanica operandi ratione*, prius anno 1698. propoſita. & *natura morborum vendicatrix*. In *ſecunda decade* 1719. 8. edita, bonæ ſunt *de præſervatione a morbis & morte: venæ ſectio magnum vitæ ſanæ & longæ præſidium. Aqua medicina univerſalis*. In *opuſculis medico practicis*, Hall. 1736. 4. editis huc faciunt pleræque, ut *de medicamentorum prudenti applicatione in tempore: prudenti medicamentorum continuatione* habita anno 1701. *de medicina ſimpliciſſima, inedia, motu & aqua: de lactis aſinini uſu*, quæ & ipſa, tum quæ ſequitur, in Germanica collectione exſtat: *de ſeri lactis ſalubri virtute: de recto corticis chinæ uſu in intermittentibus febribus*, habita anno 1723. *de ejiciendis ex praxi medicamentis purgantibus fortioribus: de purgante poſt iram veneno: de imprudenti medicatione multorum morborum & mortis cauſa*, quæ etiam in Germanicæ collectionis Tomo VI. reperitur: *de remediorum benignorum abuſu & noxa*, anni 1714. *de fonticulorum & veſicantium circumſpecto uſu: de erroribus vulgaribus circa uſum opiatorum*. In Germanica collectione, quæ pro titulo habet, *gründliche untervveiſung vvie ein menſch ſeine geſundheit erhalten und ſich von ſchvveren krankheiten bevvahren könne*, Halæ ab anno 1715. ad 1728. edita in IX. vol. 8. aliqua hujus ſunt ſcopi, *de doloris podagrici ſimpliciſſimo remedio*, anno 1697. edita, *de utilitate hæmorrhoidum*: ſic etiam, Ulmæ cum titulo *gründlicher unterricht vvie ein menſch ſein leben conſerviren könne*, 1745. 8. aliquæ diſſertationes recuſæ ſunt. In *opuſculis medicis varii argumenti*, Hall. 1739. 4. recuſis huc pertinent diſſertationes *de ſalutari & noxio venæ ſectionis uſu: de camphoræ uſu interno præſtantiſſimo*, habita anno 1714. & aliæ hujus argumenti. Sed aliæ etiam minime deteriores paſſim prodierunt, ut ea *de erroribus vulgi circa praxin* 1703. *de purgantibus ſelectis minus cognitis* 1704. *de Mercurio & medicamentis mercurialibus ſelectis ad expugandos ſine ſalivatione morbos corporis humani* 1700. 4. *praxis clinica & compendioſa febrium cum cautelis*, Hall. 1705. 4. * *de balneorum metallicorum ex coriis metallicis uſu* 1722. *de excellenti balneorum ex aqua dulci uſu in affectibus internis* 1721. Germanice recuſa 1745. *de ſpecificorum quorumdam efficacia*, 1727. 8. *obſervationes clinicæ circa curationem quartanæ*, 1728. *de medendi methodo varia pro climatum diverſitate*, 1734. *de arcana medendi methodo*, 1717. *compendioſa praxis inflammationum*, 1705. *convulſionum*, 1707. *de venæ ſectionis abuſu*, 1730. *de corticis chinæ chinæ modo operandi uſu & abuſu*, 1694. *de erroribus vulgi circa praxin*, 1703. *de εὐχαιρίᾳ praxeos medicæ*, 1724. *de febribus tertianis hoc anno graſſantibus*, 1701. Ex diſputationibus latinis aliquæ Germanice verſæ ſunt, ut *vernünftiger unterricht von heilſamer vorſorge eines zur vvelt gebohrnen kindes*, VVittemberg, 1744. 8. *Abhandlung von der jungferdiet*, ibid. 1743. 8. Ej. *vvie bey gefährlichen ſeuchen ein ieder ſein eigner medicus ſein könne*, Berlin. 1710. 4. eſt forte *Medicus ſui ipſius* jam citatus. Sed plures diſputationes recenſere ſuperſedeo. Ej. eſt *idea fundamentalis univerſæ medicinæ ex ſanguinis mechaniſmo* deducta, Hall. 1707. 4. * Idem ab anno 1718. cepit edere *Medicinam rationalem & ſyſtematicam*; cujus Tomi VIII. prodierunt, ſæpe Halæ, Francofurti, Venetiis, & variis locis recuſi etiam Gallice verſi, cum titulo *médecine raiſonnée traduite* Tomi IX. *par* J. J. Bruhier, Paris 1739. 12. Huc autem in eo opere ſpectant

T. III.

T. III. qui *therapia generalia* tradit, tum ætiologias & claſſes medicamentorum, porro Tomi IV. cujus ſucceſſive prodierunt quinque Partes. Earum prima eſt *de febribus* edita 1729. omnis generis. De purpura Germaniæ adeo funeſta fuſe egit, neque venæ ſectionem reformidavit, inflammationem etiam ventriculi & inteſtinorum, uteri & veſicæ ita propoſuit ut curationem, & cautelas clinicas hiſtorias ſingulis morbis adjecerit. Pars *ſecunda hæmorrhagias & dolores, tertia ſpaſmos, quarta morbos ab atonia ſolidorum & viſcerum labe, quinta vitia morborum externorum* continet. Id noſtro ævo fere pleniſſimum praxeos compendium, hinc vulgo amatum & lectum eſt. Ex eo Libro aliquot compendia facta ſunt. Et Cl. olim SCHAARSCHMIDIUS *hiſtorias morborum cum epicriſibus* excerpſit, & Germanice verſas edidit, Hall. 1735. 4. Cl. vero BUCHNERUS præcipua rerum momenta cum titulo *therapia generalis*, & *ſpecialis fundamenta*, illa anno 1747. hæc anno 1748. in 8. Halæ pro Academicis uſibus edidit. Deinde anno 1721. Halæ Germanice edere cepit HOFMANNUS *medicinam conſultatoriam vvorinne conſilia über ſchvvere caſus und reſponſa facultatis enthalten ſind*: quorum 12. volumina 4. lucem viderunt, quibus 600. conſilia & reſponſa continentur. Plura fere forenſia, in ultimis tamen plura conſilia medica abſque eventibus habentur. Porro *conſultationum & reſponſionum centurias tres* Latine edidit, Halæ 1734. 4. & Francof. 1734. 4. Amſtelod. 1734. vol. 3. 8. ad morbos capitis, pectoris, abdominis & artuum, ejusdem generis ſunt, quales in priori opere exſtant, & aliæ ex priori germanico opere verſæ, aliæ hic primum editæ. Paulo ante mortem etiam *de præcipuis infantum morbis* ſcripſit, Hall. 1741. 4. Baſil. 1741. 8. cum adjecta vita HOFMANNI, qui Libellus *von den vornemſten kinder krankheiten* recuſus eſt, Francof. & Lipſ. 1741. 8. Huc etiam pertinet HOFMANNI *poſthumus Liber de differentia inter ejus doctrinam & STAHLII*, Francof. 1746. alibi a me laudatus. In praxi ſe a STAHLIO diſſentire oſtendit, quod iſte pleraque efficaciora remedia negligat. Mercurium, camphoram, ſales volatiles, corticem peruvianum, acidulas, diætam lacteam. Hic certe imprimis legi meretur. Inde GEORGIUS FREDERICUS REIMMAN, Ulmæ 1736. & 1743. 8. edidit *vollſtändige anvveiſung zu einer vernünftigen praxi medica* quam ex codicibus M. S. editus HOFMANNI profitetur ſe decerpſiſſe.

GEORGIUS ERNESTUS STAHL Uratiſlavienſis, Jenæ aliquamdiu privatus docuit, Halæ ad Cathedram promotus ab HOFMANNO, ejus collega, æmuluſque fuit, inde & in aulam evocatus, in archiatri dignitate & magna practica auctoritate conſenuit, propriæ ſectæ auctor, quæ etiamnum in Medicini ſupereſt. Vir ſcolaſtice metaphyſice doctus, inſignis chemicus, parcus alienæ virtutis amator, ſi ipſi fides eſt, non mediocriter ſtudio linguarum, anatome etiam ſubtili, imprimis animalium (*de different. pulſ. celer. & freq.*) matheſi & geometria innutritus, dictione uſus eſt obſcuriori & propria, multus in obſervandis morbis. EJUS opera numeroſa ſunt, imprimis diſputationes, quæ plerumque aliquid ſingulare habent & proprium, & ideo legi merentur, etſi pars therapeutica ſæpe brevior ſit & magis ſceptica. Plurimæ cura MICH. ALBERTI in 2. vol. 4. anno 1707. & 1714. in ordinem aliquem redactæ Hallæ recuſæ ſunt, ut ea *de febrium pathologia & therapia*, Hall. 1695. *de autocratia naturæ* 1696. *de venæ ſectionis & uſu & abuſu*, ibid. 1698. *de ſanguiſugarum utilitate* 1699. *de novo ſpecifico antiphthiſico equitatione* 1699. (quam laudat in hectica febre, non ita in vera phthiſi pulmonali) *de febribus bilioſis* 1701. (ad quas nitrum regeneratum valde laudat) *de alterantibus & ſpecificis* 1703. *de venæ ſectione in febribus acutis* 1703. (quam unice ad continuam eamque raram febrem reſtringit, & ad ejus principium.) *de febrium theoria in genere* 1704. *de empiria rationali medica* 1704. *de phthiſi* 1704. (bona ea. Fumum antimonii laudat ad tuſſim.) *de venæ ſectione in pede aliiſque corporis humani locis* 1705. (quam ad ipſum abortum præcavendum primus, ut credit CL. STORCH (*de abortu* p. 147. laudavit,) *de infantum affectibus* 1705. Rejicit multa celebria medicamenta, laudat cryſtallum montanam, ſuumque ad epilepſiam ſpecificum. *De vera προσχωρήσεως medicæ practicæ vera dignitate* 1707. *Problemata practica febrium pathologia & therapia* 1707. *de adſtringentium cauto uſu* 1707. *de impoſtura opii* 1707. *de methodo malignas febres ſecundum rationem & experientiam rite tractandi* 1708. *de multitudinis remediorum abuſu* 1708. *de tertiana* (contra corticem peruvinam quem negat querno meliorem eſſe.) *de methodica curatione* 1709. *de ſalivatione mercuriali altis præter luem veneream exſtirpandis morbis pari* 1710. *de cynoſura therapias* 1710. *de emendanda hiſtoria clinica fundamentis* 1711. *de curationibus caſtrenſibus* 1711. *de fontium ſalutarium uſu & abuſu* 1713. 4. Germanice recuſa cum titulo *diſc. von den vvarmen bädern*

und ſauerbrunnen, Lipſ. 1716. 8. *Obſervationes medica luculenta* (compendium ſui ſyſtematis) 1713. *de erroribus practicis circa contagioſarum malignarum febrium curationem evitandis* 1713. *de febre per ſe nunquam lethifera* 1714. Inde anno 1697. *menſium* nomine diſputationes edidit, quarum aliquæ huc ſpectant, *antiater ſeu venenum pro remedio venditum*, (contra uſum arſenici in febribus intermittentibus,) anno 1698. *de uſu nitri medico polychreſto*, quo remedio in morbis acutis inprimis uſus eſt, & *hiſtoriam atque methodum curationis febris petechizantis* dedit.

Anno 1709. edidit *vvohlmeinende erinnerung vvegen einiger bey noch anhaltender vveiſſer und rothen ruhr bey ihm befindlichen mitteln* anno 1715. *opuſculum chymico-phyſico-medicum*, Halæ prodiit, quo *menſes* illi annorum 1697. 1698. continentur, chemici præter citata & phyſici fere argumenti.

Offenbaci edidit, anno 1730. 8. Silenos *Alcibiadis ſeu artem ſanandi cum exſpectatione* (ad quam in ſenio valde proclivis fuit,) nempe commentarium ad celebrem HARVEII ſatyram. Germanice recuſi ſunt Libellus *de infantum affectibus* ex Latino verſus, Francof. Lipſ. 1718. 8. alter *de vena ſectione* (quo continentur diſſertationes de venæ ſectione in pede, venæ ſectionis patrocinium & de venæ ſectione in febribus acutis), Lipſ. 1728. 8. Denique *de morbis muliebribus* & *unterſuchung von ubel curirten und verderbten krankheiten*, Lipſ. 1726. 8. & aliæ forſan mihi non viſæ. Sed princeps viri opus eſt *Theoria medica vera*, Halæ 1708. 4. edita, cujus pars altera pathologiam continet, ut tamen monita paſſim & hiſtoriæ practicæ intercedant. Nempe, cum animam febres omnesque motus ſui corporis ſapienter regere perſuaderetur, eos in univerſum motus medicum venerari & adjuvare juſſit, adverſus hinc omnibus iis, quæ eos motus ſupprimerent, cortici peruviano, opio, in utroque nimius. Humores autem adtenuare, præparare conabatur ſalinis, eſſentiis mitibus, reſinoſis, amariſque, in acutis vero nitro & abſorbentibus, in quibus tantam poſuit confidentiam, ut hyacinthum pro ſpecifico ad convulſiones habuerit, (ALBERTI *medic. legal.* IV. pag. 657.) ita mitis in curando, ut in ſenio fere ſolo marino ſale ubique uteretur. Deinde cum chronicos morbos magna ex parte ad plethoram ſanguinis in ſyſtemate venæ portarum ſtagnantis referret, indeque podagram, arthritidem, ſcirrhos hepatis, calculum, morbum hypochondriacum & hyſtericum derivaret, maximam partem curationis etiam hic in eo poſuit, ut hæmorrhoides aperiret, per quas ex valorum conſenſu, tumida vena portarum depleretur. Id agebat aloeticis pilulis, quas venditabat; non abſque avaritiæ ſuſpicione etiam apud ſuos, & ipſum STORCHIUM. Diſcipuli hæc omnia ita conſervant, ut medicinam ad pauca remedia, ſtimulantia amara, & ſedantia ex nitri & cinnabaris genere reducerent. Cæterum theoriam ſuam contra LEIBNIZIUM defendit in *negotio otioſo* ſeu *σκιαμαχία adverſus poſitiones quaſdam theoria vera medica*, Hal. 1720. 4. cum motum omnem animæ tribueret STAHLIUS, LEIBNIZIUS corpori. Porro cum nomine STAHLII varia prodierunt, ut *obſervationes clinica*, Lipſ. 1719. 8. 1735. 8. compendium nempe praxeos, ex privatis prælectionibus Cl. viri excerptum a GODOFREDO HENRICO ULAU. *Collegium caſuale minus* STAHLII (102. caſus complectens) cum J. G. BUDÆI præfatione prodiit Hirſchberg 1734. 4. Dresdæ & Lipſ. 1741. 4. Breves morborum deſcriptiones, præmiſſis exemplaribus & curationem cautelaſque continet. *Praxin* vero STAHLIANAM ſeu *collegium practicum* auditoribus dictatum, & locupletatum & a STAHLIO & ab editore edidit J. STORCH, Lipſ. 1728. 4. 1732. 4. 1745. 4. ſimilis ſed fuſioris ingenii germanicum. Sed anno 1728. Dresdæ in 8. prodiit etiam *materia medica*, *von der zubereitung, kraft und vvürkung der arzenyen*, qui liber inter optimos STAHLII eſt, in quo pleraque in inertia aut infirma remedia, pro merito animadvertitur, ut antihecticon POTERII, aquas deſtillatas officinarum, ſpecificas vires cinerum plantarum & alia. Chemici imprimis argumenti eſt. Cl. etiam J. CHRISTOPHORUS GOETZIUS *obſervationes medico-practicas, quarum Claſſis* I. *ſiſtit febres* ex STAHLII prælectionibus, & ſcriptis decerpſit & edidit Altdorf. 1726. 4. Ceterum homo ſuperſtitioſus fuit STAHLIUS, laudans canis hepas ad morſum canis rabidi, Diſſ. *de animi morbis*. p. 54.

PANTHOT *ſur l'effet du mercure dans la verole*, Lion. 1700. 4.

NICOLAI LEMERY *dictionaire des drogues ſimples*, Paris 1698. 4. in botanicis laudavimus.

LUDOVICI TESTI Veneti, *de novo ſaccharo lactis*, Venet. 1700. 12. ad arthritidem nempe, ut credit, arcano.

Secrets

Secrets pour conſerver la beauté des Dames, la Haye 1701. vol. 2. 12. *

FOUQUET *recueil de remedes faciles & domeſtiques*, Paris 1701. 12. Amſtelod. 1704. 8.

J. ERNESTI SCHAPER, Profeſſoris Roſtochienſis, *de variolis*, Roſtoch. 1701. EJ. *medicina curioſa ſpecimina*, ibid. 1705. 1711. & 1712. quæ tria penes me ſunt. EJ. *de hydrophthalmia intercepta* 1713. 4.

PETRI LINSING *tentamen medicum*, Erlangen 1701. 8. Compendium ex prælectionibus VVEDELII. Recuſum eſſe lego Francoſ. Lipſ. 1710. 8. LOEUVV.

J. MAURITII TRILLERI *de officio medici præſentibus contra-indicationibus*, Jen. 1701. 12. *

D. HEINRICH CASPAR ABELII *leibmedicus der ſtudenten*, Lipſ. 1701. 12.

GUYARD *de l'uſage de la fréquente ſaignée*, niſi fallor, prodiit 1701. 12. neque enim nunc præſto eſt. Chemicus homo ſanguinem corrumpi in morbis, non copia peccare, urget, & male emitti per venæ ſectionem.

S. ANDRE' *reflexions ſur la nature des remedes*, Rouen 1701. 12. * Chemicus etiam HIPPOCRATEM in cenſum chemicorum trahit.

In SAVIARDI obſervationibus, ut alia utilia, ſic ſcorbuti bona hiſtoria cum curatione traditur.

ALESSANDRO PASCOLI tractat. *de febribus* in Pathologicis dictus eſt. EJUS *riſpoſte ad alcuni conſulti*, Rom. 1736. & Part. II. 1738. 4. prodierunt. Cum EJUS Lib. *de homine* tota etiam praxis medica traditur, Romæ excuſa anno 1728. & alias 4. morbis nempe & exemplis morborum cum curationibus ad ſingulas partes affectas additis; ipſe Lib. *de febribus* una recuſus eſt. Acrimonias, fermenta, habet.

DIONYSII ANDREÆ SANCASSANI *Polyandrion ſeu epiſtolarium diſſertationum Enneas*, Ferrar. 1701. * In magno opere MAGATI redivivi aliqua etiam practica habentur, medicamenta, objectiones in compoſitorum medicamentorum uſum &c.

In Diario, cujus VII. partes in fol. prodierunt, dicto *Galeria di Minerva*, & alibi citato, multa practica ſunt opuſcula, & multa opera citantur, quorum annos invenire non potui, uti ANZAN FRANCESCO GIROLAMI *trionfo della China China* (III. pag. 218.)

Criſis medica ſobre el antimonio y corta reſponſoria a la R. *medica deſcritta*, Madriti 1701. 4. * Pro antimonio contra medicos Galeniſtas.

Cum hoc tempore Halæ *Orphanotrophium* conderetur, inque eo RICHTERI imprimis fratres arcana medicamenta, cum magno plauſu Germaniæ præpararent, multa ſcripta pro laudandis aut defendendis iſtis medicamentis edita ſunt, ut *ſelectus medicamentorum zu einer compendieuſen haus, reiſe und feld apotheke*, Hall. 1702. 4. * *bericht von der artzney eſſentia dulcis*, ibid. 1702. 4. *Beantvvortung der einvvürfe ſo vvieder die Eſſent. dulcem gemacht vvorden*, Hall. 1702. 4. Deinde CHRIST. FRID. RICHTERUS, Lipſ. annis 1710. 1712. 1715. 1719. 1722. 1725. & alias in 8. edidit *Erkentniſs des menſchen oder unterricht von der geſundheit und deren erhaltung*, cujus libri ſcopus imprimis videtur, arcana Halenſia laudare. Ejuſdem finis ſunt CAR. OTT. MOLLER *ſonderbahre durch die eſſentia dulcis zu Neuſel geſchehone curen*, Hall. 1706. 8. * cum cautelis RICHTERI. Huc etiam facit CHRITIAN. FRIDERICI RICHTER *von der eſſentia dulci*, Hall. 1708. 8. EJ. *merkvvürdige exempel ſonderbarer durch die eſſentiam dulcem verrichteter curen*, ibid. 1708. 8. * EJ. *bericht vvie man ſich bey iziger peſt curiren könne*, 1710. 8. * cum obſervationibus virium quas medicamenta ſua Regiomonti exercuerint. EJ. *Nachricht von einem pulvere ſolari*, Hall. 1717. 8. EJ. *recenſio ſuccincta de uſu & efficacia medicamentorum quæ Halæ in orphanotrophio diſtribuuntur*, ibid. 1710. 8. * Denique SAMUEL RICHTER *concentriertes reis und haus apothekgen*, Hall. 1715. 8. *

PAUL HEINRICH JUCH *aufgedekte blöſſe der curtadler vvelche in der geführten cur des F. von Stromberg ein verſechen geſucht*, Lipſ. 1702. 4. *

J. ERNEST Herzogs von SACHSEN *anordnung vvegen beſorgender anſteckender ſeuchen und krankheiten*, Jena 1702. 4.

BENJAMIN EVVALDT *de uſu formicarum in medicina*. Regiomonti, ubi medicinam docuit 1702. 4. aliæque diſputationes ſunt.

JOH. CONRADUS AMMANNUS, Scaphuſinus, eam partem medicinæ ad ſummam perfectionem perduxit, quæ ſurdos loqui docet. Sed in Anatomicis laudatum & eum & alios libellos HELMONTII, HOLDERI, VVALLISII, G. RAPHEL nolo hic repetere. Melior editio libelli AMMANNI *de loquela* eſt anni 1702. vel 1727. 8. Recuſus eſt Germanice, Prenzlaviæ 1747. 8.

Richardus Mead, vir eleganter doctus, in ſumma auctoritate beatoque ſenio ſupereſt, magna collectione librorum, nummorum & antiquorum monumentorum, lectione varia, uſu etiam curandi celeberrimus. Edidit jam anno 1702. *Mechanical account of poiſons* ſæpe recuſum, etiam Dublini 1729. 8. & nuper Londini 1747. 8. Sex capita ſunt, de vipera, tarantula, cane rabido, plantis venenatis, opio, & vaporibus charoniis. In rabie canina lichenem terreſtrem cum dimidio piperis & balneo frigido ſollicite commendavit &c. Liber *de variolis & morbillis* prodiit 1747. 8. In præfatione ſibi tribuit inventum purgationis in febre ſecundaria, de quo etiam exſtat ejus *epiſtola* ad D. Friend. Ante eruptionem etiam alvum ducit. In primo ſtadio morbi, niſi convulſus ſit æger, ſanguinem aliquoties mittit. In malignis variolis nitrum dat, in ſanguineis alumen, oleum vitrioli, corticem Peruvianum, veſicatoria. Specifica repudiat. Inſitionis dat hiſtoriam, eamque vehementer laudat. In morbillis etiam in principio venam ſecat, pectoralia dat cum nitro ob peripneumoniæ periculum. Ej. *diſcourſe on the plague*, London. 1744. 8. nona vice prodiit, prima anno 1720. Incendia refutat, quæ Londini nocuerint: cum calce cadavera defodi vetat, interruptionem omnis commercii ſollicitam ſuadet. In Libro *de morbis inſignioribus qui in bibliis memorantur*, Londin. 1749. 8. edito, curationes addere ſolet. Hos & prius citatos Libros recudi feci, anglicis a G. C. Oedero latine verſis, Gottingæ anno 1748. & 1749. 8. Poſt eos prodiit libellus *of the ſcurvy*, Londini 1749. 8.

J. Godofredus de Berger, Profeſſor VVittebergenſis & archiater, nihil practici niſi diſputationes, ſed eas ſæpe perutiles reliquit. Huc refero diſputationem *de vi opii rarefaciente*, VVittemb. 1703. 4. cum experimentis in cane factis. Ej. *Chinachina ab iniquis judiciis vindicata* 1711. contra Stahlianam ſectam: *de uſu venæ ſectionum & clyſterum in curatione variolarum*, ibid. 1711. *laus febris merito ſuſpecta* 1730. In diſſertatione *de inflammatione* 1695. venæ ſectionem rejicit & calida laudat. Ej. diſſertationes *de medico naturæ adjutore* 1711. *de natura morborum* medico 1711.

De re medica Haag. 1703. 12. Opium laudat in dyſenteriis & alibi, & medicamentariam rem cum ratiociniis tradit.

J. C. Spies *ſchatz der geſundheit*, Gotha 1703. 8. *

Sam. Janson *ſtagnum veneris oder abhandlung der venus krankheit*, Dreſd. 1703. 8. in pathologicis citavi.

Johannes Freind, medicus caſtrenſis in Hiſpania, inde poſt adverſam fortunam archiater, medicus eruditus, amicus Meadii anno 1703. Oxonii 8. *Emmenologiam* edidit, in qua curationem etiam ſuppreſſorum menſium tradit, ſecundum duas primarias indicationes adtenuandi ſanguinis & ſolidorum laxandorum. Sic contraria ratione nimios menſes craſſitie ſanguinis aucta ſolidorumque denſitate aucta curat, rejecta venæ ſectione. De opii, mercuriique vi diſſerit, & eam ad adtenuationem ſanguinis refert. In *commentariis* IX. *de febribus ad* Hippocratis *Epidemicorum* Libros I. & IX. Londin. 1717. 4. Amſtelod. 1717. 8. & alias editis multa practica ſunt. Jugularium venarum ſectionem laudat, ejuſque utilitatem ex hydraulicis demonſtrat, ſudoriferorum in febre uſum rejicit & diureticorum. Emetica extollit & cantharides, quarum vim non a ſtimulo, neque ab evacuatione repetit. In pleuritide vera nulla ſputa moveri vult, ſed utique in peripneumonia. Purgationis uſum in variolarum confluente genere poſt diem IX. & in eryſipelate capitis commendavit. Ej. *de purgantibus in ſecunda variolarum confluentium febre adhibendis epiſtola ad* D. R. Mead. Londin. 1719. 4. Roterdam. 1720. 8. Occaſionem & obtrectatores nactus hic fuſe ſuam praxin rationibus, exemplis & experimento defendit, & præeunte naturæ conſilio, quæ diarrhæa eo tempore ſuborta feliciſſime morbum terminavit, & Rhazis denique auctoritate. Cæterum venæ ſectiones, cucurbitulas, veſicantia medicamenta abſque metu adhibet, & morbi doctam hiſtoriam dat. Veras horum purgantium laudes eſſe expertus didici. In hiſtoria medicinæ aliqua etiam huc pertinent. Opera omnia conjuncta prodierunt cura Vigani, adjecta vita Freindii, Londini 1733. fol. Pariſ. 1745. 4. Venet. 1733. 4. Neapoli 1730. 4.

In H. Ridleyi *obſervationibus* Londini 1703. 8. excuſis aliqua etiam ad curationes morborum ſpectant.

J. Jacobi Baieri, Altdorfini Profeſſoris & Ac Imp. Nat. Cur. Præſidis, multæ bonæ diſputationes ſunt. *De mercurii crudi interno uſu* 1704. An mercurius crudus interne ſumtus

ſumtus necem afferre queat, inquirit. Nam reliqua fere diætetica ſunt, *Problemata quædam medica* anno 1706. *de equitationis incommodis & utilitatibus* 1709. *de ſudore in curanda valetudine noxio* 1709. *de mediis arcendi peſtem* 1722. *de variolarum inſitione* 1725. EJ. *orationum varii argumenti faſciculus*, Altdorf. 1727. 4. EJ. *adagiorum medicorum centuria* Altdorf. 1718. 4. etiam aliquo modo huc pertinet. EJ. *animadverſiones phyſico-medicæ in Novum Teſtamentum*, ibid. 1736. 4.

PAULI HERMANNI Cel. viri poſthuma materia medica variis modis prodiit. Et primo quidem VVELSCHIUS Leidæ 1704. 8. edidit *lapidem lydium materiæ medicæ* P. HERMANNI breve omnino compendium. Paulo plenius HENNINGERUS a. 1710. 4. Argentorati *cynoſuram materiæ medicæ* excudi curavit, in qua medicamenta ſecundum virium claſſes ordinantur, cum brevi deſcriptione efficaciæ, laude & formulis, non abſque tamen lapſubus. Denique J. BOECLERUS Argentinenſis Profeſſor idem opus ampliſſimis commentariis auxit, & edidit *Cynoſuram* quidem Argentorati 1726. 4. *continuatam* vero *Cynoſuram* ſeu primum ſupplementum 1729. 4. *ſecundam* vero *continuationem*, qua ſimplicia minus recepta & ab HERMANNO omiſſa continentur anno 1731. 4.

J. BOHN diſputationes aliquæ ſunt practici argumenti, eæque utiles. *De revulſione cruenta* 1704. (egregia ea) *de arte naturæ æmula* 1705. *de experientia fallaci* 1710. *de dubia peſtis prophylaxi* 1711. Sed imprimis huc pertinet inſigne opus *de officio medici duplici, clinico & forenſi*, Lipſ. 1704. 4. Univerſalia praxeos, cautelas prudentiæ, & auxiliorum indicationes & genera conſiderat.

CHRISTIANI JOHANNIS LANGII, Lipſienſis Profeſſoris opera conjuncta edidit RIVINUS, Lipſ. 1704. fol. novo cum titulo recuſa ibid. 1735. fol. Secundus tomus praxin generalem & ſpecialem & collegium caſuale continet, tertius diſputationes, quarum multæ etiam practicæ ſunt.

J. ADRIANI SLEVOGT fere diſputationes aliquæ huc pertinent, ut *de infelici curatione hydropis ſaccati*, Jen. 1721. 4. docti ex cæterum & minime inutilis viri.

GIUSEPPE MONTICELLI *parere circa il ſalaſſo una delle vere colonne della medicina Galenica*, Venet. 1704. 4. EJ. *opinio de purgantibus*, Venet. 1716. 4. *

BERNARDINI ZENDRINI iatromathematici *epiſtola ad auctores criteriorum in* L. MONTICELLI, Venet. 1704. EJ. *trattato della chinachina*, Venet. 1715. 8. Multa hiſtorica continet, deinde deſcriptionem corticis ipſius & quibus ſeorſim gradibus ejus uſus invaluerit, variorumque modorum quibus exhibitus eſt. Febris cauſam in cacochymia viſcida ponit, cujus fomes in bile ſit, quæ ſanguini vitium communicet. In cortice vim reſtituendæ bilis ſtatuit, ejuſque uſum, ut radicalis remedii, tuetur.

JOH. CAMOZZA *anthropolog.* T. I. *in quo facilior & utilior medendi theoria & praxis abſque catharticis, veſicantibus, phlebotomia*, &c. Meſſan. 1704. 4. * MONTIT.

CAROLI GALLUCCII *medicina completa ad Galeniſtarum mentem* P. I. II. *theoretica & practica*, Meſſan. 1705. 4. *

ALEXANDRI THOMSON Scoti *diſſertationes medicæ* VI. Lond. 1705. 8. plani viri & facilis ingenii, diſcipuli BOERHAAVII & DUVERNEYI. Ferri operationem medicam interpretatus eſt ab augmento elateris arteriarum, mercurii a vi ſphærica ſanguinem ſolvente, opii a rarefactione, &c.

FRANCISCI FULLER *medicina gymnaſtica or a treatiſe concerning the povver of exerciſe*; Lond. 1705. 8. 1718. 8. & Germanice Lemgov. 1705. 8. Equitationem, ut diximus, in diætecicis, in phthiſi, tum in morbis pectoris tuſſilaginem, glycyrrhizam, cynogloſſum, diuretica vero & aſellos in hydrope, inque eodem equi uſum laudat, & ubique extollit uſum frigoris balneique frigidi. Proprium etiam, & valde compoſitum morbum, equitando ſuperavit.

J. A. SOELDNER *methodus medendi per ſimplicia*, Leid. 1705. 8. *

VITI RIELDINI *methodus curandi febres genuina & hodierna*, Ulm. 1705. 8. * EJ. *anvviiſung vvie krankheiten zu curiren*, Ulm. 1719. 8. *

ADAMUS BRENDELIUS, vir eruditiſſimus, græcis imprimis literis excelluit, & VVittembergæ Profeſſor fuit, nihil vero niſi diſputationes reliquit, ut *de curatione morborum per carmina* VVittemb. 1706. *de uſu & abuſu venæ ſectionis in curandis febribus* 1715. *de balneis valetudinis cauſa adhibitis*, VVittemb. 1712. 4.

J. ANDREÆ FISCHER *conſilia medica*, Francof. Lipſ. 1705. 8. & *continuatio* 1706. 8. edita lon-

longas morbi & remediorum hiſtorias continent & parallelos eventus. De SYLVII cæterum ſecta fuit. EJ. *Ilias in nuce ſeu medicina ſynoptica medicina conciliatrici ſubſecutura præmiſſa*, Erfurt. 1716. 4. * EJ. *reſponſa practica*, Liſp. 1719. 8. *

ANDREÆ PETERMANN *manuductio ad praxin cum obſervationibus medicis*, Lipſ. 1706. 8. 1750. 8. Breve compendium cum formulis.

Deliciarum medicarum, chirurgicarum & chymicarum vol. I. Lipſiæ prodiit 1706. 8. cœperunt autem edi anno 1703. Inprimis chirurgici argumenti ſunt, ſed tamen etiam medici, cum caſuum rariorum practicorum & forenſium, remediorum aliquid contineant.

PANCRATII VVOLF practici Halenſis, cum quo acerbæ lites fuerunt MICHAELIS ALBERTI, HIPPOCRATES *declarans orgaſmon purgantia in febribus acutis alias intempeſtive urgentem adjectis ægrotis auri fulminantis præſtantiam comprobantibus*, Hall. 1706. 4. EJ. *defenſio auri fulminantis contra* G. E. STAHL 1707. 4. EJ. diſputatio *de vena ſectione intempeſtiva in pleuritide*, ibid. 1706.

SALOMON van RUSTINGH, ſatyrici, ſimplicium medicamentorum laudatoris, *nieuvv gebouvv der geneeskonſt*, Amſtelod. 1706. 8. *

BALTH. BEALE *eſſay attempting a more certain diſcovery of the true cauſes of all diſeaſes*, Lond. 1706. 8. Jubet ad explorandos effectus medicamentorum ſanguinem ex vena mittere, ejuſque mutationes obſervare.

JOSEPHI PITTON de TOURNEFORT, quod nomen viri memoriæ inprimis hæſit *matière médicale*, Pariſ. 1717. edita 12. vol. 2. & anglice verſa, in botanicis laudatur.

PETRI PAXTON *manuductio phyſico-medica*, Lond. 1707. 8. Anglice. *

J. MARIA LANCISIUS, Archiater Pontificius, gratioſus ex primis apud CLEMENTEM XI. vir eruditus omnino, & acris ingenii rectique judicii, theoriæ tamen ſui ævi addictior, & SYLVIANÆ ſectæ, morum benigniorum, & amans componere lites. Ad praxin pleraque ſcripta pertinent, ut Liber *de ſubitaneis mortibus* jam laudatus, quo methodus etiam docetur ſuſcitandi eos, qui pro mortuis habentur, & avertendi mortes repentinas: Liber *de nativis & adventitiis aëris Romani qualitatibus*, quem ipſum in diæteticis laudavimus, & quo publicæ valetudini proſpicere conatus eſt, & Romanas etiam epidemias deſcripſit Libro *de noxiis paludum effluviis*: pulcherrimus ille, quo ſiccatis quidem paludibus epidemias tollere, in ſingulis ægris vero veſicantibus & cortice peruviano natos morbos ſanare nititur, enarratis epidemiis, quæ Urbis veteris, Balnei regii, Piſauri & Ferentini graſſatæ ſunt, cum ſua curatione & additis ſuis & TRAVERSARII pro corticis peruviani innocentia diſſertationibus. Dulcem autem mercurium in dyſenteria vehementer nocuiſſe mecum obſervavit. Liber *de bovilla peſte* hactenus ad praxin pertinet. Hæc opera cum X. diſſertationibus & vita auctoris edita ſunt Genevæ 1718. 4. recuſa cum EUSEBII SGUARII præfatione Venet. 1739. fol. addito Libro *de corde & aneuryſmatibus & catalogo ſcriptorum poſthumorum* LANCISII. Liber *de corde & aneuryſmatibus* & ipſe laudatus eſt. *Conſilia* 59. *poſthuma* prodierunt Venet. 1747. 4. * eodem SGUARIO curante, deſumta ex *bibliotheca noſocomii S. Spiritus*, cui Libros ſuos legaverat moriens archiater.

G. PAULI FERRARI, pugnacis hominis, *polyanthon phyſicum*, Parmæ 1708. fol. * EJ. *riſpoſte ad alcuni queſiti del* C. MANEFFI *intorno alla medicina*, Lucca 1712. 4. * An chalybs in hydrophobia, oleum amygdalarum in febre, lac in epilepſia, venæ ſectio ante purgationem conveniat, quærit. EJ. *la luce più riſplendente in mezzo alle tenebre*, Lucca 1713. 12. * contra M. GEORGIUM.

In JOHANNIS MOYLE *chirurgical memoirs* etiam practica varia exſtant, & curatio luis venereæ *tergiverſatoria* per purgantia interpoſita mercurialibus.

BERNHARDINI RAMAZZINI Mutinenſis, Patavini Profeſſoris, multa ſunt utilia ſcripta, *orationes iatrici argumenti*, Patavii 1708. 4. conjunctæ prodierunt, & pleræque ad praxin pertinent, ut tamen potius acumen aliquod rethoricum, quam ſummum ratiocinii rigorem ſequatur, & ſe empiricis propiorem oſtendat. Nempe anno 1701. felicius curari populum quam nobiles an. 1702. veram febrium theoriam & praxin deſiderari 1706. ſimplicitatem in facienda medicina præferri debere 1707. Nullum theoriæ in praxin jus eſſe. Deinde *Conſtitutiones epidemicæ* jam recenſitæ, curationibus omnino comitatæ ſunt. *De abuſu chinæ chinæ* diſſertatio epiſtolaris exſtat. EJUSDEM non utilis utique, neque glorioſa auctori, qui a virginibus ſacris corticem abeſſe velit, & a temperamentis melancholicis.

Oleum

Oleum montis Zibini ad varios morbos laudavit. Opera omnia juncta prodierunt Genevæ & auctius 1716. 4. Patavii 1718. 8. vol. 4.

GEORGII FRIDERICI FRANCI GEORGII filius, Profeſſoris Hagienſis polyhiſtoris diſſertationes aliquæ huc faciunt, ut *de morborum tranſplantatione & cura ſympathetica*, Hafn. 1708. 4. *

GROSSENS *bevvährter artzt*, Lipſ. 1708. 4. *

Schleſiſche infections ordnung von 14. Febr. 1680. nebſt einer untervveiſung von der graſſierenden peſt in Pohlen, Cuſtrin 1708. 4. *

ROUSSEAU, qui in Regio laboratorio Lupارienſi medicamenta præparabat, *ſecrets & remèdes éprouvés avec les préſervatifs & les remèdes univerſels*, Pariſ. 1708. 12. & prius 1697. 12. Laudat JOURDAN de PELLERIN hunc ſuum magiſtrum (pag. 117.) ſed ea laus parum commendat hominem.

CHRISTOPHLE de JUSSIEU *nouveau traité de la thériaque*, Trevoux 1708. 12. Pharmacopola non ad corroſiva venena fatetur valere ſed ad coagulantia.

J. AMEDE' le FORT *méthode ſimple & facile pour guérir quelques maladies tant internes qu'externes*, Genev. 1708. * EJ. *epiſtola de tumore ſingulari imum ventrem occupante & mortificato*, Genev. 1712. * MANG.

J. BARTHOLOMÆI BERINGER *idea inſtitutionum medicinæ rationalium*, Herbipoli 1708. 8. Breve pro tironibus opuſculum.

CHRISTOPHORI PACKE *medela chymica*, Londin. 1708. 8. Anglice, agyrtæ opus. *

THOMÆ BATES *enchiridion of feavers incident to ſeamen*, Londin. 1708. 12. Febres navales credit plerumque a ſomno ſub dio in navis ſupremo tecto capto oriri, & ſanari volatilibus.

J. GABR. RUDOLPHI *progymnaſma medicum de iis quæ ſunt obſervanda in mulieribus largiter menſtruatis*, Leidæ 1708. 8. Accuſat cereviſiam calidam, quæ hæmorrhagiam uteri moverit, & morbos femininos ea occaſione univerſos conſiderat.

J. POLI LECAAN *advice to the gentleman in the army in Spain and Portugal*, Londin. 1708. 8. In exercitu Anglorum Hiſpanico medicinam fecit. Cauſas morborum caſtrenſium explicat, medicos Hiſpanos accuſat, qui ſola frigida & venæ ſectione omnia mala ſuperare tentent. Febres petechiales autumnales exponit, quas ſanavit (ſi fides eſt) vomitu moto, clyſteribus, cardiacis vinoque, abſque venæ ſectione.

HERMANNUS BOERHAAVE, communis præceptor meus & plerorumque fere in Europa medicorum, vir eloquens, varie eruditus, praxin ampliſſimam per totam Europam ipſamque demum Aſiam conſiliorum ope exercuit, ſimplicium medicamentorum amator, neque timidus aut ſecare ad deliquium venam, aut fortiſſimis uti emeticis aut purgantibus. Qualia in Italia dare non ſit tutum obſervata SCARDONA II. pag. 44. SYDENHAMIANÆ in acutis morbis methodi ſequax, non ſine ſpe tamen ſpecificorum, frictionis in morbis chronicis laudator, acidorum in acutis reſtitutor, non ſine ignari vulgi reprehenſione (V. SVVIETEN I. pag. 126.) Ad praxin facit poſterior pars *Inſtitutionum rei medicæ*, cujus editiones dixi in Pathologicis. In *Therapeutice* enim, indicationes varias, tum claſſes remediorum proponit, brevis omnino, cum non ſoleret huic parti ſuarum prælectionum immorari. In eam partem exſtant PRÆCEPTORIS propriæ prælectiones, quæ VI. *tomum* earum efficiunt, quas edidi Gottingæ 1744. 8. 1750. 8. & alias editas, quem paſſim video mihi tribui, cum nihil meum ſit, præter ordinem codicum, quos contuli. Deinde *Aphoriſmi de cognoſcendis & curandis morbis* in pathologicis dicti, & ſæpius recuſi, magnam partem praxeos continent, breviſſima dictione, ut ſolebat ſcribere PRÆCEPTOR. Morbos prius univerſales & aceſcentium varie, aut glutineſcentium humorum, deinde fibræ laxæ aut rigidæ, tunc motus aucti aut imminuti; inde obſtructionem, inflammationem (cujus novam theoriam dedit) febremque per omnia ſymptomata perſequitur. Morbos acutos, ſubtiliter cauſas & ſpecies rimatus, imprimis anginæ, tum graviores chronicos conſideravit, fonteſque medelæ ex cauſis propoſitis eruit. In eum Librum prælectiones PRÆCEPTORIS ſæpe editæ ſunt, ut mentiuntur Patavii prodiiſſe v. g. 1728. vol. 5. titulumque præfigerent *praxeos medicæ ſeu commentariorum in aphoriſmos*, non multo caſtigatius recuſæ Ultrajecti 1745. 8. vol. 5. quibus multa tamen bona inter vitia grammatica latentia continentur. Deinde ILL. GER. van SVVIETEN *commentarios in eoſdem* dedit, jam laudatos,

quo-

quorum duo priores tomi prodierunt, duo remanent. Anglice verſi ſunt 1845. & Venetiis 1746. Turini 1745. 4. Hildburghuſæ 1747. & Pariſiis 1745. 4. recuſi. Iis & PRÆCEPTORIS prælectiones, & ILL. diſcipuli ſententiæ atque experimenta continentur. Inter genuina porro BOERHAAVII opera, huc faciunt orationes, gravi brevique dictione ſcriptæ, maxime ea *de repurgata medicina facili ſimplicitate*, Leid. 1709. 4. & *de honore medici & ſervitute*, ibid. 1731. 4. qua medicum jubet naturam ſequi, per ſummam virium vitæ ab ipſo creatore oppoſitam morborum furori. Huc porro *Praxis medica* pertinet Londini 1716. 12. edita, quæ ipſa longe melius Leidæ anno 1719. & alias recuſa exſtat, formularum nempe collectio pro Aphoriſmis practicis, in quibus efficaciam gratiæ omnino prætulit.

Inter Libros a diſcipulis excuſos huc facit imprimis Liber *de viribus medicamentorum*, quo eorum efficacia mechanice & fere ad BELLINI morem explicatur. Acria vaſi infixa prominentia de vaſis tunica cui hærent, & intercipientia fluentum liquidi: viſcida dilatationem facientia vaſis ſui & tumorem, errorem loci & alios morbos ſimplices ibi deſcribit. Inde primum ſolidorum remedia, & agendi modum, claſſeſque ſtimulantium, contrahentium, roborantium, laxantium, conſtipantium, ſarcoticorum, ſolventium (cum dolore) enarrat. Tunc claſſe remediorum in fluida operantium, diluentia, denſantia, aeria, demulcentia, diluentia, coagulantia, moventia. Hinc eas claſſes habet, quæ ſecretiones mutant, purgantia, ſudorifera, emmenagoga, &c. Tum ea remedia, quæ & in ſolida agunt, & in fluida, aperientia, mollientia, adſtringentia, detergentia, calefacientia, refrigerantia. Denique topica & anodyna & antidota. Primum 1722. maculoſe prodiit, inde Pariſiis a BENED. BOUDON ornatior editus eſt anno 1727. 12. & 1740. 12. Gallice vertit J. de VAUX & edidit Pariſ. 1729. 12. Deinde ut lego la METTRIE 1744. 8. nam non vidi. * Deinde *conſultationes medicæ*, Londini Latine 1744. 8. prodierunt, Pariſiis anno 1750. 12. recuſæ, Anglice vero 1745. 8. quas Hagæ etiam eodem anno 1744. excuſas edidi Gottingæ acceptas a BOERHAAVII familia, pariter anno 1744. 8. aliquantum auctiores, & quas multo perfectius continuo curabo recudi; tum Libellum qui vocatur *introductio ad praxin clinicam*, Leidæ 1720. 4. typis impreſſum, & alia. In illis conſilia habentur ad Anglos, abſque eventu. Ego eventus plerumque adjeci.

Inde *prælectiones publicas de morbis oculorum* anno 1708. ab anonymo deſcriptas publicavi, Gottingæ 1746. 8. recuſas, Venetiis 1748. 8. & Pariſiis 1749. 8. atque ibidem eodem anno Gallice verſas. Eas ex codice HEISTERIANO ornatius cum figuris emendatis & meliori editione anno 1650. 8. reduci feci, tum C. LUDOVICI WILLIG cura, tum mea, non inutiles certe, ut vidi in ophthalmiis conſilia magni viri felicia fuiſſe. Collectiones operum variæ prodierunt, nulla tamen plena eſt, ut Venet. anni 1735. 4. & alia *opuſculorum* Hagienſis. Nos minora opuſcula genuina BOERHAVII conjuncta proxime edemus.

GODOFREDI ROTH chemici, & STAHLII diſcipuli *prælectiones academicæ ſeu ſpecimen veræ pathologiæ theoretico-practicæ* F. Lipſ. 1708. 4. recuſum ſub titulo *caſus medicinales* 20. Lipſ. 1725. 4.

.. BEHM *armamentarium ſanitatis*, Venet. 1709. 4. *

FRANCISCI TORTI *therapeutica ſpecialis*, Mutinæ 1709. 4. & 1712. 4. edita, & ſæpe recuſa, nuperque auctius, Venet. 1743. 4. dicta in pathologicis, & ejus epiſtola ad FERRANTUM FERRARI Mutin. 1719. & *ad criticam diſſertationem de abuſu chinæ chinæ a* RAMAZZINO *medicis Mutinenſibus perperam objecto reſponſiones*, Mutin. 1715. 4 & unicum de eadem re folium Mutin. 1718. 4. * tota ſunt in laudando & tuendo ab adverſariorum objectionibus cortice peruviano.

Recueil des plus beaux ſecrets de médicine, Amſtelod. 1709. 12. Vana & ridicula.

J. GOTTLIEB BOETTICHER *hauſ und reiſe medicus*, Schneeberg. 1709. 8. *

IATROPHILI SINCERI *unterweiſung die meiſten krankheiten zu curiren*, Francof. 1709. 8.

Von der peſt und graſſierenden ſeuchen: accedit J. GOFFR. BEGLER'S *Unfug des natürlichen Zinnobers im menſchlichen leibe*, Hafniæ 1709. 4. *

VITI EBERHARDI ROHT *medicina portatilis*, Ulm. 1709. 12.

Kurzer unterricht von der anno 1709. *ſich ereignenden rothen Ruhr*, Erfurt 1709. 4. *

Gründlicher unterricht wie bey anjetzo graſſierenden ſeuchen ein ieder ſein eigner medicus ſein könne, Hall. 1709. 4. *

JOHN. SINTELAER *the ſcourge of venus and mercurius*, Lond. 1709. 8. *

AUG.

AUG. QUIRINI RIVINI *diſſertationes medicæ*, Lipſ. 1710. 4. prodierunt, omnino 47. celebris viri & varie docti, ſed parum profuturæ practico. Libellum de peſte diximus.

Hiſtoria morborum Uratiſlavienſium. Primam editionem non vidi, eos vero morbos qui anno 1699. & primis annis graſſati ſunt, oportet jam anno 1702. deſcriptos prodiiſſe, cum Breslaviæ jam anno 1703. 4. prodierit L. N. C. a. C. V. *examen caſtigationum & animadverſionum Graboerianarum*, quæ nempe contra hiſtorias morborum prodierant. Mea editio eſt Uratisl. 1706. 4. pro morbis qui anno 1699. 1700. 1701. graſſati ſunt, quibus acceſſit *tractatus de experientia*, *& obſervationes practica de hydrope pectoris*. Deinde *hiſtoria morborum qui* anno 1702. *Uratiſlaviæ graſſati ſunt* ſucceſſit ibid. 1710. 4. Conjunctæ vero omnes cum *mea præfatione* Lauſannæ recuſæ ſunt 1746. Auctores ſunt CELL. PREUSSIUS, PAULI, KLAUNIG, GRASS, OEHM & CHRISTOPHORUS de HELVVICH, cujus calamo reliqui uſi ſunt, de STAHLII gente omnes oſores corticis. Utiles tamen non ſolum morborum hiſtorias, ſed eventus curationum, etiam funeſtarum, fideliter obſervatos, & medicamentorum felicium in morbis variis minus notorum; aliorum aut infidorum aut cum malo effectu adhibitorum primi obſervarunt.

J. FRID. TREFURT *de peſte* Dreſd. 1710. 8. *

GOTTLIEB BUDAEI *conſilium medicum vvie man vvegen der peſtilenz, fleckfieber und anderer hitzigen krankheiten ſich verhalten, vervvahren und curiren könne*, Budiſſin. 1710. 4. * EJ. *conſilium medicum de peſte* 1714. 8. * EJ. *conſilia medica von der krampf ſucht*, Budiſſin. 1717. EJ. *miſcellanea medico chirurgica practica & forenſia*, Lipſ. 1731. & ſeqq. 4. cum conſiliis & obſervationibus.

Untervvoiſung vvie man ſich bey der contagion vor dem peſtilenzialiſchen gifft bevvahren könne, Kuſtrin 1710. 4. *

CONRAD BARTHOLD BEHRENS *de peſte* 1710. 4. *

JAC. FINKENAU, Profeſſor Regiom. *de fonticulorum uſu tempore peſtis*, Regiomont. 1710. 4.

CHRIST. LUD. VVELSCH P. Lipſ. *de ſuperſtitioſa cura morborum*, Lipſ. 1710. 4.

A. N. HUBNER *amuletorum hiſtoria*, Hall. 1710. *

BAPTISTÆ LIBERTI *freund in der noth oder allerley artzneymittel* F. Lipſ. 1710. 8. *

J. PHIL. EYSEL P. Erfurdenſis *compendium practicum modernorum praxi clinicæ accommodatum* (valde breve). Erfurt. 1710. 4. EJ. *opera medica & chirurgica*, Francof. 1718. 8. *

Galanterie artzt, Dreſd. 1710. 12. *

THEOD. VALENTINI KRAMER *Medicina diſcens & docens*, Lipſ. 1710. 12. * EJ. *untervvieſener patient* 1724. 8. *

In collectione J. BAPTISTÆ BIANCHI, quæ cum *hepatis hiſtoria* conjungitur, varia practica habentur, quæ cum pathologicis enumerata ſunt.

JOSEPHI VOLPINI, Profeſſoris Parmenſis, *ſpaſmologiam* lego prodiiſſe Amſtelodami 1710. 4. EJUS *opere medico pratiche filoſofiche* excuſa ſunt Parmæ 1726. 4. Continent ſanationem morborum verminoſorum. Quinta etiam epiſtola practica eſt, & formulas atque remedia tradit. Sexta tuetur veſicatoria, exceptis febribus ad putredinem vergentibus, a quibus cantharides, ob vim alcalinam, vult abeſſe.

In D. GUILIELMINI operibus medicis & phyſicis, quæ Genevæ anno 1719. 8. conjuncta prodierunt, practici argumenti eſt *Epiſtola de quinquina cortice ſeu de ejuſdem operandi ratione* brevis omnino, data anno 1702. & ſatis adverſa generoſo huic remedio.

NICOLAI ANDRY, Medici & Profeſſoris Pariſini, *remarques de médecine ſur différens ſujets principalement ſur ce qui regarde la ſaignée & la purgation*, Pariſ. 1710. 12. * nempe contra Libellum anonymum, quem HECQUETO tribui ſcripſimus, de venæ ſectione agit, quam nimiam in febribus inprobat; de purgatione, quam commendat, de potu, &c. EJ. *orthopédie ou l'art de prévenir & de corriger dans les enfans les difformités du corps par des moyens a portée des Pères & des Mères*, Pariſ. 1741. 12. vol. 2. Huc & ad diæteticen & ad chirurgiam perinde pertinet, cum varia vitia ſtaturæ, dentium, capitis, partim machinis, partim contraria actione muſculorum ſuperare doceat. Strumas, rejecta inprimis pulte ex lacte cocto facta, ſanandas ſuſcipit cinere variorum pannorum & amuleto ex raſo ſubere: ſudorem pedum geſtato in calceis linteo cerato. Negat confectionem de hyacintho calefacere, &c. Liber *de vermibus* omnino etiam praxin continet.

DAVID HAMILTON, Archiater Regius, Londini 1710. 8. ſcripſit *de praxeos regulis & de*

febre miliari libellos recuſos Ulmæ, 1712. 8. Jubet medicum cautum eſſe in percipienda hiſtoria integra morbi præcipui, ne ſymptoma pro morbo curandum ſuſcipiamus. Remediis ſuadet uti ſimplicibus, qualia per exempla ad morbos pluſculos proponit. Febrem miliarem a viſciditate ſanguinis & acida acrimonia ortam, teſtaceis & calidis diaphoreticis adgreditur.

The tomb of venus, or a certain method for people to knovv, if they are cured, or not: vvith effectual remedies to eradicate all noxious remainders, &c. Lond. 1710. 8. Videtur verſio eſſe, cum addatur eſſe extranei medici.

In JOH. SPINKE *London's medical informer* pag. IV. eſt de morbo venereo ejuſque curatione, Londini 1710. 8. *

DALES *Pharmacologia* Londini 1710. 8. recuſa & 1718. 12. inter optima materiæ medicæ compendia eſt. Repetitur in botanicis, totum tamen ambitum medicamentorum ſimplicium continet.

CAR. FRANCISCUS COGROSSI multos libellos reliquit ut, *della natura ed uſo della corteccia del Perù*, Crema 1711. 4. 1718. 4. * & *giunta al trattato della china china*, Crem. 1716. 4. * & *nuova giunta ad eumd. l.* Crem. 1718. * *de praxi promovenda*, ibid. 1714. 8. * diſſertatio qua oſtendit *non dari medicinam univerſalem*, Patav. 1723. 8. * EJUSD. pluſcula *opuſcula* ſunt in iis quæ *ſcientifica* dicuntur, ut in Tom. VI. de mercurio, mimoſa, ſaccharo, quod dicitur aves occidiſſe: In Tom. VIII. *de china china*, idem forte quod Cremæ prodierat: in Tom. XII. de veſicantibus: in Tom. XIII. de medicina in genere: in Tom. XIV. de uſu olei amygdalarum dulcium in colica inflammatoria, & pro venæ ſectione in phthiſica febre: in Tom. XV. de febribus non curandis: in Tom. XVI. de inſania: in Tom. XVII. de medicina ſympathetica: & alia.

NICOLAI CRESSENZO S. CRESCENTII *tractatus phyſico-medicus in quo morborum explicandorum potiſſimum febrium nova proponitur ratio*, Neapol. 1711. 4. Pro curatione quæ aquis fit gelatis contra theorias SYLVII & HELMONTII, & contra fermenta & calidorum medicamentorum in febribus uſum dicit. EJUSDEM *raggionamenti intorno alla nuova medicina dell' acqua coll' aggiunta d' un breve metodo da praticarſi l' acqua anche da coloro che non ſono medici*, Neapoli 1727. 4. Aquæ nivatæ uſum, ex Hiſpania receptum, inde adhibitum ab ANTONIO MAGLIARI, vehementer laudat, a ratiocinio & inprimis ab experimento, ad febres acutas in univerſum, ad eryſipelaceas febres, & intermittentes, & cum interno abſceſſu, conjunctas; ad variolas, lienteriam, empyema, apoplexiam, hydropem, ad euthanaſiam. Addit cautelas. Dare eam oportet in paroxyſmi incremento. Requirit diætam valde parcam, & copioſe præſtat bibere, quam parce. Prognoſes, doſin & alia ad cautum uſum requiſita fuſe adjicit.

CHAMBON *principes de phyſique raportés à la médecine pratique*, Pariſ. 1711. 12. 1714. 12. 1717. 12. * ridiculus chemici liber.

HENRICI ELIÆ HUNDERTMARK, medici Cizenſis, *mediciniſcher extract von einem duzt der ſchvvereſten krankheiten vvelche er (und zvvar die franzoſen ohne ſalivation) vermittelſt der diaet und ſeiner remediorum glücklich curirt und mit exempeln erleuchtet*, Lipſ. 1712. 8. * libellus pro vendendis medicamentis ſcriptus.

JOH. BURING *anleitung zur arzney kunſt*, Lipſ. 1711. 8. *

DEMOCRITI CHRISTIANI ſive DIPPELII, celebris chemici, & naturalis religionis acerbi defenſoris, *vita animalis morbus & medicina* prodiit Lipſiæ 1711. 8. Lubec. 1730. 8. & auctius germanice cum titulo *krankheiten des animaliſchen lebens* & utilibus notis, Franc. Lipſ. 1736. 8. Omnem praxin ad pauca remedia reduxit, & oleum animale ſuum omnibus convulſionibus inprimis oppoſuit, cujus medicamenti alii laudes recitant, alii vituperia, interque iſtos auctor verſionis. Ad hydropem laudat baccas juniperi cum armoracia. Calculum etiam diſſolviſſe dicitur, ſed ea omnia non geſta ſunt coram idoneis teſtibus.

J. PHIL. HERTODT *medicus euporiſtus duodecim medicamentorum*, Haag. 1711. 8. ſuperſtitioſa varia continet.

HENRYK BUYZEN *practyq der medicynen*, Haarlem 1711. 8. * cum notis ALMELOVEENII.

J. JOACH. la GRUE *korte reden over de nuttigheyt der ſalivatie & hoe men dezelve veiliger vortzetten zal*, &c. Amſterd. 1711. 8. *

COVVART *pratique abrégée de médecine & des médicamens*, Paris 1711. 12. Compendium alphabeticum.

ELIÆ CAMERARII, olim præceptoris noſtri, multa ſunt ſcripta, quæ ad praxin faciunt, ipſe tamen in erudito otio inter libros ſuos conſenuit. EJ. diſputatione *de ſalivatione ſine ſalivatione* prodiit Tubing. 1711. 4. EJUSDEM *diſſertationes epiſtolica Taurinenſes medica & phyſica*, Tubing. 1712. 8. Morborum aliqua exempla etiam habet, ut tamen hiſtorice & critice inprimis ſcripſerit. Tractatum *de morbo catarrhali* diximus. EJUSDEM *ſpecimina medicina eclectica*, Francofurti inpreſſa ſunt 1713. 4. In pathologicis ſcripſi, contra MORTONI theoriam febrium varia hic haberi, & contra ſyſtema BAGLIVII de fibra ſolida, VIEUSSENIIque theoriam delirii & melancholiæ. EJUSDEM *conamina medicina conciliatricis*, ibid. 1714. 4. Contra TSCHIRNHAUSII nimis ſimplicem medicinam objectiones proponit. EJUSDEM *ſyſtema cautelarum medicarum*, Francof. 1721. 4. aliqua etiam practica continet.

In DANIELIS LUDOVICI operibus omnibus, Francof. 1712. 4. recuſi ſunt duo libri *de morbis caſtrenſibus & dyſenteria* alibi tacti, & *obſervationes* 48. quas in E. N. C. ediderat.

J. ADOLPHUS VVEDEL (G. VVOLFGANGI fil.), Jenenſis Profeſſor, *de conjectura medica artificioſa*, Jenæ 1712. & alias diſputationes edidit.

CHRISTIAN VVEISBACH *vvahrhafftige und gründliche cur aller dem menſchlichen leibe zuſtoſſender krankheiten*, Argentor. 1712. 1732. 8. & alias. Ad STAHLII theoriam.

MAXIMILIANI PREUSS *agendorum apud agros Ilias in nuce*, Breslau 1712. fol. Compendium nempe praxeos.

J. HENRICUS HEUCHER, Profeſſor VVittebergenſis & archiater Saxonicus, diſputationes inprimis practicas dedit, ut illam *de cautienibus in curando ſcorbuto neceſſariis*, VVittemberg. 1712. 4. EJUS *opera omnia* a CHRISTIANO FRIDERICO HÆNELIO olim amico noſtro, ejuſque fratre edita ſunt Lipſiæ 1744. & 1745. 4. vol. 2. quibus aliqua practica facili dictione conſcripta continentur.

FRID. VVILH. STEURLIN *de peſte & morbo contagioſo*, Lipſ. 1712. 4. * EJ. *Kurtze und vvohlmeinende unterrichtung vvie ſich iedermann bey graſſierender Ruhr mit und ohne fieber verhalten und vervvahren kan*, Lubben 1719. 4. *

J. JAC. BRAUNER *theſaurus ſanitatis* P. I. Francof. 1712. 4. P. II. 1713. ibid. * EJ. *vveiber und kinder artzt*, Francof. 1713. 8. * EJ. *peſtbüchlein*, Francof. 1714. 8. *

AL. CH. GAKENHOLTZ *pro advertenda peſte*, Helmſtadt. 1712. 4. diſputatio.

DAVID FRIEDEL medicamentorum venditoris *Frauenzimmer medicin*, Lipſ. 1715. 8.* EJ. *verderbte medicin oder 25. darinn viele misbraüche der medicin gezeigt ... nebſt anvveiſung vvie die curen nach* BOHN RIVIN, STAHL's *lehre anzuſtellen*, Lipſ. 1722. 8. * EJ. *anmerkungen über viel ſchvvere krankheiten und dafür dienende artzneymittel*, Lipſ. 1720. 8. * Roſtoch 1724. 8.

LUDOVICI VITI phil. & med. lect. *ſopra la cura de' vajuoli*, Perug. 1712. & 1713. 8. Methodum refrigerantem in variolis ſumma cum conſtantia adhibuit, lecto excluſit ægrum ante diem quartum, noluit feneſtras claudi, propinavit decoctum ficuum cum lacte, aliaque lenia, venam ſecuit, quoties tuſſis accederet. Duo VIRI, diſcipuli VITI VIRGILIUS LOCCHI & LUDOVICUS MARITTI, Venetiis anno 1745. 8. ediderunt, a morte auctoris *dialoghi d' un Romano, e d' un Belogneſe ſopra la cura de' vajuoli ſeconde le dottrine di* L. VITI. *Aggiunſe un diſcorſo dell' influenza catarrale occorſa in Perugia l' anno* 1713. quo catarrhus poſt humidum autumnum epidemicus cum gravi febre conjunctus deſcribitur.

... MARAFFI *queſiti intorno alla medicina*, Lucca 1712. 4. *

La Ruota ſpezzata, Colon. 1712. contra ROTARIUM. *

LOUIS BELLE FONTAINE *medicine dogmatique méchanique*, Amſtelod. 1712. 8. *

PHIL. VVOODMANN *medicus noviſſimus*, Londin. 1712. 12. *

J. VVHITE *nevv and exact obſervations on feavers*, Londin. 1712. 8. ſanguinis miſſiones pro pondere corporis ægroti temperare ſuadet, & amplas omnino, ut vir 200. Librarum amittat uncias 60. 70. vir 150. L. uncias 50. 60.

J. BAPTISTÆ VERNA *pleuritis morborum acutorum princeps*, Venet. 1713. 4. Obſervationes in regno Neapolitano factæ ſunt. HIPPOCRATEM inprimis ſequitur. Pleuritidem in pleura etiam ſedere confirmat, plerumque tamen in muſculis. Inflammationem in venis obſtructis & varicoſis locum habere poſſe adfirmat. Sputa derivat ab arteria bronchiali. Pro-

gnoſis ad morem COORUM præſagiorum addit. Curat per venæ ſectionem iteratam, nitroſa, expectorantia, etiam Ceti ſperma. BELLINI præcepta in revulſione ſequitur, neque a venæ ſecandæ neceſſitate aut infantes excipit, aut feminas gravidas. Multum tribuit oleo amygdalarum dulcium. Hiſtorias HIPPOCRATICAS pleuriticorum commentario illuſtrat. EJUSDEM *phlebotomia princeps medicamentorum*, Patav. 1716. 4. Defendit venæ ſectionem, ipſe ex HELMONTIANA ſecta converſus, etiam in malignis vulgo ſic dictis morbis, & inprimis in brachio ſuadet adhibendam, &c.

Parere del D. N. N. *intorno la domanda fattagli dal* S. MATTEO GIORGI *riguardante un certo libruccio ſtampato in Lucca*, Genova 1713. 4. * Opus ANTONII FRANCISCI BERTINI, lites continens publico non utiliſſimas; ipſe pro GEORGIO contra FERRARIUM ſcripſit.

ANTONIO MESSERI di Bibbiena *lettera al* S. G. P. FERRARI *in riſpoſta alla riſpoſta data dal med.ſimo al* S. MATTEO GIORGI, Lucca 1713. 4. *

BARTOLOMEO CORTE *rifleſſioni ſopra il ſalaſſo*, Milano 1713. 12. *

MARIA CHIARIANNA *deſider. amico medico*, Padova 1713. 8. Veron. 1724. 8. *

NICOLAI LANZANI *metodo di ſervirſi dell' acqua fredda*, Neapoli 1713. 4. *

EMANUELIS TIMONII Liber *de variolarum hiſtoria quæ per inoculationem excitantur*. dicitur Conſtantinopoli 1713. prodiiſſe, qua primum hæc nova operatio Europæ innotuit, ex Circaſſia advecta. Eum Librum non vidi, ſed conf. J. *de Trevoux* 1715. oct.

Diſcours contenant les meilleurs effets de la pierre néphritique, Orleans 1713. 12. *

ALEXANDRI SCHAMSKY, Phyſici Olmucenſis, *freund in der noth oder gründlicher unterricht vvie ein ieder bey jetzt graſſierender ſeuche ſein eigner medicus ſeyen ſoll*, Prag. 1713. 8. EJUSD. *promtuarium parvum medico-practicum*, Norimberg. 1714. 4. ſpiſſum volumen eſt, quo praxis fere ETTMULLERIANA & diaphoretica traditur.

Kurtzer unterricht vvie ſich der gemeine mann vor der graſſirenden ruhr und peſt ſeuche vervvahren un curiren könne, Helmſtätt 1713. 8. *

Auffatz vvie der gemeine mann vvieder die anſteckende ſeuche ſelbſt ſich ſchützen könne, VVien 1713. 8. *

HENRICI ALEXANDRI NIESER *ſicherer vveg vermöge einer Panacea tartarea die Franzoſen ohne ſalivation nebſt andern krankheiten zu curiren*, Berlin 1713. 8.

J. J. JANTKE Profeſſoris Altdorfini *unterricht vvie man ſich bey der peſtilenzialiſchen ſeuche vervvahren und davon befreyen könne*, Sulzbach 1713. 8. * EJ. *ſelectus materiæ medicæ tabulis 68. exhibitus* Norimberg. 1720. 12. 1731. 12.

HENRICI HENRICI *de uſu corticis chinæ febrifugo cauto & ſuſpecto*, Hall. 1713. diſputatio. Credit inde oriri arthritides, hecticas, alvum adſtringi, recidivas fieri.

IMMANUEL VVEISMANN *fata & impoſtura variolarum*, Ulm. 1713. 4. *

J. BAPTISTÆ VVERLOSCHNIG *curationis verno-autumnalis abuſus*, Francof. 1713. 8. *

MARCI GERBEZ *intricata medica extricata*, Francof. 1713. 4. *

ERNST. GOTTHOLD STRUVE *von den frübling und herbſt curen*, Prenzlau 1713. 8. * EJ. *entvvurf des zuverläſſigen gebrauchs einiger medicamenten*, Kiel 1737. *

ARCHIBALDUS PITCARNE dictus eſt inter phyſiologos, iatro-mathematicus, ex celebrioribus, BELLINI amicus, Præceptor BOERHAAVII, qui multa ab eo recepit. Ejus aliqua practica ſunt. In *diſſertationibus medicis* quæ Edimburgi 1713. 4. Roterdam. 1714. 4. & Venetiis 1715. 4. excuſæ ſunt, *octava* eſt de febribus, in qua ſudorifera medicamenta contra purgantia tuetur. *Nona* eſt *de opera quam in ſanandis morbis præſtant corpora acida & alcalica*: ubi oſtendit, non ob acidam obve alcalinam naturam medicamenta operari. Poſt mortem PITCARNII *elementa medicinæ mathematica* prodierunt Londini 1717. 8. recuſa in collectione operum Leidenſi 1737. 8. & Londinenſi, ni fallor, anni 1727. 8. quæ anglico ſermone prodiit. Ea elementa ſatis vitioſe exſtant, ut in *Edimburgenſibus actis* monetur, in iis proponitur valde altiſonum ſyſtema iatromathematicum, ad BELLINI ſententiam, a quo PITCARNIUS venæ ſectionis theoriam habet, vertiginis theoriam, alia. Paradoxus cæterum curator fuit, qui emetica laudet in partu difficili.

LUDOVICO ANTONIO MURATORI *del governo della peſte, e della maniera di guardarſene*, Modena 1714. *

JOSEPHI MARIÆ XAVERII BERTHINI *theſes e ſatriori medendi methodo deprompta*, Florent. 1714. fol. *

BAR-

Bartolomeo Marzi *giuſtificazione contro l' ingiuſta condanna fattagli dal* S. J. G. Paolo Ferrari, Colonia 1714. 4. de curatione ægroti ſe purgat, quam accuſaverat Ferrarius. *

Brovvne's *inſtitutions de phyſick*, Lond. 174. 8. *

John Cathervvood *method of curing apoplexy*, Londin 1714. 8. 1715. 8. In appendice agit de uſu & abuſu medicinæ, & epiſtolam dat ad F. Slare de bezoardicis. Arteriotomen defendit, & præfert venæ ſectioni.

Michaelis Ernesti Ettmulleri, Michaelis f. Profeſſoris Lipſienſis, doctæ exſtant diſputationes, inter quas eſt *de effectibus muſices in hominem*, Lipſ. 1714.

J. Jac. Rosenstengel *myrothecium medico-practicum*, Francof. 1714. 4. * Videtur eſſe compendium materiæ medicæ. Ej. *medicus practicus clinicus forenſis*, ibid. 1717. 4. * compendium nempe medicinæ.

In celebri Libro Josephi Gazola, quo medicinam refutare conatus eſt, & quem in hiſtoricis diximus, venæ ſectionem imprimis & plethoram etiam refutat.

Jacobi Pilarini *nova & tuta variolas per traſplantationem excitandi methodus*, Venet. 1715. 12. * inoculationem nempe deſcribit, quam viderat Conſtantinopoli in uſu eſſe, ubi, & in VValachia, medicinam fecerat. Vita recenſetur in *Giorn. de letter. d' Ital.* T. XXXI.

Heilſame mittel vvieder die graſſierende ſeuche unter dem Hornvieh. Hall. 1716. 4.

Henricus Haguenot in celebri illa *de ileo* diſputatione, Monſpelii anno 1715. defenſa, valde ſuadit flatum in ileo per anum adigi. Ej. *an tympanitidi carminativa*, Monſpel. 1716. 8. Ej. *mémoire contenant une nouvelle méthode de traiter la verole*, Montpellier 1734. 8. nempe balneo moderari vim argenti vivi per frictiones introducti ſuadet, quo obtineatur, ut abſque noxia violentia fungatur officio.

Peter Kennedy *eſſay of external remedies*, Londin 1715. 8. Utilia eſſe medicamenta per poros cutis adplicata, minus enim mutari, quam in ventriculo, etiam purgari eo modo poſſe, & vomitum moveri, & omnes morbos ſanari.

General obſervations and preſcriptions in the practice of phyſick by a London Phyſician, Lond. 1715. 8. *

J. Conradi Barchusen, Profeſſoris Ultrajectini, *collecta medicinæ practica*, Amſtelod. 1715. 8.

Ferdinandi Caroli VVeinhard Profeſſoris Oenipotani *medicus officioſus praxi rationali & ſelectis formulis inſtructus*, Norimberg. 1715. 8. 1723. 4. cum *commentario* J. F. Loeuvv, * Ej. *nucleus univerſæ medicinæ in tres partes diſtributus*, quarum 2. eſt praxis, Patav. 1715. 8. 1728. 8. *

Christophorus de Helvvich, diverſus ab Uratiſlavienſi medico, Tennſtadii & Erfordiæ vixit, & multa hinc inde collegit, vertit aut edidit, tum ſuo, tum peregrino nomine: & ſuo quidem imprimis *Grund und Lehrſäze der medicin*, Lipſ. 1715. 8. * *Geheimer medicus*, Francof. 1725. 8. * *Haus medicus und land barbier*, Lipſ. 1719. 8. * *Armer leute haus medicus*, Francof. 1716. 8. * *Frauenzimmer und kinder apotheke* 1700. 12. * *Anmerkungen von allerhand raren mediciniſchen dingen*, &c. Erfurt. 1711. 8. 1710. 8. cum nonnullis reſponſis & conſiliis. Tum cum falſo nomine Valentini Krautermanns *vveiberkrankheiten* Lipſ. 1711. 8. * *de urina, pulſu & vena ſectione*, Lipſ. 1723. 8. * *Praxis medica vvie eine krankheit vvohl zu erkennen und die cur ſicher einzurichten*, Arnſtatt. 1734. 8.* *VVie das ächzende hüfte, rük und lendenvvehe zu curiren*, Arnſtatt. 1746. 8. *Conſilia ſecreta von vveiber krankheiten*, Lipſ. 1742. 8. *

J. Nicolai Martii *de magia naturali ejuſque uſu medico*, Lipſ. 1715. 4. *

J. Caspar Mangold *materiæ medicæ idea nova tripartita*, Baſil. 1715. 8. *

Rudolphus Jacobus Camerarius, frater Eliæ natu major, & pariter Profeſſor Tubingenſis, vir minime de vulgo, ut adparet ex ejus Epiſtola *de ſexu plantarum*, multas diſputationes utiles reliquit, ut eam *de conſilio ad podagram internam Anglicano*, Tubing. 1716.

J. Sim Bauermuller, præcipui diſcipuli Stahliani, *ſpecimen theoriæ medicæ .... therapiam comprehendens*, Norimberg. 1716. 8. de mendis ipſe auctor conqueritur.

Le Breton *remédes choiſis de médecine & de chirurgie*, Pariſ. 1716. 8. *

Josephi Lanzoni Ferrarienſis, varie docti viri & collectoris, *Adverſaria & conſultationes medicæ*, Ferrariæ edita ſunt 1716. 8. quorum, quæ *conſultationes* vocantur omnino 174. exſtant

exſtant in *ſecundo* tomo operum Lauſannæ anno 1738. 4. recuſorum. Sic in T. III. *Adverſaria*, *animadverſiones* & aliqua practica exſtant. Sed non videtur praxis præcipua cura LANZONI fuiſſe.

VVYERI GUILIELMI MUYS *diſſertationes & obſervationes de ſalis ammoniaci ad febres intermittentes uſu*, Franeker 1716. 4. Egregie docet per obſervationes, febres intermittentes ſale ammoniaco fugari poſſe, quam efficaciam ejus ſalis nos etiam, & CL. BRENDELIUS in acutis febribus obſervavimus, nihilo deteriorem quam nitri, & etiam meliorem, quoties alvum laxam eſſe non convenit.

LEAL LEALIS *hebdomada febrilis* P. I. Patav. 1717. 4. *

VINCENZIO RENZONI *difeſa dell' impropria cenſura fattagli dal* D. BERN. MARIANI; Lucca 1719. 4. * & contra eam *riſpoſta dal* D. BERNARDINO MARIANI *alla difeſa del* D. V. RENZONI, Lucca 1718. 4. *

J. BAPTISTÆ GUASTALDI *Ergo febribus intermittentibus china china*, Avignon 1718. 8. *

GERHARD GORIS *mercurius triumphator in morborum chronicorum curatione*, Leid. 1717. 8. *

J. CHRIST. SPROEGEL *kinder pflege*, Hamburg 1717. 8. *

GREGOR. THEOD. BARTHOLDI *opera medica*, Francofurti 1717. 4. prodierunt, quibus imprimis *praxis clinica* continetur.

Haus artzney, Buding 1717. 8. *

LUDVVIG VVILHELM v. KNORR *Venus à la mode oder vvie die im ſchvvang gehende veneriſche gehende veneriſche Krankheiten ſicher und gevvis ohne ein gran des mercurii zu curiren*, Lipſ. 1717. 8. * EJ. *von frauenzimmer Krankheiten*, Lipſ. 1747. 8.

URATISLAVIENSIA Acta *oder einiger Breslauiſchen medicor. Samlungen von natur, kunſt und literatur geſchichten* cœperunt edi Uratisl. 1718. auctore imprimis JOHANNE KANOLD, STAHLII diſcipulo. Maxima pars practici argumenti eſt, ut epidemicorum morborum hiſtoriæ, obſervationes rariores, & nova inventa medica omnis generis. Ita de variolarum inoculatione anno 1724. 1725 1727. & alibi plurima hic habentur, & de lite circa venæ ſectionem in pleuritide, de oleo animali DIPPELII, de inutilitate ſanguinis epileptici, &c. Ut tamen memor ſis, opium, corticem, & quæ non STAHLII ſunt, ubique hic deprimi. CL. BUCHNERI continuatio ſub nomine *miſcellaneorum* perinde practica plurima continet.

GEORGIUS PHILIPPUS NENTER, Profeſſor Argentoratenſis, ex ſcriptis STAHLII (quem non audivit) in ejus ſectam tranſiit. EJUS *fundamenta medicinæ* Argentorati anno 1718. & 1721. 4. vol. 2. prodierunt recuſa Argentor. 1750. 4. Plurima practica ſunt, tabularum modo diſpoſita, in quibus omnium morborum curationes habentur.

J. SAMUELIS CARLII, Medici Budingenſis, & aliquamdiu archiatri Danici, quem STAHLIUS cum BHUERMULLERO pro præcipuo ſuo diſcipulo adgnovit, *therapia generalis & ſpecialis*, Hall. 1718. 4. Morborum curationes & cautelas ex præceptis magiſtri ſui tradit, calidam methodum paſſim ſecutus. EJ. plurima alia ſunt opera *hauſarzney vor die armen*, Buding 1717. 8. *ſpecimen hiſtoriæ medicæ*, Hall. 1719. 4. quo & ipſo habetur therapia morborum. *Medicina pauperum oder armen apotheke*, Buding 1719. 8. 1721. 8. cujus tertia pars eſt therapeutica. EJ. *noſocomium academicum ſeu pia deſideria in anlegung eines lazareths zur etablirung der mediciniſchen und phyſiſchen vviſſenſchaften*, Buding 1719. 8. * EJ. *peſtengel ſeu conſilia ad peſtem*, ibid. 1721. 4. EJ. *therapia dogmatico-clinica ichnographice delineata*, Budingen T. I. & II. 1720. 8. & 1737. 8. EJ. *ichnographia praxeos clinicæ*, Buding 1722. 8. EJ. *von den ſchädlichen früchten des vielen arzeneyens*, Schafhus 1724. 8. EJ. *ſynopſis medicinæ Stahlianæ*, Hall. 1725. 8. EJ. *zeugnüſſe von medicina morali*, Buding. 1728. 8. * Collectæ diſputationes de abuſu aquarum mineralium, de diæta, &c. EJ. *mediciniſche rathſchläge*, Buding 1733. 8. * EJ. *therapia dogmatico clinica*, Buding. 1737. 8. EJ. *erfahrungs gründe von des blutlaſſens vvahrem gebrauch und misbrauch*, Altona 1738. 1742. 8. * EJ. *mediciniſche und moraliſche untervveiſung*, Buding. 1744. 4. * EJ. *hiſtoria medica pathologico-therapeutica* T. II. Hafn. 1738. 8. Hiſtoriæ morborum curationum propriarum. Reviſa eſt a J. JACOBO SCHLIERBACH. EJ. *mediciniſche bedenken*, Hall, 1747. 8. *

GEORGII CLACII de eadem ſecta *obſervationes chirurgico practica*, Hanover. 1718. 8. magis tamen chirurgice. EJ. *gründlicher bericht von einigen ſpecifitis vvieder die Lungenſucht...*

EJUSD.

EJUSD. *conſilia medica über rare caſus in gefährlichen Krankheiten hectica und ſchvvindſucht* F. Lipſ. 1739. *

MICHAEL ALBERTI, Profeſſor Halenſis, etiam nunc ſuperſtes, fortis STAHLIANORUM dogmatum defenſor, auctor eſt pene innumerarum diſputationum, quarum pleraſque omittimus, & multa etiam majora in STAHLII ſenſum edidit, & contra mechanicos acriter pugnavit. EJUS eſt *ſincera & juſta reſponſio de pedantiſmo medico adverſus abſurda auri fulminantis defenſionis* (P. VVOLFII) Hall. 1718. recuſa in *ſcriptis philoſophicis*. EJ. *introductio in univerſam medicinam practicam ſpecialem & ſpecialiſſimam*, Hall. 1721. 4. grande opus. EJ. *ſyſtema juriſprudentiæ medicæ quod* Hall. 1725. 4. incipit edi, & cujus volumen VI. Gorlizii anno 1747. 4. prodiit, paſſim etiam in poſterioribus tomis conſilia medica continet, caſuſque practicos, ad hæmorrhoidum negotium, ad accuſationes corticis peruviani aliaque. EJ. *epiſtola qua thermarum & acidularum idolum medicum deſtruit*, Hall. 1713. 4. EJ. *de catarrho ſuffocativo efficaci ejuſdem remedio tractando*, Hall. 1720. 4. EJ. *de mercurii dulcis ſingulari uſu in deſperatis morbis* 1724. 4. EJ. *de reſuſcitatione ſemimortuorum medica*, Hall. 1725. diſputatio EJ. *ſpecimen medicinæ theologicæ*, Hall. 1726. 8. EJ. *de viribus medicatis olei animalis*, Hall. 1733. 4. Londin. 1732. 8. EJ. *de medicina moratoria*, Hall. 1743. 4. De *medicamentorum modo operandi in corpore vivo*, Hall. 1720. De *reſuſcitatione mortuorum medica* 1725.

JOHANNIS JUNKERI, qui & ipſe de STAHLII ſecta noſtro ævo ſupervixit: multa ſcripta ſunt, omnes enim medicinæ partes in tabulas conjecit, & ad STAHLII mentem tradidit. EJUS *conſpectus medicinæ theoretico-practicæ* (cum ipſius STHLII præf.) prodiit primo Halæ 1718. 4. recuſus 1725. 4. & 1735. 4. EJ. *conſpectus theoriæ generalis methodo Stahliana conſcriptus*, Hall. 1725. & 1736. 4. editus eſt. EJUS multæ ſunt diſputationes, ut *ſpecimen pathologico-therapeuticum in caſu terrificis motibus complicato* 1740. 4. diſputatio. *De novo methodo curandi epilepſiam abſque ſpecificis*. Hall. 1741. 4. & aliæ.

J. DANIEL GOHL, Practicus, nihilominus acris in adverſarios STAHLII, edere cepit anno 1717. *Acta medicorum Berolinenſium* Berolin. quorum XXI. volumina in 8. prodierunt. Maxima pars practica eſt, & hiſtorias epidemiarum, aut ſingularium etiam morborum continet, cum curationibus. GUNDELSHEIMERI methodum recenſet, qui vehementibus & repetitis emeticis febrem petechialem adgrediebatur, ſed ipſe in temeraria curatione periit. Arnicæ vires in reſolvendo ſanguine, veronicæ pratenſis teucrii folio aptitudinem pro uſu theiformi, vulnerario reſolvente, heliotropii vim ad oculorum morbos, ſabinæ ad calculum pellendum, iridis in hydrope, ſalis Epſonienſis in morbis hæmorrhoidariis, ſulfuris antimonii in catarrho ſuffocativo, veſicantia in variolis, decoctum D. BEHRENS in podagra, & alia laudat. Arſenici temerarias adverſus febres laudes rejicit. Corticem in febribus tertianis autumnalibus profuiſſe faſſus eſt. Venæ ſectionem plerumque, etiam in peripneumonia, video neglexiſſe, in apoplexia vero rejeciſſe. Variolarum tum inoculationem, tum curationem GUNDELSHEIMERIANAM accuſat. EJ. ſub nomine URSINI VVAHRMUND *verſuch patriotiſcher gedanken über den von verurtheilen kranken verſtand beſonders in der therapie der medicorum nebſt vorſchlag vvie derſelbe zu curiren*, Berlin. 1727. 8. Contra mechanicos & Cel. BURGGRAVIUM. EJ. *compendium oder anleitung zur praxi clinica*, Nuremberg 1733. 8. Sibi etiam vindicat in ACT. BEROL. p. 97. G. M. M. P. T. BLAZER *compendium nova & ſuccincta praxeos medicæ*.

GOTOFREDI KLAUNIG *noſocomium charitatis*, Uratiſlav. 1718. 4. ob curationes morborum huc etiam ſpectat.

J. JACOB REICH Stahliani, *kurtze und gründliche anvveiſung vvie des menſchen geſundheit zu erhalten und den krankheiten mit vvenigen arzneyen abzuhelfen*, Buding 1718. 8. *

SAMUEL FORBIGER *der vernünftige medicus in ... der praxi*, Lipſ. 1718. 8. 1726. 8. 1735. 8. Ad Stahlianam mentem & ipſe ſe ſcribere profitetur, adeo addictus calidæ theoriæ, ut etiam in pleuritide ſuis eſſentiis ſiſus, venæ ſectionem omittat.

SIG. JAC. APINI *faſciculus diſſertationum medicarum*, Altorf. 1718. 8. * Ad Phyſiologiam & hiſtoriam animæ.

Mle CROM *expériences curieuſes concernant la médicine*, Pariſ. 1718. 12. * Arcanorum venditrix.

PATRIK BLAIR *miſcellaneous obſervations in phyſik, anatomy, ſurgery, botaniks*, London. 1718.

1718. 8. Ad praxin varia pertinent. Luem veneream epidemice abſque coitu ortam fuiſſe credit. Balneum frigidum in mania laudat, &c.

J. F. NICHOLSON *the modern ſiphilis or the true method of curing the veneral diſeaſe*, London 1718. 8. *

EDVVARD STOTHER *diſc. of cauſes and cures...* London 1718. 8. * EJ. *eſſay on ſickneſſ and health*, Londin. 1728. 8. * EJ. *lectures on the rationale of medecines*, Lond. 1731. 2. vol. 8. *

DOMINICI GAGLIARDI *idea del vero medico*, Rom. 1718. 8. EJ. *infermo inſtrutto*, ibid. 1719. * EJ. *degli abuſi introdotti ne' purganti ovvero relazione nella quale ſi moſtra l'origine cura e preſervativo de' mali di petto che correno*, Rom. 1720. *

ANTONII PELLISERI, ſive potius FRANCISCI CHICOINEAU nunc archiatrorum comitis, quæſtio medica, *Ergo ad curandam luem veneream frictiones mercuriales non in hunc finem adhibendæ ut fluxus ſalivæ excitetur*, Monſpel. 1718. Parciorem & interruptum uſum mercurii laudat.

AEGIDII PIAZZONI *phlebotomia eſaminata*, Mediolan. 1719. 8. pro venæſectione.

JOHANNIS ALLEN *ſynopſis medicinæ practicæ univerſa*, Londin. 1719. 8. 1729. 8. Amſtelod. 1723. 8. & 1730. 8. auctior Venet. 1732. 8. Francofurti 1749. 8. Gallice *abregé de toute la médecine pratique*, Pariſ. 1727. 12. vol. 3. vertente J. de VAUX & multis aliis ſcriptorum locis auctior, Pariſ. 1741. vol. 7. 12. Admirator BOERHAAVII, non tamen diſcipulus, morborum deſcriptiones & curationes ex vaſtis operibus in breve compendium ſtipare adgreſſus, operæ pretium feciſſet, ſi ſelectum meliorem adhibuiſſet, omittit autem HIPPOCRATEM, ARETÆUM, ALEXANDRUM, BALLONIUM: ETTMÜLLERUM vero ad ſingula capita exſcribit. Formulas pro tironibus addidit.

J. SAM. LEDEL *zufällige gedanken vvie man ſich vor allen anſteckenden und peſtilenzialiſchen fiebern präſerviren und curiren ſoll* 1719. 4. EJ. *breviarium epiſtolicum medico-conſultatorium*, Sorau 1738. 8. *

JOAN de KINDER & GUILIELM FRANC. de VVINT *nucleus materiæ medicæ*, Bruxell. 1719. 8.

JOH. DOMIN. VANDI *de remediis* 1720. 4. *

CAROLI ANTONII ALIDI *ſomnia medica*, Lodi 1720. 4. *

GASPARI CUCCHI *phlebotomia obſoleta*, Bergomi 1720. 8. *

J. BAPT. DAVINII *de potu vini calidi* Mutin. 1720. 4. & Ed. II. Mutin. 1725. 4. acc. diſſ. CL. VALISNERII *dell' uſo e dell' abuſo delle bevande e bagnature calde o fredde*. VALISNERIUS equidem contra Neapolitanorum & Siculorum medicorum morem dandæ in febribus frigidæ pugnat, multis epiſtolis, DAVINIUS autem & VALISNERIUS in morbis ventriculi aliiſque impenſe vinum calidum laudant. Adjecta eſt L. A. MURATORII *de potu calido vett.* epiſtola. Deinde ipſe ANTONIUS VALISNERIUS nobilis Scandianus, Profeſſor Patavinus, maximam quidem vitæ partem trivit in re naturali & inſectorum hiſtoria, praxin tamen etiam adtigit. In *raccolte di varie oſſervazioni ſpettante all' iſtoria medica e naturale*: & in *eſtratti di varie oſſervazioni dell' autore, in raccolta d' alcune lettere ſcientifiche ſcritte a ſuoi amici* plura bonæ notæ, imprimis de vanis præſidiis ad venena adhibitis proponit. In *conſulti medici* multa theoria eſt, quæ ad acidi & alcali hypotheſin vergit.

JOH. VVOODVVARD primo lintea vendidit, inde in cultorem hiſtoriæ naturalis & medicum evaſit, cum laude induſtriæ & ingenii, ut tamen aliquid nimii in eo eſſet, quod agebat. EJ. *medicina & morborum ſtatus imprimis de variolis*, Lond. 1718. 8. Tiguri 1720. 8. Variolarum ſedem in ventriculo ponit, & in ſalibus nimis acribus, hinc rejecta omni alia medicina morbum emeticis, inde vero oleoſis & unguentis ſanare adgreditur, vehemens in FREINDII curationes & MEADIUM cenſor. Amicus ejus edidit, ibid. 1719. 8. *a ſober vindication of* D. VVOODVVARD, qua in FREINDIUM declamat. Aliqua repoſuit in nupero de variolis opere MEADIUS.

Recueil de méthodes de traiter la varole, Trevoux 1720. 8. *

GUALTHERI HARRIS libellum *de morbis infantium acutis* jam diximus. Bonus ſenex vixerat & artem exercuerat in exercitu R. GUILIELMI III. ut archiater ad familiam. EJ. *de peſte diſſertatio* ac *deſcriptio inoculationis variolarum*, Londini prodiit anno 1721. 8. In peſte quidem non vult claudi ægrotorum domos; in principio mali ſuadet uſum tartari emeti-

emetici, aut vitrioli albi; inde diaphoretica mitia, ut ſerpentarium virginianam, flores chamæmeli, vinum, acetum, fonticulos, ſetacea. Ad variolas, experimenta in Brittania facta citat. EJ. *diſſertationes medico-chirurgicæ habitæ in Amphitheatro Soc. Reg. Med. Londin.* 1725. 8. Pleræque huc faciunt. In variolis rejicit medicamenta calida, Sydenhamianam tamen cerviſiam, qua auctorem valde delectatum fuiſſe monet, minus probat. In morbillis gummi tragacanthæ laudat, ad tuſſim. In febribus probat aquæ frigidæ uſum. Venæ ſectionem maximam in æſtuoſis regionibus ferri monet, ſimplicia medicamenta compoſitis præfert.

DOMENICO BOTTONE *preſerve ſalutevoli contro il contagioſo malore*, Meſſin. 1721. 4. *

DONDUCCI *delle precauzioni del ceruſico in mezzo alle peſti*, Bologna 1721. 4. *

Numeroſos cæterum *de peſte* libellos occaſione Maſſilienſis ſtragis ſcriptos, non repeto.

HERMANNI OOSTERDYCK SCHACHT, Profeſſoris Leidenſis, *medieiniſch collegium über die praxin*, Arnſtat. 1721. 8. * videtur liber ſuppoſititius.

J. HENRICI FURSTENAU *de iis quæ deſiderantur in praxi medica*, Francof. 1721. 8. omnia vero deſiderata conjuncta, Lipſ. 1727. 8.

GEORGII DETHARDING, Roſtochienſis olim, deinde Hafnienſis Profeſſoris, qui & ipſe STAHLII ſententiam ſecutus eſt, multa ſunt opuſcula, ut *hiſtoria inoculationis variolarum*, Roſtoch. 1722. 4. *Meditatio phyſico pathologico-therapeutica de morte*, Roſtoch. 1723. 4. Diſſertatio *de methodis medendi in medicina & chirurgia ſuſpectis*, Hafn. 1737. 4. *de novo ſpecifico in quartana*, Hafn. (pulvere nempe anthelminitico.) EJ. eſt *enodatio quæſtionum ſpinoſarum ad hiſtoriam medicam de miſſionibus ſanguinis artificialibus*, Hafn. 1738. 4. de vario nempe modo mittendi ſanguinis ejuſque antiquitatibus. EJ. *fundamenta methodi medendi*, Hafn. 1743. 8. Compendium. EJ. *de ſpecifico prophylactico oculorum*, Hafn. 1745. 4. nempe lotione quæ aqua frigida fit.

Acriter pro eadem STAHLII ſecta olim pugnavit ANDREAS OTTOMARUS GOEKICKE, Profeſſor Francofurtenſis ad Viadrum. EJ. ſunt diſputatio *de emollientium & derivantium genuina operandi ratione*, Francof. ad Viadr. 1721. 4. diſputatio *de impoſtura corticis peruviani*, Francof. 1727. 4. diſputationes *de laude febris falſo ſuſpecta*, ibid. 1733. 4. contra ILL. VVERLHOFIUM, ſcripta contra quem etiam GOELICKII, ut videtur, ſcriptum eſt, *Anonymi epicriſis in excerptum ex literis* D. P. G. VVERLHOFII F. Lipſ. 1735. valde, ut ex titulo colligo, acerbum, nam nunquam legi. Ejusd. eſt *medicina practica clinica & forenſis*, Lipſ. 1735. 4. EJ. *inſtitutiones medicæ ſecundum principia mechanico-organica*, Francof. ad Viadr. 1735. 4. EJ. diſſertatio *de methodo curandi hæmorrhagias ſpontaneas excedentes*, ibid. 1741. 4. In *ſelectis* etiam *medicis* pleraque practici argumenti ſunt.

Hoc tempore modus invaluit Circaſſicus, quo variolæ benigniores ex ægro homine in alium transfunduntur, eo fine, ut ejuſdem, mitioris nempe generis variolæ, ex eo fermento proveniant. De ea nova curandi methodo plurima ſcripta prodierunt, in Anglia imprimis, quæ hic conjunctim tradam, cum alii ſcriptores vehementer approbarent novum inventum, alii rejicerent. Invenio ergo eo pertinere ABRAHAMI VATERI viri clariſſimi diſſertationem *de methodo transplantandi variolas per inſitionem*, VVittemb. 1720. 4. quæ cum titulo *art und vveiſe die blattern durch kunſt einzupfropfen* germanice recuſa eſt. 1721. 8. cujus etiam eſt *de oleo animali* DIPPELII diſputatio 1733. 8. cuſa Londini 8. cum experimentis utilis in epilepſia ſucceſſus, &c. Eodem pertinet CL. MATTH. ERNESTI BORETII *obſervationum exoticarum ſpecimen* I. *ſiſtens Anglorum variolarum per inoculationem excitandarum methodum* Regiomont. 1722. 4. auctor ipſe facta in reis hominibus in Anglia experimenta præſens viderat, poſt quæ regia familia cum operationem paſſa eſt.

JAC. a CASTRO *de methodo inoculationis ſeu tranſplantationis variolarum cum criticis notis in varios auctores de hoc morbo ſcribentes*, Hamburgi 1722. 8. Leid. 1722. 8. germanice eodem anno Hamburgi 8. anglice Londini 1723. 7. belgice Amſtelod. 1722. 8. Varia de variolis in univerſum, & variis inoculandi methodis habet.

ANTONII LE DUC *de Byzantina variolarum inſitione*, Leidæ 1722. 4. diſputatio & ibid. 8. eodem anno cum HARRIS & a CASTRO. Filius medici Conſtantinopolitani encheireſes deſcribit, quales ipſe eo loco viderat exerceri.

J. C. diſſertatio *on the methods of inoculation*, London. 1721. 8.

HENRICI MAITLAND *account of inoculation*, Lond. 1722. 8. * & *the account of inoculating vindicated*, Londin. 1722. 8. Hic imprimis medicus hanc operationem in Angliam introduxit.

duxit. Germanice poſterior libellus verſus eſt cum titulo H. M. *bevvährte einpfropfung der blattern zur vviederlegung de von* D. VVAGSTAFFE *und* E. MASSEY *davvieder verfertigten ſchriften nebſt* HEN. MAITTLANDS *erſteren bericht von dieſer cur uberſetz von* F. C. VVEBER, Brem. 1725. 8.

An account of inoculating the ſmallpox in Boſton in a letter from a gentleman, Londin. 1722. 8. * nempe in nova Anglia feliciſſimos ſucceſſus ea operatio habuit.

BENJAMIN COLEMANN *account of the ſucceſſ of inoculation in nevv England*, ibid. eodem anno 8. germanice, VVittemb. 1723. 4. *

The nevv practiſe of inoculation conſidered and an application to the parliament for the regulation of dangerous experiment, Lond. 1722. 8. * contra operationem.

LEGARD SPARHAM *ſurgeon, reaſons againſt the practice of inoculating the ſmallpox*, ibid. 1722. 8. *

EDMUND MASSEY *ſermon againſt inoculation*, Londin. 1722. 8. *

VVILLIAM VVAGSTAFFE *letter to* D. FREIND *ſhevving the danger ad incertainty of the inoculating the ſmallpox*, Londin. 1722. 8. * & gallice eodem anno. Huic reſpondet J. BRADY in libello cui titulus eſt *ſeme remarks upon* D. VVAHSTAFFE'S *letter and* M. MASSEYS *ſermon againſt inoculating the ſmallpox*, ibid. eodem anno. Nam concionatores operationem accuſabant, quæ videretur ſano homini morbum inferre.

JAMES JURIN *letter to* CALEB COLESVVORTH *containing the comparaiſon betvveen the mortality of the natural ſmallpox and that by inoculation*, Londin. 1723. 8. Oſtendit ex 182. hominibus, quibus variolæ inoculatæ fuerint, non periiſſe niſi duos, atque adeo eſſe rationem ſpei fere uti 100. 1. cum in variolis naturali modo contractis ſpes ſit unice 6. ad 1. citat ſimiles felices eventus in N. Anglia & VVallia obſervatos. EJ. *account of the ſucceſ of inoculating the ſmallpox for the year* 1724. Londin. 1725. 12. & Pariſ. 1725. 12. gallice. Nempe ex variolis ſponte natis in 16010. mortuos eſſe 2650. inter eos quibus inoculatæ ſint, vix quemquam, EJ. *account of the ſucceſſ of inoculating the ſmallpox for the year* 1724. 1725. 1726. Londin. 1727. 8. Iterum oſtendit ex varioloſis 18989. periiſſe 2957. nempe $\frac{1}{6}$, ex artificialibus unum in 105.

ISAAC MASSEY *ſhort and plain account of inoculution vvith an anſvver to* D. JURIN'S *letter*, Lond. 1723. 8. *

R. BLACKMORE *diſſertation on the modern practice of inoculation*, London 1723. 8. *

CLAUDII de la VIGNE & LUD. DUVRAC, *Erge variolas inoculare nefas*, Pariſ. 1723. 4.

J. ERNEST. VVERDEN *vernünftige gedanken von der inoculation der blattern in 4. abhandlungen*, Hanover 1724. 8. Eamdem operationem regio juſſu feliciter Hanoveræ dirigente ILL. J. AUGUSTO de HUGO adminiſtravit. Ea exempla etiam in II. tomo *collectaneorum Chirurgicorum Hanoveranorum* continentur.

VVILLIAM CLINCH *hiſtorical eſſays on the riſe and pregreſſ of the ſmallpox*, Londin. 1724 8. Antiquis notas fuiſſe variolas, & ab Europæis in Aſiam adlatas contendit, &c.

DANIEL SCHAGEN *de variolis earumque inoculatione ſeu tranſplantationem*, Leid. 1724. 4. diſput.

J. FRANCIS. HOVVGRAVE, Parmacopolæ, *reaſons againſt the inoculation of the ſmallpox*, Lond. 1724. 8. cum hiſtoria caſus funeſti, quam refutat JURINUS in *account for the year* 1724.

J. F. MULICH *de variolarum inſitione*, Altdorf. 1725. diſputatio.

ZABDIEL BOYLSTON *hiſtorical account of the ſmallpox inoculated in N. England*, Lond. 1726. 4. * Inter 244. inoculationes aliquæ minus felices fuerunt, quarum hiſtorias dedit.

J. ANDREÆ FISCHER *de curioſa variolarum per inſitionem prophylaxi*, Erfurt. 1726. diſputatio 4.

J. GASPER SCHUCHZER *account of the ſucceſſ of inoculating the ſmallpox for the year* 1727. 1728. London 1729. 8. Olim amicus noſter collectis teſtimoniis oſtendit, ſi omnia ſumantur quam maxime adverſa, tamen vix quinquageſimum quemque poſt inoculationem obiiſſe. Inde ex DADICHII interpretis Regii relatione deſcribit modum, quo variolæ in Barbaria inoculantur.

CASP. NEUMANN *von einpfropfung der kinderpoken*, Berlin 1745. 8. prius jam editum fuiſſe ſuſpicor. Redeo in ordinem annorum.

J. CAM *eſſay on rheumatiſm, gout and ſtone*, Londin. 1722. 8. *

JOH.

JOH. GRASHUYS *de phlebotome*, Leid. 1722. 4. *

PHILIPPI MASIERO *il più remuto de' mali, la peſte*, Venet. 1722. 8. cum præſervatione & curatione.

BARTHOLOMÆI BOSCHETTI *de ſalivatione mercuriali*, Venet. 1722. 4. Offenbach 1732. 4. Venet. 1744. 4. cum theoria ſalivæ, & hiſtoria adhibendi argenti vivi, ægrorumque, ut vocant, caſibus.

JACOBI BOUEZ *méthode nouvelle pour guérir les maladies vénériennes avec une réfutation des anciennes hypotheſes ſur la mêmes maladies*, Pariſ. 1722. 12. *

POLYCARPI LEYSERI *novi ſyſtematis medicinæ prima lineæ*, Argentor. 1722. diſputatio paradoxi viri, juriſconſulti & medici.

PHILIPPI JACOBI DUTTEL *de virulenta purgantium indole*, Auguſt. Vind. 1722. 8.

PHILIPPUS HECQUET, medicus Pariſinus, pius homo, ſed acer, & in adverſarios vehemens, doctrinæ BAGLIVIANÆ addictus, quæ morborum ſedem in ſolidis ponit, ſimplicis medicinæ amator, oſor chemiæ & novarum in medendo methodorum, plurima ſcripſit, acuta dictione ſed parum definitis ſententiis & laxis ratiociniis. Abſque nomine ſcriptoris prodiit *Explication mécanique des effets de la ſaignée & de la boiſſon dans les cures des maladies*, Chambery (ſed in Gallia proprie) 1707. 12. contra cenſuram Andryanam theſeos HECQUETIANÆ (*Ergo impedita traſpirationi ſanguinis miſſio*, Pariſ. 1704. 4.) gallice etiam recuſæ. EJ. *de purganda medicina a curarum ſordibus*, Pariſ. 1714. 12. Contra purgationes, & deputationes, ut vocantur, ſanguinis pro theoria ſolidorum. EJ. *novus medicinæ conſpectus*, Pariſ. 1722. 12. vol. 2. EJ. *obſervation ſur la ſaignée du pié & ſur la purgation au commencement de la petite verole*, Pariſ. 1724. 12. (& 1725. 12. cum reſponſione SYLVÆ) Venæ ſectionem pedis Hiſpanis prodeſſe non negat, negat autem perinde Gallis ſalubrem eſſe. Purgationem alvi in ſuppuratoria febre defendit, emetica rejecit. EJ. *traité de la peſte*, Pariſ. 1722. 12. latine etiam cum *novo* conſpectu editus, rejicit purgantia & emetica, quæ ſolidas partes, aliunde nimis elaſticas, ſtimulent. Suadet venæſectionem, regimen diaphoreticum, anodyna EJ. *lettre en forme de diſſertation pour ſervir de réponſe aux difficultés ſur le Livre de la ſaignée*. Pariſ. 1725. 12. Reſpondet objectionibus factis contra obſervationes, excitat funeſtas GUNDELSHEIMERI curationes, & eo exemplo emetica rejicit. Inoculationem improbat, ſua narcotica laudat. *Réflexions ſur l'uſage de l'opium & des calmans*, Pariſ. 1726. 12. EJ. *remarques ſur l'abus des purgatifs & des amers au commencement & a la fin des maladies & ſur l'utilité de la ſaignée dans les maladies des yeux & des femmes & des enfans*, Pariſ. 1729. 12. cum Ep. de muſculo RUYSCHII, & alia de generatione vermium. EJ. *traité de la digeſtion, & des maladies de l'eſtomac*, Pariſ. 1730. 12. 2. vol. 1747. 2. vol. 15. Una prodiit *réponſe aux principaux endroits du Livre de* M. SYLVA, qua acriter eamdem in pede vene ſectionem refutat, tum tres *literæ de vena ſectione*, quarta de kermes minerali, & quinta de morbis oculorum contra recepta auxilia. EJ. *le Brigandage de la médecine dans la maniére de traiter la petite verole*, Utrecht 1732. 12. 1749. 8. Acerrime & fuſiſſime invehitur contra venæ pedis ſectionem in variolis, & contra emetica inprimis antimonialia & kermes minerale. De variolis proprio libello agit, laudat venæ brachii, aut jugularis ſectionem, anodyna. Tympaniten, ut a ſtrictura nervorum natam, ſanat venæ ſectione & refrigerantibus. Modum proponit, quo poſſit utilis collectio exprimentorum medicorum elaborari. EJ. *médecine théologique ou la médecine creée ſortie des mains de Dieu & regie par ſes loix*, Pariſ. 1733. 12. 12. vol. Medicamenta chemica rejicit, plantas unice laudat, morbos ad tonum auctum & convulſionem, hinc medicamenta ad claſſem anodynorum reducit, laudat arteriotomen. Una ejus *theſes* recuſæ ſunt, varii argumenti. EJ. *médecine naturelle vüe dans la pathologie vivante dans, l'uſage des calmans & des différentes ſaignées*, Pariſ. 1738. 2. vol. 12. * Contra chemiam & inde ortas theorias. Venæ jugularis ſectionem defendit, & ſanguinis miſſione ſuppleri vult hæmorrhagias, quæ poſt longam conſuetudinem ceſſant fluere. EJ. *la médecine, la chirurgie & la pharmacie des pauvres*, Pariſ. 1740. 3. vol. 12. cum vita auctoris. In duobus primis voluminibus medicinam practicam in genere, deinde morbos artificum, ætatum, ſexuum, & curationes proponit. Mitia alvum ducentia laudat, emetica rejicit, & ſudorifera, excepta theriaca, calidæ multum uſum in febribus commendat, tum venæ ſectiones, easque fere ubique & ad omnes morbos, Pharmaciam, cujus magna pars ex FULBERO eſt, emendavit D. BOUDON, eaque remedia uſitata continet.

Georgius Cheyne, Medicus Bathonienſis, mathematicus idem, & in Bellini theoria innutritus, plurimum diætæ tribuit, qua ſola pleroſque morbos aut averti poſſe docuit aut ſanari, rejectis vehementibus medicamentis. Ej. *eſſays on the gout*, Londin. 1722. 8. Victu vegetabili, lacteo, labore, purgantibus morbum ſuperari ſperat. Flores ſulfuris & æthiopem mineralem vehementer laudat ad ulcera & ſcrophulas. Iſchiadicum morbum ſumto quotidie ad tres uſque drachmas oleo terebinthinæ ſanavit. Ejusdem *theory of acute and slovv feavers*, ibid. eodem anno 8. Vomitum laudat rejecta purgatione. Vim mercurii a pondere deducit, dividente humores, vaſa expediente, &c. Ej. *the Engliſh malady or a treatiſe of nervous diſeaſes of all kinds, as ſpleen vapours, lovvneſſ of ſpirits, hypochondriacal and hyſterical diſtempers*, Londin 17.. & 1734. 8. Cum cauſas morborum fere in cibis aromaticis, in carnium abuſu ponat, diluere fluida, ſolvere concrementa, vim contractilem fibrarum augere pro primaria indicatione habet. Primum mercurio & antimonio: alterum fœtidis gummatibus, tertium cortice peruviano, inde ferro & aquis ferratis præſtat. Accedit diæta vegetabilis ſale deſtituta, & motus muſcularis. Inde ſigillatim morbum hypochondriacum conſiderat, ſedentem in canale alimentario, ibique expurgandum vomitu, cortice inde & chalybe, amaris, cardiacis. Convulſiones vomitu, fœtidis gummatibus impugnat, hyſtericam febriculam Manningham calidis diluentibus, omnes morbos denique nervoſos, ubi fruſtra ſunt omnia, diæta lactea curat, qua alii epilepſiam, ipſe in proprio corpore magnam malorum ſyndromen ſuperaverit. Ej. *de natura fibra ejuſque laxa ſeu reſoluta morbis*, Lond. 1725. 8. Fere ſimilia habet. Chronicos morbos derivat vel a lentore fluidorum, vel ab acrimonia, vel a remiſſiori contractione ſolidi ſtaminis. A lentore cum robuſta fibra acuti, cum debili chronici morbi fiunt. Indicationes opponit. Lentorem ſolvere, mercurio. Acrimoniam obtundere, floribus ſulfuris, gummi ammoniaco, ſuccino. Vires augere cortice peruviano ferroque. Epilepſiam lacteo victu ſanat. De paralyticis deſperat. Ej. *natural method of curing the diſeaſes of the body and the diſordres of the mind*. Londin. 1742. 8. gallice 1749. 12. 2. vol. Ultimus boni ſenis labor. Totam artem reduxit ad evacuationem ſuperflui, reſolutionem obſtructi (per argentum vivum) & ſolidi confirmationem. Morbos acutos venæ ſectione ſuperat & diluentibus. Si malum a lentore ortum duxerit, ſi una acrimonia adfuerit, mucilaginoſis, abſorbentibus & una diluentibus utitur. Ipſam peſtem, ut reliquos acutos morbos remediis blande & cum refrigeratione diaphoreticis tolli ſperat. Plurimum metuit a copia ſeri in ſanguine febrientium diminuta. Inde neceſſitatem venæ ſectionis & diætæ aquoſæ derivat. In chronicis morbis emetica, mercurium, crudum omnino, quotidie ſumtum cum purgationibus repetitis laudat: in rheumatiſmo gummi guajaci, cum argento vivo & leni phlebotome; in ſcrophulis mercurium cum diæta lactea: in aſthmate eadem remedia: in ictero emetica: in debilitate hæreditaria vomitum a ſola irritatione abſque remedio excitatum, lacteam & vegetabilem diætam, cinnaberim, millepedes, frictionem, corticem, valerianam, balneum frigidum, motum muſcularem, & eadem fere ad phthiſin commendat. Finem facit in ſummis laudibus diætæ tenuis, lacteæ, fere ad omnes morbos, & detracti cum ætate vergente cibi.

J. Adriani Helvetii *idée générale de l'œconomie animale & obſervations ſur la petite vérole*; Pariſ. 1722. 12. & 1725. 2. vol. 12. Magna pars practica eſt, etſi aliter titulus promittit. In ipſa *Oeconomia* dat theoriam febrium intermittentium & continuarum, quas a fermentatione ſanguinis turbata derivat, & a lentore, hinc curari exiſtimat adtenuantibus, repurgatis primis viis. Iſtas vomitu mavult repurgare. Ad illam indicationem venæ ſectionem requiri credit, maxime ad deprimendam nimiam ſanguinis rarefactionem. Pro revulſione pugnat, contra derivationes, quas, ut Sylva, fracto demum morbo admittit. Ergo in morbis capitis, pedis venas ſecat, in morbis abdominis venas brachii. Rejicit in capitis morbis ſectionem venæ jugularis. Morbos chronicos derivat a glandularum obſtructionibus. Curationem ſperat obtineri adtenuatione humoris obſtruentis, purgantibus, diluentibus, venæ ſectione, revulſione, & poſt purgantia remediis aperitivis. Variolas in multas claſſes dividit, diſcretam benignam & malignam, confluentem, malignam quatuor generum, cryſtallinam; purpura & eryſipelate miſtam; nigram ſeu ſanguineam; & confluentem in latas maculas. Varioloſum fermentum admittit, venam pedis ſecat ſcopo revellendi a cerebro, ſtatim a principio, tunc vomitum movet. Concedit jura avium & carnium, ad inſomnia diacodium dat, veſicatoria in perículoſo ſtadio ſupparato-

ratorio admovet. In principio exſiccationis purgantia & emetica propinat cryſtallinis variolis, in quibus diarrhœa comes eſt, opponit adſtringentia, rheum, lentes, ptiſanam farinaceam paſtam. Alteram ſpeciem malignarum venæ ſectione, purgantibus in principio, in ſuppuratione veſicatoriis impugnat. Sed plurimos ægros periiſſe fatetur. In tertia ſpecie omnes periiſſe non negat. Pariſiis plethoram uberiorem, quam in frigidis regionibus ſectionem venæ credit expetere, neque ibi aut calida tolerari aut refrigerantia. EJ. *lettres au ſujet de la lettre critique de* M. BESSE, Pariſ. 1725. 12. Satis acris reſponſio. BESSIUS uſum venæ ſectionis in malignis, dudum a ſe laudatum, ſibi vindicabat, BOERHAAVIUM ab HELVETIO exſcribi exprobrabat. Vindicat ſe ab utroque plagio HELVETIUS, & oſtendit, plura ſe & magis definita ſcribere, tempora diſtinguere, ſigna adjicere, &c. Contra derivationem ejuſque malos effectus pergit pugnare, niſi ad menſes ciendos, aut eluendam obſtructionem jam fracta plethora admittatur. Variolarum claſſes ſuas defendit, opiata rejicit.

JOHANNIS STORCH alias PELARGI Medici de Stahliana ſecta Eiſenacenſis, nunc Gothani, multa ſunt opera practica. Collegium STAHLIANUM non repeto ſeu praxin caſualem medicam in 5. Claſſes diſtributam Eiſenach 1739. 4. 2. vol. Edidit etiam, uti diximus, *medicinische iahrgänge* ſive annuas curationum ſuarum hiſtorias, quarum I. annus Lipſiæ 1724. 4. prodiit. Reliqui *anni* in pathologicis dicti ſunt. EJ. *unterricht für die kranken*, Lipſ. 1729. 8. * EJ. *unterricht vvie man ſich bey jezt graſſierenden fleck und hitzigen fiebern zu verhalten habe*, Eiſenach 1748 8. * EJ. operis *von den vveiber krankheiten* quinque nunc tomi prodieruut. Receſſit ſeuſim a curatione calida & nitrum in ipſis febribus exanthematicis & in hæmoptoë copioſe propinare didicit. In partu tamen difficili pellentes, ut vocant, pulveres propinat. In gravidis non in brachio ſed in pede venam ſecat. IDEM anno 1750. edere cepit *Theoretiſche und practiſche abhandlungen von kinder krankheiten*, Eiſenach 8. quorum jam tria volumina prodierunt, & qui ejuſdem generis ſunt.

BARTHOLD VVICHERS *nach dem grunde der natur entdekte mediciniſche vvahrheit*, Hamburg 1523. 8. * Syſtema Stahlianum.

NOEL FALCONET *ſyſtème des fièvres & des criſes ſelon la doctrine d'*HIPPOCRATE, *des fébrifuges, des vapeurs, de la peſte, de la goute, de la petite verole*, &c. Pariſ. 1723. 8. Patre medico, PATINI amico natus, qui primus in Gallia corticem chinæ chinæ adhibuit, ipſe medicus regius, qui inter magnates & in aula floruit magnæ bibliothecæ collector. Eadem cum ASCLEPIADE felicitate uſus, & ipſe hominem pro mortuo habitum & vivere adgnovit, & ſervavit. In febribus acutis ad evitandum coagulum acidum ſanguinis propinat ſal ipſum volatile viperarum. In variolis & morbillis venam ſecat, quoties febris nimia, aut ſpiritus difficilis eſt, jus tamen cancri ex theoria acida male recepta, & denique jus viperinum ipſum exhibet, cum ſale volatili viperarum. Opiata rejicit, tum inoculationem. In quartanis pertinacibus morbum emeticis amputat. In aſthmate venam ſecat, dat diluentia, marrubium, nicotianam, viperas. In peſte poſt patrem ſuum laudat ſimilia calida, viperina.

J. BAPTISTE MORON *du bezoar végétal*, Genev. 1723. 12. * Laudes arcani medicamenti ex plantis compoſiti, ad varios morbos, ut hic docetur, utilis.

FRANCISCI CHICOINEAU filii achiatrorum comitis, Profeſſoris Moſpelienſis, variæ ſunt diſſertationes uti ea, *an ægrotantes imaginarii ſola diverſitate idearum, rejecto omni remediorum apparatu, ſanandi ſint*, Monſpel. 1723. 8. *An febribus malignis purpuratis ſive non purpuratis ſtatim poſt venæ ſectionem in malleolo emetica ſeu cathartico-emetica?* ibid. 1727. 8. Filio enim hæc ſcripta tribui videtur, qui *ſenator* fuerit, ante patrem obiit.

FRANC. MARC. EMILII PICO CAMERARI *epiſtola contra* FLAMINIUM CORGHI, Crem. 1723. 8. *

C. VVILLUGHBY M. D. *the practice of ſalivating ſhevvn to be of no uſe or efficacy in the cure of venereal diſeaſes but greatly prejudicial*, London 1723. 4. Vim mercurii non pendere a ſalivatione, ſed perfectius operari, abſque ea excretione oſtendit in theſi ex latino verſa Archiatri CHICOINEAU cum ſuis propriis obſervationibus & curationum hiſtoriis.

MICH. SCHEND *van der* BECK *Empirica illuſtris*, Aug. Vind. 1723. 8. *

MARTIN GOTTHELF LOESCHER *de ſympatheticis morborum curationibus*, VVitteb. 1723. 4. diſp.

T. TAUT *phyſica medica*, Lipſ. 1723. 8. *

Kurtze einleitung in die gantze medicin (J. AUG. TROEGERI) Lipſ. 1723. 8. * & latine, ibid. 1724. 8. *

MICH.

MICH. BRANDT *cur vvieder die ſchmerzen vom podagra*, Hamburg 1723. 8. *

JUSTI HENRICI MANGOLD *obſervationes medico-practica*, Rinteln 1723. 4. *

JOH. FRANC. LOEUVV *univerſa medicina practica*, Norimberg. 1724. 4. * Nonne eſt VVECKRARDI nova editio?

MOSIS SOBERNHEIM *de cauto & incauto uſu adſtringentium* diſputatio Hall. 1724. 4.

J. P. KIND *de curatione quorumdam morborum acutorum*, Leid. 1724. 4. diſputatio.

J. LETHERLAND *diſputatio in qua veterum medicorum ſententia de phrenitide proponuntur*, Leid. 1724. 4.

J. P. BURGGRAV *de methodo medendi pro climatis diverſitate varia inſtituenda*, Leid. 1724. 4. diſputatio. EJ. celeberrimi nunc medici eſt prima pars *lexici Medici*, Francof. 1733. fol. quæ practici maxime argumenti eſt.

J. C. M. D. *the practice of ſalivating vindicated in anſvver to* D. VVILLUGHBY'S *tranſlation of* M. CHICOINEAU *againſt mercurial ſalivation*, Lond. 1724. 8. Demonſtrandum ſuſcipit, vim mercurii antivenercam unice in movenda ſalivatione poni, & methodum ſalivæ ciendæ proponit, & experimentis nixus & auctoritatibus.

BIEDERMANN *medicina univerſalis*, Norimberg 1725. 12. *

GEORGII DANIEL COSCHVVITZ de Stahliana ſecta, Profeſſoris olim Halenſis, multæ diſſertationes ſunt, & ea *de vena ſectione poſt 50. annum maxime in ſexu ſequiori proficua*, Hall. 1725. 4. EJ. diſputatio *de damnis ex empiria medica oriundis* 1728. 4. EJ. *de gravidarum & puerperarum nec non recens natorum regimine & affectibus*, Lipſ. 1732. 4. * TIMÆUM etiam germanice vertit & auxit, Lipſ. 1704. 4.

J. CHRISTOPHORI PACHHELBE de GEHAG *Andrea Tenzels medicina diaſtatica oder 74. geheime magnetiſche curen*, Lipſ. 1725. 8. *

JOH. VVYNTER *circulus metaſyncriticus or an eſſay on chronical diſeaſes*, Londin. 1725. 8. Curationum liber, ad mentem methodicorum, peractarum per thermas, aeris mutationem & alia media quæ ſanguinem mutant.

THOMÆ MORGAN *philoſophical principles of medicine*, Lond. 1725. 8. aliqua practica habet & febrium theoriam. Venam ſecat ex proximo partis adfectæ, id vocat revellere. EJ. *mechanical practice of phyſick*, London. 1735. 8. Celebris, uti notum eſt, hoſtis religionis fuit, protervus homo & elatus ob aliquam, quæ ipſi erat, matheſeos cognitionem. Fundamentum falſum ponit, arterioſum nempe ſanguinem unice retardari ob lumina aucta ramorum. In acutis plurimum utitur opio, tum veſicatoriis, torpedine etiam capiti impoſita, & peramplo quidem epiſpaſtico emplaſtro ad caput in delirio varioloſo. In hæmorrhagia ab abortu laudat opium. In chronicis mercurio crudo & balneo frigido medetur.

NICOLAI ROBINSON *nevv theory of phyſick and diſeaſes founded on the Nevvtonian philoſophy*, London 1725. 8. * EJ. *ſyſtem of the ſpleen vapours and hyſterical melancholy*, Lond. 1729. 8. Curationem ponit in roborandis nervis. Librum *on gravel and ſton* recenſui, tum librum *of the nature and cauſe of ſudden deaths*, Lond. 1725. 8., & alia ejus ſcripta, in chirurgicis pathologicis.

ANTONII CAELESTINI COCHII *Epiſtola phyſico medica ad* MORGAGNUM & LANCISIUM, Rom. 1725. 4. * Offenbach 1730. 4. Huc pertinet deſcriptio febris epidemicæ, in qua vomitum movet noſter, & veſicatoria adhibet, & alexipharmaca. EJ. *vindiciæ corticis peruviani*, Rom. 1746. 8. Leidæ 1750. 8. Hiſtoria corticis peruviani, & propinandi modus deſcribitur, & removentur objectiones. In *narratione de morbo variolari quo affecta eſt nobilis monialis*, Rom. 1739. 4. in univerſum in morbo hyſterico venam ſecat, manus pedeſque fovet calida, &c.

THOMÆ SIMSON, Profeſſoris Candoſſenſis in Academia S. Andreana, *de re medica diſſertationes* IV. Edimburg. 1726. 8. acuto ingenio & latine ſcriptæ. In I. docet materiei medicæ cognitionem unice pendere ab experientia. Compoſitiones hic refutat. In II. laudat veterum medicinam ob præſagia, curioſitatem diætæ, ſpecifica rejicit. In III. IV. pro ſyſtemate ſolidorum in morbos humorales pugnat.

PETRI SHAVV *nevv practice of phyſic*, Lond. 1729. 8. 2. vol. 1738. 8. 2. vol. Morborum hiſtoriæ & curationes.

JEAN BESSE, archiatri Reginæ viduæ Hiſpaniarum, diſcipuli CHIRACI, *lettre critique* *con-*

contre l'idée générale de l'œconomie animale & les obſervations ſur la petite verole, Pariſ. 1723. 12. Ediderat J. BESSE anno 1711. theſin qua oſtenderat; *febribus malignis minus tuta Alexipharmaca*, non inutilem, ob cadaverum ſectiones, & hiſtorias. Eam curationem credebat a ſe ſumſiſſe HELVETIUM, qui perinde ex BOERHAAVIO non citato inflammationis theoriam ſurripuiſſet. Inde mota æmulatione varia in adverſario carpit, defendit revulſiones ac venæ ſectionem in febre ſecunda peſſimarum variolarum, tum repetitam alvi repurgationem. EJ. *réplique aux lettres de M. HELVETIUS au ſujet de la critique de ſon livre de l'œconomie animale & de la petite verole*, Amſtelod. vel potius Pariſ. 1726. 8. Aſpera in HELVETIUM tanquam exſcriptorem BOERHAAVII ironia. EJ. *an in paroxyſmis febrium intermittentium vena ſectio*. Pariſ. 1730. 4.

ANT. DEIDIER diſſertatio *an arthritidi quærendum tonicum lithontripticum*, Monpſel 1726. 8. maj. EJ. diſſertatio *medicin. & chirurg. ſur la maladie vénérienne & la guériſon de tumeurs*, Pariſ. 1725. 12. In lue Venerea frictionem adminiſtrat interruptam, maxime in debilibus. Cum nova editione Livre *des tumeurs contre nature*, Pariſ. 1738. 12. edita ſunt conſilia & diſſertationes academicæ.

JEAN VIRIDET, practici Morgenſis in Helvetia, *traité des vapeurs*, Yverdon 1726. 8. ad praxin omnino pertinet. Morbos hyſtericos, ab alcalina cauſa natos, ſanat & balneis & refrigerantibus, qui vero ab acido proficiſcuntur (nam admittit utroſque) teſtaceis, china chinæ, ferro ſuperat. Multas addit curationes ægrorum. Sic etiam in *traité du bon chyle* totus tomus poſterior practicus eſt, & ad morbos coctionis læſæ pertinet.

L. A. MILLET *an china china hyſtericis*, Pariſ. 1726. 4.

FRANCISCI NIGRISOLI *conſigli medici*, Ferrar. 1726. 4. 2. vol. *

HOMOBONI PISONI adverſarii circulatione ſanguinis, *methodus medendi*, Patav. 1726. 4. EJ. *de regimine magnorum auxiliorum in curationibus morborum*, Patav. 1735. 4. Venæ ſectionem non amat, rejicit in gravidis, in infantibus. Regimen ſudoriferum tuetur, etiam ſtragulis promotum. EJ. *ſpicilegium curationum morborum*, Patav. 1742. 4. *

CHRISTIANI FRIDERICI CHUDEN *methodus nova præſervandi & curandi atrophiam*, Lipſ. 1726. 4. & germanice Salzvvedel 1733. 4. Eum morbum tribuit impeditæ perſpirationi in fetu, dum in utero eſt, unde repercuſſa materies obſideat glandulas meſenterii. Curat imprimis mollita cute per balnea, tribus quatuorve continuis ſeptimanis a partu adhibita, & frictione, quæ educat materiem cuti impactam. Eam curationem ab objectionibus vindicat filius J. VALENTINUS CHUDEN nunc Luneburgenſis phyſicus in diſſertatione quæ eumdem titulum habet Gottingæ propoſita 1746. 4.

JAC. MICH. KORNMANN *trifolium medicum oder bevvährte mittel vvieder das podagra, abnehmen der kinder und kopfſchmerzen*, Magdeburg 1726. 4.

Des Grundmäſſigen medicinischen hauptſchlüſſels eröfnete 24. theile, Lipſ. 1726. 8. Ad mentem STAHLII. Auctor dicitur J. C. DIETERICI medicus practicus.

SEITZ *medicina pauperum*, Norimberg. 1726. 8. *

CAR. FRANC. HERBST *von frühling und herbſt curen*, Prag. 1726. 4.

J. CHRISTOPHORUS GOETZ, Norimbergenſis medicus, STAHLII *obſervationum medico-practicarum claſſ. I. de febribus* edidit Norimb. 1726. 4. quod compendium eſt obſervationum ex omnibus Clari viri ſcriptis.

J. BAPTISTÆ SYLVA, medici Regii, *de l'uſage des différentes ſortes de ſaignées principalement de celles du pié*, Pariſ. 1727. 12. vol. 2. Amſtelod. 1729. vol. 2. 12. Scopus auctoris eſt oſtendere, revulſiones debere fieri in locis ab adfecta parte quam maxime remotis, in pede, ſi caput laboraverit, in brachio, ſi abdomen. Venæ jugularis inciſionem, tota maſſa cruoris valde prius imminuta, de cerebro revellere, quæ prius nocuiſſet. Derivationem valde condemnat. In *altero tomo* defendit ſe ipſum SYLVA contra *obſervations ſur la ſaignée du pié*, quæ ſunt HECQUETI. EJUSDEM *diſſertations & conſultations médicinales de* M. SYLVA Pariſ. 1744. 12. vol. 2. Continetur hic SYLVÆ apologia venæ ſectionis pedis in variolis; & de venæ ſectione theſis, quæ totius operis eſt quaſi compendium, tum conſilia SYLVÆ medicamentaria, abſque eventus definitione.

PIERRE de SAULT *novelles découvertes concernant la ſanté & les remèdes*, Pariſ. 1727. 12. Arcanorum collector. Alia opuſcula citavi in pathologicis, ut *diſſertations ſur les maladies vénériennes*, Bourdeaux 1733. 8. quas ſanandas ſuſcipit abſque ſalivatione. Accedit diſſer-

diſſertatio *de rabie & phthiſi* cum eorum radicali curatione. Porro T. II. diſſertatio *de medecine* continet methodum curandæ podagræ. Ubi frictiones laudat. Pariſ. 1735. 12. *tertius* vero tomus, ibid. 1736. modum curandi calculum renum & veſicæ. EJUSD. *de opio*, Diſp. 149.

MARTIN MARTINEZ *Medicina ſceptica y cirurgia moderna*, Madrit 1727. 4. editionis ſecundæ Tomus I. ibid. 1725. 4. ed. I. Pro Medicina ſceptica *.

An ſit CORNELII ALBERTI KLOEKHOF *diſputatio de uſu & abuſu corticis peruviani in febribus intermittentibus tertiana & quartana* diſſertatio Leid. 1727. 4. non novi? EJUS vero nominis vir Clar. edidit *Opuſcula medica*, Leid. 1747. 8. dignum hoc & utile opus. In febre epidemica mere refrigerantibus & lacte ebutyrato uſus eſt, & venæ ſectione repetita etiam in infantibus, tum emeticis. In II. diſſertatione oſtendit venæ ſectionem in acutis nullo die fatali circumſcribi, ſed adhiberi poſſe, quandiu indicatur ab anxietate aliiſque ſignis. Reliquæ diſſertationes pathologici argumenti ſunt.

GEORGII EHRHARDI HAMBERGERI diſſertatio *de vena ſectione*, Jen. 1727. 4. Vim omnem venæ ſectionis refert ad evacuationem, & omnem loci diverſitatem rejicit, omnem derivationem & revulſionem, imo diminutionem celeritatis, in tanta pravitate vulneris, experimentis uſus factis in tubis ramoſis, quos variis locis pro lubitu aperiebat. Contra eam, a SENACO & QUESNAY pariter propoſitam opinionem, dixit pro revulſione in diſputatione ſua, quam citabo, SCHULZIUS.

J. HENRICI SCHULZE viri doctiſſimi plura ſunt opuſcula quam hic facile liceat recenſere. Huc tamen excito *de helleboriſmis Vet.* Aldorf. 1727. 4. (ni fallor) *de balneis, ſcarificatione & vena ſectione caute adhibenda*, Altd. 1727. 4. *de viperarum in medicina uſu*, Altdorf. 1727. 4. * *de miſſione ſanguinis peſtilentia* 1728. *de agroto aſthmatico uſu radicis ſcillæ ſublevato* 1735. 4. *de ſaponis uſu medico* 1736. *de pharmacorum acidulorum praſtantia* 1736. *de antiquis curationibus febrium intermittentium* 1737. *Præjudicata quædam circa vena ſectionem opiniones* 1738. ad ſententiam fere SYLVÆ & contra Cl. HAMB. *de mercurialium uſu in febre quartana curanda* 1742. *de paſſionis iliaca cauſis & curatione* 1742. EJ. *therapia generalis in uſum academicarum prælectionum*, Hall. 1746. 8. & *materia medica*, ibid. eod. anno. a morte auctoris a genero CL. STRUMPFIO edit; compendium eſt morborum, medicamentorum, & curationum.

J. ANDR. SCHMIDT *de hæmorrhagiis aliiſque fluxibus adſtringentibus non ſiſtendis*, Helmſt. 1727. & aliæ diſputationes.

J. DAN. LONGOLLI, Stahliani, *galanter patient*, Budiſſin 1727. 8. *.

BURCHART DAVID MAUCHAR Profeſſoris Tubingenſis, & Archiatri, viri doctiſſimi; *medicina in nuce*, Tubing. 1727. 4. *

J. v. COXIE *de ſanguinis miſſionis effectibus variis, uſu & abuſu*, Leid. 1728. diſputatio.

JOH. QUINCY, medicus, pharmaciæ peritus, multa equidem ſcripſit, ſed *lexicon* dicetur in hiſtoricis, reliqua opera mihi nota alibi jam recenſui. IDEM anno 1719. 8. contra VVOODVVARD's *ſtate of phyſick* reſpondit pro FREINDIO & MEADIO *.

J. CHRISTIAN FRITSCH *beſchreibung der Becheriſchen polychreſt pillen vvie ſie nach* STAHL's *praxi zu appliciren*, Lipſ. 1728. 8. *

J. MAURIT. HOFMANNI Altdorfini egregiæ ſunt diſputationes, & *ſyntagma pathologico-therapeuticum ad* J. HARTMANNI *praxin chemiatricam concinnatum*, Lipſ. 1728. 4.

Hoc anno cœperunt edi, & quotannis novis tomis augentur, *opuſcula ſcientifica & philologica*, quæ Venetiis in 12. fol. prodierunt. Multa ibi practica. Ita C. J. COGROSSI ipecacoanham parvis doſibus ſanguinis fluxus ſuprimere docuit. In T. 17. experimento facto, ſudor ſympatheticus, qui exſpectabatur, nullus ſecutus eſt, &c.

AUGUSTINUS BELLOSTE in *ſuite du Chirurgien de l'hopital*, Pariſ. 1728. 12. mercuriales ſuas pilulas, quas filius pergit vendere, ad plurimos morbos impenſe laudat.

MICHAEL RENUART *abregé de médecine & de Chirurgie pratique*, Pariſ. 1728. 8. agyrtæ; ut lego, opus. *

CARL SIGISMUND BATTAGLIA *abfertigung des Hofraht Horthens vvegen ſeines ſtreits vvieder einibe ſonnenklare vvahrheiten*, Morsburg 1728. 4. Nomen fictum, & verus auctor creditur eſſe D. ALBERTI.

MARTINI VVARREIN *ad amicum* epiſtola *in qua curandi ratio in febribus nuper graſſantibus*

tibus ac corticis peruviani periculum explicatur, Cantabrig. 1729. 4. contra corticis uſum, quem febres ait infideliter ſanare.

JOSEPHI CLUTTON *method of curing continued feavers*, Lond. 1729. 8. * 1735. 8. * Novum habet febrifugum, cum hiſtoriis 13. curationum ejus opera peractarum, & animadvertit in recepta febrifuga.

GUILIELMI SCOTI *medicæ præluſiones* IV. Patav. 1729. 8.

NIC. PATUNA *tratt. dell' Erpete* Venez. 1729. 4. *

Hans Heinrich Helcher cur incurabler krankheiten, Breslau 1729. 8. venditor auri potabilis.

GABRIELIS CLAUDER *praxis medica generalia monumenta*, Chemnitz 1729. 8. *

CHRISTIAN GOTTLIEB MEINIGEN *der menſchſein eigener medicus*, Lipſ. 1729. 8. EJUSD. ſub literis C. G. M. latentis *heſtig geplagtes und glüklich geheiltes podagra*, Hamburg. 1736. 4. *

R. BRADLEY *courſe of lectures on the materia medica*, London 1730. 8. Multa a PETIVERO habuit & aliqua Chemica minus nota.

Le TELLIER *réflexions critiques ſur l' Emménologie de* M. FREIND, Pariſ. 1730. 12. Venæ ſectionem a FREINDIO paſſim improbatam defendit, &c.

CHEVALIER *réflexions critiques ſur le traité des ſaignées*, Pariſ. 1730. 12. Pro HECQUETO ſcribit, & venæ brachii ſectionem in morbis capitis defendit, eam, quæ in pede fit, rejicit ob revulſionem, quæ ſanguinem in vaſa abdominis ducit, tuetur venæ jugularis ſectionem, ob revulſionem in vaſa externa capitis factam, & expeditam inde ſanguinis per cerebrum circulationem. Non iners adverſarius, quem neſcio cur miſerum vocat MORISSON (vel SENAC) *lettre* 5.

FRANÇOIS QUESNAI *obſervations ſur les effets de la ſaignée*, Pariſ. 1730. 12. Pro derivatione, quam utilem ad tollendas obſtructiones credit, & pro augenda ſanguinis celeritate, maxime quando cauſa externa eſt, neque nocere, cum ſit infra trigeſimam partem ſanguinis. Hinc etiam jugularis venæ ſectionem defendit. Derivationis naturam in univerſum non ab arteriis ſed a venis debere explicari monet, venas autem ſæpe ad alios truncos, quam arteriæ ducere obſervat; majorem tamen effectum venæ ſectionis eſſe ſanguinem diluere chilo & tenuioribus humoribus. Negligit vero eam vim quæ pendet a debilitate ſyſtematis nervoſi, hinc remittente ſtrictura vaſorum & irritabilitate. EJUSD. *art de guérir par la ſaignée*, Pariſ. 1736. 12. Venæ ſectionem ubique, etiam in morbis exanthematicis laudat, errorem loci rejicit.

JULIEN MORISSON *lettres ſur le choix des ſaignées*, Pariſ. 1730. 12. Verus auctor eſt PETRUS SENAC, Academicus & medicus Regius. Acriter impugnat SYLVAM. Revulſionem & derivationem parvi momenti eſſe docet, ob ſummam tenuitatem vaſorum minorum, ex qua fiat, ut valde acceleretur inde ſanguinis circulatio neque retardetur. Derivari in pelvim ſanguinem negat, ſi vena pedis ſecta fuerit, tantum enim evacuari, quantum derivatur. Negat accelerari ſanguinem per venæ vulnus. Si aliqua fiat mutatio in ſanguinis motu a venæ ſectione, eam ait unice in ramis proximis fieri, nullam in remotis, ut venæ in talo ſectio nihil in capite mutet. Revulſionem tamen aliquam fieri revocato ſanguine a ſuperficie ad cor adverſariis donat. Eædem opiniones & in *Eſſais phyſiques* proponuntur, & in Libro *de corde*, & in J. de TREVOUX 1732. p. 714. ubi SYLVÆ inſultat, quod non reſpondeat.

Practical phyſician for travellers, Lond. 1730. 8. *

EMANUEL CHRISTIAN LOEBER *gründliche anvveiſung zur glüklichen blatter cur*, Jena 1730. 8. nempe pro venæ ſectione & antiphlogiſticis.

CHRISTIANI POLYCARPI LEPORINI *vernünftiger und vorſichtiger haus artzt*, Quedlinb. 1730. 4.

CHRISTIAN HENRICH ERNDTL in *Varſovia phyſice illuſtrata*, Dreſd. 1730. 4. practica etiam habet, & calidam in febribus curationem ſequitur.

ALEXANDRI CAMERARII, R. JACOBI filii Profeſſoris Tubingenſis, *uſus corticis a febre ad icterum extenſus*, Tub. 1730. 4. cum exemplis, & aliæ, etiam viri practicæ diſputationes exſtant.

THOMÆ APPERLEY *practical obſervations in phyſick vvith a treatiſe of the ſmallpox*, Lond. 1731. 8. huc inprimis faciunt. Varia abſque ordine habet, ceu aliqua præcepta. Opium ad dolores a paſtu utile facit. Purgationem in ſecunda febre variolarum non bonam eſſe monet, venam vero ſecari poſſe, & nonnunquam dari cardiaca. In prima febre plethoricis ſecandam venam.

THOMAS KNIGTH *diſſertatio on chalybeats*, Londin. 1731. 8. EJ. *reflexions upon catholicons or univerſal medicines*, London 1749. 8. Dari negat panaceas, & tribuit earum laudes avaritiei venditorum. Examinat & refutat pilulas VVARDII, aquam marinam, decoctum picis, cui terebinthinam præfert, & ex cujus uſu vidit ſucceſſiſſe mictus cruentos. Medicamento etiam STEPHANIÆ parum favet.

CLIFTON *plain and ſure vvay of practiſing phyſick*, Londin. 1731. 8. * An idem ſit FRANCISCUS CLIFTON cujus *ſtate of phyſick antient and modern*, ibid. 1732. 8. prodiit, nunc non poſſum definire. In eo *ſtatu* multa practica ſunt. Balnea commendat in variolis, purgationem FREINDIANAM negat feliciter ſucceſſiſſe (p. 150.)

CLAUDII VERGNE & HYAC. THEOD. BARON, *Ergo variolis narcotica*, Pariſ. 1731. 4.

CLAUDII du CERF & FONTAINE, *Ergo feminarum morbis rara ſaphena ſectio*, Pariſ. 1731. 4.

MARIANI SEGUER *de juſculo pulli lienteria ſpecifico* (plantis farti), Valentiæ 1740. ut vid.*

F. SUAREZ de RIBERA *Clave medico-chirurgica*, Madrit. 1731. * EJ. *reſtauracion de la medicina antiqua*, ibid. eodem anno * EJ. *remedio de deplorados probatos en la piedra lidia dada la experienſia*, ibid. 1732. *

GIROLAMO CASPARI *nuove oſſervazioni ſtoriche, mediche e naturali*, Venez. 1731. 8. ad pathologiam pertinet. In febre pleuritica verminoſa, quam paſſim Itali deſcribunt, & ipſe oleum amygdalarum dulcium adhibuit.

GOTTLIEB SAMUEL BAÜMLERS *mitleidiger arzt*, Argentor. 1731. 8. *

Præſtantiſſimam materiam D. GEOFROI in botanicis laudavi, cujus tamen pars mineralis etiam exſtat. Omnibus palmam præriperet, ſi abſoluta haberetur.

J. HENRICI COHAUSEN medici Monaſterienſis nuper exſtincti *Archeus faber ſebrium cum methodo adminiſtrandi chinam chinam*, Amſtelod. 1731. 8. EJ. (ni fallor an filii) *von der rothen ruhr*, Francofurt. 1744. 8. EJ. *decas tentaminum phyſico-medicorum*, Francof. 1699. EJ. ſub literis J. H. C. H. S. M. D. *praxeos clinica theſaurus Attalicus ſeu illuſtrium medicorum recentioris ævi therapia*, Francofurti 1720. fol. Collectio undique facta. In EJ. etiam *Hermippo redivivo*, & in epiſtolis ad NUNNINGIUM aliqua ad praxin pertinent, ſemiferia.

In COMMERCIO LITERARIO NORICO, quod hoc anno edi cœpit plurima habentur egregia practici argumenti, quæ tota legere oportet.

BRYAN ROBINSON, medici Hiberni, *treatiſe on animal œconomie*, Londin. 1732. 8. 1738. 8. 2. vol. Experimenta & contemplationes habet de venæ ſectione, ejuſque effectubus. Revulſionem confirmat, etiam a remotiſſimis partibus, cum vena in iis ſecta faciat, ut eo humores tendant. Purgationis vim revellentem de capite in abdomen, vires roborantes & laxantes medicamentorum explorat capillis in variis liquoribus maceratis. Cortice peruviano in ipſo principio febrem ſupprimi vetat, quæ ali debeat ad attenuandos humores. Veſicatoria rejicit, quod ſolvant ſanguinem, febremque augeant, prodeſſe tamen fatetur, quod febrem reparent motumque ſuſcitent. Non debere eam copiam refrigerantium dari monet quæ criſin impediat. Sudorem pro criſi juvanda laudat.

THOMAS DOVVER'S *the antient phyſician's legacy to his countrymen being vvhat he has collected himſelf, in 49. years practiſe*, London 1732. 8. 1733. 8. gallice etiam edita, Hagæ 1734. 8. Magnæ laudes ſunt argenti vivi, etiam crudi, pene in omnibus morbis, ipſa phthiſi & calculo, cum brevi, ſimplici & vehemente curatione.

The ladies phyſical directory: of all the diſeaſes peculiar to the female ſex from eleven years to fifty, &c. London 1732. 8. 1736. 8. 1742. 8. cum Tractatu de ſterilitate & impotentia. An non idem liber fuerit, qui Hamburgi 1741. 8. cum hoc titulo prodiit, *neueingerichtete frauenzimmer Apotheke vvie ein frauenzimmer ihr eigner Arzt ſein könne?*

DANIEL TURNER, Chirurgus, medici titulo decoratus, plurima ſcripſit. Contra DOVVERUM edidit *the antient phyſician's legacy impartially ſurvyd*, London 1734. 8. Refutat nimium uſum argenti vivi, & venæ ſectionem. Negat mercurium vaſis lacteis recipi, adfirmat ſumtum de ano defluere, exiguum ergo ejus in curando uſum eſſe &c. Libros de lue venerea & morbis cutis alibi citavi.

LUDOVICI JOH. THIEULLIER *conſultationes medica*, Paris. 1732. 8. 2. EJUSD. *conſultations de medecine*, Paris T. I. 1739. T. II. 1743. T. III. 1745. T. IV. 1747. 8.

HUGONIS GOURAIGNE *duodecim quaſtiones medica defenſa*, Monſpel. 1732. 4. practica

varia

varia continent. Alias propoſuit anno 1748. In Tractatu *de febribus ad circulationis leges* venæ ſectionis theoriam proponit, quam BELLINUS, nempe accelerari in arteria ſanguinem, cujus ſocia vena ſecta fuit. Derivationem in cerebri inflammationibus nonnunquam laudat, hinc venæ jugularis ſectionem. In menſium ſuppreſſione nocuiſſe venam brachii ſectam, juviſſe venam pedis inciſam obſervavit. In febrium principio multum utitur purgantibus, & in malignis cardiaca laudat. Diætam jurulentam febribus acutis permittit. Peripneumoniam recte potentiſſimis venæ ſectionibus oppugnat. Cortice peruviano etiam in febribus remittentibus utitur, conjuncto cum opiatis. EJ. *de ferri uſu & abuſu in medicina*, Monſpel. 1736. 12. *de humorum craſſitie & incidentibus & adtenuantibus*, ib. 1741. EJ. diſſ. *de ſanguinis miſſione*, Monſpel. 1743. 8. Contra SYLVAM negat dare aortam aliquam ſuperiorem & inferiorem, negat arterias evacuari. In vas ictum derivationem fieri docet, quando vires cordis in reliquo corpore minuuntur, revulſionem quando augentur.

JAC. FOURNEAU & O. C. BARFEKNECHT, *Ergo latiores frictiones ex mercurio jucundioreſque ſunt ad profligandam luem veneream*, Pariſ. 1732. 4.

PETRI AZEVEDO & J. B. CHOMEL, *Non ergo inflammationibus Kermes minerale*, Pariſ. 1732. 4.

SANCTI ZARINI *de curatione per ſanguinis miſſionem*, Lucca 1732. 4. Chirurgi opus plurimis tamen citationibus & copioſis auctorum locis ornatum. Pro venarum diverſitate ſentit, & diverſarum ſectionibus vires tribuit.

CAROLI GIANELLA *ſaggio di medicina teorico-pratica*, Venet. 1737. 8. Plures ſunt opuſculi partes. In principio morbos pleroſque eorumque curationes conſiderat. Morbos ſolidorum plurimi facit. Corticem peruvianum meliorem eſſe monet in febribus æſtivis, quæ egent freno quam in iis hibernis, quibus ſtimulo opus eſt. In febribus cum inflammatione in primis venæ ſectionem laudat, non ita in reliquis. Vitiis perſpirationis multum tribuit, & acribus nervos ſtimulantibus. In continuis malignis clyſteres lacteos & pediluvia laudat. Febres lymphaticas cum profuſo ſudore in gangrena alicujus viſceris fundatas, ſerum lactis, ſalſam parillam & mercurium laudat. Et ipſe febres pleuriticas verminoſas oleo amygdalarum oppugnat. Sequuntur variæ Epiſtolæ & aeris, aquarum locorumque, atque epidemicæ febris deſcriptio, &c.

In *Bononienſibus commentariis* plurima peregregia practica habentur: in *primo tomo* anni 1731. ALBERTINI de morbis pectoris: & de corticis peruviani vi febrifuga criſi non penitus deſtituta: MICHELOTTI de hæmoptoë frigidiſſimis potionibus ſublata. In T. III. P. I. Bonon. 1746. 4. de vi corticis febrifugi in febre. In II. MENGHINUS negat vim mercurii in aquam tranſire &c. In P. III. ib. 1747. 4. VINC. MENGHINI de ferri ad ſanguinem commeatu inquirit, JOSEPHUS VERATTI de vi veſicantium ſanguinem cogente, non ſolvente.

HENRICI LOELHOEFFEL diſp. *de frictione*, Leid. 1732. 4.

CHRISTIANI GODOFREDI STENZEL *medicina theoretico practica*, Francof. 1732. 8. EJ. exſtant variæ diſputationes, ut *caſus aliquot hominum alue venerea per ſalivationem curatorum*, VVittemb. 1742. *de exitioſis ægrorum* ad acidulas *thermaſque relegationibus*, VVittemb. 1741. 4. &c.

SIMONIS PAULI HILSCHER. Jenenſis Profeſſoris, diſputationes aliquæ huc faciunt, ut *de amputatione & raſura capillorum in variolis*, Jen. 1732. *de curatione paucitatis lochiorum & dolorum poſt partum in matrona feliciter peracta* 1743. *de methodis avertendi variolas* 1745. 4.

J. TIMMII *cogitationes medico-phyſica hiſtorica*, Brem. 1732. 8.

J. HENR. SCHUTTE *medicini ſcher unterricht von der arzneykunſt vvahren nutzen und ſchein nutzen*, Sort 1732. 8. *

PAULI GOTTLIEB VVERLHOF Archiatri Regii, practici feliciſſimi, & amatiſſimi amici noſtri ſingularis, *obſervationes de febribus* prodierunt Hanoveræ 1732. 4. ibid. recuſæ 1745. 4. Occaſionem dedit operi genus febrium tertiani generis ſoporoſarum, quæ CL. JOERDENS novæ videbantur, dictæ tamen MORTONO aliiſque. Totam ergo rationem febrium periodicarum hic repetit vir doctiſſimus, & corticis eximium verumque uſum, cum legitimo adhibendi modo docet. EJUSD. *cautiones medicæ de limitandis laudibus & vituperiis morborum & remediorum*, ibid. 1734. 4. Contra STAHLIUM & STAHLIANOS monet, non omnes naturæ, ut vocant, conatus bonos eſſe & juvandos, neque opii corticiſve vim extimeſcendam. Tractatus alter GOELICKII *laudi febris falſo ſuſpecta* opponitur, quæ diſputatio VVERLHOFIANIS obſervationibus oppoſita fuerat. Corticem iterum ut potens & in-

noxium medicamentum defendit. Alia paſſim egregia medicamenta deſcribuntur & laudantur. EJUSD. *Epiſtola de medicamento alterante ex mercurio & de aurigine* ejuſque *Camerariano remedio* deque eadem de febribus lite, Hanover. 1735. 4. quibus pulvis alterans PLUMMERII laudatur, & ultimum reſpondetur GOELICKIO.

In STEPH. HALES *hæmaſtatiks*, Londin. 1733. 8. varia habentur experimenta ad vires medicamentorum definiendas. Ibi contractilis vis peruviani corticis & vini ſpiritus aliorumque ſtypticorum, vis ſanguinem accelerans venæ ſectionis, & calculos diſſolventia medicamenta tractantur.

EDIMBURGENSIUM acta egregiis plena obſervationibus, etiam practicis, hoc anno edi ceperunt, nam & medicamenta ibi varia deſcribuntur, & aquæ minerales, & morbi oculorum aliique rariores.

OTTO CASIMIR BARFEKNECHT & BELLOT, *Ergo febri putrida Picardis ſuette dicta ſudorifera*, Pariſ. 1733. bona diſputatio.

J. JAC. BERLU *treaſury of drugs*, London 1733. 12. *

PETRI CHIRAC, Archiatrorum Regiorum comitis, *conſultationes* cum SYLVÆ & MOULINI nonnullis, Pariſii prodierunt 1744. 8. Fermentationes & theoreticas explicationes Carteſiano more ſequebatur. EJ. *traité des fièvres malignes avec des conſultations ſur pluſieurs maladies*, Pariſ. 1742. 12. *

NICOLAI CONTE, medici Neapolitani, *aqua frigida antiquiſſima methodus ad praxin iterum revocata*, Neapoli 1733. ni fallor 12.

Getreuer arzt, Jena 1733. 8.

PAUL JOSEPH FACH *de malignitate in febribus falſo ac merito ſuſpecta*, Altdorf. 1733. 4.

J. de BUCHVVAL, Profeſſ Hafnienſis, *de diabetis curatione cumprimis per rhabarbarum*, Hafn. 1733. 4.

BALTHASARIS LUDOVICI TRALLES Practici Uratislavienſis, viri doctiſſimi, *Exercitatio de virtute camphoræ refrigerante*, Breslau 1734. 8. Diſcipulus HOFMANNI, inflammationem, quæ ſit ſtaſis humorum in canali conico cum nervorum irritatione, hinc aucto attritu ſolvi ſperat camphora, quæ per apertos canales humores promoveat. EJUSD. *de vena jugulari frequentius ſecanda*, ib. 1735. 8. Antiquitates hujus ſectionis habet, oſtendit revellere aperiendo & laxando carotidem externam, hinc in omni congeſtione ad caput valere, apoplexia, phrenitide, mania. SYLVÆ vero rationes refellit, qui ad cerebrum derivare dixerat. EJ *das aderlaſſen als ein hülfsmittel in blattern curen*, *ibid.* 1736. 8. contra recepta Germanorum præjudicia. EJ. *vorſorge der mutter für neugebohrne kinder*, ibid. 1736. 8. EJ. *virium quæ terreis remediis gratis hactenus adſcriptæ ſunt examen rigoroſum*, ibid. 1740. 4. Contra receptas nimis in Germania, & ad febres alioſque morbos adhibitas terras, & abſorbentes pulveres, hic invenias.

J. DANIEL GEYER *de harundinatione* (*der ſchilfſtriegel cur*) Lipſ. 1734. 4. EJ. *de ſalivatione*, ibid. 1735. 4. In EJUSD. olim ſaxonici Archiatri, *müſſigen reiſeſtunden*, Dreſd. 1734. 4. plurimæ epiſtolæ ad praxin faciunt, ut illæ *von der gürtel cur*, ſuperſtitioſo cingulo, *vom grand remède von der Huberts cur in* hydrophobia, *von der mercurialcur eines Hottentotten*, *von der lekcur*, ſimiles cæterum, ut alibi monui, & luxuriantis ingenii epiſtolæ.

BRANDANI MEIBOMII, Profeſſoris Helmſtadienſis, bonæ aliquæ diſputationes exſtant, ut ea *de uſu vaporationum & ſuffituum in morbis*, Helmſt. 1734. 4.

JAC. HENR. CHRISTIANI ADAMI *commentatio critico medica de uſu externo in curandis morbis ad locum* SYMMACHI, Lipſ. 1734. 8. *

Des geheimen mediciniſchen briefvvechſels I. *und* II. *ſtük*, Lipſ. 1734. 8. *

MICH. MATTHIÆ LUDOLF, Profeſſoris Berolinenſis, *anfangs gründe der arzneyvviſſenſchafft*, Berlin 1734. 8. *

J. VVILHELM ALBRECHT, deceſſoris noſtri, *de effectibus muſices in corpus humanum* Liber huc poteſt revocari, Lipſiæ 1734. 8. editus.

GUSTAV HARMES *de medicina Laponum*, Lond. 1734. 4. bona diſputatio.

J. de GORTER Harderovicenſis, diſcipuli BOERHAAVII, cujus teſtimonio poſteris commendatur, aliqua huc faciunt, in pathologicis dicta, ut *morbi epidemici deſcriptio*, Amſtelod. 1734. 4. In *Chirurgia* cum BELLINO ſentit, accelerari nempe in arteria ſanguinem, cujus vena ſocia ſecta eſt, in reliquis retardari, & revulſionem maximam fieri in arteria proxima. EJUSD. *compendium medicinæ* jam laudatum, praxin etiam continet nuper recuſum F. Lipſ. 1749. 4.

GEOR-

George VVarren *nevv method of curing gonorrhoeas*, Londin. 1734. 8. tertia edit. *
Preſervative againſt the conſequences of the bite of mad dogs, Londin. 1734. 8. *

Thomæ Harris *treatiſe on the force and energy of crude mercury*, Londin. 1734. 8. aut 1735. 8. nam utrumque annum reperio. Valde laudat argenti vivi uſum, in ſcrophulis, volvulo.

T. K. *critical diſſertation on the manner of preparing mercurial medicines*, Lond. 1734. 8.*

Alterius anonymi *treatiſe upon the uſe and properties of quikſilver*, Lond. in 8. circa hæc tempora prodiit, quo docetur valere ad aſthma, intemperiem acidam, mercurii uſum, &c.*

Theophili Lobb M. D. viri pii & induſtrii *rational method of curing feavers*, Londin. 1734. 8. Theoria in univerſum Boerhaaviana præmiſſa, conſiderat effectus venæ ſectionis, eoſque valde diſtincte proponit. Ligata vena facit inanitatem in trunco venæ ultra locum vinculi, & repletionem cis locum ligatum, hinc inanitionem cordis, & in arterias brachii ſanguinis congeſtionem, unde non redit, hinc revulſionem ab aliis arteriis. Deinde aperta vena ſanguis per eam venam celerius exit, & per arterias bracchii (ſeu partis cujus vena ſecta) velocius movetur, hinc nixus ſeu derivatio in eam partem fit, hinc diminutio preſſionis ſanguinis in omnes reliquas corporis partes, & celerior reditus per venas depletas, & revulſio a vaſis minimis in majora, & revulſio maxima ab ea parte, cujus vaſa non aperiuntur. Cæterum venæ ſectioni non valde favet, neque fere admittit niſi in abundantia ſanguinis & globorum rubrorum, & jubet ſupprimere ſanguinis fluxum, quam primum pulſus debilitatur. Eam vero ſectionem, quæ in vena jugulari fit, ſanguinem derivare docet in caput, quod ſanguinis celeritatem in carotide communi augeat. Sic neque ſudorem movere ſuadet, neque alias evacuationes. Ej. *medical practice in curing feavers*, ibid. 1735 8. A cortice iterum & venæ ſectione alienior eſt. Febres habet a diſſolutione malignas, & a coagulo ortas & complexas ex utroque genere. In catarrhalibus febribus utitur attenuantibus, cum motu ſanguinis aucto. In vomitoriis multus eſt. Caſus ſubjecit curationum. Ej. *practical treatiſe on painfull diſtempers vvith ſome effectual methods in curing'em*. Lond. 1739. 8. Hiſtoriæ dolorum & morborum eo pertinentium, per exempla, cum formulis. Errorem loci a rheumatiſmo rejicit, venæ ſectioni & opio iniquior. Ej. *account of ſmallpox*, ibid. 1748. recuſus eſt, & gallice verſus Pariſ. 1749. vol. 2. Ibi proponit evitationem ſuppurationis. Ej. *compendium of practice in phyſick*, Lond. 1747. 8. *

Andrevv Hooke *eſſay on the practice of phyſick to revive that of the antients*, Londin. 1734. 8. 1736. 8. Laudat methodum veterum diæteticam. Abſorbentia medicamenta negat in ſanguinem venire. Laudat generoſa remedia, jalapam, gummi guttam, chalybem, argentum vivum, rheum, opium, &c.

Joseph Rogers *eſſay on epidemical diſeaſes and more particularly on endemial epidemies of the cyti of Cock, but moſt profeſſedly the epidemical feaver of* 1731. Dublin 1734. 8. Dignum librum liceat fuſius explicare. In *prafatione* multum deprimit theoriam, & experientiam commendat. Rejicit explicationes actionum medicamentorum mechanicos, ut mercurii, ſalium. Jubet ſimplicia dare medicamina, quorum vires experiendo poſſint cognoſci. Febris ipſa, quam deſcribit, petechialis eſt cum pulſu fere ſani ſimili, & dolore capitis vehementi. Multum tribuit in ejus cauſis aeri craſſo, humido, fætori carnium projectarum, victui carnoſo. Rejicit curationem refrigerantem Arabum, quæ noſtro frigido climati non conveniat. Utitur, in curando, vino, croco, acidis, veſicatoriis, etiam calidis, ſerpentaria, theriaca. Sequuntur curationum exempla. In *tractatu de variolis* multas facit ejus morbi ſpecies, & multas recenſet epidemias. Febrem ſecundariam a prima ſeparat. Facit diſtinctas etiam malignas lymphaticas, tum cohærentes malignas, quales ego vidi anno 1735. quas morbus miliaris ſequebatur & urinæ ſuppreſſio. Scopus ei eſt motum ſanguinis ſuſtinere ne nimis deprimatur: balnea partibus externis pro revulſione adplicat; jubet ægrum lecto ſe tegere: acidis utitur ob putredinem, hæc in benignis. In malignis cardiaca præſcribit, cochenillam, veſicatoria cervicis, fomenta, vaporem aceti, abſque venæ ſectione vel purgatione. Exempla ſubjungit.

R. Butler *eſſay on blood letting ſhevving the advantages of bleeding, particularly in the foot*, Lond. 1734. 8. Sylvam ſequitur. Rejicit derivationem, & venæ jugularis ſectionem, niſi exhauſto prius corpore. Revulſionis cauſa in brachio ob morbos abdominis venam ſecat, in pedibus ob morbos capitis, tum derivativo ſcopo ad ciendos menſes ſubtiliter ſatis ſecutus rem orarum origines pro morborum varietate.

F. Jo-

F. JOSEPH HUNAULD & GUYOT, *Ergo in pari vena ſectionis & purgationis indicatione vena ſectio præferenda*, Pariſ. 1734. 4.

HYAC. THEOD. BARON. in theſi, Pariſiis anno 1734. defenſa, negat ſanguinem per venam ſectam celerius fluere, negat pericula derivationis, & commoda revulſionis. In principio morbi nocere credit venæ ſaphenæ vel jugularis ſectionem, in corpore vero prius deplęto jugularem bene ſecari.

GIUSEPPE del PAPA *conſulti medici*, T. I. & II. Rom. 1733. 4. Venet. 1734. 4. Tachemanus fere eſt, & acidi atque alcali defenſor. EJ. *trattati varj fatti in diverſe occaſioni*, Firenze 1734. 4. *

Aliqua philoſophica ſunt, multa pathologica & practica, de vi noxia vernicis ſinenſis, de expurgatione mercium ſuſpectarum, curatione variolarum aliorumque graviorum morborum.

J. BAPTISTÆ MAZINI Profeſſoris Patavini de mechanica ſchola, ut per particularum figuras eventus rerum interpretaretur, exſtat *mechanica medicamentorum* edita Brixiæ 1734. 4. Octædras, Rhomboideas particulas, hamatas, & priſmata, in medicamentis invenit, quæ faciunt, ut alvum ducant, urinamve moveant, &c. EJ. *mechanica morborum* omitto. Opera conjuncta recuſa ſunt Brix. 1743. 4. *

MICHAEL PINELLI in *nuovo ſiſtema dell' origine della podagra* arcana equidem aliqua ad podagram, calculumque non bene laudat, recte vero acida, adeo a ſuis civibus exoſa, innocentia eſſe oſtendit, & apta ſuperandis variis morbis, ipſique vincendæ podagræ. Lapides pretioſos merito contemnit, cum ipſe pharmacopola ſit. Prodiit Rom. 1734. 4.

JOS. TH. ROSETTI *ſyſtema novum de morbis fluidorum & ſolidorum*, Venet. 1734. fol.

DAMIANI SINOPEI Medici in Noſodochio maritimo Cronſladienſi *parerga medica*, Petropoli 1734. Conſtitutiones epidemicæ & hiſtoriæ morborum lectu dignæ.

VINCENTII BREST diſſ. *ſur l' uſage du mercure dans les maladies véneriennes & autres & ſur la maniere de s' en ſervir avec ſuccès ſans ſalivation* lego Londini 1735. prodiiſſe; Germanice recuſum eſt *vom rechthen gebrauche des mercurius in veneriſchen krankheiten*. Berlin 1749. 8. *

JOH. LEMBKEN *cautela quædam practica circa curationem variolarum*, Gryphsvvald 1735. 4.

ANT. MOMBERS *de mumia in praxi medica non facile adhibenda*, Helmſt. 1735. 4.

A. FR. DANKVVERTS *de arte inferendi febrem*, Helmſtatt. 1735. 4. diſp.

A. D. *de uſu arenæ externo in curandis quibuſdam morbis*, Lipſ. 1735. 4.

R. JAMES *art of curing the madneſſ cauſed by the bite of a mad dog*, Londin. 1735. 8. nempe turpetho minerali. EJUSDEM *modern practice of phyſick*, Londin. 1746. 8. vol. 2. Aphoriſmos eſſe BOERHAAVII, cum SVVIETENII nonnullis auctoriſque notis jam monui, adjectis formulis, & morbis, qui in opere BOERHAAVII deſiderantur ex HOFMANNO. Porro hydrophobiæ curatio eadem, & mercurii, cinnaberis & muſci ope peragenda deſcribitur. Recuſa eſt cum notis a CL. VVESSEL LINDEN cum tractatu de Viſco.

M. van VISVLIET *de efficacia balneorum ex aqua*, in C. H., Leid. 1735. 4. *

J. ERNESTI HEBENSTREIT doctiſſimi viri, Profeſſoris Lipſienſis diſſ. *de uſu hydrargyri interno*, Lipſ. 1735. EJUSDEM παλαιολογία θεραπευτικῆς, Lipſ. 1749. 4. & aliæ diſputationes exſtant.

J. JAC. GELHAUSEN *de uſu lactis medico*, Prag. 1735. 4. & aliæ diſputationes.

RUDOLPHI AUGUSTI BEHRENS *anvveiſung für die leute auf dem lande, vvie dieſelben der imſchvvang gehenden rothen Ruhr*, & Hanover 1736. fol. * EJ. *Kunſt ertrunkene menſchen zu ervvecken*, Brunſvic. 1742. 4.

FRANCISCI BALTHASAR von LINDERN ſenis amici noſtri *venus ſpiegel, ſeu de curandis morbis venereis*, Argentor. 1736. 4. EJ. *medeciniſcher paſſepartout oder hauptſchlüſſel alle krankheiten des menſchlichen leibs zu erkennen und zu curiren*, ibid. 1739. 8.

POLYCARPI GOTTLIEB SCACHER utiles exſtant diſputationes, ut ea *de recto uſu rationis & experientiæ*, Lipſ. 1736.

In *Oeconomia* ſua CL. FR. NICHOLLS contra derivationem etiam & revulſionem dixit.

Pilula VVardiana diſſecta in Epiſtola ad BOERHAAVIUM, Londin. 1736. 8. Contra vehementiſſimum draſticum, quod vendebat VVARDIUS.

J. AL-

J. ALBERT HAZON & MURRY, *Ergo uteri poſt partum inflammationi venæ ſectio e brachio*, Pariſ. 1736. 4.

ADRIANI MALAVAL & ISOARD, *Ergo apoplexiæ prægnantium ſaphenæ ſectio*, Pariſ. 1736. Laudat per exempla.

In J. du HALDE Chinæ deſcriptione etiam libri aliqui medicorum Chinenſium excerpti exſtant.

J. GER. VVAGNER, celebris & felicis medici Lubecenſis, *obſervationes clinicæ*, Lubec. 1737. 4. EJ. *de medicamentis ad puerperarum febres mali moris*, Lubec. 1742. 4. EJ. *de curatione hæmoptoës*, ibid. 1742. 4. Alios *de pacanda lue pecorum* (Lubec. 1745. 4.) & *de natura metu in morbis malignis*, Hamburg. 1744. 8. jam citavi, quo libello ſapienter emetica in principio malignorum morborum laudat.

J. CHRIST. KUNDMANN in *rarioribus naturæ & artis*, Breſl. 1737. fol. Poſterior pars operis plurimas continet practici generis obſervationes. In EJ. *abhandlung vom zuſtande des menſchen vor und nach dem falle*, Breſl. 1720. practica varia exſtant, & imprimis monita contra male laudata arcana. Lapides pretioſos & corticem peruvianum rejicit.

A. P. QUEITSCH *conſpectus totius medicinæ in tabulas conjectus*, Francofurt. Viadr. 1737. fol. pro tironibus. EJ. *medicus naturæ magiſter*, Francſ. Viadr. 1739. 4.

J. G. a BERGEN *de aceto liquore polychreſto*, Francof. 1737. 4. & aliæ bonæ diſputationes ſunt.

HERMANNI PAULI JUCH Erfordienſis Profeſſoris plurimæ diſputationes exſtant. Eo ergo diſp. *de camphora*, Erfurt. 1737. *de revulſione & remediis revellentibus*, ibid. 1743. &c. *De lumbricis terreſtribus & eorum uſu medico*, Erf. 1742. 4.

J. GOLDHAMMER *vveiber und kinder arzt*, Northauſen 1732. 8. 1750. 8. Pro Plebe.

JAC. PRAUN *de congrua purgantium quorumdam ad morbos applicatione*, Argentor. 1737. 4.

J. FRID. BAUER *inoculatio variolarum in utramque partem diſputata*, Lipſ. 1737. 4. EJ. *de balneis vaporoſis nativis*, ibid. 1741. 4.

J. FR. HERRENSCHVVAND celebris ab eo tempore practici, & medici ſtipendiariorum Helveticorum R. Galliæ *hiſtoria mercurii medica*, Leid. 1737. 4.

HENRICI JOSEPHI REGA, Profeſſoris Lovanienſis, *accurata medendi methodus ab omni hypotheſi abſtracta*, Lovan. 1737. 4. In primo libro theoriam dat, multumque tribuit ſolidorum morbis, in altero dat morborum hiſtorias, in tertio curationem.

JOSEPHI ab OVERKAMP *ſyſtema theoretico-practicum*, Norimberg. 1737. 8. Stahlianæ medicinæ compendium.

J. FRANCISCI le FEVRE *opera*, Veſuntione 1737. 4. Tractatus ſecundus eſt de venæ ſectione, in quo accelerari ſanguinem in arteria docet, cujus ſodalis vena inciditur, &c.

M. L. VERNAGE, *Non ergo variola mali moris ſoli naturæ committenda*, Pariſ. 1737. 4. bona diſp. EJ. & du ROCHER, *Ergo malignæ febri ſaphenæ ſectio emeticum*, 1744.

PAULI VALCARENGHI *medicinam rationalem* Cremæ 1737. 4. & *conſtitutiones epidemicas* alibi dixi. EJ. *diſſertazione epiſtolare dell' uſo e dell' abuſo del Rabarbaro unito alla China*, Cremæ 1748. prodiit. Contra eam paulo poſt edita eſt IGNATII PEDRATTI *lettere familiari in riſpoſta alla diſſertazione epiſtolare dell' uſo e dell' abuſo del Rabarbaro unito alla china china del* S. VALCARENGHI, Cremona 1749. 8. Defendit corticis uſum purum & abſque miſcella. Reſpondit CL. VALCARENGHI in *Riſleſſioni medico pratiche ſopra la lettera familiare del* D. PEDRATTI *fatta in riſpoſta alla diſſ. epiſtolare*, Cremæ 1749. 4. * Tuetur auctoritatibus & rationibus conjunctum utriuſque hujus remedii uſum.

FLORENT. AUG. GALLARATI *methodus ad profligandas febres tertianas*, Cremæ 1737. 4.*

JOSEPHI ANTONII PUIATI *decas rariorum obſervationum medicarum theoreticis practicisque animadverſionibus illuſtratarum*, &c. Venet. 1737. 8. In *præfatione* defendit contra SYDENHAMIUM utilitatem obſervationum ſingularium. Jubet medicos ſufficiente copia medicamenta propinare, cum ex parca doſi corticis tertianam duplicem, ex parva doſi cantharidum iſchuriam funeſtam fuiſſe viderit. Obſervationes plures ſunt, quam promittit titulus, quælibet enim alias ſocias habet. Stranguriam ſuperavit venæ ſectione, opio: bubonem gallicum raro auxilio purgatione, pleuritidem verminoſam epidemicam mercurialibus expugnavit, abſque venæ ſectione. Luem venereum ſanat argento vivo ita adhibito, ut alvum ſolvat, abſque ſalivatione. In mania puerperarum laudat, & recte, venæ ſectionem.

In

In epiſtola ad FREINDIUM, quem neſciebat dudum obiiſſe, monet, HIPPOCRATEM in febribus venam non ſecuiſſe, & in pleuritide raro. In variolarum ſecunda purgatione ipſe etiam alvum ducit. In diſſertatione de hydrargyro mirifice extollit vires argenti vivi, in quartana febre, podagra, febribus epidemicis: negat ab humoribus noſtris acrimoniam ipſi communicari. EJ. L. *de morbo Naiuniano*, Feltriæ 1747. 4. latius patet, quam titulus. Deſcribit febrem cum congeſtione ad caput, tritæophuiam, quam calidis medicamentis, ſanguinem ſolventibus & vincula ſpirituum, vomitu, cantharidibus, abſque venæ ſectione curavit.

JOH. FANTONI *obſervationes* in Pathologicis laudavimus.

MICH. PEAGET, *Ergo luis venereæ curationi per frictionem potius quam per fumigationem favent obſervationes*, Pariſ. 1738. 4.

A. CL. RENARD, *Ergo pluribus Hiſpanorum morbis remedium efficax balneum*, Pariſ. 1738. 4.

Cum eodem titulo habetur diſputatio CLAUD. BURLET, Pariſ. 1714. 4.

FR. BAILLY & BELLETETE *num in peſt ut carbunculi ſic & bubones ſtatim ferro ſemper aggrediendi*, Pariſ. 1738. 4. bona diſp.

BROVVNE LANGRISH *modern theory and practice of phyſick*, Londin. 1738. 8. quæ ſecunda editio eſt. Pathologica laudavi. Ex iis deduxit utilitatem venæ ſectionis minuentis copiam globulorum ſanguinis. Derivatoriam emiſſionem ſanguinis rejicit, & laudat revulſoriam. Non valde probat cantharides, quarum vis acris reſorpta febrem facit. Neque valde refrigerat in febre, neque calefacit. Non plurimi corticem peruvianum æſtimat. Equitationem in phthiſi valde commendat. Dignus & utilis liber. EJ. *phyſical experiments upon Brutes*, Lond. 1746. 8. Experimentis docuit aquam laurocerafi, quæ vehemens eſt venenum, parca copia datam ſanguinem ruberrimum, & pulcherrimum reddere.

CAR. FRID. KALTSCHMIDT Profeſſoris Jenenſis diſputatio *de curatione virginis hydropicæ*, Jen. 1738. 4. prodiit, & aliæ ſubinde utiles ſuccedunt.

SAMUEL SCHAARSCHMIDT hoc anno cepit edere diarium ſuum Berolinenſe, quod maxima parte practicum eſt. EJ. *therapia generalis* a morte CL. viri edita eſt a CL. MOEHSEN, cujus tomus I. anno 1749. alter 1750. 8. Berolini prodiit. Sub eo titulo materia medica reperitur. EJ. *abhandlung von veneriſchen krankheiten* perinde nuper, ibid. 1750. 8. prodiit aucta ab E. GODOFREDO KURILLA.

LEONHARD STOKE *gedvvongene verantvvording zynde een verhaal der ziekte en dood van* CELIA VVALLE, Utrecht 1738. 8. Decocto lignorum & ſudori in craticula ſubjecerat viduam de malo venereo ſuſpectam. Cum alii medici ulcus in femore invenirent, malam curationem accuſarunt, Ipſe ſe tuetur, & producit teſtimonia facultatum, quæ negant ejus medicamenta nocuiſſe.

NICOLAI GRANITII *medicina theoretico practica*, Venet. 1739. 4. *

PETRI de ROTUNDIS *de victus ratione in febre acuta continua*, Rom. 1739. 4. *

GIDEONIS de RABOURS & *de la* CLOY, *Ergo in lue venerea parciores & longius diſſita mercurii doſes plenioribus crebrioribuſque anteponenda*, Pariſ. 1739. 4. *Ergo in ulcere tonſillarum antiſeptica*, Pariſ. 1749. 4.

Méthode pour prendre le Quinquina in *Act. Trivult.* 1739. p. 2055. Vult parari id medicamentum in antlia pneumatica, & aerem internum extrahi.

Traité pour connoitre & guérir la peſte, La Haye 1739. 8. *

CHAMPCORNU *traité des maladies vénériennes*, Amſtelod. 1739. 8. *

JOH. HUXHAM *Obſervationes de aere & morbis epidemicis ab anno 1726. ad finem 1737. Plymuthiſ facta*, Londin. 1739. 8. In nobili libro, quem in pathologia laudamus, huc multa pertinent. Febres intermittentes non nimis præcipiti uſu corticis ſupprimi debere monet. Mercurium alcaliſatum cortici præſtitiſſe vidit. Cathartica in ſecunda febre variolarum feliciter expertus eſt. In pleuritide non neceſſe eſſe ſputum movere, ut quidem in peripneumonia obſervat. Tuſſis convulſivæ, valde difficilis, curationem tradit. In variolis anni 1735. (qui etiam in Helvetia ſtrage varioloſa celebris fuit) alexipharmaca adhibuit. In Ictero cum ſanguine diſſoluto & hæmorrhagia venæ ſectione, emulſionibus utitur: in altero ictero ab inerte bile terra foliata tartari, quam in morbis a viſcido valde commendat. Succedunt diſſertationes duæ: una de *febribus lentis nervoſis*, malignis abſque apparente

rente

rente periculo, quæ abſque venæ ſectione, ipſis alexipharmacis tractari volunt: & *de Colica Damnonienſi*, nempe pictonum, quam vomitu repetito admiſtis anodynis, diuturna alvi purgatione, denique ſudore multo ſuperat. EJUSDEM *an eſſay on feavers and their various kinds*, Londin. 1750. 8. In inflammatoriis febribus antiphlogiſticam methodum recte a SYDENHAMO præſcriptam eſſe, non ita in exanthematicis, quæ egeant vi expulſiva.

KINNEIR *nevv eſſay on nevves ſhevving the uſe of bathing and drinking bathvvaters in nervous diſorders*, Londini 1739. 8. Mire commendat thermas ſuas ad podagram morboſque nervorum, & frigidum quidem balneum, poſt calidum. Medicamentum alternans Edimburgenſe PLUMMERI ad reſolvendum abſque ſalivatione valde laudat.

J. GEORGII HENRICI KRAMEH *medicina caſtrenſis*, Vienn. 1739. 8. STAHLIUM ſequitur. Scorbutum, ut ex parciori uſu vegetabilis cibi ortum, eo ipſo debellat, nempe ſuccis recentibus ad tres & quatuor uncias ter quaterve de die cum ſero lactis ſumtis, ex cochlearia, naſturtio horrenſi, & citro. Luem veneream argento vivo, cum purgantibus miſto, abſque ſalivatione ſanat. Corticem febrifugum non amat. Dyſenteriam aromaticis curat abſque opio. Phthiſin Selteranis aquis cum lacte pro certo ſperat tolli. *De ſcorbuto* diximus.

Sorgfältiger Cloſter medicus, Lipſ. 1739. 8. *

J. CONRADI a BRUNN (qui prius celebris anatomicus fuit BRUNNERUS) archiatri Palatini poſthumus libellus *de methodo tuta ac facili citra ſalivationem curandi luem veneream* edidit filius J. JACOBUS, Scaphuſ. 1739. 4. nempe diminutis doſibus argenti vivi.

CHR. H. HAENEL *de camphora*, Leid. 1739. 4.

Geſundheits büchlein vor alle menſchen 1739. 8. *

LUD. FRIED. PELITSCH *unterſuchung der eigenſchaften und hülfsmittel der arthritidis*, Lipſ. 1739. 8. * cum introductione ad modum cognoſcendi morbos.

Der mediciniſche hauptſchlüſſel oder gründliche einleitung zur vernünftigen cum aller krankheiten, Lipſ. 1739. 4. diverſus liber a priori illa clave DIETERICI.

SUECICÆ ACADEMIÆ *acta*, quæ hoc anno edi ceperunt, minime ſunt abſque utilibus practicis monumentis, ut NICOLAI ROSENII. G. STRANDEBERGII, &c.

CAMILLI FALCONET, viri doctiſſimi, & LUCAS *Ergo in variolis cujuſcumque generis non una medendi methodus*, Pariſ. 1740. 4.

JOHANNIS ASTRUC, viri literatiſſimi, Monſpelienſis Profeſſoris, nunc Pariſini medici, celebre opus *de morbis venereis*, Pariſ. 1738. & 1740. 4. prodiit, ſæpe recuſum, in poſteriori editione auctum diſſertatione de curatione luis veneræ apud Sinas. Cæterum in curatione omnia quidem ſymptomata ramoſque mali perſequitur, parciori autem uſui mercurii vivi cum aliis Monſpelienſibus plurimum tribuit. Ipſi certe tribuitur, auctus tamen nonnihil ex BOERHAAVII libro *de viribus medicamentorum*, *tractatus therapeuticus*, Genev. 1743. 8. Indicationes ſunt, ex cauſis morborum deſumtæ, & medicamenta atque auxilia ad eas indicationes, formulæque minime inutiles.

G. MARTIN *treatiſe on the povver of medicines*, Londin. 1740. 8. * An ejusdem GEORGII, cujus liber de gonorrhœa?

GEORGII MARTINE *medical and philoſophical eſſays*, London. 1740. 8. De vi electrice purgantium aliqua habet.

In GEORGII BECKET *collection of chirurgical tracts*, Lond. edita 1740. 8. aliqua huc pertinent, de curatione ſcrophularum per contactum, quam ſuperſtitioſam vocat & deridet, de *ſpecifico*, ſed arcano, ad conſumtionem.

J. du BOIS *de ſanguinis miſſionis uſu & abuſu*, Leid. 1740. 4.

J. FRID. VVINTER egregii viri, Leidenſis Profeſſoris, *de certitudine medicinæ practicæ*, Franek. 1740. fol.

Avis pour donner des ſecours à ceux que l'on croit noyés, Argentor. 1740. fol.

J. FRIDERICI SCHREIBER *obſervationes & cogitata de peſte*, Petrop. 1740. & auctius, Berol. 1744. 4. Denuoque emendatus, Petrop. 1750. 4. In peſte *bubonaceam ſpeciem ſanat* argento vivo cum camphora miſto, & mercurium quidem adhibet ob adfinitatem cum lue venerea, ut tamen ſalivationem camphora impediat. In *carbunculacea*, quam cum variolis comparat, corticem Peruvianum laudat. Sub peſtis initia in Ucrania profuit emeticum. In tertia editione camphoram ſalivationem moviſſe monet, & proponitur ab anonymo antidotus peſtis

peſtis ex animali regno. Dubitat IDEM anonymus, an vere ex America lues venerea in Europam venerit.

CHRISTIANI AUGUSTI. THEOPH. HÆRTEL *de effectu ſedativo ſtimulantium & excitantium*, Argentor. 1740. 4.

J. FRID. CARTHEUSER *de refrigerantium differenti indole & modo operandi*, Francof. Viadr. 1740. 4. diſp. *de neceſſaria conſenſus partium attentione practica*, ibid. 1741. 4. *de cinnabaris virtute medica* 1743. *de erroribus practicis ex falſa theoria* 1742. & aliæ bonæ diſp. EJ. *rudimenta materiæ medicæ*, Francof. Viadr. 1741. 8. recuſa ibid. 1749. & 1750. cum titulo *fundamentorum materiæ medicæ generalis & ſpecialis* 8. 2. vol. utile omnino opus eſt cum multis experimentis propriis, ex chemia inprimis, & genuinarum virium a ſpuriis prudenti ſeparatione.

In CASPARI NEUMANNI operibus, quæ hoc anno prodieunt, materia medica cum analyſibus egregia continetur, quam in chemicis laudavimus.

Specimen materiæ medicæ contractæ, Leid. 1740. 8. alphabeticus & brevis catalogus materiæ medicæ, nonnullis additis, fere ex BOERHAAVIO.

J. SIGISM. GOERLIZENS *Kurtzer unterricht vvie man ſich zu zeiten der peſtilenz bevvahren und halten ſoll*, VVitteb. 1740. 4. *

EL. FRID. HEISTERI LAUR. Filii *de quartana & hydrope per corticem peruvianum curatis*, Helmſtad. 1740. 4.

CARL. FRID. HUNDERTMARK, docti viri, *de ſingulari uſu frictionis & unctionis in curatione morborum*, Lipſ. 1740. 4. EJ. *de ſacchari ſaturni interno uſu ſalutari*, ib. 1741. 4. quem defendit. EJ. *de incrementis artis medicæ per expoſitionem ægrotorum in vias publicas & templa*, Lipſ. 1749. 4. Ad hiſtoriam inprimis artis pertinet, aliquas tamen curationes veterum declarat.

CL. COLLEGÆ noſtri GEORGII GOTTLOB RICHTERI multæ doctæ ſunt, & utiles, ad praxin pertinentes, diſputationes, ut ea *de ſalubri uſu frigoris in medicina*, Gotting. 1740. *de inſolatione* 1741. *medicina plagoſa* 1746. *balneum animale* 1708. 4. & aliæ plurimæ. BOERHAAVII etiam vindicias adverſus anonymum cenſorem Anglum dedit anno 1745. 4.

DANIELIS VVILHELMI TRILLER, viri doctiſſimi, & Profeſſoris VVittebergenſis, *commentatio de pleuritide ejuſque curatione*, Francfurt. 1740. 8. Venæ ſectionis utilitatem confirmat, calida refellit, & naturalem eam curandi viam, quam BOERHAAVIUS, ingreditur, adductis exempſis. Derivationis theoriam eam fere quam BELLINUS tradit, maximam nempe fieri per venam proximam. EJ. *de clyſteribus nutritiis* eruditiſſimum *programma nuper prodiit*, VVittemberg. 1750. 4.

FRANCISCI RONCALLI PAROLINI diſſertationes nihil practici continent, ſed *hiſtoria morborum* jam citatæ huc faciunt, cum conſilia variorum doctorum virorum contineant, & practicas epiſtolas. Deinde *Europa medicina a ſapientibus illuſtrata*, Brixiæ 1747. fol. edita, huc omnino revocari debet, cum ad variarum regionum medicos ſcripſerit vir Cl. & a ſingulis ſciſcitaverit, quid earum regionum praxis medica peculiare & memorabile habeat. Multa ergo hic medicamenta laudantur. Utiles ſunt epiſtolæ ANDREÆ PASTÆ, J. C. RIEGERI, MARTINI GHISII (qui luem bovillam deſcripſit, in qua fruſtra varia & mercurius etiam tentatus eſt), J. CALVI LIMPERANI, J. PHIL. BURGGRAU, ARCUTII CAPELLA, ANTONII FORMICA, MARCI FLORI. LUDOVICUS JOH. THUILLIER curationem non valde credibilem per ſudorem ſympathetice motum proponit. RONCALLUS ad varios libros clinicos ſua addit judicia, ut in SYDENHAMUM, cujus carpit artem exſpectationis in naſcente epidemia.

NICOLAI CYRILLI, qui etiam ETTMULLERI opera edidit, *conſulti medici*, Venet. 1741. 4. tria vol.

MARTIN *de la phlébotomie & de l'artériotomie*, Pariſ. 1741. 12. Recenſet opiniones contrarias PETRI SENAC & SYLVÆ; accelerari tamen cum iſto credit in ea arteria ſanguinem, cujus vena ſocia ſecatur. Hinc male in eryſipelate faciei ſucceſſiſſe venæ jugularis ſectionem obſervat. Venæ brachii ſectionem præfert illi pedis, ob ampliorem tubum & cordi propiorem. In collo venam ſecat in leviori inflammatione capitis, quæ poſſit derivando ſolvi. Arteriotomen laudat in maximis malis, quoties craſſus ſanguis ex arteriis in venas ægre tranſit.

J. LUD.

J. LUD. BAUDE de la CLOY & BERCHER, *Ergo in pulmonum inflammationibus etiam cum ſputo cruento aliquando emeticum*, Pariſ. 1741. 4.

ANTONII FERREIN, *An morbis malignis veſicantia*, Pariſ. 1741. 4.

GASPAR COCHON DUPUY & FRANCISCI DAV. HERISSANT, *Ergo in ipſo exortu febrium intermittentium ſtatim ut plurimum kinakina*, Pariſ. 1741. 4.

JOH. MIDY & LUD. RENATI du BOIS, *Ergo ſiphilis per frictiones mercuriales abſque ulla excretione niſi fere inſenſibili, ſanabilior*, Pariſ. 1741. 4.

LUD. F. BELLOT, *An in bilioſis gelida glaciatique liquores bradypepſiam juvant*, Pariſ. 1741. 4.

CAROLI DIONIS & NAT. MARIÆ de GEVIGLAND, *Ergo ſiphilidi convenit ſuffumigatio recens*, Pariſ. 1741. 4.

P. GUISARD in ſuo *eſſay ſur la maladie vénérienne*, la Haye 1741. 8. Pariſ. 1742. 12. curationem abſque ſalivatione commendat.

J. GARLIK *on the efficacy of injections in a virulent gonorrhoea*, Londin. 1741. 8. *

HENRY VVARREN *treatiſe concerning the malignant fever in Barbados*, &c. Londin. 1741. 8. Ex peſte natam malignam febrem deſcribit, *flavam* a colore corporis dictam, qui in ſecundo morbi ſtadio eſt. Eam calidis remediis & ſudore perpetuo ſanat, abſque refrigerantibus aut acidis, aut multa venæ ſectione, aut cantharidibus. Felicem ſe fuiſſe ipſe teſtatur, & CL. HUGHES, addit cum ſummo ſucceſſu VVARRENIUM ſua methodo in colica pictonum Barbadenſi uſum eſſe (*deſc. of Barb.* p. 34.) CL. TOVVNE contrariæ curationis auctorem convictum ſe dediſſe ſcribit ipſe VVARRENIUS.

J. DAN. SCHLICHTING *ſyphilidos mnemoſynon criticum of vrye oneenſydige gedachten over ongemakken door't gebruyk der teeldeelen oorſpronckelyk*, Amſtelod. 1741. 8. 1746. 8. Tertius liber huc pertinet, quo curatio proponitur, quam in ſolo Mercurio, & in ſola ſalivatione, rejecto Guajaco, ponit, abſque nimia calidi aëris obſervatione, omnia etiam luis venereæ ſymptomata tractat & curationes proponit. In ejuſdem *nieuvv hervormde examen van land en zee chirurgie*, Amſtelod. 1748. 8. in *præf.* curatio morborum acutorum in climatibus calidis traditur, penitus refrigerans, & acida, cum opio. Adjecit ad finem libellum de operationibus medicamentorum.

ABRAHAM TITSING chirurgi *Cypria tot ſchrik van haar bondgenooten en tot dienſt der heelmeeſteren*, Amſtelod. 1742. 2. vol. bene ſpiſſa de morbis venereis. Verboſiſſimum auctorem ſequi non potui, cum inprimis viderem, negare luis venereæ originem Americanam.

ARTHRUR. CONRAD ERNSTING *nucleus totius medicinæ quinquepartitus*, Helmſtad. 1741. 4. 2. vol. Lexicon in *ſecunda* parte medicum etiam continet.

HERMANNI FRIDERICI TEICHMEYER, olim ILL. ſoceri noſtri, *inſtitutiones medicinæ pathologicæ & practicæ* Jenæ prodierunt 1741. 4. quibus omnium morborum hiſtoriæ & curationes continentur. EJ. exſtant multæ diſputationes hujus argumenti. EJ. *materiæ medicæ inſtitutiones* prodierant Jen. 1737. 4.

CLAUDII CAR. de JEAN & le MOINE, *Ergo a vomitoriis febrium intermittentium auſpicanda curatio*, Pariſ. 1742. 4.

ANTONII FIZES *opera* Monſpelii 1742. 2. edita vix ad praxin pertinent.

J. VVATSON *account of Havvksbee alteration medicine in the cure of venereal diſeaſes*, Londin. 1742. 8. *

J. CASP. KUCHLER *de uſu venæ ſectionis in pede fallaci*, Lipſ. 1742. diſp.

ISAAC MAR ASSUR *de frictionis uſu medico*, Hall. 1742. diſp.

MOYSES BERNHARD VVOLFSHEIMER *de diaphoreticis univerſalis medicinæ loco habendis*, Hall. 1742. diſp.

VVOLFG. FRIDER. BONNEKEN *abhandlung von den erdhaften mitteln*, VVertheim 1742. 4. Rejicit abſorbentia terrea. EJ. *biga caſuum medicorum*, VVertheim 1744. 4. ſanguinem aſininum pro delirii ſpecifico remedio proponit.

CHRIST. FRID. DANIEL *de ſpecialiſſima medendi methodo omnis felicis curationis fundamento*, Hall. 1742. diſp. EJ. diſcipuli HOFMANNIANI, & contubernalis, *Beyträge zur medicìniſchen gelehrſamkeit*, Hall. 1749. 4. P. J. cui nuper altera acceſſit, ibid. 1750. 4. In prima, quam ſolam legi, huc etiam pertinent miſcellaneæ de morbis aliiſque quæſtionibus medicis diſſertationes. EJ. *Berliniſche ſamlung von nützlichen vvahrheiten*, Berolini 1742. 8. non vidi.

ANDREÆ ELIÆ BUCHNER, Hallenſis Profeſſoris & Præſidis Academiæ naturæ curioſorum, numeroſæ exſtant diſputationes, etiam practici argumenti. Huc ergo *de curatione palliativa*, Erford. 1742. 4.

J. LUDOV. KORTUM *de exanthematis febrium acutarum retrogreſſis per vena ſectionem reſtituendis*, Hall. 1742. 4.

GOTTVVALD SCHUSTER *vernünftige methode die meiſten krankheiten des menſchlichen leibes bald und angenehm zu heben*, Chemnitz 1743. 4. & P. II. 1744. ib. Praxeos ſyſtema.

LAURENTII HEISTERI Profeſſoris Helmſtadienſis medici & chirurgi celeberrimi *compendium medicinæ practica*, Amſtelod. 1743. 8. Genev. 1748. 8. germanice, Lip. 1749. 8. In Ej. *compendio inſtitutionum medicinæ*, Helmſt 1736. 8. ad praxin pertinent conſilia medicoclinica, diætetica & alia.

Des armen landmans arzt aus dem Engl. überſezt, Lipſ. 1743. 8. *

J. AUG. OEHME chirurgi, *der aus dem leiblichen fegfeur erlöſete podagricus*, Dreſd. 1743. 8. *

J. B. PRANZETTI SALIS chemicus, cujus ſingulares amores in patria mea notiſſimi ſunt, *liber correctionis, ſeu novus medicinæ tractatus cui titulus medicum hoc bonum*, Heilbrunn 1743. 4. *

PAULI VVILH. SCHMIDT *hiſtoria hydropici curati*, Gedan. 1743. 4. Paracenteſi facta quadrageſies, aliquoties umbilico inciſo, adjuta purgatione malum dilatum eſt, ut tamen cum funeſto eventu redierit.

J. PHIL. VVOLF *conſilium medicum über die epidemice graſſierende Ruhr krankheit*, Schvveinfurt 1743. 4.

FRID. GOTTLIEB MULLER *de vena ſectionis etiam repetita uſu*, Argentor. 1743. diſp. In omibus acutis morbis, etiam exanthematicis, miſſionem laudat ſanguinis.

DAVID VASSE & BIDAURT, *Non ergo a vomitu partus facilior*, Pariſ. 1743. 4.

In Monumentis Academiæ Chirurgicæ aliqua etiam practici generis continentur.

BONAFEDE VITALI *lettera e riſpoſta ſopra le malattie contagioſe*, Verona 1743. 8. Agit de peſte Meſſanenſi & proponit curationem anthelminticam.

Varie regole uſate in occaſione di Peſtilenze, Modena 1743. 8. *

J. KILPATRIK *Eſſay on inoculation occaſiond' by the ſmallpox being brought in South Carolina in the year* 1738., Lond. 1743. 8.

DALE INGRAM *of the gout*, Lond. 1743. 8. Laudat fonticulos inter muſculos gaſtrocnemios, balneum ad diſſipanda coagula cum muſculari motu.

GEORGII BERKELEY, Epiſcopi in Cloyne, viri acuti ingenii & eruditiſſimi, *ſiris or a chain of philoſophical reflexions concerning the uſe of Tarvvater*, Dublin an. 1744. Londin 1744. 8. gallice *recherches ſur les vertus de l'eau de Goudron*, Amſtelod. 1745. 8. Germanice prodiit *hiſtoriſche nachricht vom theer vvaſſer durch* DIED. VVESSEL LINDEN, Amſtelod. 1745. 8. Gottingæ vero 1745. 8. *nachricht vom theer vvaſſer*, quo præcipua momenta rerum continentur omiſſis philoſophicis. Præter variam eruditionem & acidi atque ignis (quæ vix credit differre) tamquam ſpiritus animalis mundi, & inſtrumenti, quo DEUS motum excitat, primas antiquitates ex Ægypto & Platone repetitas, imprimis decoctum ſaturatum piſcis pro ſummo medicamento adverſus variolas, phthiſin, febres epidemicas, etiam animalium laudat. Ipſe Epiſcopus anno 1747. Dublini & Londini duas alias epiſtolas edidit, quibus laudes ſui decocti confirmat & auget. Non tamen defuerunt adverſarii *Remarks on the ſiris*, Lond. 1744. 8. *A letter to* M. BERKLEY, ibid. eodem anno. *Reflexions concerning tarvvater*, ibid. eodem anno * *English vviſdom examplified*, ibid. * *A cure of the epidemical madneſſ of drinking tarvvater*, ibid. eodem anno * Contra pro Epiſcopo ſcriptum eſt *The Biſhop of Cloyne defended*, ibid. eodem anno * STEPHAN HALES *account of experiments upon tarvvater* 1745. & THOMÆ PRIOR *authentik narration of the ſucceſſ of tarvvater*, Lond. 1746. 8. * cum literis & teſtimoniis.

DAVID STEPHENSON *methanical practice of phyſick*, Lond. 1744. fol. Heteroclitus auctor rejectis internis medicamentis morbos omnes ſanari credit aere compreſſo, tamquam balneo, ſubmerſione in aqua, tremoribus aeris elaſticis adplicatis. Ipſas hæmorrhagias a denſo aere tamquam vinculo vaſis injecto credit ſupprimi poſſe, & inſtrumenta depingit, nullo experimento facto.

LUD.

Lud. Claud. Bourdelin & Poissonnier, *Ergo pulmonum etiam in morbis ſuus eſt kina kina locus*, Pariſ. 1744. 4.

Guil. de Magny & Marteau, *Ergo ſperma ceti narcoticis ſociatum remedium in pleuritide præſtantiſſimum*, Pariſ. 1744. 4.

Lud. de Santeuil & Arcelin, *Ergo non cogenda revulſio*, Pariſ. 1744. 4. Theoriam Hecqueti contra Sylvam defendit.

Francisci de Sauvages editio *Hæmaſtatices* Halesii conjunctas habet notas & diſſertationem *de febre & de inflammatione*. De venæ ſectione etiam agit & ejus vires examinat. Ej. *traité des maladies du Vivarais* ab bovillam luem pertinet; ſetaceum autem ex cortice Ribes nigri imprimis laudatur. Ej. *de la cauſe de la Rage*, Toulouſe 1749. 4. Curationem tradit & ſpem in mercurio ponit. Ej. *de hemiplegia per electricitatem ſanata*, Monſpel. 1749. 8. habet etiam modum ea curatione utendi & exempla.

Bouillet *Elémens de la médecine pratique tirés de écrits d'* Hippocrate *& de quelques autres médecins anciens & modernes*, Beziers 1744. 4. Diſſertationes variæ ſunt abſque nexu. Regulæ ex Hippocrate excerptæ. D. James conſilium ad rabiem caninam. Theſes *an veſicantia malignis, an kermes ad inflammationem tonſillarum*. Proprias obſervationes vix profert. Ejusd. *ſuite des élémens de pratique avec des diſſertations & des remarques de théorie & de pratique*, ibid. 1746. 4. Saponem ad aſthma & podagram laudat: tum curationem febrium antiphlogiſticam, quæ ab Hippocrate ad noſtra tempora eadem eſt & conſtanter felix fuerit.

Traite des cauſes des accidens & de la cure de la peſte, Pariſ. 1744. 4. Hanc egregiam collectionem in Pathologicis laudavi. Primarii autem libelli, qui ad praxin, ſunt Chicoineau *rélation abregée de la peſte de Marſeille avec la curation*. Uſus eſt diaphoreticis, theriaca ipſa. *Obſervations & réflexions propres à confirmer ce qui a été avéré par Mrs.* Chicoineau, Vernay *&* Soulier, nempe morborum & curationum hiſtoriæ. Porro *obſervations de M.* Bertrand *ſur maladie contagieuſe de Marſeille*. Sudorem etiam laudat medicamentis non validiſſimis excitatum. *Obſervations pratiques de* M. Couzier. Pulvis bufonis inutilis. Menſes ſalutares. Venæ ſectio infelix. Vomitus malus, &c. Tota etiam II. pars pertinet ad politiam peſtis prophylacticam, publicam, modum excludendi, coercendi peſtem, repurgandi ædes infectas, &c.

Nouveau Recueil des différens traités de Médecine, Pariſ. 1744. 12. 1745. 12. *

Diſſertation en forme de lettres ſur l'effet des topiques dans les maladies internes & en particulier ſur celui du S. Arnauld *pour l'apopléxie*, Pariſ. 1744. 8. * ſacculi ſunt, quos jubet ſcopo prophylactico appendere, vitriolo, ni fallor, pleni.

Giuseppe Valdambrini *dell' uſo del mercurio crudo*, Florent. 1744. 8. Nempe ad febres malignas petechiales & epidemicas, quæ Cortonenſes eo anno adflixerunt, a vermibus ortæ, mercurium crudum ad drachmam propinavit.

Giuseppe Maria Saverio Bertini *dell' uſo eſterno ed interno del mercurio*, Florent. 1744. 4. Laudat mercurium ad omnes fere morbos chronicos, etiam maniam.

Cajetano Armillei, *conſulti medici di varii profeſſori ſpiegati colle migliori dottrine moderne*, Venet. 1744. &c. 4. 2. vol. Inter alios etiam Boerhaavii. Leprotti (qui opus inſpexit), Malpighii, Lancisii conſilia continet. Adjecta eſt *centuria obſervationum medicarum latina*; ibid. eodem anno.

Nicolai Boerner *Medicus ſui ipſius, wie ein ieder ſeine geſundheit erhalten und eines langen lebens theilhaftig werden könne*, Fr. Lipſ. 1744. 8. & auctius duabus partibus anno 1747. 1748. ibid. 8. Compendium praxeos & diætetices.

Neve anweiſung zur erkenntnüß und cur der innerlichen krankheiten, Lipſ. 1744. 8.

J. Henr. von Schoven *der unter dem unerfahrnen leibmedico glüklich curirte* 1744. 8. *

Wilhelm Henrich Proebisch *das geprüfte und verworfene alcaheſt*, Regiomonti 1744. 4. Contra practicum qui arcano ſuo cancrum mammarum & calculum curandum ſuſceperat.

J. Gottlob Kruger, Medici & Phyſici ingenioſi & eloquentis, *de diverſitate corporum, morborum & curationum ſecundum regiones Europæ*, Hall. 1744. 4. Ej. *Sendſchreiben vom nutzen der Electricitaet in der arney wiſſenſchaft*, ibid. 1745. 8. ſpem viri de effectu medico excitatæ electricitatis egregie experientia confirmavit.

Cri-

CHRISTIAN SAMUEL GEBAUER *de curatione quorumdam morborum per cauſas*. Erlang. 1744. 4.

CAR. AUG. a BERGEN amici noſtri, botanici, anatomici & medici, *de vena ſectione gravidis ſuadenda*, Francof. ad Viadr. 1744. 4. & aliæ bonæ diſputationes ſunt.

FR. J. MENZLER *de venæ ſectionis in puerperis abuſu & uſu*, Argentor. 1744. diſputatio.

J. CHRISTOPH RIEGER *introductio ad hiſtoriam naturalium & arte factorum*, Haag. 1740. 4. vol. 2. bona fuiſſet & aptiſſima uſui materia medica, ſi abſolviſſe licuiſſet auctori.

IVONIS JOH. STAHLII, Profeſſoris Erfurtenſis, *de uſu venæ ſectionis in pede inſtituenda*, Erfurt. 1744. 4. diſputatio.

FRANC. ADAM VVOLF de VVINTER *de cautione in obſervationibus phyſico-medicis adhibenda*, Altorf. 1744. 4.

CHR. GOTTL. KRAZENSTEIN *abhandlung vom nutzen der electricitaet in der arzneyvviſſenſchaft*, Hall. 1745. 8. quæ altera editio eſt. Pulſum accellerari a ſcintilla electrica, & ſanatas ſe vidiſſe aliquas minores paralyſes refert. EJ. *theoria & methodus ſanandi diabetes*, Hall. 1746. 4.

ERN. ANTON. NICOLAI *verbindung der muſic mit der arzneykunſt*, Hall. 1745. 8. Mechanicam rationem excitat, qua dolor, melancholia, aliique nimii motus per muſicos accentus ſedari queant. EJ. *bemühungen in dem theoretiſchen und practiſchen theil der arzney vviſſenſchaft*, Hall. 1749. 8. Huc pertinet in diſſertatione de dolore declaratio efficaciæ opii a vi, quam augeat, adhæſiva ſeri ſanguinis & ſpirituum. In *quinta* de derivatione & revulſione agitur, quas rejicit auctor, atque ab omni venæ inciſione credit velocitatem ſanguinis augeri. *Sexta* diſſertatio eſt de curatione venerei mali, abſque ſalivatione perficienda. EJ. *Der curieuſe medicus*, &c. Dreſd. 1745. 8.

MART. SIMON STARK *medicíniſcher unterricht*, Dreſd. 1745. 8.

EPHRAIM FELIX ENHORNING *methode ſchvvindſüchtige fieber zu curiren*, Dreſd. 1745. 8. * EJ. *anfangs gründe der mechaniſchen arzney gelahrheit und gründliche einleitung zur praxi clinica*, Vienn. 1749. 8. Curationes ſunt ad principia theoriæ BOERHAAVIANÆ, inter quas eſt memorabilis curatio ſenis decrepiti.

SAM. THEODOR. QUELMALZ programma *de infuſo picis liquidæ*, Lipſ. 1745. 4. EJ *de hydrargyri viribus a ſulfure ſuſpenſis in corpore humano*, ibid. 1749. 4. & aliæ utiles diſputationes exſtant.

Non eſt expreſſus annus, quo prodiit DANIELIS FISCHER Liber *de remedio ruſticano variolas per balneum primo aqua dulcis, poſtea vero ſeri lactis curandi*, &c. Erfurt. 4. Excogitatum eſt hoc remedii genus in Hungaria ſuperiori, a ruſticis, magno cum fructu, intus ſero lactis dato, extus quotidie balneo adhibito. Caſu edoctus vir CL. medicus urbis Kaesmark, fidelem & utilem invenit methodum. Multa addit de balneorum in univerſum & lactis utilitate & ſalubritate.

CL. MORTEAU in theſi, Pariſ. 1745. 4. *Ergo ſuffumigium in lue venerea curanda medicamentum optimum* defendit eam methodum contra J. ASTRUC, & jubet uti cinnabari ad duas & tres drachmas.

VIGNON *eſſais de la médicine pratique pour l'uſage des pauvres*, Pariſ. 1745. 12. vol. 2. Continet materiam medicam vegetabilem, modum parandi medicamenta, obſervationes de uſu remediorum, formulas remediorum, morborum hiſtorias, chirurgiam.

JOHN TENNENT *phyſical diſquiſitions demonſtrating the real cauſe of the blood, morbid rarefaction and ſtagnation*, London 1745. 8. Cum videret polygalam virginianam, quæ *Seneca* dicitur, valere ad morſum viperæ, ex quo ſanguis coagulatur, ad ſimiles morbos ejus uſum per analogiam tranſtulit, nempe ad pleuro-peripneumoniam epidemicam Americæ, & ad febres a coagulato ſanguine ortas. Volatilia alcalia laudat & ipſum ſalem viperarum, criſinque ejus peripneumoniæ per urinam fieri contendit, & veram curationem in adtenuando ſanguine ponit. Dat ad tria cochlearia omni bihorio, & experimenta felicia & hic adlegat, & in quartana, & in anaſarca & rheumatiſmo. Ab iis febribus repudiat cantharides, tum acida in univerſum & refrigerantia in morbis acutis proſcribit.

CROM-

CROMVVELL MORTIMER *chymical remedies in moſt diſeaſes*, Lond. 1745. 8. *

HANSIUS SLOANE hoc anno edidit *an account of a moſt efficacious medicine for ſoreneſſ, vveakneſſ and other diſtempers of the eyes*, Lond. 1745. 4. ex axungia viperarum, margaritis, aloe, tutia & hæmatite. Gallice recuſum eſt opuſculum Pariſ. 1746. 12. & Germanice.

De ALEXANDRO KNIPSMACOPPE *& de duobus remediis ab eo maxime illuſtratis mercurio & termis Aponenſibus*, Patav. 1745. Auctor dicitur NICOLAUS SCANAGATI. Mercurium in plurimis morbis adhibet.

LUCÆ DORASCENTI *de uſu chalybis atque mercurii in obſtructione curanda* diſſertatio Romæ 1745. 4. ad me data. Aperire etiam chalybem, & reſolvere obſtructa it oſtenſum.

A practical diſſertation upon drovvning, Londin. 1746. 8. Vitam ſub aqua diu conſervari oſtendit, modoſque, quibus poſſint revocari, qui ſubmerſi fuerunt.

JOHN ANDREE *caſes of epilepſy, hyſterik fits and S. Vitus Dance vvithe the proceſſ of cure*, Londini 1746. 8. *

Tvvo letters from a phyſician in London to a Gentleman at Bath, Londin. 1749. 8. De uſu tabaci & aliorum medicamentorum diæteticorum, & contra empiricos.

VVILLIAM FORSTER *tr. of the cauſes and the cure of moſt diſeaſes*, Lond. 1746. 8. *

A letter expoſing the miſtaken caſe of ſmallpox, Londini 1746. 8. *

GIAN BATTISTA MOREALI *nuovo ſyſtema delle febri maligne e contagioſe*, Venez. 1746. 8. Verminoſas eſſe & mercurio ſanari.

J. FRANCISCI SCARDONA Rhodigini, *aphoriſmi de cognoſcendis & curandis morbis commentariis illuſtrati*, Patav. 1746. 4. vol. 3. Non contemnendus liber, quem penitus a cognomine BOERHAAVIANO ſeparare oportet. Morbos hic capitis, pectoris & abdominis tractat, ad ſua experimenta & recentiorum meliorum ſcriptorum conſilia. Defendit revulſiones & derivationes, & venæ jugularis ſectionem, quod ab interna carotide ſanguinem in externam revellat. In putridis tamen febribus, lentiſque & ſoporoſis, non mittit ſanguinem. In phrenitide camphora etiam & opio utitur, & emulſionibus nitratis. Opium in epilepſia nocere obſervat. In ſectione jugularis venæ non vult vinculum adhiberi. In principio acutorum morborum & anginæ laudat diaphoretica fixa, & in iſta cantharides. In magna hæmorrhagia ex pulmone, vel inteſtino, fungum meliatenſem præſcribit. In pleuritide revellit per venæ alterni brachii ſectionem. In maligna dyſenteria opium & diaphoretica & alexipharmaca, & caſcarillam adhibet. Monet Italiam minime ferre vehementes doſes emeticorum, quales Belgium tolerat, &c.

Due diſſertazioni della elettricità applicata alla medicina, Venet. 1746. 8. Spiritus animales excitare, tranſpirationem inſenſibilem augere, &c.

GIACINTO ANSELMO CASTELLANI *lettera apologetica*, Mantuæ 1746. fol. Uſum ſaponis in contuſione excuſat. Reſpondit eodem anno cenſor anonymus (nempe D. CHIESA) *in riſpoſta ſopra la lettera apologetica del* S. CASTELLANI 4. Saponem nocuiſſe ipſa hiſtoria morbi confirmat & auctoritatibus magnorum virorum.

JOH. BARKER *eſſay of an agreement betvvixt ancient and modern phyſicians, or a compariſon betvven the practice of* HIPPOCRATES, SYDENHAM *and* BOERHAAVE, London 1747. 8. Amſt. gallice 1749. 8. Mediam viam init, & curationem in acutis morbis commendat neque nimis calidam, neque refrigerantem nimis. Eam magna ex parte in eo ponit, ut naturam imitemur, criſes v. g. per hæmorrhagiam æmulemur venæ ſectione, eas quæ per diarrhœas fiunt, clyſteribus & laxantibus medicamentis. Addit rationem, cur HIPPOCRATES parcius ſanguinem miſerit in calida regione, nitro nondum inſtructus. In rheumatiſmo, quem fuſe deſcribit, calida laudat, ſudorifera, minus recentiores in principio acutorum purgantes excuſat, per climatis frigus, quod ipſum faciat neceſſitatem veſicatoriorum ad vires ſtimulandas, partem materiæ morbi avertendam & evacuandam. EJ. credo eſſe *obſervations on the preſent epidemic fevers*, Londin 1741. 8. abſque nomine editas. Febrem blanda facie, crudeli eventu, in coma vel delirium tranſeuntem deſcripſit, & curationem antiphlogiſticam per venæ ſectiones, nitroſa, clyſteres, cantharides, per felices eventus confirmatam propoſuit.

ROVVLAND JACKSON *de vera phlebotomia theoria*, Londin. 1747. 8. Venæ ſectionem cum liga-

ligatura longe removet ab ea, quæ abſque vinculo adminiſtratur. Hæc derivat ad eum locum, unde reſiſtentiam aufert: Illa revellit ab eo loco, quia circulationem ſanguinis ſiſtit, reſiſtentiam facit, & in vaſa reliqua libera derivat. Vinculum ergo facit, quod ſtimulus BELLINI. Hinc ad ſcopum practicum morbi v. g. capitis venæ jugularis ſectionem abſque vinculo, & ſcarificationes & hæmorrhagias & arteriotomen laudat, quoties derivandum eſt. Quando vero vinculum venæ & ſectio conjungitur, ut vulgo fit, tunc neque derivatur, neque revellitur, ſi tempora, quibus vena ligata, & quibus aperta ſint, æqualia fuerint; revellitur vero, ſive derivatur, prouti diutius duraverit ligatura quam apertura venæ, aut contra. Non laudat venæ ſectionem in parte vicina inflammatæ ſedis. Nam eo derivat, debent ergo venæ ſecari in partibus diſſitis, niſi derivare yelimus, ut in menſium retentione.

Medulla medicinæ univerſa, Londin. 1747. 8. compendium medicinæ, chirurgiæ, cum formulis, pro Exercitu Britannico, Germanice verſum *Kern der ganzen medicin*, Hamburgi 1748. 8.

GEORGE KEY *diſſertation on the effets of mercury in human bodies*, Londin. 1747. 8. ſalivationem lentam, non plenam, per frictionem mercurialem excitatam, laudat, ad CANTVVELLI morem. Accuſat J. CARPENSEM, qui nimis amplis emplaſtris ſuis multos ægros occiderit.

FRANCISCI de PAULA COMBALUSIÈR, Valentini Profeſſoris, inde Pariſini Medici, *pneumato-pathologia de flatulentis corporis humani affectibus*, Pariſ. 1747. 8. Plenus liber, flatuum omne genus conſiderat, & auxilia proponit, in parte curatoria fuſior, Tympaniten ſuperari vidit paracenteſi, & aceto hydropem.

Obſervations intéreſſantes ſur la cure de la goute par Mrs. HOFMANN & JAMES, Pariſ. 1747. 12. Anonymus ille rheumatiſmos ſanat vehementiſſima ſanguinis miſſione, ad 20. & 24. l. intra 40. horas, tunc lactea diæta. R. JAMES laudat argentum vivum.

Mémoire ſur la goute pour ſervir de réponſe ... ſi on peut la guérir radicalement, Nantes 1746. 12. & *dialogue ſur l'expérience de remedes indiqués dans le mémoire ſur la goute*, ib. 1747. 12. Abſentem podagram arcet pediluviis, purgantibus, præſentem ſanat (nullis adhibitis externis remediis) narcoticis & arcanis quibuſdam.

CHRISTIAN. LUD. VVILLIG *obſervationes practicæ*, Gotting. 1747. 4.

CHRISTIANI MICHAELIS ADOLPHI Lipſienſis medici *diſſertationes medicæ ſelecti argumenti*, Lipſ. 1747. 4. Viginti diſputationes hic collectæ ſunt, quarum practica eſt *de morborum per manuum adtrectationem curatione*. Sed etiam pathologicis multas ſuas practicas obſervationes adſperſit. *Stillicidium* in diſputatione *de balneis particularibus* laudat ad colli & capitis immobilitatem ſuo experimento adducto. Balneum frigidum in ſpina ventoſa & rachitide commendat.

HENRIC. FRIDER. DELIUS *amœnitatum medicarum quinque decades* abſolvit, Quedlinburg 1747. 8. quæ maxima ex parte practicæ ſunt.

J. JACOB SCHLIERBACH *verſuch und vorſtellung vom nutzen und ſchaden des aderlaſſens*, Gieſſ. 1747. 8. Utilitates venæ ſectionis per ſingulos morbos perſequitur. Multum tribuit naturæ, ut STAHLIANUS, & in ſanguine mittendo parcior eſt.

AMOS LAMBRECHT *compendium anatomico-medicum practicum*, Harderovic. 1747. 12. breviſſ.

JOH. OSTERDYCK SCHACUT HERMANNI filius, Profeſſoris Ultrajectini, *inſtitutiones medicinæ practicæ in epitomen redactæ*, Ultraj. 1747. 8. Ad BOERHAAVIANAM ſententiam hiſtorias dedit ad curationes morborum.

LUDOVICO GAETANO FABBRI diſſertationes *duæ de variolis*, Florent. 1746. 4. *terza intorno ad alcune malattie interne, ad alcuni medicamenti, ed alcuni metodi di medicare*, Firenze 1747. Contra mercurium, cujus vehementiſſimus adverſarius eſt, etiam in lue curanda. EJUSD. *all'uſo del mercurio ſempre temerario in medicina* Colon. (vel Florent.) 1749. 8. Guajaci uſum argento vivo præfert. Coſmum I. id metallum proſcripſiſſe oſtendit, tranſire cum acido humano in ſpeciem ſublimati credit, &c.

In bello inter JANUM PLANCUM & adverſarios, quod de veſicatoriis ortum eſt, Abbas VANDELLI ſub nomine *Circajo ſincero Modeneſe*, in epiſtola, Mutinæ 1747. 4. edita, veſicatoria defen-

defendit. Reſpondit J. BAPTISTA GISMONDI in *lettera intorno una poſcritta, che contiene note critiche ſopra la diſſertazione de* S. D. GIOVANNI BIANCHI *di Rimini*, Peſaro 1748. 4. Oſtendit alios etiam claros medicos, & maxime in Italia veſicatoriis adverſos fuiſſe. Luget, eo remedii genere ſibi duos fratres eſſe ereptos. Negat AETIUM uſum eſſe veſicatoriis, etſi in dropace cantharides adhibuerit. Contra OCTAVIUS NERUCCI Senenſis Lucæ eodem anno 8. edidit *lettere fiſico-mediche*. Inter eas *quarta* eſt contra GISMONDIUM & BIANCHUM. Explicat actionem veſicatoriorum, quæ fermentationem excitent, unde rupta vaſa liquidum ſuum dimittant, & eorum utilitatem defendit. Præterea in *epiſtola* I. laudat uſum balneorum calidorum in variolis, propriis experimentis uſus. Balneorum vim interpretatur in univerſum & pondus aquæ ab ea removet.

BENOIT VOISIN *le médicin familier*, Turin 1747. 8.

G. FRANCESCO PIVATI, Lucæ 1747. 8. edidit *lettera dell' elettricità medica* Venetiis recuſam. Obduxit tubos vitreos balſamis variis, excitavit vim electricam, & reperit ea effluvia in podagra, arthritide aliisque hujuſmodi malis efficacia eſſe, ſi æger vim electricam eorum tuborum experiretur. Succeſſerunt anno 1749. *Rifleſſioni fiſiche ſopra la medicina elettrica*, Venez. 4. Oſtendit halare per vitrum ſubtiliſſimas electricæ materiæ, & una balſami intus tubo illiti moleculas, & urinam ipſam adſtantium ſuo odore imprægnare. Curationes enumerat, quæ in paralyſi, ictero, aliisque morbis eadem methodo perfectæ ſunt, tum exempla laxatæ alvi, excitati ſudoris, motæ ſalivationis, dum æger manu medicamentum tenet, & una vim electricam recipit. Nocere etiam poſſe diutius & pertinacius excitatam electricitatem candidus fatetur.

ILL. noſter Collega J. GODOFREDUS BRENDEL multas egregias diſputationes practicas edidit, quarum aliquas excitabo ut *obſervationum medicinalium faſciculum*, Gotting. 1740. 4. *de reliquiis hydrargyri a ptyaliſmo expellendis*, Progr. 1747.

CAROLI LINNÆI in ſumma brevitate etiam medico utilis ob vera judicia de medicamentis, *materia medica ex plantis*, in botanicorum ſupplementis laudabitur. EJ. continuatio ſub titulo *materia medica ex animalibus* nuper 1750. 4. Upſaliæ prodiit, ejuſdem ingenii & utilitatis.

Conſultations choiſies des médecins célèbres de l'univerſité de Montpellier, Paris 1748. 4. vol. 12. Magna remediorum analogia, lac, conſerva cynorrhodon, aſilli. Eventus, quod quidem nocet, omiſſi.

GEORG HENRICH BEHR *materia medica* L. II. Argentor. 1748. 4. Multo ingenio & varia eruditione pleni.

JAC. LAZERME *de morbis internis capitis*, Amſtelod. (in titulo) 1748. 8. In appendice continentur conſilia celebrium medicorum Monſpelienſium de morbis capitis, eventu non addito. Ejuſdem curationes morborum, Monſpeſſelii 1750. 8. 2. vol.

PLANQUE *bibliothèque de médecine*, Paris 1748. 4. practica etiam continet.

ANTONIO FELICE *diſſertazioni teorico-pratiche di medicina*. Venez. 1748. 8. In *nona* diſſertatione defendit mercurium ejuſque uſum a MOREALI adhibiti. *Raccolta del medico carteggio paſſato fra 'l* D. ANTON. FRANCESCO SIMONELLI e il D. BARTOLOMEO NOVELLI *intorno alla cura d'una tiſichezza* Jeſi. 1749. 4. * Defendit alter uſum lactis & balſamorum in phthiſi, alter refutat. G. PAOLO CAPRESI *Annotazioni medico-critiche alla lettera apologetica del* D. OTTAVIO NERUCCI *concernente l'uſo del bagno tepido nella cura de' Vajuoli*. Siena 1749. 8. * ab uſu balnei lactis ex hæmorrhagia ægra periiſſe, male adeo id præſidium adhiberi, &c.

MORANDI *prima decade di lettere famigliari contenenti gli errori nella pratica*, Modena vel Ferrar. 1748. 4. * Rejicit lapides pretioſos. Mercurium ſuſpectum habet. In variolis & gangræna in adhibendo cortice errari monet, &c.

ANDREÆ PASTA *diſcorſo medico chirurgico intorno al fluſſo di ſangue dell' utero delle donne gravide*, Bergamo 1748. 8. Quiete, venæ ſectionibus, refrigerantibus potius, quam extractione fetus, gravidarum hæmorrhagiis medetur.

Lettera al S. CURZIO *in cui ſi dà ragguaglio di varie oſſervazioni medico-fiſiche*, Firenze 1748. 4. Defendit inter alia veſicatoria in morbis acutis, & venæ ſectionem in pleuritide.

J. JOSEPHI VERATTI *oſſervazioni fiſico-mediche intorno alla elettricità*, Bologna 1748. 4. Profeſſoris Inſtituti obſervationes curationum peractarum vel ſimplici mutatione hominis in ſtatum electricum, quæ fit accepta percuſſione ſcintillæ electricæ, qua paralyſis, dolores iſchiadici, ſurditas, leucomata, aliaque mala ſuperata ſunt, percuſſis ab igne electrico locis adfectis: vel balſamis oblinitis tubo vitreo, quorum per vitrum ipſum mobiliores particulæ exhalent. Denique BIANCHI experimenta, qui manu purgantia teneri juſſit, alvus duceretur, recenſet, &c.

JALLABERT *expériences ſur l'électricité*, Geneve 1748. 8. Germanice, Baſil. 1750. 8. Scintilla electrica paralyticum ſanavit, cujus curationem fuſe deſcripſit. Uſus eſt fulguratione Muſſchenbroeckiana calidæ aquæ ope excitata.

JOHN PROFILY *eaſy and exact method of curing the venereal diſeaſe*, Lond. 1748. 8. Absque ſalivatione aut victu tenui morbum tollit.

JOHN FOTHERGILL *account of the ſore throat attendend vvith abſces*, London 1748. 8. & gallice Pariſ. 1749. 12. Morbi hiſtoriam & curationem habet, iſtam lenibus cardiacis comprehenſam, intecta eſchara, cum gargariſmis putredini reſiſtentibus evitata venæ ſectione.

ANDROPHILI ASCLEPIADEI Liber *quo pauca explicantur, quorum ſcitu ſanitas conſervari & vita hominis ab ignorantia medicorum poterit ſecura eſſe* F. Lipſ. 1748. 8. Acidum in morbis acutis vehementer laudat, venæ ſectionem in iiſdem plerumque damnat, hinc refutatus in *animadverſionibus in libellum cui titulus* ANDROPHILUS ASCLEPIADEUS editis F. Lipſ. 1748. 8. Defendit anonymus venæ ſectionem, vinum nimis laudatum parcius jubet adhibere.

In J. ZACHARIÆ PLATNERI *opuſculis* Lipſ. 1748. 4. excuſis aliqua huc pertinent, ob elegantiam ingenii & dictionis digna lectu, ut *de curatione artuum infirmorum per ſtillicidium*, &c.

GEORGII AUGUST. LANGGUTH, Profeſſoris VVittemb. 1748. 4. *de curatione recens præfocatione magis imperanda quam impedienda* 1749. 4.

JORDAN de PELLERIN *traité ſur les maladies vénériennes*, Pariſ. 1749. 12. Londin. 1750. 8. Mercurio miris & incredibilibus pene modis præparato, non abſque aſtrologica obſervatione, cum luem alioſque morbos it expugnatum.

In *chronological hiſtory of air, vvather, ſeaſons, and meteors*, cujus auctor eſt D. SHORT, reperitur hiſtoria morborum, qui epidemice graſſantur, cum curationibus. Calidæ ſanationi acutorum favet, &c.

THOMÆ FREVVEN *practice and theory of inoculation vvith an account of its ſucceſſ*. Londin. 1749. 8. Pro inculatione ſcripſit. A maturis puſtulis debere venenum ſumi ſuadet, cujuſcumque fuerint generis. Poſſe venæ ſectionem, clyſterem, lenia nitroſa una adhiberi monet. Trecentos ægros ſanavit hoc remedio, nullo pereunte.

MARTINO GHISI *lettere mediche*, Cremona 1749. 4. In prima laudat argentum vivum ad varios morbos, ad ipſum hypochondriacum malum, ad apoplexias a cauſa frigida lenta, ad iſchiadicum morbum, paralyſin ab apoplexia manantem, podagram. Defendit id remedii genus contra CAJ. FABBRI. In altera epiſtola anginam peſſimi moris ipſa aſpera arteria ſedentem deſcribit, quam veehementibus venæſectionibus expugnat. In Epiſtola ad RONCALLUM oſtendit argentum vivum nihil profuiſſe.

J. FORTUNATI BIANCHINI *ſaggio d'eſperienze intorno la medicina elettrica*, Venet. 1749. 4. Contra tranſpirationem balſamorum per poros vitri, & curationes electricas PIVATI & VERATTI ſcripſit. EJ. *lettere medico-pratiche intorno all'indole delle febbri maligne e de' loro principali rimedi... dell'uſo del mercurio*, Venet. 1570. 8. contra CL. MOREALI.

Governo generale di ſanità del Regno di Sicilia ed iſtruzioni del Lazzaretto di Meſſina colla pratica degli ſtatuti formati nell'occaſione della peſte di Meſſina, Panormi 1749. fol. *

Riſſeſſione di CRISITEO STILITA *ſopra alcuni ſonniferi e ſopra alcuni rimedi per una colica nefritica*, Mediolan. 1749. 8. Lites medicorum.

J. E. BERTINI & J. F. C. MORAND, *Ergo ſpecificum viperæ antidotum alcali volatile*; Pariſ. 1750. 4.

BOURGELAT *Elemens d'Hippiatrique*, Paris 1750. 8. *

ANTO-

ANTONII RIDIGER *de veritate virtutis medicamentorum*, Lipſ. 1750. 4.

ADAMI COS *de damnis ex abuſu reſinæ Jalappæ*, Hall. 1750. 4.

FRIDERICH VVILH. CLÆRICH *obſervationes Medico-practicæ*, Gœtting. 1570. 4.

J. BERNARDI FRANCISCI COSTA *de diarrhœa & dyſenteria epidemica qua graſſabatur* Puſelarii &c. Brixiæ 1748. 8. Defendit ſuam, infeliciorem curationem, &c.

J. BAPTISTÆ CHOMEL *diſſertation hiſtorique ſur le mal de gorge gangréneux, qui a regné parmi les enfans l'année derniere*, Pariſ. 1749. 12. Morbus, quem olim Pædanchonem vocavit SEVERINUS, Pariſiis anno 1748. ſæviit, eſchara nempe totius tunicæ villoſæ, cum celeri gangræna. Vomitum movet CL. CHOMEL, venam ſecat, trahit veſicas, dat in oleo camphoram. EJ. *Ergo tumidis hæmorrhoidibus hirudines*, Pariſ. 1750. 4.

JOH. EXUP. BERTIN, *Ergo ſpecificum viperæ morſus antidotum alcali volatile*, Pariſ. 1749. 4.

GEORG. CHRISTIANI OEDER *de derivatione & revulſione*, Gotting. 1749. 4. docta diſputatio contra revulſionem & derivationem.

J. CONRAD. VVILHELM SCHMIDT *de termino venæ ſectionis in acutis*, Gotting. 1749. 4. bona diſputatio.

J. JACOB VVEGEBEKER *de vena apud infantes ſectione*, Argentor. 1749. 4.

J. RUDOLF LAVATER *de rite determinanda quantitate ſanguinis ex vena mittendi*, Hall. 1749. diſputatio.

ERICI ERICI F. ELF *de hæmorrhagiis uteri ſub ſtatu graviditatis*, Upſal. 1749. 4. docta diſputatio.

J. PHILIPPI de VIOLANTE *tractatus de variolis & morbillis*, Dreſd. 1750. 4. Theoria alio pertinet, curatio fere eſt, quæ SYDENHAMI. In ſecunda febre alvum ducit non timidus, niſi quod in epidemica malignis diaphoretica adhibeat, cryſtallos etiam & pretioſos lapides laudet, in morbillorum diarrhœa vero juſcula pulli.

RICHARDI RUSSEL *de tabe glandularum*, Londin. 1750. 8. In obſtructis glandulis aquæ marinæ polum per experimenta laudat, & ad cutis morbos, icterum & adfinia mala. Extus adhibet liquorem viſcidum de quercus marinæ veſiculis fluentem. In epiſtolis D. FREVVIN, LEE & aliorum ſimiles eventus recenſet, & antiquitates hujus remedii.

GORH. AUGUSTIN CLARKE *critiſh phyſician or the family inſtructor in the knovvledge of medicine*, Lond. 1750. 8.

JOHN PRINGLE *Obſervations on the nature and cure of hoſpital and Jayl fevers*, Londin. 1750. 8. Febres petechiales ex aere non renovato & ſordibus ortas deſcribit, quas alexipharmacis & imprimis vino ſuperavit, abſque multa venæ ſectione.

ALEXANDRI SUTHERLAND *medical eſſay for promoting the eruption of ſmallpox*, Lond. 1750. 8. *

J. PETRI EBERHARD *gedanken von der vvürkung der arzneyen in menſchlichem leib*, Hall. 1750. 8. Mechanice interpretatur effectum medicamentorum a pondere ſpecifico saponis & adfinium minori, hinc diluente uſu, ab acido ſiſtente motum particularum ignearum, a clauſis venis revehentibus in purgantium uſu, &c.

TOUSSAINT GILBERT BOULAND, *Ergo gangranoſa angina emeticum*, Pariſ. 1750. 4. bona diſputatio.

PHILIPPI CONRADI FABRICII *obſervationes quædam circa conſtitutionem Epidemicam anni* 1750. Helmſtat 1750. 4. Curationem variolarum etiam nunc graſſantium tradit.

HIERONYMI PANIZZOLA, Medici Lignagienſis, *allegazione intorno all' uſo del vino emetico adoperato in ſerviziale*, Verona 1749. 4. Defendit clyſterem ex vino emetico factum. Contra carpit eumdem anonymus CAROLI GIANELLÆ cultor in *lettera circa il vino antimoniato*, Veron. 1750. 4.

MATTHIÆ GEORGII PFANN, Erlangenſis Profeſſoris, *Samlung verſchiedener merkvvürdiger falle*, &c. Norimberg 1750. 8. Reſponſa facultatis Erlangenſis CL. auctore elaborata, forenſia partim & partim practica, tum diſſertatio PFANNIANA in qua ſpecifici cephalici Michaelis utilis cenſura traditur.

NICOLAI ROSEN viri ILL. utiles diſputationes practici argumenti plures proſtant, *ut*

de cura puerperarum 1749. 4. *examen medicamentorum ſimplicium, quæ in catalogo Med. Suethico continentur*, ibid. 1750. 4. aliæ.

J. A. JAUCHI, *die venus ſeuche mit allen ihren Zufällen mit und ohne ſalivation zu curiren*, VVittemberg. 1750. 8.

ELIÆ BEYN von MECKERNHEIM *barmhertziger ſamariter in allerhand krankheiten und gebrechen*, Norib. 1750. 8. Vetuſtus liber, pro vulgo ſcriptus, cujus primam editionem ignoro.

CHRISTIAN BOLTEN *Gedanken von pſychologiſchen curen*, Hall. 1751. 8. *Primitiæ Phyſico-medica ab iis qui in Polonia & extra eam medicinam faciunt collecta*, T. I. Leſnæ 1750. 8. T. II. Zullichoviæ 1750. 8. vol. 2. Pleraque practica ſunt, collecta a GOTTLOB EPHRAIM HERRMANNO Medico Bojæ Novæ.

R. SCHONBERG Aphoriſmi Practici Londini 1750. 8.

DAVID SOAME *the caſe of receiving ſmallpox by inoculation impartially conſidered*, Lond. 1751. 8. Poſthumum opus edidit DODDRIDGE, quo oſtenditur nihil impii aut temerarii huic artis præſidio ineſſe. JOHN CHESHIRE *gouty man's companion or a dietetical and medicinal regimen*, Lond. 1751. 8. *

METHO-

METHODI STUDII MEDICI

PARS XV.

HISTORIA MEDICINÆ.

I. *Auctores qui de Studio Medico dirigendo ſcripſerunt.*

MUlti in medicina auctores ſibi idem in medicina dederunt negotium, quo nunc defungor, ut indicarent nempe per ſcripta medica cogitata ſua de dirigendo ſtudio medico. Verum 1. nonnulli deſcripſerunt auctores (a); 2. alii tantum dederunt conſilia utendi hiſce auctoribus. De binis hiſce dicendum erit.

De

(a) Non Medicinæ hiſtoriam hic trado, ſed bibliothecam ſcriptorum, ex quibus hiſtoria medicinæ depromi poteſt. Et omitto quidem hiſtoricos, qui medicorum paſſim mentionem fecerunt, omitto etiam dictionaria & vitarum majores compilatores, & eorum pleroſque, qui, dum certarum urbium & regionum eruditos viros recenſent, non potuerunt non ſimul medicos recenſere, inque iis unice morabor, qui vel medici fuerunt, vel inſigniorem certe ſui laboris partem in medicinæ & medicorum hiſtoria poſuerunt. Eo autem ſcriptores refero, qui conſilia ad diſcendam medicinam dederunt, & lexicorum medicorum ſcriptores. Quare nec HERODOTI hiſtoriam, (quæ tamen inter magis neceſſarias eſt) neque PLATONEM, qui paſſim in dialogis & in Libro *de legibus* & alibi aliqua monumenta veteris medicinæ habet, neque DIODORI S. *Bibliothecam*, qui Ægyptiæ medicinæ antiquitates tradit, neque ARISTIDIS magni ſectatoris ÆSCULAPII fanaticos libellos, neque LUCIANI ſatyras, etſi in hiſtoria pſeudo-prophetæ ALEXANDRI (qui ſe PODALIRII filium vocabat, multa ad hiſtoriam, cultum ÆSCULAPII & fraudes ſacerdotum illuſtrandas confert,) neque APULEII, licet & ipſe paſſim ad ÆSCULAPII & ASCLEPIADIS hiſtoriam varia utilia conferat, neque PHOTII *Bibliothecam*, quam multa, cum ipſe auctor medicinam fecerit, memoria digna continere nuper oſtendit CL. GEISLERUS, neque PAUSANIÆ iter (qui & ipſe plurima ad ÆSCULAPII inprimis hiſtoriam contulit,) neque HYGINI fabulas, qui de ÆSCULAPIO aliiſque medicinæ inventoribus paſſim aliqua habet, neque STEPHANI BYZANTINI lexicon, neque TZETZIS verſiculos (qui tetram illam de HIPPOCRATIS plagio fabellam conſervavit,) hic fuſiorem mentionem facere viſum eſt. Initium adeo faciam in ſcriptis HIPPOCRATIS, quæ huc pertinent, & quæ omnia valde dubiæ fidei ſunt. Liber περὶ τέχνης neque a GALENO, neque ab EROTIANO recenſetur, & ad quartam claſſem rejicitur a MERCURIALI. HIPPOCRATI vero, noſtri avo, a SUIDA tribuitur. Cæterum apologia artis medicæ eſt, qua oſtenditur, non artis culpa fieri, quando æger moritur, ſed ægrum quidem facilius, quam de gnaro medico credibile ſit, peccare, aut artis præſidia ad ſuperandum morbum non ſufficere; neque abſque medicina ægros ſanari, qui abſque medico ſanantur, cum ad artem omnis earum rerum cognitio pertineat, quæ nocent aut juvant. Aliqua addit AUCTOR de iis, quæ in corpore humano occulta ſunt, & ſola ratione adtinguntur, ex eorum natura, quæ ſponte, aut ab arte de corpore educuntur, &c. Commentatus eſt in eum Librum THEODORUS ZUVINGER & in eumdem ſunt breves notulæ J. HEURNII. Liber περὶ ἀρχαίης ἰατρικῆς, recenſus ab EROTIANO, a MERCURALI recte ad ſpurios rejicitur, cum ratiociniis

niis plenus ſit, & omnino poſt ARISTOTELEM ſcriptus videatur, cujus theorias paſſim refutat. De prima autem artis origine agit, ut ex noxa ciborum a primis hominibus abſque diſcrimine ingeſtorum obſervata, nata ſint conſilia mutandæ diætæ, ciborum præparandorum: ut inde progreſſus factus ſit ad diætam ægrotorum conſtituendam, quibus non eadem convenirent, quæ ſanis: ut adeo medicina ab eorum obſervatione nata ſit, quæ nocent, aut minus corpori humano adverſa ſunt. Inde tranſit AUCTOR ad refutandas quatuor primarias qualitates, & ad evertendam inde repetitam morborum originem. Anatomen pictoribus relinquit, contentus ea nota habere, quæ proſint & obſint, &c. In eum Librum commentatur T. ZVVINGERUS, deinde HEURNII breves notulæ, & L. ANTONII PORTII commentarius exſtat, Romæ 1681. 8. editus, & cum RAMAZZINO recuſus Ultrajecti 1703. 8. & alibi, EUSEBII etiam SCHENKII *diſſertatio de iis quæ* HIPPOCRATES tradit in prooemio *commentarii de veteri medicina* exſtat Jenæ 1619. 4.

Epitomen ex Libris HIPPOCRATIS *de nova & priſca arte medendi* fecit MICHAEL ANGELUS BLONDUS, Rom. 1528. 8. *

Νόμος. De medici inſtitutione aliqua habet, brevis Liber, ex quo colligas, eo ævo medicos vicos obire ſolitos fuiſſe, quod quidem de HIPPOCRATE certum eſt. Ab antiquis recipitur, a MERCURIALI damnatur. Et ipſe habet commentarios HEURNII, RODERICI FONSECÆ, Rom. 1586. 4. * & T. ZVVINGERI.

ΟΡΚΟΣ, non abſque teſtimoniis antiquitatis eſt, quæ collegit OBSOPOEUS, & citatur a SORANO & SCRIBONIO. Continet cæterum ſtatuta, quæ medicus junior hac ipſa formula ſervanda ſuſcipit. Lapidem ſe non ſecturum promittit candidatus, nec abortivum daturum. Hic libellus a N. PEROTTO verſus prodiit Pariſ. 1514. 4. cum A. BENEDICTI anatome, deinde ex *recenſione* SEBASTIANI SINGKELER Baſil. 1538. 8. Gr. Lat. Commentati ſunt in eum J. BLASIUS HOLLERIUS, Baſil. 1558. 8. L. T. ZVVINGERUS, HEURNIUS, RANCHINUS (Lugdun. 1627. 4.) FRANCISCUS de FRANCISCIS Genev. 1618. 8. * JACOBUS FABRICIUS, Roſtoch. 1614. 4. J. STEPHANUS Venet. 1637. 4. L. & inprimis vir doctiſſimus J. HENRICUS MEIBOM, Leid. 1633. 4. In ea editione variam eruditionem, etiam ad jus civile, & græcarum vocum ſenſum pertinentem oſtendit. HIPPOCRATIS genealogiam dedit, APOLLINIS etiam & ÆSCULAPII familiam recenſuit. Inde commentarium ad ſingula jurisjurandi verba, & de diſcipulis atque initiatis, de venenis non prodendis, de non corrumpendis mulieribus, de abortivo non dando, de calculi ſectione, fuſas diſſertationes ſubjunxit. Commentarius HENRICI MONANTHOLII medici Pariſini, circa annum 1606. ſcriptus, quem ſe editurum ſcripſerat G. PATINUS, nunquam, quod ſciam, prodiit. Liber *περὶ ἰητροῦ* ſpurius, & a veteribus perinde ac a MERCURIALI rejectus, officinæ chirurgicæ deſcriptionem tradit, per omnes minutias. Spurium eſſe vel inde adparet, quod medicum apud exteros militare jubeat, ſi voluerit *χειρουργεῖν*, cum in patria eæ opportunitates deſint. HIPPOCRATES autem tum maxime ſæviente bello Peloponneſiaco vixit. In eum libellum JOH. GORRAEI *annotationes & ſcholia* exſtant, Pariſ. 1543. 8. edita, tum commentarii ZVVINGERI, & HEURNII notulæ.

Liber *περὶ εὐσχημοσύνης*, & ipſe ſpurius, deſcribit virtutes, quibus medicum ornatum eſſe oportet; exponit medici ejus ævi officium, & inter ea, quibus inſtructum eſſe oportet, medicamenta purgantia, incidentia, potiones, & inſtrumentorum adparatum requirit. In eum commentatus eſt T. ZVVINGERUS & *excurſionem* in eumdem ſcripſit J. ANDREAS MONCAGLIA in Libro *de aquæ uſu in febribus*, Florent. 1700. 4. * Sed amplus inprimis commentarius in hunc libellum exſtat civis noſtræ Academiæ & amici noſtri D. GEORGII MATTHIÆ, qui bibliothecæ academicæ curam gerit, Gottingæ 1740. 4. editus, auctuſque iis, quæ triginta annorum laboribus ad hunc librum ornandum collegerat CRUGERUS Medicus Luneburgenſis. In *Prolegomenis* Philoſophiæ Pythagoreæ brevem hiſtoriam CL. MATTHIÆ dedit, tum HIPPOCRATICÆ, & varias grammaticas, hiſtoricas, philoſophicas adnotationes adſperſit, tum diſputationem *de eo in medicina quod nec dici nec ſcribi poteſt*.

Παραγγελίαι. Principium & finis ex HIPPOCRATE eſſe videtur, ex gravitate & brevitate dictionis. Reliqua non ideo mala præcepta ſunt, ut medico cum ægro agendum ſit ratione mercedis medicamentorum, victus, tum cum aliis medicis. Antiquis ignotæ fuerunt. T. ZVVINGERUS commentatus eſt.

Liber

Liber περὶ τῶν κατ' ἰητρεῖον genuinus libellus videtur, ut in chirurgicis, dictum eſt, plenus prudentibus monitis. Commentarios GALENI jam citavi.

Epiſtolæ HIPPOCRATIS. Earum duæ, quæ ad DAMAGETUM ſunt Græce & Latine ſeorſim prodierunt, paraphraſte & interprete ALARDO Amſtelodamo, Saligniaci anno 1530. 8. quas etiam Gallice ſub titulo *lettres d'*HIPPOCRATE *ſur la folie* de DEMOCRITE *traduites par* TARDY ediderunt nuper Pariſiis 1730. 12. non optime verſas. Græce omnes epiſtolæ prodierunt Venetiis 1499. 4. * Epiſtolas 14. Latine vertit EILHARDUS LUBINUS & edidit Francofurti 1601. 8. * cum titulo *Epiſtolæ veterum græcorum*, *nempe* HIPPOCRATIS, DEMOCRITI, HERACLITI, DIOGENIS, PHALARIDIS, Gr. Lat. Eædem Gr. Lat. editæ ſunt ibid. 1609. 8. * plures vero & omnino 20. Latine cum notis C. THOMASII Hall. 1693. 8. * Cum aliis etiam epiſtolis excuſæ ſunt Baſil. 1554. 12. * J. CORNARUS etiam HIPPOCRATIS *epiſtolas interpretatus eſt & edidit* Coloniæ 1544. 8. * Antiquas eſſe certum eſt, cum CATO Cenſorius ejus meminerit, qua HIPPOCRATES Perſis operam ſuam neget, & perantiqua etiam de DEMOCRITI ab Abderitis pro maniaco habiti fama eſt. Sed recte olim JOSEPHUS SCALIGER & CIGALINUS *de patria* PLINII L. II. p. 1669. (ed DALECHAMPIANÆ) ſpurias eſſe eas epiſtolas objecit argumento CRATEVÆ botanici, qui in iis ipſis citatur, cum MITHRIDATIS tempore floruerit, &c. Recte eaſdem rejecit CLERICUS, nimis alienas a gravitate HIPPOCRATIS, & plenas minus credibilis famæ. Quis decem talenta Abderitas HIPPOCRATI ſolviſſe facile crediderit modicam eam civitatem? quis in peſte Athenienſi merita viri tanta fuiſſe, & ignorata tamen fidiſſimo hiſtorico THUCYDIDI facile receperit? Quis admittet laudaſſe in medico ſtudium Geometricum, qui primus philoſophiam a medicina ſeparaverit, CELSO teſte? Quare indulgentius CL. VIRI D. VV. TRILLERI de iis epiſtolis judicium (*de edend.* HIPPOCRATIS p. 6.) amori tribuo, quo fere editores in ſuos auctores feruntur. Si fictæ ſunt, fictas fuiſſe oportet jam PTOLEMÆI PHILADELPHI ævo, magni librorum collectoris, ut potuerint CATONI innoteſcere.

Acceſſerunt ad finem editionis LINDENIANÆ varia ad vitam laudeſque HIPPOCRATIS undique collecta, & vita, quæ SORANO tribuitur, evidenter recentior, cum SORANUM citet.

HERODOTI LYCII *Dictionarium vocum* HIPPOCRATIS *antiquarum* exſtat cum editione operum HIPPOCRATIS, quam excudi fecit H. MERCURIALIS, Venet. 1581. fol.

Non omittenda eſt penitus CELSI *præfatio*, qua varia ad hiſtoriam medicinæ continentur, & comparatio medicinæ dogmaticæ cum empirica, & defenditur anatomes utilitas. IDEM chirurgiæ præcipuos auctores recenſet L. VII. in præf.

Sed etiam PLINIUS ex præcipuis ſcriptoribus antiquæ hiſtoriæ medicæ eſt, ut in L. XXVI. n. 6. L. XXIX. n. 6. *ab initio*, ubi equidem valde in medicos iniquus eſt, & malignam illam de HIPPOCRATE ex incenſi templi ſpoliis inclareſcente fabulam ex VARRONE repetit, nimiſque diteſcentibus medicis ſuccenſet. Porro Libro VII. de prima origine artis inquirit, & HIPPOCRATEM atque reliquos celebriores medicos recenſet, & Libro XXXIV. medicos materiæ medicæ ignaros carpit. Libro XXX. & alibi aliqua habet, quæ huc pertinent.

EROTIANI ſeu HERODIANI (nam utraque lectio reperitur) τῶν παρ' ἱπποκράτει λέξεων συναγωγὴ huc facit, primum nempe HIPPOCRATICARUM vocum gloſſarium, poſtquam vetuſtiora amiſſa ſunt. Vixit tempore NERONIS. Ejus opus prodiit cura H. STEPHANI Pariſ. 1564. 8. * cum adfini gloſſario GALENI, & lectionibus Herodoteis incerti auctoris, & nonnullis aliis recentioris ævi. Latine vertit magnus anatomicus BARTHOLOMÆUS EUSTACHIUS, & edidit Venetiis 1566. 4. * cum ſuis *adnotationibus* & libello de *multitudine*. Titulus eſt EROTIANI *vocum quæ apud* HIPPOCRATEM *occurrunt collectio*. RENATUS CHARTESIUS utramque editionem in primo volumine ſui operis recudi curavit, omiſſis notis EUSTACHII. Eo utilior eſt EROTIANUS, quod cenſum librorum HIPPOCRATIS iniit.

PLUTARCHUS inter ſcriptores medicæ hiſtoriæ meliori de nota debet commendari, ob Libros *de placitis philoſophorum*, & ob plurima ſparſa utilia monumenta, quæ huc faciunt.

CÆLIUS AURELIANUS princeps hic auctor eſt, ex quo curationes & theorias veterum medicorum ad ſingulos morbos diſcas.

Sed etiam ÆLIANUS in *variis hiſtoriis* legi debet, quo hiſtoria illa celebris *rogorum* contra peſtem excitatorum ad Ægyptios tranſfertur, curatio vero DEMOCRITI repetitur, &c.

Plura

Plura ATHENÆUS habet, multorumque medicorum nomina & ſcriptorum titulos conſervavit, qui vix alibi reperiuntur, maxime diæteticorum.

DIOGENES LAERTIUS, Philoſophus, qui paſſim medica ſcripſerunt, vitas & ſcripta recenſuit, PYTHAGORÆ, EMPEDOCLIS, DEMOCRITI, THEOPHRASTI, ARISTOTELIS, & varios medicos nominavit, cognomines Philoſophis, eorumve diſcipulos.

Inde GALENUS ſequitur, cujus plurima opera huc pertinent, & vel medicinæ hiſtoriam continent, vel præcepta addiſcendæ artis, quorum priora in ſuo genere unica ſunt, cum nemo præter GALENUM eaſdem res geſtas conſervaverit, poſteriora tamen legi merentur. Huc ergo pertinet Liber *ſi quis optimus medicus eſt, eumdem eſſe philoſophum*, Pariſ. 1541. 4. ſeorſim editus, & cum *exhortatione ad artium liberalium ſtudium capeſſendum* verſus, cumque notis editus a SIXTO ARCERIO Franeker. 1616. 4. * Liber *de optima ſecta* quem etiam in altera claſſe repetemus. Liber *de optimo docendi genere* cum *exhortatione ad bonas artes* ab ERASMO interprete Baſileæ editus 1526. 8. * Liber *de medicæ artis conſtitutione* editus cum FRANCISCI VALERIOLÆ commentario, Genev. 1577. 8. in quem etiam T. ZVVINGER commentatus eſt, ſeorſim excuſus Baſil. 1561. fol. *Finitiones medicæ* lexici genus, quo artis vocabula explicantur, quod J. PHILOLOGUS vertit, Pariſ. anno 1528. * editum, & cum editione GALENI Baſilienſi anno 1562. *Introductio ſeu medicus* minus certæ fidei, quod idem medicinæ compendium eſt, a SEB. SINCKELER una cum ejus *Iſagoge ſeu medico* cum titulo *ſchola medicorum*, Baſil. 1537. 8. Gr. Lat. inpreſſus. *Linguarum* h. e. *obſoletarum vocum* HIPPOCRATIS *explicatio*, lexicon nempe vocum HIPPOCRATICARUM, cum explicatione difficiliorum editum ab H. STEPHANO anno 1564. 8. cum EROTIANO: & *commentarius in* Librum περὶ τῶν κατὰ ἰητρεῖον. Una excuſi ſunt ejus Libri *orat. ad artes*, &c. *quod optimus medicus philoſ. de ſectis*, *de optima ſecta* & alii, Londin. 1640. 4. opera GEORGII GOULSTON græce recenſi & latine verſi. Tum inter ſpurios huc refero Librum *de partibus artis medicinæ*: & *de ponderibus & menſuris*. Ad hiſtoriam artis pertinent in iſagogicis Liber *de propriis libris* a JOH. CAJO etiam ſeorſim editus Lovanii 1556. 8. quo ſenex GALENUS catalogum ſuorum ſcriptorum init, & occaſiones enumerat, quibus ſit ad eos edendos impulſus, multaque vitæ ſuæ momenta enarrat. EJ. Liber *de ordine librorum ſuorum* a CAJO una excuſus eſt. *De ſectis ad eos qui introducuntur: de optima ſecta: & de ſubfiguratione empirica*, quibus omnibus imprimis empiricæ & methodicæ ſectæ opiniones enarrantur & refutantur. *De* HIPPOCRATIS *&* PLATONIS *decretis* Libri IX. quibus plurima continentur de antiquorum opinionibus. Fragmenta *commentariorum in Timæum* PLATONIS: *De præcognitione liber* continet magnam partem vitæ GALENI ejuſque in adgnoſcendis morbis M. ANTONINI, AUG. EUDEMI & aliorum peritiam. Multa etiam in eum ſenſum exſtant in Libro *de ſuccorum bonitate & vitio*, in Libro *de therapeutica methodo*, & alibi paſſim diſperſa, amabat enim de ſe ipſo loqui, & integram ejus vitam ex propriis verbis GALENI excerpſit PHILIPPUS LABBEUS. Liber *de hiſtoria philoſophica* ſpurius eſt.

SUIDÆ certe lexicon nominare oportet, cujus pulchram editionem Græco-latinam LUDOLFUS KUSTER Berolinenſis olim Profeſſor procuravit, Cantabrigæ 1705. fol. vol. 3. ex tribus codicibus Pariſinis collatis cum emendationibus ex Vaticano codice. Videtur auctor ineunte XI. ſeculo vixiſſe cum annos (T. II. pag. 366.) numeret 651. a quo Roma nova condita ſit, id vero factum eſſe ajat anno 362. ab AUGUSTI CÆSARIS Monarchia. Varia autem ab aliis eſſe addita adparet. In lexico voces pariter & homines habet, plurimum ad illos uſus ſcholiaſte ARISTOPHANIS. Vitas etiam Philoſophorum & Medicorum paſſim tradidit, quæ non alibi occurrunt, inprimis HIPPOCRATIS, ejuſque avos recenſet. Non abſque craſſis erroribus eſt, cum EUMENEM regem Macedoniæ faciat, cujus tres fuerint valde concordes fratres, quæ de EUMENE Pergameno unice vera ſunt.

Poſſes huc referre RHAZIS Librum VII. ubi magnas de ſtatu corrupto medicinæ & impoſtoribus querelas fundit.

ABU OSEIBAH *vita medicorum* quarum ſpecimen edidit POCOCKIUS, & ex quibus aliqua excerpſit J. FREIND, quas magni facit vir doctiſſimus J. JACOBUS REISKE, avide expectamus, cum inprimis vitas Arabum ex variis imperiis Kaliſis ſubjectis recenſeat, & multa egregia non hiſtorica ſolum ſed etiam practica contineat.

JOHANNITII *iſagoge de inventa medicina & in quot partes diſtributa ſit*, Argentor. 1529. 8. EJ.

8. Ej. fragmentum in ὅρκον, qui vulgo GALENO tribuitur, edidit J. ELICHMANNUS, cum BEVERVVYCKII Libro *de termino vitæ*.

Inter adverſarios & deriſores artis medicæ PETRARCHA fuit *ſenilium* L. V. c. 4. &c.

MATTHÆI SYLVATICI *opus pandectarum medicinæ quo vocabula innumera obſcura Græcorum, Arabum, Latinorum explicat*, Venet. 1498. fol. * 1511. fol. RIV. 1523. L. 1524. fol. ibid. Turin. 1526. fol. RIV.

MATTHÆI SYLVATICI *opus pandectarum* citatum exſtat etiam Venet. 1507. fol. Lugduni etiam 1535. fol. *

ANTONII de ALEXANDRO *conſtitutiones & cogitata nec non juriſdictiones Regii Protomedicatus Siciliæ recognitæ & elucidatæ* prodierunt J. P. INGRASSIA edente, Panormi 1564. 4. ...ptæ anno 1429. (MONG.) *

...HILIPPI BEROALDI *declamatio an orator ſit philoſopho & medico antepenendus*, Pariſ. ... 4. * L.

...MPHORIANI CAMPEGII *de claris medicinæ ſcriptoribus veteribus & recentioribus*, Ludg. ... 8. 1531. 8. * Ej. *vocabulorum ac terminorum difficilium explanatio*, Lugdun. 1508. 8. ... ſcripſit vitas JOHANNIS MESUE & ARNOLDI de VILLANOVA cum operibus eorum ...m editas. IDEM *margaritam pretioſam de medici atque ægri officio*, Pariſ. 1514. 8. cum ... Gallica edidit. *

...GGII ad ANT. LUSCUM *in* HIPP. *delatores invectiva* antiquam editionem abſque anno ... video. *

...RI de BAYRO *de nobilitate facultatis medicæ quæſtiones lixipyretæ, utrum medici an ...hi ſint nobiliores*, Turin. 1512. fol. * L.

...R. PHRYSII *ſynonyma und gerechte auslegung der vvörter, ſo man in der arzney*, &c. Stra... 1519. fol. 1539. fol. RIV. Ej. *defenſio* AVICENNÆ *ad Germaniæ medicos*, ibid. 1530. 4.*

...TINI STEINFELS *de modo ſtudendi ſeu legendi in medicina* L. VII. Vienn. 1520. 4. *

...X. SEITZ *declamatio in laudem artis medicæ*, Baſil. 1524. 4. *

...CORNELIUS AGRIPPA in *invectiva de incertitudine & vanitate ſcientiarum* uti reli...rtibus, ita medicinæ minime pepercit. Prodiit 1530. & Francof. 1535. 8. Haag. ...12. & alias.

...DERICI CHRYSOGONI *de modo collegiandi*, Venet. 1528. fol. * cum aliis libellis.

...EONIS *hiſtoria medicorum & philoſophorum quorumdam* editæ ſunt a HOTTINGERO cum ...thecario quadrupartito, Tiguri 1664. 4. * AVENZOARIS, AVERRHOIS aliorumque cele...um ſcriptorum vitæ hic exſtant. Ej. etiam *hiſtoria medicorum* integrior Florentiæ latet, cujus meminit MEIBOMIUS *in epiſt. de ſcrib. hiſt. med.*

OTHONIS BRUNFELS *catalogus illuſtrium medicorum ſeu de primis medicinæ ſcriptoribus*, Argentor. 1530. 4. *

DESIDERII ERASMI *declamatio in laudem artis medicæ*, Nurnberg. 1525. 8. cum P. ÆG.

JANI CORNARI *præfatio in laudem* HIPPOCRATIS, Baſil. 1531. 4. Ej. HIPPOCRATES *ſeu doctor verus*, *Oratio*. Ej. *de rectis medicinæ ſtudiis amplectendis*, Marburg. 1543. 8. & Baſil. 1543. fol. cum verſione HIPP. & 1556. 8. RIV. Ej. *Oratio in dictum* HIPPOCRATIS *vita brevis ars longa*, Jen. 1577. 8. *

GEORGII AGRICOLÆ L. V. *de menſuris & ponderibus, in quibus pleraque a* BUDÆO *&* PORTIO *parum animadverſa diligenter excutiuntur*, Pariſ. 1533. 8. * Baſil. 1550. fol. * in qua editione etiam A. ALCIATI & aliorum de ponderibus Libri exſtant.

HIER. MONTUI *de medicis* ἰξαλόγοι *ſeu de ſectis medicorum, de diſciplinis quæ dogmaticis neceſſariæ: de dogmaticorum officio: de excellentia dogmaticorum: de conſiliis eorum: & ſtipendiis*, Lugdun. 1534. 8. L. 8.

AETHONIS JOHANNIS a FREUDENBERG *de abuſu & impoſtura medicantium libellus*, Marpurg. 1538. 8. *

Inter PARACELSI opera aliqua huc pertinent, ut *labyrinthus medicorum errantium cum admonitione, ut medici ex aliis libris quam quos hactenus legerunt, addiſcere ſtudeant*. *

JUSTI VELSII *Oratio, utrum in medico variarum artium ac ſcientiarum cognitio deſideretur*, Baſil. 1540. 4. L. *

GILBERTI PHILARETI *de conciliatione* AVICENNÆ *cum* HIPPOCRATE *&* GALENO, Lugd. 1541. 4. L. *

SIMONIS GRYNÆI *encomium medicinæ*, Baſil. 1542. 8. * L.

HIERONYMI GEMUSÆI *de vita* GALENI *& de origine medicinæ*, Baſil. 1542. fol. cum operum editione.

REMACLI FUCHSII *illuſtrium medicorum, qui ſuperiori ſeculo floruerunt, vitæ fideliter excerptæ; adjectus neotericorum medicorum catalogus*, a SYMPHORIANO CAMPEGIO, Pariſ. 1542. 8. * L.

NARCISII SOLANI *concordia Barcinonenſium medicorum & pharmacopolarum*, Barcin. 1542. 4. *

J. DRYANDER, *vom rechten gebrauch der aertze und der artzney*, Francof. 1743. 8. *

HIERONYMI THRIVERII *ad ſtudioſos medicinæ oratio de duabus medicorum ſectis & de diverſa eorum methodo*, Antvverp. 1544. 8. L. *

CONRADUS GESNERUS, & infinitæ vir lectionis, & patientiſſimus laborum, inmenſum opus primus molitus eſt, bibliothecam nempe omnium librorum, qui vel typis editi exſtarent, vel in bibliothecis laterent, cum brevi ſcriptorum vita, argumentis librorum, cenſuris celebrium auctorum. Titulus eſt, *Bibliotheca univerſalis ſeu catalogus ſcriptorum omnium locupletiſſimus in tribus linguis latina, græca & hebraica veterum & recentiorum uſque ad* annum 1545. Tigur. 1545. fol. Alter tomus ſub titulo *Pandectarum ſeu partitionum univerſalium*, *qui ſecundus tomus bibliothecæ* eſt, ſecutus eſt anno 1548. fol. Hic ſcriptores in ordinem artium diſponuntur, cum capitum ſæpe inſcriptionibus & librorum argumentis. Liber *tertius theologicus* ſucceſſit 1549. fol. Liber tamen XX. nunquam prodiit qui medicis ſcriptoribus deſtinabatur. Hi Libri in compendium conjecti a C. LYCOSTHENE & JOSIA SIMLERO, & aliquantum aucti (2000., ut ait editor, acceſſionibus) cum titulo *epitomes bibliothecæ* CONRADI GESNERI prodierunt Tiguri 1555. fol. Cæterum errores miſtos tanto labori quis æquus accuſet? IDEM CONRADUS catalogum omnium fere ſcriptorum medicinæ, & inprimis practicæ, præfixit editioni GALENI Frobenianæ, quæ Baſileæ anno 1562. prodiit. Ibidem GALENI vitam adjecit. Cum collectione chirurgica alibi citata catalogum chirurgorum, cum KYBERIANA TRAGI editione botanicorum ſcriptorum dedit cum ſuis judiciis. Contra editionem GALENI prodiit, ut videtur, UDENI medici Utopienſis *de* GALENI *librorum editione judicium* 1565. 8. MEIB. *

NICOLAI MASSÆ *vita* AVICENNÆ, Venet. apud Junt. 1595. fol. *

J. B. MONTANUS *de ordine in legendis libris* GALENI conſilium cum editione GESNERIANA recuſum ſcripſit.

ANDREÆ LACUNÆ *vita* GALENI, Venet. 1548. 4. *

FRANCISCI VALERIOLÆ *de re medica oratio*, Venet. 1548. 8. * L.

JULII ALEXANDRINI GALENI *encomium*, Venet. 1548. 8. EJ. *ἐναντιομάτων*. GALENI liber una prodiit. * EJ. *de medicina & medico dialogus libris* V. *diſtinctus*, Tigur. 1557. 4. *

MARII NIZZOLII *exploratio obſoletarum vocum* HIPPOCRATIS, Venet. 1550. fol. *

BARTHOLOMÆI REUSNER *Chriſtiana confutatio blaſphemiarum & mendaciorum* TH. PARACELSI *quæ contra* DEI *verbum & artem medendi effudit in* L. III. *Philoſ. ad Athenienſes*; Gorliz 1550. * PASCH. qui ait germanice prodiiſſe.

J. PORTESII *de laudibus medicinæ oratio*, Lutet. 1550. 8. *

J. ARGENTERII *de conſultationibus medicis, ſeu ut vulgus vocat, de modo collegiandi* Liber, Florent. 1551. 8. quæ mea editio eſt, 1557. 8. L. & recuſus, Venet. 1592. 1610. fol. cum reliquis operibus. Subtiliter, ut ſolet, & verboſe receptas methodos moreſque ſeculi refutat. EJ. *de officiis medici* Libri II. exſtant in collectione operum, quæ Florentiæ 1556. fol. excuſa ſunt, omnino ſaporis ejuſdem.

J. ANTONII SICCI *de optimo medico* Libri Venet. 1551. 4. * nuper Harlemi 1748. 8. recuſus. Optimi medici deſcriptio ex GALENI ſcriptis ita unice collecta eſt, ut etiam inutiliſſima quæque repetantur, ut QUINTI frequentes refutationes & alia, quæ a noſtro ſeculo remotiſſima ſunt.

JOACHIMI CAMERARII *utriuſque linguæ, in quibus eſt diligens exquiſitio nominum quibus partes corporis humani appellari ſolent, addidit & functionum nomen daturis & aliis his accedentibus*, Baſil. 1551. fol. *

JOH. PLACOTOMI *oratio de ratione diſcendi & præcipue medicinam*, Lipſ. 1552. 8. RIV. * Argentor. 1607. 12. *

LEON-

LEONHARDI JACCHINI *oratio apologetica præcognitionem ex medicina plerumque certam eſſe ſi nihil delinquatur*, Lugdun. 1552. 8. L.

ACHATII MORBACH *dialogus in quo philoſophus medicaſtrum ſuper erroribus in medendo commiſſis coram Prætore accuſat*, Norimberg. 1553. 4. * L.

JOHAN. BACCHANELLI *de conſenſu medicorum in curandis morbis : & de conſenſu medicorum in cognoſcendis ſimplicibus*, Pariſ. 1554. 8. *

MICHAELIS NEANDRI *ſynopſis menſurarum & ponderum ſecundum Romanos, Athenienſes, Georgos & Hippiatros cum* GAL. *de ponderibus & menſuris*, Baſil. 1554. 4. *

FRANCISCI IMPERIALIS *de medicina* L. II. Genev. 1554. 4. *

HONORATI CASTELLANI *oratio quo futuro medico neceſſaria explicantur*, Lutet. 1555. 4. * Argentorati 1612. cum SCHENKII enchiridio. *

VVOLFGANGI JUSTI *chronologia ſeu temporum ſupputatio omnium illuſtrium virorum*, Franc. Viadr. 1556. 8. Exigui momenti, & plena erroribus. SERAPIONEM Arabem ad annum 122. P. C. N. ponit: DIOSCORIDEM Anazarbeum cum PACHA confundit, & mox iterum ad tempora JULII CÆSARIS refert, &c.

HIERONYMI CARDANI *de libris propriis* L. Lugdun. 1557. 8. & recognitus Baſil. 1560. * EJ. *de propria vita* ex bibliotheca GABR. NAUDÆI cum Libro *de præceptis ad filios*, Amſtel. 1634. 12. Goudæ 1654. 12. * Amabat de ſe ipſo loqui, multaque erat acerba paſſus, multorum hominum mores viderat, neque erat abſque ſingulari ſuperſtitione.

PETRI BRAILLIER *Pharmacopœi, de abuſu & ignorantia medicorum*, Rotomag. 1557. contra LISETTUM BENANCIUM. *

JAC. MILICHII *oratio in laudem artis medicæ contra empiricos*, cum vita HIPPOCRATIS, GALENI & AVICENNÆ, & *oratio de arte medica, de ſtudio doctrinæ anatomicæ*, prodiit Argentor. 1558. 8. L. * Una editus eſt Liber *de dignitate & utilitate artis medicæ* MELCHIORIS FENDII. Sed non vidi hanc collectionem.

JOH. VETERIS *orationes* 21. *in medicinæ commendationem*, Lutet. 1560. 8. *

JACOBI SYLVII celeberrimi viri *ordo & ordinis ratio in legendis* HIPPOCRATIS *&* GALENI *Libris*, Pariſ. 1561. 8. Græcis addictiſſimus, Libros HIPPOCRATIS & GALENI in claſſes ſuas diſtribuit.

ANDREÆ TIRAQUELLI *commentarii de nobilitate & de jure primigeniorum*, Baſil. 1561. fol. * multa habet ad laudem artis medicæ & dignitatem medicorum ornandam. EJ. una editus catalogus alphabeticus medicorum cum *Bibliotheca Græca* J. A. FABRICII recuſus eſt.

EUSEBII MENII *oratio de vita* JACOBI MILLICHII, VVittemb. 1562. 8. * PL.

CASPARI PEUCERI *de dignitate artis medicæ*, ibid. 1562. 8. * PL. EJ. *vita illuſtrium medicorum*, Argentor. 1573. *

SAMUELIS SIDEROCRATORIS *methodus* ἰατρομαθηματικῶν συντάξεων *in qua confirmatur ſemper eas in uſu fuiſſe medicis*, Norimberg. 1563. 8. *

JAC. JOCKISSI *de dignitate medicinæ*, Francof. 1563. 4. RIV. *

GUILIELMI GRATAROLI *de laudibus medicinæ, ejus origine, progreſſu, utilitate, empiricis & medicorum laudibus*, Argentor. 1563. 8. *

JOH. (de GORRHIS) GORRHÆI *definitionum medicarum* Libri XXIV. Pariſ. 1564. fol. 1622. fol. Francof. 1578. fol. Eruditum certe opus, eſt lexicon vocum medicarum Græcarum, cum explicatione, & locorum ex aliis claſſicis auctoribus comparatione.

HENRICI STEPHANI *dictionarium medicum vel expoſitiones vocum medicinalium ad verbum excerpta ex* HIPPOCRATE, ARETÆO, A. TRALLIANO, GALENO, ORIBASIO, RUFO EPH. PAULO ÆGINETA, ACTUARIO, C. CELSO, *cum latina interpretatione. Præfixa ſunt lexica* II. *unum* EROTIANI, *nunquam antea editum, alterum* GALENI *emendatius*, Pariſ. 1564. 8. *

JACOBI CARPENTARII, Archiatri, *ad expoſitionem diſputationis de methodo contra Theſſalum* OSSATUM *Ac. Pariſienſis methodicum reſponſio*, Pariſ. 1564. 4.

ALFONSI de TORREZ *recapitulation de los auctores Griegos y Latinos que tractaron de la excellencia y generacion de los cavallos*, Tolet. 1564. fol. ANT. Bibliotheca Hippiatricorum. *

PETRI MEMMI *de recto medicinæ uſu*, Delphis 1564. 8. * EJ. HIPP. COI *juſjurandum commentario illuſtratum & qua ratione medicorum vita & ars ſacrata conſervetur*, Roſtoch. 1577. 8. *

GUIL. REGINI *exercitamenta medicinæ ex lingua utriuſque auctoribus*, Lugd. 1564. fol. *

THOMÆ PHILOLOGI Ravennatis *de modo collegiandi*, Venet. 1565. & 1574. 4. * L.

LUCILLI PHILALTHÆI *methodus recitandi curas*, Papiæ 1565. 8 Spir. 1581. 4. * L.

DIOMEDIS CORNARII *oratio in funere* VVOLFGANGI LAZII, Vienn. 1565. 4. * cum *obſervationibus* recuſa, Lipſ. 1699. 4.

LEONHARDI BOTALLI *de medici & ægroti munere*, Lugdun. 1565. 16.

JOSIÆ SIMLER *vita* CONRADI GESNERI, item *epiſtola* C. GESN. *de libris a ſe editis* (ad TURNERUM anno 1562. data) &c. Tigur. 1566. 4. ſimpliciter & vere ſcripta eſt, non vero ſatis plena, cum ipſa itinera Alpina pleraque omittat. Cæterum VVOLFIUS de codicibus M. S. Geſnerianis addit *pollicitationem* futuræ editionis, & icones pro ſpecimine ſculptas adjicit. Ea vita Germanice prodiit Zittaviæ anno 1711. 8. valde male verſa, cum enormibus erroribus, cum *Tugio* ſcribat pro *Zug*, *Preſter*, *pro* FRICCIO ſacerdote, &c. Longe vero magis ad hiſtoriam GESNERI, & in univerſum ad hiſtoriam medicam ejus ævi, faciunt *Epiſtolarum medicinalium Libri* III. quibus *acceſſerunt* EJ. *de aconito* Liber, *aſſeveratio*, & *de oxymellis helleborati utriuſque deſcriptione & uſu*, Tigur. 1577. 4. Has epiſtolas C. VVOLFIUS edidit, exigua ſedulitate adhibita, & perturbata temporum ratione. Pleræque autem non dudum ante mortem auctoris ſcriptæ ſunt ad J. CRATONEM, BENED. ARETIUM, ACHILLEM GASSERUM, ADOLPHUM OCCONEM, FEL. PLATERUM, THEOD. ZVVINGERUM alioſque. Placent ex varietate argumenti, novis literariis omnis generis, ad cenſuras librorum & hominum, ad plantas novas pertinentibus, &c. *Oxymelli helleborato* multum tribuit expertus GESNERUS, ob vim emmenagogam, aperientem. In altero libello thoram eſſe aconitum primum contendit, doronicum vero innocuam plantam. Liber IV. *epiſtolarum* ad KENTMANNUM prodiit VVittembergæ 1584. 4. plenus humillimarum fere deprecationum, quibus GESNERUS iratum ſibi ob dedicationem MOSCHIONIS KENTMANNUM tandem exoravit. Botanica etiam continet & literaria nova.

EUSTACHII editio EROTIANI nempe *vocum quæ apud* HIPPOCRATEM *ſunt collectionis cum adnotationibus*, Venet. 1566. 4. jam dicta eſt. *

GEORGII HITZLERI *oratio de vita & morte* LEONHARDI FUCHSII, Tubing. 1566. 4. *

LAURENTII GRYLLI *de peregrinatione medica*, Ingolſtatt 1566. 4. Deſcriptio itineris proprii minime ingrata lectu, ad hiſtoriam literariam ſeculi XVI. cum totam Europam multorum annorum ſpatio obiverit.

NICOLAI RORARII *contradictiones*, *dubia*, *item paradoxa in libros* HIPPOCRATIS, CELSI, GALENI, AETII, ÆGINETÆ, AVICENNÆ, *cum eorumdem conciliationibus*, Venet. 1566. 8. huc poteſt revocari non ineruditi hominis opus, ſed cui ſteterit ſententia, utcumque de rebus ipſis fuerit, veterum auctoritatem ſervare.

JODOCI HARCHII *de cauſis contemtæ medicinæ*, Leodii 1567. 4. *

J. PHILIPPI INGRASSIÆ *quod veterinaria eadem cum nobiliori medicina ſit*, Venet. 1568. 4. Lego apud LEONARDUM CAPUANUM, voluiſſe archiatrum INGRASSIAM mulomedicos in toto regno ſibi ſubjicere, a Vicerege vero ejus conatus refutatos eſſe. An hæc arcana fuerit ſcripti cauſa ignoro. Hic cæterum videtur ſe excuſare, quod accipitrem, cui crus fractum erat, deligando juviſſet, rethorica declamatione uſus. EJ. *iatropologiam qua multa adverſus barbaros medicos diſputantur*, *collegiique modus oſtenditur*, *& multæ quæſtiones tam medicæ quam chirurgicæ diſcutiuntur*, Venet. 1544. 8. editam, quam huc pertinere credideram, nunc lectam, reperio chirurgici argumenti eſſe, & continere acerbam & contumelioſam apologiam adverſus numeroſos medicos, qui chirurgi (INGRASSIÆ procul dubio conſiliis uſi) factam ad educendum ſanguinem ex contuſione effuſum inciſionem, & reliquam curationem carpſerant. Repetetur alibi.

JOH. ALBERTI VVIMPINÆI *de concordia Hippocraticorum & Paracelſiſtarum*, Monach. 1569. 8. * Argentor. 1615. 8. cum appendice *quid medico ſit faciendum*.

Vita J. OPORINI, Argentorati 1569. a JORISIO edita huc pertinet, ob hiſtoriam PARACELSI, quam continet. Cupidus diſcendi OPORINUS famulaverat PARACELSO, ejuſque vitia cominus viderat, ut tamen, ſi malum hominem, magnum tamen medicum eſſe perſuaderetur.

ODDI de ODDIS *apologia pro* GALENO, Venet. 1570. 4. defendit GALENUM *in Logica*, *philoſophia*, *& medicina* adverſus Arabes. Imperfectum opus ſupplevit MARCUS filius.

ABRAH. VVERNER *oratio de vita* GALENI VVittemb. 1750. 8. *

JOH. CAII L. I. *de libris propriis*, Londin. 1570. 4. cum libello *de canibus* Britannicis nuper curante S. JEBB recuſus prodiit Londini 1729. 8. Multa continet ad hiſtoriam medicam, & maxime ad manuſcriptorum codicum cognitionem. Plurimos libros GALENI vertit, aliquos primum edidit, ut HIPPOCRATIS *περὶ φαρμάκων* & GALENI librum I. *de* HIPPOCRATIS & PLATONIS *decretis*. Ipſe *collegium* proprium Cantabrigiæ ædificavit. GALENUM contra novatores (& VESALIUM) defendit.

JOH. CURIONIS *inſcriptus* HERMOTIMI *nomine dialogus de umbraticorum medicorum genere quod in ſcholis ad diſputandum non ad medendum comparatum eſt* (& de PARACELSI hiſtoria) Baſil. 1570. 4. * L.

Statuta univerſitatis artiſtarum & medicorum Patavini Gymnaſii denuo correcta & emendata, Patav. 1570. 4. * PL.

ANTONII VALETII *oratio qua medicinæ antiquitas... deſcribitur*, Pariſ. 1570. 8. *

GREGORII BERSMANNI *de dignitate & præſtantia artis medicæ*, Lipſ. 1751. 4.

ROBERTI FEVIN *de abuſu medicinæ coercendo in quo empiricorum & ἰατρομάγων medendi ratio refellitur & faſcinationis modus impoſſibilis oſtenditur*, Pariſ. 1574. 8. *

Huc etiam refero J. SAMBUCI *icones veterum aliquot & recentiorum medicorum & philoſophorum cum elogiis præmiſſo vitæ ſingulorum & ſcriptorum indiculo*, Antvverp. 1574. fol. Leid. 1603. fol. In ea præter icones multorum medicorum ſeculi maxime XVI. præmiſſæ ſunt eorum breves vitæ. Icones ſunt 67. pleræque medicorum, aliqui etiam tituli vacant icone.

Ob annos etiam emortuales & natales ſæpe adjectos poſſis huc referre *Bibliothecam Chalcographicam clariſſimorum virorum* quæ collectore JANO JACOBO BOISSARD & ſculptore J. THEOD. de BRY ejusque herede J. AMMONIO, prodiit Francofurti in *novem partibus*, quantum video. Sed ea brevia ſunt.

CLAUDII HERMADORI GOZZII *oratio in mortem* JACOBI CARPENTARII (Medici Regii) Pariſ. 1574. 4. *

J. GUNTHERI ANDERNACI *vita carmine heroico conſcripta* per GEORGIUM CALAMIUM, Argentor. 1575. 4. *

J. MARTINI EUSTACHII Liber *de vita* GALENI, Neap. 1577. 4. * a LABBEO paſſim corrigitur.

THEODORI ZVVINGERI *methodus apodemica*, Baſil. 1578. 4. (ſeu de itineribus.) *

J. DURANTIS CASSELII in DURETUM & MARTINUM *apologia* I. ad JOS. SCALIGERUM, Pariſ. 1579. 8. *

PETRI TALPÆ *empiricus ſeu indoctus medicus, dialogus*, Leovardiæ 1579. 8. Franeker 1695. 8. * L.

Roc le BAILLY de la RIVIERE *reſponſio ad quæſtiones propoſitas a medicis Pariſienſibus excuſas*, Pariſ. 1579. 16. eodem anno. Pro chemicis (PASCH. GAL.)

LAURENTII JOUBERT *oratio de præſidiis futuri excellentis medici*, Genev. 1580. 8. * IDEM in *operibus* ſuis vitam dedit G. RONDELETII.

VINCENTII CARRARII *de medico & illius erga ægrum officio opuſculum*, Raven. 1581. 4. * L.

J. BAPTISTÆ PELEGRINI *apologia adverſus philoſophorum & medicinæ calumniatores*, Bonon. 1582. 4. *

J. BAPT. GOYNÆI *quod medici dogmatici juriſconſultos dignitate præcedant*, Venet. 1582. 8. * L.

J. THOMÆ FREIGII *de medicina libellus*, Baſil. 1582. 8. *

GABRIEL TOMASO BOVI *flagello de' medici razionali*, Venet. 1583. 4. * EJ. *melampigo, ovvero confuſione de' medici ſofiſti, che s' intitolano razionali*, 1595. 4. EJ. *fulmine, flagello, e melanpigo contro de' medici razionali con la ripoſta di* CLAUDIO GELLI, Venet. 1626. 8. *

CYRIACI LUCII de CLAF *de variis medicorum ſectis nunc in republica vigentibus*, Ingolſtatt. 1583. 4. * EJ. *de medicina philoſophica in qua oſtenditur quod ſcientia medica liberalibus diſciplinis omnibus uſui eſſe queat*, Ingolſtatt. 1597. 4. *

HIERONYMI MERCURIALIS *cenſura & diſpoſitio operum* HIPPOCRATIS, Venet. 1583. 4. Francof. 1585. 8. Elegans libellus, deſtinatus pro regenda nova editione operum HIPPOCRATIS. Quatuor claſſes conſtituit, genuinos HIPPOCRATIS labores: ſcripta HIPPOCRA-

CRATIS a filiis ejus demum edita: ſcripta filiorum HIPPOCRATIS ſententiæ patris conſona: & adulterina. Recte pro genuinis libros recenſet, qui breves, qui graves, qui veri. Utitur imprimis GALENI teſtimoniis. In nonnullis fas ſit diſſentire. Ita ſecundæ claſſi adſcribit Librum *de flatibus*, quem ego credo manifeſto a medico alterius ſectæ & ævi eſſe profectum. *Juſjurandum* quartæ claſſi tribuit. Idem cum Libro *de arte gymnaſtica* aliquot ad ÆSCULAPII hiſtoriam inſcriptiones addidit, & is totus liber hiſtoriæ medicæ accenſeri poteſt. EJ. eſt *ἐπιγραφὴ de ratione diſcendi medicinam cum* J. G. SCHENKII *enchiridio* edita, Argent. 1607. 12. *

J. DENKELII *oratio* JUSTINO PETZOLDTO *phyſico habita*, Erfurt. 1583. 8. *

J. FRID. SCHROETERI, Jenenſis Profeſſoris, *oratio de medicina præſtantia*, Jen. 1584. 4. * PL.

SEBASTIANI BLOSSII *diſputatio explorans* GALENI *doctrinam de methodo*, Heidelberg. 1584. 4. * L. forte potius practica eſt.

THOMÆ MOUFFET *de jure & præſtantia chymicorum medicamentorum dialogus apologeticus*, Francof. 1584. 8. *

J. CLAUDII AUBERII *de concordia medicorum diſputatio exoterica*, Genev. 1585. 8. *

R. B. *the difference betvven the auncient phyſick firſt taught by the godly forefathers --- and the latter phyſick proceeding from idolatres*, Lond. 1585. 8. AMES.

J. LUDOVICI HAVENREUTERI *oratio de arte medica*, Francof. 1586. 8. *

GEORGII BERGENSIS *de conſultationibus medicorum & methodica febrium curatione & de dolore penis*, Antvverp. 1585. 8. * L. M.

GEO. LOEBLER *oratio de vita, moribus & ſtudiis* JAC. SCHEGKII, Tuving. 1587. 4. PL.

ANUTII FOESII *oeconomia* HIPPOCRATIS *alphabeti ſerie diſtincta, ita ut lexicon Hippocraticum merito dici poſſit*, Francof. 1588. fol. Genev. 1665. fol. &c. Eruditiſſimum opus quod pauca ſui ſimilia habet, in quo voces HIPPOCRATICÆ ex ipſo auctore, ex GALENO, EUSTACHIO aliiſque auctoribus explicantur.

DAVID de POMIS *medicus Judæus ubi demonſtratur quod magna inter Hebræum & Chriſtianum ſit affinitas*, Venet. 1588. 4. *

LUDOVICI de LEMOS *judicium operis magni* HIPPOCRATIS, Salmantic. 1588. fol. ANT. *

JOH. HEURNII, Profeſſoris Leidenſis, *de medicinæ origine* ÆSCULAPII & HIPPOCRATIS *ſtirpe & ſcriptis* oratio dicta 1589. 4. edita etiam Leidæ 1608. 4. eſt compendium hiſtoriæ familiæ Aſclepiadeæ & HIPPOCRATIS. Ipſius HEURNII memorabilis vita, plena ſingularibus caſibus fortunæ, editioni Leidenſi operum omnium adjecta eſt. EJ. *de ſtudio medicinæ rite inſtituendo*, Amſtelod. 1645. 12. idem procul dubio libellus, qui cum inſtitutionibus prodiit, præfixo titulo *modus ſtudendi eorum qui medicinæ operam ſuam dicarunt*; Hanav. 1593. 8.

ERHARDI CELLII de *vita & morte* PHILIPPI APIANI, Tubing. 1584. 4. *

ALPHONSI LUPEI de CORELLA *catalogus auctorum qui poſt* GALENI *ævum &* HIPPOCRATI & GALENO *contradixerunt*, Valent. 1589. 12. NIC. ANT. *

LAURENTII GOZAR *dialogus de medicinæ fonte*, Valentiæ 1589. L. * Paracelſiſta.

ANTONII NIGRI Sileſii *de decem præcipuis erroribus & abuſibus propter quos.. ars medicinæ.. Judæis ac impoſtoribus veluti præda relicta jacet*, Hamburg. 1590. 8. * L.

PASCHALIS GALLI Pictonis *bibliotheca medica ſeu catalogus illorum qui ex profeſſo artem medicam ſcriptis illuſtrarunt*, Baſil. 1590. 8. Variæ ſunt opuſculi partes. Prima eſt lexicon medicorum cum ſcriptis & nonnunquam brevibus de vita adnotationibus, non neglectis M. S. codicibus, majori ex parte ex GESNERI *bibliotheca* excerptum, negligenter admodum notatis editionibus. Succedunt catalogi medicorum qui gallice, germanice, italice ſcripſerunt, nimis paucorum, tum GESNERI cum TRAGO & tum chirurgis editi catalogi. Vitiis abundat. AVICENNAM Hiſpalenſem facit. J. ANGLICUM bis repetit, ter vero JOHANNEM de KETHAM cum corruptis nominibus. SARDIANUM pro ORIBASIO ponit. DIOSCORIDEM Anazarbeum cum PHACA confundit.

Inter THOMÆ ERASTI *opuſcula varia quæ morte preventus in lucem edere non potuit*, Francofurti 1590. fol. edita exſtat *de laude medicinæ* oratio. De *diſputationibus in* PARACELSUM, quæ multis modis huc etiam pertinent, alibi dictum eſt.

Inter SALOMONIS ALBERTI *orationes* VVittembergæ anno 1590. 8. editas tertia eſt de

RHA-

RHAZE, quæ & hujus medici hiſtoriam & alia ad medicinæ ſatum continet. Quarta eſt *de ſtudio phyſice*.

HIERONYMI BRASSAVOLÆ *de officiis medicis*, Ferrar. 1590. 4. *

J. THOMÆ MINADOI *de injucunditate in curationibus evitanda: quod liber ad* THRASYBULUM *legitimus ſit*, Tarviſ. 1590. & 1610. 4. * L. EJ. *pro* AVICENNA *prælectio*, Patav. 1598. 4. * L.

ISRAELIS SPACHII *nomenclator ſcriptorum Græcorum, Arabum, Latinorum veterum & recentiorum medicorum ſecundum locos communes*, Francoſ. 1591. 8. *

BARTHOLOMÆI VICARII *de ægrotantium optimo aſſiſtente ejuſque officio in ſingulis morbis*, Rom. 1591. 4.

J. GRAMANNI *apologetica refutatio calumniæ qua Paracelſiſtæ & medici ſeniores nimis violenter corroſiva deleteria ægris propinare dicuntur*, Erford. 1593. 4. *

BARTHOLOMÆI HUBNER *oratio de veris immotiſque fundamentis artis medicæ & philoſophiæ deque impietate & moribus* T. PARACELSI, Erford. 1593. 8. *

CHRISTOPH. HENR. AYRER *informatio medici practicam aggredientis*, Francoſ. 1594. 8. VVALTH.

Vita J. C. SCALIGERI *a filio* JOSEPHO *conſcripta*, Leid. 1594. 4. *

HENRICI GEORGII ANTIQUEZ *trattado del perfetto medico*, Salmantic. 1595. 4. N. ANT.

J. MOLANI *diarium medicorum eccleſiaſticorum*, Lovan. 1595. 8. *

ZACCHARIÆ BRENDELII *oratio de vita* JOH. SCHROETERI (celeberrimi viri, qui primus Academiæ Jenenſis Prorector fuit) Jen. 1595. 4. * PL. EJUSD. J. ZOLNERI *& aliorum juſta funebria* JACOBO FLACHIO *perſoluta*, Jen. 1613. 4. * EJ. *de medicina arte nobiliſſima*, Jen. 1635. 4.

Cum JAIMI SEGARRA *commentariis phyſiologicis* prodiit Liber *de artis medicæ prolegomenis*, Valentiæ 1596. fol.

JACOBI HORSTII *epiſtolæ & medicinales cum vita* GREG. HORSTII & orat. ejusdem JACOBI *de remoris diſcentium medicinam earumque remediis* prius dicta anno 1584. Lipſ. 1596. 8. *

P. MATTHÆI PINI (EUSTACHII amici) *compendium inſtar indicis in* HIPPOCRATIS *Coi opera omnia*, Venet. 1597. fol. * cum nupera Italica HIPPOCRATIS editione recuſus.

FRANCSICUS TIDICÆI *in iatromaſtigas de recto & ſalutari uſu & de abuſu multiplici artis medicæ libellus*, Thorunii 1598. 8. 1592. 8. * L.

FORTUNATI FIDELIS *Biſſus ſeu medicinæ patrocinium 4. libris diſtinctum*, Panormi 1598. 4. * MONGIT.

ANDREÆ LIBAVII *de medicina veterum tam* HIPPOCR TICA *quam Hermetica tractatus contra* JOS. MICHELIUM *Paracelſiſtam*, Francoſ. 1599. 8. * L. Alia multa tum contra Alchemiæ hoſtes, tum contra aliquos nimis acres PARACELSI aſſeclas reliquit.

JOH. OBERNDÖRFER *de veri & falſi medici agnitione*, Lauingen 1600. 4. *

JOH. JESSENII *programma de origine & progreſſu medicinæ* VVittemberg. 1600. 8. *

JACOBI PONS *medicus ſeu ratio ac via aptiſſima ad recte tum diſcendam tum exercendam medicinam*, Lugdun. 1600. 8. In aſtrologiam pronior multa lunæ tribuit. Cæterum præcipuos Libros ad partes varias medicinæ pertinentes indicat, cum ſua cenſura. Practica etiam addit, canones (ſeu aphoriſmos) & breves curationes morborum.

ANDR. SCHATONIS *oratio ſecularis de initiis & incrementis ſtudii medici in Academia VVittebergenſi, deque ejus per decurſum ſeculum fideli primorum & præcipuorum virorum opera ad nos propagatione*, VVittemb. 1602. 4. *

In ANTONII POSSEVINI *bibliotheca*, Venetiis anno 1603. fol. edita, multa ad hiſtoriam medicinæ & nonnullorum medicorum pertinent.

NICOLAI CURTII *methodus conſultandi* tota in ea bibliotheca occurrit.

JOSEPHI QUERCETANI *de priſcorum philoſophorum vera medicinæ materia, præparationis modo atque in curandis morbis præſtantia; de dogmaticorum medicorum legitima & reſtituta medicamentorum præparatione*, Genev. 1603. 8. L. 1609. * EJ. *ad veritatem medicinæ ex* HIPPOCRATIS *veterumque decretis ſtabiliendam adverſus anonymi phantaſmata reſponſio*, Pariſ. 1603. 1603. 1604. 8. L. *& ad brevem* RIOLANI *excurſum brevis incurſio*, Marburg. 1605. 8. *

JAC.

JAC. FONTANI *de demonſtratione medica*, Avenione 1603. 8. * L.

Apologia pro HIPPOCRATIS *&* GALENI *medicina contra* QUERCETANUM. *Accedit cenſura ſcholæ Pariſienſis*, Pariſ. 1604. 12. *

J. ANTARVETI *apologia pro judicio ſcholæ Pariſinæ de alchymia*, Pariſ. 1604. 12. *

HIPPOLYTI OBICII *de nobilitate medici contra obtrectatores dialogus tripartitus*, Venet. 1605. 4. Mogunt. 1619. 8. Honores medicorum conatur juriſconſultorum ordini præferre, ex rei dignitate aliiſque ratiociniis. Medicos Genuenſes etiam ſenatores & ſenatus principes fuiſſe adlegat, neque Patavii legum explicatoribus cedere pag. 29. Accedit tractatus valde inanis *de omnibus ſcientiis* etiam magicis.

J. RIOLANI filii *comparatio veteris medicinæ cum nova*, HIPPOCRATICÆ *cum Hermetica*, Pariſ. 1605. 12. Contra alchemiſtas, in quos, & in omnia chemica medicamenta, tunc quam maxime ferebantur Pariſinæ ſcholæ animi. Fatetur tamen chemica medicamenta uſu ſuo non carere.

J. TALENTONII Parmenſis Profeſſoris *variarum & reconditarum rerum theſaurus*, Francofurti 1605. 8. Multa ad hiſtoriam artis pertinent, ad archiatros, artes mutas Virgilii, conciliandas ſententias auctorum. Favet Arabibus. De femina apnou erudite diſſerit.

J. ALFONSI de FONTECHIA *dictionario medico* cum aliis ejus ſcriptis prodiit Compluti 1606. 4. ANTON.

CASPARIS TRISTAN *de clerico medico*, Venet. 1606. 8. * N. ANT.

BARTHOLOMÆI TURRIANI *περὶ βουλιατρείας ſeu de medica conſultatione* L. I. Genuæ 1605. 8. Francof. 1606. 8. L.

J. GEORGII SCHENKII *elenchus auctorum in re medica qui gynæcia illuſtrarunt*, Argentor. 1606. 8. * EJ. *de formandis medicinæ ſtudiis, & ſchola medica conſtituenda enchiridion*, Argentor. 1607. 12. * Continere lego JACOBI SYLVII, HIER. MERCURIALIS, HONORATI CASTELLANI, PLACOTOMI & VVIMPINÆI *methodos & epigraphen*. EJ. *biblia iatrica ſeu bibliotheca medica*, Francofurt. 1609. 8. * Laudat KAESTNERUS.

BARTHOLOMÆI CASTELLI *lexicon medicum Græc. Lat.* Venet. 1607. 8. Baſil. 1628. 8. a J. N. STUPANO auctum, Roterodam. 1657. 1665. 8. a J. PANCRATIO BRUNONE auctum ſub titulo CASTELLI *renovati* Norimberg. 1682. 4. 1688. 4. recuſum Lipſiæ 1713. auctum ex codice M. S. & Patavii 1713. & 1721. & nuper Genevæ 1748. 4. ubi additur, multa in hac poſteriori editione acceſſiſſe poſthuma auctaria BRUNONIS.

J. FABER *oratio funebris de* ANDREA PLANERO *habita Tubingæ* 1607. 4. Tubing. *

PETRI AMELUNG Liber *in quo alchimiæ inventio, progreſſio, dignitas demonſtratur*, Lipſ. 1607. 8. *

J. BAPTISTÆ SYLVATICI *Collegii medicorum Mediolanenſium origo, antiquitas, neceſſitas*; Mediolan. 1607. 4. EJ. *medicus* Mediolan. 1611. 8.

MATTH. HOSTII *vita* JOD. VVILLICHII, Francof. 1607. 4. * Laudatur.

J. NICOLAI STUPANI *prolegomena medica de medicinæ præſtantia, certitudine, medicorum ſectis*, &c. Baſil. 1608. 4.* EJ. *præloquium pro* HIPPOCRATICA *Medicina*, Baſil. 1620. 4. *

J. FRANCISCI ARQUATI *medicus reformatus ob varios in medicina abuſus quem in lucem eduxit*, &c. Venet. P. I. 1608. 4. P. II. 1621. 4. * L.

AELII EVERHARDI VORSTII *oratio funebris in obitum* C. CLUSII, Leid. 1609. 4. & fol. EJ. *oratio funebris dicta honori & memoriæ* P. PAVII 1617. 4. *

AUBERTI MIRÆI *elogia Belgica*, Antvverp. 1609. 8. recuſa in opere FOPPENIANO.

PETRI KIRSTENII *de vero uſu & abuſu medicinæ*, Breſl. (Francof.) 1610. 8. Upſal. 1636. 8. & germanice 1611. 8. *

ERNESTI SONERI *oratio de* THEOPHRASTO PARACELSO *ejuſque pernicioſa medicina*, Noriberg. 161P. 4.

SIGISMUNDI a GOETZ *oratio pro philoſophis contra medicos, quæ medicorum pharmaca, diætam, corporum ſectiones examinat*, Argentor. 1611. 8. * cum aliarum orationum collectione.

HENRICI CHRISTOPHORI HOEKEL *oratio quod nulla ars reperiatur quæ medecina reipublicæ aut utilior aut neceſſaria magis ſit*, Argentor. 1611. 8. L. *

PROSPERI ALPINI *de medicina methodica*, Libri XIII. Venet. 1611. 4. Leid. 1719. 4. In primo Libro hujus ſectæ & eo pertinentium medicorum hiſtoria habetur.

In

In H. SMETII *miſcellaneis* Liber XII. huc pertinet, quo oſtenditur PARACELSUM admirabiles illas, quas ipſi paſſim tribuunt, curationes minime præſtitiſſe.

MICHAELIS DOERING *de medicina & medicis adverſus iatromaſtigas & pſeudiatros* Libri II. *in quibus medicinæ ortus, progreſſus, dignitas & medici officium prolixe adſeritur, & particulatim tam Hippocratica & Galenica præſtantia, quam empirica, magica, methodica & Paracelſica uſus atque abuſus excutitur*, Gieſſ. 1611. 8. Nihil habet reconditi, aut novi, & errores paſſim non leviſſimos. Ita AVICENNAM, Cordubæ Principem facit, qui in interiori Aſia vixit. Multa etiam fabuloſa & parum vera recenſet. Methodicos ex GALENO refutat. PARACELSO gloriam meliorum medicamentorum tribuit, & varia ejus dogmata cum Galenicis conciliat, theoriam vero & contemtum dictæ refutat, & vitæ maculas exprobrat. Deinde de anatomes utilitate, animi morbis, infido ſucceſſu medicamentorum, lethalitate, quam vocant, vulnerum, medicinæ certitudine, medici peritia, fortuna, ornatu, ægroti confidentia varia habet, & oſtendit debere & chirurgos & pharmacopolas in medicorum poteſtate eſſe.

GUILIELMI PANCIROLLI *raccolta d' alcune coſe più ſegnalate, ch' ebbero gli antichi, e d' alcune altre trovate da' moderni*, Venet. 1612. 4. cum titulo *rerum memorabilium ſeu deperditarum* P. I. *commentariis illuſtrata & locis innumeris a* HENRICO SALMUTH. P. II. *rerum & veteribus incognitarum*, Francof. 1660. 4. Codicem PANCIROLLI ait SALMUTHUS ſe habuiſſe anno 1596. a JOACHIMO CAMERARIO acceptum, uterque autem & auctor & commentator juriſconſulti fuerunt, unde minus plena facta, quæ ad medicinam pertinent. Sæpe valde inaniter laborant, ut antiquis nova inventa vindicent, maxime commentator, nam auctor brevis eſt. Utitur autem non ipſis adeo fontibus, ſed STEPHANO FARCATULO, CÆLIO RHODIGINO aliiſque ejus generis ſcriptoribus.

ABRAHAMI BZOVII *nomenclator ſanctorum profeſſione medicorum*, Rom. 1612. fol. & 12. * L.

J. COTTA *ſhort diſcovery of the unobſerved dangers of ſeveral ſorts of ignorant and inconſiderate practices of phyſick in England*, Lond. 1612. 4. HARL.

RUDOLPHI MAGISTRI *doctrina Hippocratica, aphoriſmi nova interpretatione aucti: leges medicinæ: arcana judicum*, &c. Pariſ. 1613. 12. *

MATTH. BACMEISTER *diſſertationes* IX. *de medicina in genere*, Roſtoch. 1613. 4. *

VVOLFANG VVALDUNG *medicina ſe ipſam diſcrucians & ſuam calamitatem deplorans*; Altdorf 1813. 4.

RODERICI a CASTRO *medicus politicus ſeu de officiis medico-practicis*, Hamburg. 1614. 4. 1662. 4. *

J. SEBALDI KOBENHAUPT *oratio de vita* SEBALDI HAVENREUTER *Argentoratenſium phyſici*, Argent. 1615. 8. *

ISRAELIS HARVETI *demonſtratio veritatis doctrinæ chymicæ contra* J. RIOLANI *comparationem veteris medicinæ cum nova*, Hanov. 1615. 8.

JOH. FREYTAG *noctes medicæ ſeu de abuſu medicinæ* (contra PARACELSUM & Agyrtas), Francof. 1616. 4. *

JOH. FREYTAG eſt etiam *nova ſecta Paracelſica detectio & ſolida refutatio*, Amſtelod. 1637. quæ utcumque huc facit, oppoſita SENNERTO.

J. MATHÆI *centuria difficultatum medicinæ*, Herborn. 1616. 8. *

CALLISTI PROCACCINI Liber *qui dicitur medicus ad tirones*, Rom. 1617. 4. RIV.

ALBERTI QUATROCCHI *diſputatio de officina pharmaceutica veris & legitimis antiquorum ponderibus: & epitome menſurarum Græcis, & Romanis & Arabibus uſitatarum*, Venet. 1617. 4. *

Cum HENRICI de ALFARO *propoſicion chirurgica y cenſura judicioſa en la los vices curations de heridas de cabeça*. prodiit etiam tractatio *de patria* AVICENNÆ Hiſpali 1618. 4. * ANT.

PETRI CASTELLANI Lovan. Profeſſor *vitæ illuſtrium medicorum*, Antvverp. 1618. 8. Vitæ breves, paucæ, collatitiæ, abſque annis editionum, errores paſſim non mediocres. ERASISTRATO patriam facit Con, quæ Ceos eſt.

J. FILESAC *medicinæ adverſus* PLINIUM *majorem defenſio*, Pariſ. 1618. 8. *

CASPARI HOFMANNI *variarum lectionum* Libri VI. Lipſ. 1619. 8. Multa loca veterum auctorum corrigit, unumque illuſtrat ex alio, botanicos maxime. De archiatrorum dignitate aliiſque ad hiſtoriam medicam facientibus agit. EJ. *methodus docendæ & diſcendæ medi-*

medicinæ, Norimb. 1641. diſputatio eſt. EJ. *iſagoge medica duabus orationibus de ratione diſcendi medicinam, & de officio medici propoſita*, Hof in Vogtlandia edita a J. P. BRUNONE 1661. 12. BAY. Vita ejus cum praxi medica Francof. 1680. 4. prodiit.

RAYMUNDI MINDERER *threnodia ſeu planctus medicinæ lugentis*, Aug. Vind. 1619. 8. *

J. THUILII *funus* HIERONYMI FABRICII AB AQUAPENDENTE *oratione celebratum*, Patav. 1619. 4. *

MELCHIORIS GOLDASTI *paradoxon de honore medicorum*, Francof. 1620. 4.

MELCHIORIS ADAMI *vitæ Germanorum medicorum qui ſuperiori ſeculo & quod excurrit claruerunt*, Heidelberg. 1620. 8. Francof. 1705. fol. cum vitis Ictorum, theologorum ac philoſophorum. Vitæ medicorum 128. non male deſcriptæ ſunt, neque abſque judicio, libris breviter & abſque editionibus ſubjectis. Ex eo fonte fere omnes alii ſcriptores hauſerunt. Plerique ſunt ſeculi XIV. aliqui ævi barbari. Incommodum eſt, quod libris annos non addiderit, quibus editi ſunt.

PETRI LAUREMBERG *Laurus Delphica qua deſcribitur methodus perfacilis ad medicinam*, Leid. 1621. 12. VVittemberg. 1623. 12. Excitati ingenii juvenis, nondum ſatis per experientiam doctus, ſua aut edita aut inedita unice laudat, ſuam in muſice, in arte pingendi, fingendi cereas imagines, in arte mnemonica peritiam extollit. EJUS *porticus* ÆSCULAPII *ſeu generalis artis medicæ conſtitutio in qua de genere, ſubjecto, fine, definitione, diviſione controverſiæ pleraque examinantur*, Roſtoch. 1630. 4. Ejuſdem ſaporis.

NIC. ABRAHAMI FRAMBESARII *ſchola medica ad candidatorum examen pro loco impetrando ſubeundum*, Pariſ. 1722. * Videtur potius compendium eſſe.

Cum RENATI MOREAU Libro *de miſſione ſanguinis in phrenitide* prodiit *enumeratio omnium pene medicorum Græcorum, Latinorum, Arabum, Barbarorum, juxta temporum quibus floruere ſeriem inſtituta*, Pariſ. 1622 8. recuſ. 1742. 8 omiſſis litibus de venæ ſectione. Solent hoc libello pro canone chronologico uti. IDEM vitam J. SYLVII ſcripſit, & una cum libello jam dicto BRISSOTI vitam.

JOH. NEANDRI *antiquiſſimæ & nobiliſſimæ medicinæ natalitia, ſecta, earumque placita*, Brem. 1623. 4. Malus in univerſum & erroribus plenus Liber. Ita HEROPHILUM p. 22. facit coævum PHALARIDI, poſt ejus vero diſcipulum PHILIPPUM ponit EMPEDOCLEM, enormi anachroniſmo. PLATONEM poſt HEROPHILUM recenſet, SERAPIONEN & JOH. ALEXANDRINUM cum SORANO conjungit. In recentioribus paulo minus vitioſus compilator. Acre jam de NEANDRO exſtat judicium LABBEI apud FABRICIUM in vita GALENI p. 529.

NICOLAI PASQUALI ALIDOSI *i dottori bolegneſi*.. Bologna 1623. 4. & *i dottori foreſtieri*, ibid. eodem anno; medicos etiam continet.

SAMUEL HAFENREFFER *Raphael artem medicam feliciter inchoandi, abſolvendi, tractandi feliciter informans, nec non rationem peregrinandi & pharmacopolia viſitandi docens*, Tubing. 1622. 8. & alias * Ulm. 1641. 8. *

FRLNCISCI BRUSCHII *promachomachia iatrochymica in qua præſtantia iatrochymiæ adverſus miſochymicum propugnatur*, Mantuæ 1623. fol. *

ANDREÆ CHIOCCI *de' collegii Veronenſis illuſtribus medicis & philoſophicis, qui ſcribendo aut profitendo bonas literas illuſtrarunt*, Veron. 1623. 4. *

SIMEON PARTLTZ *officia medicorum .. pictura* ÆSCULAPII, Erfurt. 1624. 12. carmen. EJ. *medici ſyſtematis harmonia in qua nova.. diſcenda & exercenda medicinæ methodus per præcepta brevia illuſtratur, commentario explicatur*, Francof. 1628. 8. *

J. SPITHON *de vita & morte* JAC. BORDINGII *oratio*, Roſtoch. 1624. 4. L. *

J. MEURSII *Athenæ Batavæ* Libri II. editæ Leidæ 1625. 4. continent breves Profeſſorum Leidenſium biographias, cum exigua librorum memoria.

J. STEPHANI STROBELBERGER *hiſtoria Monſpelienſis in qua urbis... ſchola.. ac vita illuſtrium Profeſſorum.. & doctura accipienda ritus & privilegia recenſentur*, Norimberg 1623. 12. Ipſe ex Monſpelienſis ſchola profectus eam deſcribit, & multa atque repetita pericula, quæ oportet candidatos ſubire. Vitæ medicorum Monſpelienſium non inutiles videntur, GORDONI, GUIDONIS, RONDELETII, JOUBERTI, &c. EJUSDEM *Laureationum medicarum apud exteros promeritarum adverſus obtrectatores breves vindiciæ in honorem ſcholæ medicæ Monſpelienſis propoſita*, Norimberg. 1628. 8. * EJUSDEM *Intimatio de ſuis & OBERNDOR-*

DORFIANIS & JENICHIANIS *operibus medicis edendis*, Norimberg. 1626. 4. ſed nunquam edita ſunt.

EMANUELIS STUPANI *parentatio in obitum* C. BAUHINI, Baſil. 1625. 4. *

Circa hæc tempora videtur ſcriptum fuiſſe JOH. RHODII *conſilium ad ſtudium medicum inſtituendum*, quod poſterioribus editionibus CONRINGIANI operis adjectum eſt, breve, & quale ea ferebat ætas, cum duabus bibliothecis, quas auctores Galenici & Itali componunt. CELSI vitam cum Libro *de acia* edidit, in qua multa deſiderat MORGAGNUS. TOMASINI Libros ſcripſit omnes, ſi fides C. HOFMANNI ad REINESIUM Ep. 20. 44. &c. EJ. *de natura medicina*, Patav. 1625. 4. *

SAMUELIS GLONER *vita* MELCHIORIS SEBIZII *verſu heroica deſcripta*, Argent. 1626. 4.* PL.

VALERII CHARSTAD *de conſtitutione medicina*, Argentor. 1626. 4. diſputatio.

F. BACON de VERULAM. Libros *de augmentis ſcientiarum* quam maxime oportet huc referre, ut qui deſiderata medicinæ egregie enumeraverit, vivorum animalium ſectiones, certiores effectus medicamentorum, anatomen comparatam, &c.

In FRANCISCI RANCHINI opuſculis Lugduni 1627. editis exſtat Liber *de modo collegiandi*. *De origine* etiam *Academia Monſpelienſis* exſtat ibid. opuſculum.

GABRIELIS NAUDÆI *de antiquitate & dignitate ſchola medica Pariſina panegyricus*, Pariſ. 1628. 8. * IDEM vitam CARDANI operum omnium Lugdunenſi editioni adjecit. EJ. *in quaſtionum pentade* eſt Quæſtio *an liceat medico fallere ægrotum*, Genev. 1647. 8. *

C. BARTHOLINI *de ſtudio medico inchoando, continuando, abſolvendo*, Hafn. 1628. 8. cum aliis opuſculis, recuſum cum opere CONRINGIANO, Hall. 1726. 4. Vetus eſt & breve.

J. DOMINICI SALA *de natura medicina libellus in quo prolegomena explicantur*, Patav. 1628. 4.*

J. HEINTZII *oratio jubilea de ſingularum profeſſionum medicarum in Acad. Lipſienſ. initiis ac incrementis ut & gemina Decanorum qui ultra* 250 *annos in eadem floruerunt Enneade*, Lipſ. 1630. 4. * PL.

CASP. ERASMI BROCHMANDI *vita & mors* D. GASP. BARTHOLINI, Hafn. 1629. 4. *

JACOBI PHILIPPI TOMASINI *elogia iconibus exarata illuſtrium virorum*, Patav. 1630. 4. EJ. *elogia virorum literis & ſapientia illuſtrium*, Patav. 1644. 4. Breves ſunt vitæ, annis omiſſis, quo quiſque Liber prodiit. Medicos autem paucos habet. EJ. *Parnaſſus Euganeus ſeu de ſcriptoribus ac literatis hujus ævi clariſſimis*, Patav. 1647. 4. *

In operum J. GUILLEMEAU collectione habetur etiam *chirurgorum apologia*, cum exemplis infelicium curationum, in quibus nulla culpa chirurgi fuit.

PETRI CASTELLI *de viſitatione ægrotorum per diſcipulos*, Rom. 1630. 12. * EJ. *de optimo medico*, Meſſan. 1637. 4. & cum CONRINGIANO opere Hall. 1726. 4. Scopus ſcribendi magis videtur fuiſſe, ut ſua opera ſuamque peritiam in arte pingendi, futuroſque ſuos labores deſcriberet, quam ut publice prodeſſet.

LUDOVICI von HOERNIGK *medicaſter apella oder juden artzt*, Strasburgi 1631. 8. EJ. *politica medica oder beſchreibung deſſen was medici, apotheker, hebammen, wie nicht weniger unbefügte ärtzte und die patienten ſelbſt zu thun haben*, Francof. 1638. 4. *

ANTONIO PRICIVALLO CARERA *la confuſione de' medici in cui ſi ſcoprono gli errori e gl' inganni di eſſi*, Milan. 1733. 8. * Reſpondet RAINERO PINUCHA in *apologia de' medici*, ibid. 1655. 8. *

JOH. REHFELDII *trophæum hermetico-Hippocraticum a Medd. collegio Erfordienſi erectum*, Erfurd. 1634. 4. *

FORTUNII LICETI *de propriorum librorum hiſtoria*, Patav. 1634. 4. *

J. van BEVERWYC Medici, Conſulis, Præſidis collegii Admiralitatis, *Montanus elenchomenos ſeu refutatio argumentorum quibus medicina neceſſitatem impugnat*, Dordrac. 1634. 8. * an IDEM *encomium medicina* 1644. 8. quod germanice prodiiſſe lego cum titulo *lob der artzneykunſt oder wiederlegung des Michel Montagne*, Francof. 1673. 8. & belgice cum aliis operibus, Amſtelod. 1656. 4.

RAYMUNDI DELASSE *de officio medici ſeu de vita* FRANCISCI SANCHEZ *quam in exemplum medicis candide exaravit*, Toloſ. 1636. 4. cum operibus SANCHEZII.

JACOB MARTINI *judenartzt*, Hamburg 1636. 4.

DANIELIS SENNERTI *methodus medicinam diſcendi publice anno* 1636. *prælecta* J. MAGIRI *notis illuſtrata & excuſa*, Marburg. 1671. 12. etiam cum *Paralipomenis* exſtat Lugd. 1643.

1643. 8. tum vita auctoris. Bibliotheca brevis eſt, cum paucis de practicorum ſcriptorum ordine judiciis, quos vellet ita in ſuas claſſes ordinare, ut generales morbos primo deſcriberent, deinde adderent ea, quæ ad morbos ſingulares ſpectant. Aliqua edidit parvi momenti MAGIRUS.

MAXIMILIANI SANDEI *S. J. comm. de medicis, morbis & medicinis*, Colon. 1637. 4. *

JOH. ANTONIDIS *van der* LINDEN *de ſcriptis medicis*, L. II. Amſtelod. 1637. 1651. 1662. 8. Vir græce & latine eruditiſſimus primus pleniorem bibliothecam omnium medicorum, qui latine ſcripſerunt, meditatus eſt, & certe non mediocrem laborem impendit, ut etiam reconditos inde libros gentis ſuæ hic hauſerit NICOLAUS ANTONIUS. Ordo is eſt, ut brevem vitam ſcriptorum tituli & editiones ſequantur, abſque judiciis. Adjutores habuit JOHANNEM van HORNE, CAROLUM OFFREDUM, GUIDONEM PATINUM, ROBERTUM de FARVAQUES, PETRUM NEURAT (hunc Madriti) NICOLAUM de VVITTE, aliosque. Hoc opus auxit & continuavit GEORGIUS ABRAHAMUS MERCLINUS Noribergenſis & ſub titulo LINDENII *renovati* edidit Noribergæ, 1686. 4. poſt quem nemo ſimile quid præſtitit, HANSII enim SLOANE deſtinatus librorum ſuorum cenſus nunquam prodiit. Ait MERCLINUS, trecentos ſe legiſſe catalogos, auctores addidiſſe 742. vitas novas 222. auctas 22. adjutum vero eſſe a VVELSCHIO, LUCA SCHROECKIO, M. HOFMANNO, P. HERMANNO, aliisque. Hoc opus equidem non abſque nævo eſt, neque facile eſſe poteſt in tam fuſo labore. Multi ſcriptores bis cenſi ſunt NICOLAUS SEVERUS & NICOLAUS STENONIS filius, ALOYSIUS CORNARUS, & LUDOVICUS CORNELIUS, HIERONYMUS SENIS & HIER. ab AQUAPENDENTE, JACOBUS BERENGARIUS & CARPUS, MICHAEL VILLANOVANUS (SERVETUS), SARDIANUS & ORIBASIUS, THEODORUS TURQUET & THEODORUS MAYERNE. Neque nihil omiſſum fuiſſe quiſquam aut credidit aut deſideravit. Magnus tamen & utilis labor eſt, quo plurimum & eſt uſus eſt J. DOUGLASSIUS, & ego utor. EJ. LINDENII *manuductio ad medicinam*, Amſtelod. 1637. 8. cum Libro *de ſcriptis medicis*, Lovan. 1639. 12. a PLEMPIO interpretata, & recuſa cum CORRIGIO, Hall. 1726. 4. Eruditus vir, non ignarus fuit verarum fontium, ipſius etiam VERULAMII, ſed ſelectum in libris deſideres. Ita in anatomicis A. LAURENTIUM mire laudat, & ad ſectiones adjuvandas C. BAUHINUM, in phyſiologicis PLEMPIUM. Oneirocriticen commendat ad prognoſes. Hiſtorica tamen aliqua non inutilia habet. EJ. *oratio funebris in exceſſum* V. C. AD. VORSTII, Leid. 1664. 4. L.

FRANCISCI ARCELLINI *expoſtulatio contra chymicos qua eorum paradoxa rejiciuntur*, Meſſan. 1637. 4. MONG.

J. CORTES *apologia pro re medica*, Madrit. 1638. ANT.

J. STEPHANI HIPPOCRATIS Coi *theologia*, Venet. 1638. 4. L. recuſa a J. A. FABRICIO. HIPPOCRATIS, PLATONIS, GALENI & ARISTOTELIS theologiam cum chriſtiana conciliare conatur.

AUGUSTI BUCHNERI *panegyrica oratio memoriæ* DANIELI SENNERTO *dicta*, VVittemberg. 1638. 4. *

Memoria PETRI LAUREMBERGII, Roſtoch. 1639. 4. PL.

JACOBI PRIMEROSII *de vulgi erroribus* Liber I. huc pertinet, editus Amſtelod. 1639. 16. Agit enim *de erroribus vulgi circa medicos* & de doctoris gradu, de theologis & pharmacopolis medicinam facientibus, de agyrtarum impoſturis, de chemicis, de poſſeſſoribus arcanorum, de fortunatis medicis. De uroſcopis varia monita proponit. EJ. *diſc. de agyrtis* ſeorſim prodiit Brunſvic. 1643. 4.

J. ELICHMANN *epiſtola* quæ excuſa eſt cum J. BEVERVVYCKII *coll. de fatali vitæ termino*, Leid. 1639. 4. & 1652. 4. huc omnino pertinet.

GUIL. BALLONII *definitionum medicarum Liber in quo* HIPP. & GALENI *loci obſcuri explicantur*, Pariſ. 1640. 4. Dictionarium vocum medicarum ad practicam imprimis medicæ artis partem multæ eruditionis.

OVIDII MONTALBANI *cenotaphia clarorum doctorum Bononienſium*, Bononiæ anno 1640. 4. Dedit & *catalogum omnium doctorum collegiatorum in artibus liberalibus & facultate medica*, Bonon. 1664. 4. *

FRANCISCI KEST *de medicinæ præſtantia*, Lipſ. 1640. 4. PL.

THOMÆ REINESII *variarum lectionum* Libri III. Altenburg. 1640. 4. Eruditiſſimus omnino & mul-

& multiſcius homo, in hiſtoria antiqua & medica, inſcriptionum ſtudio, grammatica & utraque lingua, etiam recentiori & barbara ſuper pleroſque valuit. Multum hoc opere difficilium locorum in libris medicis interpretatus eſt, *de kirandibus*, PLINIO, VAL. GARYOPONTO, T. PRISCIANO & MOSCHIONE, CÆLIO AURELIANO, eorum ævo, hiſtoria, locis obſcuris, laboravit, BARTHIUM paſſim correxit, HIPPOCRATIS epidemicos illuſtravit, &c. EJUSD. *epiſtola ad* C. HOFMANNUM, Lipſ. 1660. 4. excuſæ ejuſdem fere ſaporis ſunt, & adparet THOMAM multo doctiorem Græcum CASPARO fuiſſe. Obſcuriora inprimis loca interpretatur. *Epiſtola ad* NESTEROS, Lipſ. 1670. 4. editæ iterum ejuſdem generis ſunt, medicas etiam aliquas, ſi ſatis veras, hiſtorias continent. *Epiſtola ad* J. VORSTIUM, Berolin. 1667. 4. & ad CHR. DAUMIUM, Hamburg. 1670. 4. & ad J. A. BOSIUM, Jen. 1700. 12. editæ minus multa medica habent. Cum illis ad DAUMIUM tamen notæ nonnullæ in OROSCIUM & THEOD. PRISCIANUM prodierunt, & de ÆGIDIO, CONSTANTINO Afric. T. MOSCHIONE, aliiſque medicis critica quædam continentur. *Hiſtoriam medicinæ* meditabatur, ad quam aptiſſimus fuiſſet, teſte MEIBOMIO *de ſcrip. hiſt. med.* & me quidem judice. Sed nimis multa molitus, pauciora perfecit.

PAULI VECCHII *obſervationes medicæ ſeu loci S. Scripturæ qui expenduntur juxta medica principia*, Neapoli 1641. 4. *

Oratio, quod qualis Phidias inter Plaſtes, talis inter medicos HIPPOCRATES *celebretur, nemo vero hac ætate ei ſimilis exſiſtat*, Hafniæ 1641. 4. *

La défenſe de la faculté de médecine contre ſon calomniateur, Paris 1641. 4. Curioſum ſcriptum. THEOPHILUS RENAUDOT præter nova publica, quæ vendebat, convocaverat ægros, quibus conſuleret, & praxin exercebat. Noluerunt id ferre PARISINI, etſi medicus Monſpelienſis ſcholæ eſſet, proferunt ergo hic privilegia, quibus excluduntur a praxi medici peregrini, præter eos qui *facultati* adgregantur, aut ad domum regiam pertinent. Plurima hic curioſa ad hiſtoriam artis & ordinis & celebrium virorum.

STEPHANI RODERICI Caſtrenſis *conſultationis ratio*, Florent. 1642. 4. *

ALBERTI KYPERI *medicinam diſcendi & exercendi methodus*, Leid. 1643. 12. *

DANIEL HEINRICI *epitaphium* ÆG. STRAUCHII *junioris*, Dreſd. 1643. 12. *

An HIER. BARDI *medicus politico-catholicus ſeu medicinæ ſacræ idea* huc pertineat, ignoro. *

ALEXANDRI TADINI *collegii phyſicorum Mediolanenſium privilegia, ſtatuta, ordinationes in compendium redacta*, Mediolan. 1645. 4. CORTE. *

BARTHOLOMÆI MOSER *quadriga medicinæ triumphantis* 1. *de origine & progreſſu medicinæ* 2. *de honoribus & divitiis medicorum*; 3. *de viribus illuſtribus medicinæ*; 4. *de medicis ſanctis eorumque vitiis*, Colon. 1645. 12. * L.

ERASMI SCHMIDT *de medicinæ conſtitutione*, Rinteln 1646. 4.

JAC. du VAL, *eſtne medicus philoſophus ἰσόθεος*, Lutet. 1646. PL.

T. STEPHANI de VILLA pharmacopolæ *libro de las vidas de doce principes de la medicina y de ſu origen*, Burgos 1647. 8. ANT.

MATTHIÆ MORONI *directorium medico-practicum* huc etiam pertinet, & continet conſilia, epiſtolas, hiſtorias medicorum paſſim collectas, ad ordinem morborum diſpoſitas, Lugd. 1647. 8. 1650. 8. LIND. Francof. 1663. 4.

GEORGII KIRSTENII *de medicinæ dignitate contra* PLINIUM & PLATONEM, Stettin 1647. 8. MIDDL. EJ. *medicaſter ſeu de erroribus & ineptiis medentium*, Stettin 1648. 4. ENDT. vel 1647. * contra J. AGRICOLAM.

LAURENTII EICHSTAD *de cauſis utilitatis medicinæ & matheſeos*, Gedan. 1647. 4.

J. DANIEL HORST *manuductio ad medicinam*, Marburg. 1648. 8. * Ulm. 1660. 12. *

J. CHRYSOSTOMI MAGNENI *Democritus redivivus ſeu de philoſophia & vita* DEMOCRITI, Lugdun. 1648. 12. L. Hag. 1658. 12. *

HENRICI JULII *Ariſtarchus ſeu cenſura in novitium quemdam* HIPPOCRATIS *exagitatorem*, Hamburg. 1648. 4. *

LUDOVICI KEPLERI *methodi conciliandarum ſectarum in medicina diſcrepantium*, Regiomont. 1648. 8. fol. * Videtur neſcio quid Cabbaliſticum eſſe.

HERMANNUS CONRINGIUS ingenio & eruditione eminuit, cum vero poſteriorem vitæ ſuæ partem hiſtoriæ & juri publico impenderit, paulo minus in ſcriptis medicis poſterioribus laboris & temporis poſuit, & multum tribuit memoriæ ſuæ, ut abſque locis commu-

nibus

nibus ſcriberet. Ejusd. *de hermetica veterum Ægyptiorum & Paracelſicorum nova medicina* Liber prodiit Helmſtadii 1648. 8. Oſtendit Hermannus, circa Hermetis ſcripta ipſamque perſonam dubia multa ſupereſſe: medicinam Ægyptios non inveniſſe: chemiam ſero ibi cœpiſſe coli: Paracelsum obſcænum agyrtam fuiſſe, in curando infelicem, in moribus turpem, & compilatorem egregium: medicamenta chemica parum tuta eſſe, metalla a viribus corporis humani male vinci. Recuſa fuit anno 1669. 4. cum defenſione ad priorem editionem ſcripti Borrichiani. Schelhammerus reſponderat pro ſocero, ſed id ſcriptum nunquam prodiit. Ejusd. *introductio in univerſam artem medicam ſingulaſque ejus partes*, Helmſtad. 1654. 4. *Editionem adornavit & additamentis neceſſariis auxit* Guntherus Christophorus Schelhammerus, Helmſt. 1687. 4. * Spir. 1688. Novam editionem cum *præfatione* dedit Frid. Hofmann, Hall. 1726. 4. adjectis J. Rhodii, C. Bartholini, Castelli ejuſdem ſcopi ſcriptis, quos niſi fallor jam Schelhammerus conjunctos ediderat. Lectiones fuerant, quas dictaverat Conringius, ediderat ex diſcipulis unus S. Scheffer, continuavit ſingulas partes ad recentiora tempora uſque gener Schelhammerus, nihil mutato ipſo libro. Cæterum idem omnino fere, qui mihi, Conringio ſcopus fuit, enarrare nempe ad ſingulas medicæ artis partes ſcriptores præcipuos, & de eorum meritis judicium ferre. Is labor Conringio paulum inæqualiter ceſſit, cum alia capita aliis multo magis plena ſint. Multus fuit in recenſendis Italis ſcriptoribus XV. & XVI. ſeculi, qui nunc fere obſoleverunt, qui exſcriptores & ſcholaſtici ſint. Blandior judex Conringius laudavit multa, quæ parcius potuerant laudari, plurima tamen ex hoc libro didici. Schelhammerus triſtiora judicia tulit in *notis ſuis*. Hofmannus in *præfatione* aliquos habet ex recentioribus medicis, qui medicinæ aliquam partem curioſius tradiderunt. Ej. Conringii eſt diſputatio *de incubatione in fanis deorum medicinæ cauſa olim facta*, Helmſtad. 1659. 4. & *de peregrinandi modo* recuſa anno 1692. 8. * Ej. Conringiana *epiſtolia ſeu animadverſiones ex H. C epiſtolis non editis cura* Christophori Henrici Rittmeyer prodierunt, VVolfenbuttel 1719. 8. *

Cum Charteriano Galeno vita Galeni prodiit a Renato Moraeo ſcripta. *

Inter Thevenini opera, Pariſ. 1649. 4. edita exſtat *dictionaire etymologique*, quo voces explicantur, quæ ex græca lingua in artem medicam tranſierunt.

Josephi Galeani *de meditina præſtantia* Liber italice ſcriptus, Panormi 1649. 4.

Francisci Ponæ *prudentia medica*, Venet. 1650. 12.

J. Georg. Reinhard *oratio de dignitate ac præſtantia medicinæ*, Lipſ. 1650. 4. * Pl.

Rob. de Fervaque *ſtatuta collegii medici Bruxellenſis*, Bruxellis 1650. 4. *

Jac. Balde *medicinæ gloria per ſatyras XXII. aſſerta*, Monachii 1651. 12. *

Nicol. Rittershusii *memoria* Georgii Noessleri, Aldorf. 1651. 4. * Pl.

Nicolai Biggs *mataeotechnia medicinæ praxeos*, Londin. 1651. * Chemici opus.

Caroli Drelincourtii *oratio inauguralis qua medicos cæteris hominibus religioni adſtrictiores eſſe demonſtratur & impietatis vitium in ipſos jactatum diluitur atque propulſatur*, Monſpel. 1653. 12. recuſa in opoſculis cum nomine Boerhaavii editis. Ej. *oratio ſupra civitatis & academiæ calamitates & mortem* J. van Horne, Leid. 1670. Ej. *apologia medica qua depellitur calumnia medicos ſexcentis annis Roma exulaſſe*, Leid. 1651. 12. Oraverat neſcio quid Boeckelmannus J. C. & tetigerat celebrem illam medicorum a Roma abſentiam, Plinio dictam. Reſpondet hic Drelincourtius & oſtendere conatur, Romam medicis non caruiſſe. Non oportuerat citaſſe *medicinas* Plauti. Is enim græcas plerumque fabulas deſcribebat. Reſpondit ille ſub hoc titulo *medicus ſervus Romanus ſexaginta ſolidis æſtimatus*, Leid. 1671. & 1681. 12. Is mordax libellus recuſus eſt Lipſiæ 1748. 4. cum Juglero *de ſervorum nundinatione*. Satis modeſte loqui videtur anonymus auctor, conatur tamen oſtendere, medicos Romæ aut plebejos homines aut ſervos fuiſſe, & ſervilibus officiis omnibus functos, hinc ſexaginta ſolidis medicum æſtimatum fuiſſe. Deinde prodiit alius acerbus anonymi libellus ſub titulo *Lepidi Pacifici ſaxoferratenſis de exilio medicorum Romanorum & de abſurdis libellis* Drelincourtianis, Leid. 1681. 12. Acrior hic cenſor, ſed ignarus. Catonem oſorem medicorum pro Uticenſi habet. Cenſores tempore Domitiani medicos proſcripſiſſe vult, cum eo ævo Imperatores ipſi cenſuram geſſerint, &c. Huc etiam refero Drelincourtii *de divinis apud* Hippocratem *dogmatis ſermonem in poſthumis recuſum*.

Petri

Petri a Castro *bibliotheca medici eruditi*, Patav. 1654. 8. recuſa ab Andrea Pasta & *aucta*, Bergomi 1742. 8. Petrus fere Galenicam medicinam unice reſpexit. A. Pasta nuperos addidit, ſæpe juſto blandior, ut ex VVeinmanniani v. g. operis laudibus adparet. Neque ſelectus ubique factus videtur.

Petri Borelli *bibliotheca chemica ſeu catalogus librorum philoſophicorum hermeticorum, in quo* 4000. *chemici continentur*, Pariſ. 1654. 12. * L.

Leon. Agosti *l'antimedicina che agl'infermi non ſi dee traer ſangue . . . nè dar medicine*, Bergamo 1654. 4. * Ej. *il medico de' grandi*. ibid. 1659. 4. *

Acerba ſcripta Car. Guillemeau, Pariſini medici, *Cani Curto fuſtem*, Pariſ. 1654. 4. *margarita e ſterquilinio*, Pariſ. 1655. 4. & *defenſionem alteram adverſus impias calumnias*, Pariſ. 1655. 4. hactenus huc refero, quod ſcholæ Pariſinæ excluſiva privilegia defendat contra J. Courtaud, quæ a praxi exercenda externos medicos removent.

Pauli Neucranz *idea perfecti medici oratione funebri propoſita cum* J. H. Meibomio *parentaret*, Lubec. 1655. 4. Pl.

J. Klein *artis medicæ elogium*, Tubing. 1655. 4. *

Ottonis Tachenii *echo & vindiciæ chiriſophi*, Venet. 1655. 4. Contra Helvicum Dieterich ſe ita contumelioſe tuetur, ut nunquam Dietericus æque ipſi potuerit nocuiſſe, quam ſibi nocuit ipſe. Vitam ſuam non diſſimulatis flagitiis excuſat, negat inventum alcaheſt, Tympleri codices laudat, &c.

Marini Curæi *methodus explicandi* Hippocratem *&* Aristotelem, Pariſ. 1655. 4. *

Thomæ Bartholini, viri eruditiſſimi, qui totam Europam itineribus obiverat, plurima ſunt, quæ faciunt ad hiſtoriam medicam. Ita anno 1655. 4. Hafniæ edidit *orationem in exceſſum* Olai VVormii, *in obitum* Henrici Fuirenii, ibid. 1649. 8. recuſas, ibid. 1668. 8. cum aliis orationibus. In *Epiſtolis*, quarum IV. Centuriæ ſunt & prima & II. anno 1663. III. & IV. anno 1667. prodiit, omnes autem Hagæ 1740. 8. vol. 5. recuſæ ſunt, plurima huc ſpectant, cum primo peregrinantis per octo annos Bartholini, deinde diſcipulorum varias Europæ partes obeuntium obſervationes & judicia de medicis celebrioribus contineant, maxime Petri Schumacher, & Greiffeldii comitis dignitate, & infelicis vitæ exitu celebris, Olai Borrichii, Mich. Lyseri, Bogdani, Moinichenii, N. Stenonis. Ej. *de perfecto medico*, Hafn. 1665. 12. Ej. *de medicis Poëtis*, Hafn. 1669. 8. quo deſcribit Poëtas qui aliqua medica adtigerunt, & medicos, qui ligata oratione ſcripſerunt. Ej. *de bibliothecæ incendio*, Hafn. 1670. 8. Jen. 1709. 8. quo amiſſam bibliothecam deplorat, & recenſet codices ſuos M. S. qui eo infortunio perierunt. Celsi editionem a Rhodio præparatam, a ſe ipſo notis adornatam: anatomen practicam ſeu ſepulchretum quale Bonnetus dedit, epiſtolarum alias *tres centurias*, librum de morbis lymphaticis, antiquitates medico neceſſarias, notas in aphoriſmos Hippocratis, in Aurelianum, novam editionem Strabi Galli & alia nonnulla. Ej. *quæſtiones nuptiales & medicus perfectus*, Hafn. 1670. 4. * Ej. *de peregrinatione medica*, Hafn. 1674. fol. * Propriorum itinerum hiſtoria eſt, cum obſervationibus ſuis medicis & practicis ad peregrinantes filios Casparum & Thomam data. In *ciſta* etiam *medica* multæ vitæ medicorum continentur, & varia huc in *Actis Hafnienſibus* ſpectant. Diſſertationes *de libris legendis* prodiit Francof. 1711. 8. *

Guernerus Rolfinkius in *diſſertationibus* ſuis *anatomicis* varia habet ad hiſtoriam Plazzoni, Veslingii, &c. utilitatem etiam anatomes laudat. In *methodi partium generationi dicatarum* præfatione Otto Sperlingius merita Rolfinkii commendat: Rhodium calamum Thomasini rexiſſe objicit, &c. In L. II. *de vegetabilibus in genere* exſtat hiſtoria hortorum Germaniæ, Italiæ, & Belgii, & cuſtodum atque Profeſſorum, qui iis hortis præfecti fuerunt. Ej. diſſertatio *de auctoribus practicis* prodiit Jen. 1671. 4. cum *methodo curandi morbos capitis*.

Cum G. Moebii etiam *conſtitutionibus* hiſtoria medicinæ prodiit.

Chr. Ostenfeld *oratio in obitum* Thomæ Finkii, Hafn. 1656. 4.

J. Nardii *noctes geniales Annus* I. Bonon. 1656. 4. prodierunt poſt mortem auctoris. Huc pertinent in nocte IV. de rebus noviter repertis, primordiis variolarum, pulvere armario, alia.

Joh. Braun *oratio de vita & morte* Johannis Duelleri (Ingolſtadienſis Profeſſoris) ibid. 1656. 8. Grienvv.

Fon-

FONTANINUS *de veritate Hippocratica medicina*, Lugdun. 1657. 4. *

J. ANT. BUMALDI *Bibliothecam botanicam*, Bononiæ 1657. 16. excuſam alibi diximus.

J. ANT. BOSII *de clinicis veteris Eccleſia*, Jen. 1657. 4.

CÆSARIS ZAROTTI *epigrammatum* MARTIALIS *medica conſiderationis enarratio*, Venet. 1657. 4. *

In J. COSTÆI *miſcellaneis*, Patav. 1658. 12. inque prima *diſſertatione* carpitur paſſim MERCURIALIS *cenſura*: oſtenditur HIPPOCRATEM nihil ſuorum ſcriptorum quidquam edidiſſe, hinc primam & ſecundam ejus claſſem debere conjungi, &c.

GER. JOH. VOSSII Liber *de philoſophia*, Hag. 1658. 4. ejuſque capita 11. 12. 13. & 14. pertinent ad medicinæ hiſtoriam.

PHILIPPUS LABBEUS *elogium* GALENI edidit, Pariſ. 1660. 8. recuſum in *Bibl. Græca* VVOLFII L. IV. eruditiſſimum certe. IDEM alio libello *vitam* GALENI *ex propriis ſcriptis collectam* (meros nempe eo facientes locos GALENI) alias edidit, quem notarum ſpecie priori ſubjectum & conjunctum edidit VVOLFIUS.

PHILIPPUS LABBEUS hic dictus hiſtoriam etiam medicinæ ſcribere cœperat teſte MEIBOMIO, quæ non prodiit.

Cum TOBIÆ VVHITAKER Libro *de ſanguine uvæ* prodiit *catalogus medicorum ſanctorum*.

J. DAN. DIETERICHS *oratio* qua GREGORIO HORSTIO *parentavit*, Norimberg. 1660. fol.* recuſa cum hujus operibus.

GEORGII SEGERI *memoria* BRUNNIANA *ſeu oratio de vita atque obitu* J. JAC. a BRUNN, Baſil. 1660. 4. * PL.

Collection of acts of parliament concerning thoſe Grants to the college of phyſicians commanded by S. G. ALSTON *ande made by* C. MERRET, Lond. 1660. 4. HARL. IDEM MERRETUS ſcripſit anno 1670. 4. *ſhort vievv of the frauds and abuſes committed by the apothecaries*. Reſponderunt iſti in *lege talionis or a ſhort reply to* D. MERRETS *book vvritten againſt the apothecaries*, 1670. 4. & in *Apothecaries plea ther in ſome animadverſions upon the ſhort vievv*, &c. Lond. 1671. 4. Urſit accuſationes ſuas MERRETUS in *ſelf conviction or an enumeration of the abſurdities and railings againſt the college of phyſicians*, ibid. 1670. 4. HARL.

In GASP. a REYES *elyſio jucundarum quæſtionum campo*, Bruxell. 1661. fol. edito primæ quæſtiones huc pertinent, de medicinæ origine, an medici Roma pulſi fuerint, de laudibus HIPPOCRATIS, variis ritubus medicorum, & officiis medici. Scopus fuit inprimis medicos contra juriſconſultos defendere.

Salve academicum vel judicia & elogia ſuper recens adornata academia naturæ curioſorum, Lipſ. 1662. 4. Epiſtolæ aliquæ & 23. primorum membrorum ſocietatis naturæ curioſorum nomina hic habentur.

FRIDERICI LEPORINI *de medicina definitione & elementis*, Leid. 1662. 4. *

GEORG. HEINRICH GOETZ *de theologis pſeudo medicis...num theologo artem medicam exercere liceat*, Ultraject. 1663. Negat.

SAMUEL STURM *diſcurſus de medicis non medicis & D. I. D. M. epiſtola de oraculis medicina cum quæſitis & votivis convaleſcentium tabellis*, VVittemberg. 1663. 4. * J. DANIELIS MAJORIS ut videtur.

JAC. PANCRATII BRUNONIS *oratio de vita, moribus & ſcriptis* C. HOFMANNI, Lipſ. 1664. 12. 1678. 12. &c. EJUSD. lexicon diximus editum Norimb. 1688. recuſum, Lipſ. 1713. & alias.

MARTINI FRIDERICI FRIESS *de medico naturæ non imitatore ſolum ſed adjutore*, Lipſ. 1664. 4. *

ECCARDI LEICHNER *ſchediaſma de principiis medicis, de apodictica ſcholarum medicarum emendatione pentas* I. Erfurt. 1664. 12. EJ. *archæus ſynopticus ſeu* 12. *tabulæ de legibus reipublicæ medicæ fundamentalibus*, ibid. 1674. Contra hunc Libellum ſcripſit PAULUS AMMANNUS *archæum ſynopticum* LEICHNERI *contra parœneſin ad diſcentes oppoſitum* 1674. 12. 1677. 12. Reſpondit E. LEICHNERUS in *epiſtola apologetica pro archæo ſynoptico contra pſeudarchæum ſynopticum* P. AMMANNI, Erfurt. 1675. 12. Hæc tota diſputatio ſatis inutilis fuit. ECCARDUS hoſtis circuli ſanguinis & recentiorum crepat neſcio quam analyſin demonſtrativam. AMMANNUS, exoſus veterum hypotheſes, novas defendit.

PETRI

Petri Lambecii *catalogus Bibliothecæ Vindebonenſis* anno 1665. fol. editus omnino plurima habet in L. VI. ad codices M. S. plerorumque ſcriptorum medicorum, quibus non poſſumus carere. Hiſtoria medicinæ, quam moliebatur, intercidit.

Francisci Boselli *Amaltheum medico politicum tres in apparatus digeſtum. Accefferunt medicinæ Profeſſorum ab* anno 1631. *ad* 1665. *encomia*, &c. Patav. 1665. 4. In prima parte laudes medicorum hiſtorice & poëtice ornavit, & de medici prudentia, officio, honoribus fuſe diſſeruit. Alterius partis paulo major uſus eſt.

Ad hiſtoriam medicinæ Indicæ plurimum confert Bernier in ſuorum itinerum relatione ſæpe excuſa.

Vvolfg. Hoefer *Hercules medicus ſeu locorum communium medicorum*, 1665. 12. * ad praxin potius facit.

Nathanael Hodges *vindiciæ medicinæ & medicorum*, Lond. 1665. 8. Harl.

Lettres concerning the preſent ſtate of phyſick and the regulation of the practice in this kingdom, Londin. 1665. 4.

Daniel Georg. Morhof *Polyhiſtor literarius, philoſophicus & practicus*, cœpit prodire anno 1687. tertium vero recuſus eſt 1732. 4. & 1747. 4. Lubecæ & ſæpe alibi. In ejus T. III. L. II. continetur hiſtoria critica philoſophiæ, qua aliquot partes medicinæ continentur, chemia inprimis, phyſiologia, & botanice, indulgebat vero chemiæ Morhofius. Brevis eſt cenſus librorum, & inventorum, & opinionum denique.

Medela medicinæ or a Plea for the profeſſion of phyſick, Londin. 1665. 8. * & Tvvyden's *anſvver to medela medicinæ*, ibid. 1666. 8. *

Michaelis Lipari *triumphus novatorum medicorum inſanias funditus eradicans*, Coſenza anno 1665. 4. Venet. 1666. * Siculus, ut ex titulo adparet, homo fuit, qui capite truncatus infelicem vitæ finem fecit. Reſpondit Malpighius ſub titulo Placidi Papadopuli, idque ſcriptum exſtat in poſthumis.

Samuel Donner *oratio eximiam medicinæ præſtantiam propugnans*, Francof. ad Viadr. 1666. 4. *

Antonini Gallego *oratio in funere* D. Gerardi Natelii, Panorm. 1667. 4. Mong.

Hoc anno T. Bartholinus Lisetti Benancii *declarationem fraudum & errorum apud pharmacopœos* antiquum omnino ſeculi XVI. libellum edidit latine verſum *cum* J. Antonii Lodeti *dialogo ejuſdem argumenti*, Francof. 1667. 8. *

Zacchariæ Nicolai Goetsii *apologia meditinæ oder vvohl gemeinte ſchutz ſchrift der artzneykunſt*, Zvvickau 1667. 12. Endt.

J. Dan. Major *de fortuna medici*, Kiel. 1667. 4. Ej. *memoria Sachſiana*, Lipſ. 1675. 4. Ej. *gratulatio ad* Seb. Scheffer *cum adhortatione ad* Conringianam *artis medicæ introductionem iterato edendam*, Kiel. 1679. 4. Ej. *Serapis radiatus Deus Ægyptius*, Kiel. 1685. 4.

Nicolai Hoboken *oratio de obſervato hodie circa medicinam abuſu & de DD. promotis* eorumque *medicinæ facienda & conſiliorum dandorum jure*, Ultraject. 1668. 4. * Ej. *de nobilitate medicorum*, Ultraject. 1670. 4. * Ej. *de profeſſionis medicæ cum mathematica cum praxi conjunctione*, ibid. 1670. 4. *

J. Georgii Volcamer *oratio in laudem* C. Hofmanni, Francofurt. 1668. 4. & anno 1680. cum *vita medica* edita, continet vitam ejus viri, eruditi utique, & qui propria virtute ex humili loco emerſerit, non diſſimulatis tamen moribus, acrioris juſto Peripatetici, & qui nimii faceret obſoletas Galeni in Aristotelem cenſuras, quas utique acriter refutat.

Iverardi Maynvvaring *medicus abſolutus or the compleat phyſician qualified and dignified: the riſe and progreſſ of phyſick hiſtorically, chronologically, and philoſophically illuſtrated*, Lond. 1668. 8. Harl.

Henricus Meibom in præfatione ad A. Bootii *affectus omiſſos*, Helmſtad. 1664. 4. ad hiſtoriam medicam de conſiliorum & obſervationum ſcriptoribus legi poteſt. Ej. *epiſtola de medicorum hiſtoria ſcribenda*, Helmſtad. 1669. 4. Promittit hiſtorias medicorum, fatetur ſibi Arabes moræ eſſe. Sed nihil prodiit unquam. Ejusd. *parentatio* J. Dan. Schmidt, Dantiſc. 1687. 4. * Pater autem J. Henricus edidit Magni Aurelii Cassiodori *formulam Comitis archiatrorum*, Helmſt. 1668. 4. Erudita omnino ad 19. epiſtolam L. VI. Cassiodori com-

commentatio eſt, qua dignitatem & privilegia Comitis archiatrorum exponit MEIBOMIUS: & ſignificare medicum principem oſtendit, honores medicorum Juriſconſultis nonnunquam præpoſitorum tuetur, inſcriptiones & alia ad hiſtoriam monumenta colligit. IDEM filius, VALENTINI HENRICI VOGLERI *introductionem univerſalem in notitiam cujuſcunque generis bonorum ſcriptorum* additamentis auxit.

OLAI BORRICHII doctiſſimi viri, & in M. S. codicibus chemicorum per itinera ſua verſati, *diſſertationes de ortu & progreſſu chemiæ*, Hafn. 1668. 4. Contra CONRINGIUM ejuſque opus de Hermetica medicina dudum dictum defendit antiquiſſimam Ægyptiorum eruditionem & in artibus peritiam, docte, ſi non ſatis firme. Multa utilia & ex aliis ſcriptoribus, alchemicis inprimis, & ex propriis auctoris obſervationibus nata intercurrunt. Cum autem honoratus ſenex CONRINGIUS in nupera ejuſdem libri editione pro auctoritate reſpondiſſet, acriter repoſuit BORRICHIUS librum *de Hermetis Ægyptiorum & chemicorum ſapientia* ab H. CONRINGIO *vindicata*, Hafn. 1674. 4. Non poteſt mala cauſa defendi melius, nam Ægyptios transmutationis metallorum gnaros, aut magnos anatomicos medicoſve fuiſſe nunquam perſuaſerit, ipſe nimis credulus, qui lapidem philoſophorum cominus ſe vidiſſe perſuaderetur. Infinitam vim vetuſtæ & variæ lectionis hic congeſſit, ut Ægyptiorum omnis ævi merita ornaret, PARACELSUM & chemicam ſectam defenderet, ARISTOTELEM ejuſque anatomen deprimeret oppoſita meliori anatome recentiorum. Sed ſeverior cenſor facile animadvertet, uſum eſſe ad ſuam opinionem fulciendam BORRICHIUM libris manifeſte ſpuriis, qui HERMETIS aut DEMOCRITI aliorumque antiquorum nomine præter meritum veniunt, fabulas etiam & allegorias nulla vi demonſtrationis præditas in uſus ſuos convertiſſe, palingeneſiam ex cineribus, ſulfura ſaleſque auri & argenti, aliaque chemica arcana ex mero favore admiſiſſe, &c. Etiam cum hiſce nævis doctiſſimus, ad hiſtoriam medicinæ & alchemiæ eximius labor eſt. EJUSD. *conſpectus ſcriptorum chemicorum illuſtriorum*, Hafn. 1697. 4. & ipſe legi meretur, ut memor ſis artem iſtam, neque immeritam, amaſſe BORRICHIUM, qui ex tenuibus initiis eo increverit divitiarum, ut ſplendidas pro alendis ſtudioſis medicinæ annonas teſtamento legaverit. Vita præfixa eſt. Inter EJUSD. *diſſertationes ſeu orationes academicas*, Hafniæ 1715. 8. editas a SEVERINO LINTRUP aliqua huc pertinent, ut *de deperditis* PANCIROLLI: *de latinitate pura*. Vita BORRICHII hic una excuſa eſt a P. VINDING ſcripta.

J. ALBERTI SEBIZII diſputatio *de ÆSCULAPIO inventore medicinæ*, Argentor. 1669. 4.

CHRIST. SCHORER *bedenken von dem aufnehmen der arzney*, Ulm. 1669. 8. *

J. FRID. KOEBER *diſſertatio in laudem medicinæ*, Geræ 1669. 4.* PL. EJUSD. diſſertationes *de medicæ artis præſtantia atque difficultate*, Geræ 1685. fol. & 4. PL. an idem forte liber?

J. T. MAYER *de valetudinis Diis Deabuſque*, Lipſ. 1670. 4. * PL.

J. GODDARD *diſcourſe ſetting forth the unhappy condition of practice of phyſick in London*, Lond. 1670. 4. & *ſome papers vvrit in anſvver to a letter concerning the practice of phyſick*, ibid. 1670. 4. HARL.

In EPHEMERIDIBUS NATURÆ CURIOSORUM, quæ hoc anno prodire cœperunt, plurima huc faciunt, novorum librorum catalogi, tum plurimæ præſtantiorum medicorum vitæ.

J. JAC. SCHARANDÆI *modus & ratio viſendi ægros*, Solodur. 1670. & Erfurt. 1749. 8. Helvetus Solodurenſis regulas & faciendæ medicinæ & tuendæ dignitatis medicæ hic tradit, addictus veterum opinionibus. Poſterior editio ex R. a CASTRO, HOFMANNO & aliis aucta eſt.

J. LUD. HANNEMANNI *prodromus lexici utriuſque medicinæ practicæ*, Hamburg. 1670. 12.* Lexicon ipſum nunquam prodiit. De ejus viri plagio in CONRINGIANO opere perpetrato alibi dixi, & J. D. MAJOR in exhortatione ad SCHEFFERUM merito queritur.

PAULI FRANCISCI ROMANI *de medico* diſſertatio, Lipſ. 1670. 4. *

Huc etiam omnino pertinet GUIDO PATINUS, qui ipſe quidem vix edidit quidquam alicujus momenti: ſed ex poſthumis ſchedis pluſculæ epiſtolæ editæ ſunt, & quidem cum titulo *lettres choiſies* primum Hag. 1682. deinde præfixo titulo Pariſ. ſed in Belgio excuſæ 1692. 8. vol. 2. Vir acris, magnus veterum admirator & venæ ſectionis, hoſtis recentiorum & chemicorum, multiplicis eruditionis, in judicando liberrimus, parum in univerſum credulus, hic omnem ſuum animum nudavit. Plurima ergo hic legas, quæ faciunt ad hiſtoriam medicorum Gallorum maxime coætaneorum, ab anno 1645. ad 1672.

Litos

Lites ordinis medici cum Pharmacopolis, Chirurgis & Chemicis enarrat, quarum pars magna ipſe fuit ad MAYERNII, LAURENTII, R. CHARTERII (cui parum favet), RIOLANI, FERNELII, J. CHAMPERII, HEROARDI, GUILLEMAEI, VALTERII, NIC. PIETRE, aliorumque vitas, momenta varia protulit. Ejuſdem ſunt ſaporis aliæ poſthumæ epiſtolæ ad SPONIUM ſcriptæ, & Amſtelodami anno 1718. 8. vol. 2. editæ.

Cum FRANCISCI BRAVO de SOPRAMONTE Y RAMIREZ *conſultationibus meditis*, Coloniæ 1671. 4. editis prodiit etiam Liber *de dogmatica medicinæ natura, præſtantia & nobilitate*, in quo defenditur contra PLINIUM alioſque dicaciores medicinæ oſores.

J. NIEMANN *parentatio* J. THEODORI SCHENKII, Jen. 1671. 4. *

VVILLIAM COVVPER *catalogue of chymical books vvritten or translated into Engliſh*, Londin. 1672 & 1675. tres partes in 8.

J. RUBINI *iatrographia*, Baſil. 1672. 4.

GEORGII FRANCI *inſtitutionum medicarum ſynopſis: adnectitur methodus diſcendi medicinam*, Heidelberg. 1672. 12. ita brevis, ut uſui eſſe vix poſſit. EJ. *de medicis philologis*, VVittemberg. 1691. 4. * EJ. *de calumniis in medicos & medicinam*, Heidelberg. 1686. fol. EJ. *de medico deſinente ubi phyſicus incipit*, ibid. 1686. fol. EJ. *catalogus tractatuum, programmatum, & diſputationum ſub ejus præſidio habitarum*, Dreſd. 1692. 4. editus a G. FRIDERICO FRANCO, filio GEORGII.

In NICOLAI ANTONII *Bibliotheca Hiſpana*, Rom. 1672. vol. 2. edita plurima ad rem meam inveni, maxime Libros Hiſpanica & Luſitanica linguæ ſcriptos; nam latinos ſæpe ex ipſo LINDENIO deſumſit. Tertius tomus 1696. fol. editus Arabum hiſtoriam continet.

SIGISM. REGULI *bibliotheca medica*, Lyon 1673. 12. Citat KÆSTNERUS, incertus tamen eſt, num prodierit.

In J. RAI *topographicis obſervationibus* plurima huc pertinent, & in omnibus fere Academiis medici inter primos recenſentur.

PAULI de MINIS & ANTONII VINCENTII MAIOLI *galeniſtarum hypotheſis adverſus recentiorum placita confirmatio*, Bonon. 1674. edita & in EPH. N. C. *Dec.* II. *Ann.* IX. recuſa plena eſt invectivis & inutili cavillo. Reſpondit ipſe in poſthumis MALPIGHIUS, tum J. C. STURMIUS *Dec.* II. *Ann.* IX. *Dec.* III. a. V. VI. EJ. PAULI *medicus igne non cultro neceſſarius anatomicus*, Venet. 1678. 4. etiam in EPH. N. C. recuſum, ejuſdem ingenii eſt.

J. MAPLETOFT *prælectionum tertia de origine & progreſſu artis medicæ*, Bononiæ hoc, ni fallor, anno prodiit.

A. HUBERTS *corner laid tovvards a building of a nevv college (that is to ſay a nevv body of phyſicians in London)* Lond. 1675. 4. HARL.

MICH. HENR. HORN *medicinæ laus*, Lipſ. 1675. 4. *

HENRICI VVITTEN *memoria medicorum noſtri ſeculi clariſſimorum*, Decades II. Francof. 1676. 8. Orationum collectio, quibus claris viris parentatum eſt, CLUSII, G. FABRICII AB AQUAPENDENTE, C. BARTHOLINI, SENNERTI, HELMONTII, O. VVORMII, JUNGERMANNI, J. ANT. van der LINDEN, aliorum qui minus noti ſunt. Errores varii intercurrunt, nam Liber *de gangræna & ſphacelo* non Patavini, ſed Bernenſis FABRICII eſt, neque *cardianaſtrophe* CASPARI HOFMANNI, ſed FRIDERICI HOFMANNI ſenioris opus eſt.

CHARLES GOODALL *the college of phyſicians vindicated*, Lond. 1676. * *and the R. College of Phyſ. founded by Lavv*, ibid. 1684. 4.

CAROLUS PATINUS, GUIDONIS filius, ſatis adfinis ingenii aut magis etiam verſatilis fuit, quem ob editos, quos ſupprimere juſſus erat, famoſos Libellos, Gallia pulſum, etiam Baſileæ hoſpitalitate abuſum, multos optimos nummos involaſſe audio. EJUS eſt *de optima medicorum ſecta Oratio* Patav. 1676 *oratio de* AVICENNA Patav. 1678. 4. RIV. & *quod optimus medicus debeat eſſe chirurgus*, ibid. 1681. 4. (ipſe enim chirurgiam exercuit). *lyceum Patavinum ſeu icones Profeſſorum Patavii anno 1682. publice docentium Pars prior Theologos, Philoſophos & Medicos continens*, Patav. 1682. 4. Mireris numerum profeſſorum qui una vixerunt, plerique minus noti, celebrior DOMINICUS de MARCHETTIS: vita etiam C. PATINI propria per ſingula deſcribitur. EJ. *commentarius in antiquum* M. ARTORII *medici Cæſaris* AUGUSTI *monumentum Marcellinæ e Græcia nuper allatum*, Patav. 1689. 4. * cum variis ad familiam ASCLEPIADEAM pertinentibus. PATINUS enim in nummorum & inſcriptionum cognitione plurimum laboris poſuit.

De ſtudio medico dirigendo ſcripſit JOHANNES GEORGIUS VVALTHERUS in Libro dicto *ſylva medica*, edito Budiſſiniæ in 4. anno 1679. (a) HERMANNUS porro CONRINGIUS, vir incomparabilis eruditionis, Germanus fuit, qui cum pluribus nationibus unus certabat de palma; & pauci ſunt, qui ſuper eum excelluerunt. Titulus Libro eſt *Introductio in univerſam medicinam ſingulaſque ejus partes*; Helmſtadii prodiit anno 1654. in 4. Vir ille, qui in hac academia Lugduni Batavorum fundamentum ſuorum ſtudiorum jecerat,

GE. HIER. VVELSCHII *ſomnium vindiciarum ſeu deſideria medicinæ*, Aug. Vind. 1676. 4.* fabulari ſtylo ſcriptum. Medicam hiſtoriam vir ipſe doctiſſimus moliebatur, ſed non perfecit.

ENGELBERTI HOLTERHOF *diſcurſus oſtendens errores medicorum*, Colon. 1676. 4.

C. de BEZANÇON *les médecins à la cenſure ou entretiens ſur la médecine*, Pariſ. 1677. 12.*

J. CHR. BITTERKRAUT *vvehemüthige klage thränen der höchſt bedrängten artzneykunſt*, Nürnberg 1677. 4.

J. AMMANNI *paræneſis ad diſcentes & docentes circa emendationem inſtitutionum occupata*, Lipſ. 1673. 1677. 12. In vulgares maxime GALENICAS hypotheſes invehitur. In *Irenico Numæ Pompilii* HIPPOCRATEM excuſat, & ejus modeſtiam, detectam glanduloſam viſcerum fabricam & alia laudat.

JOACHIMI VITI VVIGANDI (JOH. VALENTINI VVILLI) *de philiatrorum germanorum itineribus* diſſertat. III. Friburg. 1678. 12. Germanis ſuadet, ut non facile extra patriam peregrinentur. Multa anecdota habet ad hiſtoriam medicorum ejus ævi.

LUCÆ SCHROEK *memoria* VVELSCHIANA Augsb. 1678. 8. EJ. *hygea Auguſtana ſeu memoria ſecularis collegii medici Auguſtani*, Augsb. 1682. 4. EJ. *continuatio progreſſus Academiæ Naturæ curioſorum*, Norimberg. 1689. 4.

NICOLAI TOPPI *biblioteca Napolitana ed apparato degli huomini illuſtri in lettere di Napoli*, Napoli 1678. fol. * & LIONARDO NICODEMO *addizioni copioſe alla biblioteca Napolitana del* D. N. TOPPI, ibid. 1683. fol. *

JACOBUS SPONIUS medicus & antiquarius, in ſuo itinere, cujus deſcriptio ſub titulo *voyage en Italie & Dalmatie, en Grece, en Natolie* prodiit, inprimis inſcriptiones & nummos ad rem medicam facientes, & medicinæ ſtatum in iis regionibus deſcripſit, quas obivit. De *manuſcripto* etiam Florentino ad chirurgiam pertinente egit. IDEM in *miſcellaneis eruditæ antiquitatis* 1685. fol. editis * in *recherches curieuſes d'antiquité contenues en pluſieurs diſſertations ſur les médailles, baſreliefs, ſtatues moſaiques & inſcriptions anciennes*, Lion 1683. 4. maj. PL. * habet *diſſertation, qu'il n'eſt pas vrai que ce fuſſent ſeulement les eſclaves qui pratiquaſſent la médecine à Rome, ou que les médecins en aient jamais été bannis* varias inſcriptiones & argumenta hiſtorica pro vindicando medicorum Romanorum ſtatu & ordine collegit. Obiit Viviſci in patria mea.

STEPHANI BLANCARD *lexicon medicum* primum niſi fallor Amſtelodami 1679. 8. inde ſæpiſſime alias Francof. 1705. 8. Jen. 1683. 8. Leidæ 1702. 8. & nuper 1739. 8. a SCHULZIO viro doctiſſimo auctum prodiit. Anglice etiam verſum & Londin. 1715. 8. excuſum eſt.

CRISTOPHORI VVEGLEITER *oratio de palmariis ſeculi noſtri inventis cum brevibus ad ſingula notis*, Altdorf. 1679. 4. *

THEODORI CRAANEN *oratio funebris in obitum* ARNOLDI SYEN, Leid. 1679. 4. PL.

(a) J. GEORGII VVALTHER *ſylva medica opulentiſſima*, Budiſſin. 1679. 4. Loci practicorum ad ſua capita ordinati.

MARTINII LIPENII *bibliotheca realis medica*, Francof. 1679. fol. continet libros librorumve partes ad titulos ſuos digeſtos.

PETRI GUENELLON *epiſtolica diſſertatio de genuina medicinam inſtituendi ratione ad* J. MUNNIKS, Amſtelod. 1680. 12. Multa reformat. In anatome alium vult ordinem obſervari, ut non ab oſſibus neque ab abdomine incipiatur, ſed a partibus ſimilaribus, a circulatione ſanguinis. Chirurgicas operationes in cadaveribus faciendas ſuadet, & viros inveniendo deſtinatos diſtinctos a docentibus cum STENONIO requirit.

GEORGII VVOLFGANGI VVEDEL *progreſſus Academiæ Naturæ Curioſorum*, Jen. 1680 4. EJ. *oratio*

cerat, incomparabili diligentia, non modo multum legerat, ſed etiam in memoria omnes auctores retinuerat, & tanti fuit ingenii, ut a Profeſſoris munere, quod mirum, vocatus ſit ad maxima negotia publica Germaniæ, qua quidem ratione a noſtro ſtudio diſtractus fuit. Hunc etiam Librum cum notis edidit in 4. Spiræ GUNTHERUS CRISTOPHORUS SCHELHAMMER, cum notis egregiis, inque volumine hoc alii præterea Libri continentur, GASPARI nempe BARTHOLINI *de ſtudio medico* Liber, & PETRI CASTELLI Romani, qui fuit ſummus medicus in Sicilia Meſſanæ. Hic docet, quinam auctores in qualibet parte artis optimi fuerint. Deinde continetur in SCHELHAMMERI editione IOHANNIS VAN DER LINDEN *manuductio ad medicinam* & JOHANNIS RHODII *introductio ad medicinam*, quæ non alibi habetur. In eo nunc Libro, quo ſex auctores continentur, habemus fere compendium omnium ſcriptorum, qui de conſiliis medicis utiliores exſtant.

Ipſe denique, qui hanc editionem curavit, recenſeri meretur GUNTERUS CHRISTOPHORUS SCHELHAMMERUS in *Via regia ad artem medicam*, Helmſtadii 1681. in 4 inpreſſa. In hoc libello aperit candide conſilia ſua de dirigendo ſtudio medico, & gauderem, ſi hunc Librum huic noſtro operi adjungere poſsent tirones medici (*a*)

Hi nunc ſunt auctores, qui de conſiliis & Libris medicis ſcripſerunt.

Sed alii integrum proſpectum omnium auctorum dederunt.

Hoc pertinet JOHANNIS VAN DER LINDEN opus de *ſcriptis medicis*, editum Lugduni Batavorum, in Germania recuſum, quæ editio melior eſt. Huc etiam facit LIPENII *Bibliotheca medica* in folio, in qua auctor ſumſit ſibi morbos functionis cujuſcunque, & ad hunc titulum omnes optimos auctores enarravit, ſed inter lineas relinquit ſpatia, ut, ſi novi auctores prodierint, adjungi poſſent a lectoribus.

oratio ROLFINKIO *dicta* Jen. 1673. 4. In *phyſiologia medica* etiam aliqua artis hiſtoriam habet. EJ. *de natura miniſtro medico*, Jen. 1687. 4. EJ. *de* BASILIO VALENTINO progr. 1704. 4. In EJUS *exercitationibus medico philologicis*, quarum centuria Jenæ 1702. 4. prodiit, & *dimidia centuria*, ibid. 1704. edita, varia huc pertinent *de fortuna medici: polygnathia medica:* MOSE *chimico*: HIPPOCRATE *chimico*: HERCULE *medico*: *tabula Hermetis ſmaragdina*: BASILIO VALENTINO: *formulis medicis in S. Scriptura*: *Elia artiſta*, &c.

CORNELII a BEUGHEM *bibliographia medica & phyſica perpetuo continuanda*, Amſtelod. 1681. 12. catalogus nempe omnium Librorum ad hæc ſtudia pertinentium, qui ab anno retro 1651. prodierunt. EJ. *bibliographia eruditorum critico curioſa ſeu apparatus ad hiſtoriam litterariam conſpectus* I. II. III. Amſtelod. annis 1689. 1694. 1699. 12. prodierunt. Tituli ſunt Librorum in EPH. N. C. PHIL. TRANS. JOURN. des SAV. & aliis diariis recenſorum, cum locis diariorum, in quibus eorum mentio facta eſt, abſque propriis judiciis. EJ. *ſyllabus recens exploratorum in re medica, phyſica & chymica, prout in miſcellaneis med. phyſ. Nat. Curioſorum Germ. Gallia, Dania & Belgii ſparſim exſtant*, Amſtelod. 1696. 12. *

LUCAS SCHACHTIUS vitam SYLVII cum operibus edidit.

VVILHELMI VVORMII *oratio in exceſſum* THOMÆ BARTHOLINI, Hafn. 1681. 4.

DAVIDIS LICHTENHAN *de religiene gentiam in primis Romanorum in peſte*, Schneeberg. 1681, 4. *

PHILOTHEI CASTELLI *flagellum calumniantium ſeu apologia in qua anonymi calumnia refutantur ejuſque mentiendi libido detegitur, clariſſimorum medicorum Luſitanorum methodus commendatur*, Amſtelod. 1681. 8. L.

(*a*) GUNTHERI CHRISTOPHORI SCHELHAMMER *via regia ad artem medicam*, Helmſt. 1681. 4. (BOERHAAVE.) Kilon. 1705. 4. EJUSDEM *progr. de certitudine aphoriſmorum*

HIPPO-

HIPPOCRATICORUM, Helmſtad. 1685. Ej. *diſſertatio medica qua medicus philoſophus ἰσόθεος delineatur*, Jen. 1690. 4. Ej. *oratio de argumentis & decrementis ſcientiarum ſeculo ſuperiori & præſenti*, Kiel. 1708. Queritur de neglectis artibus humanioribus. Ad eum *clarorum virorum epiſtolæ* editæ ſunt VViſmariæ 1727. 8. a Cl. SCHEFFELIO, cum vita & elogio SCHELHAMMERI. Epiſtolæ ad inventa recentiorum eorumque labores pertinent, inter quas ſunt LEIBNITII, HOTTONI, URBANI HIARNE, RUYSCHII.

PROSPERI MANDOSII *bibliotheca Romana ſeu Romanorum ſcriptorum centuria* V. Rom. 1682. 4. Auctoris D. STEPHANI equitis, nobilis Romani, labor equidem minori parte ad medicos pertinet, epitaphia tamen, & cognitiones ſcriptorum medicorum continet, ad hiſtoriam annoſque autem operum parum adfert luminis. Ej. *Θέατρον in quo maximorum orbis Chriſtiani Pontificis archiatros ſpectandos exhibet*, Rom. 1696. 4. Videtur præter archiatros etiam alios medicos recenſere. Vitæ breves ſunt, & familias potius eruere, quam merita in arte oſtendere voluit, & ipſo ſæpe LINDENIO utitur, nullis additis judiciis.

GEORGII ROGERS *oratio anniverſaria in commemorationem beneficiorum a* G. HARVEIO *aliiſque munificis viris feminiſque collegio medicorum Londinenſium præſtitorum*, Londin. 1682. 4. PL. * Quotannis ejuſmodi panegyricus dicitur, quorum pauciſſimos mihi contigit videre.

In ISAACI BULLART *academie des ſciences*, Pariſ. 1682. fol. etiam medicorum vitæ habentur.

PAEONIS & PYTHAGORÆ (J. C. PEYERI & J. J. HARDERI) *exercitationes anatomicæ & medicæ familiares*, Baſil. 1682. 8. Quinquaginta epiſtolæ ſunt, inter quas multæ intercedunt itinerariæ PEYERI, in quibus multa ad hiſtoriam medicam eorum temporum pertinent.

In ACTIS ERUDITORUM, quæ hoc anno cœperunt Lipſiæ edi, & quotannis pergunt prodire, præter librorum cenſuras, multæ etiam medicorum vitæ continentur, ut LENTILII, DANIELIS DUNCANI, FREINDII, SALZMANNI, J. JAC. BAYERI, POL LEYSERI, tum catalogus Profeſſorum Patavinorum ab anno 1611. ad 1694. in *Ann.* I. inter primos auctores BOHNIUS fuit, poſteriori ævo ea cura ad juniores medicos tranſiit.

Cum THEOPHILI BONNETI *polyalthe* prodiit etiam *appendix de medici munere*, Genev. 1682. fol.

DAVID van HOOGSTRATEN *diſſertatio epiſtolica de hodierno medicinæ ſtatu*, Dordrac. 1683. 8.*

J. JOLIVI *oratio de dignitate & officio veri medici*, Delph. 1683. 4. *

J. MENSINGA *oratio in obitum* ABRAHAMI MUNTING, Groning. 1683.

Cum VVILHELMI ten RHYNE diſſertationes *de arthritide* prodiit Londini 1683. 8. *diſcurſus de chymia & botanica antiquitate & dignitate*, quem anno 1677. Bataviæ novæ dixit. HIPPOCRATEM chemicis adcenſet. Aliqua de medicis Japonenſium eorumque claſſicis ſcriptis habet.

GIDEONIS HARVEY *conclave of phyſician's detecting their intrigues, frauds and plots againſt the patients vvith a diſcourſe on the jeſuits back*, Lond 1683. 8. & 1686. 8. * Ej. *the vanities of philoſophy and phyſick*, London 1700. 8. * Contra botanicam, contra philoſophiam corpuſcularem, uſum corticis, &c. acerba ſatyra. Ej. *ars curandi medicinam exſpectatione* recuſa cum notis STAHLII, Offenbaci 1730. 8. ſub titulo G. E. STAHL *ſileni Alcibiadis i. e. ars ſanandi cum expectatione oppoſita arti curandi nuda exſpectatione*. Ipſe GIDEON acerba hic ſatyra & convicioſa varias perſequitur ſectas, ut vocant medicorum, qui medicamentis quibuſdam imprimis uterentur ferreis, aſinariis, aquariis, lanionibus (qui phlebotomia abutuntur), Jeſuiticis (indulgentibus cortici), ſtercorariis, purgationibus multum uſis, denique de blanda & coquinaria medicina, quam laudat. Omnem vero theoriam condemnat.

THEODORI JANSSON ab ALMELOVEEN, qui Harderovici profeſſor obiit anno 1712. *Inventa novantiqua & onomaſticon rerum inventarum*, Amſtelod. 1684. 8. In altera parte inprimis capita inventorum tangit, & recentiorum laudes ad veteres transferre conatur, ut manifeſto nimis antiquis faveat, exemplo foraminum ſecretiorum palati, valvularum. Aliqua omnino ferri non poſſunt, cum medicos Gnidios dictos fuiſſe ajat ob uſum frequentem Cnidii grani. Multum utitur LEONICENI illius perſonati laboribus. Inſcriptiones ad hiſtoriam & immunitates medicorum confert. Ej. *antiquitates & conjectanea, bibliotheca promiſſa & latens*, VVELSCHIUS *de ſcriptis medicis*, &c. prodierunt, Amſtelod. 1694. 8. * Ej. *bibliotheca*, anno 1713. venditæ, catalogus a STOLLIO laudatur.

JACO-

JACOBI TOLLII *fortuita in quibus præter critica nonnulla tota fabularis hiſtoria Græca, Phœnicia, Ægyptia ad chemiam pertinere adſeritur*, Amſtelod. 1687. 8. *

GODOFR. VVELSCHII *de medicis & medicamentis Germanorum*, Lipſ. 1688. 4. *

BARTHOLOMÆI VVALTHERI *vita Cl. Phil. & Medici* VVOLFGANGI MEURER *P. Lipſienſis*, Lipſ. 1688. 4. *

Mémoire pour ſervir à l'hiſtoire de la Chambre Royale des médecins in Nouv. Rép. des Lettres 1688. *

K. JAMES *letters relating tho the college of phyſicians as alſo a ſhort account of its inſtitution*, Lond. 1688. 4. HARL.

PAULI ROCHI REDLICH *elogium & cœmeterium medicorum ex variis voluminibus concentratum*, Prag. 1688. 8. BURCH.

JEAN BERNIER *eſſays de médecine où il eſt traité de l'hiſtoire de la médecine & des médecins, des défauts & des devoirs des médecins, des ſecours de la médecine*, Paris 1689. 4. * & *ſuplément au livre de eſſais de médecine*, Paris 1691. 4. * & cum alio titulo *Hiſtoire chronologique de la médecine & des médecins, ſeconde edition corrigée & abregée en quelques endroits*, Paris 1635. 1714. 4. Parvi faciebat A. MENAGE.

MARTIN. FRID. FRIES *medicinam non eſſe artem conjecturalem*, Lipſ. 1689. 4. * PL.

OTTO PHILIP. ZAUNSCHLIFFER *oratio in obitum* J. JACOBI VVALDSCHMID, Marburg. 1689. 4.

Del parere del S. LIONARDO *di* CAPOA *diviſato in otto ragionamenti ne' quali narrandoſi l' origine e'l progreſſo della medicina e l'incertezza della medeſima ſi fa manifeſta*, Neapoli 1689. 4. Colon. (forte potius etiam Neapoli) 1714. 8. vol. 2. Antiquiorem autem editionem eſſe oportet, cum jam anno 1684. 8. Londini prodierit anglica lingua ſub titulo *Uncertainties of the art of phyſick*. Medicus Neapolitanus, & ex academicis inveſtigantibus ex primis reſtitutoribus corpuſcularis philoſophiæ PH. TRANS. numero 265. vir hetruſce eloquens & variæ lectionis, hic in propriam artem ſævit, chemicis addictior, & empiricus, Galenicos exoſus. In I. tomo continetur hiſtoria medicinæ antiquæ, in qua HIPPOCRATIS & GALENI errores exagitantur. ASCLEPIADI æquior fuit, recte vero perſpexit, Græcorum ingenium miraculis deditum, & fabulis, & nitori orationis, in recipiendis fictitiis hiſtoriis credulum. Stabilia artis medicæ fundamenta dari negat. In *altero* volumine recentiores examinat, BAS. VAENTINUM, PARACELSUM, quem laudat & excuſat, neque tamen parcit ſyſtemati, CAMPANELLAM, J. B. ab HELMONT, P. J. FABRRI, OLIVAM SAMBUCAM, T. VVILLISIUM, F. GLISSONIUM, L. MEYSONNIER, F. MEARAM. ubique deſtruit, in adſtruendo infelicior. In ſexto imprimis *ragionamento* ad finem fere rabie quadam in medicos agitur, & vera falſaque crimina miſcet, quibus eos reddat exoſiores. In VII. imprimis chemiam commendat, & medicamenta chemica defendit, ab ejus defectu errores GALENI ortos eſſe monet. Laudat Botanicen. Ultimum eſt in ARISTOTELEM & PLATONEM pro DEMOCRITO. In adjectis tribus *ragionamenti intorno alla incertezza de' medicamenti* negat nos noſſe cauſas effectuum, qui adſumta medicamenta ſequuntur, negat ſaporem, odorem, analyſes, experimenta ipſa ducere nos ad intelligendam naturam medicamentorum, aut definiendas doſes. Ea occaſione agit de digeſtione, & ſe demonſtrat fermentis credulum, etiam ſanguifico, ſtercoreo.

FRANCISCI VALCASSAR *oratio in obitum* ANTONII CRISPI (medici) Drepani 1689. 4. *

PETRI PETITI *elogium & tumulus & enarratio poſthumarum chartarum*, 1689. 8. * EJ. *miſcellanearum obſervationum* Libri IV. Traject. 1684. 8. aliqua habent loca Veterum collecta ad emendanda loca GALENI, & ARISTOTELIS. Eruditus vir, ſed imprimis philologus, qui medicinam non exercuerit (J. des Sav. 1688. n. 8.) EJUS vita exſtat cum præf. ad ARETÆUM.

Artzney aſſen a la mode oder beſchreibung der fehler und thorheiten auch misbrauch der arzneykunſt, Vienn. 1689. 8. *

MICHAEL FRID. LOCHNERI *memoria* J. MICHAELIS FEHRII, Norimberg. 1690. 4. *

J. ABR. a GEHEMA *qualificirter leib medicus* 1690. 12. *

J. REGII *oratio funebris in obitum* PHIL. MATTHÆI *junioris*, Franeker 1690. fol. *

In THOMÆ POPEBLOUNT *cenſura celebrium authorum* quæ Londini 1690. fol. prodiit medicorum etiam vitæ continentur fere ex aliorum ſcriptorum locis collectitiæ.

JOU-

JOUBERT *juſtification des Anciens, où l'on fait voir qu'ils ont ſu ce que les modernes nous débitent en medecine comme des nouvelles decouvertes*, Paris 1590. 12. *

CONRAD. BARTHOLD BEHRENS *de conſtitutione artis medicæ*, Helmſtatt. 1691. 8. * EJ. *ſelecta medica de medicina natura & certitudine*, Francof. Lipſ. 1708. 4. Pro dignitate medicinæ: de medicis, chirurgis, pharmacopolis: de hiſtoria medicinæ per ſua tempora & ſectas.

JOSEPHI LANZONI diſſertatio *de Iatro-Phyſicis Ferrarienſibus qui medicinam ſcriptis ſuis exornaverunt*, Bonon. 1691. unico folio prodiit. Recuſa eſt in nova editione Lauſannenſi, in cujus etiam I. parte habetur LANZONI diſſertatio *de medici officio*, & in III. *adverſaria*, quæ multa philologica continent.

VALENTINI VOGLER *introductio in notitiam cujuſcunque generis bonorum ſcriptorum cum notis & augmentis*, uti dixi, H. MEIBOMII, Helmſtat. 1691. 4. *

DAN. VV. MEYER *indiculus medicorum philologorum ex Germania oriundorum*, Altdorf. 1691. 4.

EL. VEJELII *epiſtola de ſumma dignitate & præſtantia ſtudii medici juxta mentem ductumque Græcorum & Latinorum* P. Ulm. 1962. 4. *

J. BAPT. CALLARD *de la* DUQUERIE *lexicon medicum etymologicum*, Cadomi 1692. 12. *

DACERII vitam HIPPOCRATIS cum operibus editam, Pariſ. 1607. 12. laudat D. VV. TRILLERUS *de ed.* HIPP. p. 8.

SEMPRONII GRACCHI MASSILIENSIS (quo nomine latet SAMUEL GOTTFRIED MANITIUS) *Herma ſeu medicus hujus ſeculi*. Dreſd. 1693. 8. Tironi viam indicat, qua ad ſolidam artis medicæ cognitionem pervenire poſſit. Deſcribit Profeſſoris dotes, commendat ſtudiia logices, matheſeos, anatomes, chemiæ, botanices, laudat ſcriptores melioris notæ, parcius omnino, & cenſuram addit eorum, quos noxios credit. Porro inter præſidia diſcipuli itinera, propriam encheireſin, collectiones, denique conſilia ad adquirendam & tuendam famam laudat. In altera parte calamitates medicorum tradit, & de matrimonio medici, de ſoſtro, medicaſtris, calumniis, invidia agit.

SEMPRONIUS GRACCHUS MASSILIENSIS in Libro hic recenſo multa etiam miſcet ad ſolam gratiam conciliandam, recti tamen judicii vir, eo imprimis ævo.

P. LATANÆ *de officio medici*, Francker 1693. fol. *

J. CHR. HABERKORN *de medico phyſico*, Leid. 1693. 4.

ADAMI LITTLETON *diſſertatio epiſtolica de juramento medicorum*, Londin. 1693. 4. *

J. B. GYRALDI *rupes inſuperabibiles in pelago medico*, Bonon. 1663. 12. *

Statutes of the Royal college of phyſicians, Lond. 1693. 8. * 1698. 8.

PHIL. JAC. SPENER *parentalia* MAATINI VVEISII *archiatri Brandemburgici*, Berolin. 1693. fol. *

GERH. FELDMANN *de Dea Podagra Liber ſingularis*, Brem. 1693. 8. *

J. MARIA LANCISIUS jam anno 1693. Senis in *Academia Phyſicocriticorum* oravit *del modo di filoſofar nell' arte medica*. Inſerta eſt ea oratio in GAL. *di* MIN. IV. p. 33. EJ. diſſertatio *de recta ſtudiorum medicorum ratione inſtituenda* iterato prodiit Rom. 1715. 8. & in collectione operum Genevæ & Venetiis recuſa eſt. Commendat quæ ad perfectiorem medicum requiruntur, linguas eruditas, mathemata, itinera, philoſophiam experimentalem, non autem atomiſticam, chemiam, naturalem hiſtoriam, anatomen. &c. omnia breviter & oratorie. Huc pertinet *bibliotheca* LANCISIANA *ſeu hiſtoria dedicationis bibliothecæ* quam anno 1714. in *noſodochio di S. Spirito* dedicavit LANCISIUS. Auctor eſt Abbas CHRISTOPHORUS CARSUGHI qui addit *orationem de rectu uſu bibliothecæ*, Rom. 1618. 4.

FABRICII PARAVICINI *abuſo de' medici nel medicar gli abſenti infermi* Milano 1694. 8.*

MARCELLI MALPIGHII *poſthuma*, Londini 1997. fol. vitioſa, neque alias multo melius edita, continent imprimis vitam MARCELLI pragmaticam cum hiſtoria inventorum & litium, in quas plurimas certe incidit, cum MONTANARIO, SBARALEA & aliis. Meſſanæ cæterum aliquamdiu docuit, deinde Bononiæ, & obiit *medicus ſecretus* INNOCENTII XII. In *altera parte* duæ, jam citatæ, apologiæ exſtant adverſus MINUM & LIPARUM.

VVILLIAN VVOTON *reflections upon antient and modern learning*, London 1694. 8. Percurrit phyſices & medicinæ partes, & recentiorum inventa ornat, ipſoſque multa ſupra veteres inveniſſe cordate, & contra vulgaria præjudicia confirmat.

Re-

Requête pour les médecins de la chambre Royale contre les médecins de Paris, Pariſ. 1694. Vetabant priores praxeos libertatem, hi negant, legibus utrinque pugnant & auctoritatibus.

G. BIDLOO OR. *de antiquitate anatomes*, Leid. 1694. fol. ID. *parentalia* P. HERMANNI edidit.

J. F. WEPFERI vita a BRUNNERO ſcripta cum Libro *de morbis capitis* exſtat.

GEOR. PASCHII *tractatus de novis inventis quorum accuratiori cultui facem praetulit antiquitas*, Kiel. 1695. 8. & auctius Lipſ. 1700. 4. Amœnus ex grata varietate Liber. Capita duo huc imprimis pertinent, de medicis inventis, & de phyſico-mathematicis. Habet antiquitates morborum medicamentorum, inſtrumentorum, & eadem ratione inventores per omnes artis particulas declarat.

BARTHOLOMÆI de MOOR *cogitationum de instauratione medicinæ* Libri III. Amſtelodami 1695. 8. Harderovicenſis Profeſſor, nævos aliquos artis hic nudat, locis poetarum & philologia etiam uſus. Chemicis non favet, veteres veneratur. EJ. *oratio de hypotheſibus medicis*, Amſtelod. 1706. 4. EJ. *oratio de methodo docendi medicinam* 1707. 4.

NICOL. RAINSSANT *actiones medicæ*, Pariſ. 1695. 12. In prima oratione, qua anno 1667. cathedram ſibi mandatam inauguravit, artem medicam contra M. de MONTAGNE defendit & *mutas artes* explicat, atque varia ad hiſtoriam illuſtriorum medicorum adſert, ut DU RETI inprimis. Reliquæ orationes minoris momenti ſunt.

M. E. STURMII *oratio de lingua Græca in ſtudio medico utilitate ac neceſſitate*. Gr.Lat.Altd.1695. 4.

Charters granted to the apothicaries in London, Lond. 1695. HARL.

In GALERIA di MINERVA vitæ etiam medicorum continentur, ut JOSEPHI VALISNERII, &c.

DAN. le CLERC *hiſtoire de la médecine*, Genev. 1696. 8. Amſtelod. 1702. 4. 1723. 4. Solam poſtremam editionem legi. Eximius Liber & maximo labore & judicio & veri amore ſcriptus, dictione ſimplici, abſque ulla adfectatione. Scopus fuit inprimis fata & *revolutiones* atque incrementa artis perſequi, ut ſectarum magis ordinem quam temporum ſequeretur, & in GALENO, præter brevem & parum finitam appendicem, finem operis faceret. Medicorum ergo Græcorum & Latinorum veterum brevem vitam, ſed fuſius hypotheſes & peculiaria de tota arte cogitata undique collegit, in HIPPOCRATE inprimis & GALENO. Ipſe diſputationes addit, de origine artis medicæ, antiquitate inventorum medicorum & chirurgicorum, de dogmaticæ medicinæ præſtantia. &c. Ægyptios non maximi facit, neque chemiam aliam ipſis tribuit, præter metallicam, & de ÆSCULAPIO eorumque temporum medicina ita humiliter ſentit, ut merebantur. Ita HIPPOCRATI tributam ab aliis ſanguinis circulationem relinquit recentioribus, & praxin ejus non ita, ut vulgo ſolent, ſuper omnia ponit. Ejus viri placita per omnes medicinæ partes in eximium compendium contrahit. De Libris genuinis aut ſpuriis ſolicite inquirit, & recte habet pro ſpuriis, quicumque plurimum habent ratiocinii. HEROPHILO & ERASISTRATO primas tribuit corporum humanorum ſectiones, & inde derivat invidioſam illam fabulam de diſſectis vivis hominibus. Pro nobilitate & ordine liberali medicorum Romanorum pugnat, de archiatris inquirit. Nemo candidus & plenius ſcripſit CLERICO. Anglice a DRAKIO verſus prodiit Lond. 1695. 8.

Factum de la faculté de Paris contre FRANÇOIS *Prieur de la* REMOULE, Pariſ. 1696. & contra medicos provinciales.

FRID. WILH. KLOSE *de uſu phyſicæ in medicina*, Lipſ. 1696. 4.

SAL. CHRIST. CELLARII *origines & antiquitates medicinæ*, Hall. 1696. 4. auctiores recuſæ a patre CHRISTOPHORO Jen. 1704. 8. Inprimis hiſtoriam medicinæ fabularis continent.

G. ABRAHAM MERCLIN *de feliciori nunc quam olim medicina*, Patav. 1696. 4. Percurrit ſingulas partes medicinæ, & in ſigulis addita a recentioribus inventa recenſet.

Q. WILH. KRAUSII programma *de difficultate in ſtudio medico hodie emergente*, Jen. 1697. 4. *de matheſi medico neceſſaria*, ib. eodem anno, *de iis quæ ad εὐσχημοσύνην medici requiruntur*, Jen. 1702.

BARTHOLDI KRUGER *philiater curioſus autodidactos ſeu diagramma demonſtrans methodum analyticam diſcendi veram medicinam*, Brunſwic. 1697. 4. Nullius momenti.

A ſhort account of the procedings of the college of phyſicians in Londin in relation to the Sickpoor. Lond. 1697. 4.* Eo tempore medici diſpenſatorium ad ſublevandos ægros pauperiores exſtruxerunt, ex quo multæ lites ortæ ſunt, quas poemate heroico-comico cecinit GARTHIUS (*diſpenſary*).

CHRISTIAN TREUMUND *gewiſſenloſer juden doctor*, Freyburg. 1698. 8. *

FRID. HENRIC. WERCMEISTER *filum ariadneum in ſtudio medico*, Hall. 1698. 4. *

PHILIATRI *machiavellus medicus ſeu ratio ſtatus medicorum* 1698. 4. germanice recuſus *der medicinische machiavel*, Argentor. 1722. 8. 1745. 4. *

J. CHR. SCHAMBERG *de arduo & difficili medicinæ ſtudio*, Lipſ. 1699. 4.

CAR. THULLIER *an conſtans & certa medicina*, Pariſ. 1699. fol. *

. MAGNI DANIEL OMEIS *memoria* MAURICII HOFMANNI, Altdorf. 1699. fol. *

ANTONII FRANCISCI BERTINI *la medicina difeſa dalle calunnie degli uomini volgari e della oppoſizione de' dotti*, Lucca 1699. 4.* Tuetur artem contra LEONHARDUM a CAPOA alioſque impacatos. Conſ. GAL. di MIN. IV. p. 528.

MARTINI LISTER *Journy to Paris in the year* 1698. Lond. 1699. 8. Grata libri varietas. Conquiſivit in Gallia, quæcumque ad palatum erant, mineralia, Romanas antiquitates, vitas & inventa medicorum, cum poſt longum bellum Pariſios, tamquam in novum orbem, veniſſet, ſincerus cenſor. DAQUINIUM archiatrum faviſſe empiricis non diſſimulat. PLUMERII aliorumque academicorum vitas recenſet, liteſque quæ propter MERYUM & F. JACOBUM ortæ ſunt. *In præf.* ad Librum *de humoribus*, Lond. 1709. 8. medicinam geometricam accuſat, quod ultra experimenta & contra ea gradiatur.

LAUR. *van den* BUSCH *de incrementis medicinæ hujus ſeculi*, Brem. 1699.

Des getreuen EKHARDTS (ETTNERI) *unvvürdiger Doctor*, Aug. Vindel. 1697. 8. *ungevviſſenhafter apotheker*, ibid. 1700. 8. & aliæ ſatyræ.

FRID. HOFMANN *de neceſſitate phyſices in praxi medica*, Hall. 1699. 4. *de perverſis judiciis de medicis & de medicina* 1712. *de differentia medici & practici medicinæ* 1716. *de ratione medicinæ præſide; de boni theologi & medici muneribus ſimilibus: de differentia medici & practici medicinæ* 1716. *de difficultatibus in medicina addiſcenda* 1718. *de modo hiſtorias morborum recte conſignandi & ad uſum applicandi* 1721. *de mechanica optima in medicina philoſophandi ratione*. 1728. 1741. EJ. *medicus politicus ſeu regulæ prudentiæ*, Leid. 1738. 8. Hall. 1746. 12. Continet conſilia pro ſtudiis dirigendis primaque praxi. *De differentia artis medicæ & medicorum conditione ac ſtatu*, Leid. 1741. 4. * EJ. poſthumus libellus *de differentia inter ejus doctrinam phyſico-medicam &* STAHLII *medico-organicam* a V. E. COHAUSENIO editus Francof. 1747. 8. egregius certe & quo meliorem non ſcripſit auctor, qui ad judicium de magna in STAHLIUM & mechanicos illa lite ferendum ſolus ſufficiat. In tractatu *de Libris propriis* tribuit ſibi inventa varia, fractum ſyſtema BONTEKOI, diverſitatem pulſus celeris & frequentis, ſpiritum fumantem, &c. *Omnium diſſertationum & Librorum ab* HOFMANNO *ab anno* 1681. *ad annum* 1734. *editorum conſpectus* prodiit, Hall. 1734. 4. In medicinæ ſyſtematicæ principio artis hiſtoriam dedit.

Programma in funere HENRICI MEIBOMII, Helmſtad. 1700. 4.

Nuova ſtafetta di Parnaſo circa gli affari della medicina del S. GAETANO TREMIGHIOZZI *in difeſa del* MUSITANO, Francof. (fictit. loc.) 1700. 8. * & *celebrium virorum apologia pro* CAR. MUSITANO *adverſus* ANTONIUM de MARTINO (Galeniſtam) Krusvvick (fictit. nom.) 1700. 4. ſordide & conviciose ſcriptum.

GERARDI GORIS *medicina contenta*, Leid. 1700. 4. * contra chemicos & ad uniendas galenicorum & chemicorum ſectas.

CHRIST. HENR. ERNDL. *de uſu hiſtoriæ naturalis exotico-geographicæ in medicina*, Lipſ. 1700. 4. EJ. cum litteris initialibus C. H. E. D. *relatio itineris Anglicani & Batavi*, Amſtel. 1711. 8. Iter hoc fecit juvenis annis 1706. & 1707. & ea omnia, quæ ad hiſtoriam medicam, anatomicam, chirurgicam, biographicam, bibliothecas, memorabilia, viderat, conſignavit. Ad RAVII hiſtoriam utiliter legitur. Adjecta eſt reſponſio ad S. BETULII refutationem nonnullorum, quæ perperam in prima editione dicta fuerant, & quæ quidem minutiora ſunt.

J. JAC. DOEBEL *vertheidigte arzeneykunſt und vertheidigter arzt*, Lunden 1700. 8. *

Medicus politicus, dat is, ondervvys, &c. Amſtelod. 1700. 8. *

J. DEODATI BLUMENTROST *medicus caſtrenſis exercitui Moſcovitico præfectus*, Regiomont. 1700. 4. diſputatio.

A. BRENDEL *de Homero medico* VVittemb. 1700. 4. EJ. diſputatio *de incubationis ritibus* &c.

In TRIVULTIANIS *mémoires des beaux arts* aliqua hiſtorica paſſim reperiuntur, ut lites, & OLIGERI JACOBÆI vita 1702. Anno 1737. P. ENTRECOLLES dat hiſtoriam medicinæ Sinenſis. Anno 1731. ASTRUCII deſtinatam hiſtoriam Monſpelienſem promittit.

J. HIERONYMI SBARAGLI æmuli & collegæ MALPIGHII citavimus *exercitationes phiſico-anatomicas*, repetendæ tamen ſunt omnino hoc loco. Nempe ARISTIDIS *diſſertatio epiſtolaris*

ris de recentiorum medicorum ſtudio Gottingæ (nempe Bononiæ) edita 1687. 8. deinde LIBANII *de recentiorum ſtudio diſſertatio epiſtolica ſecunda* anno 1691. edita & *appendix ad eas diſſertationes*. In omnibus refutat ſubtilem anatomen, & parum in medicina boni facere conatur oſtendere. Ejuſdem ſaporis ſunt EJUS *oculorum & mentis vigilia ad diſtinguendum ſtudium anatomicum & dirigendam praxin medicam*, Bonon. 1724. 4. oppoſitæ poſthumis MALPIGHII, plenæ cavillis & nimiis omnino objectionibus in microſcopia & anatomen. Empiricus adeo ut p. XXXIX. diſerte adfirmet & nunc medicinam empiricam eſſe, & ſemper fuiſſe, & perpetuo fore.

J. MAURICI TRILLER *de officio medici præſentibus contraindicationibus*, Jen. 1701. 12. *

J. PHIL. BURGGRAV *Libitina orans ſeu de medicæ artis & medicorum fatis* diſſertatio, Francof. 1701. 8. Duæ ſunt opuſculi partes. Prior continet hiſtoriam medicinæ ab HIPPOCRATE ad recentius ævum, in qua auctor non valde HELMONTIO, aut SYLVIO favet aut TACHENIO. Altera continet mortis mortiumque cauſas & ſingularia in celebrioribus medicis.

J. CHRIST. MACKENS *funeralia*, Schneeberg 1701. fol PL.

ERASMI BLANCK *de uſu matheſeos in medicina*, Baſil. 1731. 4. *

A. C. GACKENHOLTZ *de emendanda & rite inſtituenda medicina*, Cell. 1701. 4. *

The preſent ſtate of phyſick and ſurgery in London vvith an eſtimate of the prices of all medicines, Lond. 1701. 4. HARL.

G. E. STAHLIUS id inprimis ſibi ſumſit penſi, ut perſuaderet medicis, poſſe eos literis, ſubtili anatome & botanica carere, dum magis ſolicite morbos & naturæ ſedulæ conatus obſervarent. Multa ergo exigua ſcripta edidit, quibus hanc ſuam de methodo ſtudii medici ſententiam urgeret, nonnulla etiam magis ſimpliciter ad hiſtoriam medicæ artis pertinent. Huc inter diſputationes præter alias *de ſtochaſmo medico*. Hall. 1698. 4. *de paræmia qui bonus theoreticus malus practicus* 1698. *de empiria* 1699. *de curatione in charta* 1702. *de medicina medicinæ neceſſaria* 1702. *de opinionibus medicis* 1702. *de diſſenſu medicorum* 1703. *de viſitatione ægrotorum* 1703. *de novitatibus medicis in genere* 1704. *de empiria rationali medica* 1704. egregia ſane ſunt diſſertatio *de philoſophia* HIPPOCRATIS 1704. *de hiſtoria medica practica* 1705. *de auctoritate ac veritate medica* 1705 *de ratione & experientia* 1705. *de teſtimoniis medicis* 1706. (contra citationes) *de medicina ſine medico* 1707. *de conſtantia medica* 1707. *de ſcriptis ſuis vindiciæ quædam* 1707. *de temeritate & timiditate medica* 1708. *de Deo auctore medicinæ* 1712. *de neceſſitate artis medicæ* 1712. *de poteſtate artis medicæ* 1712. *de medicina medicinæ curioſæ* 1714. EJUS etiam σκιαμαχία utcunque huc revocari poteſt, *negotium* nempe *otioſum adverſus poſitiones quaſdam theoriæ veræ medicæ*, Hall. 1720. 4.

J. G. STEIGERTHAL *de matheſeos & hiſtoriæ naturalis utilitate in medicina*, Helmſtad. 1702. 4. bona diſputatio.

J. D. GUILIELMINI *pro theoria medica adverſus ſectam empiricam*, Venet. 1702. 8. & in collectione operum. EJ. *epiſtola* falſo nomine exſtat THEOPHILI ALETHINI *contra monita de moralibus criticæ regulis* qua pro MALPIGHIO adverſus SBARALEAM reſpondit.

J. GODFRID BERGER *de medico naturæ adjutore*, VVittemb. 1702. 4. *de medicinæ certitudine* 1706.

The preſent ill ſtate of the practice of phyſick in this nation truly repreſented, Lond. 1702. 4. HARL.

MICH. ERN. ETTMULLER *de lectione auctorum in medicina*, Lipſ. 1702. 4.

HERMANNI BOERHAAVE *de commendando ſtudio Hippocratico*, Leid. 1702. 4. Omne hypotheſeos in rebus phyſicis ſtudium damnat, & negat nos quidquam de corporibus ſcire præter ea, quæ ſenſibus & experimento diſcimus. HIPPOCRATICA ſcripta omnia pro legitimis recipit. EJ. *de uſu ratiocinii mechanici in medicina* 1703. 4. 1709. 8. celebris oratio. EJ. *de repurgatæ medicinæ facili ſimplicitate oratio*, Leid. 1709. 4. Nimis vere oſtendit, rejectis hypotheſibus, medicam artem reductam ad veras obſervationes brevem eſſe & ſimpliciſſimam. EJ. *de comparando certo in phyſicis*, Leid. 1715. 4. Egregie oſtendit, omne hypotheſeos ſtudium a re naturali removeri debere, neque nobis quidquam de rerum naturæ notum eſſe, niſi quod a ſenſibus & experientia diſcimus. EJ. *de chemia ſuos errores repurgante* 1718. 4. Errores, quos chemia in praxin & phyſiologiam introduxit, per chemiam optime corrigi oſtendit. EJ. *oratio cum cathedra chemiæ & botanicæ valediceret*, Leid. 1729. 4. multa ad hiſtoriam propriæ vitæ habet. EJ. *honor medici ſervitus*, Leid. 1731. 4. nempe naturam nos ſequi debere. EJ. *de vita & obitu* BERNARDI ALBINI, amici ſui, ibid. 1721. 4. IDEM in *præfatione indicis alterius horti Lugd. Batav.* hiſtoriam præfectorum ejus horti, & in

Inſtitutionibus chemiæ præcipuorum chemicorum hiſtoriam dedit. Cum editione Pariſina 1722. Libri *de viribus medicamentorum* prodiit epiſtola de medicis mathematicis & philogræculis. Ej. ſunt hæ ipſæ prælectiones, in quas commentor ex M. S. maculoſiſſimo, primum editæ anno 1726. Amſtelodami apud Bernard cum fictitio titulo, quæ *methodus diſcendi medicinam* ſæpe recuſa eſt, ut anno 1734. & paulo mundius 1744. 12. Venet. 1747. &c. Vitam etiam SVVAMMERDAMII dedit, & hiſtoriæ medicæ compendium in *inſtitutionum* initio.

BERNARDI ALBINI *de ortu & progreſſu medicinæ oratio*, Leid. 1702. 4. candidi viri. Placet quod obſervaverit non unum fuiſſe ÆSCULAPIUM, ſed eos, qui in medicina excellerent, vulgo ÆSCULAPII nomen eſſe conſecutos. Ej. *oratio de incrementis medicis ſeculi* XVII. ibid. 1707. 4. Ej. *in mortem* RAVII *oratio*, ibid. 1719. 4. egregii chirurgi & anatomici hiſtoria, ſed heterocliti hominis, qui ſatyriaſi perierit.

CH. BERNARD *preſent ſtate of chirurgery vvith ſome remarks on abuſes committed*, Lond. 1703. 4. *

The craft and frauds of phyſick exploded diſcovering the lovv prices of the beſt medicines, Lond. 1703. 8. * L.

C. JOHRENII *de Chriſto medico*, Francof. Viadr. 1703. 4. *

J. ADAMI HOFSTETTER *de ſumma medicorum hujus & ſuperiorum temporum auctoritate & excellentia e jure & hiſtoria demonſtrata*, Hall. 1703. 4. Ej. *epiſtola in qua de conjecturis medicorum agitur, & exin artem medicam nullatenus conjecturalem eſſe evincitur*, Hall. 1704. 4.

Ratiocinii mechanici in medicina abuſus & impotentia 1704. 8. cum ſpurio nomine Friburgi. Contra orationem BOERHAAVII *de uſu ratiocinii mechanici*, chemici ſcriptum, aſperi hominis & irati. Fermenta defendit, geometrarum labores deprimit, qui inter ſe non conſentiant, &c.

THOMAS GUIDOT in *prolegomenis* ad ſuam THEOPHILI *de urinis* editionem de THEOPHILIS & MAGNIS medicis erudite diſſerit.

Cum BAGLIVII operibus paſſim excuſus eſt libellus MATTHÆI PALILLII *de vanitate obtrectatorum* HIPPOCRATIS *&* GALENI, indocte. Ita SYDENHAMUM, tantum virum, pro Belga habet. Quis homo quem PAVVINUM vocat?

GIROLAMO BARUTTALDO *comentario iſtorico...... all' iſcrizione eretta in memoria di* ANTONIO MUSA BRASSAVOLA, Ferrar. 1704. 4. *

Tentamen medicum or an inquiry in to the differences betvveen the diſpenſariſtians an the apothecaries, Lond. 1704. 8. HARL.

PENICHER pharmacopolæ diſſertatio *ſur le livre de médicine*, Paris 1704. 12. parvus liber.

TIBERII HEMSTERHUYS *oratio de medicinæ neceſſitate, dignitate cauſiſque infrequentioris ſucceſſus*, Franekeræ 1704. fol.

HENR. LOHALM MEYER *kurze einleitung in die arzneykunſt inſgemein und jede derſelben theile ins beſondre*, Luneburg 1704. 12. Multum ei libello tribuit C. B. BEHRENS qui in *electis medicis*, p. 18. ſcripſit, mereri transferri in aliam linguam. Breviſſimam autem bibliothecam tradit pro ſingulis medicinæ partibus. SYLVIUM valde laudat. An placet, quod VESALIUM a morte merito nullam in ſepulchro quietem ajat reperiſſe, qui ipſe tot miſeros de ſepulchris exturbaverit.

CHRISTIANUS JOHANNES LANGIUS in *poſthumis* habet *hiſtoriam medicam*, in qua ſecundum annorum qua obierunt, ſeriem, breves medicorum vitas cum ſcriptorum præcipuorum cenſu adfert non abſque mediocribus certe vitiis. Ita GUIDONEM CAULIACUM in XV. ſeculum transfert.

ALEXANDER THOMSON in *introductione ad diſſertationes medicas* præcipuos ſectarum auctores recenſet, nulli ſatis æquus, ne SYLVIO quidem. Prodiit Leid. 1705. 8.

FRANCISCI ALPH. DONNOLI *proluſio de bello civili medico*, Patav. 1705. 4. Ad eam reſpondit D. GUILIELMINUS in *epiſtola ad* DONNOLUM, quam cum falſo nomine JULII MONTILIENI edidit in operibus.

Optime, ut de omnibus bonis literis, ita de hiſtoria artis medicæ meritus eſt J. ALBERTUS FABRICIUS, etſi non de grege noſtro fuerit. In *bibliotheca Græca*, quæ anno 1705. Hamburgi prodire cœpit, de vita, ſcriptis HIPPOCRATIS, GALENI aliorumque medicorum Græcorum, & editionibus, commentatoribus docte & breviter diſputat. In *volumine* XIII. *elenchum omnium medicorum veterum* ex A. TIRAQUELLI opere *de nobilitate* repetit, & acceſſionibus auget, ex ſuo labore natis. Varios etiam libellos medicos integros excudit, ut J. STEPHANI *theologiam* HIPPOCRATICAM, SEXTUM PLACITUM *de medicina ex animalibus*, THEOPHILI PROTOSPATHARII Librum *de hominis fabrica*, &c. In *bibliotheca*

latinæ

latina, ſæpe recuſa & Hamburgi 1721. vol. 3. CELSUM, AURELIANUM, alioſque Latinos patres perinde ut in illa Græcos illuſtrat.

Etats des unions faites des Leproſerie aux hôpitaux des pauvres malades par l'édit du Roi de l'an 1693. Paris 1705. 4. Conſtat inde in Gallia lepram penitus exſtinctam eſſe.

ROELOF ROUKEMA chirurgi, noti ex acri contentione cum B. IDEMA & CL. CROESERO *Naam-boek der beroemden Genees en Heelmeeſters van alle eeuvven*, Amſtelodami 1706. 8. Multum uſus aliis lexicis, BAYLEO etiam & MORERIO, non valde accuratus. CASPARUM BAUHINUM, adeo celebrem virum, unice coætaneum facit JOHANNIS, cujus frater fuit. Bis repetit JOHANNEM CRATONEM, HILDANUM in ſenatu fuiſſe, a conſanguineo promotum, falſo narrat. Nomina corrumpit, exemplo Eudaxiæ, Gerberi, Altheim pro Eudoxo, Geber Arabe, & Altorfio.

VITI RIEDLINI *manuductio brevis ad ſtudium medicum*, Aug. Vind. 1706. 8.

J. B. MORGAGNUS non ſolum inventorum anatomicorum ſeriem ſubtilius quam quiſquam eſt perſecutus, ſed multa alia ad hiſtoriam medicam ornamenta adtulit. VALSALVÆ vitam, cum ejus *operibus poſthumis* dedit. In *epiſtola anatomica* I. multa illuſtravit de Bononienſibus inprimis medicis, de H. MERCURIALIS vita, &c. In *Epiſtolis in* CELSUM, quæ ſeorſim prodierunt Hagæ 1704. 4. de CELSO ipſo & SERENO eorumque editionibus eruditiſſime, ut ſolet, multa monuit, quæ alibi laudabimus.

MICH. BERNH. VALENTINI *de novellis publicis eorumque uſu & abuſu in rebus phyſico-medicis*, Gieſſ. 1707. 4. EJ. *hiſtoria literaria Academiæ Naturæ Curioſorum* cum *armamentario Naturæ*, Gieſſæ 1709. 4. prodiit, qua continentur *compendia* ſcriptorum, quibus ſodales Academiæ rem naturalem illuſtraverunt.

JOS. ANTONII DONZELLINI *ſympoſium medicum ſeu de uſu mathematum in medicina*, Venet. 1707. 8. *

An account of the riſe fundation progreſſ and preſent ſtate of Greſham college vvith the lif of Sir T. GRESHAM, Lond. 1707. 4. HARL.

HORLACHERI *bibliotheca chymico-curioſa*, Francof. 1707. 8. * An huc faciat ignoro.

GOTFRIED ANDR. ZAHN *de ortu & progreſſu medicinæ*, Veſal. 1708. 12. exigui momenti opuſculum.

PHILIPPI HECQUET *de l'indécence aux hommes d'accoucher les femmes*, Trevoux 1708. 12. EJ. *le brigandage de la chirurgie ou la médecine oprimée par le brigandage de la chirurgie.. & le brigandage de la pharmacie* 1738. 12. a morte auctoris prodierunt. *Le brigandage de la médecine* unice ad praxin ſpectat. Vita HECQUETI cum ejus *médecine des pauvres* fuſa ſatis prodiit ſcripta a D. de S. MARC, Pariſ. 1740. 12. IDEM anno 1714. Pariſ. 12. edidit *decrets, uſages & louables coutumes de la faculté de la médecine à Paris*. Damnavit facultas eam editionem, & paulo poſt etiam procuravit. EJ. *preuves de la décadence de la médecine*, Pariſ. 1724. 8.

ANDREÆ OTTOMARI GOELICKE *epiſtola qua refutat prajudicium, medicos Romanos omnes ſervos fuiſſe*, Lipſ. 1708. 4. EJ. oratio *de mutilo medicinæ corpore reſarciendo per chirurgiam & pharmaciam poſtliminio revocandas*, Hall. 1709. 4. recuſa & in corpore juris M. B. VALENTINI, Imperatorum medicorum in chirurgos & pharmacopolas vindicat. EJ. *de ſapientiſſima lege Athenienſium qua ſolemniter ſanciverunt ne qua femina neve ſervus medicinam diſceret*, Hall. 1713. 4. EJ. *hiſtoria medicinæ univerſalis qua celebrium medicorum vitæ, dogmata tractantur, adjectis obſervationibus criticis* prodire cœpit, Hall. 1717. 8. quo anno *periodus* I. & II. deinde anno 1718. *periodus* III. & IV. anno 1719. *quinta*, & anno 1720. *ſexta* prodiit. In *prima* hebraicam & primævam medicinam recenſet, de qua parum nobis innotuit. In *altera* Ægyptios acerrime contra CONRINGIUM tuetur. Chinenſium etiam medicinam exponit. *Tertia* fabuloſam continet medicinam. Ibi a vivente ÆSCULAPIO NICOMACHUM Smyrnæum ſanatum fuiſſe ſcribit, cum ÆSCULAPII ævo nulla Smyrna fuerit. In *periodo* IV. philoſophicam medicinam Græcorum, in V. HIPPOCRATEM, ſatis hic æquus judex, in VI. medicos ad diviſionem uſque medicinæ recenſet ex CÆLIO inprimis & PLINIO. EJ. *introductio in hiſtoriam literariam anatomes* jam dicta eſt. EJ. *hiſtoria literaria ſcriptorum qui medicinam forenſem commentariis illuſtrarunt*, Francof. ad Viadr. 1723. 4. 1735. 4. EJ. *de mathematum ſtudio cum medicina conjuncto*, Francof. ad Viadr. 1740. 4. Hiſtoriam chirurgiæ in qua non pauca huc pertinent de *Hygea*, &c. & hiſtoriam anatomes jam diximus.

In

In GIORNALI de' LETTELATI præter eximias cenſuras librorum, vitæ etiam variæ continentur HILARINI, LUCÆ TOZZII, ASCLEPIADIS, (quæ BLASII CARYOPHYLII eſt) REDI, SYLVII ARCUDI, D. GUILIELMINI, J. H. SBARAGLI, P. MARIÆ GABRIELII, JOH. MARIANOVA, FRIDERICI COMMANDINI, G. B. TIBERINI, ALEXANDRI MARCHETTI, HERMOLAI BARBARI, ALEXANDRI PINI botanici, NAUGERII, DOMINICI de AULISIO. Auctor APOSTOLUS ZENO.

Cum AMMANI editione CÆLII AURELIANI præfatio prodiit, qua methodicæ ſectæ hiſtoria continetur.

ABR. van BLEISVVYCK *de felicitate mechanicorum*, Leid. 1708. 4.

J. BASIL. FLEUTER *de philoſophia medico neceſſaria*, Lipſ. 1709. 4. PL.

CHR. FRID. VVELISCH *de medicis præſtantiſſima literarum elegantiorum laude illuſtribus*, Anneberg. 1709. fol. *

IRENÆI VEHR *parentalia*, Francof. Viadr. 1709. fol.

J. SALZMANN *de ſtudio medico in genere*, Argent. 1709. 4.

CHRISTIAN BENEDICT. CARPZOU *de medicis ab eccleſia pro ſanctis habitis*, Lipſ. 1709. 4.

H. HENRICI *de nimia curioſitatis phyſico-medicæ origine*, Hall. 1709. 4.

ROCHEFORT *lettre a* M. BECON *au ſujet de* M. TOURNEFORT *avec un abregé de ſa vie*, Paris 1709. 4. recuſ. cum itineribus TOURNEFORTIANIS.

STEPHANI DANIELI diſcipuli SBARAGLI & contra MALPIGHIANOS vindicis *animadverſio hodierni ſtatus medicinæ practicæ*, Venet. 1709. 8. *additio ad eam*, Bonon. 1719. 8. Vita SBARALEÆ, Bonon. 1710. 4. EJ. *armamenti per chi voleſſe renderſi ben informato della cauſa trattata da* FRANCESCO SIMONI *e* PIETRO EGIZIO CLAUDI *della riſpoſta da eſſi data ad* ORAZIO FLORIANI, Bologna 1722. 8. * EJ. *raccolta di queſtioni intorno a coſe di botanica, notomia, filoſofia, e medicina agitate già tra il* MALPHIGI *e lo* SBARAGLI, Bologn. 1723. 8. *

J. CONRAD. BARCHUSEN *hiſtoria medicinæ ab exordio medicinæ uſque ad noſtra tempora*, Amſtelod. 1710. 8. & Ultrajecti plenius 1723. 4. ſcopus eſt proponere theorias omnium primarium ſectarum, quæ in medicina eminuerunt, omiſſa praxi. Quare undique collectas dat theorias PYTHAGORÆ, STOICORUM, PERIPATETICORUM, ASCLEPIADIS, GALENI, EMPIRICORUM, quos maximi facit, METHODICORUM, PNEUMATICORUM, ARABUM, CHEMICORUM, PARACELSI, HELMONTII, FLUDDII, TACHENII, VVILLISII, STAHLII, MECHANICORUM. Deinde quaſdam medicinæ partes conſideravit, uti varie a variis ſectis tractatæ fuerunt. Longe minus plenus eſt CLERICO aut FRIENDIO, neque oportebat ACTUARII, NONNI &c. placita propoſuiſſe, qui nihil proprii habent, neque in mechanicæ ſectæ hiſtoriam commiſcere tot contraria diverſorum hominum placita. Et alia carpi poſſent, & ab aliis carpta ſunt. Adjecta eſt diſſertatio *de nepenthe* HOMERI quam de opio aliquid habere oſtendit. In *collectis medicinæ practicæ general.* Amſtelod. 1715. 8. dialogum adjecit *de optima ſecta* pro qua empiricam habet.

JOH. SPINKE *London's medicinal informer containing a brief inquiry into the antient ſtate of the practiſe of phyſick and ſurgery in the vvorld: the preſent ſtate of theſe profeſſions in London*: Quacks *diſtinguiſhed from practiſers chatiz'd*, London 1710. 8. *

ISRAEL TRAUGOTT GARMANN *Exercitationes* III. *de ſapientia Ægyptiorum*, VVittemberg. 1710. 4.

In *Miſcell. Berolin.* aliqua huc pertinent, ut de Malabarum medicina T. VII.

LAURENTII HEISTERI *de hypotheſium medicarum fallacia & pernicie*, Altdorf. 1710. 4. EJ. *de difficultate veritatis inveniendæ in phyſica & medicina*, Altdorf. 1710. 8. diſputatio. EJ. *progr. ad orationem de inventis anatomicis ſeculi* XVIII. & *oratio ipſa*, VVolfenbuttel 1718. 8. In prima parte inventa ſola, in altera libros ſingulos reperias, hos ex divite certe collectione ſumtos. *De chirurgia cum medicina neceſſario conjungenda* 1732. *De medicina mechanicæ præſtantia* 1738. contra STAHLIANOS. EJ. *compendium inſtitutionum medicarum, adjecta eſt methodus de ſtudio medico inſtituendo & abſolvendo cum ſcriptoribus maxime neceſſariis*, Helmſtatt. 1745. 4. exſtat & prior editio 1736. 4. Pars prima operis pro candidatis artis medicæ ſcripta continet medicinæ compendium. *Pars altera* ex ipſo titulo intelligitur, & continet libros maxime commendabiles ad ſingula artis capita. Orationem *de incrementis anatomes* alibi laudavi. Poſſis huc etiam referre locupletem catalogum chirurgicorum librorum, qui cum inſtitutionibus chirurgicis prodiit. J. SAM.

J. SAM. BERGER *de* CICERONE *medico*, VVittemb. 1711. 4.

CL. J. G. GRUNDLERI *malabariſcher medicus* nunquam quod ſciam prodiit. Excerpta tamen in E. N. C. aliqua exſtant.

GEORG. SCHULZ *de immunitatibus medicorum & muneribus*, Regiomont. 1711. 4.

J. C. LEHMAN *de ſororio nexu phyſicæ & medicæ artis*, Lipſ. 1711. 4.

J. J. A. M. L. *Medicinal ordnung vvonach billich ſich die medici, inſonderheit phyſici, apotheker., vvundärzte, u. ſ. f. ſich zu richten haben, Krankenthal* (nomen fict.) 1711. 8. Privati, non juſſi, delineatio legum pro medicina ejuſque conjunctis artibus, cum ſalariis, &c.

N. LAKEMANN *de matheſeos, phyſica ac empirica uſu & abuſu in medicina*, Leid. 1711. 8.

YVONIS GAUKES *de medicina ad certitudinem mathematicam evehenda*, Amſtelod. 1712. 8. Multa promittit non expleturus ſpem lectoris, CARTESIANUS, neque quidquam daturus reconditi. EJ. *in dubitationem medicam*, Embdæ 1718. 8. *

GEORG. LUDVVIG GOLDNER *de medicorum dignitate & titulo ſenatoris illis olim tributo*, Gera 1712. 4. * EJ. *de medecina origine & medicorum principe* HIPPOCRATE, ibid. 1721. 4.

J. CONR MICHAELIS *de medicinæ hodiernæ corruptela ejuſque cauſis & remediis* prodiit cum operibus DANIELIS LUDOVICI, Francof. 1712. 4.

Cum ROSINI LENTILII *iatromnematibus*, Stuttgard. 1712. 8. editæ ſunt diſſertationes *de phyſicatu*, cum velit poliatros etiam in ſanos cives curam ſuam oportere extendere, de ſuperſtitione, de junioris medici moribus & vivendi genere, de praxi medica divino chariſmate, &c.

JAC. FRID. REIMANN *hiſtoria medicæ artis Germanorum*, Hall. 1713. 8. germanice edita valde laudatur a CL. KAESTNERO. Bibliographus erat, & rariorum librorum cognitione inclaruit.

ARCHIBALDI PITCARNE diſſertatio *de inventoribus*, Edimburg. 1713. 4. Acute de more definit, quis inventoris titulos mereatur, & HARVEIO eam laudem deberi oſtendit.

J. P. NENTER *de ſtatu medicinæ modernæ*, Argentor. 1713. 4. Ut STAHLIANUS contemtim de elegantioribus ſtudiis ſentit. EJ. *de uſu phyſicæ in medicina* 1707. 4.

J. MELCHIOR VERDRIES *vera ad medicinam via* 1714. 4. 1721. 8.

VVYERI GUILIELMI MUYS *de theoria medica uſu & recte exercendæ ratione*, Franekeræ 1714. 4. Pro geometria. In ejus Libro *de fabrica muſcul.* c. 4. fere tota hiſtoria medica continetur.

M. le FRANÇOIS *réflexions critiques ſur la médecine, où l'on examine ce qu'il y a de vrai ou de faux dans les jugemens quo l'on porte au ſujet de cet art*, Paris 1714. 12. quæ mea eſt editio. Apologia artis a malignis judiciis vulgi & nonnullorum ſcepticorum vindicatæ. In ſyſtemata magnam culpæ partem transfert, aliquos tamen ægros ſanari & fidelia medicamenta dari monet. Experientiam magnum artis fundamentum conſtituit, non tamen unicum & rationis uſum requiri oſtendit. Vires medicamentorum ſola credit experientia innoteſcere. Libros paucos bene ſcriptos eſſe prudens monet, & ne HIPPOCRATICOS quidem undique perfectos eſſe. Virtutes veri medici depingit, autodidacton eſſe poſſe negat, & ab eo & lectionem bonorum ſcriptorum & praxin clinicam requirit. Imputationes atheiſmi refellit. Agyrtas explodit, adjectis nonnullorum hiſtoriis, quorum brevis fama fuit. Vitia vulgi & ſuperſtitiones, etiam ſanatorum exagitat. EJ. *projet de réformation de la médecine*, Paris 1716. 12. 1723. 12. Minuendum numerum pharmacopolarum, aliter educandos medicos. EJ. *diſſertation contre l'uſage de ſoutenir des theſes en médecine avec un mémoire ſur la réformation de la médecine de la ville de Paris*, ibid. 1720. 12.

E. BELLERS *eſſay tovvards the improvement of phyſick vvith an eſſay tovvards employing the able poor*, Lond. 1714. 4. *

THEODORI ZVVINGER *de methodo docendi medicinam mathematica*, Baſil. 1714. 4.

AUGUSTINI CALMET *de medicis & re medica Hebræorum*, Pariſ. 1714. 4. cum commentario in JESUM filium SIRAI.

A. de JUSSIEU *Eloge de* M. FAGON cum *hiſtoria horti Regii* prodiit Pariſ. 1714. 4.

DOUGLASSII *bibliographiam* laudavi.

Eſſay upon the duty, of phyſicians and patients, Lond. 1715. 8. *

HERMAN ULRICH a LANGEN *de nummis & marmoribus medicorum*, Jen. 1715. 4.

HIERONYMI LUDOLF *de polymathia medica*, Erfurt. 1715. 4. *

J. GOT-

J. Gottlieb Astii *ſuccincta medicorum medicave hiſtoriæ delineatio*, Lipſ. 1715. 4. *

Some memoirs of John Radclife Lond. 1715. 8. * In ejus bibliothecam priori anno Oxonii dedicatam celebris, ſed non abſque accuſatione dimiſſa oratio Kingii anno 1749. prodiit.

Christiani Friderici Garmanni & aliorum *centuria epiſtolarum*, Roſtoch. 1715. 8. aliqua habent ad hiſtoriam medicinæ ejus ævi.

Guil. Musgrave *de dea ſalute*, Oxon. 1716. 8. *

Utcunque huc pertinet J. Jac. Scheuchzeri *bibliotheca ſcriptorum hiſtoriæ naturalis &* J. le Long *de ſcriptoribus hiſtoriæ naturalis Galliæ*, Tiguri 1716. 8.

VVilh. Maur. Alb. Kuhnemann *de ſapientiæ nexu cum arte medica*, Hall. 1716. 8.

J. Jac. Burckhard *medicus graviſſimus humanitatis ſtudiorum vindex*. Acc. J. Caselii ad Henningum Arnisæum *de medica arte præſtantibus ſeculo* XV. *viris epiſtola*, VVolfenbuttel 1716. 8. Aliqua medicorum eloquentium & literatorum encomia habet, Caselius vero laudat medicos ſibi per itinera familiares.

Ludolf Henr. Rung *de fatis & mutationibus quibus obnoxia fuit ars medica*, Brem. 1716. 4. Riv.

Immanuel VVeismann *aufrichtige abmahnung gegen ſeinige kranken inſonders gerichtet*, Tubing. 1716. 4. *

Benjamen Richter *groſſer unterſcheid zwiſchen rechtſchaffenen medic. und quakſalbern*, &c. Görlitz 1716. 8. *

J. Schutzen *tractatus curioſus de medicina, medicis medicaſtris, morbis morbidis, moribundis, morte ipſa & mortuis*, Magdeburg. 1716. 4. Germanice. Mera compilatio hominis aliis artibus innutriti.

J. Bapt. Doye *ritus & inſignia ſaluberrimi Medicorum Pariſienſium ordinum decreta* Ed. altera Pariſ. 1716. 12. * Pl.

Joseph Gazola *il mondo ingannato da' falſi medici*, Peruſiæ 1716. 8. libellus ſexies recuſus & nuper Venet. 1747. 4. contra Galeniſtas, & nimios vetuſtatis amatores ſcriptus, atque ignaros, in varias etiam linguas verſus Gallice ſub titulo *preſervatif contre la charlatannerie des médecins*, Leid. 1735. 8. tum Hiſpanice a Gregorio Majans Valenza 1729. 8. cum titulo *el mondo engannado per los falſos medicos*. Reſpondit Gazolæ Jac. Pylarini ſub titulo *medicina difeſa*, Venet. 1717. 12. * aliuſque ſcriptor cum titulo *il mondo diſingannato da' veri medici*. Sed laudant Gazolam ſcriptores diarii Eruditorum Italiæ. Sebastianus etiam Rotarius pro Gazola reſpondit, duriter utique, in libello *il medico padre*. Idem in *lettera all' autor del mondo diſingannato* anatomen, & inprimis recentiorem laudat, & antiquam illam deprimit.

J. Læti *charlatanariam medicorum* germanice vertit Freyſingen 1717. 8. Burch. Verus auctor eſt J. Daniel Longolius.

Alexandri Knipsmacoppe *pro empirica medicina adverſus theoriam*, Patav. 1717. 4.

J. Georg. Meintel *theologus philiater ſeu medicina amans rationibus idoneis defenſus*, Norimberg. 1717. 8. * Pl.

J. God. Hahn *de medicina Germanorum veterum*, Lipſ. 1717. In Ej. libro *de variolarum antiquitatibus* jam laudato multa occurrunt ad hiſtoriam medicinæ, & juncta prodiit epiſtola qua oſtendit Mesues ſcripta eſſe, quæ ſub J. Damasceni titulo exſtant.

In Vratislaviensium collectionibus (*Breslauer Samlungen*) plurima ad hiſtoriam novorum inventorum, lites medicas novoſque libros ſpectantia continentur. Sic in *Actis Berolinenſibus* vitæ medicorum chemicorum celebrium & archiatrorum Brandenburgicorum exſtant.

Laurentii Robers *de idea boni medici*, Upſal. 1718. 4.

C. T. A. S. *medicus afflictus*, Budingen 1718. 8. *

C. E. Kleinfeld *ein neuer medicus ein neuer kirchhof*, Rinteln. 1718. 4. *

Memoria Petri *ab* Hartenfels, Erfurt. 1718. fol.

Bartolommeo Corte *notizie iſtoriche intorno a' medici ſcrittori Milaneſi, e a principali ritrovamenti fatti in medicina dagl' Italiani*, Milan. 1718. 4. Breves hiſtoriolæ medicorum Mediolanenſium, Ticinenſium & denique totius Italiæ cum emortualibus annis, natalibus, epitaphiis. Lazarus Augustinus Cotta & Johannes de Sitonii appendicem aliquam, & catalogum medicorum Mediolanenſium ſeculi XV. adjecerunt.

J. VVoodv-

J. VVOODVVARD *ſtate of phyſic and of deſeaſes*, 1718. 8. latine cum titulo *medicina & morborum ſtatus* recuſus eſt Tiguri 1720. 8. Præter theoriam miram variolarum, ortarum a nimiis ventriculi ſalibus, quos ſolum oleum domet, & præter refutationem methodi, qua in ſecunda febre alvus ducitur, ſatyra eſt in medicos, & mores ſeculi. Contra VVOODVVARDUM, inſignem JACOBITAM, ſcripſit D. BYFIELD. Reſpondit neſcio quis in libello *A Sober vindication of* D. VVOODVVARD, Lond. 1719. 8. qui mera eſt in FRIENDIUM & MEADIUM declamatio, tum alius in *lettre au triumvirat de* FRIEND, MEAD & C.. Lond. 1719. 8. quam non vidi. * Ad pugnam uſque hæ cum MEADIO lites exarſerunt. Reſpondit etiam VVOODVVARDO JOHANNES QUINCY in *examination of* VVOODVVARD'S *ſtate of phyſic and diſeaſes*, Lond. 1719. 8. * De ea lite vide *Journal des* SAVANS 1720. M. *Jul.*

ABRAHAMI VATER *de incrementis artis medicæ*, VVittemb. 1718. 4.

DOMINICI GAGLIARDI *idea del vero medico*, Rom. 1718. 8. *

TOPÆNANTHES (JOH. FRID. ORTLOB) *de Moſe chemico*, Tilienroda (Lipſ. 1718. 4.) PL.

BLASII CARYOPHILLI *diſſertationes miſcellaneæ* quarum ſexta eſt de icone ASCLEPIADIS, Rom. 1718. 4. cum ejus viri vita. In nupero EJ. *de herculanis thermis* opere exſtant varia de medicis caſtrenſibus & valetudinariis.

BLASII CARYOPHILLI vita ASCLEPIADIS in GIORN. de LETTER. recuſa exſtat.

DANIEL HOFMAN cum *adnotationibus medicis in hypotheſes Goneyanas* edidit Francofurti 1719. 8. deſcriptionem itineris ſui gallici & ſtatus artis medicæ qualis anno 1718 Pariſiis fuit.

JUSTI CHRISTOPH. BÖHMER *memoria Profeſſorum Helmſtadienſium ex medicorum ordine*, Helmſtad. 1719. 4. BOECKELII, PAXMANNI, VVIGTI, NEUVVALDI, BIERMANNI, SIGFRIDI, FREYTAGII, PARCOVII, ARNOLDI VVERNERI, LIDDELII, ADAMII, FREIDAGII, LUCHTENII, ARNISÆI, VVOLFII, VOGLERI utriuſque, HENRICI MEIBOMII, J. JUNGII, TAPPII, H. CONRINGII, H. MEIBOMII, F. SCHRADERI & J. STISSERI vitæ hic traduntur.

J. SAMUEL CARL *noſocomium academicum, i. e. pia deſideria von aufrichtung eines lazarets zum nutzen der kranken armen undet ablirung der mediciniſchen und phyſicaliſchen vviſſenſchaften*, Buding. 1719. 8.* EJ. *vorſtellung vom decoro Medici*, Budingæ 1723. 8.

A. QUIRINI RIVINI *ſeries Decanorum Lipſienſium*, Lipſ. 1719. 4. Cum Bibliotheca ejus, quæ ex præcipuis eſt, clari viri vita deſcripta exſtat Lipſ. 1727. 8.

GUIL. JUCH *de preparatione ad lectionem veterum medicinæ auctorum*, Hall. 1719. 4.

J. HENRICI von SEELEN *de medicorum meritis in S. Scripturam*, Lubec. 1719. 4.

GEORGII DETHARDINGII *de meritis* LUTHERI *in artem medicam*, Roſtoch. 1717. EJ. *de neceſſitate medicinæ ex natura termini vitæ*, ibid. 1719. 4. EJ. *memoria* J. E. SCHAPER, ibid. 1721. 4. EJ. *an ſtudioſus medicinæ citra vivi D. vocem propria induſtria ſufficientem ſibi comparare queat ſcientiam*, Hafn. 1734. 4.

DANIELIS VVILHELMI TRILLERI, viri doctiſſimi, HIPPOCRATES *falſo atheiſmi accuſatus a* GUNDLINGIO, Rudolſtatt. 1719. 8. Defendit HIPPOCRATEM diſtinctione facta inter θεῖον, quod de DEO interpretatur, & φύσιν, & paſſim ſatis probabiliter bonum ſenem excuſat, atque oſtendit parum notum fuiſſe GUNDLINGIO, cujus accuſatio exſtat in *otiorum Halenſ.* P. II. Omnia pene Coi Senis opera pro genuinis recipit. EJ. *epiſtola critica ad* D. FREIND *ſuper* I. *&* III. Libros *epidemiorum*. *Agitur etiam de variis editionibus*, *M. SS.*, *ſtylo*, *dialecto* HIPPOCRATIS, Rudolſtatt. 1720. 8. ſcripſiſſe monet Ionice ſed attico ſermone miſto. Utique ſudores inter criſes recepiſſe, & pulſum perſpexiſſe, contra FREINDIUM docet. Paſſim textus corrigit, FOESIANAM editionem præfert. EJ. *de nova editione* HIPPOCRATIS *adornanda*, Leid. 1728. 4. Eruditionem ſummam hic oſtendit in ſpecimine, quo librum *de anatome* commentario illuſtratum edidit. Vitia autem & bona omnium editionem æſtimat. Utinam raræ, & hac ætate rariſſimæ eruditionis, vir abſolviſſet laborem, noſtraque ſtudia ſimili omnium HIPPOCRATICORUM operum editione adjuviſſet!

J. HERMAN FURSTENAU *de fatis medicorum* oratio, Rintlen 1720. 8. EJ. *deſiderata* huc etiam referri poſſunt.

FRID. EHRENHOLD NICII *de ratione altero medicinæ fulcro neceſſario*, Argentor. 1720. 4.

JOH. FREIND *oratio anniverſaria Harveiana*, Lond. 1720. 4. * EJ. *hiſtory, of phyſick, from*

from the time of GALEN *to te beginning of the ſixteenth Century* Pars I. Londin. 1725. Pars II. 1726. 8. varie recuſa latine in operibus omnibus auctoris latine verſis, Pariſ. 1735. 4. & Leidæ 1734. 8. Cum vita auctoris ibidem hiſtoria prodiit Gallice 1727. 4. tum Pariſ. 1728. 4. Hoc opus auctor in carcere ſcripſit, quo CLERICI laborem GALENI ævo, ad renovatas uſque literas continuavit, quibus temporibus Græci poſteriores & Arabes & recentiores *barbari* continentur. Vitas brevius deſcripſit in iis recenſendis curioſior, quæ quiſque auctor in morborum hiſtoria, aut curatione primus inveniſſet aut emendaſſet, eamque occaſionem nactus nonnumquam etiam poſterioris ævi cogitata & ſua admiſcet, exemplo deliquii animi a paracenteſi, aneuryſmatis, hydroceles, peſtis ſeculi VI. variolarum, luis venereæ. Facile oſtendit, ALEXANDRUM egregium virum fuiſſe, & faventius judicium mereri. Arabes, quales ab interprete nactus eſt, percurrit, & ALBUCASEM atque AVENZOAR reliquis præfert, cum ego RHAZEM mallem. In barbaris curioſus fuit, etiam obſcurioribus, ut JOHANNE ANGLICO, & in LINACRO finem fecit. Debemus certe FREINDIO plurima utilia, quæ in auctoribus neglectis latent, ut multa tamen illaudata reliquerit, æque bona. Contra FREINDIUM ſcripſit anonymus *obſervations on* D. FREINDS *hiſtory of phyſick ſhevving ſome falſe repreſentations of antient and modern phyſicians by* C. VV. M. D. 1726. 8. quem lego eſſe C. VVINTRINGHAM. JOHANNES etiam CLERICUS fratris famam, cujus errores chronologicos retexerat FREINDIUS, vindicare conatus eſt in T. XXVI. *Bibliotheca* quam dixit *anciènne & moderne*. Acriter autem reſpondit pro FREINDIO JOHANNES BAYLLIE in libro *a defenſe of* D. FREIND *and his hiſtory of phyſick in anſvver to the reflections of M. le* CLERC *vvith remarks upon the age of the introduction of chymiſtry in phyſic*, &c. London 1727. 4. & 1733. 8. Facile oſtendit, veras eſſe cenſuras FREINDII de ætate ÆTII, PAULI, TRALLIANI, quorum tempora non vera a R. MOREAU receperat CLERICUS. Oſtendit MESUEN primum utramque vim adſtringentem & purgantem in Rheo adgnoviſſe, RHAZEM ante AVICENNAM chemica aliqua deſcripſiſſe, ACTUARIUM non valde Arabes ſecutum eſſe, &c.

JOH. FREIND *hiſtory of phyſick*, &c. junctim cum aliis operibus ſæpe prodiit, & nuper ſola 1751. 8. vol. 2. Londini.

NIC. LANZANI *opus medicum quadripartitum complectens characterum chymicorum hermenejam, vocabulorum medicorum euphoniam, dictionum medicarum orthographiam*...... Neapoli 1721. 4. Tria lexica & auctoritates ad ſyllabas breves longaſque, tum conſilia ad recte concinnandas formulis, &c.

The Doctor ſcariſy'd, London 1721. 8. Satyra & conſilia ad ſtudia medicinæ maturius perficienda.

C. PH. BERNH. VALENTINI *labyrinthus medici ſtudii feliciter ſuperandus*, Gieſſ. 1721. recuſus cum *corpore juris imperialis*, eſt compendium methodi ſtudendi.

MICHAELIS ALBERTI aliqua huc pertinent, ut in opuſculis *mediciniſche und philoſophiſche ſchriften*, Hallæ 1721. 8. excuſis, ubi de *pedantiſme medico* (contra PANCRATIUM VVOLF) & *de vana & inperfecta ſtudii mechanici applicatione ad medicinam* agit acrius & acerbius, quam oportebat. EJ. *de medicina apud Ebræos & Ægyptios conditione*, Hall. 1742. 4. EJ. *tentamen lexici medici realis obſervationum medicarum ex variis auctoribus ſelectarum*, Halæ 1727. 4. pars altera 1731. 4. prodiit.

SEBASTIANUS MELLI in *arte medico-chirurgica eſaminata*, Venet. 1721. 8. inprimis medicinæ & chirurgicæ laudes conatur ornare. In *Diſpaccio* VII. HIPPOCRATEM defendit contra GENGAM.

CAR. FRANCISCI COGROSSI *pro virtute medica adverſus fortunam*, Brixiæ 1721.* EJUSD. *ſaggi della medicina Italiana*, Padoa 1727. 4. Hiſtoriam dat SANCTORII ejuſque inventa laudat, polſilogium, anemometron, æolipilam, acum triquetram, catheterem trifidum pro extrahendo calculo. Iatromathematicos exagitat. EJ. *de medicina brevitate* diſſertatio in *opuſculi ſcientif. e filol.* T. XIII. & *de fallacia medica* T. XVII.]

GEORGII GOTTLOB RICHTERI ILL. collegæ noſtri doctiſſimi, *medicina firmis certiſque fundamentis innixa*, Kilon. 1722. 4.

Statuta moralia Collegii Regii medicorum Londinenſium, Londin. 1722. 4. *

J. E. RABE *de* HIPPOCRATE *barbaris opem negante*, Lipſ. 1722. 4.

J. KING ſatis aſpera epiſtola in qua D. VV. TRILLERI *epiſtola ad* FREINDIUM *ad examen revocatur* exſtat Cantabrig. 1722. 4.

TIMO-

TIMOTHY VAN BUSTLE (nomen fictum) *art of getting into the practice of phyſick*, Lond. 1722. 8. *

J. JOACHIM BECCHERS celebris chemici & politici *leben*, Nurnberg 1722. 8. Auctor eſt URBANUS GOTTFRIED BUCHNER. Ea etiam vita a CL. ZINKIO in *Leipziger Samlungen* repetita eſt.

FRID. PARSAY *medicus ad ſpartam reipublica ornandam aptus*, Schneeberg. 1722. 4. *

C. POLYCARP LEPORIN *leben* FABRICII *von* HILDEN, Quedlinburg 1722. 4. KAESTN. EJ. *Germania literata oder das itzleben gelehrte Deutſchland*, Quedlinb. 1724. 8. EJ. *ausführlicher bericht vom leben und ſchriften* D. LAURENTII HEISTERS, Quedlinburg. 1725. 4. Præter merita patroni ſui varia lectu digna habet de avaritia & iniquitate RAVII. Error eſt, quod CL. HEISTERO inter inventa tribuat nervi decimi ſeparationem a nervis capitis, ut qui deſcendat infra vertebram ſecundam.

Ad CÆLII AURELIANI editionem ſuam AMMANUS præfatus eſt de hiſtoria *medicinæ methodica*.

J. JAC. BAIERI (& FRANC. BUTTNERI) *de probabilitatibus medicis*, Altdorf. 1722. 4. EJ. *de teſtimonio medico, futuro practico neceſſario* 1706. *de jucundo in praxi medica obſervando* 1705. EJ. *de quibuſdam aſylis ignorantiæ* 1718. 4. *de patientia medicorum*, Altd. 1724. EJ. *iatro-aliptia veterum*, Altdorf. 1723. 4. EJ. *de temperantia medicorum* Altdorf. *idea boni medici caſtrenſis* 1721. *& orationes* junctim editæ anno 1727. in quibus *de honorariis & præmiis medicorum; de honorifica medicorum appellatione; de politia medica & academica analogia; de communibus medici & prorectoris academici virtutibus*. EJ. *biographia profeſſorum medicinæ qui in academia Altorfina umquam vixerunt*, Norimb. & Altdorf. 1728. 4. Ex melioribus in hoc genere ſcriptis eſt, & ſolicitum librorum cenſum continet. EJUS etiam *adagia medicinalia* ab anno 1711. ad 1717. novem diſputationibus propoſita & anno 1718. 4. junctim edita utcunque huc faciunt. EJ. *ſchediaſma de edendo* CELSO jam anno 1720. Altdorfii prodierat. EJUSD. exſtat περὶ τῆς τῶν ἰατρῶν εὐσεβείας jam Altd. 1704. 4. edita oratio.

HERMANNI OSTERDYCK SCHACHT *de firmitate artis medicæ*, Leid. 1723. 4. EJ. *de medico exercitato*, ibid. eodem anno. Eæ recuſæ ſunt additis etiam orationibus *de iis quæ medicum ad artis exercitium ſe accingentem præcipue ſcire oportet & de prudentia in ratiocinio phyſico & medico neceſſario obſervanda*, Leid. 1734. 4.

PAULI GOTTLIEB VVERLHOF *de medicina methodica ſecta ejuſque uſu & abuſu*, Helmſtad. 1723. 4. Cum bono judicio vir ingenioſiſſimus ea collegit ex auctoribus, quæ huic ſectæ propria ſunt. In ſcripto jam laudato contra J. G. HAHNIUM multa etiam ad hiſtoriam artis propoſuit.

VVILHELMI PAULI *funeralia*, Lipſ. 1723. fol.

E. E. STAHL *de diverſitate medicinæ dogmaticæ & empiricæ*, Leid. 1723. 4.

GIACINTO GIMMA *idea della ſtoria dell' Italia letterata diviſa in due tomi*, Napoli 1723. 4. jura equidem coluit, & in vaſti ambitus opere omnes omnium artium ſcriptores complexus eſt. Ad medicinam tamen aliqua pertinent & elucet auctoris ſtudium, quo gloriam inventorum ad ſuam gentem conatur transferre.

J. CHRIST. ETTNER *vade & occide Cain*, Lipſ. 1724. 8. in eaſdem ridiculas voces etiam P. AMMANI exſtat diſſertatio.

JOH. le THIEULLIER & BERNARDI de JUSSIEU, *Eſtne medicina a ſyſtematibus certior*, Pariſ. 1724. 4.

MARIA CHIARIANNA *l'obbligo de' medici, chirurgi, e ſpeciali*, Veron. 1724. 8. *

CONRADI ZUMBACH a COESFELD *de vero in medicina inveniendo*, Leid. 1724. 4.

RICHARDI MEAD *diſſertatio de nummis Smyrnæis in honorem medicorum percuſſis*, Londini 1724. 4. Leidæ 1725. 8. & nuper Gotting. 1748. 8. una cum *oratione anniverſaria* HARVEIANA recuſa. In iſta breviter perſtringitur hiſtoria medicæ artis, & medicis honor ſuus & libera conditio aſſeritur ex legibus Athenienſium aliorumque populorum, medicorumque ſervos chirurgos fuiſſe, & unctores, alioſque medicorum miniſtros, familias multas Romanas medicam artem exercuiſſe, &c. Denique laudantur de more ii qui *Collegium M^{ed}icum Londinenſe* ex teſtamento ditarunt. In *diſſertatione* elegantiſſima deſcribuntur nummi plerique a D. CHISHULL Smyrna relati, in quibus nomina medicorum Eraſiſtrateæ & Herophileæ ſectæ excuſa exſtant, cum Symbolis deorum medicorum. In *notis* declarantur

nummi, & vitæ medicorum, qui plerique in ſua republica ex principibus fuerunt. Subjiciuntur nummi aliqui Romani gentis Rubriæ. Magnum ex hac diſſertatione literarium bellum exarſit. Nam vir alioquin eruditiſſimus CONYERS MIDDLETON, paradoxus uti notum neque æquus aliis aut viris aut opinionibus, ſcripſit Cantabrigiæ anno 1726. 4. *de medicorum apud veteres Romanos degentium conditione qua contra* J. SPONIUM *&* R. MEADIUM *ſervilem atque ignobilem fuiſſe oſtenditur*, qui liber anno 1734. 8. anglice verſus eſt Londini. PLINIO utitur ut oſtendat, Romanam gravitatem ſe ad artem medicam, etſi quæſtuoſiſſima fuerit, nondum dimiſiſſe; atque ante Cæſarum ævum, neminem ingenuum civem medicatum eſſe, ſed græculos unice infimæ ſortis & libertos & ſervos denique medicinam feciſſe. Negat chirurgos a medicis diverſos fuiſſe, negat liberos fuiſſe medicos, quod ſint prænomine uſi, refutat SPONIUM, aliquos ejus errores exagitat, nonnulla alter legit, negat reperiri medicum practicum apud Romanos qui una non chirurgus fuerit. Rubriæ & Aciliæ gentis nummos, a MEADIO productos ad aliquas ceremonias & peculiares eventus pertinere credit non ad veros ex ea familia medicos. Reclamatum eſt undique & edidit Anonymus ad C. MIDDLETONI *de medicorum apud veteres Romanos conditione qua ſervilem & ignobilem fuiſſe contendit Reſponſionem*, Londin. 1727. 8. juſto libro. Rhetorem vocat MIDDLETONUS. Reſpondit adeo fuiſse liberæ conditionis medicos, ut ſervi nonniſi in libertatem adſerti ea potuerint defungi. Eodem ordine & paulo meliori, quam Profeſſores liberalium artium fuiſſe: Glyconem Panſæ medicum in matrimonio vixiſse, liberum adeo, SENECAM medicos manifeſto liberos facere, VIBIUM RUFUM medicum in inſcriptione reperiri, CHARICLEM fuiſse ex amicis TIBERII. Medicinam dudum fuiſse diviſam, ut abuſu aliquo medici ſint dicti, qui unicam partem artis exercerent, CELSUM medicos a chirurgis ita diſtinxiſse, ut diverſis locis horum dederit catalogum, CRASSUM etiam apud CICERONEM utrumque ordinem manifeſto ſeparaſse. Alius anonymus exiguo libello MIDDLETONUM adgreſsus eſt Londin. 1726. 8. cui titulus *nota breves in Diſſertationem nuper editam de medicorum apud veteres Romanos degentium conditione*. Aliquos medicos ſervos fuiſse, liberos alios oſtendit, & clinicos a chirurgis diverſos, & hoc quidem evidenter. Anglice etiam prodiit; Lond. 1734. 8. & auctor eſt PERROT VVILLIAMS. Alio anonymo auctore prodiit *in diſſertationem nuper editam de medicorum apud veteres Romanos degentium conditione animadverſio brevis* Londin. 1727. 8. Eadem fere habet, de diverſitate medicorum & ſervorum loca PLATONIS, de dignitate artis medicæ voces PLUTARCHI, CICERONIS. PLINII locum aliter interpretatur, ut ſignificet unice, Romanos novam ſectam in medicina non eſse orſos, ſed ad Græcos continuo tranſiiſse. Chirurgos a clinicis etiam ex loco CRASSI & aliunde ſeparat. Contra hos tres ſcriptores MIDDLETONUS jam acriter & parum civiliter reſpondit in *diſſertationis de medicorum Romæ degentium conditione ignobili ac ſervili contra anonymos quoſdam notarum brevium, Reſponſionis, atque animadverſionis auctores defenſione*, Cantabrig. 1727. 4. Negat ſatis certo CELSI ævo medicos a chirurgis diverſos fuiſse, ſed ægre ſe hoc loco defendit inique preſsus a loco CICERONIS, uti etiam incommode ſe tuetur adverſus ejuſdem TULLII alium locum, quo inter liberales & honeſtas artes medicinam refert. Contra eum libellum reſpondiſse ſub titulo *Diſſertationis* MIDDLETONII *de medicorum*, &c. *conditione defenſio examinata* JOHANNEM VVARD lego, & annum video eſse circiter 1728. librum non vidi. Anno ſequente CAROLUS LA MOTTE theologus ſcripſit *an eſſay upon the ſtate and condition of phyſicians amongſt the antients*, London 1728. 8. Artem magni a Græcis factam eſse, minoris a Romanis, quod a Græcis doceretur, quos ſpernebant Romani, &c. * In Germania varii aut medici aut alii hanc eamdem quæſtionem agitaverunt, ut plerique MIDDLETONUM refutarent. POLYCARPUS FRIDERICUS SCHACHER Lipſiæ edidit diſsertationem *de honoribus medicorum apud veteres*. J. HENRICUS SCHULZE diſſertationem *de ſervi medici apud Romanos & Græcos conditione*, Hall. 1733. 4. JULIUS CAROLUS SCHLÆGER *hiſtoriam litis de medicorum apud veteres Romanos degentium conditione*, Helmſtatt. 1740. 4.

FRIDERICUS ROHTSCHOLZ bibliopola edere cœpit anno 1725. *bibliothecam chemicam oder catalogus von chymiſchen büchern und lebens beſchreibungen berühmter philoſophen*, Nurnberg 8. & faſciculos 5. edidit.

BERNARDI SIEGFRID ALBINI variæ exſtant vitæ, J. JAC. RAVII cum ejus theſauris, Leid. 1725. 8. deinde G. H. FABRICII ab AQUAPENDENTE in editione *operum anatomicorum* Leidenſi

anno

anno 1738. fol. & ANDREÆ VESALI in editione *operum anatomicorum & chirurgicorum* anno 1725. fol. Omnes ſingulari cura ex optimis fontibus decerptæ ſunt.

Inter J. B. BIANCHI orationes Genevæ 1723. 4. junctim editas pertinet huc *prima* dicta Bononiæ anno 1720. de meritis Bononienſium in medicinam, ob quam a J. B. MORGAGNO correctus eſt. Altera eſt de dignitate anatomes.

FRANCISCI van LEEMPOEL diſſertationem inauguralem jam dixi *in anatomicis*.

C. GOTTLIEB SCHVVARTZ & BAIERI filii *de Æſculapio & Hygiea Diis* φιλανθρώποις eruditiſſima diſputatio, Altdorf. 1725.

LUD. CHR. CRELLII *Antonius Muſa Auguſti medicus obſervationibus varii generis illuſtratus*, Lipſ. 1725. 4.

RICH. HALE *oratio* HARVEIANA *in laudem Anglorum qui artem medicam inventis utilibus & eximia ſcientia illuſtrarunt*, Lond. 1725. 4. PL.

VV. U. VVALDSCHMIDT *de valore medicinæ & chymiæ hodiernæ*, Kilon. 1725. 4.

In Trivultinis hujus anni reperitur celebris illius ſchematum delineatoris Abbatis de S. PIERRE *mémoire pour perfectionner la médecine*. Proponit Academica præmia & alia minime mala præſidia.

J. de GORTER *de dirigendo ſtudio in medicina praxi, ſeu de tabulis pro diſciplina medica concinnandis*, Harderovic. 1726. 4. Modum facilem docet, quo poſſimus cum temporis compendio medicas obſervationes in chartas conjicere.

Inter THOMÆ SIMSON *de re medica diſſertationes* IV. Edimburgi 1726. 8. editas ſecunda huc pertinet, qua medicina veterum laudatur, ob victum & præſagia.

Réponſe à la queſtion ſi les médecins peuvent & doivent prendre part aux affaires de l' Egliſe, Paris 1726. 4. Tribuitur HECQUETO.

Programma *de vita & morte* J. A. SCHMIDII, Helmſtatt. 1726. fol.

GEORG. HENR. GOETZ Κηποφιλων *ſeu de eruditis hortorum auctoribus*, Lipſ. 1726. 4. germanice.

CHRIST. GOTTFR. STENZEL *de præjudiciis a medicina removendis*, Helmſtad. 1726. 4. *de ſuperfluis atque inutilibus e pathologia* 1733. EJ. *vom ſchlendrian der ſtudioſorum & Profeſſor. medic.* 1733. EJ. *de ſyncretiſmo medico utili & neceſſario* 1734. EJ. *medicus ab iniquis judiciis vindicatus* 1738. EJ. *de nefanda iniquiſſimorum quæ haud raro medicis tribuuntur præmiorum conditione*, VVittemb. 1742. 4.

CHRIST. GOTTFR. STENZEL etiam eſt *defenſio* HIPPOCRATIS (*Epid.* VI. S. V. §. 12.) *fuci non mali accuſati*, VVittemb. 1745. 4.

J. R. MIEG *de obitu* THEODORI ZVVINGERI, Baſil. 1726. 4.

PETRI AGUENZA *defenſa de la medicina y de los medicos contra el theatro critico univerſal* (Patris FEYOO) Madrit. 1726. 4. * Scripſerat J. BENEDICTUS HIERONYMUS FEYOO *de incertitudine artis medicæ*, quod opuſculum ſub titulo *the incertainty of phyſic* prodiit Londin. 1739. 8. *

FRANCESCO LLORETT MARTI *apologia de la medicina y ſus doctos Profeſſors contra los errores vulgares*, Madrit. 1726. 4.

In *Mémoires de l' Acad. Roy. des Inſcriptions* 1726. continetur CL. MAHUDEL de CELSI *vita & ſcriptis* diſſertatio.

G. D. GOSCHVVITZ *cautela medico-politica*, Hall. 1726. 4. EJ. *memoria* prodiit, Hall. 1729. fol.

ANTONII COCCHII *medicinæ laudatio in Gymnaſio* Piſis habita, Lucæ 1727. 4. EJ. *de uſu artis anatomicæ*, Florent. 1736. 4. De medica & anatomica peritia ERASISTRATI & HEROPHILI quos negat vivos homines ſecuiſſe. EJ. *diſcorſo dell' anatomia*, Florent. 1745. 4. huc pertinet ob codicem Mediceum, cujus vera hic hiſtoria habetur, & de APOLLONIO CITIEO, CELSO (quem edere promittit & aliquas addit obſervationes) & HEROPHILO.

J. LAUR. de MOSHEIM & H. ab ALVVOERDEN *hiſtoria* MICHAELIS SERVETI, Helmſtad. 1727. 4. a S. R. Præſide retractata & edita ſub titulo *andervveitiger verſuch einer hezer hiſtoire* Helmſtad. 1738. 4. quæ editio multis monumentis publicis auctior & nuper anno 1750. 4. *appendice* ditata eſt. Vitam viri ſui pleni & pervicacis undique ſollicite congeſſit, de libris ejus ex M. S. ſibi lectis codicibus egit, & locum celebrem de circulatione ſanguinis minori anno 1553. in Libro *de reſtitutione chriſtianiſmi* editum inſerit. Liceat hic quærere, ſi crudelior hic CALVINUS fuit, cur capite plexi in Saxonia Crypto Calyniſtæ? carceri tot annis incluſis PEUCERUS?

FRANCESCO GARCIA CABERO *templador veterinario de la furia vulgar en defenſa de la facultad*

dad veterinaria contra el diſprezzo que de todos baza el D. FRANC. SUAREZ de RIBEIRO; Madriti 1727. 4. *

ALEX. MARTINEZ *reparos medicos*, Madriti 1727. 4. *

REMIGIO LOPEZ de UNZUETA *certo en que dice loque ſente ſopra el popel deſagravio de la medicina*, Valladolid. 1727. 4. * vitioſe ſcriptus titulus quem corrigere non potui.

GERH. STOER *ob es nöthig ſey die praxin und chirurgie und apotheker kunſt zu vereinigen*, Helmſtad. 1727. 4. adverſus GOELICKIUM.

J. HENRICI SCHULZE *hiſtoria medicina a rerum initio ad* a. u. c. 535. Lipſ. 1728. vir eruditiſſimus latine, græce, arabice, nummorum peritus, apprime gnarus veterum, meliori fortuna digniſſimus, non infeliciter eam ipſam hiſtoriæ partem retractavit, in qua CLERICUS laboraverat, brevior & meliori ordine uſus, addidit varia ad Chinenſium, Malabarum, Ægyptiorum Medicina, quæ omnia leviter adtigerat CLERICUS, HIPPOCRATIS dogmata dilucide propoſuit, in PLATONE varia invenit, ibi vulgo non reperta, ut efferveſcentiam ſalis acidi & lixivii. Accurate etiam ERASISTRATI theoriam tradidit. Ingenuitatem medicorum adſeruit. Valde dolendum eſt periiſſe omnem ſpem de continuatione operis, cujus pars in hac raritate ejus ſtudiis inprimis optabilis erat, qua Arabum hiſtoriam traditurus erat. EJ. *compendium hiſtoria medica a rerum initio ad* HADRIANI *exceſſum*, Hall. 1741. 8. CELSI hic, DIOSCORIDIS, ARETÆI, methodicorum, hiſtoria additur priori operi *de juſta ſtudii anatomici aſtimatione* programma, Altdorf. 1720. 4. EJ. *de periergia in anatome evitanda* progr. ibid. 1720. 4. EJ. *vita* F. HOFMANNI, Hall. 1740. 4. EJ. *de artibus mutis* VIRGILII, Hall. 1742. EJ. *de experimentis medicis majori auſpicio capitis*, ibid. 1741. In diſputatione de *Helleboriſmis veterum*, & paſſim alibi hiſtoriam etiam adtigit. EJ. a morte *bibliotheca* prodiit Hall. 1745. 8.

J. G. GMELINI egregii chimici & pharmacopolæ *vita*, Tubing. 1728. fol.

J. G. GERET *navi medicorum theologici ex hiſtoria literaria adumbrati*, VVeiſſenburg 1728. 4.

J. OOSTERDYCK SCHACHT *de arcto quo philoſophia cum omnibus præſertim medicis ſcientiis nectitur vinculo*, Franeker 1728. fol.

J. GOTTHELF STEMLER *epiſtola probans*, *Doctorum medicina perfectum exiſtere poſſe neminem niſi ſit philoſophia peritus*, Lipſ. 1728. 4.

EAN. PASSAVANT *de medico ejuſque jure & privilegiis*, Baſil. 1728. 4. docta diſputatio.

Anno 1728. ceperunt edi, & hactenus continuantur *Raccolta d' opuſcoli filologici & ſcientifichi*. Vitæ variæ medicorum ea collectione continentur, PACCHIONI, LANZONI, MICHELI, BARTHOLETTI, PETRI de ABANO.

J. CHRISTOPH. GÖTZ *ſcripta* G. E. STAHLII *aliorumque ad ejus mentem diſſerentium ſerie chronologica* Ed. II. *accedit ſupplementum* I. *ſcripta ad hunc uſque diem edita exhibens*, Noriberg. 1729. 4. Alios libros cum analyſi & compendio, alios titulo tenus recenſuit, conjunctis ad eam ſectam etiam J. Z. PLATNERO, HENKELIO, aliiſque minus publice Stahlianis.

D. ANTONIO de MONRAVA *antiquedad e Riberò impugnados*, Madrit 1729. 1730. 4. *

J. M. GROSS *bibliotheca hydrographica*, Noriberg. 1729. 4.

HENR. FRIDR. VVALTHERS *rühmliches denk und ehren mahl*, Lipſ. 1729. fol. *

HURLE *eſſay upon the ſtate of phyſic in the old and nevv teſtament*, Lon. 1729. 8. *

J. CHRIST. TROPANNEGGER *Funeralia*, Dreſd. 1729. fol.

GRÆME *eſſay of acquiring knovvledge in phyſic*, Lond. 1729. 8. *

HERM. *von der* HARDT *memoria* J. CAROLI SPIES Prof. Helmſtadienſis, Helmſt. 1729. 4.

CHRISTIAN EHRLICH *empiria denudata die entlarvete quakſalberey*, Hall. 1729. 4. De damnis oriundis ex toleratione empiriæ.

ELIÆ CAMERARII *epiſtola Taurinenſes* ad hiſtoriam medicam omnino pertinent. EJ. diſputatio *de medicina depradatione per philoſophiam*, Tubing. 1731. 4.

Des Churf. in Sachſen confirmation der medicinischen ſocietaet in Budiſſin, Dreſ. 1729. foi. *

DANIEM VINL *de medicina ejuſque præſtantia*, Traject. 1729. 4. EJ. *amœnitates philologico-medica*, Traject. 1730. 8. Pertinet & ipſe ad litem MIDDLETONIANAM, & pro ſcopo habet oſtendere medicos, & liberos fuiſſe & honoratos, clinicos in diviſione artis præcipuum locum tenuiſſe, ſervos vero clinicorum fuiſſe pharmacopolas & chirurgos (propter quam ipſam, ut credebat, injuriam in VINKIUM ſcripſit PETRUS DU PUY.) Undique farraginem collegit, minus in recipiendis opinionibus difficilis. Ita ob antidoton Eſdræ perſua-

ſuadetur Esdram medicum fuiſſe. Michaelem de Montagne, adeo celebrem ſcriptorem numquam vidit, & corrupto nomine citat Mortaigne.

Chr. Steph. Scheffel *de peregrinationibus philiatrorum* Gryphiſvvald. 1730. 8. Idem cum epiſtolis Schelhammeri ejus viri vitam edidit.

Martin. Gotth. Loescher *de medicorum meritis in Auguſtanam confeſſionem*, VVittemberg. 1730. 4.

J. Quincy *lexicon phyſico-medicum*, Lond. 1730. 8.

D. Ribero *reſtauration de la medicina antigua*, Madriti 1731.

Christoph. Aug. Heumanni venerabilis noſtri collegæ progr. *de eloquentia medici*; Gotting. 1731. 4.

J. Gerhardi VVagner *de mathefeos in medicina & præſertim practica utilitate*, Helmſtad. 1731. 4. Ej. *bedenken von des vvindmüllers curen*, Lubec. 1744. 4. Ej. *gedanken vvie die abnehmenden vortheile der praxis zu verbeſſern*, ibid. 1739. 4.

Frid. Ott. Menke *comment. de vita, moribus, ſcriptis meritiſque* Hieronymi Fracastorii, Lipſ. 1731. 4.

Eodem anno in *actis Trivultinis* Johannes Astruc dedit ſchema hiſtoriæ Monſpelienſis omniumque in omnibus cathedris profeſſorum. Originem ponit ad annum 1120. & cathedrarum quatuor medicarum ad annum 1498. Ej. laudavimus pleniſſimum catalogum ſcriptorum de lue venera, qui in opere de eo morbo continetur.

Hier. Dav. Gaubii *or. de chemia artibus academicis inſerenda*, Leid. 1731. 4.

J. Jac. Manget *bibliotheca ſcriptorum medicorum veterum & recentiorum*, Genev. 1731. fol. vol. 2. Bonus ſenex, cum hoc opus compilaret, octogenarius aut major fuit. Addidit Lindenianis vitas inprimis Italorum aut communicatas, aut ex recentioribus biographis Toppio, Mongitorio, Giornale de' Letterati deſumtas, judicia etiam ex Actis Eruditorum Lipſienſibus adjecit, & in eo nimius fuit, quod etiam ipſa opuſcula medicorum recentiorum ex Ephemeridibus Nat. Cur. aliiſque *actorum* collectionibus operi, hinc juſto nimis grandeſcenti, inſeruit. Mendis ubique ſcatet. Cronenburgius uno loco, altero Dessenius reperitur. Vincentius Alsarius a Cruce bis in una pagina exſtat. Sic Lucius a Claf, Symphorianus, Rivinus, Thriverius, Varro, VVolfius, Hugo Senensis. Alia nomina ridicule corrupta Viti Riedlinus pro Vito Riedlino, &c.

Anno 1731. etiam edi cepit *commercium literarium phyſico technicum Noricum*, quo continentur plurimæ novorum ad artem noſtram ſpectantium librorum cenſuræ & compendia, & vitæ medicorum, & novorum memoriæ.

Gottlieb Stolle *anleitung zur hiſtorie der mediciniſchen gelahrheit*, Jen. 1731. 4. Bonus unice delectabatur hiſtoria literaria, & in hac ejus parte adjutus eſt Cl. Kaestneri opera, ad quem *pars ſpecialis* neque exigua portio partis generalis pertinet. Continet hiſtoriam primo medicinæ in univerſum, a rerum ortu, cum brevibus vitarum & opinionum compendiis. Deinde partes medicinæ anatomen, pathologiam, ſemeioticen, therapiam, pharmaciam, chirurgiam, diæteticen ſingulatim percurrit, earumque aliquos, qui ipſi præcipui viderentur, auctores eorumque vitas & inventa percurrit, multus in editionibus recenſendis inque vitis, multumque uſus biographis, & librorum catalogis. Ej. *hiſtorie der gelahrheit denen zum beſten die den freyen künſten und der philoſophie obliegen*, Jen. 1736. 4. aliqua ex parte ob phyſicos Libros hic pertinet.

Bartholomæi Lavagnoli *de uſu pravo & recto diſciplinarum optimarum in medicina* P. I. *de uſu chimia*, Patav. 1732. 4. Antiquitates chemiæ refutat. Chemicos auxiſſe medicinam, ſed nocuiſſe oſtendit, &c.

In *Actis Edimburgenſibus* non novorum ſolum librorum recenſiores, ſed brevia compendia novorum inventorum ſingulos ad annos continentur.

J. Henr. Schutte *unterricht von den urſachen der krankheiten und des todes, von der arzneykunſt vvahren nutzen und ſcheinaerzten*, Soeſt 1732. 8. *

Lud. de Neufville & T. Tronchin *ſchema lexici medici* quod numquam prodiit Amſtelodami anno 1732. excuſum eſt.

J. Ch. VVolf *der entdekte falſarius und plagiarius d. i. gründliche nachricht vvieder* David Friedels *confiſcirte ſchriften*, Dreſd. 1732. 8.

J. Conr.

J. CONR. LOCHMAN *de theoria medica praxis præmittenda & præferenda*, Baſil. 1732. 4.

J. AD. KULMUS *de quibuſdam præjudiciis medicis*, Gedan. 1732. 4. Medicum obſtetriciæ artis & chirurgiæ oportere peritum eſſe.

BALTHAS. VENATORIS *vita* PETRI de SPINA *cum* GEORG. CHR. JOHANNIS *adnotationibus & appendice de* PETRI de SPINA *junioris vita, meritis, obitu, ampliſſimaque progenie*, Biponti 1732. 4. PL.

J. CASP. THYM vita cum deſcriptione *aquarum mineralium alsvvaſſer* prodiit Schvvednitz 1732. 8.

CHRIST. LUD. SCHEID hiſtoriographi Regis & Electoris noſtri *laudatio funebris qua manibus* J. VALENTINI SCHEIDII *juſta parentalia perſolvit*, Argentor. 1732. fol.

FRANCIS. CLIFTON *the ſtate of phyſic antient and modern briefly conſider'd vvith a plan for improving it*, London 1732. 8. & cum titulo *état de la médicine pratique ancienne & moderne*, Paris 1742. 8. vol. 2. In prima parte continetur compendium hiſtoriæ medicæ ſatis ad FREINDII morem, neque abſque vitiis. Nam THEOPHRASTUM generum facit ARISTOTELIS pag. 30. ARETÆUM malam tradidiſſe anatomen, CLEOPATRAM ſucceſſores habuiſſe, pro exemplis ſunt minus ſollicitæ hiſtoriæ. Empiricos mire laudat, HIPPOCRATEM huic gregi adnumerat, adtractionem ab eo defenſam fuiſſe adfirmat. GALENUM rejicit, quod ratiocinio praxin ſuperſtruxerit. Anatomicorum & chemicorum recentiorum induſtrium vituperat, laudat veterum prognoſin, & balnea. Denique delineat methodum, qua poſſit in noſodochiis ad merum naturæ ductum hiſtoria morbi conſignari cum exemplo tabulæ, laudat, cum BAGLIVIO legem, qua ſanciretur, ut notabiles obſervationes chirurgorum & medicorum ad proprium collegium referentur, &c. Verſioni, cujus auctor eſt A. des FONTAINES adjectæ ſunt *Expériences ſur le reméde de* JEAHNE STEPHENS *faites par* E. HALES.

FRANC. JOSEPH. GRIENVVALDT *album Bavariæ iatricæ*, Monach. 1733. 8. Scriptores patrios, eorum breves vitas & libros, aut diſputationes editas & ineditas, recenſet, obſcuros pleroſque aut viros aut libros, & non raro ex aliis catalogis repetitos, vehementer catholicus, qui FUSCSIUM omnium Bavavorum celeberrimum illaudatum relinquat, tamquam hæreticum.

JACOBI THOMASII poſthuma diſſertatio *de facultate medica quatenus gratioſa eſt* prodiit Schneebergæ 1733. 4. cura MICHAELIS ALBERTI.

J. FRIDERICUS SCHREIBER *vitam* FRIDERICI RUYSCHII anno 1732. Amſtelodami 4. edidit cum meritorum Anatomicorum, Chirurgicorum, Practicorum, Botanicorum accurata cenſura, & adſignatis ſæpe veris eorum inventoribus, quæ bonus ſenex optima fide ſibi tribuebat.

An eſſay for abridging the ſtudy of phyſic, Londin. 1733. 8. Satyra eſt.

J. PHILIPPI BURGGRAU *lexicon medicum univerſale*, Francofurt. 1733. fol. Prima tantum pars inſignis operis prodiit, qua literæ A & B continentur. Res autem ad praxin, anatomen, rem herbariam, voces medicas antiquorum ſcriptorum, nomina animalium, &c. hic expoſuit, & practicam inprimis operis partem ſtudioſe perfecit.

Vita CHIRACI exſtat in *Mémoires de l' Académie de Montpellier* 1733.

F. GOUEL *an medicina recens antiqua præſtantior*, Pariſ. 1733. 4.

J. ROGERS *ſome obſervations vvherin* BOERHAAVE *is vindicated*, Lond. 1733. 8.

PETER du PUY *vermackelyckheden omtrent de vryheit der heelkonſt*, Leyde 1733. 8. Contra VINKIUM, medicos vetuſtos chirurgos fuiſſe, & æque inter ſervos clinicos reperiri ac chirurgos, neque hic quidquam præcipui medicinam habere oſtendere conatur. Ineruditus homo, qui cochleam auris a cochleari credit dictam fuiſſe.

JACOBI BRUCKER theologi, dudum, qui in hiſtoria literaria maximum laborem poſuit, *Hiſtoria vitæ* ADOLPHORUM OCCONUM patris, filii, & nepotis & aliorum ad IX. uſque Auguſtanorum medicorum edidit Auguſtæ Vindelicorum 1734. 4. Adjecit recuſam LUCÆ SCHROEKII *Hygienen Auguſtanam*. In EJUSDEM *hiſtoria philoſophica* pleniſſime repeńiuntur quæ ad EMPEDOCLEM, PYTHAGORAM alioſque philoſophos & medicos ſpectant, tum quæ ad PARACELSUM. In EJUSDEM *Pinacotheca virorum illuſtrium* quæ ab anno retro 1741. prodiit Auguſtæ Vind. fol. vitæ & icones celebrium medicorum F. HOFMANNI, L. HEISTERI, aliæque continentur ab ipſis auctoribus ſuppeditatæ. In EJ. *Ehrentempel deut-*

Teutſcher gelehr ſamkeit ab anno 1747. edito 4. Auguſtæ Vind. medicorum ſeculorum XV. XVI. XVII. vitæ habentur H. CONRIGII, CONRADI GESNERI, JANI CORNARI, JOHANNIS POSTHII, T. REINESII, G. H. VVELSCHII, A PYRMINII GASSERI, floridaque elogia cum iconibus.

JOH. ZELLERI Archiatri *parentalia*, Tubing. 1734. fol.

J. ERNESTI STIEFF *Epiſtola de vita* DAVIDIS a GREBNER, Uratislav. 1734. 4.

GEORG. CRISTOPHORI DETHARDING *hiſtoriam morborum conſcribendi fida & arcana methodus*, Roſtoch. 1734. 4.

Memoria JOH. LINKII, Lipſ. 1734. fol.

MARCI HEERFORDT PEKEL *de connubio theoria & praxeos in ſtudio medico*, Havniæ 1734. 4.

GEO. PHIL. OLEARII *morale antidoton vulgo medicos nauſeanti oppoſitum*, Lipſ. 1734. 4.

REGNAULT *origine ancienne de la phyſique nouvelle* T. III. Amſtelod. 1735. 8. & niſi fallor anno ſuperiori Pariſiis. Varia ad rem medicam habet, ad circulationem ſanguinis, quam gloriam minus recte tribuit Jeſuitæ HONORATO FABRI & alia id generis, nimis cauſæ ſuæ gentique & ſocietati addictus.

CAR. FRID. HUNDERTMARK *de diis artis medicæ tutelaribus*, Lipſ. 1735. 4. diſputatio. EJ. *de incrementis medicinæ per expoſitionem ægrotorum*, Lipſ. 1739. & 1749. 4. Plurima pertinentia ad artis hiſtoriam habent. Explicat verſum VIRGILII de artibus mutis, nempe ingloriis. Templum ÆSCULAPII, decubitum in templo deſcribit. Oſtendit eum Deum certis ſatis & apud alios medicos probatis medicamentis uſum, &c.

J. ADAMI MORASCH *Biographia* 1735. 4. Auctor ni fallor D. GRIENVVALDT, quem dixi.

EDUARDI VVILMOT *oratio anniverſaria ex* G. HARVEII *inſtituto* habita, Londin 1735. 4.

GOTTFR. CHR. ROHTE *de nominibus & vocabulis quibus medicos eorumque artem appellarunt veteres Germani disquiſitio philologica*, Helmſtad. 1735. 8. *

HENRICI LAMPE *de honoribus, privilegiis & juribus ſingularibus medicorum*, Groning. 1736. 4. Erudita Juriſconſulti diſſertatio, qua oſtenditur, artem apud Romanos liberalem fuiſſe, & de archiatris, *periodeutis* doctoribus medicinæ, omnique medicorum ſtatu ab antiquis retro temporibus monumenta habentur.

MICH. HENR. REINHARD *de medicina originibus ſacris*, Torgau 1736. 4. *

FL. FRIDERICI HEISTERI (LAUR. filii) *apologia pro medicis atheiſmi accuſatis*, Amſtelod. 1736. 8. HIPPOCRATE nempe, GALENO, CARDANO, TAURELLO, VANINO, BROVVNIO.

Lettre d'un médecin de la faculté ſur ce que c'eſt que le brigandage de la médecine, Paris 1736. . . . * An forte practice potius ſcriptus libellus?

JUSTI GODOFREDI GUNZ *de auctore operis de re medica vulgo* PLINIO VALERIANO *adſcripti*, Lipſ. 1736. *de facibus in ſacris* ÆSCULAPII, ibid. 1737.

CAR. LINNÆI & J. F. SEGUIER *bibliothecas botanicas* non repetimus.

J. DIEDERICI VVINKLER *de* LUCA *Evangeliſta medico*, Lip. 1736. 4.

DANIEL de SUPERVILLE *gedanken von quakſalbern medicis und patienten*, Stettin 1736.

PETRI GERIKE *abhandlung von der heilungs gelahrheit*, VVolfenbuttel 1736. 4. EJUSD. diſſertatio *de ſcholis & inſtitutis medicis in Græcia & Ægypto*, Helmſt. 1748. & *de inventoribus artis gymnaſticæ*, ibid. 1748. quam tribuit HIPPOCRATI. In *chemia* ſua hiſtoriam etiam artis dat.

J. MORAND *eloge de* M. MARECHAL, Paris 1737.

POLYCARPI GOTTLIEB SCHACHER *funeralia*, Lipſ. 1737. fol.

VALENTINI ERNESTI LOESCHERI junioris *medici inſignes humanitatis ſtudiorum vindices*, Dreſd. 1737. 4.

QUIRINI GOTTFRIED SCHACHER *de juriſconſulto medico*, Lipſ. 1737. 4.

J. JAC. KIRSTEN *de phyſiologiæ ortu & progreſſu*, Altd. 1737. 4. EJ. *de ſincero medico*, ibid. 1736

ALBERTI SCHULTENS *oratio in obitum* HERMANNI BOERHAAVE, Leid. 1738. 4.

GEORG. HENRICH BEHR *lexicon phyſico chymico medicum reale*, Argentor. 1738. 4.

Gedanken von den urſachen des heutigen verfalls der edlen medicin und unmaſſgebliche vorſchläge denenſelben abzuhelfen, Danzig 1738. 4.

J. GEORGII SCHERTZII nomine edita, *vita* JOH. SALZMANNI, Argentor. 1738. fol.

C. JOH. de BRUAZ *de vera artis medicæ æſtimatione*, Leid. 1738. 4.

Memoria ADAMI LIMPRECHT, 1738. 4. & in E. N. C.

GEORGII PHILIPPI MICHAEL *uſus & abuſus medicinæ in republica*, Marburg. 1738. 4.

N. ANDRY *lettres de* CLEON *à* EUDOXE *touchant la prééminence de la medecine ſur la chirurgie*, Paris 1738. 12. Alibi laudavi, neque nunc repetam ſcripta numeroſa quæ ad litem medicorum Pariſinorum cum chirurgis pertinent. Jam apud ARISTOTELEM medicos architectonicos chirurgorum directores detexit, &c.

POLYCARPI FRIDERICI SCHACHER *de feminis ex arte medica claris*, Lipſ. 1738. 4.

LOUIS de SANTEUIL *les propriétés de la médicine par raport à la vie civile*, Paris 1739. 12. etiam citatus eſt. Contra eum libellum aſper alter exſtat *mémoire en quoi peut conſiſter la prééminence de la médecine ſur la chirurgie*, Paris . . . 4. Nimius omnino, qui chirurgos Romæ liberos fuiſſe, cum medici ſervi eſſent, auſus eſt ſcribere.

THOM BERNARD BERTRAND, *Ergo ars medicandi tota in obſervationibus*, Pariſ. 1739. 4.

ABR. JOAN diſſertatio *refellens communem objectionem quod medicina ſit ars mere conjecturalis*, Erfurt. 1739. 4. *

Ars dirigenda mentis ad rerum .... phyſicarum cognitionem, Venet. 1739. 8. *

NICOLO GRANITI *dell' antica e moderna medicina*, Venet. 1739. 4. *

Phyſic is a jeſt an humour a vvhim a mere faſhion, London 1739. 8.

VVILH. HANNÆI diſſertatio *de tardo medicinæ progreſſu*, Hafniæ 1739. 4.

VALERII ANDREÆ, AUBERTI MIRÆI, & FRANCISCI SVVEERTII *bibliotheca belgica cura & ſtudio* J. FRANCISCI FOPPENS Canonici, Bruxellis 1739. 4. vol. 2. recuſa eſt, ad medicinam fere inutilis eſt, & librorum mera nomina habet.

J. B. PAITONI *de vita & meritis* FABRICII BARTHOLETI *commentarius*, Venet. 1740. 8. in *opuſculis* recuſus.

EDUARDI MILVVARD *circular letter deſiring aſſiſtence in compiling a hiſtory of phyſic*, Londin. 1740. 8. * Exitum deſideratum non invenit. EJ. TRALLIANUS *redivivus* huc referri poteſt, Londini 1734. 8. editus, ſed ex practicis repetendus.

EDUARD RIBE *tal om nytta ſom phyſiquen hafvver vvid ſuikdomars igenkiännande och botande*, Stokholm 1740. 8. In *actis ſocietatis* ejus anni O. RUDBEKII junioris, & in diſſertatione CL. LINNÆI de horto Upſalienſi utriuſque RUDBEKII hiſtoria exſtat.

In VVILH. BECKET *collction of chirurgical tracts* exſtat fragmentum *introductionis to the hiſtory of phyſic and ſurgery*, partem majorem operis quod abjecit, cedens MILVVARDO. Catalogum habet codicum medicorum in Bibliotheca Soc. Reg. exſtantium, maxime Anglicorum. IDEM anno 1722. 8. ſeorſim ediderat *inquiry into the antiquity of touching for the kingsevil*.

PHIL. FRID. GARMANNI *de Diis medicis ad* OVID. *Met.* I. 321. & CORN. CELSI *medic. præf.* Miſenæ 1740. 4.

Health reſtored or the triumph of nature over phyſick Doctors and apothecaries, Lond. 1740. 8. *

ERHARDI REUSCH *invitatio ad* E. F. HEISTERI *or. de hortorum academicorum utilitate*, Helmſt. 1740. 4. habet celebrium botanicorum & fautorum botanices hiſtorias.

JOH. VVOLFGANGI KIPPING *allocutio qua luctum* LAURENTII HEISTERI *ex filii* E. FRIDERICI *obitu levare molitus eſt*, Helmſt. 1740. 4. *& ſupremum honoris & amoris officium* EIDEM dictum ibid. *Juſta funeri* BRANDAMI MEIBOMII *perſoluta*, ibid. 1740. 4.

BENEDICTI GOTTLOB CLAUSEVVITZ *de* LUCA *Evangeliſta medico*, Hall. 1740. 4.

N. KETEL *de medici clinici officio*, Ultraject. 1740. 4.

Cum PALLADII editione a J. S. BERNARD adornata catalogus non brevis chemicorum exſtat.

CHRISTIAN VVILHELM KAESTNER *mediciniſches gelehrten lexicon*, Jen. 1740. 4. Eorum medicorum vitæ ſunt, qui mortem jam obiverunt cum ſcriptorum præcipuorum catalogo, Magis ex ſcriptis aliorum, quam ex ipſis viſis auctoribus pleraque ſumta ſunt, & in exoticis imprimis hominibus Kæſtnerus parcior eſt. EJ. *kurzer begrif hiſtoire der mediciniſchen gelahrheit*, Hall. 1743. & 1748. 8. De ſcriptoribus hiſtoriæ medicæ legi meretur, tum in compendio antiquæ medicinæ. In inventis minus felix eſt. Sceleti utriuſque ſexus diverſitatem quis tribuerit B. S. ALBINO veris inventis abunde diviti? Quis laudat C. STEPHANUM quod œſophagum & aſperam arteriam per duo foramina delabi monuerit p. 241? COLUMBUM quod pleuram duplicem fecerit? EJ. *bibliotheca medica* Jen. 1746. 8. Adparet

ret optimum virum in hiſtoria inprimis medica ornanda vitam ſuam triviſſe. Hoc libello fere ea brevius repetit, quæ apud STOLLIUM ſunt ordine fere eodem, & ad ſingula capita conjectis nonnullis, paucis ſcriptoribus, cum judiciis. In ſelectu judicium, in exteris ſcriptoribus abundantiam alii deſiderarunt.

J. ERNESTI HEBENSTREIT *Progr. de archiatris & profeſſoribus*, Lipſ. 1741. EJUS *progr. ad* PLATNERI *orationem anniverſariam*, Lipſ. 1748.

CHRIST. ROSE *de* AUGUSTO *contraria medicina curato*, Hall. 1741. Conjecturam habet de CAMELIO, qui ante MUSAM AUGUSTI medicus fuerit, ab HARDUINO propoſitam, ſed ornatiorem.

MICH. ANTON KAISER *de medicina empirica veteris atque hodierna diverſitate*, Helmſt. 1741.

JOH. ROVVE *currus medicina triumphalis ſeu ſpecimen in medicina laudem, medici honorem*, Leid. 1741. 4. *

J. PAUL FINCKE *diſquiſitio cur ordo medicorum gratioſus dicatur*, Lubec. 1741. 4.

JAMES BODLEY *critical eſſays upon the vvorks of phyſicians*, Lond. 1741. 8. *

OL. RUDBEKII *oratio funebris*, Upſal. 1741. 4.

J. M. D. R. *Bibliothèque des philoſophes chymiques*, Pariſ. 1741. 3. tom.

SIM. PETRI GASSER *invitatio ad juſta exſequiarum funeri* FRID. HOFMANNI *ſolvenda*, Hall. 1742. fol.

BENJAMEN HOADLEY *oratio anniverſaria in theatro collegii medici Londin. ex* HARVEI *inſtituto habita*, Lond. 1742. 4. Omnes iſtæ orationes munificos viros feminaſque laudat, a quibus collegium medicum ditatum eſt.

Vita BELLINI exſtat cum *orationibus*, Venet. 1742. 8. editis.

CHR. FRID. HEMPELS *ſendſchreiben von den berühmtem familien der aerzte*, Hall. 1742. 8. *

J. G. *Dictionaire médicinal*, Bruxell. 1742. 8. *

J. FRID. CARTHEUSER *de erroribus practicis ex falſa atiologia promanantibus*, Francof. ad Viadr. 1742. 4. EJ. *bonum theoreticum eſſe etiam bonum practicum*, ibid. 1743.

Hiſtoire de la philoſophie Hermétique avec un catalogue raiſonné des auteurs qui ont écrit ſur cette ſcience. Pariſ. 1742. vol. 3. 12. * An idem liber dictus ad 1741?

J. LUC. ELZMANN *officium medici coram ægris*, Syvæducis 1743. 8. *

BENJ. VVOLF. GINTZBURGER eruditi judæi, *medicina ex talmudicis illuſtrata*, Gotting. 1743. 4.

J. JUNKER *de certitudine medicina in genere*, Hall. 1743. 4.

A. E. BUCHNER *de influxu chymia in medicinam*, Erfurt. 1743. 4.

DAVID BARNVVASSER *an in medicina practica fortuna requiratur*, Francof. Viadr. 1743. 4.

F. E. BRUKMAN *bibliotheca animalis oder verzeichnüſſ von den meiſten ſchriften ſon vom thieren handeln*, VVolfenbüttel 1743. 8. & continuatio *bibliotheca animalis*, ibid. 1747. 8.

VVILHELMUS BURTON (ſed priorem editionem anonymus edidit) *account of the life and vvritings of* BOERHAAVE, Londin. 1743. 8. & 1746. 8. ſcriptum eſt hoc elogium anno 1741. Continet hiſtoriam vitæ CL. viri, tum ſcriptorum catalogum, & epiſtolas aliquas ad C. MORTIMER.

G. RUD. BOEHMER *de difficultatibus in medicina addiſcenda*, Lipſ. 1743. 4.

J. BRUHIER *mémoire pour ſervir à l'hiſtoire de* SYLVA, Pariſ. 1744. 8.

HERMANNI VENEMA *oratio funebris in memoriam* VVIERI GUIL. MUYS, Franeker, 1744. fol.

VVIGANDI RAHLER *vita* ENRICI CORDI, Rinteln 1744. 4.

GOTTLOB FRID. GUDEN *gedenkmahl* D. DAVID SAMUEL KULAS *phyſici zu Malmoe*, Görliz 1744. 4.

ILL. ſoceri H. FR. TEICHMEYER *progr. funebre*, Jen. 1744. fol.

Königl. Pruſſiſche general mediciniſche ordnung fur Schleſien und Glatz ſamt conſtitution zvveyer collegiorum medicorum & ſanitatis, Breslau 1744. 4.

FRANC. ADAM VVOLF de VVINTER *de cautione in obſervationibus phyſico-medicis adhibenda*, Altorf. 1744. 4.

FRIDERICI VVILH. KRAFT *de pietate obſtetricum & medicorum*, Jen. 1744 4.

J. GOTTLOB STOER *de theologorum in metallurgiam meritis*, Lipſ. 1744. 4. *

JANI PLANCI vita FABII COLUMNÆ cum nova editione *phytobaſani* prodiit, Florent. 1744. 4. Addidit Academiæ Lynceorum hiſtoriam, contra quam DOMINICUS VANDELLI Mutinæ anno 1746. 4. edidit *conſiderazione ſopra la notizia degli Accademici Lincei ſcritta dal* S. G. BIANCHI, qua carpitur PLANCUS, quod multos LYNCEOS omiſerit. Cumque ſub nomine SIMONIS COSMOPOLITÆ reſpondiſſet BIANCHUS, VANDELLIUS ſub titulo CYRIACI SINCERI Modonenſis *litteris* octo denuo aliqua reſpondit. Parum huc pertinent, niſi velis hiſtoriam inventorum teleſcopiorum, & ad LYNCEOS aliqua.

Vita J. H. de HEUSCHER a CL. HAENELIO ſcripta cum ejus viri operibus omnibus, Lipſ. 1745. 4.

FRIDERICI VVIEDENBURGII *elogium* J. HENRICI SCHULZII, Hall. 1745.

LUDOVICI MICHAELIS DIETERICHS *de theſi* BOERHAAVIANA *functio lege mechanica fit & per eam tantum explicari poteſt*, Ratisbon. 1745. 4.

R. JAMES *medicinal dictionary*, Lond. 1745. fol. gallice verſum a DIDEROTO, celebri ut fertur Deiſta, aliiſque prodiit, Pariſ. vol. 6. in fol. anno 1747. 1748. Initium fit ab ipſa, ſatis longa, medicinæ hiſtoria cum vitis præcipuorum medicorum & commendatione ſimplicitatis in ea arte. Ipſum opus habet omnem artis ambitum compilatum, chemiam ex BOERRAAVIO, præſagia ex HIPPOCRATE, praxin ex BOERHAAVIO & HOFMANNO, anatomen ex J. B. VVINSLOVV, chirurgiam ex HEISTERO. Deſidero certe ſelectum, fonteſque meliores, neque tot aut inutilia, aut aperte falſa, ut peſtem Leidenſem, quæ Leidæ ſævierit, quam BOERHAAVIUS proprio libro deſcripſerit.

J. AD. KULMUS viri doctiſſimi *programma funebre*, Gedan. 1745. fol.

NICOLAI SCANAGATI *de* ALEXANDRO KNIPSMACOPPE *& de remediis ab eo maxime illuſtratis commentarium*, Patav. 1745. 4. Vitam ALEXANDRI & elogia continet.

ANTONII le CAMUS *amphitheatrum medicum*, Pariſ. 1745. 4. Ad hiſtoriam PERRALTI & SAVOTI, laudeſque nonnullorum primariorum medicorum Gallicorum noſtri ævi pertinet.

CHRISTOP. FRID. AYERMANN *programma funebre ad mortem* HEINSINGII, Gieſſ. 1745. 4.

J. HEERONYMI KNIPHOF *de manuſcriptis præcipue medicis Erfordienſibus*, Erf. 1745. 4.

CAROLI GIANELA *Epiſtola ad* MORGAGNUM *de legendorum librorum medicorum ratione inſtituenda*, Venet. 1746. 8. Bibliotheca medica brevis, initio in practicis facto, & dato conſilio, ut ab HIPPOCRATE legendi fiat initium. Inde percurrit reliquas artis partes. Multa certe ingenuus deſidero. Quis ferat inter obſtetricios ſcriptores laudatum de MAUBRAY? CÆSALPINI Libros anatomicos anno 1559. ſcriptos, laudem primarum figurarum tributam C. STEPHANO, ductus thoracici inventum adſcriptum JOHANNI van HORNE, LAMBERTUM VELTHUYSEN laudatum inter anatomicos, OTHONEM pro TACHENIO citatum, &c?

J. JACOBI REISKE *obſervationes medicæ ex Arabum monumentis*, Leid. 1746. 4. Diſcipulus ALBERTI SCHULTENS multa hic ex fontibus Arabicis ad hiſtoriam medicam confert: Variolas in Arabiam anno 572. adveniſſe. De meritis medicis pſeudo prophetæ MUHAMMED. De ABU OSEIBAH vitarum illuſtrium Arabum ſcriptore.

NICOLAI ROSEN *tal om en opartisk och foernuſtig medici förnamſte göromal*, Stokholm 1746. 8. Medici officia recenſet, anatomes, phyſiologiæ, mechanices, cognitionem, & varia civibus ſuis conſilia ad illuſtrandam medicinam aperit.

J. CAROLI VVILLELMI MOEHSEN *Epiſtola I. de M. S. medicis quæ inter codices B. Regiæ Berolinenſis adſervantur*, Berol. 1746. *Epiſtola* II. ibid. 1747. 4. De codicibus chemicorum hieroglyphicis & neceſſitate colorum. De codice M. S. operis RHAZIS ad ALMANSOREM. De codice J. PLATEARII. De horto Eyſtettenſi, horto ſicco J. S. ELSHOLZII, &c.

ABRAHAMI BAECK *tal om nyttan ſom tilflyter läkerekonſten af en vvoal inrättat Lazaret i Stokholm*, Holm. 1746. 8. Oſtendit quam neceſſe ſit noſodochium eſſe, in quo cauſæ morborum & mortium ex diſſectionibus patefiant: in quo clinici medici morbos obſervare diſcant & curare, ſpecifica remedia explorentur, &c. Medicinæ in Succia ſtatum deſcribit, & cupit emendatum.

FRIDERICI VVINTER *oratio de certitudine in medicina*, Leovard. 1746. fol.

In BOUILLET *ſuite des élemens de médecine* anno 1746. excuſa defenditur certitudo artis medicæ.

J. ERN. KAPPII *programma funebre* AUG. FRID. VVALTHERI *memoriæ conſervatum*, Lipſ. 1746. fol. & J. ZACHAR. PLATNERI *programma quo memoria* A. F. VVALTHERI *oratione anniverſaria excollenda indicatur*, ibid. 1747. & C. G. LUDVVIG *panegyricus in* VVALTHERUM, ibid. 1747. 4.

GUI

GUILIELMI BATTIE *oratio anniverſaria* HARVEIANA, Londin. 1746. 4.

J. GOTTFR. GEISLER *de* PHOTII *ſcientia medica diſſertatio*, Lipſ. 1746. 4.

Memoria JOH. CASP. KUCHLERI, Lipſ. 1746. fol.

JAC. NICOLAI VVEISS *de re medica veterum Græcorum*, Altdorf. 1746. Incubationis habet hiſtoriam.

JOHN BARKER *eſſay on the agreement betvvixt antient and modern phyſicians*, London. 1747. 8. gallice verſum a R. SCHOMBERG cum titulo *Eſſay ſur la conformité de la médecine des anciens & des modernes*, Amſtelod. 1749 8. Et huc & ad praxin poteſt revocari. Scopus eſt oſtendere, medicinam firmis legibus niti, & modum quo acuti morbi ſanantur, eumdem apud HIPPOCRATEM, GALENUM, SYDENHAMIUM & BOERRAAVIUM eſſe; artificiales vero methodos omnes brevis ævi fuiſſe, eamque opinionem per ſingula auxilia demonſtrat.

Eſſai ſur le caractère du grand médecin ou éloge critique de BOERHAAVE, Cologne (Leide) 1747. 8. Auctor eſt D. MATY. Laudes BOERHAAVII habet abſque adulatione, neque exigua, quæ in ejus viri eruditione vitia fuerunt, diſſimulat. Inventa tamen ſingulatim non æque enumerat.

Collegii medici Brunſvicenſis novæ leges, certe ſaluberrimæ & medico ordini honorificentiſſimæ anno 1747. fol. editæ ſunt, illique collegio omnis medicina, chirurgia & pharmacia in ditionibus Brunſvicenſibus ſubjecta.

Hoc anno in Belgio JULIANUS OFFRAI de la METTRIE edidit *la faculté vengée* amaram ſatyram in illepidam comœdiam congeſtam, contra medicos Pariſienſes. Succeſſit majus opus anno 1748. ſub titulo *ouvrage de Penelope ou Machiavel en médecine par* ALETHEIUS DEMETRIUS. Totam equidem medicam artem percurrit, & nihil inculpatum dimittit, in BOERHAAVIUM, LINNÆUM, VVINSLOVVUM, Gallos medicos omnes injurius, ignarus ipſe, qui ignoret C. MAGATUM, G. FABRICIUM HILDANUM, H. FABRICIUM ab AQUAPENDENTE & D. de MARCHETTIS medicos fuiſſe, eoſque pro chirurgis omnes habeat. In *palinodia* ſecundi tomi medicos defendit multum uſus *Bibliotheca* quæ vocatur *raiſonnée*. Anno 1749. 8. ſucceſſit *ſuplément à l'ouvrage de Penelope*. Hoc inprimis libello Pariſinos medicos, ASTRUC, FERREIN, (ut SENACO gratificetur), SYLVA & BOUILLAC exagitat, neque verus, neque æquus cuiquam.

Programma funebre in memoriam J. F. CRELLII, Helmſtad. 1747. fol.

FRANCISCI RONCALLI *Europa medicina* 1747. fol. edita continet epiſtolas auctoris ad varios Europæ medicos, per quas e ſingulis ſtatum medicinæ novaque inventa patriæ ſuæ conatus eſt addiſcere. Aliqui non reſponderunt, alii bene & utiliter, inprimis Itali, A. PASTÆ, M. GHISI, J. CALVI, ARC. CAPELLI, ANT. FORMICÆ, MARCI FLORI, J. C. RIEGERI bonæ ſunt epiſtolæ. Ex libris etiam decerpſit methodos, quas credebat in quavis regione inprimis in uſu eſſe.

Programma funebre in obitum J. Z. PLATNER, Lipſ. 1747. fol. BENIAMINI BOEHMERI *panegyricus* PLATNERO *dictus*, ibid. 1748. 4. Eamdem vitam cum opuſculis PLATNERIANIS dedit CL. ERNESTUS, Lipſ. 1749. 4.

RUD. AUG. BEHRENS *de felicitate medicorum aucta in terris Brunſvicenſibus*, Brunſvvic. 1747. 4. Laudat novas leges & nova privilegia collegii medici Brunſvicenſis. Sed latius excurrit, & fabellas medicis ob ſervitudinem Romanam objectas diſſipat.

FR. GOTTL. JACOBI *ſpecimen philoſophiæ* HIPPOCRATICÆ Lipſ. 1747. 4.

JAC. HAVVLEY *oratio anniverſaria* HARVEIANA, Londin. 1747. 4. Ejuſdem ſcopi ut reliquæ, ut laudentur, qui medicum collegium ditarunt.

CHRISTIANI ALBERTI GOTTLIEB GRUNER *conſilium pro bibliotheca phyſiologica ſcribenda*, Altdorf. 1747. 4.

FRIDERICI LESSER *vita* J. THALII celebris Northuſani Germanice prodiit 1747. 4. Ej. *ehrengedächtnüß* CHRISTOPH. CONRAD SICELII, Northuſ. 1748. 4.

Hoc anno cepit edere CL. FRIDERICUS BORNER *nachrichten von den vornemſten lebensumſtaenden und ſchriften itzlebender aerzte und naturforſcher in und um Deutſchland*, cujus operis 5. decades & 50. omnino vitæ medicorum prodierunt, pleræque ab ipſis medicis ſubmiſſæ.

Leben J. HENRICH BUSCHERS, Brunſvvic. 1748. 4.

GEORG.

GEORG. VVILHELM STOELLERS *leben* 1748. 8. J. G. GMELINI opus, quo vitam celebris ob peregrinationem in ultimam Aſiam & primam Americam botanici deſcripſit, & fabellas admiſtas exterminavit.

GIO. GIROLAMO CARLI *ſcritture intorno a varie operette del* S. D. GIOV. PAOLO SIMONE BIANCHI *di Rimini* T. I. Florent. 1749. 8. Eriſticum ſcriptum, quo editos in propriam laudem libellos & alia PLANCO objicit.

J. BARROVV *Dictionarium medicum univerſale*, Londin. 1749. 8. *

PHILIPPI CONRADI FABRICII *de autopſia utilitate & præſtantia*, Helmſtad. 1748. 4. Theoriarum etiam mathematicarum infirmitatem exagitat, & nihil gratis aut præter ſenſuum teſtimonium recipi debere oſtendit. EJ. *de inſignibus incrementis quæ ſcientia medicæ fundationi academicarum accepta refert*, Helmſtad. 1749. 4. Multa melius & integrius in Academia, multa ibi unice doceri oſtendit.

C. FRID. KALTSCHMIDT *chirurgia medicis vindicata*, Jen. 1749. 4. programma.

VVILH. LEVVIS *oratio habita in dedicatione bibliothecæ* RATELEFFIANÆ, Londin. 1749. 4. *

Ironic and ſerious diſcourſes on phyſic, Lond. 1749. 8. Satyræ quatuor in artem medicam, tum diſſertatio de origine tituli doctoris & de medicamento STEPHANIANO.

Vita J. G. GMELINI memorabilis utique ob longa & feliciſſima itinera in Aſiam orientalem ad augendam rem naturalem ſuſcepta prodiit Tubingæ 1749 fol. ibid. 1750. 8. & Germanice, Gotting. 1750. 8.

Lettre d'un médecin de Montpellier à M. C. D. F. *au ſujet de l'examen de* M. LOUIS, Pariſ. 1749. 4. Exagitat mores & ignorantiam primi chirurgi, qui publico examine, aut diſputatione potius, gradum chirurgi academici meruit.

THOMAS KNIGTHS *reflexions upon catholicons*, Londin. 1749. 8. potius ad praxin pertinet.

MICHAELIS GOTTL. AGNETHLER LAURENTIUS JOHANNES NEPOMUCENUS REEN *plagii Literarii convictus*, Hall. 1750. 4. Contra exſcriptorem diſputationum Halenſium, quas in unam ſuam, Harderovici defenſam, conſtipaverat.

ERNST GOTTFRID KURELLA *entdekung der maximen ohne zeitverluſt und mühe ein berümter arzt zu vverden*, Hall. 1750. 8. Malas artes recenſet, quibus in Germania ad famam & gratiam pervenitur.

J. LUD. QUENTIN *de vita & meritis* MELCHIORIS FENDII, Helmſtad. 1750. 4.

ARCUDII CAPELLI *de vita* SANCT. SANCTORII, Venet. 1750. 4. *

B. DAV. MAUCHARD *de meritis* J. TAYLOR, Tubing. 1750. 4

Nullus eſſet finis libri, ſi omnia ſubſidia hiſtoriæ medicinæ hic enumerare vellem. Omnis fere hiſtoria huc pertinet. Pleriſque editionibus *operum omnium* vitæ auctorum adjectæ ſunt. Biographi omnes huc faciunt, quorum paucos enumero, quod iis plurimum ſim uſus. JANUM NICIUM ERYTHRÆUM, Elogia Thuanea, SCÆVOLÆ SALMERTHANI elogia Pictavii 1600. 8. &c.

THOMÆ STANLY *hiſtory and lives of philoſophers*, Lond. 1655. fol. 1687. fol. & alias excuſa eſt.

PAULI FREHERI *theatrum virorum eruditorum*, Norimberg 1688. fol. non legi.

Neque J. MOELLERI *Cimbriam literatam ſeu ſcriptores Ducatus Sleſvvicenſis & Holſatici*, Sleſvvic. 1687. 4. Hafniæ 1744. fol.

Levens beſchryvinge van beroemde Mannen, Amſtelod. 1730. &c.

Biographiæ vero a S. R. GOETTENIO, a CL. RAHTLEF, & STRODTMANNO editæ ad manus fuerunt.

Beyträge zur hiſtorie der gelehrheit, cujus libri tomi 5. nuper Hamburgi prodierunt. CL. NICERON *Mémoires* ſeu vitas eruditorum vol. 40. Pariſiis editas paſſim exhibui. Porro J. S. MAITTAIRE *annales typographici*. JOS. AMES *typographical antiquities*, Lond. 1749. JAC. FRID. REIMANN *bibliothecam acroamaticam*, Hanoveræ 1712. 8. huc pertinent Dictionaria illa vaſtiora BAYLEI, L. MORERI, JOECHERI, CHAUVIN, HARRISII inprimis & E. CHAMBERS huc faciunt. Diaria omnia, & inprimis JOURNAL *des* SAVANS, *Acta literaria Suecica*, *Acta Danica*, *Acta Balthica*, *Bibliothèque Raiſonnée*, J. CINELLI CALVOLI *biblioteca volante* cujus novam editionem anno 1746. Venet. 4. recuſam nondum vidi. Academiarum hiſtoriæ huc utiliter faciunt, inter quas valde deſideravi VVOODII *Athenas Oxonienſes*, NICOLAI COMMENI PAPADOPULI *hiſtoriam Gymnaſii Patavini*, Venet. 1726. fol. ANTONII

etiam

etiam MONGITORIS *bibliothecam Siculam*, Panorm. 1708. fol. J. CASP. ZEUMERI *vita profeſſorum Jenenſium*, Jen. 1711. 8. aliaque infinita nullus finis eſt repetere. Ne catalogos quidem librorum ſprevi, ut ſimus tamen memores ſæpiſſime vitioſos ibi annos ex incuria typographorum recenſeri. Huc *Bibliotheca* RIVINIANA, Lipſ. 1723. 8. Catalogus Bibliopolii ENDTERIANI, Norimb. 1695. 12. *Bibliotheca* UFFENBACHIANA, Francof. 1731. 8. aliquot vol. ſed valde vitioſa. FR. de SEINE *bibliotheca Sluſiana*, Rom. 1690. 4. *Bibliotheca* HERMANNI BOERHAAVE, Leid. 1739. 8. *Bibliotheca* LEHMANNI Lipſienſis P. Lipſ. 1740. 8. *Bibliotheca* HARLEIANA, Londin. 1743. 4. vol. 8. *Bibliotheca* BURCKHARDIANA eximia iſta & optimo ordine diſpoſita, VVolfenbuttel 1745. vol. 2. *Bibliotheca* VVALTHERIANA, Lipſ. 1747. 8. *Bibliotheca* HAENELIANA Lipſ. 1747. 8. cum CL. viri vita. *Bibliotheca* PLATNERIANA, Lipſ. 1749. 1750. 8. vol. 3. qua inprimis ut recentiſſima & pene pleniſſima multum uſus ſum.

In *diſſertazioni epiſtolari del* D. ANTONIO FELICI Venet. 1748. 8. editis *prima* eſt de augmentis & remoris medicinæ, vitiis medicorum, idea ſocietatis medicæ: *altera*, quod prima principia corporum cognoſci nequeant.

CASP. GEORGII MIEG *vita* VVILHELMI BERNHARDI NEBEL, Heidelberg. 1748. 4.

Raccolta del medico carteggio paſſato fra D. ANTON. FRANCESCO SIMONELLI *e* BARTOLOMEO NOVELLI *intorno alla cura d'una tiſichezza*, Jeſi 1749. 4. *

RUDOLF. AUGUST. NOLTEN *de juribus medicorum in Ducatu Brunſvvicenſi*, VVolfenbutt. 1750. 4.

FRIDERICI BOERNER de ALEXANDRO BENEDICTO *medicinæ inſtauratore*, Brunſvvic. 1751. 4.

Iatro-rapſodia, Londin. 1751. 8. Satyra, in qua veteres medici laudantur, recentiores exagitantur.

BIBLIOTECA NAZ. VITT. EMANUELE III ROMA

F I N I S.

Digitized by Google

Digitized by Google